UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY

WILLIAM H. DONNER
COLLECTION

purchased from
a gift by

THE DONNER CANADIAN
FOUNDATION

I

2

PG
3892
G4Z6
LIBRARY
SEP 10 1969
UNIVERSITY OF TORONTO

МАЛОРУСКО-НІМЕЦКИЙ

СЛОВАР

уложили

Євгений Желеховский і Софрон Недїльский

ц. к. професори лїмназиї в Станїславі.

ТОМ II.

(П—Я).

RUTHENISCH-DEUTSCHES

WÖRTERBUCH

verfasst von

Eugen Żelechowski und Sophron Niedzielski

k. k. Gymnasialprofessoren in Stanislau.

BAND II.

ЛЬВІВ, 1886. LEMBERG,

З друкарнї тов. им. Шевченка, під зарядом К. Бедварского.

Druckerei des Szewczenko-Vereines, Geschäftsleiter K. Bedwarski.

Leipzig,

in Commission bei Otto Harrassowitz.

BRITISH MUSEUM

ПОМІЧЕНІ ПОХИБКИ ПЕЧАТНІ В II. ТОМІ:

Стор.	Шпальта	Стрічка		Замість:	Має бути:
600	1	19	з дол.	пантáрчин.	пантáрчин.
605	1	12	з гори	пастýшити,	пастýшити,
607	„	5	„	*v. a.*	*v. n.*
609	2	10	„	Erstchöpfung,	Erstschöpfung,
621	„	5	„	Перепихйцьнути ся,	Перепихйцьнути ся,
„	„	16	„	kleines	kleines
„	„	23	„	Перендáвна	Переплáвна,
624	1	9	„	Пересíчний,	Пересїчний,
627	1	16	„	Inde;	Jude;
629	1	12	„	vogel,	-vogel,
631	2	13	з гори	Пилýлькати,	Пигýлькати,
635	„	22	„	Strodaches.	Strohdaches.
647	1	25	„	*b.*	*m.* s.
650	2	27	з дол.	*n.*	*m.*
653	1	18	„	zusägenden	zu sägenden
655	2	20	„	Fussweg,	Fussweg, *m.*
„	„	19	„	*m.*	*n.*
660	2	27	„	*n.*	*m.*
„	„	5	„	Mängel,	Mangel,
668	1	22	з гори	*v.*	s.
669	2	16	„	umwegen.	Umwegen.
671	2	21	„	повтишкувáти,	повтйскувати,
675	2	26	з дол.	Поденний,	Подéнний,
676	1	20	„	подíбем	подíбем
„	2	26	„	*m.*	*n.*
677	2	21	з гори	Gutsherr,	Gutsherrn,
678	1	27	з дол.	blassen,	blasen,
679	2	18	„	Iude	Jude
680	„	10	„	Jache	Joche
681	„	20	з гори	Nachhal,	Nachhall,
683	1	8	„	schmälich,	schmählich,
„	„	16	„	*v. n.*	*v. a.*
691	1	18	„	Zwitter,	Zwitter-,
„	„	19	„	u.	*n.*
693	1	26	з дол.	ein	einen
694	1	12	з гори	*a.*	*n.*
696	2	5	„	пóмишка,	пóминка,
„	„	23	„	Tödtenfeier,	Todtenfeier,

Стор.	Шпальта	Стрічка		Замість:	Має бути:
698	1	1	з дол.	da-rüberlegen,	dar-überlegen,
„	2	18	„	mtt	mit
699	1	18	з гори	*n.*	*m.*
„	2	25	„	понапилий,	понапилий,
701	1	19	„	abmüdeu,	abmüden;
„	2	6	з дол.	he rabfallen,	her-abfallen,
703	1	14	з гори	Поперерозколювати,	Поперерозколювати,
704	1	7	„	unter schreiben,	unterschreiben,
710	2	5	з дол.	*n.*	u.
714	2	5	„	zusammen kaufen.	zusammenkaufen.
715	1	28	з гори	u.	*n.*
„	2	19	з дол.	*v. a.*	*v. n.*
717	2	16	з гори	Повускати,	Поспускати,
720	2	28	з дол.	zusammen hefteln.	zusammenhefteln.
725	„	24	з гори	*v. v.*	*v. a.*
726	„	19	„	unterthämig,	unterthänig,
728	„	9	„	*n.*	*m.*
729	1	14	„	u.	*n.*
„	1	16	„	По-тетвѐрте,	По-четвѐрте,
„	2	5	„	*n.*	*m.*
732	„	29	з дол.	*n.*	*pl.*
733	1	12	„	Прарáг,	Праврáг
738	1	24	з гори	Пречистої Д. Марії	Ісуса Хр. Спасителя
739	2	12	„	an wachsen,	anwachsen,
740	2	22	„	Bewillkommung,	Bewillkommnung,
742	„	28	„	kämmend,	kämmen,
„	„	11	„	zu drücken,	zudrücken,
746	2	11	з гори	Прикажчукувати,	Прикажчикувати,
„	„	13	з дол.	aufrieren,	anfrieren,
748	2	12	з гори	*n.*	*m.*
749	1	26	з дол.	dünner	dünnes
753	2	19	з гори	*v. v.*	*v. a.*
754	1	20	„	zu geben,	zugeben
755	1	5	„	*m.*	*n.*
„	2	20	з дол.	*v. n.*	*v. a.*
758	1	21	„	bleihen;	bleiben;
762	1	8	„	dump-fig,	dum-pfig,
764	2	14	„	*v. n.*	*v. a*
774	2	17	з гори	gurchgenässt	durchgenässt
776	2	16	з дол.	*v. a.*	*v. n.*
„	„	8	„	Durhhhieb,	Durchhieb,
778	2	25	„	*v. a.*	*v. n.*
787	2	14	„	u.	*n.*
789	2	16	„	Gutsherr	Gutsherrn
790	1	14	з гори	schwat-zen,	schwa-tzen,
794	1	12	з дол.	Рáдикáльство,	Радикáльство,
795	1	14	з гори	Разкýпати,	Разкупáти,
„	1	22	„	Разноцвіт.	Разноцьвіт
796	2	8	„	Зьвій,	Завій,
„	„	18	з дол.	*f.*	*m.*
„	„	8	„	doldenblühtiger.	doldenblüthiger,

Стор.	Шпальта	Стрічка	Замість:	Має бути:
797	1	26 з дол.	Р á т н и к,	Р á т н и к,
„	1	1 „	Quacken,	Quaken,
„	2	1 з гори	quacken,	quaken
„	„	21 „	Osternsonntage,	Ostersonntage,
798	2	12 „	Blattner *v. n.*	Blattnerv, *m.*
„	„	19 з дол.	*v. a.*	*v. n.*
„	„	2 „	„	„
799	1	2 з гори	„	„
„	„	4 „	„	„
„	„	24 з дол.	„	„
„	„	11 „	„	„
„	2	28 „	„	„
„	„	22 „	„	„
800	2	4 з гори	„	„
801	1	18 з дол.	„	„
„	2	10 з гори	Р ж а в ї т и,	Р ж á в ї т и,
„	„	22 з дол.	*v. a.*	*v. n.*
803	1	15 „	„	„
804	1	19 „	„	„
805	1	20 з дол.	Р і в н о ц і н н і с т ь,	Р і в н о ц ї н н і с т ь,
806	1	16 „	Р і ж н о ц в ї т н и й,	Р і ж н о ц ь в і т н и й,
„	„	17 „	Р і ж н о ц в ї т н і с т ь,	Р і ж н о ц ь в і т н і с т ь,
„	2	1 „	рїзьбувáти,	різьбувáти,
806	2	12 з гори	свята,	сьвята,
„	„	11 з дол.	*v. a.*	*v. n.*
807	„	9 з гори	святи́й	сьвяти́й
808	1	21 „	He-rausschaffen,	Her-ausschaffen,
809	1	18 „	entschiessen,	entschliessen,
811	2	12 з дол.	kristisiren,	kritisieren,
„	„	8 „	ausser sich gebracht,	aufgebracht,
813	1	12 з гори	ausgellassen,	ausgelassen,
817	2	17 з дол.	р зрожи́ще,	роздорожи́ще,
819	1	6 з гори	strot-zend,	stro tzend,
820	1	26 з дол.	*n.*	*m.*
„	1	16 „	he-rumschicken,	her umschicken,
„	1	12 „	розсмїяти, розсмїши́ти,	розсьмія́ти розсьмїши́ти,
821	1	8 з гори	*n.*	*m.*
823	1	24 з дол.	свїтом	сьвї:ом
824	1	8 „	Р о з м і з д р и т и,	Р о з м і з д р и т и,
827	1	5 „	Р óзплїг, розплїтане,	Р óзплїт, розплїтане,
„	1	2 „	Р о з п л ї т á т и,	Р о з п л ї т á т и,
829	2	13 з гори	Р о з н у́ с т в о,	Р о з н у́ т с т в о,
831	2	13 з дол.	Р о з с ї ш к и,	Р о з с і ш к и,
832	1	23 з гори	Р о з е м ї л и н и т и, р о з е м ї л ю в а т и,	Р о з с ь м і л и н и т и, розьсьмїлювати.
833	1	2 з дол.	тїсто	тїсто
„	2	12 з дол.	тїла	тїла
839	1	9 з гори	*v. a.*	*v. n.*
„	1	6 з дол.	*v. v.*	*v. a.*
„	2	6 з гори	*v. a.*	*v. n.*
„	„	7 „	„	„
840	2	13 „	мїсце	місце

Стор.	Шпальта	Стрічка		Замість:	Має бути:
842	1	28	з гори	geth	geht
843	1	„	з дол.	Moss	Moos,
962	2	13	„	*v. a.*	*v. n.*
966	2	24	„	Тїлечки,	Тїлечки,
977	1	18	„	*v. a.*	*v. n.*
978	2	18	з дол.	das	dass
980	1	16	„	Peitche	Peitsche
984	2	9	з гори	Трищїпний,	Трищїпний.
985	1	9	„	Тріпотлйвий,	Тріпотлйвий,
991	2	25	„	*v. a.*	*v. n.*
„	„	18	з дол.	*v. a.*	*v. n.*
1018	1	20	з гори	*v. a.*	*v. n.*
1019	„	11	з дол.	*v. a.*	*v. n.*
1025	2	12	„	*m.*	*n.*
1026	1	19	„	*v. a.*	*v. n.*
1034	1	5	з гори	Характерйетка,	Характерйстика,
1036	2	27	з дол.	Sshwanzspanner,	Schwanzspanner,
1039	1	18	з гори	Хіпкий,	Хіпкий,
1042	1	11	„	*v. a.*	*v. n.*
1052	1	18	з дол.	*v. a.*	*v. n.*
1053	2	16	„	Цимбалїста, цимбалїстий,	Цимбалїста, цимбалїстий,
1054	2	14	„	*n.*	*m.*
1065	1	1	„	Sciten,	Seiten,
1066	2	8	з гори	Falsenkatarakte	Felsenkatarakte
1068	1	6	з дол.	Heidelbeestrauch,	Heidelbeerstrauch,

МАЛОРУСКО-НІМЕЦКІЙ СЛОВАР

Том II.

П.

П, siebzehnter Buchstabe (Покóй,-кíй); п. = пан, пп. = панóве.

Па-,als Partikel in Zusammensetzungen bei Substantiven bez. das Spätere, Scheinrechte, Geringere, Schlechte: Nach-, Neben-, After- & *Mi.* IV. 359. *vgl.* По- 407.

Пáбороди, *pl.* Backenbart, *m. B.*

Пáбородник, *m.* — луговий Wiesen- Bocksbart, *m.* (Tragopogon prat.)

Пáборонок, -нка, *m.* Acker von der Breite einer Egge; 2) s. Відлýтка, прилýда

Пáва, *f.* Pfau, *m.* (Pavo); 2) Pfauenfeder, *f.*; 3) рýека — *У.* (*Аль.* 34)*?

Пáвечерниця, *f.* kurzer Abendgottesdienst nach der Vesper, *f.*

Пáвза, *f.* Pause, *f.* [Zubehör, *m.*

Пáвзе, пáвзине, *n.* Heubaum mit

Павзйна, *f.* Stange *f.*

Павзувáти, *v. n.* pausieren.

Павйдло, *n.* s. Повйла, *Зах.*

Пáвин, *a.* Pfauen-; *-е пірó *Ос.* (61) XI. 52 weibl. Kleiderstoff gemustert wie Pfauenfeder. [*adj.* павйничий. *Пол.*

Павйнка, *f.* русáлка — s. Пáвчик,

Пáвис, *m.* Anomodon, *B.*

Пáвиски, *pl.* Luftwurzeln, *pl. B.*

Пáвйця, пáвиха, (*d.* павйчка), *f.* Weibchen des Pfauen, *n.* Pfauenhenne, *f.*; 2) -йця, Nachtpfauenauge, *n.* Augenspinner, *m.* (Saturnia).

Пáвич, *m.* s. Пáва; *jeder buntbefiederte Vogel; 2) Nagelspinner, *m.* (Aglia).

Пáвій, -вя, вє. *a.* Pfauen-, *Пол.*

Пáвір, *m.* *Пар.* s. Пауýн.

Павíтє, *n.* †? 2) Nebenzweige, *pl.*

Панкотíти, *v. n.* pauken, poltern.

Павлáк,? *m. pl.* *Гол.* III. 492?

Пáвлик, *m.* s. Рáвлик. [Pauline.

I. Павлйн, *m.* Paulinus; Павлйна, *f.*

II. Павлйн, *m.* *gr.* *Кн.* s. Пáва 1); 2) —, пáвлянний, *a.* Pfauen-; -ні óчи Blutauge, *n.* (Adonis autumnalis);

3) Павлйн, Nbfl. der Рйóниця.

Павлйнець, -нця, *m.* Pfauenkoralle, *f.* (Pavonia).

Павлó, Пáвлик, Павлýсь, (-ýнь), *m.* Paulus; Пáвла, *f.* Paula. [Jo), *Вол.*

Павнйк, *m.* Pfauenauge, *n.* (Vanessa

Пáводь, *f.* *Левч.* s. Пóвідь, пóвінь.

Пáволока, *f.* † seidener od. baumwollener Zeug; *adj.* пáволочний. [волока.

Пáворочка, *f.* *dim.* *Ч.* III. 420 s. Пá-

Пáвýз, *m.* Heubaum, *m.* s. Рубéль.

Павýк, павутйна(-чйна) & s. Пауýк &.

Павýн, павýр, *m.* Pfauenmännchen, *n.*; 2) *gew.* *pl.* s. Пáва 2). [котíти.

Павучáти, пáвхати, *v.n.* s. Палах-

Павучкй, *pl.* Jungfer im Grünen (Nigella damascena). [nessa Jo), *B.*

Пáвчик, *m.* Tagpfauenauge, *n.* (Va-

Пáга, *f.* Rinne, Fuge, *f.* (in d. Dachschindel etc.).

Пагáнець, & *Левч.* s. Погáнець etc.

Пáгін, -она, пáгонець, (*pl.* пáгінцї), *m.* пáгонє, *n.* *coll.* *Не.* Trieb, Schoss, Schössling, Zweig, Spross, *m.*

Пáгнізд, *m. pl.* пáгнозди, *B.* пáгнієть, -остя, *m.* *Оц.* §. 121. Nagel, *m.* Klaue, *f.*

Пáгірок, пáгорок, *Левч.* -рка, *m.* (künstlich ausgeführter) Hügel, *vgl.* Горóбок.

I. Пад, *m.* s. Під I. [rasse, *f.*

II. Пад, *m.* Fall, *m*; 2) Cascade, *Ст.*; Te-

Падь, *f.* s. Спадь Honigthau, *m.* —

чóрна Russthau, (Cladosporium fumago) *Вол.*; 2) s. Óбрив, крýча, *Левч.*; 3) Schicksal, Los, *n.* *Wa.* 37. [Fallsucht, *f.*

Пáдавка, *B.* пáдачка, *f.* падáлник, *m.*

Пáдаль, *K.* II. 35, падалйна, *f.* Aas, *n.* verreckte Thiere, *pl.* [lende.

Пáдалешний, *a.* der zu Boden fal-

Пáдалйця, *f.* frühreif abgefallenes Obst, Fallobst, *n.*; 2) —, падáличка дітйна, uneheliches Kind; 3) s. Самóсійка; 4) s. Слоквá.

*

Па́дальник, па́далець, -лця, *m.* па́дальниця, па́данка. *f.* па́данець,-нця *m.* s. Веретільник. [reophora).
Пада́льниця, *f.* Aasfliege, *f.* (Thy-
Па́дало, *n.* Fallschirm, *m.* *Пол.*
Пада́люхи, *pl.* s. Падалиця 1).
Падаля́к, *m.* Hister cadaverinus, *B.*
Па́дати, *v.n.* fallen; *—коло чого́ *Ш.* I.144 s. Запопада́ти; — ся s. Попа́дати ся.
Па́деж, *m.* Fall, Untergang, *m.* Verderben, *n.* *АД.* II. 145; худо́би Viehseuche, *f.*; 2) in d. Grammat. Biegefall, Casus, *m.*
Па́де́не, *n.* Fall, Verfall, *m.*
Пади́, *pl.* s. Пад II.; 2) Terassen, *pl.* *Левч.*
Падиво́да, *f.* *Б.* Wasserfall, *m.*
Пади́волос, *m.* Sumpfschafthalm, *m.* (Equisetum limosum). [thal.
Пади́-земля́, *f.* die Erde als Thränen-
Па́дїж. *f.* s. Па́деж 1) (худо́би).
Па́дкати, (па́дьк-) ся, падкува́ти (ся). *v.* *n.* sehr eifrig u. über die Kräfte arbeiten, etw. besorgen; 2) s. Бідкати ся, wehklagen. *Ог.* 111.
Па́дкий, *a.* s. Порохкий; 2) на щось gierig, erpicht auf etw.
Пада́чина, падли́на, *У.* *f.* па́дло́, *n.* *Ш.* I. 407 s. Па́даль.
Падлю́ка, *m.* *f.* Aas, *n.* *niederträchtiger. verworfener Mensch.
Падьма́, *adv.* — упа́сти, *Гуш.* ganz niederstürzen. [maschine, *f.*
Падови́й. *a.* Fall-, -а ма́шина Fall-
I. Падо́к, -дка, *m.* s. Під I, пад I.
II. Па́док, -дку, *m.* *Зг.* Zufall, *m.*
Па́донько, *m.* *dim.* (unglückliches) Schicksal. [(па́дати).
Паду́, паде́ш, паде́, etc. *praes.* s. Па́сти
Па́ду́б, *m.* s. Ясень. [*B.*
Па́дух, *m* Furchtkäfer, *m.* (Galleruca),
Падчерни́, -ни́ти, *n.* Stiefkind, *n.*
Па́дчерица, па́дчерка, *Ме.* 311 s. Па́сербиця, *Мі.* IV. 360.
Па́верок, -рка, *m.* † Art Abkürzungszeichen über dem Worte für das ь.
Пажари́стий, *a.* -а га́дина *Ф.*?
Па́жера людоїд, *m.* Menschenhai, *m.* (Squalus carcharias). [gefrässig.
Пажери́стий, *К* Упа́жерливий *a.*
Па́жерли́сть, -ости. *f.* Gefrässigkeit, *f.* [(Acalepha) *pl.*
Па́жиги, *pl.* Seenesseln, Quallen
Па́жить, *f.* *К.* Weide, Hutweide, Trift, *f.* *Мас.*; 2) Raygras, *n.* (Lollium), *B.*
Па́жити, *v.a.* (ґо́нти) Fugen, Rinnen machen in den ґ.
Пажови́тий, *a.* gefrässig.
Паз, *m.* Fuge, *f.* Falz, *m.* *Пот.* III. 85.
Пазь, *m.* Page, *m.*
Паздіре. *n.* (*B.*) s. Термітé.
Паздери́ти, *v.a.* (*B.*) s. Отїпа́ти 1).
Пазина́ти, *v.* *n.* lauern, (*B.*).
Па́зи́ти, *v.a.* *Wgr.* 95. 122. s. До́ати, пильнува́ти, *Пот.* III. 13.
Па́зька, Пази́на, Пазу́лька. *f.* Pelagia; *adj.* Па́зьчин der P.
Пазмі́льки, *pl.* e. Pflanzenart (*B.*).
Па́знігть, -огтя, *m.* s. Па́гніздь.
Пазови́тий, *a.* gut zum Weiden; gefrässig, esslustig; 2) *H.* 171 emsig, betriebsam.
Па́зор, *m.* Zehe, Kralle, *f.*
Па́зорний, *a.* mit Zehen versehen, (звірі́), Zehenthier, *n.*; — чле́нок s. Чи́колонок, *Пол.* [Krallen, Schinder. *m.*
Пазо́рник. *m.* mit grossen scharfen
Пазору́чити, *v.* *n.* s. Позира́ти, пантрува́ти.
Па́зуха. (*d.* -у́шка). -уши́на). *f.* Busen, Bausch, *m.* (v. Hemde); 2) Eingang in die Scheide (vagina), *m.* *adj.* пазу́шний.
Пай, *m.* Antheil, Beuteantheil, *m.* Theilung der Beute *Ш.* II. 17; Portion, *f.* *Кв.* 162; 2) Atomgewicht, *n.* *Пол.*; вона́ на свій пай *Кв.* 11 sie ihrerseits, на мій пай für meinen Part.
Пайди́ти. *v.n.* *H.* 37.263 *gew.* *impers.* glücken, gut von statten gehen.
Па́йка, *f.* Theil, Antheil, *m.* Portion, *f.* (па́йда, s. Ба́йда). [ся etc. *Ог.* 78.
Паймату́ся, *f.* *Ко.* 43 s. Паньмату́-
Па́йнщина. *f.* *Ч.* II. 649 s. Па́нщина.
Пайо́к, *g.* пайка́, *m.* *dim.* *Ко.* 174 s. Пай 1), па́йка. [Приятель etc.
Па́йташ, *m.* пайта́шечка, *f.* *ungr.* s.
Па́йшівка, *f.* *N.* e. Berges.
Па́їж, *f.* Echinometra, *B.*
Па́їжка, *f.* — гильнїста ästige Igelkolbe (Sparganium ramosum).
Па́їрка, *f.* Succinea amphibia.
Пак. *adv.* wiederum, hinwiederum, hingegen; wohl, allerdings, ja, freilich; nachher; 2) *conj.* doch, ja doch, dennoch *Ог.* 209.
Па́ка. *f.* grosses Pack, Kiste, *f.*
Па́кати, *v.* *n.* s. Пи́кати, пи́хкати.
Па́кисель, *m.* † s. Кисіль?
Пакіле, *n.* *coll.* Pfähle, *pl.* *Др.* с. 422.

Пáкінь, -оня, *m.* Fabelname e. Pferdes.
Пакіс, *m.* s. Покіс.
Пáкісливий, пáкісний, пáкостний, *a.* пáкісник. *m.* böswillig, schadenfroh, feindlich; der Unrecht thut, Bösewicht, *m.* [*n.* boshafter Streich.
Пáкість, -ости, *f.* Schaden, *m.* Unheil,
Пáклун, *m.* Gamander, *m.* (Teucrium pollium). [Maulschelle geben.
Пáкнути. *v. n.* s. Пáкати; 2) — в лицé
Пакóвний, *a.* geräumig zum Packen.
Пáкол, *m.* † s. Пакіле? [(spicula) *B.*
Пáколосок, -ска, *m.* Aehrchen, *n.*
Пакослóвити, *v. n. Кл.* s. Злослóвити.
Пáкостити, (пáкощу, пáкостиш), *v. n.* Schaden anrichten, boshafte Streiche spielen; verderben; — ся sich dem Schaden aussetzen, *Др.* [вий.
Пáкостний, (-оенний) *a.* s. Пáкісли-
Пактóй, *adv.* nachher.
Пакувáти, *v. a.* packen, verladen.
Пакýнок, -нку, *m.* Gepäck, Bagage, *n.*
Пал, *m.* s. Спéка. *Ст.*; 2) Feuer, Eifer, *m.* Lebhaftigkeit, *f. ІГ.*
I. Паль, *m.* Pfahl, *m.*
II. Паль, *f.* das Brennen, Heizen, *Фр.*; 2) Brennmaterial, *n*
Палáвхати, s. Палахкотїти.
Палáжка, *f.* s. Полáгна; 2) Bitterling, Plätteln, *m.* (Rhodeus amarus) *Не. Пр.* XI. (1) 121. [[παραμονάριος].
Паламáр, *m.* Kirchendiener, Küster, *m.*
Паламáрити, (-арювáти), *v. n.* паламáр sein, dessen Dienst versehen.
Паламáрка, паламарúха, *f.* Gattin des паламáр, *f.*
Паламáрня, *f. Ру.* Sacristei, *f.*
Пáлане, *n.* das Flammen, Lodern.
Паланúця, (*d.* -ичка), *f.* Flammenkuchen, Fladen, *m.*; 2) *pl.* паланичкú Früchtchen der wilden Malve (слиз), *pl.*
Палáнка, *f.* Pfahlwerk (als Festungswerk), *n.* befestigtes Feldlager *C.* I. 32. b. Hauptquartier des Stabsobersten, *Рч.* 252; 2) Feuerherd aus roher Erde, *m.* *Сб.* III. 36; *Пот.* III. 15.
Палáта, *f.* Palast, *m.* (*pl.* палáти palastähnliche Zimmer), Hof, *m.* Kammer, Gerichtskammer, *f.* — пóслів Abgeordnetenhaus, — панів Herrenhaus, *n.* — маґнáтів Magnatentafel, *f. adj.* палáтський). (-áцький), von der палáта, vom Kammergericht, *Кв.* 412; Hof-, Palast- *C.* I. 164. [brannt sein, glühen.
Палáти, *v. n.* lodernd brennen, ent-
Палáтка, *f.* kleiner Palast; Zelt, *n.*
Палáтник, *m.* Palastaufseher, *m.*
Палахкотїти, палáхнути, палахтїти, *v. n.* lichterloh brennen, aufflammen, auflodern, aufflackern.
Палáхнене, *n.* das Aufflackern.
Палáч, *m. КУ.* s. Кат.
Пáлаш, *m.* Pallasch, *m.* [fechtfeuer, *n.*
Пальбá, *f.* das Schiessen; — бóевá Ge-
Палевúна, *f.* Brennmaterial, *n.*
Паленúця *f.* s. Паланúця; 2) *N.* einer полонúна. [werden, sich röthen.
Паленїти, *v. n.* roth, schamroth
Палéнка, *f.* s. Горівка. [rei, *f.*
Паленчáрня, *f.* Brantweinbrenne-
Паленя́, -ятя, *n.* s. Паланúця (-ичка).
Палестúна, *f.* Palästina, das gelobte Land, *übhpt Land; *adj.* палестúньский.
Пáлет верх, *N.* e. Berges. [trag, *m.*
Пáлет, *m.* Executionsschein, Auf-
Палéтник, *m.* Ueberbringer des палéт, Gerichtsdiener, *m.*
Пáлець, -лця, *m.* Finger, *m.* Zehe, *f.*; 2) Kamme an e. Rade, *f.*; велúкий — Daumen, Daum, *m.* [Zahnrad, *n.*
Палéчний, *a.* -е кóлесо Kammrad,
Пáливо, *n.* Brennmaterial. *n.* -stoff, *m.*
Палúвода, *m. Ко.* 5. Brausekopf, Mensch der einen Schuss hat, *Ос.* 118; 2) Lügner, Schwindler, *m.* [ges, (*B.*).
Палúґа, *f.* Decke e. Schachtengan-
Палиґувáти, *v. a.* gierig fressen.
Пáлик, *m.* Pflock, kleiner Pfahl.
Палúкона, *m. Bein.* des heil. Pantalemon am 27. Juli a. St.
Паликувáти, *v. a.* s. Палькувáти.
Палúєвіт, *m Лев.* s. Палúвода.
Палúстка, *f.* Blattschnecke, *f.* (Phyllirhoë).
Палúти, *v. a.* brennen, sengen; feuern, heizen; **ptc.* палéний, in Zorn entbrannt, hitzig.
Пáлиця, (*d.* пáличка) *f.* Stock, Gehstock, Stab, *m.*; 2) s. Цїпúльно.
Пáличник, *m. К.* Gerichtsdiener, Lictor, *m.*
Палїй, *m.* Brandstifter, *m. C.* II. 111.
Палїйка, *f.* Brandstifterin, *f*; 2) Zündmaschine, *f. Ну.*
Пáлїк, *m.* (*Фр.*) s. Полúка, Spur, *f.*

Палїса́да, *f.* Pallisade, *f.* Schanz-Sturmpfahl, *m.*

Палїса́дник, (*d.* -нчок), *m. K.* der mit Pallisaden od. Sturmpfählen umgebene Platz; *dim.* Rabatte, *f.*

Палї́ти, *v. n.* und — ся s. Паленїти, (*Фр.*); 2) fahl, reif werden (v. Getreide).

Палї́тра, *f.* Palette, *f.* Farbenbrett, *n.* *Кв.* 72.

Палї́тча, цур —! *Кв.* 145 *int.* des Abwehrens.

Палї́ччa, *n. coll.* Prügel, Fuchtel, *pl. C.* II. 83.

Палїятї́в, *m.* Palliativ, Scheinmittel, [*n. Кн.*; *adj.* -ївний.

Па́лка. *f.* Keule, *f.* Stock; 2) Kolben, (spadix); 3) Rohrkolben, *m.* (Typha); 4) *pl.* палки́ die jungen Kiele (Hauptstämme der Feder).

Палки́й, палький, *Кн. a.* hitzig, ungestüm, feuerig; Zünd- *Пар.*

Па́льма, *f.* Palme, Palmenbaum, *m.* *adj.* пальмо́вий, пальмяни́й, *B.*

Пальмя́цї, *pl. Вол.* s. Пло́скінь.

Пальни́к, *m.* Zünder, Zunder, *m.* *Пар.*

Па́лоб, *m* Kiste, *f.*

Палови́й, *s. a. m. N.* e. Berges.

Пальови́й, *a.* Pfahl-.

Пальови́на, *f.* s. Па́лино.

Палони́ско, (пальон-). *n.* Brennstätte, *f.* Feuerherd, *m.*; 2) s. Па́лино (*B.*).

Па́льок, *g.* па́лька, *m.* Fingerling, (Finger) d. i. Ueberzug an einen einzelnen Finger, Fingertheil e. Handschuhes, *m.*

Па́ломінь, s. По́ломінь.

Пало́мник, *m.*. Pilger, Wallfahrer, der geweihte Palmenblätter aus Palästina brachte.

Пальо́нка, *f.* Pfannkuchen, *m.*

Па́лочка, *f.* Stäbchen, Stöckchen, *n.*

Палочкоро́гі, *pl.* Keulenhörnige, *pl.* (Clavicornia).

Пало́чник, *m.* Rohrkolben, *m.* (Typha); палочниковаті, *pl.* Rohrkolben-Gewächse, *pl.* (Typhaceae).

Пало́чня *f.* Keulenpolyp, *m.* (Coryne).

Палту́ха, *f.* Steinbutte, *f.* (Rhombus maximus).

Палу́ба. (*d.* палу́бка), *f.* mit Bast (лу́б), mit Schilfmatte gedeckter Wagen; Decke, *f.*; 2) *ungefüge Magd, Trulle, *f.*

Палубча́стий, *a. M.* II. 198 mit einer Decke.

Палу́ди, *pl.* Star, *m.* Schuppen an den Augen: затинути —wegen u. erblinden.

Палу́ка, *f. Гол.* III. 208 s. Лука́.

Па́льха, *f.* Theil des Grundstückes, *m.*

Пальца́т, *m.* Schlägel, Klöpel, *m.*; 2) Zündruthe, -stange, *f.* *Пар.*

Пальцетува́ти ся з ким, mit jmdm streiten.

Пальцехо́дний, *a. Пол.* Zehen-, Pfotengänger, *m.*

Пальча́к, пальца́к, *m.* Stengel, *m.* (*B.*).

Пальча́стий, (-а́тий), *a.* fingerförmig, handförmig.

Па́льчик, *m. dim.* s. Па́лець, Fingerchen, *n.* (*aug.* пальчи́ско, -и́ще, *m.*).

Палю́га. *m.* grosser Stock, Knüttel, *m.* *A-Г.* 156; 2) Erzdieb, *m.*

Палюго́вцї, *pl* Zapfenfarne, *pl.* [(Zamiae), *B.*

Па́лютий, *s. a. m.* Monat Februar (Лю́тий Mon. Jänner), *Гол.*; 2) Monat März (Лю́тий Mon. Februar).

Палю́тка, *f.* Cordulia, *B.*

Палю́х, *m.* Daumen, *m* (pollex); Däumling; Finger in e. Handschuh, *m*; 2) па́люхи палити Zipfel von Hanf angezündet am Andreastage (*B.*).

Палю́чий, *a.* brennend, heiss.

Палю́чка, *f.* Hitze, *f.* (ein Stadium im Fieber).

Палю́шок, -шка, *m.* s. Па́льчик.

Па́ля, *f.* s. Па́ця, (mit dem Lineal) 1); 2) s. Паль 1.

Палї, -я́ти, палятко, *n.* Палеї, по́скробок.

Паляндрува́ти, *v. a.* durchstöbern, *vgl.* Пляндрува́ти.

Паляни́ця, *f.* s. Паланиця 1).

Паляни́чити, *v. a. H.* 43 паляни́цї formen? [ляни́цї bäckt u. verkauft, *Зак.*

Паляни́шниця, *f.* Weib das па-

Паля́руш, *m.* s. Пуля́рес.

Паляти́на, *f.* brandiger, Geruch.

Паля́тник, *m.* s. Пале́тник.

Паляту́рки, *pl.* kleine Polster zum Auftragen der Farbe beim Leinwanddruck; 2) Einbanddeckel, *pl.*

Па́мога, *f.* s. Маячка.

Па́молодь, *f. coll.* па́молодок, -дка, *m.* Sprössling, *m.* junger Trieb.

Па́молодина, па́молодь, *f.* süsser Rahm, (*B.*).

Па́молоток, -тка, *m.* s. Воло́ть.

Па́морозь, *f.* leichter Frost. [tia) *B.*

Па́морка, *f.* Todtenkopf, *m.* (Acheron-

Па́морок, *m. gew. pl.* па́мороки, па́моро́ть, *f.* betäubende Verfinsterung in den Augen.

Па́мота, *f.* Baumwolle, *f.* [des, *B.*
Памо́ха, *f.* ло́мінь — Saxifraga bryoi-
Па́мплик, *m. gew. pl.* rothe Ballen auf Schnüren als Abzeichen guter Schützen; übhpt Quaste, *f.*
Пампу́х, (*d.* -у́шок). *m.* Krapfen, *m.* Kräppel, *n. adj.* пампухо́вий.
Па́мфіль, *m. Ко.* 56 Art Kartenspiel.
Памфле́тник, *m.* Pamphletist, *m. T.*
Па́мять, *f.* Gedächtnis, *n.* Erinnerung, *f.* Andenken, *n.* на па́мять auswendig.
Памята́ти, па́мятувати, *v.a.* im Gedächtnis behalten, gedenken, sich erinnern; — ся das Bewusstsein behalten, bei Sinnen sein. [nisreproduction, *f. Пл.*
Памяте́вий, *a.* -а віднова Gedächt-
Памятидосто́йність, -ости, *f.* wohlverdientes Andenken, *До.*
Па́мятка, *f.* Andenken, Denkzeichen, *n.* Erinnerung, *f.*; 2) *pl.* не в памятки́ мені́ ich erinnere mich nicht.
Памятко́вий, *a.* Gedächtnis-, denkwürdig; -о́вого завда́ти кому́ jmdn so durchprügeln, dass er eine Zeitlang gedenke, *C.* II. 241.
Па́мятливий, *a.* mit gutem Gedächtnis, im G., im Andenken bewahrend, gelehrig, aufmerksam, *K.* [dächtnis.
Па́мятливість, -ости, *f.* gutes Ge-
Па́мятний, *a.* denkwürdig; *adv.* кому́ па́мятно *ІГ.* wer gedenkt; im Andenken.
Па́мятник, *m.* Denkmal, *n.* Ehrensäule, *f.*; 2) der etw. gedenkt, woran sich erinnert (*Фр.*); 3) s. Па́мять, па́мка, (*Фр.*).
Па́мятниця, *f.* Durchprügeln als Andenken, *n.* [chen, Mal, *n.*
Памяту́нок, -нку, *m.* sichtbares Zei-
Памяту́щий, *a.* s. Па́мятливий; 2) dessen man sich erinnert (*B.*).
Пан, *m.* (*pl.* пани́ u. пано́ве), Herr, Grossgrundbesitzer, *m.* пано́ра́т, пане́ра́т, за — von zunahetretender Vertraulichkeit; *adj.* па́нів, -ова, -ове.
Пана́джин, *m.* Nachlass e. Grundstückes, *m.* (*B.*). [*Ко.* 15 Blindekuh spielen.
Пана́е, *m.* s. Опана́е; панаса́ гра́ти
Па́нахи, *pl.* Lumpen, Fetzen, *pl.*
Панахи́да, *f.* ein Theil des Todtenamtes парастас.
Па́нва, *f.* Pfanne, *f.*
Па́нвиця, *f.* s. Ло́жниця.
Панви́р, *m.* Pfannenschmied, *m. Пар.*
Па́нений, па́нин, па́нїн, *a.* der Herrin, der Hausfrau.
Пане́ньский, *a. Га.* I. 40 der Jungfrau, der Braut, jungfräulich. [lichkeit, *f.*
Пане́ньство, *n. Га.* I. 13 Jungfräu-
Пане́нтьо. *m. Гол.* III. 35, панени́, -я́ти, *n.* liebes Herrchen. [74 s. Па́ночок.
Пане́ць, -нця́, *m.* (*vocat.* па́нцю) *Гол.* I.
Па́нея, *f. M.* s. Па́нія, па́нї.
Паникади́льце, *n. ІГ.* kleiner Kronleuchter, Lampe, *f.*
Пани́ско, (-и́ще), *m. aug.* s. Пан, der arme gute Herr. [(*Фр.*).
Пани́ти, *v. n.* кому́ gut bekommen.
Пани́ч, (*d.* -и́чик), *m.* Herrensohn, junger Herr, Junker, *m.*; 2) *pl.* кру́чені -чі, s. Кру́чений 3); *adj.* паничі́вський, Junggesellen-, Cavalier- *Кв.* 234.
Паничува́ти, *v. n.* als пани́ч leben.
Па́нї, па́нїя, па́ня, *f.* Herrin, Hausfrau, Frau, *f.*
Панїо́рата́ти ся з ким, mit jmdm sich vertraulich verbinden *M+Б.* 122; fraternisieren.
Панїо́ра́цтво, (-а́тство), *n.* vertraulicher Umgang, Verbrüderung, Fraternisierung, *f.*
Панівка, *У.* пані́лка, *Kol.* I. 61 *f.* Pfanne, *f.* Zündloch eines Piston, *n.*
Панівна, *Ч.* III. 290, пані́йка *P.* I. 83, *f.* Herrentochter, *f.* Fräulein, *n.* s. Па́нна, па́нї.
Па́нїйка, *f.* s. Папу́шник.
Панїма́тка, паньма́тка &, (-ма́тїнка, -мату́ся), *f.* Hausmutter, Hausfrau, *f.*
Па́ність, -остя, *m.* s. Па́гніздь.
Пани́ти, *v. n.* vornehmen Herrn spielen, als Herr leben, *Лсеч.*; 2) s. Пани́ти.
Панїтрува́ти, s. Пантрува́ти.
Па́нка, *f.* s. Па́нва, па́нї.
Па́нькати ся коло кого́, jmdm übertriebene Zärtlichkeit erweisen, mit jmdm wie mit einem Herrn sich viel zu schaffen, geben *А Г.* 154; inständig bitten, *Ог.* 111.
Панько́, *m.* s. Пантали́мон.
Па́нна, па́ночка, панну́ньця, *f.* Fräulein, *n.* Jungfrau, *f.* Mädchen, *n. adj.* па́нин, па́ночин, *M.* des Fräuleins; 2) *панночий, *pl.* Art Fisolen weiss mit rother Mitte.
Панова́, *f.* Tropaeolum majus.
Пано́ване, *n.* das Herrschen, Regierung, *f.*; 2) sorgenfreies, glückliches Leben.

Пановитий, *a.* sich herrisch gebahrend, mit noblen Passionen, vornehm, reich u. ansehnlich wie e. Herr, Edelmann, *К. Лесн*; hersch-, regiersüchtig, *Пар.*

Пановитість, -ости, *f.* Herrschsucht, *f. Пар.* vornehme Manier.

Пáновка, *f.* s. Панівка. [*Ст.*

Пановлйвий, *a.* imponierend, hehr,

Пáнога, *f.* grosser Ast.

Панóк, -нка, *m.* kleiner Herr. [Herr.

Пáнонько, панóчок, -чка, *m.* lieber

Панотá, *P.* I. 75. панóша, *C. f. coll.* die Herren.

Панотéць, -тця, *m.* Herr Vater, Vater, Hausvater; 2) Pater, der Geistliche, Pfarrer, *m.* (*dim.* панóтчик).

Панóшити ся, herrisch, stolz, vornehm auftreten, grossthun.

Панпýх, s. Пампýх, (Pfannkuchen) *m.*

Пансіóньский, *a.* vom Pensionat, *Не.*

Пáньский, (-нский), *a.* zum Herrn, zum Gutsherr geh., des Herrn, herrschaftlich; 2) grossherrisch, herrisch.

Паньковáтий, *a.* verfeinert nach Herrenart, verwöhnt, *Фр.*

Пáньство, (пáнство), *n.* Herrschaft, *f. coll.* Herren, *pl.* der Herr u. die Frau.

Панталйк, пантелйк, *m.* Haken zum Aufhängen der Kleider, *m.*; *2) Sinn, Verstand, *m.* збйти когó з панталикý jmdn irre, confus machen.

Панталимóн, *m.* Pantalemon.

Панталйха, *f. N.* einer Anhöhe.

Пантáрка, *f.* Perlhuhn, *n. adj.* пантáрчин. [(*coll.* = *pl.*).

Пантелйха, *f.* baufälliges Gebäude

Пантлйка, (*d.*-йчка). *f.* Band, *n.* (*B.*).

Пантóфель, -фля, пантýхель, -хля, *C.* I. 236, *m.* Pantoffel, *m.*

Пантрінний, *a.* s. Обáчний.

Пантрувáти, *v. a.* когó, чогó s. Пильнувáти, дозирáти.

Панувáти, *v. n.* herrschen, regieren, walten; 2) комý *КС.* (83) 677 s. Панйти: на здорóвле der Gesundheit zuträglich sein. [Пáнонько.

Панýньо, *m.* панýшка *Кв.* 45. *dim.* s.

Панушóя, *f.* (*rum.*) *Вен.* I. 161 s. Кукурýдза. [bei e. Todtenfeier.

Пáнфиль, *m.* s. Пáмфіль; Art Spiel

Пáнцир, *m.* Panzer, *m. adj.* панцирні слýги Waffengefährten, s. Бояри.

Панцирник, *m.* Panzerträger, *m*; 2) Gürtelthier, *n.* (Dasypus peba).

Пáнцтво, *n.* s. Пáньство, *Kol.* II. 50.

Панцур (а)? *ВГ.* 137 ein Mass.

Панчá, *f. Др. с.* 213 s. Опанчá.

Пáнчйна, *f.* (*Фр.*) s. Пáньщина.

Паньчйха, *f.* Gattin des Панькó, *f.* Панчйшин (син &) Sohn & der Паньчйха.

Панчóха, (*d.* панчíшка), *f.* Strumpf, *m.* (Bundschuh *Пот.* II. 25). (*Gr.* 24.

Панчувáти, *v. a.* s. Бракувáти II.

Панчýк, (*d.* панчýненько), *m.* s. Паничь, пáнонько.

Панщанйн, *m. Шл.* пáнщанний, *a.* Frohnbauer, der Frohnpflichtige, Leibeigener.

Панщинá, (*d.* -йнонька), *f.* Frohndienst, *m.* Frohnarbeit, Frohne, *f.*; 2) Gesinde von Leibeigenen zu e. Herrschaftsgut geh. *Oc.* (61) V. 52. VII. s. Крепáк, (*pl.*).

Панюга, *m. aug.* s. Пан, панйско.

Пáня, *f.* s. Пáнї.

I. Паня, -яти, паняткó, *n.* Herrenkind, Herrchen, *n. Ш.* II. 15.

II. Паня, *f.* Laubfrosch, *m.* [s. Пан.

Паняне, *pl. Гол.* III. 93 = панóве,

Паняка, (*d.* паняочка), *f.* s. Пáнна; 2) *pl.* Art rosige Aepfel; *adj.* паняньский, Mädchen-, *Не.*

Паняникóве молокó, Jungfernmilch, *f.* (in Weingeist aufgelöstes Benzoë).

Паняти, *v. a* s. Поганяти, *Кв.* 171 *Imperat.* паняй! *Oc.* 94. [päpstlich.

I. Пáпа, *m.* Papst, *m. adj.* пáпский

II. Пáпа, *f.* in d. Kinderspr. Brot, *n.*; пáпати, *v. a.* essen. [kathol. Geistlichen, *n.*

Папафійка, *f.* Barett der griech.

Папéжник, *m.* römischer Katholik, Päpstling, Päpstler, *m.*

Паперйна, (*d.* -йночка), *f.* папéрець, -éрок, *m.* s. Папір etc.

Папéрник, *m.* Papierfabrikant, -händler, *m. А-Г.* 164; 2) Papier-Cypergras, *n.* (Cyperus papyrus), *B.*

Паперóвий, *a.* s. Папірний.

Паперýшина, *f.* Cystipteris, *B.*; 2) s. Пáпороть.

Папір, -éру, *m.* Papier, *n.*

Пáпірець, -рця, пáпірок, -рка, *m. dim.* s. Папір. Papierchen; 2) Ein Gulden Papiernote, *f.*; 3) пáпірцї, пáпірки Hornbekleidung der Zehen bei Huftthieren; Afterklauen, -zehen, -hufen, *pl. B.*

Папірня, *f.* Papierfabrik, -mühle, *f.*

Папірниця, *f.* *Ч.* III. 446 s. Патерíця? [papieren, aus Papier, Papier-.
Папірянний, папірчатий, *Левч.* *a.*
Папірянка, *f.* Papierlaus, *f.* (Troctes).
Папіст, *m.* s. Папéжник, Papist, *m.*
Папістика, *f.* ArtPriesterkleid, *Вах.*
Пáпка, *f.* Kinderbrei, *m.* Pappe, *f.* *H.*
Паплюга, *f.* *Ко.* 23 liederliche Dirne, Hure, *f.* *Ш.* I. 377.
Паплюжий, *a.* unflätig, liederlich.
Паплюжити, *v.a.* begeifern, beschimpfen (когó словáми). [2) Plappermaul, *n.*
Пáпля, *m.* *f.* Pfuscher, Stümper, *m.*;
Пáпляти, *v.a.* pfuschen; 2) plappern, schwatzen.
Пáпорз, *m.* Flügelknochen, *m.*; 2) *pl.* *КУ.* Drahthemd, Panzerhemd, *n.*
Пáпороть, *f.* Farn, *m.* Farnkraut, *n.* — болотяна Aspidium thelypteris.
Пáпороти, *pl.* herabhängende Fleischlappen am Unterschnabel des Haushuhnes, (*B.*), *vgl.* Пáбороди.
Пáпоротник, *m.* Tüpfelfarn, *m.* (Polypodium vulg).
Пáпоротниця, *f.* glatter Schildfarn (Aspidium filix femina) *Вол.* [phila).
Папоротняк, *m.* Baumfarn, *m.* (Also-
Папорóшенька, *f.* *dim.* *Ч.* IV. 99. *Га.* I. 14. s. Порóша.
Пáпортина, *f.* s. Пáпороть.
Пáприка, *f.* Paprika, *n.* [würzen.
Паприкувáти, *v.a.* mit Paprika
Пáпство, *n.* Papstthum, *n.*
Папýґа, *f.* Papagei, *m.* *Вол.* *adj.* папýжин, -жний, *Зах.*
Папýля, *f.* ein Vollmondgesicht. [*pl.*
Папýцї, *pl.* Bärlatschen, Filzschuhe,
Папýша, *f.* Bund Tabakblätter, *n.*
Папушýна, *f.* Kukurutzblätter, *pl.* *vgl.* Папушóя.
Папýшник, *m.* s. Пампýх *C.* I. 260.
Пар, *m.* s. Пáра II. *Зап.* II. 457.; 2) warme Stelle im Flusse; 3) s. Пáренина.
I. Пáра, *f.* Paar, *n.* пáрами paarweise; менї не під пáру mir nicht entsprechend; не до пáри kein gutes Paar bildend.
II. Пáрá, *f.* Dampf, Dunst, *m.* [еко.
III. Парá! *Vocat.* verkürzt aus Парá-
Параболíст, *m.* Parabolist, Parabelschriftsteller, *m.*
Парабóля, *f.* Parabel, *f.* *adj.* параболíчний parabolisch, Parabel-.
Парáван, *m.* spanische Wand.
Парáда, *f.* Parade, *f.*
Парáджин, *m.* Nbfl. der Рибóниця.
Парáдний, *a.* Parade-, Gala-.
Парáдник, парáдош, *m.* der Hoffährtige, Stolze. [Mädchen.
Парадниця, *f.* *Гол.* III. 517 stolzes
Парадувáти, *v.n.* paradieren, stolzieren. [Schmarotzerleben führen.
Паразитничáти, *v.n.* Parasit sein,
Парáй, *m.* (-áйка, *f.*) Placker, Quäler, *m.* (-in, *f.*). [des; Zwang, *m.*
Парáйна, парáїна, *f.* Etw. Dringen-
Параїти, *v.n.* s. Наглити.
Паракляс, *m.* s. Молéбен. [παράκλησις].
Парáль, парáлїж, парáлїч, *m.* Schlagfluss, *m.* Lähmung, *f.* [Schlage gerührt.
Паралїтик, *m.* paralytisch, vom
Паралéльність, -ости, *f.* Parallelismus, *m.* Concinnität, *f.* *K.* [putzt.
Парáнний, *a.* glänzend, geziert, ge-
Парáска, Парáся, Парáшка, *f.* Parasceva; 2) Schöne Frau (Vanessa cardui); 3) Парáшка s. Пукáс; 4) *N.* e. Berges. [schirm, *m.*
Парáсоль, *m.* Regenschirm, Sonnen-
Парасóлька, *f.* Sonnenschirm, *m.*
Парáфія, *f.* Pfarre, *f.* Kirchsprengel, *m.* *adj.* парафíяльний.
Парафіянин, *m.* парафíянка, *f.* der, die Eingepfarrte, Pfarrkind, *n.* Pfarrling, *m.*
Парашýт, *m.* *Пол.* s. Пáдало.
Пард, *m.* Pard, Pantherthier, *n.*
Пардиґувáти, s. Палиґувáти, *vgl.* Бардиґа.
Пардинувáти, *v.n.* pardonnieren.
Парду́жиця, *f.* Weibchen des Parden, *КУ.* *adj.* пардýжний. [Jüngling, *m.*
Пáрень, (-рінь). *g.* пáрня, *m.* Junge,
Пáрена, *f.* *Ч.* VII. 556 s. Толокá 1).
Пáрене, *n.* Bähen, Brühen; heisses Baden in Dampf.
Пáренина, пáрениця, *f.* ein zum zweiten Male gepflügtes Brachfeld; Brache, *f.*
Пáренувати, паренáти, *v.n.* zwiebrachen, zum zweiten Male e. Brachfeld pflügen; *sbst.* паренувáня.
Пари-, s. Паре-; 2) s. Пере-, *Ос.* 207.
Парий, *pl.* Münzen aufgereiht unter die Korallen.
Парило, *n.* s. Гладúшник.
Пáрянина, etc. s. Пáренина etc.

Парйстий, *a.* paarig, -е числó gerade Zahl; 2) sehr ähnlich, einer u. derselben Grösse, Farbe etc.

Пáрити, *v. a.* brühen, bähen, mit siedendem Wasser begiessen; 2) *derb schlagen; 4) schweben, fliegen, schwärmen, *III.*

Пáрихта, *f.* das Letzte, der letzte Bissen, до -ти gänzlich, (*Фр.*). [Friedhof.

Парйчів, -ова, *m.* alter heidnischer

Парйчка, *f.* † alte türk. Münze.

Пáричок, -чка, *m. gew. pl.* junges Horn beim Hornvieh.

Пáріг, -ога, *m.* Geweihsprosse, -zacke, *f.*; 2) Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus).

Пáріжниця, *f.* Stange beim Dach eines обóріг, *f.* [terschwarm, *m.*

Пáрій, -оя, *m.* Jungfernschwarm, Af-

Пáрінка, *f.* abgebrüheter Häckerling, *B.* [simum).

Пáріпок, -пка, *m.* Hederich, *m*, (Ery-

Пáріель, -осли, *f. Се.* пáрісток, -тка. *m.* Spross, Trieb, Schössling, Zweig, *m.*

Пáрісний дощ, Platzregen, *Пар.*

Пáрістниця ямчáта, sprossende Madrepore, *Пол.*

Парічка, *f.* rothe Ribisel, Johannisbere, *f.* (Ribes rubrum), *B.* парічковáті, *pl.* Ribiselartige, *pl.* (Ribesiaceae),

I. Пáрка, *f. dim.* Pärchen, *m.* Doppelsemmel, etc.; 2) Balz, *f.* [salsgöttin, *f.*

II. Пáрка, *f.* Parze, Möre, Schick-

Паркáн, (*d.* -анéць), *m.* Bretterzaun, Plankenzaun, *m.*

Паркéтний, *a.* Parket-, *Не.* [(*B.*).

Паркотáти, *v.n.* plappern, plaudern,

Паркотлйний, *a.* (-йнець, *m.*). Plappermaul, *n.*

Парлó, *n. II.* 75. *Ке.* 207. парлáция. *f.* tüchtige Prügelei; парлá дáти tüchtig abprügeln, einheizen. [Paar.

Пармá. *adv.* — кíньми & mit einem

Пáрний. *a.* schwül, heiss; 2) s. Паровйй I. *Пар.*

Парнйк. (*d.* -нчóк). *m.* Mistbeet, *n. Не.*; 2) s. Парýн; 3) Art Gewürzbrantwein, *Мах.*; 4) Art Pilze.

Парнйще, *m. aug.* s. Пáрень.

Парнотá. *f.* Schwüle, Hitze, *f.*

Парнýти. *v. a.* derben Schlag versetzen s. Пальнýти. [Брал.

Пáрня, *f.* Dampfbad, *n.*; 2) парнá, s.

Парнáта, *m. aug.* s. Пáрень.

Паробíй, паробíка. & s. Паруóчáк.

Паробрóд, *m.* s. Парохóд.

I Парóване, *n.* Verdunstung, *f.*

II. Парóване, *n.* Paarung, *f.*

I. Паровйй, *a.* Dampf-.

II. Паровйй, *a.* ein Paar bildend, besitzend; -á фíра zweispänniger Wagen.

Паровйк, *m.* Dampfmaschine, *f. C.* I. 91; 2) Dampfkessel, *m. Под.*; 3) Dampfschiff, *n.* [Stange, *f.*; 2) s. Пáренина.

Паровйна, *f.* lange dicke Ruthe,

Паровйця, *f.* Zweigespann Ochsen, *n.*

Паровíя, -óза, *m.* Locomotive, Dampfmaschine, *f.* Dampfwagen, *m.*

Парóвня, *f.* die Hütte in der rohe, nasse Holzstangen im Feuer (im Dampf) gar gemacht u. zu Radreifen & gebogen od. gewunden werden, *Зар.*

Парогáтий, *a.* mit Geweih; *pl.* -тї Hirsche, *pl. Пол.*

Пáрож, *m.* Hornkoralle, *f.* (Gorgonia).

Пáройок, пáроїк, *Гол.* III. 14, *m. dim.* s. Пáрій.

Парокíнний, *a.* zweispännig.

Парóля, *f.* Parole, Losung, *f. Мог.*

Паромá, *adv.* s. Пармá.

Паромíр, *m.* Dampfmesser, *m. Пар.*

Пáрость, *f. III.* I. 241. пáросток, *m.* s. Пáрієль. [ne, *f. Пар.*

Парострíй, -óю, *m.* Dampfmaschi-

Паротá, *f.* s. Парнотá. [rhinum) *B.*

Парóтка, *f.* Löwenmaul, *n.* (Antir-

Пáрох, *m.* Pfarrer, Probst, *m.*; парохóва, *f.* Frau des п.

Парóхія, etc. s. Парáфія etc.

Парохóд, -óда, *m.* Dampfschiff, -boot, *n. adj.* парохóдний.

Парохóдство, *n.* Dampfschiffahrt, *f.*

Пáрочка. *f. dim.* Pärchen, *n.*

Пáрпати, пáрпаї etc. s. Пáрпати etc. пóрпель etc.

Парск, *m. КУ.* s. Фóркане.

Парсýна, *f.* Conterfei, Porträt, *n. Кв.* 77; 2) Gesicht, *n. К.*

Парть, *f.* Theil, *m.* Geschick, Los, *n.* (дóбра) — Glück; Talent, *n. Wyr.* 15; passende Zeit: — на рýбу zum Fischfang; 2) по другій пáрти *Kol.* I. 112 von anderer Seite.

Парт. *Не.* (*Хмари.* 50)?

Пáрта, *f.* Art weibl. Kopfputz; s. Пáртиці, mehrere Bänder zusammengebunden.

Партáль, *f. coll.* Stücke von Schaf-

pelz als Ueberbleibsel eines vom Wolfe aufgefressenen Schafes.

Партаниа, *f.* s. Корпаниа.

Партáч, партóльник, партóр, *m.* Stümper, Pfuscher, *m.*

Партéси, *pl.Oc.*(61) I.230 Partitur, *f.*

Партиа, *f.* Wohlhaben, Glück, *n.* §. s. Парть 1). [Band, *n.* (zum Schmuck).

Пáртиця, (*d.* -ичка, *Гол.* III. 712)

Партовина, *f.* s. Скáтерть.

Партолина, *f.* партóлене, *n.* Stümperei, Pfuscherei, *f.*

Партóлити, (-óрити), партáчити, *v. n.* stümpern, pfuschen.

Партóльний, *a.* stümperhaft, *Пар.*

Пáруóк, -óка, (*d.* паруóчок), *m.* Knecht, Grossknecht, *m.*; 2) unverheirateter Mann, Cavalier, ledigen Standes; Jüngling, *m.*

Паруóцтво, *n. coll.* männliche erwachsene Jugend, Jünglinge, *pl.*

Паруóчити, *v. n.* und — ся als erwachsener Jüngling (пáруóок) leben, sich als solcher benehmen, als solcher auftreten.

Паруóчáк, паруóіка, (-уóічка), *m.* паруóя, -яти, *n.* Mittelkneckt, Kleinknecht, junger Bursche.

I. Паруáти, *v. n.* dunsten, verdunsten, in Dünsten aufsteigen.

II. Паруáти, *v.a.* paaren, zu einem Paar, Zweigespann verbinden; — ся sich zur Begattung vereinigen, sich paaren; 2) *v. n.* und — ся entsprechend sein, gelegen kommen. [e. Gerte etc.).

Пáрун, *m.* Streich, Schlag, *m.* (mit

Пáрус, *m. Ме.* 431 Segel, *n.* піднáти, розпустити. — *III.* I. 239 die Segel aufziehen, aufspannen; 2) Strahl, Sonnenstrahl, *m. Лесч.*

Парусина, *f.* Segeltuch, *n. Не.*

Парусистий, *a.* mit zahlreichen, grossen Segeln, segelreich, *Ст.*

Парусити, *v. n.* wie ein Segel vom Winde aufgeblasen werden; 2) wehen, blasen. [lella).

Парусниця, *f.* Segelqualle, *f.* (Ve-

Пáруха, *f.* Fuselbrantwein, *m. adj.* паруховий, -а воноічість das schlecht riechende Fuselöl, *Пол.*

Пáрухи, *pl.* „Sechserl" vom Kopfhaar (bei den Ohren), *pl.*

Пáрх, *m.* Krätzmilbe, *f.* (Sarcoptes scabiei); 2) **Bein.* eines schäbigen Juden.

Пархáтий, *a.* s. Паршивий; 2) gespreizt u. zerzaust (конóплї), (*Фр.*).

Пархáчий, *pl.*s.Пархáтий 2),(*Фр.*).

Пáрхи, *pl.* Krätze, Räude, *f.* Grind, *m.* s. Пáрх.

Пархим, Пархвéн, *m.* Parthenius.

Парцелювáти, *v. a.* parcellieren.

Парцувáти, *v.a.*s.Шáрити,stöbern.

Пáрчá *f.* Gold-od. Silberstoff, *m.* Goldfäden zu Stickereien, *Ш.* I. 153; 2) Mädchenkopfputz in Form e. Reifes, *m.*

Парчéвий, *a.* von, aus пáрча.

Паршéна, *f.* Glück, *n. Gr.* 24.

Паршивий, (-ивний), *a.* паршивець, -вця.*m.* паршивка, *f.* krätzig, räudig, schäbig, -er Kerl. [werden.

Паршивіти, *v. n.* räudig, grindig

Пáрші, *pl.*s.Пáрхи. [rissige Birnen.

Паршівки, *pl.* Art rauhhäutige,

Паршýк, *m.*s. Паршивий, (-ивець).

Парюга, *m. f.* Dieb, Gauner, *m.*

Парик,*m.*Aesche,*f.*(Salmo thymallus).

I. Пас, *m.* Pass, Reisepass, *m.*

II. Пас, *m.* Streifen, Streif, *m.* [se, *f.*

Пасамáн, *m.*Posament,*n.* Borte, Tres-

Пасамáнник, *m.* Posamentirer, *m.* *Пар.*

Пасáти, *v a.* oft u. lange Zeit weiden.

Пасьóá, *f.* das Weiden, *n.* [сти II.

Пáсвити, *v. a. Oc.* (61) X. 126 s. Пá-

Пáсвище, (-иско), *n.* s. Пасóвиско.

Пáсьвіток, -тка.*m.* die kleine Welt,

Пáсека, *f.M.*III.134 s. Пáсїка. [*Фр.*

Пасемистий, *a.* s. Пасманистий.

Пáсемник, *m.* Zwirn zum Festbinden der Fitzen, (пáсма); 2) s. Пáсмо, *У.*

Пáсемок, -мка, *m.*s. Пáсинок, (*Фр.*) *Gr.* 24. [овечóк 30 Stück Schafe.

Пасемцé, *n. dim.* s. Пáсмо; 2) —

Пасéнга, *f.* Paseng, *m.* (Capra aegagrus), *Пол.*

Пáсене, пасїне, *n.* das Weiden.

Пáсерó, *m.* Stiefsohn, *m.*

Пáсерóниця, *f.* Stieftochter, *f.*

Пасéуш, *m.* (*лемк.*) s. Пас.

Пáсиме, *n.* s. Пáсемок, пáсине.

Пасина, *f.* schlechter Gürtel, (*B.*

Пасинкувáти, (пасимк-), *v. a.* Nebenblätter, wilde Triebe an Pflanzen wegreissen, ausbrechen. [docora).

Пасинник, *m.* Zinkenkoralle,*f.* (Cla-

Пáсинок, -ика, *m.* (*coll.* пáсине, *n.*)

*

Nebenblatt, *n.* wilder Trieb, Seitenschössling, *m.*; 2) s. Па́серо́.

Пасйстий, *a.* s. Пасманйстий.

Па́сити, *v. n.* glücken, reussieren: міна́ лиш одно́му па́сит, der Tausch glückt nur Einem. [sprechend.

Пасівний, *a.* passend, zutreffend, ent-

Па́сїка, *f.* ausgehauene, ausgerodete Waldpartie für den Ackerbau; 2) umhegter Weideplatz; 3) Bienengarten, Bienenhof, *m. adj.* па́сїчний *К.* [hof war.

Па́сїчиско, *n.* Ort wo ein Bienen-

Па́сїчник, (-сїшн-), *m.* Bienenwärter, -züchter, Imker, *m.*

Пасїчникува́ти, пасїчни́чити, *v. n.* па́сїчник sein, imkern. [tik, *f.*

Пасїчни́цтво, *n.* Bienenzucht, Apis

Па́сїчничий, *a.* zur Bienenzucht geh., apistisch.

Па́сія, *f. Кн.* s. Стра́сти Христо́ві.

Па́ска, *f.* Osterbrod, *n.*

Паска́р, *m.* Fass etc. worin das Ostergebäck zum Weihen gebracht wird, *n.*

Па́сквинь, па́скани, па́скиль, па́склень, *m.* Keil (клин) zum Festschlagen der Sense am Sensenstiel, beim Pfluge, beim Hobel, *m.*; Art Werkstück beim Webstuhl.

Пасконо́гий, *a.* bandfüssig, *f.*

Па́скудь, паску́да, *f.* Garstigkeit, Schweinerei, Sudelei, *f. Ш.* I. 230; 2) ekelhafte, unfläthige niederträchtige, schmutzige Person, That etc.; 3) garstiges, schlechtes Wetter; 4) *pl.* s. Паску́дник 2).

Паску́дити, *v. a.* verunreinigen, sudeln; pfuschen; кого́ слопа́ми beschimpfen; — ся sich schmutzig machen, zeigen.

Паску́дний, *a.* garstig, unfläthig, sudelhaft, schmutzig.

Паску́дник, *m.* garstiger, schmutziger Mensch Sudler; (-ниця, *f.* -in, *f.*); 2) Art Augenkrankheit beim Vieh.

Па́слим, *m.* Limacina, *B.*

Па́слин, *m.* пасли́на, *f.* schwarzer Nachtschatten, (Solanum nigrum).

Па́сля, *adv. P.* I. 76 s. По́слї.

Пасманйстий, (пасмен-), *a.* gestreift, streifig. [puris vulg.).

Па́смер, *m.* Tannenwedel, *m.* (Hip-

Пасмйстий, (пас м-), *a.* gebändert, gestreift; 2) viel па́сма enthaltend, *Ux.*

Па́смо, *n.* Gebinde von Faden, *n.* Fitze, *f.*; 2) Reihe, Folgereihe, Kette, *f.* — гір Bergkette, *f.* [birge, *pl.*

Пасмова́тий, *a.* -і го́ри Kettenge-

Пасмове́ць, -вцй, *m.* Bandfalter, *m.* (Limenitis).

Па́сму́га, *f.* Streifen, Streif, *m.*

Пасмугува́ти, *v. a.* dunkle Streifen machen *C.* II. 69; пасмугова́ний, *a. Пол.* mit Streifen, gestreift-

Пасму́рнозеле́ний, *a.* unreingrün, *Пот.* III. 104. [sohlen.

Пасо́вий, *a.* -і чо́боти, mit Doppel-

Пасо́виско, (-ище), *n.* Viehweide, Hutweide, *f.* Weideplatz, *m.* [*Pa.* I. 376.

Пасовйця, *f.* das Weiden, Hütung,

Пасо́м, *adv.* — гна́ти това́р unterwegs weidend.

Па́соха, *f.* s. Посо́ка *КС.* (82) I. 25.

Па́сочка, *f. dim.* s. Па́ска kleines Osterbrod. [grund, *m. Фр.*; 2) s. Па́стка.

Па́сть, *f.* Schlund, Rachen; 2) Ab-

Паста́я, *f.* spitzfrüchtige Mondviole (Lunaria rediviva).

Пастьо́й, *f. Ч.* II. 333 s. Пасовйця.

Па́ства, *f.* (духо́вна), die dem Seelsorger anvertraute Gemeinde. [sativa).

Па́стерна́к, *m.* Pastinak, *m.* Pastinaca

I. Па́сти, (паду́, паде́ш, паде́), *v. n.* fallen, s. Па́дати; 2) — ся кому́ чим etwas sein: — ву́йком кому́ jmds Oheim sein.

II. Па́сти, (пасу́, пасе́ш, пасе́), *v. a.* weiden, hüten; на кого́сь *Ф.* lauern, im Anschlage liegen (v. Jäger); — чого́сь *Кч.* 225 auf etw. aufpassen; auflauern; — очи́ма scharf umherblicken; — за́дню *К.* (*Йов.* 25) als der Letzte bleiben; — ся sich weiden, weiden, grasen, auf der Weide sein.

Па́стир, *m.* Hirt; Seelenhirt, *m. adj.* пасти́рский Hirten-.

Пасти́рка, *f.* Hirtin, Schäferin, *f.*; 2) breitkrämpiger Sommerhut der Frauen.

Пасти́рство, *n.* Hirtenleben, *n.*; 2) geistliches Hirtenamt.

Пастівний, *a. B.* Futter-.

Пастівни́к, па́стовень, -вня, *m.* па́стовня, *f.* umhegter, nahe beim Gehöft liegender Weideplatz.

Па́стка *f.* Falle, *f.* Köder, *m.* [pflanze, *f.*

Па́стон, -тни, па́стна, *f. B.* Futter-

Пасто́вище, *n. C.* s. Пасо́виско.

Пастра́ма, *f. C.* II. 168 geräuchertes od. gedörrtes Schöpsenfleisch.

Пастриґувáти, *v. a.* s. Фастриґувáти.
Пастрúда, *f.coll.* getrocknete Fische.
Пастýх, (*d.* -ушóк, *g.* -шка), *m.* Hirt, Viehhirt, *m.*; 2) рожéвий Rosendrossel, *f.* Viehvogel, *m.* (Pastor roseus); 2) пастýшок червонофóстий Rothsterzchen, *n.* (Lusciola phoenicurus); — бóжий gelbe Bachstelze, *f.* (Motacilla flava) *Ос.* (61) I. 111.; *adj.* пастýший, пастýшний *Пар.* Hirten-.
Пастýшити, пастухувáти, *К. v. n.* Hirtenleben führen, Hirt sein.
Пастýшка. *f.* Hirtin, *f.*; 2) s. Пастýх 3).
Пастýщина. *f.* Hirtenlohn, *m.*
Пасувáти, *v. a.* zu einander an- passen; 2) *v. n.* passen.
Пасховúй. *a.* Pascha-, Oster-, *К.*
Пат, *m.* s. Пад I. Dachboden in der Scheune, *m.*
Пáтеленок, -нка, *m.* Holzstück, *n.*
Пáтелки, *pl. dim.* s. Пáтли, *Не.*
Патéльня, *f.* flache Pfanne.
Патентувáти, *v.a.* patentieren, mit e. Patent versehen.
Патерúк, *m.* s. Отéчник.
Патерúця, (-тир-), *f.* Bischofsstab; Mönchsstab; Stab der kirchlichen Brüderschaft als Insignie, oben mit e. kleinen Doppelbilde, *m.* [*n.* Abfälle, *pl.*
Патерсáч, *m.* (-áче, *n.*) Abschabsel,
Патерýха. *f.* Wirrstroh, *n.* schlechte, verdorbene Blätter von Tabak etc.
Патúк, *m.* патúка, *f.* Stock, Knüttel, *m.* Stange, *f.* Holzstück, *n.* -úка, *hagere Stute *Кв.*) *dim.* патичóк, -чкá, Hölzchen; 2) Zündhölzchen, *n.*
Патúнок, -нка, *m.* Pantoffel, *m.*
Патлáтий, *a.* патлáч, *m.* mit grossen langen Zotten, mit langem Haar, mit langer Mähne.
Пáтли, *pl.* Zotten, lange Haare.
Патнá дорóга, *Н.* 7.?
Пáтока, *f.* reiner flüssiger Honig, Honigseim, *m.* [*m.* *А-Г.* 154.
Пáтьоки, (слїз), *pl.* Thränenstrom,
Пáтолоч, *f.* *Ал.* zertretenes Gras; Platz wo ein Wild gelagert hat.
Паторовáтий, *a.* splintig (*Ф.*).
Пáтороч, *f.* — з ким мáти s. Клóніт; пáторош, *f.* Niederlage, *f.* Verderben, (*Фр.*). [stigung, *f.* s. Потíха.
Патьóха, *f.* *gr.* *Не.* (*Вис.* 11) Belu-
Пáточити ся, *Зг.* hervorrieseln.
Пáточний, *a.* zu пáтока geh.
Пáтрати, патрóшити, *v. a.* ausweiden, zurichten (птúцю etc.). [хúль.
Патрахúль, (-фíль), *m.f.* s. Епітра-
Патрéт, *m.* s. Пóртрет. [freund, *m.*
Патриót, *m.* Patriot, Vaterlands-
Патриотúчний, *a.* patriotisch.
Патриóтка, *f.* patriotisches Weib.
Патрúций, *m.* Patricier, *m.* [lisch.
Патриярхáльний, *a.* patriarcha-
Патрулúш, *m.* *Гол.* II. 146?
Патýра, *f.* біль патýрами берé der Schmerz remittirt. [schen.
Патú-патú, *adv.* *Кв.* 171 vom Plau-
Патúкати, *v. n.* plauschen, durch Allotrien säumen.
Пáуга. *f.* Geisselscorpion, *m.* (Phrynus).
Паýглинок, -нка, *m.* Tafelthierchen, *n.* (Gonium).
Паýк, *m.* Spinne; *f.* (Aranea, Tegenaria, (Lycosa); 2) Kronleuchter, *m.*
Паукóвець, -вця, *m.* Meerspinne, *f.* (Maja) *B*; 2) *pl.* паукóвцї, Spinnenartige, *pl.* (Arachnoidea), *Пол.*
Паутúна, (*d.* -úнка), *f.* паутúне, *n.* *coll.* Spinngewebe, *n.* Spinnwebe, *f.*
Паутúнець, -нця, *m.* Anthericum ramosum, *B.* [bes.
Паутúнній, *a.* *КУ.* des Spinngewe-
Паутинúк, *m.* Weberspinne, *f.* (Theridium).
Паутúця, *f.* s. Повитúця; паутицьовáті, *pl.* Windlinge, *pl.* (Convolvulaceae) *B.*
Паучóк, -чкá, *m.* *dim.* s. Паýк; паучкóва скáтерть mit spinnenähnlichem Muster. [(*rum.*).
Пафтáлї, *pl.* *Ф.* weibl. Kleidung,
Пах, *m.* s. Зáпах, *Ос.* (61) VIII. 98.
Пáха, *f.* Achselhöhle, *f.* носúти під пáхою unterm Arm tragen; *Пот.* III. 85.
I. Пáхане, *n.* s. Нюхане.
II. Пáхане, пахíте, *Н.* 140, *n.* das Bebauen, Bestellen des Ackers.
Пахáр, *m.* Ackermann, Pflüger, *m.* *adj.* пахáрский, *Зах.*
Пахáрство, *n.* Ackerbau, *m.*
I. Пáхати, *v. a.* s. Нюхати, riechen.
II. Пáхáти, *v. a.* das Feld bebauen.
Пахáтний, *a.* ackerbauend, *Кв.* 197.; пахáть. *f.* пахóтна земля́ Ackerland, *n.*
Пáхва, *Др. с.* 180, пахíвка, *f.* s. Пáха.

Пахвйна, паховйна, *f.* der Theil des Bauches vom Nabel bis zu den Weichen; Weiche, Dünnung, *f.* (am Leibe), Weichleder, *n.*

Пáхворость, *f.* s. Паровйна 1).

Пахнíти, пáхнýти, *v. n.* duften, riechen. [fum, *n. B.*; 2) Geruch, *m.*

Пахнó, *n.* riechende Sachen; Par-

Пáхнути, *v. n.* в когó heftig jmdn anwehen (фйля холóдного вóздуху).

Пахнюшка, *f.* Art duftender kleiner Birnen.

Пахóлик, *КС.* VII. 713. пахóлок, -лка, *m.* Bube, Bursche, *С.* I. 59; 2) Knecht, Bediente; Stadtknecht, Polizeidiener, Scherge, *m.* [Knäblein, Kind, *n.*

Пахолй, -йти, пахолйтко, *n.* Bübchen,

Пахтйло, *n. Ст.* Parfümerie, *f.*

Пахтйти, *v. n.* mit Geruch, mit Duft erfüllen, duften, *Ст.*

Пахтíти, *v. n.* s. Палахкотíти.

Пáхторити, *v. n.* schnüffeln, wittern; пáхторення, *n. B.* das Schnüffeln.

Пахýчий, (-ýщий), *a.* duftend, wohlriechend. [geruch, *m.*

Пахýчість, -ости, *f.* Duft, Wohl-

Пахýщик, *m. Bein.* des Basilienkrauts василькó; 2) Moschusbokkäfer, *m.* (Cerambyx moschatus).

Пáца, *f.* Klaps, Schlag auf die flache Hand, *m.*; 2) *pl.* Art Kinderspiel mit Knöchelchen. [schlagen, *Не.*

Пáцати, *v. a.* — ногáми schlenkern,

Пацéльний, *a.* geschickt, gewandt, *Gr.* 24.

Пáцити, *v. a. Ф.* arge Streiche spielen, toben, sich vergehen u. dadh. verschulden; 2) *v. n.* Unangenehmes erleben, erdulden, erfahren, prakticieren [patior].

Пáцити ся, ferkeln.

Пáцїр, *m. pol.* das gewöhnliche Morgen- u. Abendgebet, *Мог.*

Пацкáн, *m.* s. Кашавéць.

Пáцькати, s. Пáчкати.

Пацкýда, & s. Пáскудь & (*B.*).

Пацнá свинá, trächtige Sau, Mutterschwein, *n. Фр.*

Пацьóри, пацьóрки, *pl. sgl.* пацьóрок), Glaskorallen, *pl.* gläserner etc. Halsschmuck; 2) s. Прóсвирки. [Mensch

Пацýр, *m.* пацаýкатий, bauschäckiger

Пацюк, (*d.* пацючóк, -чкá), *m.* männliches (verschnittenes) Schwein; дикий — der wilde Eber; 2) Ratte, *f.* s. Щур; 3) Bitterfisch, *m.* (Cyprinus amarus); 4) Zapfen, *m.* (conus) (*B.*).

Паця́, -я́ти, пацятко, *n.* Ferkel, *n.*

Пацятина, (*d.* -инка), *f.* Ferkelfleisch, *n.* [*m.*; 2) Gebärmutter e. S. *f.*

Пацятник, *m.* Eierstock einer Sau,

Пачáйло, *m.* Landstreicher, *m.*

Пáче, *adv. А.Д.* I. 212 vielmehr, — всїх mehr als Alle. [чоси.

Пáчеся, -яти, пачéсте, *n. coll.* s. Пá-

Пáчесувати, *v. a. Га.* I. 21. hecheln.

Пáчити ся, sich krumm drehen, sich werfen.

Пáчісник, *m. Ф.* s. Клóче, пáчоси.

Пачісняний, *a.* s. Пáчосний.

Пáчка, *f.* Päckchen, kleines Pack, Packet, *n.*

Пачкáр, *n.* Grenzschmuggler, *m.*

Пáчкати, *v. a.* sudeln, schmieren, — ся sich — —, sich mit etw. Unsauberem abgeben. [Schmuggler sein.

Пачкувáти, *v. n.* schmuggeln,

Пáчоси, *pl.* Abfälle vom gehecheltem Flachse, feines Werg, Hede, *f.*

Пáчосний, *a.* aus пáчоси *Н.* 103.

I. Пáша, *m.* s. Бáша; пашá, -áти, *n. А.Д.* I. 209 junger Pascha, Kind des P.

II. Пáша, *f.* Futter, Viehfutter best. aus Gras, Heu &; Weide, *f.* [beete.

Пáшейка, *f.* ein Feldmass: 6 Acker-

Пашéнний, *a.* Getreide-, -а яма *К.* II. 44 Grube zum Aufbewahren des Getreides, *f.*

Пашйстий, *a.* s. Пашнйстий; -а пшенйчка, Futtermais: Pferdezahn, *m.*

Пашíти, *v. n.* brennen: скíра, тíло пашйт brennt in Folge derr Ruthenstreiche, der Berührung von Brennessel &.

Пáшкиель, (-кіль), *m.* Pasquill, *n.*

Пáшкó, *m.* Pachomius, 2) Paul; dessen Sohn: Пащéнко.

Пашний, *a.* viel Futtergras, -kraut in sich enthaltend, futterreich; 2) *Мс.* 96 s. Запáшний.

Пашнйстий, *a.* fruchtbar, nahrhaft, saftig; reichlich begrast; 2) s. Пашнйй 1).

Пашнйця, (*d.* -йчка), *f.* s. Пашнй.

Пашничóк, (-чкá, *m.*) *Не.* (*Пр.* IX. 178) Ackermann, *m.* [tocoris pabulinus).

Пашнíвка *f.* Futterwanze, *f.* (Phy-

Пáшність, -ости, *f.* Futtergehalt, *n.*

Пашнй, *f.* Getreide, *n.* übhpt Pflan-

zen die gesäet (nicht gesetzt) werden.
Па́шпорт, *m.* Passe-port, Reisepass, *m.*
Пашталáґа, *f.* ungewaschenes, loses Maul.
Пашталáґати, пашталáти, *v. a.* maulen, plauschen. [пащаний.
Па́щ, па́ща, *f.* s. Па́сть 1), *Пар.*; *adj.*
Пащáнка, *f.* kleiner Backtrog, (*B.*) (für па́ска?).
Пащéка, *f.* Maul, *n.* Rachen, *m.*
Пащекóване, *n.* Zänkerei, Grossmäuligkeit, *f.*
Пащекувáти, *v. n.* in Wortwechsel sich ergehen, grossmäulig sein.
Пащикувáтий, *a. K.* grossmäulig, grossprecherisch.
Пащи́нка, *f.* s. Фащи́нка.
Пайлка, *f.* Löthrohr, *n. adj.* пайльний mit dem Löthrohr, *Пол.*
Пéвний, *a.* gewiss, sicher, zuverlässig; пéвним дíлом (*B.*) ganz gewiss, selbstverständlich.
Пéвність, -ости. певнотá, *K. Пу. f.* Gewissheit, Wahrheit, Sicherheit, *f.*
Певни́к, *m.* Arbeiter für festen Lohn (bes. Setzer), *m.*
Педаґóґіка, *f.* Pädagogik, Erziehungslehre, *f. adj.* педаґоґíчний, pädagogisch. [ziehungsanstalt, *f.*
Педаґóґія, *f.* Pädagogium, *n.* Er-
Педанти́чний. *a.* pedantisch.
Педькó, *m.* s. Федькó. [дóра.
Педóра, Педóрка, *f.* s. Теодóра, То-
Пейс, *m. gew. pl.* jüdische Haarlocken bei den Schläfen. [пéйси.
Пейсáтий, *a.* пейсáч, *m.* Jude mit
Пейсáшний, *a.* vom jüdischen Pasachfest. [für gemeine Tuchdruckerei.
Пéйстра, *f. Зап.* I. 286 Art Muster
Пейстринá, *f. Ч.* VII. 416 s. Пестрóвина.
Пек, *m.* Gott der Hölle (пéкло); пекпéком, пек за пек (пекú), пек ти осинá *int.* beim Fluchen, Abwehren; *Пот.* III. 56—58. [Bäcker-, Back-.
Пекáр, *m.* Bäcker, *m. adj.* пекáрский,
Пекáриха, пекáрка, *f.* Bäckerin, *f.*
Пекáрня, *f.* Backstube; Küche, *f. adj.* пекарни́ний.
Пекáрство, *n.* Bäckerhandwerk, *n.*
Пекарчýк, *m.* Bäckerjunge, *m.* [sein.
Пекарювáти, пекáрити, *v. n.* Bäcker
Пéкати ся чогóсь, von sich etw. abwehren, *Пот.* III. 56.
Пекéць! *int.* vom Fallen, s. Берки́ць.
Пéкло, *n.* Hölle, *f.*
Пекóльний, пекéльний, (*B.*), пекляни́й *BБ.* höllisch, Höllen-.
Пекóльник, *m.* Höllenteufel, teuflischer Mensch. [rie, *f.*
Пекóльниця, *f.* Höllenweib, *n.* Fu-
Пекотá. *f.* Hitze, Brunst, *f.*
Пекти́, *v. a.* s. Печи́, *Оц* §. 95. (пекý, печéшь). [kammer, *f.*
Пелевéнь. -вня́, пелевни́к. *m.* Spreu-
Пелéвня, *f. Гол.* III. 70 Räumlichkeit wo das Getreide geworfelt wird, Tenne, Scheune, *f. Ог.* 49.
Пелéна, *f. A-Г.* 159 s. Подóлок, придíл; 2) s. d. folg. [(*gew. pl.* пеленки́).
Пелéнка, *f.* Windel, *f.* Wickelzeug, *n.*
Пеленкóвий, *a.* -а дити́на, пелени́, -я́ти, *n. Пар.* Kind noch in den Windeln, Wickelkind, *n.*
Пеленувáти, пеленáти, *v. a.* in Windeln einwickeln, einwindeln; pflegen, warten, *Kol.* II. 46.
Пелесáтий, пелехáтий, *a.* mit langem (aufgelöstem) Haar, mit grossen Haarlocken, *Оц.* §. 98.
Пéлех, *m. Гр.* Haarlocke, *f.*; 2) s. Ковтýн.
Пелехáня, пелехýля, *f.* §. Weib mit üppigem Haarwuchs, *n.* [toffeln.
Пелехáчики, *pl.* Art schlechte Kar-
Пелехáчка, *f.* s. Плескáч (сніпóк).
Пелешáта, *s. f. a. N.* e. полони́на.
Пелешáтник, пелéшник, *m.* Schlangenmoos, *n.* (Lycopodium clavatum). [u. dichtem Haar am Nacken.
Пелешóк, -шкá. *m.* Ochs mit langem
Пелíнка, *f.* s. Пелéнка.
Пéлька, *f.* s. Пасть 1).
Пéлько, Пéльо, *m.* s. Петрó.
Пелю́скати ся. s. Впелéсити ся.
Пéлюста, *f.* gabelförmiges Werkstück im Wagen zur Aufnahme der Deichsel.
Пéлюстка. *f.* Bestandtheil einer Haarflechte &; 2) —, (пéлюсток, -тка, *m.* Blütenblatt, *n. Ст.*) Blatt des Sauerkrauts & *Ос.* (61) VI. 33; 3) *pl.* s. Гóлубець 2).
Пéлюхи, *TP.* 183. пелюшний. *pl.* s. Пелéнка.
Пелю́шник, *m. Ст.* s. Пелений.
Пеляндор, *m.* s. Хреотонóс (Philander), *Пол.*
Пень, *g.* пня, *m.* Stamm eines Bau-

mes, Stock e. abgehauenen Baumes, Klotz, *m.*; 2) Bienenstock, *m.* збі́жє на пни das Getreide auf dem Halme; ви́тяти в пень in die Pfanne hauen, niedermetzeln; спа́ти на пень stark schlafen; глухи́й як пень taub wie ein Klotz; на пеню́ мати *Н.* 46. s. Пеньо́к.

Пеньга́рити, *v. a.* träge etw. thun.

Пе́ньгати, *v. a.* § anspannen, — ся sich anstrengen.

Пенд ма́ти до чого́, den Trieb fühlen.

Пенди́ка, *m. f.* Plauscher, *m.* (-in, *f.*); 2) Geplausch, *n.*

Пенди́чити, *v. n* plauschen, plaudern.

Пендра́к, *m.* Büblein, *n.* Knirps, *m.*

Пе́ндюра води́ти, *Н.* 266 s. Ла́яти ся.

Пендю́чливий, *a.* gespreizt, hoffährtig *Н.* 50.

Пе́нзель, (-зіль, *Кв.* 84) (*d.* пензе́-[льок, -лька), *m.* Pinsel, *m.*

Пензелькова́тий, *a.* pinselähnlich, *Пол.*

Пе́нкнути, *v. n.* s. Те́нькнути, те́в-[кнути.

Пеньковий, *a.* aus dem Stocke, aus der Wurzel eines Baumes: лю́лька; -ове́, *s. n. a.* Schlaggeld für die Waldhüter, *n.*

Пенний, *a. Н.* 56 streitsüchtig, processüchtig.

Пеньо́к, *g.* пенька́, *m.* ein kleiner Stamm, Stämmchen, *n.* Stumpf e. Baumes; ма́ти з ким на пеньку́ mit jmdm in Fehde sein.

Пенсийонува́ти, *v. a.* pensionieren.

Пентоні́жка, *f. Bein.* des Schafes.

Пентюхи́, *pl.* Wurzeltriebe, *pl.*

Пентюхова́тий, *a. Кн.* (*Пр.* VIII. 773) langweilig, langsam, schwerfällig, §.

Пенца́к, *m.* s. Лога́за.

Пеню́к, *m.* Teufel der in Allem hinderlich ist.

Пеня́, *f.* Hemmnis, Hindernis. *n.* Aufschub, *m.* Anfeindung, Behelligung, s. На́пасть, бі́да *Кв.* 44. *С.* I. 42; gerichtliches Belangen; Strafe, Geldstrafe, *f.*; 2) Verdacht, *m. Кв.* 314. 315, відводи́ти від се́бе пеню́ — von sich ableiten.

Пеня кува́тий, *a.* verstockt, eigensinnig.

Пеня́ти, *v. a.* hemmen, unterbrechen; 2) *v. n.* säumen, sich nicht folgsam zeigen; 3) на кого́ gegen jmdn gerichtlich einschreiten, jmdm etw. anhaben, ausstellen, Vorwürfe machen; jmdn zur Verantwortung ziehen; auf jmdn die Schuld schieben *Н.* 2. *Марк.* 48.; 4) verdächtigen; 5) strafen.

Пепели́ще, *n. К.* s. Попели́ще.

Пе́р, пері́й, *m.* Aesche, *f.* (Thymallus vexillifer).

Пе́рать о́двинь, *f.* Cycas revoluta, *B.*

Перва́зия, *f. Ч.* I. 249 = перева́зия Ueberredung, *f.*

Перва́к, (*d.* -ачо́к), *m.* Erstling. *Гл.б.* 44; Erstschwarm, Vorschwarm, *m.*

Перва́чка, (*d.* -а́чечка), *f.* erstgeborene Tochter, *ГБ.*

Перве́нець, -нця́, *m.* das erstgeborene Kind, *Ш.* II. 172; 2) s. Перве́сниця; первенцьова́ті, *pl.* Primeln, *pl.* (Primulaceae) *B.*

Перве́нький, *a. Гол.* 221 erst-[früher geboren, älter.

Первеньстве́нний, *a.* s. Пе́рвістний, *Ле.*

Перве́ньство́, *n. Kol.* Recht der [Erstgeburt, *n.* Vorzug, Vorrang, *m.*

Перве́сниця, *f.* Schlüsselblume, Primel, *f.* (Primula veris).

Пе́рвець, -вця́, *m.* s. Перва́к.

Пе́рвий, *a.* der erste; — о́брат Vetter: des Vaterbruders Sohn.

Перви́к, *m.* Primfactor, *m.*

Перви́на, пе́рвинка, *Кн. f.* neue Sache, etwas Neues, das erste Mal, der erste Versuch.

Перви́нний, *a. Пл.* s. Пе́рвістний.

Пе́рви́ця, *f.* Princip, Element, Grundelement, *n. B.*; 2) erste Stufe in d. Tonkunst.

Перви́чний, *a. Ч.* III. 408 unversehrt, neu; 2) primär, *Под.*

Первіне́ць, -нця́, (*d.* -і́нчик, *Гол.* III. 15 s. Перва́к, Erstschwarm, *m.*

Пе́рвісно́к, (*d.* -о́чок, *У.*), пе́рвісник (*Ф.*), *m.* Erstling, der Erstgeborene.

Первісте́, *n.* erstes Kalb von einer пе́рвістка 2).

Пе́рвістка, *f.* s. Перва́чка, *М.* I. 97; 2) Kuh, welche zum ersten Male gekalbt hat.

Пе́рвістний, *a.* allererst, Ur, ursprünglich, uranfänglich, primär, elementär.

Первістни́ки, *Фр.* первітни́ки, *pl.* [Urthiere, *pl.* (Protozoa).

Пе́рвісто́к, -тка, *m. Пл.* Element, *n.*

Первіґка, *f.* s. Пе́рвістка.

Пе́рно, *adv. М.* I. 46 früher, vormals.

Первобі́лець, -лця, *m. Пл.* Autochthon, *m.* der Eingeborene.

Первобі́т, *m. Пр.* первобі́тність,

-ости, *f.* Uranfang, Ursprung, *m.* ursprünglicher, erster Zustand.

Первобитний, (-бутнїй), *a.* ursprünglich, primär, *Пол.* [Frühlings, *Гол.*

Первовесняний, *a.* des ersten

Первобір, -бору, *m.* s. Праліс.

Первоввір, -бору, *m.* Urbild, *n. Ил.*; Original, *n.* Urschrift, *f.*

Первовік, -іку, *m.* Urzeit, Vorzeit, *f.*

Первовічний, *a.* Ur-, aus der Urzeit; — бір Urwald, *m.* *У.*

Первовременний, *a.* *У.* der Vorzeit geh., in den ersten Zeiten.

Перводілне, *n.* *Гол.* III. 27 Uranfang, Urbeginn, Ursprung, *m.*

Первожитель, *m.* *ЛД.* s. Первобилець, der erste Einwohner.

Первозваний, *a.* zuerst berufen, (*Bein.* des Apostels Andreas).

Первоздаванний, *a.* *Ш.* II. 185 zuerst erschaffen, erstgeschaffen.

Первокраса, *f.* Urschönheit, *f.* *Ст.*

Перволіток, -тка, *m.* *М.* II. 31. in den ersten Lebensjahren, ganz jung.

Первомученик, *m.* der erste Märtyrer, (*Bein.* des heil. Stephan).

Первоначальний, *a.* Grund-, -e вещество *Пол.* s. Первиця. 1).

Первоначало, *n.* Abstammung, Abkunft, *f.* *Левч.* [totyp, *n.*

Первообраз, *m.* *К.* Vorbild, Pro-

Первопастир, *m.* Erzpriester, Prälat, *m.* [nal, *n.* *Пар.*

Первопись, *f.* Urschrift, *f.* Origi-

Первописний, *a.* originell, authentisch, autographisch.

Первопідстава, *f.* *Не.* *В.* erste Grundlage, Grundsatz, *m.* Princip, *n.*

Первопочин, *m.* Ursprung, Urbeginn, *m.* *Не.*

Перворіденъ, -дня. *К.* первородець, -дця, (-родник) *В.* *m.* первородний, *a.* Erstgeborener.

Перворічний. *a.* des ersten Jahres.

Первород, *m.* Princip, Element, *n.* Grundstoff, *m.* *У.*

Первородство, *n.* Erstgeburt, *f.*

Первородний, *a.* ersten Ranges, erster Classe, *Не.*

Первосьвітний. *a.* primär, -а формация Primärzeit, *f.* *Фр.* [Weib, *B.*

Первосьвітниця, *f.* sehr altes

Первосьвятитель, *m.* erster od. oberster Prälat, Bischof, Primas, *m.*

Первосьвященик, *m.* Erzpriester, *Ил.* Hohepriester, *m.*

Первосьвященьство, *n.* Würde des Erzpriesters, *f.*

Первосни, *У.* первосни, *pl. gen.* первосин, der erste tiefe Schlaf.

Первостайний, *a.* *К.* ursprünglich, angestammt. [pfung, *f.*

Первостворіне, *n.* *Ст.* Erstchö-

Первотворець, -рця, *m.* der erste bahnbrechende Schriftsteller, *ОП.* [*Мог.*

Первотворний, *a.* originell, *ГШ.*

Первотворчий, *a.* *ГШ.* der Erste, bahnbrechend. [stoffe, *pl.* *Пу.*

Первотини, *pl.* Elemente, Grund-

Первотний, *a.* *Оц.* §. 403 s. Первістний.

Первоцьвіт, *m.* Erstlingsblüten, *pl.* Erstlinge bes. in d. Dichtkunst, *К.*

Первошний. *a.* s. Стрічний.

Перга, *f.* Futtersaft, -brei der Bienen, Blumenstaub, *m.* Honigbrod, *n.*; 2) *перга́ schlechte Waare *Щог.* 127; *Пот.*

Перга́ч, *m.* s. Нешперга́ч. [III. 114.

Перґамін, *m.* Pergament, *n.* *adj.* перґаміновий.

Перд, *m.* Farz, Bauchwind, *m.*

Перділи, *v.* *n.* farzen. [(-in, *f.*).

Перду́н, *m.* (-ўнка, *f.*) Farzer, *m.*

Пере-, als Praefix in *Zusammensetzungen* bezeichnet; *a*) die Bewegung durch einen Raum, durch u. über e. Gegenstand; *b*) die Dauer einer Handlung dh eine Zeit, das Ueberdauern e. Zustandes; daher auch *c*). den Uebergang von einem Orte zum anderen u. *d*) von einer Form zur anderen; *e*) die Bewegung an e. Gegenstande hin u. vorüber; *f*) über denselben hinaus, daher ein Uebertreffen; und demnach *g*) ein Uebermass der Handlung; *h*) den Anfang einer Handlung und *i*) die Deminution einer Handlung, *Mi.* IV. 237. 239; *Ог.* 104, wird übersetzt: durch-, über-, ver-, hinüber-, vorüber-, vorbei-, voraus-, ab-, um-, nacheinander; von neuem, zu sehr, zu viel, zustark etc. *vgl.* Про-.

Перебакирити ся, sich auf eine Seite neigen, s. Бакир.

Перебанити, *v.* *a.* ausbähen.

Перебанувати, *v.* *a.* *Ф.* s. Пережалувати.

Перебаранчáти, *v. n.* (собі) *Н.* 255 wählerisch sein, mäkeln; 2) s. Перепиняти *Не.* [scherzen, vertändeln.

Перебарашкувáти, *v. a.* durch-

Перебáрвлене, *n.* Fluorescenz, *f.* *Пол.* [різати.

Перебатувáти, *v. a.* *Левч.* s. Роз-

Перебачáти, *v. a.* verzeihen, nachsehen, entschuldigen.

Перебéнда, *f.* Scherz, *m.* Schäckerei, *f.* *Гол.* III. 350; *pl.* перебéнді Alfanzereien, Schnurpfeifereien, *pl.*

Перебéнджувати, *v. n.* кому́ jmdm etw. zum Trotz machen.

Перебéндювати, *v. n.* *А-Г.* 159 lange hin u. her müssig reden; *v. a.* — час vertändeln; 2) capriziös sein, *Зак.*

Перебéнця, *m.* capriziöser, unsteter, müssig in den Tag hineinlebender Mensch.

Перебéрати. (-бир-), перебрáти, *v. a.* übernehmen (щось на себе); кого (себé, ся), jmdn (sich) um- verkleiden за що, als —; 2) mit den Fingern suchen, spielen, aufräumen, aufnehmen; untersuchen u. anders machen, das Gute auslesen, auswählen u. das Schlechte ausschiessen, durchsehen, überklauben; 3) — міру das Mass überschreiten zu viel nehmen; 4) — ся кудá umziehen, die Wohnung verändern, *b*) через щó über etw. gehen, etw. passieren; *c*) грóші & перебрáли ся: sich erschöpfen, endlich ausgehen. [Ausschuss, *m.*

Перéберки, *pl.* ausgemusterte Waare,

Переберниченько, (-бір-). *m.* *АД.* I. 9. переберниченька. перебéронька, *f.* der (die) wählerisch ist.

Перебивáти. перебúти, *v. a.* nach einander durch-, zerschlagen, zerbrechen, durchprügeln, durchdreschen; durchstossen, -stechen, -dringen; viel erlegen schlachten; 2) * перебивáти у кого́ порóги jmdn zu oft besuchen; — парáґраф überschreiten, gegen den P. verstosen; — кому́ бéсіду. кого́ и бéсіді jmdn in der Rede unterbrechen, jmdm in die R. fallen; — кому́ торг den Kauf d. Preis, verderben; — кому́ щось jmdm etw. wegnehmen, wegschnappen; — ся sich — — * — якóсь sich kümmerlich durchhelfen, durchplacken.

Перебúвчивий, *a.* durchdringend, durchschlagend; sich überstürzend, *М.*

Перебúйко, *m.* der in jmds Rede hineinfällt. [gener Nase.

Перебúйніе, -оса, *m.* mit zerschla-

Перéбіг, *m.* Verlauf, *m.*; 2) перéбігом, *adv.* cursorisch; oberflächlich, *К.*

Перебігáти, *v. a.* durchlaufen, durchstreichen; кого́, jmdm vorauseilen, zuvorkommen; кому́ дорóгу jmdm in den Weg kommen; *v. n.* verstreichen, verlaufen; до кого́ zu jmdm überlaufen, zum Feinde übergehen; корóва перебігáє wird abermals läufisch.

Перебідний, *a.* бідний та — bettelarm, *Ог.* 104.

Перебієць, -йця, *m.* *Ко.* 33. Kämpfer im Zweikampf, Fechter, Faustkämpfer, Boxer, *m.* [die Wette.

Перéбіжки, *pl.* на — летíти um

Перебій, -бю, *m.* Durchbruch, Durchlass, *m.* Flusswehr, *f*; 2) горівка стоїть перебóями *Ф.* (*Пов.* 26)? s. Стúрта; 3) Durchschlageisen, *n.* *Пар.*

Перебійниця, *f.* Stange zum Festschlagen der Flosshölzer, *f.*

Перебір, -бру, *m.* перебúрание, *n.* Durchmusterung, Durchsicht, Wahl, *f.*; 2) Eigenschaft des (der) Wählerischen; 3) дрібнá пісня з перебóром mit Variationen? 4) Ueberschuss, *m.*

Перéбірка, *f.* Art Leiste od. Schiene im Webstuhl.

Перебірливий, *Зар.* перебірний, перебірниця, *f.* перебірчивий. *a.* wählerisch, lecker, mäkelnd, in der Wahl heikel.

Перебірливість, (-бірчивість), -ости, *f.* Eigenschaft des перебірливий, Leckerhaftigkeit, *f.*

Перебісити ся, austoben.

Перебічи, s. Перебігáти. [бієць.

Перебóвець, -бóвця, *m.* *Ст.* s. Пере-

Перебóїна, (-бóйна) *f.* Scheidewand, *f.* Querbalken, *m.* Quergitter, *n.*; 2) — сéрця Herzkammer, *f.* [Перебій.

Перебóй, -бю, *m.* Hinderuis, *n.* *vgl.*

Переболíти, *v. n.* den Schmerz überstehen; verschmerzen; wieder genesen.

Перéболонь, *f.* Membranipora.

Перебóра, *f.* перебóрець, -рця, *m.* *Ч.* III. 86 s. Перебірливий; 2) Art гатка.

Переборóти, перебóрювати, *v. a.* im Ringen jmdn überwinden.

Переборчáстий, *a.* *Ч.* IV. 101

künstlich durchwirkt, gemustert.

Перебо́рщечка, *m АД.* I. 327 s. Переберни́ченько.

Перебо́рщити, *v. a.* *zu sehr versauern, zu viel des Guten thun, zu viel geben, übertreiben.

Перебра́ти, s. Переберати.

Перебро́дити, перебрести́, *v. a.* durchwaten.

Перебува́ти, перебу́ти, *v. a.* durchleben, durchmachen, überstehen; überdauern: біда́ біду́ перебу́де; 2) *v.n.* гдесь wo verweilen, sich aufhalten; 3) — ся sich forthelfen.

Перебудо́ва, *f.* Umbau, *m.*

Перебудува́ти, *v. a.* umbauen.

Перебурика́ти, *v. a.* durchstöbern.

Перебу́ти ся, s. Перезу́ти ся.

Перебуя́ти, *v.a.* маєток verprassen, vergeuden.

Перева́га, *f.* Uebergewicht, *n.* Präponderanz, *f.* перева́ги-ва́ги *adv. Ш.* I. 99 schwankend, wankend.

Перева́жити, (-важа́ти), *v a.* überwiegen, durchwägen; кого́ übertreffen, über jmdn die Oberhand behalten; 2) *v.n.* überwiegen. [künstlich überredend.

Перева́жливий, *a.* -е сло́во, *К.*

Перева́жний, *a.* überwiegend; ü. gross *СМ.*

Перевали́ти, перева́лювати, *v. a.* auf eine andere Seite wälzen, hinüberwälzen; 2) — кому́ го́лову den Kopf zerschlagen; 3)— ся *біль перева́лює ся es findet eine Krisis in d. Krankheit statt.

Переварити, (-ва́рувати), *v. a.* aufkochen, wieder kochen; 2) zu viel, zu weich kochen.

Перевдягну́ти, s. Передягну́ти.

Перевéдене, *n.* das Hinüberführen; 2) * Uebersétzen, *n.*

Перевéзене, *n.* s. Перевіз 2).

Перевéзти, s. Перевозити.

Перевели́чене, *n.* Uebertreibung über das Mass, *f. К.*

Перевели́чити, *v. a.* über das Mass vergrössern, übertreiben, *К.*

Переверни́горня, -яти, *n.* ein scherzh. Name.

Перевернýти, перевертáти, *v. a.* umwenden, umkehren; umschlagen, umwerfen, umstürzen; — очи́ма die Augen verdrehen; 2) durchstöbern, über den Haufen werfen; 3) — ся sich wälzen; umfallen, umstürzen.

Перéверт, *m.* Umsturz, *m.* Umwälzung, *f.*; перéверти, *adv.* durcheinander.

Перéверть, (-ерць), *adv.* umstürzend.

Перевéртане, *n.* das Umwerfen, Umwälzen, Umschlagen; Durcheinanderwerfen, -stöbern, *n.*; 2) das Reducieren (in d. Arithm.) *К.* [ter Mohnkuchen.

Перевертáнник, *m.* Art gewickel-

Перéвéртень, -тня, *m.* der einer Veränderung unterliegt, sich ändert, aus der Art schlägt, ausartet (вівця́); sich verwandelt: Währwolf, *m. Ко.* 169; 2) *Abtrünniger, Renegat, *m.*

Перевертéньство, *n. Не.* Aenderung der Nationalität, *f.*

Перевéртка, *f. Не.* Umkehrung, *f.*

Перевéртнїй, *a. Т.* abtrünnig.

Перевéртно, *adv.* verkehrt.

Перевéршене, *n.* Oberhand, *f.*; 2) Uebertreibung, *f.*

Перевершити, (-вéршувати), *v.a.* стіжо́к anders aufschobern; 2)*кого́ über jmdn Ueberhand nehmen, jmdn übertreffen; 3) übermässig etw. aufsetzen, über das Mass hin thun, übertreiben.

Перевесно́, *n.* Garbenband, *n.* (*dim.* перевесéльце).

Перевéсник, *m Ра.*I.239. *Левч.* перевéсниця *f.Не.*s.Ровéсник, ровéсниця.

Перевéсти, переводи́ти, *v.a.* über-, durchführen, hinüberführen, -leiten; — зо́лотом mit Gold durchwirken; — з сьвіту *Р.* I. 92 aus der Welt schafen; — час vergeuden, verschwenden; — гро́ші & durchbringen, — хлїб *Р.* II. 107 umsonst fressen; — дух Athem holen, sich ausschnauben; 2) übersétzen, übertragen (ein Buch); 3) — ся auswarten, ausgehen, aussterben; fehlen.

Перевети́ти, *v. a.* übertreffen; 2) überdauern.

Перевивáти, перевити́, *v.a.* anders winden, wickeln; 2) durchwinden, -ziehen.

Перевисáти, *v. n.* überhangen.

Перевиця, -у́дка, *f.* Angel, *f.*

Перéвишка, *f. Не.* Uebermacht, Oberhand, *f.* [treffen, übersteigen.

Перевишшáти, (-йти), *v. a.* über-

Перевишшене, (-ишшене), *n.* das Uebertreffen.

*

Перевіва́ти, *v. a.* s. Перевійти.
Перевід, -о́ду, *m.* Ueberführung, *f.* 2) *Гол.* I. 176 беру́ во́ду з перево́ду Wasserleitung?; 3) Uebersetzung, Uebertragung; 4) *Ausartung; Erschöpfung *f.* das Aussterben: коза́цькому ро́ду нема́ перево́ду; 5) перево́ди виводи́ти *Кв.* 40 die Stimme modulieren. [fahren.
Перевідати ся, sich erkundigen, er-
Пере́віди, *pl.* Kundschaft, *f.*
Перевідка, *f.* eine von den 6 höheren Saiten an den цимба́ли.
Перевідни́к, перевідчик, *m.* Vermittler, Unterhändler; — ци́ган Bärenführer; — злоді́йский Diebshehler; Hurenwirt, *m. Н.* 16; 2) перевідник Verschwender, *m.* [*Ф.*s. Перевідати ся.
Перевідувати, *v.a.* durchforschen,
Перевіз, -о́зу, *m.* Ueberfahrt, Ueberfuhr, *f.*; 2) das Verführen zu Wagen, Transport, *m.*
Перевізни́й, *a.* zum перевіз geh.; пере́візне, *s. n. a.* Fährgeld, *n.* перевізна́ *sc.* ку́зня transportabel, *Фр.*
Перевізни́к, перевізчик, (*d.* -ни́чок), *m.* Fährmann, *m.*
Перевій, -ію, *m. Bein.* des Шалвій.
Перевікува́ти, *v. a.* вік — durchleben. [prüfen, controlieren.
Перевірити, (-я́ти), *v.a.* revidieren,
Перевірка, *f.* Controle, Prüfung, Revision, Inspection, *f.*
Перевісити, (-віша́ти), *v. a.* umhängen; 2) nacheinander aufhängen.
Перевіяти, *v. a.* durchwehen, -blasen; 2) durchworfeln.
Переводи́тель, *m.* Uebersetzer, *m.* *Гол.* [stählen vermitteln, hehlen.
Переводи́ти s. Перевести; bei Dieb
Перево́дів, -ова, *m. N.* e. Berges.
Перево́дня, *f. Кн. Пр.* XI. (2) 60?
Перево́дчик, *m.* s. Переводи́тель; 2) s. Перевідни́к, Hehler, *m.*
Перево́зець, -візця, *m.* s. Перевіз 1); 2) —, перево́жчик, *Ч.* V. 568 s. Перевізни́к.
Перево́зини, *pl.* Ueberführung, Uebersiedelung, *f. T.*; 2) Uebersiedelungsfest, *n.*
Перевози́ти, перево́жувати, *v. a.* hinüberführen, überfahren, transportieren (zu Wagen od. zu Wasser); — ся umziehen, übersiedeln.
Перевозо́вний, *a.* Durchfuhr-, Transito-. [hinüberziehen, -schlepen.
Переволїка́ти, переволїчи́, *v. a.*
Пере́волока, *f.* Raum zwischen zwei schiffbaren Flüssen, *m.*; 2) das Durchziehen.
Переволочи́ти, *v. a.* umeggen.
Перево́ра, *f.* quer dh die Flur gehende Furche. [wälzung, *f.*
Пере́ворот, *m.* (-оть, *f. T.*) Um-
Перево́ротень, -тня, *m.* Leberblume, Steinblume, *f.*
Перевя́зь. пере́вязка, *f.* Kreuz-Querband, *n. Не.* Querbinde, *f.* Verband, *m. ІГ.*
Перевяза́ти, перевя́зувати, *v. a.* umbinden; anders binden; verbinden (ра́ну); quer, durch die Mitte verbinden, binden. [(Phagium).
Перевя́зник, *m.* Zangenbock, *m.*
Перевя́зуватий струк, Gliederschote, *f.* (siliqua lomentacea) *B.* [сло́.
Перевя́сло, *n. Оц.* §. 277. 1. s. Перве-
Перега́дувати, перегада́ти, *v. a.* nach-, überdenken, hin u. her denken.
Перега́на, (-а́нка), *f.* Ausmusterung, *f. Пс.*
Перега́ньба, *f.* Zwiebrache, *f.*
Переганя́ти, *v. a.* durchtreiben; umhertreiben; jmdm zuvorjagen; 2) zwiebrachen, s. Парина́ти; 3) von neuem) destillieren.
Перегараздити, *v. n.* des Guten zu viel thun, sich überheben, über die Schnur hauen, *КУ.*
Перега́рувати, *v. n.* s. Перегорі́ти.
Перегати́ти, (-га́чувати), *v. a.* mit e. Faschinendamm (га́ть) versperren.
Перегиди́ти, *v. a.* entstellen, verzerren, *Ст.*
Перегина́ти, s. Перегну́ти.
Перегін, -о́ну, *m.* Durchtrieb, *m.* das Durchtreiben, Abtreiben, Abtrommeln der Bienen; 2) *gew. pl.* перегони́ Wettrennen, *n.* Wettlauf, *m.* на перегі́н um die Wette; 3) zu schnelles Treiben des Viehes; 4) Ort zum Durchtreiben, *m.* Trift, *f.*; 5) das Zwiebrachen, Zwiebrache, *f.*; 6) Züchtigung, *f.* C. I. 189. перегону да́ти *Лекч.* durchprügeln.
Перегі́нка, *f.* Destillation, *f. Пол.*; 2) *Зап.* II. 547 e. gewisser Theil im Schafpelz.
Перегі́нний, *a.* -а горі́нка, abgezogener, destillierter Branntwein.

Перегли́пувати ся äugeln, nach einander hinüberblicken.

Переглода́ти, *v. a.* durchnagen.

Переглоти́ти ся, sich dh ein Gedränge herausarbeiten; робо́та не переглоти́ть ся kommt nicht ans Ende.

Перегля́д, *m.* Durchsicht Uebersicht; Rundschau; — во́йска Heerschau, *f.*

Переглядáти. перегля́нути, перегле́жувати, *М.* II. 134, *v. a.* durchschauen-, sehen, beschauen, besehen, besichtigen, durchmustern, durchsuchen; — ся Blicke wechseln. [*Term.*

Перегля́дний, *a.* übersichtlich,

Перегна́ти, *v. a.* s. Переганя́ти.

Перегнива́ти, перегни́ти. *v. n.* ganz verfaulen, durchfaulen. [Dünger.

Пере́гній, -ою, *m.* (durchfaulter)

Перегну́ти, *v. a.* hinüberbiegen; 2) zu stark umbiegen. [*pl.*

Переговóри, *pl.* Unterhandlungen,

Переговори́ти (-говóрювати). *v. a.* durchsprechen, bis ans Ende reden; 2) когó dhs Sprechen überwältigen; überreden; — ся з кимóсь *М.* I. 90 mit jmdm sprechen, Worte wechseln.

Перегóд, *m.* з годóм-перегóдом, за перегóдом *С.* II. 157, перегóдом *М.* II. 19, nach einiger Zeit; перегóдами von Zeit zu Zeit, zeitweise. [chung, *f.*

Пере́года. *f.* Unterlass, *m.* Unterbre-

Перегоди́ти, *v. n.* s. Перечека́ти. *Кн. Ме.* 369. з чимóсь womit abwarten, etw. aufschieben; sich gedulden.

Перегодя́, *vdv. Не.* s. Перегóд etc.

Переголи́ти, (-гóлювати), *v. a.* (nacheinander) rasieren *Ш.* II. 150. [men.

Переголосува́ти, *v. a.* überstim-

Переголоти́ти ся, s. Переглоти́ти ся. [плу́ги.

Перегóни, *pl.* s. Перегі́н 2); 2) s. Роз-

Перегорі́дка, *f. dim.* s. Перегорóда. kleine Zwischenwand, Querwand, *f.* Verschlag, *m.* Fach, *n.* *С.* II. 110.

Перегорі́ти, *v. n.* hindurchbrennen; verbrennen; verroten (v. Dünger).

Перегорóда *f.* Zwischenwand, Scheidewand, *f.* Verschlag, *m.*

Перегороди́ти. (-горóджувати), *v. a.* abtheilen, abscheiden, trennen (dh einen Zaun &); — ся sich abgrenzen.

Перегорóдниця. *f.* Art Staubpilz: Phragmidium, *Вол.*

Перегорта́ти, (-бртувати), перегорну́ти, *v. a.* hinüber-, durchscharren; — лопа́тою umschaufeln, umhäufeln.

Пере́гра, *f.* Vorspiel der Bienen, *n.*

Переграва́ти, перегра́ти, *v. a.* durchspielen; 2) *v. n.* vorspielen (v. Bienen) s. Гра́ти.

Перегриза́ти, перегри́зти, *v. a.* durchbeissen, zernagen, durchfressen.

Пере́гризки, *pl.* s. Пере́їди.

Перегрі́ти ся, *Ч.* IV. 563 s. Загрі́ти ся. [des Donners.

Перегроми́ти ся, vom Durchrollen

Перегу́кувати ся, (-гукóвувати ся) einander laut zu-, hinüberrufen.

Перегуля́ти, *v. a.* im flotten Leben durchbringen, vergeuden.

Пере́д, -ду́, *m.* Vordertheil, *m.* das Vordere, vorderer Theil e. Körpers, e. Wagens, e. Kleides & (*opp.* зад); *pl.* переди́ Vorderschuhe, Oberleder, *pl.*; 2) — вéсти, виводи́ти an der Spitze schreiten, stehen, sein, п. в. в та́нцю vortanzen; пере́д держа́ти пóїзду *Кч.* 54 in e. Zuge vorangehen (fahren, reiten); на пéред, передóм im voraus, in vorhinein; передóм früher, vordem; з пере́ду von vorne; на пере́дї vorne.

Пéред, *praep.* vor; I) *mit d. Accus.* bezeichnet den Gegenstand vor welchen e. Bewegung geschieht (nach d. Verben der Bewegung): прийти́, крути́ти ся пертíти ся перед когó, п. що; взя́ти перед (напере́д) сéбе vor sich nehmen; dsgl. напéред, по пéред (dsgl. сперед на пéред; *Mi.* IV. 440. 441; II) *mit. d. Instrum.* bez. *a*) dasjenige vor dem etw. ruht od. e. Bewegung vor sich geht (*opp.* за): мóвити, присяга́ти, кри́ти ся, стоя́ти пéред ким (чим); *b*) bez. die Zeit, der eine Handlung vorhergegangen ist: перед сьвітом, vor Tagesanbruch, перед ти́м vordem, vorher, пре́до смéртю (-ев) vor dem Tode; dsgl. попéред. *Mi.* IV. 755—758. *c*) bez. die Ursache: перед сльозка́ми vor Thränen, *Ос.* 193.

Переда́ти, переда́ти, *v. a.* übergeben, überliefern; übergeben, über mitteln lassen, überantworten; 2) zu viel geben.

Переда́вщина, *У.* переданя́на, *Вах Це. f.* пере́даня, *n.* *До.* Ueberlieferung, Tradition, *f.*

Передайник, *m. T.* Uebermittler, *m.*
Передамаиця, *f. N.* e. Berges.
Передар, *m.* Oberhirt, *m.*
Передача, *f.* Uebergabe, Uebermittelung, *f.*; 2) was zu viel (über den Wert) gegeben ist, Uebergebot, *n. H.* 206.
Передвістник, *m.* Vorbote, Verkünder, *m. Фр.*
Передвічний, передвіцький, *МШ. a.* aus der Vorzeit, aus dem grauen Alterthume, vorzeitig, uralt; 2) künftig, *К. Досв.* 240). [theilen.
Передвоїти, *v. a.* in zwei Theile
Передвчера, *adv.* vorgestern.
Передголове. *n.* Vorkopf, *m. B.*
Передгосподній, *a.* -яя сьвічка vor dem Herrn (Gott) brennend.
Передгруд, *f.* Unterhals, *m. Пол.*
Передгруде, *n.* s. Нашийник 1); Halsschild, *m.* [Tagesanbruch.
Перед-дні-днем, *adv. Га.* I. 14 vor
Передержанець, -нця, *m.* Hehler, Diebshehler, *m. Ке.* 311.
Передержати, (-держувати). *v. a.* etw. zu lange behalten, aufbewahren; verhehlen. [gen, *m.*
Переджолудок, -дка *m.* Vorma-
Передзимний, *a.* — вітер winterlich.
Передивити, *v. a.* durchschauen.
Передирати, (-дер-), передерти, *v. a.* entzwei reissen, mitten zerreissen; ся з ким jmdn necken, mit jmdm zanken, streiten.
Передирка, *f.* передиране, *n. n.* unbedeutendes Zerwürfniss, Gezänk, *n.* Neckerei, *f. Фр.*
Передяти, *v. a.* кого (*Фр.*) jmdm zuvor zu kommen suchen; — ся voran an der Spitze gehen.
Поділ, *m.* поділеня, *n.* (nochmalige) Theilung, Scheidung, *f.* Fach, *n.*
Поділе. *n.* Scheide, *f.*
Поділити, (-ділювати), *v. a.* entzwei theilen, ab-scheiden, trennen; — ся untereinander ver-theilen.
Перділка, *f.* Abtheilung; Scheidewand, *f.* Fach, *m.*; 2) Wechselwirkung, Gegenseitigkeit, Reciprocität, *f. Зе.*
Перділувати ся, *Зе.* auf einander gegenseitig wechselwirken, in Reciprocität sein. [Пре́дки.
Предки, *pl.* s. Перед (*pl.*); 2) s.
Перед-кін, *g.* передкону, *m. Ст.* Vorhof, *m.*? [lings-.
Передлітний, *a.* Vorsommer-, Früh-
Передмова, *f.* Vorrede, *f. III.* I. 136.
Передмосте, *n.* Brückenkopf, *m.*
Передний, *a.* Vorder-, vorn befindlich, der (die, das) vordere; -е слово Vorwort; *b)* das erste Wort; 2) früher, vorig. [Arithm.) *n.*; 2) vorderes Stiefelbrett.
Передник, *m.* Vorderglied, (in d.
Переднійший, переднїщий, *a. compar.* zu Передний, vorig; *adv.* -ще früher, eher.
Переднівок, -вку, переднівинок, -нку, *m.* die Zeit (des Darbens) vor der Ernte.
Переднувати, (-днювати), *v. n.* (— день *П. n.* 40) den Tag verleben, vertreiben.
Передняк, *m.* der Vorangehende, Führer, *m.* (цап — bei einer Herde).
Передобідний, (-обідяний, *He. a.* vomittägig, vor dem Mittagsmal.
Передобідок, -дка, *m. H.* 234 zweites Frühstück.
Передовець, -вця, *Ф.* передовик, *He. m.* der Vordere, Erste, Repräsentant, Anführer, Häuptling, *m.* Haupt, *n.* Vorkämpfer, *m*; *pl. Ог.* Vorhut, Avantgarde, *f.*
Передовий, *a.* s. d. vor.
Передовництво, *n.* Führung. *f. К.*
Передодень, *m.* на передодни, (-дню), am Vorabend; передодньом, *adv. W.* vor Tagesanbruch, in der Frühe.
Передок, -дка, (*d.* передочок). *m.* Vordersitz, Bock, *m. He.*; 2) s. Перед.
Передоли, *pl. aug.* zu доли s. Діл, *Гол.* I. 170. [Herbst-.
Передосінний, *a.* vorherbstlich,
Передостатний, *a.* s. Передопослідний. [über dem Feuerherd.
Переднічний, *a.* -е вікно gegen-
Передплата, *f.* Vorausbezahlung; Pränumeration, *f. Пар.* [ник etc.
Передплатник, & s. Предплат-
Передплесниця, *f.* Fusswurzel, *f.* (tarsus).
Переднокій, -ію. *m.* Vorzimmer, *n.*
Переднослідний, *a* der (die, das) vorletzte. [nachspotten.
Передражнювати *v. a.* кого jmdn
Передраменний, *a.* -а кість, передраменниця, *f.* Vorarmbein, *n. B.*

Передрамя́, -ра́мени, *n.* Vorarm, Unterarm, *m.*
Передра́нтус, *m.* s. Ободертю́х.
Пере́дри, *pl.* Art Krankheit.
Передрімáти ся, ein Schläfchen sich gönnen. [mer, *m.*
Пере́дрімка *f.* Schläfchen, *n.* Schlum-
Передробúти, *v. a.* zerstückeln; körnen. [froren sein.
Передро́гнути, *v. n.* ganz durch-
Пере́друк, *m.* Abdruck, Nachdruck, *m. K.* [щось wovon einen Abdruck machen.
Передрукувáти, *v. a.* abdrucken,
Передрухнíти, *v. n.* durch u. durch morsch werden. [wirrung, *f.*
Передря́га, *f. Кв.* 376 Unruhe, Ver-
Пересло́во, *n.* Vorwort, *n.* Vorrede, *f. Ш.* I. 136. [todesnahe, *ІГ.*
Пересмéртний, *a.* vor dem Tode,
Пересу́вний, *a. Гол. гр.* 34. angehängt, präfixirt.
Пере́суд. *m. K.* s. Прúсуд. [(*Фр.*).
Передтогíдь, *adv.* s. Позáторік,
Пере́д-то́го. передтúм, *adv.* vordem, vorher, vormals. [ring, *B.*
Передту́лє, *n.* erster Brustkasten-
Передувáти, (передýю, -ýєш.-ýє), *v. n.* vorangehen, vorreiten; vorwalten, *Пар.*
Переду́мати, (-ду́мувати), *v. n.* s. Перегáдувати; sich anders besinnen.
Передушúти, *v. a.* nacheinander erwürgen. [вий, *Св. a.* vorzeitig, unzeitig.
Передчáсний, *ГШ.* передчасó-
Передягáти, передягнýти, *v. a.* ver-, umkleiden.
Передя́кувати не мочú комý, jmdm nicht genug danken können, *Тор.*
Перéм, *g.* перéйму, *m.* Unterbrechung, *f.* Halt, *m. Леви.*; das Aufhalten, Auffangen einer verlorengehenden Sache; 3) die Belohnung dafür, *W.* (*d.* перемéць), s. Перéйма.
Пережáлувати. *v. a.* verschmerzen.
Пережáти, пережинáти, *v. a.* quer durchschneiden, (mit der Sichel); 2) когó jmdm im Ernten zuvorkommen.
Пережда́ти, *v. a.* s. Перечекáти.
Переженúти, *v. a.* nacheinander verheiraten. [abwarten.
Пережидáти, *v. a. M.* II. 153 öfters
Пере́жий, *a. Ф.* s. Завíдця. [leben.
Пережитé, *n.* das Durchleben; Ueber-
Пережúти, переживáти, *v. a.* когó überleben; щось durchleben, überstehen, ertragen.
Пережувáтель. *m.* Wiederkäuer, *m.*
Пережувáти, пережýти, *v. a.* wiederkauen; zerkauen.
Пере́зва. *f.* Einladung der Schwiegereltern zu den Eltern des Eidams bei d. Hochzeit, *Марк.* 146. [mens, *f.*
Пере́зване, *n.* Umänderung des Na-
Перезвáти, *v. a.* anders benennen; 2) когó до сéбе jmdn zu sich berufen, bescheiden, einladen. [ste, *n.*
Перезвíн, -óну, *m.* Läuten zum Fe-
Перезвонúти, (-звóнювати), *v. n.* ein Fest einläuten, zur Messe läuten.
Перезвýчене, *n. Д. гр.* 43 Umlaut, *m.*
Перезвýчувати ся, *Д. гр.* 45 umlauten.
Перезвянúн, *m. gew. pl.* перезвя́не, Theilnehmer an der перéзва; перезвя́нка. *f.* Theilnehmerin an der п. [wintern.
Перезимувáти, *v. a.* und *v. n.* über-
Пере́зимча, -áти, *n.* überwintertes Kalb, (*B.*).
Пере́зівки, *pl. Ч.* IV. 580, перезóв, *m. f. Ч.* IV. 466. 467 s. Перéзва, Bewirtung bei ders.
Перезíр, -óру, *m. Term.* s. Перегля́д.
Перезувáти, (-зýти), *v. a.* — чóботи, — ся von neuem (andere Schuhe etc.) anziehen. [frieren.
Перезя́бáти, (-зя́бнути), *v. n.* durch-
Пере́йма, *f.* s. Перéм; Uebernahme, *f.* Empfang, *m. T.*; 2) Aufhaltung u. Bewirtung auf dem Wege des Hochzeitgefolges, bereitet von jungen Freunden des Bräutigams, *Ч.* IV. 463; 3) *pl.* das Auffangen, Aufgreifen, Fang, *m. Ч.* III. 302; 4) Preis, Lohn für das Auffangen, Aufhalten, *m. Ч.* III. 303; 5) на перéйми um die Wette.
Перейма́ти, *v. a.* auffangen, aufhalten; 2) * (leicht) begreifen, lernen; 3) vom Wechselgesang; 4) — ся чим von etw. durchdrungen sein; *b*) s. Перенáти ся. [umformen, anders benennen.
Перейменувáти, *v. a.* den Namen
Перейма́йний, *a.* empfänglich, gelehrig, *Ос.* [lichkeit, Gelehrigkeit, *f.*
Перейма́йність, -ости *f.* Empfäng-
Перéймом, *adv.* mit Unterbrechungen, dann u. wann *M.* II. 75.
Переня́чити, (-ня́чити, *Ос.*

110. -инáчувати), *v. a.* anders machen, um-verändern, umstellen, verdrehen.

Перейóм, -йóму, *m.* s. Переéм. перéйма. [umwandeln.

Перестáчувати, *v. a. Зг.* ver-,

Перестóчене, *n.* Umwandlung, *f.*

Перейтú, переходúти, *v.n.* hindurchgehen, vorüber-, durchgehen; nach der Reihe gehen, vorbeigehen; — в щось *P.* I. 37 sich in etw. verwandeln, in etw. übergehen; 2) *v. a.* *щось durchgehen, когóсь, щось übergehen; neben jmdm vorbeigehen, wobei das Vorübergehen mit leeren Händen od. leerem Gefäss (Fuhrwerk &) als üble Vorbedeutung für den Reisenden etc. genommen wird: дóля перейшлá менé з порóжними відрáми mein Unglück ist mir schon vom Schicksal bestimmt; — в пóвні когóсь jmdm glückliche Vorbedeutung geben; *b*) — когó в чім jmdn worin übertreffen; überragen *Гол.*; 3) — ся spazieren gehen.

Перéїда, *f.* übermässiges Essen, *Зг.*

Переїдáти, перéїсти, *v. a.* auf-, verzehren; — грóші Geld fürs Essen ausgeben; durchnagen; durchfressen (von ätzenden Flüssigkeiten); — хлíб комý alles Brot jmds aufzehren; 2) — ся nicht mehr schmecken (in Folge einer u. derselben Kost). [von etw. Durchfressenem, *pl.*

Перéїди, (-їдки). *pl.* Ueberbleibsel

Перéїзд. *m.* Durchfahrt, Durchreise, *f.* перéїздом auf der D.

Переїзджúй, *a.* durchreisend, -streifend, streichend, -fahrend.

Переїздúти. (-їзджáти). *v.n.* durchreisen, -fahren, -reiten; vorbeifahren &; 2) s. Переїхати.

Переїхати. *v. a.* überfahren (jmdn auf der Strasse); durchfahren, zurücklegen; 2) *v. n.* umziehen, in e. andere Wohnung ziehen; 3) — ся spazieren reiten, fahren.

Перéка. *f.* *Нар.* s. Перéчене.

Перекаóтити. (-каóчувати) *v.a.* jmdn auf seine Seite hinüberziehen; ся zur anderen Partei übergehen, seine Gesinnung ändern, (*B.*) (каóат).

Перекáз. *m.* перéказни. *f.* *Вас.* Ueberlieferung, Tradition, Sage, *f.*; 2) перекáз почтóвий Postanweisung; 3) s. Прóзвище; 4) s. d. folg.

Перекáзане, *n.* Auftrag, *m.* Beauftragung, Ueberweisung, *f.* *T.*

Переказáти, (-кáзувати), *v.a.* hersagen, *P.* I. 116; erzählen (alles nacheinander); 2) die Nachricht überbringen, berichten, sagen lassen; до когó jmdn —.

Переказнúти, *v. a.* nacheinander strafen.

Перекалáтати, *v. a.* durchklopfen.

Перекарабáркати ся, sich hinüberwälzen. [winken.

Перекúвати, *v.n.* zu Ende bewegen,

Перекúдане, *n.* das Hin- u. Herwerfen.

Перекидáти, перекúнути, *v.a.* hin u. her werfen, durch-, herumwerfen; — ся чим, в що sich in etw. (schnell) verwandeln; *b*) — ся з ким дóбрим слóвом freundliches Wort wechseln.

Перекúдний, *a.* — міст Zugbrücke, *f.* *C.* II. 116.

Перекúнець, -нця, *Мл.* перекúнчик, *m.* der Abtrünnige, Renegat, *m.*

Перекúня, *f.* *Зг.* Renegatin, *f.*

Перекипíти, (-кипáти), *v. n.* zu viel gekocht werden.

Перекисáти, (-кúснути), *v. n.* zu viel gähren, zu sauer werden. [purzeln, *B.*

Перекúцнути ся, (-кúтьнути),

Перекúшене, *n.* *B.* das Fermentirenlassen.

Перекíп, -óпу. *m.* quer über den Weg gezogener Graben, Quergraben; ausgegrabenes Bachbett, zwischen zwei Meeren od. Flüssen gezogener Canal; 2) Erdwall, *m.*

Перекíр, -óру, *m.* grosser Streit, Hader, Trotz, Widerstand, *m.* — нарядúти, робúти *ОП.* комý Trotz bieten, на — комý jmdm zum Trotz, zum Possen; 2) *pl.* перекóри. *K.* Streitfragen.

Перекíс. -óса, *m.* s. Покис.

Перекладá, *m.* Unterlage bei der Feuerung, Querholz. *Не.* (*Пр.* XII. 273) *n*; 2) Uebersetzung, Uebertragung, *f.*

Перекладáти. переклáсти, *v. a.* umsetzen, anders setzen, a. legen, a. aufschichten; versetzen; umpacken; zwischen etw. legen, durchschiessen (e. Bach); 2) *übersetzen, übertragen.

Перекладúна. *f.* Querbalken, *m.*

Перéкладка *f.* Abtheilung *f.* Fach, *n.* Scheidewand, *f.*

Перекладний, *a.* -а мова, реч Sprache der Uebersetzung, *f.* *K.*
Перекладчик, *m.* Uebersetzer, *m.*
Переклеїти, *v. a.* umkleben, anders aufkleben.
Перекликати, *v. a.* zu sich hinüberrufen, *Л.* 116; 2) abrufen, die Namen verlesen; 3) перекликати ся einander zurufen.
Перекличка, *f.* Zuruf, *m.* *Зг.* das Aufrufen, Verlesen aus e. Verzeichnisse, einer Musterrolle (bei d. Soldaten), Controle, *f.*
Перекло́нене, *n.* Beugung, *f.* *Пол.*
Переклонити, (-кло́нювати), *v. a.* hinüberbeugen.
Переклюканий, *a.* s. Склюканий.
Перéключ драчинець, *m.* Rohrpalme, *f.* (Calamus draco) *B.*
Перековерати, *A-Г.* 163. перековеркати, *v. a.* verdrehen, verhunzen.
Перекóн, -óну. *m.* *Гол.* перекóна, *f.* перекóнане, *n.* Beweis, *m.* Beweisführung; 2) Ueberzeugung, *f.*
Переконати, (-кóнувати), *v. a.* überzeugen, überführen.
Перекóп, *m.* s. Перекіп; 2) Andorn, *m.* (Marrubium peregrinum).
Перекопати, (-кóпувати), *v. a.* durchgraben, umgraben.
Перекóпниця, *f.* Blattfuss, *m.* (Apus cancriformis).
Перекорений, *v. a.* durchschimpfen.
Перекорити ся, sich verwandeln, ausarten, *C.* I. 181.
Перекорище, *n.* s. Перекір.
Перекóрчити ся, *in Noth durchleben.
Перекóси, *pl.* *N.* e. Berges.
Перекосити, (-кóшувати), *v. a.* durchmähen; 2) schief stellen, sch. machen, krümmen, *C.*
Перекоти́поле, *n.* Gipskraut, Büschelkraut, *n.* (Gypsophila paniculata); 2) Kuh Seifenkraut, (Saponaria vaccaria); 3) blaue Laufdistel, *Ог.* 118.
Перекотити, (-кóчувати), *v. a.* über wälzen, fortrollen.
Перекочувати, *v. n.* das Standlager wechseln, übersiedeln, streifen, ziehen (v. Nomaden u. Räuberbanden), *K*; 2) *v. a.* über e. Fluss etc. überführen; — не мáло бід. *Ф.* überstehen, erdulden.
Перекрадати, перекрáсти, *v. a.* wegstehlen; einschwärzen, schmuggeln; — ся sich ein-, herüber-, durchschleichen.
Перекрасити, (-крашáти), *v. a.* dh überladenen Schmuck, Zierat verunstalten, verschnörkeln, *Гол.*
Перекрéсте, *n.* Kreuzweg, Scheideweg, *m.*
Перекрестити, перекрéщувати, *v. n.* kreuzweise legen (дрóва &); — ся sich durchkreuzen; 2) s. Перехрестити.
Перекривити, (-кривлáти), *v. a.* schief stellen; 2) zu sehr krümmen; 3) * nachspotten.
Перекричати, *v. a.* überschreien.
Перекрій, -óю, *m.* (*vocat.* ти місяцю перекрóю) Durchschnitt; Mond im Viertel, *m.*
Перекроїти, *v. a.* durchschneiden.
Перекрóплене, *n.* das Destillieren, *Пол.*
Перéкруг, *m.* Durchschnitt, Durchmesser, *m.* *Пар.* *B.*
Перекружляти, *v. a.* (rundes) Holz rundum durchhauen.
Перéкрутень, -тня, *m.* verzogenes, verkrümmtes Wesen, *Ст.*
Перекрутити, перекрýчувати, *v. a.* verdrehen, verkrümmen.
Перекрýтка, *f.* перекрýчене, *n.* Verdrehung, schädliche Aenderung, Umbildung, *f.*
Перекувати, перекýти, *v. a.* umschmieden; anders in Ketten schlagen; umhämmern; 2) vom Kuckuck: das „ку-ку!" verlauten lassen, *Мс.* 463.
Перекуйóвдити, *v. a.* entstellen, verzerren.
Перекупати, (-купити, -куплятн), *v. a.* kaufen u. wiederverkaufen; кого́ jmdn im Handel überbieten; 2) bestechen.
Перекýпець, -пця, перекýпник, *m.* Händler, Zwischenhändler, Trödler, Kleinkrämer, *m.*; 2) s. Підкýпник.
Перéкупка, *f.* Trödlerin, Höckerin, *f.*
Перекýпля, *f.* Zwischenhandel, *m.* *У.*
Перéкупний, *a.* s. Підкýпний.
Перéкурити, *v. a.* durchrauchen; -räuchern.
Перекусити, (-кýшувати), *v. a.* durchbeissen; 2) щось ein wenig essen, einen Imbiss nehmen.
Перéкуска, *f.* Imbiss, Zubiss, *m.*
Перéкутня, *f.* Diagonale, *f.*
Перелáвка, *f.* s. Лáвка 2).
Перелагóджувати, *v. a.* umar-

beiten, umsetzen.

Перелад. *m. H.* 129 s. Пóлад; нї ладу́ нї перéладу gar keine Ordnung.

Перелади́ти, *v. a.* umformen, reformieren, *ВБ.*

Перелаз. *m.* das Uebersteigen; 2) ein Stück Zaun zum Hinübersteigen eingerichtet, Schlötel, *m.*; 2) s. Переступень.

Перелази́ти, *v. n.* s. Перелїзти.

Перелéжати, *v. n.* müssig liegen; sich verliegen.

Перелéстник, (-лéсник), *m.* der Teufel in Gestalt einer geliebten Person *Ч.* I. 193; Eheteufel, Asmodi, *m.*; 2) nächtliche Samenergiessung, Pollution, *f.*

Перелéт. *m.* das Ueberfliegen, *n.* Strich, Zug der Vögel, *m.*; 2) Anthyllis vulneraria; 3) Oenothera biennis.

Перелéта, лобóда —, *f.* Chenopodium bonus Henricus; 2) Anemone alpina.

Перелéтний, *a.* Zug-, Strich-, Wander-.

Перели́в, *m.* das Ueberfliessen, *pl.* перели́ви melodische Modulationen, Läufer, *pt.*

Переливáти, перели́ти, (-ли́ти), *v. a.* von neuem übergiessen, umgiessen; 2) — ся überfliessen, -laufen.

Перéливки. *pl.* то не — das ist kein leichtes Spiel, kein Spass.

Перели́вно, *adv. Фр.* überströmend; melodisch.

Перелицьóване, *n.* Travestie; Travestierung, *f.*

Перелицювáти, *v. a.* travestieren, *Кч.* 362; umkleiden; 2) um-wenden (e. Kleid).

Перелíг, -óгу, *m.* s. Óлíг.

Перелїзти, *v. a.* über, hinübersteigen, -klettern; durchkriechen.

Перéлїк, *m. К.* — дáти, Rechenschaft geben. [Zählung, *f.* s. Перéличка.

Перелїка. *f. Кч.* 217 Berechnung,

Перелїс. *m. H.* 291. *Еф.* 21 s. Прáлїс, прóлїс, прилїс.

Перéлїска, *f.* s. Прóлїска.

Перéлїсок, -ска, *m.* quer sich ziehendes Wäldchen, *Фр.*; Baumgruppe, *f. У.*

Перелїтáти, перелетíти, *v. n.* durch-, hinüberfliegen, durchstreichen, -ziehen.

Перелїчи́ти, *v. a.* zählen, berechnen.

Перéльник, *m.* Perlenfischer, *m.*

Перельни́цтво, *n.* Perlenfischerei, *f. Пар.*

Перелови́ти, *v. a.* auffangen, aufgreifen. [115, Krämpfe, *pl.*

Перелóги, *pl.* Art Krankheit, *Ч.* I.

Перелогувáти, *v. n.* brach liegen.

Переложи́ти, s. Перекладáти.

Перелóм, *m.* Durchbruch, *m.* Krisis, *f.*

Перелóма, *f.* на когó зробúти з ким перелóму gegen jmdn sich mit einem Anderen verbinden.

Переломáти, (-ломи́ти, -лóмлювати), *v. a.* durch-, zerbrechen; * überwältigen; — ся zum Durchbruch kommen.

Перелóмлене, *n.* Brechung, *f. Пол.*

Перелóмно, *adv.* arpeggio, mit gebrochenen Accorden.

Перелу́пати, *v. a.* — óчи glotzen.

Перелупи́ти, s. Переломáти.

Перéлюбець, -óця, перелю́бник, *m.* Ehebrecher, der Unzüchtige, *К.*

Перелюби́ти, *v. a.* zu viel lieben, sich satt lieben.

Перéлюбний, *a.* ehebrecherisch, *К.*

Перéлюбниця, *f.* Ehebrecherin; Hure, *f.* unzüchtiges Weib, *К.*

Перéлюбство, *n.* Ehebruch, *m.* Unzucht, *f. К.* [tzen, *n.*

Перéляк, *m.* Schrecken, *m.* Entse-

Переляка́ти, *v. a.* erschrecken; — ся (sich) sehr erschrecken; перелякáний, *ptc.* erschrocken, voll Angst.

Перелячи́й, перелягáти, *v. n.* im Liegen den Platz wechseln. [Russine.

Перелю́шок, -шка, *m. Ф.* polonisierter

Перемавля́ти, s. Перемóнити.

Перемагáти, *v. a.* überwältigen, übermögen, überwinden; überwiegen, vorherrschen. [schmieren; durchstreichen.

Перемазáти. *v. a.* von neuem

Перéман. *m. К.* перемáнне, *n.* das Herüberlocken.

Переманити, (-мáнювати), *v. a.* herüberlocken, an sich locken. [Regen.

Перемáрчити, *v. n.* vom leichten

Перемежени́ти ся, *М.* II. 116 durchbrechen, (*v. n.*) zum Durchbruch gelangen, glücklichen Ausgang nehmen.

Перемéжувати, *v. a.* von neuem ein Feld messen; 2) die Grenzen (Raine) hin u. her verrücken, verschieben.

Перемéйска. *f.* Nbfl des Прут.

Перемéлювати, *v. a.* s. Перемолóти.

Перемерзáти, перемéрзнути, *v. n.* durchfrieren.

Перемéрти, *v. n.* s. Перемирáти.
Перемесло́. *n.* (*Фр.*) s. Перевесло́
Перемéсти, (-метý, -метéш) *v. a.* wieder ausfegen, -kehren.
Перемéт, *m.* на -ті стáти комýсь im Wege stehen, hinderlich sein, *М+Б.*379.
Переметáти, (-мéчу, -мéчеш), *v.a.* hinüberwerfen, auf e. andere Stelle werfen.
Переметýшити, *v. a.* durcheinander-, zerwühlen, zerstampfen, *Фр.*
Перемéшкати, (-мéшкувати). *v.n.* eine Zeitlang an einem Orte wohnen.
Перемивáти, перемúти. *v. a.* nacheinander durchwaschen, -spülen.
Перéмивка, *f.* das Schlämmen, *Пол.*
Перемúзжити, (-мúзджити). *v. a.* durcheinander todt kneten, schlagen.
Перемúкати, *v. a.* durchraufen; перемикáти товáри Schleichhandel treiben, *Пар.*
I. Перемина́ти. переминýти. *v.n.* s. [Промина́ти.
II Перемина́ти, перемнúти. *v. a.* von neuem durchkneten, dheinander knittern, -drücken; 2) — ся fast vergehen; *b*) unschlüssig sein, *Левч.*; перемнúло ся hat sich beschwichtigt.
Перемúр, *m.* *Др.* перемúре, *n.* *Ков. Шар.* Friedensschluss, Friedensvertrag; Frieden, *m.*; 2) Waffenstillstand, *m.*
Перемирáти, *v. n.* nacheinander ganz aussterben. [versöhnen.
Перемирúти ся, (мирúти ся). sich
Перемúслити, перемишлúти. *v n.* nach-, überdenken, überlegen; viel durchdenken. [finderisch, *Пол.*
Перемúсльний, *a.* sinnreich, er-
Перемúтник, *m.* Schleichhändler, Schmuggler, *m.* *Пар.*
Перемúшль. *m.* *Ваг.* 139 s. Прóмисл.
Перемúшляне, *n.* *Пол.* das Durchdenken, Erwägen.
Перемишлянúн, *m.* Einwohner, Bürger der St. Перемúшль.
Перéміг, -огу, *m.* *Пар.* s. Перемóга.
Переміна. *f.* Veränderung, Abwechselung, *f.* Wechsel, *m.* Verwandlung; Ablösung, *f.* *Ч.* V. 960; 2) Gang bei Tische, *m.*; 3) s. Перенúрка. *Ос.* (61) I. 292.
Переміни́ти, (-міня́ти, -мінювати), *v. a.* verändern, vertauschen, verwandeln. [abwechselnd.
Перéмінка. *f.* Austausch, *m.* в -нку
Перемінний, *a.* wechselnd, *К.* veränderlich, unstet; varierend.
Перемінник. *m.* Verwandler, *m.*
Перемінність, перемінчúність, -ости, *f.* *Под.* Veränderlichkeit, Unbeständigkeit, *f.* Wechsel, *m.* [мінний.
Перемінчúвий. *a.* *Под.* s. Пере-
Перемірити, (-мірятн, -мірювати). *v.a.* noch einmal messen, ummessen.
Перемісти́ти, (-міщáти). *v. a.* anders stellen; auf e. andere Stelle setzen; versetzen; — ся *Др. с.* 127 die Plätze wechseln.
Перемíт, -іту, *m.* das zweite Mal umgepflügter Acker, Zwiebrache, *f.*; 2) Lücke, *f.*
Перéміть, -оти. *f.* s. Мотóуз, мóтуз.
Перемітáти, *v. a.* s. Перемéсти.
Перéміти, *pl.* зложúти ґвéри в — in Pyramiden. [2) kleiner Fussteg.
Перéмітка. *f.* Kopftuch der Frauen;
Перемітний, *a.* verschieden, vielerlei, mancherlei; -оï загрáти abwechselnd in Tonart *Гол.* III. 497.
Перемітувати, *v. a.* s. Переметáти; wechseln (*В.*).
Перемішáти, (мішувати), *v. a.* vermischen, untereinander mengen.
Перéмішка, *f.* Mischung, Vermischung, *f.*; 2) das in die Mitte kommt, versetzt wird *Н.* 241. [untermischt.
Перемíшне, *adv.* *М.* III. 137 ver-,
Перемлíлий. *a.* dh Hunger erschöpft.
Перемнúти, s. Перемина́ти II.
Перемóва, *f.* *Б.* s. Перекáз; 2) Ueberredung, *f.*
Перемóвити, (-мовля́ти). *v.a.* когó до сéбе jmdn auf seine Seite überreden, bringen, locken; — ся unterhandeln; *b*) — ся з ким böse Worte wechseln, hadern.
Перемóвоч :а, *f.dim.* vom Mädchen das für sich einnehmen, überreden kann, *Ме.* 178.
Перемóга. *f.* s. Замóга. Uebergewicht, *n.* Oberhand, Ueberlegenheit, *f* *Мі.* II. 29. *Левч.* *pl.* в перемóги итú з ким mit jmdm um den Vorrang streiten, wetteifern.
Перемогáти, *v. a.* s. Перемагáти; — ся sich durchschlagen. [ремéць.
Перемóєць. -ойцú. *m.* s. Перéм. пе-
Перемóжний, *a.* übermächtig.
Перемолúти. (-мóлювати), *v. n.* (— ся) zu Ende beten; 2) *v. a.* erflehen.
Перемолодніти, *v. n.* nicht mehr

*

jung sein. *Зг.* [durchmahlen.

Перемолóти, (-мéлювати), *v. a.*

Перемолотúти, (-молóчувати), *v. a.* durchdreschen.

Перемотáти, (-мóтувати), *v. a.* anders wickeln, aufhaspeln.

Перемóти, *pl. Ф.* (*Поез.* (68) 124) збрóя в перемóтах s. Перéміти?

Перемочú, s. Перемагáти.

Перемудрувáти, *v. a.* überlisten.

Перемýлина, *f.* Tümpel, Sumpf, *ш.* Lache, *f.*

Перемулúти, (-мýлювати), *v. a.* durchspülen, -waschen, -brechen (v. Wasser).

Перемýчити, *v. a.* noch einmal, nacheinander, viele martern, quälen; ermüden; — ся sich abmergeln, s. abarbeiten.

Перенáєм, *m.* Aftermiete, *f.*

Перенаймáти,(-ити) *v.a.*abmieten.

Перенайтú, *v. a.* когó versöhnen; jmdn um Verzeihung bitten.

Перенéсенє, *n.* das Uebertragen, Hinüberbringen, *n.* Uebertrag, *m.* Versetzung, *f.*

Перенéсти, *v. a.* s. Переносúти.

Перенúзина, *f.* Querthal, *n.*

Перенúзувати, (-низáти), *v. a.* anders aufreihen (корáлї &); 2) — ся sich halbieren. [переймáти.

Перенимáти, *v. a.* s. Перенúти;

Перениціювáти, *v.a.*s. Перелицювáти 2).

Перенíс, -óсу, *m.* s. Перенéсенє; 2) das Hinübertragen der gesegneten Hostie am „Великий Вхід" des Hochamtes; 3) normale Lage der Gebärmutter, *Ч.* IV. 5.

Перенíсє, (-нóсє), *n.* der Raum zwischen den Augen od. Nasenlöchern, *C.* II. 22; 2) das erste Band vorn an den Schlittenkufen.

Перéносє, *n.* s. das vor.

Перенóсини, *pl.* s. Перенéсенє; die Heimführung der Neuvermählten, der jungen Ehefrau zu ihrem Ehemanne.

Переносúти, (-нóшувати), *v. a.* über-, hinübertragen -bringen; anderswohin bringen, versetzen; 2) — багáто гóря viel Unglück ertragen, ausstehen; 3) über die normale Zeit hinaus schwanger (trächtig) bleiben; 4) — ся umziehen, seine Wohnung verändern, wohin übersiedeln.

Перенóсиця, *f.* s. Перенíсє 1), Obertheil der Nase, *m.* Stirn, *f.*Metopon,*n.*

Перенóсний, *a.* figürlich, metaphorisch, übertragen, *Пар. Фр.* [chen, *n.*

Перенóсник, *m.* Versetzungszei-

Переночувáти, *v. a.* und *v. n.* übernachten, ü. lassen.

Переню́хати, *v.a.*auswittern; 2) — ся з ким § sich mit jmdm heimlich verabreden.

Перенятú, *v. a.* s. Переймáти; auf-, übernehmen; — ся *M.* II. 73 schwächer werden, nachlassen; aufhören: сúла, вíтер. дощ etc.

Переображáти. (-óбразити). *v. a.* ver-, umwandeln, umbilden; — ся Metamorphose erleiden.

Переобрáза. *f.B.* переобрáженє, *n.* Verwandlung, Metamorphose, *f.*

Переодíти, s. Передягáти.

Переонáчити.*v.a.*s Переонáчити.

Переопихáти, *v. a.* nacheinander alles stampfen.

Перéбра. *f.* s. Розплýга.

Переорáти, (-óрювати). *v. a.* umpflügen, stürzen.

Перепадáти. (-пáдувати). *v. n.* bisweilen, allmählich fallen (дощ. снїг &); -áє,-ує копíйка dann u. wann fällt zu, kommt ein.

Перепáдистий. *a.* veränderlich, unstet; оц mit Unterbrechung; -е лїто Sommer in dem oft der Regen fällt.

Перепалúти. (-палúти). *v a.*durchbrennen; 2) den Ofen zu stark heizen.

Перéпаска, *f.* Querbinde, *f.*; 2) — Венéри (Cestum Veneris), *Пол.*

Перепáсти, *v n.* s. Перепадáти; — ся wegen Hunger eingefallene Bauchflanken bekommen, am Körper abfallen.

Перепелéчник.*m.*Wachtelhund,*m.*

Перепелúця. (*d* -úчка, -éлочка, -éлонька, -éлка, -елóшка), *f.* перепéл. (-éлочок, -éлонька), перепелóх. *Mi.* II. 290. *m.* Wachtel, *f.* (Coturnix dactylisonans); 2) Art rainka; *adj.* перепелúчій, перепéлочний *Kol.* I.172. 185.

Перепелю́кати. *v. n. B.* s. Підпилгýкати. [Пер пинúти, перепир- &.

Перепенúти &, перепéр- & s.

Переперáти, *v. a.* durchwaschen.

Перепередйти, *v. a. Ф.* zuvorkommen, übertreffen.

Перепéрти, (-пирáти), *v. a.* когó jmdn in der Disput überwinden; щось das Seinige durchsetzen.

Перепéрчити, *v.a.* zustark pfeffern.

Перепечáйка, (-пéчка), *f.* s. Перéпічка.

Перепечáтувати, (-печáтати), *v.a.* umsiegeln; 2) abdrucken, nachdrucken.

Перепечй, (-пектй). *v. a.* zu scharf backen; durchbacken, durchbraten.

Перепивáти, перепйти. *v.a.* s. Пропивáти; 2) щось комý jmdm (bes. dem Bräutigam od. der Braut) beim Ausleeren des Glases schenken, schenkend bestimmen *Kol.* I. 311; — до когó (gegenseitg) jmdm zutrinken; 2) перепйти ся des Saufens, der Trunksucht schon überdrüssig werden. [sägen.

Перепилувáти. *v. a.* durchfeilen;

Перепйнанє, *n.* знакй ня, Interpunctionszeichen, *pl.*

Перепинйти, (-пинювати), -пинáти) *v.a* hindern, unterbrechen, hemmen; in die Rede fallen, *Кл.* [*n. Бор*

Перéпинка, *f* Beistrich, *m.* Komma,

Перепйранка *f.H.* 219. abgetragenes Hemd zum Anziehen während ein zweites (besseres) gewaschen wird, *vgl.* Перепéрати.

Пéрепись, *f.* Revision, Conscription, Zählung des Volkes, *f. C.* I. 229.

Переписáти, (-пйсувати), *v. a.* umschreiben, wieder abschreiben, на чйсто ins Reine schreiben; überschreiben; — на когó щось jmdm etw. gerichtlich verschreiben, zuerkennen lassen, auf jmdn etw. übertragen; 2) — ся sich von neuem anders wo einschreiben lassen; *b*) — ся з ким mit jmdm correspondieren, im Briefwechsel stehen.

Перéписка. *f.* Briefwechsel, *m.* Correspondenz, *f.* [2) s. Перéписка.

Перепйсуванє. *n.* das Abschreiben;

Переписувáтель, *m.* Abschreiber, *m.*

Перéпит. *m. К.* Streitfrage, *f.*

Перепитáти. (-пйтувати). *v. a.* (— ся) за ким (чим) nach jmdm (wornach) fragen, sich erkundigen; jmdn erfragen, ausfindig machen; 2) когó durchprüfen.

Перепйтуванє, *n.* das Nachfragen; 2) das Durchprüfen; 3) Gespräch, *n.* Unterredung, *f. К.*

Перéпих. *m.* Pracht, *f.* Prunk, *m. Ст.*

Перепихáти, s. Перепхáти.

Перепихйцьнути ся. §. *Фр.* umstürzen. [ges Zwieback, *Зах.*

Перепíєць, -íйця, *m.* Art würzi-

Перепíй, -бю, *m.* s. Пропíй. *vgl.* Перепивáти 2). [репíй geh.

Перепíйний, *a. Ч.* IV. 677 zum пе-

Перепíйщина, *f.* Getreide od. Stück Vieh zum перепивáти 2) bestimmt, *Kol.* I. 319.

Перепікáти, *v. a.* s. Перепечй.

Перепíч, *f. Ме.* 163 s. Прйпічок.

Перéпічка, (-пічáйка), *f.* kleines Brodlaib vom übriggebliebenem Teig gebacken (vorn an der перепіч); solches (ordinäres) Osterbrod; Art Käsekuchen zu Ostern.

Переплáвити. (-плавляти). *v. a.* Erze, Metalle läutern, umschmelzen, *К.*

Переплáвна середá. *H.* 10 s. Прáва с. (переполовéння 50-нацї).

Переплáкати. *v. a* durchweinen.

Переплатйти. (-плáчувати), *v. a.* zu theuer bezahlen.

Переплéсти. переплїтáти. *v.a.* durch-, ver-, einflechten; durchziehen, -weben; in einander verschlingen; einbinden (e. Buch) *ГШ.* [binder, *m.*

Переплéтник. (-éтчик). *m.* Buch-

Переплигнýти. *v. a.* überspringen, *Не.*

Переплйсти. переплиннáти, *v. n.* hinüber-, durchschwimmen, hinüberschiffen; vorbeischwimmen; 2) durchfliessen, vorbeifliessen. [Art Stickerei.

Переплитовíчка. *f. Kol.* I. 48. 347

Перéплїтка, *f.* s. Зáплїтка.

Переплýг. *m. H.* 39?

Переплýтати. (-плýтувати). *v. a.* durch-, verwickeln, verschlingen, verwirren. [Beziehungen, *pl.*

Переплýти. *pl. Вах.* Connexionen,

Переплýтнї. *pl.* verwickelte Sachen, *Зах.* [spannen; 2) anders anbinden.

Перепнйти. (-пинáти). *v. a.* durch-

Переповíсти. (-повідáти) *v.a.* nacheinander alles durchgehends erzählen.

Перепóвненє. *n.* Ueberfüllung, *f.*

Переповнйти, (-повнйти), *v. a.* überfüllen, zu voll machen.

Переподáти, *v. a. Мх.* mittheilen.

Перепоймúти, перепомнятú, *v. a.* когó jmdm in die Quere kommen; etw. (ein Zauberwerk) vereiteln, (*Ф.*).

Перепоїти, (-пóювати), *v.a.* betrunken machen.

Переполовúнити, (-половúти). *v.a.* zur Hälfte theilen, halbieren, *Не.*

Переполоскáти, (-лок-, полíкувати). *v.a.* wieder ausspülen, leicht waschen.

Переполóти, (-пóлювати), *v. a.* von neuem jäten.

Перéполох, *m.* Bestürzung, *f.* Schrekken, Schreck, *m.* Auffahren dh e. Schreck; 2) d. Krankheit in folge dessen.

Переполошúти, *v.a.* erschrecken; *ptc.* -лóшений, -лóханий sehr scheu gemacht, bestürzt. [(Eryngium camp.) *Вол.*

Переполóшник, *m.* Mannstreu, *f.*

Перепóна, *f.* Hindernis, *n.*

Перепóнити, *v. n.* s. Перепинúти.

Перепóна, *f. Пол.* Scheidewand, — грудна́ Zwerchfell, *n.*

Перепóчений, *a.* vom Schweiss durchdrungen, durchschwitzt. [Station, *f.*

Перепочúнок, -нку, *m.* Rastort, *m.*

Перепочúти, *v. n.* einwenig rasten, ausruhen; *adj.* перепочúлий der geruht hat (-е пóле &).

Перепоясáти, *v. a.* umgürten, umbinden; — ся sich anders umgürten.

Перепрáва, *f.* Uebersetzen über einen Fluss, *n.* Uebergang über eine Brücke etc *m.* Ueberfahrt, *f.*

Перепрáвити, переправлятú, *v.a.* hinüberführen, übersetzen, durchführen; — ся sich — — lassen, einen Ort passieren.

Перепрагнýти, *v.a.* sehr begehren.

Перепрáти, *v. a.* s. Переперати.

Перепрашáти, s. Перепросúти.

Перепрúця, *f.* Zebra-Schnecke, *f.*

Перепрíти, *v. n.* durchschwitzen.

Перепровáдженє, *n.* Durchführung, Ausführung, Vollbringung, *f. T.*; 2) Uebersiedlung, *f.* Wohnwechsel, *m.*

Перепровáдити, (-провáджувати), *v.a.* hinüberführen, -leiten; 2) — ся sich übersiedeln, umziehen.

Перепродáвець, -вця, *m.* Wiederverkäufer, Aufkäufer, *m.*

Перепрóдаж, *f.* Wiederverkauf, *m.*

Перепродáти, *v. a.* nach u. nach verkaufen; перепрóдувати, wiederverkaufen, einzeln verkaufen.

Перепрóс, *m. Ко.* 198 Streit, *m.*

Перепрóсини, *pl.* (-прóшенє, *n.* -прóшінка, *f.*) Abbitte, Bitte um Verzeihung, *f.*

Перепросúти, (-прóшувати), *v.a.* когó jmdn um Verzeihung bitten, abbitten; — ся з ким sich mit jmdm aussöhnen. [spannen.

Перепрягáти, (-прячú), *v. a.* um-

Перепрядáти, (-прáсти). *v. a.* (alles) nach u. nach aufspinnen.

Перепýд, *m. Мх.* Schrecken, panischer Schrecken, *Гол.* Bestürzung, *f.*

Перепýдити, *v. a.* jmdn heftig erschrecken; — ся erschrecken (*v. n.*) перепýджений, *ptc.* heftig erschreckt.

Перепýрхнути, *v. n.* durch-, vorbeifliegen, vorüberflattern.

Перепускáти, перепустúти, *v. a.* durchlassen, einen nach dem anderen vorbeigehen lassen; 2) durchschlagen; durchseihen; 3) — майнó verthun, verschwenden; 4) — ся einander ablösen (bei der Arbeit).

Перепýст, *m.* Durchlass, Destillirapparat, *m.*; 2) entzwei dhsägtes Fass (eine Hälfte). *Ніс.*

Перепýтати, (-пýтувати), *v. a.* verwickeln, verwirren; 2) anders fesseln (ноні).

Перепýтє, *n.* Kreuzweg, Scheideweg, *m. Не.* на перепýтї mitten im Wege, unterwegs; 2) Haus am Wege (zum Ausruhen), *n. Ко.* 150.

Перепхáти, (-пхнýти), *v. a.* durchstossen, -stecken, -zwängen; — ся sich durchschlagen, -drängen.

Перепят, *m.* Перепятиха, *f.* Namen zweier Grabhügel *Зап.* I. 293 (im Wasylkower Bezirke). [пяти.

Перепятú, (-пястú), *v. a.* s. Пере-

Переражáти, (-разúти), *v.a.* durchdringen, empfindlich treffen, verletzen; bestürzt machen; *impers.* vom partiellen Schlagfluss, Lähmung, &.

Перерaзлúвий, (-рáзний, *В.*) *a.* s. Прорaзлúвий.

Перерастáти, *v. a.* überwachsen, im Wuchse jmdn übertreffen; 2) durchwachsen.

Перéрва, *f.* Unterbrechung, *f.* Unter-

lass, *m. Зар.*; 2) Cichorium intybus); 3) Wiesengeld, *n.*(Lysimachia nummularia).

Перерва́ти, переривати, *v. a.* durch-, zerreissen; 2) unterbrechen, stören; кому́ — in die Rede fallen.

Переречи́ ся, (-рікати ся) з ким mit jmdm e. Wortwechsel haben, hadern, *Ф. Гол.* III. 32.

Перержа́віти, *v. n.* durchrosten.

Пере́рив. -рву, *m. Ос.* (61) IX. 177. s. Пере́рва 1).

Переривач. *m.*Unterbrecher, *m.Пол.*

Перерити.*v.a.*durchwühlen,-graben.

Перері́дний. *a. Ос.* (62) VIII, 18?

Перері́з, *m.* Durchschnitt, *m.* на — quer durch.

Перері́зати. (-різувати).*v.a.*durchschneiden, -sägen; 2) viel schlachten, vielen den Hals abschneiden.

Пере́річка. *f.* Wortwechsel, *m.*

Перерóб. *m.Кн.* перерóблене, *n.*Umwandlung, Abänderung, *f.*

Переробити. (-раблити), *v. a.* umarbeiten, umschaffen; 2) bearbeiten, ver-, durcharbeiten, durchnehmen.

Перерóбний. *a.* -а пáнщина Verpflichtung zur Arbeit für eine Entlohnung nebst Abgaben in Naturalien ausser der gewöhnlichen Frohne, *f.*

Перерóдити. *v. a.* wieder verändert gebären; umwandeln; neu beleben; — ся ausarten, entarten *ІГ.*

Перерости́, *v. a.* s. Перерастáти.

Пере́руб. *m.* Fach, *n.* Schublade, *f.*; 2)Gelte, *f.*s. Перепу́ст 2). [durchhauen.

Перерубáти, (-рýбувати). *v. a.*

Переря́джувати, (-рядити), *v. a.* überarbeiten, anders ordnen; 2) ver-, umkleiden; — ся sich *Кв.* 312.

Переря́жка. *f. Др.* переря́дженє. *n.* das Umkleiden.

Пересáда. *f.* Uebertreibung, Ueberspannung, *f.* das Zuweitgehen, *Пар.*

Пересáджувати. (садити), *v. a.* umsetzen, um, -verpflanzen, versetzen; 2) — коне́м über etw. setzen; 3) übertreiben, zuweit gehen, zu viel von etw. nehmen. [spannt, *Пар.*

Пересáдний. *a.* übertrieben, über-

Пересакувáти, *v. a.* §. trennen, scheiden.

Пересвистнути. (-свистáти), *v. a.* durch-, überpfeifen; im Pfeifen übertreffen; * verjuxen; — ся wechselsweise einander zupfeifen.

Пере́сьвід, *m. B.* Ueberzeugung, *f.*

Пересьві́дчене,*m.Не.*(*хм.*89) Aussicht, Anschauung, *f.*

Пересьві́дчити, (-áти). *v.a.* überzeugen; — ся sich —. *Оц.* §. 582.

Пересéленє. переселéньство, *n.* Uebersiedelung, Versetzung; — нáродів Völkerwanderung, *f.* [siedelnde.

Переселéнець, -нця.*m.*der Ueber-

Переселити. (-селяти,-сéлювати), *v. a.* übersiedeln, versetzen; — ся sich anderswo niederlassen.

Пересéрде, *n.*Zorn,Groll;Unwille,*m.*

Пересéрдити ся, *Ч.* IV. 418 auszürnen, ausgrollen, mit dem Aerger genug haben, im Zorn nachlassen.

Пересидіти, (-сиджувати). *v. n.* eine Zeitlang sitzend zubringen, sitzend abwarten; у кого́ — oft wo sitzen, bei jmdm zu sitzen, zu wohnen pflegen.

Пересилáти, s. Пересляти.

Пересиленє, *n.* Ueberwältigung, Uebermannung, *f.* — хорóби das Nachlassen der Krankheit, Krisis, *f.* — лїтнє́ etc. *Вах.* Sonnenwende, *f.*

I. Пересилити, (-силювати), *v. a.* überwältigen, übermannen, *Др. с.* 231. *Ш.*II. 103; — ся nachlassen (хорóба &).

II. Пересилити. (силювати). *v. a.* durchschlingen, -knüpfen. [dung, *f.*

Пересилка. *f.* Ueberschickung, Sen-

Пересип.*f.Не.m.*umschütteter Damm; Sandbank quer bei der Mündung e. Flusses liegend, *f.*

Пересипáти, (-сипувати), *v. a.* über-, um-, hinüberschütten, -giessen; — хáту & eine Hütte umbauen; 2) über das Mass schütten, aufwerfen; — ся *P.* II. 107 mit dem Schütten tändeln.

Пересити́ти, *v. a.* übersättigen.

Пересихáти, пересóхнути, *v. n.* zu sehr trocknen, vertrocknen.

Пересївáти, пересїяти, *v. a.* (von neuem) durchsieben; 2) durchsäen.

Пересїдáти, пересїсти, *v. n.* und — ся sich anderswohin setzen, umsteigen; — кого́ von der schlecht geschluckten Speise; — ся * nachlassen: морóза *Ч.* I. 32, слáбість, робóта etc.

Пересїдлáти, *v. a.* umsatteln.

Пересіль, *m. H.* 243 Uebersalzen,

n. s. Недосíль. [*m.*

Перéсїч, *f.* *Нар.* Durchschnittspunkt,

Перéсїча, *f.* *СМ.* Durchschnit, *m.* das Durchschneiden.

Пересíчене. *n.* *Оц.* 579 перéсїчка, *f.* *Ог.* Einschnitt, *m.* Cäsur, *f.*

Пересїчи́, (-сїкти́). *v. a.* entzwei-, durchschneiden, -hauen; 2) durchpeitschen.

Пересíчний, *a.* durchschnittlich, Durchschnitts-; *adv.* -но im Durchschnitt; -а тóчка Schneidepunkt, *m.* *СМ.*

Пересíяти, s. Пересївáти.

Перескáз, *m.* Erzählung, *f.*

Перескáза, *f.* s. Перешьóда.

Пересказáти, (-скáзувати), *v. a.* ganz (würdig) aussprechen, aussagen; 2) wieder erzählen, das Gehörte nachsagen.

Перéскаком, *М.* II. 114 перéскоком, *adv.* sprungweise, desultorisch.

Перескáкувати, (-скóчити). *v. a.* über-, hinüberspringen. [rung, *f.*

Перескáрга, *f.* Störung, Behinde-

Перескаржáти, *v. a.* behindern, stören. [kleinen Burschen, *Kol.* I. 190.

Перéскічки, *pl.* Art Osterspiel der

Перескíчний, *a.* — рік s. Перéступний.

Перескóк, *m.* Uebersprung, *m.* Lücke, *f.*; *pl.* Seitensprünge, Schleichwege, Kunstgriffe, *pl.* *T.* [heit überstehen.

Переслабувáти ся, längere Krank-

Переслáти, *v. a.* überschicken, -senden s. Пересилáти. [suchen.

Переслїдити, *v. a.* nochmals unter-

Пересловя́нити ся, sich slavisieren. [do administrieren.

Переслугóвувати ся, excurren-

Переслужи́ти. *v. n.* eine Zeitlang dienen; -ила ся Слýжба Бóжа wurde abgehalten. [hören; überhören.

Переслýхати, *v. a.* zu Ende Alles

Переслюга, *f.* s. Пересиýг etc.

Пересьмíяти. *v. a.* когó länger lachen als jmd. [mehrere Sachen). *ГШ.*

Пересмотрíти, *v. a.* durchsehen

Пересни́ти. *v. a.* durchträumen.

Пересувáти. *v. a.* hindurchweben, -stricken; aufziehen, spinnen.

Пересиýг. *m.* пересиýга. *f.* Streifen, Strich, *m.* Reihe, *f.* [mit Streifen.

Пересиýговатий, *a.* gestreift,

Пересидíти. *v. n.* *Гол.* kümmerlich durchleben, -kränkeln; vegetieren.

Пересóвуване, пересóвувати, *Не.* s. Пересувáти etc.

Пересолити, (-сóлювати). *v. a.* übersalzen; 2) * übertreiben, über die Schnur hauen; zu theuer bezahlen.

Пересóнь, *m.* der erste Schlaf.

Перéспа, *f.* Aufschutt, *m.* дві -пі прóса опихáти zwei Aufschütte Hirse enthülsen. [ся ein wenig schlafen.

Переспáти, *v. a.* durchschlafen; —

Переспиткувáти, *v. a.* durchprüfen.

Перéспів, *m.* nochmaliges Singen, Nachgesang, e. übersetzte Dichtung, *К.*

Переспівáти. *v. a.* durchsingen.

Переспíти. *v. n.* zuvorkommend eingreifen, vorgreifen; 2) überreif werden.

Переспори́ти, *v a.* когó (im Streit, in e. Disput) jmdn überwinden; übertreffen *Кв.* 231; Oberhand gewinnen, überzeugen, *С.* I. 193.

Переспрáва, *f.* Verhandlung, *f.*

Переспрáвляти, *v. a.* verhandeln (щось з ким).

Перéстава, *f.* Schleuse, Wehr, *f.* Damm, *m.*; 2) Umänderung, Umkehrung, Conversion, *f.* *Пл.* [halten.

Переставáти, *v. n.* aufhören, inne-

Переставити, (-ставля́ти). *v. a.* umsetzen, umstellen, versetzen; 2) umbauen; 3) — ся * *М.* ins selige Jenseits übergehen [престав-].

Перéставка, *f.* *dim.* s. Перéстава; quer gelegtes Vogelnetz; 2) Versetzung; Permutation, *f.* (in d. Mathem).

Перестáнь, *f.* *Ме.* 363. *Ч.* I. 86. перéстан, *m.* *Не.* das Aufhören, Unterbrechung, *f.* Unterlass, *m.* [Перéстава 2).

Перестанóвка, *f.* Umwandlung, *f.* s.

Перестановити, *v. a.* s. Переставити 1).

Перестарíти ся, veralten, zu alt werden; перестарлий, *a.* veraltet, obsolet.

Перестáти, *v. n.* s. Переставáти.

Перестебнувáти. *v. a.* durchsteppen. [das Bett ummachen.

Перестелити, (стéлювати). *v. a.*

Перестерéчи. (-стерíгти). *v. a.* warnen, auf etw. aufmerksam machen; verhüten.

Перестíйний, *a.* s. Перестóлий.

Перестíльниця. *f.* *Вл.* 112 s. Пóстіль?

Пересторóга, *f.* Warnung, Ueberwachung, *f.*

Перéсторона, *f.* Häuserreihe, *f. ГШ.*

Пересторонíти. *v. n.* auf die andere Seite, in fremdes Lager übergehen.

Перестóяний, (-стóяний), *a.* überreif; alt.

Перестóяти. *v. a.* когó länger als ein Anderer (als etw.) stehen; 2) *v. n.* zu lange stehen: überreif werden.

Перестрадáти, (-страждáти). *v. n.* s. Перетерпíти.

Перéстрáх *m.* plötzlicher Schrecken; 2) Giftwicke, *f.* (Coronilla varia).

Перестрáшити, *v. a.* erschrecken.

Перестрибнýти, (-стрúбувати). *v. a.* überhüpfen, -springen.

Перéстрижка, *f.* Vliess vom einjährigen Schafe, *n.*

Перестрівáти. *P.* I. 3. перестрінýти *M.* II. 83. *v. a.* begegnen, jmdm in den Weg kommen.

Перестрíй.-бю. *m.* (-стрíйка. *f. Фр.*), перестрóєне, Umbau, *m.* Reform, Reorganisation, *f. T. ВБ.*

Перестрíлити, (-стрíлювати). *v a.* durchschiessen; — ся auf einander schiessen. [ander, Beschiessen, *n.*

Перéстрілка. *f.* Feuern auf ein-

Перестрíт. -íту. *m.* Begegnung, *f.* böser, unglücklicher Zwischenfall, s. Пристрíт. [plex latifolia).

Перестрíтник. *m.* Melde, *f.* (Atri-

Перéстріч прицьнітóчник, *m.* blauer Wachtelweizen (Melampyrum nemorosum). [tor, *m.*

Перестроїтель. *m. Мог.* Reforma-

Перестроїти. (-стрóювати), *v. a.* umbauen, umbilden, umgestalten, *У.*; umstimmen.

Перестрóчувати. *v. a. Ч.* V. 34 durchziehen, -wirken, -sticken.

Перестругáти. *v. a.* nacheinander schnitzeln; 2) zu dünn schaben, zu viel abhobeln. [Stampfen.

Перéструна, *f.* Partie Hirse zum

Перестрýнчити. *v. a.* die Schafe bei der стрýнка (сторóнка) zählen u. melken; übhpt nacheinander vornehmen, durchmustern, durchzählen, *У.*

Перéступ, *m.* Uebertretung, Sünde, *f.* Vergehen *Кн.*; 2) s. Перéстала 1); 3) s. Перéступень.

Переступáти, (-йти), *v. a.* einen Fuss vor den anderen setzen, Schritt vor Schritt gehen; überschreiten, — через порíг über die Schwelle schreiten, gehen; *übertreten; 2) *v. n.* переступúло комý на пáтий рік jmd hat das fünfte Lebensjahr angefangen; місяць etc. переступáє variert.

Перéступень, -пня. *m.* Gicht-. Zaunrübe, Stinkwurz, *f.* (Bryonia alba et dioica).

Переступлéне, *n. Зар.* s. Перéступ 1).

Переступний. *a.* — рік Schaltjahr, *n.*; 2) eines Vergehens schuldig, *Фр.* verbrecherisch, *ВБ.* [*ВБ.*

Переступник, *m.* Verbrecher, *m.*

Перéсув, *m.* Engpass, *m.*

Пересýване. пересýнене, *n.* Verrückung, Verschiebung, *f.* das Uebertragen.

Пересувáти, пересýнути, *v. a.* verrücken, hinüber-, durchschieben, verschieben; — ся vorüber-, vorbeischleichen.

Перéсуд, *m. gew. pl.* abermalige Durchsicht e. Processes, *АД.* II. 136; 2) die dafür zu bezahlenden Gebühren; obergerichtliche Appellation; 3) Nachrede, *f.* Gerede, *n.* üble Deutung, abfälliges Urtheil, -ge Kritik, Ausstellung, *f.* Vorwurf, *m. Кв.* 149. 169.

Пересýде, *n.* — брáти, *Еф.* 53. s. Пересуд (и), 2).

Пересудúти, пересýджувати. *v. a.* einen Process von neuem durchsehen; 2) tadeln, durchziehen, bereden, verleumden; verurtheilen.

Пересудливий, *a.* klug, vorsorglich, *Гл. б.* 78. [nen, drehen.

Пересукáти, *v. a.* von neuem zwir-

Пересушúти. (-сýшувати), *v. a.* nacheinander trocknen lassen; 2) zu sehr trocknen. [durch reichen, auslangen.

Пересягáти, (-сягнýти), *v. n.* hin-

Пересякáти, (-сякнути). *v. n.* durchdrungen werden, einsaugen.

Перетасувáти, *v. a.* між собóю, *Не.* mit einander vermischen, verwechseln.

Перетвíр. -óру. *m. TP.* 169 Umschaffung, Umformung, Umwandlung, Veränderung, Verarbeitung, *f.*

Перетворúти. (-творúти), *v. a.* umschaffen, umbilden.

Перетенéгити, *v. a. M.* II. 118 das

Netz durchreissen; ? * etw. durchsetzen.

Перетерпіти, *v. a.* erdulden, ausstehen, überstehen; — з їжею sich vom Essen enthalten.

Перетерти, перетирати *v.a.* durch reiben, -schaben; — ся: звізди перетирають ся vom Fallen der Sternschnuppen, *Зг.*; *перетерло ся hat sich beschwichtigt.

Перетечи, перетікати, *v. n.* durchfliessen, überfliessen; durchrieseln.

Перетижнювати. *v. n.* die Woche verleben. [*Ш.* I. 309.

Перетик. *m.* Art weibl. Kleidung

Перетикати, *v. a.* durchwirken, -sticken, -weben.

Перетинати, *v. a.* s. Перетяти.

Перетинок, -нка, *m.* Quermauer, Nebenmauer, *f.*

Перетичити. (-тичувати). *v. a.* umpflanzen. *Л.* 166; 2) durch Stangen (anders) abstecken.

Перетік, -ку, *ОН.* (*d.* перетічок. *С.* I. 91), *m.* durchfliessender Strom; -es Wasser. [*v. a.* s. Перетикати.

Перетка́ти. (-тчу, -тчеш, -тче),

Переті́ва́ти, (-тлі́ти). *v. n.* ganz zu Asche verglimmen; durch u. durch verfaulen.

Перетолкувати, *v.a.* * übersetzen.

Перетолокувати, *v. n.* als „толока" brach liegen.

Перетонити, *v. a.* zu dünn machen.

Перетонути, *v. a.* dem переплисти analog gebr. u. damit verb. *Ч.* V. 458.

Перетопити, (-то́плювати). *v. a.* umschmelzen. [ти (ся)

Перетохмати ся, §. s. Перехá-

Перетравити, *v. a.* verdauen.

Перетревати, (-тріва́ти). *v.a.* überdauern; aushalten, ausdauern.

Перетревожити ся, in Bestürzung gerathen *М+Б.* 116.

Перетримати. (-тримувати) *v.a.* s. Передержати. [bung).

Перетріна. *n.* Krieg, *m.* (eig. Rei-

Перетріпана. *n.* das Durchklopfen; Durchprügeln.

Перетрусити. (-трушувати). *v.a.* s. Перетрясати; 2) — ся *Зг.* erschrecken.

Перетрясати. (-трясти). *v.a.* durchschütteln, -rütteln; durchsuchen.

Перетягати, (-тягнути), *v. a.* hinüberziehen; 2) zu stark anziehen. [den.

Перетяжати, (-йти), *v.a.* überbür-

Перетяжка. *f.* beständige Wanderung.

Перетяжь. *f.* durchgelassene Stange (od. Gerüst) in der Scheune od. im Estrich.

Перетяти. *v. a.* durchschneiden, -hauen. [бра́ти (пере́бра́ний).

Переубраний. *ptc. Не.* s. Пере-

Переулок, -лка, *m.* Nebengasse, Quergasse, *f.*

Переумити. *v. a М.* II. 124 umstimmen, jmds Denkungsart umwandeln, anders berathen.

Переучити. *v. a.* viele nacheinander lehren; 2) — ся sich überstudieren, überklug werden; verlernen.

Перефолувати, *v. a.* § vergeuden.

Перехавкнути, *v. n.* sich übersaufen. [Перехопити 2).

Перехамнути, *a. a.* § *Н.* 289 s.

Перехвалити, (-хвалювати). *v. a.* übertrieben, zu sehr loben, übermässig preisen. [s. Перехопити.

Перехватити, (-хвачувати). *v. a.*

Перехватно, *a. Пол.* sich überhastend. [durchpeitschen (хвоя).

Перехвоїти, *v. a.* кого різками

Перехибити, (-хиблювати), *v. a* beeinträchtigen, *К.*

Перехибнути ся, s. Звихнути ся, das Gleichgewicht verlieren, sich überschlagen.

Перехилити, (-хилити) *v. a.* hinüberneigen; — ся sich —, umschlagen.

Перехитрити, *v. a.* überlisten.

Перехід. -ду. *m.* Uebergang, Durchgang, Durchzug; 2) Gang, *m.* Corridor, *n.*; 3) на перехід не любити, не терпіти & кого́ überaus, durchaus, über die Massen —. [im Kalben aussetzt.

Перехідка. *f.* Kuh, welche ein Jahr

Перехідки. *pl.* abgetragene (schon getragene) Kleider. [s. Перехо́дний. *Ос.*

Перехідний. *a. Зг.* Uebergangs; 2)

Перехідниці. *pl.* Durchgangsnoten, *pl.* (in d. Musik). [Verhehlen.

Перехо́ванє. *n.* das Aufbewahren;

Перехо́вати. (-хо́вувати). *v.a.* aufbewahren, verhehlen, heimlich verbergen, verwahren.

Перехо́дини. *pl.* Uebersiedelung, *f.*

Переходительний, переходо-

вий, *a. Ле.* s. Пере́хідний.

Переходи́ти. *v a.*& s. Перейти́; перехо́джений, *ptc.* abgetragen, abgenuzt (v. Kleidern); пере́ходя, *ptc.* verbeigehend, im Vorbeigehen.

Переходове́ць. -вця́, *m. К.* переходя́щий. *ptc. С.*II. 17; перехо́жий. *a.* der Durchgehende, Durchreisende; Vorübergehende, Reisender, Wanderer, *m.*

Перехо́дний, *a.* thätig übergehend, transitiv, (глаго́л) *Оц. Пар.* [am Wege.

Перехо́дом, *adv.* — в чи́стім по́лі

Перехожа́ти, *v. n.* reif, ältlich werden, *Піс.*

Перехо́пити. (-хопля́ти, -хо́плювати), *v. a.* auffangen, aufgreifen, wegnehmen, erwischen, erhaschen, aufheben; 2) etwas essen, einen Imbiss zu sich nehmen; 3) — ся sich überhasten, s. überstürzen, voreilig sein.

Перехоті́ти ся. (*impers.*) *Ч.* II. 263 s. Відохті́ти ся.

Перехре́сте. *n.* die Stelle wo sich zwei Dinge kreuzen, wo sie übers Kreuz verbunden sind; Etwas kreuzweise gefertigtes, zusammengeschlagenes: Kreuzriemen&. [рехре́шне. *s.n.a.* Kreuzweg, *m.*

Перехре́стина. пере́хрестка. *С.* пе-

Перехрести́ти. (-христ-, -хро́щувати), *v. a.* s. Перекрести́ти; bekreuzigen, mit dem Zeichen des h. Kreuzes segnen; 2) umtaufen; — ся sich bekreuzen, das Zeichen des h. Kreuzes machen; sich umtaufen lassen, e. andedere Religion annehmen.

Перехре́стний, *a.* Kreuz-; — шлях, -а доро́га Kreuzweg, *m.*

Пере́христ. *m. Н.*20 getaufter Inde; ein Umgetaufter, nochmals Getaufter.

Пе́рець. *g.* пе́рцю. *m.* Pfeffer, *m.*; *за-да́ти кому пе́рцю tüchtig jmdm Prügel einpfeffern. [blühen.

Перецвисти. (-цвита́ти). *v. n.* ver-

Перецїдити. (-ці́джувати). *v. a.* durchseihen, filtrieren. [der Reihe küssen.

Перецїлува́ти. *v. a.* alle nach-

Перецїни́ти. (-ці́нювати). *v. a.* von neuem schätzen; 2) überschätzen.

Перечарува́ти. *v. a.* verzaubern, dh Zaubermittel verwandeln, *ВБ.*

Перечека́ти. (-чі́кувати). *v. a* abwarten, warten, bis.... [*f.* das Leugnen.

Пере́чене. *n.* Verneinung, Negation,

Перечепи́ти. (-чепля́ти), *v. a.* umheften; 2) im Reden jmdn unterbrechen *Ке.* 274. [durchstreichen.

Перечерка́ти. (-че́ркнути), *v. a.*

Перечера́ти. *v. a. Гол.* III. 419 umtauschen, -wechseln.

Перечестува́ти, *v. a.* nach der Reihe den Ehrentrunk reichen.

Перечи́кати, (-чи́кнути), *v. a.* durchhauen, -schneiden, *К.*

Перечини́ти. *v. a. Гол.* III. 198 s. Причини́ти; 2) — збі́же durchkreiseln.

Перечисли́ти. (-числя́ти). *v. a.* über-, durchzählen; 2) — ся sich verrechnen. [reinigen, säubern.

Перечи́стити. (-чи́щувати), *v. a.*

Перечита́ти. (-чи́тувати), *v. a.* über-, durchlesen.

Пере́чити, (пере́чу, пере́чиш). *v.a.* verneinen, negieren, leugneu, bestreiten.

Пере́чка. *f.* s. Попере́чка; перерені́се; Querschnitt, *m.* Quernaht, *f.*; 2) *Гол.* III. 115? 3) s. Пере́чене. о́ез пере́чки unleugbar, unstreitig, ohne Zweifel.

Пе́речко. *n dim.* s. Пі́речко. (-енько).

Пере́чний. *a.* widerstreitend, widersprechend, *Св.*; verneinend, negativ; -е рече́ня Verneinungssatz, -а ча́стиця Negation, *f. Пар.* [ре́чність.

Пере́чність. -ости, *f. Т.* s. Супе-

Перечо́рт, *m.* Erzteufel, *m. Ог.* 104.

Перечо́с. -о́су, *m. Ко.* 78 die Stelle wo das Kopfhaar entzwei gekämmt wird; Schlitze, *f.*?

Перечо́т. -о́ту, *m.* Durchzählung, *f.* на -о́тї in Evidenz + *М.* (*Ра.* I. 140)?

Перечува́ти. &, перечуте́, *Св.* & s. Прочува́ти, прочуте́ &.

Перешепта́ти ся, (-ше́птувати), einander zuflüstern. [nen untereinander.

Пере́шепти, *pl.* das Flüstern, Rau-

Перешеретува́ти, *v. a.* durchschroten, *Не.*

Перешиба́ти, *v.a.* s. Проши́ба́ти &.

Перешива́льник. *m.* Nähscheitholz der Schuster zum Nähen der Röhren; 2) Schusterlehrling der die Schäfte (Röhren) näht.

Перешива́ти. перешити. *v. a.* umnähen, anders nähen, aus e. alten Kleidungsstücke etwas anderes machen (на ко́го щось); durchnähen.

Пере́шивка, *f.* das Nähen der

Schäfte als Lehrlingsarbeit.

Перешкóда, *f.* Hindernis, *n.* Verhinderung, Störung, *f.*

Перешкóдити, (-шкаджáти), *v.a.* комý, jmdn stören, hindern.

Перешлюговатий, *a. Га.* II. 56 nicht gleichförmig, ungleichmässig, mit Lücken u. Blössen, lückenhaft (кóлос на зéрно); *vgl.* Переслюга etc.

Перешукáти, (-шýкувати). *v. a.* durchsuchen. [-lallen, -plaudern.

Перещебетáти. *v. a.* durchsingen,

Перещéпина, *f.* das was trennt, scheidet: Brache zwischen zwei Fluren, ein Bach etc.

Перещепúти, (-щéплювати). *v. a.* umheften; 2) nacheinander die Bäume veredeln, pfropfen; 3) impfen, revaccinieren; 3) abgrenzen, trennen, scheiden *C.* II. 137. 148.

Перещýпати, *v. a.* — кýри nach dem Ei tasten; 2) ausklauben, -lesen.

Переякúй, *a. Ос.* (62) I. 34 Gott weiss wie (gut, schön, gross &).

Перúй.& s. Перíй перневáтиця &.

Перúло, *n.* Querwand, Scheidewand, *f. pl. P.* II. 105 Geländer, *n. Кн.*; 2) Seitenraum in der Scheune, *m.*

I. Перúна, *f. К.* Flug-, Loderasche, *f.*

II. Перúна, (*d.* -úнка), *f.* s. Перцé. перó *Др. с.* 6. 72; 2) Federbett, Polster, *n.* Federdecke, *f.* Federpfühl, *m.*

Перúстий, *a.* federartig, *ГШ.*

Перúстка, *f.* Art Federkoralle, Seefeder, *f.* (Pennatula).

Перúчка, *f* Schildfarn, *m.* (Aspidium).

Перíг, etc. s. Пирíг etc.

Пéрід, пéрідь. *adv.* s. Пéред, vorne, vor.

Перíдний, *a. МШ.* s. Перéдний 2).

Пéріже, *adv.* (*Ф.*) s. Переднíйший, (-ше, *adv.*).

I. Перíй, -ію, *m.* перієвáтиця, перíйка, *f.* Ackerquecke, *f.* Quecken, *m.* (Triticum repens); [*m.* (-ій) bes. Wurzeln, *f.* (-íйка) bes. Pflanze als Gras]; 2) Phleum alpinum; 3) Bromus inermis; — лїсовúй B. tectorum. [thymalus).

II. Перíй, *m.* Aesche, Asch, *f.* (Salmo

Перíйовáтий, *a.* verqueckt (пóле).

Періодúчний, *a.* periodisch. [kig.

Перíстий, *a.* gestreift, streifig, schek-

Пéрістошúй, *a.* mit dichten Federn am Halse bedeckt, am H. gestreift, (*B.*).

Перíщити, *v. a.* §. derb schlagen, prügeln; 2) v. dichten, starken Regen.

Пéрія, *f. Ч.* III. 423. *Wgr.* 26. Reihe, Zeile, *f.*

Перкáтий, s. Пиркáтий. [вий.

Перкáль, *m.* Perkal, *n. adj.* перкалé-

Перколáб, *m.* Nbfl. des Чéремош б.; 2) *pl. N.* e. полонúна. [tetrax).

Перкóша. *f.* Zwergtrappe, *f.* (Otis

Перкýн. *m.* Haubentaucher, *m.* (Podiceps crist).

Пéрла, *f.* Perle, *f.*

Перламýт, *m.* Perlmutt, *n. C.* II. 156.

Пéрлик, *m.* s. Кия́нь; 2) Art Schmiedewerkstück. [Thautropfen, *m. У.*

Перлúна, *f.* s. Пéрла; — росú

Перлúнок, -нка, *m.* Perlenthierchen, *n.* (Glaucoma). [sprudelnd, *Св.*

Перлúстий, *a.* perlen; 2) perlend,

Перлúти ся. perlen, *Пар.*

Перлівнúця, *f.* Perlmuschel, *f.* (Meleagrina).

Перлó. *n. coll. M.* I. 78 Perlen, *pl.*; перлóм чúстий rein, weiss wie Perlen *Ос.* (61) X. 59.

Перловéць, -вця́. *m.* Perlmutterfalter, *m.* (Argynnis Latonia) *B.*; Perlenvogel, *m. Пар.*

Перлóвий. *a.* von Perlen, Perl; -бві крýпки Perlgraupen, *pl.*

Перлорíдний, *a.* perlentragend, *B.*

Пеонáк. *m.* Federsack, *m.*; 2) —, перна́ль Made der Hypoderma bovis; *pl.* Dasselbeulen, *pl.* (*B.*). [Feder-.

Пернáтий, *a. К.* I. 28 befiedert;

Пернáтка, *f.* s. Перúстка.

Пернáток, -тка, блáват — krausköpfige Flockenblume (Centaurea phrygia).

Пернáч, *m.* s Пирнáч. *Зак.* [Schafes.

Пернáчка, *f.* dickes Gedärm des

Пернáчок, -чка, *m.* Federmotte, *f.* (Alucita), *Пол.* [chen, *n.*

Перний, *m.* Federbüchse, *f.* -käst

Перó, *n.* Feder, *f.*; 2) Flosse, *f.*

Перóжини, & s. Пирóжини &.

Перонóгі, *pl.* Flossenfüsser, *pl.* (Pteropoda).

Перóха, *f. aug.* s. Перíйка.

Пéроч, *f.* — болотúна Sumpfprimel, *f.* (Hottonia palust.). [beim Pferd).

Пéреа. *pl.* пéреи. *pl.* Brust, *f.* (bes.

Переназия. *f. H.* 255 Ueberredung, Vorstellung, *f.*

Перси́дский, пéрский. *a.* persisch.
Пéрсик, *m. Не.* Pfirsiche, *f. adj.* персикóвий.
Пéрсник, (*d.* пéрснечок), *m.* s. Пéрстінь.
Персóвий, *a. Ос.* (61) VIII. 99 aufgebaucht, aufgeblasen.
Персть, -та, † *m.* s. Пáлець.
Перстáч, *m.* — білóчник, *m.* Gänse-Fingerkraut, *n.* (Potentilla anserina).
Пéрстень, (-тїнь), -éня, (*d.* пéрстник, перстéник, -éнець. *g.* -éнця. *m.* перстенйнка, *f.*), *m pl.* перстéнї. (пéрснї *K.* II. 15), Ring, Finger-, Schmuckring, *m. adj.* перстенéвий, перстнóвий *Ч* III. 440 aus Ringen, *Ог.* 92.
Перстенéць льон вий. Leinseide, Flachsseide, *f.* (Cuscuta epilinum).
Перстенякй, *pl.* Ringelwürmer, *pl.* (Annulata).
Перстівка, *f.* Fingerschnecke, *f.* (Pteroceras).
I. Перть, *f.* Fussteg für den Schaftrieb, *m* (*B.*). *Пот.* II. 24.
II. Перть, *m.* Ziegenbock, *m.*
Пéрти, (пру.прешпре). *v.a.* drängen, drücken, zwängen; 2) s. Перéчити, — ся streiten, rechten.
Пéрун, *m.* Blitzstrahl, Wetterstrahl, *m.*; 2) † Donnergott, *m. adj.* перунóвий.
Перуняк, *m.* Blitzsinter, Fulgurit, *m.*
Перýшка, *f.* Kammschnecke, *f.* (Valvata).
Пéрхати, *v. n.* flattern, *Фр.* s. Порхáти *МШ.*
Перхкий, *a.* brüchig, leicht zerbrechlich, splitterig, s. Порхкий.
Пéрхнути, *v. n.* moderig, brüchig werden.
Перцé, *n. dim.* Federchen, Federlein, *n*
Перцівка, *Пар.* перчáнка, *Лев.* *f.* Pfefferbüchse, *f.*
Перцьовий, *a.* Pfeffer-.
Перцьоїд, перцьїда, *m.* Pfefferfresser, vogel, *m.*
Перцюга, *f.* Beissbere, Paprika, *f.* (Capsicum annuum).
Пéрцюс, *P* II. 140?
Перчаківка, (-чик-), *f.* Pfefferbrantwein, *m.*
Перчанник, *m.* kleines Backwerk mit e. Füllsel aus Nüssen, Honig u. Pfeffer.
Перчйна, *f.* Piperine, *f.*
Перчісті, перцьовáті, *pl.* Pfefferartige (Piperinae, Piperaceae).
Пéрчити, *v. a.* pfeffern.
Пéрчити ся, brunsten (von Ziegen), *vgl.* Перть II.
Перчиця, *f.* s. Перцюга.
Перш, пéрше, пéрве. *adv.* anfangs; zuerst, *Лев.*
Першáк, *m.* Anfänger, *m. T.*
Першáчка, *f.* Stute mit erstem Fohlen, *f.*
Першéньство, s. Первéньство.
Пéрший, (*d.* пéршечкий *H.* 176), *a.* s. Пéрвий; hauptsächlich; *am grössten, am furchtbarsten & *Ч.* II. 145. 291.
Першинá, (*d.* -йнка), *f.* s. Первинá.
Перший ньскі царі = ? пéрскі, пéрші ц.? *Kol.* I. 90
Пес, *gen.* пса, *m.* Hund, *m.* * піти на пси, ві пси zu grunde gehen.
Пéсиголовець, -вця *m.* ein Unthier mit einem Hundskopfe, Hundskopf, *m.* (*gew. pl. P.* I. 71. II. 185. *Др. с.* 2. *Ра.* I. 393—395.
Пéсик, песóк. *gen.* пéси a. *m. dim.* Hündchen, *n.*
Пéсїй, (песиньский *Ч* II 40 пéський *А Г.* 154) *a.* Hunds-, Hunde-, hündisch; — тиждень Woche vom Knecht zugedient; — вóлос Straubfuss, *m.* (Pferdekrankheit); — чéсник Knopfsimse, *f.* (Juncus conglomeratus); пéся скіра Soldatentrommel (aus Hundehaut), *f.*
Пескáр, *m.* Cobitis barbatula.
Пескоглід, -глóда, *m.* s. Піскозóблиця.
Песлйвий, *a* (*B.*) s. Пестелйвий.
Песлйни, *pl* s. Пáслин.
Песлїнка, *f. Вол.* s. Голубíнка зелня́ва.
Песлянка, *f.* unzeitig abgefallenes, frühreifes Obst, bes. Zwetschken.
Песóчник, *m.* Gobius fluviatilis u. melanostomus.
Пестелйвий, *Зар.* пестйвий, *Ст. B. a.* liebkosend, kosend, zärtlich; lieblich; 2) verzogen, verzärtelt.
Пестелйвість, -ости, *f.* Zärtlichkeit; 2) Verzärtelung, *f.*
Пéстик, *m. ГШ.* kleiner Malerpinsel.
Пестйна, Пéстя, *f.* Epistemia.
Пестйти, *v. a.* liebkosen, zärtlich thun; — ся sich коло кого́ sich an jmdn anschmiegen; sich zieren, lieblich sprechen wollen.
Пестїй, *m.* verzärteltes, verzogenes Söhnlein, Muttersöhnchen, Schosskind, *n.*
Пестїйка, пестїнка, (-інчка), *f.* verzärteltes, verhätscheltes Töchterchen; verzogenes Kind, *КУ.*
Пестїнє, *ОП.* пеступáнє, *n.* s. Пéщенє.
Пéстощі, *pl.* (пéстощ, *f. sgl. Ру.*)

Liebkosung, *f.* das Zärtlichthun, Zärtlichkeiten, *pl.* [Pilz.
I. Пестрáк, *m.* Art buntscheckiger
II. Пестрáк, *m.* eiserner Rechen.
Пéстрий, *a.* bunt, buntfarbig, buntscheckig. [wand.
Пестринá, *f.* buntgestreifte Lein-
Пестрúня, *Зак.* пéстрінь, *f.* s. Пестротá.
Пестрúти, *v a.* bunt machen, b. färben.
Пестрíти. *v. n.* bunt schimmern, *Кл.*
Пестрóвий, *a.* aus пестринá verfertigt. [ten Flügeln.
Пестрокрúлий. *a Мог.* mit bun-
Пестропéрий. *a.* buntgefiedert, *Фр.*
Пестротá. *f.* buntes, scheckiges, grelles Allerlei, Buntheit, *f*
Пестрýх. *m.* s. Лесýня.
Пестрýшка, *f.* s. Петруг.
Пестрю́га, *f.* Accipenser stellatus; 2) s. Петруг.
Пестрúк, *m.* Vanessa polychloros.
Пестрúнка тавóлжка. Blutfleck, *m.* (Zygaena filipend.). [gen, warten.
Пестувáти. *v. a.* s. Пестúти; pflo
Пестýнка, (-ýночка) *f.* s. Пістýнка.
Песю́га. *m. aug.* s. Пес.
Песю́к. *m.* kleiner Hund.
Песю́ха. песя́чка. *f.* Pferdelausfliege, *f.* (Hippobosca equina).
Песя́, -я́ти, песятúско, *n.* s. Пéсик.
Песя́чий, *a.* s. Пéсїй.
Петь! *int.* s. Пек. [*f.* Oberkleid, *n.*
Петéк, (*d.* -ечóк). *m.* петечúна,
Петéлька. *f.* Schlinge, *f. Ш.* I. 114; 2) *pl.* петельки́ Bänder zum Tragen der Esstöpfe ins Feld etc. [*Gr.* 25.
Петéче, *n.* nicht gewalktes Tuch,
Петлехáтий. *a.* (*Фр.*) s. Пелехáтий.
Петлúця. *f.* Schnurband, *n.* Schleife, *f. Ш.* II. 22.
Петлíнка *f.* Strangalia. [тльов- etc.
Петльóванець, *m. МШ.* s. Пи-
Пéтля. *f.* Schlinge, *f.*; пéтлї та тéтлї вимéчувати vom Kreuz-, u. Querlaufen, -Huschen eines Hasen, *Щог.* 68.
Пéтрик, *m.* s. Бéдрик; 2) s. Петрó.
Петрúха. *f.* Weib des Петрó; Петрúшин der II. (Sohn etc.).
Петрíн. -óва, -óве, *a.* des Петрó; — хрест Lathraea squamaria; óва вáкуска Achyrophorus maculatus; *b)* Hypochaeris radiata; -óві бітогій Cichorium intybus).
Петрíвка, *f.* Fastenzeit vor dem Tag per heil App. Petrus u. Paulus Ende Juni u. Anfang Juli: малéнька нічка-петрíвочка.
Петрíвна. *f.* Tochter des Петрó.
Петрíвний, петрíвщаний, *a.* — день *Фр.* zur Zeit der петрíвка.
Петрíвщина, *f* die Gabe von Käse u. Brot (od. Geld) den Hirten am Petrifeste gegeben. [*m.* Peter, Petrus.
Петрó. Петрýнь. (ýньо). Петрýсь,
Петрож. *m. N.* e. Berges.
Петропóва. *m.* s. Протопóп.
Петрýха, *f.* kümmelblättrige Silge (Selinum carvifolium).
Петрýшка, (*d.* -ýшечка), *f.* Petersilie, *f.* (Petroselinum sat.); *adj.* петрýщин, aus P.; петрушкóві ýставки Art Stickmuster *Kol.* I. 48. [2) s. Пецúк.
Петю́х, *m. II. n.* 65. лишé дух та —.
Петю́шка. *f.* Cobitis taenia.
Пец, *m.* s. Піч; пецóк. -цкá. kleiner Ofen; — до кáви Kaffeebrenner, *m.* -trommel, *f.*
Пéцькати ся. *Левч.* s. Пáнькати ся.
Пецýх. *m.* s. Пічкýр 1).
Пецúк, *m.* glühender Eisendraht (zum Durchbrennen des Pfeifenrohres).
Печ. *f.* s. Піч. [sten, *m.*
Печáк, *m.* Maiskolben gut zum Rö-
Печáль, *f.* Kummer, Gram, *m.* Sorge; Traurigkeit, Betrübnis, *f.* (*Ч.* V. 345 *masc.* als Reimw. zu жаль). [kränken.
Печалúти. *v. a.* bekümmern, betrüben,
Печалíти. *v. n. У. Ф.* in Kummer leben, in K. vergehen, sich grämen, sich härmen. [bekümmert, trübsinnig, traurig.
Печáльний. печалошúний. *Л.* II. 128
Печáть, *f.* Siegel, Petschaft, *n.*; 2) Druck, *m.*, Druckschrift; * Presse, *f.*
Печáтати. *v. a.* siegeln, zu-, versiegeln; 2) drucken, unter die Presse geben.
Печатúцї. *pl.* Sigillarieae, *B.* [gel.
Печáтка, *f.* s. Печáть 1); kleiner Sie-
Печаткáр. *m.* Siegelstecher, Petschierstecher, Graveur, *m. Пар.*
Печáтний, *a.* zum Buchdruck geh; -е слóво das (öffentliche) gedruckte Wort; 2) Siegel, *Пар.* [ker, *m.*
Печáтник. *m.* Drucker, Buchdruck-
Печáтня. *f.* Buchdruckerei, Druckerei, *f.*; 2) Druck, *m.* Drucklegung, *f.* Мо-

Печа́тувати, *v. a.* s. Печа́тати 1).
Пе́ченї, *pl. Фр.* s. Печі́нка (*pl.*).
Печено́чники, *pl.* Lebermoose, *pl.* (Hepaticae).
Печенюх, *m.* gebratener Apfel.
Пече́ня, *f.* Braten, *m.*
Пече́ра, (*d.*пече́рка) *f.* Höhle, Grotte, Kluft, Gruft, *f. adj.* пече́рский. Höhlen-.
Печери́ця, (*d.* -и́чка), *f.* Feldblätterschwamm, Champignon, *m.* (Agaricus camp.).
Пече́рник, *m.* Höhlenmönch, *m. ОБ.*
Печей, *f. Левч.* s. Печий.
Печи́, пекти́. [пеку́, (печу́), пече́ш. пече́], *v. a.* backen, braten, rösten; 2) brennen; 3) — ся на со́нци sich den sengenden Sonnenstrahlen aussetzen.
Пе́чиво, *n.* Gebäck, *n. H.* 5. das Gebackene: Brod &; — хлі́ба der ganze einmalige Schub des Brodes in den Backofen.
Пе́чик, *m.* s. Печа́к.
Печи́на, *f.* verbrannter Thon im Ofen.
Печи́ще, *n.* (*aug.*) s. Піч, Ofen, *m.* 2) Ort wo ein Wohnhaus (mit Herd u. Ofen) gestanden, *C.* II. 117. [Зга́ра.
Печий, *f. Mi.* II. 71 Sodbrennen, *n.* s.
Печі́нка, *f.* Leber, *m.* (hepar); 2) s. Пече́ня, *Пр.* III. 288.
Печіркува́ти, *v. n.* in Höhlen u. Löchern Fische fangen; *subst.* печірко́ване, *n.* [s. Песо́чник.
Печку́р, *m. Кч.* 309 s. Пічку́р 1); 2)
Пе́чник, *m.* Ofenmaurer, *m.*
Печогля́дини, *Ч.* IV. 95. печоглодини 615, *pl.* s. Огля́дини, обо́зрини.
Печурі́чка, *m.* Uferschwalbe, *f.* (Hirundo riparia).
Пе́щеня, *n.* das Liebkosen, Zärtlichthun; 2) das Verzärteln, Verhätscheln.
Пеще́ра, *f.* s. Пече́ра. [*m. Пар.*
Пива́к, пива́р, *m.* Biertrinker, -bruder,
Пива́рня, *f.* Bierhaus, *n.* -halle, -bank, *f. Пар.*
Пива́ти, *v. a.* oft trinken.
Пи́вний, *a.* Bier; bierfarbig.
Пивни́ця, (*d.*-и́чка). *f.* Keller, *m. adj.* пивни́чний. [Kellermeister, Kellner, *m.*
Пивни́чний, *s. a. m.* пивни́чник, *m.*
Пивноли́кий, *a. P.* I. 131 ? st. Новлі́кий?
Пи́во, (*aug.* пивищо, *dim.* пивце́), *n.* Bier, *n.* *напари́ти пи́ва Verwirrung verursachen.
Пивова́р, (-а́рник. *Пар.*) *m.* Bierbrauer, *m.* (-а́рка, *f.* -äuerin, *f.*).
Пивова́рня, *f.* Bierbrauerei, *f.* Bräuhaus, *n.* [Brauen geh., Brau-.
Пивова́рский, (-а́рний), *a.* zum
Пивова́рство, *n.* Bierbrauerei, *f.* das Bierbrauen.
Пивоварчу́к, *m.* Brauerknecht, *m.*
Пивопи́й, *m Пар.* s. Пива́к.
Пиво́та. *f. Др.с.* 379 *Bein.* der горі́вка.
Пиги́ця, пи́голиця, *f.* s. Чайка, Kiebitz, *m. Пот.* III. 113.
Пилу́лькати, *v.a.* langsam trinken (*голь-голь!*). [wächse (Sapotaceae).
Пи́ївцева́ті, *pl.* Breiäpfel-Ge-
Пиж, *m.* Zapfen am Pfahl & *m.*; 2) *N.* e. Kinderspieles *Ч.* IV. 39. *Пот.* III. 86—87.
Пижма́к, *m.* Zibethmaus, *f.* (Fiber zibeth.) *adj.* пижмако́вий, *Пол.*
Пижми́нець, -нця. *m.* Moschuspolyp, *m.* (Eledone). [xa moschatellina).
Пижмі́вчик, *m.* Bisamkraut, *n.* (Ado-
Пи́жмо, *n.* Moschus, Bisam, *m.*; 2) edle Schafgarbe (Achillea nobilis) *Me.* 70; 3) s. d. vor. *Ч.* V. 452; 4) Tanacetum vulg); *adj.* пижмо́вий.
Пижмо́вець, -вця, *m.* echtes Moschusthier, *n.* (Moschus moschiferus), *Пол.*
Пи́за, *f.* §. Maul, Gefriss, *n.* s. Пи́ка.
Пиза́тий, *a.* bausbackig, feistwangig.
Пизви́ни, *pl.* s. Пи́зване.
Пи́зи, *pl.* Nudeln aus gesäuertem Buchweizenteig mit eingeöltem u. zerdrücktem Knoblauch.
Пий, пи́мо, пи́йте. *imperat.* zu Пи́ти.
Пи́йка, *f.* s. Піщак.
Пи́йкати, s. Пі́кати (*B.*).
Пик! *int.* ані пик! *Ф.* keinen Muck! nicht einmal ein Bischen. [Gesicht, *n. Mx.*
Пи́ка, *f.* §. Backen, *m.* Maul, Gefriss,
Пи́кати, пи́кнути, *v. n.* einen kleinen Laut von sich geben, hören lassen, mucksen; — лю́льку sich gemüthlich die Pfeife schmauchen.
Пика́тий, *a.* s. Пиза́тий.
Пи́л, *m.* Staub, *m.*
Пила́, *f.* Säge, *f.*
Пилавини, *pl.* s. Пили́ни.
Пила́чка сосно́ва, Kiefern-Blattwespe, *f.* (Tenthredo pini).
Пи́льга, *f.* Sorge, Besorgung, *f.* [ко.
Пиле́нько, *adv. I.* 100 s. Пильне́нь-
Пилигри́мка, *f. Пе.* Pilgerin, *f.*

Пилйна, (*d.* пилйнка), *f.* Staub, *m.* das kleinste, geringste Theilchen; Staubkorn; Mehlstaub, *m.*; 2)*das Vergängliche.

Пилйне, *n.* Holzsägespäne, *pl.*

Пилинковáтий, *a.* staubartig.

Пилйп, Пилйпцьо, *m.* Philippus.

Пилйпівка, *f.* Adventfasten mit dem Tag des h. Philipp (Ende November) anfangend. [раскóльник.

Пилипóн, *m.* Art grossruss Sectirer:

I. Пилйти. *v. a.* stauben, *Марк.* 105. — пйлом den Staub aufwirbeln *Ч* IV.138.

II. Пилйти, *v. a.* sägen; feilen; 2) beissen, *Фр.*; 3) antreiben; 4) aufmerken, scharf beobachten *Wgr.* 101.

Пилїш, *m.* Lagerstätte der Schweine, schmutzige Stätte, *Га.* II. 56.

I. Пйлка, *f.* Ball, *m.* [pila].

II. Пйлка, *f.* kleine Säge, Handsäge, *f.* (*d.* пйлочка); 2) s. Пильнйк.

Пилкóваний, *a.* gesägt, gezähnt.

I. Пйльний, *a.* *М.* II. 151 Staub-, staubig.

II. Пйльний, пильновйтий, *Мах.* (-увáтий), *a.* fleissig, emsig, eifrig, sorgsam, sorgfältig; dringend, angelegentlich, pressant; *adv.* -но — — eilig, schnell; *b*) eindringlich, unverwandt: — подивйти ся на когó.

Пильнйк, (*d.* -йчок), *m.* Feile, *f.*

Пильнйця, *f.* Sägefliege, *f.* (Xylota).

Пйльність, -ости, *f.* пильнóване, *n.* Fleiss, *m.* Emsigkeit, Sorgfalt, Sorge, Achtsamkeit, *f.* das Streben.

Пильнувáти, *v. a.* bewachen, achthaben, besorgen; aufmerken, abwarten; — когó auf jmdn achtgeben.

Пильня. *f.* Sägemühle, *f.* *Шл.*

Пилóвник, *m.* Griffel, Staubweg, *m.* (stylus), *B.* [nus pristis) *Вол.*

Пилонóс, *m.* Sägefisch, *m.* (Squali-

Пилорóгі, *pl.* Sägehörnige (Serricornia).

Пилóчник, *m.* s. Пйдич м.

Пилувáти, пилйти. *v. a.* s. Пилйти II.1), 2) 3); на когó jmdn zur Eile antreiben; — ся sich beeilen; s. Пилнувáти.

Пильцé, (пяльцé), *n.* s. Вильцé?

Пильчáстий. *a B.* s. Пилкóваний.

Пильчаторóгі. *pl.* s. Пилорóгі.

Пйльщик, *m.* *Ч.* I. 51 s. Трач.

Пилюга. *f.aug.* s. Пил. [*Пот.* III.19.

Пилюк, *m.* Sumpfweihe, *f.* (Circus).

Пилюля, *f.* Pille, *f.* (pillula).

Пилюх, *m.* Blattwespe, *f.* (Tenthredo).

Пилюхóвець, -вця, *m.* Blattwespenschwärmer, *m.* (Sesia tenthrediniformis).

Пиляк, *m.* Staubgefäss, *n.* (stamen), *B.* *adj* пилякóвий цьвіт Staubblüte, *f.*

Пиляетра. *f.* Pfeiler, Pilaster, *m.*

Пиляти, *v. a.* s. Пилйти II. 1).

Пймфа, пйнхва, *Н.* 81 *f.* angezündete Papierdüte um jmdm den Rauch in die Nase zu blasen (aus Muthwillen).

Пиндйґа. *f.* Art Sauersuppe aus sauerer Milch gekocht.

Пйндик. *m.* *Н.* 292 s. Хвіст.

Пинди́чіне, *n.* *Фр.* Plausch, *m.* Geplärr, *n.* [wonach sehr suchen; ansuchen, §.

Пйндорити за чим etw. urgieren,

Пиндючити. *v. a.* an-aufziehen; — ся hoffärtig werden. [stören, (*B.*).

Пинйти, *v.a.* hindern, abhalten, *BБ.*;

Пиняти, *v. n.* zögern, säumen.

Пипáк, *m.* (*B.*) s. Піпáк.

Пйпка, *f.* Brustwarze *f*; 2) Mundstück beim Tabakspfeifenrohre, *n.*

Пйпнавка, *Зг.* пипнанйна, *f.* Grübelei, *f.* leichtere Arbeit.

Пйпнати, *v. a.* grübeln, picheln.

Пйпоть, -пття, *m.* Pips, *m.* (Art Hühnerkrankheit an d. Zunge).

Пйптики, *pl.* Fleischauswüchse am Kopf des Hahnes &, *pl.*

I. Пир, *m.* — жовтокрйлий. *У.* s. Пер.

II. Пир, *m.* Gastgelage, *n.* Schmaus, *m.* Bankett, *n.* *Ш.* I. 361. — вéсти з ким mit jmdm Gastgelage halten, sich unterhalten; *b*) hadern, streiten; 2) Hader, Streit, *m.* s. Пéрти. [Hündin, *f.*

Пирá. (*B.*) пйргá, *m.* *f.* Hund, *m.*

Пиргáч. *m.* s. Перґáч.

Пирéй. пирїй. & s. Перїй. Quecke; 2) Strohasche, *f.* *Пот.* III. 89.

Пирéйник, *m.* Grubber, Exstirpator, *m.* *Гн.* 67.

Пйрий. *a.Зах.* leer. [(*Фр.*) *Пот.* III.89.

Пирйти. *v. n.* von Zorn entbrennen,

Пиріг, -огá (*d.* пиріжóк, -жкá). *m.* gefüllter Kloss, Maultasche, *f.*; 2) Pastete. *f.*; 3) *pl.* пирогй Hungerzwetchken. *pl.*

Пирзáтий. *a.* stumpfnasig, s. Кирпáтий. [genussreich, schmausend.

Пиралйний. *a.* *Зар.* (*Вск.* I. 18)

Пирний, *a.* fett, nahrhaft, (*Фр.*).

Пирня́чий, *a.* scharf vom Geruch (alter Käse, Essig etc.).

Пирóване, *n.* das Abhalten des Gastgelages, Gelage, das Zechen, Mal, *n. Ков. Кн.*

Пирóжене, *n.* Wasser in dem пирогú gekocht wurden, *n.* [*Kol.* I. 311.

Пирóжини, *pl.* fünfter Hochzeittag,

Пирожи́ти ся, sich wie ein пиріг geberden, sich viel ausnehmen, ein Gernegross sein wollen: колись не пиріг, то не пирожи́ ся!

Пи́рекати, пи́рснути, *v. a.* s. При́скати &; 2) *v. n.* elastisch ausschnellen.

Пирскáч, *m.* s. Омелю́х (Turdus).

Пирський, *a. АД.* I. 35 кінь — feuerig schnaubend *ІГ.*

Пи́рснути, *v. n.* fortlaufen, sich auf u. davon machen, *Р.* I. 6; 2) zerbrechen, springen, rissig werden, *У.*; 3) * verenden, sterben.

Пирть, *m.* s. Перть.

Пирувáти, *v. n.* Gastgelage halten, schmausen, zechen, *К. Кн.*

Пи́рхати, пирхну́ти, *v. n.* leise schnauben, wispern.

Пирщ, *m.* s. Прищ.

Писáк, писáка, §. *Н.* 118. *Ш.* II. 1. писáльник *Не. m.* s. Пи́сар 1); 2) s. Писáтель.

Писáльний, *a.* Schreib-, *m.*

Писáло, (*d.* писальцé), *n.* Schreibstift; Bleistift, Schieferstift, *m. Ст.*; 2) Schreibzeug, *n. Бор.*

Пи́сане, *n.* das Schreiben, Malen; 2) Schrift, *f.* Schriftwerk, *n.* (*d.* писáнечко).

Писани́на, *f.* Schreiberei, *f.*

Пи́санка, *f.* in Mustern bemaltes Ei, s. Писáти.

Пи́сар, (*d.* писарéць, -рця́, писарчу́к), *m.* Schreiber; Scribent, Scribler; Gemeindeschreiber; ehem. Schriftführer in e. Kanzlei, *m.*; 2) —, пи́сарка, *f.* Alburnus (Aspius) Baldneri. [flekt.

Писари́стий, *a.* bunt gestreift, ge-

Пи́сарка, *f.* Gattin des пи́сар (*d.* Gemeindeschreibers), *f.*; 2) писáрка, писáрня, *f.* писáрство, *n.* Schreiberamt (-dienst) in e. Gemeinde, *n.*

Писáрня, *f.* Kanzlei, *Мі.* II 122; literarische, schriftstellerische Werkstatt, *К.*

Писáрский, *a.* Schreiber-.

Писáрчити, писарювáти, писáрити, *v. n.* Schreiber sein; scribeln.

Писáтель, *m.* Schriftsteller, Literat, *m. adj.* писáтельский schrifstellerisch, *Пар.*

Писáтелька, *f.* Schriftstellerin, *f.*

Писáтельство, *n.* Schriftstellerei, *f.*

Писáти, (пи́шу, пи́шеш), *v. a.* schreiben, verzeichnen; ver-, abfassen; 2) malen, zeichnen; fummeln; 3) — ся sich schreiben, sich nennen, heissen; *b*) — ся на щось einer Sache beitreten, beipflichten, (etw. unterschreiben); *ptc.* пи́саний geschrieben (*opp.* у́стний); bemalt, bunt; -ні ри́зи buntgestickte Gewänder; -а травá Bandgras, *n. B.* -а хви́лька *Ф.* (*Посз.* (67) 33?

Писáчка, *m. f. dim.* s. Писáка, *Н.* 118; 2) Fummelholz (des Schusters), *n.*; 3) Art Krankheit? *М+Б.* 180.

Писеми́стий, *a.* dünn gestreift, (*B.*).

Писéць, -сця́, *m.* s. Писáтель.

Писк, пи́скіт, -оту, *m.* das Piepen, Wimmern; Gepfiff, *n.* [*Gr.* 26.

Пи́скавець, -вця, *m.* Art Kraut,

Пискáтий, *a.* пискáч, *m.* ein loses Maul habend.

Пи́ски, *pl.* Wangen, Backen, *pl.*; s. Пи́сок: бíб як кáчачі пи́ски.

Пи́сківка, *f.* ganz junge Henne.

Пи́скір, -ора, пискýр, *m.* Schlammbeisser, Wetterfisch, Bisgurn, *m.* (Cobitis fossilis).

Пискли́вий, *a.* piepend.

Пискля́, -я́ти, *n. Ст.* junger, unflügger Vogel, junges Vöglein, Küchlein, *n.*

Пискозý б. пискорýб, *m.* Art Fisch, *B.*

Пискоровáтий, *a.* grau-schwarzweiss (e. Kuh &). [erwiedern.

Пискувáти, *v. n.* lose maulen, barsch

Пискýля, *f.* s. Пискáтий.

Писля́на, *f.* Паслíн, песлíни (*pl.*).

Письмáк, письмáка, *m.* s. Писáк, Scribent, *m.* der Gelehrte (im verächtl. Sinne) *К. adj.* письмáцкий, s. Писáтельский. [richt, *m.*

Письмáчене, *n.* §. Elementarunter-

Письмáчити, *v. a.* когó jmdm Elementarunterricht ertheilen, *Ос.* (62) I. 66.

Письмéнець, -нця, *Б.* письмóвець, -вця. *Ст. ОП. m.* s. Писáтель. *adj.* письмовéцкий *ОП.* s. Письменни́чий.

Письмéнний, *a.* schriftkundig, des Lesens u. Schreibens; kundig; gelehrt; 2) schriftlich; Schrift; 3) Schreib-, *Пар.*

Письмéнник, *m.* der Schriftgelehrte.

Письменнйчий, *a.* literarisch, schriftstellerisch. [stellerei;2)Literatur,*f.*
Письмéнність, -ости, *f.* Schrift-
Письмéнский, *a.* — знак Schriftzeichen, *n.* *Пар.*
Письмéнство, *n.* Kenntnis des Lesens u. Schreibens, Schreibekunst, *К.*; 2) Bildung, *f.*
Письмó, (*d.* писемцé), *n.* Schrift, *f.* ein Schreiben; etw. Geschriebenes, Schriftstück, *n.* Brief, *m.*; 2) Blatt, *n.* Zeitung, *f.*; 2) Buchstaben, *pl.* дрібнé — kleine Schrift, kleiner, feiner Druck; учйти ся письмá lesen u. schreiben lernen; на письмí schriftlich.
Письмóвність,-ости.*f.ОП.*s.Письмéнність. [führer, *m.*
Письмовóдець, -дця, *m.* Schrift-
Письмолйй,*m.*Schriftgiesser,*m.Пар.*
Письмолйння,*f.* Schriftgiesserei *f.*
Пйснути, *v.n.* mucksen. [anfangen.
Писнýти, *v. a. Ко.* 17 zu schreiben
Писóвня, *f.* Rechtschreibung, *f. До.*
Писок, -ска, (*d.* -очок), *m.* Maul, *n.* Schnauze, *f.* Gefriss, *n.* Schnabel, *m.* loses Maul.
Пйсувати, *v. a.* oft schreiben, *Ф.*
Писýлька, *А-Г.* 161 Billetchen, *n.* kleiner Brief; 2) Schriftfliege, *f.* (Graptomyza), *В.*
Писýля, *m.* §. Schreiber, *m.*
Пйсче, s. *n. a.* Schreibertaxe; † Beisteuer für den Edelhofschreiber, *f.*
Питáйний, *a.* Frage-, Frag-, *Пар.*
Пйтане, *n.* das Fragen; 2) Frage, *f.*
Пйтанка, *f.* s. Пóпит.
I. Питáти, *v. a.* † *У.* ernähren.
II. Питáти,*v. a.* fragen; когó. за ким und — ся nach jmdm fragen, sich erkundigen; не — nicht viel fragen, n. v. achten; — ся когó за. про, о що jmdn wornach fragen.
Питвá. *f. Ог.* 99 Trinkgelage, *n.*
Питвó, *n.* Getränk, *n.* Getrank, *m. М Ст.* s. Питé. [*m.* Getränk, *n.*
Питé, питенé, *n.* das Trinken; Trank,
Питéйний, *a.* бдкун *С.* II. 104 Schank-.
Пйтель, -тля, *m.* Beutel, Mehlbeutel zum Beuteln des Mehls, *m.*, 2) das Beuteln, Duchsieben; 3) Mühle, Klappermühle, *f. Не.* (*Пр.* XI. (1) 66).
Пйти, (пю, пьш, пе), *v. a.* trinken; 2) saufen; dem Trunke ergeben sein; — до когó jmdm zutrinken; хотíти пйти dürsten, Durst haben.
I. Пйтимий, *a. Р.* II. 157 trinkbar.
II. Питймий, *a. М.* II. 175. *Не.* s. Пйтомий.
Пйтка, *f.* Plumpsack, *m.*; 2) Art Gesellschaftsspiel mit Nachfragen nach e. von Hand zu Hand gehendem Gegenstande (e. Münze etc.).
Питлйвий, *a.*neugierig, fragelustig.
Питльóванець, -нця, *m.* mit dem Weissbrod gut genährt.
Питлювáти, *v. a.* beuteln, durchsieben; питльóваний хлїó aus gebeuteltem Mehl gebacken, Weissbrod.
Питнйй, *a.* — мід s. Питýщий 1).
Питомéнність, *В.* пйтомість, *f. Гол.* пйтомество, *n У.* Eigenheit, Eigenthümlichkeit, *f.* das eigenthümlich Zukommende. [nes Seminar etc.).
Пйтомець, -мця, *m.* Zögling, *m.* (ei-
Пйтомий, (-тьом-), питомéнний, *a.* eigen, eigenthümlich, angeboren, angestammt, eigenst; leiblich; gediegen.
Пйтоньки, пйточки, *v. a. dim.* s. Пйти.
Питýлькати, *v. a.* s. Дулиґáти.
Питýн, *m. Гол.* I. 324 Trinker, *m.*
Питýчка, *f.* Topf, *m.*
Питýщий, *a.* trinkbar, zum Trinken bereitet: — мід Meth, *m.*; 2) der viel im Trinken vertragen kann, gewohnt zu trinken *Пр.* VI. 545; trunksüchtig, *С.* I. 62. *К.*
Питйтко. *n.* Trinkgeschirr, *n.*
Пйхá, *f. ГШ.* s. Гордйня, Hoffart, *f.*
Пихáти, *v. a.* s. Опихáти *Ч.* I. 261.
Пихáтий, *a.М.* II. 32 hoffärtig, stolz.
Пихáч. *m.* Stosszahn, *m. Пол.*
Пихйть. пихйць. *int.*& s. Пехéць &.
Пйхнути, *v. a.* anhauchen.
Пихорнýти. *v. a.* reissen, *М+Б.*
Пихотá, *f.* s. Пйха *R* 88; 2) Prunk, *m.* Pracht, *f. До.*
Пихтíй. *m.* Schnauber, *m.* [fen, *Кн.*
Пихтíти. *v. n.* schnauben, schnau-
Пйцькати, пйцяти, *v. a.* pfuschen, picheln; wühlen.
Пицýра, *f. aug.* s. Пйка.
Пйшане. *n.* Hoffart; Ziererei, *f. Не.*
Пишáти ся, пйшнйти ся, sich brüsten, sich ausnehmen; stolz (auf seine

Schönheit) sein.

Пишкй, *pl.* Blutfedern, *pl.* s. Пишок.

Пишний, *a.* stolz, hoffärtig; prangend schön, prächtig, herrlich; Pracht-, pompös. [art, *f.*; 2) s. Пишнота.

-Пишність, -ости. *f.* Stolz, *m.* Hoff

Пишнобарвистий, *a.* in Farben prangend, mit prangenden Farben, *К.*

Пишнобутний, *a.* herrlich, üppig, *Кл.* [Flügeln, *Мл.*

Пишнокрилий, *a.* mit schönen

Пишнота, *f.* stolze Schönheit, st. Zier, st.,hehre Pracht,Herrlichkeit, Grossartigkeit, *f.*; (*pl.* prachtvolle Gegenstände, *Ст.*) Prunk, *m.*

Пишньоха, (*d.* -ошка), пишня, *f.* die sich brüstet, die schön ist, stolzes Mädchen. [derschön blühende Blume.

Пишноцьвіт, квіт —, *m.* *Мл.* wun-

Пишок, -шка, *m.*Federkiel,*n.*s. Пишкй, *Пот.* III. 86.

Пишон, *a.* *Ч.* III. 294 s. Пишний.

Пища, *f.* *Р.* I. 1. Nahrung, Speise, *f.*

Пищаль, *f.* Flinte,Büchse, *f.* Schiess gewehr, *n.* Art Kanone mit Figuren; *АД.* I. 249. 254. II. 121.

Пищалка, *f.* Pfeife, *f.* (zum Blasen).

Пищати, *v. n.* piepen; pfeifen.

Пищий, *m.* schmäleres Ende des Eies, s. Носик.

Пищик, *m.* Mundstück,*n.* (від люльки), *У.*; 2) Schreibfeder, *f.*; 3) s. Пишок (*Фр.*).

Пищити, *v. a.* s. Рити. *Gr.* 26.

Пищок, -щка, *m.* *У.* s. Чіп, лівар.

Пищух, *m.* — деревач Baumläufer, *m.* (Certhia famil.).

Піорати ся, s. Поберати (ся).

Пів, *adv.* u. *subst.* halb, Halb-, die Hälfte: in Zusammensetzung mit den Nomina u. Adverbia: пів року (піврік) ein halbes Jahr, півкопи (півкопа) halbes Schock etc. (s. unten an entspr. St.); пів біди halbwegs, leidlich angehend; на-пів (навпів *Пар.*) zur Hälfte, mitten entzwei; в-пів дороги am halben Wege; пів до другої halb zwei Uhr. *Оц.* §. 184. 5. *vgl.* Полу-.

Півархуш. *m.* halber Bogen Papier; *adj.* піваркушевий.

Півоїч, *adv.* *Мог.* (*Ск.* 26) halbseits.

Півоожок, -жка, *m.* Halbgott, *m.*

Півоочок, -чка, *m.* s. Полуоічок.

Піввикрик, *m.* abgebrochener, gedämpfter Aufschrei, *Св.*

Півгак, *m.* s. Полугак.

Півгодинний, *a.* halbstündig.

Півголий, *a.* halbnackt.

Півгони, *pl.*halbesGewende,s.Гони.

Півголосом, *ГШ.* в півголоса, *Кн.* *adv.* halblaut. [*m.* *ГШ.*

Півгрунтовий хлоп, Halbbauer,

Півдармо, *adv.* halb umsonst.

Півдванайцята, *num.*zwölftehalb.

Півдевята, *num.* neuntehalb.

Південь, *m.* der halbe Tag, з півдня *Р.*II. 167 = з полудня, s. Полудне.

Південний, *a.* halbtägig.

Півдесята, *num.* zehntehalb.

Півдруга, *num.*s. Півтора.*Гол.* 445.

Півень, *g.*півня,*m.* Hahn, *m.*s. Когут.

Півець, -вця, *m.* Sänger, *m.*

Півзине, *n.* півзинка, *f.* півзини, *pl.* s. Павзине, кізлине, перевесло am First des Strodaches.

Півка, *f.* s. Пілка.

Півкаблука.*f.*halber Bogen. [ter).

Півкварта, *f.* halbe Quart (ca. $^1/_2$ Li-

Півкватирок, -рка, *m.* halbe кватирка (ca. $^1/_8$ Liter). [півкільовий.

Півкільо, *n.* halbes Kilogramm; *adj.*

Півкіпка, *f.* *Ко.* 32 kleine Münze (пів копи).

Півковник, *m.* s. Полковник.

Півколесні, *pl.*Art Muster der Leinenstickerei.

Півколо, *n.* *Пар.* s. Півокруг.

Півкопа, *f.* півкопок. -пка, *m.* halber Schock; halber Kasten Getreides s. Полукіпок.

Півкошик, -шика,півкошок,-шка, *m.* Wagenkorb, *m.* Wagenflechte, *f.*; 2) Stromkorb, *m.*

Півкругний, *a.* halbrund.

Півкругом, *adv.* im Halbkreis, halbkreisförmig. [*Пар.*

Півкружок, -жка, *m.* s. Півокруг,

Півкуля. *f.* Halbkugel, *f.*

Півкурчата,-ати,*n.*halbes Hühnchen.

Півлідний, *a.* starr wie Eis, *Лір.*

Півлітний, *a.* *Пар.* s. Піврічний.

Півмерлий, *a.* halbtodt.

Півметаль, *m.* Halbmetall, *n.*

Півмісяць, *m.* Halbmond, *m.* *adj.* півмісячний halbmonatlich. [förmig,*B.*

Півмісячковатий, *a.* halbmond-

*

Півмітичний, *a.* halbmythisch, *Не.*
Пів-на-пів, *adv.* halb, zur Hälfte.
Півник, (*d.*-ичок), *m. dim.*s. Півень, junger Hahn; 2) Tulpe, *f. Ст.*; 3) *pl.* Corydalis cava, Orobus vernus, Iris bohemica, I. pseudacorus, I. sibirica.
Півникóвий, півнячий, *Не. a.* des Hahnes.
Півнити ся, *Ст.* sich wie ein Hahn [(drollig) geberden.
Північ, -очи, *f.* Mitternacht, *f.*; о півночи, о північ, um M.; (*d.* півночка); 2) Norden, *m.* на північ gegen, nach N.
Північний, (-ночний), *a.* mitternächtlich; 2) nördlich, nordisch.
Піводинайцята, *num.* eilftehalb.
Півокóнце, *n.* Halbfenster, *n.*
Півокрýг, *m.* Halbkreis, Halbzirkel, *m.* півокрýгом. *adv.* s. Півкрýгом, *Фр.*
Півóнія, *f.* Pfingstrose, *f.* (Paeonia).
Півóрити, *v. n.* jammern.
Півосьма.(-ми).*num.*achtehalb. [*m.*
Півострóв.*m.*Halbinsel,*f.*Chersones,
Півóчерт, *m. m.* s. Півокрýг; півóчертом, *adv.* s. Півкрýгом, *М.*
Пів-óчком, *adv.* mit verstohlenem (halbem) Blick, *У.*
Півпанок, -нка, *m.* s. Підпанок, *Т.*
Півпáруóк, -óка, *m.* s. Паруóчáк, Jüngling, *Ш.* I. 103. [пéрек.
Півпéрек, *adv* quer entzwei, s. По-
Півпиво, *n. Пар.* Halbbier, *n.*
Півпівника. *n. indecl.K.*balbes junges Hähnchen (in d. Fabel).
Півповéрх, *m.* Halbgeschoss, *n.Пар.*
Півпóвний.*a.*—кут geraderWinkel.
Півполу;éнник, *m.* Mittagshalbkreis, *m.*
Півполýкіпок, -пка, *m.* $^1/_4$ Schock.
Півпоперéчник, *m. Пар.* Halbmesser, *m.*
Півпята, *num.* fünftehalb.
Піврік, -оку, *m.*Halbjahr,halbes Jahr.
Піврільок, -лька. *m.* $2^1/_2$—3 Joch Acker.
Піврічний.(-рóчний). *a.*halbjährig.
Півróче. *n.* Halbjahr, Semester, *n.*
Піврýжі. *pl.* Art Muster der Leinenstickerei.
Півсамогласна, *f. Оц.* §. 12. півсáмозвук, *m. Дер.* Halbvocal, *m.* (semivocalis).
Півсьвіт, -іта, *m.* halbe Welt, Halbwelt, *f. К.* — русáлок *КУ.* I. 223 flotte leichte, wüste Welt; demi-monde.
Півсема, (-ми). *num.* siebenthalb.
Півсéток, s. Півсóток.
Пів сих, пів тих, *adv. Пр* V. 411 zweifelhaft, räthselhaft. [thargie, *f.*
Півсмéрть, *f. Ф.* halber Tod, Le-
Півсóне, *n. У.* півспячка, *f. Фр.* Halbschlummer, *m.* [im Halbschlummer.
Півсóнно, *adv. МШ.* im Halbschlaf,
Півсóток, -тка, *m.* Halbhundert, *n.* *ГШ.* — полотнá 50 Ellen & Leinwand als ein Stück. [та Getreides.
Півстирток, -тка,*m.*kleinere стир-
Півстóн, -óну, *m.* gebrochenes Stöhnen. [*n.*-*adj.* півсукóнний.
Півсукнó, півсукóнце, *n.* Halbtuch,
Півтáлїр. (-ляр), *m.* halber Thaler.
Півтéмний, *a.* halbdunkel.
Півтóн, *m.* Halbton, *m.*
Півтора, *m. n.* півтори. *f. num.* anderthalb, *Оц.* §. 184. 5. -ра людского *Р.* II. 130 was nicht ganz in Ordnung ist, etw. Halbes, Fehlerhaftes, Verstümmeltes, Thörichtes, *Не.*; * — нещáстя scherzh. *Bein.* des Dreschflegels, des Gewehres mit dem Bajonett u. ähnl.
Півторáк, *m.* Feld $1^1/_2$ Morgen umfassend; 2)*pl.* півторакú Paar Ochsen von nicht gleicher Grösse. [dert.
Півторастá. *num.* anderthalbhun-
Півторáчка, *f.* Brett von $1^1/_2$ Zoll Dicke, *n.*
Півтретя, *m. n.* півтретї, *f. num.* drittehalb, *Оц.* §. 184. 5; — ста = 250.
Півхлопя, -яти, *n.* kleiner Bursche, *Левч.* [geschieden.
Півцї, *pl.* Felder dh Sträuche etc.
Півчá, -áти, *n.* s. Пілка, пілчина.
Півчварта, *num.* viertehalb; — ста = 350.
Півшáр, *m. ГШ. Пар.* s. Півкýля.
Півшеста, *num.* sechsthalb.
Півшнýрок, -рка, *m.* (пóли) halber Morgen Feldes.
Півшовкóвий, *a.* halbseiden.
Півшóрки, *pl.* englisches leichtes Pferdegeschirr.
Пігаистий, *a.* bunt gestreift.
Пігий, *m.* Nbfl. des Прут
Пігнáти, (пожéну, пожéнеш), *v. a.* treiben, forttreiben; * — химéри tolle Spässe, Unsinn treiben, *Кв.* 197; — си

und *v. n.* за ким jmdm nachsetzen um ihn zu ereilen; forteilen.

Пігнýти, *v. a.* s. Погинáти.

Пíґва, *f.* Quitte, *f.* (Cydonia vulg.).

Пíґýлка, *f.* s. Пилюля.

I. Під, *g.* подá, *m.* Dachboden, *m.* das obere Stockwerk, Geschoss in der Mühle, in d. Scheune etc.

II. Під, *praep.* unter, bei, an, gegen, hin; für, zu; I) *mit dem Accusativ* (auf die Frage wohin?) bez. під *a*) den Gegenstand unter den e. Bewegung geschieht, oft mit Ausdruck der blossen Annäherung, namentl. bei Städten: під стíл пустúти, кúнути unter den Tisch; під вікнó пітú, під Львів прийтú. ставáти; під горý den Berg hinan, bergauf; під вóду пітú unter das Wasser versinken; під вінéць розчесáти fertig unter den Brautkranz, für das Anlegen des B., під барабóлю гноїти; під лад комý итú jmdm sich fügen; підходúти під когó * jmdn zu gewinnen trachten; під охóту напúти ся sich ein Räuschchen holen; під сúлу робúти gegen (über) die Kraft arbeiten; dgl. По-під: по під гай, пóпід стóли, пóпід гóри. взяти пóпід бóки unter die Arme fassen, виглядáти пóпід ясні зóри gegen Morgendämmerung; *b*) wird під gebr. um den Begriff der Unterwerfung auszudrücken; під Москалú пітú sich unter russiche Botmässigkeit begeben; взяти когó під своó рýку unter seine Leitung nehmen, — під нóги mit Füssen treten, — під стóрожу unter die Wache stellen; під мúлий Бигказáти bei Gott betheuern; *c*) bez. під bei den Numeralia: ungefähr, gegen; *d*) bez. під die Zeit, gegen welche, während welcher etw. geschieht: під обíд, під обíди (сóнце) um die Zeit der Malzeit, під вéчер gegen Abend, під ніч im Anfange der Nacht, під час zur Zeit, derzeit, jeweilig, під бéїнь; під конéць etc. gegen Ende. II) *mit dem Instrumental* (auf die Frage wo?) bez. під *a*) den Gegenstand, unter dem, unterhalb dessen etw. ruht od. eine Bewegung vor sich geht (*opp.* над): під верóбою стоя́ти, під столóм лежáти, бúтва під Óршою, die Schlacht bei O., під ким ямку гребстú (unter) jmdm eine Grube graben; під спóдом unten, unterseits, під охóтов бýти ein Räuschchen haben; *b*) bez. die Zeit, in der e. Handlung vor sich geht: під держáвою, під панóванем unter der Regierung; *c*) bez. під dasjenige, dem etw. untergeordnet ist: під Тýрком жúти, під прáвом бýти; під утрáтою unter Verlust, під рукóю unter (bei) der Hand, під кнýтом unter der Knute, під ключéм unterm Schlüssel, під зáмком hinter Schloss u. Riegel, п. з. unterhalb der Burg (u. des Schlosses); dgl. по-під: пóпід горóю, пóпід небесáми; III) *mit dem Local* sehr selten: пíде ми гóлос пóпід небесáх st. пóпід неб сáми od. пóпід небесá; IV) *in Zusammensetzungen* bedeutet під- (підо-, піді-): unter-, hinter-, nach-, hinzu-, neben-, nieder-, After, von unten, heimlich, halb, etwas, ein wenig; über-, auf-, er-, empor-, nahe-, heran-, an-. (Beisp. s. unten an entspr. Stellen). *Mi.* IV. 435—437. 753—755. 678. 230—232. II. 409—410. [*f.Пол.*

Підазóтан, *m.* Untersalpetersäure,

Підóавити, (-вля́ти), *v. a.* s. Причинúти.

Підбармóвувати ся, *Левч.* sich anpassen, nachahmen, verstohlen heranschleichen.

Підбáсок, -ска, *m.* Bassgeige *f.*; 2) hohe Basstimme, Bariton, *Кв.* 40.

Підбéпка, *f.* s. Бéвка; підбúвка.

Підбéдре, *n.* Unterschenkel, *m.*

Підберáти, (-бирáти), *v. a.* von unten etw. herausnehmen, aussohneiden z. B. Honigwaben, zeideln; aufnehmen, auflesen, aufschürzen, aufschlagen (e. langes Kleid) und — ся. sich — —; 2) e. ähnliche Sache zu einer anderen suchen, wählen; entlehnen, auslesen, *K.*; 3) — ся до когó (до комóри &) sich an jmdn etc. heimlich wagen; — ся на щось *Luts.* 155 auf etw. pochen, sich stützen.

Підберéжка, *f.* підбережúк, *m.* Uferschwalbe, *f.* (Hirundo riparia).

Підберéжний, *a.* unter dem Ufer befindlich.

Підберезóвець, -вця, *m.* Kapuziner-, Birkenpilz, *m.* (Boletus scaber), *Вол.*

Підбéхтувати, (-éхтати), *v.a. Мх.* an-, aufhetzen.

Підбзине, *n.* s. Пізвúне, кізлúне.

Підбйванка, *f.* Kammertuch, *n.*

Підбивати, підбйти, *v.a.* von unten etw. an-, einschlagen; unterlegen; beschlagen; — борщ & чим womit einmachen, verrühren; unterfüttern (одéжу чим); 2) *когóсь на якéсь дíло zu etw. anreizen, anhetzen, verleiten, *K.* I. 261. *Не.*; 3) unterjochen, unterwürfig machen, unterwerfen; 4) — ся, сóнце -ло ся (висóко) die Sonne ist hoch aufgegangen; *b*) — ся vom Angegriffensein der Füsse auf hartem, steinigen Boden, sich die Füsse wund gehen, *Mi.* IV. 231. (bei unbeschlagenen Pferden, barfüssigen Menschen &); *c*) — ся під лáску чиїо *Др. с.* 217 sich bei jmdm einzuschleichen suchen, um jmds Gunst buhlen.

Підбивка, *f.* das zum Einmachen einer Speise Dienende: Rahm, Mehl &.

Підбитé, *n.* das Unterfüttern; das Einmachen etc.; 2) —, підбитяк, підбитеняк *m.* Rock mit Lammfell unterfüttert, Pelzjacke; підбитяк = підбйтий борщ, eingemacht; 3) підбитé, Oberfuss, Oberrist, *m.* Oberleder am Stiefel, на підбитю im Oberrist, in der Spanne; 4) Unterjochung, *f.*

Підбйтель, *m.* Unterjocher, *m. Пар.*

Підбичувáти, *v. a.* s. Бичувáти, übhpt. nachhelfen.

Підбігáти, підбíчи, *v. n.* unter etw. laufen, auf jmdn zulaufen; her-, zulaufen, laufen *P.* I. 1; — крóвю mit Blut unterlaufen. [laufend.

Підбігцем, *adv.* halb gehend, halb

Підбій, -бю, *m.* Unterfutter beim Kleid, *n.*; 2) Unterjochung, *f. pl.* підбóї Eroberungen, *pl.*; 3) —, підбíйник, Bärenspinnerraupe, *f.* (Euprepia — eruca).

Підбійка, *f.* s. Підбій. 1).

Підбійний, *a.* s. Підсобíйний. *Пар.*

Підбіль, -ілю, *m.* Huflattich, *m.* (Tussilago farfara). [unten weissen.

Підбіляти, (-бíлювати), *v. a.* von

Підбільший, *a.* der Nächste nach dem Aeltesten, *Mi.* II. 410. [g. werden.

Підбільшíти, *v.n.* grösser wachsen,

Підбір, -бру, *m.* Stiefelabsatz (aus Lederstücken), *m. Кв.* 83.; 2) —, *Кв.* 81. підбірка, *f.* Auswahl, *f.*

Підбíчи, s. Підбігáти.

Підбíчний, *a.* an, von der Seite, *R.* 96; -а дитина noch an der Seite der Mutter schlafend, noch saugend.

Підбíчниця, *f.* Beischläferin, *f.*

Підбóки, *pl.* за — взяти ся s. Підбóчити ся.

Підболóтник, *m.* s. Поболóтниця.

Підбóра *f. Ме.* 68 s. Підбір 1). [Kinn, *n.*

Підборíдок, -дка, *m.* підбородє, *n.*

Підбóркати, *v.a. Кн.* s. Прибóркати.

Підбородень, -дня, підборóд, *m.* Sturmband, *n.*

Підбороздень, -озня, *m.* (-оздня, *f.*) Feldlerche, *f.* (Alauda arv.). [unecht,

Підбóрний, *a. Ко.* 79 unterschoben.

Підбóчити ся, in die Seiten (an die Hüften) beide Hände stemmen.

Підбóя, *f.* s. Підпóра.

Підбехáч, *m.* Nachhelfer im Lügen; Lügner, Aufschneider im Schmeicheln u. Tadeln, *m.* (-áчка. *f.* -ін, *f.*) *Кв.* 349.

Підбрйти, підбривáти, *v. a.* s. Підголйти 2). [хáч (-áчка) sein.

Підбрíхувати, *v. n.* ein підбре-

Підбувáти, підбýти, *v. n. Др. с.* 244 hinzukommen, auf-, anwachsen, -schwellen, grösser werden.

Підбудйти, (-бýджувати), *v. a.* antreiben, aufwiegeln, bewegen, *Luts.* 158. *МШ.*

Підбудувáти, *v. a.* unterbauen.

Підбунта давáти, підбунтувáти, *v. a.* s. Підбудйти u. d. folg.

Підбýрити, (-бýрювати), *v. a.* aufrühren, aufwiegeln. [e. Hebel heben.

Підважити, (-вáжувати), *v. a.* mit

Підвáл, *m.* Kammer unter dem Erdgeschoss e. hölzernen Hauses, *f.* Keller, *m. Кл. Кв.* 261. *adj.* підвáльний zum u. geh., Souterrain-.

Підвáлина, підвáла, *f.* Unterlage, Unterschwelle, *f.* Unterzug, *m.*

Підвалйти, (-вáлювати), *v. a.* unterwälzen, unter etw. hinwälzen; von unten ausheben u. erschüttern.

Підварйти, (-вáрювати), *v. a.* ein wenig gar kochen; 2) eine Speise mehr hinzukochen.

Підвéзти, (-вéзу, -вéзеш), *v. a.* когó jmdn zu Wagen eine Strecke Weges führen, fahren, fortbringen; nahe hinbringen; — хáту etc., місце на хáту etc. Erde etc. aufführen um das Terrain zu heben.

Підвередити ся, sich verheben, *Не.*
Підвеpéчи, *v. a.* s. Підкинути 1).
Підвертіти, (-вéрчувати), *v.a.* ein wenig anbohren. [stimmt, *Кл.*
Підвесéлений, *a.* fröhlich ge-
Підвéсти, (-вéду, -вéдéш), *v a.* vorführen, her, zuführen; hinführen (als Begleiter); heimlich einführen; 2) verführen, verleiten, betrügen; * — під монастир hinters Licht führen, foppen; 3) heben, aufrichten; — ся sich auf, emporheben, s. aufrichten; 4) — хáту, піч etc. unterwärts anstreichen.
Підвéчер, *adv.* gegen Abend, *Ф.*
Підвечіркувати, *v.n.* das Vesperbrot essen. [*n.* Jause, *f.*
Підвечірок, -рку, *m.* Vesperbrot,
Підвивáти, (-винýти), підвити, *v. a.* unter etw. wickeln, aufwickeln, unten umwickeln (сьвічку); 2) ver-, unterbinden. [Erhöhung, Steigerung, *f.*
Підвижка, *f. Нав.* підвишшенє, *n.*
Підвинаймáтель, *m.* Afterbestandgeber, *m. Term.*
Підвисити, *Не.* підвисшáти, підвишшити, *v. a.* höher machen, erhöhen, erheben, steigern. [pen, wegstehlen, *Н* 252.
Підвихнýти, *v. a.* що wegschnap-
Підвишень, -шня, *m.* Agaricus prunulus.
Підвишник, *m.* Erhöhungszeichen, *n.*
Підвівáти, *v. a.* s. Підвіяти.
Підвідити, *v. a.* hintergehen, betrügen. [Підвóдчик.
Підвідник, *Н.* 253. підвідчик, *m.* s.
Підвій, -ію, *m.* підвіяне, *n.* Krankheit (Lähmung) dh bösen Luftzug od. Wind, *f.*
Підвія, *f.* s. Підвóя.
Підвіяти, *v. a.* etwas Getreide winden, worfeln; 2) підвіяло когó jmd wurde krank (gelähmt) dh bösen Luftzug; von untenwehen.
Підвлáстний, *a.* unterworfen, -geben, botmässig, unterthan, *m. C.* II. 205 *Гол.* untergeordnet, subaltern, *Пар.*
Підвлáстність, -ости, *f.* Unterthänigkeit; Unterordnung, *f. Пар.*
Підвóда, *f.* Vorspann, *m.* unterlegte Pferde, *pl.* Fuhre, *f.* Wagen mit Pferden, *m.*; 2) Beistellung e. Fuhrwerkes, Pflicht zu fahren, *f.*
Підвóде, *n.* Untermauer, *f.* (*Фр.*).
Підвóдини, *pl. Кн. Пр.* VII. 229. Intriguen, *pl.*
Підводити, (-вóджу, -вóдиш), s. Підвéсти. [unterseeisch, *Не.*
Підвóдний, *a.* unter dem Wasser,
Підвóдчик, *m. C.* I. 48 Fuhrmann, Kutscher einer підвóда *f.* [Підвéзти.
Підвозити, (-вóжу, вóзиш). *v. a.* s.
Підволока, *f.* Pflugschleife, (zum Schleppen des Pfluges), *f.*
Підворога, *f. Кроп.* 14?
Підворотня, *f.* Brett das unter eine Thür (ворóта) gestellt wird? *Гол. гр.* 70.
Підвóя, лилія —, *f.* Türkenbund, *m.* (Lilium martagon). [unterbinden.
Підвязáти, (-вязувати), *v. a.* auf-,
Підвязка, *f.* Strumpfband, übhpt. Band, *n.*
Підгáлистий, *a.* -е дéрево Baum mit hohem, schmächtigem Stamm u. einer spärlichen Krone. [zutreiben; antreiben.
Підганяти, *v.a.* unter etw. hin-, hin-
Підгарячити, *v. a.* anfeuern, *К.*
Підгáс, *m.* Salz aus d. Kochpfanne nach Auslöschen des Feuers gehoben, (*В.*).
Підгатити, підгáчувати, *v. a.* — грéблю den Damm ausbessern; один до однóго —. *Не.* (*Пр.* IV. 196)? [гéрсть.
Підгéйстер, *m. Ч.* VII. 402 s. Під-
Підгелити, *v. a.*? [Розвóра.
Підгéрсть, *f.* підгéрстє. *АД.* II. 27. s.
Підгéрць, *f.* Ruthenband unten die Wagenleiter verknüpfend, *n.*
Підгінції. *pl.* nachwachsende Triebe, Wurzelsprossen, *pl.*
Підгíрє, *n.* Gegend, am Fusse e. Gebirgszuges, *f.*; Untergebirge, *n. adj.* підгíрский. [ter dem Hügel, *К.*
Підгíрний, *a.* unten am Berge, un-
Підгíрянин, *m.* Bewohner des підгíрє, *m.*
Підглинка, *f.* Art Birnbaum.
Підглядáти, підглянути, *v.a.* когó heimlich beobachten, jmdm nachsehen; abgucken (jmdm etw. щось у когó).
Підглядник, *m.* Späher, Auflaurer, *m. К.* [faulen.
Підгниваáти, підгнити, *v. n.* an-
Підгній, -óю, *m.* Düngung, *f.*
Підгнїтити, підгнїчувати, *v. a.* огóнь anschüren, anfachen, dass es lodere, *К.*
Підгноїти, *v. a.* Dünger hinzugeben.

Підговорювати, *v. a. M.* s. Підмовляти.

Підгодувати, *v. a.* s. Підкормити.

Підголити, підголювати, *v. a.* entblössen; 2) von unten, einwenig abrasieren.

Підголове, *n. W.* Kopfkissen, *m.*

Підгонець, -нця, *m.* s. Підгінції.

Підгорілка, *f.* Rothhalsente, *f.* (Anas ferina). [*m.*; 2) Kehlriemen, *m.*

Підгорле, *n.* Wamme, Wampe, *f.* Trill,

Підгорлиця, *f.* unterer Theil des Ochsenjoches; 2) Kropftaube, *f.* (Columba gutturosa). [gendes Land; Vorstadt, *f.*

Підгороде, *n.* nahe bei e. Stadt lie-

Підгорочка, *f. dim.* kleiner Vorberg, *Ч.* IV. 533.

Підгортати, підгорнути, *v. a.* unter etw. scharren; behäufeln (бараболї &).

Підготовити, (-вляти), *v. a.* vorbereiten. [dem Rechen zusammenscharren.

Підгребати, (-гребсти), *v. a.* mit

Підгриб, (*d.* -ибок), *m.* Art essbarer Schwamm. [spielen zu fangen suchen.

Підгривати, *v. a.* jmdn im Karten-

Підгризати, підгризти, *v. a.* von unten benagen.

Підгрязнити, *v. n. impers. Ч.* II. 623, -ило ist kothig geworden.

Підгуляти, *v. a.* sich gütlich thun, sich berauschen. [scheln, tänzeln.

Підгуцькувати, *v. a.* (*Фр.*) hät-

Підґрунте, *n.* Untergrund, *m.*

Піддане, підданє, *n.* das Hinzugeben; 2) Uebergabe, Unterwerfung; Ergebung, *f.*

Піддавати, піддати, *v. a.* кому щось jmdm noch mehr (Stoff) hinzugeben; vermehren; — гадку den Gedanken eingeben; 2) ergeben, übergeben; — ся sich ergeben, s. unterziehen; s. unterwerfen, s. untergeben, unterliegen.

Піддакувати, *v. n. C.* I. 233 s. Потакувати.

Піддане́ць, -ця. *Ко.* 167. підданик. (-анчик). *Фр.* підданок, -нка. *Кн.* *m* підданий, *a.* (*s. m.*) untergeben, unterthan; Leibeigener; der Unterthan; unterthänig, botmässig, Diener; Vasall, *m. adj.* підданьский, підданьчий. Unterthan-. [nigkeit, *f. Пр.*

Підданість, -сти, *f.* Unterthä-

Піддання, *f.* Unterthanin, *f.* die Botmässige. [Leibeigenschaft, *f.*

Підданьство, *n.* Unterthanschaft;

Підданчливий, *a.* (*Фр.*) bequem behaglich.

Піддаше, (*d.* -ашечко), *m.* Ort dicht unter dem Dache, Boden, Söller, *m.* Dachstube, Dachwohnung, *f.* Wetterdach, *n.*

Піддвигнути, *v. a.* heben, auf die Beine helfen, aufrichten.

Піддержане, *n. Пр.* II. 246 Unterhalt, Beistand, Vorschub, *m.* Unterstützung, *f.*

Піддержати, піддержувати, *v. a.* halten, aufrecht halten; Unterhalt geben, unterstützen.

Піддерти, піддерати, *v. a.* in die Höhe emporrecken, heben, reissen; 2) untenher, rupfen, zupfen.

Піддивляти ся, nach-, zusehen.

Піддимка, *f.* Art Pflze, *Пе.*

Піддївок, вка, *m.* sehr junges Mädchen, *Левч.* [schenhand zugeführt, *Гн.* 35.

Піддїльний, *a.* künstlich, von Men-

Піддїлянець, -нця, *m.* s. Задїлянець, *Гол.*

Піддіски, *pl.* s. Підісок, *Кв.* 77.

Піддіякон, *m.* Subdiaconus, *m.*

Піддобрити ся, піддобрувати ся кому jmds Gunst erschmeicheln durch gefällige Werke; sich bei jmdm einschmeicheln, під когось.

Піддружба, *m.* піддружбик, піддружний, *s. a. m. Кв.* 66. піддруже, *n. Ме.* 189. 190. піддружко, *Кв.* 63. Unterbrautführer, *m.* [fer.

Піддружка, *f.* jüngere Kranzjung-

Піддригнути, *v. n.* s. Підтрихнути.

Піддубень, -бня, *m.* Schönfuss, *m.* (Boletus calopus). [letus pachypus).

Піддубовик, *m.* Bitterpilz, *m.* (Bo-

Піддубок, -бка, *m.* Bilzling, *m.* (Boletus edulis) *Вол.*

Піддувати, піддути, *v. a.* darunter blasen; (*v. n.*) von unten wehen; anfachen.

Піддунка, *f.* das Anfachen; Luftzug, *m. Пол.* [sich erholen, genesen.

Піддужати, *v. n.* stärker werden,

Піддульки, *pl.* kleinere дулї (Birnen). [schirres an den Hinterschenkeln, *m.*

Піддунки, *pl.* Theil des Pferdege-

Піддунцї *pl.* Werkstück am Wagen zur Aufnahme der Deichsel, *n.*

Піддурити, піддурювати, *v. a.* bethören, hintergehen, überlisten.

(10 AI 8)

Піддячий, *s. a. m.* Gehilfe, Lehrling e. Kirchensängers (дяк).
Підгинати, підгибати. *v. a.* s. Підібгати.
Під'ємниця, *f. Пол.* s. Всхідниця.
Підержіне, *n.* (*Фр.*) s. Підозріне.
Піджалйвник, *m.* unter Nesseln (im Unkraut під лопухом) zur Welt gekommen: uneheliches Kind, Bastard, *m.*
Піджарий, *a. Гр.* — хорт, dünnseitig, mager, hager.
Піджарити, піджарювати, *v. a.* von unten braten, rösten; 2) die Glut anfachen.
Підждеряти, *v. a.* (*Ф.*) zu einem Verbrechen anstiften. §.
Підженгати, підженгати, *Ч.* III. 279 *v. a.* anzünden, anschüren, anfachen; * anstiften, aufhetzen.
Піджива, *f.* Stärkung, *f. Левч.*
Підживити, підживляти, *v. a.* кого́ jmdm die Nahrung zuführen, verschaffen; stärken; — ся *М.* II. 199 mit Nahrung sich laben, s. stärken.
Підживоте, *n.* Unterbauch, *m. Пар.*
Підждане, *n.* Erwartung, *f.* das Erwarten, *ІГ.*
Підждати, *v. a* erwarten; abwarten.
Піджилий, *a.* altersschwach, *Не.*
Піджинати, *v. a.* кого́ jmdm im Getreideschneiden nachhelfen.
Піджирити, *v. a.* unterwaschen, s. Підмулити.
Піджити, підживати, *v. n.* s. Віджити; 2) zum vollen, frohen, genussreichen Leben kommen, gute Tage verleben.
Піджінка, *f.* піджопок, -пка, *m.* Hinterbacken, *m.* Hinterkeule, *f.*
Піджлуночний, *a.* -а залоза Bauchspeicheldrüse, (pancreas), *f. Под.*
Піджога, *f. Н.* 65. Nahrung des Feuers, *f.* Zunder, *m.*; 2) das Anzünden, Anfachen; Brandstiftung, Mordbrennerei, *f. К.*; 3) * Anfeuerung, Anstiftung, *f.* das Aufhetzen.
Піджоб, *m. М.* II. 120 s. Підждане.
Підзадвійний, *a.* — горнець Topf ca. 16 Liter fassend, *m.* [*Term.*
Підзакупник, *m* Subarendator, *m.*
Підзастав, *m.* Afterpfand, *n.*
Підзаставлене, *n.* Afterverpfändung, *f. Term.* [*Пар.*
Підзгребати, *v. a.* aufstriegeln,
Підзелювати, *v. a.* s. Підложити (роботи).

Підземельний, підземний, *a.* unterirdisch.
Підзив, *m.* Aufruf, *m. ІГ.*
Підзирити, *v. a. Ме.* 472 mit neidischem u. scheelem Blicke etw. schädigen, verderben.
Підзор, -ору, *m.* s. Підозріне, *В.*
Підйгрувати, *v. n.* zum Tanze e. Melodie singen, trillern; 2) mit falschem Ton mitspielen, -singen, *К.*
Підй-ко, *Imperat.* zu піти: geh' nur! geh' wohl.
Підименовувати ся, unter fremdem Namen auftreten, den Namen wechseln. [Stiefel, *n.* s. Підбите.
Підйом, *m. Кв.* 84. Oberleder am
Підитнути ся, (*М.* I. 76. -ли ся ноги) starr werden, erlahmen, *vgl.* Підтинати.
Піді-. s. Підо-, під-.
Підібгати, підігнути, *v. a.* unterbiegen; unterschlagen (ноги); unterziehen, *Кн.* 260; unterstecken, *Л.* 16.
Підібрати ся, s. Підберати (ся).
Підігнати, (підженý, -женéш) *v. a.* s. Підганяти; — (в горý) jmdn in die Höhe treiben (bei Versteigerungen).
Підізвати, (підзовý, -зовéш), *v. a.* кого́ до себе jmdn zu sich rufen; einladen.
Під'їзд, *m.* Einkehr, Auffahrt, *f.*; 2) Streifzug, *m. К.*
Під'їздити, під'їзджати, *v. n.* heranfahren, -reiten; 2) Streifzüge machen.
Підіймати, (-йти), підіймати, *v. a.* aufheben, erheben, aufrichten; * кого́ на сьміх *АД.* I. 258 jmdn dem Gelächter, dem Spott preisgeben; 2) — ся sich erheben; *b)* — ся чого́сь etw. übernehmen, auf sich nehmen, sich einer Sache unterziehen; s. Підіймати.
Підійти, підходити, *v. n.* heran-, anrücken, -kommen; до кого́. ид комý, комý auf jmdn zugehen, sich jmdm nähern; — комý під ласку *Ч.* V. 104 jmds Gunst erschleichen, gewinnen; 2) *v. a.* jmdn hintergehen, zu überlisten, suchen, beschleichen.
Підіймати, *v. a.* s. Підіймати.
Підірвати, *v. a.* s. Підривати.
Підісок, -ска, *m. gew. pl.* підіски, Eisenstäbchen zum Beschlag der Wagenachse unterseits, *n* Achsenschiene, *f.* (eig. підвісок, вісь Achse).

Під'їсти, підїдáти, *v. a.* когó jmdm das Futter wegfressen (v. Vieh); 2) — собі sich satt essen.

Під'їхати, *v. n.* s. Підїздити 1).

Підкадити, *v. a.* beräuchern.

Підказáти, підкáзувати, *v. a.* hinzufügen im Gespräch; 2) einflüstern, einsagen, *Не.* [schmätzer, *m.* (Saxicola).

Підкáменець, -нця, *m.* Stein-

Підкамінчик, головáчик —, *m.* Cottus quadricornis. [s. Поткáне.

Підкáне, (= підткáне), *n. Не.*

Підканцеля(б)рист, *m.* Unterkanzelist, *m. Ко.*

Підкапітан, *m.* Unterhauptmann, *m.*

Підкáпок, -пка, *m.* Art Mütze mit Gebräme gemeiner Weiber, *Кух.*; 2) Scheitelkappe, *f.* -käppchen, *n. Зак.*

Підкарпáтнїй, *К.* підкарпáтский, *a.* an den Karpathen gelegen.

Підкáсистий, *a.* von unten geschürzt, gelüpft, gestülpt; 2) dickbäuchig.

Підквартóвий, *a.* — горнéць ca. 3 Liter fassend. [Untersteuermann, *m.*

Підкермáнич, підкéрмич, *Пар. m.*

Підкид, *m.* підкидáнка, *f.* підкидáне, *n.* das erste Pflügen.

Підкидáти, (-увáти), підкинути, *v. a.* in die Höhe werfen; unter etw. hinwerfen; комý heimlich jmdm etw. (Gestohlenes) zu-, hinwerfen, unterschieben; 2) — на жито & für den Roggen & das Feld zum ersten Male pflügen.

Підкидáчка, *f. Кн.* підкидьок(-док), -дька, -дка, *m.* untergeschobenes Kind, Findling, *m.*

Підкисáти, підкиснути, *v. n.* ein wenig sauer werden, gähren; aufgehen (v. Brotteig).

Підкиснички, *pl. Ме.* 199?

Підкишкати, *v. a.* § von zarter Jugend auferziehen.

Підківка, *f.* ein kleines Hufeisen; zierlicher eiserner etc. Beschlag unter dem Stiefelabsatz.

Підкіп, -опу, *m.* s. Підкоп.

Підкіпка, *f.* junge Henne, welche zur Zeit der Ernte (des Feimenlegens, кóпа) ausgekrochen ist.

Підкіпниця, дівчина —, *f.* kleingewachsenes Mädchen. [der Haarflechte.

Підкісник, *m.* Schleifband am Ende

Підкітка, *f.* s. Підмітка, Sohle, *f.*

Підкітькувати ся, *Зар.* hüpfend dahin rollen.

Підклад, *m.* s. Підкладка 1); 2) Teppich, *m.* Decke, *f.*; 2) Stiefelsohle, *f.*

Підкладáти, підклáсти, *v. a.* s. Підложити.

Підкладка, *f.* Unterlage, Grundlage, *f.* Grund, Untersatz, *m. Не.*; 2) s. Пóкладок.

Підклеїти, підклéювати, *v. a.* unterleimen, -kleben.

Підклóзувати, *v. a.* s Підцькувáти.

Підклонь, *f.* Seitenholz am Wagen, s. Клониця.

Підклонити, (-клóнювати), *v. a.* unter etw. biegen; *unterwerfen, *Пар.*

Підклóцкати, *v. a.* vorn gerade das Haar zustutzen, (*B.*).

Підкóва, *f.* Hufeisen; 2) s. Підківка.

Підковáти, s. Підкувáти.

Підковéць, -вця, підковонóсик, *Вол. m.* Hufeisennase, *f.* (Rhinolophus hipposideros).

Підкóл, *m.* Stich, *m.* das Einstechen.

Підколїнний, *a.* unter dem Knie befindlich.

Підколїнницї, *pl.* Strümpfe, *pl.*

Підколїно, *n.* Kniebeuge, *f. Пар.*

Підколóдний, *a.* unter dem Baumstamme, -klotze.

Підколóти, *v. a.* von unten stechen.

Підколóтник, *m.* Rebhuhn, *n.* (Perdix cinerea).

Підколýп, *m.* s. Перепелиця. [(*B.*).

Підколýпнути, s. Підпілїткати,

Підкомóнник, *m. Пар.* підконюший, s. *a. m.* Unterstallmeister, *m.*

Підкомóрий, *a. Мор.* Kämmerer, *m. adj.* підкомóрский.

Підкóп, -опу, *m. C.* II. 59 die Grube in der Erde, worein der Bienenstock eingelassen wird; 2) bodenloser Bienenstock (der Kühle halber); 3) Mine, Pulvermine, *f. K.*; 4) Keller, *m.*; *adj.* підкóпний. *Еф.* 17.; *підкіп на кого робити jmdm eine Grube graben.

Підкóпане, підкóпуване, *n.* Untergrabung, Unterwühlung, *f.*

Підкопáти, підкóпувати, *v. a.* untergraben, unterminieren; — ся sich —, s. hineingraben; — ся під чиóсь слáву *Кн.* 106 jmds guten Ruf zu verderben trachten. [terlistig.

Підкóпистий, *a.* heimtückisch, hin-

Підкормити, (-мляти), *v. a.* jmdn essen lassen, einwenig mästen.

Підкóрник, *m.* Rindenkäfer, *m.* (Hippophloeus).

Підкоротити, *v. a.* ab-, verkürzen, [abstutzen.

Підкосити, (-кóшувати), *v. a.* etwas ab- mähen.

Підкóтина, *f.* Unterlage (кóти) bei [Holzbauten, *f.*

Підкотити, підкóчувати, *v. a.* unter etw. wälzen, rollen; 2) — рукави etc. aufschürzen.

Підкóше, *n.* Korb fürs Mahlgetrei- [de, *m.*

Підкрадáти ся, (-крáсти ся), sich wohin verstohlen schleichen, sich heran-, hinzuschleichen.

Підкрасити, підкрáшувати, *v. a.* schöner machen; aufbessern; anstreichen, färben.

Підкрéп, *m.* підкріплене, *n.* Stärkung, [*f.* Beistand, *m.*

Підкріпити, (-пляти), *v. a.* kräftigen, stärken, erquicken.

Підкріяти, *v. n.* s. Окріяти.

Підкроїти, *v. a.* kurz zuschneiden, zustutzen.

Підкропúвник, *m.* підкропúвка, *f.* Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parv.).

Підкропúвниця, *f.* Hügelerdbeere, *f.* (Fragaria collina).

Підкропити собі sich tüchtig anes- [sen u. antrinken.

Підкругляк, *m. N.* e. Berges.

Підкрýпини, *pl.* gröbere Theile der gemahlenen Körner.

Підкрупити, підкрýчувати, *v. a.* von unten aufwinden, -drehen, -schrauben.

Підкувáти, *v. a.* коня — beschlagen (eig. unten anschmieden, *Mi.* IV. 231).

Підкукýндати, *v. a.* §. s. Підмóвити, *Gr.* 25.

Підкýлити, (-кýлювати), *v. a.* — пóги an sich, unter sich ziehen, krümmen.

Підкульок, -лька, (*d.* -кýльчик), *m.* vordere Lünse.

Підкупити, (-купляти), *v. a.* erkaufen, bestechen (eig. heimlich kaufen *Mi.* IV. 231); 2) überbieten, mehr als jmd bieten beim Kauf.

Підкýпний, *a.* bestechlich, bestech- [bar.

Підкýпник, підкýпень, -пня, *m.* Bestecher, *m. Пар.*

Підкýпність, -ости, *f.* Bestechlich- [keit, *f.*

Підкýпство, *n.* підкуп, *m. Пар.* Bestechung, *f.*

Підкýрене, підкýрюване, *n.* das Be- [räuchern.

Підкурити, *v. a.* von unten räuchern.

Підкусити, *v. a. Ко.* 21 verleiten, in Versuchung führen.

Підкýти, *v. a.* s. Підкувáти.

Підкухáрок, -рка, *m.* підкухáрчий, *s. a. m. К.* Küchenjunge, -gehilfe, *m.*

Підкущ, *m.* Halbstrauch, *m.*

Підлабýзнити ся, *Гл. б.* 121 до кого́ verliebt sich zu jmdm nähern, s. anschmiegen, einschmeicheln, *Пот.* I. 128.

Підлáдити, підлáджувати, *v. a.* anpassen, entsprechend zurichten; — ся під щось *К.* sich an etw. anschmiegen, s. an etw. halten; sich anpassen, *Кн.*

Підлазити, *v. n.* s. Підлізти.

Підлáсий, підлáсистий, *a.* unter dem Bauche weiss (wie лáсиця) *В.*

Підлáсити, *v. a.* чóрта мéдом gewinnen, hold machen.

Підлáскуване, *n.* Schmeichelei, Lobhudelei, Augendienerei, *f. К.*

Підлатáти, *v. a.* von unten flicken, -anschlagen.

Підлатка, *f.* Unterschlag bei abge- [nutzten Schlittenkufen, *m.*

Підлéва, *f. Ко.* 12. s. Підлива.

Підлéга, *f. Рч.* 250 Holzband unter der помістниця des Wagens, *n. vgl.* Підгéрць.

Підлéжний, *a.* unterworfen, unter- [liegend.

Підлéжність, -ости, *f. Фр.* Unterwürfigkeit, Unterthänigkeit, Hörigkeit, *f.*

Підлéно, *n.* Afterlehen, *n.*

Підленóвник, *m.* Afterlehensmann, [*m. Term.*

Підлéсливий, підлéслий, підлéстний, *a.* schmeichlerisch, schmeichelhaft, gleissnerisch, kriechend; до кого́сь jmdm gewogen, geneigt, willfährig.

Підлéсливість, (-стив-, *Не.* -стлив-, *КУ.*), -ости, *f.* Schmeichelei, Erschleichung der Gunst, *f.* das Einschmeicheln.

Підлéсник, *m.* s. Перелéсник.

Підлестити ся, підлéщувати ся, sich einschmeicheln.

Підлетіти, *v. n.* s. Підлітáти.

Підлéщик, *m.* junger лящ, лещ, (Abramis brama).

Підлива, підливка, *f.* Ueberguss, *m.* [Sauce, Brühe, *f. Н.* 266.

Підливане, *n.* das Begiessen.

Підливáти, підлити, *v. a.* unter etw. giessen, zugiessen; begiessen (Pflanzen); кого́ mit Zauberwasser jmdm den Weg od. das Haus begiessen.

*

Підливáч, *m.* Aufgiesser, *m.* *Пар.*
Підлйз. *К.* підлйза, (-áйко), підливáч,підлизýн підлизýха,*m.*Schmeichler, Speichellecker, Augendiener, *m.*
Підлизáти ся, підлйзувати ся комý sich bei jmdm einschmeicheln, jmds Speichellecker sein; 2) водá & підлйзує ся überfliesst an den Seiten des Geschirres bei langsamem Giessen; sich belecken.
Підлий, *a.* gemein, schlecht, gering, niedrig, niederträchtig, verschmitzt.
Підлйпки, *pl.* Art Pilze.
Підлйстник, *m.* s. Подорíшник.
Підлицяти ся до когó um jmds Gunst werben, sich einschmeicheln, kokettieren.
Підлїжка, *f.* *dim.* s. Підлóга, під-[кладка.
Підлїзти, *v.n.* langsam hinaufgehen, kriechen; steigen; unter etw. kriechen, schleichen; *під когó jmdn bestechen, *Кв.* 165.
Підлїкáр, *m.* Unterarzt, *m.* [íти.
Підлїпйти, (-пляти), *v.a.*s.Підклеп-
Підлїсє, *n.* Waldrand, *m.*
Підлїска, *f.* — трилатчáста Frühlings-Leberblümchen, *n.* (Hepatica triloba). [ster, *m.*
Підлїсничий, *a. s. m.* Unterfür-
Підлїсок, -ска, *m.* Viola mirabilis, V. odorata.
Підлість, -ости, *f.* Gemeinheit, Schlechtigkeit, Niederträchtigkeit, *f.*
Підлїт, -лету, *m.* Aufflug, *m.* *Пар.*
Підлїтáти, *v. n.* auffliegen, -aufflattern; herbeifliegen.
Підлїтка довгоплáвка, *f.* Flugfisch, *m.* (Exocoetus volitans).
Підлїтка, *f.* підлїток,-тка, *m.* *Мор.* noch ganz junges Mädchen, n. g. j. Kind, das Junge. [eines gepflanzten Nusskernes.
Підлїшок, -шка,*m.*einjähriger Trieb
Підлїщáк, *m.* Nuss, *f.*
Підлїщки, *pl.* s. Підлїска.
Підлóбє, *n.* Höhlung der Augen unter der Stirn, *f.* з підлóби дивити ся finster (aus tiefliegenden Augen) blicken s. 3-під. [terschobenes Actenstück.
Підлóг, -бга, *m. gr.* Betrug, *m.* un-
Підлóга, *f.* Grundlage, *f.* s. Підвáлина; Schwelle, *f.*; 2) Fussboden, *m.*
Підложити, *v. a.* unter etw. legen, unterlegen, -setzen; unterschieben; — чóботи die Stiefel besohlen.
Підлóжний, *a.* unterschoben, unecht, *Term.* [weib,Concubine,Maitresse,*f.*
Підлóжниця, *f.* *Ш.* II. 179 Kebs-
Підлóжність, -ости, *f.* Unechtheit, *f.* *Term.* Falschheit, *f.*
Підлокітє, *n.* *К.* Art Gestell, *n.*
Підлокóтник, *m.* Höhe einer Fensterbrüstung,*f.*Левч. [kriechender Mensch.
Підлýн. *m.* ein Niederträchtiger,
Підлягáти, підлягувати, підлячи, *v. n.* unterliegen, unterworfen, unterthänig sein; folgsam, gefügig sein.
Підлятн. *v. a.* s. Підшивáти.
Підмавляти, s. Підмовляти.
Підмагáти ся, *Зар.* sich aufraffen, s.zusammennehmen,s.materiell aufhelfen.
Підмаґýлити, *v.a.*§. s. Підмóвити.
Підмáйстер, -стра,*m.*Untermeister, Altgesell, *m.* *Под.*
Підмакáти, s. Підмóкнути.
Підмáна, *f.* *Ч.* IV. 93 Betrug, *m.* Lockung, *f.*
Підманити, підмáнювати, *v.a.*jmdn dh schmeichelhafte Versprechungen verführen, überreden; zu sich rufen, locken; *ptc.* підмáнений *Не.* oft betrogen, getäuscht. [verbesserten Systems.*f.*Левч.
Підмашйнок, -нка, *m.* Windmühle
Підменшáти, *v a.* klein machen.
Підмéсти, s. Підмітáти.
Підмéт.-éту,*m.* Feldstück, *n.* *Pa.* I. 371; — громáдский bestimmtes Gemeindegrundstück; Theil des Ackers zur Bebauung des Hanfes; 2) das erste Pflügen s. Підкид; 3) підмет, Subject, *n.* (in d. Gramm).
Підметóвий, *a.*subjectiv; Subjects-.
Підметчá, -áти, *n.* *Мог.* unterschobenes, ausgesetztes Kind,Findling,*m.*
Підмивáти, підмйти, *v. a.* unterwaschen, -spülen. [*B. vgl.* Омйв.
Підмйви, *pl.* zu freies Hofmachen,
Підмичок, -чка, *m.* s. Розвóра.
Підміна, *f.* підмінчá, -áти, *n.* ein von der відьма (вíщиця) heimlich vertauschtes, unterschobenes Kind,Wechselbalg, *m.* (*Ф.*) *vgl.* Відмінчá..
Підмінити, підмінювати, підмінйти, *v. a.* (heimlich) vertauschen, unterschieben, *Др. с.* 303; — ся simulieren, einen anderen vorgeben, scheinen wollen. [mengt, Zusatz, *m.*Mischung, *f.*
Підмісь, *f.* das was man unter etwas

Підмісячний, *a.* sublunarisch, *Пар.*

Підміт,-ету,*m.*s.Підмéт; 2)s.Подéнь.

Підмітáти. *v. a.* auf einen Haufen fegen, auf die Seite fegen, rein fegen, rein kehren.

Підмітка, *f.* підміток, -тка, *m.* Einlage aus Stroh in die Stiefel; 2) Sohle am Stiefel, *f.* neue Schuhsohle.

Підмітувати, *v. a.* s. Підкидáти.

Підмітчá, -áти, *n.* s. Підметчá.

Підмішáти, підмíшувати, *v. a.* untermischen, -mengen.

Підмóва, *f.* heimliche Ueberredung, Aufhetzung, *f.*; дáти ся на підмóву, sich verführen lassen.

Підмовляти, підмóвити, *v.a.* überreden, aufhetzen: когóсь на когóсь; verführen. [stand, *m.* Hilfe, *f.*

Підмóга, *f.* Unterstützung *f.* Bei-

Підмогáти, *v. a.* s. Підпомагáти.

Підмогáч, *m.* s. Помíчник.

Підмогильний, *a.*unter dem Grabhügel, Grabes-, *Te.*

Підмогорúчити, *v. a.* когó *Кв.* 535 jmdn zum Zwecke der Bestechung viel trinken (zechen) lassen.

Підмóжина, *f.* verlängertes Mark.

Підмóкнути. *v. n.* von unten (nach u. nach) nass werden; *adj.* підмóклий. etwas nass geworden.

Підмóсте, *n.* Brückenjoch, *n.* *Пар.*

Підмостúти, підмóщувати, *v. a.* ein Gerüst aufführen. [*n.* Stufe, *f.*

Підмосток,-тка.*m.*Gerüst; Podium,

Підмочú ся, (підмóгу, -мóжеш), *M.* I. 151 s. Підмагáти ся.

Підмочúти, підмóчувати, *v. a.* nass machen, anfeuchten.

Підмочка, *f.* Ueberschwemmung, *f.*

Підмулúти, підмýлювати, *v. a.* s. Підмивáти. [termauer,*f.*Untergemäuer,*n.*

Підмýри, *pl.Cm.*підмурóванє.*n.*Un-

Підмурувáти, *v. a.* untermauern.

Піднáєм, -áйму, *m.* Afterbestand, *m.* Aftermiete, *f.* *Term.*

Піднаємець, -мця, піднаймáтель (-йтель), *m.* Afterbestandnehmer, Aftermieter, *m.*

Піднаймáти, (-йти), піднаятú.*v.a.* hinzumieten, -dingen; — хáту als Afterpartei Wohnung mieten.

Піднайтú, піднаходúти, піднаймúти, *v. a.* hintergehen, betrügen; bestechen; s. Підійтú.

Підначáльний, *a* untergeben, unterthan, subaltern,*K.* [haber,*m.Др.с.*140.

Підначáльник, *m.* Unterbefehls-

Піднéбе, *n.* Klima, *n.* *Пар.*

Піднебéнний, *a.* Gaumen-, palatal.

Піднебéсє, *n.* Luftraum unter dem Himmel hin, *m.* Lüfte, *pl.*

Піднебéсний, *a.* unter dem Himmelsgewölbe, bis zum Himmel reichend, himmelhoch, *МШ.*

Піднебíнє, *n.* Gaumen, *m.* gaumenförmige Wölbung e. Backofens etc.

Піднéбний, *a.* *W.* Himmels-; klimatisch, *Гол.*

Підневíдити, *v. a.* когó *H.* 252. *K.* (*Хата.* 190) auf die Probe stellen, zu hintergehen,zu foppen trachten,s.Підвíдити.

Підневóлити, *v. a.* unterjochen, unterwerfen, *K.*

Підневóльний, (-вíльн-). *a.*nichtfreiwillig, unfrei, gezwungen, *Кн. Ст.*

Підневóльність, -ости, *f.* Unterthänigkeit, *f*; Zwang, *m.*

Піднепадáти, підпадáсти, *v. n.* herab-, herunterkommen, verarmen.

Піднéсенє. *n.* das Aufheben, Erheben; Erhöhung, Aufrichtung; 2) Hebung, Arsis, *Ог. f.*

Піднéсти, s. Підносúти.

Підни́вок, -вка, *m.* kleine Heuwiese am niedriger gelegenen Ende des Feldes.

Підникáти, підникнýти, *v. n.* ein wenig er-, aufwachsen; hervorsprossen, sich abheben, *МШ. У.*

Підниматú, *v.a.*s. Підіймáти; гнів на когó — in Zorn gegen jmdn entbrennen; крик, бýчу — ein Geschrei erheben, einen Krawall anstiften.

Підніже, *n.* Untergerüst des Tisches, *n.* *Kol.* I. 240; 2) —, підпóже s. Підніжок; Fussgestell, *n.*

Підніжка, *f.* Tritt, *m.* Trittbrett, Fussbrett, *n.* (bei der Schnitzbank, im Webstuhl, *gew. pl.*).

Підніжний, *a.* — корм, Gras, das auf der Weide zur Nahrung für das Vieh bleibt. [Schemel, *m.* *Ш.* II. 68.

Підніжок. -жка. *m.* Fusschemel,

Підніс, -óсу, *m.* Präsentirteller, *m.*

Піднóва, *f.* підновленє, *n.* Erneuerung, theilweise Reparatur, *f.*

Підновити, (-вляти), *v. a.* wieder wie neu machen, wieder herstellen; auffrischen, erneuern.

Піднорити, підно́рювати, *v.a.Пол.* unterwühlen, unterwaschen, -spülen.

Підносити, підно́шувати, *v. a.* aufrichten, erheben (крик, за́міт II); in die Höhe heben, auf-, emporheben; *hervorheben, aufnehmen, aufstellen, (га́дку) heben, fördern; — ся sich — —, Aufschwung nehmen. [wenig übernachten.

Підночува́ти, *v. n.* десь wo ein-

Підну́дити собі чого́ sich vollfressen. [antreiben, *Пар.*

Підну́жкати, підну́кати, *v. a.*

Підну́стрити, (підпюстр-, *Wgr.* XI), *v. a.* aufhetzen, anstiften.

Підняти, *v. a.* s. Підне́сти.

Підобга́ти, etc. підобра́ти etc. підогну́ти etc. s. Підi-.

Підобра́зний, *a.* -а стіна́ Wand, an der Bilder hängen.

Підогрівати, *v. a. К.* anfeuern.

Підожда́ти, *v. a.* s. Піджида́ти.

Підоздрі́ти, *v. a.* s. Підгля́нути.

Підо́зри, *pl. Ст.* Verdächtigungen, Einbildungen, *pl. Ст.*

Підозрівати, *v. a.* verdächtigen, argwöhnen dass jmd.... *Пар.*

Підо́зрілий, (-зрі́пний), *a.* verdächtig, verdachterregend.

Підозрі́не, *n.* підозрі́лість, *У.* (-зрі́вість, *Ф.*), -ости. *f.* Verdacht, Argwohn, *m.* Verdächtigung, *f.*

Підо́йма, *f.* Hebevorrichtung, *f.* Hebebaum, Hebel, *m.*; Reibescheit, *n.* (в во́зї); 2) Nelkenwurz, *f.* (Geum montanum gegen Verhebung).

Підо́й, s. Підій-.

Підо́к, -дка́, *m. dim.* kleiner Dachboden *Kol.* I. 57 s. Під I. [*f.* (сума).

Підокру́жок, -жка, *m* Trugdolde,

Підоллати, s. Підлива́ти.

Підоня́ти, *v.a.*s.Підня́ти, — ко́шту auf eigene Kosten etw. unternehmen, Auslagen haben.

Підопала́ти, *v. a.* кру́ни, wannen.

Підора́ти, підо́рувати, *v. a.* unter-

Підо́рва, *f.* Art Pilze. [pflügen.

Підорва́ти, s. Підрива́ти; підо́рваний *a* mit Leistenbruch. [rum europ.).

Підорі́шник, *m.* Haselwurz, *f.* (Asa-

Підосино́вик, підосі́чник, *m.* Boletus aurantiacus.

Підосі́нник, *m.Вол.*s.Підосино́вик.

Підоспі́ти, *v. n.* zur rechten Zeit ankommen, anlangen; 2) reif werden.

Підостріпина, *f.* e. längere Latte im Dache.

Підофіцер, *m.* Unterofficier, *m.*

Підохо́та, *f.* Aufmunterung, *f. Пар.*

Підохоти́ти, підохо́чувати, *v. a.* aufmuntern; підохотува́ти, *v. n. Гол.* III. 60 sich gütlich thun, sich anheitern.

Підоцьвітино́вий, *a.* unterhalb des Perigons.

Підо́шва, *f.* Sohle, Fussohle, *f.*

Підпада́ти, *v. n.* unter etw. fallen, gerathen; unterliegen, unterworfen sein, verfallen; 2) *v. a.* jmdn inständig bitten, mit Bitten bestürmen, *Мх. b*) jmdn hintergehen. [zum Anziehen.

Підпа́дистий, *a.* чо́біт schwierig

Підпа́л, *m.* Nahrung des Feuers, *f.* Zunder, *m.*; 2) Anzünden, Unterlegen des Feuers, Feueranlegen, *n.*; 3) Pulvermine, *f.* Sprengschuss, *m. Пол.*

Підпала́ти, *v. a.* s. Підопала́ти.

Підпала́чка, *f.* s. Перепеля́ця,(*В.*).

Підпа́лене, *n.* das Anbrennen von unten; 2) Brandlegung, *f.*

Підпале́нник, підпаля́ч, підпа́льщик, *Кн. m.* Brandleger, -stifter, Mordbrenner, *m.*

Підпаля́ти, підпа́лювати, *v.a.* Feuer anlegen, von unten anzünden; 2) — коня́ dh hitziges Fahren od. Reiten gebrechlich machen.

Підпалка, *f.* Zunder, *m.* Anmacheholz; 2) — підпалок, -лка, *m. H.* 200. *Ос.* (61) XII. 67. s. Пали́ця.

Підпа́льна лодя, Brander, *m. Пар.*

Підпа́лбвий, *a.* Percussions-, *Пол.*

Підпанок, -нка, *m.* kleiner Herr; Diener eines grossen (echten) Herrn, *m.*

Підпар, *m.* aus Stroh geflochtene Bedeckung für Tabaksetzlinge, *f.*

Підпа́рити, *v. a.* dampfen; von unten erwärmen. [рубок.

Підпарубо́чний, *s. a. m.* junger па-

Підпарубо́чня, *f. coll.* ältere Burschen, unreife Jünglinge, *pl.*

Підпа́сач, підпа́сич, підпасок, -ска, *m.* Unterhirt, Gehilfe eines Hirten, *m.*

Підпасок, -ска, *m ŻP.* Hüfte, Seite, *f.*

I. Підпа́сти, підпасати, *v. a.* mit

Futter, Weide stärken, ziemlich fett mästen; — ся sich — —; unterwegs ein wenig füttern.

II. Підпáсти, *v.n. v.a.*s. Підпадáти.

Підпéнька, *f.* Winter-, Stockschwamm, Hallimasch, *m.* (Agaricus melleus); —дріóнá Nagelschwamm, Krösling, *m.* (A. esculentus); — пахнýча Nelkenblätterschwamm, falscher Mousseron (A. oreades); — верóóва Schwefelkopf, *m.* (A. fascicularis); — пéся Bitterschwamm (A. lateritius), *Вол.*

Підперáти, підпéрти, *v. a.* unterstützen, stützen; anstemmen; — ся sich — —. [umgürten.

Підперезáти, підперíзувати, *v. a.*

Підпéріз, -ізу, *m. К.* Gürtel, *m.*

Підпечалúти, *v. a.* zu viel grämen. *Л.* 118.

Підпечú, підпікáти, *v. a.* von unten anheizen, anbrennen, Brennstoff zusetzen; 2) einwenig backen.

Підпечінь, *f.*?

Підпилий, *a. Ш.* II. 13 betrunken.

Підпилок, -лка, *в.* Пильнúк, *Под.*

Підпинáти, *v. a.* unten-, anheften, -schnallen. [Unterzeichnung, *f.*

Підпис, *m.* підпись, *f.* Unterschrift,

Підпúсанє, підпúсуванє, *n.* das Unterschreiben, Unterfertigen.

Підпúсар, *m.* підписáрчий, (-áрший, *Не.*), *s. a. m.* Schreibergehilfe, *m.*

Підписáти, підпúсувати, *v. a.* unterschreiben, unterzeichnen, unterfertigen; — ся sich — —. [pisse, *n.*

Підписка, *f.* Bescheinigung, *f.* Rece-

Підпúсний, *a.* unterschrieben; -е : Jota subscriptum, *Бор.* [(oft) betrinken.

Підпúти, підпивáти собі, *v. a.* sich

Підпúток, -тку, *m.* Rausch, *m.* Zechen, *n.* на підпúтку im Rausch *Кч.* 27.

Підпíга, *f.* Ordensband, *n.* (Catocala).

Підпілїть, *int.* vom Wachtelschlag: підпілїткати, підпідьóмкати, *v. n.*

Підпілїтка, *f.* s. Перепелúця.

Підпíнок, -нка, *m. Ко.* 216 gemeiner Brantwein. [Stütze.

Підпірка, *f. dim.* s. Підпóра, kleine

Підпíч, -éчи, *f.* підпíче, *n.* leerer Raum, Nische, *f.* Loch, *n.* unter dem Ofen, u. d. Ofenherd.

Підплатúти, підплáчувати, *v. a.* heimlich bezahlen, bestechen.

Підплéсти, підплїтáти, *v. a.* unterflechten. [tern reichend.

Під-плéчі, *adv.* bis zu den Schul-

Підплéчник, *m.* Achselhöhle, *f.*

Підпливáти, підплúсти, *v. n.* hinzu-, hinanschwimmen, -schiffen; — крóвю im Blute schwimmen; під стáрість -ати, sich dem Greisenalter nähern, *P.* 130.

Підплúгувати, (-прúгувати), *v.n.* hüpfend hintrotteln.

Підплúтник, *m.* підплитúнка, *f.* kleiner unter Steinplatten nistender Vogel, *ГШ.*; 2) Uferschwalbe, *f.* (Hirundo riparia).

Підплїкувати, підплекáти, *v. a.* телú до корóви ansetzen zum Säugen; * einander zuführen u. zu verbinden trachten. [tauglich, *m.*

Підплýжник, *m.* Ochs zum Pflug

Підповідáти, підповíсти, *v. a.* einsagen, einflüstern.

Підпóвня, *f.* Vollmond, *m.* [Gürtel.

Підпóїсок, -ска, *m. Ч.V.* 667 kleiner

Підпоїти, підпóювати, *v. a.* jmdn berauschen, jmdm ein Räuschchen beibringen. [пóлик.

Підполúче, *n.* obere Bordüre des

Підполкóвник, *m.* Oberstlieutenant, *m. adj.* -нúчий. [setzen, annehmen.

Підположúти, *v. a. Кл.* voraus-

Підполонúньский, *a. Гол.* гóри -і Untergebirge, *n.*?

Підполоч, *f.* vom Wasser unterwaschenes (spültes) Ufer. [tagszeit.

Підполýднїшний, *a.* um die Mit-

Підполюсóвий, *a.* Polar-.

Підпомагáти, підпомочú, *v. a.* unterstützen, nachhelfen, Beistand, Hilfe leisten; fördern. [leistung. *f.* Beistand, *m.*

Підпомóга, *f.* Unterstützung, Hilfe-

Підпомóчний, (-óщний, *Ко.* 176), *a.* Hilfs-, Aushilfs-, subsidiär.

Підпомóшник, (-мóщник), *m.* Beihelfer, Helfer, Förderer, *m.*; 2) Gehilfe, *m. Кч.* 198.

Підпóна, *f.* Balken, *m.* (am Gehirn).

Підпóра, *f.* Stütze, Lehne, *f.* Stützpfeiler, *m.* [nant, *m.*

Підпорýчник, *m.* Unterlieute-

Підпоясáти, s. Підперезáти.

Підпрáва, підправка, *f.* Nachbesserung, Reparatur, *f.* berichtigender (fremder) Zusatz, Interpolation, *f. К.*; Zuthat,

Zugabe, *f.* zum Einmachen Dienendes &.

Підпра́вити, (-вля́ти), *v. a.* gut bestellen: по́ле; nachbessern; reparieren; mittels e. Zuthat einmachen: борщ &

Підпрани́че, *n.* Partie Wäsche die man auf einmal unter den Bleuel (прани́к) legt. [*m.*) Unterfähnrich, *m.*

Підпрапо́рний, *v. a. m.* (-о́рщик.

Підприє́мець, -мця, *m.* Unternehmer, *m.* [Gesellschaft als Unternehmer, *f.*

Підприє́мство, *n.* Unternehmung,

Підпри́жик, *m.* Schnellkäfer, *m.* (Elater). [s. Підве́сти 1).

Підпрова́дити, (-ва́джувати), *v.a.*

Підпроси́ти, (-про́шувати), *v. a.* insgeheim bitten.

Підпру́га, *f. Гр.* s. Попру́га.

Підпру́жити, *v. a. Ст.* die Sattelriemen fest anziehen u. anschnallen.

Підпрути́ти, *v. a.* — ко́су die Sense mit e. eisernen Leiste (прут) fester machen. [gerissenen Sense, *m.* s. d vor.

Підпру́ток, -тка, *m.* Unterschlag zur

Пі́дпряг, *m.* Dazu-, Beispannen, *n.*

Підпрягáти, підпрячи́, *v. a.* dazu-, zu-, beispannen, einschirren. [men.

Підпри́тати, *v. a.* einwenig aufräu-

Підпускáти, підпусти́ти, *v. a.* кого́ до се́бе etc. herannahen lassen, sich nähern lassen; zulassen; 2) ver-, untermischen, zugeben.

Підпухáти, підпу́хнути, *v. a.* einwenig anschwellen; *adj.* підпу́хлий, aufgetrieben, aufgeschwollen. [gen, *m.*

Підпу́щник, *m. Пол.* Lab, Labma-

Підпя́ний, *a.* s. Підпи́лий.

Підрабля́ти, s. Підробі́ти.

Підрáдити, підрáджувати, *v a. IГ.* schlecht berathen, verführen, verleiten.

Пі́драний, *ptc.* zerrissen, s. Подéрти.

Підребéре, *n.* Gegend unter den Rippen, *f.*

Підреше́ток, -тка, *m. gew. pl.* підреші́тки gröberes Bastsieb; kleineres B.

Пі́дрив, *m.* Unterwühlung, *f.*

Підривáти, *v. a.* von unten etw. anreissen, abreissen; schädigen; 2) s. Підри́ти.

Підривáч, *m.* Wühler, *m.*

Пі́дривка, *f.* Art Fischnetz.

Підри́зник *m.* Art Priestergewand, *n.*

Підри́ток, -ти́ка, *m.* Cyprinus Nordmanni.

Підри́ти, *v. a.* unterwühlen, -graben.

Підрівнáти, *v. a.* ebnen, gleich machen.

Підрі́зати, підрі́зувати, *v. a.* beschneiden, an-, abschneiden, abstutzen; ausschneiden, — пчо́ли zeideln.

Пі́дрізка, *f.* Messer zum Zeideln, *n.*

Підрі́зовач, *m.* Art Halbpflug, Scarificator, *m.* [Kleider.

Підрімáни, *pl. Ч.* II. 606 Art weibl.

Підрі́че, *n.* Feld, Wiese etc. am Flusse gelegen.

Підробо́ити, (-бля́ти), *v.a.* einwenig weiter machen; панчо́ху — den Strumpf anstricken; 2) unterschieben, fälschen, nachmachen.

Підро́бле́не, *n.* s. d. vor.; 2) Fälschung, Nachmachung, *f.*

Підрозумівáти, *v. a. Пол.* darunter verstehen, voraussetzen.

Підростáти, підрости́, *v. n.* heranwachsen, in die Höhe schiessen; auf gehen (v. Teig).

Пі́дросток, -тка, *m.* s. Підлі́тка.

Підрубáти, підру́бувати, *v.a.* unten anhauen; * — хáту на всї чоги́ри ýгли eine Familie, einen Haushalt total ruinieren.

Підрумяни́ти, (-нювáти), *v.a* röthen, schminken, *K.*; — ся leicht erröthen.

Підру́чний, *a.* unter der Hand befindlich, Hand; — кінь etc. linkseitig eingeschirrt; 2) s. Підру́чник 3), 4).

Підру́чник, *m.* Handwindel der kleinen Kinder, *m*; 2) Handbuch, Compendium, *n.* Leitfaden, *m*; 3) Helfer, der Hörige, Untergebene; 4) Handlanger, Gehilfe, *m. Кч.* 309.

I. Підря́д, *m.* Entreprise, Unternehmung, — на що Concession, *f*; 2) Lieferungscontract, *m.* Lieferung, *f. Рч.* 256.

II. Підря́д, *adv.* nach der Reihe insgesammt, nacheinander, *Не.*

Підрядити, (-ряджувати), *v.v.* кого́ mit jmdm wegen e. Arbeit od. wegen e. Lieferung einen Contract schliessen; dingen, mieten; — ся sich vermieten, dingen lassen, etw. übernehmen, під що-сь *Кв.* 399. [altern, subordiniert.

Підря́дний, *a.* untergeordnet; sub

Підря́дність, -ности, *f.* untergeordnete Stellung; Subordination, Subalternation, *f. Пл.*

Підрядно-суперечний, *a.* subconträr entgegengesetzt, *Пл.*
Підрядчик, *m.* Lieferant, Unterneh-[mer, *m.*
Підсадє, *n.* der dem Hause nächstgelegene Theil des Obstgartens, *Ф.* (*Р.Х.*94).
Підсадистий, підсадкуватий, *a.* *Пол.* untersetzt, stark entwickelt, plump.
Підсадити, підсаджувати, *v. a.* unterlegen, -stellen; 2) emporhelfen, emporsteigen helfen; 3) dazupflanzen. [нянка.
Підсадівка, підсадка *f.* *Вол.* s. Стер-
Підсак, *m.* підсака, підсакївка, *f.* kleines Fischernetz im ganzen Bogen an e. Stange angebunden.
Підсахарити, *v. a.* § berauben; — собі sich voll, satt essen, (*Фр.*).
Підсвинок, -нка, *m.* halbjähriges Schwein, *Mi.* II. 362.
Підсьвічник, *m.* Leuchter, *m.* *Не.*
Підсобійний, *a.* s. Підсобійний.
Підсилити, підсилити, *v. a.* kräftigen, unterstützen, fördern, *Пар.*
Підсилок, -лку, *m.* *Левч.* Stärkung, Erquickung; Verstärkung, *f.*
Підсинити, підсинювати, *v. a.* einwenig bläuen, *Не.*
Підсипати, *v. a.* unter etw. streuen, schütten; * — собі sich tüchtig antrinken; 2) * — ся sich einschmeicheln, *Левч.*
Підсипка, *f.* was zum Unterschütten dient. [res Sieb.
Підситок, -тка, *m.* feineres, kleine-
Підсихати, *v. n.* nach u. nach trokken werden. [nachsäen; 2) durchsieben.
Підсївати, підсїяти, *v. a.* dazu-,
Підсївки, *pl.* *Гол.* III. 9 das Säen am Feldende.
Підсїдати, підсїсти, *v. n.* auf jmdn lauern, sich in Hinterhalt legen; 2) gerinnen (молоко); підсїло ся яйцє, das Embryo hat sich im Ei entwickelt; 3) підсїджувати ся s. Присїдати ся.
Підсїдка, *f.* Hinterhalt, *m.* Lauer, *f.* на підсїдки ити (на заяця &) auf den Anstand gehen, (*B.*).
Підскакувати, підскочити, *v. n.* aufspringen; aufhüpfen; 2) unter etw. springen. [befindlich.
Підскірний, *a.* unter der Haut
Підскірниця, *f.* Art Fadenpilz: Rizomorpha, *Вол.* [ховзнути ся.
Підсковзнути ся. *К. Кух.* s. По-
Підскозоблиця, *f.* Art Wasserschlange, s. Піскозоблиця.
Підскок, *m.* Sprung, *m.* у підскоки ити, бічи in (lustigen) Sprüngen hingehen, dahin ganz froh hüpfen, *Ф.*
Підскоцький, підскочний, *a.* -а пісня, нута etc. fröhliche, zum hüpfenden Tanz einladende Weise.
Підскринок, -нка, *m.* Schrotkasten in e. Mühle, *m.* [unten rupfen.
Підскубати, підскубости, *v. a.* von
Підслїдити, *v. a.* auf die Spur kommen, bemerken.
Підслїпуватий, *a.* verblendet, kurzsichtig, unwissend, mit Blindheit geschlagen, *Кл.*
Підслужливий, *a.* sich durch Niederträchtigkeiten einschmeichelnd, knechtisch, *К.*
Підслужувати, *v. n.* dienen; — ся кому sich bei jmdm einzuschmeicheln suchen.
Підслух, *m.* das Behorchen, Belauschen, на підслухи *АД.* I. 211 um zu horchen, zu beobachten, zu belauschen.
Підслухати, підслухувати, *v. a.* horchen, belauschen.
Підслухач, *m.* Aushorcher, Spion, *m.*
Підсмалити, s. Присмалити.
Підсметанє, *n.* die Schichte unter dem Rahm, unterer Rahm, *m.*
Підсметанник, *m.* s. Сметанник.
Підсмикати ся, die Aermel aufziehen.
Підсьміювати, *v. n.* *Кв.* 91 lächeln, spotten, scherzen; — комусь *Гл. б.* 74 verlachen, höhnen.
Підсмушити, *v. a.* kurz scheren, rupfen, stutzen.
Підсиизок, -зка, *m.* Art Topf, *Зак.*
Підсобистий, *a.* unter sich gebogen.
Підсобити, (-бляти), *v. a.* кому helfen, beistehen, unterstützen, Beistand gewähren, *Ст.* [schlächtige Mühle.
Підсобійний, *a.* — млин unter-
Підсогласити, *v. a.* кого, *Кн.* (*Пр.* VIII. 300) bereden, bewegen, anregen.
Підсоки, *pl.* die Aufwiegler, (*pl.*); 2) Cabale, Intrigue, *f.* Ränke, *pl.* *Пар.*
Підсоловій, *m.* Bastardnachtigall, *m.* (Sylvia hypolais) *Mi.* II. 410.
Підсолодити, *v. a.* versüssen.
Підсонїчник, підсонух, *m.* s. Сонїчник.

Підсóхнути, *v. n.* s. Підсиха́ти.
Підспі́вач, *m.* Dichterling, Poetaster, Afterdichter, *m. K.*
Підспі́вувати, *v. n.* mit der Stimme accompagnieren, zusingen, *K.*
Підспі́дник, *m. Левч.* s. Підсубі́й- [ник.
Підспі́ль, *adv.* s. За́спіль.
Підспо́ра. *f. Зак.* Hilfe, Förderung, *f.*
Підспори́ти (-я́ти). *v. n.* кому́ nachhelfen, fördern.
Підспору́га, *f. K.* Ausbesserung. [Restauration, *f.*
Підсрібня́к, *m.* Perlmutterfalter, *m.* (Argynnis).
Підста́ва, підста́вина, *f.* Unterlage, Grundlage, -linie, Basis, Grundfläche, Grundpfeiler, *m. f.*; 2) Unterschiebung, Vertretung, *f. Л.* 39; *Ч.* V. 1005?
Підставка, *f.* kleine Unterlage; 2) Untersatz, *m. Пар.*; 3) Besohlung, *f*; 4) Geigensteg, *m.*
Підставля́ти, (-а́вити). *v. a.* unter etwas stellen, setzen, unter -schieben, unterstellen; 2) — чóботи die Stiefel besohlen.
Підста́вник, *m.* Leuchter, *m.*
Підста́роста, підста́рість. *Гол.* III. 304. *m.* der jüngere ста́роста; Unteraufseher bei der Frohne, Untervogt. *m.*
Підстарший, *a.* nächst ältere.
Підсте́гне, *n.* Unterschenkel, *m. B.*
Підстеля́ти, підсте́лювати, *v. a.* unterstreuen, unterbreiten, -betten, -legen, -polstern.
Підсте́ля, *f.* Standort der Kühe, *m.*
Підстеречи́, підстеріга́ти, *v. a.* bemerken, ertappen; auflauern, aufpassen, beobachten, *C.* II. 111. [*Ч.* IV. 306.
Підсті́лк, *n* Raum unter dem Tisch, *m.*
Підсті́лка, *f.* Streu, *f.*
Підстьóбнути, *v. a.* einen Streich, Stoss von unten geben.
Підсто́жень, підсто́жерине, *n* Unterstreu, Unterlage des стіжóк, *f.* s. Сто́жерине.
Підсто́лини, *pl.* Kofer auf Füssen unter dem Tisch (in e. Bauernhütte), *m.*
Підсто́яти ся, підсто́ювати ся, sich setzen, sich abklären; 2) gerinnen, dick werden; 3) *v. a.* чóботи — s Підставля́ти 2).
Підстрига́ти, підстри́чи, *v. a.* abscheren, beschneiden, verschneiden, abstutzen.
Підстрига́ч, *m.* Wollabscherer, Tuchscherer, *m.*
Підстрі́лити, (-і́лювати). *v. a.* andarunter-, erschiessen.
Підстрі́чний, *a.* s. Стрі́чний; При- [стрі́чний.
Підстрі́ше, *n.* Halbdach, *n.*
Підстрі́шник, *m.* Sperber, *m.* (Astur nisus), *B.*
Підступ, *m.* Hinterlist, Arglist, Rän- [ke, *f.*
Підступа́ти, (-я́ти), *v. n.* heranherzutreten, herankommen, sich nähern, anrücken; 2) *v. a.* — ціну́ erhöhen.
Підсту́пний, *a.* hinterlistig, arglistig, berückend, verfänglich.
Підсту́пність, ости. *f.* s. Підступ, Verfänglichkeit, *f. Пар.*
Підсубі́йник, підсубі́йок, -і́йка, *m.* s. Підсобі́йний млин.
Підсува́ти, підсу́нути, *v. a.* unterschieben, -legen, -stecken; etw. hinrücken.
Підсуди́мий, *a.* unter jmds Gerichtsbarkeit stehend; verklagt, vor Gericht gezogen, der Angeklagte.
Підсу́док, -дка, *m. Ко.* 77. *Гр.* Unter- [richter, *m.*
Підсу́канець, -нця, *m.* Maisbrei, *n.* (*B.*).
Підсука́ти, *v. a.* — ни́тку dünner an dem Ende drehen; — рукави́ aufziehen, -schürzen.
Підсусі́джувати ся, підсусі́дити ся *Др. с.* 218 als Nachbar im Clientelverhältnisse sich ansiedeln, von jmdm Bestand nehmen, *K.* (*Хата.* 175) Nachbar sein, *ІГ.*
Підсусі́док, -дка, *m.* Nachbar, Bestandnehmer im Clientelverhältnisse, *m. adj.* підсусі́дский.
Підта́качка, *m.* Jaherr, *m. Кв.* 105. s. Підтовчка́чка, підóреха́ч.
Підтане́чний, (-е́нний), *a.* tanzlustig.
Підтанцюва́ти, *v. n.* leicht dazu tanzen, hüpfen.
Підтéрти, *v. a.* s. Підтира́ти.
Підте́ча, *f. Не.* (*Пр.* XI. (1) 107) Gerüst von Pflöcken worauf das Fischernetz zum Trocknen gelegt wird, *n.*
Підтечка, *f.* s. Підтичка 2).
Підти́кати, *v. a. Н.* 25 unter etw. setzen, stützen, stecken, stossen, stopfen; — ся sich aufschürzen.
Підтина́ти, *v. a.* s. Підтяти.
Підтйнник, *m.* Scrophularia nodo-

sa; 2) Nonnea pulla. *B.* [ern; abreiben.
Підтира́ти, *v.a.* ab wischen, scheu-
Пі́дтирка, *f.* das Abwischen.
Підтита́рий, *s.a. m.* Unterkirchendiener, *m.* [*m. Кв.* 438; 2) s. На́дтичка.
Пі́дтичка, *f.* Fetzen zum Stopfen,
Підтїка́ти, підтечи́. *v.n.* unter etw. darunter fliessen. [Dirne.
Підті́панка, *f. Ко.* 200 liederliche
Підтовка́чка, *m. Кв.* 73. 140. der in einer Schenke dazu bestellt ist um dem Abnehmer des Getränks dasselbe, dh Stossen unter den Arm wegzugiessen, s. d. folg.
Підто́вкнути, підтовка́ти, *v.a. Кв.* 73 unter etw. stossen, s. d. vor.
Підто́ки, *pl.* gabeliges Werkstück an d. Hinterachse des Wagens.
Підтопи́ти, *v. a. Ч.* V. 367 überfluten; 2) etwas heizen.
Підтопта́ти ся, alt werden, abgemergelt w. *Ш.* I. 143. [markt, k. Messe.
Підто́рже.(-а).*n.Н.*174 kleiner Jahr-
Підто́чина, *f.* Maulwurfhügel, *m.*
Підточи́ти, (-о́чувати), *v. a.* von unten anstücken; 2) schleifen, ziehen, wälzen, rollen unter etw.: віз під шо́ву; 3) unten etw. (spitz) drechseln; 4) von unten benagen, abfressen. [на́дтичка.
Підто́чка, *f.Ч.*VII.426. s. Пі́дтечка.
Пі́дтра́вний, *a.* -а коса́ gut das Gras mähend. [essen [τράπεζα].
Підтрепе́зувати ся, sich satt
Підтрови́ти, *v a.* на кого́ hetzen.
Підтруня́ти, *v.a.Ко.* 209 antreiben, anstacheln. [schütteln.
Підтряса́ти, підтрясти́, *v. a.* etw.
Підтряха́ти, (-хнути), *v. n.* etwas trocken werden. [pontica.
Підту́мок, -мка, *m.* junge Clupea
Підтупцем, (-тюп-), *adv.* s. Підбігцем. [Gauner, Dieb, *m.*
Підтя́га, *m. Ко.* 226. Langfinger,
Підтяга́ти, підтягну́ти, підтя́гувати, *v. a.* anziehen, von unten zusammenziehen, festschnallen, mitziehen, nach oben aufziehen; *einbeziehen; 2) *v. n.* (го́лосом) einstimmen, accompagnieren.
Підтя́жка, *f.K.* Tragband, *n.* Hosenträger, *m.*
Підтя́ти, (підо́тну, (-діт-), підо́тнеш), *v.a.* von unten anhauen, anschneiden; — кри́ла, воло́сє, & zustutzen; * — кого́ jmdm e. empfindlichen Schaden beibringen. [Піти́ gehen.
Пі́ду́, піде́ш & піду́ть, *praesens* zu
Підупада́ти, підупа́сти, *v. n.* in Verfall kommen, herunterkommen, arm werden.
Підуст, *m.* підуства,(-у́стов),піду́стки, *f.* Nöstling, Schnätzer, *m.* Nase, *f.* (Chondrostoma nasus). [tzen,aufwiegeln.
Підусти́ти, підуща́ти, *v. a.* aufhe-
Піду́стливий, *a. У.* aufhetzend, aufwiegeind, aufwieglerisch.
Підуфа́лий, *a Гол.* s. Подуфа́лий.
Підучи́ти, піду́чувати, *v. a.* dazu jmdn einwenig unterrichten, abrichten, lehren; 2) — ся einwenig lernen, dazu lernen, abgerichtet werden.
Піду́шник, *m.* s. Зау́шник. *Зг.*
Підха́рчити ся. genug, satt essen.
Підхва́лювати, *v. a.* lobend zureden.
Пі́дхват. *m.* s. Пі́дривка. [хо́пити.
Підхвати́ти, підхва́чувати,s. Під-
Підхво́стний, *a.* -а то́рбочка Afterdrüse, -tasche, Drüsentasche, *f. Пол.*
Пі́дхвосток, -стка, *m.* — жіно́чий Weibernarr, *m.*
Підхили́ти, підхиля́ти, підхи́лювати. *v.a.*von unten wenden, unter etw. bringen; — двері halb öffnen.
Підхі́дний, *a. ОП.* s. Підхо́жий 1).
Підхлї́бний, *a.* s. Підле́сливий.
Підхлї́бник, *m.* s. Обле́сник.
Підхмели́ти, *v. a.* berauschen.
Підхмі́льний, *a.* Rausch-, -ний ґаз Rauschgas, Lust-,Lachgas, *n. Пол.*
Підхова́ти, (-о́вувати), *v. a.* dh eine Zeit auferziehen, pflegen (über die ersten Lebensjahre hinaus).
Підхо́д, *m.* listige Redewendung, Anspielung, *f. М.* II. 174; 2) Verhältnis, *n. Кн.* (in d. Mathem).
Підходи́ти, *v. n.* s. Підійти́; — під що zu etw. passen, entsprechend sein; підходи́щий, *a.* gewöhnlich, nicht sonderlich.
Підхо́жий, *a.* passend, entsprechend, günstig; 2) im vorgerückten Alter.
Підхо́лме. *n. B.* Fuss des Hügels, *m.*
Підхору́нжий, *s. a. m.* Unterfähn-
Підхоті́лий,*a.*s.Підхо́жий.[rich,*m.*
Підцїцї́рка, *f.* s. Посьмітіо́х.
Підцю́пити, *v. a.* §. wegschnappen,

-stipitzen, *Лесч.* [сїдáти.

Підчанýти, *v. n.* на когó s. Під-

I. Підчас, підчіс, *m. coll.* erste Kohl-Krautblätter, -sprossen, *pl.*; 2) aus denselben zubereitete Speise.

II. Підчас, *conj.* — тóго, während dem, zur Zeit, s. Під II.

Підчáший, *s. a. m.* підчáшник, *m.* Untermundschenk, *m.* [ten anhängen.

Підчепúти, (-пляти), *v. a.* von un-

Підчепýрити, *v. a.* nett machen, schmücken. [Bauche, — weiss (Ochs &).

Підчерéвий, *a.* von, unter dem

Підчеркáти, підчеркнýти, *v. a.* unterstreichen.

Підчесáти, підчісувати, *v.a.* hinaufkämmen; — ся s. Причесáти трóха.

Підчинúти, підчиняти, *v.a.* — збіже reinigen; 2) — перá *ОП.* zuschneiden; 3) untermischen, -mengen.

Підчúнка, *f.* Falbel- od. Bortenbesatz unten am Unterrocke der Frauen, *m.*; 2) *pl.* підчинки ausgesiebte Körner, Geafter, *n.*

Підчúстити, підчищáти, *v. a.* reinigen; 2) wegräumen, entwenden.

Підчмелúти, *v. a.* s. Підхмелúти.

Підшанцьóвувати ся до когóсь. §. *Др. с.* 297 sich zu jmdm nähern.

Підшафáрий, *s. a. m. Рч.* 12 Unterschaffner, *m.* [bläserei, *f.*

Підшепт, *m.* Einflüsterung, Ohren-

Підшéптувати, *v. a.* einflüstern.

Підшивáльник, *m.* Schustergesell, der die Sohlen unternähet.

Підшивáти, підшúти, *v. a.* von unten annähen, unternähen, unterfuttern; — чóботи neue Oberleder u. Sohlen zu fertigen Röhren annähen; 2) ся під когó, п. що sich auf jmdn berufen, etw. zum Vorwand nehmen, unter etw. sich einschleichen.

Підшивка, *f.* підшитé, *n.* Unternähen der Sohlen u. des Oberleders, *n.* s. d. vor; 2) Gesellenarbeit, *f.*; 3) (підшевка) Unterfutter e. Kleides, *n.*

Підшúйка, *f.* s. Підбрáниця 1).

Підшúпник, *m. Нов.* eiserne Hülse, worin der Zapfen einer Walze läuft.

Підшмирúти ся, s. Підхмелúти ся.

Підштóвхувати, *v. a.* von hinten stossen. [*a.* §. aufstacheln, aufhetzen.

Підштрúкувати, підштýрити, *v.*

Підшýчувати, *v. a. Ч.* IV. 569 scherzen, spassen.

Під'юдити, під'юджувати, *v.a.* aufhetzen, anreizen, s. Підустúти.

Під'ючний, *a.* -е звірá Saumthier, *n.*

Під'ябедити, *v. a.* §. verleumden.

Під'явúчний, *a.* -а кість Zungenbein, *n. Пол.* [heit.

Під'язúчниця, *f.* Art Kinderkrank-

Під'ярéмний, *a.* jochtragend, *K.* Joch-. [Lastthier, *n. K.*

Під'ярéмник, *m.* Jochstier, *m.* Zug,

Під'ярівки, *pl.* Sommeräpfel, *pl.*

Піжда, *f.* s. Пóжид.

Піждáти, *v. a.* warten.

Піжити, *v. a.* tüchtig fuchteln.

Піжмáк &, піжмо & s. Пижмáк &.

Піз = óіз = óез s. Чéрез.

Пізва, *f.* Klage, Anklage, *f.*

Пізвáти, s. Позивáти.

Пізлúвий, *a.* hassend, rachsüchtig.

Пізма, пізьма, *Ф.* пізна, *f.* пізмо, *n.* Hass, *m.* Gehässigkeit; Rachsucht, *f.* Groll, *m.*; 2) Leid, Unrecht, *n.*

Пізмувáти на когó gegen jmdn grollen, Hass fühlen.

Пізнавáти, пізнáти, *v. a.* erkennen, kennen lernen, einsehen, begreifen; — ся (з ким) mit jmdm bekannt werden; — ся на чім hinter etwas kommen, erkennen.

Пізнане, *n* Erkennung, Erkenntnis, *f.*

Пізнáка, *Ф.* пізнакóмість, -ости, *f.* merkliches Zeichen eines Fortschrittes, e. Vortheiles, s. Приснáка.

Пізначний, *a. Фр. Нав.* kenntlich, bemerkbar, es ist zu erkennen.

Пізний, *a* spät; *adv.* пізно; -ий дуó Sommereiche, *f.* (Quercus pedunculata tardiflora); пізний Ивáн (auch *pl.*) ein Spätling, Spätvogel.

Пізнúти ся, s. Опізнúти ся, *Лесч.*

Пізнóцьвіт, *m.* Herbstzeitlose, *f.* (Colchicum autumnale).

Пійка, *f. Ст.* Trinkgelage, Zechen, *n.*

Пійло, *n.* Getränk, Gesöff, *n.*; Schlempe, *f.*

Пійма, *f.* Gefangennehmung, *f. Мак.*; 2) пійма Inhalt, *m.*; 3) Ueberschwemmung, *f.* s. Пóпінь, *Лесч.* der Ueb. ausgesetztes Grundstück.

Піймáти, пійми́ти, *v. a.* fangen, ergreifen, bekommen, erwischen, erja-

gen; *begreifen, fassen; 2) — ся sich fangen, gerathen, kommen, *Б.*; *b*) — ся s. Обiймáти ся; *c*) — ся (und *v. n.*) mit d. *Infinit.* s. Пiдiймáти ся чогóсь, sich verpflichten; *d*) s. Признавáти ся; *e*) für jmdn einstehen.

Пiймиця, *f.* Abtheilung, *f.* z. B. Wahlkreis, *m.*; 2) Zug des Hochzeitgefolges um die Braut abzuholen, *Kol.* I.305.

Пiйти́, *v. n.* s. Пiти́.

Пiiт, пiйт, *m.* s. Поéт, *Ш.* II. 162.

Пiка, *f.* Pike, Lanze, *f.*

Пiкавка, *f.* Pieper, *m.* (Anthus); 2) —, пiкало, *n.* Art piepende Spieldose.

Пiкати, пiкнути, *v.n.* piepen, piepsen.

Пiки́нер, *m.* Pikenier, Lanzenmann, *m.* *Ш.* I. 332. [ger, *m.*

Пiклувáльник, *m.* Fürsorger, Pfle-

Пiклувáти ся кóло когóсь jmdm Sorge angedeihen lassen, *Ш.* I. 143.

Пiклувáтий, *a.* sorgend, sorgsam.

Пiкни́й, *a.* zum Backen dienend, Back-, (пiч, корито).

Пiкнóване, *n.* s. Пятно.

Пiколок, -лка, *m.* s. Пiч, Ofen, *m.*

Пiкуй, *m.* *N.* e. Berges.

Пiку́лик, *m.* s. Пiкавка 1).

Пiку́н, пiкунéць, -ниця, *m.* s. Муравéль; 2) Backtopf, *m.*

Пiкши́ти, *v. a.* s. Покриши́ти.

Пiл, *g.* полу́, *m.* Boden, *P.* I.45, Fussboden, *m.*; 2) (*gen.* полá) Bett, *n.* Pritsche, *f.*

Пiльга, *f.* Erleichterung, Linderung, *f.* *АД.* I. 122. 214; 2) Keilvorrichtung zum Nachlassen, *f.* s. Фóльга; *pl.* пiльги́ Stangen beim Heben des zusägenden Klotzes od. beim Heuladen gebr.; 3) s. Пiдлóга, Unterlage, *f.* *Пот.* II. 6.

Пiльгóвий, *a.* рiк ein Jahr frei von Steuern u. Abgaben, Freijahr, *n.*

Пiльжи́ти, *v. n.* s. Полїви́ти; 2) *v.a.* — дéрево die zum Flössen bestimmten Baumstämme zusammenwälzen.

Пiлка, (*d.* пiлчина), *f.* ein Stück Tuch etc. der Länge nach (zu спiдни́ця); 2) Art Umschlagetuch für Frauen, *Аль.* 420; 3) Art dichtes Fischnetz.

Пiлля́ти ся, sich heftig u. reichlich ergiessen (дощ).

Пiльни́й, (пiльский, пiльцький, (*B.*) *a.* Feld-, -нé сiно Ackerheu, *n.*; -не вiкнó s. Вiдпiльний.

Пiльх, *m.* *B.* s. Повх.

Пiлю́х, *m.* пiлю́шка, *f.* пiлюшá, -áти, *n.* Wickelkind, *n.*

Пiля, *praep.* s. Бiля *TP.* 121; дни́на пiля дни́ни Tag für Tag (*vgl.* Зáспiль); 2) пiля́, *adv.* s. Пiсля́, *Wgr.* VIII.

Пiмкну́ти ся, s. Помикáти ся *ВБ.*

Пiмста, *f.* s. Месть; — знáє! der Henker, (d. Teufel) weiss es!

Пiмсти́тель, *m.* *Гол.* s. Мсти́тель.

Пiмсти́ти, *v. a.* rächen.

Пiмше, (-и), *adv.* später, hernach, *Wgr.* XV. *Gr.* 25.

Пiмши́ти, *v. a.* s. Толочи́ти.

Пiнá, пiниця, *f.* Schaum, *m.*

Пiндзї, *pl.* § на пiндзьох стоя́ти auf den Fingerspitzen stehen, *vgl.* На-вспи́нячки. [chen.

Пiнити ся, schäumen, Schaum ma-

Пiни́шниця, *f.* Art Bauchpilz: Spumaria, *Вол.*

Пiнiв верх, *m.* *N.* e. Berges.

Пiнка, *f.* — мóрска Meerschaum, *m.*; 2) s. Стáрка (на молоцї). [óлиця. *B.*

Пiнькавка, *f.* пiнькало, *m.* s. Зя-

Пiнькати, *v. n.* piepen.

Пiнковáтий, *a.* schaumartig, *Пол.*

Пiньмáти, s. Пiймáти, *Кв.*

Пiнний, *a.* s. Пiнявий; пiннá (d. i. горiвка), *s. a. f.* пiнни́к, *m.* *C.* II. 254 Art (schäumender) guter Brantwein.

Пiнниця, *f.* Stirnzirpe, *f.* (Cercopis spumaria). [schaumig, schaumbedeckt.

Пiнявий, *a.* *Ко.* 53. schäumend,

Пiнязь. *m.* *gew.* *pl.* Geld, *n.*

Пiня́к, *m.* — слинявець, Schaumzirpe, *f.* (Aphrophora spumaria).

Пiп. *gen.* попá, *m.* Pfaff, Priester, Pfarrer, *m.* *adj.* попiв, -óва, -óве; Пiп Івáн *N.* e. Berges. [Hinterknieen e. Pferdes.

Пiпáк, *m.* Piephacke, *f.*: Beulen an

Пiпéрек, *adv.* s. Попéрек.

Пiпка, *f.* s. Пи́пка; лю́лька.

Пiрє (-я, -е), (*d.* пiренько, -ечко), *coll.* *n.* die Federn, das Gefieder.

Пiринá, *f.* *P.* I. 154, Feder, *f.*

Пiри́стий, *a.* federig, federartig, Feder-, *Пар.*

Пiрити, *v. a.* federn, Federn verstreuen; 2) — ся mausern, mausen (die Federn verlieren).

Пiрiй, *m.* s. Пирiй, перiй.

Пiрiнка, пiрянка, *f.* Federflocke, *f.* Federflaum, *m.*

Пірка, *f.* стрілка-, *Ч.* III. 294 das Geschoss, der Pfeil mit der Federfahne, m. dem Federkranze; 2) *Bein.* e. lebhaften Mädchens *H.* 267.

Піркýт, *m.* *Зак.* wilde Taube.

Пірнáч, *m.* *Кч.* 322 Feldherrnstab, Abzeichen mit e. Strauss von metallenen dünnen (federähnlichen) Blechstreifen.

Пірнáчка, *f.* Kalbsmagen, *n.* (*B.*); 2) Streckfussmücke, *f.* (Tanypus); 3) — вірлянка Adler- Saumfarn, *m.* (Pteris aquilina).

I. Пірний, *a.* *Пар.* s. Пірнстий.

II. Пірний, *a.* s. Попірний.

Пірникоза, *f.* *m.* Haubentaucher, *m.* (Podiceps cristatus).

Пірнýти, *v.* *n.* s. Поринáти.

Пірó, *n.* s. Перó.

Пірoдрáха, *f.* Federschleisserin, *f.* *Ф.*

Пірчáстий, *a.* fiederförmig, gefiedert; пірчастодільний fiederspaltig, *B.*

Пірчити, *v.* *a.* fuchteln, prügeln, *P.* I. 3. s. Періцити. [чити ся.

Пірчýн, *m.* junger Bock; *vgl.* Пéр-

Пірянний, *a.* Feder, aus Federn.

Пісенька, *f.* s. Пісонька.

Пісенний, *a.* sängerisch, gesangreich.

Пісенник, *m.* Gesangbuch, Liederbuch, *n.*; 2) Sänger, *m.* *C.* I. 254.

Пісенність, -ости, *f.* Reichthum u. Lust an Liedern.

Піська, *f.* *Пар.* Inzicht, *f.* s. Підозріння.

I. Піскáр, *m* s. Пискір.

II. Піскáр, *m.* Sandmann, *m.* *Пар.*

Пісківці *pl.* *N.* e. Berges. [sandhaltig.

Пісковáтий, *a.* sandig, sandfarbig,

Пісковéць, -ця, *m.* Sandstein, *m.*

Пісковий, *a.* Sand-, sandig.

Пісковиця, *f.* *N.* e. Berges.

Піскóвище, (-ско), *n.* Sandfläche, *f.* *B.*; Sandhaufe, *m* *Пар.*

Піскозóбиця, (-зóбниця) *f.* Steinsauger, *m.* Pricke, *f.* (Petromyzon), *B.*

Піскомир, *m.* Sandmuschel, *f.* (Psammobia).

Піскýчка *f.* s. Мідник, мідниця. [*n.*

Післáнь, *f.* післáня *n.* s. Пóстіль; Bett,

Післанéць, -нця. (*d.* післáнчик), післáнник, *m.* Gesandte, Bote, *m.*

Післанéцтво, *n.* Botengang, *m.* *adj.* післанéцький. Boten, *Term.*

Післáнка, післáнниця, *f.* Botin, Botenfrau; Gesandtin, *f.*

Післанництво, *ГШ.* післáньство, *Кл.* *n.* Botenamt, *n.* Gesandtschaft, Mission, *f.*

Післáнщина. *f.* Botenlohn. *m.* *ГШ.*

Післáти, *v.* *a.* s. Посилáти.

Післище, *n* *Ос.* (62) I. 20 rechter Fuss (des Fängers von wilden Pferden).

Післїг, *m.* s. Післанéць.

Післїд. *praep.* mit d. *Genit.* nach: — мене nach mir in der Reihenfolge.

Післонько, *m.* *dim.* s. Пóсол.

Після, 1) *praep.* mit d. *Genit.* nach, gemäss, entsprechend; *b*) nach; після зáвтра. п. зáвтрого übermorgen, післяобід, nach der Malzeit, *H.* 47; 2) *adv.* nachher, künftighin, s. Опісля *Ч.* II. 137; *Mi.* IV. 560.

Післянка, *f.* *gew.* *pl.* s. Песлянка.

Пісень. *f.* s. Пісня.

Пісний, *a.* Fasten-; nicht fett, mager; 2) * arm. [*m.* Sänger, Liedersänger, *m.*

Пісник. *Гол.* III. 532, піснікáр. *Пар.*

Піснікáти, s. Пóстити.

Піснити. *v.* *n.* *W.* Lieder singen, sich in Gesang ergehen, *ВШ.* *B.*

Піснїчка, *f.* s. Пісонька. [fastend.

Піснїкóвий, *a* *P.* II. 200 streng

Піснїти. *v.* *n.* erblassen, blass, bleich (blau) werden vor Schrecken, (*Ф.*).

Пісполюбний, *a.* liederliebend, *МШ.*

Піснослóвие *n* geistliche Lieder, *K.*

Піснослóвний, *a.* sangesvoll, liederreich, *МШ.*

Піснювáти. *v.* *n.* *Не.* s. Піснікáти.

Пісня, *f.* Lied, *n.*; Gesang, *m.*

Піснярь, *m.* *TP.* 179 s. Пісник.

Пісóк, -скý. (*d.* пісóчок), *m.* Sand, *m.*; *pl.* піски sandige Landstriche, *pl.* Sandfläche, *f.* [Пісчáний.

Пісочáнний. *M.* пісóчний *Пар.* *a.* s.

Пісóчник. *m.* Sandkraut, *n.* (Arenaria, Lepigonum) *B.*; 2) grauer Sanderling (Calidris arenaria); 3) Sternmiere, *f.* (Stellaria graminea) *B*

Пісóчниця. *f.* *Фр.* Streusandbüchse, *f.*

Пісна, *f.* *Ос.* (61) VI. 36 gegohrener Brei aus Roggenmehl, worin oft Aepfel gesauert werden. [und für.

Піс(ь)піль. *adv.* nacheinander, für

Піст, *gen.* пóсту, *m.* das Fasten: 2) Fastenzeit, *f*

Пістий *v.n* s. Пітий *Вч.* I. 237. 263. *Ос.* 90.

Пістинка, *f.* Nbfl. des Прут.

Пістний, *a.* s. Пісний.
Пістниця, *f.* пятниця — Fastentag, *m.* *Ст.* [*n.* Pistole, *f.*
Пістоль, *m.* пістоля, -яти (*d.*-лятко),
Пістрик, пістряк, *m.* пістрячка, *f.* schwärige Beule, Packengeschwür, *n.* Eiterblase, *f.*
Піструк, *m.* s. Котюрубка, *B.*
Пістрявий, *a.* *Ст.* s. Пестрий.
Пістувати, *v. a* pflegen, warten.
Пістун, *m.* Pfleger, *m.* *pl.* Pflegeeltern, *pl.* *Пар.*
Пістунка, *f.* Kinderwärterin, *f.* Kindermädchen, *n.*; 2) Pflegemutter, *f.* *Пар.*
Пістунчити, *v. n.* кому jmds Kinderwärterin sein.
Пісцяти, *v. a.* bepissen.
Пісчаний, *a.* Sand-, sandig.
Пісчанка *f.* Sandköcher, *m.* (Sabella).
Пісчина, пісчуга, *Кн.* *f.* Sandboden, *m.* Sandsteppe, Puszta, *f.* *Це.*
Пісчинка, *f.* Sandkorn, *n.* *Не.*
Пісяти, *v.n.* pissen, harnen, *Ч.* II. 528.
Піт, *gen.* поту, *m.* Schweiss, *m.* взяти на поти zum Schwitzen einnehmen.
Пітайний, *a.* s. Потайний.
Піти, (піду, піде́ш), *v. n.* hingehen, wohingehen; s. Йти; пішла думка в слово а далї и в дїло der Gedanke gieng über in Wort u. That, wurde zum W. und zur Th. [schweissig.
Пітний, пітнявий, *Ст.a* schwitzend,
Пітник, *m.* Filzdecke unter dem
Пітнїти, *v. n.* s. Прїти. [Sattel, *f.*
Пітрошити, *v. a.* s. Патрошити.
Пітушок, -шка, *m.* s. Пішик; 2) — тревалий Swertia perennis, *B.* etc.
Пітя, -яти, *n.* s. Потя. (*B.*).
Піхати, піхетьнути, піхнути. *v. a.* stossen, §.
Піхва, піхвиця, *B.* *f.* s. Похва.
Піхвоватий, піховчастий. *a.* scheidenförmig, scheidig, *B.* [*adv.* s. Пішки.
Піхом, *Кч.* 198. піхою, *Ос.* (61) VI. 41,
Піхота, *f* Fussvolk, *n.* Infanterie, *f.* йти піхотою zu Fuss gehen; 2) Buschfisole, s. Піша фасоли.
Піхотина, *АД.* I. 332, піхотинець. -нин. піхотник. *m.* Fussgänger, *m.* [ний.
Піхотний, піхочий, *a.* Fuss-, s. Пі-
Піхотниця, піхурка. *f.* Fusspfad, Fussweg, *m.* [ner Futtersack.
Піхтір, *m.* aus Schnüren geflochte-
Піхтур, махнути -ра, zu Fuss sich aufmachen; піхтурою, *adv.* *Кч.* 144 s. Пішки. [*f.* s. Міхур.
Піхур. (*d.* піхурець. -рця). *m.* Blase,
Піхурниця, *f.* Physalia, *Пол.*
Піхурценіг, -ога, *m.* Blasenfuss, *m.* (Thrips).
Піцтоль, *m.* *Др. с.* 213 s. Пістоль.
Піч. *gen.* печи. *f.* Ofen, *m.* (*dim.* пічка kleiner O.). [tuberosus).
Пічавка. *f.* Erdbirne, *f.* (Helianthus
Пічкане & пічкати ся & s. Пачкане. пацькати ся &.
Пічкур, *m.* *Н.* 139 Ofenhocker, *m.*; 2) Ofenheizer, *m.*; *adj.* пічкурский, *Не.* des п.
Пічник. *m.* Ofensetzer, *m.* *Не.*
Пічну. пічнеш. & *praes.* zu Почати.
Пічнявіти, пічніти, *v. n.* aufquellen, aufschwellen. [Ofenherd, *m.* *C.* I. 7.
Пічурка. *f.* Ofen-, Küchennische, *f.*
Пішак, *m.* Fussoldat; Arbeiter zu Fuss (ohne Zugvieh) *m.*; 2) Пішва.
Пішва, *f.* Zieche, Bettzieche, *f.* Kissenüberzug, *m.* [Піхотина.
Пішениця. *f.* *m.* *Зап.* *Вер.* I. 6. s.
Пішець. -щя. *m.* s. Пішний. піхотина.
Пішечний, *a.* -а дорога, s. Пішка.
Пішний, *a.* zu Fuss; день — zu Fuss abgearbeitet, *vgl.* Пішак 1); фасоля — s. Піхота 2). *Пот.* III. 92.
Пішка, *f.* s. Піхотниця. [Fuss.
Пішки, пішками, пішком, *adv.* zu
Пішохід. *m.* *Ко.* 318 Fussweg, Trottoir, *m.*; 2) —, пішоходець, -дця, *К.* Fussgänger, *m.* *Фр.*
Піцак, *m* Pieper, *m.* (Anthus).
Піщина, *f.* *Це.* -инка & піщуга, піщаний & s. Пісчина &, пісчаний &.
Пійвка, *f.* etc. s Пявка.
Пійк, *aug.* пійчиско, *m.* s. Пяниця; 2) *pl.* пійки, s. Лохина.
Піяний, -йти. *n.* etc. s. Пяний.
Піяти, *v. n.* krähen; singen; 2) *АД.* II. 60 *v. a.*?
Піятика, *f.* Saufgelage, *n.*
Піятство, піяньство, *n.* Trunksucht, Sauferei, *f.* *Не.*
Піячка, *f.* Säuferin, *f.* trunksüchtiges Weib; 2) Hinterhaupt, *n.* (*B*).
Плав. (*d.* плавок, -вка). *m.* Strom, Fluss, *m.* fliessendes Wasser, *Ме.* 214. *Кв.* 160 (*opp.* став); Fluth, *Фр.* в плав,

пла́во́м(пли́сти etc.)in Strömen,fluthend, massenweise, *Левч.*; Anschwemmung, *f.*; 2)niederes Ufer mit Binsen bewachsen, *Кч.* 4. s. Пла́вня; 3) Floss, *n.* s. Сплав, *К.*; 4) s. Пла́ви.

Пла́ва, *f.* *Ф.* (*Пр.* III. 117)?

Плава́к, *m.* Schiffmühle, *f.* *Левч*; 2) *pl.* Flotthölzer beim Netz, *pl.* Flottholz, *n.* *Kol.* I. 73. [(in der Luft) schweben.

Пла́вати, *v. n.* schwimmen, schiffen;

Плава́ч, *m.* guter Schwimmer; 2) ви́тязь — Segelfalter, *m.* (Papilio podalirius) [Holzes, (*B.*).

Плава́чка, *f.* das Verflössen des

Пла́вень, -вня, *m.* Flussmittel, *n.* *Пол.*; 2) Nachenthierchen,*n.* (Euplotes),*B.*

Пла́взати, *v. n.* kriechen, schleichen, *Пр.* I. 175. s. Плазува́ти 1). [Gans.

Пла́ви, *pl.* acht Schwungfedern der

Плавико́вий, *a.* *Пол.* s. Флюоровóдний, s. Плавни́к 4).

Плави́ло, *n. gew. pl.* s. Плава́к 2).

Плави́на, *f.Мог.* плави́не, *n coll.*(*B.*) alles Leichte was sich über dem Wasser schwimmend erhält; 2) Treibholz, angeschwemmtes Holz; 3) плавина́, *f.* Flüssigkeit, *f.* flüssiger Stoff, *Пар.*

Плави́нка, *f.* *Пол.* s. Пла́вка 2).

Пла́виско, *n.* Schwemme, *f.*

Пла́вити,*v.a.*schwemmen; 2)schmelzen, *Пар.*; flössen. [haut, *f.* *Пол.*

Пла́вка, *f.*Flosse,*f.Пол.*; 2)Schwimm-

Плавки́й, *a.* flüssig; s. Пла́вний *.

Плавконо́жний, *a.* Ruderfüsser, Flossenfüsser, *m.* *Пол.*

Пла́вленє, *n.* das Schwemmen.

Пла́вний, *a.*flüssig; fliessend, *leicht, flink, leicht; — міст Ponton-, Schiffbrücke, *f.*; — міхуре́ць Schwimmblase,*f.*

Плавни́к, *m.* Schwimmer, *m.*; 2) Art Boot *Oc.* (61) I. 230; 3)Schmelzer, *m.* *Пар.*; 4) Flusspath, Fluorit, *m.* *Пол.*

Плавни́ця, плава́чка, *f.* Schwimmerin, *f.* *Пар.*

Плавни́чий, *a.* *Пар.* s. Пла́вчий.

Пла́вність, -ости, *f.* das Fliessende, Leichtigkeit (des Stils), *f.*

Пла́вня, *f.* Gewässer, *n.* Weiher, *m.*; 2) Niederungswald, *m.* *C.* II. 145. 163.

Плаву́н, *m.* Schwimmvogel, *m* *Пар.*

Пла́вуне́ць, -нця́, *m.* Schwimmkäfer, *m.* (Dytiscus).

Плаву́ха,*f.* s. Поло́вий, -а коро́ва.

Плаву́шник, *m.* Hottonia palustris.

Плавце́м, *adv.* schwimmend.

Пла́вцї, *pl.* s. Спла́вник.

Плавця́ піти́, fortschwimmen, (*B.*).

Плавча́тий, *a.* mit Flossen versehen, Flossenthier, *n.*; 2) mit Schwimmhaut versehen, *Пол.*

Плавча́тка, *f.* Salpa pinnata, *B.*

Пла́вчий, *a.* Schwimm-, -а боло́нка Schwimmhaut, *f.* *Пол.*

Пла́вя, (-в), *n.* Moorgegend, *f.* *Ог.* 83.

Плаз. *m.* lange Ruthe beim Osterspiel,*Kol.* I. 195; 2) flache Seite; *II.* 268? *adj.*плазови́й; пла́зом.*adv.*kriechend,*Фр.*

Пла́зень, -зня, *m.* die flache Seite (der Sense etc.); пла́зньом уда́рити mit der fl. S. schlagen. [erniedrigen, *Зг.*

Пла́зити ся, sich verflachen, sich

Пла́зка, *f.* Waschbrett, *n.* s.Ла́вка 2).

Пла́змо, *n.* *Gr.* 25 s. Плесно.

Пла́знїть, *adv.* mit der flachen Seite.

Плазови́тий, *a.* flach, s. Плоский.

Плазува́ти, *v. a.* mit der Fläche schlagen, fuchteln; 2) *v. n.* kriechen, krabbeln, *Ко.* 70; hinschlendern, *Мах.* *sich demüthig erweisen, unterwürfig sein, перед кимо́сь.

Плай, (*d.* плаїчо́к), *m.* пла́йочка, *f.* Fussteg, Fusspfad; Reitweg im Gebirg, *m.*; 2) Reihe, Schicht, *f.* плайо́м, *adv.* stracks, reihenweise, nebeneinander.

Пла́кане, (*d.*-а́нечко), *n.*das Weinen.

Пла́кати, (— ся, *К.*) [пла́чу, пла́чеш], *v. n.* weinen, klagen; плачу́щий (плаку́щий, *К*) weinend, Klage-.

Пла́ксa, плаксивець, -вця, *m.* Weiner, Greiner; (-in, *f.*); 2) Winselaffe, *m.* (Cebus apella).

Плакси́вий, *a.* weinerlich.

Плакси́вицї, *pl.* das viele Weinen (als Kinderkrankheit). [thrum salicaria).

Плаку́н, *m.* brauner Weiderich, (Ly-

Пламени́стий, *M.* пла́менний. *Ш.* II. 237, *a.* Flammen, flammend, hell lodernd, lichterloh.

Пламени́ти, *v. a.* entflammen, *B.*

Пламені́ти, *v.n.Ся* flammen, lodern.

Плане́та, *f.* Planet, Wandelstern, *m.*; 2) *pl.* zeitliche Misstimmung, Misbehagen, *n.* Launen, *pl.*

Плане́тник, *m.* *Ч.* II. 584 Planetendeuter, Sterndeuter, Astronom; Zauberer, Magier, *m.* (-ниця, -in, *f.*).

Планетуватий, *a. H.* 6. in der Planetenkunde bewandert.

Планиче, *n. coll.* Aeste, Zweige, *pl.*

Планїта, *f.* — гірска Berggöttin, *f. Ф.*

Планїтний, *a.* zuträglich, wirksam (лїк), (*B.*). [helfen.

Планїтувати, *v.n.* zuträglich sein,

Планкий, *pl.* wildes Obst.

Планний, *a.* s. Марний 1), худий.

Планнїти, *v.n.* s. Марнїти, нидїти.

Пласковець, s. Пластовець.

Пласник, *m.* Rispenfarn, *m.* (Osmunda)

Пласнути, *v. n.* s. Спласнути.

Пласт, *m.* Schicht, *f.* grosses dickes Stück; пластом, пластами schichtenweise. [303.

Пластати, *v. n.* sich plagen? *Др. с.*

Пластатий, пластоватий, *a.* in grossen Flocken, Schichten, *B.*

Пластина, *f.* Diele, *f. Кч.* 160.

Пластіве, *n. coll.* Schichten, *pl.*; geschichtete Aeste.

Пластовець, -вця, пластовик, пластун, *m.* Schnee in grossen dichten Flocken fallend, *m.*

Пластовий, *a.* -а дошка gewöhnlich (d. i. als Segment vom Baumstamme) gesägtes Brett (*opp.* гінтова д.).

Пластувати, *v. a.* Heu & in Schichten legen; 2) *v.n.* пластун sein. [III. 51.

Пластун, *m.* Art Grenzsoldat, *Пот.*

Пластунство, *n.* Dienst eines пластун, *m.*; 2) Jagd auf Morästen *f.*

Плат, *m. Ч.* IV. 676 einige Ellen lange weisse Leinwand; 2) Lappen, *m. Пот.* III. 51.

Плата, *f.* плат, *m. Ф.* Bezahlung; Besoldung, *f.* Lohn, Gehalt, *m. Пот.* III. 50.

Платати, *v. a.* s. Латати (*B.*).

Платва, *f.* Balken, *m.* Dachschwelle, *f.*

Плате, *n.* Kleidung, *f.* Kleid, *n.*

Платен, *a. Ф.* (*Пр.* III. 285) s. Платний; я був би — ich könnte bezahlt werden; кому тото платно? wem bringt es Nutzen?

Платина *f.* s. Платок; Kopftuch, *n.*

Платинка *f.* Plättchen, *n.* (lamella), *B.*

Платинник, *m.* Art Schwamm: Agaricus.

Платити, (плачу, платиш, платить), *v. a.* zahlen, bezahlen, entrichten; * vergelten, belohnen; 2) *v. n.* gut bezahlt werden. [lung, *Кн.*

Платїж, *m.* Bescheinigung der Zah-

Платка, *f.* s. Латка, (*B.*).

Платкований, *a.* fleckig, gefleckt.

Платний, *a.* bezahlt, besoldet; beglichen, *Др. с.* 149; 2) zahlbar, fällig (e. Wechsel); 3) lohnend; не є платно, не робить ся — es hat keinen Erfolg, bethätigt sich nicht (лїкарство); s. Платен. [*m. Пар.*

Платник, *m.* Zahler, Zahlmeister,

Платничий, *a.* Zahl-, Zahlungs-.

Платня, (*d.* платничка), *f.* s. Плата, Gehalt, *m.* [платовка).

Платов, -тви, *f.* s. Платва, (*dim.*

Платок, -тка, (*d.* платочок), *m.* ein Stück Tuch, Stück Leinwand, Schnupf-, Taschen-, Halstuch, *n.*; 2) Lappen, *m.* s. Плат, платина. [*pl.* (Lamellicornia),

Платочкорогі, *pl.* Blatthörnige,

Платчатий, (-астий), *a.* lappig, in Lappen getheilt; -асті, *pl.* Primelblütige, *pl.* (Petalanthae).

Платяниця, *f. Ос.* (61) III. 21 vornehm Gekleidete. [Онучка.

Платянка, *f.* Fusslappen, *m.* s.

Плаун, *m.* Tannenbärlapp, *m.* (Lycopodium selago).

Плаха, *f.* flaches, lang abgespaltenes Stück Holz mit einer scharfen Kante; 2) Schwert, *n. C.* II. 263; 3) Tischplatte, *f.*; 4) Block, *m. Гр.* [lum) *Вол.*

Плахітка, *f.* Wulst, *m.* (volva, vel-

Плахта, (*d.* плахотка, плахтинка), *f.* s. Верета; 2) weibl. Rock (спідниця).

Плач, -чу, *m.* das Weinen, Wehklagen, *n.*; плачі мати weinerlich sein; Klagelied, *n.* [lich, Thränen-, *Макс. Т.*

Плачевний *a.* beweinenswert, kläg-

Плачка, плачниця, *f. Пар.* Klageweib, *n.*

Плачно, *adv.* weinend, thränend, *Св.*

Плачня, *f. N.* e. Berges.

Плашанки, *pl.* kleine Schlitten aus zwei breiteren Scheithölzern (плаха).

Пляшка, *f. dim.* s. Плаха; Holzspan, *m.* [ten, (Holz).

Плашковатий, *a.* in breiten Schei-

Плащ, (*d.* плащик), *m.* Mantel, *m.*

Плащаниця, *f.* das Tuch worauf Christi Grablegung abgebildet ist.

Плащина, *f. K.* s. Площина.

Плащуватий, *a.* in Mantel gehüllt;

М+Б. 120. 121? [temulentum.
Плевéл, *m.* Lolium perenne u. L.
Плевéльниця перíйка, *f.* s. Перíй, *В.*
Плевýн, *m.* Pottfisch, *m. Пар.*
Плезувáти, *v. n.* § voraussetzen, supponieren, (*Фр.*). [Säugen.
Плéкане, *n.* Pflege, Zucht, *f.* das
Плéканець, -нця, плéканчик, *m.* Pflegekind, *n.* -sohn, *m.* Pflegebefohlener; gut genährtes, gepflegtes Kind; verzärteltes Söhnchen; der im Ueberfluss aufgewachsen ist u. dem man es ansieht, (*Ф.*).
Плéканка, (*d.* -áночка), *Вах* плекáнниця, *У. f.* Pflegetochter, die zärtlich Gepflegte.
Плекатáрка, (*d.* -áронька) *f. Гол.* III. 82 Pflegerin, Wärterin, *f.*
Плекáтель, *m.* Pfleger; Züchter, Erzieher, *К. m.* (-елька, *f.* -in, *f.*).
Плекáти, (-áю, -áєш), *v. a.* pflegen, warten, erziehen, züchten; säugen.
Плекотóра *f.* Mutterschaf, Ziege, das (die) ein fremdes Lamm (Zicklein) säugt.
Плекти, плечи́, (плечý, плечéш), *v. a. У.* s. Плекáти.
Плéме, племéне. *Пар.* плéмя. -ени, *n.* Geschlecht, *n.* Stamm, *m.* Familie; Nation, Generation, *f.* [stammt.
Племéнний, *a.* Stammes-, ange-
Племéнність, -ости. *f.* Nationalität.
Племéнство, *n. Зг.* s. Плéме.
Племíнник. племя́нник, *m.* Neffe; Anverwandte, *m.*
Племíнниця, племя́ницичка, *f.* die Anverwandte; Nichte, *f.* [стий.
Пленистий, *a.* brüchig, s. Плїзний
Пленити ся, brüchig werden.
Плениця, *f.* Stamm in zwei Hälften gesägt als Bauholz, *m.*; 2) Ketten, Fesseln, *pl. Ч.* I. 166.
Пленичити, *v. n.* ungereimtes Zeug sprechen; schwärmen in Fieberhitze; — ся, пленїтáти ся träumen, (*Фр.*) wunderlich zugehen, *Ф.*
Плéнтати, *v. a.* nachlässig stricken, *Не*; — ся *С.* I. 54 herumirren.
Плéсень, -сня, *m.* Scheibenqualle, *f.* (Cassiopea).
Плеск. *М.* III. 129. плéскіт. -оту, *Ст. m.* das Plätschern, Geplätscher, *m.*
Плéскавка, плескавиця. *f.* s. Плескавиця. [-wecken, *m.*
Плéсканка, *f.* — сúра Käselaib,
Плескáти. (плéщу. плéщеш). *v. n.* plätschern; 2) в долóнї, в рýки — klatschen; *plaudern, plauschen; 3) plätten, glätten.
Плескáтий, *a.* flach, platt.
Плескáч, *m.* плескáчка, *f.* Art flaches Strohbündel zum Dachdecken; 2) unreife Erbsenschote, s. Лопáтка 3); 3) Rhodeus sericeus (Cyprinus amarus).
Плесковáтий, *a.* flach gedrückt (Фляшка).
Плéсно, *n. gew. pl.* плéсна, Mittelfuss, *m.* (metatarsus), Plattfuss; 2) Mittelhand, *f.* (metacarpus); 3) Lücke, leere Stelle im gedüngten Felde.
Плéснути, *v. n.* s. Плескáти 2), (die Hände) zusammenschlagen.
Плéсо, *n.* tiefe Stelle im Wasser; Flusssee, *m.* Untiefe, *f.*; 2) s. Плéсно 1).
Плéсти, (плетý, плетéш), *v. a.* flechten, winden; 2) plauschen; * коло рóта плетé ми ся ich habe es auf der Zunge, (*В*).
Плетáр, плетéнь, -тня́, *К.* I. 297 geflochtener Zaun, Flechtwerk, *n.* geflochtenes Thor; 2) Material zum Flechten.
Плетéне, *n.* etwas Geflochtenes; Korb, *m.*
Плетéник, *m.* geflochtene Bretzel.
Плетеня́ця. *f.* Geflecht, *n.* s. Плїть 1); 2) s. Зáплїтка; Flechtwerk, *n.* Hürde, *f.*; 3) Klatsch, Plausch, *m.* eitles Gerede, Geschwätz, *n.* (auch *pl.*).
Плетенцé, *n.* kleines Floss.
Плетеня́к, *m.* s. Пліт. плетáр 1).
Плетúно. *n.* Flechtwerk, *n. В.*; 2) Spitze, Flechte (geklöppelt), *f. Ст.*
Плетúця, *f.* s. Плотúця. [stiel.
Плéтище, *n.* geflochtener Peitschen-
Плетíй, *m.* Flechter, *m. Леч.*
Плéтїнь, *f. Ме.* 295. Geflecht, Gewinde, *n.* [ken, *Т.*
Плетнúцтво, *n.* das Flechten, Wir-
Плéтня. *f. gew. pl К.* Plauschereien, *pl.* Klatsch, *m.* erkünstelte Lügen.
Плетýха, *f.* Klatschweib, *n. Ст.*
Плéтчик. плетюга. *m.* Maulmacher; Ohrenbläser, *m.*
Плетáнка, *f.* s. Плéтїнь; umfriedeter Brunnen, *Не.* (*Ир.* III. 147).
Плець, *m. М+Б.* 355 s. Плац.
Плечáнка, (-цáнка). *f.* Hemd ohne

Falten beim Kragen, *n.*

Плечáстий, (-áтий, *М.*); плечи́стий, *a.* breitschulterig, starkschulterig, vierschrötig.

Плечé, плеченя́, -я́ти, *n.* плечи́ці, *pl.* Schulter, *f.* плéчі, die Schultern, der Rücken; *плéчі мáти за собóю е. Stütze an jmdm haben, protegirt werden.

Плéчико, *m.* Stickerei am Hemd an der Achsel, *f.*; *pl.* плéчка, Achsel- u. Schultertheile des Hemdes, *pl.*

Плечкó, *n. P.* I. 120 Schulterblatt, Viertel, *n.* v. geschlacht. Vieh).

Плéчний, *a.* Rücken-, Schulter, *B.*

Плечни́стий, *a. Фр.* s. Плечáстий.

Плéшня, *f.* Stock mit Eisenspitze, *m.*

Плещýк, *m.* s. Лещýк (Art Spiel).

Плив. *m.* Fluss, Lauf, *m.* час плив свóїм плйвом *М.* III. 46; плйвом плйсти stark fliessen, strömen, s. Плав.

Пливáк, пливáч, *m.* Schwimmer, *m.*; 2) s. Плавáк. *Левч.*; 3) Seeschwalbe, *f.* (Sterna).

Пливéць.-вця, *m.* s. Плавунéць.

Пливкий, *a.* flüssig, *Фр.*

Плйвний, *a.* (*Фр.*). s. Плáвний, -а бéсїда fliessende Aussprache.

Пливýн, *m.* Flugsandboden, *m.*

Плиг, *m.* Sprung, *m.* *з плигý зóйти ся *Ко.* 44 sich beirren lassen, confus werden; 2) *int.* vom unerwarteten Aufkommen, Einspringen, s. Гульк.

Плйгати, плигонýти. *Ст. v. n.* hüpfen, springen, sich tummeln, *ІГ. Пот.*

Плин, *m.* Flüssigkeit, *f. ГШ.* [III. 114.

Плинь, *f.* Fluss, Lauf, Verlauf, Wandel, *m.* das Fliessen, *Не.* Strömung, *f. ОП.*; піти в плинь verloren gehen, schwinden.

Плинйчити ся, *Ф.* s. Пленйчити.

Плйнний, *a.* flüssig.

Плйнність, -ости, *f.* Flüssigkeit, *f.* das Flüssigsein, *ГШ.*

Плинýти *v. n.* fliessen, s. Плйсти.

Плис, *Ч.* V. 347?

Плись! *int.* vom Einfallen ins Wasser.

Плйска, *f.* Blässhuhn, *n.* (Fulica atra); 2) —, плйсква, Bachstelze, *f.* (Motacilla alba).

Плисковáтий, *a. Не.* flach gelegen.

Плисóвий, *a.* von Plusch, plüschen.

Плйсти, (плинý, пливéш), *v. n.* fliessen; 2) schwimmen; schiffen, segeln.

Плйстка, *f.* s. Плйска 2).

Плйта, (*d.* плйтка). *f.* плйте, *n. coll.* Platte, Fliese, *f.* Pflasterstein, *m.*; 2) Ziegel, *m*; 3) Floss, *n. C.* II. 121.

Плиткий, плйтий, *a.* seicht; -ий тарíль flacher Teller. [Platten-, Quader-.

Плитóвий. плитнякóвий, *Пол. а.*

Плївá, *f.* Haut, Membrane, *f.*; 2) Zwerchfell, *n.*

Плївка, *f.* dünnes Häutchen; 2) Balgklappen, *m. B.*; 3) *pl.* плївки́ Augenlider, *pl.* s. Клїпки́.

Плївний, *a.* s. Плїнний.

Плід, *g.* плóду, *m.* Frucht, *f.* Fötus, *m.*; 2) Erzeugnis, *n.*

Плідний, *a* fruchtbar; ergiebig; -а мáтка befruchteter Weisel; плíдно в котáрі reich gesegnet, *Kol.* I. 98.

Плідник, *m.* Fruchtlager der Pilze, [*n. Вол.*

Плїки, *pl.*? *Щог.* 154?

Плїн, *g.* плóну, *m. КС.* IV. 590. 507. s. Полóн, Gefangenschaft, *f.*

Плїнь, *f.* von e. betriebsamen, gescheidtem, energischem Menschen; von e. Zudringlichen. [Schmiedeeisen, *m.* (*Ф.*).

Плїнá. *f.* Splitter, (*Фр.*); Splint im

Плїнистий, *a.* splitterig, brüchig, *Фр.*

Плїнити, *v. a.* s. Невóлити: дитина мáтїр плїнить (ссýчи грýди).

Плїнівка, *f.* Thesium montanum.

Плїнка, *f.* Bruch, *m.*; 2) sehr dünne Schichte, Ueberzug, Membrane, *f. Под.*

Плїнний, *a.* ergiebig, ausgiebig. [(*Ф.*).

Плїновáтий, *a.* splintig, (Eisen &),

Плїнчити, *v. a.* s. Плїнити.

Плїснь, плїсїнь, плїсонь, (*B.*), *f.* Schimmel, *m.* Kahm, *f.* Kopf-, Brodschimmel (Mucor mucedo).

Плїсник, *m.* Flösser, *m.*

Плїсниці, *pl.* Fadenpilze, *pl.* (Hyphomycetes, Mucedines).

Плїсність, -ости. *f.* s. Плїснь.

Плїснїти. *v. n.* schimmeln, schimmlig, kahmig werden, vermodern.

Плїснявий, *a.* schimmelig, moderig.

Плїснявка, *f.* Art Geschwür an der Zunge, *Др. с.* 28; 2) —, плїсняка, (*Фр.*) s. Плїснь.

Плїсняки́. *pl.* Myxomycetae, *Фр.*

Плїт. *g.* плóта, *m.* Zaun, *m.* Hecke, *f.*

Плїть, *g.* плїти, *f.* etwas Geflochtenes, Flechte, *f*; Geflecht, Gewinde zum Strohhut, *n.*; 2) geflochtene Knute, Geissel,

f. pl. Ruthenstreiche, *pl. Кв.* 277.
Плітка, пліточка, *А-Г.* 168, *f.* s. Плотиця. [Flechten des Wagenkorbes.
Пліткa, *f.* ein Umzug, Aufzug im
Плітки́й, *pl. Н.* 135 Klatschereien, *pl.*
Пліточка, *f.dim.Кв.*417 s. Пліть 2).
Плітуха, *f.* Convolvulus sepium.
Плітцé, *n.* kleines Floss zum Ueber-
Пліха, *f.* s. Плішка. [fahren.
Плічко, плічцé, *n. dim.* s. Плечé. *Ф.*
Пліш. *m.* Glatze, kahle Platte; Blösse, Lücke, *f.*; 2) *N.* e. Berges; *Пот.* III. 10.
Плішáнка, *f.* Saxicola leucomelas.
Плішивий, *a.* плішивець, -вця, *m.* mit Glatzen, kahlköpfig, Kahlkopf, *m.*
Плішити, *v. a.* s. Заплішити.
Плішка, *f.* kleiner Keil zum Verkeilen, Vernieten; 2) *pl. N.* e. полонина.
Пловá, *f.* Flutregen, *m.*; 2) s. Пóвінь.
Пловане дїло *P.*I.74? leichtes Spiel.
Пловéць, -вця́, *m.* Schiffer, Seefahrer, *m. M.* III. 49.
Плодист, плодистець, -сця, плодисток, -тка, *m.* Winter-Jakobszwiebel, *f.* (Allium fistulosum); 2) s. Зрізованець.
Плóдити, *v. a.* zeugen, erzeugen, Früchte hervorbringen; — ся sich vermehren, s. fortpflanzen; vorkommen.
Плодаивий, *Н.* 286, плодовитий, плодючий, (щий), *С.*I.104, плóдний, *a.* s. Плідний.
Плодниcтий, *a.* befruchtend.
Плодниця, *f.*fruchtbares Weib, (*Фр.*).
Плодовий, *a.* Zeugungs-, Vermehrungs-. [дючість,-ости, *f.*Fruchtbarkeit, *f.*
Плодовитість, плóдність, пло-
Плож, *Ч.* III. 16? [I. 256.
Пльóндрати ся, umherirren, *С.*
Пльóндри, *pl.* s. Штандáри.
Пльондрóване місто крéміньом
Плонкá, *f.* s. Лїсниця. [докóла?
Плóнно, *adv.* — казáти щось fliessend, leicht.
Плóсїнь, плóскань, *Пар. f.*s. Плóща.
Плóска, *f. N.* e. Berges.
Плоскавиця, *f.* Blicke, *f.* (Abramis blicca). [ge, *f.* (Hippobosca equina).
Плóскавка кінськá, Pferdelausflie-
Плоскáль, *m.* s. Плосконóгий, *Пар.*
Плосквá *f.*Wasserscorpion, *m.*(Nepa).
Плоский, *a.* flach, platt; eben, plan; -é зéркало Planspiegel, *m.*
Плóскінь, *f.* s. Пóскін; плоскінний, (-кýнний), s. Поскінний.
Плóскість, -ости, *f.* Flachheit; Plattheit *f. ГШ.*; 2) Fläche, *f. Пар.* Flächeninhalt, *m.*
Плосковипýклий, *a.* planconvex.
Плосковогнýтий, *a.* planconcav, *Пол.* [Brustkasten, *Под.*
Плоскогрýдий, *a.* mit flachem
Плоскокрýжок, -жка, *m.* Tellerschnecke, *f.* (Planorbis). [*n. Пар.*
Плоскомір, -іра, *m.* Flächenmass,
Плосконóгий, *a.* flachfüssig; Plattfuss, *m. Пар.*
Плосконóсий, *a.* plattnasig, Platnas, *Пол.*; -а кáчка Löffelente, *f.* (Anas clypeata); кáчиця плосконóсиця *Ч.* II. 322 mit plattem Schnabel.
Плоскорівня, *f.*flaches Plateau, *Це.*
Плóскочерéвий, *a.* plattbäuchig.
Плóскош, *m.* Plattwurm, *m.* (Planaria). [(Platessa vulg.).
Плоскýша, *f.* Scholle, Plateise, *f.*
Плостити, *v. a.* glätten, plätten, *B.*
Плостíве, *n. coll.* grosse Aeste, *vgl.* Пластíве. [Platte, *f.*
Плот, *m.* плоть, *f.* Floss, *n.* Flösse,
Плоть, *f.* Leib, *n.* Fleisch, *n* ÷ *Ш.* I. 227. *ІГ.*; 2) слабá — *Ф.* (*РХ.* 119) das schwache Geschlecht (płeć); 3) s. Плотиця.
Плотáр, *m.* Flösser, *m.* (*B.*).
Плóтва, *f.* s. Плотиця.
Плóтик, *m. dim.* s. Пліт; 2) Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parvulus).
Плотиця, (-ичка), плотийця, *f.* Plätze, Rothfeder, *f.* (Leuciscus erythrophtalmus).
Плóтний, *a. Пол.* dicht. [barbarum.
Плóтнйк, *m.*s.Плóтик 2); 2) Lycium
Плóтня, *f.* Blechplatte des Kochofens, *f.*
Плотовéць, -вця́, *m.* gemeiner Tabak auf Hecken (пліт) getrocknet.
Плотовиця, *f.* Floss, Flossholz, *n.*
Плохий, плоховитий, *Ф. a.* schlecht, gering, sehr mittelmässig (*compar.* плóхший *P.* I. 21); *adv.* плóхо *Кч.* 53 leichtfertig, unachtsam. [correctheit, *f.*s Хибá.
Плóхість, -ости, *f.Зг.*Mängel, *m.*Un-
Плохіщати, *v. n.* schlechter werden *Ос.* 110. [gem, schlechtem Gewinn, *T.*
Плохокóрисний, *a.* von gerin-
Плохоўм, *m. Ф.* плохоўмний, *a.*

Schwachkopf, *m.* geisteskrank; 2) leichtsinnig. [lich; s.? Клапоýхий *Н.* 171?

Плохýтий, *a.* s. Плохий, schwäch-

Плохýтка. *m.f.Ко.*74Schwächling,*m.*

Плошáти, *v. n. Ш.* I. 380 saumselig,nachlässig, leichtfertig sein,werden.

Плóшка, *f. C.* Lämpchen, *n.* (bes. zur Illumination).

Плóща,площáвина.*f.*Fläche,Ebene,*f.*

Плóщик, *m.* s. Плескáч 1); 2) Pfeilspitze, *f.*

Площинá, *f.* Flächenraum, *m. Пар.*

Площинни́чка, *f.* Placopsilina.

Площи́стий, *a.* flach, *Вах.*

Площи́ця, *f.* s. Плóтва.

Плóщний, *a.* Flächen-.

Плóщість, плóщність, *ГШ.* -ости, *f.* Flächeninhalt, *m.*

Площóвина.*f.Б.Пр.*VI.9Gebüsch,*n*

Плуг, *m.* Pflug, *m.*

Плугáнити ся, *Нс.* langsam, gemächlich hergehen, wohin ziehen, fahren.

Плугатáр. (-áтор). плугáч. плужани́н, *m.* Pflüger, Ackersmann, *m*

Плуговий, *a.* — віл Pflugochs, *m.* -é, *n. s. a.* Pfluggebühr, *f.*

Плуговиця. *f* Pflugdienst. *m. Пар.*

Плýжити, *v. a.* s. Орáти. *Ф.*; *комý zu jmds Gunsten pflügen, *Н. п.* 98 zuträglich sein, vonstatten gehen, (*impers.*) *Др. с.* 146; gedeihen, blühen *Н.* 46.

Плужóк, -жкá. *m.* Häufelpflug, *m.*

Плýтавий. *a.* verkrüppelt, missgebürtig.

Плутаний́на. плýтанка *Н.* VI. плутаниця *Р.* II. 65. *f.* Verwickelung, Verwirrung, *f.*verworrenes Zeug, Gewirre,*n.*

Плýтати, плутувáти. *v. a.* verwikkeln, wickeln; wedeln *P.* I. 16; * ungereimtes, verworrenes Zeug sprechen 187.

Плутня́, *f. Ч.* IV. 204; плýтощі, *pl. М+Б.* 383 Betriegerei, Schelmerei, Spitzbüberei. *f.* Schwindeleien, *pl.*

Плутя́га. *m.Зак.* Schuft, Spitzbub,*m.*

Плýца, *f. pol.* s. Лéгке; *adj.* плýцний Lungen-, *Пол.*

Плювá. *f.* s. Плївá.

Плювáти, *v. n.* speien, spucken; — кервóв Blut auswerfen; 2) schmeissen (v. Eierlegen der Schmeissfliege); *Пот.* III. 113.

Плювáчка, *f.* Spucknapf, -kasten, *m.* -becken, *n.*; 2) Art Weissfisch, (*B.*).

Плюга, *m. f.* плюгáвець. -вця, *m.* плюгáвий, *a.* garstig, schmutzig, niederträchtig.

Плюгáвити, *v. a.* s. Погáнити.

Плюгáвиця, плюгáвка, *f.* liederliches Weib; 2) Dungfliege, *f.* (Scatophaga), *B.*; 3) s. Ящірка.

Плюгáвство, *n.* Sudelei, Schweinerei, *f.* Schmutz, *m.*; 2) Ungeziefer, *m.*

Плю́дри, *pl.* Pluderhosen, *pl.*

Плюзи́не, *n.* s. Пáвзе; кзли́не.

Плю́нути, плюти, s. Плювáти.

Плюсь! *int.* vom plätschernden Fall ins Wasser, *C.* I. 103. platsch!

Плюск, *m.* плюскóта, *f. H.* 64. *M.* das Plätschern, Geplätscher, Geräusch,*n.*

Плю́скати, плескотáти.плю́щити, *v. n.* plätschern.

Плюскáтий. *a.* s. Плескáтий.

Плюскли́й, *a.P.* II. 208 unreif grün, verkümmert.

Плю́сно, *n. Пол.* s. Плéсна 1); 2) Sprungbein,*n.* (astragalus). [Unwetter,*n.*

Плю́та, (*d.* плю́тка). *f.* Regenwetter,

Плютíти, *v. n.* regnen; плю́тит es regnet.

Плю́тка щелиста, rissiger Blätterschwamm, (Agaricus rimosus), *Вол.*

Плю́ха. *f.* s. Заплю́ниця.

Плю́хнути. *v. n. M.* I. 113 und — ся *Ос.* (61) IX. 43 fallen, sich niederstürzen, -senken.

Плюш, *m.* Plüsch, *m. adj.* плюшóвий.

Плюшни́к, *m.* Art Pilze. [hederacea.

Плющ. *m.* s. Блющ; 2) Glechoma

Плю́ща. *f.* Platzregen, *m.* (*B.*).

Плю́щити. *v. a.* — óчи die Augen zudrücken, schliessen.

Плющýх. *m. Пол.* s. Кригýшка.

Плявдувáти. плягувáти. *v. n.* gut bekommen, zuträglich sein, — комý.

Пля́вка, *f.* s. Пя́вка.

Пля́кати ся, gesäugt, aufgezogen werden; s. Плекáти.

Плям-плям. *int.* vom undeutlichen, schnalzenden, stotternden Reden.

Пля́ма. (*d.* пля́мка). *f.* Flecken, Schmutzfleck, *m.* [voll Flecken, Fleck-.

Пля́мний. *B.* плями́стий. *a.* fleckig,

Пля́мити, *v. a* schmutzig machen, beflecken.

Пля́мка *f.* s. Кля́мка.*Iesv. Кв.* 230.

Пля́мкати, *v. n.* hin u. her die Zun-

ge bewegen, schnalzen. [(Zerene) *B.*
Пля́мник, *m.* Fleckenspanner, *m.*
Плян. *m.* Plan, *m.*
Пля́нтро, *n.* s. По́дро, під.
Плянтува́ти. *v a.* planieren, ebnen.
Плянува́ти. *v. a.* nach e. Plan den Boden theilen. [dertasche, *f.* s. Цокоту́ха.
Пля́пля, *f.* Klatschweib, *n.* Plau-
Пляс, *m.* s. Та́нець.
Пляса́ти, (пля́шу, пля́шеш), плї-са́ти). *v. n.* tanzen, vortanzen; *K.* I. 271.
Пля́сканка. *f.* s. Пле́сканка; Klumpen weichen Lehmes mit Händen bearbeitet.
Пляска́ч, *m.* Schlag, *m.* Schelle, *f.*
Плясови́ця, *f.* Tanzunterhaltung, *f.* *Mi.* II. 304.
Пляст. *m.* s. Пласт.
Плята́н. *m.* Platane, *f.* (Platanus); плятанова́ті Plataneae. [но́вий
Плятї́на. *f.* Platin, *n.* *adj.* плятї-
Пляц. -цу. *m.* Platz, *m.* freier Raum; пляцове́, *s. n. a.* Standgeld, *n.*
Пля́цок, -цка. (*d* пля́цочок), *m.* s. Паляни́ця; 2) ein leichter Schlag, eine Patsche. [s. Фля́шка &.
Пля́шка, (*d.* пляшї́на, -ї́нка), *f.*
Пне́вий. *a.* Stamm-, *Бор.*
Пнїве́ *n. coll.* s. Пень, пняк.
Пну́ра, *f.* *Пол.* wildes Mutterschwein; s. Пону́ра. [Klotz, *m.*
Пняк. (*d.* пнячо́к, -чка), *m.* Stamm,
Пня́ти ся. (пну, пнеш), *v. a.* sich emporzuschwingen suchen, hinauf, höher wollen; klimmen, ranken.
Пня́тин, *m.* *N.* e. Berges.
По, *praep.* nach, bis, bis an, zu, wegen; an, auf, in, über, von, aus; I) *mit d. Accus.* bez. по *a*) den Raum über den sich die Thätigkeit erstreckt, ohne ihn auszufüllen: по сей бік an dieser Seite, по пра́ву ру́ку rechts, по коне́ць стола́ am Ende (Rande) des Tisches. Distributiv: по два & zu zwei &, коштува́ти по три ри́ньски, раз по раз Mal auf (um) Mal, einmal übers (ums) andre, vielmal; по дві́чі zweimal; *b*) bez. räumlich und zeitlich die Grenze, bis zu welcher sich e. Thätigkeit erstreckt: по колі́на bis an die Kniee, по по́яс bis zu den Hüften, по у́ха bis an die Ohren, по коне́ць сьвіта bis ans Ende der Welt; ferner das Mass u. den Grad bei *Compar.* u. *Superl.*: нема́ по здоро́вля доро́жшого es ist nichts über die Gesundheit theuerer (dsgl. по-над); *c*) bez. den Grund: по що? weshalb, warum?; *d*) bez. по bei den Verben der Bewegung den Gegenstand, dessentwegen sie vor sich geht: прийти́, поїхати, післа́ти по когось, по щось: nach, um zu — holen etc.; *e*) bez. die Zeit: по всяк день (durch) jeden Tag, Tag für Tag; по ра́но in der Frühe, по дру́гий & раз zum zweiten Male. II) *mit d. Dativ.* bez. по *a*) den Raum, über den sich etwas erstreckt, (dsgl. mit dem *Local.* u. *Accus.*): по у́лицям, по лїса́м, по го́рам. по бі́лому по́лю, по го́роду, по мо́стови; *b*) bez. die Zeit, in deren Verlauf e. Handlung fällt: по ранє́ньку in der Frühe; по (ві) дне́ви beim Tageslicht, bei, am Tage, по́-ночи in (bei, während) der Nacht, по неділям an Sonntagen; *c*) bez. по dasjenige, dem ein anderes angemessen ist, in Bezug worauf, in Betreff wessen, wornach etwas ausgesagt wird, ferner die Art u. Weise, u. das Mittel: по пла́тю встрічаю́ть а по ро́зуму випроваджа́ють nach der Kleidung u. nach dem Verstand jmds ehrt man ihn; по и́мени кли́кати, по ма́тери бли́зький свя́к mütterlicherseits; по пра́вдї каза́ти, жи́ти wahrheitsgemäss, gerecht, ehrlich; по за́кону nach dem Gesetze, gesetzlich, по бо́жому gottgefällig, gerecht; по на́шому nach unserer Sitte, по мо́єму nach meinem Wunsch; по сусї́дству in Bezug auf die Nachbarschaft, nachbarlich, по нево́ли wider Willen, ungern, unfreiwillig, по да́вному nach altem Brauch, по пя́ному im Rausch, по мужи́цкому bäuerisch, по яко́му? wie? auf welche Weise? піана́ти по бе́сїдї, по го́лосї. по нїме́цкому пока́ну заговори́ти *Ш.* II. 68. *d*) bez по die Distribution; по кава́лку je ein Stück, stückweise, ко́жному да́ти по таля́ру jedem je einen Thaler, по дне́ви, je einen Tag, тра зна́ти по чо́му ло́коть wie viel kostet je eine Elle, * was jedesmal an einer Sache ist. III) *mit d. Local* bez. по *a*) den Raum über den sich etwas erstreckt, wo etwas sich befindet: auf, in, durchhin: по го́рах, по лїса́х, по Україні,

по водí плúсти, по руцí комý бýти jmdm bequem, gelegen sein, по пéклї гонúти durch die Hölle hin, in der H. herum, по дорóзї unterwegs, по лю́дьох бідá хóдит, unter den Leuten, по дóсьвітках, по вечерни́цях, по празникáх бувáти; по нóтах nach Noten *Ш.* I. 370; ferner bez. no den Theil an e. Person od. e. Gegenstande, der von der Handlung unmittelbar getroffen wird: по лицú бúти, вдáрити ся по полáх рукáми; *b*) dasjenige, hinter und nach dem eine Bewegung stattfindet und den Zeitpunkt, nach welchem etwas eintritt:, перейшóв по менí ріку́ nach mir, nachdem ich —), по Бóзї пéрший nach Gott der erste, тúждень по тúжни минáє verstreicht —; по рóцї nach einem Jahre, по дни наступáє ніч nach dem Tage folgt die Nacht, по обідї nach dem Essen, по мóїй головí, по менí nach meinem Tode, по бáтьку взáти майнó nach dem Vater erben; не по мóїх грóшех nicht nach meinem Geld der Preis; *c*) bez. no den Grund einer Gemüthsbewegung od. e. Handlung: тужúти, плáкати по кім, щож менí по мóїй урóдї was liegt mir an meiner Schönheit; *d*) bez. die Distribution: по однíм дни zu einem Tage, je einen Tag, по двох, zu zwei, je zwei, по трох etc. IV) *in den Zusammensetzungen* bez. no- (ni-) 1. eine der Zeit od. dem Raum nach unterbrochene, d. h. zu verschiedenen Zeiten od. an versch. Orten vor sich gehende Handlung; 2. eine Deminution der Handlung d. i eine Beschränkung der Zeit, dem Grade nach (bei Adject. u. Adverb. mit d. Bdtg „ziemlich, etwas, einwenig") ; 3. eine Wiederholung der Handlung; 4. die Vollziehung der Handlung an vielen Objecten od. durch viele Subjecte; 5. jene Veränderung der Bedeutung, wodurch aus e. intransitiven ein transitives Verbum wird od. das unmittelbare Object ein anderes wird; 6. eine Entfernung; 7. die Verwandlung der Verba imperfectiva in perfectiva. Bdtg: einwenig, etwas, nach und nach; viel, eine Menge; ver-, er-, ein-, be, zer-, auf, nacheinander. *Mi.* IV. 226—227. 430. 625. 676. *Oz.* 190—191. 110. Пов. На- *Mi.* II. 359. 407. Das Fehlende s. unter einfachen Wörtern auf die obigen Bestimmungen Bezug nehmend.

Побабíти, *v. n.* weichlich, verweichlicht werden, *Ст.*

Побáбрати, *v. a.* s. Бáбрати (ся).

Побагатшáти, *v n.* s. Побогатíти.

Побадьорнíйшáти, *v. n.* munter und rüstiger werden, *М+Б.* 257.

Побáжане, *n.* s. Бáжане.

Побаклýчити ся, *Н.* 230? s. Вúбалушити (ся).

Побанувáти, *v. n.* s. Банувáти, потужúти.

Побáрити ся, *МШ.* s. Забáрити ся.

Побаришувáти, *v. n.* einwenig Handel treiben, auf Profit ausgehen. [ся.

Побарлóжити ся, s. Барлóжити

Побáтько, *n. Ст.* Pflegevater, *m.*

Побáченє, *n.* das Wiedersehen; до -ня! zum W.! побачíнє мáти на щось worauf Obacht geben.

Побáчити, *v. a.* erblicken, sehen — ся einander wiedersehen.

Побгáти, *v. a.* s. Бгáти; 2) — ся sich aufbauschen, *Не.* [Обезпéка etc.

Побезпéка, *f.* побезпéченє, *n.* s.

Побезпéчити, *v. a.* jmdm sichere Gewähr leisten; — ся на когó sich auf jmdn verlassen.

Поберáти, (-бир-), *v. a.* nehmen, ergreifen: сум нас побирáє die Trauer ergreift unser Herz; — платню́ den Gehalt beziehen, — подáтки die Steuern beheben, einnehmen; 2) — ся sich verheiraten; *b*) — ся на когó, gegen jmdn einen Anschlag vorbereiten; s. Брáти.

Побережанúн, побéрежець -жця, *m.* Uferbewohner, *m.* [Uferstrich, *m.*

Побéрєжє, *n.* Uferland, Gestade, *n.*

Побéрєжечка, *f. Bein.* mehrerer Thiere *Ч.* III. 478.

Побéрєжний, *a.* vom Ufer, vom Gestade, Ufer-, Strand-, an dem Ufer gelegen *С.* II. 132.

Побережнúк, (*d.* -ичóк), *m.* Waldhüter, Heger, Forstläufer, -knecht, *m*; побережнúчка, *f.* Weib eines Waldhüters, *n. Зар.*; побережничýк, *m* Sohn e. W.

Побéрєжниця, *f.* побéрєжник, *m.* Uferschwalbe, *f.* (Hirundo riparia). [sein.

Побережнúчити, *v. n* Waldhüter

Побеpігáти, поб'ечи́ (-егти́), *v. a.* hüten, hegen, schonen; — ся sich — —, vorsichtig sein, sich inacht nehmen.

Побéсїдувати, *v. n.* з ким sich mit jmdm im Gespräch unterhalten, bei jmdm vorsprechen.

Побйване, *n.* — даху́ das Dachdecken; 2) das Ringen (im Schmerz).

Побйванка, *f.* Niederlage, Schlappe, *f. C.*

Побивáти, побйти. *v. a.* schlagen, beschlagen, fest schlagen; zerschlagen, zerbrechen; besiegen; — дах. дім das Haus decken; слїзá слїзу́ побивáє die eine Thräne ereilt (schlägt) die andere (von reichlichen Thränen) *М.*; 2) — ся за чим nach etw. sich in Sehnsucht, in Schmerz ergehen, wonach eifrig trachten. [II.185 mit einem Schlag.

Побивáхом за одним мáхом- — *P.*

Побивáч, *m.* Dachdecker, *m.*; 2) Triebel, *m.* (des Böttchers).

Побйй пес, *m.* s. Гйцель.

Побирáти. s. Поберáти.

Побйрно, *adv.* angenehm.

Пóбит, *m.* das Weilen, Verweilen, Aufenthalt, *m.* 2) Lebensweise, *f.* Sitte und Brauch; яким пóбитом? auf welche Weise? сим п. auf diese W. *B.*

Побитé. *n.* Misshandlung, *f.* Schläge, *pl.*; 2) das Zerschlagen.

Пóбіг, -іґу, *m.* побіґане, (*d* -áнечко). *n.* das Laufen, Weglaufen, Flucht, *f.*; 2) Streifzug, *m.* Freibeuterei, *f.* *Зап.* II. 550 нітй в пóбіги ausgehen auf Fr.

Побігáйка, *f.* die Eilfertige.

Побігáйчик, *m.* *Bein.* des зáйчик, der flinke, schnell laufende Hase *P.*II. 2.

Побігати собі, einwenig umherlaufen. [im Lauf auszuführender Auftrag.

Побігáшка, *f.* *М.* III. 80 schnell, oft

Побігу́щий, побіжу́щий. *a.* gern laufend; 2) einherlaufend *МШ.*

Побіда. *f.* Бідá II.; Misshandlung, *f.* angethane Unbill; 2) Sieg, *m.*

Побідáш, *m.* s. Бідáк.

Побідитель, побідник. *m.* der jmdm Unrecht, Schaden thut (*Фр*): 2) Sieger, Besieger; *Bein.* des Siegesschwertes, *Ко.* 173: побідниця. *f.* Siegerin, *f.* *Пар*; 3) побідник Allium victoriale, *B.*

Побідйти. побіджáти. *v. a.* jmdn mit Unglück schwer schlagen, heimsuchen, strafen, jmdm Unrecht zufügen; 2) besiegen, überwinden, bezwingen, siegen (*v. n.*) побідéний. *ptc.* *C.* *Щог.* *М.* vom Unglück geschlagen, schwer heimgesucht, unglücklich, s. Бідний.

Побідкати ся чим Mangel an etw. haben, Noth leiden. [reich, *Мог.* *Зг.*

Побідний, *a.* Sieges, sieghaft, sieg-

Побіднїти, побіднїщáти. *v.n* ärmer werden, verarmen. [*m.* *М.* (*Веч.* II.74).

Побідóма. *m.* der Sieche, Krüppel,

Побідонóсний, *a.* *Зг.* siegreich.

Побіже, *n.* *К.* s. Побу́же.

Побій, -бю. *m.* Schlag, Hieb, *m.* das Niederschlagen *Ч.* III. 19.; Mal, Zeichen von Schlägen, *n.* *Кв.* 334; 2) Kampf, *m.* *Ру.* Schlacht, *f.* *Ч.* III. 309 побóєм стáти 295 kampffertig, schlagfertig zum Sturm sich stellen; 3) das Dachdecken, (mit Schindeln &), 4) Dach, Dachwerk, *n.*

Побійка, *f.* Niederlage, *f.* verlorenes Gefecht, (*Фр.*); 2) s. Побій 3).

Побійний, *a.* -а гармáта *ОП.* mörderisch?; -а сїть Gaddernetz, *n.* [*m.*

Побійця, *m.* Klopffechter, *Ф.*; Raufbold,

Пóбік, -оку, *m.* *Кн.* (*Пр.* XI. (2) 48) Partei, *f.*; 2) s. Пóбоки.

Побілйти, побілювати, *v. a.* weiss anstreichen, w. malen; 2) überzinnen; 3) bleichen *P.* II. 44.

Побілїти. *v. n.* weiss werden; *adj.* побілйний, *III.* I. 40. weiss gedeckt (vom Schnee).

Побільшáти, (-йти), *v. a.* grösser machen; 2) *v.n.* (-йти ся) grösser werden.

Побілюване, побілене, *n.* weisser Anstrich; 2) das Verzinnen.

Побілй. *praep.* (mit d. *Genit.*) nebenher, *Кв.* längs, entlang, *C.* I. 146; nahe an, in der Nähe von, *Левч.*

Пóбір, -бру, *m.* Einnahme, *Пар.* Abgabe; Recrutierung, *f.*

Побірки. *pl.* Ausschuss, Auswurf, *m.*.

Побірник, *m.* Einnehmer, *m.* *Пар.*

По-бісиба́тька-зна-якóму. *adv.* *Ст.* der Teufel weiss wie.

Побісурмáнити ся. ein Muselmann, ein Ungläubiger werden.

Пóбіч. s. Побій. [біжйш).

Побічи. *v. n.* hinlaufen (побіжу́, по-

Побічливий. *a.* rauflustig.

Побічний, *a.* Seiten-; Neben-, -а річ Nebensache, *f.*; *adv.* побічно (-е). neben; s. Бічний. [Bundesgenosse, *m.* *Ст.*

Побічник. *m.* Nebenwohner; *Bar*; 2)

Побічниця. *f.* Seitenbrett, *n.* (im

Bett, in der Breche &); 2) Leiste, *f.*

Побіщáти. *v.a.M.*I. 117 s. Пообіцяти.

Побіяти. *v. a. pol. Гол.* I. 196. 197 (забіяти 207) s. Побивáти.

Поблагáти, s. Благáти.

Поблагодарúти, (-бладар-), *v. a.* † danken *Др. с.* 299.

Поблагословúти. *v.a.* s. Благословúти, einsegnen; — ся sich bekreuzen.

Поблажáти, *v. n.* комý щось jmdm dh die Finger sehen, nachsehen, Nachsicht haben mit jmdm.

Поблáжливий, *a.* (*Ф.*) nachsichtig, sanft, menschenfreundlich; 2) lenksam.

Поблажливість, -ости, *f.* Nachsicht, Milde, *f.* [s. Сóблазнь &.

Пóблазнь. *f.* поблазнúти ся & *К.*

Поблéкнути, *v.n.* verbleichen, verschiessen.

Пóблеск, *m. Пол.* Schimmer, *m.*

Поблúжнїй, *a.Др.* nächst, homogen.

Поблизúти. *v. a.* zu nahe rücken.

Пóблизький, *a.* nahe, nahe gelegen.

Поблизнúчити ся, *Гол.* III. 16 Zwillinge zur Welt bringen.

Поблизóк, -зкý, *m.* Nähe, *f.* в поблúзку, пóблизу, п. б. колó (mit d. *Genit.*) in der Nähe von, *Кн.* [rer, *m.*

Поблискáч, *m. Кл.* Blitzschleude-

Поблúскуване, *n.* das Leuchten, Schimmern, *Пол.*

Поблúскувати. *v. n.* s. Блúскати.

Поблїднути, *v. n.* erblassen, blass, bleich werden.

Пóблуд. & поблудúти & s. Блуд &.

Поблýдний. *a.* mit Mängeln, schlecht, nichtsnutzig, *Зах.*

Поблукáти. *v. n.* irrsinnig werden.

Побогатїти, *v. n.* reich werden.

По-богáто, *adv.* viel, in grossem Quantum.

Пободрїти. *v. n.* sich fassen, *Вах.*

Побоéвище, *n.* s. Побóїще.

Пóбже, *n.* Ebene des Flusses Бог. *К.*

Побожúти, *v. a.* щось etw. mit einem Eid bekräftigen, *Гол.* III. 439; — ся bei Gott schwören.

Пóбожний, *a.* fromm, andächtig.

Пóбожність, -ости, *f.* Frömmigkeit, *f.* [feld, *n.* Wahlstatt, *f.*

Пóбоїще, (-їско), *n. Пар.* Schlacht-

Пóбоки, *pl.* Kanten e. Brettes; 2) Deckel e. eingebundenen Buches, *pl.*

По-бокý! fort! weg damit! *Кн.*

Поболїти, (пóболювати), *v. n.* einwenig (von Zeit zu Zeit) schmerzen; 2) —, *М.* II. 168, — ся krank werden, erkranken. [(Limosa).

Поболóтниця, *f.* Pfuhlschnepfe, *f.*

Пóбрник, *m.* Kämpfer für etw., Verfechter, Vertheidiger, Beschützer, *m.* *Ш.* II. 168; (-ниця. *f. Зг.* -ін, *f.*). [*Пол.*

Побороздкóваний. *a.* gefurcht,

Пóборозняк, *m.* s. Борозняк.

Побороняти, *v. a.* verwehren, комý щось.

Пóборóти, побóрювати, *v. a.* überwältigen, bewältigen, überwinden, besiegen; 3) — ся з ким den Kampf mit jmdm aufnehmen, ringen.

Пóборсні. *pl.* s. Посторóнок (*pl.*) *Ос.* (61) III. 54. (пóборні? *Зах.*)

Пóбочина, *f. gew. pl.* Seitenwand, *f.* Seitenleisten, *m.*

Побочúти ся, *Б.* (*Пр.* VI. 54).

Пóбочати. *v. a. ungr.* s. Поцїлувáти, *Гол.* III. 67. [[cubine, *f.*

Пóбочниця, *f.* s. Побічниця; Con-

Побракувáти. *v. a.* чогóсь *Ал.* als unnütz wegwerfen, verachten.

Побранúти, *v. a. gr.* ausschelten.

Пóбрат, *m Ст.* s. Побратúм.

Побратáти, *v. a.* verbrüdern, zu Brüdern machen когó з ким; — ся sich verbrüdern, die Bruderschaft, den Bruderbund schliessen.

Побрáти, *v. a.* s. Поберáти; — ся *Кн.* 3. den Weg einschlagen, — дáлї *М.* I. 16 sich weiter auf den Weg machen, weiter aufbrechen.

Побрáтим. (-úмець), *m.* mit dem man Brüderschaft geschlossen hat, Freund u. Bruder, Wahlbruder, *Mi.* II. 360; Herzensfreund; Stammesbruder, *m.*

Побратúмий, (-úмский, *Гол.*), побрáтний, *Пар. a.* Bruder, brüderlich, stammverwandt, befreundet.

Побратúмство, *n.* Brüderschaft, Verbrüderung, *f.*

Пóбрéзати чимóсь etw. verschmähen, verwerfen, *Ос.* (61) I. 322.

Побренькáч, *m.* s. Побряскáч.

Побрехáч, *m.* Lügenmaul, *n.* verlogener Lump, *ВБ.*

Побрехéнька. *f.* Anekdote, *f. Левч.*

Побрúдити ся, Unrath werfen,

Nothdurft verrichten (v. Kindern).

Пóбридки. *pl. К.* II. 19 das Hin- u. Herziehen, Umherschweifen.

Пóбризк, *m. Ст.* Wasserstrahl, *m.*

Пóбро, *m. Кч.* 126 s. Побратим.

Побродúти, *v. n.* hin u. her waten, treten, streichen.

Побродя́га, *m.* s. Бродя́га.

Побросáти, *v. a. gr. АД.* I. 215 s. Покидáти.

Побряскáч, *m. gew. pl.* * klingendes Geld: кобú бýли побряскáчі то бýдуть послухáчі.

Побувáти, *v. n.* einige Zeit wo sich aufhalten, verweilen, weilen; oft besuchen.

Пóбуд, *m.* — природний Naturtrieb, Instinct, *m. B.*

Побудúтель, побýдник, *Пар. m.* Erreger, Anreizer, Motor, *m.* *Triebfeder, *f.*

Побудúти, побуджáти, *v.a.* bewegen, (jmdn zu etw.) antreiben, ermuntern; побудúти viele nach u. nach aufwecken.

Побудлúвий, *a.* reizbar, erregbar, *B.*

Побудлúвість, побýдність, *B.* -ости. *f.* Reizbarkeit, Erregbarkeit, *f. Ган. Пл.*

Побудувáти, *v. a.* erbauen; — ся [sich anbauen.

Побýже, *n.* Land am Fluss Буг, *n.*

Побýрити, *v.a.* auseinander wühlen, stören, wirre machen (волóся).

Пóбут, побýток, -тку, *Кс. m.* s. Пóбит; Stand, Umstand, *m.*

Побýти, s. Побувáти. [rig werden.

Побутнíти, *v. n. Гол.* I. 84 mode

Побутопúсь, *f. T.* Darstellung der Lebensweise, des Haushaltes, *f*

Пов, *ungr. Гол.* III. 492 s. Пів.

Повáб, *m.* повáба, *f. К.* s. Понáда.

Повáбити ся на щось, *К.* s. Понáдити ся. [kend, interessant, *К.*

Повáбливий, *a.* anregend, verlok

Повáга, *f.* das Ansehen, Autorität, *f.*; 2) s. Повáжність.

Повáгом, повáжно, *adv.* ernst, gravitätisch, bedächtig, *Лечи.*

Повáда, (*d.* повáдка), *f.* (schlechte) Gewohnheit, Angewohnheit, *f. Кн.* 141; 2) Schaden, *m. Щог.* 108; 3) Fehler, Mangel, *m. B.*

Повáдити, *v. a.* in Zwist bringen, bezwisten, *Пар.*; 2) *v. n.* комý schaden; 3) — ся *II.* 79 s. Понáдити ся.

Повáдний, *a.* geneigt zu etw. (mit d. *Infinit.*).

Повáжане, (-éня, *Кв.* 118), *n.* Achtung, Ehre, Verehrung, *f. Ш.* I. 379.

Поважáти, *v. a.* achten, ehren, verehren; — ся за щось sich für etw. halten *Кв.* 118.

Повáжити, *v. n.* комý *Кв.* 49 jmds Bitte berücksichtigen, vgl. Увáжити; 2) — ся на когó auf jmdn vertrauen, sich verlassen, *IГ.*; *b*) — ся wagen, sich erdreisten.

Повáжливий, *a.* in mässig ruhiger Bewegung, langsam, andante sostenuto *Зап.* I. 332; 2) s.d. folg. *КС.*(82)VIII.280.

Повáжний, *a.* ernst, ernsthaft, gesetzt, achtunggebietend, angesehen.

Повáжність, -ости, *f.* Würde, *f.* würdevolles Aussehen. [ernster werden,

Поважнíти, *v. n. Зар.* gesetzter,

Поважшáти, (-жщá-), *v. n. Др. с.* 118 schwerer werden. [Zimmerdecke, *f.*

Повáла, повалúна, (*B.*) *У.f.*s. Стéля,

Пóвалець, -лця. *m.* накидáльний — Schlinge zum Einfangen wilder Pferde, *f.*

Повалúти, *v. a.* niederwerfen, hinstrecken; — ся hinstürzen, zu Boden fallen. [demisch.

Повáльний, *a. Кв.* allgemein, epi-

Повáлом, *adv.* haufenweise, in Scharen, *Кн.* s. Пóкотом.

Повалúти, *v. a. s.* Повалúти; 2) beschmutzen, beschmieren.

Повапнúти, повапліти, *Ш.* II. 154. *v. a.* mit Kalk übertünchen.

Повáр, *m.* Koch, *m.*

Поварúти, *v. a.* vieles nach u. nach kochen; 2) морóз поварúв ростúни der Frost hat die Pflanzen berührt, hat sie einschrumpfen gemacht.

Повáрувати, *v. n. P.* I. 112 Kochkunst üben, kochen.

Поварувáти ся, (mit d. *Infinit.*) *M.* anstehen, Bedenken tragen.

Поварúвький, *a. К.* nach der Herrschaft der Waräger. [чити.

Повбезпéчувати, *К.* s. Побезпéчувати,

Повгрувáти, *v. n.* ver-, einsinken.

Пóвгар, *m.* Kapuze, *f.*; 2) * Kapuzenträger, *m.*

Поддéржати, *v. a.* abhalten, mässigen; — ся sich enthalten, sich m. [sig.

Поддéрживий, *a.* enthaltsam, mäs-

Повдéржливість, -ости. *f.* Enthaltsamkeit, Mässigkeit, *f.* *Пар.* [-wehen.
Повдувáти, *v. a.* hineinblasen,
Повдягáти, *v. a* ankleiden.
Повéдене, *n.* das Betragen, Aufführung, *f.* *Пар.*
Поведéнция, *P.* II. 170. поведíя, *Ф.* *f.* s. Повéдене; Charakter, *m.*; 2) Brauch, *m.* Sitte, *f.*
Поведúця, *f.* *ŽP.* s. Пóвість.
По-ведмéжи, *adv.* nach Bärenart.
Повéзти, (повéзу́, повéзéш), *v. a.* fahren, tragen, wohin schaffen, bringen; 2) *gut gehen, gelingen, reussieren.
Повелúка, повилúця *f.* s. Повитúця.
Пóвеликий, *a.* zu gross; повелúку́, *adv.* *M.* III. 50 gross, viel.
Повелúтель, *m.* *Ко.* 199 Befehlshaber, Beherrscher, *m.*
Повеличáти, *v. a.* beloben, preisen; — ся sich rühmen.
Повеличúти, *v. a.* когó чимóсь jmdm grössere Last aufbürden; 2) in grosse Theile theilen. [len, gebieten.
Повелївáти, повелíти, *v. n.* befeh-
Пóвень, *m.* *ОП.* Fülle, *f.* s. Пóвний.
Пóвер, *adv.* (*Фр.*) s. Пóверх 1).
Повередúти, *v. a.* schädigen.
Поверéсло́, *n.* повересéле. (-сíле). *n. coll.* s. Перевесло́. [fen; zurückstossen.
Поверéчи, поверґáти, *v. a.* hinwer-
Повéрн. процáв мій вік бéз повéрну ohne Wiederkehr.
Поверну́ти, повертáти, *v. a.* umdrehen, -wenden, -kehren; lenken; zurückgeben, -erstatten; — когóсь в щось verändern, umstalten; когóсь на кáзну jmdn auf das Aerar übertragen, *Кн.*; 2) *v. n.* до когó, кудá, zu jmdm, wo ablenken, eintreten; 3) — ся sich — —, zurück-, wiederkehren; *b)* sich rühren *Л.* 52; *c)* в що etwas werden, sich in etw. verwandeln.
Пóверт, *m.* Schwenkung, *f.* *Mi.* II. 32; 2) Stelle wo die Richtung des Weges sich ändert.
Повертлúвий, *a.* rührig, flink.
Повéрх, *adv.* *praep.* über; oberhalb; mehr als; — прáва (бóрáти) mit Verstoss gegen das Gesetz; 2) повéрх, *m.* Stockwerk, Etage, *n.*
По-вéрха, (-хи), *adv.* s. d. folg.
Повéрхний, *До.* поверхóвий, *Фр.* (-óвний, *До.*), *a.* äusser, äusserlich, dem Scheine nach; ober; oberflächlich.
Повéрхник, *m.* Satteldecke, *f.*
Повéрхниця. *f.* das Aeussere, Obere; 2) äussere Fläche, *Мог.*; das Sichabhebende; 3) Dünger auf die Oberfläche gestreut: Kopfdüngung, *f.*; 4) —, повéрхничка Art Muster in d. Leinenstickerei, Einsatz am Hemdärmel, *m.*
Повéрхність, -ости, *f.* bewegliche (äussere) Güter, Mobiliar, *n.*; 2) Oberflächlichkeit; 3) Aussenseite, *f.*
Поверхóве, *n.* *Зг.* (*Пр.* II. 193) oberer Lauf des Flusses? s. Верхівé.
Поверхóвиця, *f.* s. Верховóда.
Поверхувáти, *Ф.* поверпúти, *Ш.* I. 82. *С.* II. 108 s. Завершúти, vollenden, ausführen. [ken, *Нав.*
Повéршний, *a.* — mit Stockwer-
Повеселúти, *v. a.* erfreuen, vergnügen.
Повеселíти, повеселíшати, *v. n.* froh, fröhlich werden, vergnügter w.
Повéсти, (повéду́, повéдеш), *v. a.* s. Поводúти. [einnehmen.
Повечéряти, *v. n.* das Abendessen
Повз, *praep.* s. Пóуз. *Л.* 156.
Повз солодúш Tüpfelfarn, *m.* Engelsüss, *n.* (Polypodium vulg.).
Пóвзати, повзну́ти, *v. n.* und —ся schleichen, kriechen; s. Хóвзати ся *МШ.*
Повзáч, *m.* Schleicher, Kriecher, *m.*
Повздéржливість, -ости, *f.* Enthaltsamkeit, *f.* *ОБ.*
Повздóвж, *adv.* der Länge nach; повздóвжний, *a.* Längen-. [*Щог.* 153.
Повзкрáй, *adv.* über den Rand hin,
Повзу́н, *m.* Kleiber, *m.* Spechtmeise,
Повзу́щий, *a.* kriechend, *B.* [*f* (Sitta).
Повзúти собі що, (гáдку), fassen, sich vornehmen. [chen.
Повиборóзджувати, *v. a.* ausfur-
Повивáти, *v. a.* ein- windeln, wickeln.
Повивáч, *m.* Wickel-, Windelband, *n.*
Повигáдувати, *v. a.* er-, aussinnen, ausdenken.
Повиганяти, (-гонúти), *v. a.* viele (alle) nach einander austreiben, fortjagen.
По-вигóдї, *adv.* *M.* II. 75 je nachdem es gelegen, bequem ist.
Пóвид, *m.* das Aeussere, Gestalt, *f.* Ansehen, *n.* *Пол.*
Повидáти, *v. a.* wahrnehmen, einse-

*

hen, sehen, erblicken, *ІГ.*; 2) besuchen,
Повйден, *a.* s. Повйпен. [*Л.*67.
Повйдїти, *v. a.* erblicken, *Зг.* s. Повидáти 1); 2) повйдїло ся комý (impers). scheinen, vorkommen.
Повйдний, *a. Пол.* äusserlich; *adv.* пóвйдно, *Зар.* scheinbar, dem Anscheine nach. [schienen werden, *Щог* 92.
Повйднїти, *v. n.* sichtbar, hell, be-
Пóвидну. *К.* по-видóцї. *adv.* bei Tage, beim Licht, wann man sieht.
Пóвиж. *Ф.* повйжше, *adv.* (*praep.* mit d. *Gen.*) *Ф.* über — hin, oben, oberhalb.
Повйка, *f.* Gewohnheit, *f. T.*; Sitte, *f.* Brauch, *m.* (*Фр.*). [*КС.* (82) I.
Повйкнути, *v. n.* gewohnt sein,
Повйла, *pl.* eingesottener Obstsaft, Obstmus, *n.* bes. Pflaumenmus.
Повйле. *n. coll.* Ganasche. *f.* oberer breiter Theil an d. Unterkinnlade e. Pferdes, *B.* [тйця.
Повилйця, повилюха, *f. v.* Повй-
Повилїтáти, *v. n.* nach u. nach herausfliegen; 2) hinauffliegen: на щó: 3) з чогó herausfallen. [mus, *f.*
Повиляйка. *f.* Suppe aus Pflaumen
Повимина́ти, *v. a.* auspressen, -kneten. [дувати.
Повимишляти, *v. a.* s. Повигá-
Повйна, *f.* s. Повйнність.
Повйнен, (повйнен), повйнна, повйнно er (sie, es) soll; ist verpflichtet; 2) —, повйнно er (sie, es) sollte, wohl, allerdings, sicherlich, gewiss, *Кн.* *b*) vielleicht, *vgl.* Мýсить.
Повинйти ся, die Schuld, seine Fehler ein-, gestehen, sich schuldig bekennen, *М.* III. 80; 2) gehorsam sein *Др. с.* 416; 3) sich verpflichten.
Повйнність. -ости. *f.* Pflicht, *f.*
Повиновáтити, *v. a.* когó für schuldig erklären, beschuldigen, *М.* II. 192.
Повинувáти ся, s. Повинйти ся 2).
I. Повинýти, *v. a.* s. Повивáти.
II. Повинýти, *v. n.* s. Повінýти.
Повинйтко. *n. Мл.* Wickeltuch, *n.*.
Повисйстий, повйсний. *a.* herabhangend, überhängend, nickend. [*m. К.*
Повисляйн, *m.* Weichselbewohner,
Повисляйщина. *f.* Weichselland, *n.*
Повйснути. *v. n.* herabhängen; 2) (auf dem Galgen) hängen bleiben.
Повйтанє, *n.* Bewillkommung, Begrüssung, *f.* [grüssen.
Повитáти. *v. a.* bewillkommen, be-
Повйтвердити, *v. a.* s. Вйтвердити. [вйток.
Повитé. *n.* das Einwindeln, s. По-
Повйти. *v. a.* s. Повивáти; — ся sich winden, s. aufranken (v. Pflanzen).
Повйтиця. *f.* Flachsseide, *f.* (Cuscuta epilinum), 2) Winde, *f.* (Convolvulus).
Повитйч. *m.* windender Knöterich (Polygonum convolvulus).
Повйтник, *m.* Atragene alpina, *B.*
Повйток, -тку. *ТР.* 45 (*d.* повйточок). *m.* s. Сповйток. [тýха.
Повитýха, *К.* (-тюха). *f.* s. Спови-
Повихáти, *v. a.* jmdn schaukeln; — ся sich hin u. her schwingen, baumeln.
Повихнýти ся gestört, verrenkt werden, erlahmen, *Под.*
Повишáти, повищáти, *v. a.* höher machen, erhöhen, emancipieren.
Повйшний, повйщий, *a.* obig, oben gesagt, obgenannt; *adv.* -е s. Пóвиж.
Повищýплювати. *v. a.* ausraufen, -rupfen. [hen, *Фр.*; Hauch, Athem, *m. Не.*
Пóвів, -іну, *m.* das Wehen, Hinwe-
Повівáти, *v. n.* sanft wehen, flattern (хоругóв).
Пóвід, -ода. *m.* (пóвідь. *f.*) Lenkseil, *n.* Zügel *m.*; 2) * Disposition, Anordnung, *f.* 3) -óду. *Term.* Anlass, *m.* Veranlassung, Ursache, *f.*; — дáти anordnen; Veranlassung geben. [149; s. Пóвінь.
I. Пóвідь, -оди. *f.* Frühlingsflut, *f Кв.*
II. Пóвідь -іди. *f.* s. Пóвість, *Ч.* III. 298; Gerücht, *n. Пар.*
Повідáти, *v. a.* sagen, erzählen.
Повідáч, *m.* Erzähler, Sprecher; Berichterstatter, Anzeiger, *m. М.*
Пóвідка. *f.* Gerücht, *n.* Kunde, *f.*
Повíдка. *f.* Zügelriemen, *m.* -schnur, Halfter, *f.*
Повідлéжувати собі бóки sich die Seiten wund liegen. [морозйти.
Повідморóжувати. *v. a.* s. Від-
Повідóк. -дкá. *pl. dim.* повідонькн, s. Пóвід 1). пóводи.
Повíдувати. *v. a.* besichtigen, (*B.*).
Повідця. *m.* Urheber, Anstifter, *m.* до чогó.
Повідя. (в), *n.* s. Пóвінь.
Пóвіз, -озу, *m.* Kutsche, *f.*
Повій, -óю. *m.* s. Звій, пінсéгок *Кн.*

Пóвій, -óю, повійка, Convolvulus arv.; 2) Lycium barbarum. [convolvuli, *B.*
Повійкóвець, -вця, *m.* Sphinx
I. Повійний, *a.* schlingend, rankend, *B.* [wehend.
II. Повійний, *a.* — вітер stark
Повійник, (*d.* -ичок). *m.* s. Повивáч; 2) s. Пóвій. *Вол.*
Повійниця, *f.* liederliche Dirne.
По-вік, *adv.* lebelang.
Повіка, *f.* Augenlid, *n.*
Повікувáти, *v n.* lange leben, (*B.*).
Повільгóтно, *adv.* leicht, etwas frei.
Повільний, *a.* willfährig, nachsichtig; frei: — час freie, müssige Zeit 2) langsam, gemächlich. [keit, *f*
Повільність, -ости *f.* Langsam-
Повінь, -іни, *f.* (*Ф.m.*) Ueberschwemmung, Flut, *f* Hochwasser, *n.*
Повінець, нця, — жáбник, Frosch biss, *m.* (Hydrocharis morsus ranae); повінцевáті, *pl.* Hydrocharideae, *B.*
Повінýти, *v. n.* s. Повіяти.
Повінчáнє, *n.* Trauung, *f. III.* II. 221.
Повінчáти, *v. a.* bekränzen, krönen; 2) trauen (v. d. Heirat); ся sich dh Trauung ehelich verbinden.
Повірене, *n. Mx.* Vertrauen, Zutrauen, *n.*; 2) *Зар.* s. Пóвірка 1).
Повірéнник, *m. T.* повірéнний, *s. a. m. C.* II. 99. Vertrauter, Vertrauensmann, *m.* der Bevollmächtigte.
Повірити, повірáти, *v. a.* anvertrauen; glauben; creditieren; 2) bemessen, erproben, e. Probe anstellen, prüfen, *Ч.* III. 344.
Пóвірка, *f.* Aberglaube, Wahn, *m. Зар.*; 2) Credit, *m.*; 3) Probe, *f. K.*
Повірлíйний *a.* Vertrauens, *Вах.*
Повірний, *a.* vertraut, vertraulich, zutraulich, *Зар. s. a. m. Me.* 387 der Vertraute; *adv.* на повірну. *adv. M.* III. 28 vertraulich, traut.
Повірник, *m.* на — вíцї гонити (*Ф*) Hutweide, worauf die Schafe abermals (zum Nachtweiden) getrieben werden, s. Повéрн, повернýти.
Повірóчний, *a.* Control-, Untersuchungs-, Reambulations-, *Ie.*
Повісити, *v. a.* aufhängen, -henken.
Повісмо, *n.* Gespinst, *n.*; 2) 60 Strähne zusammen. [Novelle, *f.*
Пóвість, *f.* Erzählung; Geschichte,
Повістовáтельний, *a. Гол.* erzählend, episch. [вістити.
Повіствувáти, *v. a. Фр.* s. По-
Повісти, (повім. повіш, повість), *v. a.* s. Повідáти; не повім ich kann es nicht sagen, ich weiss es nicht.
Повістити, повістувáти. *Ф.v.a.* erzählen *M.* I. 44. II. 149; 2) melden, sagen, berichten.
Пóвістка, *f.* kleine Erzählung; 2) Nachricht, *Др. c.* 243. *C.* I. 161.
Повістник, *m. Oc.* (62) VIII. 30.?
Повістниця, *f.* Tradition, *f.* (*n.xв.*4).
Повіт, *m.* Kreis, Bezirk, District, *m.* (e. Landes); *adj.* повітóвий; *adv.* повітóво. (*Фр.*) auf umwegen.
Пóвіть, *f.*? *H.* 152? [віт. Land, *n.*
Повітє, *n.* Luft, freie L; 2) s. По-
Повітка, (*d.* -очка). *f.* Wetterdach, Dach, *n.*
Повітре, *n.* s. Вóздух. *Пар.* verpestete Luft, Pest, *f. adj.* повітрóвий, *Cm.* s. Воздýшний. [тренник.
Повітренник, *m.* (-ниця *f.*) s. Пові-
Повітренниця, *f.* Pestilenzwurz, *f.* (Petasites offic.) *Вол.*
Повітчик, *m.* Beamter einer Kreishauptmannschaft, *Ко.* 294; jmd aus e. Kr. *Кн.*; *H.* 230?
Повішáльник, *m.* der Gehängte.
Повішати, *v. a.* nach u. nach aufhängen. [verkünden, berichten, melden.
Повіщáти, *v. a. Cm.* aussprechen,
Повіщувáти ся, sich verloben.
Повія, *f. Cm.* +*M.* s Повійниця.
Повіяло, *n. Зг.* Fächer, *m.*
Повіяти, *v. n.* wehen, blasen; 2) *v. a.* зóїже, worfeln, windigen; — ся кудй sich wohin fortmachen. [einlegen.
Повкладáти, *v. a.* nach u. nach hin-
Пóвкупі, *adv. M.* II. 111 im Haufen, zusammengeschart.
Повлягáти ся, s. Влéжати ся.
Повмерáти, *v. n* nach u. nach sterben.
Пóвнь, *f. K У.* Vollheit, Vollkommenheit, Vollständigkeit, *f.*
Пóвний, *a.* voll; vollständig, völlig complet, Gesammt; — цьвіт gefüllte Blume; *d.* повнéнька. *Др. c.* 99 schwanger; повнісенький, ganz, überaus voll; *adv.* пóвно etc.
Пóвниця, *f.* (volles) Trinkgeschirr, Glas (Brantwein etc.), *n.*; 2) — чувств,

У. Fülle, *f.* Schwall, Strom, *m.*

Пóвність. -ости, *f. Пар.* s. Повнóта.

Повнобóкий. *a.* mit ausgefüllten Bauchseiten (v. Rind).

Повновáгий, *a.* schwerfällig, *К.*

Повновáжний, *a.* vollgiltig.

Повновáжність, -ости, *f.* Vollgiltigkeit, *f. Пар.*

Повновúдий, *a.* der ein volles Gesicht hat, mit vollen schönen Wangen, vollwangig; bausbäckig.

Повновíдє. *n. Т.* s. Пóвінь.

Повновлáстний, *a.* mit voller Gewalt.

Повновлáстник, *m.* Bevollmächtigter, *Term.*

Повновлáстність, -ости, *f.* volle Vollmacht, *f. Пар.*

Повноголóсий, (-óсний), *a.* vollauftend, vollstimmig, *Пар.*

Повноголóсність, -ости, *f.* Vollaut, *m.* Vollstimmigkeit, *f.* [Bewusstsein.

Повнодýшно, *adv. У.* mit vollem

Повноквíтний, *a.* mit voller Blüte.

Повноколóсий. *a.* vollährig.

Повнокопúтий, *a.* vollhufig.

Повнокрóвний, *a.* vollblütig.

Повнолúций, *a.* s. Повновúний.

Повнолíтє. *n. Т.* повнолíтність. -ости. *f.* Volljährigkeit, *f.*

Повнолíтний, *a.* volljährig.

Повномóчіє. *n.* Vollmacht, *f. Term.*

Повномóчний, *a. Не.* повномóчник, *m.* s. Повновлáстний etc. der Bevollmächtigte, Vollmachtinhaber, *m.*

Пóвнонька. *f. Га.* I. 68 Пóвниця 1).

Повноправний, *a.* vollberechtigt, *ВБ.* [berechtigung, *f.*

Повноправність, -ости, *f.* Voll-

Повнорóгий. *a.* mit dichtem, knöchernem (nicht hohlem) Geweih, *Пол.*

Повнóродний, *a.* vollbürtig, *Term.*

Повнорóдство, *a.* Vollbürtigkeit, *f. Term.* [keit, *f.*

Повнотá. *f.* Fülle; Vollheit, Völlig-

Повнохвóстий, *a.* mit buschigem Schwanz, *К.* (v. Eichhorn).

Повноцьвíт, *m.* gefüllte Blume.

Пóвночка, *f. dim.* s. Пóвниця 1); kleine Flasche. [*m.* s. Підпóвня, *Пар.*

Пóвня, *f.* Fülle, *f. К.*; 2) Vollmond,

Пóвняна, *f.* Fülle, *f.* Ueberfluss, *m. К.*

Повнúк. *m.* Tagetes erecta, s. Кунчáк; -місяць *М.* III. 58 Vollmond, *m.*

Пóвод. (*d.* поводéць), *m.* пóвода, *f. C. gew. pl.* пóводи Zügel, *pl.*

Поводáр. поводáтор, (-тар), *Левч.* поводúр. *К.* поводáч, *C.* I. 176, *m.* Führer, Leiter, *m.* [rerschaft, *f*

Поводáторство, *n.* Leitung, Füh-

Повóдень, *f.* s. Пóвінь.

Поводúти. (повóджу, повóдиш), повéсти. *v. a.* führen, leiten, begleiten; 2) — чим *Иг.* 87. lenken, regieren, walten; — очúма (очúцї *Ш.* I. 28) rings schauen, mit dem Auge schweifen; 3) — ся десь *Кв.* 282 sich wo befinden; як повóдит ся? wie geht's?, повéло ся es ist gut gegangen, ist gelungen, hat geglückt; *b*) es kam die Sitte auf, *К.*

Поводíнє. *n. Не. ОП.* s. Повéдене.

Повóдя. *pl.* s. Пóвод. *pl.* [дáр.

Поважáтий. *s. a. m. Ш.* I. 44 s. Пово-

Повóз, *m.* † Pflicht zu führen u. zu fahren, P. zur Fracht, *f.*

Пóвоз. *m.* s. Пóлоз, полóзє.

Повозúти, (повóжу, повóзиш), *v. a.* s. Повéзти; — рукáми *Не.* mit den Händen herumfahren, tasten.

Повóзник. *m Зар.* s. Візнúк.

Повозóвий, *a.* — кінь Kutschenpferd, *n*; 2) -е брéмя † s. Повóз.

Повóли. *d.* поволéньки, *adv.* langsam, gemach. [fahren, nachgeben.

Поволúти, *v. n.* чомусь *Б.* will-

Поволíти, *v. a.* entscheiden, für gut finden, *Pa.* I. 381.

Пóволїцьки, *adv.* s. Пóволочки.

Поволїчú, поволїкáти, *v. a.* überziehen.

Пóволїчка. *f.* s. Тяганúна; 2) Zieche, *f.*; 3) — оксамíтна *Зар.* (*Пр.* II. 159) Band, *n.* [steuer, *f.*

Поволóвщина, *f. К.* Hornvieh-

Пóволоди, *pl.* Streifen beim Sonnenuntergang, *pl.*

Пóволок, -оку. *m.* пóволóка, *f. Пол.* Ueberzug, *m.* Zieche; Decke, *f. ВБ.*

Поволóченька, *f. dim. R.* 22. s. Пáволока.

Поволочúти, *v. a.* schleppen; hin u. her ziehen; 2) eggen; 3) — ся einwenig hin u. her streifen. [schleppend.

Пóволочки, (-оцьки), *adv.* hin-

Поворожúти, *v. a.* etwas vorzaubern; 2) weissagen. [Schnur, Bindfaden, *m.*

Поворíзка, *К.* поворóзочка, *f.* dünne

Пóвороз, *m.* s. Бабру́н.

Пóворот, -оту, *m.* пóвороте, *n. Ст.* Umwenden, Umschwenken, *n.* Schwenkung; Wendung des Körpers, *f.*: на повóротах, *С.* I. 122. s. Пóворотка; 2) Rückkehr, Rückkunft, Wiederkehr, Rückfahrt, *f.*

Пóворотка, *f. Кн.* (*Пр.* IX. 814), Kehr, *f.* Ort wo man umwendet, Scheideweg, *m.*?

Пóворотний, *a. Не.* gewandt, geschmeidig, flink, behend, geschickt.

Пóворотний, *a.* zurückkehrend, rückfällig, Rück-; -а тóчка Wendepunct, *m. К.*; 2) s. Пóвороткий.

Пóворотник, *m.* Wendekreis, *m. Пол.*

Пóворотність, -ости, *f.* Behendigkeit, Geschicklichkeit, *f.* [versa, umgehend.

Пóворотно, *adv. Св.* umgekehrt, vice

Поворохну́ти ся, sich rühren.

Повору́шене, *n. Не.* Bewegung, *f.*

Повоть, *f. Не.* (*Хм.* 103)?

Пóвохкий, *a.* feuchtlich. [besiegen.

Пово́ювати, *v.a. Р* II. 10 bekämpfen,

Повпадáти, *v.n.* nach u. nach hereinfallen. [abreissen.

Повпаздерувáти, *v. a.* die Rinde

Повпи́во, *n.*? *Сн.* 187 s. Півпи́во.

Повразити ся, *М.* III. 94 betroffen werden. [повраста́лий eingewachsen.

Повраста́ти, *v. a.* einwachsen; *adj.*

Поврачувáти, *v. a. Др. с.* 29 curieren, heilen.

Повременити, *v. n. gr. Кн.* sich gedulden, e. günstige Zeit abwarten.

Повселю́дно, *adv.* allgemein.

Повсечáсно, *adv.* jederzeit.

Повсі́гда, *adv.* s. Зáвсїгди; 2) s. Повсю́да.

Повсть, повсти́на, пóвстка, *Ко.* 70 *f.* Filz, *m.* durcheinander gewirrte Thierhaare, *pl.*

Повставáти, поста́ти, *v. n.* nach einander aufstehen, sich erheben; 2) entstehen; повста́лий, *a.* entstanden.

Повстáне, *n.* Aufstand, *m. Term.*

Повстáнець, -нця, *m.* der Aufständische, Insurgent, *m. Term. Пар.*

Повсти́ти, *v. a.* zu повсть zusammenschlagen, -wirren, filzen.

Повстрічáти, *v. a.* щось etw. begegnen; — ся einander begegnen.

Повстяни́й, повсьовий, *a.* filzen, filzig, aus Filz verfertigt, Filz-. [*В*,

Повстяни́стий, *a.* filzähnlich, filzig.

Пóвстянка, *f. Н.* 33. Kleid & aus повсть. [überall, allenthalben, allerorts.

Повсю́да, (-и), повсю́дейка, *adv.*

Повсю́дний, *a.* allgemein, allg. befindlich, überall, häufig vorkommend, *К. Пол.*

Повсю́дність, -ости, *f.* allgemeine Verbreitung, *Т.* [werden.

Повсюдні́ти, *v. n. ВБ.* allgemein

Повсядéнщина, *f.* Alltäglichkeit, *f. К.* [täglich, *К.*

Повсяднéвний, *a* aller Tage, tag-

Повсякчáсний, *a.* immerwährend, zu jeder Zeit, allezeit, fortwährend, *Ст. М+Б.* 273. [holung, Repetition, *f.*

Повтáряне, повтóрене, *n.* Wieder-

Повтерáти, (-тир-), *v a.* abwischen.

Повти́рювати ся, *К.* s. Втири́ти(ся).

Повтискáти, повти́шкувати, *v. a.* hineindrücken, -pressen; — ся sich hineindrängen.

Повтóрний, *a. Пар.* wiederholentlich; *adv.* повтóрне *Га.* I. 9. *pol.* abermals, zum zweiten Male. [lungs-.

Повтори́тельний, *a.* Wiederho-

Повтори́ти, повтаря́ти, *v. a.* wiederholen, repetieren; — ся sich w.

Повтóрник, *m.* Wiederholungszeichen, *n.* [machen.

Повузи́ти, *v. a.* schmäler, enger

Пóвузкий, *a.* ziemlich schmal, zu schmal.

Пох, *m.* Rellmaus, *f.* Siebenschläfer, *m.* (Myoxus glis) *Пол.*; 2) s. Нори́ця; 3) Kartoffelmaus, *f.*; 4) s Хомя́к (*Фр.*).

Похáрня, *f.* Behältnis für die Rellmäuse, *n.* (glirarium).

Походи́ти, *v. n.* hinein-, eingehen.

Почóк, -чкá, *m. dim.* s. Полк, kleine Schar, Fähnlein, *n.* [Knirps; *vgl.* Пох.

Пошу́к, *m. Зах.* kleines Bübchen

Пóвязь, *f.* Band, *n.* Bindestroh, Stroh zum Binden, *n.*; 2) s. Вужи́ще; 3) s. Звязь, *К.*

Повязáти, *v. a.* nach u. nach zusammenbinden; umbinden; — ся чим etw. um sich wickeln, — binden.

Поня́зка, *f.* Verband, *m.* Umwickelung, *f.*; 2) Art des Bindens des Kopftuches.

Повяли́ти ся, *Ф.* todmüde werden.

Повя́нути, *v. n.* welk werden, ver-

welken; *adj.* повáлий, verwelkt. [gen.
Погадáти, *v. n.* nachdenken, überle-
Пóгань, *f.* Schmutz, *m.* Niederträchtigkeit, *f.*; 2) schmutziges, verschmitztes Gesindel *Кч.* 186.
Погáний, *a.* (погáнець, -нця, *m.*) schmutzig; niederträchtig; garstig; schlecht, böse; -е Місце *N.* e. Berges.
Поганий, *m.* Heide, *m.*; 2) *Bein.* des Wolfes.
Погáнити, *v. a.* schänden; verunreinigen, entweihen; — ся sich schänden lassen, s. schmutzig machen.
Погáнка, *f.* Heidin, *f.*; 2) Heidekorngrütze, *f.*; 3) Fieber, *n.*; 4) змій — Natter, *f.*
Поганькувáтий, *a.* genug garstig.
Погáньский, *a.* heidnisch, Heiden-.
Погáньство, *n.* Heidenthum, *n.*; 2) s. Пóгань.
Поганяйло, *m.* s. Погóнич.
Поганяти, *v. a.* treiben, antreiben, vor sich hintreiben; *vgl.* Погóнич.
I. Пóгар, *m.* *Ф.* s. Пугáр, *dim.* погáрик *Luts.* 170. [brannte Partie Waldes.
II. Пóгар, *m.* ausgehauene u. ausge-
Пóгарець, -рця, *m.* Art Vogel, *Gr.* 25.
Погáркати ся з ким, mit jmdm arg hadern.
Погáрчина, *f.* *N.* e. Berges.
Погасáти, погáснути, *v. n.* aus-, er-, verlöschen (*v. n.*); schwinden, eingehen: гриб, прищі. [löschen, (*v. a.*).
Погасити, погашáти, *v. a.* aus-
Погибáти, погибнути, *v. n.* verlorengehen, umkommen, — смéрти des Todes werden.
Погибель, *f.* Krümmung, Biegung, *f.* Bug, *m.*; зігнýти ся в три погибелї sich fussfällig bücken; 2) Verderben, *n.* Tod, *m.* Vernichtung, *f.*
Погибельний, *a.* verderblich, tödtlich, des Verderbens, *K.*
Погибелиця, погибниця, *f.* tödtliche Pest, bes. Viehseuche, Rinderpest, *f.*; Verderben, *n.*; 2) Schafot, *n.* Richtstätte, *f.* *Ф.*
Погибший, *a.* verloren, *K.*
Погинáти, *v. a.* ein wenig biegen; — ся sich — —, nachgeben, elastisch sein.
Погинути, *v. n.* s. Погинáти; 2) in Verlust gerathen.
Погирити, *v. a.* vergeuden.
Погідя, *n.* Wetter, *n.* *B.*
Погідливий, погідний, *a.* heiter, klar, mit schönem Wetter.
Погій, -бю, *m. pl.* погбї hohe Woge, Welle (brausend u. tobend); hervorschiessendes Wasser, Blut &, *Ф.*
Погін, -бну, *m.* s. Погóня; в погін за ким побічи um die Wette nach jmdm hinlaufen um ihn zu ereilen; погóном, heftig stürmend, stürzend.
Погінка, *f.* s. Нáгінка.
Погіре, *n.* Bergabhang, *m.* Gesenke, *n.*
Погірник, *m.* (*Ф.*) s. Пóгар II.
Погіршити, (-áти), *v. a.* verschlimmern, verschlechtern. [kosen.
Погладити, *v. a.* streicheln; lieb
Погладїти, *v. a.* s. Полáгодити beschwichtigen, beilegen. [schlingen, *He.*
Поглинýти, *v. a.* *M.* II. 67. ver-
Поглипіти, *v. n.* kaum leben, fristen.
Поглотити, поглощáти, *v. a.* s. Поглинýти; absorbieren, *Пол.*
Поглóханий, *a.* *M.* III. 102 erstickt, unterdrückt, eingegangen.
Поглощáльність, -ости, *f.* Absorptionsvermögen, *n.* [Absorption, *f.* *Пол.*
Поглóщеня, *n.* das Verschlingen;
Поглубáч, *m.* Untergrundspflug, Wühler, *m.*
Поглубити, (-óлити), *v. a.* tiefer senken, tief pflügen, die Ackerkrumme vertiefen.
Поглýм, *m.* *KУ.* пóглумка, *f.* *H.* 69 Spott, *m.* Nachspotten, *n.* Schmach, *f.*
Поглумити ся комý, jmdn verspotten, verhöhnen. [III. 48.
Поглушáти, *v. a.* übertäuben, *M.*
Пóгляд, *m.* Blick, *m.* das Schauen. Ansehen; з пóглядом на щось mit Hinblick, mit Hinsicht worauf; з тóго пóгляду von diesem Gesichtspuncte; 2) Anschauung, Ansicht; 3) Obacht, *f.*
Поглядáти, поглядїти, поглянути, *v. n.* на когó jmdn anblicken, anschauen, worauf hinsehen, blicken, schauen; — ся на що worauf sehen, Acht haben; — за ким nach jmdm schauen, suchen, auf jmdn Acht geben.
Погнити, *v. n.* (völlig) verfaulen.
Погнівати ся, ein wenig zürnen; — ся з ким sich mit jmdm entzweien, verzürnen.
Погнійка, *f.* Scatophaga stercoraria.
Погнїтáти ся arbeitschen flanieren.

Погноїти, *v. a.* düngen; 2) verfaulen lassen.
Погнушати ся чого † *Ш.* I. 393 [verschmähen.
Поговір,-бру, *m.* Nachrede, *f.* (übler) Ruf. *Пот.* III. 132.
Поговорити, *v. n.* s. Побесїдувати; поговорювати, fabeln, plauschen, sagen.
Погода, погодина, *Кн. f.* schönes, heiteres, günstiges Wetter, gute Witterung; 2) Heiterkeit, *f.*
Погодити, *v. a.* einigen, beschwichtigen; 2) mieten, dingen; 3) *v. n.* кому *Кч.* 295 jmdm helfen, beistehen, Glück geben; schönes Wetter geben; *b)* warten, sich gedulden (*Imperat.* погодй и. погдй погодь s. Подй сто. *Ог.* 57); 4) — ся sich einigen, einig werden, sich versöhnen; *b)* — ся *М.* II. 40 sich anbieten, ein Anerbieten thun.
По-годї, *Ф.* погодя, *Кв. adv.* погодивши, *ptc.* etwas später, nach einiger Zeit. [*f.* (*Фр.*).
Погодівок, -вку, *m.* Nahrung, Kost,
Погодник, *m.* Stück Holz zum Hemmen des Mühlrades. [füttern.
Погодувати, *v. a.* zu essen geben,
Погодяник, *m.* погодянка, *f.* Krabbenspinne, *f.* (Thomisus viaticus).
Погожий, *a.* brauchbar, gut.
Погойкувати, *v. n.* johlen.
Погоїти ся, heilen, heil werden.
Поголити, *v. a.* rasieren; — ся sich —.
Поголїти, *v. n.* nackt, arm werden, verarmen, *Н.* 140.
Поголовний, *a.* allgemein; — податок s. d. folg.; 2) gliedlich.
Поголовщина, *f.* Kopfsteuer; 2) Recrutierung wo aus jeder Bauernfamilie ein Mann genommen wird, *f.*
Поголоднїти, поголонїти, *v. n.* hungrig werden; leer werden (кишки).
Поголос, *m.* Nachhall, *m. Пол.*; 2) s. d. folg. *К.* [*n.* Ruf, *m.*
Поголоса, *К.* поголоска, *f.* Gerücht,
Поголоски, *adv.* laut.
Поголосний, *a.* verkündet, verlautbart, öffentlich. [werden, *К.*
Поголоснїйшати, *v. n.* lauter
Поголубіти, *v. n.* blau werden.
Поголубити, *v. a* liebkosen, liebeln, umarmen. [merisch, *К.*
Погомерівский, *a.* час nachho-
Погон, *m.* Streifen, *m. С.* II. 142.
Погонь, *f. АД.* I. 121 s. Погоня.
Погонець, -нця, *m. Зап.* I. 316 Eilbote, Courier, *m.*; 2) Fuhrknecht (beim Kriegswesen); Kärrner, Fuhrmann; Lieferant, *m. Др. с.* 237; 3) s. Погонич (als junger Bursch, *Кв.* 172).
Погонити, *v. a.* wohin treiben; 2) *ein Weib beschlafen.
Погонич, *m.* Treiber, Lenker des Pferde-, od. Ochsengespanns beim Pflügen, *m.*; 2) s. Жорнївка I. 1).
Погонний, *a.* verfolgend, *Ст.*; -е колесо Triebrad, *n.* [Verfolger, *m. Шар.*
Погон(ь)чик, *m* s. Погонич 1); 2)
Погоня, (*d.* погонька), *f.* das Nachsetzen, Nachjagen.
Погорда, *f. Пар.* погорджуване, *n.* Verachtung, *f.* das Verachten.
Погордити, *v. n.* чим s. Гордувати.
Погордливий, *a.* verächtlich, verachtend, *Зар.* verachtungswürdig.
Погордо *adv. Ф.* verächtlich; stolz, *Ст.*
Погорджа, *f. Н.* 80 Brand, Feuerbrand, *m. М.* I. 38; Brandstätte, *f.*
Погористий, *a.* höher gelegen, hügelig, *В.*
Погорище, *Мх.* погорілище, *Фр.* погорбиско, (*Фр.*) *n.* s. Пожарище.
Погоріле, *s. n. a.* Beitrag für Abgebrannte, *m.*
Погорілець, -льця, *m.* der Abgebrannte, Abbrändler, *m*; 2) *N.* e. полонина; 3) Nbfl. des Черемош ч.
Погорїти, *v. n.* abbrennen; 2) nicht lange brennen.
Погорішний, *a.* — вітер der Windzug welcher vom Gebirge kommt, Bergwind, *m.* [Flechtwerk, eine Hürde anlegen.
Погородити, *v. a.* verzäunen, ein
Погороний е. *n.* angebrannte Bäume, Getreide & von e. Feuerbrunst.
Погорювати, *v. n.* s. Горювати.
Погорячіти, *v. n.* warm, heiss werden. [ten, gastlich jmdm aufwarten.
Погостити, *v. a.* кого jmdn bewir-
Погостровати, *v. a. Ч.* IV. 170.?
Погостювати, *v. n. Ч.* IV. 580 besuchen u. dabei sich bewirten lassen.
Поготів, (-тов). *adv. Н.* 106 noch mehr, noch ärger, desto weniger, *Гл.* 76?
Поготове, *n. Зг.* Bereitschaft, *f.*
Пограбати, *v. a.* mit dem Rechen (граблї) das Beet bearbeiten.

Погра́бити, *v.a.* plündern; 2) pfänden.

Погранити, *v. a.* mit Kanten versehen, *Под.*

Погранич́е, *n.* Grenzstrich, Grenzort, *m.*

Погранич́ний, *a.* angrenzend, an der Grenze liegend.

Погранич́ник, *m.* Ochs & von der Grenze als Mischling zweier Racen.

Пóгреб, *d.* погребóк, -бка́, *m.* Keller, *m.*; 2) s. Пóгріб.

Погреба́ти, *v.a.* begraben, beerdigen; 2) — чимóсь etw. verachten *C.*I.88. 208.

Погреба́р, *m.* Todtengräber, *m.* (*B.*).

Погреба́ч, *m.* Ofenkrücke, *f.* Schürstock, *m.*; 2) s. Погреба́р.

Погребе́льне, *s.a.n.* † Art Abgabe.

Погре́бини, *pl.* Trauermal, *n.*

Погре́бний, *a.* Keller-, *Еф.* 17.; 2) zum Begräbnis geh.

Погре́бник, *m.* s. Пóгреб 1).

Погребсти́, (погребу́, -бе́ш), *v. a.* s. Погреба́ти.

Погри́вина, *f.* (*pl.*) s. Гри́ва 2).

Пóгріб, -ебу, *m. d.* погребе́ць, *m.* погребе́не, *n.* Begräbnis, Leichenbegängnis, *n.* Beerdigung, Bestattung, *f.* [бáч &.

Погріба́ч, & погріба́ти &, s. Погре-

Погрібник, *m.* das Dach über dem Keller; 2) Todtengräber, (Necrophorus).

Погрізний, *a.* *Фр.* s. Грізний.

Погріма́не, *n.* das Anschlagen, Poltern, *Кч.* 180.

Погріти, *v.a.* ру́ки коло чогóсь etw. entwenden, sich woran vergreifen.

Пóгріх, *m.* Sünde, *f.* Vergehen, *n.* *ВБ.*

Погріше, *n.* etwas besonders Sündhaftes.

Погрішка, *f.* *ГШ.* s. Похибка.

Погрóза, *До.* погрóжуване, *n.* Drohung, *f.*

Погрозити, погрóжувати, *v.n.* drohen, кому́, — ся на когó, *Ф.* gegen jmdn drohend u. strafend auftreten, ungehalten, aufgebracht sein, jmdn rügen.

Погромити, (-мляти), *v. a.* bezwingen, aufs Haupt schlagen, niederwerfen.

Погрóмник, *m.* Bezwinger, Besieger, *m.* (-ниця, *f.* -ін, *f.*) *Ос.*

Погронити ся, s. Гронити ся.

Пóгрубий *a.* zu dick [dick machen.

Погрубити, *v a.* dicker, gröber, zu

Погрýбник, *m.*?

Погрýдь, *n.* Brustbild, *n.* Büste, *f.*

Погрýдниця, *f.* Fleisch an dem Brustblatt der Vögel, s. Грýдниця.

Погружа́ти, погрузи́ти, *v. a.* versenken, eintauchen; *v. n.* versinken.

Погрýзка, *f.* Art Sumpfschnecke: Bythinia.

Погýба, *f.* Verderben, *n.* s. Погибель.

Погубитель, *Кв.* погубщик, *m.* Verderber, Verführer, *m.*

Погубити, (-бляти), *v. a.* zugrunde richten, ins Verderben stürzen; 2) nach u. nach verlieren.

Погудити, *v.a.* комýсь щось jmdm etw. verleiden; когó, щось tadeln, entehren.

Пóгудка, *f.* Gerücht, Gerede, *n.* *Ко.* 35; 2) Auseinandersetzung, kritische Ausstellung, *К.*

Пóгук, *m.* Nachhall, *m.* *М.* III. 98; 2) Gejauchze, *n.* Jubelruf, *m.* *К.*; 3) Zuruf, *m.* *Ч.* III. 104.

Погуковщина, *f.* *Ос.* (61) VIII. 102 Art Abgabe an den Pfarrer.

Погýкувати, *v. n.* den Ruf erschallen lassen, zurufen.

Погуляка, *f.* Unterhaltung, *f.* Spiel, *n.* *К.* s. Гуляка. *Гол.* III. 520.

Погунýти ся, *Не.* (*Пр.* XI. (1) 10) s. Гунýти, шугнýти? [nen.

Погуркотіти, *v.n.* einwenig dröh-

Погустити, погущати, *v. a.* dichter machen, zu dicht (dick) kochen, dichter setzen *Фр.* [mögen.

Погýлати, *v. n.* §. s. Подолíти. ver

Под-, s. Під-.

Подабáти, *v. n.* на когó, на що ähnlich sein, gleich kommen, ähneln, *vgl.* Подóба.

Подавáльник, подавáльщик, подавáч, *m.* der zubringt, zureicht, Handlanger, der Garben etc. auf den Wagen od. zum Schober reicht.

Подавáтель, *m.* s. Подáтель.

Подавáти, подáти, *v. a.* dar-reichen, hin-geben, einreichen, übergeben; — пóміч Hilfe leisten; — відрáду Erleichterung bringen, verschaffen; — причину e. Ursache angeben, Veranlassung geben; 2) — ся кудá wohin den Weg einschlagen, sich begeben; *b*) — ся о (на) посáду um e. Anstellung ein Gesuch einreichen; *c*) — ся nachgeben, nachlassen; подалó грóх слабóму wur-

de leichter; unterliegen, s. Помарніти.

Подавити, (-вляти, -авлювати), *v. a.* s. Давити.

Пóдавно, *adv.* genug alt *C.* II. 98; [längst.

Пóдаль, *f. Пу.* Entfernung, Weite, *f.*

Подалити, *v. a.* zu weit rücken.

Пóдалї, (-ль), пóдальше, *adv.* einwenig, ziemlich weit, entfernt, від чóго.

Пода́не, *n. ОП.* Opfer, *n.*; 2) пóдане, *n.* eingereichtes Gesuch, Eingabe, *f.*

Пода́рок, (*d.* -áрочок), -рку, подарýнок, -нку, *m.* Geschenk, *n.* Liebesgabe, *f.*

Подарувáти, *v. a.* schenken; 2) — ся einander verzeihen, *M.*

Пода́ть, *Ме.* 423. пода́чка, *Кч.* 198 s. Подáток, дáчка.

Пода́тель, *m.* Geber, Spender, *m.* (-áтелька, (*f. Пу.* -ін, *f.*).

Пода́ти, s. Подавáти.

Пода́тливий, *a.* nachgiebig.

Пода́тливість, -ости, *f.* Nachgiebigkeit, *f.*

Пода́тний, *a.* ansehnlich, prächtig, hübsch, (*Фр.*); 2) подáтний steuertragend, -pflichtig, *Біл.*-а сила Steuerkraft, *f.*

Пода́тник, *m.* Steuerzahler, *m.*

Пода́ток, -тку, *m.* Steuer, Abgabe, *f.*; 2) Portion Grünfutter einer Kuh beim Melken gereicht, *f. adj.* податкóвий, Steuer-.

Пода́ча, *f.* das Geben; Entrichtung einer Gebühr, Taxe, *M.* I. 109; 2) Angebot, *n.*

Пода́ние, *n.* † milde Gabe, Beitrag, *m. C.* II. 198.

Подóїг, -ігу. *m. Ч.* III. 263 das Jucken.

Пóдóїл, -ілу, *m.* Petasites vulg.

Пóдвиг, *m.* Anstrengung, *f.* das Bestreben, Unternehmen, ritterliche That; Kampf, *m. К. Не.*; 2) *pl.* подвиги Kirchenfahnen, *pl.*

Подвиганє, *n.* Verhebung, *f.*

Подвигати ся, sich verheben; подвигнýти ся sich aufrichten; vorrücken.

Подвижний, *a. Фр.* beweglich.

Подвижник, *m.* Kämpfer, Streiter, Verfechter, Förderer, *m.* (-иця. *f.* ін, *f.*).

Подвижничество, *n. Не.* strenge Mönchspflicht als Kampf.

Подвижність, -ости. *f.* Beweglichkeit, *f.* Fortschritt, *m.*

Подвизáти ся, † kämpfen, *К.*

Подвійка, *f.* Doppelflinte, *f.* -gewehr, *n.*; 2) Doppelfleck, *m.* (Episema) *В.*

Подвійний, *a.* doppelt, zweifach.

Подвійність, -ости, *f. Не.* das Doppelhaftige, Zwiespaltige; Zwiespalt, *m.*

Подвійня. *f.* Doppelkleidung, *f.*

Подвíрє, (-е, -я, -а), *n.* Hof, Hofplatz, Hofraum, *m.*

Подвірний, *a.* Hof-; подвíрне. *s.a.n.* Hofgeld, *n.* Bauplatzabgabe, *f. К.*

Подвíрня, *f. Ме.* 434 Hausflur, *f.*

Подворóжки, *Гол.* III. 268.?

Подгýлювати, *v. a. Ч.* IV. 460 vom Abnehmen der намітка der Braut dh den дружко. [Піддружба.

Поддрýжий, *s. a. m. Ч.* IV. 657 s.

Подéколи, *adv.* dann u. wann, zeitweilig, hin u. wiederum. [germassen.

Подéкуди, (-а), *adv.* hie u. da, eini-

Подéнє, *n.* Bodenschichte, *f.*; 2) s. Подéнок. [Подéкуди, куданéбудь.

Поденéде, (-ду. *АД.* I. 261) *adv.* s.

Подéнька, *f.* Eintagsfliege, *f. Вол.*

Подéнькувати, *v. a. Пр.* II. 247 hie u. da reden. verlauten, munkeln; 2) *scherzh. Neubildung.* des *Ко.* 101.

Подéнна, *s.a. f. Крон.* Taglohn, *m.*; 2) s. Подéнщина.

Подéнний, *a.* täglich; *adv.* подéнно Tag für Tag, — робити als Taglöhner.

Подéнок, -нка, *m.* unterste Schichte, Sohle, Unterstreu des Schobers &; 2) s. Помістниця.

Подéнщик, *m. К.* Taglöhner, *m.*

Подéнщина, *f.* Tagewerk, *n.* Tagearbeit, *f. М.* [werden, erstarren, *Кв.* 122.

Подеревянїти. *v.n.* starr (wie Holz)

Подержáти, *v. a.* eine Zeitlang halten; — ся sich halten, ausharrren, ausdauern, *T.*

Подéрти, (підрý, підрéш), *v. a.* zerreissen, zerkratzen. [Дéсна, *n.*

Подесéнщина, *f. К.* Land am Fl.

Подешевіти, подешéвшати, *v. n.* wohlfeiler, billiger werden. [(*В.*).

Пóдéякий, *a.* mancher, *pl.* -кі einige

Пóдзвін, -ону, *m. Ш.* II. 192. подзвíнне, (-є), *n.* das Läuten, Sterbegeläut, *n.*

Подзвонити, *v. a.* einwenig läuten.

Подзóр, *m.* s. Підзóр.

Поди́, подїт, *Imperat.* zu Погодити (= погоди́, погодїт).

Поди́бати, *v. a.* antreffen, worauf

stossen, finden; 2) подибáти *Ш.* I. 209 sich an etw. machen, trachten (mit d. *Infinit.*).

Пóдив, *m. Н.* 172 Schau, *f.* для пóдиву zur Sch.?; Bewunderung, *f. Пар.*

Подивúти ся, hinschauen, blicken; пóдивив ся на мéне er blickte fest od. feindlich mich an, *Ог.* 234.

Подивля́ти, *v. a.* bewundern.

Подивля́ч, *m.* Bewunderer, *m. Пар. В.*

Подúвний, *a.* bewunderungsvoll, *Пар.*

Подивóване, *n. Ч.* I. 143 s. Врóки.

Подивувáти, *v. n. М.* II. 127, staunen, — ся чому́ sich über etw. wundern.

Подимикáти, *v. a.* s. Демикáти, потрóщити.

Подúмний, *a.* von jedem Rauchfange, von jedem Hause; подúмне, s. *a. n.* подимóвщина, подúмщина, *f.* Haus- u. Grundsteuer (bemessen nach der Anzahl der Rauchfänge (дúмник), *f.*

Подúмок, -мка, *m. Ч.* I. 129?

Подúна, *f. У.* s. Під I. s. d. folg.

Подúне, *n.* Material zur Ausführung des під I. d. i. des Dachbodens, u. dieser selbst; *vgl.* Подéне.

Подирáти, *v n.* по скíрі (морóз &) die Haut schauert mir, es überläuft mich kalt.

Пóдих, *m.* Hauch, *m. К.*

Подихáти, подихну́ти, *v. n.* gelindhauchen, wehen, *Кн.*

Подібе. *n. Под.* Aehnlichkeit, *f.* на — nach der Weise, n. d. Art; якúмсь подібем до одéжі mit einer Art von Kleidung.

Подібний, *a.* ähnlich; *adv.* подібно, auf ähnliche Art, gleicher Weise, fast so; *b*) ist geziemend, steht an: кому́, s. Подóбен. [(Specularia speculum).

Подібниця, *f.* Frauenspiegel, *m.*

Подібність, -ости, *f.* Aehnlichkeit, Analogie, *f. Пл.*

Подївáти, *v. a.* hinthun, hinlegen, etw. wo lassen; — ся hingerathen, hinkommen.

Подівок, -вка, *m.* s. Подóлок.

Подій, -бю, *m.* das Melken.

Поділ, -лу, *m. Ме.* 136 flaches Land, Ebene, *f.* Thal, *n.*; — горú *Ие.* die untere Lage des Berges, Fuss d. Berges, *m.*

Пóдїл, -їлу, *m.* Theilung, Vertheilung, *f.* до рівного пóдїлу zu gleichen Theilen; 2) das Dividieren, *К.*; 3) Abtheilung, *f.*

Подїлáти, *v. a.* s. Поробúти.

Поділе, *m.* Podolien (Theil v. Kleinrussland), *n. adj.* подільский, podolisch; 2) пітú на — den Ehemann verlassen u. sich zu eigenen Eltern begeben.

Подїле, *n.* s. Пóдїл; подїля шукáти einen modus vivendi suchen.

Подїлúти, подїля́ти, *v. a.* theilen, vertheilen; — ся з ким sich mit jmdm theilen: чим etw. jmdm mittheilen.

Пóдїлка, *f.* Scala, *f. Пол.*

Подїльний, *a.* theilbar. [keit, *f.*

Подїльність, -ости, *f.* Theilbar-

Подїлок, -лку, *m.* der zuerkannte Theil, Antheil, *m.* [2) s. Подїлок.

Подїлу́нок, -нку, *m.* s. Пóдїл 1);

Подїльчивий, *a.* bereit mit Anderem zu theilen, mittheilend, freigebig, hilfreich, *К.*

Подїльчивість, -ости, *f.* Bereitschaft mitzutheilen, milde Gabe zu spenden, *К.* [fühlend.

Подїлю́щий, *a.* theilnehmend, mit-

Подїрчáвіти. *v. n.* + *М.* Löcher bekommen, löcherig werden.

Подїти, *v. a.* s. Подївáти.

Подїя, *f. М.* II. 118 Handlung, That, *f.* Verfahren, *n.*; Thatsache, *f.* Factum, *m.*

Подїяти, *v. a.* s. Дїяти. [нути ся.

Подкóвзнути ся, *Н* 105 s. Похóвз-

Подля́чий, *a. Ст.* s. Підлий.

Пóдмух, *m. У.* s. Пóдих. [chen.

Подму́хнути, *v. a.* anblasen, -fa-

Поднїпря́нець, -ниця, *m.* Einwohner der Поднїпря́нщина: der Gegend an den Ufern des Днїпрó, *К.* [Днїстéр.

Поднїстре, *n. К.* das Gebiet am

Подóба, (*d.* подóбонька). *f.* Gesicht, *n.* — лиця́ *У.* Ausdruck des Antlitzes, Gesichtsausdruck, *m.* Physiognomie, *f.*; *f.*; 2) Gleichnis, *n.* Fabel, *f. МШ.*; 3) Gefallen, *n.* Geschmack, *m. К.* (*Ос.* (61) IV. 32; не подóба es ziemt nicht.

Подóбати, *v. a.* когó собі an jmdm Gefallen haben, finden; 2) когó jmdm Auszeichnung, Ehre erweisen, *Ч.* III. 445; 3) — ся (кому́) gefallen, wohlgefallen; 4) *v. n.* s. Подобáти.

Подóбен, подóбень. *Н.* 218. *a.* schicklich, entsprechend, hübsch, schön: прибéрú пень а бу́де подóбень; не подóба річ es schickt sich nicht, ist nicht billig.

Подобéнство, *n.* Aehnlichkeit; 2)

Möglichkeit, *f.* was geziemend ist, *K.* I. 33.

Подóбина, *f.* nachahmende Gestalt, *Вол.*; по -нї чогóсь auf dieselbe Weise, wie —, nach Art, *K.*

Подóбити, *v. a.* formen, gestalten, *B.*; 2) — ся sich ähnlich machen, ähnlich werden, *K.*: комý.

Подóбінь, *f.* Aehnlichkeit, *f. Пар.*; 2) Aussehen, *n.* Gestalt, Form, *f. B.*

Подóбність, -ости, *f. Гол.* Wahrscheinlichkeit, *f.*

Подóбно, *adv. Ч.* V. 215 wahrscheinlich.

Подобóнька, *f. dim.* s. Подóба.

Подобрúти, *v. a.* s. Задобрúти, *Зг.*

Подобрíти, *v. n.* gut, besser, gütiger werden.

Подовгáстий, *Пол.* подовжúстий, *Вах. a.* länglich, langgestreckt; подовжúсто-кругóватий elliptisch, *Вах.*

Пóдовгий, *a.* zu lang.

Подовжúти, *v. a.* zu lang, länger machen; 2) *v. n.* lange verweilen, verbleiben, *Фр.*

Подовольствувáти, *v. a. C.* II. 175 zufriedenstellen.

Подóвшати, *v. n.* länger werden.

Подóвший, *a.* länger, *T.*

Подогúти, *v. a.* s. Подоїти, (*B.*).

Подоговóрювати ся, s. Договорúти 4) *c*).

Подозволя́ти, *v. a.* erlauben, gestatten.

Подоїти, *v. a.* s. Доїти.

Пóдоль, у подóлї, *K.* in der Schwangerschaft.

Пóдоле, (-я), *n. Ст.* Schleppe, *f.*

Подолїнка, *f.* Art Volksmelodie der Thalbewohner, *f.*

Подолїський, *a.* s. Подїле. (подїльский).

Подолїти, *v. a.* bewältigen, überwinden.

Подолїшний, *a.* — вітер über das Thal wehend.

Подолїшник, *m.* s. Подорíшник.

Подóлок, -óлка, u. -íлка, *m.* Schos, Untertheil e. Kleides, *m.*

Подоляни́н, (*d.* -ля́нчик), подоля́к, *m.* Bewohner von Podolien, Podolier; подоля́нка, *f.* Bewohnerin v. P.; Weib aus P.; подоля́чка Weib des подоля́к, *n.*

Подóнка, *f.* Mutterlauge, *f. Пол.*

Подóнний, *a.* Grund-, — лїд, Grundeis, *n. Пол.*

Подóнчик, *m.* Einwohner vom Don.

Подорíже, *n.* s. Пóдорож.

Подорíжець, -жця, *m.* Reisegefährte, Trabant, *m.*

По-дорíжньому, *adv. Б.* = Подорóжньому.

Подорíшник, *m.* Asarum europaeum.

Подоровáтий, *s. a. m.* linker Nbfl. des Черемош ч.

Пóдорож, *f.* подорóже, *n. Ф.* Reise, *f.* Reisen, *pl.*

Подорожúти ся, s. Дорожúти ся.

Подорожíти, *v. n.* theuerer werden, im Preise steigen.

Подорóжний, *a.* Reise-; *s. a. m.* der Reisende, Passagier, *m.* подорóжне, *s. n. a.* Reisegeld; по-дорожньóму убрáний, *Не.* im Reiseanzug.

Подорóжник, *m.* Wegwart, *m.* (Plantago maior); 2) Ackerknorpelkraut, *n.* (Polycnemum arv.); 3) Vogelknöterich, *m.* (Polygonum aviculare); 4) Schneeammer, *m.* (Emberiza nivalis).

Подорóжчизна, *f.* Art Abgabe an den Gutsherr, *Ч.* VII. 517.

Подорýде, *n.* на -дю bei der Hand, zur H.; eben damals.

Подоставáти, *v. a.* s. Діставáти.

Подостáтком, *adv.* reichlich, genug, viel.

Подотóчувати, *v. a.* annähen, ansticken, *Ме.* 26.

Подóхнути, *v. n. Ш.* I 305. s. Поздихáти.

Подошóв, -шви́, *f.* s. Підóшва; 2) s. Сови.

Подражáне, (-áние, *Ш.* I. 354), † *n.* Nachahmung, Nachbildung, *f. Бор.*

Подрáжнене, *n.* Reizung; Erregung, *f.*

Подражнúти, *v. a.* reizen, necken.

Подрáпати, *v. a.* zerkratzen.

Подрáти, *v. a.* s. Подéрти; *v. n.* Reisaus nehmen *P.* I. 7.

Подратувáти, *v. a. C.* I. 108 s. Дратувáти.

Пóдріóці, пóдроби *pl.* Gekröse, *n.*

Пóдро, *n.* Stockwerk, *n.* Tribüne, *f.* Dachboden, *m.*

Подрóбина, *K.* подрóбиця, *Кн. f.* Einzelheit, *f.* Detail, *n.* у подрóбицю *M.* III. 51 eingehend, detailmässig; 2) *coll.* u. *pl.* Kleinigkeiten, *pl.*

Подробúти, *v. a.* zerbröckeln, zertheilen; verkleinern; *in Diminutiven sich ausdrücken.

Подрóбний, *a.* umständlich, eingehend, detailmässig.

Подрóбність, -ости, *f.* Umständlichkeit, *f.*; 2) s. Подрóбина.

Подроботíти, *v. n.* weg-forttrippeln.

Подро́цькати, *v. a.* §. einwenig schlagen, stechen. [Gespielin, Gefährtin, *f.*
По́дру́га, (*d.* -у́жечка). *f.* Freundin,
По-дру́ге, *adv.* zweitens.
Подру́гувати, *v. n. М.* з кимо́сь mit jmdm als Freund verkehren, befreundet sein.
Подру́же, (*d.* подру́жечко), *n.* Ehepaar, Ehegespann, *n. С.* I. 1; 2) Gemal, *n.* (Mann oder Frau).
Подружи́на, *f. Не.* s. Подру́га, 2) s. Дружина́. *Гол.* I. 297.
Подружи́ти. *v. a.* (freundschaftlich) verbinden; ehelich in ein Paar vereinigen; *v. n.* und — ся з ким Freundschaft schliessen, s. Дружи́ти.
Подру́жний, *a.* gesellig, freundschaftlich; 2) Ehe-, ehelich. [Подру́га.
Подру́жниця, *f. М.* II. 82. 103 s.
Подру́жність, -ости, *f.* Geselligkeit, *f.* [*adv.* freundlich.
По-дру́жньому, по дру́зьки(-ій).
По́дря, *f. Ф.* Bühne, *f.* [decke, *f.*
Подтебе́нки. *pl. АД.* I. 256 Sattel-
По́дуп. *m.* s. По́дмух.
Подува́нити. *v. a. К.* s. Дува́нити.
Подува́ти, *v. a.* sanft blassen, wehen; s. Поду́ти.
Поду́га. *f. Ру.* s. Побі́да.
Поду́жати, поду́жувати, *v. a.* bewältigen; 2) *v. n.* genesen.
Поду́жний. *a.* mächtig, *Ст.*; по-ду́жу, *adv. М.* III. 50 stark, heftig.
Подужча́ти, *v. n.* kräftiger, stärker, gesunder werden.
Поду́ма́ти. *v. n.* nachdenken, überlegen; den Gedanken fassen, *Р.* I. 148.
Поду́мка. *f. Ос.* (61) IX. 179 Gedanke, *m.*
Поду́нути, *v. a. Ф.* leicht anhauchen: сріблом & подуне́ний, поду́тий leicht versilbert etc.
Подури́ти, *v. a.* кого́ jmdn zum Narren haben, foppen; лише́ подури́в зве́рха омастов hat nur sehr spärlich, bloss als Lockung das Fett oberflächlich gegeben.
Подуріти. подурма́нити ся. *Р.* II. 71 närrisch, wahnwitzig, thöricht werden.
Подурні́йша́ти, *v. a.* thörichter werden, *Шл.* [сити.
Подусити, поду́шувати, *v. a* s. Ду-
Поду́ти. *v. n.* (stark, heftig) hin wehen, hinbrausen, fortstürmen; 2) *v. a.* s. Поду́нути.
Подуфа́лий, подуфний, *a.* allzu vertraulich; vermessen, verwegen, keck.
Подуфа́лість, подуфа́льність, -ости, *f.* подуфа́льство, *Ч.* VI. подуфа́не, *n.* Vertraulichkeit, *Фр.*; Verwegenheit, Keckheit, Zudringlichkeit, *f.* подуфа́не вложи́ти на кого́ zu jmdm Vertrauen hegen, (*Фр.*).
По́ду́ха, *f.* Schwüle, Hitze, *f.* s. Заду́ха (*В.*); 2) *Ме.* 91. s. По́душка.
По́-душ, *adv.* in Fülle, genug, satt.
Поду́ше, *n.* (по́-душі), Glockengeläute nach e. Verstorbenen, *n.*
Подуши́ти, s. Подуси́ти.
По́душка, (*d.* подущи́на, по́душочка). *f.* Kissen, Kopfkissen, *m.*; 2) hölzerner Ansatz oben auf den Achsen des Wagens liegend. [steuer, *f.*
Поду́шне, *s. n. a.* Kopfgeld, *n.* Kopf-
Поді́ка, *f.* поді́куване, *n.* Dank, *m.* Danksagung, *f.* [danken, Dang sagen.
Поді́кувати, *v. n.* кому́, кого́, *f. Марк.* 145?
Поді́чити, *v. a.* кого́ собі́ jmdn lieb gewinnen; — ся кому́сь bei jmdm Wohlgefallen finden, lieb werden, jmdm gefallen. [kes, *Кн.*
Поді́чливий, *a.* dankend, des Dan-
Поді́чний, *a.* dankeswert, willkommen, gefällig, lieb, *Ч.* IV. 450.; 2) danksagend, dankbar, *МШ.*; lohnend, nutzbringend, (*В.*). [jemand, einer, (*В.*).
По́вден, по́вдна, по́вдно, *a.* mancher,
Повди́нка. *f.* einläufige Flinte. [fach.
Повди́нковий, *a. Н.* 28 einzeln, ein-
Повдинкува́ти ся, sich duellieren.
Повди́нок, -нка, *m.* Zweikampf, *m.* Duell, *n.*; 2) — білозо́р, Herzblatt, Studentenröschen, *n.* (Parnassia palustr.).
Повди́нци, пое́дні. *Пар. adv.* einzeln, zu éinem genommen.
Повди́нчий. *a.* einfach, schlicht, *ГШ.*
Повдна́ти, *v. a.* mieten, dingen; — — ся übereinkommen, s. Погоди́ти ся.
Повдни́ця, *f. У.* s. Єдини́ця.
Поéзия, *f.* Poësie, Dichtkunst, Dichtung, *f.* Gedicht, *n.* (*dim.* поéзийка Gedichtchen, *n.*).
По́єм, *m.* Begriff, *m. Пар.*
Поéма, (*d.* поéмка), *f.* поéмат, *m.* Poem, Gedicht, *n.*

Поéмщина, (-изна), *f. АД.* II. 145, Abgabe für die Erlaubnis zur Heirat, *f.*
Поéт, *m.* Poët, Dichter, *m.* [Dichten.
Поетизóване, *n.* das Poetisieren,
Поетúчний, *a.* poëtisch, dichterisch.
Поетúчність, -ости, *f* das Poetische, dichterischer Geist, -es Gefühl, das Wesen der Dichtung.
Поéтка, *f.* Dichterin, *f.*
Поетчýк, *m.* Dichterling, Poetaster, *m.*
Пожáда. *f. У.* das Verlangen, s. Пóжедь.
Пожадáти, *v. n. ОП.* wollen, den Willen haben; verlangen; -áло ся комýсь *М.* II. 75 jmd wünscht.
Пожадлúвість, *Левч.* пожáдність, *Пар.* -ости, *f.* Begehrlichkeit, Begierde, *f.*
Пóжаль, *m.* зéлений — *Ч.* V. 973; Meernessel, *f.* (Pysalia). [dauern, *n.*
Пожáль, *m. М.* III. 101 Mitleid, Be-
Пожалúвник, *m.* Sänger, *m.* (Sylvia); 2) s. Піджалúвник, Bastard, *m.*
Пожалúти, *v. a.* stechen; brennen (mit Stachelu (жалó) u. der Brennessel); — ся gestochen, gebrannt werden. [(ся).
Пожалúти ся. *Л.* 89 s. Пожáлкувти
Пожалíти, *v. n. Р.* II. 157 чогó — jmdn dauern, es sparen wollen, schonen; пожáль ся Бóже моéї прáцї es möge Gott dauern meine Arbeit, es ist bei Gott schade um meine A.; — ся псóви бíлого хлíба; 2) — ся klagen, sich beklagen, *С.* I. 17.
Пожáлкувати пожáлувати, *v. a.* когó Mitleid für jmdn fühlen, M. mit jmdm haben, jmdm Schonung angeheihen lassen, jmdn bedauern, jmds sich erbarmen; комý чогóсь jmdm etw. missgönnen, 2) *v. n.* пожáлуй би. (щобú) таки.. *Ке.* 12 *gr.* gesetzt dass, nun aber...
Пожáлуване, *n.* Mitleid, Erbarmen. *n.*
Пóжар, *m.* Feuerbrunst, *f.* Feuerbrand, *m.* на — спускáти in Brand stecken, *АД.* I. 219. [39 Brandstätte, *f.*
Пожарúще. *n.* пожарúна, *f. Ш.* II.
Пожáрний, *a.* Feuer, zum Feuerbrand, zur Feuerwehr geh.: *ІГ.* -а бешúха mit Brandblasen. [wache, *f.*
Пожáрня. *f.* Feuerwehrremise; 2)
Пожартувáти, *v. n.* einwenig schäckern, scherzen.
Пожáти. *v. n.* einwenig Getreide schneiden in d. Erntezeit, ernten, *Ш.* II. 96.
Пожахáчка, *f.* die Furchtsame *М.* III. 68. [schaudern.
Пожахнýти ся, *Щог.* erschrecken,
Пожóурити, *v. n.* чим s. Шпýрити, *Не.*
Пожéдь, *f. У.* пожéд, *m. ЛД.* Zinsenbetrag vom Capital, *m.*, s. Піжда.
Пожéжа, *f.* s. Пóжар.
Пожелáти, *v. n.* чогó комý wünschen, gratulieren. [Perlen besetzen.
Пожемчýжити, *v. a. Ч.* V. 246 mit
Пожéну. пожéнеш, & *praes.* (m. Futurbdtg. s. Пігнáти, гнáти.
Пожéню, пожéниш, & *praes.* (m. Futurbdtg). s. Жениúти, пожениúти.
Пожерáти, (-жир-). пожéрти, *v. a.* verzehren, auffressen, verschlingen; 2) opfern, *Ш.* II. 139 — жéртву Brandopferbringen. [opferung, *f.*
Пожертвóване, *n.* Opferung; Auf-
Пожертвовáтель, *m.* Spender; Gönner, *m.* [opfern.
Пожертвувáти, *v. a.* opfern; auf-
Пожúва, (*d.*-úвка). *f.* пожúвок, -вку, *m. Не.* Nahrung; Beute, Ausbeute, *f.* Gewinn, *m.*
Поживáне, *n. Ко.* 320 Leben, Fristen, *n.* Unterhalt, *m.*; 2) Nutzen, Genuss, *m. М.* I. 31.
Поживáти, *v. n.* s. Пожúти, gemüthlich leben *Р.* I. 20; 3) *v. a.* geniessen, essen.
Поживúти, поживляти, *v. a.* nähren; — ся zu essen bekommen, sich nähren; — колó чогó wobei profitieren. [тний.
Пожúвний, пожúвність & s. Пожú-
Пóжид, *m.* s. Пожéдь.
Пожидовíти, *v. n.* Iude werden, *К.*
Пожилéць, -льця, *m.* Einmieter, Mietsmann, *m. Левч.* [terin, Mietsfrau. *f.*
Пожúлиця, (*d.* -ичка), *f.* Einmie-
Пожилкувáти, *v. a.* adern, *ptc.* -óваний geadert.
Пожинáти, s. Пожáти.
Пожúрний, *a.* gefrässig.
Пожúте. *n.* Lebensunterhalt, *m.*; 2) das Meiteinanderleben, *n.* Umgang, *m.*
Пожúтелька. *f. Ст.* s. Пожúлиця.
Пожúти, *v. n.* leben, verleben, s. Поживáти; 2) *v. a.* — здорóвля, *М.* die Gesundheit dh mühseliges Leben vernichten; — смéрти in einer Gefahr umkommen, den Tod finden.
Пожиткóвий, *a. Нав.* Nutz-; подáток Ertragsteuer, *f.* -а вáрність Nutz-

wert, *m.* [etw. Nutzen ziehen.
Пожиткувáти, *v. n.* з чогó aus
Пожи́тний, *a.* nahrhaft, nährend; zuträglich, erspriesslich, *Ф.* nützlich, *Гн.* 11.
Пожи́тність, -ости, *f.* Nahrhaftigkeit, *Пар.*; Nützlichkeit, *f. Гн.* 14.
Пожи́ток, -тку, *m.* Nutzen, Vortheil, Ertrag, *m. pl. C.* II. 188 Vorräthe, *pl.*; Hab' u. Gut, *K.*; у пчіл: Tracht, Honigtracht, — головни́й Volltracht, *f.*
Пожитóчний, *a.* nützlich. [keit, *f.*
Пожитóчність, -ости, *f.* Nützlich-
Пожи́чити, пóжичка, etc. s. Пози́чити etc. [zerkauen.
Пожовáти, (пожую, пожуéш), *v. a.*
Пожóвкнути, *v. n.* gelb werden, ver-
Пожовти́ти. *v. a.* gelb färben. [gilben.
Пóжовтка, *f.* das Gelbfärben, *Пол.*
Пожóга, *f.* Brandstiftung, Mordbrennerei, *f. C.* II. 134, Verwüstung, Vernichtung dh Feuer u. Schwert 55. 95.
Пожони́ти ся, *ІГ.* s. Поженити, пожéню (ся).
Пожорли́вець, -вця, *m.* — пти́чник Vogelspinne, *f.* (Theraphosa avicularia), *B.*
Пожури́ти, *v. a.* когó jmdm (dh Rügen) Kummer bereiten; — ся s. Зажури́ти ся.
Пожу́ти, s. Пожовáти. [sus).
Пожу́чниця. *f.* Käfermilbe, *f.* (Gama-
Поз. *praep.* s. Поу́з. *P.* II. 164. *Mi.* IV. 251.
Пó-за, *Doppelpraep. mit d. Accus.* u. *Instrum.* verbindet die Bedeutungen der einzelnen Praepos. по und за; dsgl. als Praefix *Mi.* IV. 249—252: по-за мéне хóдиш, ховáєш ся; дóбре тобі п. м. unter meiner Obhut (hinter mir) gehts dir gut; по за óчи hinterrücks; по-за садóм hinter dem Obstgarten. поза Бу́гом рі́бою etc. [Загалáпати (ся).
Позабéйкувати ся, *Ч.* II. 256 s.
Позабивáти, *v. a.* nacheinander festschlagen; — todtschlagen, tödten, morden. [vieles) vergessen.
Позабувáти, позабу́ти. *v. a.* (alles,
Позавертáти. *v. a.* umkehren lassen.
Позáвидїти. позáвидувати. *v. n.* s. Зáвидїти etc.; позавистувати на когó *Гол.* III. 86 jmdm, gegen jmdn böse werden. [довжи́ти ся.
Позавинувáтити ся, *Под.* s. За-
Позавíдувати, *v. n.* чимось etw. anstiften, zuwege bringen, bewerksteiligen.
Позавíчний, *v. H.* 205 s. Зaóчний.
Позаводи́ти, s. Заводи́ти.
Позáвтра, позáвтрйому. *adv.* позáвтрий, позáвтрішний день übermorgen.
Позавчéра, *adv.* vorgestern, ehegestern; *adj.* позавчерáшний (-вчор-).
Позавязáти, *v. n.* s. Завя́знути.
Позаглáджувати, *v. a.* ganz glatt überall machen; 2) *Мс. 324 vernichten.
Позаглíнні у́ставки, *pl.* позáгола, *f.* Art Naht u. Stickerei, *Kol.* 48. 347. *vgl.* Иглá, гóлка. [ruhigen.
Позагоди́ти, *v. a.* s. Загоди́ти, be-
Позагони́ти, позаганя́ти, *v. a.* ein-, weg-, vertreiben. [позаду́. *adv.* u. *praep.*
Позáд, *praep. mit d. Genit.* hinter;
Позáде, *n.* Hintergetreide, Aftergetreide, *n.* Kaff, *m.*
Позáдний, *a. Ст.* Hinter-.
Позáдниця, *f.* s. Зáдниця.
Позаемéнний, *a. Зг.* gegenseitig.
Позазáвтра, *adv.* nach übermorgen.
Позазбирувати, *v. a.* fleissig, genau sammeln, nachlesen.
Позáздрити, *Ст.* позáздростити комý чогóсь *BБ.* s. Позáвидувати.
Позазéмний, *a.* überirdisch, jenseitig, *T.* [Закади́ти.
Позакаджáти, *v. a. АД.* I. 297 s.
Позакерéювати, *v. a.* verthun, vergeuden, verlieren.
Позакíлько. *adv. Гол.* so viel, wie viel, insofern, insoweit, je nachdem.
Позакладáти, *v. a.* s. Закладáти; заставля́ти, versetzen als Pfand, *Кв.* 131.
Позаклинáти. *v. a.* mit Eidschwur bannen, beschwören.
Позалїтїсь, *adv.* s. Позáторік.
Позалягáти, *v. n.* s. Залягáти.
Позами́слити ся, *Ст.* in Gedanken sein, nachdenken.
Позамýлювати ся, von Ochsen. am Nacken vom Jache wundgerieben werden, *P.* I. 171. [сти́ти.
Позанапáщувати, *v. a.* s. Занапа-
Позанапрáсно, *adv. Кв.* 377 vergeblich. [дóбати.
Позанедóбувати, *v. a. K.* s. Зане-
Позанїміти, *v. n.* s. Онїміти.
Позанíчний, *a.* vorgestrig, (*B*).
Позананїбратáти ся, vertraulich mit jmdm werden, jmdm zu nahe tre-

BRITISH 16 JY 85 MUSEUM

ten, (*Кв.* 200 -бра́тити ся). [ти́ти.
Позаобкру́чувати, *v.a.*s. Обкру-
Позаобовязко́вий, *a.T.*ausser der Pflicht. [*Кч.* 3.
Позаплю́вати, *v. a.* bestäuben,
Позапла́кувати, *v. a.* бчи s. Запла́кати. [заруби́ти.
Позару́блювати, *v.a.*s.Заруба́ти;
Позаприкла́ду, *adv. Б.* (*Пр.* VII. 655).? [einander einladen.
Позапра́шувати, *v. a.* viele nach-
Позапро́шлий, *a.* +*М.* vorvergangen. [рендува́ти.
Позарандо́вувати,*v.a.*s.Заарен-
Позара́нки, *adv.* in aller Frühe.
Поза́рити ся, s. Пола́сити ся,*Лсвч.*
Позасла́ти, *v. a.* s. Застели́ти, *Шог.* 17.
Позаслужо́вий, *a.*ausser Dienst.
Поза-сно́чи. *adv. У.* vorige Nacht; vorgestern, (*В.*). [кладáти. *Кв.*
Позастановля́ти, *v. a.* s. Поза-
Позастіле, *n.*? [fern,darum,so nun.
Поза-та́к, *correl.*zu Поза-я́к,*Зг.*inso-
Позатисячоліти́ний, *a.* vor tausend Jahren. [ний, *a.* vor zwei Zahren.
Поза́торік, *adv.Ш.*I.10. позаторіч-
Позатрі́скувати ся (*болóтом*), sich bespritzen, beschmutzen.
Поза́уш, поза́ушник, *m.* Ohrfeige, *f.* поза́уш уда́рити кого́.
Позахарчо́вувати, *v. a. Ос.* (61) III. 25 schlecht nähren.
Позахляваати, *v. n.* s. Охля́ти.
Поза́цвита́ти, *v. n.* nach u. nach, nacheinander aufblühen. [nageln.
Позацьвяхо́вувати, *v. a. К.* ver-
Позашко́льний, *a.* ausserhalb der Schule, schulfrei. [латати, verstopfen.
Позашто́пувати, *v.a.М*+Б.s. По-
Поза-я́к, *adv.* inwiefern, weil, da.
Поза-яки́й, *a.* inwiefern gross &, wie etw. beschaffen ist, wie es halt ist, *Ф.*
Поза-яко́сь, *adv. Фр.* vor nicht langer Zeit, neulich, nicht lange her; vorvorgestern, (*Фр.*).
Позба́ва, *f.* Befreiung, *f.* (від чого́).
Позба́вити, *v. a.* s. Зба́вити; — ся чого́ etw. verlieren.
Позбиткува́ти, *v. a.* кого́, на кимо́сь jmdn misshandeln, beschädigen, arg mitnehmen, *Зар.* [der alle wecken.
Позбу́джувати, *v. a.* nacheinan-
Позва́ти, *v. a.* rufen; einladen.
Позви́тувати, *v. a. Зг.* nacheinander grüssen, s. Вита́ти.
Позві́дати ся, sich erkundigen, nachfragen, erfahren, *У.*
По́звіл, -олу, *m. Ф.* s. Позво́лене.
Позві́льно, *adv.* es ist erlaubt.
По-звіри́нний, *adv. Не.* wie ein wildes Thier.
Позвіря́ти ся, s. Па́чити ся.
Позво́дно, *adv. К.* I. 69.?
Позво́лене, *n.* Erlaubnis, Einwilligung *f.*; з позво́леня *P.*I.75 mit Verlaub.
Позво́лити, (-ля́ти), *v. a.* erlauben, gestatten, einwilligen.
Позвони́ти,s.Подзвони́ти. [grat,*m.*
Позво́нок, -нка, *m.*Wirbel im Rück-
Позвоно́чний, *a. pl.* -і костóвці Wirbelthiere, *pl.* (Vertebrata).
По́звук, *m.* Nachhal, *m. Пол.*
Позга́дувати, *v. a.* собі an (Alles) nacheinander sich erinnern.
Позгнуща́ти ся, unter der Würde halten, verschmähen, (*К. Кв.* I. 53) s. Погнуща́ти ся, *Кв.* 31. [Zeit.
Позго́дом, *adv. Щог.* 154 mit der
Поздиха́ти, *v. n.* nacheinander crepieren.
Поздіря, *n.*s. Термі́те,*Гол.* III. 380.
Поздоро́вити ся, *Ч.* I. 5, поздоро́вкати ся, поздравствувати ся *gr.* einander grüssen; поздоро́в Бо́же! grüss dich (sie etc) Gott, Glück zu!
Поздоровіти, *v. n.* gesund werden.
Поздоро́вленє, поздоро́вканє, *С. n.* Gruss, *m. С.*
Поздоровля́ти, *v. a.* grüssen.
Поздрі́нє,*n.*Blick,*m.*dasSehen,*Ог.*90.
По́здріти, *v. a.* erblicken. [*Reimw.*
Поздуба́нок, -нка, *m. Гол.* III. 236
Поздува́ти ся, sich aufblähen.
Позелени́ти, *v. a.* grün machen, *Ш.* I. 365. [grünen.
Позеленіти, *v. n.* grün werden,
По́зем, *m.* Horizont, *m. Пол.*
Поземе́ле, *Ков.* по́земле, *Зг. n.* Terrain, *n.* Oberfläche der Erde, *Зг.*
Поземе́льний, *a.* — дім Parterrhaus, *n. Нав.* [zontal, wagrecht.
Позе́мний, позе́мний, *Пол. a.* hori-
Позе́мниця, *f. Пол.* die Wagrechte.
Поземомі́рка, *f.*Schrottwage,*f.Пол.*
Поззива́ти, *v. a.* zusammenrufen.

Пóзив, *m.* Ruf, Beruf, *m.* *К.* s. Пóрив; 2) s. Пóзов.

Позивáне, *n.* Benennung, *f.* Name, *m.*; 2) das Belangen vor Gericht, Anklagen, Processieren.

Позивáти, *v. a.* s. Пізвáти; vor Gericht belangen, rufen.

Позивáч, *Кн.* позивáтель, *m.* Kläger, *m.* (-áтелька, *f.* Klägerin, *f.*).

Пóзивка, *f.* s. Позивáне, *Кв.* 131.

Позиáка, *f.* *К.* s. Пóзичка; на -иці, на -иáх ausgeliehen.

Позиáна, *f.* s. Пазиáна, Пáзька.

Позирáти, *a. n.* hinschauen; позирнýти, позиркнути, на щось auf etw. den Blick werfen, hinblicken.

Позискане, *n.* das Gewinnen, Gewinn, *m.* [Придóáти, *ГШ.*

Позискати, позискувати, *v. a.* s.

Позитивний, *a.* positiv. [rer, *К.*

Позичáйло, *m.* Gläubiger, Wuche-

Позичáти, (-ити), *v. a.* leihen, borgen, ausleihen.

Пóзичка, *f.* das Leihen, (*pl.* *Ш.* II. 3 das viele Ausleihen); Anleihe, *f.* Darlehen, *n.*; 2) Schulden, *pl.* *Пр.* II. 335.

Позївáти, *v. a.* gähnen. [zehren.

Поз'їдáти, *v.a.* aufessen, fressen, ver-

Поз'їздити ся, поз'їзджáти ся (in Masse) nach u. nach angefahren kommen.

Пóзір, -óру, *m.* Blick, Hinblick, *m.*; 2) Aufmerksamkeit; Acht, Obacht, *f.* дáти п. О. geben; 3) Schein, das Aeussere; на — dem Sch. nach; 4) Aussehen, *n.* Gestalt, *f.* Habitus, *m.* *В.*; 5) Stattlichkeit, Schönheit, Anmuth, *f.*

Позірний, *a.* scheinbar, *Пар.*; 2) stattlich, schön, (*В.*).

Позірувáти, *Не.* позувáти, *v. n.* posieren, eine Pose, e. (steife, ausgesuchte) Geberde annehmen, in solcher sitzen, stehen. [bleiben.

Позіставáти, позістáти, *v. n.* übrig

Позістáлість, -ости, *f.* *ВБ.* Ueberbleibsel, *n.* Ueberrest, *m.*

Позїхáти, *v. n.* s. Позївáти.

Позіходити ся, *Ш.* I. 351 s. Посходити (ся).

Позлéжований, *a.* *МШ.* dh langes Liegen verdorben, verlegen.

По-злидéньский, *adv.* in grösster Not, darbend, *Не.*

Позлíтка, *f.* s. Позолíтка.

Позлóдїйка, *f.* *М.* III. 27 Verdacht u. Vorwurf des Raubes u. Diebstahles.

Позлодїйкувáти, *v. n.* einwenig diebisch vorgehen, *Ст.* [diebisch.

По-злодїйски *adv.* nach Diebesart,

Позлорíчити, *v. a.* *Зг.* fluchen, schmähen. [zornig werden.

Позлóстити ся, einwenig böse,

Позлотистий, позлочистий, *Зап.* II. 406. *a.* s. Позолотити, -óчений.

Позлотóвщина, *f.* † Haussteuer 1 злóтий betragend.

Позмагáти ся, in Streit gerathen.

Позмéрти, *v. n.* *М.* s. Завмéрти.

Позмивáти, *v. a.* abwaschen, abspülen; *ptc.* позмитий u. позмиваний.

По-змїїний, *adv.* *Не.* wie eine Schlange. [menfegen — на кýпу.

Позмітáти, *v. a.* abfegen; 2) zusam-

Пóзна, *f.* s. Пізма, пізна.

Познаéмність, *Luts.* 155. познаéмість, *МШ.* -ости, *f.* Bekanntschaft; Kunde, *f.*

Познáка, *f.* Anzeichen, *n.* *У.*

Познакóмити, *v. a.* кого з ким, з чим bekannt machen; jmdm die Bekanntschaft jmds verschaffen; — ся mit jmdm, *m.* etw. bekannt werden, jmdn kennen lernen.

По-знакý, *adv.* bekannt. [*c.* 237?

Познаменувáти ся, з кимось *Др.*

Познáть, *Ш.* II. 270 s. Пізнáти.

Позначáти ся, merklich werden, *Не.*

Позначити, *v. a.* s. Значити; 2) *v. n.* helfen, e. Erleichterung verschaffen (*Фр.*); 3) — ся *Кв.* 342 merklich kleiner werden. [schimpfen.

Позневажáти ся, einander be-

Познихирочка, *f.* *Bein.* des ersten u. jüngsten Kindes, *Марк.* 91.

Познївечувати, *v. a.* verderben.

Пóзóв, *g.* пóзву, *m.* Berufung, Bescheidung, *f.* Belangen, *n.* Klage, *f.*

Позолити, *v. a.* s. Золити.

Позолíтка, *f.* Flittergold, Rauschgold, *n.* *ГШ.* [*n.* Vergoldung, *f.*

Позолóта, *f.* *С.* II. 155. позолóчення,

Позолотити, позолóчувати, *v. a.* vergolden; позолóчений, *ptc.* позолотистий, *a.* *Кч.* 53 vergoldet, mit Gold gestickt.

Позьóнки, *pl.* Johannisbeeren, *pl.*

Позóр, *m.* *Кч.* 190. *Кн.* позóра, *f.* *К.* Schmach, Schande, *f.*

BRITISH

Позо́рий, *a. B.* s. Позірний 2) ansehnlich. [s. Опозорити.
Позори́ти, *Кн.* позо́рювати, *К. v. a.*
Позо́рище, *n.* Schauspiel, *n.* (*Фр.*), (bes. e. schmähliches, trauriges); Schauplatz, *m. Ш.* II. 108; Bühne, *f.* 185.
Позорли́вий, *a. T.* scheinbar, trügerisch, Schein-. [schmälich, schimpflich.
Позо́рний, *a.* s. Позірний 1); 2)
Позо́рниця, *f.* Schaubude, *f.* Theater, *n.*
Поворува́ти, *v. n.* s. Позирати, Acht geben. [erhellt werden.
Позоря́ти, *v. n. Ме.* 437 erleuchtet,
Позрина́ти, *v. n.* sich los- u. davon machen, *Кв.* 194. [schneiden.
Позрі́зувати, *v. n.* nach u. nach ab-
Позрі́не, *n.* Blick, *m. У.*
Позрі́ти, *v. n.* s. Позира́ти.
Позсиня́ти, *v. n.* blau werden.
Позсува́ти, *v. a.* wegstreifen, -schieben; 2) до купи́ zusammenschieben, -rücken. [— ся Scharten bekommen.
Позубо́йти, *v. a.* auszacken, zähneln;
Позуме́нт, *m.* Posament, *n.* Borte, *f.*
Поз'явля́ти ся, erscheinen, aufkommen (von vielen). [Bettlerin, *f.*
По́йда, *f. Ч.* IV. 30 Landstreicherin,
Пойменний, *a. ВБ.* dem Namen nach, Namen-; *adv.* -но *B.* nahmhaft.
Поймшити, *v. a.* mit Moos stopfen.
Поинпшити ся, sich verändern, *Ст.*
Пойото́ваний, *a.* postjotirt, *Оц.* §. 8.
По́иск, *m. pl. Пол.* Suchen, Nachsuchen, *n.*
Пойскроване, *n. Пол.* Funkeln, *n.*
Поису́щий, *a. ТР.* 7. 31. 91.?
По́їд, *m.* по́їдом їсти, заїсти ganz auf-, verzehren, auffressen, *Ст.*; — вїсти ся sich einbeissen um zu verschlingen.
Поїда́ти, *v. a. М.* III. 80 * nagen, peinlich drücken.
Поїжа, *f.* Hader, Streit, *m.* s. Гриза́.
По́їзд, *m.* leichtes Kutschenfahren; 2) fahrende Gesellschaft, Zug, *m.* Gefolge, *n.* Geführten *pl.* bes. bei der Hochzeit, *Марк.* 113), *Кч.* 208. II. 65; 3) Kutsche, *f.* Wagen, *m.* [Hochzeitgefolge, *Ш.* II. 133.
Поїзджаний, *m. gew. pl.* fahrendes
Поіорданове́ць, -вця́, *m. Ф.* Nachlied am Jordanfeste, *n.*
Поїсти, *v. a.* (поїм, поїш u. поїсь, поїсть) s. Поїда́ти. [fahren, abfahren.
Поїхати, (поїду, поїдеш), *v. n.* hin-
Поїшки, *pl.* Caltha palustris. [*f. Зах.*
Покаба́ньщина, *f.* † Mahlgebühr,
Покади́ти, *v. a.* etwas räuchern.
Пока́жчик, *m.* Index, Zeiger, Register, Ausweis, Katalog, *m.* Verzeichnis, *n.*
По́каз, *m.* das Zeigen, Vorweisen, Unterweisung, *f.* Unterricht, *m. Ш.* II. 68; 2) Schau, Ausstellung, *f.*; 3) Anzeige. Denuntiation, *f. Не.*
Показа́ти, пока́зувати, *v. a.* zeigen, weisen, hindeuten, unterweisen, vorzeigen, vortragen, lehren; — ся sich zeigen, sich sehen lassen, erscheinen, sich erweisen.
Показити, *v. a.* verderben; zerbrechen; — ся verdorben werden; *b)* — ся toll, wüthend werden.
Пока́зливий, *a.* ansehnlich, *B.*
Пока́зний, *a.* concret, eclatant, handgreiflich, *ОП.*; 2) ansehnlich, hervorragend, prächtig.
Пока́зник, *m.* Zeiger, *m. B.*
Пока́й, -а́ю, *m.* s. Покая́не.
По́каль, *adv.* s. По́ки. [нува́ти.
Покаменува́ти, *v. a. К.* s. Укаме-
Покамяниця́не, *pl.* s. Камяни́чин.
Покана́ти, *v. a. Ш.* II. 44 s. Покона́ти.
Пока́пати, *v. a.* einwenig tröpfeln, beträufeln; beflecken; — ся sich —.
Покарамзинува́ти, *v. n. К.* nach Karamsins Art schreiben.
Покара́ти, *v. a.* strafen, züchtigen.
Покаро́ути́ти, *Kol.* I. 196, (-бу-ля́ти), *v. a.* burzelnd hin werfen.
Покарта́ти, *v. a.* s. Карта́ти.
Покари́вити ся, runzlig, rissig-werden, *Зах.*
Пока́тий, *a.* hoch gelegen; hügelig.
Пока́шлювати, *v. n.* hüsteln, bisweilen husten.
Пока́яне, *n.* Reue; Busse, *f.*
Покайний, *a.* Buss-, Reue-.
Покайник, пока́йник, *m.* Büsser, *m.* bussfertiger Sünder, *До.*
Покайниця, *f.* Büsserin, *f.*
Пока́яти ся, Reue fühlen; Busse thun; sich bessern.
По́кпап, *m.* Eile, Hast Beschleunigung, *f. T.* без по́квапу saumselig; 2) Rennen, *n.* [ger thun.
Покваппити ся, sich beeilen, eili-
Поквíльно, покво́лом, (-му), *adv.* langsam, gemach.

*

Покéпкувати, *v. n.* Кепкувáти.

Покервáвити, *v. a.* mit Blut beflecken, blutig misshandeln.

Пóки, *conj.* bis, so lange, wie lange; пóки сьвіт сóнця so lange die Sonne scheint; пóки-що einstweilen, unterdessen, bis dahin.

Пóки, дай пóки (*d.* покій) комý, чому lasse jmdn etw. in Ruhe, lass' es sein, gieb Ruh, thue es nicht weiter.

Покйвати, *v. a.* s. Кйвати.

Покивáч, *m. T.* Kopfnicker, *m.*

Пóкидь, *f.* Auswurf, *m.* etwas Nichtsnutziges, gemeines Gesindel.

Покидáти, покйнути, *v.a.* weg-, hinwerfen; etw. aufgeben, fahren lassen, wovon abstehen, einer Sache entsagen; verlassen, liegen lassen; ablegen (e. Unart &) * — ся = положйти ся (v.d.Kuh); „покйнь-сáни-бери-віз" s. Волосíнка.

Пóкидька, *f.* geringfügige Sache, Kleinigkeit, *f.* nichtiges Zeug, Tand, *m.* *Кв.* 335. *К.*

Пóкиль, пóкіль, *conj.* s. Пóки. [ten.

Покинйти, *v.a.ungr.* gegen etw. rich-

Покйнько, покйдько, *m.*.*Н.* 122 (Rührmichnichtan) Taugenichts, *m.*

Покитйполе, *n.* distelähnliche Mannstreu, (Eryngium planum).

Покйцяне, *n.* das Betasten, Aufgreifen im Blindekuhspiel.

Покйцяти, s. Кйцяти.

Покій, -бю, *m.* Frieden, *m.* Ruhe, *f.* *У.*; 2) Zimmer, Gemach, *n.*; 3) *N.* des Buchstabens П. [den, *М.*+*Б.* 72; 2) s.d.folg.

Покійний, *a.* ruhig, friedlich, zufrie-

Покійник, (*d.* -ійничок), *m.* покійниця, *f.* der (die) Verstorbene, Selige.

Покінéчно, *adv.* *К.* s. Покончéчно.

Покінчáти ся, enden; покінчйти, *v. a.* beendigen.

Покіпнíти, *v. n.* schmelzen.

Покірливий, покірний, *a.* demüthig, ergeben, unterwürfig, folgsam, *ІГ.*

Покірливість, *М.* І. 29 покірність, -ости, *f.* Demuth, Ergebenheit, Unterwürfigkeit, *f.*

Покірник, *m.* Ergebener, erg. Diener.

Покіс, -óса, *m.* Schwaden, *m.*

Покісний, *a.* einträglich.

Пóклад, *m.* Schicht, *f.* Lager, *n.* Absatz, *m.*; 2) Verdeck e. Schiffes, *n.*; 3) einmal umgepflügtes Feld, s. Зяблý; 4) — дíла *Не.* Organisation, Verfassung, *f.* System, *n.* — душй *Ст.* Anlage, Stimmung, Gemüthsart, *f.*; 5) Schatz, *m.* Depositum *n.* *Term.*; 6) *Н.* 232 s. Покладок.

Пóкладь, *f.* *Не.* (*n.* 202) Stellung, Lage, s. d. vor. 4).

Покладáти, поклáсти, *v. a.* hinlegen, -stellen, -setzen; когó jmdn hinlegen um ihn zu prügeln; — поклóни *Ш.* І. 286. *АД.* II. 11 fussfällige Verbeugungen machen, *f.* grüssen; — рілю e. Acker stürzen, zum ersten Male umbrechen; — гáдку на когó auf jmdn den Verdacht lenken; — надію в кім, в чім auf jmdn, auf etw. seine Hoffnung setzen; — во снї *К.* träumen; 2) — ся за щось: за пáна etc. sich für jmdn ausgeben; *b*) etw. unternehmen; *c*) — ся worauf eingehen, einverstanden sein; sich legen etc. [leger, *m.* *Term.*

Покладáтель, *m.* Deponent, Nieder-

Покладини, *pl.* Führung der Neuvermählten zum Hochzeitbette, *R.* 147 Haltung des Beilagers (als feierliche Vollziehung der Vermählung).

Покладливий, *a.* gefügig, gehorsam, ergeben; 2) besonnen, bedächtig, *К.*; 3) weitläufig, weitschweifig, *К.*

Покладний, *a.* bequem; 2) — гріш bar liegendes Geld; *pl.* Depositengelder, *Term.*

Покладнйчий, *a.* *Term.* Depositen-.

Пóкладок, -дка, *m.* *gew.* *pl.* Ei, (bes. des Hausgeflügels).

Покляжа, *f.* Habseligkeit, Habe, *f.* Schatz, *m.* *Мак.*; Ladung, Fracht, *f.*

Покланяти ся, s. Поклонйти ся.

Поклáсти, (поклaдý, покладéш) s. Покладáти.

Поклепáти, *v. a.* s. Клепáти.

Пóклеп, *m.* Verleumdung, *f.* *Пол.*; 2) Anklage, *f.* *Н.* 143.

Поклéпник, *m.* Verleumder, *m.*

Покайгати, *v. n.* мóже ще — kann noch leidlich weiter leben. [gehen.

Покайзати, *v.n.* *Зк.* §. schnell weg-

Пóклик, *m.* Ruf, Zuruf, Aufruf, *m.*

Покликане, *n.* Beruf, *m.* 2) Einberufung, *f.*

Покликати, покликувати, (-йнути), *v. a.* rufen, bescheiden, einberufen; *a. n.* — на когó vor Gericht jmdn anzeigen, (*Фр.*) — ся на когó, на що

sich berufen.

Поклинкувáти, поклинцювáти, *v. a.* mit keilförmigen Pflöcken beschlagen, bekeilen.

Поклинчáстий, *a. K.* keilförmig, [spitzig.

Пóклич, (-їч), *f. Фр.* Einberufung, *f.* 2) s. Пóголоска; 3) s. Дрáча 2) (*Фр*).

Поклíн, -óну, *m.* Verbeugung, Verneigung, Aufwartung, *f.* Gruss, *m.* Bückling; *m.* поклóном припáсти (до когó) *Ф.* fussfällig sich vor jmdm verbeugen; ити́ до когó з поклóном jmdn mit einer ergebenen Bitte angehen; поклóни клáсти, óйти fussfällige (ritulle) Verbeugungen machen; на поклíн *Ф.* zum Gruss, als Zueignung: посилáти & щось комýсь.

Пóклїп, поклíпник, & *K.* s. Пóклеп &.

Поклíпувати, *v. n.* s. Клíпати.

Пóклїть, *f.* hölzörnes Gerüst der Egge.

Пóклїч, *Ф.* громови́й тóпір — хóдить?

Поклóнене, поклóньство, *До. Зг. n.* Anbetung, Verehrung, *f.*

Поклони́ти, *v. a.* beugen; щось комýсь *Ф.* widmen, dedicieren, zueignen; — ся комý vor jmdm sich verbeugen, jmdn anbeten, verehren; — ся до когó, комý jmdn grüssen, jmdm den Gruss entbieten.

Поклóнник, *m. Св.* Anbeter, Verehrer; *m.* s. покóн-віку́ seit, von dem Urbeginne der Welt.

Поклóнниця, *f. K.* Anbeterin, Verehrerin, Anhängerin, *f.*

Пóкля, *conj.* s. Пóки, *Luts.* 162; пóкля — закля so lange als, bis, *Ог.* 211.

Покля́те, *n. Кл.* Клятьба. [(*Ф.*)(*B.*).

Пóкмíть, *f.* Kennzeichen, *n.* Spur, *f.*

Покмíтити, *v. a.* wahrnehmen, auf die Spur von etw. kommen.

Покмíтóване, *n. Пол.* Wahrnehmung, *f.*

Покобени́ти ся, Grimassen, Scheererei, Ziererei machen, *Кн.*

Поковири́ти, *v. a.* rauh machen, verunstalten.

Поковтáч, *m.* s. Дя́тель.

Покóвтупати, *v. n.* pochen, schlagen.

Покоéний, (покоїóвий), *a.* Zimmer-; *s. a. m.* Kammerdiener, *m. s. a. f.* -ва Kammerzofe; -ий пéсик Schosshündchen, *n. Пол.*

Покоївка, *f.* Kammerzofe, *f.* Stubenmädchen, *n. adj.* покоївчин.

Покоїк, *m. dim.* kleines Zimmer.

Покоїти, *v. a. TP.* 9. когó, що jmdm Ruhe gewähren, Ruhestätte verschaffen; — ся ausruhen, ruhen.

Поколисáти, (-лихáти), *v. a.* wiegen (in e. Wiege), sanft hin u. her bewegen.

Поколїне, *n.* Geschlecht, *n.* Stamm, [Volksstamm, *m.* Herkunft, *f.*

Поколїнець, -нця, *m. П. n.* 89 der e. kurze bis zu den Knieen reichende Kleidung trägt, s. Голоколїнець.

Поколїнник, *m.* Ueberrock, -zieher, *m.*; 2) grosser Topf.

Поколїнницї, *pl.* lange wollene Fussocken, Kniewärmer, *pl.*

Поколóдне, *s. a. n.* † Fesselgeld für den дїтский.

Поколоси́ти ся, Aehren bekommen.

Поколóти, *v. a.* zer-spalten; viel stossen, stechen, abstechen, abschlachten.

Поколоти́ти, поколóчувати, *v. a.* trüben, verwirren, stören, einwenig durchprügeln.

Поколóцькати, *v. a.* rühren (колотýшкою.

Поколóшкати, *v. a.* stören, stossen, schlagen.

Поколю́щина, *f.* † Art Durchfahrt-[Mautgebühr, *f. Зак.*

Пóколядь, *f. Ф.* Schlussverse der колядá als Glückwunsch, *pl.*

Пóкон, -она, *m.* Anfang, Uranfang, *m.*

Поконáти, *v. a. Ш.* II. 44. überwinden, bewältigen, todtschlagen.

Поконéче, *n.* (-éчок, *m.*) Ende, *n.* на поконéчу am äusserten Ende, ganz hinter.

Поконéчно, *adv.* endlich, schliesslich, übrigens.

Покопáти, *v. a.* nacheinander graben.

Покóпати, *v. a.* ногáми mit Füssen treten, schlagen.

Покопи́ти, *v. a.* in Feimen zusammenrechen.

Пóкор, *m.* Nachwuchs, *m.*; 2) Zwitterding, *n.* Bastard, *m.* rhachitisches Kind, (*Ф.*).

Покóра, *f.* s. Покірли́вість.

Покóрене, *n.* Unterwerfung, Bezwingung, *f.*

Покóренок, -нка, *m.* Nachkomme, [Spross, *m.*

Покóреньство, *n.* Nachkommenschaft, *f.*

Покори́стувáти, *v. n. P.* I. 89 und — ся (чим) etwas vortheilhaft benützen, Nutzen, Genuss, Vortheil wo-

von haben. [berer, *m.*
Покорйтель, *m.* Bezwinger, Ero-
Покорйти, *v. a.* demüthigen, unterjochen, bezwingen; — ся sich demüthigen, unterliegen, sich für besiegt erklären. [milch, *f.*
Пóкорм, -му, *m. P.* I. 134 Mutter.
Покормйти, *v. a.* zu essen geben, füttern, säugen.
Покоробйти ся, s. Попачити ся.
Покоротйти, *v. a.* kürzer machen, ver-, abkürzen; — ся kürzer werden.
Пóкоротний, *a.* zu kurz.
Покорóчене, *n.Н.*III.s.Скорóчене.
Покóрствувати, *v. n. С.* II. 185. *gr.* gehorchen, folgsam sein. [скортїти.
Покортїти, *v.n.Кв.* 421 s. Кортїти,
Покóрчити, *v. a.* krampfhaft zusammenziehen s. Кóрчити; — ся zusammenschrumpfen.
Покосйти, *v. a.* einwenig mähen; 2) alles völlig abmähen.
Покóсом, *adv. Н.* 222 s. Пóкотом?
Пóкост, -осту, *m.* Firnis, *m.*
Пóкость, *f. Гол.* III. 107 Muschel, *f.* Perlmut, *n.*?
Покостйти, *v.a.Гол.*III. 28 — жукóвиною ein-, auslegen, schmücken; *vgl.* Кість. [kieren.
Покостувáти, *v. a.* firnissen, lak-
Пóкот, -ота, *m.* ein Hundename, *ВГ.*141. [Abdachung,*f.Кч.*62.*М.*III.14.
Пóкóт, -оту, *m.* Seitenabhang, *m.*
Покотйгній, -оя, *m.* Pillenwälzer, *m.* (Sisyphus).
Покотигорóшок, -шка, *m. Нг.* 61. e. Fabelname: Erbsenroller, *m.* [*ІГ.*
Покотипóле, *m.* s. Перекотиполе,
Покотйти, (покóчу, покóтиш), *v a.* hinwälzen, -rollen, -schieben; *— рóги sterben; — ся sich herabwälzen; auseinanderfallen. [lotonfeuer, *n.*
Покотóвий, *a.* -а пальбá, *Кл.* Pe-
Покотьóло, *n. С.* Kreisel, *n.* runde Scheibe zum Rollen.
Пóкотом, за —, *adv.* nach der Reihe, nach der Ordnung; hingestreckt.
Покохáти, *v. a. М.* II. 99 когó lieb gewinnen, sich in jmdn verlieben.
Покоштувáти, *v. a.* s. Покýшати.
Покрáгати, *v. a.* s. Покрáяти (*В.*).
Покрадиéмци, *adv.* verstohlen, heimlich.
Покрáжа, *m.*Fall eines Diebstahls,*m.*
По-крáй, *praep. m.* d. *Genit.* am Rande, entlang.
Покрáйниці, *pl.* s. Відкóси.
Пóкрайці, *pl.* Backenzähne, *pl.*
Покрáка, *f.* verkrüppelter, verkrümmter Mensch.
Покрáкати, *v.n.*einwenig krächzen.
Покрáпувати *v. n.* tröpfeln (v. Regen).
Покрáса, *f.* Zierat, *m. ОП. pl. Ст.* äussere Zier; Schönheiten e. Gedichtes, *pl. Б*; 2)Hemd der entjungferten Braut mit dem rothen Blutfleck vom zerrissenen Hymen, *Ч.* IV. 453. *Н.* 62.
Покрасйти, *v.a.*zieren,schön färben.
Покрáсич, *m. Не. Пр.* XI. (1) 122 Feuerstange, *f.* [*v. n.* schöner werden.
Покраснїти, (-сїти), покраснáти,
Покрáсти, (покрадý, покрадéш), *v, a.* nach u. nach viel wegstehlen.
Покрасувáти ся, schön, prächtig auftreten, *Кч.* 84. [zerkratzen.
Покрáчити ся, einander raufen u.
Покрáяти, *v. a.* in Stücke schneiden, zerschneiden. [verwandt.
Покрéвний, покревнїлий, *a. Гол.*
Покрéйта, (*d.* -éйтка), *f. Гол.* III. 368 künstl. Blume od. Pfauenfeder als Schmuck für den Hut,bes.des Bräutigams.
Покрепйти ся, *Не.* s. Покрíпити (ся).
Покрестослóвити ся, *Мх.*einander den Gruss „Слáва Исýсу Христý" zurufen; Покре- s. Похре-.
Покривáльниця, *f. М.* II. 199 s. Покривáло; 2) —, покривáйниця *Ч* IV. 367 die Braut, welche eben unter die Haube gebracht wird, die Frauenkopfbedeckung annehmen soll.
Покривáло, (-áйло), *n.* Schleier, *m.* Hülle, Decke, *f.* Tuch & zum Bedekken,zumVerhüllen. [hüllen,Bedeckung,*f.*
Покрйвáне, *n.* das Bedecken, Ver-
Покривáти, *v. a.* be-, zudecken, verhüllen; überziehen; decken (кóшта, видáтки); vertuschen; 2) — ся sich verbergen, s. verstecken, zugedeckt werden *М.* II. 98; *b*) ся з ким mit jmdm Beischlaf pflegen; *c*) von d. Mädchen, das schwanger wird, da es die Frauenhaube annehmen muss. [bill. *f.*
Покрйвджене, *n.* Unrecht, *n.* Un-

Покри́вдити, *v.a.* Unrecht zufügen.
По́кривий, *a.* etwas krumm.
Покри́вити, *v. a.* krümmen, krumm machen; — душе́ю verrathen, einer unehrlichen That schuldig werden, wortbrüchig sein, *Кч.* 133.
Покриву́лити, (-уля́ти), *v. a.* § krumm machen, k. fahren etc.
По́крик, *m.* Zuruf, Aufruf, *C.* II. 139., Schrei, *m. Cm.* s. По́клик.
Покри́кнути, (-ко́нути, *Cm.*), *v. n.* laut rufen, aufschreien.
Покрите́, *n.* Bedeckung; *Deckung (der Kosten), *f.* Dach, *n.* Ueberzug, *m.*
Покри́ти, s. Покрива́ти.
По́критка, *f.* ein verführtes Mädchen, s. Покрива́ти 2) *b*) *c*).
Покритю́к, *m.* Sohn einer по́критка.
Покрича́ти, *v. n.* на кого́ jmdm rügend zurufen. [stückeln.
Покриши́ти, *v. a.* zerbröckeln, zer-
По́кришка, *f.* Deckel, *m.* Stürze, *f.*
Покрівéльщик, *m. Под.* Dachdekker, *m.*
Покрівля́, *f.* Dach, *n. Не.*
Покрі́вний, *a. Ог.* s. Покре́вний.
Покрі́й, -бю, *m.* Schnitt, (e. Kleides etc) Schlag, *m.* Façon, *f.*
Покрі́мка, *f. Сн.* 221 s. Кра́йка.
Покріпи́ти, (-пля́ти), *a. a.* stärken, erquicken; — ся sich — —, sich mit e. Essen laben. [kung, *f.*
Покрі́плене, *n.* Stärkung, Erquik-
Покро́ва, *f.* s. Покрива́ло; 2) Сьвята́ —, (*d.* Покро́вонька), Fest des Schutzes der heil. Jungfrau am 1. Oct. *a.* St.
Покрова́вити, *v.a.* s. Покерва́вити.
Покрове́ний, *a. АД.* I. 208 = покри́тий gedeckt.
Покрови́тель, *m.* Beschützer, Protector, Gönner, *m.* (-и́телька, *f.* -in, *f.*).
Покрови́тельство, *n.* Schutz, *m.* Protectorat, *n.*
Покро́вский, *a.* zu Покро́ва 2) geh.
Покропи́вник, *m.* (-и́вниця, -и́вня, *f.*) Heckensperling, *m.* (Accentor modularis); 2) Grasmücke, *f.* (Sylvia).
Покропи́ти, (-пля́ти), *v. a.* besprengen, beträufeln. [suchen, §.
Покро́шнювати ся, sich e. Platz
Покру́пини, *pl.* покрупи́нка, *f.* Mehl (feinere Graupen) aus den (gröberen) Graupen ausgesiebt, *n.* s. Підкру́пини (*Фр.*); 2) -ини, körniger Honig (*B.*).
Покрупи́ти, *v.a.* муку́ grob mahlen.
По́крут, *m. Не.* покру́чене, *n.* Umdrehung, *f.*
Покрути́ти, покру́чувати, покрутну́ти, *P.* II. 131. покру́чувати, *v. a.* um drehen; kräuseln.
Покру́тькувати ся, (-кру́цькувати ся), sich in angeblicher Vielgeschäftigkeit umher drehen. [schling, *m.*
Покру́ч, *m. Левч.* s. По́кор 2) Mi-
Покру́чий, *a. Не.* verdreht, verzerrt, verworren.
Покруши́ти, *v. a.* s. Покришити zerknirschen, zermalmen.
Покува́ти, s. Поку́ти.
По́куда, *adv.* s. Де́куда.
Поку́дова, *conj. Ме.* 441. *АД.* I. 250. *gr.* s. По́ки.
По́куль, *conj* s. По́ки (ль). [rieusis.
Поку́лець, -лця, *m.* Lycosa syngo-
Поку́мати ся, in Gevatterschaft treten, jmds кум werden.
Покундо́сити, *v. a.* arg zerzausen, s. Поколо́шкати. [gang im Kaufe, *m.*
По́куп, *m.* das Kaufen, Absatz, Ab-
Покупа́ти, *v. a.* ausbaden.
Покупа́ч, *Под.* поку́пель, *Не.* по́купець, -пця, поку́пник, *Зг. m.* Käufer, Kunde, *m.*
Покупи́ти, *v. a.* kaufen, einkaufen.
Покупни́й, *a.* zu kaufen gesucht, guten Abgang, gute Nachfrage habend; 2) gekauft, angekauft, *Кв.* 163.
По́кур, *m.* По́кор 2).
Покуро́ан, *m.* Art Pilz, (*B.*).
Покури́ти, *v. n.* einwenig rauchen.
Покурти́ти, *v. a.* s. Покороти́ти.
По́курч, *m. Cm.* s. Покру́ч, покра́ка.
По-ку́рячий, *adv. Н.* 174 wie ein Huhn.
Поку́са, *f.* Versuchung, *f.* [sen haben.
Покуса́ти, *v. a.* zer- beissen, gebis-
Поку́сити ся, *K.* sich erkühnen, trachten, der Versuchung unterliegen.
Поку́т, *m. Ф.* s. Поку́те 1).
По́куть, *m.* (*R.* 31) Hausgott, Penat, *m.*
Поку́та, *f.* Busse, *f.*
Покута́р, *m. ОП.* s. Покая́нник.
Поку́тати, s. Заку́тати.
Поку́те, *n.* Ehrenplatz im Winkel rechts beim Eingang in d. Bauernhütte, *m.*; 2) Land am Прут Че́ремош bis

zum Днїстéр als nördl. Grenze, *Ог.* 19. *Kol.* I. 3. 17. 339·

Покýти, *v. a.* schmieden; beschlagen; in Fesseln schlagen. [men, toben.

Покутя́ти, *v.n.Ш.* II.45 *gr.* schwär-

Покýтний, *a.* Winkel-.

Покутни́чний, *a.Ст.*s. Пока́янний.

Покýтувати, *v. n.* büssen.

Покутяни́н, *m.* Einwohner des Покýте 2). [aus П.

Покýцкий, *a.* zu Покýте; 2) geh.,

Покухóвщина, *f.* покухóвне, *s. a. n.* Ausschankstcuer, *f. К.*

Покýшане, *n.* das Kosten: Untersuchen einer Speise mittels des Geschmackes. [einwenig essen.

Покýшати, *v. a.* kosten, verkosten,

Пол, *gen.* пóлу u. пóла *m.К.* II. 54 Geschlecht (als Sexus), *n.*Geburt,*f.*Stand,*m.*

Полá, *f.* Vorderstück e. Kleides, *n.* Schoss, Rockschoss, *m.*; 2) dicker ungetheilter Felsen, *У.* grosses Stück Brotes, *Мак.* II. 40; 3) Bestandtheil des Webstuhles; 4) s. Місячка, (*В.*); 5) Lage, *f.* Verhältnis, *n.*; прóти своєї полй, nach seinem Vermögen „strecke dich nach der Decke". [wohnend, Elbe-.

Полáбский, *a.* an der Elbe (Лáба)

Полагáти, *v. a.* щось на щось: грóші, здоровлє & legen, verwenden,

Полáгна, *f.* Pelagia. [opfern.

Полáгода, *f.* s. Злáгода.

Полáгодити, *v. a.* zuwege bringen, ordnen, herstellen; ausrüsten, herrichten, in Bereitschaft halten, bereiten *Ш.*I.377.

Пóлад, *m. Н.* 129 Verbesserung, Berichtigung, *f.*

Полáдити,поладнáти,*v.a.*herstellen ausbessern; — ся з ким, mit jmdm verabreden, feststellen *Кч.* 103.; sich vertragen *Ке.* 42.

Пóлаз, *m.Га.*II. 13. jedes im Advent-fasten (пилипівка), vorkommende Fest, also 4 mal.

Полáзник, полáзець, -зця, *m.* die Person, welche an den Tagen des полаз als die erste den Hofraum durchschreitet, od. sonst an e. grossen Feste zuerst in die Stube kommt mit guter od. schlechter Vorbedeutung.

Полáкомити ся, s. Злáкомити ся.

Поламáти, поламýти *АД.* I. 211, *v. a.* s. Поломáти; — óчи nur die Augen zum Schlummer schliessen (nicht recht schlafen).

Поланýжне, *s. a. n.* Kettengeld, *n.*

Полáпати, *v. a.* greifen, fassen, tappen,s. Помáцяти; fangen; 2) — ся * begreifen, hinters Licht kommen, sich zurechtfinden. [tappend, herumtastend.

Пóлапки, *К.* пóлацем, *Гр. adv.*

Полáсити ся, *Лсвч.* поласувáти ся на що s. Злáкомити ся; *v. n.* naschen.

Поласкавійшáти, *v. n.* in günstigere Stimmung kommen, *Ш.л.*

Полáскати, *v. a.* streicheln, *Ст.* s. Поглáдити.

Полатáйко, полатýх, *m.* Flicker: Schuh-, Töpferflicker, *m.* Schneiderlein,*n.*

Полатáти, *v. a.* flicken, ausbessern, reparieren; *erträglich machen; — дýшу das Herz erleichtern *С.* II. 57.

Полáтки, *pl.* Bett, *n.* Lagerstätte, *f.*

Полатни́ти, *v. a.* s. Латя́ти.

Полáяти, *v. a.* schelten, rügen; — ся Scheltworte wechseln; 2) *v. n.* etwas

Пóлба, *f.* Triticum spelta. [bellen.

Польгувáти, *v.n.* nachlassen, willfahren, *Сб.* I. 332., — комý, чомý *К.* I. 61 auf jmdn (etw.) Rücksicht nehmen, jmds schonen, jmdm nachgeben, *vgl.* Пільга.

Пóле, *n.* Feld, Gefilde, *n.*; 2) Raum; Wirkungskreis, *m.*; † — заповісти den Krieg verkünden, erklären, заповідане — Schlachtfeld, u.Wahlstatt, *f.*, — приймáти die Schlacht annehmen, *КУ.*; на пóлях in den Ebenen (*opp.* в гóрах).

Полебезя́ти, *v. n. Кн.* etwas plau-

Полéва, *f.* s. Поли́ва. [schen.

Полевий, & s. Польови́й &.

Полевйк, *m.* Feldspath, Orthoklas,*m.*

Полéгка, *Ф.* полéгкість, -ости, *АД.* I. 91, *f.* Erleichterung, Linderung, *f.* — душі Friede, *m. Ос.* (61) III. 25.

Пóлегкий, *a.* zu leicht; пó-легки, *adv.* leicht, sanft. [*Не.* s. d. folg.

Полéглий, *a.*niedergesenkt,-liegend

Полéгляця, *f.* das Getreide (die Saat) welches sich gelagert hat u. dadh verdorben ist.

Полегнýти, *v. n.* s. Поленýти.

По-легóньки,(гóцьки),*adv.*leicht, sanft, zart; allmählich, *У.*

Пóлегша, *f. ВЕ.* s. Полéгша.

Полегшáти, *v. n.* leichter werden;

Erleichterung, Linderung empfinden, (*gew. impers.*). [kaum.
По-ле́два, (-и), *adv.* schwerlich,
Поле́диця, *f.Гол.* III. 73 s. Гололе́диця, ожеле́да.
Полежа́й, полежа́к, *П.* 212, полежі́й, *m.* s. Ле́жень 1), Bequemlichkeitsfreund, Weichling, *m.*
Поле́жале, *s. n. a.* Lagerzins, *m.*
Поле́жати, *v. n.* etwas liegen, ausruhen. [schneller geschmolzen ist, *pl.*
По́лези, *pl.* Stellen wo der Schnee
Поле́кша, *Фр.*поле́кшина (*d.* -йночка), *f.* полекшіне, *n. W.* s. Нільга.
Полело́, *n.* „Пр. "IX. 220 myth. Götterwesen.
По́лене, *n.* das Jäten.
Поленýти, *v. n.* weg-, fort-, dahinfliegen, -fliehen, *Ог.* 92.
По́лепо! *int.* komm doch!
По́лет, -у, *m.* Flug, Schwung, *m.*
Полетї́ти, (полечý, полетиш), *v. n.* wegfliegen, dahineilen.
Поле́тний, *a.* -е сло́во geflügelt, *Кл.*
Поле́ток, -тка, *m.* — солонйни Speckseite, *f.*
Полехка, *f.* s. Поле́кша.
По-лехкý, *adv.* leicht hinnehmend, auf die leichte Achsel nehmend.
По́лечко, *n. dim.*s. По́ле, kleines liebes Feld. [difl.
Ползко́вий цьвіт, Digitalis gran
Пользовитий, пользýчий, *a.*s.По́житочний; heilsam.
По́льзувати, *v.a.gr.*curieren,heilen.
Полй, *pl.* s. Піл, *Пс. Пр.* XI. (1) 68.
По́лив, *m. gew. pl.* по́ливи вда́рили в неї bei ihr fand statt ein Abortus, eine Fehlgeburt.
Полйва, *f.* Glasur, *f.* Email, *n. Пол.*
Полива́йчик, *m.*Begiesser, *m.*(*Bein.* des Regens).
Полива́льниця, полива́льня, *f.* s. Зільниця, Beuchfass, *n.*; 2) Art Gefäss des Webers.
Полйванник, *m.* Giesskanne, *f.*
Полива́ти, *v. a.* begiessen; полйваний понеді́лок der Ostermontag an d. man sich zum Scherz begiesst; -ний (-йвяний) горнець mit Glasur übergossen, überzogen, glasirt.
По́ливка, *f.* das Begiessen; 2) Suppe, Brühe, *f.*

Полйвода, *f. Левч.* s. Половіде, *Зак.*
Полйвянник, *m.* Verfertiger, Töpfer des mit Glasur überzogenen Geschirres, *m.* [sich mit jmdm verbinden.
Полйгати ся з ким *Ш.* I. 66 §.
Полига́ч, *m.* §. der Verbündete, Vertraute, Helfershelfer, Anhänger, *m.* *Кч.* 313. *Гр.* [lecken.
Полиза́ти, *v. a.* be- lecken, einwenig
Полйзькати, *v. n. Б.* (*Пр.* VII. 732) mit der Löffel an den Rand der Schüssel beim Essen anstreichen, ?
По́лик, *m.* полйка, *f.* Zeichen, Merkmal, *n.*; 2) s. Личйна, нечемна —; 3) *pl.* по́лики Art Stickerei an d. Hemdärmeln e. Mädchens, *Ос.* (61) XII. 27.
Полйн, полйнь, -у, *m.* Wermut, *m.* (Artemisia absinthium); *adj* полино́вий Wermut-.
Полйна, *f.* s. Павлйна, Paulina.
Полина́ти, *v.n.К.*II.34 s.Полинýти.
Полине́ць, -ниця, *m.* Artemisia austriaca. [sinth, *n.*
Полинівка, *f.* Wermutliquer, Ab-
Полинýти, *v. n.* s. Поленýти.
Полйнчик, *m.* Gnaphalium arv.
Полиня́ти, *v. n.* verschiessen, verbleichen; dahin schwinden, -welken.
По́ляск, *m.* полйскуване, *n.* das Erglänzen, Schein, Schimmer, *m.* *У.*
Полйска, *f.* Kahlfliege, *f.* (Psila).
Полйскувати, *v. n.* erglänzen, schimmern. [wechseln, *К.*
Полиступа́ти ся з ким, Briefe
Полйти, *v. a.* s. Полива́ти.
Политйця, *f.* s. Повитйця.
Полйця, (*d.* -йчка), *f.* Wandbrett, Regal, Schüsselbrett; 2) Pflugohr, *n.*; 3) Rockschoss, *m.* s. Пола́ 1); 4) Katzenklee, *m.* (Trifolium arv.).
Полйче, *n.* Porträt, Conterfei, *n. Шл.*
Полйчник, *m.* Ohrfeige, Maulschelle, *f.* lassen, verlassen.
Полиша́ти, (-йти), *v. a.* zurück-
Полйшне, *s. a. n.* gestohlenes Gut, womit man e. Dieb überführen kann, corpus delicti.
Полі́бічок, s. Полýбічок.
По́ліп, -ову, *m.* Fang, *m.* *Вах.*
Полївити, *v. n.* комý jmdm Erleichterung, Linderung verschaffen, nachgeben, nachlassen; полївлю́щий, *a.* lindernd, *B.*

Полївка, *f.* freies Feld, *К.* I. 35.
Полївний, *s. a. m. N.* e. полонина.
Поліг, -óгу, *m.* Bettvorhang, *m. С.* II. 201; 2) *pl.* полóги *Пар.* s. Злóги; жáти на поліг (пóлїж (*В.*)] das Getreide inGelegen schneiden. [denstück,*n.*
Полїдвиця. *f.*Lendenbraten,*m.*Len-
Поліжниця, *f.*Wöchnerin, Kindbetterin, *f.* [*n.* -anstalt, *f. Term.*
Поліжничий, *a.* — дім Gebärhaus,
Полїзний, *a. Н.* 113?
Полїзýн, *m. Ч.* II. 250 der (auf den Knicen) hin kriechende.
Полїзти, (полїзу, полїзеш), полїзáти, *Р.* I. 45, *v. n.* hinaufklettern, steigen ·kriechen; 2) herab, hin-. [хóвник.
Полїй, *m* Mentha aquatica; 2) s. Бло-
Полїно, (*d.* полїнце. *aug.* пóлїнка, *f.*), *n.* ein Stück, e. Scheitel Holz.
Полїнувати ся, zu träge sein für e. Arbeit.
Пóлїп, *m.* Polyp, *m.* [streichen.
Полїпити,*v.a.*bekleben,mitLehm an-
Полїпшíти, *v. n.* s. Получшáти.
Полїрувáти, *v. a.* polieren. [*m.*
Полїрчий лýпець, *m.*Polierschiefer.
Полїсýн, *m.* s. Лїсовик; *Bein* des heil. Юрий *Ч.* I. 171 „der Bergesalte", Waldhüter, *m.*
Полїсюк, *m. Гол.* I. 684 s. Полїщук.
Полїтáври, *pl.* Art Musikinstrumente.
Полїтáти.*v.n.* (спїг &) von Zeit zu Zeit schütt fallen.; 2) hin u. her einwenig flattern.
Полїте, *n.* das günstige, gedeihliche Jahr für das Gerathen des Getreides & — на щось; das Gedeihen, Fruchtbarkeit, *f.*; 2) s. Нільга.
Полїтерувáти.*v.a.*politieren. [ний.
Полїтика. *f.*Politik, *f. adj.* полїтич-
Полїтикáн, *m.* politisierender Grossprecher. [politischer Oekonomist.
Полїтико-економіст. *m. Кн.*
Полїтикувáти, *v. n.* politisieren; 2) überaus höflich thun, Ziererei machen; — ся *Кн.* 16 einander Gefälligkeiten nach der Etikette erweisen, diplomatisieren.
Полїтиця. *f.* s. Политиця.
Полїтичка. *f.* s. Гарасівка.
Полїтний, *a.* — контракт Nutzniessungvertrag, Pachtvertrag, *m.* (für je einJahr).

Полїтник, *m.* Arbeiter in d. Frühlings- u. Sommerzeit, *m. Не.*
Полїтниця, *f.* s. Половíльниця.
Полїток, -тку, *m.* s. Полїте 1); 2) der Theil des Feldes welches ein Jahr benutzt wird; 3) der Ertrag eines Jahres von e. Felde; на полїтки дáти пóле etc. комý jmdm das Feld etc. nur Nutzniessung auf Jahre überlassen; 4) Jahresring bei Bäumen, *m.*
Полїтýра, *f.* Politur, *f.*
Полїтýха, *f. Пол.* Flugeichhörnchen, *n.* (Pteromys volans). [laufend.
Полїтýщий, *a.* unruhig hin u. her
Полїца, *f.* Polizze, *f.*
Полїцáй, (áйник), *m.*Polizeidiener, Wachmann, *m. adj.* полїцáйский (-éйский). [ний polizeilich.
Полїция, *f.* Polizei, *f. adj.*полїцій-
Пóлїч, *f. Ч.* IV. 3. Heilung, *f.*
I. Полїчити, *v. a.* curieren, heilen, *Кн.* — ся sich —.
II. Полїчити, *v.a.*zählen,berechnen; неполїчимий, *a. У.* unberechenbar.
Полк,*m.* Regiment, *n.* Heeresabtheilung, *f. adj.* полковий.
Пóлка.*f. АД.* I. 171 Pfannendeckel am Schiessgewehr, *m.* Pfanne, *f.*
Пóлька, *f.* Polin, *f*; 2) langer Kaftan der Kleinbürgerfrauen. [ments,Oberst,*m.*
Полкóвник,*m.*Commandant e.Regi-
Полковникувáти, *v. n.* полкóвник sein.
Полкóвниця. полкóвниха. *Ч* V.811 Gattin des полкóвник,Oberstin.*f.* [вник.
Полковиче, *n. Ме.* 399 s. Полкó-
Полковичий. *a АД.* II. 10 des полкóвник, Obersten-.
Полководець, -дця. *m.*Anführer e. Heeres, Feldherr, *m.*
Пóльний. *a.* s. Нільний; 2) *s.a. m.* s. Польовий 3) (*Фр.*).
Польнýти. *v. n. Пт.* s. Полєнýти.
Полóва. *f.* Spreu, *n*; Spelze, *f.* (gluma), *B.*
Польóванє. *n.* Jagd, Birsch, *f.*
Польóванець, -ця. *m.* (*B.*) Jäger. Weidmann, *m.* [tig, *B.*
Полонéгий, *a.* balg- od. spelzblä-
Польовáти, *v. n.* s. Полювáти.
Полонáчка, ванїжка.—*f.* Rai fertilis, *B.* [лємінь.
Пóловень, -вня, *m. Wgr.* IX. в. Пó-

Половéць, -вця, *m.* Termite, *f.* (Termes).
Половéцкий, *a.* zu den Polowzern
Полóвий, *a.* falb.
Половий, *a.* geschlechtlich, sexuell.
Польовий, *a.* Feld-, Acker-; 2) der auf dem flachen Lande lebt (*opp.* гірняк); 3) *s. a. m.* Feldhüter, *m.*
Польовик, *m.* *Не.* (*Пр.* IX. 558) Halbgott des Feldes, Feldteufel, *Левч. m.*
Половик, *m.* Rothfalke, *m.* (Tinnunculus); Art Sperber, *m.*
Половина, (*d.* -инка), *f.* Hälfte, *f.*
Польовина, *f.* s. Поляна.
Половинити, *v. a.* in zwei Hälften, zur Hälfte theilen, halbieren.
Половинóвий, *a.* нерівно- ungleich, *B.*
Половичик, *m.* Zwitter, Halbding, u. * s. Перекиньчик.
Половисто-щетинковáстий, *a* *B.* spreuborstig.
Половити, *v. a.* auffangen.
Половитий, *Зг.* половичний, *У. a.* halb.
Половиця, *f.* *ГШ.* s. Половина.
Половиця, *f.* ehem. *N.* der St. Катеринослав.
Половичь, *m.* Mitbesitzer, Miteigenthümer zur Hälfte, *m.*; ми половичі до тóго пóля.
Половичний, *a.* halbtheilig, *ГШ.*
Половичність, -ости, *f.* Halbheit, *f.* *ГШ.*
Пóловіде, (-ьóґе, *C.* I. 146), *n.* пóловідь, -іди, *f.* *ІГ.* Wasserflut, *f.* s. Пóвінь.
Половільник *m.* Jäter, *m.* [Jäterin, *f.*
Половільниця, половіля, *КУ.* *f.*
Пóловінь, -іни, *f.* *Ф.* s. Пóловень.
Половіти, *v. n.* falben, falb werden.
Полóвка, *f.* falbe Kuh.
Польóвка, *f.* *Пол.* s. Нориця.
Пóловко, *m.* falber Ochs.
Половник, *m.* Spreukammer, *f.*
I. Половниця, *f.* s. Половільниця.
II. Половниця, *f.* s. Полуниця.
Половничка благоговíнка, *f.* Ruchgras, *n.* (Anthoxantum odoratum), *B.*
Половничинок, -нка *m.* Art Pilze.
Половóде, (-я), *n.* s. Половіде.
Половолиций, *a.* falb am Gesicht.
Половýня, (-ýха, -ýша), *f.* s. Полóвка.
Половýха, (-ýшка), *f.* langgramige Windfahne, Ackerschmiele, *f.* (Apera spica venti).
Половчаний, Полóвчин, *ІГ.* *m.* *pl.* Полóвці, Polowze, *m.* (чáнка, *f.* Polowzerin.
Половчáсті ýставки, *pl.* Art Stikkerei.
Пóлог, *m.* s. Поліг 1) *Шл. Кн.*; 2) Ebene, *f.* *Мі.* II. 25; 3) s. Підниво́к, *Левч.* *pl.* пологи́ *М.* II. 78 Niederungen in der Steppe, *pl.*
Полóга, *f.* *У.* Lage, Situation, *f.*
Полóгий, *a.* sanft sich senkend, niedergehend, *Не.* schräg, *C.* II. 130; 2) horizontal *ОЕ.*
Полóгість, -ости, *f.* s. Спохíлість.
Полóжéнє, *n.* Lage, Situation, *f.* Stand, *m.* Umstände, *pl.* *Н.* 194; 2) Satz, *m.* (in d. Gram. *Оц.*); 3) Abstammung, *f.* s. Лóже.
Положистий, *a.* -а горá allmählig sich absenkend.
Положити, *v. a.* s. Покладáти; — що на когó * jmdm etw. vermachen, für jmdn etw. bestimmen, (*Фр.*) — собі щось sich etw. anrechnen; — за драбинку * = мáчку, бáґу сеáти, жовáти; — ся, sich legen; — ся * Junge gebären (v. Vieh, корóва).
Положкиня, *f.* *Н.* 115. s. Поліжниця.
Полóжний, *a.* *Пар.* (положýщо. *adv.* *B.*) positiv.
Положничий, *a.* *Term.* Hebammen; 2) Wochen-.
Положóк, -жка, *m.* *dim.* s. Поліг 1).
Пóлоз, (*d.* полозóк, -зка), *m.* grosse Schlange; 2) —, полóзє, *n.* (*coll.*) Schlittenkufe, *f.* *P.* II. 7.; 3) Bestandtheil des Pfluges, s. Полиця 2).
Полокáти, (полóчу, полóчеш), *v. a.* spülen, waschen.
Полóльник, *m.* полóля, *f.* s. Половільник, *m.* -ниця, *f.*
Полóма, *f.* *Ос.* (62) II. 62.?
Поломáти, (-ймн), *v. a.* zerbrechen; * — чиюсь волю *Ч.* V. 249 gegen, wider jmds Willen handeln.
Поломило, *m.* ungeschickter Mensch der Alles zerbricht, verdirbt (*B.*).
Пóломінь, -іни, *f.* (*d.* полóмичок, -чка, *m.*) Flamme, *f.*
Поломінистий, *a.* flammig, flam. [menähnlich.
Поломінїти, *v. n.* flammen.
Полóмінний, *a.* *Пар.* Flammen-, flammend,
Поломінчáтий, *a.* geflammt, *Пол.*
Полóмка, *f.* Phlomis tuberosa, *B.*
Поломнити, *v. a.* *Wyr.* XVII. s. Поломáти.
Пóлоумно, *adv.* *М.* III. 73 flammend, lodernd, lichterloh.

*

Полóмок, -мка, *m.Cm.*Bruchstück,*n.*

Полóмя (-е), *n.* s. Пóломінь.

Полóн, *m. ГШ.* полóнь, *f. Ос.* (62) X. 111 Gefangenschaft, *f.*; 2) *coll.* die Kriegsgefangenen, *pl. АД.* I. 286. 287.; 3) Ertrag, *m.* Ausbeute, *f.* Früchte, *pl.*; 4) Haarmücke, *f.*(Bibio) *B*; Heerwurmmücke, bes. Larven (Sciara milit.).

Полонéнє, *n. ГШ.* Gefangennehmung, *f.*

Полонéник, *m.* Kriegsgefangener, Gefangener, Erbeuteter, Sclave, *m. Лсвч.*

Полóник, (-лóдник, -лóшник), *m.* Schöpflöffel, Klos-, Kochlöffel, *m.*; 2) Schatzgeist, *m.*

Полонúнá, (*d.* -нúнка) *f.* Hochebene, *f.* Plateau, Tafelland, *n.*; Alpentrift, Alpe Alm, *f.*; 2) Gefangennahme, *f. К.*

Полонúнка, *f.* Wasserpieper, *m.* (Anthus spinoleta) *B.*

Полонúнний, *У.* полонúньский, *a.* Alm-; хід Austrieb des Viches in die полонний, *Gr.* 35.

Полонúти, *v. a.* gefangen nehmen, erbeuten, unterjochen, erobern, *Ш.* II. 49; 2) Eiswulmen aushauen *Kol.* I. 68.

Полонúця, (*d.* -нúчка), *f.* s. Полунúця.

Полóнка, *f.* Eiswuhne, Blenke, *f.*

Полóнний, *a.* gefangen, erbeutet, *Макс.*; 2) ergiebig, s. Плінний.

Полóнник, *m. ГШ. Св.* s. d. folg.; 2) Harmützenmoos, *n.* (Polytrichum commune) *Вол.*

Полонúнець, -ниця, *МШ.* полонянúк *Фр.* полонянúн *К.m.*s. Полонéник; der Leibeigene, Hörige.

Полонянúк, *m.* Bär in den полонинúн hausend, *m.*

Полонúнка, (*d.* -нúночка), *f.* eine Gefangene.

Полóпати, *a. n. Ч.* IV. 530 s. Шолóпати; 2) — ся s.Пенýкати.

Польóпати, *v. a.* trüben, beflecken, beschmutzen; — ся sich —.

Польопóтини, *pl.* getrübte, verunreinigte Flüssigkeit, solche Ueberbleibsel (von e. Speise etc.).

Пóлос, *m.* s. Пóлоз 3).

Полóса, (*d.* полосýшка *Ч.* V. 610) Streif; 2) Landstrich, *m.*

Полосáтий, *a.* gestreift, *К.*; 2) weit, breit, *Н.* 218.

Полоскáти, (полóчу, -óчеш), *v.a.*s. Полокáти.

Полосковýб, *m. Ч.* III. 8 der Montag als der erste Tag der grossen Fasten, an dem man die Zähne (mit Brantwein) spült, d. i. an dem man zecht.

Полоскотáти, *v.a.* s. Поскоботáти.

Полоскýн шон, *m.* Waschbär, Schupp, *m.* (Procyon lotor).

Пóлост, лúстень —, *m.* Agaricia ampliata.

Полосувáти, *v. a.* in lange Streifen zerreissen, hin u. her zerren, misshandeln; 2) secieren, *Крон.*

Пóлоть. *gen.* пілтú, *m.* Speckseite, -schrote, *f. Н.* 260.

Полотьбá, *f.* das Jäten, Zeit zum Jäten, *f.*

Полотéнце, (-éнечко), полотéнє, *n. dim.* s. Полотнó; 2) Schwimmhaut (der Vögel), *f.*; 2) Sensenklinge, *f.*

Полотéнщик, *m.* Leinwandhändler, *m.*

Полóти, (пóлю, od. половý, пóлеш, od. половéш *Оц.* 203), *v. a.* jäten.

Полóтки, *pl.* geräucherte Gänsebrust, Spickgans, *f.*

Полотнó, *n.* полотнúна, *f. Ру. aug.* полотнúще *n. К.* Leinwand, *f.* Linnen, *n.* Gewebe, *n.* Stück Leinwand; 2) *fertige Eisenbahnstrecke.

Полотнúний, *a.* aus Leinwand, Linnen-.

Полотнúники, *pl.* die Leinwandkleider Tragenden, d. i. Bewohner des flachen Landes (*opp.* гірнякú die Wollkleider tragen).

Полотнúнка, *f.* Kleid aus Leinwand, *n.*

Пóлох, *m.* Scheuche, Popanz, *f.*; 2) Bestürzung; Verscheuchung, *f. К.*; полóх- полóх! *int.* vom Aufwallen u. Andrang des Blutes zum Herzen hin.

Полóхати, *v.a.*scheuchen,schrecken.

Полóхий, *Ф.* полохлúвий, *a.* scheu, furchtsam; *adv.* пóлохо дивúти ся scheu blicken.

Полохлúвість, -ости, полохнéча. *Cm. f.* scheues Wesen, Furchtsamkeit, Schüchternheit, *f.*

Полохтїти, *v. n. Зар.* s. Палахкотїти

Полóчка, *f.* s. Вóвниця, *B.*; 2) das Schlämmen, Schwemmen, *Пол.*

Полóшити, *v. a.* s. Полóхати; — ся scheu werden, чогó wovon.

Полошний, *a. B.* s.Полохлúвий.

Пóльский, *a.* polnisch; — тáнець *C.* Polonaise, *f.*

Польскість, -сти, *f.* Polenthum, *n.*

Польстúти ся на щось, *К.* dh etw. sich verlocken, bestechen lassen.

Пóлтва, *f.* linker Nbfl. des Буг.
Полтúнник, *m.*halbes Silberrubel-
Полу-, s. Пів-. [stück.
Полубíс, *m.* Halbteufel, *m.*
Полýбíчок, -чка, полýбíч, *m.*Halbfass, *n.* halbeTonne. [Kopfbedeckung, *n.*
Пóлубка, *f.*Baststück (луó) in weibl.
-Полубóг, *m.* Halbgott, *m.* *К.*
Полубогúня, *f.* Halbgöttin, *f.* *ГШ.*
Полувечíрний, *a*-a зорá *У.*
Полувúдуманий, *a.*halbersonnen.
Полувнúця, *f.* *М.* III. 138 s. Полунúця.
Полувýха, *f.* s. Половýха.
Полугáк, *m.* Doppelhaken, *m.* ehem. übliches schwerfälliges Schiessgewehr, *К.*
Полугáрний, *a.*-a горíвка, schlechter, gemeiner Brantwein.
Полуглáсна, *s. a. f.* Halblauter, *m.* (in d. Gram) *ГШ.* [gert, *Под.*
Полуголóдний, *a.* halb verhun-
Полýгоре, *n.* *Ос.* (61) VII. mässige Anhöhe.
Полудéнний, *a.* *С.* I. 128 s. Полуднéвий; 2) полудéнно, *adv.* den halben Tag über.
Полудéнник, *m.* *Ф.* (*Пр.* V. 216) Teufel der um die Mittagszeit ein Ausbund (відміна) unterschiebt; 2) Mittagskreis, Meridian, *m.*; 3) Schwebfliege, *f.* (Syrophus).
Полýденок, -нку, пóлýдень, -дня, полýдник, *Левч.* полýднець. *Гол.* III. 240, *m.* полудáне, *n.* *АД.* I. 148 das Essen zu Mittag, Mittagsbrot, *n.* -speise *f.* (versch. von обíд); полýдень *Др. с.* 227 s. Полýдне.
Пóлуди. *pl.*s. Пáлуди; *sgl.*Палýда *В.*
Полýднати, *Мс.* 224. *Р.* I. 119. полýднувати, полýденкувати, *v. n.* zu Mittag ein Essen einnehmen.
Полýдне, -дня, *n.* Mittag; Süden, *m.* з-полýдня звернýло (сóнце); по-полýдни *adv.* nachmittags.
Полуднéвий, полýднїшний, (-дéнїшний), *a.* Mittags-, vom Mittag, mittägig, südlich, Süd, *B.* полудневосхíдний etc. südöstlich etc. [*m.* *Пар.*
Полуднéвець, -вця, *m.* Südländer,
Полудносхíд, -óду, *m.* Südosten, *Пар.*
Полýдрабок, -бка. *m.*Leiterbaum, *m.*
Полуживúй, *a.*halblebend, dem Tode nahe, *ВБ.*
Полужупáнчик, *m.*Art Halbjacke.
Полýзка. *f.*s. Нúзка(корáлїв &), (*В.*).
Полузрíлий, *a.* halbreif, *B.*
Полýйка. *f.* Fass, *n.* (мéду etc.).
Полýка, *f.* günstiger Erfolg, Wohlergehen, Wohl, Glück, *n.*
Полукáвити, *v. n.* heucheln, *Ст.*
Полýкварток, -тка. *m.*s. Півквáрта.
Полýкіпок, -пка, *m.*Halbschock, *m.*s. Півкóпа.
Полýкішок, -шка, *m.* s. Півкóшок.
Полукóвщина, *f.* † Abgabe vom Bibernest, *f.* (лýкно).
Полукрúви, *pl.* Halbdecken, *pl.* (hemielytra) *B.*
Полукрúльцї, (-крúвцї, *B.*) *pl.* Halbdecker, Halbflügler, *pl.* (Hemiptera).
Полукругóвий, *a.B.*полýкругом, *adv.* *Пол.* s. Півокрýжний etc.
Полукулúстий, *a.* halbkugelig.
Полулїтр, *m.* halbe Liter.
Полýмацок, -цка, *m.* eine halbe Metze = 0 30743 Hektol.
Полумéтр, *m* halber Meter.
Полýмисок, -ска, *m.*flache Schüssel, Mittelschüssel.
Полумíр, *m.* Halbmesser, Radius, *m.*
Полумірúця, *f.* halbe мірúця, Halbe, *f.*
Полумíсяць, *m.* Halbmond, *m.*
Полумісяцьовáтий, *a.*Пол. halbmondförmig.
Полунúця, (*d.* -úченька), *f.* полунúчник, *m.* *Ис.* 163 hochstenglige Erdbeere, (Fragaria elatior). *Пот.* II. 12.
Полунúшник, *m.* Trifolium mont.
Полýніч, -ночи. *f.*С. II. 131 s. Північ.
Полýночний, (-нощний), *a.* *АД.* I. 213 *Кв.* 120 mitternächtlich.
Полýночниця, *f.* Lesen der Psalmen vor der Frühmesse, *n.* совá- *К.* Nachteule, *f.*
Полýня, *f.* s. Полóвка. [mig.
Полуобручкóвий, *a.* halbringför-
Полуосьмúна, *f.* halbe Осмúна.
Полýпанок, -нка, *m.* s. Пíдпанок; полýпанька, *f.*Tochter des п. [-brechen.
Полупáти, (-úти), *v. a.* zerspalten,
Полý-Пéтра, der Tag nach dem Petrifeste.
Пóлунка, *f.* Umschlag im Heft.
Полуплáвка. *f.*halbe Schwimmhaut,

Полу́пушок, -шка, *m.* *Ч.* II. 250. s. Полу́кишок.
Полуриóцї, *pl.* s. Бокоплáвцї.
Полуриóка. *f.* Art Fisch, *Ч.* II. 252.
Полурозумíне, *n.* halbes Verständnis, *К.*
Полусвíта, *f.* Halbkleid, *n.* *Кв.*
Полусéрдка, *f.* Halbherzmuschel, *f.* (Hemicardium).
Полусéток, -тка, *m.* s. Півсéток.
Пóлуск, *m.* *Н.* 82. Gepolter, Schlagen, *a.*
Полускрíпаний, *a.* halbgeronnen, [gallertartig.
Полусóн, -сну, *m.* Halbschlaf, -schlummer, *m.*
Полусорочúни, *pl.* Todtenamt, das 20 Tage nach dem Tode eines Verstorbenen gehalten wird, *Кв.* 67.
Полустáвець, -вця, *m.* Buch mit полу́ устáв gedruckt *Ко.* 111. [bäude, *n.*
Полу́станок, -нка, *m.* Amtsge-
Полустрілковáтий, *a.* halbpfeilförmig. [*Мор.* Art Atlasstoff.
Полутаóбнт, (-таóйнок, *Зак.*) *m.*
Полутíнь, *f.* *Пол.* s. Півтíнь.
Полуустáв, *m.* alterthümliche (kleinere) Kirchenschrift. [(Anomura).
Полухвóсти. *pl* Halbschwänzer, *pl.*
Полуцьвíт, *m.* Viola tricolor.
Полуцьвíтки, *pl.* Blätchen in d. Leinenstickerei; 2) Art Blumen *Ч.* IV. 405; s. Безмéртки.
Получáти, (-йти), *v.* *a.* zusammen-, verbinden, vereinigen, -knüpfen; 2) s. Потрáфити, vermögen, können, verstehen, wissen; 2) erhalten, bekommen, *Шл.* *Л.* 144. [glücklich.
Полу́чний, *a.* günstig, erwünscht,
Полу́чність, -ности, *f.* s. Полу́ка.
Полу́чшáти, *v.* *n.* besser werden.
Полу́шка. *f.* vierter Theil einer копійка *Н.* 205.
Полу́щити, *v.* *a.* s. Лу́щити.
Польцé, *n.* *dim.* s. Пóле.
Полчаний, *m.* *Wgr.* 32. zum полк geh., Mitglied eines полк; Krieger, Soldat, *m.*
Пóльща. *f.* Polen, Polenthum, *n.*
Польщинá. (-йна. *К.*), *f.* das Polnische, polnische Sprache.
Пóльщити. *v.a.* polonisieren; — ся, польщíти *К.* sich polonisieren.
Полюбúти, (-бляти, *МШ.*), *v.* *a.* liebgewinnen, sich in jmdn, in etw. verlieben; — ся комý *С.* II. 244 jmdm lieb werden, jmdm gefallen, — собі щось sich worin gefallen.
Полюбóвний, *a.* Liebes-, *Ру.* *Ф.*
Полюбóвник, (*d.* -нчок), *m.* Geliebter, Liebhaber, Buhle, *m.* *Р.* I. 172.
Полюбóвниця, *f.* Geliebte, Buhle, Maitresse, *f.* *Гр.* *Ч.* V. 91. [lieb ist.
По-любóу. *adv.* *Ст.* lieb, hold, wie es
Полюбувáти. *v.* *a.* *Ст.* mit Lust sehen; — ся (собі) в чім sich woran erfreuen, s. ergötzen. [jagen, birschen.
Полювáти, (полюю, полюéш), *v.* *n.*
Полюде, *n.* *coll.* *К.* Dörfer, *pl.* umherliegende Ansiedlungen; 2) ehem. Steuer, Abgabe, *f.*
Полюдний, *a.* zu полюде geh., -а дань Abgabe, Steuer des Volkes, *К.*
Полюдновáне, *n.* s. Полюде.
Полюдский. *a.* den Menschen angemessen, *vgl.* Людяний. [nachlassen.
Полюзувáти, *v.* *a.* freier machen,
Полюнька, Полюська, *f.* Apollonia.
Пóлюс, *m.* Pol, *m.*
Полюстонька, *f.* *Ч.* V. 734 s.? Пéлюстка. [Berges.
I. Полюх, *m.* s. Полянúн; 2) *N.* e
II. Полюх, *m.* s. Половíльник.
Полюхóвка, *f.* ein Bestandtheil des Weiberhemdes, *М.* [*n.* *Мі.* II. 345.
Полюша, *f.* (-ати, *n.*?) Wickelkind,
Пóляг, *m.* Druck, *m.* Last, *f.* *Б.*
Полягáти, *v.* *n* sich legen, lagern, s. zur Ruhe legen, begeben; — спáти; на щось s. Наполягáти 1).
Пóляк, *d.* полячóк, -чка). *m.* Pole, *m.*
Полякáти. *v.* *a.* schrecken, *Ко.* 363.
Полянна, *f.* freies Feld, Waldlichtung, — wiese, *f.*; 2) Kuh auf der Hutweide geboren.
Полянúн, полянець, -нця, полянúця, *Ф.* *Гол.* I. 684, Einwohner der fruchtbaren Ebenen (um Коломúя); Thalbewohner, podolischer Ackerbauer, s. Греческій.
Полянíнка, *f.* Stadtanger, *m.* [ся!
Полянíти ся, *МШ.* s. Заполонúти
Полянка. *dim.* s. Полянна 1); 2) *pl.* полянки s. Полунúця.
Полянська. горá. *N.* e. Berges.
Поля́пати. *v.a.* s. Полискати; 2) beflecken, beschmutzen.

Поля́рний, *a.* Polar-.
Поля́ск, *m. Cm.* Knall, *m.*
Поля́скати, *v.a. C.*II. 21 beklopfen, leicht schlagen.
Полятиця, *f.* s. Повити́ця.
Полятя́чка, *f.* s. Полїтя́чка.
По́лячи́, (поля́жу, -ля́жеш), *v. n.* s. Полягáти.
Помáгане, *n.* помáганка, *f.* das [Helfen, Beistehen.
Помагáти, *v. n.* кому́ helfen, beistehen; nützen, frommen; помагáй-Біг вам! hilf euch Gott!
Помагáч, *m.* s. Помічни́к.
Помáда *f.*Pomade.*f.adj.*помáдний,*Б.*
Помадувáти, *v. a.* pomadisieren.
Помáзане, *n.*Bestreichen,Schmieren, 2) Salbung, Weihe, *f. K.*
Помазáнник, *Ш.*II.248. помáзень, (-áзанець) *K. m.* der Gesalbte des Herrn.
Помазáти, (-áзувати), *v. a.* bestreichen, schmieren; 2) salben.
Помаймувáти, *v.a.Oc.* (62)V.105?
Помайнувáти, *v.n. Ш.* I. 351 forteilen, -huschen.
Помáлéньки, *adv.* s. Помáлу.
По́малий, *a.* zu klein.
Помали́ти, *v.a.* kleiner machen, verkleinern, *Марк.* 75.
Помалі́ти, *v. n.* kleiner werden.
Помальóване, *n.* das Bemalen.
Помáлу, *adv* langsam, allmälig.
Помалювáти, *v.a.* bemalen. [sam".
Помалю́х, *m.Га.* II.49 „Pater Lang-
Помамрóтати, *v. n. Св.* s. Пошептáти.
Помáна, *f.* Andenken, *n.* Erinnerung, *f.* Gedächtnis an e. Verstorbenen, s. Пóминки; Geschenk nach dem Absterben; Art weissen Brodes mit Kreuzen zu rituellem Gebrauch, *Oc.*(61) XII. 61; 2) Versprechung, *f. Ф. Gr.* 25; 3) Trugbild, *n. Фр.* Gespenst, Ungethüm, *n. Мх.* s. Відмíна 3), манá.
Помани́ти,*v.a.* verlocken, verführen, ködern s. Мани́ти.
Помана́йний, *a. M.* II. 134 verlockend, verführerisch, trügerisch.
Помантáчити, *v.a.* кóсу die Sense mit der мантáчка nachwetzen.
Помарáнча, *f.* Pomeranzenbaum, *m.* Orangen Agrume, *f.* (Citrus aurantium); 2) Pomeranze als Frucht, *f.* помаранчаний, *pl.* Orangen, *pl.* (Hesperides); помаранчовáтї, *pl.* Orangengewächse, Goldäpfel, *pl.* (Aurantiaceae).
Помаранчéвий, *a.* Pomeranzen-.
Помарáнчик, жовтю́х —, *m.* Pomeranzenfalter,*m.*(Colias edusa). [quer,*m.*
Помаранчі́вка, *f.* Pomeranzenli-
Помáрати, *v. a.* beschmieren.
Помарні́ти, *v. n.* abmagern, verfallen, sich abzehren; помарні́лий, *a.* abgemagert, abgehärmt, elend, dürftig.
Помарнувáти, *v. a.* s. Змарни́ти.
Помасти́ти, *v. a.* beschmieren, bestreichen; 2) befetten.
По́мах, *m.* Schwung, *m. Cm.*
Помáхати, помáхувати, *v. n.* einwenig od. oft schwingen.
Помáцати, (-цяти), помáцувати, *v. a.* befühlen, betasten.
По́мацки, *adv.* s. На-по́мацки.
Помачáти, *v.a.* befeuchten, nass machen; 2) eintunken. [2) Befetten.
Помáщене, *n.* das Beschmieren;
Помáяти ся, hinschlendern, -wanken; s. Мáяти ся.
Помéже, *n. coll.* die Rainen, *pl. Зг.*
Помéжи, *praep.* s. Мéжи.
Помежувáти, *v. a.* s. Межувáти.
Помели́ско, *n.* Ofenbesenstiel, *m.*; 2) *aug.* s. Помелó.
Помелó, (*aug.*помели́ще,u. помелю́ха.*f.*), *n.*Ofenbesen, Ofenwisch, -quast, *m.*
Помени́ти, *v. a.* benennen, *Лсвч.*
Помени́к, *m. Ф.* s. Пáмятник.
Поменчи́ти, (-шити), *v. a.* kleiner machen, verringern; — ся *Др. с.* 170, поменшáти, *v. n.* kleiner werden, sich verringern.
Помéнший, *a.* geringer, etwas kleiner; по-мéньше etwas weniger.
Померáнця, *f.* s. Помарáнча.
Померéте, *n.* s. Погрóбель; 2) Misswachs, *m.*
Померзени́ти ся, *H.* 184 з кимось einander schmähen u. dadh. sich entzweien. [Froste leiden.
Помéрзнути, *v. n.* erfrieren, vom
По́мерк, *m.* Finsternis, *f.* Dunkel, *n.* Todesschatten, *m. pl.* dunkle Schatten; — нóчи Dunkel der Nacht.
Померкáти,помéрнути,(-мéрхн-) *v. n.* dunkel werden, sich verdunkeln, s. verfinstern; den Glanz verlieren, matt werden, verlöschen (сьвітло).

Помертвіти, *v.n.* ersterben, absterben, leblos werden, die Besinnung verlieren, *Кч.* 158; помертвілий голос gebrochene Todesstimme, *Ст.*

Померти, (помру, помрéш), *v. n.* sterben; померлий, померший, *a.* der Verstorbene.

Помести, (пометý, пометéш), *v. a.* reinfegen, kehren.

Пóмет, -у, *m.* Wurf, *m.* пóметом im Massenwurf; 2) — тїла *Ваг.* Körperbewegung, *f.*; 3) s. Пóміть.

Пометáти (-áю, -áєш), *v. a.* (alles) hin-, wegwerfen; 2) s. Скинути (v. Frühgeburt).

Пометéне, помéтине, *Зап.* II. 59, помéтиця, *m. f. II. n* 83. Kehricht, *n.* Auswurf, *m.* nichtswürdiger Mensch, Taugenichts, *m.*

Пометискринка, *f. m. Га.* II. 49. der die Schreine ausweidet, bes. vom jüngsten Kinde (Tochter), das Alles schon als Aussteuer aus dem väterlichen Hause mit sich nimmt.

Помéшкане, *n.* Wohnung, *f.*

Помивáти, *v. a.* aufwaschen.

Помигáти, *Гуц.* помигнýти, *v. n.* vorüberhuschen, -eilen.

Помúвець, -йця, помúйник, *m.* der sich im Spülicht krabbelt.

Помийкú, *pl. dim.* s. Помиї.

Помúйниця, *f.* Küchenmagd, welcher das Spülen obliegt; Waschfrau, *f.*; 2) Spülzober, Waschtrog, *m.*; 3) Stelle in der Hütte wo der Spülzober bei der Thür steht.

Помúї, *pl.* Spülicht, Spülwasser, *n.*

Помúкати, *v. a* aushecheln; 2) поминáти, *v.a. Гол.* III. 340 fortreissen; 3) кимóсь jmdn hin u. her werfen, schieben, schurigeln, rücksichtslos als Diener gebrauchen, *Ш.* I. 277; beleumunden; 4) forteilen.

I. Помилúти, II. помилúти s. Миляти I. и II.

Помúлість, -ости. *f.* s. Помúлуване.

Пóмилка, *f.* Irrthum, *m.* Versehen, *n.*

Помúльне, *s. a. n.* Meilengeld, *n.*

Помúльний, *a. Сл.* fehlerhaft, irrig, irrthümlich.

Помúло, *n.* ausgespülte, ausgewaschene Uferstelle, (*B.*)

Помúлуване, *n.* Erbarmen, Mitleid, *n.* Begnadigung, *f.*

Помúлувати, *v. a.* когó sich jmds erbarmen, mit jmdm Erbarmen haben, jmdm Gnade erweisen, jmdn begnadigen; 2) — ся *Ч.* IV. 239 einander liebkosen.

Помúмо, *praep. adv.* s. Мúмо.

Пóмин, пóминок, -нку, *m.* пóмúжка, *f*, *Левч.* Erwähnung, Erinnerung, *f.* Gedächtnis, *n.* не нúнї в пóминком, *Гол* nicht heute zu gedenken. n. h. davon zu sprechen.

Поминáльний, *a.* das Gedächtnis jmds feiernd.

Поминáльниця, *f.* Gedächtnistag, Allerseelentag, *m.* Gedächtnisfeier, *f.* (der Verstorbenen) u. das Gastmal nachher.

I. Поминáти, *v. a.* когó, що, gedenken; jmds Andenken, Gedächtnis (mit e. Todtenamt) feiern; поминáй як звáли *P.* I. 128 *Rdrt.:* wenn jmd e. Streich gespielt hat und entwischte bloss den Namen nach sich zurücklassend.

II. Поминáти, *v. a.* s. Поминýти.

Поминúти ся, *Ос.* (61) VI. 73 sich hören lassen, ein Wort fallen lassen.

Пóминки, *pl.* Gedächtnisfeier für Verstorbene, Tödtenfeier, *f.*

Помúнник, *m. Левч.* s. Помяник.

Поминýти, *v. a.* когó, що übergehen, ausseracht lassen, nicht berücksichtigen, an jmdn vorbeigehen; 2) *v. n.* vorübergehen, vergehen, *M.* II. 145.

Помирáти, *v. n.* s. Помéрти.

Помúрене, *n.* Aussöhnung, Versöhnung, *f.*

Помирúти, *v. a.* aussöhnen, zwischen zweien & Frieden stiften; — ся sich aussöhnen, Frieden schliesssen.

Помúрна, *s. a. f. II.* 82 -у написáти Friedensurkunde, *f.*?

Пóмисл, *m.* Gedanke, Begriff; Einfall, *m.* Idee, *f.* на пóмислях *Ч.* I. 93. in Gedanken, im Sinne; 2) Gemüth, *n. K.*

Помúслити, *v. a.* щось собí sich etwas denken; *v. n.* nachdenken, nachsinnen.

Помúти, (помúю, помúєш), *v. a.* s. Поминáти.

Пóмиток, -тка, *m.* s. Мúтка.

Помишлéня, (-лїня), *n.* Gedanke, *m. Зг.*; 2) — на когó мáти gegen jmdn Verdacht hegen.

Помишлúти, *v. a.* nachdenken; — про щось sich etw. angelegen sein lassen.

Помúя, *f.* Loch im Flussufer, *n.* s. Помúло.

Помівка, *f.* Stichwort, Gewohnheitswort, *n.*

Помідор, *m.* Liebes-, Paradiesapfel, *m.*

(Solanum lycopersicum). *adj.* помідорóвий, [bart; *nahe kommend *H.* VI.
Поміжний, *a.* angrenzend, benach-
Поміздженити, s. Перемиздженити.
Поміни́ти, *v. a.* щось на когó auf jmdn etw. beziehen, ihm zueignen, bestimmen; versprechen; — на щось worauf denken, etw. vorhaben; — соóї geloben.
Поміну́тно, *adv. Ал.* von Minute zu Minute, stündlich.
Поміня́ти, *v.a.* tauschen; wechseln; — ся untereinander tauschen.
I. Пóмір, -ору, *m.* помíре, *n. K.* Pest, Epidemie, *f.*
II. Пóмір, -іру, *m.* Messung, Bemessung, *f.* (bes. des Feldes).
Помíрець, -íрця, *m.* Feldmesser, Geometer, Ingenieur, *m.*
Помíрити, (-ря́ти), *v. a.* aus-, bemessen; — ся sich mit jmdm messen.
Помíрка, (*d.* -íрочка), *f.* Parcelle, *f.*; 2) Messung, *f. Ну.*
Помірковане, *n.* Bedacht, *m.* Absicht, *f*; Rücksicht, *f.* Mass, *n.*
Поміркувáти, *v. a.* gewahr werden, in Betracht ziehen; — ся sich eines Besseren besinnen; поміркóваний чоловíк bedachtsam, gescheidt, rücksichtsvoll.
Помíрний, *a.* mässig, gemässigt, massvoll, das Mittelmass haltend; ebenmässig, proportional, proportionirt, *Не.* s. Розмíрний; помíрне, *s.a.n.* Messungsgebühr, *f.* [мíрець.
Помíрник, помíрчик, *m.* s. По-
Помíрність, -ости, *f.* Mässigkeit, Enthaltsamkeit, *f. K. Не.*
Помірóвий, *a.* Mess-, Messung-.
Помíрок, -рка, *m.* s. Помíрка 1); 2) s. Помíр II. *Ч.* I. 2; 3) *N.* e. Berges.
Помíсь, *K.* I. 27. *M.* пóмість *M.* I. 131 gleichsam, gleich als wenn, fast wie, als ob.
Помíсити, *v. a.* s. Місити.
Помíст, -óсту, *m.* Diele, *f.* Fussboden, *m.* Estrich, *n.*
Помíсте, *M.* I. 23 помíсце *n.* Anstellung, *f.* Platz, Dienst, *m.*
Помістити, (поміщу́ помістиш), *v. a.* unterbringen, placieren, anbringen, anstellen; и собі fassen; — ся Platz, Raum finden. [Помістити ся (*Фр.*).
Помістити ся своєї крини s.
Помíстниця, *f.* у вóзї: Brett als Boden des Wagens, *n.* [-knittern,-treten.
Помісту́шити, *v. a.* zerkneten,
Помíсячно, *adv.* monatlich, jeden Monat.
Пóміть, -ети, *f.* Gelege *n.*: на — жáти, на -ети лежáти, ohne in Garben zu binden.
Помітáти, *v. a.* s. Помéсти.
Помітити, (помічу́, помітиш), *v.a.* Помічáти.
Пóмітка, *f. Вах.* s. Помíчане.
Помітýшити, s. Помістýшити.
Помíха, *f. gr.* Hindernis, *n.* Verhinderung, *f. IГ. C.* I. 169.
Помíхрати, *v. a.* s. Померфéлити.
Пóміч, -очи, *f.* Hilfe, Unterstützung, *f.* Beistand, *m.* * von Kindern: пóміч (*pl.* пóмочи) ростé?
Помíчане, (чене), *n.* Bemerkung, Beobachtung, Notiz, *f.* [ken, beobachten.
Помічáти, *v.a.* wahrnehmen, bemer-
Помíчний, *a.* behilflich, helfend, Hilfs-, heilsam. [Helfer, Beistand, *m.*
Помíчник, (-іщник-), *m.* Gehilfe;
Помíчниця, *f.* Gehilfin, Helferin, *f.* * vom Nebenflusse, *K.*
Пóміш, *f.* s. Мішани́на; 2) *adv.* gemischt, vermischt, im Gemenge.
Помішáтельність, -ости, *f. Ков.* Verwirrung, Verlegenheit, *f.*
Помішáти, *v. a.* s. Мішáти; помішувати von Zeit zu Zeit umrühren, schüren.
Поміщáти, s. Помісти́ти.
Поміщене, *n.* das Hinstellen, Anbringen, Unterbringen; Anstellung, *f.*
Поміщик, *m. gr.* Gutsbesitzer, -herr, *m. Пар.* (-иця, *f.* -in, *f.*).
Пóмка, *f. Мак.* s. Тямка, згáдка.
Помнóжене, *n.* das Vermehren; Vervielfältigung, *f.* das Multiplicieren, *K.*
Помножи́ти, (-áти), помнóжувати, *v. a.* vermehren; multiplicieren.
Помни́к, *m.* помни́ч. *f.* s. Пóмик &.
Помни́ти, (німну́, німнéш), *v. a.* zerknittern, quetschen, — ся sich —; *b*) — ся * sich in sich selbst verschliessen, seine Meinung zurückhalten, zaudern *P.* I. 132; sich sträuben, s. weigern, s. zieren, *P.* II. 175.
Помóва, *f.* (üble) Nachrede.
Помóвити, *v. n.* з ким s. Погово-

рúти; помовлúти, *v.a.Me.* 9 s. Намовлúти.

Помóвка, *f.* das Sprechen wovon; Erwähnung, *f.* Gerede, *n.* за вóвка —, а вовк ту wenn man vom Wolfe spricht, guckt er über die Hecke; Spruch, *m.*

Помовчáти, *v. n.* einwenig schwei-

Помóга, *f. Ч.* I. 95. s. Пóміч. [gen.

Помогúльний, *a.* auf den Gräbern lebend, den Gräbern geweiht, *Гуш.*

Помоглúвий, *a.* hilfreich, *МШ.*

Помóкнути, *v. n.* nass werden.

Помолéбствувати, *v. n.* Gottesdienst verrichten. [verrichten.

Помолúти ся, beten, ein Gebet

По-молодéчи, *adv.* jung, wie es e. braven Jüngling ziemt.

Помолодúти ся, sich mit feinen weissen Wölkchen umziehen: -úло ся нéбо, (*B.*). [am Himmel, *pl.* (*B.*).

Пóмолодки, *pl.* weisse Wölkchen

Помолоднíти, (-дíти), *v. n.* jung werden, sich verjüngen.

Помолóти, (помéлю, помéлеш), *v.a.* s. Молóти). [тиш), *v.a.* s. Молотúти.

Помолотúти, (помолóчу, помолóПомолóчник, *m.* Capsella bursa pastoris.

Помóра, *f.* (*Фр.*) s. Пóмір I. Seuche, *f.*; 2) niederschlagender Spott: що там бýло сьміхú, що помóри!

Помордувáти, *v. a.* hinmorden; 2) sehr abmühen, — ся sich —.

Помóре, *n.* Meeresgestade, Küstenland, *n.*; 2) Pommern, *n. adj.* помóрский.

Поморúти, *v. a.* s. Морúти, bedrücken; — ся ermüden.

Поморозь, *f. К.* s. Зáморозь.

Пóморозúти, *v. a.* s. Зморозúти.

Пóморок, -оку, *m.* s. Пáморок, мóрок, Düsterheit, Dunkelheit, *f.*

Поморокýвати ся, sich viel geistig anstrengen, *Левч.*

Помóрхлий, *a.* verwittert; runzelig, *Левч.* s. Порохнáвий (*B.*).

Помóрщити, *v. a.* s. Мóрщити; — ся, помóрхнути *Ос.* (61) VI. 34 sich runzeln, runzelig werden.

Поморяний, *m.* Küstenbewohner, *m.*

Помостúна, *f.* пóмосток -тка, *m.* Diele, *f.* Brett vom Fussboden (пóміст), *Ф.*; 2) s. Помістинци.

Помостúти, *v. a.* überbrücken, darüberlegen, anbringen, den Fussboden legen *Ш.* II. 49; auszimmern; 2) s. Постелúти *С.* II. 138; — ся *М.* II. 159 sich lagern.

Помочú, (помóжу, u. помóгу, помóжеш), *v. n.* s. Помагáти; не помóже ся *Р.* I. 18, нічó не помóже es hilft nichts. [*f.* (Argyroneta) *B.*

Помочúльник, *m.* Trichterspinne,

Помóчина, *f.* помóчене, *n.* Befeuchtung, *f.* das Nassmachen.

Помочúти, *v. a.* s. Помачáти; — конóплї s. Мочúти.

Пóмочка, *f. dim.* s. Пóміч.

Помóшний & s. Помічний &. [pen-.

Пóмпа, *f.* Pumpe, *f. adj.* помпóвий Pum-

Помпіéр, *m.* Pompier, Spritzenmann, Feuerlöschmann, *m. adj.* помпіéрский; помпіéрство, *n. T.* Dienst eines помпіéр.

Помпувáти, *v. a.* pumpen.

Помрáка, *f.* s. Пáморока. [werden.

Помракáти, *v. n.* düster, nebelig

Помрачúтель, *m.* Verfinsterer, *m.*

Помрочúти, (-áти), *v. a.* verfinstern, verdunkeln. [*Щог.* 138.

Помрíлий, *a.* abgestorben, -і луги

Помруглúвий, *a. У.* blinzelnd.

Пóмста, *f. ІГ.* s. Месть, пімста.

Помстúти, s. Пімстúти. [*Ст.*

Помстлúво, *adv.* mit Rachegefühl,

Пóмстник, *m. ІГ.* s. Мéстник.

Помýка, *f.*? дай ся до помýки мій Бóже!

Помýлати, *v. a.* beschmieren.

Пóмур, *m.* Wand-Glaskraut, *n.* (Parietaria) *B.*

Помурáвіти, *v. n.* sich mit Rasen bedecken; помурáвіле лицé *Фр.* mit grünlich-schimmeligen Flecken (bei Greisen vor dem Tode).

Помурувáти, *v. a.* viel mauern.

Помутúти, *v. a. P.* II. 138 trüben, verdunkeln; 2) *v. n.* schwärmen, e. Streich spielen *Ш.* II. 45.

Помутíлий, *a. ОП.* gestört.

Помутнúти ся, sich trüben.

Помýчити, *v. a.* einwenig martern, quälen; abmühen; — ся sich —.

Пóмша, *f.* Art Moos: Jungermannia, *B.*

Пóмяк, *m.* Thauwetter, *n.*

Помякáти, помáкнути, помякнáти, *v. n.* weicher werden; nachlassen (v. Thauwetter); * nachgeben, sich nachgiebiger zeigen.

Пóмякий, (-мягкий), *a.* zu weich.
Помя́ник, *n. Левч.* Todtenverzeichnis, *n.* Nekrolog, *m.*
Помянýти, *v. a.* s. Поминáти I. помянýтий, *ptc.Пол.* erwähnt,angeführt, [genannt.
Помя́ти, s. Помня́ти.
Понаберáти, *a. a.* s. Набрáти: viel —, nach u. nach —.
Понабрякáти, *v. n.* anschwellen.
Понавáльне & s. Поновáльне &.
Понавидýмувати, *v. a.* viel aussinnen, erdichten. [= ся s. Квáпити ся.
Понагля́ти, *v. n. Гол.* III. 503 und
Понáд. *praep.* s. Над, darüber hin, über — hin, *Mi.* IV. 251. 423. 752; d. Fehlende unter Понад- s. unter Над.
Понáда, (*d.* понадка), *f.* Versuchung, Lust, *f.* Köder *n.* Lockspeise, *f.*; 2) Sitte, *f.* Brauch, *m.*
Понадóáти, *v. a.* nach u. nach viel erwerben, erarbeiten, *Ш.* I. 141.
Понадберáти, (-бирувати), *v. a.* nach u. nach von jedem étwas wegnehmen.
Понадвисáти, *v. n.* überhangen.
По-над-гірю, *adv. K.* entlang des Gebirges. [-fügen.
Понаддавáти, *v. a.* hinzugeben,
Понаддні́пряньский. *a.* am Дніпрó gelegen, sich hinziehend.
Понáджин, *m.* s. Папáджин.
Понадзýбний, *a. Пол.* oberhalb der Zähne.
Понадимáти, s. Понадувáти.
Понáдити, *v. a.* locken, ködern; 2) — желїзо в плýзї anschweissen, s. Нáдити; 3) — ся на щось auf etw. los-, ausgehen um es zu gewinnen *H.* 18; *b*) sich etwas angewöhnen, *Ко.* 5. verlockt, verleitet werden. [anziehen.
Понадївáти, *v. a.* (viele Kleider)
Понад'їдáти, *v. a.* anfressen, annagen. [angefahren kommen.
Понад'їздити, *v. n.* nach u. nach
Понáдїяти ся на когó, на щось auf jmdn sich verlassen, vertrauen, in jmdn, worin seine Hoffnung setzen, *Ко.* 294.
Понáдка. *f.* s. Понáда. [Mass, überaus.
Понадмірно, *adv. Св.* über alles
Понадни́зувати, *v. a.* von aufgereiheter Schnur Korallen einen Theil wegnehmen und auf e. andere Schnur aufreihen.

Понáдний, *a.* s. Принáдний.
Понадпи́сувати, *v. a.* mit Aufschriften versehen.
Понадувáти, *v. a.* aufblähen, anschwellen, — ся sich — —; *schmollen.
Понадходи́ти, *v. n.* nach u. nach herankommen.
Понадягáти, s. Понадївáти.
Понáжа, *f.* s. Понáда 2).
Понажи́ти, *v. a. Зап. Вер.* I. 18. nackt machen, entblössen; die Rüstung abziehen. [sammen-, herzulaufen.
Поназбігáти, *v. n.* und — ся zu-
Поназдиви́ти ся, *Не.* mit Verwunderung sehen, sich satt sehen.
Поназивáти, *v. a.* einen nach dem anderen benennen. [besonders.
Понáйбільше, *adv.* zumeist, ganz
Понамóжити ся, sich anstrengen.
Понапакýзувати ся, понапýзувати ся sich zornig aufblähen, (v. Hähnen). [(v. vielem Vieh &).
Понапасáти ся, sich satt weiden
Понапаскýджувати. s. Напаскýдити. [понапили́й, *a. Ф.* besoffen.
Понапивáти ся, sich satt trinken;
Понапрáсно, *adv.* vergeblich, *Под.*
Понаприд бóвувати, *v. a.* s. Придбáти. [щувати, s. Напростувáти.
Понапростóвувати, понапрóстовувати, [-спáськи, *H.* 182?
Понапувáти, *v. a.* s. Напувáти.
Понаривáти, *v. a. Мс.* 453 — ярма? *vgl.* Наривáти óнки́. [-спáськи, *H.* 182?
По-пáськи, *adv.* s. Пáський; —
Понаскóчити, *v. n.* heran in Menge springen. [werden.
Понаставáти. *v. n.* aufkommen,
Понастанавля́ти, (-нóвлювати, *K.*), *v. a.* s. Настанови́ти; vieles aufstellen.
Понасувáти, *v. a.* hinzuschieben; — ся, понасóвувати ся *K.* herabhangen; sich ansammeln. [men.
Понасходи́ти ся, zusammenkom-
Понатýрити ся комý, sich mit jmdm gesellig verbinden; sich jmdm anvertrauen, *K.*
Понахи́лянний, *a.* überhangen, *K.*
Понаходи́ти, (-хожáти), *v. a.* nacheinander vorfinden, aussuchen; 2) *v. n.* zahlreich kommen.
Понашáти, *v. n.* комý jmdm nachspotten, jmds Worte höhnend wiederholen.

*

Понашивáти, *v. a.* vieles an-, aufnähen.

Поневаж-чогó, *adv.* -а що до [чóго, diesfalls —.

Поневíльний, *a. Гол.* I. 203 gezwungen, nicht freiwillig.

Поневíрець, -рця, *m. T.* der Ruchlose, Verworfene, Niederträchtige.

Понéвірки, *pl.* поневíрство, *n.* gemeine Behandlung, Misshandlung, *f. T.*

Поневíркувати, поневірúти, *v.a.* schnöde behandeln, herumstossen; — ся sich in der Welt elend (liederlich *M.* II. 142) herumtreiben.

Поневóлити, *v. a.* unterjochen.

Понедíвничок, -чка, *m. dim.* s. Понедíлок.

Понедíлкувáти, *v. n.* alle Montage fasten; *sbst.* понедíлкуване, *n.* das Fasten am Montag.

Понедíльно, *adv.* wöchentlich.

Понедíлок, -лка, *m.* Montag, *adj.* понедíлковий; — чúстий s. Полоскозýб; облúваний — s. Оливáти; — миронóсний Montag nach der провідна́ недíля; — зелéний Pfingstmontag.

Понéже, (понéжан *Kol.* I. 116), *conj.* s. Позúк. [Нирнýти.

Понéрти (понéрý, понерéш) *v.n.*s.

Понéсти, *v. a.* davon tragen; hintragen; 2) * — трýду, шкóди, кошту богáто sich viel Mühe geben, Schaden leiden, Kosten tragen; erleiden, erdulden; 3) — слáву (не — -ви) *Ш.* II. 56, слáвою I. 206 (чиéю) verhöhnen, lästern, schmähen. [schurigeln.

Понетнорúти, s. Поневíркувати,

Понéхане, *n.* das Unterlassen, Unterlassung, Meidung, *f.*

Понехáти, понéхувати, *v. a.* unterlassen, bleiben lassen.

Понивáти, *v. n.* in Gram vergehen, *M.* schwach werden, Schmerz fühlen.

Понúгати, *v. a.* s. Нúкати 1).

Понижáти, (-ити), *v. a.* erniedrigen, hintansetzen, herabsetzen, geringer schätzen; — ся sich erniedrigen &.

Понúже, понúзше, *adv.* (etwas mehr) unten. [setzung, *f.*

Понúжене, *n.* Erniedrigung, Herab-

Понижéно, *adv.* unterthänig, ergeben: — просúти *Гол.* III. 423.

Понижчáти, *v. n. Бл.* sinken, verfallen.

Понúзе, *n. ВБ.* Grundlage, *f.* niedere Sphäre. [*v.a.* zu niedrig machen.

Понизúти, (понúжу, понúзиш),

Пóнизький, *a.* zu niedrig.

Понизý, *adv.* s. Нúзом.

Поникáти, понúкнути, *v. n.* sich zur Erde senken, die Augen niederschlagen.

Понúклий, поникнýтий, *У. a.* niedergesenkt, niedergeschlagen, unansehnlich *Ш.* I. 203. [fassen.

Понимáти, *v.a.*begreifen, verstehen,

Понимлúвий, *a. Пл.* s. Понятéйний. [vermögen, *n. Пар.*

Понúмливість, -ости, *f.*Fassungs-

Понúта, *f. m.* mürrischer Kopfhänger; 2) s. Нéтля 2). [Kind.

Понитé, *n.* niedliches Frauchen, *n.*

Понúти, *v. n.* s. Понивáти.

Понúтчина.*f.*Charpie,*f.*(*n.хвор.*36).

Понúшити, *v. a.* s. Пригадáти; знови́ти. [störung, *f.*

Понúщене, *n.* Vernichtung, Zer-

Понúщити,*v.a.*vernichten,zerstören.

Понівéчити, *v. a.* verderben.

Пóніж, -ожа, *m.* Strick zum Treten mit dem Fuss bei der Wiege, *m.*

Понїжúти, *v. a.* s. Понестúти.

Пóнїмо, *adv.* insgeheim.

Понїмчити, *v. a.* s. Знїмчити.

Понїячити, *v.a.* s. Понївéчити; — ся herunterkommen, schlechter werden.

Пóно, *adv. Пс. n.* 148 — пóки so lange — wie lange.

Понóв, *m. Зг.* (*Пр.* II. 17) Neumond, *m.* на -ві am N., um die Zeit des N.

Понóва, *f.* s. Порóша.

Понональ́не, *s.n.a.* понональ́ниця, *f.* Zeit (im Herbst) wann Gaben aus einzelnen Bauerngehöften ausgebeten, gesammelt werden; 2) -ниця, *f.* Frau, welche solche Gaben sammelt: хóдить по-пональ́ним; понональ́ник,*m.* [he,*n.*

Понóвини, *pl.* Fest der Tempelwei-

Поновúти, (-лúти), *v. a.* wieder neu machen, ausbessern, erneuern; закóн понональ́ний Deuteronomium, *n. K.*

Понóвлене, (-лúне), *n.* Erneuerung, Wiederherstellung, *f.* [*vgl.* Пóніж.

Пóно ж і, *pl.*Tritte bei den прóсна, *pl.*

Пономáр, s. Паламáр.

Пóнорови, *pl.* Angewöhnung, *f.*

Поноровúти ся. gefallen.

Понóса, *f.Зг.*Stolz,Uebermuth,*m.Пот.* III. 132.

Поноси́ти, (понóшу, понóсиш),*v.a.* nach u. nach hin-, zusammen tragen; einwenig tragen; s. Понéсти; понашáти; — віру den Glauben finden.

Понóска, *f.Ко.*126 was man e. Hunde hinwirft, dass er apportiere.

Понóсний, *a. Ч.* III. 18 entehrend, schmachvoll.

Понóсувати ся, *Гол.* III. 3 verdorben werden?

Пó-ночи, *adv.* nachts, in der Nacht.

Поночлéжничок, -чка, *m. dim.pl. Ме.* 308 der das Vieh in der Nacht sucht.

Поношáти ся з чогóсь, *У.* worüber spotten,s.Понашáти.

Понóшене, *n.* das Tragen, Ertragen, Erdulden.

Понсóвий, *a.* hochroth, ponceau.

Понýдити, *v. a.* abmüden, abmühen.

Понужáтель, *m.Ваг.* Zwingherr,*m.*

Понужáти, *v. a.* понýжкувати ся кимóсь, s. Нýжкати, schurigeln.

Понýка, *f.* Antrieb, *m.* Anregung, *f. Ф.* s. Принýка; 2) Einwilligung, *f.* дáти —, *Зар.*

Понукáти, *v. a.* antreiben; 2) понýкнути, понукти́, (*praet.* понýк, -ýкла, -ýкло), *v. n.* zunicken, (mit Mühe) nachgeben, einwilligen.

Понукáч, *m.* Antreiber, *m.*

Пóнур, *m.* (*B.*) s. Боровнóк.

Понýра, *f.* finsteres Wesen, schmollender Kopfhänger: -ою óродити, ходи́ти *M.* mit finsterem Gesicht.

Понýрий, понури́ний, *a.* den Kopf niederhängend; niedergeschlagen, betrübt, finster, düster, verdrossen, missmuthig.

Понýрити ся, den Kopf niedersenken, -hängen, betrübt werden.

Понýрість, -ости, *f.* finsteres, unfreundliches, düsteres Wesen; Missmuth, *m.* Düsterheit, *f. Кн.* [pudibunda).

Понýрка, *f.* Kopfhänger, *m.* (Orgyia

Понч, *m.* Punsch,*m. adj.* пончóвий.

Пончóшенка, *f. dim.* s. Панчóха.

Понюх, *m. Ст.* понюшка, *f. Ч.* II. 573 — табáки eine Prise Schnupftabaks.

Понюхати, *v. a.* anriechen; 2) — табáки eine Prise Tabak schnupfen, einnehmen.

Поня́ва, *f.* † Leinwand, *f.* s. Плащаниця.

Поня́те, *n.* Begriff, *m.*

Понятейний, *a.* begrifflich, *Пл.*

Поня́ти, *v.* s. s. Понимáти; 2) — ся з ким sich mit jmdm verbinden; снїг поня́в ся водóю ist zu Wasser geschmolzen.

Поня́тії, *pl s. ptc. m.* gewählte Leute zur Hilfe eines Beamten, Untersuchungsrichters als Zeugen, Vertrauensmänner *Кв.* 275. 333.

Понятли́вий, *a.* gelehrig, leicht begreifend, scharfsinnig.

Понятли́вість, -ости, *f.* Fassungskraft, *f.* das Vermögen zu begreifen; Gelehrigkeit, *f. Фр.*

Поня́тний, *a.* fasslich, begreiflich; 2) deutlich, vernehmlich, klar, *Кв.* 40.

Поняхáти, s. Понехáти.

Поо-, пооб-, mit dem Nebenbegriff des allmählichen Stattfindes u. der Perfectivität einer Handlung an mehreren Objecten, *Mi.* IV. 249, s. О-, об-.

Пооб́алювати, *v. a.* niederwerfen.

Пооб́ивáти, *v. a.* ringsum abschlagen.

Пооб́дáрювати, s. Обдари́ти.

Пооб́диратн, *v a.* ringsum abreissen, abschinden.

Пообі́дати, *v. n.* das Mittagsmal (s. Обід) eingenommen haben.

Пообі́дний, *a.* nach dem Mittagsessen.

Пообіцáти (ся), пообіщáти ся, versprechen, geloben.

Пообла́гувати, *v. n.* пообжинáти ся, die Ernte beenden, einheimsen.

Пообóрювати ся, die Pflugarbeit vollenden.

Пообо́йлювати,*v.a.*rings umsägen.

Пооб́ривáти, *v. a.* nach u. nach abreissen,abpflücken.

Пооб́годóвувати,*v.a.*abfüttern,gehörig satt füttern.

Пооди́нóкий, *Пол.* пооди́начатий, *Ст. a.* einzeln, Einzeln-.

Пооди́нóчці, *Кл.* по-одинцю *К.* I. 320 *adv.* einzelnweise, einzeln.

Пооживáти, *v. n. Не.* sich beleben.

Пооз́болювати, *v. a.* пáльці & собі Brandwunden bekommen, s. Золá.

Поокрýжність, -ости, *f.* Umgegend, *f. Др. с.* 150.

Поопадáти, *v. n.* nach u nach herabfallen.

Поопі́рити ся, Federn bekommen, sich materiell aufhelfen.

Поорáти, *v.a.* durchgehends pflügen, ackern.

Поорýдувати, *v.a.* seine Geschäfte abmachen, verrichten.

По-особне, *adv.* einzeln.
Поостáток, *adv. Гол.* I. 32 zuletzt.
Поострúти, *v. a.* schärfen, wetzen.
Поострожúти, *v. a.* mit острóг, острóжина versehen, *Гол.* III. 81.
Попадáти, *v. a.* когó що, *К.* I. 153 antreffen, auf jmdn (etw.) gerathen, stossen; — ся vorkommen, sich treffen; 2) попáдати, *v. n.* fallen; — ся Risse bekommen, rissig werden, bersten.
Попáденька, *f.* s. Попадúя.
Попáдик, *m.* Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parv.).
Попадúн, *v.* der попадúя des nin.
Попадúнець, -нця, *m.* Bruchschlange, *f.* (Agnis fragilis); 2) Nbfl. des Чéремош ч. [jmdm zufällt, *vgl.* Падь 3).
Попáдиця, *f. Ч.* IV. 517 die dh Los
Попадúч, *m. Ко.* 142 einer попадúя Sohn; s. Попóвич. [bereit, geneigt zu etw.
Попáдливий, *a.* на щóсь *T.* eifrig
Попадúя. (*d.* попáдонька *АД.* I. 86) *f.* Gattin des nin, Pfarrerin, *f*; 2) *N.* e. Berges.
Попадúнка, *f.* s. Попíвна.
Попáзити, *v. n.* s. Поквáпити ся.
Попáйдити, *v. n. impers.* -ило *Н.* 192 es hat geglückt, ist gelungen, hat reussirt. [nig Tabak rauchen, schmauchen.
Попáкати, *v. n.* — люльки einwe-
Попалашупáти, *v. a.* mit dem Pallasch hauen.
Попалúти, *v. a.* verbrennen.
Попалíти, *v. n.* und — ся leicht roth werden.
Попамятáти, *v. a.* lange gedenken.
Попанúчити ся, s. Панóшити ся.
Пóпар, не дáти комý пóпару jmdm keine Rast gönnen. [rissig.
Попарáсканий, *a. Фр.* geborsten,
Попáрити, *v. a.* ab, verbrühen; — ся sich —. [Paaren.
Попáрно, *adv. Cm.* paarweise, in
Попароїти ся, die пáрої lassen, s. Пáрій.
Попарупáти, *v. a.* paarweise zusammen nehmen, — -stellen, ein Paar bilden, paaren.
Пóпас, *m.* попáсеня. (*d.* -сíнечко), *n.* das Füttern unterwegs; 2) Fütterungsort, *m.*
Попасáти, *v. a.* unterwegs (rasten u.) füttern. [Vorbeigeben weidend.
Пóпаски, *adv. Гр.* unterwegs, im
Попасмугувáти, *a. a.* mit Streifen versehen; *ptc.* -гóваний gestreift, *Пол.*
I. Попáсти, (попáду, попáдеш) *v. a.* s. Попадáти; 2) — на щó worauf kommen, einfallen; 3) *v. n.* und — ся (in die Hände, ins Unglück, in die Falle &) fallen, gerathen.
II. Попáсти, (попасý, попасéш), *v. a.* einwenig weiden lassen, füttern.
Попáтланий, *a.* in Büschel zusammengeschlagen, *М.* III. 84.
Пóпах, *m.* s. Пóнюх.
Попáхати, *a. a.* s. Понóхати.
Попáцити, *v. a. Ф. Поез.* (62) 98 s. Пáцити.
Пóпашка, *f.* (*Фр.*) s. Пóпас.
Попелéць, -лця, *m. dim.* s. Пóпіл; 2) Aschermittwoch, *m. Пар.*
Попелúця, *f.* Asche, *f. К.*; 2) aschgraue, sehr lockere Bodengattung; 3) Kohlblattlaus, *f.* (Aphis brassicae).
Попелúш, *m.* Aschenpflanze, *f.* (Cineraria palust.). [Brandstätte, *f.*
Попелúще, *n.* Aschenhaufen, *m.*;
Попельник, *m.* Aschenbrenner, -händler, *m.*; 2) Aschenbehälter, *m.*
Попелюх, *m.* Aschenbrödel, *m*; 2) —, (-люха, *f.*) Siebenschläfer, *m.* (Myoxus glis). [*Пар.*), *a.* aschfarbig, aschgrau.
Попелястий, (-лятий, -лúстий,
Попеня, -ятя, *n.* das Kind eines nin.
Попеня́ти, (-пин-), *v. n.* коло чогó viel säumen bei e. zeitraubenden Arbeit.
Пóпер, *gen.* пóпрю, *m.* s. Пéрець, *Гол.* III. 245.
Поперáти, s. Попéрти. [zen.
Попéрдувати, *v. n.* abermals pfor-
Попереводúти, *v. a.* überführen; 2) durchbringen, verschwenden; — ся verloren gehen, schwinden; ausarten.
Попéред, *adv. praep.* (mit d. *Genit.* — когó, чогó) voran, vorerst, voraus, vorher, vor; früher; s. Пéред; 2) попéреду im voraus; einst, künftig. *III.* I. 310.
Попереджáти, попередúти, (попереджý, -дúш) *v. a.* когó jmdm vorangehen, vorher-, vorgehen, vor jmdm etw. thun.
Попéрдний, *a.* vorhergehend, vorherig, vorgängig, vorig, vormalig.
Попéрдник, *m.* Vorgänger, der Vordere, *К.*; 2) der vorn am Leiterwagen angebrachte Seil; 3) Vortuch, *n.* Schürze, *f. Cm.*; 4) Vordersatz, *m.* Prämisse, *f. Пл.* Vorderglied, *n.*

Попередниця, *f.* der vordere Theil des Weiberkleides, s. Запаска.

Попередучера, *adv.*s. Позавчера.

Поперек, *m.* Mittelleib, *m.* Hüftengegend, *f.*; 2) *adv. praep.* (mit d. *Genit.*) quer, in die Quere, s. Напоперек.

Поперелива́ти, *v. a.* nacheinander aus e. Gefäss ins andere übergiessen.

Поперемінний, *a.* Wechsel-; unregelmässig, *Bax*; *adv.* -мінно wechselweise, *B.*

Поперерива́ти, *v. a.* an mehreren Stellen zerreissen, unterbrechen.

Поперерозклю́вати, *v. a.* in dünne Spleissen auseinanderspalten.

Поперестила́ти, (-сте-), поперестелювати, *v. a.* nacheinander unter-, ausbreiten, belegen, s. Перестелити.

Поперетира́ти, *v.a.* nacheinander reiben, scheuern; — ся sich durch-, abreiben.

Поперехре́щувати, *v. a.* durchgehends kreuzweise legen, — bekreuzigen; — taufen, umtaufen. [Acker.

Попере́чина, *f.* quer gepflügter

Попере́чити, *v.a.* querüber durchschneiden; 2) * — ся in Streit gerathen.

Попере́чичок, -чка, *m.* quer gehendes Stück Feld.

Попере́чка, *f.* alles Querliegende, -hingezogene: Querwand, Querholz, Querlinie etc.; 2) Durchmesser, *m.*

Попере́чний, *a.*querliegend, Quer-, dh die Mitte quer gezogen; der quer über den Weg kommt *H.* 135.

Попере́чник, *m.* Querholz, *n. Фр.*; 2) s. Поперечка 2), *СМ.* [Суголовки.

Попере́чниця, *f.*s.Попере́чка; 2)s.

Поперечноперегоро́дні, *pl.* Quer- Gliederhülsige, *B.* [(Plagiostomi).

Поперечноу́сті.*pl.*Quermäuler,*pl.*

Попере́чок, -чка, *m. dim.* s. Попе́рек 1) *Kol.* I. 85.

Поперя́к, *m.* s. Попе́рек 1).

Попе́рти, (піпру́, піпре́ш) попира́ти, *v. a.* unterstützen; bekräftigen; 2) — s. Підпера́ти ся; *b*) — ся куда́ wohin sich ungestüm drängen. [sen.

Попести́ти, *v. a.* einwenig liebko-

Попестри́ти, *v. a.* bunt färben.

Попечи́ти, *v. a.* vieles backen, braten; 2) — ся sich verbrennen.

Попива́ти, *v.a.* nach u. nach gemach trinken; 2) nachtrinken, drauftrinken.

Пóпик, *m. dim.* s. Піп; 2) —, попи́чка, *f.* Pfäffchen, *n.* (Saxicola rubetra); 3) Blattkäfer, *m.* (Chrysomela).

Попиля́ти, *v. a.* bestäuben.

Попиля́ха, *f. N.* e. Berges.

Попилува́ти, попиля́ти.*v.a.*durchsägen; 2) mit der Feile bearbeiten.

Попи́на, *m f.* Pfäfflein,*n.*s. Пóпик 1).

Пóпини, *pl. Ч.* VII. 415 Art Muster in d. Leinenstickerei. [ken *C.* I. 169.

Попирхну́ти ся, in der Rede stok-

Пóпис, *m. Ваг.* Verzeichnis, *n.*

Пописа́ти,*v.a.*viel schreiben,schmieren, zeichnen.

Пописьма́чити, *v. a. Н.* III. auf gelehrte, schriftstellerische Weise verarbeiten. [chung, *f. Ог.*; 2) s. Пóпитка.

Пóпит, *m.* Nachfrage; 2) Untersu-

Попита́ти, попи́тувати, *v. a.* когó за ким (за чим), jmdn wornach fragen, nachfragen.

I. Попи́ти, (пі́пю, піпе́ш), *v.a.*s. Попива́ти; — ся sich betrinken, besaufen.

II. Попи́ти, *v. n.* s. Попува́ти.

Пóпитка, *f.* Versuch, *m. Пол.*

Попи́ток, -тка, *m.Н.* 83 s. Пóпит 1).

Попиха́ти, *v. a.* fort- weiterschieben, stossen.

Попиха́ч, попиха́йло, *m.* den man hin u. her schiebt, schurigelt, zu allen Arbeiten verwendet.

Попи́хувати, s.Пи́кати (лю́льку).

Попі́в, -бва, -бве, *a.* des піп, Pfaffen-.

По-пі́п, *adv.* zu je einer Hälfte: чогóсь wovon zu halbem, -er —. [s.Попа.

Попі́ва, *praep.* mit d.*Accus.* längshin

Попі́вка, *f.Не.*(*Пр.*XI.16)s. Пóпини.

Попі́вна, *f.* Tochter des піп, Pfarrerstochter, *f.* [Pfarrers.

Попі́вский, *a.* zum піп geh., des

Попі́ствó, *n.* попівщина, *f.* Haus, Gehöft des Pfarrers, *n.*; 2) Amt e. Pfarrers, *n.*

Попі́д, *praep.* s. По und Під; von unten, unter, unterhalb, unterwärts, unten an; * попід лад комý йти́ jmdm an die Hand gehen, *Mi.* IV. 435. 249. 251; Попід- s. Під-.

Попідбива́ти, *v. a.* s. Підбива́ти.

Попідбі́лювати, *v.a.*s. Підбі́лити.

Попідволо́сник, *m.* Raufer bei den Haaren, *m. Фр.*

Попідзе́мний, *a.* s. Підзе́мний.
Попідійма́ти, попіднима́ти, *v. a.* nach einander aufheben, aufrichten; — ся sich —.
Попідні́ж, *adv.* unter die Füsse.
Попідписувати, *v. a.* nacheinander unter schreiben, -fertigen.
Попідпука́ти ся, unterwärts bersten, rissig werden. [schwellen.
Попідпуха́ти, *v. n.* von unten an-
Попідсинювати, *v a.* — óчи bläuen, blau (od. braun) schlagen.
Попідсипа́ти, *v. a.* dazuschütten (zu mehreren Sachen). [werden.
Попідсиха́ти, *v.n.* hie u. da trocken
Попідсиі́д, *adv.* nach unten, unterwärts. [ken reichend, *Cm.*
Попідхма́рний, *a.* bis zu den Wol-
Попідходи́ти, *v. n.* s. Підходи́ти.
Попізна́ти, *v. a* s. *Kol.* I.110 s. Пізна́ти.
Попі́й,-бю, *m.ВБ.* das Trinken, Zechen.
Попіклува́ти ся, s. Піклува́ти ся.
Попіл, (-іль, -ів), -елу, *m.* Asche, *f.*
Попільжи́ти, *v.n.* кому́, erleichtern, Erleichterung Linderung verschaffen, *Лесч.*
Попіля́ця, *f.* s. Попелю́х 2); 2) s. Попели́ця; 3) Pelz des grauen Eichhörnchens u. des Siebenschläfers.
Попільний, *a.* aschig, *ГШ.*
Попільни́ця, (*d.* -ни́чка), *f.* Aschenkrug, *m.* Urne, *f.* Aschgefäss, *n.*
По-пі́ля, *praep. Гол.* III. 29. *АД.* I. 25. s. Пі́ля, бі́ля, *Ог.* 184.
Попінити, *v. a.* mit Schaum bedekken; 2) arg schlagen *Н.* 78. verwunden, beissen.
Попінка, *f. КС.* (82) IV. 33?
Попір, -óру, *m.* Unterstützung, Beihilfe, *f.* [hilfe; gutsättigend, nahrhaft.
Попірний, *a.* wirksam in der Nach-
Попісніти, *v. n.* § traurig werden.
Попісса́ти, (попісу́, попісе́ш), *v. a.* einwenig saugen.
Попки, *pl.* Trifolium prat.
Попла́ва, *f.* sumpfige Hutweide, (*B.*); 2) *pl.* N. e. Berges.
Поплавець, -вця, *m.* Schwimmhölzchen an der Angel, *n. vgl.* Плавило.
Поплавка, *f.* s. Поплавець; 2) Aufguss des gesäuerten Krauts im Bottich, *m.*
Поплавом, *adv.* fliessend, gleichmässig, *Ст.*
Поплавчий, *a.* Schwimm-.
Поплазка, *f. Н.* 163 гидкий як —, s. Га́дина? [*v. a.* einwenig weinen.
Попла́кати, (попла́чу, попла́чеш),
Поплата́ти, *v. a.* s. Полата́ти (*B.*).
Поплати́ти, (поплачу́, поплати́ш), *v. a.* alles nacheinander bezahlen; попла́чувати, *v. n.* s. Плати́ти 2).
Поплатка, *f.* Zahlungsauflage, Beisteuer, *f. К.*
Попла́чене, *n.* das Bezahlen.
Поплека́ти, *v. a.* дити́ну — das Kind säugen.
Поплести, *v. a.* flechten, winden; — ся sich —; *b*) * langsam hingehen, -schlendern, -ziehen.
Поплетниця, *f. Нав.* (*Пр.* III. 171) Weib, welches zur Hochzeit den Brautkranz windet.
Попли́сти, (попливу́, попливе́ш), поплину́ти, *v. n.* fortschwimmen. [*n.*
Поплїт,-ету, *m.* Geflecht, Flechtwerk,
Поплїта́ти, *v. a.* zwei & zusammengewundene Stricke & mit einem dritten & winden; — горшки́ mit Draht binden.
Поплїта́йко, *m.* Drahtbinder, *m.* (*B.*).
Поплїтка, *f.* eine Flechte zu anderen eingeflochten, Geflecht, *n.*; 2) * Zugabe zum Lohn, *f*; 3) das Verbinden zu e. Geflecht, *n.*
Поплїч, *adv.* з кимо́сь *М.* II. 95 Schulter an Schulter, ganz neben; an die Seite *Мс.* 398. — з ким сі́сти Arm an Arm, neben. [Anhänger, *m.*
Поплїчник, *m.* (*Ф.*) Achselträger,
Поплодити, *v. a.* s. Наплодити.
Поплотиця, *f.* windender Knöterich (Polygonum convolvulus), *Вол.*
Поплу́жити, *v. n.* *Ф.* gut wirken, reussieren. [spucken.
Поплюва́ти, поплю́ти, *v. a.* be-
Поплюндрува́ти, *v. a.* verwüsten, *Ш.* II. 46.
Поплюх, s. Пуплю́х.
Попля́мити, *v. a.* beflecken; поплямува́ти ра́нами *Кч.* 307 mit Wunden bedecken.
Попля́мкати, s. Пля́мкати.
Поповець, -вця, *m.* Clericaler, *m.*
Поповзень, -зня, *m.* Bienspecht, *m.* (Sitta europ.), *Пол.* [chen.
Поповзти́, *v. n.* hinschleichen, -krie-

Попóвий, *a.* s. Попíв.
Попóвич, (*d.* поповиченько), *m.* Sohn des пiп, Pfarrerssohn, *m.*
Попóвичівщина. *f.* Zeit u. Geschichte des гетьмáн Попóвичь, *К.*
Попóвичка, *f.*s. Попадя́ (*Р.Дн.* 32).
По-пóвишках, *adv.* hoch über etw. hin.
Поповни́ти, (-я́ти), *v. a.* voll füllen; ergänzen; — шкóду den Schaden ersetzen; 2) verüben, *Пар.* begehen; — пóминки s. Спрáвити; поповня́ючий, *a.* Ersatz-, *Бор.* [ти ся.
Поповов́тýзати ся, s. Вовтýзи-
Поповоди́ти, *v. a.* längere Zeit hin u. her führen, hin halten. [unterrichten.
Поповчи́ти, *v.a.* *Ш.* II. 146 lehren,
Попоганя́ти, *v. a.* s. Поганя́ти.
Попогарикáти, *v. a.* mit Scheltworten antreiben.
Попогасáти, *v. n.* *Кч.* 138 viel springen, hüpfen, sich herumtummeln.
Попогрíти *v. a.* erwärmen.
По-пóдалї, *praep.* (mit d. *Genit.*) neben, an die Seite *АД.* I. 24.
Поподнікáти, (попід-), *v. a.* von unten verbrennen, versengen. [warten.
Попожда́ти, *v. n.* einwenig ab-
Попоїсти, (попоїм, попоїсь, u. попоїсй) *v. n.* чогó satt essen.
Попóк, -пкá, *m.* *vgl.* Пóпик; Lusciola tithys; 2) Mönchmeise, *f.* (Parus palustris.).
Пополáм, *adv. gr.* zur Hälfte. [den.
Пополовíти, *v.n.*falb, gelblich wer-
Пополокáти, (-лоскáти), *v. a.* ausspülen, waschen.
Пополотні́ти, *v n.* Leinwand werden; bleich, weiss wie L. werden.
Пóполох, *m.* Schrecken, *m.* Panik, *f.*
Пополошáти, *v. n.* scheu auseinander laufen, *Н.* 22; пополóшити ся scheu werden.
Пополýдне, -дня, *n.* Nachmittag, *m.* *adj.* пополуднéвий, nachmittägig, Nachmittags-.
Пополýднувати, s. Полýднати.
Пономíрити, (-яти), *v. a.* ausmessen; — шлях zurücklegen.
Пономуштрунáти, *v. a.* s. Муштрунáти. *Ш.* I. 272.
Пóпонько, *m.* *dim.* s. Пiп.
Попоноси́ти ся з чим sich lange womit herumtragen, *Кч.* 356.
Попоорáти, *v. a.* s. Поорáти.
Попоплáкати, *v. n.* und — ся viel u. sehr weinen.
Попоня́ти ся, sich anstrengen.
Попóра, *f.* *Пар.* s. Попíр.
Попóрати, *v. a* aufräumen; zurecht, fertig machen.
Попорíчки, *pl.* s. Порíчка.
Попороси́ти ся, ferkeln, *Kol.* I.135.
Попорóти, (попóрю, попóреш), *v.a.* s. Порóти.
Попóрськати.*v.a.*Кч.66 bespritzen.
Попорти́ти, (попорчý, попорти́ш), *v. a.* s. Порти́ти.
Попортя́ний, *a.* s. Портя́ний.
Попóстити, (попóщу, попóстиш), *v. n.* einwenig fasten.
Попотíти, *v. n.* *АД.* II. s. Попрíти.
Попóясник, *m.* s. Байóарáк, (*Фр.*).
Попоя́сниця, *f.* s. Нáдтичка.
Поправа, *f.* поправýнок, -нку, *m.* поправлене, (-áвляне), *n.* Besserung; 2) Verbesserung, Correctur, *f.* [вий.
Поправéдний, *a.Ф.* s. Справедли-
Поправити, (-авля́ти), *v. a.* verbessern, besser machen, corrigieren; noch etw. zusetzen, nachhelfen, -tragen; — ся sich bessern; besser aussehen.
Пóправка, *f.* Verbesserung, Correctur; 2) Nachtragsprüfung, *f.*
Поправний, *a.* correct, fehlerfrei; 2) -а рáса etc. veredelt. [mator, *m.*
Поправник, *m.* Verbesserer, Refor-
Поправність, -ости, *f.* Correctheit, *f.* *Кл.*
Пóправ. *m.*rechter Nbfl. des Dunajec.
Попразéн, -ена, попраздник, *У.* попрáзниця. *f.Ч* VII. 576, попразни́че, *n.* *Kol.* I. 22. 23. der Tag u. die Feier nach dem ersten (Haupt-) Tage des Kirchweihfestes.
Попрацáти, *v. a.* s. Попрощáти.
Пóпрек, *m.* *P.* I. 131 Vorwurf, Verweis, *m.* Ausstellung, *f.*
Попрекáти, попрекнýти, *v.a.* когó чим jmdm etw. vorwerfen, vorrücken, aussetzen, ausstellen, Vorwürfe machen; tadeln, rügen; комýсь про щось *Кч.* 275 in vorwurfsvollem Tone erwähnen.
Пó-при, *praep.* m. d. *Accus.* neben, vorbei an; nahe, nächst an; nebst, * пóпри лóде neben anderen Leuten an-

gemessen leben &, (*opp.* по-над) s. При.
Поприбивати, *v. a.* nacheinander anschlagen.
Поприбирати, *v.a.* aufräumen, ordnen; schmücken.
Поприв'ікати, *v. n.* nach u. nach gewohnt werden, sich angewöhnen.
По-при-біч, *adv.* an der Seite.
Поприймати, поприймати, *v. a.* an aufnehmen; 2) bewirten.
Поприкипати, *v.n.* на місци an der Stelle betroffen regungslos u. fassungslos bleiben *M.* I. 70.
Поприкóвувати, *v. a.* annageln, anschlagen, -heften. [(bei Pferden), *m.*
Пóприни, *pl.* Schmutz vom Schweiss
Поприростати, *v. n.* über-, zu-, verwachsen.
Поприсилати, (-силювати), *v.a.* s. [Присилати.
Поприсушювати, *v.a.K.* (*Хата.* 179) zum Trocknen ausbreiten, -stellen.
Попричинити, *v.a.* s. Причинити; — двéрі zumachen. [Thaten, *n. K.*
Пóприще, *n.* Laufbahn, *f.* Feld zu
Поприщити, *v. a.* mit Blasengeschwüren bedecken.
Поприязнити ся, sich befreunden.
Пóприк, *m. IГ.* поприкати etc. s. Пóпрек.
Попріти, *v. n.* schwitzen.
Пóпріч, *praep.* m. d. *Genit.* trotz, ungeachtet: — всїх законів.
Попро-, s. Про-.
Попробивати, *v. a.* s. Пробивати.
Попробувати, *v.a.* versuchen, probieren. [schwinden (снїг &).
Попрогибати, *v. n.* hie u. dort
Попродóвбувати, *v. a.* hie u. da durchmeisseln.
Пóпрьок, *m. Кв.* 380 s. Пóпрек.
Попропивати, *v. a.* alles nacheinander versaufen; — ся mehr u. mehr saufen.
Попросити, *v.a* кого о щось bitten.
Попростити ся, einander verzeihen, *Ив.*; з ким sich mit jmdm aussöhnen; 2) s. Попрощати ся.
Попростоpнійшати, *v.n.* geräumiger werden, *Кн.*
По-прóсту, *adv.* geradezu, schlechtweg, ganz einfach, ohne Umstände.
По-прóтив(о), *praep.* m. d. *Genit.* s. Прóтив, mit Hindeutung auf jmdn, *Ф.*
Попротóптувати, *v. a.* austreten, abnützen, *Кч.* 262. [Протряхати.
Попротряхати, *v. n. Ч.* III. 10 s.
Попрошпéчувати ся, s. Прошпетити ся.
Попрощати, *v. a.* (alles) verzeihen; 2) когó von jmdm Abschied nehmen; — ся з ким von jmdm, sich mit jmdm verabschieden, jmdm Lebewohl sagen.
Попрýга, (*d.* -ýжка), *f.* Bauchgurt, Sattelriemen, *m.* (*d.* пóпружка, wollener Gürtel); 2) Querholz an den Enden des Flosses die Holzstücke zusammenhaltend, *n.* [Пруг.
Попружкóваний, *a.* gestreift, s.
Пóпряди, пóпрядки, *Ч.* IV. 401 *pl.* Spinnstube, Spinngesellschaft, *f.*
Попрямувати, *v. n.* eine Richtung nehmen, den Weg einschlagen.
Попрясти, (попряду, -дéш), *v. a.* aus-spinnen; попрядений *ptc.* gesponnen.
Попрятати, (попрячу u. попрятаю, -ячеш u. -ятаєш), *v. a.* aufräumen, ordnen.
Попрятник, *m.* Aufräumer, Ordner, *m.*
Попрятниця, попрятýха, *f. R.* 126 die aufräumt, ordnet, das Haus sauber u. nett hält.
Попрятно, *adv.* sauber, rein, nett.
Пóпрятоk, -тку, *m.* das Aufräumen; Ordnung, *f.*
Пóпряхи, *pl.* +*M.* s. Пóпряди.
Попсувати, *v. a.* verderben, verhunzen. [bnis, *n.* Verdorbenheit, *f.*
Попсýтість, -ости, *f. Не.* Verder-
Попувати, *v. n.* пип sein, den Pfarrerdienst versehen.
Попугай, *m. Пол.* s. Папýга.
Попугати, *v.a. АД.* I. 52 anregen.
Пóпуд, *m.* Antrieb, *m.* Förderung, *f.* дáти — Anregung geben, *Гол.*; 2) Anprall, Anstoss, *m. ВБ.*
Попýдний, *a.* frei, lose.
Попудóвиско, *n.* etwas Schreckliches; 2) etwas Schändliches.
Попужнýти, *v. a.* angreifen u. fortscheuchen *C.* II. 133; fortschnellen, -werfen, schiessen *C.* I. 82. [thümlich.
Популярний, *a.* populär, volks-
Популярність, -ости, *f.* Popularität, Volksgunst; Volksthümlichkeit, *f.*
Попýрнувати, s. Попýрдувати.
Пóпуск, пóпуст, *m.* das Nachlassen, Nachgiebigkeit, Nachsicht, *f.* —

пускáти, дáти комý nachgeben, willfahren, *K.*; Erleichterung, *f.* Nachlass, *m.*

Попускáти, попустúти, (попýщу, попýстиш), *v. a.* frei-, loslassen; 2) nachlassen, nachgeben; preisgeben *P.* I. 4; — ся чогó von etw. nachlassen, einer Sache entsagen. [geudung, *Кн.*

По-пýсту, *adv.* vergeblich, mit Ver-

Попустувáти, *v. n.* einwenig spielen, muthwillig, froh sein.

Попýтати, *v. a.* fesseln, koppeln; * umgarnen (лихúй попýтав). [*Кл.*

Попýтнїй, *a.* günstig auf den Weg,

Попýтник, *m.* s. Бáбка 2).

Попýтчик, *m.* Reisegefährte, Wegweiser, *m. Мак.* [anschwellen.

Попýхнути, *v.n.* geschwollen sein,

Попядник, *m.* eine Spanne (пядь) lang, gross. [Rausch.

По-пяному, *adv.* betrunken, im

Попясти ся, попяти ся назáд zurückweichen. [versehen; brandmarken.

Попятнувáти, *v. a.* mit Flecken

Попяночка, *f. dim. Kol.* I. 159. 187 s. Пýпянок.

Порá, *f.* (rechte, gelegene) Zeit; Zeitpunkt, *m.* самá —, сáме — eben die rechte, passende Zeit; — рóку Jahreszeit; в ту порý, у ті-пóрі *ІГ.* zu jener Zeit, damals; в порý zur rechten Zeit; ніч з днúнов стоїть на 'Анно Зачáтие на порі am 21. Decemb. in gleichem Masse, in der Gleiche.

Порабляти, *v. a.* s. Поробúти; 2) — вóвною mit wollenen Schussfäden eine haufene Kette (порт) bearbeiten; 2) *v. n.* sich befinden. [Bezwinger, *m.*

Поработúтель, *m.* † Unterjocher

Порáда, (*d.* порáдонька), *f.* Rath, *m.* Anrathen, *n.* порáди взяти з кимóсь sich Raths bei jmdm erholen; 2) s. Порáдниця *Ш.* II. 249.

Пóрадець, -дця, *У.К* s. Порáдник.

Порáдити, *v. a.* когó, комý jmdm rathen, Rath geben, anrathen; — чомýсь rathschaffen, helfen, womit fertig werden; —, порадитáти ся когó jmdn um Rath fragen, sich berathen.

Порáдиця, *f.* s. Порáдниця.

Порадíти, *v. n.* комý *P.* I. 131 für jmdn Sorge tragen, jmdm mit Gunst helfen; 2) froh, freudig werden, sich erfreuen, freuen: чомý womit, woran.

Порáдливий, *a.* mit gutem Rath beistehend.

Порáдний, *a.* guten, heilsamen Rath gebend; 2) gut-, wohlberathen, *Гол.* III. 34; 3) gut eingerichtet, ordentlich *АД.* I. 49; 4) *Ч.* VII. 267. glücklich.

Порáдник, порáдчик, *m.* Berather, Rathgeber; Gewährsmann, *m. Кч.* 131.

Порáдниця, *f.* Rathgeberin, Beratherin, *f.* [Порадíти 2).

Порадíти, порáдощіти, *v. n. Зг.* s.

Порáдувати, *v.a.* когó jmdn erfreuen, jmdm Freude machen.

Порáжене, *n.* Schlag, *m.* Niederlage, *f.*

Пóраз, *Пр.* VI. 576?

Порáза, *f.* s. Порáжене, Niederlage, *Зак.*; 2) Verwundung, *М.* II. 189; 3) Plage, *f. К.*

Поразúти, поражáти, *v.a.* schlagen, treffen, niederschlagen; in die Flucht schlagen; erschlagen; vom totalen Schlagfluss: lähmen; verwunden, wunde Stelle schmerzlich berühren, verletzen, einen Streich versetzen. [*Kl.* (82) IV. 170.

Пóрай, *m.* — дáти s. Порядок д.

Порáїти, *v. a.* s. Порáдити, нарáїти, *Ш.* I. 381; 2) s. Полáдити.

Порáлити, *v. a.* s. Рáлити.

Пóране, *n.* Beschäftigung, Arbeit, *f.* Schaffen *n.* Wirken, *n.*

Порáне, *n.* s. Порáнок.

Пó-ранéньку, *adv.* sehr früh.

I. Пораниúти, *v. n.* mit d. *Infinit.* sehr früh, s. zeitig etw. thun (nur im *Praeter.*). [Wunden bedecken.

II. Пораниúти, *v. a.* verwunden, mit

Пó-рано, *adv.* zu früh, verfrüht, *K.*

Порáнок, -нку, *m.* der frühe Morgen; *adj.* порáнний s. Рáнний.

Порастáти, *v. n.* bewachsen, aufwachsen, *P.* I. 52. [ратýнок.

Поратíвле, *n.* поратíвля, *f.* s. По-

Поратíвник, *m.* Retter, Helfer, *m.*

Поратувáти, (-рят-), *v. a.* helfen, aufhelfen, Beistand leisten, nachhelfen, retten.

Поратýнок, -нку, *m.* Hilfe, Hilfeleistung, Aushilfe, *f.* Beistand, *m.* Rettung, *f.*

Порахýбити ся, s. Порахувáти ся, порáдити ся.

Порахувáти, *v. a.* berechnen; — ся Rechnung machen, з ким. [s. Рахýнок.

Порахýнок, -нку, *m.* Berechnung, *f.*;

Пораюва́ти, *v.a.* wirken, handeln, *Кн.*
Пора́ти, *v. a.* s. Пора́дити; (— ся *Ш.* I. 373. *Кв.* 163) *Пот.* II. 60.
Поре́брина, *f.* Rippenstück, *n.* Rippenbraten *m.* (bes. des Schweinefleisches).
По́рекло, *n. Gr.* 25. поре́кла, *f.*, Zuname; 2) Bei-, Spitzname, *m.*
Поре́льце, *n. Ч.* II. 189 s. Пору́че.
Поре́пати ся, rissig werden, bersten.
Поречéне, *n. Те.* Ausspruch, *m.* Urtheil, *n.*
По́рзний, *a.* — день an dem man Fleisch u. Fett essen darf; fett, *Пот.* III. 10.
Порзни́на, *f.* fettes Essen.
По́рзнити ся, fett essen, s. Поскоро́мити ся.
По́ри, *pl.* Porree, *f.* (Allium porrum).
По́рив, *m.* das Hinreissen, starker Trieb, *К.*
Порива́ти, *v. a.* hinreissen, fortreissen; 2) щось кому́ jmdm etw. wegreissen, mit Gewalt wegnehmen; 3) in Stücke reissen; 4) — ся auffahren; на кого́ auf jmdn, gegen jmdn losgehen, etw. unternehmen wollen u. nicht dazu kommen können. [hastig, gierig, *Кн*
Порови́стий, *a.* auffahrend, hitzig,
Порови́стість, -ости, *f.* auffahrendes Wesen, Hitze, Hastigkeit, Uebereilung, *f.* [sen, nicht zusammen gehen.
По́ривка, *f.* в по́ривцї йти zerris-
Пори́вний, *a.* ergreifend, hinreissend, *Зг.*
По́ривцї, *adv.* — щось робити bald das bald jenes, bald dort bald da angreifen u. nichts zu Ende führen, zerfahren; *Ос.* (62) IX. 62: пти́ця ста́ла пори́вця в по́лї?
Поривча́то, *adv.* stossweise.
Порико́жа, *f.* das Aufspringen der Lippen, das Rissigwerden der Hände, der Füsse. [tauchen, -stürzen, einfallen.
Порина́ти, *v. a.* untersinken, hinein-
Пори́ну́ти, *v.n. К.* I. 165. *Бл.* s. Рину́ти, hinströmen.
По́рис, *m. Т.* Riss, Zug, Strich, *m.*
Порисува́ти, *v. a.* щось worauf Risse, Striche machen; — ся Risse bekommen (e. Mauer). [durchschlängeln.
Пори́ти, *v. a.* durchwühlen; — ся sich
Порихтува́ти, *v. a.* zurecht machen, richten. [offic.).
По́риш, *m.* Eisenkraut, *n.* (Verbena
По́рі́б, -обу́, *m.* Einschlag, Eintrag, *m.* Schussfäden zur Deckung (zum Bearbeiten) einer anderartigen Kette, *pl.*
Порі́бе, *n.* s. Поре́брина. [chung, *f.*
Порі́внане, *n.* Vergleich, *m.* Vergleи-
Порівна́тельний, *a.* vergleichend.
Порівна́ти, порі́внувати, *v. a.* vergleichen; 2) * verheiraten; *vgl.* Зрівна́ти з людьми; 2) порівня́ти, *v. a.* gleich machen, einen Ausgleich zwischen den Streitenden machen, — ся im Gehen jmdn einholen.
По́рівно, *adv.* gleichmässig; — ити́ з ким gleichen Schritt mit jmdm halten, *Фр.*
Поріг, -о́га, *m.* Schwelle, Thürschwelle, *f.*; 2) Helfenbein, *n.* (bei d. Geige); 3) *pl.* поро́ги terassenförmige Klippen; Wasserfall, *m.* [*f. Пар.*
По́рід, -оду, *m.* das Gebären, Geburt,
По́рідний, *a.* zu schütt, zu dünn.
Порідни́ти ся з ким, in Verwandtschaft mit jmdm treten, sich verschwägern, *М.* II. 140.
Порідні́ти, порідча́ти, (-рідша́ти), *v. n.* schütter, dünner werden.
Порі́дня, *f.* Verwandtschaft, *f.*
По́різ, -ізу, *m.* Schnittwunde, *f.*
Порізати, *v. a.* nacheinander schneiden, schlachten.
Порізни́ти, (-рі́жи-). *v. a.* entzweien, verfeinden *Ш.* I. 180. II. 29.
По́рівно, *adv.* einzeln. [s. Па́рій.
По́рій, -оя. (*d.* по́рійок, -ійка), *m. Нав.*
Порікати, порі́кувати, *М.* II. 84. *v. a.* rügen, tadeln, ausstellen; murren, sich auflehnen. *Пот.* III. 132.
Порі́пати ся, s. Поре́пати ся.
Порі́ве, *n. К.* s. II ро́ве.
Порі́сливий, *a.* — дощ, dicht, *В.*
Порі́сн(ий), *a.* s. Поро́сн(ий).
По́ріст, -осту, *m.* Nachwuchs, *m.*
Порі́че. *n.* Flussbett, *n* Flussebene, *f. У.*
Порі́чина, *f.* Uferstrich eines Flusses, *m.* Flussebene, *f.* [rubrum).
Порі́чка, *f.* Johannisbeere, *f.* (Ribes
Порішати, (-йти), *v. a.* entscheiden, beilegen. [legung, *f.*
Порі́шене, *n.* Entscheidung, Bei-
Порня́ла, *f.* das Weiden der Schafe nach dem Abendmelken.
Поро́б, -о́ба, *m.* *К У.* II. 106 s. Раб.
По́роб, -обу, по́робок, -бку. *m.* s. По́рі́б.

Поро́ба, *f.* Knechtschaft, Sclaverei, *f. B.*; 2) s. Поткáне, пóріб.

Поробúти, *v. a.* verfertigen, machen, verrichten, anstellen; — кому́ s. Починúти, — ся sich machen, werden, sich gebahren.

Пóровень, *adv.* — з дру́гими auf gleicher Stufe, *Це.*; пóровну, *gr.* zu gleichen Theilen, *Кч.* 332.

Поровéсло, *n.* s. Перевéсло.

Порогóвина, *n.* Stufenland, *n. ОБ.*

Порóда, *f.* Geschlecht, *n.* Geschlechtsart, Art, *f. Гол. гр.* 47. Abstammung, *f. Ко.* 188. Geburt, *f. Кч.* 219. [edel.

Порóдистий, *a.* Race-, vollblütig,

Породúти, *v. a.* gebären; — ся geboren werden. [*f. Ие.*

Породі́ля, (-ді́лька), *f.* Wöchnerin,

Породі́не, *n.* Abstammung, *f. Ие.*

Порóдний, *a.* national; Racen-, *Под. Др.* [рідни́ти ся.

Породни́ти ся, *Ш.* I. 377 s. По-

Порождéнниця, *f. Ч.V.* 847 s. Родúтелька. [den, *М.*

Пороженіти, *v. n.* rosenroth wer-

Порожнéта, *f. Ст.* s. Порожний.

Порóжний, *a.* leer; hohl; *adv.* порожнé, порожньóм. *Св.* порожнéм *Гл.б.* 19 = в порожні́, leer, müssig. [Thür (*B.*).

Порожни́к, *m.* leere Stelle bei der

Порожнювати, порожні́ти, *v. a.* leer, müssig, frei, erledigt sein.

Порожнювáтий, *a. Ст.* genug leer

Порожний, *До.* порóжнява *K. f.* Leere *f.* -éю порожні́ти leer stehen; в порожні́ їхати mit leerem Wagen, ohne Fracht fahren; п. п. перейти́ & mit leeren Händen, leer.

Порожнякóм, *adv. H.* 138 = в порожні́, s. Порожний. [kleine Schwelle.

Порожóк, -жка, *m. dim.* s. Порі́г,

Пороз-, s. По- und Роз-.

Порозбивáти, *v. a.* nacheinander alles (mehreres) zerschlagen.

Порозбуджáти, (-бу́джувати), *v. v.* insgesammt, alle nacheinander aufwecken.

Порозвáлювати, *v. a.* nach u. nach auseinander werfen, zertrümmern; s. Розвали́ти.

Порозгру́жувати, *v. a.* mit Füssen zertreten, zerstören: грéбло, *K.*

Пороз'їздúти, *v. a.* zerfahren; — ся auseinander wegfahren.

Порозкладáти, (-клáдувати), s. Розкладати, — ся.

Порозкóчувати, s. Розкоти́ти.

Пóрозницею, *adv. K.* s. Пóрізно.

Порознімі́ти, *v. n.* wieder die Stimme bekommen, wieder singen, *Kol.* I. 100.

Порозпáтлювати ся, die Haare lose auflassen.

Порозпозичáти, *v. a.* nach u. nach alles ausleihen.

Порозправляти, (-прáвлювати), *v. a.* auseinanderthun, -breiten, recken, -treiben. [gehen.

Порозпропадáти, *v. n.* verloren

Порозря́джувати, *v. a.* auseinanderlegen; auskleiden, commod, neglige machen. [siedeln.

Порозсéлювати, *v. a.* weithin an-

Порозтикáти, (-ти́цювати), *v. a.* hin u. her stecken, -stellen.

Порозтóчувати, *v. a* s. Розточи́ти.

Порозумі́не, *n.* das Einverständnis, Verständigung, *f.*

Порозумі́ти, *v. a.* verstehen; — ся (-івáти ся) sich verständigen; порозумі́лий, *a. Кн.* verständig, verstandesgemäss. [werden, *Кч.* 139.

Порозумнїйшáти, *v. n.* klüger

Порозфі́вкувати, *v. a.* § auseinanderstöbern (v. Wind).

Порозходи́ти ся, *v. n.* auseinander weggehen (nach verschiedenen Seiten).

Пороїти ся, Schwärme ausgelassen haben. [Laster, *n. ГШ.*

Порóк, -óку, *m.* Fehler, Makel *m.*

Порóки, *pl.* † Mauerbrecher, *m. ІГ.* s. Тарáн.

Порóм, порóн, *m.* Prahm, *m.* Fähre, *f.*

Пóромінь, -іня. *m. Св.* Strahl, *m.*

Порóмщик, порóнщик, *m. Ко.* 51 Fährmann, Steuermann (bei e. Prahm), *m.*

Порóн, *m. B.* Abfall, Verlust, *m.*; 2) s. d. folg. *Пар.* [ortus, Misfall, *m.*

Порóнене, *n.* unzeitige Geburt, Ab-

Порони́ти, (-яти), *v. a.* fallen lassen, nach u. nach werfen, umstürzen; 2) missgebären, abortieren.

Пóрос, пóросок. -сьу. *m.* glühende Asche, Loderasche, *f. vgl.* Приск.

Порóсє, *n.* Land am Fl. Рось.

Поросйнець, -ниця, *m.* Ferkelkraut, *n.* (Hypochoeris).

Поросйти, *v. a.* bethauen.
Поросйти ся, ferkeln, *ГШ.*
Порóска, *f.* Ritze, *f.* Sprung, *m.*
Пóросль, *f.* Schössling, Trieb, *m. C.*
Порослива, *a. f.* — свиня́ fruchtbare Sau.
Порóслий, *a.* bewachsen. [Sau.
Порóсна, *a f.* льóха. свиня́ trächtige
Порóсник, *m.* Wütherich, *m.*
Поросну́ти, *v. n. P.* II. 57 hineinfallen; порóснути, *Ко.* 168 auseinander- zerstieben. [поросп- &.
Поросп-, порост-, & s. Порозп-,
Поросну́щуваний, *ptc. M.* s. Розпу́щений, verzogen.
Пóрость, *f.* Tang, Seegras, *n. Ру.*
Поростáскувати. *v. a.* auseinanderreissen, -schleppen, *Ис.*
Поростй, *v. n.* s. Порастáти.
Порóстля, *f. У.* Vegetation, *f.*
Порóстонька, *f. dim.* s Пóріст.
Поростри́нькувати, *v. a.* vergeuden. [*n. adj.* поросячий.
Поросй, -я́ти, поросйтко, *n.* Ferkel,
Поросйтина, (*d.* -нка), *f.* Ferkelfleisch, *n.*
Поросйтник, *m.* grösseres irdenes Geschirr zum Backen u. Auftischen von Spanferkeln.
Порóти, (пóрю, пóрет), *v. a.* auftrennen, aufschlitzen; — піря Feder schleissen.
Пóрох. -оху, *m.* Staub, *m.*; 2) Pulver, *n*; *pl.* порохй sehr viel Staub.
Порохáчка, *f.* Kröte, *f* (Bufo).
Порохкий, *a.* s. Порхкий.
Порохнáвка, *f.* s. Пóрхавка I.; 2) —, порохнйвка. порохнйця, *f.* Schwarzerde, *f.* Humus, *m.*
Порóхнавий, (-нйний, -нáтий, -нйний), *a.* angefault, hohl (зуб); morsch.
Порохнáче, *n.* порохнйк, *m. coll.* faules, moderiges Holz.
Порохний, *a. M.* III. 66 s Порошний.
Порохнíти, *v. n.* in Staub zerfallen, modern; morsch werden.
Порохнó, *n.* порóхня, пóрохно), *f.* faules, moderiges, morsches Holz; etwas Verfaultes, Moder, Moderstaub, *m.*
Порохняковáти й. *a.* humusreich.
Порохóвий, *a.* Staub-; 2) Pulver-, pulverig, *Гн.* 76.
Порохóвий, *a.* Pulver-; порохóве, *s.n.a.* † Geldstrafe für das Erschiessen eines im Jagd- od. Walddienste verwendeten Suchhundes.
Порохóвня, *f.* Pulvermühle, *f.* -thurm, *m.* -haus, *n. Пар.*
Порохóнь, *f.* s. Порохнó.
Порóчити, *v. a.* когó auf jmdn ein Verbrechen laden, jmdn beschuldigen, *Кв.* 44.; bemakeln, lästern, entehren, schmähen, tadeln, *Кн.*
Порóчний, *a.* lasterhaft, sündhaft, verbrecherisch, unzüchtig; *adv.* -но, *M. Ос.* (62) I. 102.
Порóша, (*d.* порóшенька), *f.* erster (frischer) Schnee im Herbst worin man Spuren des Wildes sieht, *Кв.* 31.
Порошйна, (*d.*-йнка). *f.* Stäubchen, *n.*
Порошйти, *v. a.* bestäuben; das Geschriebene mit Streusand bestreuen, *Ф*; *v.n.* Staub machen; 2)* s. Туманити.
Порошкóване, *n.* Pulverisierung, *f.*
Порошкóвий, *a.* звір — Hochwild (im Winter geschossen) *n. Ос.* (62) II. 62.
Порошкувáти, *v. a. Пол.* pulverisieren.
Порошний, *a.* staubig, mit Staub.
Порошни́ця, *f.* порóшник, *m.* (*B.*) *gew. pl.* Pulverhorn, *n.* Pulverflasche, *f.*
Порошóк, -шкá, *m. dim.* s. Пóрох, Stäubchen, *n.*; 2) Pulver in d. Medicin, Pülverchen, *n.* [brausen.
Порощáти, *v. n. Лесн.* in Zorn auf-
Порощíти, *v. n.* stäuben, — дощéм *Ис.* vom Staub-, Sprühregen.
Пóрпане, *n.* порпанйна. *f.* das Grübeln, Scharren; Grübelei, *f.* [scharren.
Пóрпати, *v. n.* und — ся grübeln,
Пóрпель, -пля. *gew. pl.* пóрпаї, пóрпанцї (*B.*), Kopfschuppen, Hautschuppen am Kopfe unter dem Haar, *pl.*
Пóрпище, *n.* vom Huhn ausgescharrte Grube.
Пóрпити ся. s. Пóрпати ся.
Пóрпиця, *f.* Mühlpfanne, Docke, *f.* Obereisen, *n.*
Порпайшник, *m.* s. Пóрпи.
Порский, (*d.* порскéнький), порскáйний. *Гр a.* scheu, leicht erschreckend n. zurückprallend (*B.*); — кінь schnaubend; wacker, flink, s. Бистрий. *Лоз.*
Пóрснути, *v. n.* abprallen, stürzen, fallen, (*B.*); springen.
Порсюк, *m. Mi.* II. 253 Wildschwein, *n.*

Порт, *m.* hanfenes Gespinst als Kette mit Wollengarn zusammengewoben; solches grobes Tuch; 2) gemustertes Umhängetuch der Weiber. [lage, *m. Gr.* 25.
Портáж, *m.* Platz für Holzniederlage, *m. Gr.* 25.
Портáти, *v. a.* sammeln, *Gr.* 25.
Пóртрет, *m.* Porträt, *n*
Портретúст, *m.* Porträtmaler, *m.*
Портретувáти, *v. a.* porträtieren.
Портýха, *f. H.* 271 grobe Sackleinwand. [te, *f.*
Портшéза, *f.* chaise à porteur, Sänf
Портяний, *a.* aus порт, aus grober Leinwand. [terhosen, *pl. Kol.* I. 35.
Портяницї, *pl.* Leinwandhosen, Un-
Портáнка, *f.* s. Порт 1); 2) *pl.* Art Strümpfe der Bäuerinen.
Портяннúк, *m.* Flachslilie *f.* (Phormium tenax) *B.*
Портáр, *m.* Weber des порт 1), *m.*
Пóруб, *m.* — лїсів, *Кн.* Holzschlag, *m.* Ausrottung des Waldes, *f.*; 2) *N.* e. Berges. [hacken.
Порубáти, *v. a.* zerhauen, aufhauen,
Порубúти, *v. n.* s. Рубúти.
Пóрýбок, -бка, *m.* Gemeindesteuer, *f.* -beitrag, *m.* Repartition e. Beitrages, *f.*
Порýга (*d.* -ýгонка), *f.* поругáтельство, *n. Кв.* 106 Beschimpfung, Schmach, Schande, *f.* Schimpf, Spott, *m.* у порýгу подáти der (dem) — preisgeben, *K.* I. 54.
Поругáнник, *m.* поругáнє, *n.* der verhöhnt wird, Ziel des Spottes, *n.*
Поругáти, *v. a.* verhöhnen, verspotten, beschimpfen.
Порудíти, *v. n.* röthlich werden.
Порýка, *f.* Bürgschaft, Garantie, Caution, *f.*; 2) s. Порýчення, *Кн.*
Порукавúчне, *s. n. a.* Handschuhgeld, Schlüsselgeld, *n.* * Nadelgeld *n. Зах.* Mäklerlohn, *m.*
Порумянúти, *v. a.* roth schminken.
Поруштáти, s. Руштáти. [sisch.
По-рýски, *adv.* ruthenisch, kleinrus-
Порýтчик, *m.* s. Порýчник 1).
Пóрух, *m.* Bewegung, Regung, *f. M.* III. 36. *Mi.* II. 21; Bestürzung, Verwirrung, *f. M.*
Порýха, *f.* das Sichverheben, Leistenbruch, *m.* Ruptur, *f. Не.*; 2) s. Нарýшення. [sich verheben.
Порýхати, *v. a.* anrühren; — ся
Пóруч, *adv.* когó, з кимъ, neben, an der Seite, Arm an Arm.
Поручáльний, *a.* Empfehlungs-, *K.*
Поручáти, поручúти, *v. a.* anempfehlen, -vertrauen, auftragen; 2) — *v. n.* und — ся за когó Bürgschaft leisten für jmdn, bürgen, gut stehen für etw., garantieren.
Порýче, *n.* Geländer, *n.* Lehne, *f.*
Пóручень, -чня, *m gew. pl.* kleine Ueberärmel am Priesterornate, *pl. C.* II. 156.
Порýчене, *n.* Auftrag, *m.* Empfehlung, *f.*
Порýчник, порýчик, *m.* Lieutenant, *m.*; 2) *pl.* пóручники, ити у — *Фр.* (*Друг.* III. 126) ein Teil der Hochzeitgebräuche.
Пóручнї, *pl. Лепч.* s. Порýче.
Порýчно, *adv.* handlich, bequem, gelegen. [sel, *m. У.*
Поручóвий, *a.* -е крісло Armses-
Пóруш, *m.* Zug zum Stehlen, (eig. zum Anrühren), *m.*
Порушáльний, *a.* beweglich.
Порушáти, (-ити), *v. a.* bewegen; in Bewegung setzen, von seiner Stelle etw. wegrücken; 2) rühren, berühren, * bewegen. [gung, *f.* das Anrühren.
Порýшене, *n.* das Bewegen, Bewe-
Порушенúця, *f. B.* Lähmung, das Gerührtsein von e. Schlagflusse; 2) s. Порýха 1). [haft, *vgl.* Пóруш.
Порýшливий, *a.* diebisch, nasch-
Порýшник, *m.* Centaurea Marschaliana; 2) Chimaphila umbellata.
Порфир, *m.* Porphyr, *m.*
Порфýра, *f.* Purpur, Purpurmantel, *m.* *adj.* порфирóвий, von Purpur, purpuren.
Порфирорóдний, *a.* im Purpur geboren, (porphyrogenitus багрянорóдний) kaiserlicher Prinz während der Regierung seines Vaters geboren.
Порфиросьвітлий, *a. У.* im purpurnen Prachtkleide.
I. Пóрхавка, порхáвка, *f.* Stäubling, Bovist, *m.* (Lycoperdon bovista).
II. Пóрхавка, *f.* s. Порохáвка.
Пóрхати, пóрхнути, *v. n.* auseinanderfliehen, -stieben, *Пот.* III. 121.
Порхкúй, *a.* zu Staub zerfaliend, locker, mürbe, gar; 2) s. Порский, (*B.*).
Порхлúвий, *a.* enteilend, *У.* scheu.
Порховúна, *f. Фр.* lockere Humus-

erde, s. Порохнавка 2). [порцеляновий.
Порцеляна, *f.* Porzellan, *n. adj.*
Порцелянка, *f.* Porzellanpfeife, *f.*; 2) — цяткана getiegerte Porzellanschnecke, *f.* (Cypræa tigris). [Kopfsteuer, *f.*
Порция, (*d.* -нйка), *f.* Portion, *f.*; 2) Kopfsteuer, *f.* [derbnis, *n. Ke.* 1.
Порча, *f.* Verderbung, Fäulnis, *f.* Ver-
Порчак, *m.* Bunias orientalis, *B.*
Поршінь, -еня, *m. Под. gr.* Pumpenstempel, -kolben, *m.*
Порютовщина, *f.* † Art Abgabe.
Поряд, *m.* s. Порядок; 2) *adv.* nacheinander: дві ночи —, *Ст.*
Порядити, порядкувати, *v. n.* ordnen, Ordnung machen, walten, verwalten (*B.*); 2) — ся sich bereit machen, порядкувати ся, *Ф.* s. Сповідати ся.
Порядний, порядливий, *a.* ordentlich; 2) *adv.* -но nach der Reihe, im Einzelnen, *Біл.*; in Reihen, in Reigen *K.* (*Ис.* 328). [Solidität. *f. ГБ.* (*Ир.* III. 35).
Порядність, -ости *f.* Ordentlichkeit,
Порядок, -дку, *m.* Ordnung; Einrichtung, *f.*; 2) s. Почот, Procession, *f. pl.* порядки Einrichtungen, Gebräuche; gute Umstände, Verhältnisse; порядок давати regieren, verwalten; своїм порядком, *P.* I. 65 nach seinem Brauch, auf gewohnte Weise.
Порядочний, *a.* ordentlich, wirklich.
Порясочка, *f. dim. Ч.* III. 180 s. Ряска.
Порятувати, s. Поратувати.
Посаг, (*d.* посаженько), *m.* Hochzeitssitz, -bank, bedeckt mit weissem Tuche für die Brautleute bestimmt; 2) Mitgift, *f.* Brautschatz, *m.*
Посагувати, *v. a.* auf den посаг 1) die Braut ankleiden, führen u. setzen *Гол.* III. 225. *Wa.* 6.
Посад, *m.* s. Посаг 1); — царський *ОП.* Thron, *m.*; 2) Ansiedelungsort, Flecken, *m.* Städtchen, *n.* Vorstadt, *f. He.*
Посада, *f.* s. Посад 2); 2) Anstellung, Stelle, *f.*; 3) das aufgegebene Quantum Getreide zum Dreschen, *Mx.*
Посадець, -дця, *m. dim.* s. Посад 1), Sitz, Stuhl, *m. Ф.*
Посадженний, *a.* -е nacine womit man eine grosse Strecke Feldes bepflanzen (besetzen) kann.
Посадити, *v. a.* hinsetzen, jmdn wohin, wo setzen; Pflanzen (Samen etc.) setzen, pflanzen. [Sockel, *m.*
Посадище, *n. Ф.* Postument, *n.*
Посадка, *f. gr. Под.* посадження, *n.* das Pflanzen. [посадничий.
Посадник, *m.* Bürgermeister, *m. adj.*
Посадництво, *n.* Amt u. Würde des посадник.
Посадниця, *f.* посадникова, *s. a. f.* Frau des посадник. Bürgermeisterin, *f.*
Посадский, *a. He.* zum посад geh.
Посажений, *ptc.* — батько der die Vaterstelle einnehmende Hochzeitstheilnehmer, *He.* [reicher Mitgift.
Посажний, *a.* zum посаг geh., mit
Посаль, *adv.* bishieher. [voran.
Посамперед, *adv.* an der Spitze
По-Самсонівский, *adv.* wie ein Samson, *K.* [Schlitten fahren.
Посанкувати ся, einwenig im
Посапати, *v. a.* behacken.
Посатаніти, *v. n.* teuflisch grimmig werden, *Ко.* 21.
Посварити, *v. n.* на когó jmdn rügen, zurechtweisen; 2) — ся in Streit, in Zank gerathen, з ким.
Посватати, *v. a.* s. Сватати.
Посвахати ся, *Ф.* (*Посз.* (67) 80 з ким mit einer anderen Frau свáха werden, s. d. vor. [sudeln.
Посвинити, *v. a.* schweinich be-
Посвист, *m.* Pfiff, *m.* das Sausen, *Гуш.*
Посвистати, посвистувати, *v. n.* etwas, dann u. wann pfeifen. [de, *m.*
Посвистач, *m.* altsl. Gott der Win-
Посьвідчати, (-ити), посьвідчувати, *v. a.* bezeugen, beglaubigen, bestätigen, ein Zeugnis ablegen, *Term.*
Посьвідчене, *n.* посьвідка, *f. Пар.* Beglaubigung, *f.* Schein, *m.*
По-свійськи, *adv.* nach eigener, väterlicher Sitte, *Ос.* (61) II. 43.
Посьвіт, *m. Ф.* Licht, *n.* Beleuchtung, *f.* Schimmer, *m.*
Посьвітити, посьвічати, *v. n.* leuchten, vorleuchten etwas Licht leihen: кому, *Ст.*
Посьвітич, *m.* Leuchter, *m.*
Посвоїти ся з ким, s. Своїти ся, *Зн.*
Посвоячене, *n.* Verwandtschaft, Blutsfreundschaft, *f.*
Посвоячити ся з ким in Verwandtschaftsverhältnisse mit jmdm treten.

Посьвят, *m. К.* Opfer, Opfergeschenk, *n.* [2) Widmung, Dedication, *f.*
Посьвя́та, *f.* Heiligthum, *n. Фр*;
Посьвятйти, посьвячáти, посьвя́щувати, *v. a.* heiligen, weihen, ordiniren, widmen. [tage feiern.
Посьвяткувáти, *v. n. Зг.* Fest-
Пóсвятний, *a. К.* Opfer-; geheiligt, *Вас.* [rung; Widmung, *f.*
Посьвя́чене, *n.* Weihung, Ordini-
Пóсев, (-пóсел), *m.* s. Пóсол, *АД.* I. 246. *Ог.* 68. [де́ньки.
Поседі́не, (*d.* -ді́нечко), *n.* s. Посі-
Посеймувáти, s. Сеймувáти.
Поселя́ти, (-я́ти), *v. a.* ansiedeln, pflanzen, *Ко.* 341; — ся sich ansiedeln, sich häuslich niederlassen.
Посе́лок, -лка, *m. С* I. 95, посе́лене, *n.* Ansiedelung, Colonie; Farme, *f.* Landgut, *n.*
Поселю́х, *m.* obdachloser Mensch.
Поселяни́н, посе́нець, -нця. *Пар. m.* Ansiedler, Colonist; Landbauer, *m.*
Посе́ме, *adv.* siebentens.
Посеме́йка, *f.* s. Семе́йка. *М.* III. 138.
Посе́рóати, *v. a.* einwenig schlürfen.
Посе́рдити, *v. a.* когó з ким jmdn gegen jmdn aufbringen, zum Zorne reizen; — ся zornig, böse, ungehalten werden; — ся з ким mit jmdm zerfallen, sich entzweien, in Zorn gerathen.
Посереди́на, *f. В.* s. Середи́на.
Посере́дний, *a.* mittler, mittelbar, Mittel-. *Term.*
Посере́дник, *m.* Mittelsmann, *m.* Mittelsperson, *f.* Vermittler, Mittler, *m.*; 2) —, посере́дня *f. Пол.* Mittel, *n.*
Посередни́цтво, *n.* Vermittelung, *f. Пар.* [lerin, *f.*
Посере́дниця, *f.* Vermittlerin, Mitt-
Посередни́чий, *a.* — у́ряд Mittleramt, *n.*
Посередни́чити, *v. n.* vermitteln.
Посере́дність, -ости, *f.* Mittelbarkeit; 2) Mittelmässigkeit, *f. Пар.*
Посе́стра, посе́стриця, *f.* Freundin als Schwester angenommen u. angesehen; *adj.* посе́стрин (ний). Schwester-.
Посестрати ся, (-сестрити ся). Schwesterschaft (oder Bruderschaft) schliessen, *Др. с.* 301.
Посивíти *v. n.* grau werden, ergrauen.
Посиденьки, *pl.* öfteres, müssiges Sitzen, *Не.*
Посиджі́не, (-е́не), поседжі́не, *n.* das Sitzen bei dem Todtenbette, (*В.*).
Посидї́ти, (посидже́, посидиш), посидькувати, *v. n.* einwenig sitzen, sich setzen (hie u. dort); у когó — einige Zeit bei jmdm verweilen.
Посидя́щий, (-я́чий), *a. Не.* fleissig, emsig, ausdauernd.
Посивї́ти, *v. n.* hellgrau werden.
Посикáти, *v. n.* einwenig nach u. nach harnen, bes. von rossigen Stuten.
Посилане, *n.* das Hinschicken, Hinsenden.
Посилáти, *v. a.* s. Післáти; — ся до дївчини Brautwerber hinsenden, freien.
Посилє, *n.* Vermögen, *n.* як — nach Möglichkeit, *Левч.* [quicken, *Пар.*
Посиля́ти, *v. a.* stärken, laben, er-
Посиля́ти, *v. n.* mit d. *Infinit.* vermögen, im Stande sein, *Кн.*
Пóсилка, *f.* Sendung, *f.*
Посилкувáти, *v. a.* laben, *Мог.* — ся sich (dh Nahrung &) kräftigen, stärken; 2) — ся *Ко.* 45. *Кн.* sich anstrengen, Kraft aufbieten, Mühe walten lassen, *К.*
Посильний, *a.* stärkend, labend, Labe-; beistehend, helfend: комý, *Фр.*; *pl.* посильні *Ру.* Hilfstruppen, *pl.*
Посилок, -лку, *m.* Stärkung, Labung, *f. Пар.*
Посилувати, *v. a.* überwältigen, *Кв.* 394; 2) *v. n.* sich austrengen, Kraft aufwenden.
Посиля́ти, *v. a.* aufreihen, auffädeln.
Посини́ти, *v. a.* einwenig blau machen; посині́ти, *v. n.* blau werden; посині́лий, *a.* blau geworden.
Посипати, (-сипонýти), *v. a.* bestreuen, überstreuen, beschütten; ausstreuen, vorstreuen, -werfen (das Futter dem Geflügel). [— гнóєм Kopfdüngung, *f.*
Пóсипка, *f.* посипане, *n.* Bestreuung, *f.*
Посирáнки, *pl. R.* 32. 45. Bewirtung der дружки́ mit Käsekuchen; посирáнкові пісни die Lieder dabei.
Пóсирий, посирóватий, *a.* ein wenig roh; — хлїб nicht gut ausgebacken, -е сїно nicht völlig trocken.
Посироси́ти, *v. a.* benetzen, (*Ж. св.* 28); — ся marinirte Fische essen.
Посироти́ти, *v. a.* zu Waisen ma-

chen, (zur Waise m.) verwaisen.

Посиротіти, *v. n.* Waise werden; посиротілий, *a.* verwaist.

Посити́ти, *v. a.* sättigen, speisen.

Пóсї, *adv. K.* s. Пóти.

Пóсїв, пóсївок, -вку, *m.* Aussaat, *f.*

Посївáльник, *m* der am Neujahr Getreide beim Wünschen streut.

Посївáти, *v. a.* aussäen; bestreuen.

Пóсїд, пóсїдок, -дку, *У. m.* посїдище, *n. Фр.* посїлість, -ости, *f.* Besitz, *m.* Besitzthum, *n.* Besitzung, *f.*

Посїдане, *n.* das Besitzen, Besitz, *m.* s. Посїдáти.

Посїдáтель, посїдáч, посїдник, *Пар. m.* Besitzer.*m.*(-áтелька, *f.* -ін, *f.*).

Посїдáти, *v. a.* besitzen, in Gewalt haben; 2) *v. n.* sich setzen, s. lagern *P.* I. 33; 3) — ся sich legen, s. senken, niedriger werden; 4) посїдати ся rissig werden, aufspringen; s. Посїсти.

Посїдїти, *v. n. Мор.* s. Посивіти.

Посїлий, *a. Зар.* ansässig.

Посільник, пóсіл, *m.* s. Пóсол.

Посїмéйка, *f. Ст.* посїмéйство, *n. Др.с.* 14. (kleine) Familie.

Посїмени́ти, *v. a.* s. Посїяти.

Посімяний, *m. M.* der Verwandte.

Посїпáка, *m.* Häscher, Scherge, *m.*

Посїрїти, *v. n.* schwarzgrau werden, s. Сїрїти.

Посїсти, (посяду, посядеш), *v. a.* s. Посїдáти, in Besitz nehmen, Besitz wovon ergreifen; 2) *v. n* sich setzen *M.* II. 107.; 3) — ся und *v. n. Кч.* 344 unterliegen, den Kürzeren ziehen.

Посїти́ти, (посїчу́, посїти́ш), посїщáти, *v. a.* besuchen, frequentieren.

Пóсїч, *m.* s. Перелáз.

Посїчи́, посїкти́, (посїчу́, посїчéш), *v. a.* klein hauen, schneiden; einwenig peitschen.

Пóсїчки, *pl.* Besuch, *m.* на — ходи́ти до когó zu jmdm zu Besuch kommen.

Посїяти, *v. a.* säen, s. Посївáти.

Посакáти, *v. n.* hinspringen, hüpfen.

Посьскáти, (поскáти), *v. n.* lausen.

Поскепáти, *v. a.* spalten, *Ос.*

Поскидáти, поскидувати, *v. a.* nacheinander weg-, niederwerfen, s. Скидáти; поскидáло міхурі hat Blasen geworfen.

Поскитáти ся, einwenig herumwandern.

Пóскінь, -іни, u. -они, *f.* Staubhanf, Femmel, Fimmel, *m.*; 2) Nachwuchs auf e. Flachsfelde, *m.*

Поскінний, *a.* aus feinerer hanfenen Leinwand; -і конóплї s. Пóскінь 1).

Пóсклад, *m.* s. Відлутка.

Посклаадáти, *v. a.* s. Складáти.

Посклика́ти ся, sich zusammenrufen, einander zurufen; sich berufen.

Посключáти, *v. a. Не.* (*хм.* 28) (= поисключáти) ausschliessen.

Поскóбли́ти, *v a.* s. Скобли́ти.

Поскобóтáти, *v. a.* einwenig kitzeln.

Поскóвзнути ся, *C.* II. 112 s. Похóвзнути ся.

Поскóк, *m.* Sprung, Satz, *m. Зг.*

Поскорóїти, *v. n. M.* II. 141 Kummer haben, sich grämen.

Поскóрець, -рця, *m.* Uferkäfer, *m.* (Elaphrus).

Поскори́ти, *v. n.* und — ся II. 103 eilen, sich beeilen.

Поскорóмити ся, während der Fastenzeit etw. Befettetes (скорóма) geniessen.

Поскорóчувати, *v. a.* s. Скороти́ти.

Поскóчити, *v. n.* s. Поскакáти.

Поскóчний, *a.* -а співанка zum schnellen Tanze sich eignend; munter hüpfend.

Поскри́пувати, *v. n* von Zeit zu Zeit knarren, knistern.

Пóскріб, -óбу, пóскробок, -бка, *m.pl.* пóскрібки das Zusammengeschabte (vom Backtrog & u. das Teig zu kleinem Brodlaib gebacken), Schabsel, Abschabsel, *n.*; * letztgeborenes Kind etc.; 2) Abschaum, *m.* Hefe, *f.* Kehricht, *n.*

Пóскрібка, *f.* kleiner Schabhaken.

Поскрóбати, *v. a.* abschaben, beschaben, bekratzen, — ся в гóлову sich im Kopfe kratzen.

Поску́бати, поску́бти, *v. a.* nach u. nach rupfen.

Пóскупий, *a.* etwas geizig, knickerig; karg; *adv.* поскупо zu karg, zu spärlich.

Поскупи́ти ся в чім worin geizen, etw. karg bemessen; knickerig sein *Кч.* 23.

Поску́плювати ся, *Кч.* 321 in Haufen sich sammeln, s. scharen.

Поскупóвувати, *v. a.* viel zusammen kaufen.

Поскучáти, *v. n.* einwenig sich langweilen; — за ким sich nach jmdm sehnen.

Поску́шувати, *v. a.* oben weg-beissen, — fressen.

Послабáти, послáбнути, *v. n.* ermatten.

Пóслабий, *a.* etwas krank; zu schwach. [machen; erschüttern.

Послабúти, *v. n.* schwächen, schlaff

Послабувáти ся, erkranken.

Послáвити, *v.a.M.*erklären,nennen.

Послáние, *n.* Sendschreiben, *n.* Epistel, *f.*

Послáнник, *m.* s. Пíсланник; послáнниця бóжа gottgesendete Frau.

Послáньство, *n.Ру.* s. Посóльство.

I. Послáти, *v.a.*s.Пíслáти — ся на когóсь sich auf jmdn berufen, als Zeugen jmdn stellen, *Гл. б.* 67. [стелúти.

II. Послáти, *v. a.* s. Постелúти,

Послúзнути, *v. n. Ко.* 5 schwinden, Untergang finden. [netzen.

Послúнити, *v. a.* mit Speichel be-

Пóслих, *m.* das Hörensagen: і -ом не знáти *Фр.*nicht einmal vom H.kennen.

Пóслї, (пóсле *Лер.* 152) *adv.* nach, hernach, nachher, *Кч.* 4. später; (*praep.* m. d. *Genit.*) пóслї тóго darauf, — сбїда nach dem Essen, s. Пíсля.

Послíве, *n.* Nachwort, *n.*

Пóслїд, -їду, *m.* das Letzte, letzte Stunde, Ende, u. Ausgang *m. W.*; Endzweck, *m.* Folge, *f.* Resultat, *n. Не.*; 2) Hintergetreide, *n.* leichte schlechte Körner; Ausschuss, Auswurf, *m.* в, на — am Ende, zuletzt; до послїдý днéй до послїдá годúни bis ans Ende der Tage, bis zum jünsten Tage *Кч.* 88. 380; 3) пóслїд, *praep.* m. d. *Genit.* — тóго bernach, darauf, *Гуц.* s. Пóслї. [deutung, *f.*

Пóслїдь, послїда. *f.* Spur; (*Ф.*) An-

Послїдúти, *v. a.* auf die Spur wovon kommen, etw. aufspüren, be-merken, *У.* der Spur nachgehen, forschen, untersuchen, *Зг.*

Послїдóвність, -ости, *f. Кл.* Consequenz, Folgerichtigkeit, *f.*

Послїдний, *a.* letzt; -а дорогá *Р.* I. 5. der letzte Weg; в — раз zum letztenmal; 2) s. Послїдýщий.

Пóслїдок, -дку, *m.* s. Пóслїд 1); Folge, *f. IГ. Кн.* Resultat, *n. Лсвч.*; 2) Nachgeburt, *f.* (secundinae); 3) Rest, *m. ОП. pl.* послїдки, Ueberreste, Ueberbleibsel, *pl.* irdische Hülle.

Послїдувáтель, *m.* Nachfolger, Nachahmer, *m. До. К.*

Послїдувати, *v. a.* щось *Ф.* etw. nachahmen; 2) *v. n.* комý, *У.* jmdm nachgehen, folgen, jmdm nachstreben; verfolgen, *T.*

Послїдýщий, *a. Кч.* 57. der allerletzte, geringste, schlechteste *Mi.* II. 204; gemein, ordinär, *B.*

Послíпнути, *v. n.* s. Ослíпнути.

Послóвиця, *f.* Sprichwort, *n.*

Послóвник, *m. Св.* s. Словáр.

Послувáти, *v. n.* Abgeordneter, Gesandter, Botschafter sein.

Послýга, *f.* Dienst, *m.* Bedienung, *f.* на послýги zu Diensten; das Aufwarten, Gefälligkeit; Hilfe, *f.*

Послугáч, *m.* der Bediente, Aufwärter, *m.* [rin, Aufwärterin, *f.*

Послугáчка, *f.* zugehende Diene-

Послýгувати ся, послужúти ся ким jmdn zu Diensten verwenden, jmds sich bedienen; послугóвувати, послужúти *v. n.* dienen.

Послужáнка, *f.*Dienerin, *f. Ч.*II.20.

Послýжка, *f. dim.* s. Послýга; 2) s. Послужáнка *Ч.* III. 282.

Послýжник, *m.* Diener, Gehilfe, Handlanger, *m. IГ.*

Пóслух, *m.* Gehorsam, *m.* — дáти комý G. leisten, fügsam, willig sein; 2) Gehör, n. — дáти комý G. schenken; 3) † Ohrenzeuge, *m.*

Послýхáнє, *n. Ч.* III. 45 Gehorsam, *m.*; 2) Aufwartung; Audienz, *f.*; 3) Botmässigkeit, *f. К.*

Послýхати, *v. a.* an-, zuhören; Gehör geben; 2) gehorchen, Folge leisten, botmässig sein.

Послухáч, послухáтор, *Др. с.* 373, *m.* Zuhörer, williger, folgsamer Z.; 2) Unterthan, *m. К.*

Послушéньство,послухнúнство, *n.* послýшність, -ости, *f.* Gehorsam, *m.* Folgsamkeit, Willigkeit, *f.*

Послýшний, послýшливий, *Фр. a.* gehorsam, folgsam, fügsam; 2) hörig, verbindlich, dienstpflichtig, botmässig, *К.*

Послýшник, (*d.* -ичок), *m.* gehorsamer Diener, Knecht, Unterthan; 2) dienender Bruder im Kloster.

Послýшниця, (*d.* -ичка), *f.* Dienerin; 2) dienende Schwester im Kloster.

Послю́бний, *a.* nach der Trauung, -а пóстіль Hochzeitbett. *n. Ф.*

Послюбувáти, *v. n.* geloben, *ГШ.*
Посмагнýти, посмагáти, *v. n.* trocken, dürr, verbrannt werden.
Пóсмак, *m.* Nachgeschmack, *m. Нар.*
Посмалúти, *v. a.* anbrennen, versengen.
Посмарувáти, *v. a.* beschmieren.
Посмáчити, *v. a.* würzen, schmackhaft machen, *Не.* (*хж.* 320). [den.
Посмердíти ся, *v.n.* stinkend wer-
Посмéртний, *a.* nach dem Tode hinterlassen, n. T. sich zutragend, geschehend, *ІГ.*; -а кáрта Sterbezettel, *m.*
Посмикáти, *v. a.* mehrmals zupfen.
Посмирúти, *v. a.* beschwichtigen, besänftigen, *Зг.*; 2) unterdrücken, unterjochen, *M.* III. 81. [der Egge, *f.*
Пóсмич, *f.* Zugkette, Zugschnur bei
Посьмівáти ся, посьмíвкувати ся, *Luts.* 154. *Гол.* посьміхáти ся, посьмíшкувати ся, з когóсь. комýсь jmdn aus-, verlachen, über jmdn spötteln.
Пóсьмівка, *f. Гол.* s. Пóсьміх.
Пóсьміт, *K.* (*Ис.* 194. -ом змéсти ся), пóсьміток, -тку, *Сб.* I. 340, *m.* посьмíте, *n.C.*I.181 Kehricht, *n.* Staub, *m.*
Посьмíти, *v.n.* wagen, sich erdreisten.
Посьмітюх, (-тюнок, -шка). *m.* посьмітюха, *f.* Kothlerche, Haubenlerche, *f.* (Alauda cristata).
Пóсьміх, *m. III.* I. 383, пóсьмішка, *f.* Gespott, *n.* Spöttelei, *f.* [ter, Lachvogel, *m.*
Посьміховáлець, -льця, *m.* Spöt-
Посьміхóвиско, *n.* s. Посьмішище, Gegenstand des Spottes, людске — für die ganze Welt.
Посьмíшити, *v. a.* когó jmdn dem Gelächter, dem Spotte preisgeben; 2) *anschiessen (v. Streifschuss).
Посьмíшище, *n.* Gespott, *n.* Hohn, Schimpf, *m.* Schmach, *f. III.* I. 269
Посьмішливий, посьмішний, *Гол. a.* lächerlich. [2) sich satt lachen.
Посьмíяти ся, s. Посьміяти ся;
Посмотрíти, *v. n.* на когó, на що auf jmdn (etw.) sehen, blicken; за ким. за чим wornach nachschauen, -sehen.
Посмýже, *n. Пол.* s. Пасмýга.
Посмутúти, *v. a.* s. Засмутúти.
Посмикнýти, *v.n.Ос.* 62, VIII.34?
Поснїдáнок, -нку, поснідок, -дку, *m.* zweites Frühstück, *n.*
Поснїдáти, *v.n.* gefrühstückt haben.
Посновидáти, (-виґáти), *v. a.* umherschnüffeln, -flunkern.
Поснувáти, (-снов-), *v. a.* aufwinden, -weifen; 2) spinnen.
Поснýти, *v. n.* entschlummern; поснýлий, *a. Мор.* entschlummert.
Пособáчити ся, *P.* I. 16 sich in e. Hund verwandeln.
Пособúти, (-блáти), *v. n.* комý, чомý, nachhelfen, beistehen, fördern, ermöglichen, *B.*; 2) verschaffen, bringen, *Вас.*
Пособиця, *f.* Reihe, *f.*
Пособник, *m.* Helfer, Gehilfe, *m. Под.* (-ниця, -ін, *f.*). [Nacheinandersein.
Пособóвість, -ости, *f. Гак.* das
Пособорувáти, *v. n. K.* II. 285 letzte Oelung ertheilen.
Пособгнути ся, s. Похóвзнути ся.
Посовістúти ся, sich Gewissen machen, sich scheuen, nicht wagen, *Кч.* 194.
Посовітувáти ся, sich beraten, *Ш.* I. 389.
Посóка, *f.* Blut e. Thieres, *n.*
Посокотúти ся, s. Стеречú ся.
Посóл, *gen.* пóсла u. післа́, *m.* Gesandter, Delegirter, Abgeordneter; Botschafter, *m.* [zen, mit Salz bestreuen.
Посолúти, (-сóлювати), *v. a.* sal-
Посоловíти, *v. n.* düster, missmuthig werden.
Посолодúти, *v. a.* versüssen.
Посолодшáти, *v. n.* süsser werden.
Пóсолонь, *adv.* mit der Sonne gegen Westen gehend.
Посолóньцювати, *v. a. H.* 237 s. Посолúти; 2) *v. n. P.* II. 181 durstig sein nach gesalzenem Esser.
Посóльский, *a.* des Abgeordneten-, Gesandtschafts-.
Посóльство, *n.* Gesandtschaft; Würde, Mandat eines Abgeordneten.
Посьорóбати ся до когó. *Лекч.* jmds Nachbar sein wollen. [когó vor jmdm.
Посорóмити ся, sich schämen, —
Посóромно. *adv. M.* schimpflich, schmählich. [werden.
Посóхнути. *v. n.* trocken, dür
Посóчити. *v. a.* s. Спосóчити.
Посóщина. *f.* Grundsteuer, bemessen nach der Anzahl der Pflüge (сóха), *f.*
Поспадáти, *v. n.* nach u. nach herabfallen.

Поспáти, *v. a.* ver-schlafen.

Поспéкати ся когóсь, jmds los werden, s. Пéк. [(спер-).

Поспирáти ся, s. Спирáти ся,

Посперечáти ся, in Streit gerathen.

Пóспит, *m.* Versuch, Essay, *m. Ос.* (61) VII. 34; 2) Erfahrung, *f. ГБ.*

Поспитáти, *v. a.* nach- fragen; versuchen; erfahren.

Пóспів, *m.* Sang, Gesang, *m. ОП.*

I. Поспівáти, поспíти, *v. n.* reifen, zeitig werden, *Ч.* IV. 55.

II. Поспівáти, *v. a.* einwenig singen; 2) nacheinander singen.

Поспíве, *n.* s. Пóспів, Gedicht, *n.*

Поспíвний, *a.* poëtisch, *Ст.*

Пóспíль, *adv. К.* s, Поспóлу; 2) in einem Zug, ununterbrochen.

Поспíлий, *a.* reif.

Поспíльний, *a.* gemeinschaftlich, Gemein-, social; -а річ Gemeinwesen, *n.* Republik, *f. У.*; *adv.* -но з ким mit jmdm zusammen, verbunden, *Ру.*

Поспíльский, *a. ОП.* s. Пóспíльний, громáдский. [Pöbel, *m. С.* I. 250.

Поспíльство, *n.* das gemeine Volk,

Поспíльщáк, *m.* Republikaner, *m. Пар.*

Поспíльщина, *f.* Republik, *f. Пар.*

Пóспір, -ору, *m.* Unkraut im Roggen, *n.*

Поспíти, поспíнýти, *v. n.* s. Поспівáти I, zur Reife kommen *Кн.*; 2) zur rechten Zeit ankommen, eintreffen.

Пóспіх, -іху, *m. Н.* 108 Eile, Geschwindigkeit, Hast; Voreiligkeit, *f.*; 2) *pl.* пóспіхи Art früher Kartoffeln, (*В.*).

Поспішáти, (-йти), *v. n.* und — ся *М.* eilen, sich beeilen; — ся дїлом, *Левч.* sich in der Arbeit sputen.

Поспíшний, поспíшливий, *a.* eilig, eilfertig; Eil-, Schnell, *ГШ.*

Поспíшник, *m.* Förderer, *m. Шар.*

Поспíшність, -ости, *f.* Eile, Geschwindigkeit, Eilfertigkeit, *f. Пар.*

Поспаїтáти, *v. a.* s. Спаїтáти.

Поспаїчний, *a. М.* Schulter an Schulter, Arm an Arm. [Спопнýти (ся)

Поспопнýти ся, sich füllen; 2) s.

Поспопитáк, *m. К.* Wehrmann zum Landsturm geh.

Поспóлу, (поспóли, *У.*) *adv.* insgesammt, zusammen; gegenseitig.

Посполюдний, *a.* republikanisch, *Вах.*

Поспоминáти, *v. a* s. Споминáти.

Поспорýти, *v. n.* в чім, з чим в робóтї: trachten dass man fortkomme, fortschreite, sich beeilen; 2) in Streit gerathen, *Др. с.* 71. [bringen; erfinden.

Поспособити, *v. a.* (*Фр.*) zuwege

Посправляти, *v. a.* zurechtweisen (mehrere): до когó; 2) vieles mehreren anschaffen (Kleider etc.). [*Левч.*

Посрáвно, *adv.* richtig, correct,

Поспретчáти ся, s. Пручáти ся.

Посприяти, *v. n* комý Gunst zeigen, *Ст.*

Попускáти, *v. a.* loslassen, losbinden; 2) herablassen; 3) мóтузе & Seile drehen; 4) verthun, verschwenden, *Кв.* 271.

Посрíблити, (-срíбнити, -срíбрити), посрíблювати, *v. a.* versilbern.

Посéля? *Н.* 38: на посéлю сїсти?

Посихáти ся. vertrocknen, dürr werden (u. dadh kleiner od. härter werden). [ben, -rücken; 2) abschürfen.

Поссувáти. *v. a.* zusammen schie-

Постáв, -у, *m.* ganzes Stück Tuch, Tuchballen, *m.*

Постáва, *f.* Aufstellung, *f.* (des Heeres &); Haltung, das Aeussere, *Н.* 4.

Поставéць, -вцá, постáвчик, *m.* Art grösseres Trinkgefäss; Tasse, *f.*; 2) Leuchter, *m. С.* II. 155.

Постáвити, (-вляти), *v. a.* hinstellen, stellen, aufstellen, setzen; aufrichten, erbauen, aufführen, (бýдинок &); * — когó на нóги jmdm auf die Beine helfen; 2) — ся (з чим) ansehnlich womit auftreten; *b*) — ся до когó gegen jmdn sich keck, drohend stellen; *v. n.* — на свóїм seinen Willen durchsetzen.

Пóставка, *f. Ст.* s. Полиця 1); 2) Aufstellung, *f.* Ansatz, *m.* Post, *f.* (in d. Mathem.), *Пар.*

Постáвкувати, *v. n.* hin u. wiederum stehen bleiben, müssig bei d. Arbeit —.

Постáвний, *a.* positiv, additiv.

Поставник, (*d.* -ичок, *Ч.* III. 110), *m.* grosse Wachskerze; 2) Opfer für e. Heiligen, *n.*; 3) grosser Leuchter. [*Term.*

Поставóчне числó, Postzahl, *f.*

Пóстай, *m.* Stellung, *f.* Stand, Halt, *m.*

Пóстáль, *f.* Sturmhut, *m.* (Aconitum),

Постáнь, *f.* *Б.* Stellung, *f.* Standpunct, *m.*

Постáне. *n.* *К.* das Entstehen, Erscheinen.

Постанóва, *f.* Einrichtung, *f.* Ameublement, *n.*; 2) —, постанóвлене, *n.* Entschluss, Beschluss, *m.* *Зг.* Verordnung, *f.*

Постановúтель, *m.* Gründer; Anordner, *m.* *Пол.*

Постановúти, (-влáти), *v.a.* s. Постáвити 1); verordnen; festsetzen; beschliessen, den Vorsatz fassen.

Постарáти, *v. a.* щось und — ся о щось etw. besorgen, wofür sorgen; ver-, beschaffen.

По-старéчий, *adv.* nach Art des Greises.

Постáріти ся, постаріпáти, *v. n.* altern, älter, ältlich werden.

Постáростити, *v. n.* комý jmdm bei d. Hochzeit als стáроста dienen, *Bax.*

Постáрше, *n.* *coll.* die Aelteren, einer von den Aelteren, Oberen, *C.* II. 107.

Пóстать, *f.* die auf einmal zu schneidende Partie der Saat; за — заходúти als Vorschnitter (-in) die n. anfangen; 2) Haltung, *f.* Verfahren, *n.* *К.*; 3) Habitus, *m.* Gestalt, Gestaltung, *f.*

Пóстатень, -тня. *m.* Bestand, *m.gew.* *pl.* Bestände (des Waldes, d. Gebirges) *B.*

Постáти, *v.n.* s. Повстáти, entstehen.

Постаткувáти, *v. n.* eine Zeit in Mässigkeit aushalten, *BБ.*

Постáтний, *a.* Haupt, hauptsächlich, wesentlich, wichtig, *Зг.*

Постаточнúти, *v.n.* gesetzter werden.

Постачáти, (-ятúти), *v. a.* когó чимóсь jmdn womit (reichlich) versorgen, *H.* I. — вість Kunde bringen, *Фр.*; darreichen, liefern, *P.* II. 189; 2) — ся *Не.* Stand halten.

Постéжка, *f.* Wegwespe, *f.* (Pompilus).

Постелúти, *v. a.* ausbreiten; ausstreuen; 2) betten, — ліжко, пóстіль das Bett machen, zurichten; — ся s. Стелúти ся.

Постéльник, *m.* *К.* Kammerherr, *m.* (Aufseher über das Schlafgemach & des Czaren).

Постéля, (*aug.* постелюга, *Ч.* I. 275), *f.* s. Пóстіль.

Постепéне, *n.* Steigerung, Gradation, *f.* *Зар.*

Постепенúти, *v. a.* steigern.

Постепéнний, *a.* *Зар.* fortschreitend, stufenweise.

Постерегáтель, *m.* Beobachter, *m.* *Пу.*

Постерігáти, постерéчи, [постерéжу, (-гу), постережéш], *v. a.* bemerken, wahrnehmen, beobachten; aufpassen auf jmdn; 2) — ся *P.* I. 63 sich in acht nehmen. [ren, *Ф.* s. Застигáти.

Постивáти, *v. n.* vor Schauer estar-

Постигáти, постигнýти, *v. a.* jmdn betreffen, befallen, überfallen, einholen, ereilen, erreichen, betreten, ertappen, überraschen, jmdm zustossen; 2) greifen, fassen, ergründen, durchschauen; 2) *v.n.* rechtzeitig kommen, anlangen, *Не.*

Постúгнене, *n.* Betretung, Ueberraschung, *f.* das Einholen; 2) das Fassen, Ergründung, *f.*

Постигний, *a.* *Ч.* V. 826 plötzlich.

Постúжно, *adv.* *Зах.* s. Скоропостúжно.

Постúдний, *a.* s. Сорóмний, *К.*

Постúле, *M.* *Ос.* (62) I. 99? за постúле щось мáти für nichts halten.

Постирáти, *v. a.* nacheinander abwischen; 2) abreiben.

Постискáти, *v. a.* nacheinander drücken; fester, knapper machen.

Пóстити, (пóщу, пóстиш), *v. n.* fasten, die Fasten halten.

Постúчи, (постúгти), *v. a.* s. Постигáти.

Постїóати, (-óгати), *v. a.* fest zusammenheften, -ziehen.

Постій, *adv.* soviel, so.

Постійний, *a.* *У.* haltbar, standhaft, beharrlich, fest; 2) *s.a.m.* *N.* e. Berges, *Gr.* 6.

Постійниця, *f.* *Ч.* V. 711?

Постійність, -ости, *f.* Standhaftigkeit, Beharrlichkeit, *f.* *Ог.*

Постіл, -óла, *m.* s. Постóли.

Пóстіль, -ели, постільниця, *Гол.* III. 153. (*d.* постілка, -ївка), *f.* Bett; Bettzeug, *n* Betten, *pl.*; — дóвгу мáти lange bettlägerig sein.

Постúльга, *m.* Thurmfalke, *m.* (Falco tinunculus).

Постілка жовтільниця, Scabiosa ochroleuca.

Постільний, *a.* Bett-; -а блощúця Bettwanze, *f.* (Acanthia lectul.).

Постільцї, *pl.* *dim.* s. Постóли.

Постїнúти, *v. n.* erblassen wie e. weisse Wand.

Постінний, *a.* Wand, *B.*

Пóстник, *m.* пóстниця, *f.* strenger

(-е) Beobachter (-in) der Fasten. [*Кн.*
Постникувáти, *v.n.* streng fasten,
Постнúчество, *n.* strenges Fasten, *Не.*
Постóвий, *a.* Fasten-, -ві пісни in den Frühlingsfasten gesungen, s. Весня́нка 3).
Постóй, -бю, *m. gr.* Quartier, *n* Einquartierung, *f.* постóям стóяти ein dauerndes Standlager haben, *Ог.* 192.
Постóли, (*d.* постóлики, постóльці, *aug.* постóлища), *pl.* Bastschuhe, *pl.* — мостúти *Ме.* 294 В. flechten.
Постолíвка, *f.* Centaurea scabiosa.
Постоля́нка, *f.* Garten-Sternblume, *f.* (Aster chinensis). [*М.* II. 97. *Б.*
Пóсторонь, *adv.* abseits, seitwärts,
Посторонúти ся, *Р.* II. 185 auf die Seite treten (gehen, fahren &), ausweichen, Platz machen.
Посторóнний, *a.* anderweitig, *Пар.*
Посторóнок, (-бмок), -нка, *m.* Strang, Strick, *m.* Seil, *n.*
Постóя, *f. T.* Bestand, *m.* Situation, Lage, *f.*; 2) Schoppen, *m.* (шóпа).
Постоя́лець, -лця, (-я́нець), *m.* der Einquartierte, Einmieter, *m.*; *adj.* постоя́льцевий; 2) Muschelwächter, *m.* (Pinnotheres veterum], *Вол.*
Постóяне, *n.* Stand, *m.* Stellung, *f.*
Постóянний, *a.* s. Постíйний, *adv.* -янно, *Зап.* I. 321. beständig, stets; постóянність, *f.* s. Постíйність.
Постóяти, *v. n.* einwenig stehen, stehen bleiben, an-, einhalten, warten, *Р.* I. 4; — з ким mit jmdm gelegentlich (stehend) verweilen um sich zu unterreden; 2) за щось — für etw. in Schranken treten, gut stehen, etw. vertreten, vertheidigen, aufrecht erhalten.
Пострáвити, *v. a.* s. Накормúти.
Пострадáти, (-аждáти *Кв.*), *v. n.* leiden; — душéю *Ч.* IV. 59 das Leben verlieren. [пóхоть.
Пóстрасть, *f.* *Ру.* s. Прúстрасть,
Пострáтити ся чогóсь, *Ч.*IV. 518 etw. verlieren.
Пóстрах, *m.* Schrecken, *m.* Angst, *f.*
Пострáшити, *v.a.* einwenig schrekken; * nur oberflächlich etw. thun: beseitten &; — ся Furcht bekommen.
Пострúбати, (-ю́бувати), *v. n.* davon springen, -huschen, -laufen; 2) vom Bespringen des Stieres *Н.* 140.
Пострúбка, *f.* Ichthydium podura, *В.*
Пострибýнчик, *m.* *ГВ.* hüpfender, mutwilliger Knabe.
Пóстриг, *m.* Mönchstonsur, *f.*
Постригáльня, *f.* Tuchschererwerkstatt, *f.*
Постригáти, пострúчи (-ю́ти), *v. a.* scheeren; Tonsur geben.
Пострижéник, (-ю́жник), *m.* Mönch, *m.* *ОБ.*
Пóстріл, *m.* Schuss, Streifschuss, *m.*; 2) s. Перестріт; 3) на пóстрілї *К.* in der Richtung, auf dem Wege.
Пострíле, *n.* *Кл.* s. Стрілá.
Пострíлити, (-íлювати), *v. a.* anschiessen. [rastium).
Пóстріт, *m.* Hornkraut, *n.* (Ce-
Пóстріч, *f.* Berührungs- Begegnungspunct, *m.* (*В.*).
Пострічáти, *v. a.* когó, — ся з ким jmdm begegnen; sich b.; 2) mit Beistand entgegenkommen.
Пóстріш, *f.* mehrere Gehöfte, die zusammen einen gemeinschaftlichen Hirt mieten, (*В.*); 2) Theil e. Dorfes, *m.* Vorstadt, *f.* [*n. pl.*
Пострóїни, *pl.* *Ч.* IV. 95. Gebäude,
Построїтель, *m.* Erbauer, Gründer, *m.* [2) s. Строїти stimmen.
Построїти, *v. a.* erbauen, zimmern;
Пострóма *f.* s. Пастрáма. *С.*II.16.168.
Пострýгати. s. Стругáти. [brata.
Пострýжка, *f.* Pyramidella dola-
Пострупíти, *v. n.* sich mit e. струп überziehen.
Поступáти, *v.n.* *К.*II.68. s. Пóстити.
Постуденíти, постудúти, *v. n.* (*impers.* -нíло, -дúло), kalt, kühl, kälter werden.
Постудéно, *adv.* zu kalt.
Пóстук, *m.* das Anpochen, Poltern.
Постýкати, постýкувати, *v. n.* an-schlagen, -klopfen; poltern. [*Н.*105.
Постукáч, *m.* Polterer, Schreier, *m.*
Постýлювати, *v. a.* s. Стулúти.
Постýночки, *pl.* s. Постóли; черевúчки.
Пóступ, *m.* Tritt; Schritt; Gang, *m.*; 2) Stufe, *f*; 3) Fortschritt, Fortgang; Erfolg, *m.*
Поступáти, (-ю́ти, -ýпувати), *v. n.* fortschreiten, fortkommen; 2) до когóсь

bei jmdm eintreten; 3) — кому́сь чимо́сь, з чимо́сь jmdm etw. abtreten, überlassen, *P.* I. 183. nachlassen, — з платнє́в den Lohn jmdm erhöhen; mehr geben; 4) — собі́ sich betragen, s. aufführen, s. verhalten; verfahren: з ким mit jmdm; handeln; 5) *v. a.* кого́ machen dass jmd weiter trete.

Поступо́вець,-вця, *m.* Fortschrittsmann, Fortschrittler, *m.*

Поступо́вість, -ости, *f. Нав.* Fortschritt, *m.*

Поступо́вний, *a. Под.* s. Постепе́нний; *adv.* -но stuffenweise, in weiterer Folge.

По́ступок, -пку, *m.* поступо́ванє, *n.* Vorgehen, Verfahren, Benehmen, *n.*; 2) That, Handlung, *f.*; 3) s. По́ступ 2); *pl.* по́ступки щасли́ві Wohlergehen, *n.*

Посубо́тіти, *v. n.* вже посубо́тіло *H.* 12. es hat schon Samstag angefangen.

Посува́ти, *v.a.* wohin rücken, schieben; 2) im Amte befördern; — ся sich weiter schieben, weichen.

I. По́суд, *m.* посу́да, *f. coll.* s. Посудник.

II. По́суд, *m. Ос.* (61) VII. *ВБ.* посу́да, *f. Нар.* Urtheil, *n.* Meinung, Besprechung, *f.* Verdächtigung; Anklage, *f.* Vorwurf, *m.*

Посуда́чити, *v. a. H.* II. kritisch bearbeiten.

Посу́дина, (*d.* -йнка), *f.* kleines Gefäss, Geschirr.

Посуди́ти, *v. a.* verurtheilen, richten, verdammen; übel nachreden; verdächtigen, *Нар.*

Посу́дливий, *a.* leicht u. gern verdächtigend, verleumdend, richtend.

Посудни́к, посу́док, -дка, *m.* Gefäss, *n. coll.* Küchengeschirr, -geräth, Böttcherwaare, *f.*

Посука́ти,(посу́кнути веретеном), *v. a.* zusammendrehen, -winden, -spinnen; zwirnen; 2) zerschlagen.

Посуко́нний, *a.* aus echter Wolle a. echtem Tuch.

Посуко́нщина, *f.* wollenes Tuch.

Посукри́тити, *v. n.* viel Lärm machen, Hader erregen.

Посу́ла, *f.* Versprechen, *n.* Lockung, *f. C.* I. 121.

Посу́лє, *n.* Land am Fl. Сула.

Посу́лити, *v. a.* (viel) versprechen.

Посумирні́ти, *v. n.* sanftmüthig werden, *Фр.*

Посумі́ти, посумні́ти, *v. n.* traurig, verstimmt werden; sich betrüben.

По́сумний, *a. Зг.* s. Сумний. etwas betrübt.

Посумува́ти, *v. n.* einwenig traurig sein.

Посу́нути, *v. a.* s. Посува́ти; 2) *v.n.* до кого́ zu jmdm hinziehen, hingehen.

Посу́пити, *v. a.* го́лову, *Кв.* 7. — ся den Kopf niederhängen, verstimmt, traurig, niedergeschlagen, düster sein.

Посусі́дний, *a. Зг. Мета* (65). 172?

Посуста́вний, *a.* Gelenk-.

Посутені́ти, *v. n.* dunkel werden (von d. Abenddämmerung) *C.* I. 41.

Посу́ха, *f.* Dürre, Trockenheit, *f.* trockenes Wetter.

Посуши́ти, *v.a.* trocknen, t. lassen; [2) mager machen.

Посу́шливий, посу́шний, *a.* trocken (весна́ etc.).

Посуяти́ти ся, s. Суяти́ти ся.

Посхапля́ти, посхо́плювати, *v.a.* s. Схо́пити.

Посходи́ти, *v. n.* s. Сходи́ти.

Посці́літи, *v.n. Ос.*(61) VI.45. frühzeitig auf-, emporschiessen (v. Pflanzen).

Посці́плювати, посчіпля́ти, *v. a.* zusammen heften.

Посчи́щувати, *v. a.* s. Счи́стити.

Посчу́нути ся, s. Прочуня́ти (*B.*).

По́сяг, *m. K.* посягненє, (-гане), *n.* das Vergreifen, Ausgreifen nach etwas, Uebergriff, *m.* tückisches Vorhaben, *K.*

Посяга́тель, *m.* на щось der sich über etw. hermacht, herfällt, sich an einer Sache vergreift.

Посяга́ти, посягну́ти, *v. a.* щось erlangen, bekommen, *Baг.*; 2) на щось, по щось wornach langen, greifen; etw. angreifen, sich woran vergreifen, einen Uebergriff thun.

Потаба́чити, s. Затаба́чити.

Потава́ти, *v. n.* ver-, untersinken, *Ф.* untertauchen.

Пота́мний, (-ємний). *a.* geheimnisvoll, *C.* II. 257. *Ло.* geheim, ge-

Пота́й, (m. d. *Genit.* vor jmdm), по́тайки, потайко́м, по́тайма. *Ф. adv.* geheim, im Geheimen, heimlich.

Пога́йдух, *m.* Dämon, *m.*

Потайний, потайливий, *Ф.a.* heimlich; heimtückisch.

Пота́йник, *m.* Versteck, *n* geheime Kammer; Labyrinth, *n.*; 2) Mine, Grube, *f. Ш.* I. 107; 3) * das geheimnisvolle Innere, *Фр.*

(29 JY 85)

Потáйниця, *f.* heimtückisches Weib, *Піс.*

Потáйність, -ости, *f.* Heimtücke, *f.*

Потаїти, *v. a.* verheimlichen, verbergen.

Пóтáк, *m.* Werkstück zum Drehen des Gespinstes von den Spulen; 2) männl. Schamglied, *n.* *Ч.* I. 311.

Потакáти, *v. n.* *Ко.* 406 за кимóсь, комýсь jmds Partei nehmen, jmdn begüngstigen, jmdm Vorschub leisten, *К.*; 2) —, потáкувати комý, за ким, jmdm in allem beipflichten, zu allem Ja sagen.

Потакáч, *m.* Ja-Bruder, Ja-Mensch; 2) eitler Schwätzer, Zungendrescher, *m* *К.*

Пóталь, *adv.* s. Пóсаль.

Потáла, *f.* Misshandlung, *f.* das Treten [mit Füssen.

Поталáнити, *v. n.* *impers.* glücken, gelingen.

Поталáпати, *v. a.* besudeln, schmutzig umrühren.

Потáлий, *a.* ver-einsunken; eingefallen, concav.

Поталувáти, *v. a.* mit Füssen treten (damit sich etw. lege: сїно etc.); *misshandeln; s. Потолóчити.

Потанїти, *v. n.* s. Подешевїти.

Потáнути, *v. n.* *М.* II. 77 schmelzen, s. Потáти.

Потанцювáти, *v. n.* einwenig tanzen, ein Tänzchen machen.

Потáп, *m.* Patapius.

Потапáти, *v. n.* untersinken, ertrinken.

Пóтапцї, *pl.* Art Suppe mit geschnittenen Brotstückchen, *Ко.* 189. *Н.* 235., 260?

Потарáщити, s. Потаскáти.

Потарáти, s. Потерáти.

Потаскáти, потáщити, *v. a.* hintragen, -schleppen.

Потáти, *v. n.* s. Потонýти, (*В.*); 2) s. Потанáти, потавáти.

Потахáти, потáхнути, *v. n.* einfallen, -gehen versinken, er-, verlöschen, ausgehen; crepieren.

Пóтáч, *m.* Raum für Hühner unterm Ofen, Hühnerkäfig, *m.*

Потачáти, *v. a.* шмáтя die Wäsche mangeln (mit d. Handmange).

Потáчка, *f.* s. Пóтáк 1); 2) Nachsicht, *f.* Willfahren, *n.* давáти -ку, *К.* Ja sagen, alles gutheissen.

Пóташ, *m.* Pottasche, *f.* *adj.* potaschenhaltig.

Потáшня, *f.* Pottaschesiederei, -fabrik, *f.* *В.*

Потáяти, *v. n.* schmelzen (*v. n.*).

Пóтвар, *f.* Gezücht, *n.*

Потвáра, *f.* *В.* s. Пóтвір.

Потвéрджене, *n.* Bestätigung, Bekräftigung, *f.*

Пóтвердий, *a.* zu hart.

Потвердúти, потверджáти, *v. a.* bestätigen, bekräftigen; — лéкцию wiederholen.

Пóтвір, -ору, *m.* потвóра, *f.* *Левч.* Ungethüm, Unthier, Ungeheuer; Monstrum, *n.* *У.*; Caricatur, *f.* *Левч.* *Пот.* III. 36. 132.

Потворúти ся на кóго, на щось jmdn, etw. zu bekommen trachten, s. Полáкомити ся; sich an etw. machen. *Пот.* III. 131.

Потекáти, *v. n.* s. Витекáти.

Потелéпати, † *v. a.* schütteln; — ся десь hintrotteln.

Потемезáти, (-їти), *v. n.* — ся sich stärken, s. erholen.

Потемеї, *pl.* dunkle, tiefe Waldklüfte, s. Темéй.

Пóтемки, *adv.* im Dunkeln; s. На- —.

Потемнúти, (-áти), *v. a.* dunkel machen, verdunkeln; blind machen.

Потемнїти, потемрїти, потемнотнїти, *Ру.* *v. n.* dunkel werden, sich verfinstern, lichtlos werden.

Потéмря, *m. f.* der (die) blindlings wo hingeht, tastet. [207. s. Помрáка.

Потéмряна, *f.* dichter Nebel, *Ог.*

По-теплї, *adv.* wann es warm wird.

Потеплїти, *a. n.* wärmer, warm werden.

Потéра, потерáти, & s. Потéря &.

Потерáй, -красá, *f.* die verlorene jungfräuliche Zierde (в понедїлок по слóбі).

Потерáти, s. Потирáти.

Пóтереба *f* etw. Zerriebenes: Heu &.

Потерéбити, *v. a.* s. Терéбити.

Потерúти, *v. a.* mit Dornen versehen; — кáшу *Ч.* IV. 82?

Потерúти, *v. n.* vor Furcht von Zeit zu Zeit starr werden, sich ängstigen, besorgt sein.

Потерпíнь, *n.* *Н.* 48 Leiden, Ertragen, Geduldeu, *n.* Duldung, Nachsicht, *f.*

Потерпїти, *v. n.* er-leiden, erdulden ertragen; sich geduldeu, Geduld haben.

Потéрпнути, *v. n.* starr, steif werden.

Пóтерть, *f.* s. Потерýха, пóтерсба.
Потертé, *n.* das Reiben.
Потéрти, (пітрý, пітрéш), *v. a.* an-reiben; zerreiben, zerknittern; bestreichen. [Abfälle, *pl.*
Пóтеруóє, *n. coll.* Ueberbleibsel,
Потерýшка, *f Bein.* e. kleineren gemeinen Fisches, *Н.* 271.
Потéрчá, -ати, *n.* потерчýк, *m.* s. Поторóча, *Пот.* III. 59.
Потéря, *f.Кн.* (*aug.* потерюха *Н.*43), Verlust, Schaden, *m.*; 2) *aug.*Schlägerei,*f.*
Потерáти, *v. a.Ч.* IV. 129. *Мс.* 128 verderben; 2) verlieren, einer Sache verlustig werden.
Пóтесь, *m. Ч.* VII. 551 Art грéбінь.
Потесáти, (потéшу, потéшеш), *v.a.* nacheinander zuschneiden, -hobeln.
Потетюрити ся кудáсь *Кух.* (*Ос.* (61) XI. 28) § wohin sich verlaufen.
Потечи́, (потекý, и. -ечý, -ечéш), *v. n.* aus-, hinfliessen, hervorquellen, -rinnen; 2) — ся (*pract.* потік), кудáсь wo hinschlendern, hinlaufen.
Потечний, *a.* oberflächlich, *B.*
Пóти, *adv.* so lange, bis zu dieser Zeit; 2) bis hieher, bis zu diesem Ort; so weit. [бéньки.
Потибéньки, *pl. Ко.* 229 s. Ти-
Потижéнно, *adv. Кв.* 320 wöchen-
Потикало, *n.* s. Попихáч. [tlich.
Потикáне, *n.* s. Поткáне.
Потикáти, *v. a.* когó behelligen, verunglimpfen, *Мх.*; — кимóсь jmdn schurigeln; 2) — слїди́ Spuren machen, gehen; — ся *Ос.* (61) III. 26 кудáсь wohin sich begeben; *b*) stolpern.
Потикáч, *m. ОН.* s. Потикало?
Потикнýти ся umgehen, sich aufhalten; 2) s. Спотикáти ся.
Потилє, *n.* Rücken, *m.* [terhaupt, *n.*
Потилиця, *f.* Hinterkopf, *m.* Hin-
Потилиштик, *m.* Schlag, Stoss aufs Genick, *m.*
Потилáк, *m.* grosser dickbäuchiger Topf aus Потелич: *adj.* потелицький &.
Потинáльниця, *f.*?
Потинáти, *v. a.* s. Потáти.
Потиро, *m.* krüppelhaftes Wesen,Missgeburt, *f* s. Поторóча; 2) Gegenstand der Misshandlung, Sündenbock, *m.* У.
Потирáне, *n.* das Anreiben, Streichen; 2) das Herumtreiben, ziehen; Missbrauch, *m.* Misshandlung, *f.*
Потирáти, *v. a* s. Потéрти; 2) *v. n.* *К.* I. 168 s. Пошевірáти ся.
Потирок, -рка, *m. dim.* s. Потир 1); *Ч.* I. 21 s. Поторóча.
Потискáти, потиснýти, *v. a.* (einwenig, oft) drücken, pressen.
Пóтисок, -ску, *m.* Druk, Nachdruck, *m* *учýти wovonWind bekommen,(*Фр.*).
Потиссский, *a.* an der Theiss, *Гол.*
Потихáти, *v. n.* s. Утихáти.
По- (тихо, *d.* по-) тихéнько (-у), -хисéчку, *М.*потихóнько, *adv.*s.Тихо &.
I. Пóтич, *m.* Hühnerzwinger, -käfig, *m.* (*B.*).
II. Пóтич,*adv.*stolpernd,*f.*;упáсти —.
Потичити, *v. a.* горóх & mit Stangen bestecken. [а татýнів потáк.
Потичка *f.dim.Ч.*I.311: мáмина —,
Потїй, *m.* s. Когýт.
Потік, -óка, (*d.* потічок). *m.* Bach, Giessbach, *m.*; 2) † Verbannung, Acht, *f. IГ.* (потóк).
Пóтім, *adv.* hernach, hierauf, dann; — тогó *Р.* I. 29 = після тогó darauf, nachher. *Ос.* (62) IV. 88; 2) destoweniger, und vollends gar nicht: колй иже ти не памятáєш, а я й пóтім *Нс. Ко.* 373; бýло й пóтім war ganz gleichgiltig.
Потїпáха, *f.* потїпóвниця, *n.* (*Фр.*) feile Dirne, Metze; Trulle, *f.*
Потїпáч, *m.* der mit den Händen dreinschlägt: *Bein.* des Webers, s. Отїпáти *Ч.* III. 162.
Потїпний, *m. f.* s. Непосидóщий.
Пóтїсний, *a.* zu eng.
Потїснáти, *v. a.* drücken, fortschieben, -stossen, exterminieren, *К.* — ся enger aneinander rücken, *Кч.* 284.
Потїти, *v n Ко.*15.*III.* II.22 s. Пріти.
Потїха, *f.* Trost, *m.* Freude, *f.* Vergnügen, *n.*
Пóтїч, *m.* — гірки́й Schusterpilz, *m.* (Boletus luridus); — сиїй Rothfuss, *m.* (Boletus erythropus), *Вол.*
Потїчити, *v. a Kol.* I. 161 s. Потечити 1), покотїти [vergnügen.
Потїшáти, (-ити), *v. a.* trösten;
Потїшене, *n.* s. Потіха. [heit.
Потїшний, *a.* freudig, fröhlich, lust-
Потїшник, *m.* s. Утїшитель.
Пóтька, *f.* s. Плотїцка, (*B.*).
Поткáне, *n.* das Weben, Wirken a.

dem Aufzuge, s. Пóріо; 2) Aufzug, Anzettel, *m.* Gewebe, *n.* *K.*

Поткáти, (пітчý.пітчéш).*v a.*durchwirken, sticken, s. Поткáне, *Ч.* V. 489.

Потлýмити, (-мляти), *v.a.* s. Тлýмити. [verdunkeln, umwölken.

Потьмарúти, *v. a. Зап.* (*Вер.*) I. 3.

Потоварúшити. *v. n.* Freund u. Gefährte werden, sich freundschaftlich verbinden, *Кч.* 317.

Потовúй, *a.* Schweiss-, im Schweisse erworben,sauer; 2)schweisstreibend,*Пар.*

Потóвиця, *f.* Schweissdrüse, *f.*

Потовкáти, *v. a.* oft stossen, oft schlagen.

Потовкáч *m.*s.Товкáч 1). [дющий.

Потовкýчий, *a. Леви.* s. Непоси-

Пóтовп, потóп. *m.* Gedränge mit Zertreten u. Zerdrücken.

Потовстíти, потовщáти, *v.n.*fetter, dicker, corpulent werden.

Потовчú. *v. a* zerschlagen, -stossen, pochen; дрíбно, мíлко — klein-, feinstossen.

Потогóнний. *a.* s. Потовúй 2).

Потóк, -óка, *m. Не.* — електрúчний elektrischer Strom; 2) *pl. N.* e. Berges.

Потокáнити, *v. a.* etw. wo einstecken, Platz gewähren, s. d. folg.

Потокмúти ся, übereinkommen, sich einigen, s. verständigen.

Потолúти. *v a.* — собí сéрце *Зап.* II. 574 seinen Unwillen beschwichtigen.

Потолóче, *n. Ч.* III. 235 s. Толокá, bes. die Arbeitsleute der толокá.

Потолочúти, *v. a.* zertreten, niedertreten, zerdrücken.

Потолýжник, *m.* s Пвиль.

Потóля, *f. H.* 66. *Ч.* V.733. das Nachgeben, Nachgiebigkeit, Willfährigkeit, Nachsicht, Schonung, *f.*

Потóмний, *a.* die Nachkommen betreffend, erblich; — час *Ос.* (61) VI. 169 kommende, künftige Zeit.

Потóмність, -ости. *f.* Nachkommenschaft, Nachwelt, *f. Гол. К.*

Потóмок, -мка, *m.* Nachkomme, *m.*

Потóму, *adv.* s. Пóтім: на — auf später, für sp.

Потонúти, потончúти, *v. a.* dünn machen, verfeinern, fein, subtil machen; — голосóчок тонéнький.

Пóтонкий, *a.* zu dünn, zu fein.

Потонýти, *v.n.*versinken, ertrinken.

Потончáти, (-шáти), *v. n.* dünner, schmächtiger werden.

Пóтóп. *m.* потóпа. *f.* Flut, *f.* (— сьвíта) Sündflut, *f.*; 2) Meer, *n.*

Потьóпати ся десь wo hintrotteln.

Потопéльник, потоплáвник, *m.* der Ertrunkene durch Selbstmord.

Потопúти, (-плáти). *v.a.* ertränken, ersäufen; unter Wasser setzen; 2) nacheinander schmelzen; — ся ertrinken; *b*) schmelzen (*v. n.*). [Schmelzen.

Потóплене, *n.* s. Пóтоп; 2) das

Потóпний, *a.* -і вóди Wasserfluten, *pl. K.*

Потоптáти, *v. a.* s Подоптáти.

Пóтоптом, *adv. K.* I. 4. wie ein Schwarm sich drängend, in hellen Haufen; 2) zertretend.

Потóпчина. *f.* Stoss, Prahm, *m.*

Потóргати. *v. a.* s. Тóргати.

Пóторжка. *f.* gewaltsamer Einfall, *Зах.*; 2) Auction, *f. Пів.* [Stoss, *m.*

Поторкнене, *n. Вах.* Berührung, *f.*

Поторкнýти, *v.a* berühren, stossen.

Поторопíти, *v. n.* vom Schreck übermannt werden. [rasseln.

Поторохтíти, *v. n.* dahinkollern

Поторóча, -áти, *n* unzeitige Leibesfrucht; 2) uneheliches ungetauft ausgesetztes (umgebrachtes) Kind; 3) Wechselbalg,*n.*s.Відмíна 3).*Пот.*III.58—60.134.

Поторóчити. *v. a.* s. Торóчити.

Потóчина. *f.*kleinerBach; 2)Strecke, *f.* Strich e. Baches, *m.* Bett e. Baches, *n.*

Поточúти, *v.a.* hinwälzen, -kollern; 2) nacheinander zernagen, -fressen; 3) n. drechseln.

Поточкувáти, *v. a.* punctieren; поточечкóваний, *a.* fein punctiert.

Потóчний, *a.* current, laufend.

Потóчок, -чка, *m. dim.* Bächlein, *n.* s. Потíк 1).

Потрáва, *f. H.* 100. *C.* Стрáва; 2) s. Потрáта.

Потрáвити, *v.a.*verzehren,*C.*II.170.

Потрáвиця. *f.*s. Отáва, *Мі.* II. 408.

Потрáвка.*f.*Eingemachtes mitSauce, Ragout, *n. Зах.* [2) s. Пóртрет.

Пóтрать, *f.* Schatten, Schemen, *m.*;

Потрáта, *f.* Verlust, Schaden, vergeblicher Aufwand.

Потрáтити, (-ачáти), *v. a.* viel

verlieren; — ся vergeblichen Aufwand machen; 2) nacheinander tödten, morden lassen.

Потратувáти, *v. a.* zertreten.

Потрáфити, (-фляти), *v. a.* treffen, im Stande sein etw. auszuführen; *v. n.* до кого́ zu jmdm recht kommen, eintreffen.

Потрéба, (потребйзна *К.*) *f.* Bedürfnis, *n.* Noth; Nothdurft, *f.* Nothfall, *m.* Nothwendigkeit, *f. impers.* Ausdr. потрéба es ist nöthig, man bedarf; не — es ist nicht n.; 2) Schlacht, Kriegszeit, *f. Левч.*; 3) s. Пóминки; 4) *pl.* потрéби Schnüre beim Kleid, *pl.*; 5) -йзна Bedarf, *m.* Zubehör, *n.*

Потрéбен, *a.* s. Потрíбний 2).

Потрéбини, *pl. К.* Erforderungen, Gebühren, *pl.*

Потребйти, *v. a.* verbrauchen, verzehren, Aufwand machen, *К.*; 2) vernichten *Ш.* II. 236.

Потребувáти, *v. n.* щось, чогóсь, когóсь, brauchen, nöthig haben, benöthigen, bedürfen.

Потревóжити, *v. a.* beunruhigen, aufschrecken, *Кч.* 6.

По-трéтє, (-є), *adv.* drittens, zum dritten.

Потрймати, *v. a.* eine Zeit lang halten.

Потрйпити, *v. a.* zerdreschen, zerknittern, zerfetzen.

Потринóжити, *v. a.* — кóнї drei Füsse e. Pferdes zusammenkoppeln.

Пóтрíб, -óби, (*d.* пóтрíбка), потрíбє, *n.* s. Потрéба 1), 3).

Потрíбки, *pl.* alles Verbrauchte, *Ст.*

Потрíбáйнє, *n. Под.* Gebrauch, Genuss, *m.*

Потрíбáйти, *v. a. КС.* (83) VII. s. Потребйти 1).

Потрíбний, *a.* nöthig, nothwendig; brauchbar; *adv.* s. Потрéба 1) *impers*; 2) чогóсь dem etwas noth thut, der etw. benöthigt, braucht, bedürftig.

Потрíбність, -ости, *f. coll. Бл.* s. Надíбн.

Потрíпати, *v. a.* sanft schlagen; 2) klopfen (e. Kleid).

Пóтрíпки, *pl.* Fransen, *pl.* (*В.*)

Потрíпувати, *v. a.* когó чим *Не.* schmähen, schelten.

Потрíскати, *v. n.* nach u. nach zerbersten, springen.

I. Потроїти, *v. a.* vergiften.

II. Потроїти, *v. a.* verdreifachen.

Потропйти, *v. a.* treten, trappen, s. Подоптáти (*В.*).

Потросйна, *f. Зг.* s. Трйни.

Потростйник, *m.* Rohrsäuger, *m.* (Salicaria).

По-трóха, (-хи), *d.* по-трóшка, (-ки), *adv.* einwenig, nach u. nach, in kleinen Bisschen.

Пóтрóхи, потрóшини, *Ч.* II. 163. *pl.* Eingeweide, Gekröse v. geschlachteten Vieh od. Geflügel, *n.*

Потрóшник, *m.* Kleinhändler, *m.*

Потрóшня, *f.* Trödel, Plunder, *m.*

Потрóщити, *v. a.* zerschlagen, zerbrechen.

Потрудйти, *v. a.* s. Трудйти.

Потрýпішити, *v. n.* s. Струпішити?

Потрусйти, (-ýшу, ýсиш), *v. a.* s. Потрястй.

Потрутйти, (-учáти, -ýчувати), *v. a.* stossen, anstossen; — кому́ бокй *Кч.* 363. die Seiten tüchtig abweiden; 2) abrechnen, für etw. in Abzug bringen.

Пóтрух, *m.* Gezücht, Gelichter, *n. Ко.* 141. 195; 2) Moder, *m.* verwitterte u. verrottete Reste; 3) — бíлий Lunge, *f.*; — чóрний Leber, *f.*; 4) *pl.* —, пóтрушки s. Пóтрóхи.

Потрýхлий, *a.* moderig, morsch, faul, *К.*

Потрýхнýти, *v. n.* vermodern, morsch werden; 2) sich ermüden; siech werden.

Пóтрюх, *m. Ф.* (*Пр.* V. 265) s. Пóтрух 3)?

Потрюхйкати, *v. n.* s. Пошкандибáти.

Пóтряпки, *pl.* s. Пóтрíпки.

Потрясáйло, (-áйко), *m.* der sich schüttelt.

Потрясáти, потрястй, (-су, -сéш), *v. a.* schütteln; erschüttern: — ся erschüttert werden, wanken, zittern; 2) bestreuen.

Пóтрясок, -ска, *m.* Vogelfalle, *f. Пр.*

Потýга, *f.* Kampf, harter Strauss, *Мс.* 401. Anstrengung, *f.*; 2) Hilfe, *f.* Beistand, s. Відрáда. *ПГ.*; 3) Truppenmacht, *f. Кч.* 182; 4) s. Потýха; *Ном.* III. 10.

Потýгувати, *v. n.* чимóсь sich womit sehr anstrengen, übermässige Leiden erdulden.

Потýжене *n. Зар.* Erstarkung, Kräftigung, *f.*

Потужйти, *v. a.* befestigen, bestärken; 2) *v. n.* eine Zeit lang sich in Wehmuth sehnen, s. Тужйти.

Погýжний, *a. К.* mächtig.
Потýжник, *m.* Machthaber, *К.*; 2) der die Macht jmds bildet, *К. Пот.* III. 112. 133. [tiger werden, *К. ВБ.*
Потужнíти, *v. n.* erstarken, mäch-
Потýла, *f.* s. Потóля, потýха.
Потýлець, -лця, *m.* потульчúвий, *a.* sanft, fügsam, duldsam; 2) Schosskind, *n.*
Потýльнíсть, -ости, *f.* Fügsamkeit, *f.* Sanftmuth, *m.* [mühsam hintrotten.
Потýпати, *v.n.M.* trippelnd fortgehen,
Потупúти, (-пляти), *v. a.* abstumpfen; blasirt machen, *T.*; 2) — óчи в зéмлю, — ся den Blick zur Erde niedersenken. [te Behandlung.
Потýранє. *n.* das Schurigeln, schlech-
Потурáти, *v. n.* комý nachgeben, willfahren; на когó, нá що berücksichtigen, *Пот.* III. 36. [beunruhigen.
Потурóвáти *v.a.* etw. misshandeln,
Потурéмнє, *s. n. a.* Gefängnisgebühr, *f.*
По-турéцки, *adv.* türkisch.
Потурúти, *v. a. H.* 252 antreiben.
Потурнáк, *m.* Renegat (der türkisch geworden), *Мор.*
Потурнýти, *v. n.* sich rühren.
Потурóй, *m.* s. Кертúця.
Потýрчити ся, ein Türke werden.
Потýскнути, *v. n.* finster, trübe werden, verdunkeln, *Кв.* 103; потускúти, *Фр.* matt werden.
Потускувáти. *v.n.* s. Потужúти 2).
Потýха, *f.* Trost; Muth, *m. H.* 226; Aufmunterung; Nachsicht, *f.* — данáти комý; 2) Beschwichtigung, Erleichterung, *f. Кв.* 277.
Потухáти, (-ýхнути), *v. n.* erlöschen, verlöschen, ausgehen. [гасúти.
Потушúти, *v. a.* auslöschen s. По-
Потхнýти, *v. a. Ст.* anhauchen, anblasen. [wirten, s. Погостúти.
Потчинáти. *v. a. gr. Кч.* 259 be-
Потюк, потюх, *m.* Königsschwamm, rother Herrenpilz, *m.* (Boletus regius) *Вол.*; 2) Gerstenammer, *m.* (Emberiza milliaria).
Потюкáнець, -нця, *m.* Art Pilz.
Потюкóвище. *n.* Ort wo viele Pilze потюкú sich finden.
Погюпати, *v. n.* s. Потýпати.
Потя, -яти, (*d.* потятко), *n.* Küchlein, *n.* junges Vöglein.

Пóтяг, *m.* Zug, (Eisenbahnzug); Hang, *m.* Neigung, *f.*; 2) — слóва *К.* Redewendung, *f*; 3) потягом тóго je nachdem *К.*; 4) Gestell, Gehänge, *n. Ст.*
Потягáнка. *f.* das Herumzerren.
Потягáти, потягнýти, *v. a.* hinziehen; rupfen; in die Länge ziehen; ausdehnen; — до сéбе an sich ziehen; 2) — до сýду vor Gericht ziehen, belangen; когó до одвічáльности zur Verantwortung ziehen; 3) einen tüchtigen Zug (Schluck) thun; когó чимóсь jmdm womit einen Schlag, Streich versetzen; 4) — за чимóсь für etwas sein, за кимóсь jmds Partei nehmen; — з когóсь von jmdm etw. (Geld) nehmen; 5) — ся sich recken, s. ausstrecken; s. ausdehnen; (дóвго —) sich in die Länge ziehen, dauern; він дóвго не потягне wird nicht lange leben. [Schuster).
Потягáч, *m.* Knieriemen, *m.* (der
Потягний, *a.* länglich, gestreckt, lang
Пóтяжкий. *a.* zu schwer. [g. (*B.*).
Потямити. *v. v.* s. Попамятáти.
Потяти, (пігнý, пігнéш), *v. a.* zerschneiden, zerhauen, zerschlagen; zernagen.
Потяч, *m.* s. Потюк. [*Гн.* 42.
Потячий, *a.* des потá. s. Кýрячий,
Поуз(ь). *praep.* m. d. *Genit.* entlang, längs, vorbei, *Пот.* II. 21. — вікнá an dem Fenster vorbei, hin; поýзбіч neben, nahe an, *Ох.* 178.
Поузброїти, *v. a.* bewaffnen.
Поунíáчити, *v a.* unirt (katholisch) machen, *Пс.*
Поýрмити, *v. a* zertreten.
Поуслабáти, *v. n.* schwächer, loser, laxer, lockerer werden.
По-ýтру. *adv.* in der Frühe, früh; 2) *Ч. V.* 144 s. Зáвтра.
Поучáти, поучúти, *v. a.* belehren; unterrichten, unterweisen; — ся sich unterrichten lassen, lernen. [richt, *m.*
Поýченє. *n.* Belehrung, *f.* Unter-
Поучéнець, -éнця, *m.* ein Abgerichteter (z. B. Soldat).
Поýчний, *a. Вах.* belehrend, lehrreich.
Пофáмелок, -лка, *m.* weitschichtiger Verwandte. [аувáти.
Пофантазувáти, *v. n.* s. Фанта-
Пофантувáти, *v. a.* nacheinander pfänden.

Пофарбувати, *v. a.* färben.
Пофатати, *v. a.* s. Похапати.
Пóфатний, *a.* s. Похíпний. [re, *f.*
Пофíлок, -лка, *m.* Gattung der Thie
Похáбщина. *f.* Pornographie, *f.*
Похалýпити ся, ein халýпник werden, zum x. herabkommen, (*B.*).
Похáмрати, *v. a.* §. s. Попрáвити
Похапáти, *v. a* wegschnappen, aufgreifen; 2) — ся. *Ст.* sich sputen.
Пóханцем. *М.* на пóханцї, *adv.* schleunig, hastig.
Пóхва, *f.* Scheide, *f.*; Futteral, *n.*
Похвáла, *f.* Lob, *n.* Belobung, Lobeserhebung, *f.*; Lobspruch, *m.*; 2) der Samstag in der fünften Woche der grossen Fasten, *Ч.* III. 12. *Ра.* I. 166. die f. Woche selbst. [delei, *f.*; 2) Prahlerei, *f*
Похвáльба. *f.* *С.* I. 16 Lob, *n.* Lobhu
Похвáлен, *a.* *Ч* V. 940 s. Похвáльний.
Похвáлка. *f.* *dim.* s. Похвáла 1); 2) Grossthuerei, Prahlerei, Drohung, *f.*
Похвалáти, похилáти, *v. a.* loben, rühmen, preisen; 2) — ся чим sich womit rühmen; *b)* -лáти ся prahlen, an drohen.
Похвáльний. *a.* löblich, lobenswert, rühmlich; -а недíля s. Похвáла 2).
Похвáльність, -ости, *f.* Rühmlichkeit, *f.* *Пар.*
Пóхват, *m.* *Н.* 298 das Zugreifen; на пóхватї was am meisten gefasst, gegriffen wird (in d. Räthsel: die Thür), *b)* frei, gleich, schnell bei der Hand, leicht zum Erhaschen, z. Stehlen.
Похвáтань, *f.* Art Fangeisen.
Похватáти. s. Похапáти.
Пóхватний, *a.* was leichter zu fassen, zu nehmen ist, bei der Hand.
Похверцювáти, *v. n.* s. Хверцювáти. *Зах.*
Похвúнець, -нця, *m.* Vaginulus.
Похвúсть, *f.* schlechtes Wetter.
Похвортýнити комýсь, Glück bringen, *Ст.* для -ла.
Похибá, *f.* Fehltritt, *m.* *Зар. d.* пóхибка Versehen, *n.* kleiner Fehler, Verstoss, *m.*
Похибúти, (-бляти), *v. n.* verfehlen, verpassen, verlieren; fehlen, verstossen.
Похúбний, *a.* fehlerhaft, irrthümlich, irrig, unrichtig; 2) unehrlich.
Похúбність, -ости, *f.* Fehlerhaftigkeit, *f.* Irrthum, *m.* Unrichtigkeit, *f.*
Похибувáти ся о чім, zweifeln, *Пав.*
Похизувáти ся. stolzieren, prahlen (в чім), *Ст.* *Зак.*; 2) Spass treiben.
Пóхил, *m.* das Bücken, Bückling, *m.* *Ру.*
Похúлий, *a.* niedergebeugt; schief wachsend, sich niedersenkend (дéрево).
Похúлистий, *a.* hingebeugt, -geneigt, abhangend, schief, sich leicht niederbeugend, *К.*
Похилúти, (-лúти), *v. a.* niederbeugen, neigen; — ся (und *v. n.*) sich — —, gebückt hingehen.
Похúлість, -ости, *f.* Neigung, *f.* *СМ.* s. Спохúлість.
Похúльний, *a.* sich leicht niederbeugend, biegsam; hinfällig, schwach; 2) ergeben, unterthänig, *Гол.*
Похúльце -деревцé, *n.* niedrig gebeugtes, abhangend wachsendes Bäumchen. [sein, kränkeln.
Похúрiти, *v. n.* eine Zeit lang krank
Похитáти, похúтувати, *v. a.* schütteln; hin u. her bewegen; — ся; похитнýти ся *Ш.* I. 202. schwanken, wanken.
Похитвáнити, *v.n.* (*Фр.*) s. Поганíти.
Похúтуване, *n.* das Schütteln, *К.*
Похівнúк, *m.* s. Пóхва.
Пóхівок, -вку, *m.* s. Похóвок.
Пóхід, -оду, *m.* Gang, *m.* Auftreten, *n.*; 2) Zug, Feldzug, Marsch, *m.* *adj.* похíдний s. Похóдний.
Похíдник, *m.* Fackelträger, *m.* *ГШ.*
Похíдня, *f.* Fackel, *f.* *ГШ.* *ВЕ.* s. Смолоскíп.
Похíп, -опу, *m.* до чогóсь, *Гол.* Antrieb, Trieb, Drang *m.* Lust, Neigung, *f.*
Похíпливий. *М* II. 136. похипний, *a.* bereitwillig zu fassen, strebsam, schnell, hastig, rührig, behend, flink, betriebsam, unternehmungslustig; geneigt, *Фр.* *a b.* übereilt, *У.*
Пóхісний. *a.* *Зр.* s. Похипний.
Похісенувáти ся, s. Попорнеувáти ся.
Похіть, похіглúвий. & s. Пóхоть &.
Похлепнýти ся, *Н.* 230 beim gierigen Essen schlecht aufschlucken.
Похлептáти, *v. a.* einwenig schlappen, schlappern. [niederwallen, *Ст.*
Похлинýти, *v. n.* (wellenförmig)

Похлйня, *f. Ст.* Einfluss, Eindruck, *m. Зак.*

Похлїбувати. *v. n.* комýсь schmeicheln, *К.*

Похлїбця, *m.pol.Кч* 15.s.Облéсник.

Похмáрити, *v. a.* Wolken bilden, W. aufziehen lassen; — ся mit Wolken sich bedecken, wolkig, umwölkt werden.

Похмáрний, *a. Пу.* bewölkt.

Похмелйти ся, *Р.* II. 21. (-міл-), похмілятися, *П.* 179. sich berauschen, s. benebeln; 2) Kopfweh vom Saufen haben.

Похмерістáти, *v.n.* schlecht eggen.

Похмíль, *m.* похмíля, *n.* Rausch, *m.* Betrunkenheit, *f.* з похмíля im Rausch; 2) Kopfweh nach starkem Rausch, *n.*

Похмýрий, похмýрний, *a.* wolkig, bewölkt, umwölkt, düster, umdüstert; barsch. [den, *Кв.* 7. griesgrämig w.

Похмýрити ся, düster, finster wer-

Похмýрниця, *f. Bein.* e. Weibes vom finsteren, düsteren Wesen.

Похмýрність, -ости, *f.* Umwölktheit, *f.*; 2) finsteres Wesen.

Похнюпа, *m. f.* Kopfhänger, *m. К.*

Похнюпий, (-енький), *a.* nieder gebeugt, -gebückt, cretinartig, *К.С.*I. 189.

Похнюпити ся, den Kopf hängen lassen, betrübt, verdriesslich sein, *С.*I.39.

Поховáти, *v. a.* alles verwahren, verbergen, aufheben; 2) beerdigen, begraben, bestatten; — ся sich verstecken.

Похóвзнути ся, похóвзти ся, ausgleiten, ausglitschen; (-óвз- *У.*).

Похóвок, -вку, *m.* s. Пóхорон.

Похóд, *m.* (*d.* похóдонько). s. Пóхід, *III.* II. 79; пóходи, *pl. Ч.* V. 92?

Похóда, *Ч.* IV. 276, похóдка *Кв.* 19. *f.* Gang, Tritt, *m.*

Похóденьки, *pl. Нс.* gemächliches Hin- u. Hergehen; 2) *Ч.* III. 99 Art Spiel, Gang ohne Ende. [Пóхід, хід.

Похóдець, -дця, *m. АД.* I. 305 s.

Походжáлий, *a.* bejahrt, (*Фр.*).

Походжáти, похóджувати, *v. n.* собі gemächlich hin u. her gehen, spazieren. [mung, *f.*

Похóдження, *n.* Herkunft; Abstam-

Похóдистий, *a.* sanft abfallend, *В.*

Походйти, *v. n.* кудáсь hin u. her, auf u. ab gehen, wandeln; 2) коло чогóсь sich worum viel Mühe geben, eifrig etw. besorgen; 3) з відкись, від когóсь, від чогóсь herkommen, abstammen, herrühren; 4) на щось *М.* II. 123, ähnlich sein, gleichen, zutreffen; 5) *impers.* не похóдить комýсь (m. d. *Inf.*) es ziemt nicht, es geht nicht an, *Ф.*

Похóдний, *a.* zum Feldzuge, zum Marsch, zur Reise geh; *С.* II. 126; 2) abstammend, abgeleitet, derivat; 3) -а пивниця, s. Походюций 2).

Похóдниця, *f.* Processionsspinner, *m.* (Gastropacha processionea).

Похóдність, -ости. *f.* Abstammung, Derivation, *f.*

Походюший, (-дýщий), *a.* geschäftig hin u. her gehend, sehr oft auf u. abgehend; 2) -а яма, пивниця halb in der Erde befindliche, leicht zugängliche Vorrathsgrube, Erdkeller, *m.*

Пóходя, *adv.* (*ptc.*) gehend, wandelnd, *Нс.* [kömmling, Nachkomme, *m.*

Похожéнець, -нця, *m. Пар.* Ab-

Похóжий, *a.* на когó jmdm ähnlich; 2) *s. a. m.* † Bauer mit dem Rechte der Freizügigkeit, *m.*

Похóжість, -ости, *f.* Aehnlichkeit, *f.*

Похолїтáти, *v. a.* einwenig rütteln, schütteln, hin u. her bewegen.

Похолоднїти, похолодáти, похолóти, *v. n.* erkalten, kühl werden.

Пóхоп, *m.* похóпливий, *М. Нс.* s. Похіп, похіпливий etc.

Похóпити, *v. a.* щось собі schnell begreifen, auffassen; 2) — ся sich zurechtfinden; *b*) — ся *Нс.* s. Встигнути.

Пóхорон. *m.* Begräbnis, *n.* Bestattung, *f.* Leichenbegängnis, *n. adj.* пóхорóнний.

Похоронйти, (-нйти), *v. a.* begraben, beerdigen, bestatten. [s. Схóвок.

Пóхоронок, -нку, *m.* Versteck, *n.*

Похорувáти ся, nacheinander krank werden. [sternheit, *f.*

Пóхоть, *f.* Begierde, Wollust, Lü-

Похотїти, *v. n.* s. Схотїти, *Ф.*

Похотлйний, похóтний, *a.* wollüstig, lüstern, geil.

Похóтник, *m.* Wollüstling, *m.*

Похóтствувáти. *v.n. gr.* begehren.

Похóчувати, *v. n.* dann u. wann wollen; не — nicht gern wollen.

Похрéбтина, (-ниця), *f.* Rückenstück, *n.* -theil, *m.*; Rückenborsten, *pl.*; 2) -нна, *N.* e. полонина.

Похрéстини, *pl.* nachmalige Bewir-

tung der Taufpathen, Nachtaufschmaus. *m.*
Похрестити. *v. a.* nacheinander
Похрестний, *a.* Pathen-. [taufen.
Похрестник, *m.* (-иця, *f.*) Täufling, *m.* [kuss wechseln.
Похристосувати ся, den Oster-
Похрупка, *f.* Knorpel, *m.* [den.
Похудинути, *v.n.* mager, hager wer-
Поцапити, *v. a.* §. erfassen.
Поцапіти, *v. n.* § stutzig werden.
Поцапки, *adv.* s. Цапки; 2) на- s. Похапцем etc. [herrschen.
Поцарствувати, *v.n.* eine Zeitlang
Поцинкувати, *v. n.* verzinken; *sbst.* поцинковане, *n.* Verzinkung, *f.*
Поцїль, поцїлунок, -нка, *m.* Kuss, *m.* [zielen, einschlagen.
Поцїлити, поцїляти, *v. a.* treffen,
Поцїлувати, *v. a.* küssen.
Поцїнити, поцїнувати, *v. a.* abschätzen, den Preis ansetzen, taxieren, *АД.*I.165; 2) dh Licitation verkaufen, *Щог.* 83. [sigtem Preise, *М.* I. 59.
Поцїнно, *adv.* zu billigem, gemäs-
Поцокувати, *v. n.* § (на щось) etw. missliebig, misslich finden, s. Цокати.
Поцудувати, *v. n.* s. Почудувати.
Поцукроватїти, *v. n.* den Zuckerstoff ausscheiden.
Поцюкати, *v. a.* leicht etw. anhauen.
Поцяпати, *v. n.* in Tropfen niederfallen.
Поцятати ся, *Кв.* 7. s. Цятати ся.
Поцяти, *v. a.* in d. Kinderspr. s. Почепати.
Поцяткувати, *v. a.* mit Flecken versehen; *ptc.* -кований gefleckt, *Пол.*
Поцяцькувати, *v. a.* mit Stickerei zieren, schmücken, *Пс.*
Почадїти, *v. n.* wegen der Dunstbetäubung, krank od. todt werden.
Почарувати, *v. a.* s. Чарувати.
По-частн, *adv.* theilweise, zum Theil, gewissermassen.
Почастоване *n.* почастунка *f. dim.* *Me.* 201 Bewirtung, *f.* Tractament, *n.*
Почасту, (-о). *adv.* öfters. [ren.
Почастувати, *v a* bewirten, tractie-
Почати, *v. a.* s. Починати; 2) schwanger werden, empfangen; — ся empfangen werden, *К.*; *ptc.* початий angefangen, angeschnitten (хлїб); angezapft (бочка).

Початок, -тку. *m.* Anfang, Ursprung, *m.*; 2) *pl.* Anfangsgründe, *pl. adj.* початковий, anfänglich, Elementar-. *Пар.*
Початок, -тка, *m.* — кукурудзи, Kukuruzkolben, *m.* *Левч.* [*КС.*(83)II.394.
Початуха a. *f.* die den Anfang macht
Почва, *f.* Grund, Boden, *m.* *Пар.*
Почвалати. s. Чвалати.
Почвар, *f.* *К.* Unfug, *n.* Unthat, *f.*
Почвара, *f.* *Левч.* s. Почтвір. *Пот.* III. 36. [monstruös, gräulich, *Фр.*
Почварний, *a.* Larven-, verzerrt,
Почезнути, *v. n.* s. Пощезати.
Почекати, *v. a.* einwenig warten, verziehen.
Почелюсть, *f.* Backenstreich, *m.* *Пар.*
Почелюстки, *pl.* der Raum hinter den челюсти im Backofen.
Почелюстнувати, почелюстнути, *v. a.* кого jmdm e. Backenstreich geben, *Пар.* [вати.
Поченчикувати s. Почимчикувати.
Почен, *Ш.* II. 179?
Почепини, *pl.* Anlegung der Frauenhaube bei d. Hochzeit, *f.*
Почепити, *v. a.* die Frauenhaube der Braut anlegen; 2) —, почіпляти anheften, -knüpfen; — ся sich — —, за руки etc. sich (einander) bei den Händen etc. fassen.
Почервачений, *a.* wurmstichig, *В.*
Почервонїти, *v. n.* und — ся roth werden, sich röthen, erröthen.
Почеревина. *f.* Bauchstück, Fleischstück vom Bauche, *n.*
Почеревиця, *f.* Bauchfluss, *m.* Diarrhöe, *f.*; 2) rothe Ruhr.
Почередно, почерезно. *Кв.* 322, *adv.* = по чераї nach der Reihe, abwechselnd.
Почерез. *praep.* s. Через *Ф.* (*Р.* X. 153); 2) *adv.* schnurstracks über.
Почерк. *m.* Schriftzug, *m.* Schrift, Hand, Handschrift, *f.* *С.* I. 163; 2) Zug, Grundriss, Charakter, *Гол.*
По-черничи, *adv.* wie ein Mönch, nach Mönches Sitte. [fen, entnehmen.
Почерпати, почерпнути, *v. a.* schöp
Почесати, почісувати, *v. a.* nacheinander kämmen; s. Чесати.
По-чески, *adv.* čechisch, böhmisch.
По-чеський, *adv.* *Ч.* IV. 565. *К.* s. Честно, *Н.* 23.

Почéсне, *s.n.a.* gastliche Bewirtung, Traotament, *n.*

Почéсниця, *f.* Aedia, *B.*

Пóчесть, *f.* Ehre, Ehrenbezeigung, *f.*; 2) Ehrenstelle, *f.*

Почéстний, (-чéсн-), почéтний, *a.* ehrbar, ehrsam, ehrenhaft, würdig, ehrlich *K.* — член Ehrenmitglied, *n.*; 2) ansehnlich; hübsch, angenehm.

Пóчет, *m.* s. Почóт; 2) Zehrungsaufwand, *m.* Regiekosten, *pl.*; 3) весь — був Alles war hinlänglich, im Ueberfluss; 4) Kleid, Oberkleid, *n.*

Пóчеть, *f.* Geräth, u. das Nöthige zum Fuhrwerk, s. Снасть.

По-тетвéрте, *adv.* viertens. [ти.

Почетвертувáти, s. Четвертувá-

Почивáти, *v. n.* s. Спочивáти.

Почикрúжити, *v. n.* zerstückeln, zerschneiden, *Кн.* massacrieren.

Почимчикувáти, *v.n.* gemüthlich, fürbass hingehen, hinlaufen, -trotteln.

Пóчин, *m.* Anfang, Beginn, *m.*

Починáлець, -лця, *ОП.* починáтель, *K. m.* Initiator, Urheber, *m.*

Почúнане, *n.* das Beginnen, Thun, (bes. eitles, übermüthiges).

Починáти, *v. a.* anfangen, beginnen, anheben; з чогó, від чогó — von wo —; — хлїó anschneiden; — бóчку, anzapfen &; 2) собі (гóрдо, зле) stolz auftreten, schlechte Streiche spielen; 3) das Grundgewebe anlegen, *Ч.IV.136.*

Починúти, *v. a.* etw. machen bes. mittels Zauber schädigen; 2) — збіже reinigen, überkehren.

Починовнúчити, *v. a.* amstmässig zurichten, zu Beamten machen, *K.*

Почúнок, -нка, (*d.* -нúночок), *m.* s. Пóчин *IГ.*; 2) eine volle Spindel Gespinstes, Garnes; 3) *pl.* почúночки Sumpfspierstaude, *f.* (Spiraea ulmaria & S. filipendula).

Почúстити, *v. a.* s. Чúстити; — ся sich von verbotenen Büchern etc. bereinigen, *Кн.*

Пóчит, *pl.* s. Пóчет 2).

Почúтане, *n.* Verehrung, *f. K.*

Почитáтель, *m.* Verehrer, *m. Шй.* (-áтелька, *f.* -ін, *f.*

Почитáти, почúтувати, *v. a.* einwenig lesen; vorlesen, verlesen, die Namen vorlesen, namentlich aufrüfen; vortragen; 2) erwähnen, anrechnen, gedenken; 3) verehren, hochachten, hochschätzen.

Пóчіль, *f.* Geschlecht, Sexus, *m.*

Пóчка, *f.* Obstkern, *n.*; 2) Niere, *f.* s. Нúрка, *H.* 36. *pl.* Gedärme, Eingeweide, *n.* (*B.*).

Почкáти, s. Почекáти.

Пóчкуй, *m. N.* e. Berges.

Почлúвість, -ости, *f. Гол.* III. 420 ehrendes Geschenk. [chen.

Почмúхати, *v. n.* schnuppern, rie-

Почóвгати, *v. n.* hinschlendern.

Почолóмкати ся, einander grüssen.

Почорнúти, *v.a.* schwärzen, schwarz anstreichen.

Почорнїти, *v. n.* schwarz werden.

Почортúти ся, eingeteufelt werden, *Фр.*

Почóт, -бóту, *m.* Ordnung, Reihe, *f.* Rang, *m.* по почóту nach der O., n. d. R., n. d. R.; 2) Ceremoniell, *n.* Gefolge (bei d. Hochzeit u. bei d. Begräbnis). *n.* Leichenzug, *m.Кв.*63; Heerbann, *m.K.*; 3) Ehre, *f.* Ansehen, *n. Кв.* 91. *Ш.* I. 378,

Почóтний, *a.* s. Почéстний.

Пóчта, *f.* Post, Poststation, *f.*

Почтáр, *m.* Postmeister, Posthalter, *m.*; 2) s. Почтилїóн.

Почтáрка, *f.* Gattin des почтáр, *f.*

Почтáрство, *n.* Postwesen, *n.* Postdienst, *m.* [lichkeit, *f.*

Почтúвість, -ости, *f. Ков.* Ehr-

Почтилїóн, *m.* Postillon, *m.*

Почтóвий, *a.* Post-; почтовé, *s. n. a.* Postporto, *n.*

Почубéнь, -бня, почубéнько, *m. gew. pl.* -ків дáти Ohrfeigen geben, schlagen, raufen.

Почýбити ся, s. Чýбити ся.

Почувáне, *n.* Gefühl, *n.* Empfindung, *f.Ст.ОП.*; 2) Instinct, *m.* (*n.хвор.*43).

Почувáти, *v. a.* empfinden, fühlen, spüren; 2) — ся до чогó sich zu etw. gedrungen fühlen, etw. als seine Pflicht anerkennen, — на дóбре *Кч.* 33; *b*) sich zu etw. bekennen, sich schuldig, getroffen fühlen; — ся до винúй; *c*) sich schwanger fühlen. [[empfinden.

Почувствувáти, *v. a.* fühlen,

Пóчуд, на — *АД.* I. 209 s. Прúчуд, на —.

Пóчуде, *n.* Wunderding, Monstrum, *n.*

Почудувáти, *v. a.* wunderliche Streiche spielen, Unfug treiben, spassen; почýдувати ся sich wundern, staunen.
По-чужиньому, *adv.ГР.*5. fremd, ausländernd. [entfremden.
Почужи́ти ся, *Гол.* III. 255 sich
Почурíти, *v. n.* zu rieseln anfangen.
Почурýкати, *v. a. Кух. Ос.* (61) XI. 10. Побалáкати? [sein, *n. B.*
Почуствóване, *n.*Gefühl,Bewusst-
Почýстрити, *v. a.* § geisseln, züchtigen. [fühl, *n.* Ahnung, *f. в.* +*М.*
Почуте́, *n.* Gefühl, *n.*; 2) Vorge-
Почýти, *v. a.* s. Почувáти; на когó — *ІГ.* 13.; 2) hören, zu hören bekommen, horchen.
Почутли́вий, *a. Зг.* empfindlich, empfindsam, zart. [*f. Пол.*
Почýтність, -ости, *f.* Empfindung,
Почухрáти, *v. n.* § fortgehen, Reisaus nehmen.
Почýхувати, *v. a.* s. Чýхати.
Пошанóване, *n.* пошанóвок, -івку, *m.* Schonung, *f.* rücksichtsvolles Benehmen; Ehrerbietung, Achtung, *f.*
Пошанувáти, *v. a.* s. Шанувáти.
Пошанкувáти, *v. a.* когó. *Кч.* 296 jmdn dh das Abnehmen der Mütze grüssen; — ся einander grüssen.
Пóшар, (*d.* пóшарок), *m.* Landstrich, Strich, *m.* Landstrecke, *f. B.*
Пошарпýшка. *f.М.* III. 80 lästiges, wiederholtes Reissen, Stossen u. Zerren.
Пошаткувáти, *v.a.*s.Шаткувáти.
Пошатнýти ся, *Мор. gr.* s. Захитáти ся.
Пошафлювáти, *v.a.R.* 82 суконькáми — dh das Schleppen rauschen?
Пóшва, *f.* s. Пошите́. Strohdach, *n.*
Пошви́дше, *adv.* möglichst schnell, bald. [mit Einbug, *f.*
Пóшев, *g.* пóшву, *m.* Doppelnaht
Пóше́вка, (*d.* пошевчи́на), *f* s. Пíшва. [Шелестíти.
Пошеле́сник, *m.* Strohsack, *m. vgl.*
Пóшепки, на —, *adv.* lispelnd, flüsternd, *Фр.*
Пóшепт, *m.* Geflüster, *n.* das Raunen.
Пошептáти, пошепотíти, пошéптувати, *v. a.* flüstern, zuflüstern, ins Ohr sagen, raunen; murmeln. [bedecken.
Пошерепíти, *v. n.* sich mit шерéп
Пóшерсть, *f. Н.* 160. s. Пóшесть.
Пошéрхнýти, *v. n.* rauh rissig, werden. [Pest, *f.*
Пóшесть, *f.* Epidemie; Landplage;
По-шéсте, *adv.* sechstens.
Пóшестний, *a. Под.* epidemisch.
Пóшиб, *m.* Eindruck, *m. М.*+*Е.* 67.; 2)Schlag, *m.*Art, *f.* Manier, *f.Пот.* III.96.
Пошибáти, пошибнýти,пошиóсти, *v. a.* treffen, schlagen; гадки́ мене́ пошибáють die Gedanken erschüttern mich von Zeit zu Zeit. [lepsie, *f.*
Пóшибка, *f.* s. Пóшесть; 2) Epi-
Пошивáльник, пошивáч, *m.* Dekker e. Strohdaches, *m.*
Пошивáти, *v. a.* s. Пошúти.
Пошúпати ся, *У.* sich kratzen.
Пошири́стий, *a.* ziegeldachig, geschindelt (imbricatus). [machen.
Пошири́ти, *v. a.* zu breit, breiter
Пóширокий, *a.* zu breit.
Пошите́, *n.* Strohbedachung, *f.* Strohdach, *n.*; 2) бóже das Blaue, blaue Nichts, *Н. п.* 41. не мáти когó за бóже — jmdn für Nichts halten; взáти когó за бóже — jmdn bei den Haaren, beim Schopf nehmen.
Пошúти, (пошúю, пошúєш), *v. a.* zusammen-, nacheinander nähen; 2) womit überziehen; ein Strohdach legen, — хáту eine Hütte mit Stroh decken; 3) — ся *Не.* (*хм.* 334) hineinschlüpfen, -schleichen, sich verbergen; *b*) чимóсь дóбре worin viel gewinnen, davontragen, sich bereichern; *c*) в дýрнї zum Narren werden, ein N. bleiben.
Пошівáй, *f.* s. Пошите́ 1).
Пóшість, -ести, *f.* s. Пóшесть.
Пошкандибáти, s. Шкандибáти.
Пошкарýбнути, *v. n.* sich mit e. harten Kruste überziehen.
Пошкодувáти, *v. a.* s. Шкодувáти; 2) den Schaden ersetzen.
Пошкрóбати, пóшкробок, etc. s. Поскрóбати, пóскріо etc.
Пошлúна, *f. К.* † altes Herkommen, alter Brauch; 2) пóшлина, *gr.* s. Мúто, Zoll, *m.*
Пошлятúся, s. Шлятúся.
Пошлях, *m.* Spur, *f.* Anzeichen, *n.*
Пошматувáти, *v. a.* zerstückeln.
Пошмуглятúти, *v. a.* wund reiben.
Пошнúпати, *v.a.* § s. Похóпити 1); ausschnüffeln.

Пóшóв, -шви, *f.* s. Пóшва.
Пошопотíти, *v. n.* s. Пошéптáти.
Пóшоптом, *adv. M.* III. 88 s. Пóшепки. [*Gr.* 25. *vgl.* Шпáти.
Пóшпай, *m.* s. Понóва, Fährte, *f.*
Пошпýрити, *v.a. Не.* s. Шпýрити.
Пошрáмити, пошрамувáти, *v. a.* mit Schrammen, Narben bedecken.
Пóшта, поштáр & s. Пóчта; 2) Posten, *m. Ф.* [sein.
Поштарювáти, *v. n. K.* Postillon
Поштúво, *adv. Cm.* in Zucht und Ehren.
Поштівнúчий, *a. ОП.* s. Почтóвий.
Поштóвхати, *v. a.* s. Штóвхати.
Пóшторц, на — *adv.* s. Штóрцом.
Поштуркáч, *m.* s. Потúр 2).
Поштýркувати, *v. a.* когó jmdn oft stossen, schurigeln.
Пóшук, *m.* пошýканка, *f. M.* III. 103. das Nachsuchen, Nachfrage, *f.* s. Пóпит.
Пошукáти, *v. a.* nachsuchen.
Пошумíти, *v. n.* rauschend hinströmen; 2) schäumen. [kriebeln.
Пошурудýрити, *v. a.* § streicheln,
Пощáда, *f.* пощáдженє, (-дíнє, *Зг.*) Schonung, *f.* Erbarmen, *n.* [дúти.
Пощадúти, пощаджáти, s. Щапóщадок, -дка, *m.* Afterkind, *n. Пар.*
Пощáсність, -ости, *f.* Glück, Wohlergehen, *n. B.*
Пощастúти, s. Щастúти.
Пóщенє, *n.* das Fasten.
Пóщик, *m. Ф.* (*Пр.* III. 226) letzter Rest; Spur, *f.*?
Пощúкувати ся, Schlucken haben.
Пощипáти, (-ипувати), *v.a.* (klein) kneipen, zerpflücken; spleissen, spalten.
Пощитáти, *v. a.* zählen, be-rechnen, einnehmen. [wornach, worum.
Пó-щó? weshalb, weswegen, warum;
Пощýпувати, *v. a.* einwenig befühlen, betasten.
Пóяв, *m. У. Мх.* поява, *Гол.* появина, *Кл. f.* (concrete) Erscheinung; Verwirklichug, *f.*
Появúти, появляти, появлювати, *v. a.* aufweisen, erzeugen, hervorbringen, *K.* I. 57; — ся erscheinen, aufkommen.
Появленє, *n.* das Erscheinen, Aufkommen; 2) Erzeugung, *f.*
Пóявно, *adv. T.* s. 'Явно.
По-якóму, *adv.* s. Як.
Поякшати ся з ким, § sich mit jmdm verbinden, *K.*
Поялúти, *v. a.* schmücken, *Gr.* 25. *vgl.* 'Яти ся (яло ся).
Поянú, *f.* schön gepflegtes Vieh.
Пóярка, *f.* junges Schaf; 2) Lammswolle, *f. adj.* поярковий.
Пóяс, (*d.* поясéць, поясóк, -ска), *m.* поясúна, поясни́на, *f.* Gürtel, Gurt, *m.* (nicht ledern). [rung, *f.*
Поясненє, *n.* Erklärung, Erläute-
Поясники, *pl.* Lycopodium.
Поясни́ти, (ясня́ти), *v. n.* erklären, erläutern.
Поясáний, *a.* s. Перíстий.
Пóясниця, *f.* Gegend um die Hüften, Gürtelgegend, *f. Кч.* 279. Lenden, Hüften, Weichen, *pl.* Taille, *f.*
Пра-, die Partikel bedeutet in Zusammenrückungen: „vor", ur-, ahn-, erz-, *Mi.* II. 362. [Ahnfrau, *f. adj.* прабáбин.
Прабáба, прабáбка, *f.* Urgrossmutter,
Прабáтько, *m.* Urahn, *m. gew. pl.* прáбатьки, Voreltern, Urväter, Vorfahren, Ahnen, *Левч. Пар.*
Прáбистий, *a.* — чóбіт eng.
Прáбісь, прáбос, *adv.* in Stiefeln ohne Socken od. Fusslappen; 2) на прáбісь * ganz u. gar, gänzlich.
Прáбісьний, *a.* -а ногá bloss; blossfüssig. [(böse) Urgötter.
Прáбог, *m. pl.* прабóги *П. п.* 13.
Прáвда, (*d.* -бнька, -ýсенька, *Л.* 64), *f.* Wahrheit, Wahrhaftigkeit, *f. adv.* es ist wahr; 2) Recht, *n.* Gerechtigkeit, Billigkeit: твоя́ & — du & hast recht; прáвду в когó genau so wie jmd.; 3) Rechtschaffenheit, *f.*: по прáвдї жúти ehrlich & —; оні́ вже на прáвдї, ми ще на крúвдї (von den Verstorbenen).
Правдáти, *v. a.* зéмлю *Ф.* Recht üben auf Erden, richten; — ся s. Правдувáти ся.
Правдúвий, правдúвен, *K.a.* wahr, echt; 2) wahrheitsliebend, treu, *Ш.* II. 33.
Правдúвість, -ости, *f.* Wahrhaftigkeit, Echtheit; 2) Rechtschaffenheit, Rechtlichkeit, *f. K.* [verwirklichen.
Правдúти, *v.a. M.* II. 95. wahr machen,
Правдлúвий, *a.* wahrhaftig, recht, wahrheitsliebend.
Прáвдний, *a.* wirklich.
Правдозвíстний, *a.* wahrheit-

verkündend, rechtverk. *B.*

Правдолю́бний, правдолю́бець, -бця, *a.* wahrheitsliebend. [heitsliebe.

Правдолю́бність, -ости, *f.* Wahr-

Правдомо́вний, *a.* wahrsprechend, die Wahrheit redend.

Правдо́та, *f. Ст.* s. Пра́ведність.

Правдува́ти, *v. n.* (*Кн.* кри́вда вельмо́жно правду́є) richten, walten; 2)— ся з ким mit jmdm rechten, streiten.

Пра́ве, пра́ві, *pol. adv.* s. Ма́йже.

Пра́ведний, *a.* gerecht, rechtschaffen, ehrlich; tugendhaft.

Пра́ведник, *m.* der Gerechte, Rechtschaffene; (-ниця, *f. Кн.* die G. R.) die G. R.; *adj.* пра́ведничий des (der) — —.

Пра́ведність, -ости, *f.* Rechtschaffenheit, *f.* Biedersinn, *m.* Tugend, *f. Ст.*

Праве́дчий, *a. Ос.* (62) VII. 63 juridisch.

Пра́вež, *m.* s. Пра́вленє.

Правесний, *a.* rechterblich; rechtmässig, *Пар.*

Пра́весник, *m.* Rechterbe, *m.*

Праве́сність, -ости, *f.* Rechtmässigkeit, *f. Пар.*

Правиво́рець, -рця, *m.* Urwähler, *m.*

Правиво́ри, *pl.* Urwahlen, *pl.*

Пра́вий, (*d.* -е́нький), прав, *a.* recht, rechtteilig, zur rechten Hand, (-а рука́); 2) gerade; 3) recht, rechtlich, rechtschaffen; 4) echt, wahr; 5) Пра́ва середа́ mitte der 50-ниця *Ч.* III. 29.; *adv.* пра́во s. Про́сто, пра́мо, на — rechts; *b*) eben, gerade, just.

Пра́вильний, *a.* regelmässig, gesetzmässig, richtig.

Пра́вильник, *m.* Canon, *m.*

Пра́вильність, -ости, *f.* Regelmässigkeit, Gesetzmässigkeit, Correctheit, *f.*

Пра́вило, *n.* Regel, Richtschnur, Vorschrift, *f.* Lehrsatz, *m.* 2) правило, Richtscheit, *n.* Stiefelleisten, *m.*; Steuerruder, *n. Мор.*

Прави́тель, *m.* Regierer, Lenker, Führer, Statsmann, *m.*; s. Управи́тель *Ш.* I. 256; *adj.* прави́тельний Regierungs-; staatsmännisch, *У.*

Прави́телька, *f.* Lenkerin, Vorsteherin, Verweserin, *f.*

Прави́тельство, *n.* Regierung, *f.* *adj.* правительственний.

Пра́вити, *v. a.* чим etw. lenken, verwalten, worüber herrschen, regieren; 2) — набо́женьство den Gottesdienst halten, verrichten; — ма́сло Butter machen; 3) fordern, verlangen (einen Preis); eintreiben; 4) *v. n.* anhaltend reden, schwatzen; 5) streben, trachten, *M.* III. 4.

Прави́ця, *f. ОП.* die Rechte, rechte Hand. [гро́шей *M*+*Б.* 357 Forderung, *f.*

Правіжка, *f. Ст.* s. Право́ванє; 2)—

Пра́вік, *m.* Urzeit, Vorzeit, *f.*

Правічка. *f.* § reine, keusche Jungfrau.

Правічний, *a.* uralt, *Зг.*

Пра́вленє, (-ліне), *n.* Regierung, Lenkung, Verwaltung, *f.* *adj.* правлїнний, *T.* s. Правительстве́нний.

Пра́вний, *a.* gesetzlich, gesetzmässig, rechtmässig, legitim, Rechts-.

Правни́к, *m.* Rechtsgelehrter, Rechtskenner, Jurist, *m.* 2) Hörer der Rechte, *m.* *adj.* правничий

Пра́вність, -ости, *f.* Gesetzmässigkeit, Legitimität; 2) Moral, *f. До.*

Пра́вну́к, *m.* Urenkel, *m.*

Пра́вну́ка, (*d.*-учка). *f.* Urenkelin, *f.*

Правнуча́та, *pl.* Urenkel, *n.* Urenkelinnen, *pl.*

Пра́во, *n.* Recht; Gesetz, *n. pl.* пра́ва́, die Rechte, Rechtstudium, Jus, *n.*; 2) Schlussverhandlung in e. Gerichtsitzung od. Gemeindeversammlung (*Фр.*); 3) Process, *m.* бу́ти з ким у пра́ві mit jmdm e. Process führen.

Правобі́чний, *a.* rechtseitig, an der rechten Seite, am rechten Ufer gelegen; -а Украї́на, правобо́че, *n.* Ukraina am rechten Ufer des Дніпро́.

Право́ванє, *n. T.* Leitung, Fügung, *f.*; 2) Rechtstreit, *m.*; Process in e. Rechtsache, *m.* [Пра́вний.

Правови́й, *Кн.* правови́тий, *T. a.* s.

Правови́д, правозна́вець, -вця, *Term. m.* s. Правник 1).

Правові́ре, *n. Ну.* правові́рність, -ости, *f.* Rechtgläubigkeit, *f.*

Правові́рний, *a.* rechtgläubig.

Правода́вець, *m.* -а́нство, & s. Законода́вець &.

Правода́тний, *a.* gesetzgebend, *B.*; -а до́шка Gesetztafel, *f. Пар.*

Правду́шний, *a.* von rechtlicher Gesinnung, bieder, rechtschaffen, redlich, *Макс.*

Правозна́вство, *n. Term. Фр.*

Rechtswissenschaft, -kunde, Juristerei, *f.*

Правóкість, -óсту, *m.* s. Живóкість.

Праволóжний, *ГШ.* праволóжний, *a.* eheleiblich, ehelich.

Правомисля́чий, *a. Мх.* gutgesinnt.

Правомíрний, *a. Кн.* rechtmässig, gesetzmässig, *Кн. Зг.*

Правóпись, правóписьмо, *n.* Rechtschreibung, Orthographie, *f.*, *adj.* правóписний zur O. geh., die O. betreffend.

Правописáти, *v. n. ГШ.* rechtschreiben, orthographisch schreiben.

Правоправля́щий, *a.* † *Пу.* recht, gutführend.

Праворýский, *a Ф.* echt ruthenisch, e. kleinrussisch.

Праворýч, *adv.* zur rechten Hand, rechts.

Правосúльний, правостíйний, *a.* rechtskräftig, rechtsbeständig, rechtgiltig, *Term.*

Правосúльність, правостíйність, -ости, *f.* Rechtkraft, Rechtsbeständigkeit, -giltigkeit, *f. Term.*

Православе, *n.* православність, -ости, Rechtgläubigkeit, Orthodoxie, *f.*

Православний, *a.* s. Праворíрний, orthodox, bes. griechisch — orientalisch, nicht unirt.

Правосýде, *n.* Gerechtigkeit, *f. К.*

Правосýдець, -дця, *m.* Richter, *m. Кл.*

Правосýдний, *a.* gerecht, *Макс.*

Правотá, *f.* Gerechtigkeit, Ehrlichkeit, Redlichkeit, *К.* Loyalität, *f. Кл.*

Правотáр, *m.* Rechtsbeistand, *m.*; 2) Hilfsbuch in Rechtsachen, *n.*

Правотáрити, *v. n.* правотáр sein, advocieren.

Правотúти, *v. a.* und — ся, s. Правутáти (ся) 1) [правóчу, правóтим]

Правóтник, *m.* ein Processsüchtiger.

Праráг, *m. Ф.* Erbfeind, *m.*

Правтóрити, *v. a.* когó в невóлю *М+Б.* 86 in die Sclaverei bringen, knechten, *vgl.* Заправтóрити.

Правувáти, *v. a.* когó jmdn processieren, — ся з ким mit jmdm einen Rechtsstreit führen; 2) *Пс.* s. Правцювáти; 3) — ся sich regieren, eine Verwaltung haben.

Правцéм, *adv.* gerade, schnurstracks; 2) — рýки стáли wurden steif, erstarrten.

Правцювáти, *v. a. У.* gerade stellen, ordnen; 2) *v. n.* die Richtung rechts einhalten.

Правчúти, *v. a. Щог.* 82.?

Прáвта, *f. Н.* 273. s. Правúця.

Прагнýти, *v. a. M. pol.* begehren, sehnlichst wünschen, s. Бажáти; schmachten, *ОП.*

Прáдавний, *a.* uralt, aus der Vorzeit.

Прадáвнина, *f. Пар.* Urzeit, graue Vorzeit.

Прáдерево, *n. Зг.* Urbaum, *m.*

Прáдїд, *m.* Urgrossvater, Urahn, *m. adj.* прáдїдний, прáдїдівский, urgrossväterlich, urahnlich, urväterlich.

Прáдїдівщина, *f.* Erbe nach einem Urahn, *n.*

Прáдло, *n.* das zu waschende Zeug.

Прáдуха, *f. Kst.* s. Задýха. Hitze, *f.*

Прáжанка, *f.* s. Ужéвка; Stange, *f.*

Прáжене, *n. Пол.* das Rösten.

Пражúвка, *f.* Parasolschwamm, *m.* Buberitze, *f.* (Agaricus procerus), *Вол.*

Прáжина, *f.* пражúна, *n. coll.* s. Прáжанка; 2) *Ч.* VI. Art Feldmass: 1/8 Morgen.

Прáжити, *v. a.* pregeln, über dem Feuer rösten.

Пражкóм. *adv.* geröstet, горóх їсти — geröstete Erbsen essen.

Прáжнїй, *a. М.* II. 201, eitel, müssig, unnütz.

Прáжуха, *f.* gepregelte Mehlklösse, *Пот.* III. 113.

Празденьственний, *a. Мог.* s. Празникóвий

Прáзний, *a. Ф.* müssig, faul; — день *Зг.* Fest-, Feier-.

Прáзник, (*d.* празничóк, -чка), *m.* Fest, *n.* Festtag, Feiertag, *m.* bes. Kirchweihfest, *n.* Kirchmess, *f.*

Празникóвий, празúчний, *a.* festlich, zum Kirchweihfest geh.

Празникувáти, *v. n.* Kirchfest feiern *Ш.* I. 403; 2) Zechgelage halten *Кч.* 134.

Праистнувáне, *n. Зг.* Urexistenz, *f.*

Прайнúк, *m.* s. Праиúк.

Прáкіс, -осу, *m.* süsses Heu, s. Бережнé сїно.

Прáковсї, *pl. Ч.* IV. 660 s. Пéрстень *pl.*

Пракóрінь, *m. Пар.* Urwurzel, *f.*

Прáктик, *m.* Praktiker, praktischer Kopf.

Прáктика, *f.* Praktik, Praxis, *f.*

Практикувáти, *v. n.* prakticieren.

Практицизм, *m. Не.* praktische, materielle, reelle Anschauung, *f.* [(*Ф.*).
Практичити ся, zanken, hadern,
Практичний, *a.* praktisch; brauchbar. [tische, Brauchbarkeit, *f.*
Практичність, -ости. *f.* das Prak-
Пра́лев, -льва, *m.* *Ч* II.123 Urlöwe, *m.*
Пра́лїс, *m.* Urwald, *m.*
Пра́лїска, *f.* Busch-Windröschen, *n.* (Anemone nemorosa).
Пра́льний, *a.* Wasch-.
Пра́ло, *n.* Waschbrett, *n.* Waschbank *f.* (im Flusse &); 2) Fabelname e. Pferdes.
Пралóташ, *m.* gelbe Teichrose. *КУ.*
Пра́лютий, -а, *f.* *Р.* II. 186 überaus böse; ungemein stark.
Пра́ля, *f.* s. Пра́чка.
Пра́мий, *a.* *Др. с.* 216. s. Пра́мий.
Прама́ти, прама́тер, *f.* erste Mutter des Menschengeschlechtes, Stammmutter, (Eva), *f.* *adj.* Прама́терний.
Пра́ве́. *n.* das Waschen (der Wäsche).
Пра́ник, (*d.* -ничок), пранник. пра́льник, *m.* Waschbleuel, Bleuel, *m.*; 2) Art Werkstück im Webstuhl; 3)s. Пра́чка 2); -а бити, пра́ти Art Spiel.
Пра́нка, *f.* gewaschenes, reines Hemd.
Пра́нцї, *pl.* Syphilis, *f.* пранцюва́тий, *a.* s. Францюва́тий.
Праóбразець, -зця, *m.* *Пол.* Vorbild, *n.* Typus, *m.* [vater, *m.*
Праотéць, -тця́, *m.* Erzvater, Stamm-
Пра́очи, *pl. aug.* Очи (бко) *Ч.* I. 95.
Прапóр, (*d.* пра́перок, *АД.* I. 250. пра́порець, -рця, пранірка, *f.* *Левч.*) Fahne, *f.* (*d.* Fähnlein, *n.*).
Прапóрка, *f.* Euprepia villica.
Прапóрщик, *m.* Fähnrich, *m.*
Прапра́внук, *m* Urgrossenkel, *m.*
Прапра́дїд, *m.* Urältervater, *m.*
Прапрéдок, -дка, *m.* *В.* s. Прарóдич.
Прароди́тельский гріх, Erbsünde, *f.*
Прарóдич, прароди́тель. *Пар.* *m.* Urahn, Urerzeuger, *m.* *КУ.* *pl.* Ureltern. *pl.*
Прарóдичка, *f.* Urgrossmutter, *f.*
Прас. *m.* пра́са, пра́ска, *f.* Plätteisen, Bügeleisen, *n.* *Левч.*; 2) прас, *m.* *Ко.* 213 Schlag, Stoss, *m.*
Пра́са, *f.* Presse, *f.*
Прасáд, *m.* Art Birnen.
Прасьвяти́й, *a.* *Ф.* urheilig.
Пра́сіл, *m.* *Ос.* (61)VI.165 s. Пра́сол.
Пра́сїтні, *pl.* Urflügler, *pl.* (Archiptera).
Пра́ск, *m.* Geprassel, *n.* Knall, *m.* *В.* на сам — прийти gerade in den grössten Rummel kommen.
Пра́скати, *v. n.* krachen, knistern, prasseln, platzen, (*В.*).
Пра́сливяки, *pl.* Protoplastae, *Фр.*
Пра́снути, *v. n.* чим etw. wuchtig schleudern. [brett, *n.*
Прасова́льний, *a.* -а дóшка Plätt-
Прасóк, -ска́ *m.* *Н.* 71 s. Прас 2)?
Пра́сол, -ола, *m.* Fischändler; Viehhändler, (der Fische, Fleisch, Hanf & im Grossen kauft u. im Einzelnen wieder verkauft), Aufkäufer, *m.* *adj.* прасóльский.
Прасолува́не, прасóльтвó, *n.* Geschäftsführung eines пра́сол.
Прасолува́ти, *v. n.* Geschäft eines пра́сол treiben. [Träume.
Пра́сон, *m. pl.* пра́сни, *Кл.* hehre
Прасува́ти. *v. n.* pressen; 2) plätten, bügeln; *sbst.* прасóване. [сýнок.
Прасýнок, -нку, *m.* *К.* I.24. s. Фра-
Пра́ти, (перý, перéш), *v. a.* waschen, (Die Wäsche); 2) tüchtig bläuen, schlagen, züchtigen.
Праття́, *n.* s. Пране́.
Прах, *m.* † *Ш.* II. 233 s. Пóрох; розбити на прах aufs Haupt schlagen, völlig zertrümmern.
Пра́хвост, *m.* *Не.* (*Ко.* 105) der schwänzelt, ein Niederträchtiger.
Праховéнький, *a.* *М.* III. 70 abgetragen, sehr dürftig.
Пра́хтика, *f.* s. Пра́ктика; Begebenheit, Geschichte, *f.* § *Др. с.* 63.
Працївний, *a.* arbeitsam; 2) von der Arbeit ermüdet.
Працївник, (-цьов-), *m.* Arbeiter, *m.* *ВБ.*; s. Дїятель, *Не.*
Працюва́не. *n.* das Arbeiten, Arbeit. *f.*
Працюва́ти, *v. a.* arbeiten.
Працю́нок, -нку, *m.* s. Твір, утвір.
Пра́ця, *f.* Arbeit; 2) Mühe, *f.*
Прач, *m.* s. Пра́ник.
Пра́чишня, *f.* Riege, Darre, *f.* *Ст.*
Пра́чка, *f.* Wäscherin, Waschfrau, *f.*
Прачка́р, *m.* Wäscher, *m.* [stube, *f.*
Прачка́рня, прачкíвня, *f.* Wasch-
Прашпóрт, *m.* s. Ша́шпóрт.
Пра́ща, *f.* Schleuder, *f.*

Пра́щане, пращáти, & s. Про́щане &
Пращови́к, *m.* Schleuderer, *m. ОБ.*
Пра́щока, *f. aug.* s. Щóка.
Пра́щур, *m.* Ururenkel, *m. Mi.* II. 362.
Пра́язик, *m.* Ursprache, *f.*
Пре-, s. Пере-, про-; in Zusammensetzungen mit Nominen, bes. mit Adjectiven (u. Adverbien) bezeichnet preeine Steigerung des zweiten Gliedes u. bedeutet: sehr, ungemein, überaus, ausserordentlich, völlig, *Mi.* II. 363. IV. 237. (*vgl.* При-).
Пребезакóние, *n.* schwere Missethat, *Гр.*
Пребезмі́рний, *a.* masslos, bodenlos, sehr tief. [*Ш.* II. 267.
Пребезу́мний, *a.* völlig thöricht,
Пребéндювати, *v. n.* собі́ s. Перебéндювати 2).
Преблагий, *a.* sehr gütig.
Пребогáтий, *a.* sehr reich; *adv.* пребогáто sehr viel. [s. wacker.
Превдáлий, *a. Рч.* 97 sehr tüchtig,
Превелéбний, *a.* (*B.*) ehrwürdig, hochgeehrt, *Ш.* I. 285. [überausgross.
Превеликий, превеличáйший, *a.*
Превéльми, *adv. Ф.* überaus, gar sehr. [den hohen Wuchs übertreffen.
Превисити, *v. a. Luts.* 154 durch
Превисóкий, превисочéнний, *a.* sehr hoch, höchst.
Превозлюбі́йцї, *pl.* falschliebende, augendienerische Freunde, Güste.
Превозноси́ти, (-нешáти), *v. a.* über Alles hoch erheben, preisen, *Пу.*
Превольдóбний, *a. КС.* IV. 493 s. Превелéбний?
Превосходи́тельний, *a. Ш.* II. 148, -а (превосходи́тельство) Excellenz, *f.* [mannigfaltig.
Превсякий, *a.* sehr verschieden,
Прегі́рко, прегорéчно, *Гол.* III. 127. *adv.* sehr bitter.
Пред-, s. Перед-. [thümlich.
Предáвний, *a.* sehr alt, s. alter-
Предáнний, *Ф.* (*Поез.* (67) 14. предáньский, *a.* zu предáнцї geh.
Предáнцї, *R.* 142. прéдане, *pl.* s. Придáне, придáнець.
Предáтель, *m.* Verräther, *m.*
Предóáня, *f.* Vorgrube, *f.* (im Bergwerk).
Предвари́ти, *v.a.*† imvoraus sagen.
Предви́дїти, предви́джувати, *v. a.* vorhersehen. [der Vorzeit.
Прéдвік, з-ку, von Alters her, aus
Предвістка, *f.* Ankündigung, *f.*
Предвістниця, *f.* Vorläuferin, Vorbotin, *f.* [keit her.
Предвічний, *a.* ewig, von Ewig-
Предвіщáти, предвісти́ти, *v. a.* vorherverkündigen, weissagen.
Предвіщий, *a. Ру.* übermächtig, allgewaltig. [thümlich.
Предвовічний, *a.* (*Фр.*) alter-
Предводи́тель, *m. Ко.* 199 Anführer, *m.*
Преди́вний, преди́вен, преди́венний, *А-Г.* 163. *a.* sehr wunderbar; höchst wunderlich.
Предиду́чий, *a.* vorhergehend.
Предиковинний, *a.* sehr wunderlich, *ІГ.*
Предитéча, *m.* s. Предтéча.
Предити́, (предиду́, -идéш), *v. n.* vorhergehen, *ІГ.*
Прéдїд, *m.* s. Прáдїд. [bestimmen.
Предїли́ти, *v.a. М.* II. 76 zutheilen,
Прéдківщина, *f.* Ahnenerbe, *n. К.*
Предкладáти, s. Предложи́ти.
Прéдко, *m. Ос.* (61) IX. 48 s. Прéдок; *pl.* прéдки, *coll.* предківá, *n.* (-овя́), *Лсвч.* [s. Прéдвік.
Предкові́к, з предкувіку, *Кч.* 197.
Предкові́чина, *f. Пр.* II. 246 graue Vorzeit; *adj.* предкові́цкий, предкові́чний. *Ш.* II. 16 aus der Vorzeit, aus der Urzeit, althergebracht.
Прéдковский, *a.* по -ки. *adv. Кч.* 51 nach der alten Sitte der Väter.
Предлóг, *m.* s. Прийменник.
Предлóжене, *n.* Vorlage, *f.* Vorschlag, *m.* [schlagen, antragen.
Предложи́ти, *v. a.* vorlegen; vor-
Предлóжний, *a.* — пáдеж Casus praepositionalis, Localis.
Прéдмет, *m.* Gegenstand, Object, *m.*
Предметі́нник, *m.* (*Гр.* Gegenstandswort, Substantivum, *n.*
Предмéтниця, *f. Пол.* Objectiv, *n.*
Предметóвий, *a.* objectiv, sachlich.
Предмі́стник, *m.* der früher einen Platz (Anstellung, Stelle) eingenommen hatte. [am Vorabend, *Ст.*
Прéднесь, *adv.* die Nacht vorher,
Предóбний, *a. Ф.* willkommen, lieb u. theuer.

Предобрий, *a.* sehr gut, sehr gütig.
Предовгий, *a.* sehr lang, allzulang.
Предок, -дка, *pl.* предки, *m.* Vorfahre, Urahn, Urvater, Ahn; из предка -віка *Ч.* III. 335 in, aus der Urzeit.
Предорогий, *a.* theuerst, sehr theuer.
Предписати, *v. a. C.* II. 102 vorschreiben.
Предплата, *f.* s. Передплата.
Предплатити, (-плачувати), *v. a.* pränumerieren, abonnieren, subscribieren.
Предплатний, *a.* Pränumerations-.
Предплатник, *m.* Pränumerant, Abonnent, *m.*
Предплюсне, *n. Пол.* s. Передплесниця.
Предопередний, *a.* vorhergehend.
Предприем, *m.* предприємство, [*n.* Unternehmung, *f.*
Предприємець, -мця, *m.* Unternehмер, *m.*
Предприємний, предприємчий. *a.* unternehmungslustig
Предприємчивість, -сти, *f.* Unternehmungslust, *f.* -geist, *m.*
Предприймати, предприймати, *v. a.* unternehmen, vornehmen.
Предревний, *a. K.* sehr alt, uralt.
Предсїдатель, *m.* der Vorsitzende, Präses, Obmann, Präsident, *m.*
Предсїдателька, *f.* die Vorsitzende; Präsidentin, *f.*
Предсїдательство, *n.* Vorsitz, *m.* [Präsidentschaft, *f.*
Предсїдати, *v. n.* vorsitzen, den Vorsitz führen, präsidieren.
Предсїй, *a* ehemalig, altehrwürdig, предся Русь *Кч.* 70.
Представа, *f. B.* представлене, *n.* Vorstellung; Darstellung, *f.*
Представитель, *m.* Repräsentant, *m.* (-йтелька, -in, *f.*).
Представити, (-вляти), *v. a.* vorstellen, darstellen, vorlegen, darlegen, vorführen; aufführen, spielen, (ein Theaterstück); кого кому vorstellen, präsentieren, — ся sich — —; *b*) менї представить ся *Ш.* I. 401 ich stelle mir vor, es scheint mir.
Представитель, *m.* † Fürsprecher, *m.* (-ателька, -in, *f.*).
Предстрасть, *f. Мог.* s. Пристрасть.
Предсувний, *a.* — звук eingesetzter Spirant im Anlaute, z. B. вóко, гóстрий, *Гол.*
Предси, *adv. Wyr.* 126 s. Прецї.
Предтеча, *m.* Vorgänger, Vorläufer, *m.* (bes. v. h. Johannes d. Täufer).
Предузвілля, (-ле), *n. Ос.* (62) IX 69?
Предуха, *f.* s. Прóдух, & Luftloch, *n.*
Прецїже, *adv. Гол.* s. Прецїнь.
Предчувати, *v. a.* Vorgefühl von etw. haben, ahnen.
Преемник, *m.* † Nachfolger, *m.*
Преж, преже, *Ос.* (61) XII 8 s. Передже, — кого vor jmdm, früher als jmnd.
Прежасний, *a.* schrecklichst, *Ф.*
Прежнїй, *a. Кч.* 213 ehemalig, vorig, früher.
През, *adv. pol.* s. Чéрез; презвéрх, прéзвірх *Ос.* (62) V. 84 im Uebermass, im Ueberfluss.
Прездоровезний, *P.* I. 134 (-вéнний), *a.* sehr stark, s. grossmächtig.
Презенция, *f.* Präsentation, Aufwartung, *f.*
Презирство, *n. Ко.* 308 презóр, *m. Марк.* 89 Verachtung, Geringschätzung, *f.* Stolz, *m.*
Прéзлий, *a.* sehr böse *ВГ.* 147.
Презріти, (прéзрю, прéзриш), *v. a.* verachten, verschmähen, *Кв.* 22.
Преиспóдня, (-ння), *f. K.* Unterwelt, Hölle, *f.*
Преіхидний, *a. C. superl.* s. Ехидний.
Прек, *m. gew. pl.* прéками сказати mit kränkender Rede, vorwurfsvoll sprechen, *Ру.*; 2) *pl.* heimtückische Streiche, *Ф.*; у -прéки zum Trotz (*Ф.*).
Прекладати, *K. v. a.* s. Предкладати; 2), — преложити когóсь над щось vorziehen, *K.*
Преклонити ся, willfahren, Folge leisten, *C.* I. 121.
Прекрутéнний, *a.* sehr steil.
Прелéгкий, *a.* sehr leicht.
Прéлесть, *f.* Verlockung, *f.* Reiz, *m. C.* I. 121.
Прелéстниця, (-éсн-), *f.* s. Літавиця 2), *vgl.* Перелестник; Verführerin, schönes reizendes Weib, *Ко.* 140.
Прелучка, *f. N.* e. Berges.
Прелучний, *a.* linker Nbfl. des Чéремош ч.
Прелюбодій *m K* V. s Перелюбець.
Прелюбодійний, *a.* s. *Ш.* II. 261 s. Перелюбний, *Мт.* II. 363.
Прелютий *a.* sehr grimmig.

Прем, *adv.* dringend; 2) vorzüglich (*Ф.*); 3)gerade so; 4)s.Прéцї *Фр.* (*бал.*6).
Премилий, премилéнний, *a.* sehr lieb, allerliebst.
Премилосéрдний, *a.*überaus gütig, allgütig, allbarmherzig. [*Ф.*
Премногоцїнний, *a.*sehr kostbar,
Премудéрний, *a.* kunstreich u. sehr fein verfertigt.
Премýдрий, *a.* sehr weise, allweise, hochweise; 2) altklug, überklug, pfiffig, naseweise. [heit, *f.*
Премýдрість, -ости, *f.* Allweis-
Премусéнний, *a. Зап.* II. 522 verdorb. st. Примýшений.
Прéмха, *m. Зап.* II. 595 Teufel, *m.*?
Прена́віть, (*В.*) s. Прина́вить.
Пренарéмний, *a.К У.*II. 68 höchst leidenschaftlich.
Прендичити, s. Пендичити.
Пренепови́нний, *a.* ganz unschuldig, g. schuldlos, *Ш.* II. 147.
Пренепорóчний, *a. Ш.* II. 146 durchaus makellos, engelrein, unbefleckt.
Пренїколи, *adv. Кл.* nimmer, nimmermehr.
Преобере́гати, *v. a. ОП.* — звичаї in Ehren halten. [Verklärung Christi,*f.*
Преображéние, *n.* Христа́ Спаса
Преобразити ся, sich verklären.
Преббразка, *f. Гуш.* Variation, *f.*
Преогорчити, *v. a. Кч.* 234. verdriessen, mit herbem Gram erfüllen
Преосьвященний, *a.* der Hochwürdigste Herr, Bischof.
Преосьвященьство, *n.* Hochwürden, (Titel d.Bischöfe u. Erzbischöfe).
Препа́лка, *f. Гол.* III. 492?
Препа́сти, *v. n.* s. Пропа́сти.
Преода́ня, *n.Мог.* Tradition,Sage,*f.*
Преодóбити ся, heilig (преодóбний) werden; 2) — Бóгови Gott gefällig werden, Wohlgefallen bei Gott finden *Др.с.*98; 3)selig werden *Ш.*I.114.
Преодóбний, *a.* heilig, gerecht; Hochwürden, (Titel d. Priester).
Преодóбниця, *f. Bein* der Nonne, *Ш.* I. 112.
Преполовéня, (-éння), *n.* Mitte der Pentekoste (50-ниця d. i. der Zeit von Ostern bis Pfingsten).
Препоручати, (йти), *v. a.* anvertrauen, auftragen, übertragen; 2) empfehlen. [Empfehlung, *f.*
Препорýчене, *n.* Auftrag, *m.*; 2)
Препочтити, *v. a.* vorziehen, den Vorzug jmdm geben, *Кл.*
Преприкра́сний, *a.Ф.*sehr schön.
Препросла́влений, *a.* vor allen hochgepriesen, *Ш.* II. 213. [betrunken.
Препянéнний, *a.* sehr berauscht,s.
Прера́дий, *a. superl.* s. Рад, ра́дий, *Пр.* I. 175.
Прéрозумний, *a.* altklug.
Преріс, *m. Gr.* 25. s. Зрізованець.
Пресьвітлий, *a.* erlaucht, durchlaucht, hochgelehrt. [heilig.
Пресьвятий, *a.* allerheilig, hoch-
Пресьвятити ся, (при) до Бóга, sterben *Др. с.* 42. 108.
Пресéльник, *m.* s. Пришéлець.
Пресища́ти ся, sich übersättigen.
Пресквéрний, *a.superl.* zu Сквéрний. [kummervoll, *Ш.* II. 175.
Прескорóбний, *a.* sehr traurig,
Прескýрвий, *a.* — син Erzhurensohn, *m. Mi.* II. 363.
Пресла́вний, преславýтий, *С.* II. 193. *a.* sehr berühmt, glorreich.
Преспóдниця, *f. Ч.* V. 1021 *Bein.* der темнйця, ganz unten tief gelegener Verlass.
Преста́вити ся, ins Jenseitige übergehen, sterben; 2) преставля́ти s. Предста́вити *Ос.* (61) III. 19.
Прéстарий, престаренезний, *a.* sehr alt, steinalt.
Престарілість, -ости, *f. Кв.* 401. hochbetagtes Greisenalter; 2) Archaismus, *m.*
Престільниця, *f. Гол.* I. 181 der Tischladen wo der Leichnam aufgebahrt wird. [sehr widerlich.
Престогидосно, *adv. Ос.* (62) 79
Престóл, (-іл, *g.* -óла, *d.* престóлець, престільчик), *m.* Thron; 2) Altar, *m.* великий — Hochaltar.
Престóльний, *a.* auf dem Throne, a. d. Altare, Thron-, Altar-.
Престýпний, *a.* sündhaft, verbrecherisch, *Ш.* II. 185.
Пресякий, *a.* s. Превсякий.
Прета́к, *m. pol.* s. Решетó.
Претентувати, *v. a.* собі щось worauf Ansprüche,Prätensionen erheben.
Претика, *f.* s. Протика.

Претити, (пречу́, претиш), *v. a. Зар.* verwehren, verbieten. [friedfertig.
Претихий, *a.* überaus ruhig, still.
Претичина, *f. Пе.* Absage, *f.*; 2) Hindernis, *n.*
Претінка, *f. Гол.* I. 20. s. Прутинка.
Прétонкий, *a.* sehr dünn.
Прétно, *adv. Ч.* V. 570 eindringlich, ernst, scharf.
Преувеличати, *v. a. У.* übertreiben.
Преувеличенє, *n.* Uebertreibung, *f.*
Преудивительний, *a. Ч.* V. 768 s. Предивний. [205 Erhöhung, *f.*
Преузвишеність, -ости, *f. Ог.*
Прехимéрно, *adv.* kunstvoll, sinnreich, wunderlich. *Кч.* 41.
Прехи́ра, *m. W.* Naseweis, Krittler, *m.*
Прехи́хий, *a. Ко.* 97. s. d. vor.?: ухо прехихе. [2) s. Проч.
Преч, *adv.* ganz, völlig *АД.* I. 45;
Пречарови́тий, *a. Ф.* bezaubernd schön.
Пречи́сник, *m.* Fest: Перенесенє Нерукотвори. Образа Пречистої Д. Марії am 16. Aug. a. St. *Зак.*
Прéчуд, s. Прічудъ, на — дивний.
Пречу́дний, пречу́ден, *a.* überaus wunderbar, wundervoll, seltsam.
Прешелепуватий, *a. Пе.* (*Пр.* III. 371. 378) närrisch.
При, 1) *praep. mit dem Local Mi.* IV. 679—682 (m. d. Dativ, *Ог.* 191): bei, neben, an; in Gegenwart, vor; unter — bezeichnet при *a*) dasjenige in dessen Nähe od. Gegenwart, bei dem etwas ist: при робітниках стояти bei den Arbeitern als Aufseher, при роботї спіжати при земли жати nahe bei der Erde schneiden; при нїцї жити; при дорóгї am Wege, при сьвідках bei, vor, in Gegenwart der Zeugen, при грóшех бýти bei Geld sein, при пáмяти bei vollem Bewusstsein, дух сьвятий при нас і при дýшах нáших! напиймо ся вини при зеленім вини am grünlichen Wein; остáтися при своїй дýмцї bei seiner Meinung bleiben; *b*) bez. при die Zeit, in der od. um die etwas geschieht: при держáні (за держáни) чиéї während, unter der Verwaltung, Regierung jmds; при стáрости im Greisenalter, при нещасливій годині in der Zeit des Ungemachs, при місяци bei Mondenschein, при нас і по нас bei unseren Lebzeiten und nach unserem Hinscheiden; *c*) s. По-при II) при- *in Zusammensetzungen* (*Mi.* IV. 233—234) als Praefix bez. *a*) bei Adjectiven (u. Adverbien) eine Deminution des zweiten Gliedes: einwenig, etwas, an- *Mi.* II. 363; *b*) eine Steigerung: прикрасний sehr schön, *vgl.* Пре-; *c*) als *praep.* drückt prid das Nahesein u. Sichnähern aus, od. bezeichnet, dass das Ziel der Handlung erreicht worden ist, ferner bez. das Erwerben von etwas durch die im Verbum liegende Handlung, endlich bez. es eine Deminution: приніка́ти anbrennen &; wird übersetzt: herzu, herbei, heran-, zu-, an-; er-. Beisp. s. unten an entspr. Stellen; das Fehlende s. unter einfachen Ausdrücken, auf Obiges bezugnehmend.
Прибáвити, прибавляти, *v. a. gr.* hinzufügen, hinzuthun, zugeben, zusetzen, zulegen; 2) — ся zu viel wo verweilen; sich verspäten, längere Zeit brauchen.
Прибáвка, *f.* Zusatz, *m. Зг.* Glosse, *f. К.*; 2) Beisatz, *m.* Apposition, *f. ГІІІ.*
Прибагáти, прибагнýти, *v. n.* seltsame, launige Wünsche haben; нїхтó би не прибáг! niemand würde auf diesen sonderbaren Gedanken kommen!
Прибагáто, *adv.* s. Пребогáто.
Прибагом, *adv.* nach der Laune, zufällig, *Зар.*
Прибáчити ся. *Ст.* s. Привидїти ся.
Прибгáти, *v. a.* s. Пригнути; 2) hinzunehmen, fortschleppen, *С.* [ти.
Прибéнджити, *v. a.* § s. Приндáди-
Приберáти, s. Прибирáти.
Прибереги́ти, (-іти, -ігáти), прибéречи, *v. a.* sparen, aufbewahren, schonen, *К.*
Прибéрéже, *n.* s. Побéрéже.
Прибéрежний, *a.* nahe am Ufer gelegen, *С.* II. 144. [rin, *f.*
Прибéрниця, *f. Р.* II. 36 Sammle-
Прибивáти, *v. a.* s. Прибити; verschlagen (vom Sturme) *АД.* I. 180.
Прибúль, прибúль. *f. II* 191 s. Прибýток. [kömmling, *m.*
Прибúлець, -льця, *m. У.* An-
Прибúльний, *a.* Gewinn bringend, vortheilhaft, eintraglich, *Пе.*

Прибира́льня, *f.* Garderobezimmer, *n.* Garderobe, *f.*

Прибира́ти, (-бір), *v. a.* dazunehmen, annehmen; aussuchen was sich zusammenschickt, zusammenpassen; 2) ordnen, schmücken; aufputzen, stattlich ankleiden, aufräumen; 3) — ся sich ——, *b*) — ся до чого́сь sich zu etw. anschicken.

Прибі́йти, *v. a.* anschlagen, annageln; zu-, verschlagen, zustossen; stark schlagen, verwunden, *Кв.* 314; 2) — ру́ки, *Ме.* 126 dh Handschlag bekräftigen.

Прибі́ток, *m. М.* II. 75. *Ко.* 80 s. Прибу́ток. [ling; Eindringling, *m.*

Прибишень, -шня, *m.* Ankömm-

Прибишин, *m. N.* e. Berges.

Прибіга́ти. *v. n.* hinzu-, herzulaufen, gelaufen kommen; до кого́ zu jmdm seine Zuflucht nehmen.

Прибі́дка, *f. Лесн.* ein schlechtes Fuhrwerk, s. Біда́ I.

Прибідува́ти, *v. n.* eine gewisse Zeit, einwenig Noth leiden. [werden.

Прибідні́ти, *v. n.* einwenig arm

Прибі́жаний, *m. К.* der Schutzflehende.

Прибі́жище, *n.* Zuflucht, *f.*

Прибі́й, -бю, *m.* Art Pflze, (*В.*).

Прибі́к, -оку, *m.* Seitentheil, Seitenflügel e. Gebäudes, Seitenraum, *m.* Nebengebäude, *n.* schmaler Vorbau als Kammer; 2) Bucht, *f.* Busen, *m*; з прибо́ку, *adv. Ст.* von der Seite.

Прибі́ль. *f.* s. Прибо́ль.

Прибі́лий, *a.* weisslich.

Прибір, -ору, *m.* Auswahl, *f.* на — вибера́ти дружи́й; 2) Alles was zu e. Sache od. Person geh., Zurüstung, Ausstattung, Tracht, *f.* Apparat, *m.* Requisiten, *pl. Кв.* 182.

Прибіра́ння, *n. М.* das Ankleiden.

Прибі́рний, *a.* auserwählt, ausgesucht, gewählt, passend, stattlich; vortrefflich, *Ф. Ме.* 324.

Прибі́ч, -очи. *f.* Seitenabhang, *m.* Abschüssigkeit, *f*; 2) *adv. Фр.* seitwärts.

Прибі́чи, *v. n.* s. Прибіга́ти.

Прибі́чний, *a.* Neben-, Seiten-, an der Seite befindlich; -а вода́ s. Прибік 2); -а сторо́жа Leibgarde, *f.*

Прибли́жа́ти, (-йти), *v. a.* näher rücken, annähern; — ся sich nähern.

Прибли́жене, *n.* приближе́ність, -ости, *f. ВБ.* Annäherung, *f.*

Прибли́ўда *m. f.* прибли́ўдень, -дня, *m. ГР.* 71 der (die) sich wohin verirrt hat, wohin gerathen ist, der (die) Hergelaufene.

Прибли́ўдити, *v. n.* und — ся, прибла́ка́ти ся sich wohin verirren, sich verlaufen. [hergelaufen, Wander-.

Прибли́ўдний, *a.* irrend, verirrt,

Прибодри́ти ся, Muth fassen, sich herzhaft, s. tapferer stellen. [knechten.

Прибо́ркати. *v. a.* niederschlagen,

Прибо́рний, *a. Зг.* s. Прибі́рний.

Прибо́чень, -чня. при́бочок, -чка, *m.* s. Прибі́к; 2) s. Прискринок.

Прибо́чник, *m.* Adlatus, Adjutant, *m. К.*

Прибра́ти, (прибе́ру, -бе́реш), *v. a.* s. Прибира́ти; *ptc.* -а́тий, (-а́ний), *Ч.* V. 170. [er, ansauer werden (молоко́),

Прибре́скнути, *v. n.* einwenig sau-

Прибреха́ти, *v. a.* кого́ verleumden — ся, sich lügnerisch einschmeicheln.

Прибреха́ч, *m.* Ohrenbläser, Verleumder, *m.*

Прибре́цкати, *v. n.* — ропо́ю von der Sole durchdrungen werden.

Прибрю́кати, *v. a. Ф.* s. Прибо́ркати.

Прибува́ти, *v. n.* s. Прибу́ти.

Прибу́дки, *pl.* das Erworbene, Erwerb, *m.* Einkünfte, *pl.* s. Прибу́ток.

Прибудува́ти, прибу́дувати, *v. a.* hinzubauen.

Прибу́лий, *a.* s. Прибу́тень.

Прибу́те́, *n. Ст.* Ankunft, *f.*

Прибу́тень, -тня, *m.* der Ankommende die Anzahl der schon Anwesenden vermehrend.

Прибу́ти, (прибу́ду, прибу́деш), *v. n.* ankommen, anlangen; hinzukommen; an wachsen, zunehmen, steigen, sich vermehren.

Прибу́ток, -тку, *m.* das Einkommen, das Erworbene, Ertrag, Gewinn, Vortheil, *К.* Zuwachs, *m.* Zunahme. *f. Н.* 191.

Прива́б, *m.* прива́ба *f.* Verlockung, *f. Т.*; 2) Lockspeise, *f.* Köder, *m.*

Прива́бити, (-бли́ти), *v. a.* an-herlocken; ködern. [gend.

Прива́бний, *a.* verlockend, anre-

Прива́джувати, прива́дити, *v. a.* anheften, anbinden.

*

Прйважкий, *a.* zu schwer, allzuschwer.

Прива́жно, *adv.* gravitätisch.

Прива́жувати, *v. a.* auf der Hand wiegen.

Прива́л, *m. Гол.* I. 160 Felsenvorsprung, *m.*

Приваля́ти, прива́лювати, *v. a.* mit e. schweren Gegenstand zuwälzen, bedecken, an-heranwälzen; 2) *v. n.* in Menge herankommen, -stürzen.

Прйвалок, -лку, *m.* das Brett an dem Ofen zum Tragen des піл, Ofenbank, *f.* s. Прйлавок.

Приварйти, (-а́рувати), *v. a.* noch dazu kochen (eine Speise mehr); 2) anschweissen (d. Eisen); — ся beim Kochen inwendig an das Kochgeschirr sich anheften.

Прйварка, *f. Под.* прйварок, -рку, *m.* +*M.* (*Pa.* I. 113) Zuspeise, *f.*

Прива́та, *f.* Privatrücksicht, *f.* Sonderinteressen, persönliche Vortheile, *pl.* *АД.* II. 163. *K.*

Приватйст, *m.* Privatist, Privatschüler, *m.*

Прива́тний, *a.* privat; *adv.* -но privatim; -ий чоловік geschickter, kunstfertiger Handwerker.

Привболі́ка́ти ся, sich verpflichten.

Приве́дене, *n.* das Herbeiführen.

Приведе́ние, *n. K.* II. 34, приведе́нция, *f. Oc.* (61) V. 54 Vorfall, Zufall, *m.* Abenteuer, *n.*; 2) -ция, *Oc.* (61) V. 70 s. Прйвид, привйде.

Приве́зти, (приве́зу, приве́зе́ш), *v. a.* zuführen, bringen (zu Wagen, zu Schiffe etc.).

Привеліа́, *f.* s. Привиле́й.

Прйвере́да, *f. Ру.* Eigensinn, *m.* Laune, *f.*

Приверéдливий, *a.* eigensinnig, launig, capriziös, *Ру.*

Приверéчи, (-ве́ржу, -ве́ржеш), *v. a.* hinzuwerfen.

Приверже́нець, -нця, *m.* Anhänger, Parteigänger, *m.* *У.*

Приверже́ньство, *n.* Anhänglichkeit, Ergebenheit, *f.* *Шар.*

Приверзну́ти ся, *Ис.* приверзти́ ся, *Ш.* I. 324 träumen, im Traume erscheinen, vorgaukeln.

Приверну́ти, приверта́ти, *v. a.* wiederherstellen, zurückgeben; 2) *v. n.* до чого́, (до кого́) zu etw. hinkommen, -treten (abseits vom Wege) *K.* I. 188.

Приве́сти, (приве́ду, приве́деш), *v. a.* herbeiführen, -bringen, an-, hinführen; dazubringen (до то́го); — до очи́й confrontieren. [*Mi.* II. 411.

Прйвечер, *m.* Abendanfang, *m.*

Привива́ти, *v. a.* s. Привину́ти.

Прйвид, *m. K. IГ.* привйде, *Ис. Ст.* привйдїне, *Пол. n. pl.* привйденьки, привйдячки, Gesicht, *n.* Erscheinung, *f.* Truggebilde, Schattenbild, *n.* — со́нний, Traumgesicht, Phantom, *n.*

Привйда, *f.* Birne, *f.*

Привйдїти, *v. a. Зг.* erblicken; 2) — ся, привйджувати ся кому́ im Traume erscheinen, träumen, vorkommen, dünken.

Привйдний, *a.* scheinbar, vermeintlich, *Фр.*

Прйвидок, -дка, *m. K.* s. Прйвид, Schreckbild, *n.*

Привика́ти, привйкнути, *v. n.* sich an etw. gewöhnen.

Привйклий, *a.* gewohnt.

Привйле, *n.* s. Привіле; 2) Art Todtenfest.

Привиле́й, *m.* Privilegium, *n. adj.* привиле́йний privilegirt, *K.*

Привиле́йник, *m. K.* der Privilegiumsinhaber, *m.*

Привйнен, (-нен), *a.* schuldig, mitschuldig.

Привину́ти, *v. a.* einflechten, anbinden, dazuwickeln, s. Прилож́ити; привинтува́ти mit Verband umwickeln.

Привйта́не, *n* Begrüssung, Bewillkommung, *f.* Gruss, *m.*

Привита́ти, *v. a.* begrüssen, bewillkommen; — ся einander — —.

Привитйця, *f.* Cuscuta monegyna.

Привича́ти, *v. a.* кого́ jmdn simulieren.

Привйчка, *f.* Angewöhnung, *f.*; 2) *dim.* привичéнька, *Ме.* 316 gewohnter Platz.

Привйклий. [Привйкний.

Прийнчний, (-йшний). *a. Кв.* 325 s.

Прйвід, -оду, *m.* Anleitung, Führerschaft, Unterweisung, *f.* Beispiel, *n.* — да́ти A. geben; 2) Veranlassung, *f. Ст.*

Приніда́ця, *m. Ко.* 98 Anführer, Rädelsführer, Urheber, *m.*

Прйніа, -ову, *m.* Zufuhr, Einfuhr, *f.*

Приній, -ію, *m.* Reif am Joch zum Anstecken an die Deichsel, *m.*

Прйніль, *f.* s. Пожйток, *Gr.* 26.

Привіле, *n.* freier Raum, freies Feld, Freiheit, *f.* freieres Leben, *M.* III. 101; Herzenslust, Bequemlichkeit, Gelegen-

heit, *f.* [gelegen.
Привільний, *a.* vortheilhaft, gut
Прийвірок, -рка, *m.* der zu unterpflügende Dünger. [hängen.
Привісити, привішати, *v. a.* an-
Прийвіска, *f.* Anhängsel, *n.C.* II. 152.
Прийвість, -істи. *f.Oc.* (61)VII. 34 s. Пóвість.
Привіт, -іту, *m.* das Willkommenheissen, Gruss, *m.*; 2) Höflichkeit, Leutseligkeit, *f.*
Привітити, *v.a. M.*II.48 freundlich, leutselig grüssen, l. aufnehmen.
Привітливий, *У.* привітний. *a.* привітник, *m. Ст.* привітниця, *f. Ч.* III.145.freundlich, traut,leutselig,höflich.
Привітливість, привітність, -ості, *f.* Freundlichkeit, Leutseligkeit, *f.*
Привічити ся, s. Привитати (ся).
Привіяти,привівати, *v a.*anwehen.
Привкоктувати, *v.n.*s. Кьокати.
Привластити, привлащувати. *v. a.* собі щось *К. Term.* sich aneignen, an sich reissen, usurpieren.
Привластник.*m.*Usurpator,*m.Пар.*
Привлащене. *n.* Aneignung, *f.*
Привлечи (-влекти).s.Приволочи.
Привід, -оду, *m.* Herbeiführung, Zustellung zur Assentierung, *f. Кн*; 2) s. Прийвід 2) *Ст.*
Приводець, -дця. приводчик, *m.*s. Привідця, *АД.* I. 166.
Приводини.*pl.*zweiter Hochzeittag.
Приводити, s. Приéсти.
Приводниця. *f.* Anführerin, Führerin, die Erste, *Ке.* 107; 2) Kupplerin, Zuhälterin, *f. К.*
Привозити, s. Приéзти.
Привозний, привозовий, *a.* Einfuhr-, Import-.
Приволе. *n.* s. Привіле.
Приволочи. приволочити, *v. a.* herbeischleppen, ziehen; 2)-ити zueggen.
Приволочка, *f.* Art Fischernetz.
Приворожити, *v. a.* dh Zauberei an sich ziehen.
Прийворотень, -тня, *m.*Pyrethrum corymbosum; 2) Neottia nidus avis; 3) Tanacetum vulg. [edrys.
Прийворотка, *f.* Veronica chama-
Прийворотний, *a.* -е зіле das zum Zurückgewinnen, Wiederansichfesseln dienende Zauberkraut, zuwendend, *Еф.*
Приворотниця, *f.* die gern am Thore steht, *Mi.* II. 411.
Прийвороток, -тку, *m.* Zufluchtsort, *m.* -stätte, *f. Гол.* III. 254; 2) Gelingen, Glück, *n.* [tlich.
Привселюдно, *adv.Cm.* ganz öffen-
Привстати, *v. n.* stehen bleiben, *Ш.* II. 234.
Прийвязь, *m.* прийязь. *f.* Alles was zum Binden dient: Riemen, Strick, *m.* Band, *n.* Schnur, Kette; Fessel, *f.*; 2) das Anbinden; *P.* I. 190 держати язик на привязї die Zunge im Zaume halten. [hänglichkeit, Pietät, *f.*
Привязанність, -ости. *f. T.* An-
Привязати, привязувати, *v. a.* anbinden, fesseln; verbindlich machen; * — ся до кого jmdm immer auf dem Halse liegen. [напасть, Chicane, *f.*
Прийвязка, *f. H.* 56 s. Причепа,
Привянути, привядати, *v.n.* welk werden, einwenig verwelken, eintrocknen; *adj.* привялий.
Прийгад. *m. Св.* прийгадка, *f. Вах.* Erinnerung, *f.*; 2) das Ausgesonnene.
Пригадати, пригадувати, *v. a.* erinnern, in Erinnerung bringen; — собі щось, когось sich an etw., an jmdn er.; — ся комусь sich in jmds Erinnerung bringen; 2) aussinnen.
Пригальмувати, s. Гальмувати.
Пригалузистий, *a.* mit zahlreichen Zweigen.
Пригана, *f. Фр.* s. Догана.
Приганяти. s. Приганяти.
Прийгар, прийгарок, -рка, *m* das Angebrannte von Speisen in e. Kochgeschirr; 2) Geruch von Angebranntem, brandiger Geruch. [nenstein, *m.*
Пригаринок, -нку, *m. Пол.* Pfan-
Пригарувати, *v. n.* s. Пригоріти.
Пригасити, пригашувати, *v. a.* einwenig auslöschen; dämpfen; 2) пригасати, *v. n.* langsam verlöschen.
Прийгати, прийгнути, *v. n. B.* sich emporschnellen.
Пригатити, (пригачу.пригатиш), *v. a.* abdämmen; 2) überschütten, überdecken, belasten, *ВБ.* [s. Гатка.
Прийгаток, -тка, *m.* kleiner Damm,
Пригварити.*v.a.*s.Примовляти 2).
Пригвоздити, *v. a.* annageln.
Пригижкуватий, *a.* — вовк,

К. II. 35 Werwolf, Menschenwolf, *m.*

Пригинати, *v. a.* s. Пригнути.

Пригідливий, *a.* -е сьвято Fest des heil. Erzengels Gabriels (13. Juli) u. das F. der Wunderthat des Erzen. Michael (6 Sept.) wann den Verletzer des Feiertages ein Unfall (пригода) trifft, *Зап.* II. 359.

Пригіжний, *a.* gut verwendbar, anstellig, handlich, (год-).

Пригін, -ону. *m.* Ч.V.1190 Antrieb, *m.*

Пригінчивий, *a.* § s. Загонистий.

Пригінщик. *m.* *Под.* Arbeitsantreiber, *m.* (in d. Fabr.).

Пригір, -ора, *Ш.* I. 227. пригірок, -рка, *У.* *m.* Bergvorsprung; Hügel, *m.*

Пригірсть, -ости, *f.* s. Пригорщ.

Пригісне, (-гістне), *s. a. n.* пригістник. *m.* Gastgeschenk; Angebinde, *n.*

Пригіст, -осту, *m.* *Ф.* Gruss, *m.* Begrüssung, *f.* Willkommen, *n.*

Пригладки, *pl.* Art Werkstück in d. Mühle. [schwichtigen; laben, *Ф.*

Приглагоїти, *v. a* beruhigen, be

Приглагоювати. *v.a.Ф.* s. Приміляти. [glatt streichen, g. kämmend.

Приглядити, (-ядкувати), *v. a.*

Приглядіти, приглядувати, *v. n.* за ким beaufsichtigen, Obacht geben; — за дітьми die Kinder warten; 2) — ся, приглядати ся, приглянути ся, zusehen, zuschauen, anschauen, betrachten, bemerken. [(*Фр.*).

Приглухати, *v. a.* § s. Вигадати

Приглухнути, *v. n.* ein wenig taub werden; verstummen. [ersticken.

Приглушати, (-ити) *v.a.* betäuben,

Пригнати, (прижену, приженеш), *v. a.* herbei-, zutreiben, hin-, auftreiben; 2) fest anschlagen (дошку etc.); 3) — ся herangelaufen kommen.

Пригнести, (-їсти *К.*) пригнітати. *v. a.* zu drücken, pressen.

Пригнет, -ету, *m.* Druck, *m.*

Пригнїздити ся, sich hinzunisten; sich anschmiegen.

Пригніт, -іту, *m.* das Braunmachen des Brodes vorn im Ofen beim Backen: на — розпалити.

Пригнітити, *v.a.* zum Zwecke des пригніт Feuer anmachen; 2) s. Пригнести *С.* I. 183. [krummbiegen.

Пригнути, *v. a.* um, anbiegen,

Приговірниця, *f.* *Фр.* Zauberin, *f.* (dh Zauberworte).

Приговорити, приговорювати, *v. a.* dabei reden, sprechen; 2) zureden, до серця кому, — до кого — gewinnend reden, rathen.

Приговорка, *f.* Spruch, *m.* *Кв.* 342.

Пригода, (*d.* -одонька), *f.* Zufall, Vorfall, *m.* Ereignis, *n.* Gelegenheit, *f.*; 2) Abenteuer, Erlebnis; Unglück, Missgeschick, *n.* Noth, *f.*; Liebesabenteuer, *Ш.* I. 224; в пригоді *Ш.* I. 327. II. 50 gelegentlich; стати комусь в -ді jmdm gelegen kommen, in der Noth beistehen; на пригоду *Ш.* I. 361 zu Hilfe, zum Beistand.

Пригодити, *v. a.* günstig ertheilen, darreichen, *У.*; 2) — ся, пригоджати ся *Зар.* sich treffen, vorkommen, *b*) — ся до кого jmdn brauchen.

Пригодний, *a.* dienlich, nützlich, günstig. [keit, Nutzbarkeit, *f.* Nutzen, *m.*

Пригодність, -ости. *f.C.* Tauglich-

Пригодом, з —, *adv.* s. Перегодом.

Пригодувати, пригодовувати, *v. a.* dazu, mehr (od. einwenig) mästen.

Пригожий, *a.* s. Погожий (вода) *Др. с.* 113. *Ме.* 209; 2) überaus schön *Ч.* IV. 371; *adv.* пригоже zutreffend, schicklich, *Н.* 244. [kissen, *m.*

Приголовє, *n* *Mi.* II. 411. Kopf-

Приголовок, -вка, (*d.* -очок). *m.* *Ч.* III. 324 Kopfwickelzeug, *n.*

Приголомшити, *v. a.* übertäuben, übertölpeln, ersticken.

Приголос, -су, *m.* Mitlaut, *m.Н.* VI.

Приголубий, *a.* bläulich.

Приголубити, *v. a.* liebkosen um an sich zu ziehen. [send, zart.

Приголубливий, *a.* *Гр.* liebko-

Пригомонути ся, ekelig, widerlich werden. [arbeit, *f.*

Пригон, -ону, *m* s. Пригін; Frohn-

Пригонити, *v.a.* *К.* s. Пригнати.

Пригонний, *a.s.m.*† Frohnbauer, *m.*

Пригоріти, *v. n.* anbrennen, ein wenig verbrennen (страва).

Пригород, *m.* Landstädtchen, *n.* Flecken, *m.* (nahe bei e. grossen Stadt) *Ш.* I. 216; *adj.* пригородний, nahe bei der Stadt befindlich.

Пригорода, *f.* s. Перестана; *dim.* пригородка abgegrenzter Raum in e.

Stalle etc. s. Перегорідка.

Прйгорок, -рка *m. H.* 281 s. Прйгір.

Пригортáти, пригорнýти, *v. a.* an sich scharren, hinscharren, fassen u. an sich ziehen, an sich drücken; 2) bedecken; — ся sich anschmiegen: до когó.

Прйгорщ, прйгорща, прйгоршня, *f.* beide hohle Hände zusammengehalten; -щами mit beiden Händen.

Пригорю́нити ся. *gr.* traurig, verstimmt werden.

Пригостйти, *v. n.* (als Gast) ankommen, *Мог.* — в гостйну *Ф.* zu Gaste kommen; 2) *v. a.* bewirten.

Приготóва, *f. Фр.* приготóване, приготóвлене, *n.* Vorbereitung; Bereitschaft, *f.*: мáти ся на приготóві in B. sein; 2) Verfertigung, *f. Пол.*

Приготовáльний, *a. ОБ.* vorbereitend.

Приготовáти, (-вити). *v. a* vor-, zu-, bereiten, zurichten, bereit halten; — ся sich vorbereiten.

Прйгра, *f.* s. Перéгра.

Пригравáти, (гривáти), *v. n.* dazuspielen, mit Musik begleiten, accompagnieren.

Прйград, *m.* s. Тóя *Вол.* [aufputzen.

Приграмýвити ся, § sich etwas

Пригребáти, (-гребстй), *v. a.* zuscharren, -harken; 2) пригребнýти, *a. n. Ко.* 106 rüstig rudern.

Пригрéбиця, *f.* Ofenloch, *n.*

Прйгривка, *f.* Vorspiel, Präludium, *n.*

Пригрижйти, *v. a.* mit Sorge (гривá) etw. verschaffen.

Пригрін, -іну, *m.* sonnige Stelle.

Пригрівáти, пригрíти, *v. a.* einwenig wärmen, auf, -erwärmen; *v. n.* сóнце пригрівáя leiht genug Wärme.

Пригрожáти, (-óжувати), пригрозйти, *v. a* drohen, androhen, dräuen, комý sich in Drohungen gegen jmdn ergehen; когó zu Paaren treiben, bezwingen. [Strenge, *f.*

Пригрóза, *f. Ч* IV. 596 Drohung,

Пригрýбник, *m.* eine Nische, ein Winkel bei der грýба.

Пригрустйти. *v. a. Ч.* IV. 128 betrüben, bekümmern, [грýсть, *gr.*].

Пригряничний, *a.* Grenz-, *Ст.*

Пригýбити, (-бли́ти), *v. a.* das Trinkglas an den Mund bringen, es mit Lippen berühren, kosten, *Кух. Ст.*

Прйгузок, -зка, (*d. pl.* прйгузочки) Arschbacke, *f.*

Прйгулень, -льня *m.* s. Одгулень,

Пригýн, *m.* Schnellkäfer, *m* (Elater).

Пригýнка *f.* Hüpfspinne *f.* (Salticus).

Придабáшка, *f.* s. Придибáшка.

Придавáти, (-даю, -даéш), s. Придáти.

Придавйти, (-вли́ти), *v. a.* an-, zudrücken; unterdrücken; andrängen.

Прйдавка, *f.* Zugabe, *f.* Zusatz, *m.*

Прйдавний, *a. Гол.* angehängt, vorgesetzt, vorgeschlagen (in d. Gramm).

Придáжний, придáйний, придáлий, *a.* s. Придáтний.

Прйдане, *s. n. a.* Mitgabe, Mitgift, Aussteuer *f.* Brautschatz, *m* Heiratsgut, *n*,

Придáне, прйданки, *H.* 155 *Ш.* II. 189, *pl.* (*sgl.* придáнець, придáнчик, придáнничок, *gew. pl.*) Familienglieder der Braut, Hochzeitgäste von Seiten der Braut, *Марк.* 134.

Прйдарний, *a.* zufällig, *Пар.*

Прйдарність, -ости, *f.* Zufälligkeit, *f.*

Придáрок, -рку, *m. Зг.* прйдарка, *f. Пар.* Zufall, *m.*

Придáти, (придáм, придáш, придáсть), *v. a.* zu-, hinzugeben, beifügen, hinzuthun, mitgeben; якíсь рíчи — значíне einer Sache eine gewisse Bedeutung beimessen; 2) — ся dazupassen, angehen, wozu tauglich brauchbar sein (до чогó), gelegen kommen; *b*) — ся комý sich treffen, vorkommen, erscheinen *Др. с.* 108; *c*) — ся на когó jmdm ähnlich werden, entsprechen.

Придаткóвий, *a.* attributiv, *Бор.*

Придáтний, *a.* brauchbar zu etw. tauglich, nützlich.

Придáтність, -ости, *f.* Beigabe, Errungenschaft, *f. T.*; 2) Tauglichkeit, Brauchbarkeit, *f.*; Nutzwert, *m.*

Придáток, -тку, *m.* s d. folg., *H.* 207; 2) Attribut, *n. Бор.*

Придáча, *f.* Zugabe, Zusatz, *m. C.* I. 45. *Не.* и хáгї в придáча das Haus hat gute Einrichtung, ist gut, bequem eingerichtet; 2) besonderer Vorfall, *Ст.*

Придáчний, *a.* s. Придáтний, *Кн.*

Прйдбане, *n.* das Erworbene; 2)

Erwerbung, *f.* [erwerben, verschaffen.
Придбáти, (-дбáю, -дбáєш), *v. a.*
Придвéре, *n. ВБ.* Platz nahe an der Thür, Vorhof, *m.* Vorhalle, *f.*
Придвéрний, *a.* an der Thür befindlich, stehend. [beitragen.
Придвúгати, *v. a.* eine Last her-
Придвóрний, *a.* zum Hofe geh., Hof-.
Придвóрцї, *pl. Ст.* die Herren vom Hof, Hofleute, *pl.* Hofstaat, *m.*
Придержáти, придéржувати, *v. a.* auf-, anhalten; vorenthalten; — ся чиéї гáдки jmds Meinung folgen, mit jmdm halten.
Прúдержка, *f.* Vorhalt, *m.* [*n. Term.*
Придéржниця, *f.* Detentionshaus,
Приджиджýлити, *v. a.* verzieren; — ся sich stutzerhaft kleiden, *Н.* 218.
Придзеґльóваний, *a. Кух. Ос.* (61) XI 26? s. d. folg. [Kokette.
Придзиґльóванка, *f. Ко.* 86 feine
Придзьобáтий, *a.* subrostratus, *B.*
Придúбати, *v. a.* ertappen, erwischen; 2) mit Mühe hinkommen, -trotteln, *Ш.* II. 248.
Придибáха, *f.* § Neigung, *f.* Hang, *m.*
Придибáшка, *f.* Vorwand, *m.* Gelegenheit, *f.* s. Пригóда.
Прúдибка, *f.* Fallsucht, Epilepsie, *f.*; 2) Magenkrampf, *m.*
Придивúти ся, придивлúти ся, s. Приглядáти ся. [Передирáти ся &.
Придирáти ся, & прúдирка, & s.
Прúдих, *m.* Hauch, *m.* spiritus, aspiratio, *Бор.*
Придихóвний, *a.* gehaucht, aspirirt.
Придíл, -óла, *m.* s. Подóлок. [gen.
Придїлáти, *v. a* V. machen, anbrin-
Придїлéне, *n.* Zutheilen, *n.*; Bestimmung, *f. Зг.*
Придїлúти. (-лúти, -дїлювати). *v. a.* zutheilen; bestimmen. [ankleiden.
Придїти. *v. a. Др. с.* 304 anziehen,
При-днéви. = поднéви, *adv.* bei Tage.
Придóба. (-óбиньа). *f.* Angemessenheit; Tauglichkeit, *f. Зик*; 2) praktischer Nutzen *М.* II. 202.
Придобáчка, *f.* s. Прúдибка 1).
Придóбний, *a.* schicklich, entsprechend; beqnem, gemächlich, *adv.* -но) *М.* II. 206.
Придобрúти ся, придóбрювати ся до когó um jmds Gunst buhlen.
Придогалúнути. *v. a. Ч.* V. 442 s. Приглянути. [*m.* kleines Thal, *Левч.*
Придолúнка, *f.* придолúнок, -нку,
Прúдолоб, *m.* s. Грядíль.
Придóлок, -лка, *m.* s. Придíл.
Прúй-домі, *adv.* zu Hause, daheim.
Придóптувати, придóптати, (-дóпчу, дóпчеш), *v. a.* niedertreten, auf etw. treten. [legen.
Придорóжний, *a.* am Wege ge-
Придорóжник, *m.* Cichorium intybus. [мáти ся.
Придрімнýти, *v. n.* s. Передрі-
Придувáти, придýти, *v. a.* heranwehen.
Придýмати, придýмувати, *v. a.* erdenken, aussinnen, erfinden, erdichten; 2) *ptc.* придýманий *К.* überlegt, durchdacht. [heit, Blödsinn, *m.*
Прúдур, *m. Левч.* geringe Verrückt-
Придýрковатий, *a.* einwenig dumm, blöde.
Придусúти, придушúти, (-ýшувати), *v. a.* niederdrücken; 2) dämpfen, ersticken. [wohlgefallen.
Придúчити ся, wohlgefallen; 2)
Приéм, *m.* приємúни *pl. Вах.* (*aug.* приємчúще, *Зап. Вер.* I. 35) Aufnahme, *f.* Empfang, *m.* Reception, Bewirtung *f.*
Приéмина *f.* Manier, Geberde, *f. Ст.*
Приéмний, *a.* receptiv, passiv, *Пл.* 2) —, прúємкий angenehm, *ГШ.*
Приéмність, -ости, *f.* s. Приятність. [*v. a.* s. Притиснýти.
Прижáти, (прижмý, прижмéш),
Приждáти ся, s. Дїждáти ся.
Прижень, хвостинець — Schwanzmonade, *f.* (Bodo saltans). [стáти).
Прижениúти ся, einheiraten, s. При-
Прижерéльний, *a.* Quellen-, *Вах*
Приживáти, прижúти. *v. a. К.* II. 48 hinzuerwerben, erarbeiten; — дїтúй Kinder bekommen, K. erzeugen; 2) — ся *Ч.* V. 718 von Pflzen: Wurzel schlagen, sich bekleiben s. Приймáти ся; *ptc.* прижúтий, erzeugt, gezeugt *Не.*; прижúтний син natürlicher, ausserehelicher Sohn, *Ст.*
Прижúна, *f.* Knüttel, *m.*
Прижмýрити. (-ýрувати) *v. a.* — óчи die Augen halb zudrücken, schliessen, zublinzen.

Прижмурки, *pl. КУ.* s. Піжмурки.

Прижучити, *v. a. Кв.* s. Притисути.

Призабути, (призабуду, -будеш). *v. a.* einwenig vergessen.

Призапасти, *v. a.* Vorrath machen, verschaffen, *Л.* 54. vorräthig haben, *Кч.* 400.

Призатуманїти, *v. n.* von Sinnen werden, *У.*

Призьба, *f. Левч.* s. Присна.

Призбирати, (-бер-), призбірувати, *v. a.* aufsammeln.

Призброїти, *v. a.* bewaffnen.

Призвати, (-зову, -зовеш). *v. a.* s. Призивати.

Призвести, (-зведу, -зведеш). *v. a. Ос.* (61) V. 20 ausführen, zustande bringen, vollbringen.

Призвичаєне, *n.* призвичка, *Др.* призвичайка, *Левч. f.* s. Привичка.

Призвичаїти, призвичаювати, *v. a.* angewöhnen.

Призвід, -оду, *m.* Muster, Beispiel, *n.*

Призьвіздок, -дка, *m. Фр.* Sternchen, *n.* Sternschuppe, *f.*; 2) Nebenplanet, *m.*

Призвіл, -олу, *m.* призволене, *n.* Erlaubnis, *f.*

Призводити, (призводжу, -зводиш), *v. a.* кого на доброго ум *КС.* (83) II. 471 gut belehren; 2) zusammenbringen, -hetzen, *Ст.* s. Призвести.

Призволити, (-ляти), *v. a.* erlauben; 2) кого до чого jmdn wozu zu gewinnen suchen, jmdm etw. vorschlagen, *Ст.*

Приздачня, *f. B.* Anwendung, Nutzanwendung, *f.*

Приздачувати, *v. v.* anpassen, aneignen, *B.*

Приземенкуватий, *a.* grünlich, grünreif, *Мі.* II. 363.

Приземистий, *Фр.* приземковатий, *М.* II. 182, *a.* приземок, -мка, *m. М.* II. 8 wenig vom Boden hinaufgewachsen (v. Buben &); stämmig, untersetzt, von niedriger, untersetzter Statur; niedrig bei der Erde, n. am Boden, *К.*

Приземний, *a.* grundständig, *Вол.*

Приземний, *a.* kurzsichtig, *Gr.* 25.

Приймів, *m.* приймане, *n.* Ruf, Anruf, *m.* Einladung, *f.* [rufen; einladen.

Призивати, *v. a.* anrufen, herbei-

Призивний, *a.* Einberufungs-.

Приймки, *pl.* frühe Winterkälte.

Приймок, -мку, *m.* s. Зимівле, *ВБ.*

Призирати, *v. a.* s. Доглядати 2) — ся s. Приглядати ся.

Призирний, *a.* dh Hexerei hervorgekommen *Ч.* I. 111.

Приїзір, -ору, *m.* Aufsicht, Wartung, Obacht, *f.*

Приїзма, *f.* Prisma, *n.*; призматичний, *a.* prismatisch.

Признавати, & s. Признати &.

Приїзнак, (*d.* -ачок), *m.* Merkmal, Symptom; Andenken, *n. adj.* признаковий charakteristisch, *Пол.*

Признака, *f.* s. Признак; merklicher Fortschritt in e. Arbeit.

Признакомити ся, *М.* III. 136 s. Познакомити ся.

Приїзнане, *n.* Geständnis, Bekenntnis, *n.*; 2) Zugeständnis, *n.* Anerkennung, *f.*; Prämisse, *f.*

Признати, (признаю, -знаєш), *v. a.* anerkennen, zuerkennen, zusprechen; zugestehen, zugeben; 2) erkennen, s. Пізнати, *ІГ.*; 3) — ся bekennen, gestehen: до вини die Schuld — —; *b*) — ся до кого (до чого) sich als Eigenthümer, Vater & jmds bekennen, ausgeben; mit jmdm Beziehungen unterhalten, jmds Gleichgesinnter sein.

Призначенє, *n.* Bestimmung, *f.* Verhängnis, *n.*

Призначити, (-ати), *v. a.* bestimmen; 2) anmerken *Н.* III.

Приїзолотка, *f.* Goldbordüre, *f. B.*

Призон, *m. Мог.* la prison, Gefangenschaft, *f.* [*Ефб.* 27.

Призор, s. Призір; 2) s. Уроки,

Призориїстий, *a.* kurzsichtig.

Призочити, *v. a. К.* I. 160 auf jmdn achtgeben, jmdn belauern.

Приїзра, *f.* Verdacht, Argwohn, *m. Левч. Мі.* II. 12.

Приїзрак, *m.* Phantasiegebild, Phantom; Gespenst, *n. Зг. Ваг.* Erscheinung, Sinnesvorspiegelung, Hallucination, *Пл.*; Luftspiegelung, *f.* — морский Seegesicht, *n. Пол.*

Призріти, *v. n.* s. Дозріти, reif werden, *Мл.*

Приїзро, *adv.* neidisch, scheel; 2) verächtlich, *М+Б.* 237.

Прийдешний, (-дїшний, -дїшний, *Не.*), *a. Ст. Т.* s. Будучий.

Прийдість, -ости, *f. Не. Фр.* s. Будучина.

Прийма, *f.* s. Прием; 2) das Aufgenommene, Angeeignete (поле &); 3)

Alles was fortnimmt, fortholt: der Henker, Teufel &; 4) *m. f.* s. Ворожо́йт, воро́жка: мета́ти на при́йму = ити́ до в.; 5) die 5 te grössere u. längere Saite auf der бандýра, *Зап.* I. 345.

Прийма́к. *m.* der Aufgenommene, der Eidam (Schwiegersohn) im Hause der Eltern seiner Gattin *Ч.* III. 127; 2) Adoptiverbe, *m.* [від-мастка I).

Прийманка, *f.* Mehl (Brei) zur

Прийма́ти, (-йти), *v. a.* annehmen, aufnehmen; кого́ чим womit gastlich bewirten; 2) — бі́ди (бі́дý), неволю leiden, ertragen; Antheil woran haben, *АД.* I. 212. 215; 3) — мукою & борщ etc. mit Mehl untermischen, versetzen, einmachen; 4) — ся Wurzel schlagen, sich bekleiben, fortkommen; *b*) — ся чого́сь etw. annehmen, womit einverstanden sein.

Прийма́чка, *f.* Pflegetochter, *f.*

Прийменник, *m.* Vorwort, *n* Präposition, *f.*; *adj.* приймéнний präpositional, *Пар.*

При́йми, *pl.* у при́ймах als Eidam, als Schwiegersohn; до дочки́ у при́йми приста́ти, *К.* I. 46. [Pflegesohn, *m.*

При́йми́т, прийми́ч, *m.* s Прийма́к;

Прийми́ця, *f. Гол.* III. 110 Braut, *f.*

Прийми́чка, *f.* s. Прийма́чка, (*coll. m.* und *f.* приймичі, *pl.*).

Прийня́ти, s. Прийняти, *Ог.* 90.

Прийо́м, -му, *m.* Assentplatz, *m.* Assentierung, *f.* [rungscommissär, *m.*

Прийо́мщик, *m. Ч.* V. 997 Assenti-

При́йти́, (при́йду́, при́йде́ш), *v. n.* kommen, ankommen (wohin); 2) — до се́бе zu sich kommen, wieder gesund werden, sich erholen, genesen; 3) при́йде́ мені́ від вас ще 3 ри́ньскі & mir kommen noch, stehen aus, gebühren von Ihnen 3 Gulden &; 4) прийшло́ (ся) до того́, що... es kam dazu, es ist so weit gekommen, dass...; прийде́ ся ему́ жебра́ти er wird noch zuletzt betteln müssen. [ду́чий.

При́йшлий, *a. М* III. 144 s. Бу-

При́їзд, (*d.* -зо́нько), *m.* Ankunft, *f.* das Ankommen.

Приїзди́ти, приїзджа́ти, *v. n.* ankommen (zu Wagen, zu Pferde etc.).

Приїзди́ний, *a.* ankommend, zur Ankunft geh., angekommen, zugefahren.

Приїмище, *n. Ч.* V. 1053 Aufnahme, Zufluchtstätte, *f.*

При́їсти, *v. a.* зýби собі́ — die Zähne dh langen Gebrauch abnutzen, eig. * lange Praxis hinter sich haben, *Мог.*

При́їхати, *v. n.* s. Приїзди́ти.

При́кадок -дка, *m.* kleiner Bottich.

Прика́жчик, (-а́зчик, -а́щик), *m. gr.* Amtmann; 2) Handlungdiener, Kaufmanns-, Ladendiener, Commis, *m.*

Прикажчукува́ти (-азч-), *v. n. С.* II. 25 прика́жчик sein. [Gebot, *n.*

При́каз. *m.* прика́зáне, *n.* Befehl, *m.*

Приказа́ти, прика́зувати, *v. a.* dazusagen, beim Reden hinzufügen; 2) an befehlen, gebieten; 3) — ся in Erinnerung kommen: най ся не прика́зує! verhüte es Gott! fern bleibe es!

При́казка, *f.* Spruch, Kernspruch, *m.* Sprichwort, *n.*; 2) Fabel, Parabel, *f.*; 3) Anecdote, *f.* [anstossendes Stübchen.

При́калабок, -бка, *m. P.* II. 180

Приква́пно, *adv. МШ.* sehr eilig.

Прикида́ти, прики́дувати, прики́нути, *v. a.* hinzuwerfen, zuwerfen, bewerfen; hinaufwerfen; verschütten, verlegen; 2) verwerfen, (nicht Convenierendes) nicht annehmen wollen; 3) — ся до́брим etc. sich gut etc. stellen, Güte vorgeben, heucheln; — ся псом etc. sich in einen Hund etc. verwandeln; *b*) — ся vom trächtigen Vieh: vor dem Jahrmarkt Junge werfen; *c*) прики́нуло ся es entstand ein Geschwür.

При́кидка, *f.* Zusatz, *m. Не.*

Прикидла́вий, *a.* unterschoben, falsch, trügerisch, gleissnerisch, *Гр.*; 2) leicht eiternd, schwärig.

Прикипа́ти, прикипі́ти, *v. n.* sich beim Kochen ansetzen, ankleben, *С.* I. 242; — до морозу́ aufrieren *Ме.* 237; festsieden, hartkochen, *P.* II. 8.

При́кидчивий, *a. М.* II. 140 до кого́сь sich an jmdn heftend, zudringlich; allzu dienstfertig. [лень.

Прикі́л, -бла, *m* s. Приміл, при́ко-

Прикі́льня, *n. coll.* s. При́коблень.

Прикі́пник, *m.* s. Прига́ринок, *m. Пол.*

При́кір, -бру, *m.* s. При́кріcть.

Прикіти́ти, *v. a.* s. Прикоти́ти.

Прикі́чний, *a.* s. Приті́чний.

При́клад, *m.* Zusatz; 2) Beispiel, *n.*;

3)s.Прúкладка; 4)Anpassung *Под.*; Anstelligkeit, Fertigkeit „das Zeug wozu", *Фр.*; 5) —, прúкладь, *f.* (*Ф.*) Kolben, Kolbenfläche (am Gewehr) die man an den Backen anlegt.

Прикладáти, прикла́сти. *v. a.* anlegen, hinzulegen, hinzufügen, dazusetzen; anschlagen, auflegen, beilegen; aufdrücken (печáть); 2) gegen einander halten, vergleichen; aussinnen, erdenken; 3) — ся до чогó wozu beitragen, Antheil woran nehmen; einer Sache mit Fleiss obliegen.

Прúкладка, *f.* Zusatz, *m.*; 2) witzige Bemerkung, Witz; Calambour, *m.*; 3) Beiname, Spitzname, *m.* *Ч.* III. 179.

Прикла́дний, *a.* anstellig, geschickt; passend.

Прúкладок, -дка́, *m.* Attribut, *n.* *Не.*

Приклеїти, (-клéювати), *v. a.* anleimen.

Прúклепка, *f.* Anlass, Gelegenheit, *f.* (im bösen Sinne); 2) s. Нáпасть.

Прúклик, *m.* Zuruf, *m.* *Т.*

Приклúкати, приклúкнути, *Н.* 169. *v.a.* herbeirufen, zu sich bescheiden.

Прúклїт, -їту, *m.* прúклїть, -їти, *f.* Vorbau, Zubau, *m.* s. Ґáнок.

Приклонúти, (-нúти), приклóнювати, *v. a.* niederbeugen, senken, biegen; 2) bewegen, überreden, geneigt machen *Кч.* 183; — ся до чогóсь sich wozu bewegen lassen; zuwillen sein, Folge leisten.

Приклóнний, *a.* zugeneigt, gewogen.

Приклóнник, *m.* Anhänger, *m.* *Нав.*

Приклóнність, -ости, *f.* *У.* Geneigtheit, Gewogenheit, Anhänglichkeit, Hingebung, *f.*

Приключáти ся, (-úти ся), vorfallen, sich ereignen, geschehen, *Л.* 89. *М.*

Прúключка, *f.* (günstige) Gelegenheit, Zufall; Anlass, Vorwand, *m.*

Приклякáти, приклúкнути. *v. a.* mit dem Knie (beim Knieen) zudrücken; 2) *v. n.* niederknieen.

Прикмéта, *f.* Merkmal, Zeichen, *n.*; 2) Eigenthümlichkeit, Eigenschaft, *f.*; 3) günstige Lage; s. Примíта.

Прикмéтний, (-кмíтний, *Зар.* *Левч.*) *a.* merklich, bedeutsam, bekannt, ansehnlich, s. Примíтний.

Прикмíтúти, (-кмíтувáти, -кмíчáти *Ч.* V. 720), *Wgr.* 109. *Гол.* s. Примінúти, примíчáти; прикмíтнувати собí, *Зар.* bei sich die Bemerkung machen.

Прикóва, *f.* на прикóві, *Ме.* 395 angeschmiedet, angekettet.

Приковáти, s. Прикувáти.

Прúколень, -льня, *m.* Pflock, kleiner Pfahl, Pflock des припíн; 2) Brükkenpfahl, *m.*; 3) Zaunstütze, *f.*

Приколóти, (-óлювати), *v.a.* s. Пришпилúти.

Прúколоток, -тка, *m.* s. Оклéпанець; kleinerer околíт.

Прúкомірок, прúкомурок. *Р.* I. 39, -рка, *m.* eine Nische, eine Vorbaut bei d. Vorrathskammer.

Прúконець, -нця, *m.* *ОП.* прикóнче, *n.* Ende, *n*, на -цї zu Ende.

Приконечник, *m.* der Theil am Ende e. Gegenstandes, z. B. einer Peitsche *P.* II. 183.

Прúконопа, *f.* & прикопóпити, & s. Принáда & *B.*

Приконóпник, *m.* Sandwurm, *m.* (Arenicola) *B.*

Прикопáти, (-óпувати), *v. a.* noch dazu graben; 2) eingraben (гній).

Прикопúти, *v. a.* er-, zusammensparen, *Левч.*

Прúкорень, (-рінь), *m.* Stock, Stumpf eines abgehauenen Baumes, *M.* II. 114; Wurzelstock, Baumstrunk, *m.* *B.*; 2) Pflock um daran das Pferd anzubinden, *АД.* I. 138 s. Прúколень 1).

Прикормúти, *v.a.* s. Пригодувáти.

Прикоротáти, *v.a.* zwingen; s. d. folg.

Прикоротúти, (-орóчу, -орóгиш), *v. a.* kürzer machen, verkürzen; einschränken; 2) * beschwichtigen, *Зг.*

Прикóрпати, *v.a.* in kleinem Quantum zusammenlegen, -sparen, *vgl.* Кóрпати.

Прикóрхнути, *v. n.* sich ducken um einwenig zu schlummern.

Прикохáти, s. Приховáти.

Прúкохок, *m.* s. Прихóвок.

Прикрадáти ся до чогó, s. Підкрадáти ся.

Прикрáйчик, *m.* Marginulina, *B.*

Прикрáса, *f.* Schmuck, *m.* Verschönerung, *f.*

Прикрасúти, прикрашáти, (-áшувати), *v. a.* schmücken, verschönern, zieren; 2) ausschmücken, beschönigen.

Прúкрасний, *a.* überaus schön, s. Пре-.

Прикрйвало, *n.* Decke, *f.* Deckel, *m.* s. Віко.

Прикривáти, прикрйти, *v. a.* bedecken, zudecken, verdecken; decken, beschützen; verhehlen, bemänteln.

Прйкрий, *a.* steil, jähe (горá); 2) lästig, beschwerlich, schroff; widrig, verdriesslich; *adv.* прйкро, (навернýти &), jäh, zu schnell, zu plötzlich *M.*; — — комýсь es thut jmdm leid, ist un angenehm, schmerzlich. [ker schreien.

Прикрйкнути, *v. n.* lauter, stär-

Прикритé, прикрйване, *n.* das Bedecken, Ueberdeckung, *f.* das Verbergen, Verhehlen.

Прикріпйти, (-кріплювати), *v. a.* fest anheften, annageln, anbringen; befestigen.

Прйкрість, -ости, Unannehmlichkeit, Widerwärtigkeit, *f.* Verdruss, *m.*

Прикроїти, прикрáювати, *v. a.* zuschneiden. [halt thun.

Прикромйти, *v. a.* bändigen; Ein-

Прикрóтний, *a.* -е дїло schwer, mühevoll *ГБ.* (*Пр.* III. 10).

Прйкрут, *m.* was zum Zudrehen dient, s. Ужéвка.

Прикрутйти, прикрýчувати, *v. a.* fest zudrehen, drehend zusammenziehen.

Прикувáти, прикýти, *v. a.* anschmieden, anschweissen, anfesseln.

Прикупйти, (-пляти), прикупóвувати, *v. a.* zukaufen, noch mehr hinzukaufen.

Прйкур, *m.* räucherige Speise.

Прикуратáти, *v. a.* § jmdn e. Arbeit lehren.

Прикурйти, (-ýрювати), *v. a.* mit Staub, Schnee bedecken; 2) räucherig machen; — ся r. werden.

Прикуртйти, *v. a.* s. Прикоротйти.

Прикусйти, прикýшувати, *v. a.* zu-, einbeissen; — язйк, sich in die Zunge beissen um zu schweigen, Maul halten *А. Г.* 158; — гýбй (устá) die Lippen verbeissen.

Прикýтати, *v. a.* s. Прикóрпати, придбáти; — ся § sich einwirtschaften.

Прйкуток, -тка, *m.* Ort im Winkel, *Mi.* II. 411; zugebauter Winkel.

Прикýчнути, *v. n.* niederhocken.

Прилабýзнити ся, s. Підлабýзнити ся.

Прйлавка, *f.* прйлавок, -вка, *m.* Ladentisch, *m.*; 2) Ofenbank, s. Прйвалок; 3) *pl.* Geschirrschrank, *m.*

Прилагáтельне (имй), † *Оц.* s. Прилóжник; прилагáтельник, *m.* *Кл.* Epitheton, *n.* [Anpassung; Vorbereitung, *f.*

Прилагóда, *f.* прилáгодженє, *n.*

Прилáгодити, (-оджувати), *v. a.* vorbereiten, fertig machen, zurichten; anpassen. [passend.

Прилáгодний, *a.* vergleichbar;

Прйлад, *m.* Vorrichtung, *f.* Apparat, *n.*

Прйладень, -дня, *m.* Erzeugnis, *n.* *Ст.*

Прилáдити, приладнáти, приладнувáти, *ОП.* *v. a.* zurichten, anbringen, zu-, anpassen.

Прйладний, *a.* schmiegsam, einschmeicheld, *M.* II. 140. anstellig.

Прилáдник, *m.* Zubereiter, *m.* *Пар.*

Прйлаз, *m.* † Art Abgabe?

Прилазйти, (-лáжу, -лáзиш), *v. n.* hinzukriechen; langsam ankommen.

Приластйти, (-лáщу, -лáстиш), *v. a.* ver-, anlocken, dh Lockung u. Köder gewinnen; прилáщити ся до кóгóсь *К.* jmdm Gunst erweisen.

Прилóйця, *f.* † Sturmhaube, *f.* *ІГ.*

Прилéглий, *a.* nebenliegend, Neben-, *M.* III. 32; 2) s. Стýхлий, злéжалий.

Прилéжний, *a.* anliegend, — кут Anwinkel, *m.*

Прилестйти ся, прилéщувати ся sich einschmeicheln, s. anschmiegen; до кóгó jmds Zutrauen abgewinnen.

Прилéстний, (-лéсний) *a.* trüglich, verführerisch. [Anflug, *m.*

Прилéт, -éту, *m.* das Heranfliegen,

Прилетїти, (прилéчý, прилéтйш), *v. n.* s. Прилїтáти.

Прйлив, *m.* Fluth, *f.* s. Прйплив. *Пол.*; 2) Platzregen, *m.*

Приливáти, *v. a.* hinzugiessen.

Прилйза, *m. f.* s. Підлйза, *Лесч.*

Прилизáти ся, прилйзувати ся, sich belecken, sich schmiegeln; *b*) s. Підлйзувáти ся.

Прилйка, *f.* s. Прилйчність.

Прйлинь, *m.* Haftdolde, *f.* (Caucalis *B.*

Прилинýти, *v. n.* s. Прилетїти.

Прйлип, *m.* s. Лепéць 2).

Прилипáти, прилйпнути, *v. n.* kleben bleiben, sich anhängen.

Прилйпний, прилипчáстий.

a. sich leicht anklebend, anleimend, anhaftend, Heft-; прилипачкий (*Ф.*) zuthunlich, zutraulich, einschmeichelnd.

Прилипність, -ости, *f.* *Пол.* s. Причіпність.

Прилипчик, *m.* *Bein.* des чипчик (der Frauenhaube) *Ч.* IV. 432.

Прилити, *v. a.* s. Приливати.

Приличити, (-áти), *v. a.* *ГШ.* anwenden, in Anwendung bringen, verhältnismässig anpassen.

Приличка, *f.* *Зг.* Physiognomie, Charakteristik, *f.* Colorit, *n.* Anstrich, Ausdruck, *m.*; 2) Einbanddeckel, *m.*

Приличкувáти, *v. a.* Einbanddeckel geben.

Приличний, *a.* angemessen, entsprechend *Ч.* IV. 174 artig, anständig; 2) zur Ueberführung dienend: corpus delicti.

Приличність, -ости, *f.* Angemessenheit; Anständigkeit, *f*; 2) Eigenthümlichkeit, Beschaffenheit, *Зг.*

Приліґáти, *v. n.* *МШ.* s. Приляґáти.

Приліґливий, прилїжний, *a.* *МШ.* fleissig, emsig; 2) прилїжний s. Прилежний, -е пóле.

Прилїдок, -дку, *m.* dünner Eis.

Прилїзти, (прилїзу, прилїзеш), *v. n.* s. Прилазити. [ben, anleimen.

Прилїпити, (-пляти), *v. a.* anklebe-

Прилїпкá, *f.* s. Цїлýшка; 2) * von e. liebenswürdigen Person. [legen.

Прилїсний, *a.* nah am Walde ge-

Прилóга, *f.* Beilage, *f.* Allegat, *m.*

Прилогом, *adv.* bücklings, (*B.*).

Приложити, *v. a.* s. Прикладати; anpassen, nebeneinander-, zusammenstellen, — щось до чогóсь vergleichen; — ся за ким s. Причинити ся.

Прилóжник, *m.* Adjectivum, Beiwort, *n.* *adj.* прилóжний adjectivisch, *ГШ.*

Прилýда, *f.* *Фр.* s. Відлутка.

Прилýдити, (-ýджувати), *v. a.* heran-, verlocken, verführen, *Гол.* III. 455.

Прилýдний, *a.* *У.* verlockend, verführerisch.

Прилýка, *f.* Vereinigung, *f.* *К.*; 2) die mitverbundene Filialpfarre; 3) Zufall, Vorfall, *m.* s. Пригóда. *Гол.* I. 68. *Ст.*

Приличáти, (-йти, -ýчувати), *v. a.* womit verbinden, vereinigen; zufügen, zutheilen, beigeben, beilegen; 2) s. Получáти, bekommen; 3) — ся до когóсь sich an jmdn anschliessen, sich zugesellen; *b*) — ся *M.* II. 106 sich treffen, sich ereignen; приличáв ся менї́ habe Gelegenheit; приличило ся з кимóсь лихо jmdn traf ein Unglück.

Прилюби, *У.* прилюбишки, *pl.* Liebestrank, *m.*

Прилюбити, (-бляти), *v. a.* dh Liebe gewinnen, anhänglich machen; lieben, gern haben *M.* III. 135; — ся до когóсь, *M.* II. 22 jmdn liebgewinnen.

Прилюдний, *a.* öffentlich, vor den Leuten. [tlichkeit, *f.*

Прилюдність, -ости, *f.* Oeffen-

Прилюдок, -дка, *m.* Spitzname, *m.*

Прилютувáти, *v. a.* anlöthen.

Приляґáти, (-ґáю, -ґáєш), прилячи́, (приляґти́, приляжу, приляжеш), *v. a.* durch das Anfliegen etw. festhalten; 2) *v. n.* daran liegen, anliegen, angrenzen, anschliessen; *b*) sich legen, einwenig ruhen *Ш.* I. 2 (вітер); *c*) * sich befleissigen, sich bestreben, eifrig etw. besorgen.

Примавляти. *v. a.* s. Примóвити.

Примазáти, (-áзувати). *v. a.* anstreichen. [schmücken.

Примаїти, (-áювати). *v. a.* mit Laub

Примаїтий, *a.* schön und gut; zierlich.

Приманя, примáна, приманка, *f.* Verlockung, *f.* Lockmittel, *n.* Köder, *m.*; 2) -áна, Vorzug, *m.* [bei-, verlocken.

Приманити, (-áнювати). *v. a.* her-

Приманливий, (-áнний, -анчи́вий), *a.* verlockend, verführerisch.

Примáра, *f.* *Ст.* Traumgesicht, Schreckbild, *n.* [scheinen, vorgaukeln.

Примáрити ся, *impers.* комýсь

Примастити, примáщувати, *v. a.* zuschmieren; 2) befetten. [Dienende.

Примастка, *f.* das zum Befetten

Примéжний, *a.* — кут Nebenwinkel, *m.* [ken des Raines vergrössern.

Примéжувати. *v. a.* dh das Fortrük-

Примéне, *n.* s. Прилóжник.

Применити ся слóвом перед кимóсь *M.* ein Wort an jmdn richten, das Gespräch anknüpfen.

Примéр, *m.* *К.* I. 153 s. Примíрене 2).

Примережка, *f.* gestickte sehr

schmale Bordüre an der Verbindungsnaht.

Примерзáти, примéрзнути, *v. n.* [anfrieren.

Примеркáти, примéркнути, *v. n.* dunkler werden; *adj.* примéркний, düster geworden, schon dämmernd.

Примéсти, (примéту́, примéтéш). *v. a.* hinzufegen; 2) einwenig rein fegen, kehren.

Прúмет, *m.* Art Fischfang mittels einer Wehr aus Steinen, (*Фр.*).

Примéта, *f.* s. Прикмéта.

Приметáти, (-áю, -áєш), примéсти, (примéчу, -éчеш), *v. a.* hinzuwerfen, s. Прикидáти. [chen, zuschliessen.

Примикáти, *v. a.* einwenig zuma-

Примилúти, примилúти. (*Кн. Веч.* II. 109), примúлувати (до свóго серденька) *КС.* (82) II. 302, *v. a.* durch Liebreiz jmdn fesseln; — ся, примúлювати ся, liebäugeln, sich bei jmdm beliebt machen wollen, freundlich thun.

Примúре, *n.* Bündnis, *n.* Vertrag, Friedensschluss, *m.* *К. ОБ.*

Примúрене, *n.* Versöhnung, *f.*

Примирúтель, *m.* Versöhner, Friedensstifter, *m.* (ительна, *f.* -in, *f.*).

Примирúтельний, *a.* Sühn.

Примирúти, (-úти), *v. a.* ver-, aussöhnen, den Frieden vermitteln; — ся sich ver-, aussöhnen, s. vergleichen.

Примúрник, *m.* Bundesgenosse, *m.* der Verbündete, *T.*

Примíвка *f.* s. Прúказка, *Зак.* [xe, *f.*

Примíвниця, *f.* Beschwörerin, He-

Приміни́ти ся, *М.* II. 136 sich in etw. schicken, s. wornach richten, s. anpassen, s. bequemen.

Прúмір, -іру, *m.* Beispiel, Muster, *n.* прúміром, на — zum Beispiel, beispielsweise.

Примíрене, примíрюване, *n.* das Zumessen, Anpassen, Anprobieren; 2) das Zielen, Anlegen, Richten; 3) Anwendung, *f.*

Примíрити, (-úти, -ю́вати), *v. a.* zumessen; anpassen, anprobieren; 2) — ся anlegen, zielen beim Schiessen.

Примíрний, *a.* als Beispiel dienend, musterhaft, mustergiltig; *adv.* -но — —; beispielsweise, beinahe, ungefähr.

Примíрник, *m.* Exemplar, *n.*

Примíрність, -ости, *f.* Mustergiltigkeit, *f.*

Прúмісь, -іси, *К.* s. Прúмішка.

Приміетúти, приміщáти, (-міщувати) *v. a.* anbringen, unterbringen, einen Platz gönnen, anstellen, placieren.

Прúміет, -осту, *m.* Bank an der Wand, *f.* *Зак.*

Прúмієтки, *pl.* *К.* II. 287 Gerüst, Gestell beim Fussboden, *Гол.*

Примíстний, (-íсний), *a.* der leicht sich wo anstellen, placieren lässt, anstellig.

Прúміт, -ету, *m.* s. Прúтрут.

Приміта, *f.* s. Прикмéта 1).

Приміти, (-ію, -іеш), *v. a.* kennen, im Stande sein, vermögen, *К.* I. 317.

Примітúвний, *a.* primitiv, ursprünglich.

Примітúти, примічáти, *v. a.* merken, bemerken, *P.* I. 44. wahrnehmen, die Bemerkung machen, beobachten.

Примíтка, *f.* Anmerkung, *f.* Zeichen, *n.* взяти в -ку beobachten.

Прúмітка, *f.* s. Перéмітка 1), Schultertuch, *n.*

Примітний, *a* *Не.* merklich, leicht zu erkennen, zu bemerken, deutlich wahrnehmbar; 2) leicht empfänglich, receptiv, ansteckungsfähig (тíло).

Примішáти, (-мішувати), *v. a.* hinzumischen, beimengen; — когó у крáдежи zum Theilnehmer eines Diebstals machen.

Прúмішка, *f.* Beimischung, Beimen- [gung, *f.* Zusatz, *m.*

Примíшний, *a.* hineingemischt; woran theilnehmend.

Примíшник, *m.* Gemengtheil, *m.* *Пол.*

Примíщене, *n.* (leidliche) Unterkunft, Anstellung, *f.*

Примкнýти, *v. a.* s. Примикáти; — ся до когó sich an jmdn anschliessen.

Примнúти, (примнý, примнéш), *v. a.* einwenig zerknittern.

Примóва, (*d.* прúмóвка), *f.* Rede, Nachrede, *f.* Gerede, *n*; 2) Erwähnung, Anspielung, Andeutung; 3) *d* s. Прúмíнка; 4) Zauberspruch, *m.* -formel, *f.*

Примóвити, (-вúти), *v. a.* dabei sprechen; zureden, комýсь до сéрця —; 2) e. Zauberformel hersagen; 3) — ся eine Andeutung machen.

Примолúти, *v. a.* dazu beten.

Примóре, *n.* am Meere gelegene Gegend, Seeküste, *f.*

Приморити ся, durch Hunger geschwächt werden, *Мх.* [l. Nachtfrost.
Приморозок, -зку, *m.* leicher Frost,
Примо́рский, *a.* am Meere gelegen, Meeres-, Seestrands-.
Приморяни́н, *m. МШ.* Bewohner des Meeresufers, *m.* [*Левч.*
Приимость, -ости, *f. Левч.* Gerüst, *n*
Примости́ти, примо́щувати, *v. a.* anbringen, s. Примістити; — ся den Platz einnehmen, P. finden, sich an-setzen. [містки.
Приимостка, *f.* Zubau, *f. vgl.* При-
Примоцува́ти, *v. a.* befestigen.
Примочи́, [примо́гу, (примо́жу), примо́жеш], *v. n. Н.* 67. *М.* s. Приміти, мочи́. [tzen.
Примочи́ти, (-о́чувати), *v. a.* bene-
Приимочка, *f.* Auszug, Extract, *m.*
Приму́дькати ся, (*В.*) eig. die Hoden (му́до) berühren; sich befruchten lassen, (v. Weib).
Примули́ти, (-у́лювати), *v. a.* mit Schlamm überdecken.
Примурува́ти, *v. a.* hinzumauern.
Приимус, *m.* Zwang, *m.*; 2) nothwendiges Mittel. [zwingen, nöthigen.
Примуси́ти, примуша́ти, *v. a.*
Приму́скувати, *v. a. R.* 12. *pol.* zustreicheln. [machen, abhärmen.
Приму́чити, *v. a.* einwenig müde
Приимхи. *pl.* Launen, Caprizen, Schrullen; Eigensinn, Eigendünkel, alberne Willkühr; 2) *sgl.* приимха, *Мах.* Vorwand, *m.* äusserer Grund.
Приимхати, *v. n. М.* II. 108 eigensinnig, launisch sein, Grillen fangen.
Примхо́ватий, *a.* launig, eigensinnig, grillenhaft, toll, *Зар. Фр.*
Примча́ти, *v. a.* schnell herbeiholen, -bringen; — ся sch. herankommen, -reiten etc.
Приимяти, *v. a.* s. Приимяти.
Прина́вить, *adv.* wenigsten; ja sogar, (*В.*).
Приинагля́ти, *v. a.* antreiben.
Прина́годно, *adv.* gelegentlich.
Прина́да, (*d.* прина́дка, -а́донька), *f.* s. Прима́на; Reiz, *m*; 2) Leidenschaft, *f. Не.*
Прина́дити, (-а́джувати) *v. a.* ver-, anlocken, reizen; припаджа́ти ся до когóсь, *Зар.* jmdm den Hof machen.
Прина́дливий, (-на́дний), *a.* anlockend, anmuthig, anziehend, *У.*
Прина́дність, -ости, *f.* Anmuth, *f.* Liebreiz, *m.* [Знадоби́ти ся.
Принадоби́ти ся, (-бля́ти ся), s.
Прина́ймні, (-мі), *С.* I. 2. прина́йменше, *Фр. adv.* wenigstens, doch wenigstens, jedenfalls. [mieten, -dingen.
Принайми́ти, (-а́ти), *v. a.* hinzu-
Приналéжати, *v. n.* gehören, zugehören, до когó.
Приналéжний, *a.* gehörig; gebührend; 2) zuständig.
Приналéжність, -ости, *f.* Zubehör, *n.* Eigenheit, Eigenthümlichkeit, *f. Т.*; 2) Zuständigkeit, *f.* [Прина́ймні.
Прина́мені, *adv. Ш.* II. 147. s.
Приинапи́лий, *a.* genug betrunken.
Приинапокри́ти. *v. a. Зг.* s. Покри́ти.
Прина́родно, *adv. М. М+Б.* 286 s. Прилю́дно, vor Aller Augen, angesichts des ganzen Volkes.
Приидити ся, *Гл. б.* 72 § sich viel ausnehmen, worauf viel pochen. *Пот.* III. 121.
Приидичити собі, § s. Кийти с.
Приинебéсний, *a.* unterm Himmel, himmlisch, *Ф.*
Прииневолити, (-ля́ти), приинему́сити, *v. a.* s. Приму́сити, присилувати.
Приинепа́сти, *v. n.* s. Підупа́сти.
Приинéсене, *n.* das Bringen; Auftragen; Verschaffen. [Приноси́ти.
Приинéсти, (-несу́, -несéш), *v. a.* s.
Приинижене, *n. К.* Erniedrigung; Niedrigkeit, *f.* das Niederhalten.
Приинизи́ти ся, приинижа́ти ся, sich herablassen, s. niedersenken, *К.*
Приника́ти, *АД.* I. 113. приинику́ти, *v. n.* sich niederbeugen; — до чогóсь zu etw. sich hinneigen, *К.* — на когó jmdn beschützen, *К.*
Приинима́ти, *v. a.* s. Прийма́ти.
Приинишкнути, *v. n.* s. Прити́хнути.
Приинісне, *s. a. n.* s. Прі́гісне.
Приинъми, s. Приими.
Приинорови́ти, (-вля́ти), *v. a. Ог.* anpassen; — ся sich anpassen, s. anschliessen, s. anfügen, *Зар.*. [*Фр.*
Приинорóвлене, *n.* Anpassung, *f.*
Приинóс, *m.* dargebrachtes Opfer, Opfergabe, *f.* Geschenk, *n. МШ.*

Приносити, (-нóшу,-нóсиш), приношáти, *v. a.* darbringen, tragen, herbringen, holen; eintragen, einbringen; *ptc.* приноше́ний, *М.* III. 71 abgetragen, abgenutzt (e. Kleid).

Приносний, *a.* vom приноc, Opfer-; 2) der welcher etw. bringt, bes. bei der Hochzeit, *pl.* die Beitragenden, *R.* 69. 135.

Приню́да, *f.* *Гол.* Zwang, *m.* gezwungenes Wesen, Affectation, *f.*

Приню́дити, *v. a.* nöthigen, zwingen; 3) — ся *М.* III. 47 sich stark abhärmen.

Приню́ка, *f.* Antrieb, *m.* Aufmunterung, Anregung, *f.*

Приню́кати, приню́кнути, *Зар.* *v. a.* aufmuntern; zwingen.

Припури́ти ся, einwenig untertauchen, untersinken.

Принцизна, *f.* § Prinzessin, *f.*

Прийцип, *m.* Princip, *n.* Grundsatz, *m. adj.* принцийний, principiell, grundsätzlich.

Принципáрити ся, § sich höher stellen, *Gr.* 26.

Приняти, *v. a.* s. Приймáти; — слóво знов *Кч.* 29. das Wort wieder ergreifen, die Rede wieder aufnehmen; — в чім багáто прáцї, *Фр.* viel Arbeit worin aufwenden.

Приобіцяти, (-обіцювати), *a. a.* versprechen, zusagen.

Приобрісти, (-обрітý, -обрітéш), *v. a.* erwerben, gewinnen.

Приобстáти ся, s. Приостáти.

Приодївáти, приодїти, приодягáти, (-гнýти), приодежи́ти. *v. a.* bekleiden, ankleiden; — ся sich Kleidung (im Dienst) erwerben.

Приодхóдничий, *a.* s. Прихвостний.

Приоздоби́ти, (-бляти), *v. a.* s. Прикраси́ти.

Приóздобка, *f.* *Пол.* Прикрáса 1).

Прийоколоток, s. Прийколоток. [(*B.*).

Прионáдити, *v. a.* s. Приня́дити.

Приопáсти, (-пáду, -пáдеш), *v. n.* s. Підупáсти.

Приорáти, приорювати. *v. a.* einackern, beplügen.

Приоружи́ти, *v. a.* bewaffnen, unter Waffen stellen.

Приостанови́ти, (-пляти), *v. a.* — хóду im Gange innehalten, *ВБ.*; — ся stehen bleiben, *Вах.*

Приостáти, (-остáну, -остáнеш), *v. n.* und — ся zurückbleiben; 2) *v. a.* *Ф.* s. Перестáти.

Прибхувати, *v. n.* dazu seufzen, stöhnen.

Прийочко, *n.* *B.* Nebenauge, *n.*

Припавузи́ти, *v. a.* *Ч.* III. 390 s. Прируби́ти.

Припадáти, *v. n.* befallen, bedeckt werden, sich bedecken, (пóрохом); 2) neben jmdm hinfallen; *b)* auf jmdn feindlich losstürzen, jmdn anfallen; *c)* zu jmdm eine innige Anhänglichkeit zeigen; — до чиєгóсь слїду; 3) — на когó auf jmdn zu fallen (майнó); припадáє на когó (чéрга) es ist die Reihe an jmdn; 4) — до чогóсь zu etw. passen, sich zu etw. schicken, не припадá, *K.* es geht nicht an, ziemt nicht; 5) vorfallen, sich ereignen, s. zutragen, — на якийсь день auf einen Tag fallen.

Припáдистий, *a.* abschüssig, schroff abhangend; 2) — чóбіт schlecht im Rist.

Припадкóвий, *a.* zufällig, *Пар.*

Припадкóвість, -ости, *f.* Прийдарність, *Пар.* *ВБ.*

Припáдистий, *a.* -е веснá (*Гн.* 40) wann oft Regen fällt, s. Перепáдистий.

Прийпáдок, -дку, *m.* Zufall, Vorfall; bes. Unglücksfall, *m.*

Припáзити, *v. a.* s. Припильнувáти.

Припали́ти, (-пáлювати), *v. a.* einwenig anbrennen, verbrennen.

Припамя́тувати собі, s. Пригадувати с.

Припанкувáтий, *a.* vornehm, herrisch, *K.*

Припантри́ти, § s. Припильнувáти.

Припáрити, (-пáрювати), *v. a.* in heissem Dampf erhitzen, bähen; 2) *v. n.* сóнце brennt stark (gleich nach dem Regen).

Прийпарка, *f.* *Ко.* 196 das Anbrennen; 2) *kleine Züchtigung, Prügelei, *Кч.* 279.

Припáрник, *m.* Wärmestein, *m.* *Пол.*

Прийпарок, -рка, *m.* besondere Sonnenhitze in den Intervallen des Regens zur Sommerzeit.

Прийпас, *m.* *Пар.* s. Зáпас.

Припасáти, (-áю, -áєш), *v. a.* sorgfältig weiden, *V.*; 2) herbeischaffen (zum Vorrath), *Ко.* 64. — щось для себе für sich etw. verschaffen.

Припаювáти, *v. a.* s. Приділяти

Приперти, (-пру́, -пре́ш), *v. a.* s. Припирати. [gewinnen, *Ст.*
Припестити, *v. a.* dh Liebkosen
Припечаска, *f. N.* e. полонина
Припечатати, *v. a.* zusiegeln, versiegeln, den Siegel beidrücken. [пікати.
Припечи́, (-ечу́, -че́ш), *v. a.* s. При-
Припивати, s. Припити.
Припилка, *f. Др. с.* Glareola melanoptera.
Припильнувати, припилувати. *v. a.* робо́ту eine Arbeit fleissig beaufsichtigen; emsig zusehen, aufpassen, ein wachsames Auge worauf haben, fleissig abwarten; 2) rascher arbeiten.
При́пин, *m. С.* припи́на, *f. Mi.* II. 18. *Девч.* Anhalt, Einhalt, *m.* Beschränkung, Behinderung, Verzögerung, *f.*
Припинати, (-аю, -а́єш), *v. a.* anheften, anstecken, anhängen, anschnallen, anbinden.
Припинда́, *f.* § Schürze, *f.* Vortuch, *n.*
Припини́ти, (-ню, -пи́ниш), *v. a.* anhalten; — ся inne halten, anhalten, stocken, sich unterbrechen, *C.*; *b)* zu lange wo verweilen.
При́пинка, *f.* Band, Zugband, *n. H.* 212; 2) *pl.* s. Ма́йтки; 3) Kniewärmer, *pl.*
Припирати, *v. a.* andrücken, gegen etw. drängen, drücken; in die Enge jmdn treiben; 2) fest zuschliessen, absperren; 3) mühevoll herbeischaffen, *P.* II. 15; 4) *v. n.* anstossen, angrenzen, bis wohin sich erstrecken; * то́є до ме́не не припира́є das droht mir nicht, geht mich nicht an.
Припиро́вище *f.* s Пристано́вище.
При́пис. *m.* Vorschrift, *f.*
Приписати, приписувати, *v. a.* hinzuschreiben; — ся beischreiben; 2) einschreiben, eintragen; 3) кому́ vorschreiben; *b)* * zuschreiben.
При́писка, *f.* schriftlicher Zusatz, Postscriptum, *n.* Anmerkung, *f.*
Прийти, (приню́, прийде́ш), *v. a.* до кого́ zutrinken, *Зг.*
Припівайти, s. Припадуайти.
Приніднимати ся. sich (einwenig, langsam) erheben, *Фр.*
Припізний, *a.* zu spät. [verspäten.
Припізнити ся, (-зни́ти ся). sich
При́піч, -ечу, *m.* Ofennische, Hölle (bei, hinter dem Ofen) *f.*

Припікати, *v. a.* stark anbacken, rösten, einwenig anbraten; 2) *v. n.* (со́нце) припіка́є brennt zu stark, sengt.
Приніл, -о́лу, *m.* Schoss des Weiberkleides; *n.* s. Подо́лок.
Приніп, -о́на, *m.* Bandseil mit e. Pflock der in die Erde eingeschlagen wird (beim Weiden der Pferde &), *n. Ш.* I. 87.
При́пір, -о́ру, *m.* Verschluss, *m.*; 2) s. Пристано́вок; 3) dringliche Noth; 4) steile Berglehne. [*f.* (carpus).
При́пісток, -стка, *m.* Handwurzel,
Припіткати, s. Зди́бати.
При́пічок, -чка, *m.* Raum vor dem Backofen, *m.* Beimauer an e. Ofen, *f.*
Припішвити, (-шву, -швиш), *v. a.* überwendlich unternähen.
Приплакати, *v. v.* всї думки́ *M.* II. 122 alle Gedanken durch reichliche Thränen unterdrücken.
Приплати́ти ся, theuer bezahlen, th. zu stehen kommen.
Приплащений, *Пол.* приплє́сканий, *a.* platt, p. gedrückt, flach. [да.
Приплентач. *m. C.* I. 192 s. Приблу́-
Приплескати, приплї́скувати, *v. a.* platt, glatt machen, flach ebnen; 2) *v. n.* Beifall zuklatschen.
Приплести, s. Приплїтати.
При́плив, *m.* Fluth, *f. Пол.*
Приплива́ти, приплисти. (-пливу́, пливе́ш), *v. n.* herbeigeschwommen kommen, heranschwimmen; -segeln; приплило до голови́ кому́сь jmdm ist etw. eingefallen, in den Kopf gekommen.
Приплід, -оду, *m.* Zuwachs, Nachwuchs, *m.* Kinder, *pl. K.*
Приплїснїти, *v. n.* sich mit Schimmel überziehen.
Приплїтати, (-їтувати), *v. a.* zuflechten, -winden; 2) * — ся zufällig umherirrend ankommen.
При́плїтки, *pl.* s. Ви́плїтки.
Приплїшити, *v. a.* s. Заплїшити; * einwenig einschränken, zu Paaren treiben.
При́плодок, -дку, *m.* s. При́плїд.
Приплугати ся, sich herbeischleppen.
Приплу́тувати ся, sich anheften.
При́плюсток, -стка, *m.* allzu flaches Dach.

Приплющити, (-áти), *v. a.* platt machen, p. drücken.

Припняти, (-пну́, -пне́ш), *v. a.* s. Припинáти.

Приповедíнка, *f. П. n.* 122 s. [Прйповідка.

Приповзти́, (-повзу́, -повзе́ш), *v. n.* heranschleichen, -kriechen. [chend.

Прйповзком, *adv. Фр.* heranschlei-

Приповідáти, *v.a.* etwas Scharfsinniges, Interessantes, Zutreffendes sagen.

Прйповідка, *f.* Märchen, *n.* Sage, *f.*; 2) Sprichwort, *n.*

Приповíдний лист, Freibrief, *m. К.*

Прйповість, -істи, *f. К.* I. 27 Sage, Kunde; Prophezeiung, *f.*

Приповісти, (-повім, -повіш, повість), *v. a.* s. Приповідати; 2) — ся eingestehen, bekennen. [пóвістка.

Прйповістка, *f.* s. Прйповідка;

Припóвнити, *v. a.* чогó zu geben dass ein volles Mass werde; приповня́ти ся, *М.* sich an-füllen, voller werden.

Приподáти, *v. a. У.* s. Додáти.

Приподóба, *f. Пар. К.* приподóбане, *n.* das Gefallen, до -би, рáди -би um zu gefallen, zu G.

Приподóбати ся комý, jmdm gefallen, sich beliebt machen; 2) приподóблювати ся до когóсь, *К.* jmdm nachthun, trachten jmdm ähnlich zu werden.

Припокоїти, *v. v.* beschwichtigen, beruhigen, zum Schlaf legen, *Мак.*

Припóле, *n. Ст.* s. Припіл.

Припоминáти, *П.* 114. припомянýти *АД.* I. 94 *v. a.* об чім s. Пригадáти, згадáти gedenken lassen.

Припóна, *f.* s. Прйпін.

Припóнець, -ниця, *m.* Convolvulus arv.; 2) — угловáтий, Sicyos angulata, *В.*

Припóра, *f.* s. Припір; Hindernis, *n.*

Припорóшити, (-óшувати), *v. a.* bestauben, beschütten, bestreuen.

Припорýка, *f. Ст.* s. Препорýчене 1); 2) ein Anliegen.

Припóстити, *v. a.* дýму fasten lassen, dh Fasten üben; 2) *v. n.* einwenig fasten. vogel, s. Прйпутень.

Прйпотень, -тня, *m. ІГ.* Art Feld

Припохаїóйти, *v. n.* комýсь schmeicheln.

При-почáтку, *adv.* zu Anfang.

Припочйнок, -нку, *m.* Ruhe, Rast, *f. МШ.*

Припочйти, припочивáти, *v. n.* einwenig ruhen, ausruhen.

Припоясáти, (-поя́шу, -поя́шеш), *v. a.* umgürten; an den Gürtel anbinden, *Ч.* V. 611.

Приправа, *f.* Zuthat, Würze, *f.*; 2) Beizmittel, *n. Пол.*; 3) Geräth, Werkzeug, *n.*

Приправити, (-вляти), *v. a.* anmachen, ansetzen; 2) zubereiten, einmachen, würzen; 3) — ся по чім *Гн.* 63 sich wornach richten, s. anpassen.

Приправа́ша, *f.* s. Приправа 1).

Приповáдити, (-áджувати), *v. a.* s. Привéсти.

Припросйти, припрóшувати, (-прáшувати), *v. a.* inständig, viel, lange wozu bitten, (zum Essen etc.), dazubitten, ersuchen. [Запрýта.

Прйпрут, *m.* припрýте, *n. coll.* s.

Припрягáти, припрячи́, (-пря́жу, -пря́жеш), *v. a.* dazu anspannen, beispannen (das Zugvieh).

Припрядáти, припрясти, (-пряду́, -пряде́ш), *v. a.* dazuspinnen, anspinnen.

Припрятати, припрячи́, (-пря́чу, -пря́чеш), *v. a.* einwenig aufräumen (в хáтї etc.); 4) zusammensparen.

Прйпуск, прйпуст, *m.* das Zulassen; 2) das Melken der Kühe, s. Подíй; 3) в — ganz frei, ohne Einhalt, in Fülle u. Hülle.

Припускáти, припустйти, (-пýщу, -пýстиш), *v. a.* zulassen, hinzu-, heranlassen; — молокá reichlich Milch beim Melken geben; — бугаї́ & den Bullen & zulassen, belegen, bespringen lassen; — за ким коня́ jmdn zu Pferde scharf verfolgen u. ihn anfallen, *Кч.* 115; 2) im Masse zugeben (beim Zuschneiden e. Kleides u. beim Bauen); 2) * zulassen, zugeben, voraussetzen.

Припýстниця, *f.* vorn vorgeschossene Latte, Balken etc.; vorgeschossene Zuban. [sel, *n.*?

Припýс(т)ничка, *f.* (*Фр.*) Wie-

Прйпутень, -тня, *m.* Ringeltaube, *f.* (Columba palumbus).

Припýтник, *m.* Art Schwamm.

Припýхнути, *v. n.* anschwellen.

Припýщене, *n.* das Zulassen; 2) Voraussetzung, Annahme, Hypothese, *f. Пар.*

Прийяст, *m.* s. Прйпієгон.

Приня́стний, *a.* -і ко́сти Handwurzelknochen, *pl. Пол.*

Приробля́ти, s. Приробля́ти.

При́рамок, -мка, *m.* Achselstück, Schulterstück, *m.* (am Hemd).

Прирастáти, s. Прирости́.

Прирáяти, (-рáїти), *v. a.* rathen, empfehlen; 2) aussinnen, erdenken *Др.с.* 2) *v. n.* sich berathen, gesonnen sein, beschliessen, *Р.* II. 194.

При́рва, *f.*s.Прі́рва,Leistenbruch,*m.*

Прирівнáти, (-рівнювати), *v. a.* щось до чогóсь, vergleichen, gleich stellen; anpassen.

При́різ, -ізу, *m.* s. Зрізованець.

Прирізати, (-різувати), *v.a.* nach e. Mass zuschneiden, absägen.

Приріка́ти, приречи́, *v. a.* versprechen; betheuern.

Прирі́ст, -осту, *m.* Zuwachs, Anwachs, *m.*; 2) Augment, *n. Бор.*

Прирі́стка, *f.* Uropoda vegetans.

Приробі́ти,(-бля́ти),*v.a.*erarbeiten.

Приро́да, *f.* Natur, *f.*; 2) Naturell, *n.*; 3) — *Др. с.* 101. природжі́не Geschlechtsglied, *n.* Genitalien, *pl.*

Природжéний, *a. Н.* 117 s. Приро́дний; von Geburt, von Natur aus, geboren.

Природи́ти, приро́джувати, *v. a.* hinzugebären, -schaffen, erschaffen, erzeugen.

Приро́дний, *a.* natürlich, Natur-, an-, eingeboren, angestammt, innewohnend, eigenthümlich, *Н.* 27; *adv.* -но naturgemäss.

Приро́дник, *m.* Instinct, Naturtrieb, *m. Не.*

Приро́дність, -ости, *f.* Natürlichkeit, *f.* natürlicher Gang, *Св.*

Природознáвство, *n.* Naturkunde, Naturlehre, *f.*

Природознáвчий, *a.*naturwissenschaftlich.

Природозни́т, *m. В.* Naturforscher, *m.*

Природопи́сь, *f.* Naturbeschreibung, *f. adj.* природопи́сний, die Naturwissenschaft betreffend, naturgeschichtlich.

Прирождéний, *a. К.* II. 39. *Не.* s. Природжéний.

Прирожéність, -ости, *f. Ган.* Naturell, *n.*

Прирозуми́ти, *v. a.* aussinnen, erfinden; прирозумі́ти, *v. n. М+Б.* 69 sich klug zu helfen wissen.

Прирости́, (-росту́, -росте́ш), *v. n.* anwachsen, zunehmen, sich vermehren.

Приру́бли́ти, (-ру́блювати), *v. a.* mit dem Heubaum die Fuhre von Heu od. Getreide befestigen.

Приручáти, (-йти), *v. a.* empfehlen, anvertrauen; 2) до сéбе когó zahm machen, s. Освоїти, *Под.*; — ся до когóсь *Ч.*V. 214 sich an jmdn anschliessen.

При́ручний, *a.* handlich; gelegen, günstig, nützlich, *У.*

При́са, *f.* s. Приск. [tes Bäumchen.

Присáда, *f.*s. При́давка; 2) veredel-

Присади́ти, (-сáджувати), *v. a.* ansetzen, anlegen; 2) pfropfen, veredeln (Bäume); 3) *v. n.* in Menge herankommen, -stürzen.

При́сáдка, *f.* Anhängsel, *n. В.*

При́садочок,-чка,*m.*s.Багні́тка,*В.*

Присакáти ся, § sich erdreisten.

Присамáре, *n.* Gebiet am Fl. Самáра, *n.*

Присамборáшити ся, s. Прилепи́ти ся.

При́сваха, *f.* Begleiterin der свáха, *Ч.* IV. 64.

Присьвідувáти, *v. a.* когó für od. gegen jmdn als Zeuge auftreten.

Присьві́дчене, *n. Зг.* (*Пр.* II. 120) Zeugnis, *n.*; Gewähr, *f.*; 2) Wirklichkeit,*f.*

Присьвідчи́ти, *v. a.* bezeugen, bestätigen.

Присьвіти́ти, присьвічáти,-сьвічувати), *v.n.*dazu leuchten, vorleuchten.

Присвої́ти, присвóювати, *v. a.* aneignen, *В.* sich eigenmachen; zueignen, usurpieren; 2) zahm machen; — ся, *У.* s. Освої́ти ся.

Присвóюване, присвóєне, *n.* Aneignung, *f.*; 2) Zähmung, *f.*

Присьвяти́ти, присьвя́чувати, *v. a.* heiligen, weihen; widmen, dedicieren, zueignen; — ся *К.* heilig werden.

При́сьвяток, -ткá, *m.* kleiner Feiertag, *Ч.* III. 253.

При́селок, -лка, *m.* kleines Dorf neben e. grösseren u. zu diesem geh., *Фр.* Weiler, *m.*

Присéрбити ся до когóсь, sich an jmdn heften, s. anschmiegen,*М.*II.141.

При́си, *pl. Ч.* IV. 647? дóвгі —.

Присия́л, -я́лу, *m.* Sendung, Botschaft, *f. Кв.* 212.

Присилáти, *v. a.* schicken, zusenden; — ся до когó Brautwerber senden.
I. Присилйти, *v. a.* s. Присйлувати.
II. Присилйти, (-ляти, -сйлювати). *v.a.* anhängen, anheften, anbinden.
Прйсилка, *f.* Sendung, *f.*
Прйсилки, *pl.* s. Прйчитки. [gen.
Присйлувати, *v.a.* zwingen, nöthi
Присиновлене, *n.* Affiliation, *f.* *Term.* [schütten.
Присйпáти, (-сйпувати), *v. a.* zu-
Прйсипка, *f.* das zum Zuschütten, Bestreuen Dienende; 2) s. 'Осип.
Присипкий, *a. ОП.* einschläfernd.
Присипляти, *v. a.* s. Приспáти.
Присихáти, *v. n.* s. Присóхнути.
Присїóник, *m.* s. Пристїóник.
Присїв, присївок, -вку, *m.* Zusaat, *f.* beigesäetes Getreide als Theil des jährlichen Lohnes für den Wirtschaftsknecht.
Присївáти, *v. a.* dazusäen.
Присїдáтель, *m.* *Гол.* Beisitzer. Assessor, *m.*
Присїдáти, s. Присїсти.
Присїдáчка, *f.* s. Берегýлька.
Прйсїдка, *f.* Sitzbrett vom Spinnrocken &; 2) feine gemusterte Satteldecke, (*B.*). [Zwerg, *m.*
Прйсїдько, *m.* sehr kleiner Mensch,
Присїкáти ся до когó, s. Присїпати ся. [Sendling, *m.*
Присїл, -óла, *m.* der gesendete Bote,
Присїльний, *a.* nachbarlich *Ч.* I. 119.
Прйсїлок, -лка, *m.* *Не.* s. Прйселок.
Присїнéшня, *f.* *С.* Vorzimmer, *n.*
Прйсїнок, -нка, прйсїнець, -нця, *m.* (*pl.* прйсїнки, *d.* присїнечки *Ч.* IV. 68) Vorraum, Vorsaal, *m.* Vorhalle, *f*; Vorbau entlang der ganzen Hütte.
Присїпати ся до когóсь jmdn anfallen u. behelligen, anschnauben, hart mitnehmen; sich an jmdn heften, *Кч.* 135
Присїрїти, *v. n.* etwas grau werden; *adj.* присїрїлий.
Присїсти, (присйду, присйдеш) *v. a.* — щось etw. dadh halten, dass man darauf festsitzt; etw. in Besitz nehmen; — когóсь *jmdm hart zusetzen, lästig werden; drücken, zwingen; 2) *v. n.* sich niedersetzen; *b*) sich niederducken; 3) — ся sich dabei, sich neben, zu jmdm setzen: до когóсь, — на вóзї auf dem Wagen als Afterpassagier.
Прйсїшки, *pl.* *К.* I. 18 s. Стремя́, *pl.*; 2) *Ч.* VII. 393 Pfeiler der повітка, *pl.* s. Присошйна. [сївáти.
Присїяти, (-сїю, -сїєш), *v a.* s. При-
Приск, *m.* glühende Kohlen, *Ш.* I. 79.
Прйскавка, *f.* Spritzloch, *n.*
Прискáкувати, s. Прискóчити.
Прискалйти, *v. a.* óчи *Ра.* I. 149 zudrücken, halb schliessen.
Прйскалок, -лка, *m.* Vorsprung e. Felsens, *m.* *Ф.*
Прискáржити, (-áржувати), *v.a.* когó перед ким anklagen.
Прйскати, *v. n.* spritzen; sprühen (Feuer, Funken); 2) knistern; 3) schnauben.
Прискáч, *m.* Spritzfisch, *m.* (Chelmon rostratus). [(*Фр.*).
Прискйóнути, *v. a.* einklemmen
Прискйй, *a.* hitzig, aufbrausend.
Прискитáти ся, irrend ankommen.
Прискóком, *m.* ходйти з прискóком hüpfend.
Прискóрóен, прискорóний, *a.* *М.* sehr traurig, kummervoll. [Acceleration, *f.*
Прискóрене, *n* Beschleunigung,
Прискорйти, (-рйти), *v.a.* beschleunigen. [springen.
Прискóчити, *v. n.* hinzu, -heran-
Прискринок, -нка, *m.* Nebenfach in e. Kasten, *n.* Beilade, *f.* [pressen, *Ш.*
Прискрйпати, *v. a.* zu-drücken,
Прискулйти, *v. a.* óчи die Augen zudrücken, um besser zu sehen, *Кл.* zukneifen. [(Brachinus).
Прискýн, *m.* Bombardierkäfer, *m.*
Прискýчити, *v. n.* *impers.* прискýчило ся комýсь jmdm wird einwenig langweilig. [*v. a.* s. Приспáти.
Приспáти, (прйпаю, прйпаєш),
Приспйни, *pl.* s. Писпйни. *В.*
Приспíнє, *n.* прйспíнка, *f.* *Зах.* Sprichwort, *n.*; 2) Befehl, Auftrag, *Фр.*
Приспíг, -óга, *m* s. Присп.
Прйспдок, -дку, *m.* Spur, *f.*
Прйспíнець, -нця, *m.* прйспíнка, *f.* Schirmdach, *n.* -decke, *f.*; 2) Lagerstätte für den Knecht im Stall, *f.* [*Но.*
Приспíпуватий, *a.* kurzsichtig,
Прйсло, *n.* s. Прйсло; fünf Latten (порйни) zusammengebunden.
Прислóвлювати, *v. a.* gewählte

Worte in e. Erzählung hinzufügen, setzen, *Ст.*

Прислонити, (-áти, -слóнювати), *v. a.* anlehnen, an etw. stellen, — двéрі nicht völlig zumachen, anlehnen, — ся s. Припéрти ся, *Б.*

Прислонити, *v. a.* in eine Mausefalle etc. (слопéць) fangen; — пальцї межи дверима einklemmen.

Прислýга, *f.* Dienstbezeigung, Gefälligkeit, *f.* Dienst, *m.*; 2) *coll.* die Dienstboten, *pl.* Bedienung, *f.*

Прислужити, прислугóвувати. *Кв.* 209. прислýжувати, *v. n.* комý dienen, aufwarten; — ся комý jmdm e. Dienst od. eine Gefälligkeit erweisen; зле — einen schlechten Dienst leisten.

Прислýжний, *a.* zustehend, gehörig, gebührend. [helfer, *m. С.* I. 78.

Прислýжник, *m* Diener, Helfers-

Прислужниця, *f. Не.* Dienerin, Dienstmagd, *f.*

¶Прислýжність, -ости, *f.* Dienstfertigkeit; 2) Geschäftigkeit, *f.* [*Тор.*

Прислýнути ся.s.Присýнути ся.

Прúслух, *m. М.* II. 111 das Horchen, на — um zu horchen.

Прислýхати ся, прислýхувати ся, horchen, behorchen; aufmerksam an-, zuhören.

Прислюбóний, *a.* Ehe-, ehelich.

Присмагáти, присмáжити, (-áжувати), *v. a.* einwenig pregeln, schmoren; 2) -áти, присмагнýти. *v. n.* rostschwarzbraun werden (dh Hitze).

Прúсмак, *m.* Leckerbissen, *m.*

Присмáка *f.Не.*Gewürz,*n.*Zubusse,*f.*

Присмалити, (-áлювати), *v. a.* einwenig ver anbrennen.

Присмáчити, *v. a.* schmackhafter machen, würzen.

Присмерк, *m. М.* Abenddämmerung, *f.* прúсмерком in der A. [nahe.

Присмéртний, *a. М.* dem Tode

Присмирíти, *v. n.* domüthiger, nachgiebiger, ruhiger, friedlicher werden, sich beschwichtigen.

Прúсмо, *pl.* присмá, *n.* Saugscheibe, Haftlappe, *f.* (aroliae), *В.*

Присмóктувати, *v. a.* mit der Zunge u. den Lippen schnalzen.

Приснúти ся, träumen, im Traume erscheinen.

Приснїтúти ся, приснїтíти, *v.n.* *ВБ.* sich mit Schimmel u. Rost bedecken.

Присновíчний, *a.* ewig, der Ewigkeit angehörig. [Andenkens.

Приснопáмятний, *a.* † ewigen

Приснопúти, *v. a. Ос.* (62) IX. 101 erstarrt machen? *vgl.* Прислопúти.

Присносýщий, *n.* † ewig, ewig seiend.

Прúснути, *v. n.* s. Пúренути. prusten; — сьмíхом in gellendes Gelächter ausbrechen; 2) s. Плúснути.*А Г.*164.

Присобáчити, *v. a.* §. s. Притиснýти. [lich — комý.

Присóбний, *a.B.* eigen, eigenthüm-

Присовíтувати, *v. a. Ч.* II. 458 jmdm etw. anrathen.

Присогласúти кого на що jmds Zustimmung wozu erlangen.

Прúсок, -ску, *m.* s. Приск. [salzen.

Присолúти, (-сóлювати), *v. a.* zu-

Присолóджувати.*v.a.*versüssen.

Присьóрбати ся. *Левч* s. Присéрбити ся. [sich an etw. heften.

Присотáти ся. *Шй.* I. 59 до чогó

Присóха, *f. Кл.* (*Вен.* I. 320) Pfahl in e. Flusse, *m.* s. Сóха. присóшина.

Присóхнути. *v. n.* zutrocknen.

Присохтувáти, *v. a. Гол.* anpassen, anwenden, Anwendung machen, beziehen. [372. jmdm etw. abmerken.

Присóчити, *v. a.* ertappen, *Кч.*

Присóшина, *f.* Stütze, *f. Ст.*

Прúспа, *f.* das an der Aussenwand der Hütte unterwärts aufgetragene grosse Gesimse zum Sitzen.

Прúсплянка, *f.* Beischläferin, Concubine, *f.*; 2) s. Пóкритка.

Приспáти. (приспаю, приспúти), *v. a.* einschläfern, zum Schlafen einwiegen; 2) beschlafen, schwängern (e. Weib); — ся Beischlaf pflegen.

Приспúчити, *v. a.* auf die Spitze etw. treiben, *Левч.* s. Прикрутúти, притиснýти, *Ст.*: -úло кóмусь.

Прúспів. *m.* прúспівка. *f.* Zugesang, *m.* Epode, *f. Ч.* III. 395; begleitender Gesang, -es Lied, *Ос.* Refrain in e. Liede; 2) -ка anzügliches Couplet, *ОП.*; 3) -ка Zueignung, *f. Фр.*

Приспівáти, приспíти, *v. n.* ankommen, anlangen; — на пóміч zu Hilfe kommen; herannahen, bevorstehen;

приспіло комýсь jmd hat Eile, jmdm ist dringend. [mit Gesang begleiten.
Приспівувати, *v. a.* dazusingen,
Приспішáти, (-ити), *v.a.* beschleunigen; 2) s. Притиснýти.
Приспóлювати ся до чогóсь, sich woran anschliessen, *Кл.* [derung, *f.*
Приспóра, *f.* Beschleunigung, Für-
Приспорити, (-яти), *v. a.* reichlich schaffen, herbeischaffen, vermehren, *Н.* 226; 2) bereit rüsten *Ст.*; 3) beschleunigen, fördern.
Приспóрюванє, *n. ВБ.* Herbeischaffung, *f.* s. Приспóра.
Приспосóбити, (-бляти), *v. a.* vorbereiten, anstellen, einrichten, zurichten; — ся до когóсь *Ис.* an jmdn anpassen, s. accommodieren; комýсь jmdm gefällig werden.
Приспосóбленє, *n.* Vorbereitung, Zurichtung, *f.*; Accomodation, *f.* Einrichtungsvermögen, *n. Пол.*
Присéавки. *pl.* Saugwurzeln, *pl. B.*
Приссáти ся, (приссý, приссéш). sich ansaugen до чогóсь. [Schaffner.
Прúстав, *m.* aufgestellter Hüter,
Приставá, *f.* Zustellung, Zufuhr, Lieferung, *f.*; 2) Aufsicht, *f.*; *Aufseher, *pl.*
Приставáти, *v. n.* (до прúстанї) vom Schiffe: anlegen, anlanden, einlaufen; Anker werfen; sich aufhalten, *АД.* I. 209; 2) aus Ermüdung stehen bleiben; 3) — до когóсь, до чогóсь beitreten, sich zugesellen; sich anschliessen, anliegen, passen, sich gut decken; s. Приставáти.
Приставити, (-вляти), *v. a.* ansetzen, hinstellen, hinsetzen, zubauen; 2) zustellen, zuführen, liefern; 3) когóсь за щось jmdn in ein Amt anstellen, bestellen, *Гл. б.* 27; 4) — ся sich ausgeben, sich das Ansehen geben, sich stellen, — бідним *Р.* I. 1.
Прúставка, *f.* Zusatz, *m.*; 2) s. Полúця 1) *У.*; 3) Art Tischgeschirr.
Приставкувати, *v. n.* s. Поставкувати.
Приставленє, *n.* s. Приставá 1). das Aufstellen, Hinzusetzen, Zubauen.
Приставний, *a.* angelegt, angebracht, *У.* [Gefäss, *Зак.*
Прúставок, -вка, *m* .Art grosses
Приставчина, *f.* Blattscheide, Tute, *f.* (ochrea) *B.*
Прúстай, *m.* der sich an etw. anschliesst, wozu zugesellt, beitritt; anhänglich wird; 2) s. Прúстáш.
Пристáйний, *a.* sich vollkommen deckend, congruent.
Пристáйність, -ости, *f.* — трикýтників. Congruenz, *f.*
Пристáйство, (-áньство, áльство), *n.* итú до когóсь нá — in jmds Familie als Schwiegersohn eintreten.
Пристáлець, -лця, *m. Зг.* Freiwilliger (Krieger), *m.* [ehend, *ІГ.*
Пристáлий, *a.* passend, entspre-
Пристáльний, *a.* ununterbrochen, stettig, *ІГ.* [Hafen, Landungsplatz, *m.*
Прúстань, *f.* s. Пристáнище; 2)
Пристáнище, *Ш.* I. 231; пристáнє *Р.* I 70. пристанóвище, *n.* Zufluchtstätte, *f.* -ort, *m.* Zuflucht, *f.* Wohnstätte, *f.* Obdach, *n.* Hort, *m.*; Ruhestätte, *f.*
Пристановúти ся, einen Hort finden; ein Fach wählen, (*B.*).
Пристанóвок, -óвку, -івку, *m.* Ruhe, Rast, *f.* нема ему́ -óвку hat keine Rast, rastet nicht; 2) s. Пристáнище. [ort, *m.ВБ.*; 2) Pause, *f.Вах.*
Пристáнок, -нку, *m.* Ruheort, Stand-
Пристарáти, *v. a.* щось etw. dazu besorgen, erwerben.
Пристáріти, *v. n.* und — ся *Ч.* IV. 64. alt werden; *adj.* пристарілий прúстарковатий, ältlich.
Пристáти, (пристáну, пристáнеш), *v. n.* s. Приставáти; 2) — до нéї (на ґрунт) in das Haus u. Gut eines Weibes heiraten; 3) пристáв до нéго злий дух der böse Geist hat ihn befallen; 4) — на чиó віру, на чиó рýку zu jmds Glauben beitreten; *b*) in wilder Ehe leben; 5) sich schicken, ziemen.
Прúстáш, *m.* der in das Haus u. Gut eines Weibes einheiratet, solcher Schwiegersohn.
Пристáя, *m.* s. Прúстай; zugelaufener Hund; 2) s. Прúсташ; 3) *f. Гол.* III. 296. das Einheiraten als прúсташ; 4) *f. Це.* die sich anschliessende, zugewanderte Schar.
Пристебнувáти, *v. a* ansteppen.
Пристелúти, (-éлювати), *v. a.* bedecken, überziehen.

Пристеречи́, (-егти́), пристерігáти, *v. a.* когó *M.* auf jmdn ein scharfes Auge haben, jmdn spähen, beobachten, jmdm aufpassen, auflauern; 2) vorhüten, *Фр.* s. Допильнувáти.

Пристигáти, приcти́чи, (приcги́гну, приcти́гнеш), *v. n.* reif werden, reifen. [ка, *Аль.* 514) reif.

Пристиглий, *a.* (*d.* пристиглю́ш-

Пристидúти, (-иджу́, иди́ш), *v. a.* (einwenig) beschämen. [ток.

Прйстирток, -тка, *m.* s. Півстйр-

Присті́бати, *v. a.* fest anheften; 2) leidlich zunähen.

Присті́бний, *a.* s. Прйстівний.

Присті́бник, *m.* Werkstück zum Festhalten des вал im Webstuhl, *n.*

Присті́бність, -ости, *f.* *ВБ.* Anstand, *m.* Schicklichkeit, *f.* gute Sitte.

Прйстівний, *a.* bes. *adv.* wohlanstehend, schicklich.

Пристійно, *adv.* s. Пристóйно; 2) dringlich, pressant, не — ми ся дїе es touchirt mich sehr wenig; 3) — давáти den ersten Preis im Kauf geben.

Прйстїнок, -нка, *m.* Thürpfosten, *m.* *K.*; 2) eine in die Wand eingemauerte Tafel, *Мог.*?

Пристóйний, *a.* gegenwärtig, beiseiend; 2) *adv.* пристóйно *Кч.* 28 s. Прйстівно, mit Anstand, geziemend.

Прйсторона, (*d.* -онка), *f.* Seitenraum, *m.*

Присторóнно, *adv.* *M.* parteiisch.

Пристóювати, *v. n.* stehen bleiben, +*M.*; пристóяти над чим s. Припильнувáти.

Прйстрасть, пристрáстність, -ости, *У.* *f.* Leidenschaft, Leidenschaftlichkeit, *f.*

Прйстрастний, *a.* leidenschaftlich.

Пристрацáти ся до чогóсь Leidenschaft für etw. haben, einer Sache leidenschaftlich ergeben sein, sich an etw. fesseln, *Ке.* 1.

Пристригáти, пристрйчи, *v. a.* einwenig abscheren, abschneiden.

Пристрій, -ою, *m.* Organ, *n.* Vorrichtung, *f.*

Пристрі́т, -іту, (*aug.* пристрітище), *m.* *Ч.* I. 134. ein böser Blick, e. b. Zufall; das Behexen u. die dadh erzeugte Krankheit; 2) прйстріт, in voraus gegebene Warnung.

Пристрітельний, *Еф.* 26. пристрітний, *a.* zum пристрі́т 1) geh.; 2) (-тний) behext, *Зак.*

Пристрі́ти, *Кч.* 324 пристрі́тити, *Фр.* *v. a.* bezaubern, behexen; 2) begegnen *Фр.*; 3) bei dem Behexen jmdn hindern; 4) im voraus warnen.

Пристрітник, *m.* der den пристрі́т 1) erzeugt: Zauberer, *m.*; 2) Wiesengeld, *n.* (Lysimachia nummularia).

Пристрітниця, *f.* Hexe, Zauberin, *f.*

Прйстріч, *m.* s. Пристрі́т 1).

Пристроéвий, *a.* organisch, *B.*

Пристроїти, (-óювати), *v. a.* zubauen, daran bauen; 2) ausschmücken, ausputzen.

Пристрóчити, *v. a.* fest anpassen.

Прйструнки, *pl.* die sechs feineren Darmsaiten der бандýра, *Зап.* I. 345.

Пристрýнник, *m.* Saitenhalter, Beizug, *m.* *Зап.* I. 345.

Пристрýнчити, *v. a.* *Кух.* jmdn ad chordam nehmen, zwingen, nöthigen, jmdm zu Leibe gehen.

Пристрýпити ся, приструпíти, *v. n.* sich mit Schorf bedecken. [len.

Пристудúти, *v. a.* einwenig abkühl-

Прйступ, -у, приступок, -пку, *m.* Zutritt, Zugang; 2) Angriff, Sturmangriff, *m.* *Кч.* 66, прйступом взяти місто im Sturm erobern; умерáти з людским прйступком, *У.*?

Приступáти, (-йти), *v. n.* hinzutreten, beitreten, antreten, до когó auf jmdn zugehen; näher kommen; — на пáльцї auf die Finger treten; щось приступйло до него (до головй ему́) etw. hat ihn angewandelt, befallen; 2) *v. a.* — щось ногóю mit dem Fuss darauftreten. [selig.

Приступний, *a.* zugänglich, leut-

Приступність, -ости, *f.* Zugänglichkeit, Leutseligkeit, *f.* [dringen.

Пристяжúти, *v. a.* *Н.* 102 zwingen.

Прйстяжний, *a.* s. Бичовий.

Присувáти, s. Присýнути.

Прйсуд, *m.* gefälltes Urtheil, Urtheilsspruch, *m.* *Пс.* das letzte entscheidende Wort, *K.*; 2) Gerichtsbarkeit, *f.* -sprengel, *m.* Jurisdiction, *f.* *K.*; 3) Schicksal, Verhängnis, *n.* *Вас.*; 4) Vorurtheil, *n.* vorgefasste Meinung, *Мх.*

Присудити, присуджувати, *v. a.* gerichtlich zuerkennen; einen Urtheilsspruch geben, verurtheilen.

Присудливий, *a.* mit Vorurtheilen.

Присудник, *m.* Gerichtsdiener, *m.* *P.* I. 47.

Присукати, (-сукувати), *v. a.* fein zudrehen, an Ende den Faden zuspitzen; 2) — ся до чого́ s. Причепити ся.

Присунути, *v. a.* anrücken, näher rücken, anschieben; 2) *v.n.* heranziehen.

Присурганити ся, *Пс.* sich herbeischleppen.

Присусїдити ся, присусїджувати ся до кого́ als Nachbar an jmdn sich anschliessen, *С.* II. 132; in nahe Beziehungen, Verhältnisse zu jmdm treten, *ІГ.*

Присутний, (-ушний, -ущний, *Зг.*) присущий, *Пу. a.* gegenwärtig. anwesend, zugegen beiseiend; 2) woran theilnehmend.

Присутність, (-сучність), -ости, *f.* Gegenwart, Anwesenheit; 2) Theilnahme, *f.*

Присцїйно, *adv.* s. Пристівний.

Присцьобати, s. Пристїбати.

Присчитати, *v. a.* hinzurechnen, -zählen (mit Betrug).

Присюди, присядки, *pl.* Tanzweise mit gebeugten Knieen, mit Niederhocken, *f.* в присядку привдарити, *Веч.* I. 320. [*m.*

Присяга, *f.* Eid, Eidschwur, Schwur,

Присягати, присягнути, *v. n.* schwören, beschwören, den Eid, den Schwur leisten.

Присяглий, присяжний, *a.* vereidet, beeidet, geschworen; *s. a. m.* ein Geschworener; -жний der nächste Gemeindebeamte nach dem Vorstand.

Присяголо́мство, *n.* *Ф.* Eidbruch; s. Кривоприся́га.

Присяєтно, *n.* s. Присяга.

Присяй Бо́гу, (-сїй Бо́га), verdorb. st. присягаю (-ай) Бо́гу, присягу Бо́гу, присягу ну! e. § Betheuerungsformel, *Н.* 131: ich schwöre bei Gott!

Притайкуватий, *a. K.* heimlich, sich duckend.

Притаїти, притаювати, *v. a.* verbergen, verheimlichen, verhehlen, heimlich halten; — ся sich ducken, sich verstecken, sich stellen als ob..., sich verstellen.

Притаковити, *v. a.* s. Примістити; 2) — ся *Гол.* sich einfinden, erfolgen, sich ereignen, vorfallen; *b*) — ся до чого́сь sich woran anschliessen.

Притакувати, притакнути, *v. n.* ja sagen, beipflichten, (кому́ jmdm).

Притамакуватий, *a. K.* schwärmerisch. [бе́рега richten, lenken.

Притамати, *v. a.* чо́вно до

Притамання, *a.* angeboren, originell, *ОП.* s. Питоме́нний *А-Г.* 162. *Зак.*; 2) s. Присущий *Лесч.* [zutanzen.

Пританцювати, *v. n.* (noch) hin-

Притаскати, *v a.* herbeischleppen.

Притахати, (-ахнути), *v. n.* s. Потахати. [härten, hart werden.

Притвердити, *v. n.* sich ver-

Притво́р, -о́ра, *m.* Vorhalle einer Kirche, *f.* *Ф.*

Притворити ся, (-творяти ся), sich verstellen, heucheln, simulieren, — ся слабим sich krank stellen.

Прителепати ся, herantrotteln.

Прителепкуватий, *a.* § plump.

Прителїтити ся, *М.* III. 138, прителїшувати ся до кого́ § sich anschmiegen. [fen, *Гр.*

Притерепити, *v. a.* § herbeischaf-

Притерти, (-тру́, -тре́ш), притерати, *v. a.* einwenig abreiben, abnutzen (dh Abreiben).

Притесати, (-те́шу, -те́шеш), притїсувати, *v. a.* zuhauen, zuschneiden.

Притечи, (притеку́, и.-ечу́, -ечеш), *v. n.* herbeifliessen; 2) — ся herbei-, herlaufen, mühsam sich herbeischleppen.

Притика *f.* Vorwurf, *m.* Ausstellung, *f.* *Зар.* -ку давати кому́ jmdm etw. aussetzen, jmdn rügen.

Притикати, *v. n.* anstossen, до чого́ woran —; berühren; 2) s. Притикати I; 3) притикнути кому́сь чим jmdm woraus einen Vorwurf machen.

Притилочок, -чка, *dim.* *Ч* V. 683?

Притин, *m.* притина, *f.* *P.* II. 146. Ort wo eine od. mehrere Schildwachen stehen, Posten. [zustutzen; 2) stichelu.

Притинати, *v. a.* zuschneiden,

Притинка, *f.* Stichelei, *f.* *Лесч.*

Притирати, s. Приті́рти.

BRITISH 11 SEP 85

Притирачка, *f.* Galantholz der Schuster, *n.*

Притирити, *v. a.* §. herbeischieben, auftreiben, jagen, *ВГ.* 147.

Притирок, -рка, *m.* Art Werkstück des Schusters *Ч.* VII. 576.

Притис, *m.* § Verführer e. Weibes, *m.*

Притиск, *m.* Druck; Nachdruck, *m.* Wucht, *f.*, в притиском сказати mit Nachdruck sagen.

Притискати, притиснути, *v. a.* drücken, pressen; andrücken, aufdrükken; 2) bedrücken, zwingen.

Притискуватий, *a. Не.* nachdrucksvoll, eindringlich, schlagend, wuchtig.

Притихати, притихнути, притихшати, *v. n.* still, stiller werden; schweigen.

Притичина, (-теч-), *f. Н.* 243, Ereignis, Vor-, Zufall; Unfall, *m.* Begebenheit, Geschichte, *f.* Vorfall als Hindernis, *М.* II. 120. *Мі.* II. 137.

Притичка, *f.* Einsatz aus gröberer Leinwand im weiblichen Unterrock vorn am Bauche, *m.*

Притір, -ору, *m.* Geschwür, *n.* Eiterung, *f.*

Притірний, *a.* s. Прикрий, (*Фр.*).

Притічний, *a.* s. Наручний.

I. Приткати, (-аю, -аєш), *v. a.* zustopfen.

II. Приткати, (притчу.притчєш), *v. a.* anweben.

Приткий, *a. Зак.* s. Прудкий.

Приткнути, *v. a.* s. Притокмити.

Приткомо, *adv.* *У.* s. Притьма.

Приткість, -ости, *f. Ос.* (62) V. 32? s. Прудкість.

Притлумити, (-мляти), *v. a.* niederdrücken, ersticken, dämpfen.

Притьма, притьмом, *adv.* plötzlich, unverzüglich; 2) nothwendig, unvermeidlich, dringend.

Притьмити, (-тьму.-тьмити), *v. a.* verdunkeln.

Приток, -оку, *m.* Zufluss, *Вах*; — води *С.* Anprall des Wassers, Wellenschlag, *m.*; 2) * Einfluss, *m.* Einwirkung, Beziehung, *f.*

Притока, *f.* s. Притичина; Gelegenheit, *f.* Vorwand, Scheingrund, *m.*; 2) Nebenfluss, *ОЕ.*; 3) s. Підтоки.

Притокмити, *v. a.* unterbringen, placieren, einstecken, *Ш.г.*

Притолочити, (-очувати), *v. a.* zustossen, fest niederschlagen, niedertreten.

Притомен, *Кч.* 105. притомний, *a.* притомність, *f.* s. Присутний, присутність.

Притон, *m.* Hehlerei verdächtiger Leute, *f.* Tummelplatz des Gesindels, *m.* *М+Б.* 395.

Притонний, *a.* nahe bei der bodenlosen Tiefe.

Притоня, *f.* s. Тоня.

Притьопати ся, hieher trotteln.

Притоптати, *v. a.* s. Придоптувати.

Приторочити, *v. a.* anstücken, hinzufügen.

Приточити, (-очувати), *v. a.* herbeiwälzen, -rollen, -ziehen; bei-, hinzufügen, -geben, ansetzen, -legen; 2) *anführen, citieren, anziehen, *К.*

Притрафити ся, (-фляти ся) sich treffen.

Притребувати, *v. a.* vorladen, vorfordern.

Притримати, (-ймувати), *v. a.* s. Придержати.

Притриножити ся, *Фр.* mit Mühe wo ankommen (gleichsam wie e. lahmes Vieh auf nur drei Füssen).

Притруд, *m.* Bärenraupe, *f.* s. Підбій 3).

Притрут, *m.* schwärige Beule (abscessus traumaticus).

Притрясати, притрясти, (-трясу, -трясєш), *v. a.* zu-, bestreuen, mit e. Streu bedecken.

Прятуга, *f.* sehr grosse Sehnsucht, Heimweh, *n.* *Ч.V.* 461. schwerer Gram, *М.* III. 124. сердєнько сповнено туги та ще гірше притуги; 2) s. Прибода *Н.* 113.

Притужити, *v. a.* dh allzugrosse Trauer u. Sehnsucht die verstorbene geliebte Person auf die Welt zurückrufen.

Притула, *Ру.Ст.* притулок, -лка. *Кч.* 258. *m.* притулбвиско. *n.* s. Пристанище.

Притула, (*d.* -улка), *f.* etw. Zugebautes, zugebauter Heizofen zum Back od. Kochofen; 2) Ofennische, *f.*

Притулити, (-лити, -улювати), *v. a.* zubauen; 2) an sich drücken, zärtlich umarmen; — ся до кого sich anschmiegen.

Притуцея, *f. М+Б.* 144 Port-épee?

Притуплене, *n.* Abstumpfung, *f.*

Притупити, (-пляти), *v. a.* etwas stumpf machen, abstumpfen; притупіти, *v. n.* stumpf werden.

Притур, -ура, *m.* Wolfsmilchraupe, *f.*

Притуха́ти, (-ту́хнути), *v. n.* einwenig verlöschen; 2) s. Притхну́ти 1); притýхлий etwas dumpfig.

Притуши́ти, (-ýшувати), *v. a.* löschen, dämpfen.

Притушкува́ти, *v. a. Кн.* 346. niederhalten, unterdrücken; vertuschen.

Притхну́ти, *v. n.* und — ся dumpfig, stinkend werden; 2) лїс -ýв ся *Р.* I. 185, щýка десь -ýлась 186?

При́тча, *f.* Begebenheit, *f.* seltsamer Zufall, Abenteuer, *n.С.*I.200, s.Прити́чи́на; 2) weiser Spruch, *K.* Gleichnis, *n.* Allegorie, *f.*

Притчови́й, *a. Ч.* I. 111 durch Zufall, im Traume vorgekommen.

Притю́жити, *v. a. H.* 289?

При́тяг, *m.* Zug, Anstoss, *m.* Anziehung, Attraction, Fesselung, *f. T.*; 2) Zugleine, *f.*

Притяга́ти, притягти́, притягну́ти, *v. a.* anziehen, zu-, herbei, -zusammenziehen, fest zuziehen, zubinden, befestigen, anschnüren; *v.n.* heranziehen.

Притяга́ч, *m.* Anzieher, *m.*

Прити́жний, *a.* zugehörig, *Зак.*

Прити́ти, (притну́, притне́ш), s. Притина́ти.

Приýгловатий, *a.* subangularis.

Приýздок,-дка, *m.* Nebenhalfter, *n.*

Прикра́са, *f.* Zierde, *f.* Schmuck, *m.* Schmuckgegenstand, *m.* Ornament, *n.Вах.* [zieren,ausschmücken,verzieren.

Прикраси́ти, прикраша́ти.*v.a.*

Прикра́шене, *n.* Verzierung, Ausschmückung, *f.* [anliegend, (дім)

Приули́чний, *a.* bei der Gasse,

Приýлок, -лка, *m.Ф.* Gassenecke,*f.*?

Прикумножа́ти, *v. a.* vermehren,*K.*

Прикуни́ти, *v. n. gr. Макс.* s. Посумні́ти. [Verkommen,*n.*Niedergang,*m.*

Прикупа́док, -дку, *m. Кн.*Verfall,*m.*

Прикупа́сти, прикупа́ти, *v. n. Кн.* in Verfall kommen, herunterkommen.

Приýчене, *n.* das Abrichten, Abrichtung, *f.*

Приучи́ти, приýчувати, *v. a.* abrichten, lehren; 2) — ся dazulernen, erlernen.

Прихамрати, *v. a.* einwenig säubern; einw. pflegen, mästen (e.Schwein).

При́хати, *v.n* schnauben, schnaufen, prusten; *sbst.* при́хане das Sch. & *K.*

При́хапцем, *adv.* s. Напо́хапци.

Прихахýлити ся, §. *H.* 214 mit Mühe wohin keuchend ankommen.

Прихая́ти, *v. a.* § säubern, einwenig aufräumen. [*f. Не.*

Прихва́льба, *f.* Lob, *n.* Belobung,

Прихвали́ти, (-ля́ти, -а́лювати), *v. a.* loben, anpreisen. [brüstend.

Прихва́льно, *adv.* prahlerisch, sich

При́хвостень, -стня, *m.* der jmdm blind nachgeht, nachfolgt, jmds Schleppenträger ist.

При́хвостний, *a.* After-, -а то́рбочка Drüsentasche in der Aftergegend, *Пол.* [Притаїти ся.

Прихе́рити ся, sich ducken, s.

При́хил, *m. Ст.* прихи́ле, *n. Ч.* III. 153. прихильність, -ости, *f.* Zuneigung, Gunst, Geneigtheit, Gewogenheit, *f.*; 2) до свого прихи́ля im eigenen Interesse, *Ч.*

Прихи́лець, -лця, *Не.* прихи́льник, *m.* прихи́льний, *a.* geneigt, zugethan, gewogen.

Прихили́ти, (-ля́ти), *v. a.* hinneigen; — ся sich neigen.

Прихи́лище, *n. Ч.* V. 1053. прихи́лок, -лку, *m. Левч.* Ruhe, Zufluchtstätte, *f.* Obdach, *n.*

При́хід, -ходу, *m.* Zugang, *m.* з прихо́ду am zugänglichen Ort, am Wege; 2) Ankunft, *f.* das Ankommen, *n. Ч.* IV. 71. *M.* I. 49.; 3) Eingang, *m.*; 4) Einnahme, *f.* das Einkommen; 5) Pfarre, Pfründe, *f.* [sucht, frequentirt.

Прихідний, *a.* ankommend; 2) be-

Прихлїбо́йти ся, (-хлїбувати ся), кому́сь bei jmdm sich einschmeicheln, *Ф.*

Прихлю́пну́ти, *v.a.* an- begiessen, bespritzen, -sprengen.

Прихму́рити о́рови — о́чи, — ся die Brauen düster zusammenziehen, finster blicken; прихмурити, *v. a. M.* düster, dunkel machen.

При́хнути, *v n.* s. При́хати.

Приховáти, *v. a.* verbergen, aufbewahren; 2) noch mehr aufziehen, pflegen, züchten; — ся *M.* III. 111 sich wohin verbergen, sich wo zurückziehen.

Прихо́пок, -пку, *m.* Zucht, *f.* Zuwachs, *m.*

Прихо́д, *m.* s. При́хід.

Приходи́ти, (-хо́джу, хо́диш), *v.*

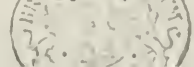

n. s. Прийти́; прихо́дить ся кому́ *P.* I. 24 es kommt auf jmdn, fällt jmdm zu, jmd muss (gew. mit d. Infinit); не прихо́дить ся нам *P.* I. 203 es kommt uns nicht zu, ist unzukömmlich, ziemt nicht; прихо́дити не де́шево комýсь nicht billig kommen, n. b. zu stehen kommen, — ся vorkommen.

Прихо́дник, *m.* Pfarrer, *m.*

Приходо́вий податок, Ertragssteuer, *f.* *Нав.* [& Pfarramt, *n.* &.

Прихо́дский, *a.* Pfarr-, — ýряд

Прихо́дство, *n.* Wohnung des Pfarrers, *f.*

Прихо́жа, *s. f. a.* Vorzimmer, *n.*

Прихожани́н, *m. Н.* 182 (-а́нка), *f.* s. Парафіяни́н.

Прихо́жий, прихо́жалий, *a.* der Ankommende, Ankömmling, Fremdling. *m.*

Прихо́пити ся до чо́го́ gierig u. hastig sich an etw. thun, etw. essen &.

Прихоро́на, *f.* *У.* Schutz, *m.* Deckung, *f.* Rückhalt, *m.*

Прихорони́ти, *v. a.* verwahren, *У.*

Прихо́ть, *f.* *Ко.* 297 Lust, Lüsternheit, *f.* Gelüst, *n.*

Прихроми́ти, *v. a.* s. Підхроми́ти.

Прица́ринок, -нка, *m.* Grundstück bei der Hauptflur (царина́), *n.*

Прицьві́тень, -тня, *m.* Deckblatt, *n.* (bractea).

Прицеркува́ти, *v. a.* сорочку mit e. Art von Leinenstickerei versehen. *Gr.* 57. [aufs Korn nehmen, *Ш.* I. 407.

Прицїля́ти ся, (-ля́ти ся), zielen,

Прицїни́ти ся, (-и́ти ся), до чо́ро́сь *M.* I. 23 um den Preis von etw. fragen; 2) — ся комýсь für jmdn sich werter machen, *Ф.*

Прицько́, *m.* e. Mannesname.

Прицýпнути, (-ýпити), *v. a.* § erwischen; 2) *v. n.* s. Причиня́ти.

Прицýцупатий, *a.* *Не.* (*хм.* 142) duckmäuserisch?

Причаї́ти ся, sich ducken, lauschen; на кого́ auf jmdn lauern.

Причáл, *m.* Tau, womit e. Fahrzeug angebunden wird, *n.* *Кл.*; 2) Landung, *f.* das Festbinden des Fahrzeuges am Ufer; 3) Landungsplatz, Hafen, *m.*

Причáлити, *v. a.* ein Fahrzeug an das Ufer ziehen u. anbinden, ans Ufer stossen, anlanden.

Причанда́ли, *pl.* *Не.* Sachen, Siebensachen, *pl.* Zubehör, *n.* [men, *M.*

Причáпати, *v. n.* trottelnd ankom-

Прйчарок, -рка, *m.* s. За́куска.

Причарува́ти, *v. a.* до се́бе кого́ an sich zaubern. [*f.* Antheil, *m.*

Причáство, *n.* *М.* III. 29 Theilnahme,

Причáстен, -тна, *m.* Gesang während der heil. Communion gesungen, *m.*

Причáстич, *n.* das heil. Abendmal, Communion, *f.*; 2) die hel. Hostie; 3) Participium, Mittelwort, *n.*

Причáстний, *a.* theilnehmend, Antheil habend.

Причáстник, *m.* Communicant, *m.*

Причащáти, *v. a.* die heil. Communion ertheilen; — ся d. h. Comm. empfangen; *b*) причастити ся чого́сь *Ф.* von etw. theilhaftig werden. [den.

Причéапути, *v. n.* einwenig schwin-

Причека́ти, *v. n.* s. Перечека́ти.

Причекнýти, *v. n.* *Мог.* s. Причикнýти.

Причéпа, причепéнда, *Кух.* *m. f.* der (die) sich anheftet an jmdn, zudringlicher Mensch dessen man nicht los werden kann.

Причепи́ти, (-пля́ти), *v. a.* anheften, anhäkeln; — ся sich — — s. anklammern, — до кого́ s. Чіпа́ти ся кого́.

Прйчепка, *f.* Anhängsel, *n.*

Причепли́вий, причéпний, *a.* zudringlich, händelsüchtig, impertinent, frech, *Не.* [ken, aufputzen, *Ш.* II. 145.

Причепýрити, *v. a.* § ausschmük-

Причеса́ти, (-чéшу, -чéшеш), *v. a.* zukämmen. [309. *Ш.* I. 253.

Причéт, -éту, *m.* Gefolge, *n.* *Кв.*

Причикнýти, *v. n.* sich niederducken, niederhocken.

Причи́н, причи́ник, причи́нянник, причи́ник, причи́нний, причи́нний дуó, *m.* Beize, Lohbeize, Asch-, Lohbeizer, — при́кадок Beizkufe, *f.*

Причи́на, (*d.* -и́нка), *f.* Ursache, *f.* Grund, *m.*; 2) s. Притичи́на *Шй.* I. 58. *Ш.* I. 269; 3) Epilepsie; *f.* причи́нна *Кн. Пр.* VIII. 795 Schlagfluss, *m.*; 4) Zauber, *m.* *Ш.* I. 22.; 5) s. Спóсіб.

Причи́нен *a.* у чомýсь worin schuldig, woran schuld, *K.*; 2) der Mitschuldige.

Причини́ти, причиня́ти, *v. a.* zumachen, anlehnen, (двéрі); zuthun, zu-

geben, zusetzen; 2) — скіри в дуб, в золу beizen, in die Beize legen, lohen, äschern; 3) — ся за ким sich für jmdn verwenden; *b*) — ся до когось zu etw. beitragen, mitwirken.

Причинний, *a.* dem etw. angethan worden ist, symptomatisch, ver-, bezaubert, behext, *Ш.* I. 18. 19. *f.*; 2) s. Причинен 2). [sok Causalnexus, *m. Фр.*

Причиновий, *a.* ursächlich, — зв'-

Причинóвість, -ости, *f.* Causalität, *f. Ган.* [Zusatz, *m.*

Причинок, -нку, *m.* Zugabe, *f.*

Причислити, (-сляти), *v. a.* dazu zählen, d. rechnen.

Причитане, *n.* das Hersagen, Recitieren einer Zauberformel. [*pl. B.*

Причитки, *pl.* Klammerwurzeln,

Причівки, *pl.* Unkraut, *n.*

Причівок, *Гол.* I. 56. причілок, *m.* s. Причóлок.

Причіле, *n.* Vorderkopf, *m.* s. Тімя.

Причілкóвий, причільний, *a.* vom причóлок, am Vorgiebel, gegen den Giebel hin, von der kürzeren Seite (e. Hauses &); -а стіна die Nebenseite (Nebenwand) e. Hauses.

Причіпити, & s. Причепити &.

Причіпність, -ости, *f.* Adhäsion; сила -ости Adhäsionskraft, *f. Пол.*

Причіпнути, *v. n.* s. Причикнути.

Причіпок, -пка, *m. М.* s. Причепка.

Причісувати, *v. a.* s. Причесати

Причка, *f.* s. Зачіпка, *Gr.* 26; 2) s. Причта.

Прички, *adv.* і я не — ich ziehe mich nicht zurück, mache mit, *ІГ.*

Причмилити, (-лити), *v. a.* betäuben, *Ф.* [der Wurzel des Schnabels.

Причолóвий, *a.* an der Stirn, an

Причóлок, -óлку, *m.* Giebel, Vordergiebel, *m.* kleinere Dachseite etc.

Причомкнути, *v. n. B.* s. Причикнути.

Причóскати, *v. a.* einwenig kämmen, striegeln, sanft streicheln, (*B.*).

Причóтувати, *v. a. ГЕ. Пр.* III. 35 bestimmen. [*m.* Ereignis, *n.*

Причта, *f. П. п.* 8. Zufall, Unfall,

Причувати ся, щось -вáє ся man glaubt etw. zu hören; 2) sich verhören, nicht recht hören.

Причуд, *m.* s. Прóчуд.

Причудa, *f.* Hallucination, *f.* 2) *pl.* Grillen, Launen, wunderliche Einfälle s. Примха. [men, *Кн.* (vom Trug).

Причудити ся, scheinen, vorkom-

Причудливий, *a.* sonderbar, wunderlich. [d. Eule).

Причуйка, *f. У.* Ohrbüschel, *m.* (bei

Причулок, -лку, *m.* причуте, *n.* Vorgefühl, *n.* Instinct, *m.*

Причути ся, s. Причувати ся.

Пришагати, *v. n.* ankommen, *Кл.*

Пришанувати, *v. a.* einwenig schonen; 2) gastlich ehren.

Пришва, (*d.* пришевка), *f.* Oberleder des Schuhwerkes, *n.* Vorschuh, *m.*

Пришелепуватий, (-ёпкуватий, *Ч.* II. 623) *a.* verrückt, närrisch, trottelhaft. [IX), *m.* Ankömmling, *m.*

Пришéлець, -льця, (шéнець *Wgr.*

Пришептувати, *v. a.* dazu flüstern, murmeln.

Пришибáти, пришибнути, *v. a.* e. starken Schlag jmdm geben, stark stossen, treffen, beschädigen; unterdrücken, niederschlagen; — ся до кого jmdn befallen; -бнув ся нечистий до кого jmd leidet an Fallsucht.

Пришивáти, пришити, *v. a.* annähen, * — комусь квітки jmdm etw. zum Spott anbinden. [Männerhemd.

Пришивка, *f.* kleiner Kragen im

Пришиий-кобилї-фіст, von etw. ganz Unpassendem, Unnöthigem.

Пришийна, *adv.* nothwendig.

Пришка, *f.* Schnalle, Spange, *f.* s. Пряжка. [-pregeln.

Пришкарити, *v. a.* anbrennen,

Пришки, до —, *adv. Ч.* III. 425 bis auf den letzten Brocken.

Пришкóдити, *v. n.* собі sich schaden, etw. verschulden. [лець, *Ст.*

Пришлéць, -льця, *m.* s. Пришé-

Пришлий, *a. Ч.* III. 28 s. Будучий.

Пришлість, -ости, *f. М.* III. 126. s. Будучина.

Пришпилити, (-лити, -лювати), *v. a.* an-, zu-, einheften, -stecken.

Пришпилька, *f.* Spange an der хімля, *f.* [herbei-, heranei1en.

Пришпитіти, *v. n.* § *Гол.* III. 243

Пришпінкувати, *v. a.* zuschnallen, *У.*

Пришрубувати, *v. a.* anschrauben.

Пріштукувáти, *v. a.* anstücken.
Прищ, (*d.* прúщик), *m.* Brandblase, *f.*
Прищáти, *v. n. Фр.* s. Прúскати.
Прищебáти, *v. a.* das Vieh hüten.
Прищéпа, *f.* s. Причéпа; 2) s. Щéпа.
Прищепúти, (-пляти), *v. a.* anpfropfen; einimpfen.
Прищибнýти, *v. a.* s. Прискибнýти.
Прищикнýти, *v. a.* zudrücken.
Прищитáти, *v. a.* hinzurechnen.
Прúщити ся, Brandblasen werfen, mit Schwären sich bedecken.
Прищіпáти. s. Прищепúти.
Прúщіпка, *f.* Flickfleck, Seitenfleck an e. Stiefel, *m.*
Прищовáтий, *a.* mit Brandblasen. [schwärig.
Прищýлити, прищýрити, *v. a.* einwenig zuschliessen, zumachen, — óчи mit den Augen blinzeln; — ýха *P.* I 99 vom Pferde: die Ohren nach hinten andrücken; 2) — ся sich anschmiegen.
Прию́т, *m.* s. Пристáнище; 2) Kinderbewahranstalt, *f.*; 3) Findelhaus, *n. Под.*
Прию́тний, *a. Зг.* gastlich, freundlich, traut.
Прúява, *f.* Anwesenheit, Gegenwart, *f.* das Beisein, *n.*; 2) trügerische Erscheinung, Hallucination, *f. ВЕ.*; Gebilde, *n. Ст.*
Приявúти, (-вляти), *v. a.* (eine Zunahme) aufweisen; — чогó z. B. молокá mehr, viel geben.
Прúязнь, *f.* Freundschaft, *f.*
Прúязний, *f.* freundlich, leutselig.
Приязнувáти, *v. n.* freundlich vorgehen.
Прúятель, (-тїль), *m.* Freund, *m.*
Прúятелька, *f.* Freundin, *f.*
Прúятельский, *a.* freundschaftlich, Freundes.
Прúятельство, прúятство, *К. n.* Freundschaft, *f.*; 2) *coll.* die Freunde, *pl. Ч.* I. 221.
Прúятилище, *n. Ф.* s. Прию́т 1), [пристáнище.
Прúяти, *v. a.* s. Сприяти.
Прúятний, *a. Рч.* 235 angenehm, [lieb, *К.*
Прúятність, -ости, *f.* прúятство, *n. М.* Annehmlichkeit, *f.* Vergnügen, *n.*
Прúяч, *m.* s. Прúятель, Gönner, Förderer, *m.* s. Прúяти.
Прі, *pl. КУ.* s. Вíгрило 2).
Прíоен, *Па.* прíоний, *a.* (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.
Прíбівок, -вку, *m. Пг.* 8. s. Прóба.
Прíгра, *f. К.* s. Перéгра.
Прізвискувáти, *v. a.* (*Ф.*) mit Schimpfnamen beleidigen.
Прізвище, *n.* s. Прóзвище.
Прізнáти, *v. a. Фр.* s. Провідати, дізнáти ся.
Прíзра, *f. М.* II. 181 s. Прúзра.
Прік, *g.* прóку, *m.* Rest, *m. В.*
Прілоóкий, *a.* mit kranken Augen *Ч.* VII. 577. [brochener Damm &.
Прірва, *f.* Durchbruchthal, *n.* durch-
Прíєь, *f. Шй.* I. 33 Art гаївка, s. Прíся II.
Прíсище, прíсниско, прíско, *n.* Hirsefeld, Feld wo Hirse angebaut war.
Прíска, *f.* s. Просúнка; 2) s. d. vor.
Прíсний, *a.* ungesäuert, -е тїсто; 2) heutig, jetzt lebend *ТР.* 39; 3) *adv.* прíсно, *Гол.* stets, immer. [ertem Teig.
Прíсняк, *m.* Kuchen aus ungesäu-
Прість, *g.* прости. *f.* tiefer Abgrund, bodenlose Tiefe, *Wyr.* 15. s. Прóпасть Verderben, *n. У.*
Прісцé, *n. dim.* s. Прóсо.
I. Прíся, Прíська, *f.* s. Фрóська.
II. Прíся, *f. Пр.* IX. 217 Art Frühlingsspiel. [2) gar werden; faulen.
Прíти, (прію, прієш). *v. n.* schwitzen;
Прíч, прíчки, *adv.* s. Проч.
Прíчка. *f.* das Fortgehen aus unerklärlichem Grunde; піти на прíчки den Gatten verlassen; 2) Geliebte, Braut, *f. W. Рус. дн.* 19: любá —.
Прúшень, -шня, прíшник, *m.* s. Почúнок, (*В.*) s. Прúшник.
Прíшень, -шня, *f.* s. Прóсторонь.
Прíяний, *a. Гол.* III. 393 Art Farbe des Rindvieh.
Про, I. *praep. mit dem Accusat.* bez. dasjenige weswegen, wodurch, in Betreff dessen etw. geschieht: wegen, halben, durch; für, um, zu; von, über, nach: про гóлод wegen des Hungers, змарнúн на лúчку про тéбе deinethalben, durch dich; про мéне, про мою́ часть *Не.* meinetwegen, n. m. не стáне ich bin hierin nicht hinderlich, про все менí бáйдýже mir ist an allem nichts gelegen; прó-бір! про бóжу лáску, *Зар.* um Gotteswillen! про що? weshalb, warum? *Пот.* III. 43. про-тé, про-тóе deswegen; —, про тотó dessenungeach-

tet, trotzdem; про мене für mich *K.* (*Пр.* III. 67) нема в ме́не гро́шей про вас *M.* III. 25 habe kein Geld für euch, про неді́лю für den Sonntag, одежа п. н. Sonntagskleid; про неза́будь, про па́мять zum Andenken; про кого́, про що пита́ти, каза́ти, оповіда́ти, співа́ти, памята́ти, забу́ти. über, nach jmdm fragen, von — etc. *Mi.* IV. 437. *Ог.* 180. II) *in Zusammensetzungen* als Präfix bez. про *a*) die Bewegung dh e. Gegenstand in einer Richtung; *b*) die Dauer e. Handlung während e. bestimmten Zeit; *c*) die Bewegung aus e. Gegenstande heraus, von demselben weg, an einem Gegenstande hin, vorüber u. über denselben hinaus; *d*) das Hervorbrechen aus dem Inneren e. Gegenstandes; *e*) den Verlust einer Sache dh e. Handlung; *f*) es bildet perfectiva Verba, die bald den Anfang, bald die Vollendung bezeichnen; *g*) bez. die Deminution. Bdtg: durch-, über-, vorbei-. be-, aus, heraus-, ver-. *Mi.* IV. 234—236. II. 364. 362. Beisp. s. unten an entspr. Stellen: (Про- s. Пер-. s. Пра-).

Про́ба. *f.* Probe, *f.* Versuch, *m. III.* II. 21. на про́бу versuchshalber, *АД.* I. 242.

Проба́вити, (-ва́ти), *v. a.* час die Zeit vertreiben, tödten, *Cm.*; — ся чимо́сь, *Кн.* womit sich aufhalten, auskommen, sich durchhelfen.

Проба́лу́нок, -нку. *m.* §s. Байла́ти.

Проба́ту́рити ся, s. Продру́хати ся.

Проба́чити, *v. a.* s. Ви́бачити.

Проби́ванки, *pl. s.* Пóбит.

Проби́вати, проби́ти, (прібію, прібе́ш). *v. a* durchschlagen, -stossen, -bohren, -stechen.

Проби́вач, *m.* Durchschlag, *m.* Locheisen. *n.* (*d.* Schmiedes zum Löchermachen). [beansprechen, (*Фр.*).

Проби́лупа́ти. *v. a.* щось etw.

Проби́на. *f.* Nbfl. des Чéремош б.

Проби́ра́ти. проби́ра́ти, (-бе́ру, -бе́ре́ш). *v. a.* кого́ jmdn durchdringen, jmdm an den Leib rücken, *Cm.*; — ся sich durchdrängen, durchdringen, sich durchschleichen, durchwischen, *Кн.* 193.

Проби́тка *m. Кн.* 136 s. Розби́тка.

Про́бі! *int.* s. Про I, про́-бір!

Проби́й, -бію, *m.* Durchschlag, Durchbruch, z. B. Wasserfall, *m.* (*B.*); 2) Dolch, *m. Ф.*

Проби́йна, *f.* Nbfl. des Чéремош б.

Про́бка, *f.* Pröbchen, Muster, *n.*

Проблагопісти́ти, *v. a.* vorherverkünden, *Кн.*

Про́блиск, *m. КУ.* das Erglänzen.

Проблиска́вати, *v. n.* проблиска́ти ся, er durchglänzen.

Проблука́ти *v. a.* durchirren, *Кн.* 135.

Про́бний. *a.* eine Probe unternehmend, prüfend, *T.*; empirisch; — бру́сок Probirstein, Prüfstein, *m. K.* [chen.

Проббвкнути. *v. a.* dumpf ausspre-

Проббець, -бі́йця, *m. dim.* s. Про́бій 1). [befahren.

Проббі́йний, *a.* -а доро́га stark

Проборсти́, (проборо́ду, проборе́ш), *v. a.* (mit d. Hörnern) durchstossen, durchbohren.

Про́браз, *m. B.* Sinnbild, Symbol, *n.*

Проби́ра́ти, s. Проби́ра́ти.

Пробреха́ти ся, sich selbst im Lügen fangen; ein Wort aus Unvorsichtigkeit sagen, sich verschnappen.

Пробро́їти, *v. a.* einen Unfug machen, viel Schlimmes anrichten.

Про́бу. *int. M.* II. 137 s. Про́бі.

Пробува́лиско, *n. Пар.* Wohnstätte, *f.* Aufenthaltsort, *m.* [Verweilen.

Пробу́ване, *n.* Aufenthalt, *m.* das

I. Пробува́ти, (-бува́ю, -бува́єш). *v n.* sich aufhalten, verweilen; — ся чимо́сь sich womit durchhelfen, wovon leben, fristen, womit Vorlieb nehmen.

II. Пробуна́ти. (пробу́ю, пробу́єш). *v. a.* probieren, prüfen; versuchen; — когóсь ро́зуму jmdn versuchen, jmds Verstand auf die Probe stellen.

Про́буд, пробу́док, -дку, *K.* пробу́дження, *n.* Erwachen, Aufwachen; Erwecken, *n.*

Пробуди́ти, (-джа́ти), *v. a.* erwecken; — ся auf, erwachen.

Пробу́нок, -нку, *m.* s. Спробу́нок; 2) Erfahrung, *f. Pa.* I 373.

Пробурлакуна́ти. *v. n.* als бурла́к leben, sein Dasein kümmerlich fristen; — ни́ не heiraten. [Пробуна́ти I.

Пробу́ти. (пробу́ду. -бу́деш), *v. n. s.*

Пробу́ток, -тку, *m.* Existenz. *f. pl.* пробу́тки, *Ф.* das Leben, Zusammenleben.

Провáдити, *v. a.* führen, leiten, herleiten; * комý jmdn rügen.

Провáл, *m.* прóваль, провáла, *f.* провáле, *n.* провáлина, *f.* Kluft, *f.* Abgrund; Erdfall, *m.* у — thalab, hinab.

Провáлистий, *a.* abschüssig, mit Klüften.

Провалúти, провáлювати, *v. a* einschlagen, -hauen; — гóлову комý jmdm den Schädel einschlagen; 2) — ся hineinstürzen, einfallen, einbrechen; *b*) verschollen sein *III.* I. 319.

Провéзти, *v. a.* s. Перевéзти; einwenig jmdn fahren. [*v.a.* durchstechen.

Провередúти, (-вереджу, -éдиш),

Проверечú ся, провергнýти ся. *КУ.* II. 71. *Ф.* s. Прокúнути ся.

Проверну́ти ся, sich Rath schaffen, sich zurechtfinden.

Проверстáти, (-áю, -áєш), *v. a.* (den Weg) zurücklegen. [rebratula).

Прóверть, *f.* Lochmuschel, *f.* (Te

Проверта́ти ся, gymnastische Uebungen machen, (*Фр.*).

Прóверти, *pl.* Gymnastik, *f.* (*Фр.*).

Провертї́ти, провéрчувати, *v. a.* durchbohren, (mit d. Bohrer etc.).

Проверю́хати ся, sich herumwälzen. [lingstage, *Пот.* III. 119.

Прóвесна, *f. Др. с.* die ersten Früh-

Провéсти, (провéду, провéдеш), *v. a.* (über etw. hin) führen, geleiten, begleiten; — молúтву кóму vorbeten; 2) anführen, hinhalten, bei der Nase herumführen, hinters Licht führen, betrügen, verführen, verleiten, *К. Кн. Пе.*; 3) — ся sich aufschieben, verschoben werden, ausbleiben, warten lassen.

Провéштати ся, sich herumtreiben, herumstreifen. [sehung, *f.*

Прóвид, *m. Фр.* провидíнє. *n.* Vor-

Провúда. *f. T.* s. Прúвид.

Провúдїти, (-вúджу, -вúдиш). *v.n.* sein Gesicht wieder bekommen, jmdm öffnen sich die Augen; 2) *v. a.* vorhersehen.

Провидлúвість, -ости, *f. M.* II 155 das Durchschauen, Scharfblick, *m.*

Провúднїти ся, etwas hell, licht werden; 2) durchsichtig, durchscheinend werden, *T.* [merung, *f.*

Прóвидно, *n. К.* Zwielicht, *n.* Dämm-

Провúна, провúнність, -ости, *Ст. f.* Verschuldung, Schuld, *f.* das Verschulden; Vergehen, Verbrechen, *n. Кн.*

Провúнен, *Ч.* V. 168, провúнний, *a.* schuldig.

Провинúти, *v. n.* und — ся etw. verschulden, schuldig werden, e. Schuld auf sich laden.

Провúнник, *m.* der Schuldige.

Провиновáтити ся, (-вáчу, -вáтиш), *Левч.* s. Провинúти.

Прóвів, -іву, *m. Пар.* s. Прóдув.

Провівáти, (-áю, -áєш), *v.a.* durchwehen.

Прóвід, -оду, *m.* Führung, Leitung, *f.* Vorsitz, *m.* — дáти mit gutem Beispiel vorangehen; 2) feierliches Geleite, -er Zug, Procession, *f. vgl.* Прóводи.

Провідати, провідувати, *v. a.* erfahren, in Erfahrung bringen, sich erkundigen, Kunde bekommen; 2) — когó s. Навістúти 1), навідувати ся до когó *Кв.* 107. [schatt, Erkundigung, *f.*

Прóвіди, прóвідки, *pl. К.* Kund-

Провідний, *a.* leitend, Anleitung gebend; 2) -а недїля s. Прóводи 2).

Провідник, (*d.* -ничóк, -ячéнько), *m.* Führer, Wegweiser; 2) Urheber; 3) Conductor; Leiter, -теплотú Wärmeleiter, *m. Пол.* [serin, *f.*

Провідниця, *f.* Führerin, Wegwei-

Провізія, *f.* Provision, *f.* Proviant, *n. С.* I. 261; 2) Vergütung der Mühe u. Auslagen, *f.*; 3) Procent, *n.* Rabatt, *m.* als Provision, *adj.* провізний Provision-, Zins-.

Провізор, *m.* Obmann der Kirchenbruderschaft, Besorger der Kirche; 2) Provisor in d. Apotheke, *m.*

Провінýти, *v. a.* s. Провінáти.

Провінция. *f.* Provinz, *f. adj.* -ціонáльний Provinz-.

Провінциялка, *f. Пе.* Frau aus der Provinz, vom Lande.

Провірити, (-áти, -ювати), *v. a.* untersuchen, prüfen, controlieren.

Прóвірка, *f.* провірене, *n.* Prüfung, Controle, *f. ВБ.*

Провітер, -тру, *m. Пов.* провітрене, *n.* das Durchlüften, Lüftung, Ventilation, *f.*

Провітрити, (-ювати), *v. a.* durchlüften, in freie Luft bringen, ventilieren; — ся ins Freie ausgehen, *ВГ.* 139.

Провітре, *n.* Luftzug, *m.*

Провіщáти, *v. a.* vorher verkündigen, v. sagen, *ІГ.* [реніяти.
Провіяти, *v. a.* s. Провівáти; пе-
Провóд, *m.* Прóвід, у — повéсти когó, *Кн. Пр.* VIII. 95? провóда, *f.* у -ду *Макс.* als Führung, als Geleit.
Проводáр, (-дúр), проводжáй, *m.* s. Провідник.
Проводжáйка, *f. У.* s. Провідниця
Прóводи, *pl.* Ueberführung, *f.*; 2) der erste Sonntag nach Ostern.
Проводúмість, -ости, *f.* — теплá Wärmeleitung, *f. Под.*
Провóдини, *pl.* Geleit, *n.* Begleitung, *f.* — пúти beim Abschied zum Geleit trinken, *Мор.* [jmds Anführer sein.
Проводúрити, *v. n.* комýсь, *Кл.*
Проводúрство, *n.* Führerschaft, -rolle, *f.* [нúк 1).
Проводúтель, *m. Пол.* s. Провід-
Проводúтельність, -ости, *f.* Wärmeleitungsfähigkeit, *f. Пол.*
Проводúти, проводжáти, *v. a.* s. Провéсти. [strahl, *m. Пол.*
Провóдич, *m.* Radius vector, Leit-
Провóдничка, *f. Ч.* IV. 708 Wachskerze beim Leichenbegängnisse den Verstorbenen auf den Friedhof geleitend.
Провóдця, *m. Кл.* s. Провідник.
Провожáнє, *n.* s. Провóдини.
Провожáтий, *s. a. m.* s. Провідник 1). [тель, *Ш.* II. 22, *m.* Verkünder, *m.*
Провозвíсник, *К.* провозвісти-
Провозúти, s. Провéзти.
Проволíчú, (-їчý, -їчéш), проволїкáти, *v. a.* durchziehen, dh etw. ziehen, schleppen; 2) in die Länge ziehen, ver-, aufschieben, verzögern; — ся sich lange ziehen, verschoben werden. [wird.
Проволíчний, *a.* was verschoben
Прóволок, -ока, *m.* Canal, Leiter, *m. B.*
Проволóка, *f.* проволїкáнє, *n. Пар.* Verzug, *m.* Verzögerung, Verschiebung, *f.*
Проволокúта *m.* s. Во·окúта, *Н.* 43
Проволочúстий, *a. Пол.* ductil: biegsam, dehnbar, zähe.
Проволочúти *v. a.* s. Проволїчú.
Проволонúти ся чимóсь, *Кч.* 290 wonach riechen, stinken.
Провóрний, *a.* проворнúка, *m. Н.* 128 flink, behend, gewandt, verschlagen.
Прóворот, -оту, *m.* Fertigkeit, Routine, *f.*
Проворóте, *n.* Lücke, *f.*
Провýлок, (*d.* -ýлочок), *m. Левч.* s. Перéулок.
Провчúти, *v. a.* jmdm eine Lehre geben, züchtigen; abrichten, riffeln.
Провянути, провяти, *Ф. v. n.* verwelken.
Прогáйка, *f.* das Zögern, Aufschub, *m.*
Прогáйливий, *a.* zeitvergeudend, *B.*
Прогáйльовина, (-гальов-), *f. Левч.* s. Прóгаль; 2) Schlitze im Kleid, *f.*
Прогайнувáти, *v. a.* vergeuden, verschwenden.
Прогаїти, *v. a.* aufräumen, Platz machen, — лїс & auslichten; einen freien, lichten Raum machen.
Прóгаль, *Ф.* прогáлина, (*d.* -инка), *f.* lichter, freier Platz; Waldlichtung, Waldblösse, Lücke; heitere Stelle am Himmel, *Пот.* III. 27.
Прогáлювати ся, stellenweise am Himmel sich aufheitern, aufklären, wann die Wolken auseinandertreten.
Прóгань, *f.* s. Прóгаль. простогíн.
Проганяти, *v. a.* s. Прогнáти.
Прогáрувати, *v. n.* s. Прогорíти.
Прогарчáти, *v. a.* s. Гарчáти.
Прогáювати, *v. a.* s. Прогаїти.
Прогáяти, *v. a.* s. Прогайнувáти; 2) ся zu lange wo verweilen, säumen, *Кч.* 82.
Прогвáрити, *v. a. Luts.* 154 s. Промóвити.
Прогнóти, *У.* прогнýнути, (-гúнути), *v. n.* schwinden, zerrinnen.
Прогíн, -óну, *m.* das Treiben (des Viehes); Betrieb, *m. Мс.* 364. Durchtrieb, *m.* Durchtriebstelle des Viehes, (*B.*) Weg zum Treiben; Engpass, *m*; 2) Vertreibung, *f. B Б.*; 3) s. Прогін *Ч.* V. 1190.
Прогíркний, *a.* bitter, ranzig geworden. [мóвити.
Проглаголáти, *v. a.* † *К.* s. Про-
Прогледі́ти ся, übersehen, verpassen.
Прогайбина, *f.* Vertiefung, *f. Вах.*
Прогаинýти, *v. a.* verschlucken, verschlingen. [gen.
Проглотúти ся, sich durchdrän-
Прóглуб, *m.* grössere Tiefe.
Прóглядь, *m. Гол. ер.* 27 s. Переглядь. *Левч.*
Проглядáти, проглянýти, *v. a.* s. Переглядáти; 2) *v. n.* herausschauen.

Прóгнане, *n.* das Vertreiben; — часý Zeitvertreib, *m. Фр.* [bannte, *ОЕ.*
Прóгнанець, -анця, *m.* der Ver-
Прогнáти, (прожéну, прожéнеш), *v. a.* fort-, wegjagen, vertreiben.
Прогниванти, прогнúти, *v. n.* durchfaulen. [nen, erbittern, aufbringen.
Прогнївúти, (-вляти), *v. a.* erzür-
Прóгній, -óю, *m.* guter lang dauernder Mist; alter Dünger; 2) Lache vom faulen Wasser, *f.*; 3) s. Óпар *Ос.* (61) V. 51. [düngter Acker.
Прогнóїско, *n.* im Vorjahre ge-
Прогноїти, (-óювати), *v. a.* mit Unrath anfüllen, verfaulen lassen.
Прогнóя, *f.* eitrige, schwärige Stelle am Leibe, (*Фр.*). [Договір.
Проговóр, -óру, *m. Ч.* II. 673 s.
Проговорúти ся, zu viel sprechen u. dadh merken lassen, *Н.* 224; 2) sich versprechen, s. verreden.
Проголодáти ся, recht hungrig werden. [treibung, *f. Зг. В.*
Прогóнь, *f.* das Austreiben, Ver-
Прогóни, *pl.* Geld für Postpferde, *n. С.* I. 92. *Пот.* III. 43.
Прогóнитель, *m.* Vertreiber, Verscheucher, *m. Пу.*
Прогонúти, *v. a.* s. Прогнáти; — по чáрці herabgurgeln, *Мор.*
Прогóнич, *m.* beim Fensterladen der dhgehende Stab zum Schliessen, *А-Г.* 166; 2) Ventil, *n.*
Прогоріти, *v. n.* durch-, verbrennen.
Прогородúти, *v. a.* durchbohren, -stossen, -stecken. [selig dhleben.
Прогорювáти, *v. n. М.* III. 110 müh-
Прогостювáти, *v. n. М.* als Gast verweilen. [Verlust, *m*
Програ́, *f. Н.* 247 das Verspielen,
Програвáти, програ́ти, *v. a.* verspielen, — ся и кáрти *А Г.* 155 im Kartenspiel verlieren.
Прогребáти, прогребстú, *v. a.* einwenig weggraben, -fegen, -scharrren.
Прогремíти, *v. n.* ver-, ausdonnern.
Прогрúзане, *n.* das Aetzen, *Пол.*
Прогривáти, прогрúти, *v. a.* s. Перегривáти.
Прóгріх, *m. Ис.* (*Пр* II. 545) Lücke, *f.*
Прогрішене, *n.* Sünde, *f. К.*
Прогрішúти, *v. n.* und — ся sündigen; fallen (v. Mädchen) *КС.* (82) II. 427.

Прогромáдити, *v. a.* (einwenig) aus-, durchscharren, -harken. [dröhnen.
Прогрохкотáти, *v. a.* ver-, durch-
Прогýгнати, (-гнїти), *v. a.* ausstammeln *С.* II. 44. [dröhnen.
Прогудíти, *v. n.* verhallen, ver-
Прогýл, *m. Под.* Müssiggang, *m.*
Прóгулька, *f.* Spaziergang, *m.* Lustwandeln, *n.* Lustfahrt, *f.* Ausflug, *m.*
Прогýльний, *a.* — день an dem der Arbeiter nicht arbeitet.
Прогýлювати ся, sich ausheitern (am Himmel). [Прóгулька, *Ст.*
Прогуляне, *n.* прогуля́нка, *f.* s.
Прогуляти, *v. a.* durchbringen, verthun, verschwenden, verprassen; 2) — ся spazieren gehen, eine Lustfahrt machen.
Прогýти, (прогýсти), *v. n. praeter.* прогýло, *Ш.* I. 145 durchrauschen; verhallen, auslauten.
Прогáвити, *v. a. Н.* 121 § dhs Vergaffen etw. verlieren; — ся sich vergaffen.
Продавáти, (продаю, продаéш), *v. a.* verkaufen, veräussern, absetzen.
Продавéць, -вця́, *m. Н.* 185 Verkäufer, *m.* [*Пот.* III. 45.
Прóдаж, продáжа, *f.* Verkauf, *m.*
Продáжний, *a.* verkäuflich, feil, zum Verkauf, käuflich; bestechlich; -а цїна́ Verkaufspreis, *m.*
Продáжність, -ости, *f.* Verkäuflichkeit; Bestechlichkeit, *f.*
Продáн, *m. У.* der scheinbar, symbolisch Verkaufte (von anderen Eltern angenommene Sohn); dessen Nachkommen: Проданївскі дїти.
Продáти, (продáм, продáш, *од.* -аси́, продáсть), s. Продавáти.
Продержáти, (-дéржу, -дéржиш), *v. a.* zurück-, aufbehalten, s. Передержáти, *Л.* 114; — кого́ jmdm Unterhalt geben; 2) — ся, sich erhalten, dauern.
Продéрти, (дерáти), s. Передéрти &.
Продешéвити, *v. a.* zu wohlfeil etw. weggeben, *Кн.*
Продзвонúти, (-óнювати), *v. a.* durchläuten; * verlauten lassen.
Продивляти, *v. a.* — óчи sich müde sehen, das Gesicht anstrengen, *Гуц.*
Продúво, *n.* grosses Wunder, *К.*
Продимáти, *v. a.* s. Продувáти, *Ст.*

Продира́ти, s. Проде́рти.
Про́дих, *m.* s. Про́дух. [fristen.
Проди́хати, *v. n. Фр.* das Leben
Про́дишки, *pl.* Luftlöcher, *pl.*
Проді́в, *m.* s. Про́тір.
Проді́вува́ти, *v.n.* — вік als Jungfrau (unvermält) verleben, *Ш.* I. 328.
Проді́л, -олу, *m.* Thal, *n.*
Про́ді́л, -ї́лу, *m.* проді́ль, -ї́ли, *f. Не.* Theilung der Scheitelhaare, *f.* Haarscheitel, *m. Ч.* VII. 422; 2) Scheidewand *f.*
Проді́ла́ти, *v. a.* durchmachen, durchschlagen. [реді́ли́ти.
Проді́ли́ти, (-яти), *v. a.* s. Пе-
Про́ді́р, *m.* s. Про́тір.
Проді́ра́вити, *v. a.* durchlöchern.
Проді́ти, *v. a.* verthun, verprassen.
Проді́яти, *v.a.* durchthun, -machen: дїру́ в стїні́ &. [*C.* I. 244.
Продли́ти, *v. a. gr.* s. Продовжи́ти,
Продобо́ати, (-о́бо́увати), *v. a.* durchstochern, -meisseln, -höhlen, -klauben. [(e. Werkes).
Продовжа́тель, *m.* Fortsetzer, *m.*
Продовжа́ти, (-и́ти), *v. a.* verlängern; 2) fortsetzen.
Продо́вжене, *n.* про́довжка, *f.* Verlängerung; 2) Fortsetzung, *f.*; 3) Fortpflanzung, *f.* (теплоти́), *Пол.*
Продожджи́ти, *v. a.* vom Regen: durchnässen.
Продоли́нка, *f.* kleine Vertiefung, *У.*
Про́долоб, *m.* s. Гряді́ль.
Продражни́ти, *v. a.* — чимо́сь кого́ jmdm einen Bei-, Spitznamen geben, *Не.* [Передрімати.
Продрімати, *v. n.* und — ся s.
Продро́гнути, продрогти́. (дрожу́, -дрожи́ш), *v. n.* durchfrieren u. daher zittern.
Подру́хати, *v. a.* jmdn aus dem Schlafe rütteln; — ся aufwachen.
Продру́хні́ти, *v n.* mürbe u. moderig werden.
Про́дув, *m.* ві́тру das Wehen des Windes; Luftzug, *m.* Lüftung, *f.*
Продува́ти, продуґти, (-ду́ю, -ду́єш), *v. a.* durchwehen, -blasen; 2) rein wegblasen (den Staub von d. Stuhl beim Empfang e. werten Gastes); — слїдй чиєї. за ким jmds Fusstapfen in Ehren (rein) halten.
Проду́жати ся, *Ч.* III. 423 genesen, aufkommen, s. Поду́жати.
Продукти́вний, *a.* productiv, s. Пло́дний.
Продукува́ти, *v. a.* producieren
Про́дух, *m. Фр.* проду́ха, *f. Гн.* 78 Luftloch, Loch, *n.* Oeffnung; 2) Ventilation, Transpiration; freie Luft.
Продухо́вина, *f. Не.* Oeffnung, *f.* Durchlass, *m.* s. d. vor. [dringend.
Проємчи́стий, *a.* — ві́тер durch-
Прожа́ра, *m.* s. Прожо́ра.
Прожера́ти, (-е́рти, -ира́ти), *v. a.* auffressen, verschlingen.
Проже́рка, *f.* Paris quadrifolia.
Проже́рні́сть, -ости, *f.* Gefräss-igkeit, *f. К.*
Прожива́ти, s. Прожи́ти. [brennen.
Прожига́ти, прожечи́, *v. a.* durch-
Про́жир, *f.* Alles Gefrässige.
Про́жирок, -рку, *m.* на єди́н — auf einmal zu essen, (*Фр.*).
Прожите́, *m.* Leben, *n.* Lebenslauf, *m. К.* I. 196.; 2) Unterhalt, Lebensunterhalt, *m. М.* II. 164.
Прожи́ти, *v. n.* leben, verleben; 2) sein Leben zubringen, wohnen, sich aufhalten.
Прожи́ток, -тку, *m.* s. Прожите́; ruhiges, glückliches Leben; 2) Lebensweise, *f. В.*
Прожо́гом, *adv.* heftig, ungestüm. blindlings, ohne Bedacht; 2) per Bausch und Bogen, *В.*
Прожо́ра, *m.* Vielfrass, Nimmersatt, *m.*
Прожора́ливий, *a. Не.* s. Па́жерливий. [gerei, *f.*
Прожо́рство, *n К.* Völlerei, Schwel-
Про́жра, *f.* s. Прожо́ра, про́жир.
Проз. *praep.* 1) s. Про: проз тото́ deshalb; 2) s. По́ при, vorbei an, *Не.* (*Х.м.* 49) *b)* Чере́з, *Мі.* IV. 438—440. *Ог.* 180.
Прозаї́чний, *a.* prosaisch; прозаїст, *m.* Prosaiker, *m.*
Прозакла́сти ся, wetten, *Ст.*
Про́ьба́, *f.* Bitte, *f.* Bittgesuch, Ansuchen, Ersuchen, *n.*
Прозо́пра́ти ся, über das Sichbereit machen zu etwas die Zeit verpassen, es unterlassen. [2) Beiname, *m.*
Прозва́ше, (-а́ше), *n.* Name, *Ст.*;
Прозва́ти, (-зву́, -зва́ш), *v a.* benennen; einen Beinamen geben; 2) про́зива́ти, einen Ekel-, Spottna-

men geben, schimpfen.

Прóзвище, *n.* Beiname, Zuname; 2) Spitz, Spottname, *m.* [(62) II. 57.

Проввóдник, *m.* Verführer, *m. Ос.*

Провирáти, провирнýти. *v.a.* durchblicken, -schauen, scharf sehen; 2) *v. n.* s. Прозрíти, lichte Augenblicke haben, *Ш.* I. 177. *b*) durchscheinen. [geuden.

Провоївáти, *v. a.* durchgähnen, ver-

Прóвір, -óру, *m.* Licht, *n.* на — ans Tageslicht; до прозóру стоя́ти (при пи́саню etc) gutes Licht haben; *b*) Perspective, *f.*; 2) *d.* прóзірок Guckloch, *n.*; 3) Aussicht, *f. T.*; 4) Durchsichtigkeit, *f.*; 5) Durchsicht, Durchschau, Controle, *f.*; 6) Spiegel, *m.*; 7) das Vorhersehen, Erschauen, *n.* Intuition.

Провíрка, *f.* Perspectivschnecke, *f.* (Solarium perspectivum) *Пол.*; 2) — окнівка Fensterfalter, *m.* (Thyris fenestrina), *B.*

Провірли́вий, *a* vorsehend, scharfsehend, vorsichtig, fürsorglich.

Провірли́вість, -ости. *f.* Vorsicht, Vorsorge, *f. K.* [Прозірли́вий.

Провíрний, *a.* durchsichtig; 2) s.

Провíрня́к, *m.* s. Дїробóй.

Провíрність, -ости, *f.* Durchsichtigkeit, *f.*; 2) Deutlichkeit, Präcision; 3) Vorsicht, Umsicht, Klugheit, *f.*

Прозóр, *m. Зар.* s. Прóзір 1. *b*); глýбóший — Hintergrund, *m.*

Прозóрий, прозóрйстий, *a.* durchsichtig, klar; *adv.* прозóро mit scharfem, durchdringendem Blick.

Прозорли́вець, -вця, *m.* der Vorsichtige, Kluge, *Ш.* II. 245.

Прозóрний, *a. K.* II. 53. s. Прозірний; -а трубá, Fernrohr, *n. Мс.* 432.

Прозóрність, -ости, *f.* s. Прозірність. [tig; durchscheinend.

Прозорчáстий, *a. Ис.* durchsich-

Прозорáти. *v.a.* s. Прозирáти 1) *Кн.*

Проврáчний, *a.* прозрáчність, *f. Пол.* s. Прозірний 1), прозíрність 1).

Проврáчок, -чка, *m.* Vitrina pellucida. [стий.

Прозрйстий, *a. B.* s. Проворчá-

Прозрíня, *n.* Wiedererlangung des Gesichtes, *f.*; Gesicht, *n. K.*

Прозрíти, (прозрю, прозрйш), прозрíвáти, *v. n.* sein Gesicht wieder erlangen, wieder sehend werden, *Ш.* I. 351.

Прозвóáти, *v. n.* keimen, wachsen, hervorsprossen, *Ш.* II. 161.

Прозвóéць, -óця́, *m.* Samen-, Keimlappen, *m.* (cotyledo), *B.*

Прозя́óнути, *v. n.* s. Перезя́óнути.

Прóйда, *Ч.* II. 656. пройдисьвíт, *m.* der sich viel in der Welt umhergetrieben hat, durchgetriebener Schuft; Landstreicher, *m.* [cherei, Abgefeimtheit. *f.*

Пройдисьвíтство, *n.* Landstrei-

Пройдóха, *m. Не.* ein Hergelaufener.

Пройма́вий, *B.* проимчи́вий, пройма́ючий, *a.* s. Проемчи́стий; durchgreifend.

Пройма́ти, пройми́ти, *v. a.* durchgreifen, durchdringen, — дýшу das Innere ergreifen; treffen, schmerzlich berühren.

Пройти́, *v.a.* s. Перейти́, проходи́ти, hindurchgehen; 2) *v.n.* und — ся vorübergehen, *IT.* s. Минýти ся 1).

Проїдáти, *v. a.* s. Проїсти.

Прóїзд, -їзду, *m.* Durchfahrt, *f.* Durchzug, *m.* проїздом II. *C.* 167 im Vorbeifahren, im Durchzug.

Проїзди́ти, проїзджáти, *v.a.* durchfahren, durchreisen, -reiten; vorbeifahren; *adj.* проїжжáчий, *Ш.* I. 147. durchfahrend, durchreisend. [weg, *m.*

Проїзди́ний, *a.* Fahr-, -а дорóга Fahr-

Проїкати, (проик-), *v. a.* herausstammeln.

Проїсний, *a, Лсеч.* gefrässig.

Прóїсть, *f. Га.* II. 56. Vielfrass, Nimmersatt, *m.*

Проїсти, (проїм, проїш, проїсть, *v. a.* alles verzehren; 2) durchfressen, -nagen, -ätzen; 3) — ся sich durchfressen, nagend durchdringen; *b*) — ся zum Ekel essen, widerlich werden.

Проїти, (прóю, прóїш, прóїть), *v. a.* unter dem Deckel in e. Topf kochen, (*B.*), schmoren (—ся); 2) verderben.

Проїхати, (прóїду, проїдеш), s. Проїзди́ти.

Прок, *m. Лсеч.* s. Пожи́ток. [II. 175.

Прокажéний, *a.* aussätzig, *Ш.*

Прокáза, *f.* Aussatz, *m.* (lepra); 2) Kammblattwespe, *f.* (Laphyrus) *B. Пот.* III. 13. [sagen.

Проказа́ти, (-áзувати), *v. a.* vor-

Прокáзи, *pl. Ко.* 85. 153. muthwillige Streiche, *m.* Stückchen. [halten.

Прокалавýрити, *v. n.* Wache

*

Прокаратáти, *v. a.* — вік elend durchleben.

Прокáт, *m. gr. Кн.* Leihen, Mieten, *n.*

Прокварасúти, *v. a.* — дýшу sich erfrischen, *М+Б.*

Прокваси́ти, *v. a.* durchsäuern; 2) * erquicken, *Р.* II. 24.

Прокидáти, прокúнути, *v. a.* von Zeit zu Zeit werfen, *Мог.*; 2) s. Прикидáти 2), 3); 3) aufräumen (dh das Werfen auf die Seiten); 4) — ся (зі сну) aus dem Schlafe auffahren, erwachen; *b*) — ся hie u. da aufkommen, -tauchen.

Прокипáти, (-пíти), *v. n.* durchsieden, -kochen.

Прокисáти, прокúснути, *v.n.* versauern, sauer werden; gerinnen.

Прокíльний, *a. Ме.* 148. frei, *Зак.*?

Прокíп, -óпа, u. -іня, *m.* Procopius.

Прокладáти, проклáсти, (кладý, -кладéш), *v. a.* hin-, durchlegen, dazwischenlegen, durchschiessen; — дорóгу einen Weg bahnen, durchführen, machen, s. Проложúти. [satz, *m. У.*

Прокладú, *pl.* Aufschläge, *pl.* Be-

Прокладинець,-ниця, *m.* der den Rock mit прокладú trägt: Soldat, *m.*

Проклинáти, *v. a.* verfluchen, verwünschen.

Проклинáч, *m.* Verflucher, *m. Пар.*

Проклíн, -óну, *m.* s. Проклúте.

Прокльóвувати ся, sich durchbrechen, -picken; zum Durchbruch kommen. [-hacken.

Проклювáти, *v. a.* durchpicken,

Проклúте, *n.* Fluch, *m.* Verwünschung, Verfluchung, *f.* [клинáти.

Проклúти, проклúсти, *v. a.* s. Про-

Проклúтий, проклятéнний, проклятýщий, *a.* verflucht, verwünscht, vermaledeit, verdammt; ruchlos.

Проклятний, *a.* der arg flucht.

Проклúтниця, *f. m. Ефі.* 23 der (die) Verfluchte.

Прокóвтнути, *v. a.* verschlucken.

Прокольóти, прокóлювати, *v. a.* durchstechen; — ся: зýби vom Durchbrechen der Zähne.

Прокольотúти, (-óпувати), *v. a.* щось в собі, *Зе.* in Wallung etw. in seinem Inneren aussprechen. [Поконе́че.

Проконе́че, *n. gw. pl. gen.* -чат, s.

Прокопáти, (-óпувати), *v. a.* einwenig durchgraben.

Прокоптíти, *v.n.* von Rauch durchdrungen werden; *ptc.* прокончéний eingeräuchert, mit Russ bedeckt.

Прóкорм, *m.* s. Кóрм.

Прокормúти, (-мляти), *v. v.* ernähren, unterhalten; — ся sich — —.

Прокотúти ся, hinrollen, sich hinwälzen. [Diebstahls schuldig machen.

Прокрáсти ся, *Кв. Ст.* sich e.

Прокричáти, *v. a.* durchschreien, zu Ende schreien, *Ш.* I. 190.

Прокрутúти ся на щось worauf erpicht sein.

Прокýкати, (-куковáти), *v. n.* den Schrei „kuku!" hören lassen.

Прокупúти ся, *II.* 113. schlechten Kauf machen, zu theuer kaufen.

Прокурвáвити, *v. a.* mit Huren verludern, *Гол.* I. 222.

Прокурúти, (-ýрувати), *v.a.* durchrauchen; — грóші dhs Tabakrauchen verthun. [durchbeissen.

Прокусúти, (-ýшувати), *v. a.*

Пролáз, *m. Ко.* 226 *gr.* listiger, verschlagener Mensch.

Пролазúти, (-лáжу, -лáзиш), *v.n.* durchkriechen, -gehen.

Пролéжати, *v. n.* eine Zeit lang liegen; dhs lange Müssigliegen etw. verwirken. [Vögel), *Ков.*

Прóлет, *m.* Durchflug, Strich *m.* (der

Пролетáрий, *m. Не.* Proletarier, *m.*

Пролетíти, (-лечý, -летúш), *v. n.* durch-, vorüber-fliegen, -fliessen, -gehen, verstreichen.

Прóлив, *m.* Strom, *m.* — крóви Blutvergiessen, *n.*; прóливом *У.* überströmend, überlaufend, überflutend, im Ueberfluss, im Uebermass; 2) — мóрский Meerenge, *f.* Canal, Sund, *m.*

Проливáти, *v. a.* aus-, weggiessen, vergiessen; 2) — ся überlaufen s. Переливáти ся. [Проглинýти.

Проглигнýти, проглигáти, *v. a.* s.

Прóлиз, *m.* Durchlass, *m.* Loch, *n.*

Пролизáти, (-йлувати, -лизнýти), *v. a.* durchlecken.

Пролúшина, *f. Не.* Eisfläche von unten dh das Wasser dünn gespült.

Прóлик, *m.* Schlund, Schlundkopf, *m.* Rachenhöhle, *f.* [*sbst.* проліжання.

Проликáти, *v. a.* s. Проглинýти;

Проли́скувати ся, hindurchschimmern, -schillern, -glänzen; проли́скало hat durchblitzt, *Пар.* [Проливати.
Проли́ти, (проллю́, проллє́ш), *v.a.* s.
Проліг, -ога, *m.* Bergthal, *n.* *ГШ.*
Проліївти, (проліїзу, проліїзеш), s. Пролазяти.
Про́ліс, *m.* *Ч.* I. 308. 468. s. Пра́ліс.
Про́ліска, *f.* Anemone, Hepatica triloba; 2) Mercurialis annua, *Вол.Пот.* III. 96.
Про́лісок, -ску, *m.* Waldlichtung, *f.* *С.* II. 118. [Про́лет.
Пролі́тане, (*d.* -а́нечко), *n.* *Не.* s.
Пролїта́ти, *v. n.* s. Пролетіти; 2) von Zeit zu Zeit schüt herabfallen (снїг). [Sommers, Frühsommer, *m.* *ВБ.*
Про́лїток, -тку, *m.* Anfang des
Пролїчи́ти ся, sich verrechnen, *Зг.*
Проложи́ти, *v. a.* s. Прокладати; — пісню *К.* I. 80, — гу́торку *Кч.* 381 componieren, dichten.
Проло́м, *m.* Durchbruch; Riss, Einschnitt, *m.* Bresche, Vertiefung, *f.* *У.*; 2) s. Про́вал; 3) Bruchfläche, *f.*; 3) на — blindlings, über Stock u. Stein.
Проломати, (-йти, -ломлювати). *v. a.* durchbrechen; — ся durchfallen, durchbrechen (dh das Eis &). [Mineral)
Проломи́на, *f.* *B.* Bruch, *m.* (in d
Проло́мний, *a.* *T.* durchbrechlich.
Про́луб, *m.* s. Про́руб, Oeffnung, *f.* *У.*; 2) Eiswuhne, *f.* (*B.*).
Про́луп, *m.* Blätterdurchgang, *m.* *Пол.* *adj.* пролу́пний, zu про́луп geh.
Пролу́пати, (-йти), *v. a.* durchschälen, -spalten. [erstrecken, *Под.*
Пролягати, *v. n.* sich lagern, s.
Проляти, *v. a.* s. Проливати; проляв ся дощ es fiel e. heftiger Regen.
Промавляти, s. Промо́вити.
Промагати, *v. n.* (на щось etw.) vermögen, im Stande sein, Kraft wozu haben, mit seiner Kraft ausreichen; in Kraft bleiben, *Зг.*
Промакати, *v. n.* s. Промо́кнути.
Промантачити, *v. a.* durchfeilschen, schachern.
Проматар *m.* *Ч.* IV. 201?
Про́мах, *m.* промаха, *f.* *Н.* 266 *gr.* Fehlschlag, Fehler, *m.* -ху не дати, *Кн.* nicht leicht irren; той не — *Р.* I. 99 der lässt sich nicht so leicht anführen.
Промахну́ти ся. irren, fehlschlagen. [(v. Leben) *С.* II. 198.
Промайти ся, hin u. her wandeln
Промаячити, *v. a.* durchschwärmen; 2) elend durchleben.
Промє́жина, *f.* Scharte, Lücke, *f.*; 2) Grenzstrich, *m.* *B.*
Промеж, *adv.* s. Про́між.
Промє́жний, *a.* *Пол.* Zwischen-, — по́люс Zwischenpol, *m.*
Промє́жник, *m.* Acker-Spark, *m.* (Spergula arv.). [s. Проміністий.
Променистий, *a.* *М.* II. 147. *Ст.*
Променїти. *v.n.* *М.* III. 37. strahlen.
Промерє́жати. *v. a.* durch-, aussticken, -nähen, (*Ш.* I. 246 v. Verseschreiben). [durchfrieren.
Промерзати, промерзнути, *v. n.*
Промести, (-мету́, -мете́ш), *v. a.* wegfegen, rein kehren.
Прометати. промечи́. (-ме́чу, -ме́чеш), *v. a.* durchwerfen, vorbeiwerfen.
Промє́шкання, *n.* das Wohnen.
Промивальний, *a.* Wäsche-, Wasch-.
Промивати *v.a.* waschen; ausspülen.
Про́мивка. *f.* Waschung, *f.* das Abwaschen, *Пол.* [кати.
Промигичити, *v. n.* *Фр.* s. Мугі-
Промигну́ти, *v. n.* *М.* II. 150 schnell vorübergehen, -fliehen.
Промикати, *v. a.* durchraufen; 2) — ся sich hindurchmachen; Spuren merken lassen; s. Промкну́ти ся.
Проминати, проминути. *v. n.* vorgehen, verlaufen, verstreichen; 2) *v. a.* кого́ s. Минути; 3) — ся з ким s. Розминути ся.
Про́мисл, *m.* Vorsehung, Fürsorge, *f.*; 2) Anschlag, *m.* Vorhaben, *n.* *Зг.*; 3) Kunstfleiss, Gewerbefleiss, *m.*; 4) Industrie, *f.* Fach, Gewerbe, *n.*
Промисливий, *a.* *У.* umsichtig, erfinderisch, klug. [Gott), *m.*
Промислитель, *m.* Fürsorger (v.
Промисло́вий, *a.* industriell, Gewerbe-. [strialismus, *m.*
Промисло́вість, -ости, *f.* Indu-
Промисність, -ости, *f.* *Фр.* Findigkeit, Umsicht, *f.* [Проминати.
Промити, (-мию, -миєш), *v. a.* s.
Промито, *n.* ungesetzlicher Zuschlag zum Zoll od. Maut, *К.* I. 57. *Зап.* I.

296; 2) Strafgebühr für Schmuggelei, *f.* *Пот.* III. 43.

Пр о́ м и ч к а, *f.* offene Stelle zwischen den Zähnen; Lücke, *f.* [treibende.

Пр о м и ш л é н н и к, *m.* der Gewerbe-

Пр о м и ш л ь н и й, *a.* *КУ.* s. Пром и́ с л и в и й.

Пр о м и ш л я́ т и, *v. n.* sorgen, fürsorgen; 2) — чим ein Gewerbe treiben.

Пр о м і в н и́ к, *m.* Besprecher; Zauberer, *m.*

Пр о́ м і ж, проміждо, *praep.* mit d. *Accus.* u. *Genit.* unter, zwischen, s. Мéжи *Mi.* IV. 412. 544.

Пр о́ м і ж к а, *f.* Intervall, *n.*

Пр о м і́ ж н и й, *a.* vermögend, kräftig, der im Stande ist etw. zu thun.

Пр о́ м і н ь, *g.* -іня, u. -ени. (*d.* промінéць), *m.* Strahl; 2) — рікú Flussarm, *m.* (*B.*).

Пр о м і́ н а, *f.* Aufgeld, Agio, *n.*

Пр о м і н и́ с т и й, *У.* (-нистий, *Не.*) проміннний, *B. Фр. a.* strahlend, mit lichten Streifen, Strahl-, im Lichtstrahl, glänzend. [-і грóші Scheidemünze, *f.*

Пр о м і н н и й, *a.* zu проміна geh.,

Пр о м і н т у в á т и, (-тóнувати), *v. a.* s. Пр о м а н т á ч и т и

Пр о м і н я́ т и, (-міновати), *v. a.* щось на щось tauschen, ver-, eintauschen; 2) — грóші wechseln.

Пр о м і н я́ т к а окружкова́та, Spurre, *f.* (Holosteum umbellatum).

Пр о́ м і р, -іру, *m.* Durchmesser, *m.*

Пр о м і р и т и, (-ря́ти, -рювати), *v. a.* messen, durchmessen.

Пр о м і т á т и, *v. a.* s. Пром é с т и.

Пр о́ м і т и, *pl.* Nordlicht, *n.*

Пр о м і т н и й, *a.* rührig, gescheidt, energisch, thatkräftig.

Пр о м і ш к á н я, *n.* *Ме.* 354 das Zusammenleben, -wohnen.

Пр о м к н у́ т и, *v. a.* s. Промчáти; гóлос промік ся *Ф.* durchdrang, durchhallte

Пр о м ó в а, *f.* Anrede, Rede, *f.*; 2) Besprechung, *f.* Zauberspruch, *m.*

Пр о м ó в е ц ь, -вця, *m.* *Не.* Sprecher, Fürbitter, Fürsprecher, *m.*

Пр о м ó в и т и, промовля́ти, *v. a.* anheben zu sprechen, Worte herausbringen, das Stillschweigen brechen; — до когó zu jmdm sprechen, jmdn anreden; — за ким fürsprechen, Fürsprache thun; — за чим dafür sprechen; 2) — ся sich (im Reden) versprechen, etw. Unnöthiges aussagen, *III.* I. 380.

Пр о м ó в к а, *f.* *Лев.* Pronuntiation, *f.* Accent, *m.*

Пр о м о в ч á т и, (-мóвчувати), *v. a.* verschweigen; verschwiegen sein, zu der Zeit schweigen. [thun.

Пр о м ó г а, *f.* das Vermögen etw. zu

Пр о м о г о р и́ ч и т и, *v. a.* beim могори́ч den Kaufschilling verzechen.

Пр о м о г т и́ ся, промоґчи́ ся, (-мочи́ ся) sich überanstrengen; sich verheben. [мóга; Wohlhabenheit, *f.*

Пр о м ó ж н і с т ь, -ости, *f.* s. Про-

Пр о м ó к н у т и, *v. n.* durchgenässt werden.

Пр о м ó л, *m.* *Под.* s. Мли́во.

Пр о м ó р и я, *f.* *Ос.* (61) VI. 17. Epidemie, Pest, *f.* *Mi.* II. 71.

Пр о м о р о з и́ т и, (морóжувати), *v. a.* durchfrieren lassen.

Пр о м о ч и́ т и, (óчувати), *v. a.* durchnässen, befeuchten, benetzen.

Пр о м у в á т и ся, sich aufrichten *Cm.* (*Каз.* 85).

Пр о м у л я́ т и, (-ґлювати), *v. a.* durch, -auswaschen, ausspülen (v. Regenwasser).

Пр о м ч а т и, (-мчу́, -мчи́ш), *v. a.* schnell forttragen; — ся vorübereilen.

Пр о н é с т и, (-нéсу́, -нéсéш), *v. a.* durchtragen, -bringen; 2) — когó jmdn übergehen *Кв.* 276; 3) пронéсло когóсь jmd bekam Durchfall; 4) — ся sich verbreiten, durcheilen: пронéсла ся чýтка ein Gerücht verbreitete sich; ніч -ла ся die Nacht verstrich, *Ч* V. 69.

Пр о н и́ д ї т и, *v. n.* *Ко.* 17 vergeblich verweilen; elend fristen. [*Гн.* 14.

Пр о н и́ з и й, *a.* niedriger gelegen,

Пр о н и з и́ т и, (-нижу, -низиш), пронизáти *v. a.* durchbohren *Cm.*; 2) durchsticken. [stechend, *Не.*

Пр о н и́ з у в а т и й, *a.* durchbohrend,

Пр ó н и к, *m.* Pore, *f.* Löchlein, *n.*

Пр о н и́ к а н е *n.* Durchdringung, *f.* *Пол.*

Пр о н и к á т е л ь н и й, *a.* *Гол.* ergreifend, fein, zart.

Пр о н и к á т и, проникýти, *v. a.* *У.* durchdringen; durchsickern; 2) *erforschen, ergründen.

Проникли́вий, *a.* durchdringend, durchlassend.

Прони́мати, *v. a* s. Пройма́е.

Прони́ря, *m. f.* s. Проно́за.

Пронишпо́рити, *v a.* durchschnüffeln, -schnoppern, *Шл.*

Проно́за, *m. f. H.* 111. *K.* проно́зливий, *K.* проно́зуватий, *a.* pfiffig, zudringlich, vorwitzig, naseweis, verschmitzt, verschlagen. [den Thieres).

Проно́ра, *f.* Höhle, *f.* Loch, *n.* (e. wil

Проно́с, *m.gr.*Durchfall,*m.*Diarrhöe,*f.*

Проно́са, *f. Зг.* (*Мета.* (65) 272 273) Tragweite, Bedeutung, *f.*

Проноси́ти, (-но́шу, -но́сиш), *v. a.* s. Проне́сти; проношена оде́жа abgetragen, abgenutzt, *Фр.*

Проно́сне, *s. a. n.* Purgirmittel, Abführungsmittel, *n.*

Про́нурець,-рця.*m.*s.Нур,нуре́ць.

Пронури́ти ся, untertauchen,(*B.*).

Пронюхати, *v. a.* s. Перепо́хати 1), eine feine Nase haben, den Braten riechen.

Проня́ти, *v. a.* s. Пройма́ти.

Прооб́раз, *m.* Vorbild, Prototyp, *n.*

Прооб́разити, (-ажа́ти), *v. a.* vorbilden, *Тор.* [Kleidung versehen, *МШ.*

Прооді́ва́ти, *v. a.* bekleiden, mit

Про́пад. *m. Ст.* s. Загин I. Fall, *m. Пр.* VIII. 325.

Пропада́ти, *v. n.* verloren gehen, zu grunde gehen, umkommen; — за ким, за чим (з любо́ви, з тугй) vor Liebe od. Sehnsucht nach jmdm schwinden, fast vergehen. [denlos, *Фр.*

Пропа́дистий, *a.* abschüssig, bo-

Пропа́дний, *a.* s. Пропа́щий; keiner Hoffnung Raum gebend.

Пропа́доК, -дку, *m.* Verfall (beim Garantieren), *m.* під -а́дком unter Verlust, haftend.

Пропаду́щий, *a.* vergänglich, *K.*

Пропа́жа, *f.* Verlust, Schaden, *m.*

Пропали́ти, (-а́ливати), s. Пропа́ти. [мята́ти ся.

Пропамята́ти ся, *Пл.* 56. s. Опа-

Пропа́мятник, *m. Ков.* Gedenkbuch, *n.* Denkschrift, *f.*

Пропа́рити, *v. a.* durchbrühen, -brühen; 2) * -peitschen, -prügeln.

Пропа́сний, *a.* (-сни-), verderbend, vertilgend, *Ру*; 2) fieberhaft, *M.* III. 91.

Пропа́сниця, *f.* Fieber, Wechselfieber, *n.*

Про́пасть, *f.* Abgrund, *m.* bodenlose Tiefe; 2) * ungeheuere Menge, eine Unzahl.

Пропа́сти, *v. n.* s. Пропада́ти 1).

Пропа́стливий, *ВБ.* пропа́стний, *a* voll von Abgründen; abschüssig, jäh, schwindelnd tief; -а доро́га Weg der Abgründe, Irrweg, Weg des Verderbens.

Пропа́хати, *v. a.* mit e. Geruch anfüllen; пропахтїти, *v. n. Ст.* чим: ди́мом durchgeräuchert werden.

Пропа́щий, *a.* verloren; 2) verderblich, *Ру*; на пропа́ще, на пропа́ле йти́ & ins sichere Verderben, auf sicheren Verlust.

Пропечи́, пропіка́ти, *v. a.* durchbacken; пропекло ся ему сим ра́зом diesmal ist er mit heiler Haut davongekommen.

Пропива́ти, пропи́ти, (пріпю́, пріпе́ш), *v. a.* vertrinken, versaufen; 2) den пропій ausführen: до кого́ щось.

Пропи́й-воли́, *indecl. m Bein.* des чума́к, welcher sein Ochsengespann versauft, *III.* II. 248

Пропи́йцї. *pl. R* 119 s. Пропі́йцї.

Пропиля́ка, *m. Ч.* V. 1013. s. Пропия́ка? [zum Schönschreiben.

Про́пись, *f.* Aufschrift; 2) Vorschrift

Прописа́ти, пропи́сувати, *v. a.* e. Aufschrift geben; vorschreiben; 2) beschreiben *Др. с.* 114. [buchstabe.

Про́писний, *a.* -а бу́ква Anfangs-

Пропита́нє, *n. Пр.* II. 269 † Ernährung, Kost, *f.* Unterhalt, *m.*

Пропита́ти, пропи́тувати. *v. a. Кв.* ernähren, Unterhalt verschaffen; — ся sich — — *КУ.*

Пропи́ти, s. Пропива́ти; — ся Alles versaufen, sich arm saufen.

Пропиха́ти, *v. a.* durchstossen; — ся sich durchdrängen.

Пропиха́ч. *m.* womit man etw. hindurchstösst, -dringt; Art Spiel *Ч.* III 97.

Пропия́ка.*m.*Säufer,Trunkenbold,*m.*

Пропі́й, -бю, *m.* der Act des Zutrinkens u. damit der Darbringung von Geld (od. Vieh &) für die Braut seitens der Hochzeitgäste, *Пив.* (*Пр.* III. 327); 2) s. Пропия́ка *Ч.* V. 582.

Пропійний, *a.* zum пропій, zum Gastgelage geh. *Ф.*

Пропійцї, *pl.* Hochzeitgäste, welche den пропій 1) ausführen.

Пропір, -óра, *m.* *Мак.* s. Прапóр.

Проплáкати, (-плáчу, -плáчеш), *v. n.* s. Переплáкати. [vorbeigehen,

Проплéнтати ся, *Фр.* irrend durch-.

Проплíтати, проплéсти, s. Переплéсти. [stückweise ausspeien.

Проплюти, (-плюю, -плюєш), *v. a.*

Пропиятн, s. Пропяти.

Прóповідь, -ди, (*d.* прóповідка, *Не.*) Predigt, Kanzelrede, *f.*

Проповідане, *n.* das Predigen.

Проповідáти, проповідувати, *v. a.* predigen, verkündigen; lehren.

Проповідáч, *m.* *Ваг.* s. d. folg; Verbreiter einer Lehre, Propagator.

Проповідник, *m.* Prediger, Kanzelredner, Lehrer, *m. adj.* проповідний-чий, Prediger-, Kanzel-, *T.* [Kanzel, *f.*

Проповідниця, *f.* Predigerin, *K.*; 2)

Прополóти, пропóлювати, *v. a.* einwenig durchjäten. [nen, aufschlitzen.

Пропорóти, *v.a.* einwenig auftren-

Пропочúти, *v.n.* gut ausruhen; *adj.* пропочáлий ґрунт der ausgeruht hat.

Пропýдити, (-пýджу, -пýдиш), *v.a.* s. Прогнáти. [stene Kluft.

Пропýклина, *f.* Spalte, *f.* gebor-

Пропýкнути, (-пукáти), *v.n.* und — ся aufplatzen, bersten, aufgehen (болúк).

Прóпуск, прóпуст, -у, *m.* Durchlass, Raum zum Durchgang, *Кч.* 64; Einlass, Zugang, *m*; 2) Lücke, *f.* *K.*

Пропускáти, пропустúти, (-пýщу, -пýстиш), *v. a.* durchlassen, durch-, vorbeigehen lassen; einlassen; 2) aus-, weglassen; ein Loch, eine Lücke machen (— дíрку *P.* I. 62); verabsäumen, verpassen, *Лесч.*; 3) erlassen, verzeihen, vergeben. [sparrens, *f.*

Пропýстниця, *f.* Hälfte des Dach-

Пропýтчик, *m.* *У.* Bahnbrecher, Initiator, *m.* [schlitzen, -stochern.

Пропýчати, (-ýчувати), *v. a.* auf

Пропяти, (пропýу, пропнéш), *v. a.* kreuzigen.

Проразúти, (-ражý, -разúш), *v. a.* *Фр.* durchschlagen; s. Переражáти; 2) -ило когóсь jmd bekam Diarrhöe.

Проразлúвий, *a.* durchdringend, erschütternd, *Фр.*

Прóрва, *f.* — грóшей etc. eine Unmasse, e. Wust, *vgl.* Прíрва.

Прорвáти, (прíрву, u. прорву́), проривáти, durchreissen; hie u. da ausreissen, aufräumen, schüter machen (e. Pflanzung); — ся herausbrechen, hervordringen, -strömen, *III.* I. 351: прорвé ся слóво як водá.

Прорекáти, пророчú, (-рекý, речéш), *v. a.* verkünden; 2) mit Lob erwähnen. [слóво) beredt, *K.*

Прорéчистий, *a.* (-на крáсне

Прорéчистість, -ости, *f.* Beredsamkeit, *f.* [halt, *m.* *Фр.*

Прóрив, *m.* Unterbrechung, *f.* Ein-

Прóривка, *f.* (— бураків &) das Behacken, s. Сáпане.

Прорúти, (-рúю, -рúєш), *v. a.* durch-, hindurchwühlen. [schüter machen.

Прорідúти, (-ріджý, -рідúш), *v. n.*

Прорíз, -ізу, прóрізень, -зня, *Мор.* *m.* Durchschnitt, *m.* Schlitze, *f.*

Прорíзати, прорізувати, *a.a.* durchschneiden; aufschlitzen. [pula).

Прóрізка, *f.* Saatzünster, *m.* (Sco-

Прорíк, -óку, *m.* *Ф.* s. Прорóчество.

Прóріх, *m.* (*ліхи c.* 53) Fehltritt, -griff, *m.* Vergehen, *n.*

Проробúти, *v. a.* — сúлу ausarbeiten, die Kraft dh Arbeit verlieren, *Фр.*; 2) die Arbeit vollbringen.

Прорóк, *m.* Prophet, *m.*

Пророкувáти, s. Прорóчити.

Проронúти, *v. a.* — слóво fallen lassen, aussprechen. [Aufwachsen.

Прóрост, -ту, *m* *K.* das Sprossen,

Проростáти, проросúти, *v.a.* aufkeimen, Wurzel schlagen, hie u. da sprossen.

Прорóческий, *a.* prophetisch.

Прорóчество, *n.* Prophezeiung, *f.*

Прорóчити, *v. a.* prophezeien, vorhersagen.

Прорóчиця, *f.* Prophetin, *f.*

Прорóчия, *f.* *Ил.* Orakel, *n*

Прóруб, *m.* Durchhieb, *m*; 2) *H. n.* 58 Eiswuhne, Bake, *f.* Eisloch, *n.*

Порубáти, прорýбувати, (-рýбловати), *v. a.* durchhauen. [tümmel, *n.*

Прорýха, *f.* *Ко.* 191 Gedränge, Go-

Просадúти, просáджувати, *v. a.* *Ф.* durchbohren, stechen; 2) * s. Прогайнувáти durchbringen, *Лесч.*

Просатáр, *m.* Hochzeitbitter; 2) der Gäste zum Kirchweihfest einlädt; 3) Hochzeitvater, Vater der Braut, *m.*

Просáчувати ся, *Под.* durchsikkern.

Просватáти, *v. a.* verloben.

Прóсвир конопля́стий, *a.* Hibiscus cannabinus, *B.*

Прóсвирки, *pl.* s. Прóскурки 2).

Просвистáти, (-тїти, *Не.*), *v. a.* verpfeifen; — грóші verjuxen, vergeuden *Не.*

Просьвíдчене, *n.До.*s. Перéсьвід.

Прóсьвіт, *m.* das Durchscheinen, Durchschlag des Lichtes des Bildes, *Не.*; 2) Lichtraum, freier Raum, Lücke, *f.*; 3) s. Просьвíта *У. Зар.*

Просьвíта, *f.* Aufklärung, *f.*; мінíстер & -ти *M.* & des Unterrichtes.

Просьвітúтель, *m.*Aufklärer, Erleuchter, *m.* (-ти́телька, *f.* -in, *f.*).

Просьвітúти, (-сьвічу́,-сьвітúш), *v. a.* s. Просьвіщáти. [(Phania).

Прóсьвітка, *f.* Durchscheinfliege, *f.*

Просьвітлий, *a.* -а годи́на *Ф. Фр.* lichte, frohe Zeit, s. Прóсьвіток 1).

Просьвітлíти, *v. n.* leuchtend werden, *Фр.*

Просьвíтний, *a.* der Aufklärung dienend; culturell; 2) aufgeklärt.

Просьвíтня́, *f.* die aufklärende (u. aufgeklärte) Elite.

Прóсьвіток, -тку, *m.* *Licht, Heil, *n.* Hilfe, Rettung; Zuflucht, Hoffnung, *f.* прóсьвітку не дáти кому́ jmdm keine Ruhe gestatten, jmdn plagen *C.* II. 70; 2) — ідéї *Зг.* Ausdruck, *m.* das Hervorschimmern einer Idee; *b*) Beleuchtung, Darstellung, *f.*

Просьвітчáстий, *M.* II. 78. просьвічний, *Пол. a.* durchsichtig; durchscheinend.

Просьвіщáти, *v. a.* erleuchten, aufklären; — ся sich — —, *b*) abglänzen, *IГ. ptc.* просьвіщéний, (-чéний), aufgeklärt, gebildet *III.* I. 255.

Просьвіщéнне, *n.* s. Просьвíта.

Проселóчний, (-óтний), *a.* -а дорóга über, durch die Dörfer gehend, *Кл.*

Просéрéн, (-нь), *m.* s. Прóсурень, *Пот.* III. 97. [Hirsekörner, (*B.*).

Просúний, *a.* hellbraun wie reife

Просúдїти, *v. n.* s. Пересúдїти.

Просилúти, (-лúти), *v. a.* durchfädeln, -schlingen.

Просилúти ся, (*Фр.*) die Grenze der Kraft überschreiten; 2) überreif werden (зóїже).

Просúльниця, *f.* *Ч.* IV. 215 Bittstellerin, *f.* die einladet.

Просúна. *f.* ein Hirsekorn; в -пу шúти eine feine Nath wie e. Hirsekorn machen, dicht nähen, *H.* 217.

Просинáти ся, s. Просипáти ся.

Просúнець, просúмець, -мця, *m.* Monat Jänner; 2) M. December, *Gr.* 26.

Прóсип, *m.* das Einschlafen, Schlaf, *m.* *H.* 229. *P.* II. 21. óез прóсипу ohne zu schlafen, ohne auszusetzen, unaufhörlich. [wachen.

Просипáти ся, vom Schlafe er-

Просúтель, *m.* Bittsteller, *m.* (-ни́телька, *f.* -in, *f.*). [-а молúтва *Тор.*

Просúтельний, *a.* Bitt-, flehend,

Просúти, (прóшу, прóсиш), *v. a.* bitten; einladen; ersuchen; — ся um Erlaubnis bitten; um Erbarmen bitten.

Просия́ти, *v. n.* darüber-, durchleuchten, -strahlen *Ш.* I. 157.

Просївáти, *v. a.* s. Пересївáти.

Прóсїдь, *f.* grauendes Haar. [*m. B.*

Прóсїдок, -дку, *m.* Aufenthaltsort,

Прóсїк, *m.* просїка, *f.* *Др. c.* 205 der im Walde ausgehauene Weg, durchgehauene Lichtung, s. Лїнїя 5).

Просїкáти, *v. n.* s. Просякáти.

Просíльний, *a.* eingesalzen, marinirt. [*v. a.* s. Пересїчи́.

Просїчи́, (-сїку́, u. -сїчу́, -сїчéш),

Просíчний, *a.*Nbſl. desЧеремош ч.

Просїя́нка, *f.* Krystallschnecke, *f.* (Hyalea). [ресївáти.

Просїяти, *v. a.* s. П-ресїяти, пе-

Просказáти, *v. a.* *Св.* oben anführen, vorerwähnen.

Проскáкувати, *v. n.* *Кн.* hie u. da aufkommen, auftauchen, sich sehen lassen.

Проскáржити ся, sich klagen.

Проскірникопáті, *pl.* Celaster-Gewächse (Celastrineae).

Проскóвзувати, *v. n.* durchschlüpfen, -gleiten, *Фр.*

Проскотáти ся, (троск-), s. Жури́ти ся (ку́рка).

Прóскура, (*d.* прóскурка), *f.* ge-

weihetes Weizenbrödchen (zur heil. Messe), Hostie, *f.*

Проскурина, *f.* Evonymus verrucosus.

Прóскурки, *pl.* Art kleine rundliche Birnen; 2) Malva borealis u. M. rotundifolia.

Проскурнé, *s. n. a.* Gebühr für den Pfarrer bezüglich der прóскура, *f.*

Проскýрниця, *f.* Bäckerin der прóскури, *f.*

Проскурняк, *m.* Althaea offic. *Вол.*

Проскурцéві, проскурчáсті вишивки, ýставки Art Leinenstickerei in Form der прóскурка, *Kol.* I. 48. 347.

Прослáбленє, *n. Вол.* das Abführen, Purgieren.

Прослáвити, (-вляти), *v. a.* preisen, verherrlichen, rühmen; — ся sich berühmt machen.

Прослезити, (-слежу, -слезиш), *v. a.* jmdn zum Weinen bringen; — ся weinen, in Thränen ausbrechen.

Прославáти, прослити. (сливу́, -сливéш), *v. n.* im Rufe stehen, renommirt werden.

Прóслїд, прóслїдок, -дку, *m.* Spur, Fährte, *f.*; 2) trockener Pfad.

Прослїдити, прослїджувати, (-слїдкувáти *ОП.*), *v. a.* auf, nachspüren, *Гр.*; aus-, durch-, erforschen, verfolgen, untersuchen.

Прослїдовáтель, прослїдóвник, *Пар. m.* Verfolger, *m.*

Прослїдувати, *v.a.Пар.* verfolgen.

Прослонити ся, aussprechen, *Зг.*

Прослужити, *v. a.* eine gewisse Zeit dienen.

Прослýхати, (-ýхувати), *v. a.* abhören.

Прóсник, (прóстник), *m.* gerade, aufrechtstehender Stengel, (*B.*).

Проснїдáти, *v. a.* durch das Einnehmen des Frühstücks etwas verlieren, *Me.* 293.

Проснóвувати, (-овáти), *v. a.* durchweben, -wirken, -ziehen, *Гол гр.*33.

Проснýти ся, s. Просинáти ся.

Прóсо, *n.* Hirse, *f* (Panicum miliaceum).

Просóвувати, *v. a.* s. Просувáти.

Просолїти, *v. n.* durch u. durch salzig werden, *K.*

Просóльний, *a.* s. Просїльний.

Просóни, *m.* без просóну, *Кн.* s. Прóсни.

Просóнє, *n.* просóнок, -нку, *m. Гр. Ф.* (erster) Schlaf, Schlummer, Halbschlaf, -schlummer, *m.*; 2) Träumerei, *f. TP.* 169.

Просóхнути, *v.n.* trocken werden.

Проспáти, *v. a.* verschlafen; — ся den Rausch ausschlafen.

Проспівáти, *v. a.* durchsingen; dh Singen u. Dichten verlieren *Ш.* I.249.

Простáк, (*aug.* -ачиско), *m.* gemeiner, grober Mensch, Grobian; 2) *ВГ.* einfältiger Mensch; *adj.* простáцкий, gemein, grob; 2) einfach, schlicht *Кч.*227.

Простáти, *v. a.* s. Простувáти.

Простáцтво, *n.* Gemeinheit, Grobheit, *f.*; 2) gemeines Volk, *K.*

Простáчити, *v. a.* gemein machen.

Простелити, (-стéлювати), *v. a.* vor-, ausbreiten, -betten; — ся sich ausbreiten, sich frei erstrecken.

Прóстень, -сня, *m.* (*B.*) s. Прóстрінь.

Простéрти, (прістрý, прістрéш), *v. a.* s. Простирáти.

Простиóіг, на — дáти Almosen geben zum Abbitten der Sünden; простиóі Бóгу тай Вам! Dank Gott und Ihnen!

Простивáти, простигáти, простигнýти, *v. a.* sich abkühlen, einwenig kalt werden.

Прóстий, *a.* gerade; recht, aufrecht, s. Прямий; 2) einfach, schlicht, sanft; 3) gemein, gewöhnlich, trivial, ordinär; не прóстий kein gewöhnlicher, *Пот.* III.51.

Простинька, *E.* простиня, *f.* s. Простирало.

Простиний, *m. П.* 27. Einfachheit, Schlichtheit, Herablassung, *f.*; 2) ein Mensch mit diesen Eigenschaften.

Простира, *f. Ч.* IV. 7. st. Просвира? s. Прóскура.

Простирало, простирядно, *Не.* (*Пр.* XII. 542), *d.* простиральце, *n.* Bettuch, *n.* Bettlaken, *m.*

Простирáти, *v. a.* ausbreiten, ausstrecken, ausdehnen; — ся sich — —.

Простительний, *a* lässlich, *Тор.*

Простити, (прощý, -простиш), s. Прощáти, *Пот.* III. 52.

Прóстїнок, -нку, *m. Ч.* IV. 659 Alkove, *f.*

Простір, -бру, *m.* Raum, *m.* Geräumigkeit, *f.*

Простірний, *a* s. Просторий.

Простірня́, *f.* geräumiger Platz.
Простісенький, (-іський), *a. dim.* ganz gerade.
Про́стість, -ости, *f.* *Пар.* s. Простота́,
Про́сто, *adv.* s. Про́стий; gradaus, gradhin; — чого́ gerade gegenüber einer Sache &, vis-à vis; — не́ба unterm freien Himmel; *Mi.* IV. 560.
Просто-, s. Пря́мо-.
Простобі́глий, *a.* rechtläufig, *Пар.*
Простова́тий, *a.* einfach, schlicht, *K.*
Простови́сний, *a.* lothrecht, vertical.
Простові́льний, *a.* frei; — день ein Tag frei vom Fieberparoxysmus, fieberfrei; -а хви́ля freier Augenblick; -а nicht schwanger, ohne Ei (Henne &).
Простові́льність, -ости, *f.* Freiheit, *f.*
Простові́рто, *adv.* senkrecht.
Простоволо́ка, *f.* freies Feld, freie Aussicht, на -ло́ці auf freiem Fuss (*Ф.*); 2) Fristerstreckung, Prolongation, *f.*
Простоволо́се, *n.* Zustand ohne Kopfbedeckung (v. Frauen) s. d. folg.
Простоволо́сий, *a.* mit unbedecktem, aufgelöstem, losem Haar, ohne Kopfzeug (о́чіпок &) *Пот.* III. 51.
Простово́ля *f.* на -о́ли im Freien, *B.*
Простогі́н, -го́ну, *m.* на -го́ні auf offenem dem Unwetter ausgesetztem Orte, im Freien, *Мог.*
Простогі́рний, *a.* aufrecht, *Пар.*
Простогна́ти, *v. a.* durchstöhnen.
Простоду́шний, *a.* treuherzig, bieder, naiv.
Простоду́шність, -ости, *f.* Treuherzigkeit, Geradheit, *f.* Biedersinn, *m.*
Простомисло́вий, *a.* reinsinnlich.
Простокри́льці, *pl.* Gradflügler, *pl.* (Orthoptera).
Простола́том кого́ пустити, frank u. frei jmdn laufen lassen.
Простолю́де, *n.* простолю́дия, *f.* *Зап.* I. 332 das gemeine Volk.
Простолю́дець, -дця, *m.* aus gemeinem Volke, Bauer, *m.*
Простолю́дний, *a.* volksthümlich.
Простомо́ва, *f.* *Б.* Prosa, *f.* ungebundene Rede.
Простомо́вний, *a.* vulgär, -а реч *ОП.*
Простонаро́де, *n.* *Не.* Volksthum, *n.*
Простона́родний, *a.* volksthümlich, populär.
Простопа́дний, *B.* простопа́лий, *У. a.* s. Простови́сний; vertical abschüssig.
Просто́р, *m.* s. Простір.
Просто́рий, *a.* geräumig; ausgebreitet, weit, weitläufig; *adv.* -ро.
Просто́рина, *f.* Raumgrösse, *f.*
Просто́рити, *v. a.* s. Простира́ти.
Просторі́ка, *f.* просторі́кий, *a.* Witzling, vorwitzig, (*Фр.*).
Просторіка́ти, *v. a.* in witzigen Anspielungen u. Gleichnissen reden, (*Фр.*); 2) zum Trotz jmdm etw. sprechen.
Просторікува́не, *n.* Vulgärsprache, *f.* gemeiner Jargon, *K.*
Просторікува́ти, *v. n.* *H.* 264. grossmäulig schwatzen.
Просторікува́тий, просторі́кий, *a.* ungebildet, roh, *Біл.*
Просто́рість, -ости, *f.* s. Простір; 2) Ausdehnung, *Пол.*; 3) Räumlichkeit, *f.*
Просто́рна величина́, s. Просто́рина.
Просто́рник, *m.* Raumform, *f.*
Про́сторонь, *f.* просторо́не, *n.* *Зг.* Raum, *m.* Strecke, Geräumigkeit, *f.* *Пар.*
Просторо́нний, *a.* *Пар.* s. Просто́рий.
Просторо́нність, -ости, *f.* Geräumigkeit, *f.* *Пар.*
Просторо́нство, *n* *Гол.* Gebiet, *n.*
Простосерде́чний, *a.* *Вах.* treu-, offenherzig, aufrichtig.
Простосерде́чність, -ости, *f.* Treuherzigkeit, Aufrichtigkeit, *f.*
Простота́, *f.* Einfalt, Einfachheit, Simplicität; Geradheit, *f.* s. d. vor., das schlichte Wesen; 2) Gemeinheit, *f.* *Кч* 28.
Простоцьві́т, *m.* *КУ.* I. 207 gemeine Feldblume.
Просто́чка, *f.* *Мс.* 58?
Простриґа́ти, простри́чи, (-ригу́, u. -ижу́, -ижє́ш), *v. a.* einwenig abscheren.
Про́стріл, -ілу, *m.* Pulsatilla pratensis.
Простріли́ти, s. Перестріли́ти.
Про́стрінь, -іня, *m.* s. Почи́нок, (при́жі).
Прострі́тник, *m.* Melde, *f.* (Atriplex latifolia).
Простроми́ти, (-мля́ти), *v. a.* durchstecken, -stechen, -bohren, -stossen.
Простро́чити, *v. n.* з грошима

mit der Zahlung den Termin nicht einhalten.

Простріюнити, *v.n.* § s. Проникати.

Простуване, *n.* Richtung, Tendenz, *f.* Streben, *n.* *К.*

Простувати, *v. a.* gerade machen, g. richten; 2) *v. n.* in einer bestimmten Richtung gehen &. *Пот.* III. 51.

Простугонїти, *v. n.* dröhnend vorbeifahren. [tung, *f.*; 2) *Др. с.* 376?

Простуда, *f.* Erkältung, Verkäl-

Простудити, (-джати), *v. a.* abkühlen, kalt werden lassen; — ся sich verkälten. [der Verkühlung herrührend.

Простудний, *a.* Erkältungs-, von

Проступець, -пця, проступник, *Пар. m.* Verbrecher, *m.*

Проступити ся, (-ступлю, -ступиш), auseinander treten, -weichen, Platz machen, кому jmdm den Durchgang verschaffen; 2) — ся und *v. n.* *Л.* 14. sich vergehen, einen Fehltritt machen, Unrecht begehen, etw. verschulden; *v. n.* — в кенскі дїла *Ч.* II. 215 sich in Vergehen, in Verbrechen stürzen; — ся, durch Beischlaf sündigen; 3) *v. n.* vor-, heraustreten.

Проступка, *f.* ein gefallenes Mädchen, s. Покритка. [frevelhaft.

Простунний, *a. Св.* verbrecherisch,

Простуниця, *f. Пар.* Verbrecherin, *f.*

Проступок, -пку, *m.* Vergehen, *n.* Fehltritt, *m.* *Ко.* 354; Verbrechen, *n.*

Простуха, простюга, *f.* gemeiner Schnaps etc.

Простяг, *m.* Strich, *m.* — угряничний *К.* Grenzlinie, Grenzstrecke, *f.*

Простягати, (-гнути), *v. a.* ausdehnen, ausstrecken, (in die Länge) ziehen; — ся sich recken, s. er-, ausstrecken, s. dehnen; s. hinziehen.

Просувати, просунути. *v. a.* auf die Seite durchschieben, -ziehen; — ся durchschlüpfen. [felholen viel.

Просунок, до -нка, *adv.* zum Tei-

Просурень, *m.* просурїнка, *f.* Crocus reticulatus.

Просуш, *m.* (*В.*) Etwas Verdorrtes; verdorrter Waldtheil; 2) Dürre, *f.*

Просушити, просушувати, *v. a.* trocknen.

Просявати, *v. n.* *ІГ.* s. Просяти.

Просякати, просякнути, *v. n.* durchsickern, -dringen.

Просяниця, просянка, *f.* Hirsestroh, *m.*; 2) Arl Hautausschlag bei Kindern.

Просятар, *m.* s. Просатар.

Протаний, *a.* aufgethaut.

Протанцювати, *v. n.* durchtanzen.

Протачник, *m.* — гадинець Gamander-Ehrenpreis, *m.* (Veronica chamaedrys). [*v. a.* verschachern.

Проташлювати, (-шльовувати),

Протаяти, *v.n.* aufthauen, schmelzen.

Протверезити, протвережувати, *v. a.* ernüchtern; 2) zur Besinnung bringen.

Проте, *conj.* deshalb, deswegen; 2) а проте und dessenungeachtet, *Фр.*

Протей печерский Grottenolm, *m.* (Proteus anguineus).

Протекторство, *n.* *Т.* Vornehmthuerei mit dem Protectorat, *f.*

Протепом, *adv.* gradhin, schlechtwegs, *Вен.* I. 255.

Протерти, *v.a.* s. Протирати; протерта дорога betretener, gebahnter Weg.

Протерятн, *v. a.* vergeuden, verlieren. [Procession, *f.*

Протеса, *f.* verdorb. st. процесия,

Протесати, (-тешу, -тешеш), *v. a.* einwenig durch-, anhauen, durchhacken; 2) * s. Протерати *ІГ.*

Протеси, *pl.* s. Протіс; 2) *N.* e. Berges.

Протестанцкий, *a.* protestantisch.

Протестувати, *v. n.* protestieren.

Протечи, *v. n.* durchfliessen; vorbeifliessen; (час) verfliessen, vergehen, verstreichen. [von e. Flussarm.

Протечина, *f.* stehendes Wasser

Проти, против, *praep.* mit dem *Genit.* gegen, wider, gegenüber, entgegen; — ворога gegen, wider den Feind; — ночи gegen die Nacht, — дня dem Tageslicht entgegen; — сьвята dem Feste entgegen; — сили gegen die Richtung der Kraft; *b*) der Kraft angemessen; — моїх грошей im Verhältnis zu meinen Geldmitteln; — того angesichts dessen, *Mi.* IV. 561.

Протипага, *ОБ.* протипуга, (-вага *Ст.*) *f.* Gegengewicht, *n.*

Противграч, *f.* Gegenspiel, *n.* *Пар.*

Противграч, *m.* Gegenspieler, *m.* *Пар.*

Противеньство, *n. Пол.* Widerstand, *m.*

Противзакóнний, *a.* gesetzwidrig, widerrechtlich.

Протúвити ся чому́, sich widersetzen, widerstreben, dagegen, entgegen sein; 2) sich beleidigt fühlen. [*ГШ.*

Противкорóль, *m.* Gegenkönig, *m.*

Протúвлене, *n.* Widerstand, Streit, *m.*

Протúвливий, *a.* der sich leicht beleidigt fühlt. [dium, *n. Пар.*

Противлїк, *m.* Gegenmittel, Reme-

Противлягний, *a.* gegenüberständig, *B.*

Протúвний, *a.* entgegenliegend, gesetzt; auf der anderen Seite, gegenüberliegend; Gegen-; 2) zuwider, widrig, gegnerisch, feindlich; 3) widerwärtig, widerlich. [gner, *m. ІГ.*

Протúвник, *m.* Widersacher, Ge-

Противнúцтво, *n.* Antagonismus, *m. К.* [din, *f. Фр.*

Протúвниця, *f.* Gegnerin, Fein-

Протúвність, -ости, *f.* Gegensatz, Contrast, *m. У.*; 2) Widrigkeit, Widerwärtigkeit, *f. Пар.*; 3) Ungleichheit, Ungleichartigkeit, *f.* Unterschied, *m. Пс.*

Противнувáти, *v. n. Зг.* entgegenwirken. [wirken, Gegenwirkung, *f.*

Противодїяне, *n.* das Entgegen-

Противонóжець, -жця, *m.* Gegenfüssler, Antipode, *m. Пол. ГШ.*

Противопостáвний, *Пар.* entgegengesetzt. [-ости. *Ог. f.* Widerspruch, *m.*

Протúворіч, *Кн.* противорічність,

Противорічити, *v. n.* widersprechen, widerstreiten, *К. У.*

Противостáйний, *a.* gegenüberstehend, gegensäztlich, *К.л.*

Противостáйність, -ости, *f.* противположене, *n. Пар.* Gegensatz, Contrast, *m.*

Противотру́я, *f.* Gegengift, *n. Пар.*

Противсьвідок, -дка, *m.* Gegenzeuge, *m. Пар.*

Противсйла, *f.* Gegenkraft, *f. Пар.*; Widerstand, *m.* Gegenwehr, *f. Св.*

Противиставa, *f.* Contraposition, Umwandlung, *f. Пл.* Gegensatz, *m. Пар.*

Противцїсар, *m.* Gegenkaiser, *m. ГШ.* [ливий.

Протившливий, *a.* s. Протú-

Протидáток, -тку, *m.* протидáча, *f.* Antidotum, Gegengift, *n, Пол.*

Протúка *f.* breiter Pflock zum Durchstecken der Deichsel beim Ochsenwagen um daran das Joch zu befestigen.

Прóтикáти, *v. a.* durchstecken.

Протúмус, *m. P.* I. 120 s. Прудиу́с, *Пот.* III. 121.

Протинáти, *v. a.* durchschneiden; 2) *v. n.* schneidig wirken (v. säuerlichem Gewürz); 3) — ся gerinnen, anbrüchig werden; протинéне молокó einwenig geronnene, sauer gewordene Milch. [*n. Пар.*

Прóтинка, *f.* Beistrich, *m.* Komma,

Прóтипом, *adv.* s. Прóтепом; — итú за ким jmds Spur verfolgen, *Фр.*

Протиприрóдний, *a.* widernatürlich.

Протиприямка, *f.* Hypothenuse, *f.*

Протирáти, *v. a.* durchreiben, abreiben; — óчи die Augen reiben (nach dem Schlaf), die A. aufmachen, öffnen.

Протúс, *m.* ein Mannesname.

Протискáти, протисну́ти, *v. a.* durchdrücken, -zwängen; — ся sich —.

Протистóпник, *m.* s. Протипóжець. [fabelhafter *N.* des Hundes.

Протиу́с, *m.* собáка — *P.* I. 120

Прóтичка *f.* Durchstecknadel, Räumnadel, *f.* Pfeifenräumer, *m.*

Протівзначність, -ости, *f.* entgegen gesetzte Bedeutung; Gegensatz, *m. Св.*

Протік, -óку, *m.* durchströmendes Wasser, *Фр. pl.* протóки Frühlingsfluten, *pl.* [Flüssigkeit durchlassen.

Протїкáти, *v. n.* s. Протечú; eine

Протір, -óра, *m.* Nadel mit durchgerissenem Ohr, *f. Ч.* IV. 438.

Протїс, -сеу, *m.* durch-, angehauene Stelle; 2) Diele, *f.* behauener Block, Balken im Fussboden, *m.*

Протїсувати, s. Протесáти.

Протічок, *pl.* протічки *М+Б.* 354 s. Протік (*pl.*).

Проткну́ти, s. Протинáти.

Протовпúти ся, sich durchdrängen.

Протоврéй, *m.* Erzpriester, Domherr, *m.*

Протóк, -óку, *m.* s. Протік; Lauf, Verlauf, *m. Зг.*; 2) — жóвчний Gallengang, *m.*; 3) Bucht od. Arm e. Flusses, *К.*

Протóка, *f.* Strömung, *f.* Fluss, *m. Ф.*

Прото-казнодїй, *m.* (*pol.*) der

erste проповíдник, *Ст.* [ren.
Протоколувáти, *v. a.* protokollie-
Протомúти ся, s. Утомúти ся.
Протонýти, *v. a. II. n.* 15 ertrinken lassen, verschlingen.
Протопúти, *v. a.* хáту *P.* I. 39, в хáтї im Zimmer einheizen, heizen (im Ofen). [протопóпша. *f.* Frau eines п.
Протопíп, -óпа, *m* Oberpriester, *m.*;
Протопóвщина, *f.Не.* Amt, Würde der Protopopen.
Протóрга, *f.* s. Протíр.
Проторгувáти, *v. a.* im Kauf verlieren, *Кч.* 319.
Протóчина, *f.* Canal, Strom, *m. К.*
Протóчний, *a.* durchrieselnd, fliessend, *М.* [-prügeln.
Протрíпати, *v a.* durchklopfen;
Протрубúти, *v. a.* ausposaunen.
Протрясáти, протрясти́, (-трясý, -трясéш). *v. a.* durchschütteln, -stöbern; 2) *verschwenden *Кв.* 224.
Протряхáти, протря́хнути, *v. n.* trocknen u. dadh mürbe, gar, locker werden; земля́, пóле.
Протул, *Ч.* IV. 464.
Протýрити, (-ря́ти), *v. a.* fortreiben, verschlagen, *С.* I. 58.
Протурчáти ýші кому́ jmds Ohren mit e. Gerede, Geplärr, erfüllen, *К.*
Протухáти, протýхнути, *v. n.* anfaulen, dumpfig werden; протухлий. *a.* faulig, dumpfig.
Прóтяг, *m.* Luftzug, *m.*; 2) Strecke, *f. Фр.*; 3) Verlauf, *m.* Fortsetzung, *f. Не.*; 4) прóтягом їáдити mehrspännig fahren, *Кн.* (*Пр.* VIII. 629).
Протягáти, протягнýти, *v a.* ausdehnen, ausstrecken, -ziehen; lang dehnen; in die Länge ziehen, verschieben, verschleppen; — ся sich ausstrecken; sich in die Länge ziehen.
Протя́глий, *a.* -а пісня, *Мл.* in langsamer Weise u. ausführlich gedichtet u. gesungen; s. d. folg.
Протя́гний, *Зор.* протя́жний, *Кл.* протя́жний *КУ. Фр.* lang gedehnt, l. dauernd; schwer.
Протя́жність, -ости. *f.* Dehnung, Ausdehnung, — тóну Tondauer, *f.*
Прóулок, (*d.* -ýлочок). *m. М.* III. 89 s. Перéулок.
Проучúти, s. Провчúти.

Профатúн, *m.* § Privatdiener, *m.*
Профáтний, (прохвáтний), *a.* -дорóга Nothweg, über Berg u. Thal, *m.*(*В.*).
Профáчка, *f.*starke Commotion,(*В.*).
Профéс, *m. Ф.* Ordensbruder mit abgelegter Profession, *m.* [werk, *n.*
Профéсия, *f.Не.* Profession, *f.*Hand-
Профéсор, *m.* Professor, Schullehrer, *m.*; -орóва, профéсорка, *f.* Gattin des п. Professorin, *f. adj.* професóрский, *a.* Professors-, Lehrer-. [sein.
Професорувáти, *v. n.* Professor
Професóрство, *n.* Professoren-, Lehrerdienst, *m.* [ти (ся).
Прохáджувати ся. s. Проходи́-
Прохáжка, *f.*(*В.*)*pl.* -хáжки, *Гол.* III. 737 s. Прохід 2). [verschlucken.
Прохалáвкнути, *v. a.* § begierig
Прохáльний, *a.* -а книжка *ГБ.* (*Пр.* III. 35) Bittgesuch u. ein Buch zum Sammeln milder Beiträge, *n.*
Прóхань.*f.Ст.*прохáне,*n.*s.Прóзьба.
Прохáрчити ся, seinen харч ganz aufzehren, *С.* [Прошáк.
Прохáтар, *Лсвч.* прохáч, *m.* s.
Прохáтельний, *a.* bittend, *Не.*
Прохáти, (-áю, -áєш), *v. a.* s. Просúти. [IV. 31.
Прохáтний. *a.* erbettelt, *Ос.* (61)
Прохáчка, *f.* Bettlerin, *f.*
Похвалúти, s. Перехвалúти.
Похватúти ся, fehlgreifen, sich übereilen, *ОП.*
Прохватня́, *f.* s. Вифатниця.
Прохворостúти, *v. a.* durchprügeln, *А Г.* 155. [гайнуватúти.
Прохейцувáти. *v. a.* § s. Про-
Прохúба *f.*Misstritt,Fehltritt,*m.Пир.*
Прохúра, *m. f.* прохúрний. *a.* pfiffig,durchtrieben;naseweis; betriebsam.
Прохíд, -óду. *m.* Durchgang, Durchmarsch, *m. Кв.* 81; 2) Spaziergang, *m.* вúйти на — spazieren gehen.
Прохíдний, *a.* Durchgangs-, *Мос.*
Прохíдниця, *f.* зóря — die ihren Lauf, Gang vollbringt, *Гол.*
Прохíр, -óра, *m.* Prochorus.
Прохóдець, -дця, *m.* Wanderer, *m. Гол.* [zieren gehen, lustwandeln.
Прохóджувати ся, (-хож-). spa-
Проходúмець, -мця, *m.* etwas Zwitterhaftes, Unbeständiges.
Проходúти. (-хóджу, -хóдиш), *v.*

*n.*durchgehen, durchmarschieren, -ziehen; vorbeigehen; 2) час & vergehen, verfliessen,verstreichen; s.Перейти́. [Weib.

Проходня́чка, *f.*herumstreichendes

Прохожа́лий, *ІГ.* прохо́жий *Ш.* І. 147. проходя́щий, *a.* der Durchgehende, Durchreisende, Wanderer, Fremdling, wandernd, fahrend.

Прохоже́ний, *a.* abgenutzt.

Прохоло́да, *f.* Abkühlung. Kühle; (Erfrischung, Erquickung, *f.*; 2) Luftzug, *m.* *Пол.*

Прохолоди́ти, (-джа́ти, -джувати), *v. a.* abkühlen, kalt werden lassen; — ся sich abkühlen, s. erfrischen, s. laben. [lend; kühl *Кл.*

Прохоло́дний, *a.* kühlend, abkühl-

Прохолону́ти, прохоло́ти, *v.n.*erkälten, kühl,kalt werden *Ш.*І.328. *Ог.*92.

Прохо́пити ся, sich aufraffen, *Фр.* vom Schlafe erwachen. [цихаWeib des II.

Проць, Про́цько, *m.*s. Прокіп; Про-

Процви́ндрити, (-дрювати), (-циндр-), *v. a.* § s. Прогайнува́ти, *Пот.* III. 102.

Процвита́ти, процви́сти, (цьві-), auf-, erblühen, *zur Blüte kommen.

Про́цьвіт, -іту, *m.* Blüte, *f.* blühender Zustand, *ВЕ.* [bemalt.

Процьві́таний, *a.* *АД.* І. 208

Процентува́ти ся, sich procentieren, Procente abwerfen.

Проце́сия, *f.* Procession, *f.*; 2) *pl.* *Kirchenfahnen, *pl.* [tiger.

Процесо́вич, *m.* ein Processüch-

Процесово́да, *m.* *Ст.* Führer einer Procession.

Процесува́ти ся.sich processieren.

Проці́дити, *v. a.* s. Перецідити.

I. Проч? *adv.* = про що? weshalb?

II. Проч! *int.* fort! weg! 2) als *adv.* піти́ проч.

Про́ча, *f.* *МШ.* s. Пра́ща.

Прочаний, *m. pl.* прочане Pilger, Wahlfahrer; -а́нка, *f.* -in, *f.* *Кч.* 91.

Прочахну́ти, *v.n* s.Прохолону́ти; 2) vertrocknen; 3) verschwinden, +*М.*

Про́чвалъ, *adv.* im Gallop (*В.*).

Прочвала́ти, (-ла́ти), *v. a.* durchrennen.

Прочва́ра, *m.* *f.* Ungeheuer, Unwesen,*n.C.*; 2)Traumgesicht,*n.* *Пот.*III. 55; 3) schlimmer Landstreicher, *Ко.* 142.

Про́черть, *f.* s. Прога́лина, (*В.*); 2) s. Зруб (в лісї).

Проче́рти, проче́рпати, *v. a.* einwenig ausschöpfen; aufräumen.

Про́чий, *a.* übrig, der andere.

Прочина́ти, *v.n.*s.Прочуни́ти,*Мор.*

Прочини́ти, *v. a.* aufthun, aufräumen, aufschliessen. [chen, *Левч.*

Прочи́нок, -нку, *m.* das Erwa-

Прочи́стити, прочища́ти, (-щувати), *v. a.* reinigen, säubern; 2) purgieren; — ся sich aufklären, s. aufheitern (не́бо).

Прочи́стник, *m.* лен — Purgir-Lein, *m.* (Linum catarthicum). [helix).

Прочита́н, *m.* Epheu, *m.* (Hedera

Прочи́тане, *n.* das Vorlesen, Verlesen, Durchlesen. [durchlesen, vorlesen.

Прочита́ти, (йгувати), *v. a.*

Про́чити, *v. a.* *Ос.* (61) VI. 37 verwahren, aufbewahren, aufbehalten; 2) *Не.* (*хм.* 107) drohen?

Прочи́щене, *n.* Reinigung, *f.*; 2) Purganz, *f.* das Abführen.

Про́чіл, -ола, прочо́лок, -лка, *m.* Vordertheil, *m.* Front, *f.*; 2) Bergspitze, *f.* Gipfel, *m.* (*В.*).

Прочу́бити, *v. a.* — ліс die höchsten Bäume im Walde aushauen (чуб, Schopf).

Прочува́ти, прочу́ти, *v. a.* hören, vernehmen; 2) Vorgefühl haben, ahnen.

Про́чуд, *m.* прочу́до, *n.* на —, на — *К.* І. 15 zum Erstaunen wunderbar, wunderlich, seltsam; — ди́вний sehr wundervoll *Ш.* II. 13.

Прочу́й, *m.* *Зг.* (*Пр.* II. 42) das Wittern,Vorgefühl,*n.* [wieder kommen.

Прочу́мати ся, zum Bewusstsein

Прочуня́ти, *v.n.* aus dem Schlummer ewachen; прочу́шувати sich nach e. Krankheit langsam erholen.

Прочути́ти, (-чучу́, -чути́ш), *v. a.* wieder zum Gefühl, zur Besinnung bringen, beleben.

Прочуха́н, прочухра́н, *m.* прочу́ханка, *f.* *С.* І. 185 Prügelei, Züchtigung, *f.* -на зда́ти кому́ jmdn tüchtig durchprügeln.

Прочхати ся, §. s. Прочуня́ти.

Проша́к, *m.* Bettler, *m.*

Прошене, *n.* s. Про́зьба.

Прóшиб, *m.* Hexenschuss, *m.*

Прошибáти, прошибýти, *v. a.* durchschlagen, -schiessen, -bohren; erschüttern; 2) прошибóло когóсь jmd bekam Durchfall.

Прóшив, *m.* в — mittelst Durchnaht, Durchschlag (pique).

Прошивáти, прошйти, *v. a.* durchnähen.

Прóшивка, (-евка), *f.* s. Прйшивка; 2) s. Óбшивка, *Ф.*

Прошйрність, -ости, *f.* Weite, *f.* Kaliber, *n.*

Прошйтво, *n. Ч.* VII. 430 Striche (*pl.*) als Verzierung an Stiefelabsätzen der Frauen.

Прошкéпити ся, s. Прошнéтити.

Прошкй, на — *adv.* s. Навправéць.

Прошкóдити, *v. n.* und — ся в чимóсь *C.* II. 154 sich worin vergehen, sich etw. zu Schulden kommen lassen.

Прошкýтити щось, § s. einen Unfug anstellen.

Прóшлий, *a.* vergangen, +*M.* (s. Минýвший).

Прошляти ся, herumschlendern, sich müssig umhertreiben.

Прошнýти ся, (-чнý-), *Кч.* 382 s. Прочуняти

Прошопотїти, *v. n.* ausflüstern, lispeln.

Прошнетйти ся, *К.* s. Прошкóдити ся.

Прошпйти, прошпитїти, прошпáяти, *v. a.* durchwühlen, -schnüffeln, (*B.*).

Проштóвхувати ся, проштóвхати ся, § sich vorwärtsdrängen.

Проштрйкнути, (-йкувати), *v. a.* durchstossen.

Прóшувати ся, *MIII.* öfters bitten.

Прошýмати ся, nüchtern werden, *Ф.*

Прóща, *f.* Leichenrede, *f.*; 2) Bittgang, *m.* Wallfahrt, Pilgerschaft, *f. III.* I. 36.

Прощáва, *f.* gemeines Volk, Pöbel, *m.* Volksmasse, *f.* der grosse Haufen, *У. Бор.*

Прощáльний, *a.* Abschieds-.

Прощáльник, *m.* der Abschied nimmt, *Кч.* 85.

Прóщане, *n.* (*d.* -áнечко), Abschied, *m.* das Abschiednehmen.

Прощáти, *v. a.* verzeihen, vergeben; 2) verabschieden; — ся von jmdm Abschied nehmen.

Прóщене, *n.* Verzeihung, *f.*

Прóщений, *ptc.* dem die Sünden vergeben sind; *gew.* не-.

Прощей, на — *adv.* s. Прошкй.

Проявa, *f.* Erscheinung, *f.* Phänomen, *n.*; 2) Wunderding, *n.* seltsames Wesen, *C.* I. 145. Ungethüm, *n.* Taugenichts, *m. Гл. б.* 31; 3) Ereignis, *n.* Begebenheit, *f.*; 4) gähnender Abgrund.

Проявйти, проявляти, *v. a.* erscheinen lassen, zeigen; bekunden; — ся erscheinen, sich zeigen, aufkommen.

Проявлене, *n.* das Zeigen, Offenbaren, Kundgeben.

Проясйти, проясню́вати, *v. a.* aufhellen, aufklären, Licht wo hineinbringen; — ся hell werden, sich aufheitern.

Пру, прош, & пруть, *praes.* s. Пéрти.

Пруг, *m.* Streif, Striemen; Strich, Rand, *m.* сóнце стоїть на печірньому пруґї, *Не.* Abendpunkt, *m.* Abendseite, *f.*; 2) scharfe Kante, Ecke; 3) Seitenrand des Bettes &, *m.*; 4) Anschlag, *m.* Leiste bei der Leinwand etc.

Пруґати, пругнýти, *v. a. Wgr.* 87. 85. werfen, ausschnellen.

Пругкий, *a.* expansiv, *Зг.*

Пруд, *m.* Strömung, *f. Фр.*; 2) Kräuterdampfbad, *n. Gr.* 26. *Пот.* III. 118. 120.

Пруди-Вýс, прудиýс, *m. Ч.* I. 213 Riesenmensch mit Riesenschnurbart; 2) Abenteuerer, *m. Кч.* 128. *Пот.* III. 120.

Прудйти, (прýджу, прýдиш), *v. n.* strömen, *Пл.* auftreiben: vom Leichenfluss; 2) stark blasen; 3) räuchern *Gr.* 26. *vgl.* Пруд 2); 4) — ся schmoren; *b*) *Ко.* 205 Flöhe auf glühende Kohlen aus der Wäsche treiben. *Пот.* III. 121.

Прýдість, -ости, *f.* Richtung, *f.*

Прудкий, (*d.* прудéнький), *a.* schnell, rasch; 2) ungestüm, hitzig.

Прýдкість, -ости, *f.* Raschheit, *f.*

Прудкокрилáтий, *a. Ф.* mit schnellen Flügeln versehen.

Прýдно, *adv. M.* II. 36 schnell dahinrieselnd; 2) mit stürmischem Andrang, Anprall, *B.*

Прудиýти ся, sich eilig woran machen, heranstürzen; 2) Пручáти ся. *Фр.*

Пружйна, (*d.* -йнка), *f.* Springfeder, Feder, Triebfeder, *f.*

Пружйстий, *a. Пл.* elastisch; -стоплйнний, el. flüssig.

Пружйстість, -ости, *f.* Elasticität, *f. B. Пр.*

Пружйти, *v. a. Зг.* spannen, spreizen; 2) anreizen, elektrisieren. *Пот.* III. 114.

Пружмо́ кавчуко́ве, Federharzbaum, Kautschukbaum, *m.* (Siphonia elastica).
Пру́жність, -ости, *f. Фр.* s. Пружи́стість.
Пружо́к, -жка, *m. dim.* s. Пруг.
Пруз, s. Проз, *Мі.* IV. 439.
Пру́зик, пруз, *m.* Laubheuschrecke, *f.* (Lacusta) *Пот.* III. 115.
Пру́нї, пру́нький, *pl.* Krichenpflaumen, *pl.* (Prunus).
Пруса́к, Прус, *m.* Preusse, *m. adj.* пру́ский preussich; 2) Küchenschabe, *f.* (Blatta) *Пот.* III. 117.
Пру́си, *pl.* Kartoffeln, *pl.*
Пруси́не, *n coll.* Kartoffelstengel, *pl.*
Пруска́ти, *v. n. М.* III. 123 s. Прискати.
Прут, *m.* Ruthe, Gerte, *f.*, dünner Stab; 2) Ruthe als Feldmass; 3) *N.* des Flusses. [sporn, *m.*
Прута́с, *m.* s. Прудки́й 2), Heis-
Пру́те, *n. coll.* Ruthen, *pl.* (zum Flechten), Reiser, *pl.* [(Bryum).
Пру́тень, -тня, *m.* Knotenmoos, *n.*
Прutéць, -тця, Пру́тчик, *m.* Nbfl. des Прут.
Пру́тик, *m.* dünne, kleine Ruthe; 2) Stengel, *m.*; 3) Art Leinenstickerei; 4) — лавя́щий Stabheuschrecke, *f.* (Bacillus Rossii).
Прутикова́тий, *a.* stengelig, *Пол.*
Прути́стий, *a.* reichlich mit пру́те bedeckt. [Запрути́ти.
Прути́ти, (пручу́, прути́ш), *v. a.* s.
Прутник, *m.* s. Пого́нич.
Прутни́чити, *v. n.* прутни́к sein.
Прутну́ти ся, aufschnellen.
Прутня́к, *m.* галузи́стий Klapperschwamm, Scheberling, *m.* (Polyporus frondosus); 2) — ове́чий Schafeuter, *n.* (P. ovinus); 3) — околочний Eichhase, *m.* (P. umbellatus); 4) — лускова́тий schuppiger Löcherschwamm, (P. subsquamosus); 5) — одноли́тний Semmelpilz, *m.* (P. confluens), *Вол.*
Прутня́стий, *a.* ruthenreich: верба́.
Пру́тчик, *m.* s. Пру́тик.
Прутя́ний, *a.* aus Ruthen.
Пруча́ти ся sich spreizen, s. sträuben, s. spröde zeigen. *Пот.* III. 117.
Пря, *f.* † Streit, Hader, *m. Ш.* II. 56.
Прягчи́, прягти́, *v. a. АД.* I. 289 s. Запряга́ти.

Пря́да, *f.* Setaria viridis.
Пряда́ти, *v. a.* oft spinnen.
Пряде́но, *n.* s. Мо́ток.
Пря́джа, *f.* s. Пря́жа.
Пря́диво, *n.* gehechelter Hanf od. Flachs (flotig zum Spinnen; *opp.* кло́че); 2) Gespinst, *n.* [wespe, *f.* (Lyda).
Пряді́вка, *f.* Gespinst-Kiefernblatt-
Пряді́вля́ний, прядівний, *a.* aus reinem пря́диво; -вне́ повісмо zum Spinnen tauglich; Gespinst-; hanfen.
Пряді́вне́, *n. Ф.* das Gesponnene.
Пряді́льний, *a.* Spinn-, *a.* Spinnerei-, *Под.*
Пряді́льня, *f.* Spinnerei, *f.*
Пряді́лщик, *m.* Spinner, *m. Под.*
Пряді́нка, *f.* drei Ellen der Leinwand (als Mass).
Пря́дка, *f.* — воло́ся Haarflechte, -zotte, *f.*; 2) Spinnrad, *n. М+Б.* 407.
Пря́дниці, *pl.* Spinner, *pl.* (Bombyces). *В.*
Пря́доха, *f.* s. Пря́ха.
Пряду́ха, *f.* Equisetum fluviatile, *Вол.*
Пря́жа, *f.* das Gesponnene, Gespinst, Garn, *n.*
Пряжене́, *f.* Plinse, *f.* [III. 114.
Пря́жити, *v. a.* s. Пра́жити. *Пот.*
Пря́жка, (*d.* пря́жечка), *f.* Schnalle, Spange, *f. Пот.* III. 117.
Пря́лка, *f. Ч.* VII. 410 Spinnrad, *n.*; 2) Spinnerin, *f. Ш.* I. 370.
Пря́льня, *f. Це.* s. Пряді́льня.
Пря́мено, *n.* Gespinst das an die ничельни́ці angedreht wird.
Пря́мий, (*d.* -е́сенький), *a.* gerade, ohne Krümmung; s. Про́стий.
Пря́мик, *m.* зазули́нець — Orchis militaris. [— ся sich aufrecht stellen, *В.*
Пря́мити, *v. a.* s. Простува́ти 1);
Пря́мка, *f.* Kathete, *f.*
Прямкий, *a.* s. Пря́мий.
Пря́мник, *m.* — рівнобо́чний Quadrat, *n.*; — нерівнобо́чник s. Прямоку́тник.
Пря́мо, *adv.* gerade, gradaus, stracks, geradezu; 2) offen, frei, ohne Umstände.
Прямо́ване, (-мув-), *n.* eingeschlagene Richtung, Tendenz, Bestrebung, *f.*
Прямови́й, примови́сний, *Пол. a.* senkrecht, lothrecht, scheitelrecht, vertical.
Прямови́д, *m.* Orthotyp, *n. Вол.*

Прямодушний, *a.* s. Простодушний. [крильці, *Пол.*
Прямокрильці, *pl.* s. Просто-
Прямокутний, *a.* rechtwinklig.
Прямокутник, *m.* Rechteck, *n.*
Прямота́, *f.* Geradheit, *f.* Geradsinn, *m.* на -ту́ offen, ohne Umschweife; 2) *Кч. 26 einfacher, schlichter Biedermann.
Прямува́ти, *v. n.* — und ся sich richten, Schritte lenken, *ВГ.* 141; eine Richtung einschlagen, einhalten, — до чого́сь zu einem Ziele gelangen wollen, etw. anstreben, wohin trachten, *Кч.* 130.
Прямцем, *adv.* gradaus, schlechtwegs, *К.* [(fasciatus).
Пря́ний, пряни́стий, *a.* gestreift
Пря́нка, *f.* Cidaria, *B.*
Пря́нощі, *pl. gr. Под.* Gewürze, *pl.*
Пряслиця, пря́стиця, *f.* Sitzbrett des Spinnrockens, *n*; 2) — пря́сниця, s. Ку́жіль, *Ру. Пот.* II. 13.
Пря́сло, пря́смо, *n.* das Fach, der Theil des Zaunes zwischen zwei Pfählen. *Пот.* II. 13. III. 120.
Пря́сти, (пряду́, пряде́ш), *v.a.* spinnen; *кукуру́дзи пряду́т strecken ihre fadenförmigen Kolbenblüten hervor. *Пот.* III. 120. [de, *n.*
Прятани́на, *f.* Sammelholz im Wal-
Пря́тати, [пря́чу, (-таю), пря́чеш, (-таєш)], *v. a.* aufräumen, aufheben; *bestatten; — ся коло чого́сь wobei beschäftigt sein; *b*) sich verbergen.
Пря́ха, *f.* Spinnerin, *f.*; піти на пря́хи in die Spinnerinnengesellschaft gehen; 2) Spinner, *m.* (Bombyx) *Пол.*
Пря́чи́, (пря́жу, пря́жеш), *v. a.* s. Запрягати.
Пря́шка, (*d.* пря́шечка) *f.* s. Пря́жка.
Пряшник, *m.* Spindel, *f.*
Псальма, *f.* s. Псалом; 2) *längeres Volkslied ernsten Charakters.
Псальмоспівець, -вця, *m. К.* Sänger der Psalmen, Psalmist, *m.*
Псало́м, -льма́, *m.* Psalm, *m.*; 2) d. Buchstabe Ч.
Псало́мник, *m.* Psalmist, *m.*
Псало́мщик, *m.* s. Псалтирщик.
Псало́нка, *f.* Aeronycta Psi, *B.*
Псалтир, псалтира, *f.* Psalter, *f.* Psalmenbuch, *n.* die Psalmen, *pl. adj.* псалтирний, vom Psalter. [ger, *m.*
Псалтирщик, *m.* Psalmenleser, -sän-
Псар, *m.* Hundewärter, *m. Ко.* 127.
Псарівка, *f. N.* e. полони́на.
Псарня, *f.* Hundestall, -zwinger, *m.*
Псаря́, -я́ти, *n.* Kind e. Hundewärters, *n. Ш.* II. 259.
Пси, *pl.* s. Пес. [ger Hund.
Пси́на, *f. dim.* kleiner, gutmüthi-
Пси́нка, *f.* s. Песлина.
Пси́ско, *m. aug.* s. Пес. (e. schlechter).
Пси́ця, *f.* Hündin, *f.*
Психольоґічний, *a.* psychologisch.
Псїй, пся, псе, (псїє). s. Пе́сїй, (*Фр.*); пся-кров, s. Псяюха *Пот.* III. 74.
Псїти, *v.n.* wie ein Hund elend leben.
Псну́ти, *v. n.* § jmdm nachgeben (псу́нути ся?).
Псобійник, *m.* s. Побійпес.
Псова́ти, *v. a.* s. Псува́ти.
Псова́ч, *m.* Verderber, *m.*
Псо́вий, *a. Не.* s. Пе́сїй.
Псовидий, *a. Ру.* hundsäugig, hündischblickend; schamlos.
Псови́ще, *n. Зап.* II. 389.
Псо́вник, *m.* Emphytus, *B.* [вець.
Псьогла́вець, -вця, *m.* s. Песиголо́-
Псьо́кати, s. Псьо́чити.
Псо́та, *f.* Muthwille, *m.*; 2) muthwilliges, schadenfrohes Wesen, *У.*
Псо́тник, *m.* der Muthwillige.
Псьо́чити, *v. a.* jmdn wie einen Hund schimpfen.
Пстинькати, *v. n.* s. Пхинькати.
Псува́ти, (псую, псуе́ш), *v. a.* verderben. [Forelle, *f.* (Salmo fario).
Пструг, (*d.* пстружо́к, -жка), *m.*
Псю́рка, *f.* Hundslaus, *f. Пр.* II. 9.; 2) schlechte frühe Pflaumenart; 3) schlechter Pilz. [fott, *m.*
Псявіра, *f.* * Hundebalg, Hunds-
Пся́ка, *f.* s. Пес. [(Nardus stricta).
Пся́нка, псю́га. *f.* steifes Borstengras,
Псяр, псярник, *m. Мх.* s. Псар.
Пся́рник, *m.* Wolsmilch, *f.* (Euphorbia).
Псярниковець, -вця, *m.* Wolfsmilchschwärmer, *m.* (Deilephila euphorbiae), *B.* [de. *pl. P.* I. 122.
Пся́рня, *f.* s. Пся́рня; 2) *coll.* Hun-
Пся́ретво, *coll. n.* s. Псяїра.
Пся́чий, *a.* s. Песи́чий.
Пся́чка, *f.* Löwenschwanz, *m.* (Leonurus cardiaca). [blut, *n.* (Sühnopfw.).
Псяюха, (*d.* -юшка), *m. f.* Hunds-

Птáство, *n. coll.* Vögel, *pl.*
Птах, *m.* птáха, *f.* Vogel, *m.* * він до чогóсь птах er ist schnell wozu bereit, ist sehr gern dabei.
Птахогáда, *m.* Vogeldeuter, *m. Кл.*
Пташá-, -áти, пташенú, -áти, (*d.* -áтко), *n.* s. Птáшка.
Пташáрня, *f. B.* Vogelhaus, *n.*
Птáшачий, птáший, птáшин, *a.* Vogel-; -а рýта Fumaria offic.
Птáшити, *v. a.* wie ein diebischer Vogel wegschnappen.
Пташíти, *v.n.Н. n.*59 s.Квáпити ся.
Птáшка, (*d.* птáшечка), пташúна, (-йнка), *f.* птáшок, -шка, *m. dim.* Vögelein, *n. adj.* птáшкин.
Птáшник, *m.* Vogelsteller, -fänger, Vogler, *m.*; 2) Vogelbehälter, Käfig, *m.T.*
Пташнúцтво, *n.*Vogelfang, *m. Нар.*
Птицéвість, -ости, *f.* Aussehen und Eigenthümlichkeit des echten Vogels, *Пол.*
Птицемóрик щипýчий, Derma[nyssus avium.
Птúця, *f.* Vogel, *m.*; *coll.* Geflügel, *n. Кв.* 61.
Птичáр, *m.* s. Птáшник 1).
Птиченíг, -óга, *m.* — непозíрний kleinster Vogelfuss, (Ornithopus perpusillus).
Птúчий, *a.* s. Птáшачий.
Птичíвка, *f.* Schwalbenmuschel, *f.*(Avicula).
Птúчка, *f.* s. Птáшка; 2) gewisser [Fall beim Preferencespiel.
Птúчник, *m.* Vogelspinne, *f.* (Mygale avicularia).
Птúшниця, (-чи-), *f.* Geflügelzüchterin, s. Дробúниця, *Не.*
Птишний, *f. Ст.* Geflügelhof, *m.*
Птру! *int.* s. Тпру!
Публичний, *a.* öffentlich.
Публíка, *f.* Oeffentlichkeit, *f.* öffentliche Schande, Pranger, *m.*; 2) пýблїка, Publicum, *n.*
Пувка, *f.*s. Скýльба; 2) — шерстка Pippau, *m.* (Crepis biennis), *B.*
I. Пýгá, *f. Ф.* s. Пугáч.
II. Пугá *f.Зг.Пр.*II.195 Schrecken,*m.*
III. Пугá, *f.* grosse Peitsche.
Пугáк, *m.* пýгало, *m. n.* s. Пугáч; 2) s. Пугýтькало.
Пýгало, *n.* Scheuche; *f.*; 2) Scheusal, *n. Нар.*
Пýгане, *n.* das puhu! uhu! -Schreien, *Кч.* 244.
Пугáр, (*d.* пугáрчик), *m.* Becher, *m.* Pokal, *n.*
Пугарéць, -рця, *m.* Steinkauz, *m.* (Surnia noctua).
Пугарíвка, *f.* Becherkoralle, *f.* [(Cyathina).
Пугáрка, *f.* Brachionus urceolaris,*B.*
I. Пýгати, *v. n.* (von der Eule, vom Uhu), „uhu"! schreien. *Мс.* 283.
II. Пýгати,*v.a.*schrecken,scheuchen, [*Нар.*
Пугáч, *m.* grosse Ohreule, Uhu, *m.* (Strix bubo); *adj.* пугачéвий.
Пугáйвий, *a.* s. Пужáйвий.
Пýговиця, *f.* Knopf, *m.*; 2) s. Полуни́ця; 3) s. d. folg. *Вол.*
Пýголоватиця, пýголовиця, *f.* пýголовач, *m.* Kaulquappe, *f.*
Пýголовка, *f.* Benthophilus macrocephalus.
Пýгý! *int.* vom Schrei der Eule [„uhu".
Пугýкане, *n.* heulendes Geschrei der Eule.
Пугýкнути, *C.* II. 14. пугýтькати, [*v.n.*„пугý", „kuwitt"schreien.
Пугýтькало, *n.* s. Пугарéць; 2) Zwerg-Reiher, *m.* (Ardea minuta).
I. Пуд, *praep. P.* I. 39 s. Під II.
II. Пуд, *m.* russ. Gewicht: 40 russ. Pfunde = 16·38 Kilogr.
III. Пуд, *m.* Schrecken, *m.* W.; — дáти комýсь jmdm Schrecken einjagen; пýдом, пýдами йдé робóта *Фр.* blitzschnell, sehr rasch, flugs.
Пýдель, -для, *m.* Pudel, *m.* (Canis [aquaticus).
Пудéлко, *n.* s. Пýдло, kleinere Schachtel (*d.* -éлочко).
Пудехíрний, *a.* -а дївчина, sehr [schön.
Пýджати, пýдити, *v. a.* schrekken, scheuchen.
Пýджівно, *n.* s. Пужáк.
Пудúло, *Luts.* 25. пýджало, *n.* Schreckmittel, u. Scheuche, *f.*
Пýдло, *n.* grosse Schachtel.
Пудний, *a.* schrecklich; *adv.* пýдно.
Пудовé, *s. n. a.* Gebühr vom пуд II.; пудóвий, von einem Pud.
Пудофéт, *m. Ко.* 34 schwerfällig, *C.* I. 67.
Пужáк, *m.* пýжало, пýжально, *n.* [Peitschenstiel, *m.*
Пужáр, *m.* s. Пóжар. *Ос.* 43.
Пýжати, *v. a.* s. Пýджати; — ся за ким jmdm nachjagen.
Пýжик, *m.* Holztaube, *f.* (Columba [oenas).
Пужúна, *f.* s. Микúна und *pl.*
Пужинова́тий, *a.* -е збіже s. d.

*

vor. *Pa.* I. 388. [Стерча́ти.
Пу́жити ся, sich aufsträuben, s.
Пу́жка, *f. dim.* s. Пуга́ III.
Пу́жла, *f.* Hund, *m.*
Пужли́вий, *a.* scheu, furchtsam.
Пужни́к, *m.* Thurmkraut, *n.* (Turritis glabra).
Пужну́ти, *v.a. Ко.* 121 mit der пуга́ III. schlagen, dreinschlagen *C.* II. 133.
Пуза́нь, *m.* Dickbauch, Dickwanst, *m. d.* пуза́нчик kleiner dickbäuchiger Knabe, Knirps *Ш.* I. 176.
Пу́зати, *v. a.* § s. Ки́дати.
Пуза́тий, *a.* dickbäuchig.
Пуздéрко, *n.* mit Eisen beschlagenes Kistchen, Besteck, *n.*
Пуздракува́тий, *n. М+Б.* 53? mit eiterigen Blasen. [III. 88.
Пу́здро, *n.* Schamschlauch, *m. Пот.*
Пузи́р, (*d.* пузи́рок, пузи́рчик), *m.* s. Міху́р. *Пот.* III. 87.
Пузирóвець, -вця, *m.* Blasenträger, *m.* (Physaphora).
Пузиру́ха, *f.* Blasenkirsche, Judenkirsche, *f.* (Physalis alkekengi). [scens.
Пузорча́тка, *f.* Coluthaca arbore-
Пу́зо, *n.* Bauch, Wanst, *m. Кв.* 71.
Пуйда́ти, (пой-), st. Пойда́ти.
Пу́йка, *f.* Hündin, *f.*
I. Пук! *int.* vom Klopfen, Pochen, Picken; vom Sturz *C.* I. 183.
II. Пук, *m.* grösserer Strohbund, s. Околі́т; Bund, *m.*; 2) s. Пу́шка 1). *АД.* I. 86.
Пу́кавець, -вця, *m.* Rhodeus sericeus. [weicher Birnen.
Пу́кавка, *f.* Knallbüchse, *f.*; 2) Art
Пука́с, *m.* s. Пу́кавець; 2) s. Пурли́к (*Ф.*).
Пу́кати, пу́кнути, *v. n.* klopfen, pochen, knallen; 2) bersten, platzen; Knospen aufschlagen; 3) s. Пу́чати.
Пука́тий, пуча́стий, *a.* dickleibig, dick.
Пука́тка, *f.* Seetulpe, *f.* (Balanus), *B.*
Пу́кель, -кля, *m.* Haarlocke, *f.*
Пукенки, *pl. Kol.* I. 165 s. Пу́пінки.
Пукі́шка, *f.* dicker Mensch, Knirps *B.*
Пукла́стий, *a.* gewölbt, kugelig.
Пукли́ця, зі́вка — *f.* Chama gryphoides. [*pl.* (Lophobranchi).
Пукожабéрні, *pl.* Quastenkiemer,
Пукохві́ст, -бста, *m.* Polyxenus lagurus.

Пул, *m. P.* I. 40 s. Піл, *Ог.* 43.
Пульван, *m.* besessen, rappelköpfig.
Пу́лькати, *v. n.* kullern, putern.
Пулька́тий, пульоóкий, *a.* mit herausstehenden Augen.
Пу́льок, *g.* пу́лька, *m.* (*gew. pl.* пу́льки, пульпа́к, Truthahn, Puter, *m.*
Пульс, *m.* Puls, *m.* Lebensader, Schlagader, *f.*; *adj.* пульсóвий, *Пол.*
Пульса́ция, *f.* das Pulsieren, *Фр.*
Пультовий, *a.* -е па́лене Pultfeuerung, *f.*
Пульца́н, пуля́к, *m.* s. Пу́льок.
Пулю́кати, *v. n.* s. Пу́лькати.
Пуля́, -я́ти, *n.* Gänschen; Entelein, *n.* (in d. Kinderspr.).
Пу́ля, *f. gr.* Flintenkugel, *f.*
Пуля́рес, *m.* Geldtasche, Brieftasche, *f.*
Пумпува́ти, s. Помпува́ти.
Пу́ндик, *m.* Kuchen mit Zwiebel u. Oel gebacken, *m.*
Пуні́єць, -ї́йця, *m.* Punier, *m.* [nisch.
Пуні́йский, пуньский, *Ил. a.* pu-
Пункт, *m.* Punkt; 2) Artikel, *m.* Satzung, Bestimmung, *f.* [punctieren.
Пунктува́ти, *v. a.* Punkte machen,
Пунсовий, *a. Не.* s. Понсóвий.
Пунт, *m.* lustiger Streich; в пу́нті in einem Nu, auf einmal.
Пунтува́ти кого́, (*Ф.*) mit List jmdm ein Geheimnis entlocken; *sbst.* пунтівни́к der es thut.
Пунш, *m.* Punsch, *m.*
Пуня, *f.* s. Клуня, *Сб.* I. 319. *Пот.* III. 90.
Пуняра, *m.* Hund, *m.*
I. Пуп, *m. ungr.* s. Піп. *Ог.* 43.
II. Пуп, *m.* s. Пу́пець 1); 2) Bauch, Magen, *m.* пу́па напня́ти sich anstrengen, angestrengt arbeiten, schreien.
Пу́пель, -пля, *m. B.* s. Пу́пінок, пупля́х.
Пу́пець, *g.* пу́пця, *m.* Nabel; 2) Knopf bei d. Geige, *m.*; 3) s. Ровни́к, *B.*
Пу́пінок, -нка, *m.* Knospe, *f.*; * від самóго пу́пінку робі́ти von zarter Kindheit an arbeiten.
Пу́пка, *f. H.* 210 s. Пу́пець 1); 2) Puppe der Insecten, *f. Пол.*
Пупкоп́атий, *a.* nabelförmig.
Пу́плик, *m.* Kapsel, *f.* s. Тобі́лка.
Пупли́нець, -нця, *m.* Prolifera.
Пу́плишок, пу́пліщок, -шка, *У.* пупли́ночок, пупля́х, *m.* Knospe, *f.*

(bes. Blätterknospe). [schnur, *f.* *Пар.*
Пуповина, *f.* (-ине, *n.*) Nabel-
Пупок, -пка, *m.* s. Пупець 1), 2); пупковий, *a.* Nabel-.
Пупорізка, *f.* *Др.с.* 49 Hebamme, *f.*
Пупцї, пупи, *pl.* Art Semmel.
Пупчак, *m.* Wassernabel, *m.* (Hydrocotyle). [(Natica).
Пупчатка, *f.* Nebelschnecke, *f.*
Пупче, *n.* *coll.* Knospen, *pl.*
Пупчик, пупшук, (*Фр.*), *m.* s. Пупець; пупчики, *pl.* Art Muster in d. Leinenstickerei. [нати, пірнути.
Пуринати, пурнути, *ІГ.* s. Пори-
Пуряк, *m.* Range, ungezogener Bube.
Пурняти, *v. a.* die Schafherde im Sommer Nachts weiden.
Пурпур, *m.* (-ура, *f.*) *Ш.* II. 184 Purpur, *f.* Scharlach, *n.* *adj.* пурпуровий, purpurn; scharlachroth.
Пурх! *int.* vom schnellen Davonfliegen, *Ог.* 218. [sehend.
Пурхатий, *a.* zerzaust, elend aus-
Пурхнути, *v. n.* davonfliegen.
Пурша, *f.* s. Пóрхавка, *В.*
Пурявий, *a.* *Ф.* störrisch, launig, keck.
Пускати, s. Пустити.
Пуслик, *m.* *Гол.* III. 424 Art Kleid.
Пустак, *m.* пустаковатий, *Ков.* пустачнїй, *Св.* *a.* loser, muthwilliger, flotter, flatterhafter Mensch, Windbeutel, *m.* (*aug.* пустачиско).
Пустар, *f.* пустарник, *m.* ödes, brachliegendes Feld, *n*; 2) Wüstenei, Einöde, Leere, *f.* *У.* [1) Waldwiese *f.*?
Пустая, *f.* *Гол.* III. 59 s. d. vor.
Пустель, *f.* *Ру.* *Ст.* s. Пустиня.
Пустельга, *m.* *f.* Thurmfalke, *m.* (Falco tinnunculus). [стинний.
Пустельний, *a.* *М+Б.* 323 s. Пу-
Пустельник, *m.* -ниця, *f.* s. Пустинник &.
Пустенник, *m.* Seele, *f.* Manen eines im Walde umgekommenen Menschen.
Пустиана, *f.* *К.* s Пустиня.
Пустий, (*d* пустісенький), *a.* leer, öde; hohl, *B.*; 2) unnütz, vergeblich, eitel; — гріш. schlechte unbrauchbare, Münze; — орїх taube Nuss; — хлопець muthwilliger Knabe; пусте говорити leeres Stroh zusammendreschen, faseln; пусте, *s.* *a.* *n.* s. Пустиця; пусте пустим Schlechtes bleibt schlecht.
Пустильниця, *f.* s. Пустка 1).
Пустинь, *f.* Einsiedelei, *f.* Eremitage, *C.* II. 101.
Пустинїти, *v. n.* *Зг.* zur Wüste werden, öde, leer, wüst werden, veröden.
Пустинний, *a.* wüst, öde, leer, *Фр.*
Пустинник, пустинножитель, *m.* *Кч.* 8. Einsiedler, Anachoret, *m.* (-инниця, *f.* -in, *f.*).
Пустиня, *f.* Wüste, Wüstenei, Einöde, *f.* *adj.* пустиньский, *К.*
Пустир, *m.* *Кч.* 62. s. Пустар.
Пустити, (пущу. пустиш), пускати, (-аю, -аєш), *v. a.* lassen, loslassen, einlassen; — кого на волю jmdn freilassen; — кров zur Ader lassen; — щось в сьвіт etw. in die Welt aussenden; 2) *v. n.* дерева: Knospen, Blätter treiben, ausschlagen; *b)* пускає на дворі es tritt Thauwetter ein, -ає морóз lässt nach; *c)* — Farbe lassen, verlieren (v. Tuch &); 3) — ся mit dem *Infinit.* sich aufmachen, anfangen etw. zu thun, zu gehen &; *b)* — ся до кого auf jmdn losgehen, losstürzen; *c)* — ся кого jmdn loslassen; — ся берега * allen Halt verlieren; *d)* — ся на злодїя etc. Dieb etc. werden.
Пустиця, *f* Kleinigkeit, Bagatelle, *f.* nichtige Sache; Albernheit, *f.* *ОБ.*
Пустїй, *m.* loser Schwätzer.
Пустїйка, *f.* lose Schwätzerin.
Пустїлка, *f.* *Вол.* s. Пустельга.
Пустїти, *v. n.* *ВБ.* s. Пустинїти.
Пустка, *f.* verlassenes, öde stehendes Haus, Gehöft, Grundstück & (vom Frohnbauer ehemals verlassen und wieder an den Gutsherr zugefallen; 2) Vacuum-pfanne, *f.* *Пол.*
Пусто. *adv.* — стояти leer, öde stehen; 2) vergebens, umsonst; пустїй, *compar.* s. Пуще. [brauchbare Münze.
Пустовець, -вця, *m.* schlechte, un-
Пустовіре, *Не.* пустовіреро. *n.* Aberglaube, *m.* [wohnt.
Пустовский, *a.* -а земля unbe-
Пустоголовий, *a.* dessen Kopf leer ist, unwissend.
Пустодомок, -мка, *m.* *Н.* 239 schlechter Wirt, wüster Feinschmecker.
Пустомаха, *m.* Windbeutel, Schlingel, *m.* [schwätz, *Фр.*
Пустомельство, *n.* leeres Ge-

Пустомéля, *m. f. Ко.* 231 s. Пустíйка.

Пустомóлка, *f. Ко.* 81. eitle Schwätzerin.

Пустомýдрий, *a.* voll eitler Weisheit, *Пу.*

Пустóпаш, *adv.* frei, lose umhergehend, weidend,— пустити.

Пустопáшний, *a.* -а худóба das nicht zur Feldarbeit angespannte Vieh (*В.*).

Пустопíле, *n.* пустопóлиця, *f. Зар.* ödes Feld, Heideland, *n.* Heide, *f.*

Пустопорóжний, *a.* völlig leer.

Пусторíс, -óса, *m.* s. Пустомáха.

Пусторóгий, *a. Пол.* Hohlhörner, *m.*

Пустослóвити, *v. n.* eitel schwatzen, *К.*

Пустослóвиця, *f. Фр.* eitles Gerede, dummes Zeug, Faselei, *f.*

Пустослóвний, *a.* aus leeren Worten bestehend, schal.

Пустосьвя́т, *m.* Scheinheiliger, Frömmler, *m.*

Пустóтá, *f. М.* II. 7. Leichtfertigkeit, *f.* Leichtsinn, Muthwille, *m.*; 2) *Ш.* II. 17 s. Пустíня, Leere, *f Фр.*

Пустóтний, *a.* ausgelassen, muthwillig.

Пустохвалолю́бний, *a. Мх.* eitles Ruhmes beflissen.

Пустоцьвíт, пустоцьвíток, -тка, *К. m.* taube Blüte; *Etwas ganz Wertloses.

Пýстóш, *f. Гол. гр.* 50 s. Пустíня.

Пустошáк, *m* s. Пустáр 1); 2) muthwilliger loser Taugenichts, *Фр.*

Пустошúтель, пустóшник, *Пар. m.* Verwüster, Plünderer, *m.*

Пустóшити, *v. a.* verwüsten, verheeren, plündern.

Пýстощі, *pl.* Ausgelassenheit, *f.* muthwillige Streiche.

Пустувáти, *v. n.* sich frei herumtummeln, muthwillig sein, lose Streiche spielen; 2) leer stehen, öde bleiben, brach liegen, *С.* II. 23. *К.*

Пустýн, (*d.* пустýнчик *М.* II. 10), *m.* muthwilliger, flotter Knabe; 2) Kräuterdieb, *m.* (Ptinus), *В.*

Пустя́к, *m.* s. Пустáк; gemeiner Mensch *К.* II. 51; 2) taube Nuss; *dim.* пустячóк, -чка. s. Пустíця.

Пустякóване, *n.* albernes, närrisches Treiben, *Зар.*

Путь, *m. f.* Weg, *m.* Reise. *f.* (путьдорóга *Л.Д.* II. 131; 2) Nutzen, Vortheil, *m.* (*Фр.*); не знáти чомý пýти etw. nicht begreifen u. es nicht gebrauchen können; *vgl.* Путе; з нього бýде путь *Кв.* 42 er wird fortkommen, wird zu etw. bringen: з неї великий і добрий путь бýде *Кв.* 269.

Пýта, *f.* — мéду, *Ф. Поез.* (62) 117. Art Gefäss.

Путаня́на, (-ня́ця), *f.* Wirrwarr, Wirrsal, *n*

Путарáйки, *pl.* Ribiseln, *pl.*

Пýтати, *v. a.* verwickeln, verwirren; 2) fesseln, koppeln (Pferde &); — ся sich verwickeln; *b*) umherschlendern, sich herumtreiben (*В.*).

Путé, (пуття́), *n.* Weg, *С.* I. 111; Ausgang, *m.* Zweckmässigkeit, Ordnung, *f.* Mass, *n.*; 2) Unterscheidungskraft, Gescheitheit, *f.* немá тóму нї кíнця́ нї путя́ es ist ohne Zweck u. Ziel, без путя́ ohne Zweck u. Erfolg *Кч.* 251; він знáє сьвíту путé er versteht die Wege, die Ordnung der Dinge auf der Welt; 3) nützliche u. ordentliche Lebensart.

Путевóдник, *m. Мог.* Wegweiser, Führer, *m.*

Путéна, *f.* Gelte zum Schafkäse, *f.*

Путéре, *n.* Kufe von 0·61487 Hektoliter, *f.*

Путéрия, (-éря). *f. rum.* § Macht, Kraft, *f.* Muth, *m. Ф.*; 2) *Schnaps als Quelle der Energie.

Путéрний, *a.* vermögend, kräftig.

Пýтерувáти ся, § e. Thatkraft fühlen, sich erkühnen.

Путя́вець, -вця, *m. Левч.* kleiner Feldweg.

Путя́вочка, *f. Ко.* 4 kleiner Apfel.

Пýтик, *m. dim.* Pfad, *m.*

Путя́на, *f.* s. Путь 1) *К*; 2) s. Пýго, *Макс.*

Путя́но, *n.* Gefäss zum Verfertigen des Schafkäses, *n.*

Пýтькало, *n.* s. Пугýтькало.

Пýтник, *m.* Wanderer, Reisender, Pilger, Waller, *m*; 2) —, пýгний бóрни verpflichtet zu підводи.

Пýтний, *a.* tüchtig, tauglich, fähig, brauchbar, nützlich, ersprieslich.

Пýтня, *f.* Büttel, Tränkzober, *m.* (auf den Weg mitgenommen).

Пýто, *n.* Fessel, Koppel, *f.* Spannstrick, *m.*

Путóване, *n.* das Wallfahren, Wandern, *n.*

Пýтря, *f.* Speise aus gekochter u. versüsster Gerste, *f. Пот.* III. 100.

Путувáти, (путýю, путýєш), *v. n.* reisen, wandern, fahren, wallen. *У. К.*

Путя́щий, (-я́чий), *a. Пол.* s. Пýгний.

I. Пух, *m.* s. Сóпух, *Пот.* III. 86.
II. Пух, -у, *m.* Flaum, *m.* Flaumfedern, Dünen, *pl*; 2) Eriophorum vaginatum, *adj.* пухóвий. [locker, zart.
Пухкий, (*d.* пухкéнький), *a.* weich,
Пухлáтий, *a.* s. Пухнáтий.
Пухленúна, пухлúна, *f.* Geschwulst, *f.*; 2) вóдна — Wassersucht, *f.*
Пýхлий, *a.* geschwollen, aufgedunsen, *M.*I.113.; feist; 2)s.Пухкий *C.*I.108.
Пухлó, *n.* Magen, *m.*; 2) Leber, *f.*
Пухлонíг, -óга, *m.* Dickschenkel, *m.* (Oedemera).
Пýхля, *f.* *N.* e. Berges.
Пухлятина, *f.* s. Пухленúна.
Пухнáтий, *a.* flaumig; -а кýрка mit Federbüschelchen an den Kopfseiten; 2) s. Пухкий.
Пухний, *a.* weich geschwellt.
Пýхнути, *v. n.* schwellen, an-, aufschwellen.
Пуховúк, *m.* *Ко.* 20. пуховúця, *f.* Pfühl von Flaumfedern, Flaumpolster, Federkissen, *m.* [lopterus, *B.*
Пуховýш, *m.* Federling, *m.* (Phi-
Пуць! *int.* vom jähen Falle.
Пýцьверинок, (-інок), *Ко.* 23. пýцьвірок, -рка, *m.* der noch nicht flügge Vogel,bes. junger Sperling; 2) * Gelbschnabel, *m.*
Пýцнути, *v. n.* § bautzen, fallen.
Пуцувáти, *v. a.* putzen, bürsten, reinigen; *sbst.* пуцóване, *n* [hungen,*pl.*
Пýчене, *n.* das Ausklauben; 2) Blä-
Пýчечок, *m.* *dim.* s. Пýчок.
Пучúна, *f.* † Meer, *n.* Fluten, *pl.*; 2) Abgrund, Schlund, *m.* *III.* I. 179.
Пýчити, (-áти), *v. a.* ausklauben; ausweiden (das Gedärme); 2) auseinanderstemmen, -schlagen, -sprengen.
Пýчка, (*d.* пýчечка), *f.* s. Пýшка 1).
Пучковúця, *f.* Knospenkoralle, *f.* (Oculina). [(Lophyropoda).
Пучконóгі, *pl.* Büschelfüsser, *pl.*
Пучнíти, *Пол.* пучнúніти, *v. n.* s. Пічнúніти, aufquellen.
Пучнявий, *a.* bauchig aufgeblasen.
Пýчок, -чка, *m.* *dim.* s. Пук II., Bündel, *n.* Strauss, *m.*
Пýша, *f.* *coll.* Stäbchen zu Zündhölzchen; пýші тягнýти solche schneiden.
Пушинá, *f.* Mulm, *m.* bröcklige, staubige, leicht zerfallende Masse,Erde &.
Пушúнка, *f.* Psyche bombycella.
Пушúстий, *a.* dicht flaumig, weich, sammtweich, *Пол.*
Пушúти, (пýшу, пýшиш), *v. a.* aufblähen, (*Фр.*); 2) *v. n.* blasen; *b*) * stolzieren, *H.* 24.
Пýшка, *f.* Fingerspitze, -kuppe, *f.* * — пáри von e. abgemergeltem, siechem Menschen der sehr wenig Lebensgeist hat; 2) Büchse, *f*; 3) Kanone, *f.*; 4) *B.* —, пушочка овóщна Fruchtansatz, *m.* (archegonium); *b*) Sporenschlauch, *m.* (ascus).
Пушкáр, *m.* Büchsenschütz, *m.* *Polizist; 2) Jäger, Weidmann; 3) Kanonier, *m.* *adj.* пушкáрский; 4) *N.* e. Berges.
Пушкáрик, *m.* — óризґунéць Bombardierkäfer, *m.* (Brachinus crepitans).
Пушкáрний, *m.* Büchsenmacher, *m.*
Пушкáрня, *f.* Kanonengiesserei, *f*; 2) Arsenal, Zeughaus, *n.* *C.* II. 188.; Rüstkammer, *f.* [d. Peitschenschlinge.
Пушкóване, *n.* kleine Quaste bei
Пушкувáти, *v.n.* mit Fingerspitzen etw. arbeiten.
Пушник, *m.* Plumatella.
Пýшок, -шкý, *m.* *dim.* s. Пух II. feiner Flaum; 2) Milchhaare, *pl.*
Пýща, *f.* *P.* II. 19. Wald, *m.*; dichte Waldung, Wildnis, Wüstenei, *f.*
Пýщало, *n.* Lasseisen *n.* (zum Aderlassen), Schnepper, *m.*
Пýще, *adv.* *compar.* ärger, schlimmer, geringer; 2) mehr, lieber, besser, — нього vor Allem *III.* I. 379.
Пýщене, пýщане, *Ко.* 350. *n.* Fasching, *m.* Fleischwoche, Fastnacht, *f.*
Пýщий, *a.* (*compar.* zu пустúй) schlechter, geringer. [67. s. Пугáч.
Пýщик, *m.* Kauz, *m.* (Ulula) *H.*
Пхáти, (пхáю, пхáєш), пхнýти, *v. a.* stossen, schieben. [nichtig, *Зак.*
Пхéльний, *a.* *Cm.* klein, winzig,
Пхúкати, *III.* I. 42. пхúнькати *v. n.* zeitweilig schluchzen, weinen, wimmern, greinen.
Пхиць! *int.* vom Stoss u. Schub.
Пчелá,-áти *gew pl.*пчелáти,s.Пчолá.
Пчих, *m.* das einmalige Niesen; 2) *int.* vom Niesen.
Пчúхати, *v. n.* niesen.
Пчілка, *f.* *dim.* s. Пчолá.

Пчільний, *a.* Bienen-, -a робóта Arbeiterzellen, *pl.*
Пчільник, *m.* Bienenhof, *m.* (*B.*).
Пчільництво, пчоловóдство, *n.* *Пар.* Bienenzucht, *f.*
Пчільничий, *a.* die Bienenzucht betreffend, apistisch.
Пчолá, *f.* Biene, Imme, *f.*
Пчолáтець, -тця, *Пол.* пчоловéць, -вця, *B.* *m.* Bienenschwärmer, *m.* (Sesia apiformis). [ник; 2) s. Стебник.
Пчолинець, -нця, *m.* s. Пчіль-
Пчололюбка, *f.* Bienenfreundin, *f.* *B.*
Пчоляний, (-ячий), *a.* s. Пчільний
Пчоляр, *m.* s. Пасічник.
Пшениця, (пшаниця, *Ч.* II. 7), *f.* Weizen, *m.* (Triticum); *pl.* пшениці Weizensaaten, *pl.*
Пшеничка, *f.* *dim.* s. Пшениця; 2) s. Кукурýдза, *Зап.* I. 323; 3) Art Leinenstickerei; 4) Scilla bifolia.
Пшеничиско, пшеничище, *n.* Weizenstoppelfeld, *n.*
Пшеничний, *a.* Weizen-. [stroh, *n.*
Пшеничниця, (-шн-), *f.* Weizen-
Пшеничник, (-чн-), *m.* Weizenhalmwespe, *f.* (Cephus pygmaeus).
Пшéнка, *f.* Galium verum.
Пшик, *m.* Glühschlag, Hammerschlag, Schmiedesinter, *m.* (*B.*) *Н.* 38. 146.; etw. ganz Wertloses, *Зак.* [*Вен.* I. 215.
Пшиноька, *f.* *dim.* s. Пшениця.
Пшінка, *f.* *Зап.* II. 147. s. Кулéша.
Пшінцé, *n.* *dim.* s. Пшоно.
Пшонá, (*gen.* *pl.* пшін) пшонина, *f.* ein Hirsekorn.
Пшонáк, *m.* Raphanus raphanistrum.
Пшоно, *n.* Hirsengrütze, *f.*
Пшономий, *m.* *f.* der (die) das пшоно zum Kochen reinspült, *Мор.*
Пшоняний, *a.* von Hirse, -á каша Hirsebrei, *m.*
Пшýк, *m.* s. Пшик.
Пю, пеш, & пють, *pracs.* s. Пити.
Пюрце, *n.* *Ф.* s. Перцé.
Пявиця, *f.* Pferdeegel, *m.*
Пявка, *f.* Blutegel, *m.* (Sanguisuga).
Пявýшник, *m.* Wasserschnecke, *f.* *Леч.*
Пядь, *g.* пáди *f.* Spanne, *f.* *Пот.* III. 121.
Пядéвий, *a.* eine Spanne lang & *Гн.* 73.
Пядениці, *pl.* Spanner, *pl.* (Geometrae); пяденица зимовá Winterspanner, *m.* (Acidalia brumata).
Пядич, *m.* — мýтник, пядики *pl.* *Вол.* Kolben-Bärlapp, *m.* (Lycopodium clavatum); — тисинка L. complanatum; пядичевáті, *pl.* Bärlappartige, (Lycopodiaceae).
Пядýн, *m.* *B.* s. Пяденицї (*sgl.*).
Пяли́ти, (пялю́, пяли́ш), *v.* *a.* spannen, bes. *jmdn plagen, martern, *Зак.*
Пяльцї, (-ця, *sgl.* пяльце), *pl.* Nährahmen, Stickrahmen, *m.*
Пяндýга, *m.* *Вен.* I. 300 s. Пянюга.
Пянé, (-я́), *d.* пяни́тко, *n.* kleines irdenes Trinkgeschirr.
Пяний, *a.* betrunken, berauscht, besoffen, trunken; 2) *-e чоло́ der stärkste Meth, *K.*
Пяни́ти, *v.* *a.* *Фр.* berauschen.
Пяни́цтво, пянство, *n.* s. Піяньство.
Пяни́ця, (*d.* пяни́чка, -и́ченька, *aug.* пяничи́ще), *m.* Trunkenbold, Saufer, *m.*
Пяни́шник космáтий, Alpenrose, *f.* (Rhododendron hirsutum); — ржаволи́стий Rh. ferrugineum, *Вол.*
Пя́нствувати, *v.n.gr.* saufen, zechen.
Пянюга, *aug.* (*d.* пянюжка), *m.* Пяни́ця.
Пя́ст, *n.* *coll.* s. Пястýк. *Пот.* III. 121.
Пя́сти, *v.* *n.* s. Пяти, пняти.
Пястýк, *m.* Faust, *f.*; 2) Faustschlag, *m.*
Пястукáр, *m.* s. Кулáчник, *Пар.*
Пястукувáти, *v.a.* s. Кулакувáти.
Пять, *gen.* пятú, *num.* fünf.
Пятá, *f.* Ferse, *f.* *пятáми накивати, *Ко.* Fersengeld zahlen, Reisaus nehmen.
Пятáк, (*d.* -ачóк), пятáче, *n.* *coll.* kupfernes od. silbernes Fünfkopekenstück, *n.*; 2) der 5-ten Classe angehörig.
Пятакóвий, *a.* einen пятáк wert, giltig.
Пятьдесять, пятьдесятеро, *num.* fünfzig; пятьдесятий, der fünfzigste; -і рокú (лїтá) Fünzigerjahre, *pl.*
Пятьдесятка, *f.* Fünfziger (50 Guldennote), *m.*
Пятерик, *m.* Gespann von 5 Stück (od. 5 Paar) Zugvieh, *n.*
Пятеричний, пятькрáтний, *a.* fünffach, fünffältig, *ГШ.*
Пятéрка, *f.* перóá — Lorbeerweide, *f.* (Salix pentandra).

Пя́терниця, *f.* Pentacta, *B.*
Пятерня́, *f.* alle fünf Finger.
Пя́теро, *num.* s. Пять. [*Пот.* III. 121.
Пя́ти, *v. a.* (пну, пнеш), s. Пня́ти,
Пятивесло́вий, *a.* fünfruderig.
Пятигоди́нний, *a.* fünfstündig.
Пятиголо́вий, *a.* fünfköpfig; mit fünf Kuppeln, *Кч.* 81. [*ГШ.*
Пятиголо́сний, *a.* fünfstimmig,
Пятиді́льний, *a.* fünftheilig.
Пятидне́вний, *a.* fünftägig. [*Кл.*
Пятизу́бець, -бця, *m.* Fünfzack, *m.*
Пятизу́бний, *a.* fünfzähnig.
Пя́тий, *num.* der fünfte.
Пятикра́тний, s. Пятери́чний.
Пятику́тний, *a.* fünfeckig.
Пятику́тник, *m.* Fünfeck, *n.*
Пятилатча́стий, *f.* fünfblätterig, (Fruchtknoten), *B.* [(Potentilla alba).
Пятиля́стник, *m.* Fingerkraut, *n.*
Пятилі́тний, *a.* fünfjährig; — дода́ток Quinquennalzulage, *f.*
Пятилі́ток, -тка, *m.* хло́пець & — fünf Jahre alt.
Пятимі́сячний, *a.* fünfmonatlich.
Пяти́на, *f.* der fünfte Theil, ein Fünftel. [Пя́тно.
Пяти́нка, *f.* kleiner Flecken, *Пол.* s.
Пятино́гий, (-ножний), *a.* fünf beinig, fünffüssig.
Пятипальце́вий, *a.* fünffingerig, *K.*
Пятипе́ретень, (-пе́рстник), *m.* s. Пятиля́стник.
Пятира́менний, *a.* fünfarmig.
Пятири́к, *m.* ein Flüssigkeitsmass.
Пятисто́пний, *a.* fünffüssig (von Versen).
Пятисторо́нний, *a.* fünfseitig, *ГШ.*
Пятистру́нний, *a.* fünfsaitig.
Пятича́стний, *a.* s. Пятиді́льний, *ГШ.* [gliedrige Käfer, (Pentamera).
Пятичле́нці, *pl.* Fünfzehige, fünf-
Пя́тїнка, *f.* s. Пя́тниця.
Пятїрни́й, *a.* -е ко́лесо в млині́ *Не.* Trilling, *m.*
Пятїрня́, *f.* *Не.* s. Пятерня́.
I. Пя́тка, *f.* Fünfer; Fünfguldennote, *f.*
II. Пя́тка, *f.* *dim.* s. Пята́; 2) unterster Theil der чеиїги; 3) breitester (unterer) Theil der Sensenschneide.
Пятьма́, *num. Instrum.* zu Пять; 2) fünfmal, *K.* (*грам.* 107). [*m. Пар.*
Пятьмі́рови́й стих, Pentameter,
Пятьна́йцять, -цяти, пятьна́йцятеро, *num.* fünfzehn; пятьна́йцятий, der fünfzehnte (пяти-).
Пятна́йцятка, *f.* 15 Jahre & alt &.
Пятна́тий, *a.* gefleckt.
Пятни́к, *m.* Thor-, Thürangel, *m.* *Ос.* (61) II. 195.
Пя́тниця, пя́гничка, (-ночка), *f.* Freitag, *m. adj.* пятни́чний, vom Freitag, Freitags-; пятночки, *pl.* Allerseelentage, *pl.*
Пя́тно́, *n.* Flecken, *m.* Mal, *n.*
Пятнува́ти, *v. a.* brandmalen, brandmarken, stempeln. [mestra), *B.*
Пятну́шка, *f.* Gemüseeule, *f.* (Ma-
Пято-, s. Пяти-.
Пятови́й, *a.* Fersen-. [münze.
Пятозло́тник, *m.* Art Scheide-
Пя́ток, -тка, *m.* *Кн.* s. Пя́тка I.
Пятокі́н, -о́на, *m.* *Кн.* (*Пр.* IX. 847) e. Erntelohn: 5 Schock Garben.
Пятьсо́т, *num.* fünfhundert; пятьсо́тний der fünfhundertste.
Пятьти́сяч, *num.* fünftausend; пятьти́сячний der fünftausendste.

Р.

Р, achtzehnter Buchstabe (Рци).
Раб, *m.* Sklave, *m.*
Раба́, *f.* s. Рабі́ня. [hobel.
Раба́нок, *m.* ein grosser Tischler-
Раба́та, *f.* Schnur, Schleife, Schlinge am männl. Oberkleid Чама́ра *f.*
Ра́бдати, *v. a.* *Фр. Пр.* V. 267 усёму?
Рабин, рабін, *m.* Rabbiner, *m.*
Раби́на, *f.* Eberesche, *f.* s. Ряби́на.
Раби́ня, *f.* *asl.* Sklavin, Dienerin, *f.* *III.* II. 33.
Рабі́вни́к, *m.* Räuber, Plünderer *m.*
Рабі́вни́цкий, *a.* Raub-, *Фр.*
Рабі́вни́цтво, *n.* s. Розбиша́цтво.
Рабі́ти, *v. n. gr.* *Р. ч.* 102 den Muth verlieren, verzagen.
Рабо́вание, *n.* Rauben *n.*
Рабо́вець, *m.* *Ст.* s. Граби́тель.
Работа́ти, *v. a.* † работі́ти, arbeiten, schwer, über s. Kräfte arbeiten.

Ра́бство́, *n.* Sklaverei, *f.*
Ра́бу́нок, *m.* Raub, *m.* Plünderung *f.*
Ра́бочий (-ря́бочий), *a.* des Sperbers.
Рава́ш, *m.* s. Каро́.
Ра́ввин, *m.* s. Ра́бин. *Ш.* II. 232.
Ра́вер, *m.* grosser Brunnenfrosch.
I. Ра́влик, равль, *m.* s. Слимак.
II. Ра́влик, gew. pl.-ки, *m.* e. Art. Постолй. [ва́тий.
Равликова́тий, *a.* s. Слимако-
Ра́вли́н, *m.* Helicophanta *B.*
Равли́нник, *m.*-сїйний Luzernerklee, Schneckenklee, ewiger blauer Klee (Medicago sativa). [gurus). *B.*
Равля́к, *m.* Schneckenkrebs, *m.* (Pa-
Ра́глик, ро́глик, *m.* Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus) *B.*
Рагля́к, *m.* s. Рога́ч. *B.*
Раґа́ш, *m.* s. Рава́ш, Kerbholz, *n.* *Ф.*
Рад, ра́дий, *a.* (*comp.* раднїйший, *sup.* найрадн-). wohlwollend, gut, -кому́сь jmdm-; -чому́сь, з чого́сь, sich mit etw. freuend, an etw. Gefallen habend, mit etw. zufrieden; я рад що ich bin froh dass.
I Ра́да, *f.* Rath, *m*; 2) Rathsversammlung; Berathschlagung, *f.* ра́ду ра́дити berathen, sich b.; Чо́рна ра́да allgemeine Versammlung des Kosakenheeres zur Wahl e. гетьма́н od. Berathung über andere wichtigere Angelegenheiten; überhaupt Volksversammlung; -генера́льна Parlament, *n.* Congress, *m.*
II. Ра́да, *m.* Rath, Rathsherr, *m.* s. Ра́дний. [sehr froh.
Раде́сенький, *a.* sehr wohlwollend,
Ра́ди, *praep.* *mit d. Genit.* (auch diesem nachgesetzt) halber, wegen.
Ра́дий *a.* günstig, wohlwollend.
Ра́дивість, *f.* Gunst, *f.*
Радиво́н, Радьво́, *m.* Rhodion. [*Кн.*
Ра́дика́льство, *n.* Radicalismus *m.*
Ра́дити, *v. a.* rathen, Rath geben, кому́, кого́ -*К.* I. 229; — собі sich helfen; Rath halten, berathen; -ся кого́ jmdn um Rath fragen, zu Rathe ziehen.
Ра́дйця, *f.* s. Ра́да.
Ра́дич, *m.* Rathgeber, Rathsherr, *m.* *Піс.* ра́дичка. *f.* Rathgeberin, *f.*
Ра́дість, -ости, *f.* Freude, Lust, Wonne, *f.* Vergnügen, *n*; Fröhlichkeit, *f.*
Ра́дість-душа́, *f.* радість-душе́ю *Ос.* (62 I. 79) mit inniger, herzlicher Freude.
Ра́дістний (-остн-), ра́дісний, *a.* freudig, froh, fröhlich, voll Freude, s. Рад.
Ра́дїтель, *m.* *ГБ.* der für etw. Sorge trägt, Pfleger, *m.*
Ра́дїти, *v. n.* sich freuen, s. Радувати ся; 2) -кому́сь für jmdn Sorge tragen *ГБ.*
Ра́дішний, *a.* s. Радісний.
Ра́дка, *f.* *dim.* s. Ра́да *Б.* [Рад.
Радне́нький, *a.* *dim.* sehr froh & s.
Ра́дний, *a.* Raths-; *subst.* *a.* *m.* Rathsherr, *m.* [rathen wird. *Др.*
Ра́дний, *a.* -а́ річ das worüber be-
Ра́дник, *m.* Rath, Rathsherr, *m.* *Пар.* *Піс.*
Радико́ва, *f.* Räthin, *f.* *Пар.*
Ра́дний́ця, *f.* Gemeindehaus, *n.* (*Фр.*)
Раднїйш, (-ше) *adv.* lieber.
Ра́дование, *n.* Jubel, *m.*
Радови́к, рядови́к, *m.* Sanguisorba officinalis. *Піс.*
Радо́лка, *f.* Frosch, *m.* (Rana) *B.*
Радопо́лїсний, *a.* blitzefroh, *Кл.*
Ра́достицї, *pl.* *У.* Freuden *pl.* das Jubeln.
Ра́дощ, *f.* *P. I. 75.* з ра́дощи, на радощах *Ш. I. 143* vor Freude; ра́дощї, *pl.* Freude, *f.* Jubel *m.* s. Ра́дість.
Радува́не, *n.* *К.* Rath, *m.* Berathung *f.*
Радува́ти, (-ов-), *v. a.* Rathversammlung halten, rathen, *К.* 352 *Піс.* *Зак.*
Ра́дувати, *v. a.* freuen, erfreuen, Freude machen; -ся sich freuen; jubeln, frohlocken.
Ра́ду́га, *f.* s. Дуга́. *Пол.*
Раду́жка, *f.* Regenbogenhaut, Iris, *f.* -о́чна, Augenstern, *m.* s. Дугі́вка.
Радужку́ючий, irisirend.
Радужний, *a.* Regenbogen-.
Раду́жниця, *f.* s. Раду́жка.
Ра́дут, *m.* Asyl, *n.* Freistätte, *f.* 2) Hof, Palast, *m.*
Ра́дця, *m.* Rath, Rathsherr, *m.*
Ра́дше, *adv.* lieber.
Радю́жка, *f.* Ч. III. 381.?
Ра́вець, *m.* Rathgeber, *m.* *Пар.*
Раз, *m.* 1) Mal, *n.* das erste Mal: в разу́ сїяти im ersten Jahre; раз на всегда, -на всї разй, часй ein für allemal; раз-враз, -на-раз, -по-раз, -поруч-раз, раз-за-разом ein Mal um's andere, in einem fort, fortwährend, stets; що-раз jedes Mal, immer; на-

разї vorderhand, vorläufig; сим разом, на сей раз für dies Mal, йншим, дрýгим рáзом ein ander Mal, перший раз, по-раз пéрший zum ersten Mal; відрáзу, нá-рáз, за-рáз gleich; за одним рáзом auf ein Mal, 2) Fall, *m.* в такім разý in solchem Falle; 3) Schlag *m.* сухйми разáми толóчити когó; 4) eins (*num. cardin.*)

Рáзй, *pl.* Art Egge.

Разйти, *v. a.* reizen, rühren; verwunden, stechen, treffen.

Разївка, *f.* einmal geackertes Feld.

Разкýвати, разувáти, *v. n.* einmal (pas) des Tages essen (am Fasttage,) *Kol.* II. 125.

Разлйвий, *v. Ф.* s. d. f.

Разний, *a.* reizbar, empfindlich; wund; -для когó schmerzlich, *Пар.*; durchdringend; *s. a. m.* Krüppel *m.* (bes. der mit Leistenbruch Behaftete).

Разноцвїт, *m. Ос.* (61) XII. 29 Delphinium Ajacis s. Синецвїт, сїкирки.

Разнóция, *f. Макс.* Auseinanderlaufen *f.* [schehend (раз) *Св.*

Разовий, *a.* einmal, plötzlich ge

2) geschroten, Schrot-, griesartig; grob; -á мукá; - хлїб aus geschrotenem Mehl.

I. Разóк, *m.* eine wunde, eimpfindliche Stelle am Körper.

II. Разóк, *m.* s. Бороздá; Spur *f.* Zug. *m.* 2) -намйста eine Schnur Korallen.

Рáзом, *adv.* zusammen, zugleich, beisammen; 2) auf einmal, mit einem Mal. *Не.*

Разóчок, *m. dim.* s. Раз. nur bloss einmal und sehr kurz *Ш.* I. 377.

Разтáкий, *a. D. c.* 418 *intens.* = Сáкий-Тáкий. [rend.

Разурáзьний, *a. Под.* immerwäh-

Разючий, *a.* verwundend; rührend, ergreifend. *Dp.*

Раинйти, *v. a.* s. Роняти.

Раїна, *f. Ос.* (62) VIII. 16. s. Рянóина.

Рáїти, u. -ся, s. Рáдити, -ся.

Рай, *m.* Paradies; Elysium, *n.*

Рáйвидок, *m.* Guckkasten *m.*

Райводá, *f, КУ.* Wasser vom Paradies, *n.*

Рáйдати (рейд-, рейдéдати) *v. n.* schwatzen, plappern, plärren. [Cofinus).

Рай-дéрево, *n. Не. n.* 291. (Rhus

Рáйка, райкотка *f.* райчáта, *pl.* Frosch, *m.*

Райнó, *n.* s. Керйне. [dies *Кн.*

Райóване, *n.* das Leben im Para-

Рáйский, *a.* paradiesisch, Paradies-, elysisch.

Райтáк, *m.* Sieb, *n.*

Райцé, *n. P.* I. 141 verb. яйцé-райцé Zauber-Ei, Glücks-Ei, *n.* [singen.

Райцёвáти, *v. a.* Osterwünsche ab-

Райцївка, *f.* Osterwünsche, *pl. Пар.*

Райцївник, *m.* Einer, der Osterwünsche absingt.

Райцївщина, *f.* Ostergeschenk, *n.*

Рáйця, *m.* Rathsherr, Rathsglied, Rath *m.* s. Рáдця.

Рак, *m.* Krebs, *m.* ставáти рáком, *P.* I. 56. sich auf allen Vieren stellen; лїзти раком wie ein Krebs d. i. langsam herankommen; рáка дéрти, -лáзити, a) Art Knaben-, Bauernspiel; b)* zu Füssen fallen in Demuth; рáка, рáки, рáків печй schamroth werden; 2) Krebsgeschwür, *n.* Krebsschaden, *m.* 3) Sternbild u. Zeichen im Thierkreise, *n.*

Рáки, *pl.* Zehnfüsser *pl.* (Decapoda).

Рáква, *f.* Büchse, Butterbüchse, *f.* s. Ящик.

Ракéта, *f.* Rakete f. [ракитóвий.

Ракйта, ракїта, *f.* s. Верóá, *adj.*

Ракйтичок, *m.* Art Schimmel, *ГБ.*

Ракйтник, ракїтник, *m.* Geissklee, *m.* (Salix rosmarinifolia).

Ракївка, *f.* Obstart der Birnen; *B.* 2) *dim.* s. Рáква.

I. Рáкля, *f.* s. Рáква, ракївка.

II. Рáкля, *f.* Garneele, *f.* (Crangon) *B.*

Рaкóвий, *a.* Krebs-, Krebsen-.

Ракóвина, *f.* Käferschnecke, *f.* (Chiton). *B.* 2) Muschel, *f.*

Раковйне, *n. coll.* Krebsroggen *m.*

Ракóвинки, *pl.* Ostracoda.

Раковйстий, *a.* -вапняк *Под.* Muschelkalk, *m.*

Ракóвиця звичáйна, gemeine Krabbe (Portunus Maenas); -широка Taschenkrebs, *m.* (Cancer pagurus); -річнá Flusskrabbe, *f.* (Telephusa fluviatilis).

Рáкотиця, *f. Не.* s. Рáтиця.

Ракýн, *m.* Waschbär, *m.*

Ракýниця їдáльна, essbare Miesmuschel (Mytilus edulis).

Рáкша, *f.* Racke, Mandelkrähe, *f.* (Coracias garrula). *B.*

Ралéць, *m.* Rathsversammlung, *f.*

Rath, *m.* 2) Geschenk, Abgabe, von den Untergebenen dem Vorgesetzten dargebracht, 3) freiwillige Abgabe von ра́ло dem Gutsbesitzer zu Weihnachten dargebracht, *Пс.*

Ра́лити, *v. a.* mit dem Hakenpflug (ра́ло) das Feld bearbeiten brechen.

Ра́ло, *n.* Hakenpflug, Rührhaken *m.*

Ра́ма, *f.* Rahmen, *m.* Einfassung, *f.*

Ра́мат, *m.* рама́те *n.* s. Катра́н 2); Lumpen, Lappen *m.* [Ра́вáш.

Рамашйця. *f.* *Ф.* (*Пр.* III 237) s.

Раменнйчка, *f.* Wappenthierchen, *n.* (Brachionus). *B.* [Ра́нець.

Рамець, *m.*, Ranzen *m.* *P.* I. 70. s.

Раміннйк, *m.* lederner Gürtel.

Ра́мка, ра́мочка, *f.* *dim.* s. Ра́ма.

Рамко́вий, рамо́вий, *a.* Rahmen-, Rähmchen-.

Рамля́, *f.* s. Ра́мка.

Рамува́ти, *v. a.* -на кого́ jmdm eine Grube graben. *Фр.*

Рамя́, gen.-мени, *n.* Arm, *m.* Schulter, *f.* Achsel, *m.*; Macht, Gewalt, *f.* в ра́мени (-ня) чиёго auf jmds Geheiss, in jmd's Namen; 2) Schenkel, *m.* (in d. Mathem.); 3) schlichte Kleidung. *P.* II. 47. 4) *pl.* ра́мена Fensterrahmen.

Ра́на, *f.* Wunde, *f.*

Рангóвий, *a.* -грунт. *Кн.* 198?

Рене́нько, *adv.* sehr frühe. [eisen, *n.*

Ра́нець, Ranzen, *m.* Tornister; Fell-

Ра́нда, *f.* c. Mass für Flüssigkeiten *Пс.*

Рандáр, *m.* s. Арендáр; *adj.* рандáрский.

Ранйти, *v. a.* verwunden; 2) *v. n.* früh aufstehen; früh, vor anderen etw. thun.

Ранйця, *f.* s. Оранйця, оранйна.

Ра́нїй, *adv.* *comp.* s. Ра́ньше, Ра́но.

Ра́нїшний, (ранешний) *a.* früh, Morgen-, Früh-, s. Ра́ний I.

Ранко́вий, *a.* s. Ра́нїшний *Ст.*

Ранко́р, *m.* Hass, *m.* Bosheit, Erbitterung, *f.* [Morgen wo verweilen.

Ранкува́ти, *v. n.* Ч. IV. 352 den

Ра́ний, (auch ра́нний), *a.* früh, Morgen-; zeitlich; jugendlich.

Ра́нний, *a.* verwundet, wund.

Ра́нний, *m.* s. Ла́воротиш; -барбольнева́тий, Braunwurz, *f.* (Scrofularia nodosa).

Ранниковáті, *pl.* Braunwurzgewächse, Rachenblüthler (Scrofularineae).

Ра́но, *adv.* früh, morgen; Vormittags; *comp.* ра́ньше, ранїйше.

Ра́нок, *m.* Frühe, *f.* Morgen, der frühe Morgen. [со́вий (чóбіт).

Рантóвий, *a.* Ч. VII. 418. s. Па-

Рантува́ти *v. a.* s. Рунтува́ти.

Рантýх, *m.* weisses Kopftuch der Frauen, s. Завій 2) Перемітка 1); Decktuch, Regentuch, Vortuch, *n.*

Рантушйна, *f.* s. Рантýх.

Ранýля, *f.* бýльба-Гн. 56 s Ра́ний.

Ра́ньшенько, *adv.* sehr früh.

Ра́няшний, *a.* s. Ра́нїшний. *К.*

Ра́па, *f.* Fels, *m.*

Ра́павий, ро́павий, *a.* rauh.

I. Ра́павка, *f.* Gemeine Kröte, Feldkröte, (Bufo cinereus).

II. Рапавкй, рінкй, *pl.* *coll.* Obstart der Aepfel. *B.*

Рапа́к. *m.*=рапа́тий пень. *B.* [вий.

Рапа́тий, *a.* rauh, uneben, s. Ра́па-

Рапа́тість, *f*, Rauheit, *f.*

Ра́пор, (*eig.* Прапор). *m.* Banner *m.*

Рапота́ти, *v. a.* -на кого́, s. Ропта́ти.

Раптове́ць, *m.* -дощ. Platzregen *m.*

Раптовий, *a Не.* heftig, stark, ungestüm; plötzlich, unverhofft, rasch.

Раптóвний, *a.* plötzlich; gewaltsam.

Ра́птом, ра́пті, *adv.* plötzlich.

Раптýх, *m.* Futtersack, m.

Раптя́нка, *f.* ein reissender Bach, Wildbach, *m.*

Рапýте, *n.* Gerumpel, *n* alte Sachen; 2) kleine Aestchen, Astwerk, *n.* *ОБ.*

Ра́рiг, ра́рог, *m.* Würgfalke, Blaufussfalke, *f.* (Falco). *Mi.* II. 283.

Ра́са, *f.* Race, *f.* Schlag, *m.* 2) Art Kleiderstoff.

Ра́спра, ра́спря, *f.* Entzweiung, Zwist, Uneinigkeit, *f.* Streit, *m.* Gezänk, *n.*

Раст, *m.* Lungenkraut, *n.* (Pulmonaria officinalis). *B.* 2) Buschwindröschen, *n.* (Anemone nemorosa). *B.*

Ра́сть, *f.* -волóси Haarwuchs, *m.* *Пар.*

Ра́стка, *f.* -бíла (‚пшеничка') doldenblühtiger Milchstern (Ornithogalum umbellatum).

Растóк, *m.* *dim.* s. Раст.

Растóпша, *f.* (Silybum marianum Gaerton). *Пс.*

Ра́струб, *m.* s. Яструб, *Зак.*

Рать, *f.* Truppe, *f.* Heer, *n.* *К.* 2) Streit, Kampf, Krieg, *m.*

Рáта, *f.* Rate, *f.* gewisse an bestimmten Zahlungsterminen zu erlegende Summe. *H.* 13; 2) Nbfl. des Буг.

Ратáенко, *m. dim.* s. Ратáй 1).

Ратáй, *m. AD.* I. 53. Ackerbebauer, Bauer, Feldarbeiter, *m*; 2) Maulwurf, *m. Пс.* 3) *gr.* Krieger, Soldat, *m.*

Ратайствувáти, *v. a.* das Feld bebauen, Ackersmann sein. [tan Nord. *B.*

Ратáн, *d.* ратáнчик, *m.* Gobius Ra

Рáтельний, *a.* fleissig, emsig, sorgfältig. *Зак.*

Рáти, *v.a. D. c.*80.s. Рúти, (Копáти).

Рáтúти, *v. a.* — кому́ schmähen und fluchen *Га.* II. 56; — ся з ким *Це.* kämpfen, Krieg führen.

Рáтиця, *f.* (*d.* рáтичка, *f.*) gespaltene Klaue. [Zweihufer, *m.*

Рáтичний, *a.* zur Ратиця geh;

Рáтище, *n.* Speer, Spiess, *m.* Lanze *f.*

Рáтіш, *m.* s. Ратище.

Ратішúстий, *a.* spiessig. [träger *m.*

Рáтішник, *m.* Lanzenträger, Spiess-

Ратішóвий, *a.* lanzenförmig, Lanzen-.

Рáтка, *f.* Afterzehe, *f.* (bei den Zweihufern).

Рáтний, *a.* kriegerisch, kriegslustig.

Рáтник, *m.* s. Ратáй 3).

Рáтній, *a.* Kriegs-.

Ратувáти. *v. a.* retten, helfen, beistehen; befreien.

Ратýнок, *m.* Rettung, Hilfe, *f.*

Рáтуш, *m.* ратýша, *f.* Rathhaus. *n.*

Рáтушник, *m.* Schimpfname eines Säufers, der keinen Jahrmarkt u. k. Gelegenheit vernachlässigt um zu saufen (von рáтуш, wo gewöhnlich der Propinationsschank sich befindet).

Ратюга, *f. aug.* s. Рáтище.

Раф, *m.* der eiserne Reif am Rad.

Рафа, *f.* Raufe, Futterraufe, *f.* 2) Hechel, *f.* eiserner Kamm den Hanf samen abzustreifen, s. Дергачка.

Рáфати, *v. a.* hecheln, räufeln, s. Дéргати.

Рафинáд, *m.* Raffiniranstalt, *f. Пе.*

Рафинóваний, *a.* raffinirt.

Рафинóваність, *f.* Raffinirtheit, *f.*

Рáфка, *dim.* рафочка, *f.* s. Ящик.

Рáхавка, (рахк-, рак-.) *f.* Laubfrosch, *m.* (Hyla arborea) *B.*

Рáхда (рáкда), *f.* s. Ящик.

Рáхкавка, *f.* Quacken, *n.*

Рáхкати, *v.a.* quacken (v. Fröschen).

Рахмáйстер, *m.* Rechenmeister, *m.*

Рахманúн, *pl.* — мáне, *m.* laut Нестор soviel wie Врахманúн (-áне), eine andere Benennung für Baktrier, welche ein friedfertiges, enthaltsames gleichsam heiliges Leben führen sollten; nach Anderen gleichlautend mit Braminen, welche, wie bekannt, ebenfalls ein enthaltsames Leben führten und von ihren Glaubensgenossen für heilig gehalten wurden. Daher nach dem Volksglauben Рахманúн soviel wie ein friedfertiger, enthaltsamer, heiliger Mensch. *vgl.* „*Правда*" I. 69, ff. (1867.)

Рахмáнний, *a.* sanft, zahm, milde, gelinde; bedächtig; düster.

Рахмáньский, *a.* des Рахманúн, zum P. geh; — Велúкдень nach dem Volksglauben der 25. Tag nach dem Osternsonntage, welcher Tag in manchen Gegenden mit gewissen Caerimonien gefeiert wird. *vgl. Пр.* I. 69. *ff.*

Рахмистрúня, *f. H.* 49 Rechenmeisterin, *f.*

Рахмúстер, (-містр), *m.* Rechenmeister, Rechenkünstler, *m.*

Рахóване, *n.* Rechnen, Berechnen, *n.* Berechnung, *f.*

Раховúтний, *a.* klug berechnend, bedächtig, umsichtig, gründlich. *K.*

Раховнúчий, *m.* Rechenmeister, Rechner, *m. Пар.* [*Фр.*

Рáхóте, *n. coll.* Reisig, Astwerk, *n.*

Рахýба, *f.* Rechnung, Berechnung, *f.*

Рахýбити ся, Rechnung führen, verrechnen, *P.* I.

Рахýбник, *m. Ст.* (*Пр.* V. 156.) Schuldbuch, Contobuch, *n.*

Рахувáне, *n.* (kritische) Auseinandersetzung, Prüfung, *f. K.*

Рахувáти, *v. a.* rechnen, zählen; — на когó, — щось auf jmdn, etw. zählen; — ся sich berechnen, Rechnung ab-, halten; 2)* — ся frech entgegnen, s. Снарúти ся. [schaft *f.*

Рахýнок, *m.* Rechnung, Rechen-

Рáцавий, *a.* rauh, geritzt, *B.*

Рáцавка, *f.* Kröte *f. B.*

I. Рáция, *f.* Grund, *m.* 2) Recht. *n.* мáти рáцию Recht haben.

II. Рáция, *f.* s. Орáция, *Зак.*

Рáцки *adv.* s. Рáчки, *Фр.*

Рацькувáти, *v. n.* s. Рачкувáти.
Рáчачий, *a. H.* 302. s. Рakóвий.
Рачення, *n.* junger Krebs.
Рачи́нець, *m.* Natternknöterich, *m.* (Polygonum bistorta).
Рачи́тель, *m.* Fürsorger, Pfleger, *m.* 2) Liebhaber, *m. I. П.* 84.
Рáчити, *v. a. pol.* geruhen, belieben, würdigen, für würdig erachten; рач! рáчте! (*imperat.*) geruhen, belieben Sie! 2) bewirten, traktiren.
I. Рáчки, *pl.* Wasserknöterich, *m.* (Polygonum amphibium);
II. Рáчки, рачеши́йки, раковиши́йки, *pl. Пс.* (Polygonum Bistorta).
Рáчки, *adv.* auf allen Vieren.
Рачкувáти, (рачьковáти *B.*), *v. a.* auf allen Vieren kriechen. [*n. ГБ.*
Рáчник, *m.* Geräth zum Krebsfang
I. Рáчок, *n. dim.* s. Рак; 2) Wasserscorpion, *m.* (Nepa cinerea). *B*; 3) — бло́шка gemeiner Flohkrebs (Gammarus).
II. Рачóк, *m.* Korkzieher, *m.*
Рашóвець, *m. Ос.* (61) XII. 116.?
Рáшпель, gen. -пля, *m.* Raspel, *f.*
Рашплювáти, *v. a.* raspeln.
Раю́вання, *n. Ст. Р.* I. 302. Leben im Paradiese, seliges, glückliches L. 2) Wirken, Handeln, *n. Кн.*
Раювáти, *v. n. Кн.* (Пр. XI. I. 232. im Paradiese leben. 2) beobachten, *Кн.*
I. Рáя, *f.* s. Рáда. *Mi* II. 49.
II. Рáя, *f.* -ґальвани́чна (окáта) Augenzitterrochen, *m.* (Torpedo acellata); 2) -колю́ча Stachelrochen (Raja clavata).
Рáяне, *n.* s. Рáя. I.
Рáяти, *v. a* s. Рáдити; vorschlagen.
Рванé, *n.* Reissen, *n.*
Рвану́ти, *v. a.* s. Рвону́ти.
Рвáти, (рву, рвеш) *v. a.* reissen, pflücken, zupfen, zerzen; — ся, in Stükke gehen, reissen; — ся до чогó sich wonach reissen, drängen.
Рвачки́й, *a.* reissend, *Цар.* — нитка leicht reissend.
Рвéтес, *m. pol.* Herumreisserei, Rauferei, *f.* Gereisse, *n.* Rips, Raps. *m.*
Рвíйка, *f.* eitler Eifer, *m. B.*
Рвíйність., *f.* s. Рéвність *Пар.*
Рвíйно, *adv.* neidisch *Ст.*
Рвíя, *f.* s. Рéвність, *Пс.*
Рвону́ти, *v. a.* reissen, raufen *Кн.*; — ся sich losreissen *P.* II. 23.
Рвóтá, *f.* Brechen, *n.* s. Блювотá.
Рвотнé, *n.* Brechmittel, *n. Пол.*
Рву́чий, *a.* reissend.
Рвяни́й, *a.* ungestüm *ОП.*
Рéа, *m.* Amerikanischer Strauss (Rhea americana.)
Ребени́чка, *f. Зг.* s. Дóнечка.
Ребеня́, *n. Зг.* Kind, *n.*
Реберцé, *n. dim.* s. Ребрó.; 2) Fahne, *f.* an einem Federkiel; 3) Gewinde, *n.* Schraubengang. *m.* 4) — ли́стне Blattner *v.*, *n.*
Реберчáстий, (-чист-) *a.* mit scharfen u. schraubenartig sich windenden Seiten, Ecken 2) — von einer aus weissen u. schwarzen Fäden zusammengeflochtenen Schnur.
Ребíнок, *m.* (*gew. pl.*-нки) Sommerfleck, *m.* Sommersprosse *f.*
Ребíнковáтий, *a.* sommersprossig, — fleckig. [(Pholadomya). *B.*
Ребрáетка, *f.* Rippenmuschel, *f.*
Ребрáчка, ребровáчка, *f.* s. Малївни́ця.
Ребрó, *n.* Rippe, *f.* [ten, Kanten.
Ребровáтий, *a.* mit scharfen Sei-
Ребросі́й, *m.* (Pleurospermum). *B.*
Ребя́та, *plur. gr.* Kinder, Jungens.
Рев, *m.* Brüllen, Gebrüll, *n*; lautes Klagen, Weinen. [(weinerl. Kind).
Рéва, *c.* Heulmeier, Greiner, *m.*
Ревáниця, *gew. pl.* реванцї, *f.* starkes Brüllen, Weinen, — твори́ти s. Ревíти. [I. 13. weinen.
Ревáти, рéвнути *v. a.* brüllen *Ш.*
Рéваш, (рóваш), *m.* ein kleines Brett od. ein Stock mit Kerben versehen als Zeichen von den Schafhirten in d. Alpen bei Verrechnungen gebraucht.
Ревéга, *m. f.* s. Рéва.
Реведóн, ревезóн, *m.* s. Ревíзор.
Реведувáти, (ревід-), *v. a.* durchsuchen, revidiren. [palmatum).
Ревéнь, *m. gr.* Rhabarber, *f.* (Rheum
Реви́ще, *n.* der Ort wo die Schlachtochsen brüllen, Schlachtbank, *f.*
Ревíзия, *f.* Revision, Durchsuchung *f.*
Ревíзор, *m.* Revisor, *m.* Finanzwachaufseher *m.*
Рéвіт, *m.* Gebrüll, *n. Фр.* s. Рев. 2) Brandung, *f.*
Ревíти, (реву́, ревéш), *v. a.* brüllen; schreien; 2) weinen. wehklagen; 3) —

чимо́сь nach etw. riechen.
Ре́вкати, *v. a.* lärmen; ausrufen; s. Ревіти 1) 2).
Ревкну́ти, *v. a.* kreischen.
Ревко́, *m.* Vielfrass, *m.*
Ревли́вий, *a.* kläglich, wehmüthig. *Вах.* 2) s. Реву́чий.
Ре́вна, *f.* *Га.* I. 55 (=гри́вна?)
Ревна́ция, *f.* Eifersucht, *f.* (*Фр.*) [*m.*
Ревни́вець, *m.* Eiferer, Nacheiferer,
Ревни́вий, *a.* eifersüchtig; inbrünstig.
Ре́вний, *a.* eifrig, inbrünstig; flehentlich.
Ревни́тель, *n.* Eiferer, *m.* чому́сь für etw. *К.*; eifriger Vertheidiger, Vorkämpfer, *m.* *Ш.* *II.* 241.; eifriger Arbeiter, *Пол.* [Ре́вний *Гол.*
Ревни́тельний, -тильний, *a.* s.
Ревни́тельність, *f.* s. Ре́вність.
Ревни́ця, *f.* die Eifersüchtige. (*Фр.*)
Ревні́ливий, *a.* eifersüchtig, *Фр.*
Ре́вність, *f.* Eifer, *m.* Eifersucht, Inbrunst, Inbrünstigkeit, *f.* [hentlich.
Ре́вно, *adv.* eifrig, inbrünstig; fle-
Ревно́ване, *n.* Eifersucht, *f.*
Ревно́вувати, -внува́ти кому́сь, *v. a.* mit Eifersucht quälen *Фр.*
Ре́вностний, *a.* eifrig *Фр.*
Ре́вностно, *adv.* eifrig, *Ш.* II. 256.
Ревнува́ти, *v. a.* eifern, nacheifern; eifersüchtig sein. 2) дуже=ре́вно пла́кати. [leicht versinkt.
Ре́вня, *f.* sumpfiger Ort, wo man
Ревоти́, ревти́, *H.* 185 s. Рева́ти, Рича́ти. [rothbrauner Farbe.
Ревта́ня, *f.* (—коро́ва) von hell-
Реву́га, ревуля, *f.* eine die stets stark brüllt (von e. Kuh); E. die laut od. oft weint. [(Mycetes seniculus).
Реву́н, *m.* — руди́й Brüllaffe, *m.*
Ре́гіт, (*gen.*-оту), ре́гот *m.* реготи́ *f.* lautes Lachen.
Ре́гнути, *v. a.* *H.* 170 s. Прагну́ти.
Регота́ти ся, реготі́ти, *v. n.* stark lachen. [lacht.
Реготли́вий, *a.* Einer der gerne
Реготу́ха, *f.* Lacherin, Spassmacherin, *f.*
Реґеди́на, *f.* *Зап.* II. 442.
Ре́ґула, *f.* Regel, Vorschrift, *f.*
Редька, редькова, редьков, *f.* Gartenrettig, *m.* (Raphanus sativus).
Ре́дьквиця, *f.* Radieschen, *n.* Monatrettig, *m.* (Raphanus sativus radicula).
Ре́дечка, *f.* s. Ре́дьквиця. [teln. *B.*
Ре́дати, (ряд-), *v. n.* tadeln; krit-
Реедву́ля, *f.* *H.* 274. Hulde, Popanz *f.*
Ре́ент, *m.* Regent, Reichsverweser *m.*
Ре́нтий, *m.* Kirchensänger, *m.*
Ре́стер, (-стр), *m.* Register, Verzeichnis, *n.*
Реєстро́ване, *n.* Registriren, *n.*
Реєстро́вий, *a.* der in das Register eingetragene: — коза́к, реєстрови́к, im activen Dienste verbleibender коза́к.
Резьви́й, *a.* s. Різви́й. [rata).
Резе́да, *f.* Resede, *f.* (Reseda odo-
Рези́на, *f.* Kork, *m.* *Ст.*
Резино́вий, *a.* harzig.
Резки́й, *a.* s. Острий 2). [*Зак.*
Резо́вий, режо́вий, *a.* s. Жи́тний
Резо́нити, *v.a.* überzeugen, *К.* I.177.
Ре́зя. *f.* Rebekka, *f.* *Kol.* II. 15.
Ре́зка, (ря-), *f.* Blüthe am Kukurutz.
Рей, *m.* Vorrang, Vorzug, *m.* 2) Vortanz, *m.*
Ре́йвах, *m.* Lärm, *m.* Geräusch, *n.*
Рейвахува́ти, *v. a.* lärmen.
Реймéнт, *m.* Regiment, *n.* Regierung, Verwaltung; Regierungsform, *f.*
Реймента́р, *m.* Stellvertreter des commandirenden Feldherrn; der commandirende Feldherr.
Рейментарува́ти, (-рюв-) *v. a.* Реймента́р sein, *К.*
Рейта́к, *m.* grobes Bastsieb. [*m.* *К.*
Рейта́р, *m.* *gr.* Reiter, Cavallerist,
Рейта́рство, *n.* Reiterei, Cavallerie, *f.* *К.*
Рейту́ва, *f.* *pl.* — зи, Reithosen.
Ре́к -о́нсь, gleichsam.
Ре́киз, *m.* s. Ре́тязь.
Ре́крут, *m.* Rekrute, m.
Рекрута́ция, *f.* s. Рекру́тчина *Фр.*
Рекруто́вка, *f.* Rekrutirung *f.* *Не.*
Рекру́тчина, *f.* Rekrutirung *f.*
Ректи́, s. Речи́.
Реку́н, *m.* *Ог.* Redner, *m.*
Рел, *m.* Lärche, *f.* Lärchenbaum, *m.*
Релі́ґія, *f.* Religion, *f.*
Релі́ґійний, *a.* religiös.
Релі́ґійність, *f.* Religiositaet, *f.*
Ре́ля, *Ос.* (61) V. 52. s. Ліра.
Ре́мгати, (ре́мжу, ре́мжеш), *v. a.* *Ч.* VII. 551. s. Шепта́ти.

Ремеґáти, (миґ-) *v. a.* kauen, (von Wiederkäuern).

Рéмез, рéмезь, ремезьóх, ремéзик, ремен, *m.* ремéза *f.* Beutelmeise, *f.* (Parus pendulinus).

Ремéзáти, *v. a.* s. Ремеґáти.

Ремéзин, *a.* des Ремез.

Ремезопáти ся, (врем-), s. Вищýпопати ся. *Гa.* II. 26.

Ременá, *pl.* Fensterrahmen, s. Раменá, Рáми. *B.*

Ременýна, (*d.* ременýнка), *f.* ein schlichter Gürtel (vom Leder).

Ремéнниця, *f.* Lederhaut, *f.*

Ментýна *f. Б.* Frohnpflicht *f.*

Ременяк, *m. pl.* -кú, *H.* 18. Schuhriemen, *pl.*

Ремес— =Реміс—.

Ремеслó, *n.* Handwerk *n.* [werbe.

Ремеслóвий, *a.* Handwerks-, Ge-

Ремéсний, *a.* s. Ремеслóвий.

Ремéсник, *m.* Handwerker, *m.* — ниця, Handwerkerin, *f.* Frau eines Handwerkers. [sen, *n. Под.*

Ремесникцтво, *n.* Handwerkswe-

Ремесничóк, (-міс.), *m. dim.* s. Ремесник.

Ремествó, *n.* s. Ремеслó.

Рéмé, *n. coll.* Rahmen, *m.*

Ремидáти, *v. a.* s. Ремиґáти.

Ремúчко, *n. П. n.* 47. ремічко, *n. H.* 62. s. Ремінець.

Ремізувáти, *v. a.* etw. künstlich ausführen. [der, *n.*; Gurt, Gürtel *m.*

Ремінь (-éня), *m.* Riemen, *m.*; Le-

Ремінéць, ременець, *m.* Nestel, *f.*

Рéмінний, *a.* Riemen-, ledern.

Ремінник, *m.* Riemengürtel, *m.*

Ремінникáр, *m.* Nestler *m.*

Ремінячка, *f.* Riemen, *m. ОП.*

Ремісло́, *n.* Handwerk, Gewerbe, *n.*

Ремісник, *m.* Handwerker, *m.* — ячка, *f.* s. Ремесниця. [sen, *n*

Ремісництво, *n.* Handwerkswe-

Ремісничий, *a.* Handwerker—, handwerksmässig, Handwerks—.

Ремісничýк, (—ничýк), *m.* Handwerksbursche, Handwerksgesell, *m. Фр.*

Ремічкó, *n. dim.* s. Ремінéць. *H.* 62.

Рéмив, *n. D. c.* 126. *eig.* Врéмив.

Рéмня, рéмнонька, *f.* s. Гривна, гривнонька.

Рéмсть, *f.* Ант. 53. 43.

Рéмстний, *a. Ант.* 36.

Ремствó *n.* Eifersucht, *f. Ру.* [*Ст.*

Рéмство, *n.* Widerrede, *f.* Murren, *n.*

Ремствувáти, *v. a.* (*Пр.* II. 211) missgünstig sein, übel aufnehmen, missvergnügt sein; — на когóсь за щось jmdm. etw. verübeln, verargen. [dus).

Рен, *m.* Rennthier. *n.* (Cervus taran-

Рéньґорт, *m.* Reitgurte, *f.*

Рéнда, *f.* zerrissene Kleidung. *B.*

Рендáр, *m. eig.* Арендáр. [land.

Рендéля, *f.* sanft abfallendes Acker-

Рендé, *n. Гa.* II. 55 schlechte zerrissene Kleidung, *f.*

Ренджúґло, *n. H* 221.?

Рендзувáти, *v. a.* sich unterreden, mit jmdm sprechen.

Ренéта, *f.* Renettapfel, *m.* Renette *f.*

Ренькíв, *n.* s. Вóнькир — піднести на когó *f.*

Рéнта, *f.* Rente, *f.*

Рентовúй, *a*, — á сплáта Ablösungsentschädigung durch Rententitelübernahme, *f.*

Рéпа, рóпа, *f.* Kröte *f.* (Bufo) *B.*

Рéпати ся, s. Порéпати ся. [I. 40.

Рéпет, *m.* Geschrei, *n.* Lärm, *m. C.*

Репетáти, *v. a. M.* schreien, kreischen. [brochenes Schreien.

Репетувáне, *n. K.* 184. ununter-

Репетувáти, *v. a.* wiederholt, anhaltend rufen, schreien.

Репúня, *f.* Schnarre, Rassel, *f. Пар.* 2) — скрúня *Ż. P.* I. 89.? [zel *f.*

Репúця, *f. P.* I. 16. Schwanzwur-

Репíжити *v. a.* § (óуком) prügeln.

Репíти, *v. n.* schnarren; schreien.

Репіхáтий, (репях-), *a.* mit vielen репіхú bedeckt, struppig.

Рéпнути, *v. n.* stossen, anstossen, im Falle sich verletzen; auseinanderfallen.

Рептýх, рептюх, s. Балáмут I.

Репухáтий, *a.* bauchig, dickleibig.

Рéпянка, *f.* s. Люлька *Фр.* [zel, *f.*

Репя́х, (—я́к), *m.* Klette, Klettenwur-

Рéреде, *coll.* Blattrippen, *pl.*

Ререпнути, *v. a.* tüchtig dreinschlagen 2) *v. n.* s. Рéпнути.

Рéска. *f.* Rispe, *f.* (Panicula) *B.*

Республика, *f.* Republik, *f.*

Ретéжниця, *f.* Art Staubpilz (Torula). *Вол.* [aufrichtig; thatsächlich.

Ретéльний, *a.* redlich, rechtschaffen,

5 АРЗ6

Ретельність, *f.* Redlichkeit, Aufrichtigkeit, Rechtschaffenheit. *f.*

Ретикати ся, ретити ся, sich raufen, s. herumbalgen. *Пар. В.*

Ретїж, ратїзь, *m.* Vorlegeeisen, *n.*

Реторта, *f.* Retorte, *f.*

Ретяга, *f.* Pfütze, Lache *f.*

Ретяжний, *a.* Ketten—.

Ретязь, (*dim.* ретязок) ретїзь, *m.* Halsband, *n.* Koppel, Kette, *f.* 2) ретязї, Thürkette, *f.*; Vorlegeeisen, *n.* ретези, ретезки (-язки), Kettchen aus Messing, (als Schmuck). [viridis).

Рехкавка, *f.* Laubfrosch, *m.* (Hyla

Рехтельний, рехтельність, s. Ретельний, Ретельність.

Рехтити, *v. n.* flimmern.

Рехий, рихий, *a.* flink, hurtig, behend, rasch.

Реч, *f.* s. Річ. *Піс.*

Реченство, *n.* s. Вещество, *Піс.*

Речи (реку, речеш), *v. a.* sagen, sprechen, reden.

Речинець, (реченець, *Піс.*) *m.* Verfalltag, *m.* Verfallzeit. *f.*; Zeitpunkt, *m.* Frist, *f.* Termin, *m.* s. Срок.

Речинцевий, *a.* — рахунок Terminrechnung, *f.*

Речник, *m.* Wortführer, Sachwalter, Redner, *m.* *ВВ. Кч.* 200.

Речництво, *n.* Advocatur, *f.* Sachwalterstand, *m.*

Речня, *f.* Ausspruch, *m.* *Пар.*

Речувати, *v. a.* sprechen. *Кл.*

Решетар, *m.* Bastsiebmacher, *m.*

Решетарити, (-арувати), *v. a.* Siebmacher sein.

Решетина, *f.* Finnigkeit *f.*

Решетиничистий, *a.* mit решетина behaftet, finnig, voll Finnen, s. Вугроватий.

Решетище, *n. aug.* s. Решето.

Решето, *n.* Bastsieb, *n.* Rädel, *m.* 2) Art Musikinstrument.

Решетчатий, *a.* Gitter—. *M.*

Решітка, (-ітка), *f.* Durchschlag, *m.* durchgeschlagener Löffel; 2) Gitter, *n.* Wehre, quergelegt zum Aufhalten und Aufbewahren der Holzklötze; 3) Art Musikinstrument; 4) Art Spiel.

Решітковець, *m.* Landkarte, *f.* (Vanessa Prorsa) *B.*

Решітник, *m.* s. Решетар.

Решітце, *n. dim.* s. Решето.

Решта, *f.* Rest, *m.*; —єму es ist aus mit ihm.

Рештак, *m.* s. Жорнїнка I. [*Зах.*

Рештант, *m.* eigentlich Арештант.

Рештоване, риштоване, *n.* *Зах.* s. Руштоване.

Ржа, ржавина, *f.* Rost, *m.* [stig.

Ржавий, *a.* rostfarbig; verrostet, ro-

Ржавїти, *v. n.* rosten.

Ржавосїрий, *a.* rostgrau.

Ржавчина, *f.* *Ст. Пол.* s. Ржа.

Ржати, рзати, *v. n.* wiehern.

Рженець, *m.* Phleum pratense *Піс.*

Рживий, *a.* s. Скупий.

Ржий, ржій, *m.* s. Ирлій. *B.*

Ржина, *f.* s. Ржа. [sich bildet, *B.*

Ржія, *f.* Morast, wo Raseneisenstein

Риба, *f.* Fisch, *m.* — золота Stutzkopf, *m.*; мій все риба es gilt mir alles gleichviel.

Рибак, *m.* Fischer, *m.* 2) Seeschwalbe, *f.* (Sterna) *B.*; 3) zweizeilige Gerste (Hordeum distichon) *B.*

Рибака, *m.* Fischer, *m.*; 2) s. Рибоолов, 2); рибачиха, *f.* Fischerin, *f.*

Рибальский, *a.* Fischer—.

Рибальство, рибарство, *n.* Fischerei, *f.* *C.* II. 98.

Рибачин, *a.* des Fischers.

Рибачити (-ач-), рибалкувати, *v.a.* Fischer sein, Fischerei treiben, fischen.

Рибар, *m.* s. Рибак; 2) Seeschwalbe, *f.* (Sterna) *B.*

Рибарити, рибачити, *v. a.* Fischer sein, Fischerei treiben, sich mit Fischerei beschäftigen.

Рибарня, *f.* Fischerhütte, *f.* *Пар.*

Рибарский, *a.* des Fischers.

Рибаха, *f.* *aug.* s. Риба.

Рибацкий, *a.* Fischer—.

Рибач, *m.* s. Рибак 2).

Рибець, рибчик, *m.* Zärthe, *f.* (Abramis vimba L.) *B.* [*n.* +*M.*

Рибина, *f.* kleiner Fisch, Fischlein,

Рибка, *f.* *dim.* s. Рибина; 2) Zuckergast, *m.* (Lepisma saccharinum) *B.*

Рибний, a. Fisch-; — ставок Fischteich, *m.* 2) fischreich.

Рибник, *m.* Fischhändler, *m.* 2) Fischteich, Fischweiher, *m.*

Рибниця, *f.* Nbfl. des Прут.

Рибничок, *m.* *dim.* Fischer, *m.* *Б.*

Рибовóшка, *f.* Fischlaus, *f.* (Argulus) *B.* [III. 480.
Рибóвчик, *m.* s. Рибáлка, *Гол.*
Рибóжер, *m.* Ohrrobbe, *f.* (Otaria).
Рибоїд, рибоїда, *m.* Fischesser, *m.*
Риболівка, *f.* Fischfang, *m.*
Риболóв, (-лів), *m.* s. Рибáк; 2) Seeschwalbe, *f.* (Sterna); 3) — орéл Fischaar, Flussadler, *m.* (Pandion haliaëtos) *Пол.*
Риболóвець, *m.* Fischer, *m.* *Kol.* I. 2) риболóвець, риболóвич, риболóвчик, риболóвка, рибáлка, *m.* s. Риболóв 2). [scherei, *f.*
Риболóвля, *f.* Fischfang, *m.* Fi-
Риболóвний, *a.* Fischer-, zum Fischfang gehörig.
Риболóвничок, *m.* *dim.* Fischfänger, Fischer, *m.* *Me.* 311.
Риболóвня, *f.* s. Риболóвля.
Рибóпись, *f.* Ichthyologie, *f.* *Пар.*
Рибоподóбний, *a.* fischähnlich, s. Двуплавчáтий.
Риботвір, (-ор), *gen.* -óру, *m.* *coll.* Fische, *pl.* *K.* 2) Fischgeschöpf, *n.* *K.*
Риботрóв, *m.* fischtödtender Mondsamen (Anamirta cocculus, Cocculus suberosus).
Риботрýтка, *f.* s. Танцюрка *Вол.*
Рибýлька, *f.* Wimperfischchen, *n.* (Ichthydium). *B.*
Рибя́, *n.* kleiner Fisch, Fischlein, *n.*
Ря́бя *n.* *coll.* Fische *pl.*
Ря́бячий, *n.* Fisch-; 2) —е óчко Mäuseöhrchen, *n.* (Myosotis). 3) Sperbergrasmücke, *f.* (Sylvia nisoria) *B.*
Ря́бячка, *f.* Fischweib, *n.*
Ряганє, *n.* ряганцї, *pl.* *Фр.* (*H.*) 9. Rülpsen, Uebergeben, Erbrechen, *n.*
Ряґати, ряґнути, *v.* *n.* rülpsen, sich erbrechen, sich übergeben.
Ряґель, *n.* Riegel, *m.* [herunter—.
Ряґнути, *v.* *n.* § fallen, herab—,
Ридáти, *v.* *n.* schluchzen, laut weinen, wehklagen, jammern.
Ридвáн, (*dim.* ридвáнець), *m.* bedeckter Wagen. [Ря́жок 1).
Ридз, *m.* (правдивий, щирий), s.
Риж, *m.* Reis, *m.* (Oryza sativa).
Ря́жий, *a.* gelbroth, fuchsroth; —кінь Fuchsschecke, *m.*
Рижиско, *n.* Reisfeld, *n.*
Ря́жка, *f.* s. Ря́жок.

Ря́жок, ря́жик, *m.* Reizker, *m.* (Agaricus deliciosus). 2) — кіньский giftiger Hirschling, Birkenreizker, (A. torminosus) 3) — пéстрий, Gelbmilchreizker (A. zonarius); 4) — пекýчий, Brennreizker (A. pyrogalus). *Вол.*
Рижіéвий, *a.* aus Ржій, +*M.*
Рижій, *m.* (Camelina sativa). *Пс.*
Рижїти, *v.* *n.* röthlich werden, sich röthen.
Рижýха, *f.* (Draba nemorosa). *Пс.*
Ря́за, *f.* Kleid, Gewand *n.* *pl.* ря́зи Messkleid, Messgewand, *n.* 2) Tuchart, *f.* 3) Feldmass, *n.* Grundstück von 4 Joch; 4) Riess, *n.* 5) *gew.* *pl.* ря́зи Holzgerinne zum Hinabbefördern der Holzklötze, Riese, Holzrutsche, *f.* *verb.* ризувáти, *v.* *a.* das Holz vermittels der ря́зи hinabbefördern.
Ризкий, *a.* schneidig (was sich leicht schneiden lässt) *Пар.* [che, Sakristei, *f.*
Ря́зниця, *f.* Schatzkammer der Kir-
Ря́йка, *f.* Rüssel, Schweinsrüssel, *m.* rüsselförmige Schnauze.
Рийковáтий, *a.* rüsselförmig.
Ря́йтя, *f.* s. Копи́то 1).
Рик, *m.* Gebrüll, *n.* s. Рев.
Рикáти, ря́кнути, ричáти, *v.* *n.* brüllen, heulen.
Рикóвище, *n.* der Ort wo das Vieh zusammenläuft und brüllt.
Рикýн, рикліїй, *m.* Schreihals, *m.*
Риль, *m* s. Рискáль (*Фр.*)
Ря́ля, рилля. *pl.* ря́лї, *f.* Leier *f.* на ря́ллях грати *KC.* (83) VII. 505.
Рилéць, *m.* durchscharrter Weg, Pfad (im Schnee). [chelomonas).
Ря́лик, *m.* Rüsselmonade, *f.* (Tra-
Ря́лька, *f.* Schnauzenmücke, *f.* (Rhamphidia). *B.*
Ря́лко, *n.* *dim.* kleiner Rüssel.
Рилковáтий, *a.* rüsselförmig.
Ря́льник, *m.* *Oc.* (61) V. 52. s. . ліриїк.
Ря́ло, *n.* Rüssel, Schweinsrüssel, *m.* Schnauze. *f.* Maul, *n.*
Рильцé, *n.* Grabmeisel, Grabstichel, Griffel, *m.* s. Долотó.
Рильцевáтий, *a.* griffelförmig.
Рильцерóвий дудич, Furchenrüsselk, *m.* (Cleonus Sulcirostris). *B.*
Рильчáк, *m.* Rüsselkäfer, *m.* (Curculio). *B.*
Ряля́ч, *m.* vom e. Thiere das einen

Rüssel (рило) hat, vom Schweine *P.* I.22.
Рим, *m.* Reim, *m.*
Ри́мар, *m.* Riemer, *m.*
Рима́рщина, *f.* Riemerhandwerk, *n.* Sattlerarbeit, *f.*
Ри́мка, *f.* ā Saite an der Violine.
Римляни́н, *m.* Römer, *m.* я́нка, *f.* Römerin, *f.*
Римля́нский, *a.* der römischen, (katholischen) Religion, *K.*
Римува́ти, *v. a.* reimen, — ся sich—.
I. Ри́мщина, *f.* alles Römische, Lateinische.
II. Римщина́, *f.* Akelei, *f.* (Aquilegia vulgaris) 2) Glockenblume, *f.* (Campanula ranunculus).
Ри́нва, *f.* Rinne, Traufe, *f.*
Ри́нґа, *f.* s. Ри́нка.
Ринґа́ч, ри́ґа, ріґа, *m.* schlecht castrirter Ochs; *adj.* ріґова́тий.
I. Ри́нда, *f.* Hemd, *n.*
II. Ри́нда, *f.* Ried, *n.* (Moorland).
Ринде́, *n. coll.* Hader, Lumpen, *m.*
Рindза́к, *m.* Magen, *m.*
Ри́ндзя, *f.* Kalbsmagen, *m.* s. Ширна́чка; 2) s. Ґлеґ.
Ри́нця, *f,* Magen, *m.* схитну́ти, вдригну́ти собі ри́ндю sich den Magen, das Innere schädigen, sich verheben.
Ри́ндявий, *a.* lumpig.
Рині́ти, *v. n.* rinnen, ab—. *Пар.*
Ри́нка, *f.* Tiegel, *m.*
Ри́нна, *f.* Rinne, *f.* s. Ри́нва. [tieft. *B.*
Ринночкова́тий, *a.* rinnig, ver-
Ри́нок, *m.* Ringplatz, Marktplatz. *m.*
Ри́ночок, *m. Га.* I. 135, e. Art Osternspiel. [золоти́й, Gulden.
Ри́ньский, *m. a. s. s.* Ре́ньский
Ри́нути, *v. a.* rinnen, fortströmen; übersprudeln, s. Рині́ти, Уроні́ти.
Рип, *m.* ри́пане, *n.* (дверей) Knarren, *n.* черевики на ри́пах, Schuhe, welche beim Gehen knistern. s. Скрип.
Ри́па, *f.* ein steiler, überhängender Ufertheil; ein abschüssiger Felsen, Abgrund, *m.* s. Про́вал, 2) *gew. pl. Гол.* =Го́ри, Верхи́.
Рипа́й, *m.* schlechter Geiger.
Ри́пати, ри́пнути, *v. a.* knarren; — дверми́ die Thür öffnen, aufmachen (geräuschvoll); — ся oft hinausgehen (ohne Noth). 2) kratzen, abkratzen (стіну).
Рипе́ць, *m. Не.* (*Пр.* XI. 37,) Band am Dreschflegel, *n.*
Рипі́жити. *v. a.* s. Репі́жити *B.*
Рипї́ти, *v. a.* u. *n.* knarren, knistern. *III.* I. 279; 2) winseln, stark weinen; mit heiserer Stimme schreien, singen; рипі́ти, рипоті́ти на кого́ schreien (vor Zorn od. Angst); *adj.* рипли́вий.
I. Рис, *m.* Riss, Abriss, *m.*; 2) Zug, Gesichtszug, *m.*
II. Рис, *m.* Trab, Trott, *m. Пар.*
III. Рис, *m.* s. Риж. *Под.*
Рись, *m.* Luchs, *m.* (Felis lynx); — вельбо́лу́д, *m.* Kameelparder, *m.* Giraffe, *f.* (Camelopardalis). ри́сь-коза́, *f.* Saiga, Antilope Saiga. s. Суга́к;—рись — мати, *P.* II. 51. e. Fabelwort.
I. Ри́са, *f.* Strich, *m. Пол.*; анї ри́си бі́льше nicht ein Haarbreit mehr. *Cm.* 172. [Ackermass.
II. Ри́са, *f.* s. Ри́за. *Ч.* VI. Art
Риса́к, *m. gr.* Traber. *m. Пар.*
Риса́р, *m.* Wollkämmer, *m.* (*Фр.*)
Рисе́ць, *m.* Griffel, Stift, Zeichenstift, *m. Фр.*
Рискаль, *m.* Grabscheit, *n.* Spaten *m.*
Рискалйско, *m. augm.* s. Рискаль; 2) Spatengriff, *m.*
Риска́ти, (рistáти) *v. n.* laufen; springen, heranstürmen; рича́ parte. praes. act. *КУ.* II. 98.
Рисова́льник, *m.* Reiszeug, *n.*
Рисо́вник, *m.* Zeichner, *m.*
Ри́сочка, *f.* kleiner Strich, Zug, *m.* Falte, *f. Cm.*
Рист, *interj.* laufe, springe! (hinein!) *B.*
Ристь, *f. Ко.* 22. Ritt, Tritt, *m. Кч.* 150; Marsch, *m.* 2) Marschmusik, *f.*
Ри́стю, *adv.* im schnellen Trab. *Ме.* 410.
Рисува́ти, *v. a.* ritzen, Risse in etw. machen, 2) zeichnen; — ся, Risse bekommen.
Рисунко́вий, *a.* Zeichen—.
Рису́нок, *m.* Zeichnung, *f.* Riss, *m.*
Ри́сю, *adv. Марк.* 135, im Trab. *C.* II. 22.
Рить. *f.* Steiss, Hintere, After *m.* *Wgr.* 39. ри́тю, ри́тьми, nach Hinten, кінь ритю уда́рив das Pferd schlug nach Hinten aus.
Ри́твина, *f.* ein ausgewühltes Loch, e. ausgewühlte Höhlung, *Фр.* — мураше́к, Ameisenhaufen; *pl.* ритвини́, —ні́ Schutt, *m.*
Ри́твити, *v. a.* wühlen.

*

Ри́ти, *v. a.* wühlen, graben; — ся wühlen und sich einwühlen, s. verkriechen; 2) stechen, gravieren, in Stein hauen.

I. Рити́на, *f.* Borkenthier, *n.* Seekuh. *f.* (Rhytina).

II. Рити́на, рито́вина, *f.* Kupferstich, *m.* *Пар.*

Ритм, *m.* Rhythmus, *m.*

Ритма́ч, рифма́ч, рима́р, *m.* *Пар.* Reimer, Dichterling, *m.*

Ритма́чити, ритмува́ти, *v. a.* reimen.

Ри́тьма, *f.* Huf am Hinterfusse des Pferdes.

Рито́ва́ти, *v. a.* gravieren. *Пар.*

Рито́вник, *m.* Stecher, Graviere *m.*

Рито́вни́цтво, *n.* Gravieren, Stechen, *n.* Gravierkunst, *f.*

Ри́фа, *f*, *У.* Riff, *m.*

Ри́хва, рифа, *f.* eiserner Reif (v. kleinerem Umfange), Bandreif *m.*

Ри́хкавка, ри́чкалка, рехкалка, *f.* Laubfrosch, *m.* *В.*

Ри́холь, *m.* *Пе.* Frühgetreide, *n.*

Ри́хта, *f.* Gebühr, *f.* Einkommen, *n.*

Ри́хтиця, *f.* die Spur, welche von den Rädern herrührt, (auf dem Wege, wenn dieser zugefroren & ist.)

Рихтівний, *a.* s. Гото́вий.

Рихтува́ти, *v. a.* richten, ordnen, zurichten, reparieren, rüsten.

Рицъ, *gen.*-ри́ця, *f.* After, Hinterer *m.*

Рицъ, *imperat.* s. Речи́.

Ри́цар, рица́рский, рица́рство, s. Ли́цар, &.

Ри́царка, *f.* Heldenfrau, *f.* *Пар.*

Рицарюва́ти, *v. a.* Heldenleben führen *Кч.* 191.

Ри́цкати, *v. a.* graben (mit dem рица́ль, рискаль).

Рича́, s. Риска́ти.

Рича́ти, *v. n.* brüllen; — чимо́сь nach etw. riechen.

Ри́чка, *f.* *Ко.* 128 Viehmagd. *f.*

Ришті́к, ришто́к, *m.* Graben, Rinnstock, *m.* kleiner Bach.

Ришту́нок, *m.* Rüstung, *f.*

Рищопка́, *f.* ein schlechter Besen.

Ри́ю, *m.* s. Ри́ло; 2) Nasenthier, *n.* (Nasua); 3) *pl.* Ри́ючі, Rüsselkäfer, *pl.* (Curculionida). *Пол.*

Рі́ба, *f*, s. Ря́бина.

Рі́бати, рі́пати, *v. a.* schaben.

Рі́бачка, *f.* ein Kleid aus порт.

Рі́бий, *a.* s. Ря́бий.

Рів, *m.* Graben, Abfluss, *m.*

Рівен, *a.* *Кч.* 193. s. Рівний.

Рівень, *m.* *Т.* — рівні́ Niveau, *n.* s. Ровень.

Рівнане, *n.* Gleichung, *f.*

Рівна́ти, *v. a.* gleichen, gleich machen, ebnen, -ся кому́, чому́ sich jmdm, (etw.) gleich stellen, gleich kommen, gleich sein.

Рівна́ч, *m*, Gleicher, *m.*

Рівний, *a.* gleich; eben, flach. *adv.* gleich, eben; ebenso, gleichfalls; мені все рівно, mir ist alles gleich; jedenfalls, doch, ohne dem, nichtsdestoweniger.

Рівни́к, *m.* Aequator, Gleicher, Mittelkreis, *m.*

Рівнина́, *f.* Ebene, *f.* Gefilde; Flachfeld, — land, *n.*

Рівни́стий, *a.* *Кл.* *v.* 306 насад — gerade.

Рівни́ці, (рев-) *pl.* Eifersucht, *f.* *С.*

Рівнобе́дрний, *a.* gleichschenkelig.

Рівнобі́жний, *a.* parallel.

Рівнобі́жник, *m.* Parallelogramm, *n.*

Рівнова́га, *f.* Gleichgewicht, *n.* Bilanz *f.*

Рівнова́гий, *a.* wagerecht.

Рівноваго́вий, *a.* aequivalent, gleichmässig. *К.*

Рівнова́жний, *a.* gleichwiegend; gleich; wagerecht.

Рівнова́жність, *f.* Gleichgewicht, *n.* *ВБ.* 41. *Пу.*

Рівнові́сний, *a.* wagerecht, *Гн.*

Рівнову́гол, *gen.* — угла, *m.* Rechteck, *n.*

Рівнодень, *m.* Tagesgleiche, *f.*

Рівноде́нне, *n.* (-ність *f.*) Nachtgleiche, *f.* *Пар.*

Рівноде́нник, *m.* Gleicher, Aequator, *m.* *Пол.*

Рівноде́нствіє, *n.* Tag- und Nachtgleiche, *f.* *Пол.*

Рівнодійству́ючий, a. resultirend, Mittel-, — а сила gleichwirkende, resultirende Kraft, Mittelkraft, *f.*

Рівнодо́вгий, *a.* gleichlang.

Рівнодушний, *a.* gleichgültig, indifferent; kaltsinnig.

Рівнодушність, *f.* Gleichgültigkeit *f.* Indifferentismus, Kaltsinn, *m.*

Рівнозвучний, *a.* gleichtönend; gleichlautend.

Рівнозвучність, *f.* Gleichlaut; Einklang, *m.*

Рівнозна́ка, Synonym, *n.* *К.*

Рівнозна́чний, *a.* gleichbedeutend, synonym.

Рівнойменний, *a.* gleichnamig.
Рівнойменність, *f.* Gleichnamigkeit, *f.* [*pl.* (Homoptera.)
Рівнокрильці, *pl.* Gleichflügler,
Рівнокутний, *a.* gleichwinklig.
Рівнолежний, *a.* parallel.
Рівнолежник, *m.* Parallellinie, Parallele, *f.* [gleichlaufend, parallel.
Рівнолягний, *a.* gleichliegend,
Рівномірний, *a.* ebenmässig, gleichmässig, — förmig. [benmass, *n.*
Рівномірність, *f.* Gleichmass, E-
Рівноноче, *n.* Aequinoctium, *n.* *СМ.*
Рівнополе, *n.* Blachfeld, *n.*
Рівноправний, gleichberechtigt; gleich, viril, — голос. *Ос.* (61) VIII. 90. *adv.* — но rechtmässig, mit gleichem Recht, billig, *Под.*
Рівноприм, *m.* Quadrat, *n.* [klig.
Рівнораменний, *a.* gleichschen-
Рівнородний, *a.* ebenbürtig *Пар.*
Рівносильний, *a.* gleichkräftig, von derselben Macht, *Св.*
Рівностайність, *f.* *Пу.* Ebenbürtigkeit, Gleichheit, *f.*
Рівностійність, *f.* Gleichheit, *f.* Gleichgewicht, *n.*
Рівносторонний, *a.* gleichseitig.
Рівносуд, *m.* *К.* gleiches Recht, Gleichberechtigung, *f.*
Рівнота, *f.* Ebenheit, *f.* 2) s. Рівнина. *Ст.* [mig, lineal. *B.*
Рівноузкий, *a.* лист— linienfür-
Рівноцінність, *f.* Gleichheit, *f.* derselbe Wert.
Рівночасний, *a.* gleichzeitig.
Рівночасність *f.* Synchronismus *m.*
Рівночесний, *a.* in gleicher Ehre, *Пу.*
Рівня, *f.* Gleichheit, Ebenbürtigkeit, *f.* Gleiches, *n.* рівні не було *Р.* I. 77, Niemand konnte ihm gleichthun. 2) Ebene, *f.* 3) Gleichung, *f.* *Пу.* [land. *n.* *К.*
Рівнява, *f.* Ebene, Fläche, *f.* Flach-
Рівняти, *v.* *a.* gleichstellen; до чогось etw. womit vergleichen.
Рівцювати, *a.* voll Einschnitte.
Рівчак, *m.* Gerinne, *n.* Abzug, *m.* Thalfurche, *f.* s. Рів.
Рог, gen. рога, *m.* Horn, Geweih, *n.* 2) Ecke, Spitze, Kante, *f.* Zipfel, *m.* 3) Vorgebirge. *n.* *ОБ.*
Рід, gen. роду, *m.* Geschlecht, *n.* Art, Gattung, *f.* 2) Gezücht, *n.* Brut *f.* Stamm, *m.* Abstammung, Abkunft, *f.* Herkommen, *n.* Familie, *f.* *pl.* роди, *Ф.* die Verwandten; 3) Gelichter, *n.* *Пар.* s. Брак II.
Ріджий, *a.* *Ог.* 103 s. Рідший.
Рідительний, *a.* verdünnend, Verdünnungs-, — а помпа, Verdünnungs-, Luftpumpe.
Рідіти, рідніти, *v.* *n.* dünner, schütter werden, sich verdünnen.
Рідкий, *a.* selten, nicht häufig, — чоловік, e. sonderbarer Mensch; 2) licht; 3) locker, dünn, fliessend.
Рідкість, (-ость), *f.* Seltenheit; Curiositaet, *f.* Ausbund, *m.*
Рідкозубий, *a.* mit weit von einander abstehenden Zähnen. *B.*
Рідколісє, *n.* *C.* dünn, schütter bewachsener Waldstrich.
Рідненький, рідненський, *a.* leiblich; herzlich. [nigst, — любити.
Рідненько, *adv.* *M.* herzlichst, in-
Рідний, *a.* leiblich; з двох рідних =стрічний.
Рідити, рідшати, *v.* *n.* dünner, flüssiger, verdünnter werden, 2) seltener w.
Рідня, родня. *f.* Familie, Verwandtschaft, *f.* s. Родина. 2) Geschlecht, *n.*
Рідняк, *m.* *Ч.* III. 29, Verwandter, *m.*
Рідокоханець, *m.* Liebling der Familie; — рідокоханка, *f.*; *adj.* рідокоханий, *Шс.* *Мс.*
Рідуха, *f.* Buchweizen, der nicht dicht gesäet wird. *Пар.*
Рідчійшати, *v.* *n.* s. Рідіти.
Ріж, рож, *m.* Roggen, *m.* *Еф.* 64.
Ріжа, *f.* Wasserlinse, *f.* (Lemna).
Ріжка, *f.* s. Рижик. *Зж.*
Ріжкатий, *v.* mit Hörnern, Spitzen versehen, gehörnt; *pl.* Gewürznelke, *f.*
Ріжки, рожки, *pl.* Schotte des Johannisbrodbaumes.
Ріжний, *a.* verschieden, mannigfaltig; unterschiedlich.
Ріжнити *v.* *a.* unterscheiden, e. Unterschied machen; verfeinden. — ріжнити ся, sich unterscheiden, abstechen; contrastieren; uneinig sein.
Ріжниця, *f.* Unterschied, *m.* Differenz, *f.*; Abstand, *m.*
Ріжність, *f.* Unterschied; Abstand *m.* Verschiedenheit, *f.* Missverhältnis, *n.*
Ріжноголосий, *a.* verschieden

lautend, — tönend. — stimmig. *Вах.*
Ріжноли́чний, *a.* mannigfaltig, *Фр.*
Ріжномо́ва, *f.* Idiom, *n.* *Пар.*
Ріжнопи́сь, *f.* Variante, *f.* *Пар.*
Ріжнора́кий, *a.* mannigfach-, faltig.
Ріжнора́кість *f.* Mannigfaltigkeit *f.*
Ріжноро́дний, *a.* verschiedenartig, vielfältig. [Verschiedenheit, *f.*
Ріжноро́дність, *f.* Vielfältigkeit,
Ріжносто́ронний, *a.* verschiedenseitig, mehrseitig.
Ріжно́та, *f.* Mannigfaltigkeit, Verschiedenheit, *f.* *Пу.*
Ріжнофо́рмний, *a.* verschieden-, artig, *Фр.* [buntfärbig.
Ріжноцві́тний, *a.* verschieden-,
Ріжноцві́тність, *f.* Buntfärbigkeit, *f.* *Вах.*
Ріжо́к, рожо́к, *m.* *dim.* s. Ріг; — до ковба́с, Wursthorn, *n.* Wurstbügel, *m.*
Ріжу́ха, *f.* s. Жеру́ха.
Різь, *f.* s. Різани́на; 2) Schneiden im Leibe. *Мі.* II. 35. 3) *pl.* різи Arabesken, *pl.* 4) Art Fischernetz. *В.*
Різа, *f.* *Не.* *Др.* s. Ри́за II.?
Різа́к, *m.* Spaltklinge, *f.* Schlachtmesser, 2) Grabstichel, Meissel der Bildhauer, *m.* *Пс.* 3)* Einer der die Antwort nie schuldig bleibt; E. der in einer Sache sehr geübt, s. bewandert ist; 4) Gemeine Wasser-Aloë (Stratiotes Aloides), *Пс.* 5) — степови́й, Sichelkraut, *n.* (Falcaria Rivinii) *Пс.*
Різа́нь, *f.* †50 ster Theil der Гри́вна.
Різане, *n.* Schneiden, *n.*; — в че́реві Bauchschneiden, Bauchgrimmen, *n*; — в міхури́ Blasenstich, *m.*
Різани́на, різни́, *f.* Schlächterei, Metzelei, *f.* Blutvergiessen, Blutbad, *n.* 2) Fleisch, *n.* *Пар.* 3) Bauchschmerz, *m.*; 4) *Ос.* (61) XII. 47. s. Ха́рківщина.
Різанка, *f.* s. Ло́кшина, ло́кша; 2) kleine Brodlaibel (bei d. Hochzeit).
Різа́ть барви́льник, *m.* Färberscharte, *f.* (Serratula tinctoria).
Різати, *v.* *a.* schneiden; sägen; schnitzeln; schlachten; ріже в животі es reisst im Leibe; — в долоні mit d. Händen klatschen. [zen. +*Б.*
Різа́чка, *f.* schneidende Bauchschmer-
Різьба́ *f.* Schnitzwerk, *n.* die geschnitzte Arbeit. 2) Bildhauerei, Bildhauerkunst, *f.*
Різьби́ти, різьбува́ти, *v.* *a.* *К.* schnitzen, meisseln.
Різьбя́р, *m.* Schnitzer, Bildhauer, *m.*
Різбя́рство, *n.* Bildhauerkunst, Bildhauerei, *f.* [lebensvoll, wacker, tüchtig.
Різви́й, *a.* munter, aufgeweckt, frisch,
Різвість, *f.* Munterkeit, Frische, *f.* Spannung, *f.* (d. Muskel) *Пл.*
Різґа, *f.* s. Різка. [дество Христо́во.
Різдво́, *n.* Weihnachten, *pl.* s. Рож-
Різдвя́ний, різьдвя́ньский, *a.* Weihnachts-, -ї свята, s. Різдво́.
Різдвя́нка, *f.* s. Пили́півка. [13.
Різень, *m.* Schnitt, *m.* Stück, *n.* Wgr.
Різе́ць *m.* Grabstichel; Meissel der Bildhauer, *m.* Wirkeisen, Wirkmesser, *n*; 2) — тістови́й, Teigrädchen, *n.*
Різе, (різче, ріще), *n.* *coll.* Reisholz, Reisig, *n.* *Пар.* [(Carex).
Різї́нка, різо́ха, *f.* Riedgras, *n.*
I. Різка, *f.* Ruthe, *f.*; Ruthenstreich, *m.* 2) *dim.* s. Ри́за. [*P.* II. 27.
II. Різка, *f.* Krume, Brodkrume, *f.*
Різки́й, *a.* grell; scharf, schneidend, * entschlossen, scharf.
Різкість, *f.* Grellheit, Schärfe, *f.*
Різнь, *f.* Unterschied, Gegensatz, *m.* Divergenz, *f.* *Не.*
Різнак, *m.* *Ч.* II. 309?
Різьний, різний, *a.* bunt.
Різни́к, *m.* Schlächter, Metzger, Fleischhauer, *m.* 2) blutiger Kampf *Ф.* *Поез.* (62) 134. 3) різни́к, *d.* різничо́к, *m.* Schnitt, *m.* Stück *n.* Krume, *f.* (хлі́ба). *Фр.* 4) Hornblatt, *n.* (Ceratophylum demersum).
Різни́ти, *v.* *n.* *Не.* nicht stimmen, nicht harmonieren.
Різни́цький, *a.* Schlacht-, Metzger-.
Різни́цтво, *a.* Fleischerhandwerk, *n.*
Різни́ця, *f.* Schlachthof, *m.* — haus, *n.* Schlachtbank, *f.*
Різни́чити, *v.* *a.* Fleischerhandwerk treiben, Fleischhauer sein.
Різничу́к, *m.* Fleischerknecht, *m.*
Різно, *adv.* *Ме.* 51 nach allen Seiten, auseinander; verschieden; besonders, vereinzelt, einsam. [*m.*
Різного́лос, *m.* Misston, Missklang,
Різноголо́сний, *a.* mit verschiedenen, vermischten Stimmen, *Ст.*
Різно́дір, *m.* Kronenkoralle, *f.* (Heteropora). *В.*

Різнозвýчіє, *n.* *Гол.* різнозвýчність, *f.* Mannigfaltigkeit der Laute, *f.*

Різноколíрний, *a.* verschiedenfarbig, *Ст.*

Різнокрасáвий, *a.* buntfarbig, *Ле.*

Різнолюдний, *a.* *КУ.* mit verschiedenen Leuten.

Різномóва, *f.* Abart der Sprache, *f.* Idiom, *n.* Mundart; Redeart, *f.* *Пар.*

Різнорíчіє, *n.* s. Різномóва.

Різнорóдний, *a.* fremdartig, s. Ріжнорóдний.

Різнорóдність, *f.* Fremdartigkeit, *f.*

Різность, *f.* Verschiedenheit, Abart, *f.* *Гол.*

Різнофáрóвий, *a.* bunt. *I.* II. 23.

Різноцьвітка, *f.* *Bein.* einer bunten Blüte. *I.* II. 30.

Різнути, різóнути (*Кч.* 395), *v. a* an-, schneiden, an-, schlagen, anspielen; treffen.

I. Різня́, *f.* Gemetzel, Morden, *n.*

II. Різня́, *f.* Unterschied, *m.* Uneinigkeit, *f.* Zerwürfnis, *n.*

Різьóваник, *m.* s. Фартýх, Weiberrock mit gestickter Borte. [kresse, *f.*

Різовáтка, *f.* — морска, Meer-

Різóха, *f.* Kresse, *f.* (Lepidium).

Різýн, *m.* Schlächter, Raufbold; Renommist, *m.* 2) § schlechter Arzt. [*B.*

Різýха, різýля, Riedgras, *n.* (Carex).

Різцї, *pl.* rundes Werkstück zum Aushöhlen der hölzernen Löffel.

Різячкó, *n.* s. Різє.

I. Рій, *gen.* рой, *m.* Schwarm, Bienenschwarm, Bienenflug, *m.*

II, Рій, *m.* рійниця, *f.* s. Лосýня, Комьчáк, *Вол.*

Рійка, рійбá, *f.* Schwärmezeit *f.* der Bienen), Schwärmen, *n.*

Рійний, *a.* schwärmend; reich an Bienenschwärmen, günstig für B. (рік &) *adv.* рійно (в пáсїцї) *Kol.* I. 99.

Рійник, *m.* s. Розхідник.

Рійниця, рійничка, *f.* Schwarmsack, *m.* — netz, *n.*; Korb in welchen man den Bienenschwarm einstreicht, *m.*

Рійта, рóвта, *f.* Haufe *m.* Schaar, *f.* Rote, Abtheilung, *f.* *B. Нів.*

Рік, *gen.* рóку, *m.* (*pl.* роки́, лїтá. *gen. pl.* рокíв, рік: сім рік sieben Jahre) Jahr, *n.* рóку бóжого im Jahre des Herrn; так рік, рік тóму es ist jetzt ein Jahr; на без рік, на-рік, übers Jahr, künftiges Jahr; що дрýгий рік alle zwei Jahre &; з рóку в рік, від року до рóку von Jahr zu Jahr; рік від рóку, рік в рік, що рóку Jahr ums Jahr, alljährlich, alle Jahre; в рік ein Jahr später, nach einem Jahre; зійти́ з рóку в слýжбі inmitten des Jahres den Dienst verlassen; — сьвятий Jubeljahr, *n.* *Пар.*; — медовий Flitterjahr, *n.* — голóдний Missjahr, *n*; — віддавáти Todtenamt nach einem Jahre halten, s. Пóминки (в рік); 2) *pl.* рóки Landgerichtstermin, *n.*

Рікá, *f.* Fluss, Strom, *m.*

Рікля, *f.* alterthümliche Weibertracht (an der Brust ausgeschnitten) *Мл.*

Рікомéт, *m.* рікомéтиця, *f.* рікомéтнище, *n.* s. Зарíнок. [*f.* *Пар.*

Рікоплáвство, *n.* Flusschiffahrt,

Рікрóчний, (-річн), *a.* alljährlich, Jahr ein Jahr aus. *КУ.*

Рільний, *a.* Acker-, —е господáрство Ackerbau, *m.*

Рільницкий, *a.* des Ackermanns; Ackerbau-, Feldbau-. [bau, *m.*

Рільництво, *n.* Ackerbau, Land-

Ріля́, *f.* Acker, *m.* Feld, *n.*

Рімнáти, *v. a.* рíмний, *a* —но, —нéнько, *adv.* s. Рівчáти, &. [сти.

Рімувáти, *v. a.* s. Грúмати, Кля-

Рінь, рінячина, *f.* Gerölle, *n*; Schotter, *m.*; grober Flussand.

Рінда, *f.* s. Рубáтка. *Фр.*

Рінде́, *n.* abgetragone, zerfetzte Kleider; рінди́вий, *adj.* zerfetzt, zerlumpt.

Рінець *m.* *Вас.* s. Ріня́к.

Рінник, *m.* Quendelblättriges Sandkraut (Arenaria sepillyfolia).

Рінистий, рінний, *a.* mit рінь bedeckt, erfüllt; grandig. [Schuttland, *n.*

Рінисько, *n.* Grandablagerung, *f.*

Ріня́к, *m.* Rollstein, *m.* Kies, Kieselstein, *m.* Gerölle, *n.* [Gerölle.

Рінякований, *a.* wie Rollstein, als

Ріня́ний, *a.* *Гол.* III. 554. s. Рінистий.

Ріпа, *f.* (біла ріпа) Rübe, *f.* Rübenkohl. *m.* Weisse Rübe, (Brassica rapa) *B.* 2) Kartoffel, (=бурá-) *B.* 3) s. Ряпа.

Ріпáк, *m.* Rapps, Rappskohl, *m.* (Brassica napus).

Рíпати ся, Risse, Sprünge bekommen, -rissig werden, s. Порéпати ся.
Рíпáчине, *n. B.* Stengel des piпáк.
Рíпачийско, *n.* das Feld, wo piпак gepflanzt wurde, *B.*
Рíпений, *m.* ein Kuchen aus Kartoffeln u. Kukuruzmehl. *B.*
Рíпиця, *f.* s. Piпак. 2) — рíльнá Ackerrettig, Hederich, Heerk, *m.* (Raphanistrum segetum). 3) Schwanzrübe, Schweifrübe, *f.*
Рíпка, *f. dim.* s. Piпа; куóк-рíпка Trinkglas in Form einer Rübe *Кч.* 43.
Рíпаниця, *f.* Synapta. *B.*
Рíпляткa, ґáвязка, *f. B.* (Echinospermum lappula).
Рíпний, *m.* Arbeiter im Naphtastollen (*vgl.* рупá) & 2) Bluthänfling, *m.* (Fringilla cannabina) *B.*
Рíпний цкий, *a.* des рíпник.
I, Рíпниця, *f.* Arbeiterin beim Herausschaffen des Petroleum u. drgl. 2) s. Мазнíця.
II. Рíпниця, *f.* s. Гíрчиця.
Рíповáтий, *a.* rübenförmig.
Рíпочка, *f. dim.* s. Piпа.
Рíпяк, (-ях) piпéх (éх), *m.* Gemeine Klette. (Lappa vulgaris).
Рíпячóк, *m.* Leberklette, *f.* (Agrimonia eupatoria).
Рíса, рáса, *f.* Falte, *f.* piси розпустíти entfalten. рíсй *pl. R.* 43. *Ol.* 5. üppiger Schmuck des Hochzeitskranzes; Wa 5 вінáць з рíсами. 2) Wasserfaden, *m.* (Conferva).
Рíсити, рéсити (*B*), рíсувáти, *v. a.* in Falten legen, falten; — ся sich in Falten legen, in F. herabfallen.
Рíска, *f.* Wasserlinse, *f.* Entenflott, *n.* (Lemna), 2) Pfropfreis, *n.* 3) *dim.* s. Росá. Tautröpflein, *n.*
Рíсяк, *m.* Rohrkäfer, *m.* (Donacia) *B.*
Рíснецевáтий, (-ниц-), *a.* gewimpert.
Рíсний, *a.* häufig, zahlreich; reichlich, dicht.
Рíсний, *m.* Sonnenthau, *m.* (Drosera).
Рíсниця, *f.* Augenwimper, *f.*
Рíсно, *adv.* faltig, faltenreich. 2) reichlich, dicht.
Рíснотá, *f.* Fülle, Dichte, Dichtheit, *f.* Menge, Reichlichkeit, *f.* reichlicher Erfolg.
Рíсовáтий, *a.* wimperig. *B.*
Рíсочка, *f.* (різочка?) *Не* (*МБ.* 16) Schnitt, *m.* Stück, *n.* 2) *dim.* s. Росá.
Рíст, *gen.* рóсту, *m.* Wachsthum, *n.* Wuchs, *m.*; Taille, *f.*
Рíсти, *v. a. Оц.* гр. 98 s. Стрíгти.
Рíстий, *f.* Vegetation, *f. B.* [*m. МШ.*
Рíстóк, *m.* Spross, Trieb, Schössling,
Рíсточки, *pl. dim. Ме.* 2. Wuchs, *m.* Gedeihen, *n.*
Рíт, *m. К.* s. Рот.
Рíта, *f.* s. Рíйта.
Рíти, *v. n.* fliessen.
Рíтниця, *f.* Ackersternkopf, *m.* (Knautia arvensis). *Нар.* [stickerei.
Рíцькі, *pl.* Art Muster der Leinen-
Рíч, *f.* Sache, *f.* Ding, *n* Gegenstand *m.* That, Handlung *f.* Geschäft, *n.* Pflicht, *f.* недóвга річ keine schwere Sache, leicht *Ос.* (61) IV. 34; — подíйна Erbstück, *n. Нар.* от и в тому́ річ darum geht es eben hauptsächlich, es liegt daran h. *ВЕ.* 2) Rede; Sprache *f.* Inhalt, Text, *m.* — изнáти= почáти мову *Н.* 253; на сю річ auf d. Thema, + *М.*; річей зостáти ся, лишити ся *Р.* II. 138. die Sprache verlieren.
Рíчéвий, *a.* gegenständlich, Sachen —; sachlich, real; inhaltsreich.
Рíчéвість, *f.* Gegenständlichkeit, *f. Нар.*
Рíченька, -ечка, *f. dim.* s. Piчá.
Рíчивість, *f.* Wohlredenheit, *f.*
Рíчиско, -чище, *n.* (verlassenes) Flussbett, *n. P.* I. [inhaltsreich, *Нар.*
Рíчистий, *a.* flussreich. *Нар.*; 2)
Рíчка, *f.* Fluss, *m. К.*; *dim.* s. Piчá.
Рíчковий, *a. М.* II. 74. Fluss-.
I. Рíчний *a.* Fluss-; 2) concret, sachlich *Нар.*; 3) beredt, beredsam.
II. Рíчний, *a.* jährlich, Jahres-, jährig.
Рíчниця. *f.* Jahrestag, *m.* Jahresfest, *n.*
Рíчність, *f.* Beredsamkeit, *f.*
Рíчний, *pl.* річнáта, *n.* ein jähriges Thier. s. Рíчняк.
Рíчняк, *m.* Jährling, *m.*
Рíччина, *f. КУ. dim.* s. Piчка.
Рíшéнець, *m. Кв.* Entscheidung, *f.* Beschluss, *m.* entscheidende Thatsache, *Ст.*
Рíшене, *n.* Entscheidung, *f.* Entschluss, Beschluss, *m.* Erledigung, *f.*

Рішетчина, *f.* s. Решетина.
Рішиво, *adv.* entschieden, fest, *Зг.*
Рішильність, *f.* Entschiedenheit, Festigkeit, Entschlossenheit, *f. ВШ.*
Рішимість, *f.* Entschlossenheit, Standhaftigkeit, Entschiedenheit, Gefasstheit, *f.*
Рішинець, *m. Ал.* Entscheidung, *f.* Beschluss, *m.*; 2) *Ос.* (61) IX. 179, Resultat, Ergebnis, *n.*
Рішити, рішати, *v. a.* entscheiden, schlichten, ein Urtheil fällen od. sprechen, den Ausspruch thun; beschliessen, e. Beschluss fassen; erledigen; 2) auflösen, beantworten. *P.* II. 49, zurücklassen; 3) vergeuden *Ке.* II. 257; — ся entschieden werden, sich entschiessen, e. Entschluss fassen; — чого́ sich einer Sache begeben; *prtc.* рішений, entschieden, erledigt, ausgemacht.
Рішучий, рішущий, *a.* entscheidend. [*Фр.*
Рішучість, *f.* Entschiedenheit, *f.*
Ріще, *n.* Reisig, Reissholz, *n.* Ruthen, *pl.*
Ріщик, *m. Ос.* (62) I. 52.?
Роб, *m. plur.* робо́и *Ч.* III. 82 das abgesondert stehende Paar im Spiele Хре́щик; 2) *pl.* Angelegenheiten, *pl. Ос.* (62) I. 60. [Arbeiterin, *f.*
Робба, *f. Н.* 47. Sklavin, Dienerin,
Робак, *d.* робачо́к, *m.* Wurm, *m.*; *pl.* робаки́ s. Глиста́.
Робачковатий, *a.* wurmförmig.
Робиня, *f. Ст.* s. Рабиня.
Робити, *v. a.* arbeiten; thun, machen; verfertigen; — поле, bebauen *Фр.*
Робільний, *a.* Fabriks-. *sbst.* -ник, *m.* Fabriksherr, Fabrikant, *m. Пс.*
Робільникувати, -ничати, *v. a.* herstellen, fabricieren.
Робільня, *f.* Fabrik, *f. Пс.*
Робінечко, *n. dim.* s. Робо́лене (Робіне) *Ч.* III. 109.
Робітка, *f. dim.* s. Робо́та.
Робітний, *a.* arbeitsam; fleissig; 2) — Arbeits-, — день Arbeitstag, Werkeltag, Werktag, *m.* s. Робучий.
Робітник, *m.* Arbeiter, *m.*; -ниця, *f.* — in, *f.* Taglöhnerin, Arbeitsfrau, *f.*
Робітність, *f. Кл.* Emsigkeit, *f.* Fleiss, *m.* [stätte, *f.* Laboratorium, *n.*
Робітня, *f.* Arbeitszimmer, *n.* Werk-
Робкатий, робковатий, *a.* benarbt, narbig, s. Рябий.
Робо́лене, *n.* Arbeit, *f.* Thun, Herstellen, *n.*; 2) s. Кисне́не, Guhr, *f.*
Роблятн, *v. a.* viel wiederholt arbeiten.
Робок, gen. робка́ (руббк) *m.* Narbe, *f.*
Ро́бом, *adv.* auf die Art. *Пс.*
Робо́та, *f.* (роб, *m.* ро́ба, *f. Зак. Пс.*) Arbeit, Leistung, *f.* Geschäft, *n.* Beschäftigung, *f.*; — майстерска Meisterarbeit, *f.* Meisterstück, *n.*; — кроснева Rahmnähterei, *f.*; — в запе́рті, під запором Clausurarbeit, *f. Пар.*; — (у пчіл) Wadenbau, *m.*; — набирана eingelegte Arbeit, *Пар.*; 2) Façon, Art u. Form der Arbeit.
Роботати, *v. a. M.* arbeiten.
Роботизна, *f.* Frohndienst, *m.* Frohnarbeit, Frohne, *f.*
Роботиця, *f. gew. pl.* Frohnarbeit, *f.*
Роботливий, (-ітл-), *a.* emsig, arbeitsam. [s. Робітниця.
Роботуха, (-юха), *f.* Arbeiterin, *f.*
Роботяга, *m.* der Arbeitsame *P.* I. rühriger Arbeiter, *III.* I. 281.
Роботящий, (-чий), *a.* arbeitsam, fleissig, Arbeits-. [Arbeits-.
Робочий, *a.* zur Arbeit bestimmt,
Робурні, *pl. Ч.* V. 1142.?
Робучий, *a.* s. Робочий. [sigkeit, *f.*
Робучість, *f.* Arbeitsamkeit, Em-
Ро́вень, ро́вінь, *f.* Ebene, *f.* Flachfeld, Flötz, *n.* Gefilde, *n.*; Spiegel, *m.* Niveau, *n.*; — водяна́ Wasserpass, *m. Пар.*
Ровенистий, *a.* fast flach, eben, *У.*
Ровесний, *a.* im gleichen Alter, gleichjährig; *adv.* -но gleichzeitig *ОЕ.*
Ровесник, *m.* Altersgenosse; Zeitgenosse, *m.* -ниця, *f.* — in, *f.*
Ровець, gen. рівця́, ро́вчик, *m.* Grübchen, Grüblein, *n.* kleine Rinne.
Ро́вта, *f.* Abtheilung, Militärabtheilung (zur Verfolgung der опри́шки); ро́вту зо́ивати zusammenbringen, formieren, s. Ро́та, Рі́йта. [aegyptiacus).
Рогавиця, *f.* Hornviper, *f.* (Cerastes
Рога́н, *m.* Kriegshorn, *m.*
Рогатизна, (-йна), *f.* Hornvieh, *n. K.*
Рога́тий, *a.* gehörnt, Horn-; mit (grossen) Hörnern; -силлоґізм *Не.* Syllogismus cornutus; 2) eckig.
Рогатина, *f.* Jagdspiess, *m.*
Рогатиця, *f.* Hornfisch, *m.* (Bali-

stes vetula). [Sperre, Barriere, *f.*
Рогáтка, -áчка, *f.* Schlagbaum, *m.*
Рогáч, *m.* Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus), *Пол.*; 2) Männchen vom Edelhirsch; 3) Attrib. des Ochsen; 4) Feuergabel, *f.* ein Werkzeug zum Hervorheben der Töpfe aus dem Ofen, *P.* I. 3.
Рогáчики, *pl.* Art Muster der Leinenstickerei, *ГБ.* [2) Hornhaut, *f.* *Ил.*
Рогíвка, *f.* Fischbein, *n.* Barte, *f.*;
Рогівнйк, *m.* -йстий, der echte Johannisbrodbaum (Ceratonia siliqua) *Вол.*
Рогівнй, *f.* Mundstück aus Horn am Dudelsack.
Рогíз, рогóз, *m.* -óза, Scirpus palustris, *Піс.*; 2) Typha angustifolia, *Піс.*
Роговáтий, *a.* hornig, hornartig.
Роговéць,(-йк), *m.*Hornstein,*m.Вол.*
Рогóвий, *a.* hörnern; 2) Horn-; -á худóба Hornvieh, *n.* роговé *s. a. n.* † Art Abgabe vom Hornvieh.
Роговйця, *f.* Hornhaut, *f.* [nig.
Роговíт, тур-, *КУ.* II. 34. starkhör-
Роговнйк, *m.* Hornarbeiter, *m.*
Рогóжа, *f.* Matte, *f.*
Рогóженьок, *dim.* *m.* Attrib. des місяць, von dem sichelförmigen („gehörnten") Monde, nur im *Vocat.*
Рогóжка, *f.* рогóжина, *f.* Flechte Binse, (Scirpus lacustris), *f.*; 2)Matte, *f.*
Рогóжник, *m.* Mattenflechter, *m.*
Рогозóвий, *a.* aus Schilf od. Binsen.
Рогонóс, рогýн, *m.* Hahnrei, *m.Пар.*
Рогýлька, *f.* s. Водорíшник.
Рогýля, *f.* e. Kuh mit grossen Hörnern; 2) *pl.* рогулї eiserne Mistgabeln, s. Ґрáлї.
Рóда, *f.* *W.* s. Прирóда.
Родáк, *m.* Verwandter, *m.* *Mi.* II. 242
Рóджене, *n.* Erzeugung, Zeugung, *f.*; Gebären, *n.*
Родзйнок, *m.* Rosine, *f.*
Родйво, *n.* *Ч.* II. 564. Gebärzeit, Geburt, *f.* на родйні bei der Geburt.
Родйлець, *m.* s. Рóдич, родйтель
Родйля, *f.* *Сб.* I. 351. Gebärerin, Wöchnerin, *f.* *Др. с.* 377.
Родймець, *m.* Landsmann, Mitbürger, *m.* scherzweise: Teufel, *m.* *Ал.*; 2) Epilepsie, *f.* *Піс.*
Родймий, *a.* angeboren, vaterländisch; von Geburt aus, *Н.* 4. значóк: — Muttermal, *n.* родймее *s. a. n.* das Angeborene, Muttermal, *n.* *Ос.* (62) VIII. 14.; 2) s. Урожáйний.
Родйчість, *f.* Fruchtbarkeit, Ertragsfähigkeit, *f.* *Госп.* 54.
Родймка, *f.* Muttermal, *n.*
Родйна, *f.* Familie, *f.* Verwandte, *pl*; 2) Geburtsort, *m.* Heimat, *f.*; 3) seinesgleichen женй ся з своéю родиною (Volkslied).
Рóдйни, (*dim.* родйнки *Н.* 184), *pl.* Niederkunft, Entbindung, *f.*; 2) Geburtsfest, Wiegenfest, *n.* Geburtsfeier, *f.* *Kol.* I. 208. [Familien; heimatlich.
Родйнний, родйній, *a.* Geburts-;
Родйнність, *f.* Verwandtschaft, *f.*
— крéвна Blutsverwandtschaft, *f.* *К.*
Родйньство, *n.* s. Родйнність. *Др.*
Родйтель, *m.* Erzeuger, Vater, *m.* *pl.* родйтелї, (родйльцї *Піс.*) Eltern, *pl.* *M.* II. 161. [*f.* *Пу.*
Родйтелька, *f.* Gebärerin, Mutter,
Родйтельский, *a.* elterlich; väterlich.
Родйти, *v.* *a.* gebären, niederkommen; — ся geboren werden, zur Welt kommen; *prtc.* родйвший ся по смéрти вітця der Nachgeborene, Posthumus, *m.*
Рóдич, *m.* Erzeuger, Vater; *pl.* 1) рóдичі die Eltern; 2) *P.* I. 74. leibliche Brüder; 3) Verwandte *pl.* 77.
Рóдичка, *f.* Gebärerin, Schöpferin, *f.* *Мог.*; 2) Verwandte, *f.*
Рóдич, *m.* Landsmann, *m.*
Родїля, *f.* Gebärerin, Wöchnerin, *f.* Erzeugerin, *f.* *Пар.*
Родайний, *a.* fruchtbar.
Рóдний, *a.* s. Плодний.
Родник, *m.*Quelle,*f* *C.*I.50.II.13.*Гол.*
Родня, *f.* *Ч.* IV. 580. s. Родйна.
Родовйводи, *pl.* Ahnenableitung, *f.* Ahnentafel, *f.*
Родовий, *a.* Geburts-, Geschlechts-; Stamm-, -а земля *Кн.* 198 zum Geschlechte, zur Familie geh., erbeigen, erblich; -é прáво Ahnenrecht, Erbrecht, *n*; 2) zeugend, Zeugungs-, (член).
Родовйк, *m.* Landsmann, *m.* +*Б.*; 2) Familienhaupt, *n.* *К.*
Родовйтий, *a.* Leib; 2) s. Родймий; 3) von vornehmem Geschlecht.
Рóдовище, *n.* Geburtsort, *m.* *P.* I.
Родовíд, gen. -óду, *m.* Geschlechts-

register, *n.* s. Родопúсь.

Родовлáсний, *a.* allodial, freieigen, -е добрó Allodialgut, Freigut, *n.Пар.*

Родопúсь, *f.* Genealogie, *f. adj.* родопúзний, genealogisch.

Родослóвний, *a.* -дéрево, тáблиця & s. Родопúсний.

Родувáти, *v. a.* generalisieren, *Пл.*

Родю́чий, (-ющий), *a.* fruchtbar.

Родю́чість, *f.* Fruchtbarkeit, Ertragsfähigkeit, *f.*

Роєвúй, *a.Не.* (*Пр.*IX.98) -á сýкня?

Роєвнúк, (-івн-), *m.* Hauswurz, *f.* Hauslauch, *n.* (Sempervivum tectorum),

Рóж, *m.* Roggen, *m.* [*Вол.*

Рóжа, *f.* Rose, *f.* (Rosa); -дúка Feldrose, Hundsrose, *f.* (R. canina); -чóрна, Pappelrose, *f.* Stockrose, *f.* (Althea rosea); -столúста Centifolie, Gartenrose, *f.* (R. centifolia); 2) Rosette, *f.* (als Verziehrung); 3) рожа, ружа, Rothlauf, *m.* heiliges Feuer, Entzündung der Oberhaut, *f.* (Erysipelas).

Рóжай, *m. Макс. п.о.п.* 13. Gedeihen, Leben, *n.*

Рожáна, *f.* röthliche Kuh.

Рожáнка, *f.* (Rhodiola rosea). *B.*

Рожáти, *v. a. K.* s. Родúти.

Рожéвий, рожáний, рожóвий, *a.* Rosen-; 2) rosig, rosenfarben.

Рожевíти, *v. n.* sich rosig röthen.

Рожеквíтка, *f.* Rose, *f. Ф.*

Рожéн, *gen.* ріжнá, *m.* Bratspiess, *m.*; 2) s. Грáблиско.

Рóжень, *gen.* рóжня, *m.* s. Вúла; 2) *pl.* рóжнї vier dicke Stöcke an den Schlitten angebracht um an diese Wagenleiter & anzubinden.

Рожéниця, *f.* Wöchnerin, *f. Др.*

Рожéночка, *f. dim.* s. Рóжа, *KC.* (83) II. 368. [(Rosiflorae)

Рожецвíті, *pl.* Rosenblütige, *pl.*

Рóжечка, *f.dim.* Röschen, *n.*s.Рóжа.

Рожíвка, *f. Ч.* IV. 280. s. Рóжечка.

Рожíвний, *a. Me.* 300. Rosen —.

Рóжки, *pl.* Johannisbrod, *n.*; 2) Mutterkorn, *n.* (Sclerotium clavus). *Ніс.*

Рожковéць, *m* Johannisbrodbaum, *m.* (Ceratonia siliqua).

Рóжник, *m.* Antennularia, *B.*

Рожóк, *m. dim.* s. Ріжóк.

Рожóний, *a.* leiblich; 2)geboren, *Ніс.*

Рожопéрстий, *a.*rosenfingerig, *K.л.*

Рожоýстий, *a.* mit dem rothen Mündchen, mit dem Rosenmündchen, *BIII.*

Роз-, als Praefix in Wortzusammensetzungen bezeichnet: 1) die Trennung, wie auch das Vollziehen der Handlung an verschiedenen Orten und in verschiedenen Richtungen; 2) Verstärkung; 3) Anfang. *Mi.* IV. 242. 243.

Розáлія, *f.* Caragana. *B.*

Розбáбка, *f. Д. с.* 398. e. Gattung der Бáбка (Ворóжка).

Розбагáти, u. — ся s. Забагáти.

Розбáйкувати, (-бáйкати), *v. a.* § когó u. комý що abwendig, abgeneigt machen, abrathen, ausreden.

Розбайбрити ся, (розма-, розмагор-), *II.* 67. sich viel ausnehmen, sich gebahren. [dern kommen.

Розбалáкати ся, recht ins Plau-

Розбáлувати, *v. a. gr. C.* I. 25. verzärteln, verziehen.

Розбáрвити, *v. a.* entfärben, *Пар.*

Розбáркати, *v. a.* e. Verzagenden, Verzweifelnden Muth, Trost zusprechen; — ся sich zerstreuen, *Ф.* [*f.ОП.*

Рóзбач, *f.* розбáче, *n.* Verzweiflung,

Розбентéжити, *v. a.* auseinanderwerfen, — wühlen.

Розбестúти, *v.a.*s.Розпестúти, *Ст.*

Розбéстия, *m. Ч.* V. 410. Erzschelm, *m.* Bestie, *f.*

Розбéштувати, *v. a. Oc.* (62) I. 72. zum schmählichen Verfall bringen, verderben; — ся s. Розледащíти.

Розбипáч, *m. Га.* I. 139. der auseinanderschlägt, -reisst.

Розбúрання, *n.* Auseinandernehmen, Absondern, Abtheilen, *n.*; Auseinandersetzung, *f.*

Розбирáти, *v. a.* auseinandernehmen, auflösen, zergliedern; 2) aus-, entkleiden; 3) analysieren, kristisieren, untersuchen, mustern; 4) begreifen, verstehen, +*M.*; 5) — соóї sich erkühnen, sich viel erlauben; 6) *impers.* розібрáло менé hat mich ausser sich gebracht; *b)* vom krank werden.

Розбирáч, (-бір-), *m.* Zerleger, Anatom, Untersucher, *m. T.*

Розбитé, *n.* s. Розгрóма.

Розбúти, розбивáти, *v. a.* zerschlagen, einschlagen, zerschmettern; auseinandertreiben; — на дорозї, на мóри

Strassenraub, Seeraub treiben; 2) ausbreiten, aufschlagen, табóр, намéт ein Lager, ein Zelt aufschlagen; 3) in der Wette zuschlagen *C.* I. 102; — ся sich — 1); 2) sich eitern.

Розбитки, *pl.* корабля, Wrack, *n. Пар.*

Розбитний, *a. Ос.* (61) VII. 14.?

Розбишáка, *m.* Räuber, Strassenräuber, *m.*; muthwilliger, ausgelassener Mensch.

Розбишáцький, *a.* räuberisch.

Розбишáцтво, *n.* Räuberei, *f.* Raub, Strassenraub, *m.*

Розбишáчиха, *f.* Räuberweib, *n.*

Розбишівна, *f.* Räubermädchen, *n*

Рóзбіг, *m. T.* Auseinanderlaufen, *n.*; 2) Anlauf, *m.*

Розбігáти ся, розбічи ся, auseinanderlaufen, — gehen, sich verlaufen; durchgehen; 2) ins Laufen kommen, Anlauf nehmen.

Розбігнýти ся, s. Розтопити ся.

Розбігóвиско, *n.* Auseinanderlaufen, *n.* [divergierend.

Розбіжний, *a.* auseinanderlaufend,

Розбіжність, *f.* Auseinanderlaufen, *n.* Divergenz, *f. T.*

Розбій, *gen.* -бію, *m.* Raub, Strassenraub, *m.* Räuberei, *f.*; 2) *met.* Räuber, *m. Б.* [*m.* Räuber, Wegelagerer, *m.*

Розбійник, (*dim.* розбійничок).

Розбійництво, *n. Ог.* Räuberei, *f.*

Розбійниця, *f.* Raubmörderin, *f.*

Розбійничий, *a.* Raub-, Räuber-.

Розбійский, *a. Ч.* V. 737. s. Розбійничий. [berei, *f.* Mord, *m.*

Розбійство, *n. Ст.* Raub, *m.* Räu-

Розбіль, *gen.* -бóлу, *m.* Erkrankung, *f.* das schwere Erkranken.

Рóзбір, *gen.* -бóру, *m.* Zerlegen, *n.* Zergliederung, Auseinandersetzung, Analyse, Untersuchung, Kritik, *f.*; Absonderung, Scheidung, Sortierung, *f.*; 2) Unterschied, *m.* Wahl, *f.*; 3) Eigenart, Gattung, *f.* Schlag, *m. ОП.* [*Term.*).

Рóзбірка, *f.* Auflösung, *f.* (*musik.*

Розбірний, *a.* verständig, systematisch, ordentlich *ОП*; — *adv.* -но, deutlich, präcis, +*Б.*

Розбірниця, *f.* Analytik, *f. Пар.*

Розбірничий, *a.* analytisch, *Пар.*

Розбірчивість, *f.* Delicatesse, *f. Пар.*

Розбісити ся, розбісувáти ся, wüthend, rasend, toll werden; ausgelassen werden.

Розбісóцький, *Ч.* V. 1012. розбісóвский, *a. augm.* teuflisch, s. Бісóвский. [verkünden, *Кн.*

Розблаговістити, *v.a.* allgemein

Рóзблеск, (-иск), *m. Фр.* strahlender Glanz, Schein, *m.*

Розблéскувати ся, erglänzen.

Розбóвтати, *v. a.* umrühren, einrühren, umschütteln, abquerlen; verunreinigen.

Розбóвток, *m.* ein Ei, dessen Weisses u. Dotter durcheinandergerührt sind; ein unbefruchtetes Ei; 2) trübe Mischung *К.*

Розбогатіти, *v. n.* reich werden.

Розбóла, *f. Гол.* III. 383. Ursache, Anfang des Schmerzes; Schmerz, *m. Kol.* II. 123. [kranken.

Розболіти ся, krank werden, er-

Розбóр, *m.* Kategorie, *f.*

Розбóрка, *f.* Scheiden, Sortieren, *n.*

Розбóркати, *v. a.* Розкинути.

Розборóвий, *a.* Theilungs —, „*Пр*". VIII. 70. *Ив.* [*n.* (Streitender).

Розборóна, *f.* Auseinanderbringen,

Розборонити, -нити, *v. a.* auseinanderbringen (Streitende).

Розбóрсати, *v. a.* *aufknacken, *П.*

Розбрáнячко, *n. dim. Ч.* V. 623. Schlägerei, Misshandlung, *f.*

Рóзбрат, *m.* Bruch mit jmdm, *m.* Aufhebung der Freundschaft, *f.* Trennung, Entzweiung, *f.*

Розбратáти, *v. a.* verfeinden, entzweien; — ся з кимóсь sich entzweien, mit jmdm brechen, jmdm die Freundschaft aufkündigen.

Розбрехáти, *v. a.* ausschwatzen, -klatschen, -plaudern.

Розбрикáти ся, ausgelassen sein, übermüthig werden; scheu werden.

Розбрести, розбродити, *v. a.* auf etw. treten, etw. zertreten; — ся sich zerschlagen.

Рóзбрід, *m* в рóзбрід, zerstreut, *Фр.*

Розбрідний, *a.* всестóронно — allseitswendig, *В.*

Розбрóвна, *n.* Entwaffnung, *f.*

Розбростити ся, seine Knospen öffnen, *Зг.*

Розбувáти ся, розбýти ся, *Ме.* 240. s. Роззувáти ся; 2) sich frei wo ausbreiten, sich bequem, geräumig machen; gemächlich wohnen, leben.

Розбудúти, розбýджувати, *v. a.* wecken, auf-; — ся, erwachen.

Розбурикáти, *v. a.* umstürzen, zerstören, auseinanderwerfen; *subst.* розбурúкане, *n.* Zerstörung, *f.*

Розбýрити, *v. a.* zerstören, demolieren.

Розбутíти, *v. n. У.* ausgellassen werden, ausarten.

Розбухáти, розбýхнути, *v. n.* aufquellen, *Под.*; schwellen, strotzen; *adj.* розбýхлий, aufgequollen, *Под.*

Розбушóвувати ся, auseinanderwerfen; sich breit machen.

Розбуя́ти, u. — ся, übermüthig werden; ausschweifen, lustig leben, ausgelassen sein; 2) schön gedeihen, wachsen (v. Gewächsen).

Рóзваг, *m.* Bedächtigkeit, Behutsamkeit, *f.* з рóзвагом bedächtig, behutsam.

Розвáга, *f.* Erwägung, Ueberlegung, Besonnenheit, *f.*; 2) Beruhigung, Erleichterung; Zerstreuung, Unterhaltung, *f. I. C.* 45. *Ос.* (61) IX. 43.

I. Розвáдити, *v. a. Кв.* I. 171. s. Розвáжити, beruhigen.

II. Розвáдити ся, *pol.* in Zwist gerathen, uneinig werden.

Розвáжане, (-жене), *n.* Betrachtung, Erwägung, *f.* das in Betrachtziehen, s. Розвáга.

Розважáти, розвáжувати, розвáжити, *v. a.* erwägen, betrachten, in Betracht ziehen; 2) abwägen, abwiegen; 3) кого́, trösten, beruhigen.

Розвáжливий, *a.* beschwichtigend; bedächtig, *ВБ.*

Розвáжний, *a.* besonnen, bedächtig, bedachtsam, überlegt.

Рóзвáл, *m. КУ.* Trümmer; *pl.* розвáли, *Мл.*

Розвáлина, *f.* Einsturz, *m.*; *pl.* розвáлини Trümmer, Ruinen, *pl.*

Розвалúти, *v. a.* auseinanderwerfen, zertrümmern, zerstören, niederreissen; zerschlagen: гóлову комý; — ся auseinanderfallen, — gehen, *Ш.* I. 47; einstürzen; 2) müssig daliegen, faulenzen, der Länge nach hingestreckt liegen.

Розвалúще, *n.* Abgrund, *m.* Kluft; Ruine, *f.* У.

Рóзвальнї, *pl.* Art grosser Schlitten.

Розвальнувáтий, (-вúльн-), *a.* breit gespreizt, b. gestreckt, +*М.*

Розвáля, *n. pl.* s. Розвáлини, *Мл.*

Розвалю́жений, *a.* ausgelassen.

Рóзвар, *m.* siedende Brühe, *У.*; 2) s. Яóчáнка.

Розварúти, розвáрувати, *v. a.* durchkochen; gar, weich kochen; 2) erhitzen, *Кух.*

Розвéдене, *n.* Anzucht, *f.*; 2) Trennung, *f.* Resolvieren, *n.* s. Рóзвід.

Розвеличáти ся. grossthun, prahlen; übermüthig, eingebildet werden.

Розвельмóжити ся, *КУ.* sehr mächtig werden.

Розвередúти, розвéрджувати, *v. a. С.* I. 246. die Wunde aufreissen.

Розвередувáти ся, ausgelassen sein, rasen; ausser sich kommen; rasend werden, *Піс.*

Розверечú, *v. a.* auseinanderwerfen; 2) theilen.

Розвернýти, розвертáти, *v. a.* auseinanderwerfen; aufrollen, entrollen, entfalten; — ся sich ausbreiten, s. Розвалúти ся 2).

Розвéрстий, *a.* geöffnet, aufgethan.

Розвертїти, розвéрчувати, *v. a.* aufbohren, grösser bohren; 2) *Ме.* 210. auswickeln.

Розвеселéнький, *a.*-і óчи *Л.* 161. freudenvoll, frohsinnig.

Розвеселúти, розвесéлювати, розвеселя́ти, *v. a.* erheitern, aufmuntern, fröhlich machen, ergötzen; — ся recht lustig, froh werden.

Розвéсниця, *f.* s. Ровéсниця. *Kol.* II. 117.

Розвéсти, розводúти, (-вóджу, -вóдити), *v. a.* führen, anzeigen, anweisen, verlegen; 2) auseinanderbringen, schlichten (Streitende); 3) сад, пáсїку, ґаздівствó & pflanzen, anlegen, auf-, grossziehen; gründen; fortpflanzen; огóнь anlegen, anmachen, aufschüren; 4) * — комý щось auseinandersetzen, erklären; Vorstellungen machen; — (тóску) *КС.* VIII. 269. lindern, beschwichtigen; 5) verhätscheln, *prtc.* розвéдений ausgelassen; 6) verführen, розводúчий дївчáта (*prtc.*) Mädchenverführer, *m. Пар.*; — ся sich aufthun, aufgehen, рукá розвéла ся ist aus dem Gelenk gegangen; 2) з ким sich scheiden, sich scheiden las-

sen; 3) розводити ся над чим sich über etw. auslassen, Langes und Breites sagen.

Розвиднїти, -йти ся, *gew. impers.* розвиднює ся der Tag bricht an, es tagt, es wird hell.

Розвиканий, *a. Ру.* entwöhnt.

Розвикнути ся, *I.C.* 61 sich entwöhnen.

Розвилити, (-люю, -люєш), *v. a.* [gabelförmig spalten.

Розвинене, *n.* Entfaltung, Entwickelung, *f.*

Розвинути, розвити, розвивати, *v. a.* aufwickeln, aufrollen, auseinanderwickeln, abwickeln; entfalten, entwickeln, e. Beweis ausführen.

Розвирювати ся, s. Розтягати ся; *prtc.* розвирений, ausgestreckt.

Розвиткóвий, *a.* sich entwickelnd, genetisch, *Се.*

Рóзвиток, *m.* Entwickelung, Entfaltung, Ausbildung, *f. Ha.*

Рóзвід, *gen.* -óду, *m.* Scheidung, Ehescheidung, *f.*; 2) Ueberlegung, Unterscheidungskraft, и голові; Erklärung, Auskunft, *f.* — дáти голові Rath schaffen *Kol.* II. 157; — дáти чомýсь gut etw. anordnen u. ausführen, *Ф.*; — s. Розвідини. [heit, Zügellosigkeit, *f.*

Рóзвідь, *gen.* -еди, *f.* Ausgelassen

Розвідати, розвідувати, *v. a.* nachforschen, auskundschaften, recognoscieren, durchstreifen; — ся sich erkundigen, Erkundigung einholen; з кимóсь *Кв.* I. 77. die Sache mit jmdm verhandeln.

Розвідини, рóзвіди, *pl.* Nachforschen, Nachfragen, *n.* Erkundigung, Kundschaft; Auskundschaftung, *f.*

I. Рóзвідка, *f.* Recognoscierung, Auskundschaftung, Untersuchung, Nachforschung, *f. pl.* рóзвідки *Cm.* Kundschaft, Recognoscierung, *f.* s. Розвідини.

II. Рóзвідка, *f.* die Geschiedene.

Розвідний, *a.* auflösend, lindernd. *B*; Scheide —, *K.*; 2) розвідний, *a.* luderlich. [Розлучниця.

Розвідниця, *f.* s. Рóзвідка; 2) s.

Розвідчик, *m.* Kundschafter, *m.*

Рóзвій, -бю, *m.* Entwickelung; Katastrophe, *f. Пар.*

Розвійний, *a.* verwehbar, vom Winde leicht auseinander zu bringen, *Фр.*

Розвінчати, -чувати, *v. a.* den (Braut-) Kranz auflösen, abnehmen; die Ehe scheiden; 2) die Krone entreissen, *I.* II. 101; — ся von d. Ehescheidung.

Рóзвір, -óру, *m.* Hohlweg, *m.* Schlucht, *f.* Engpass, *m.*

Розвірити, (-ірюю, -ювш), *v. a.* кого́ jmdm den Glauben benehmen, *Кн.*

Розвістити, *v. a.* ausblasen, ausposaunen; — ся bekannt werden.

Рóзвіт, *m. K.* Verzweigung; Episode, *f.*

Розвітвити ся, (sich) verzweigen.

Розвітвлене, *n.* Verzweigung; Fortpflanzung, *f. OB.* [ästig, verzweigt, *B.*

Розвітистий, розвітний, *a.* stark

Розвішати, розвішувати, *v. a.* hier u. dort aufhängen; -ушї *Кн.* 137. aufmerksam zuhören, die Ohren spitzen.

Розвішний, *a.* -е дéрево, ausgebreitet, verzweigt.

Розвіяти, розвівати, *v. a.* auseinander-, verwehen; ausblasen; zerstäuben; 2) aufschwelgen.

Рóзвлать подéрниця, *f. B.* Ackerschmiele, *f.* (Aira caespitosa). [*m. Пар.*

Рóзводень, -дня, *m.* Ausschweifling,

Розвóди, *pl.* Weitschweifigkeit, *f. Cm.*; 2) Stickmuster, *n. Кв.* I. 112. II. 328.

Розвозити, розвéзти (-óжу, -óзиш), *v. a.* verführen, herumführen; — ся ausgelassen werden; *prtc.* розвéзлий ausgelassen, zügellos, muthwillig.

Розволїкати, розволїчи, (-áю, -áєш), *v. a.* dehnen, ausdehnen; schleppend reden. [entkleiden, ausziehen.

Розволїкнути, *v. a.* auskleiden,

Розволóка, *f.* Weitläufigkeit, Ausdehnung, *f.*; 2) *pl.* розволóки vieles Hin- u. Herschleppen, Schlendrian, *m.* піти у розволóки Vagabund werden.

Розвóля, *f. Cm.* volle Freiheit.

Розвóра, *f.* Sperrbaum (am Wagen), *m.* Langwagen, *m.*

Розворóвувати, *v. a.* вiз mittelst der розвóра verlängern, auseinanderziehen, *Ч.* VII. 403.

Розворóтний, *a.* verkehrt, verdorben; 2) freigebig, verschwenderisch.

Розворóтність, *f.* Verkehrtheit, *f.*; 2) Freigebigkeit, *f.*

Розвохчити, *v. a.* anfeuchten, durchfeuchten; розвóхкнути (-хнути), *v. n.* feucht werden. [dung, *f.*

Розвязане, *n.* Lösung, *f.*; 2) Entbin-

Розвязати, -зувати, *v. a.* auf-

binden, lösen, auflösen; розвязáла ся рукá bekam Rheumatismus; 2) auseinandersetzen; definieren; 3) entbinden, коли Бог мене розвяже wann mich Gott entbinden lässt. *Ч.* II. 353; — ся losgehen.

Рóзвязка, *f.* Entwickelung, *f.*; 2) Lösung, *f.* Ausgang, *m.* Ende, *n.*

Розвязлість, *f. pol. Зг.* Ausgelassenheit, Liederlichkeit, *f.*

Розвязний, *a.* auflösbar.

Розвязність, *f* Auflösbarkeit, *f. Пар.*

Рóзвязок, *m.* Lösung, Auflösung, Entscheidung, *f.*; Klarheit, *f.*; 2) Gescheitheit, *f.* (в голові).

Розгад, *m.* Ueberlegung, *f.* Besinnen, Nachdenken, *n.*; 2) *Зг.* Gedanke, *m.* Phantasie, *f.* Ideal, *n.*; 3) Enträthselung, *f.*

Розгáдане, *n.* -сóну, (сну), *Ст.* [Deutung, *f.*

Розгадкувáти, *v. a.* s. Розгадувати, *Зар.*

Розгáдниця, *f.* (Traum) Deuterin, [Auslegerin, *f. Кн.*

Розгáдувати, розгадáти, *v. a.* überdenken, nachdenken, -sinnen; erwägen; *prtc.* розгáдуючий beschaulich; розгадáти собі sich überlegen, sich anders besinnen; 2) entziffern; errathen; — ся bedenken, sich besinnen; sich anders besinnen; 3) s. entschliessen. [wägen, *n*; Betrachtung, *f. У.*

Розгáдуване, *n.* Nachdenken, Er-

Розгадю́чити ся, zur bösen Schlange werden.

Розгáї, *pl.* wüst liegende Gegend, [Wüste, *f.*

Розгáїти, *v. a.* ausleeren, aufräumen; 2) ordnen. [lerei, Unordnung, *f.*

Розгáрдіяш, *m.* Schwelgerei, Völ-

Розгардіяшити, *v.a.* Розгáрдіяш treiben *М+Б.* 128.

Розгáрний, *a Ос.* (61) V. 24. sehr schön, гáрний-розгáрний.

Розгартувáти, *v. a.* erweichen.

Рóзгарш, *m.* Orgie, *f. В.*

Розгатúти, -áчувати, *v. a.* -гáтку den Damm aufreissen, abdämmen.

Розгаяти, *v.a.* frei, licht machen, *У.*

Розгваряти, *v. a.* кому́ s. Розрáджувати.

Розгилястий, *a. С.* sehr ästig.

Розгинáти, роз(і)гнýти, *v. a.* gerade biegen, auseinanderbiegen.

Розгирене, *n.* Zerrüttung, *f.*

Розгирúти, *v. a.* zerrütten.

Розглодáти, *v. a.* aufdrücken, s. Глодáти.

Рóзгляд, *m.* *Ч.* III. 175. Zusehen, Anschauen, Erkennen, *n.* Augenschein, *m.* Durchforschung, Durchsicht, *f. К.* Besichtigung, *f.*; 2) Umsicht, Vorsicht, *f.*

Розглядане, *n.* Umschauen, *n.* Nachforschung, *f.*

Розглядáти, розглянути, *v. a.* umschauen, besichtigen; nachforschen; — ся sich umschauen, nachforschen.

Розглядáч, *m.* Kundschafter, *m. Ог.*

Розглядини, *pl.* Beschauung, Besichtigung, *f.* s. Óбóрини.

Розглядний, *a.* umsichtig, bedächtig, denkend, *Зг.*

Розглядність, *f.* s. Рóзгляд 2).

Розглядуване, *n.* Betrachtung, *f.* Umschauen, *n.* [drückter Körper), *Пар.*

Розгнéтиця, *f.* Matsch, *m.* (zer-

Розгнúти ся, faulen u. vor Fäulnis auseinanderfallen; eitern, vom Eitern aufschwellen.

Рóзгнїв, *m.* розгнїваність, *f.* Erbitterung, *f.* Ingrimm, *m.*

Розгнївати, -вúти, *v. a* erbittern, aufbringen, erzürnen, — ся sich erzürnen, aufgebracht werden, in Zorn gerathen.

Розгнїтúти, (-етити), *v. a.* zerkneten, zerquetschen, zerdrücken, aufdrücken. [essen nach den Fasten.

Розгóвини, *pl.* das erste Fleisch-

Рóзговір, -óру, *m.* Gespräch, *n.* Dialog, *m.*

Розговорúти, розговóрювати, *v. a.* ausplaudern; 2) когó *М.* II. 41. jmdn dh Zureden trösten, beschwichtigen; — кому́ *МШ.* ausreden, hinwegdisputieren; s. Відрáджувати, abrathen; — ся ins Plaudern gerathen, nicht aufhören zu plaudern. [ton, *Зар.* (*Пр.* V. 29).

Розговóрливо, *adv.* im Gesprächs-

Розгóда *f.* Uneinigkeit, Entzweiung, *f.*

Розгодинúти ся, (-нóбо), *М+Б.* 314. s. Вúпогодити ся.

Розгодúти, -гóджувати, *v. a.* entscheiden, *Кл.*; 2) s. Погодúти 1).

Розгóдний, *a.* s. Рішýчий.

Рóзголос, *m.* Widerhall, Nachhall, *m.* Ausbreitung des Schalles, *f.*; 2) Gerücht, *n.* Ruchbarkeit, *f.*; и рóзголос laut.

Розголосúти, -голóшувати,

(-шую, -уєш), *v. a.* (ein Gerücht) aussprengen, ausbreiten; offenbaren; — ся sich verbreiten, ausgesprengt, verbreitet werden, bekannt w. [kund gemacht.

Розголо́сний, *a* ruchbar, kund,

Розголо́шене, *n* Bekanntmachung, Verbreitung, *f.* [Auslagen, *pl.* +*M.*

Розго́н, *m.* Aufwand, *m.* Kosten,

Розго́ниха, *f. H.* 241 die auseinandertreibt. [лесо Schwungrad, *n.*

Розго́нний, *a.* Schwung-, -е ко-

Розгорді́ти, *v. n.* u. — ся, stolz, hochmüthig werden.

Розго́рдіяш, *m.* liederliche Wirtschaft, Zuchtlosigkeit, *f.* Saus u. Braus, *m.* s. Розгардіяш.

Розго́рити, *v. a. M.* II. 50. mit Mühe u. Noth etw. aufbringen, erwerben, zu Stande bringen, verschaffen, (*Пр.* II. 335).

Розгорі́ти, -а́ти, розга́рювати, (-ор-), u. — ся, розгорі́ти ся, entbrennen, auflodern, Feuer, Flammen fangen, *Фр.*

Розгорну́ти, -горта́ти, *v. a.* auseinanderscharren, -streichen; 2) aufdekken, öffnen; -одя́гу ausziehen; 3) — собі überlegen; — кому́ jmdn trösten, aufrichten; — ся das Oberkleid ausziehen, weglegen. [Feindschaft, *f. Ру.*

Ро́згородь, *f.* Scheidung; 2) Fehde,

Розгороди́ти, -ро́джувати, *v. a.* den Zaun auseinandernehmen.

Розго́рша, *f. B.* Trümmerhaufen, *m.*

Розго́стити ся, sich bequem machen; sich an einem Orte einrichten.

Розгра́бити, *v. a.* ausplündern, wegraffen.

Розгра́блене, *n.* Ausplünderung, *f.*

Розграбли́ти, *v. a.* auseinanderharken, aufharken. [Spaltung, *f. Не.*

Ро́зграть, *f.* Lücke, Kluft, *f. Гол.*

Розгра́не, *n. Гол.* Grenzlinie, Markscheide, Demarkationslinie, *f.* Grenzstrich, *m.*

Розграни́чє, *n.* Abgrenzung, Begrenzung, Scheidung, *f. КУ.*

Розграни́чити, -и́чувати, *v. a.* abgrenzen, ausmarken.

Розгро́сти, розгрі́бати, *v. a.* auseinanderscharren, umscharren, auseinanderharken. [etw. aufbringen.

Розгрижа́ти, *v. a.* kümmerlich

Розгриза́ти, -гри́зти, *v. a.* aufbeissen, zerbeissen, aufknacken.

Ро́згрів, *m.* -іване, *n.* Erwärmung, *f.*

Розгріва́ти, роз(і)гріти, *v. a.* erwärmen; — ся sich —.

Розгрішéне *n. H.* 137. Entsündigung, *f.* Absolution, *f.* [Niederlage

Розгром. *m.* розгро́ма, *f.* gänzliche

Розгроми́ти, *v. a.* aufs Haupt schlagen, vernichten. [*Фр.*

Розгрохота́ти, *v.a.* zerschmettern,

Розгру́зити, *v. a. Нав.* gut untereinandertreten, — mischen (-боло́то).

Розгуби́ти ся, *H.* 128 etw. sehr vermissen, viel suchen.

Розгу́дити, *v. a.* dh Verleumdung, od. Tadel abwendig machen, entzweien, verfeinden, trennen.

Розгу́дця, *m. H.* 206. der Störer z. B. eines Kaufvertrages dh Tadeln u. Widerrathen. [ben; 2)s.Гуки́ти ся 3).

Розгуки́ти ся, wild werden, to-

Розгу́лька, *f.* Tanzfliege, *f.* (Leptis). *B.* [*Фр.*

Розгу́льний, *a.* leichtsinnig, flott,

Розгуля́ти ся, ausgelassen, recht lustig; liederlich, ausschweifend werden.

Розгу́лювати ся, entwölken, *Пар.*

Розгу́тувати ся, §. sich unterhalten, s. zerstreuen, (*Фр.*).

Роздава́ти, розда́ти, *v. a.* austheilen, vertheilen, vergeben, spenden; — ся sich breit machen, geräumiger werden; -голос durchschallen, -tönen.

Розда́ване, *n.* Austheilung, Spendung, Spende, *f.* Vergeben, Verschenken, *n.*

Роздава́тель, *m.* Spender, Geber, Schaffner, *m. K.*

Роздави́ти, -да́влювати, (-а́влюю, -ю́єш), *v. a.* aufdrücken, zerdrücken, einknicken. [schenken, *n.*

Ро́здавка, *f.* das Weggeben, Ver-

Роздавни́к, *m.* Austheiler, *m. Пар.*

Розда́йбі́да, *m. Bein.* eines Spenders, Verschwenders; 2) § von willfährigem Weibe.

Розданé, *n* Weggeben, *n. Тор.*

Роздари́ти, -дару́вати, -дарі́вувати, *v. a.* verschenken, vergeben.

Розда́ча, *f.* Verausgabe, *f.* Austheilen, Ausgeben, Freigeben, *n* Austheilung; Schenkung, Belehnung, *f.*

Ро́здвій, -бю, *m* розлучення, *n. Др.* Entzweiung, Uneinigkeit, *f.* Zwie-

spalt, *m. K.*; 2) Gabelzahn (moos), *m.* (Dicranum), *B.*

Роздвічити, *v. a.* halbieren, *Пар.*

Роздвоїти, *v. a.* entzwei spalten, reissen; — ся sich entzwei öffnen.

Роздебендувати, (-дюв-), *v. a.* dies u. jenes besprechen; plaudern; mit sich selbst sprechen, *BБ.*

Розденати, роз(і)дняти, розденчити, *v.a.* den Deckel, d. Boden (дно) herausnehmen, entfernen.

Роздерти, роздерати, *v. a.* zerreissen, aufreissen; — ся durchreissen.

Роздеяти, *v. a.* theilen, trennen; 2) — ся на чім sich breit machen (на господарстві).

Розджяпити, *v. a. H.* 128. s. Роззявити.

Роздивити ся, -дивляти ся, sich genau umsehen, etw. genau betrachten; sich orientieren, s. Розглядати ся.

Роздимáнчик, *m. Bein.* des Шарáфанчик.

Роздимати, *v. a.* anfachen, +*M.*

Роздимикати, -мичити, *v. a.* zertrümmern, zerschmettern, *Пар.*

Роздирати, *v. a.* s. Роздерти.

Роздївáне *n.* Auskleiden, *n. Ч.* V. 490.

Роздївати, роздїти. *v. a.* auskleiden, entkleiden; 2) — гроші herausgeben, verschwenden; — ся sich auskleiden.

Роздївчити, *v. a.* entjungfern.

Роздїйняти, (-мати), *v. a.* aufmachen, ausbreiten (рамена). *BБ.*

I. Рóздїл, -ілу, рóздол, *m.* Vertiefung, *f.* Thal, *n.* Bergschlucht, *f.* Bergpass, *m. Ш.*

II. Рóздїл, -їлу, *m.* Eintheilung, Abtheilung, *f.* Abschnitt, *m.* Capitel, *n.*

Рóздїлень, *m.* s. Роздїл II. *K.*

Роздїлене, *n.* Theilen, *n.* Theilung, Trennung, *f.*; 2) s. Рóзклад.

Роздїлитва, роздїлитов, *f.* Vertheilung, Influenz, *f. Пол.*

Роздїлити, -дїляти, -дїлювати, *v. a.* aus-, ver-, ein-, -theilen; trennen, absondern.

Рóздїлка, *f.* Abschnitt, Absatz, *m. Зг.*

Роздїльний, *a.* theilbar; trennbar.

Роздїльність, *f.* Theilbarkeit, *f.*

Роздїлóвий, *a.* Theilungs-, Abschnitt-. *Ог.*

Роздїляч, *m.* Austheiler, *m.*

Роздобáрити, *v.a.* s. Роздобýти, *Фр.*

Роздобáрювати, (-рив-), *v. n.* §. sich vertraut unterhalten, *I. C.* 90.

Роздобити, *v. a.* s. Роздобýти, *B.*

Роздобича, *f. Ч.* II. 251. s. Добича.

Роздобрити ся, роздобрíти, *v. n.* gut, besser werden; freigebig, leutselig werden, до кого von Güte u. Liebe zu jmdm auf einmal überströmen.

Роздобрýхати, *v. a.* in gute Laune bringen, gut stimmen; — ся in g. L. kommen, gut gelaunt werden.

Роздобувáльник, *m.* Erwerber, Beutemacher, Freibeuter, *m. K.*

Роздобýдень, *m.* Abenteuerer, *m.* s. [d. v.

Роздобýди, *pl.* Auftreiben, Auf. bringen, *n.*; 2) Abenteuer, *pl.*

Роздобувáти, -бýти, *v. a.* aufbringen, auftreiben, ausfinden, erraffen, erbeuten, *K.*; hervorholen, -langen, herausziehen.

Роздобýте, *n.* Beutemachen, *n. Зг.*

Роздобýтний, *a.* -пóхід *K.* Streifzug, Beutezug, *m.*

Роздобýток, -бýтку, *m.* Ausmittelung; Beute, *f.* Erbeuten, *n.*; Erwerb, *m.*

Роздóвбати, -дóвбувати, (-бую, -уєш). *v. a.* zerklauben, ausklauben, aushöhlen; auseinandernehmen; aufschroten.

Роздовжити, *v. a.* verlängern, ausdehnen.

Роздовняка, *m. f. H.* 128. s. Розвляка.

Роздоймити, *v. a.* auseinanderlegen, zerlegen.

Роздóле, *n.* tiefe Höhlung; flaches niedrig gelegenes Land, freies Feld.

Роздомашнити ся, sich einnisten, sich breit machen, *T.*

Роздоптати, -дóптувати, (-дóптую, -ýєш), *v. a.* auseinandertreten, zertreten, zerstampfen, zerdrücken.

Роздóр, *m.* на — Zerreissen, *n.*; Zertrümmerung, *f. Ф.*; 2) Uneinigkeit, Zwietracht, *f.* Zwist, *m.*

Роздóрний, *a.* zerreissend, zerspaltend, eine Spaltung verursachend, *K У*

Роздорóже, *n.* Kreuzweg, Scheideweg, *m.*; *augm.* розрожище, *Ф.*

Роздрáпати, -дрáпувати, (-áпую, -уєш), *v. a.* zerkratzen, zerfetzen, zerreissen; aufreiben.

Роздратувáти, *v. a.* reizen, aufbringen gegen jmdn; — себе *Пр.* VI. 547 seine Gier erregen, s. Begierde

steigern. [beginnen.
Роздрімати ся. zu schlummern
Роздроб роздріб. *g. n.* -бу, *m.* Resolvieren, *n.* Resolvierung, Auflösung. *f.* (der Brüche &).
Роздробити, -дробювати, *v. a.* zerstückeln, zerbröckeln; verkleinern;
Роздробене, *n.* Zerstückelung, Zerbröckelung; Verkleinerung; Vereinzelung, *f.*
Роздробом, *adv.* partieenweise, theilweise.
Роздродити ся, gereizt, böse werden, worauf verbissen sein, *Кн.* 68.
Роздролити ся, wüthend, grausam werden, ergrimmen, *Піс.*
Роздроенути, -дроскати, *v. a.* aufritzen, *Пар.*
Роздротувати, -тобувати, *v. a* die Drahtziehung abnehmen, entfernen.
Роздрочити, -бчувати, *v. a.* nekken; böse, grimmig machen, aufbringen, erbittern; — ся aufgebracht, grimmig werden, launig werden, *Піс.*
Роздрух, *m.* Unruhe, *f.* Tumult, Aufruhr, *m.* Getümmel, *n.*
Роздрухати, *v. a.* aufwecken; aufmuntern; — ся wach, munter werden.
Роздрухотати, *v. a.* zerschmettern.
Роздувальничий, *a.* -жар Essenfeuer, *n.* [*Піс.*
Роздувапити, *v. a.* s. Роздїлити,
Роздувати, роздути, *v. a.* auseinanderblasen; — wehen, verwehen; 2) anfachen, anblasen; — ся gewaltig nach allen Seiten blasen, aufblasen, aufschwellen, sich aufheben.
Роздум, *m.* Vertiefung in Gedanken, Gedankenfülle, *f.* Sinnen, *n.* [*n.*
Роздума, *f. M.* Nachdenken, Erwägen,
Роздумати, роздумувати, (-мую, -уєш) *v. a.* nachsinnen, -denken; überlegen, erwägen, in Erwägung ziehen; sich besinnen, (— собі); — ся sich entschliessen.
Роздумка, *f.* Nachdenken, *n. Зг.*
Роздумкувати, *v. a. Зар.* dies u. jenes denken.
Роздумно, *adv. Кл.* bedenklich.
Роздумуване, *n.* s. Розгадуване.
Роздумувати, роздумати, *v. a.* s. Розгадувати &.
Роздумя, *n.* Bedenken; Wanken im Entschlusse, *n.* Aenderung des Entschlusses, *f.*
Роздусити, роздушувати, (-душую, -уєш), *v. a.* zerdrücken, zerquetschen.
Роздухван, *m.* Art weibl. Kleidung, *Ч.* V.668; *scherzh. Bein.* des Шарафан.
Роздушенька, *f. Ч.* V. 35. s. Душенька.
Роздягати, роздягнути, роздягти, *v. a.* aus-, entkleiden; — ся sich —, die Kleider ablegen. [den, *n.*
Роздягнене, роздягане, *n.* Ausklei-
Роздякувати ся, sich bedanken; 2) von jmdm Abschied nehmen, *Піс.*
Роз'єдинити, -єдиничити, єдинати, -єдинити, *v. a.* entzweien, verfeinden; — ся sich —.
Роз'єдиничений *a.* vereinzelt, *Кл.*
Роз'єднане, *f.* Entzweiung, *f.*
Роз'єм, *m.* Waffenstillstand, *m.*
Роз'ємець, *m. У.* Erlöser, Bezwinger, *m.* — невоїї.
Роз'ємник, *m.* Schiedsmann, Schiedsrichter, Vermittler, *m. Пл.*
Роз'ємчий, *a.* disjunctiv, *Ган.*
Розєрги, *pl.* s. Роз'єгри.
Розєта, *f.* Resede, *f*; 2) Rosette, *f.*
Розжакувати, *v. a.* s. Роздїлити, *Ра.* I. 377.
Розжалити, (-люю, -ювш). розжалувати, *v. a.* rühren, zum Mitleid bewegen; — ся gerührt werden; sich erbarmen.
Розжалобити, *v. a.* wehmüthig stimmen, rühren; — ся *Н.* 91. sich heftig betrüben; viel klagen, bedauern.
Розжарити, -арювати, (-арюю, -ювш), *v. a.* glühend machen, entflammen; — ся, розжаріти, *v. n.* erglühen, glühen. [anfangen, viel scherzen.
Розжартувати ся, zu scherzen
Розжвакати, (-йж-), *v. a.* zerbeissen, zerkauen.
Розжеврїти, *v. n* u. — ся, entglühen, erglühen, *Ш.* II. 217.
Розжегати, розжечи, (-ечи), *v. a.* anzünden; glühend machen, erhitzen, розжечий, *prtc. k.* angezündet, glühend.
Розжерти, -ерати, *v. a.* zerfressen; auffressen; — ся (на кого) sehr wüthend werden; розжертий *prtc.* verbissen, *Пр.*
Розжива, *f.* Gründung der Wirt-

schaft, *f. Кв.* II. 203.; 2) Geld zur Wirtschaftsanlage, Gründungscapital, *n.*

Розживáти ся, -жúти ся, sich bereichern, reich werden.

Розжúвний, *a.* in voller Lebenskraft; von Gesundheit, von Stärke strotzend, *Зар.* [den rüstig anfangen.

Розжинáти ся, das Getreideschnei-

Розжирíти, *v. n.* fett, feist werden, *Кч.* 138. [res Leben.

Розжúток, *m. Ф.* freieres, leichte-

Розжовáти, -жувáти, -жýти, *v. a.* zerkauen; * kosten, kennen lernen, *Кч.* 397; 2) * = розтолкувáти.

Розжолобáти, *v. a.* zerstochern.

Рóззвук, *m.* Misslaut, Missklang, *m.*

Роззúнки продавáти, *Н.* 205. d. Maul aufsperren, gaffen.

Роззирáти, — ся, s. Розглядáти &.

Рóззір, -óру, *m.* Anschauung, Beobachtung, *f. Коб.* [*Ст.*

Роззїхнýти, *v. a.* (-нáщу) gähnen,

Роззлúднї, *pl.* sehr unglückliche Tage, s. Злúднї. [den.

Роззлóбити ся, böse, boshaft wer-

Розізнавáти, (-знаю, -аéш). *v. a.* genau kennen lernen, forschen, *Кв.* I. 35. erkennen.

Роззнакóмити ся, gut, recht kennen lernen; bekannt werden.

Роззнáхур, *m. D. c.* 398. e. Gattung des Знáхур. [kelnden Augen.

Роззóристо-óкий, *a. Кл.* mit fun-

Роззубéлáти, *v. a.* entzäumen, s. Розховстáти.

Роззýвало, *n.* Stiefelknecht, *m.*

Роззувáти, розýти, *v. a.* (чóбіт &) u.— ся das Schuhwerk ausziehen, ablegen.

Роззухвáлити ся, frech werden, sich erfrechen.

Роззúва, роззявлúка, *c. Н.* 127. Maulaufsperrer, Gaffer, Maulaffe, *m.*

Роззявúти, роззявлúти, (-зїв-), *v. a.* (рот), aufsperren, öffnen, maulaffen, das Maul aufreissen; — ся d. Maul aufreissen; sich öffnen.

Роззúвка, *f.* Ringicula, *B.*

Роззúтити, *v. a.* §. aufsperren.

Рóз'игри, *pl.* erster Tag in den St. Petersfasten, = Русалї *Н.* 161.; recht lustiges Gastgelage, Zechen; Schäcken, *n*; 2) Quittspielen, *n.*

Розикéй, *m. Ч.* IV. 368?

Роз'имáти ся, роз'имý ся з кимóсь *Зг.* ich mache Frieden mit jmdm, scheide von jmdm friedlich.

Роз'имчáти, *v. a. М.* s. Рознéсти; verschwenden, vergeuden.

Розúнок, *m. pl.* розúнки, Rosinen, *pl.*

Роз'ирдúти ся, geschwürig werden; sich entzünden.

Рóз'иск, *m.* Suchen, Aufsuchen, Untersuchen, *n.* Untersuchung, *f.* [forschen.

Роз'искáти, *v. a.* aufsuchen, aus-

Роз'úскрений, *a.* funkelsprühend,

Розúця, *f. B.* Rosette, *f.* [*Фр.*

Розіóгáти, *v. a.* auseinanderwälzen; aufdecken, aufmachen, öffnen; gerade biegen, ausbiegen, *Піс.*

Розіóбáти, розóбирáти, (-бер-), *v. a.* auseinandernehmen, zerlegen, zertheilen, -мéжи сéбе unter sich vertheilen; 2) auskleiden; — ся sich —; 3) zergliedern, prüfen; erfassen, begreifen; s. Розбирáти.

Розігнáти, розганáти, *v. a.* auseinandertreiben; verscheuchen; 2) — (нóнї) antreiben; — ся Anlauf nehmen, rennen.

Розігнýти, розгинáти, *v. a.* gerade biegen; — ся sich aufrichten, *Ч.* IV. 137.

Розігрáти, роз'игрáти, розгривáти, *v. a.* spielen, durchspielen, quitt spielen; — ся recht ins Spielen hinein gerathen; 2) sich quitt spielen; 3) recht lustig, ausgelassen werden.

Рóз'їд, *pl.* рóз'їди, *dim.* рóз'їдки, *m.* vom Getreide in Garben & welches vom Vieh nicht ganz aufgefressen doch beschädigt ist.

Роз'їдáти, роз'їсти, *v. a.* zerfressen, zernagen; auffressen; — ся gierig fressen; * — на кóго auf jmdn sehr böse werden; gereizt, zornig werden *Мх.*

Розідóбáти, *v. a.* s. Роздобýти.

Розідúти, *v. a.* s. Розденáти.

Розіжданий, *a. К.* verzweifelt.

Рóз'їзд, *m.* Wegfahren (an verschiedene Orte, in versch. Richtungen); Davonreiten, *n.* Abfahrt; 2) Trennung, *f.*

Роз'їзджáти, -їздúти, *v. a.* durchkreuzen, *Пар.* — ся an verschiedene Orte fahren od. reiten, sich trennen; hin u. her fahren od. reiten.

Розізлúти, *v. a.* u. — ся, s. Розгнівати, — ся.

*

Розізнане, *n.* Unterscheidung; Entscheidung, *f.*

Розізнáти, *v. a.* unterscheiden, erkennen; erfahren; entscheiden; — ся erfahren, kennen lernen, *prtc.* розізнаний bekannt; bekannt, vertraut gemacht, erfahren, urtheilsfähig, vernünftig (онá єщé не розізнана та не знає що казáти); 2) розізнáти ся з кимóсь aufhören einander zu kennen, *К. Пс.* LXXIV. *Кч.* 233.

Розізрíти ся, *Пар.* s. Розглянути.

Розійдýщий, *a. Кл.* auseinandergehend, herumirrend.

Розійтú ся, auseinandergehen; sich trennen; § — з дитúною s. Породúти; 2) bekannt werden, sich verbreiten (vom Gerücht &).

Розімний-желíзо, *m. ein Fabelw*: der das Eisen brechen u. kneten kann, *Нг.* 78.

Розімнúти, -мúти, розминáти, *v.a.* zerquetschen, zerkneten, zerknütteln.

Розімчáти, *v. a.* s. Рознéсти.

Розіпняти, розіпнýти, *v. a.* s. Розстигнýти.

Розіпрíти, *v. n.* zersetzt werden, faulen, *Ф.*

Розір, -óру, (розóр), *m.* Ruin, *n. Кр.*

Розірване, *n.* Zerreissen; Sprengen, *n.*

Розірвáти, розривáти, *v. a.* auseinanderreissen, zerreissen, durchreissen; sprengen; 2) *кого́ jmdn zerstreuen; — ся reissen, entzweispringen; 2) sich zerstreuen, s. unterhalten.

Розірний, *pl.* Zerwürfnis, *n.* на — zum verbissenen Trotz.

I. Розіслáти, розсилáти, *v. a.* ausschicken, hier u. dahin schicken, herumschicken; — ся herum-, ausgeschickt werden.

II. Розіслáти, (-стла-), *v.a.* ausbreiten, *Ш.* II. 83.

Розісмíяти, розсмíяти, розсмíшити, *v. a.* zum Lachen bringen; — ся anfangen zu lachen, viel lachen.

Розісхнýти ся, розсихáти ся, austrocknen, von Trockenheit bersten, auseinanderfallen.

Розіснýти, розсипáти, *v. a.* ausstreuen.

Розіссáти, розсисáти, *v. a.* aufsaugen.

Розіткáти, розтикáти, *v. a.* aufpfropfen, aufspünden, öffnen.

Розїхати, *v. a.* überfahren; — ся s. Розїзджáти ся.

Розкавалкóване, *n.* Zerstückelung, *f.*

Розкавалкувáти *v.a.* zerstückeln.

Рóзказ, *m.* Erzählung, *f.*; 2) Geheiss, *n.* Befehl, *m.*

Розказáти, -áзувати, *v. a.* erzählen; 2) befehlen.

Рóзказка, *f.* Gerede, *n. К.*

Розкáзник, *m. Кл.* Erzähler, *m.*; -ниця, *f.* -in, *f. Вах.*

Рóзказнї, *pl.* Grillen, wunderliche Streiche, *pl.*

Розказня́, *f.* Plaudern, Geplauder, *n. Др.* s. Балáканка; 2) Erzählung, *f. Мор.*

Розкакáрити, *v. a.* § ausbreiten (-рýки), *Фр.*

Рóзкаль *f.* grosser Koth.

Розкáлений *partc. P.* II. 84. glühend, glutvoll.

Розкалúти, *v. a.* glühen (*v. a.*), glühend machen; 2) s. Віднуетúти 3); — ся glühen (*v. n.*), glühend werden, g. sein.

Розкарáчити ся, (-ряч-) = розкрáчити ся, (-кріч-), die Füsse auseinanderspreizen.

Розкарукувáти, *v. a.* auseinanderleimen.

Розкáт, *m.* Abschuss, Abhang, *m*; 2) Bollwerk, Retranchement, *n.* C. II. 55. 148.

Розкáяне, *n.* Reue, Busse; Zerknirschung, *f.*

Розкáяти ся, bereuen, reuen, sich gereuen lassen.

Рóзквас, *m.* Einsäuerungsmittel, Ferment, *n.* Sauerteig *m.*; s. Рóзчин.

Розквáсити, *v. a.* dh ein Gährungsmittel zersetzen; 2) zu Brei schlagen.

Розквитáне, *n. Кч.* 71. Abrechnung, Quittierung, *f.*

Розквитáти ся з кимóсь, mit jmdm abrechnen, quitt werden.

Розквітáти ся, s. Розцвитáти ся.

Розквітлий, *a.* s. Розцвилий.

Розкервáвити, *v. a.* s. Покервáвити.

Розкерéнити, (-рúнити), *v. a.* durcheinanderwühlen, in Unordnung bringen.

Рóзкид, *m.* Ausbreitung, *f.* Umfang, Bereich, *m.*; в рóзкид ausgespreizt, breit auseinandergestellt.

Розкидáти, -йдувати, розкинýти, *v. a.* auseinanderwerfen, umherwerfen, zerwühlen, zerstreuen; niederreissen -хáту; 2) verschwenden; — ся sich ausbreiten; 2) verschwenderisch sein.

Розкúнене, *n.* Zerstreuen, *n.*; Um-

sturz, *m.* Niederreissen, *n.*

Рóзкіл, *m.* Flügel, *pl.* am Агéл.

Рóзкіп, розскіп, *m. dim.* розкипець, s. Розщіп; 2) кінь пустивъ ся в — im Galopp, *B.*

Розкішний, *a.* wollüstig; 2) wonnig, ergötzlich, heiter, sehr angenehm; 3) üppig. [vant; Wollüstling, *n.*

Розкішник, *m.* Lebemann, Bonvi

Розкішниця, *f.* den Vergnügungen, der Genusssucht Ergebene, Wollüstige, *f. Не.*

Рóвклад, *m.* Zerlegen, *n.* Theilung, Analyse, Zersetzung; Anordnung, *f.* — подáтків Steuerumlage, *f.* Anschlag, *m.*

Розкладáти, -áсти, *v. a.* zerlegen; ausbreiten; theilen, analysieren; anordnen; -вáтру, огóнь, Feuer schüren; -ворóта auseinandernehmen, *B.*; — ся sich theilen; s. ausbreiten, entfalten; s. zersetzen.

Розклáдистий, *a.Ст.*s. Розлóгий.

Рóзкладка, *f. Др.* Zerlegen, *n.* Eintheilung, *f.*

Розклáдний, *a.* zerlegbar.

Розклеветáти, *v. a.* böswillige Gerüchte verbreiten; verleumden, anschwärzen. [stemmen, -reissen.

Розкленýти, *v. a.* auseinander-

Розклинúти, *v.a.* aufspreizen, *Пар.*

Розклýбити, *v. a.* aufrollen, *Пар.*

Розклювáти, *v. a.* aufpicken.

Розключúти, *v. a.* auftrennen, auflösen, *П.п.*5. [zausen, s. Розбýрити. *B.*

Розкодóвчити, (-куд-), *v. a.* zer-

Розкодóвчатий, *a.* struppig, *B.*

Розкóл, *m.* Spalte, *f.* Riss, *m.*; Spaltung, (in der Kirche), Ketzerei, Sekte, *f.*

Розкóлина, *dim.* розколúна, *f.* Spalte, Kluft, *f.* Riss, *m. Ко.* 74. *М.* III. 67. *Н.* 295.

Розколисáти, (-лихáти), *v. a.* hin u. her schwingen, wiegen, schaukeln.

Розколíнини, *pl.* das лíнленє der „гуски" zur Hochzeit, *Kol.* I. 313.

Розколóти, -кóлювати, *v. a.* spalten, aufstechen; — ся bersten, Risse bekommen.

Розколотúти, розколóчувати, *v. a.* einrühren, verrühren; einquirlen, s. Розбóвтати.

Розколýпати, *v. a.* s. Розлупáти.

Розкомáрити, *v. a.* aufsuchen, auffinden, *Пар.*

Розкомíр(д)зати, *v. a.* s. Розтóргати. [*Кв.*II.196; ersinnen, erdichten.

Розкомпонувáти, *v. a.* begreifen,

Рóзкон, *m.* der letzte Hauch, d. l. Athemzug, Sterbeseufzer, *m. Лїр.*

Рóзкоп, *m.* рóзкопка, *f.* Ausgraben, *n.* Ausgrabung, *f.*

Розкопáти, -бувати, *v. a.* auseinandergraben; schleifen, abtragen.

Розкоренúти ся, (-корін-), tiefe Wurzel schlagen; sich ausbreiten; s. fortpflanzen.

Розкорíнювати ся, fortwurzeln.

Розкоркувáти, -коркóвувати, *v. a.* aufpfropfen.

Розкóрпати, *v. a. Фр.* розкорпóлити. *v.a.Зг.*s. Роздобýти (mit Mühe).

Розкосúчити ся, den Blumenschmuck ablegen; * vom Flusse, der sich in Arme theilt.

Розкотúти, -кóчувати, *v. a.* auseinanderrollen; aufrollen, entrollen; — ся sich —. [рéчити ся.

Розкоторúти ся, † *Шар.* s. Попе-

Розкошелюб, *m. М.* III. 62. Wollüstling, Weichling, *m.* der Vergnügungssüchtige. [wuchern, *BE.*

Розкóшити ся, sich breit machen,

Розкóшичі, *pl. Н.* 264. *Reimw.* zu Покóшичі, s. Розкíшний.

Розкóшланий, (-шма-), *a. М.* II. 13. ungekämmt, zerzaust.

Розкошлáти, *v. a.* auseinanderbringen, zerzausen. [s. Розкíшний &.

Розкóшний, Розкóшник, -ниця,

Розкошнúцтво, *n.* Luxus, *m.*

Розкошувáти, *v. n.* vergnügt, lustig, in Ueberfluss leben. [wegstehlen.

Розкрадáти, -áсти, *v. a.* (alles)

Розкрáжа, *f.* Wegstehlen, *n.*

Розкрáкати, *v. a.* auseinanderreissen, *Пар.* [109. sehr schönes Mädchen.

Розкрасавúця, *f* дївúця р. *Л.*

Розкрасúти, -ашáти, *v. a.* ausmalen, bemalen; illuminieren *Пар.*

Розкрáчити, -áчувати, *v. a.* auseinanderspreizen. [die Flügel ausbreiten.

Розкрúлити, -крúлювати, *v. a.*

Розкрúлле, *n.* Flugweite, *f. B.*

Розкрúти, розкривáти, *v. a.* aufdecken, abdecken, aufschlagen; — ся sich —, sich öffnen.

Розкришйти, -йшувати, *v. a.* zerkrümmeln, zerbrechen, zerstückeln.

Розкрóєнє, *n.* Zerschneiden, *n.*; 2) Zerreissung, *f* Bruch, *m.*

Розкроїти, -крáяти, -крóювати, *v. a.* zerschneiden. [bringen, *Пар.*

Розкромйти, *v. a.* auseinander-

Розкропйти, *v. a.* nach allen Seiten hin besprengen.

Розкрýтє, *n.* s. Ужéпка.

Розкрутйти, -крýчувати, *v. a.* aufdrehen; 2) — грошéй aufbringen.

Розкубáйти ся, ein Nest anlegen, zu brüten anfangen.

Розкувáти, -кóвувати, *v. a.* auseinanderschlagen; entfesseln, die Ketten abnehmen, losschliessen.

Розкудкудáкати ся, *von d. Henne:* „кудкудáк" schreien; * § zu viel lärmen, kreischen, poltern.

Розкудлáчити, розкудóвчити, *v. a.* zerzausen, auseinanderzupfen; *prtc.* розкудóвчений, struppig. [ти.

Розкудрйвити, *v. a.* s. Розкудóвчи-

Розкузьóмити ся, weinen (v. Kindern) *Зап. В.* I. 42.

Розкýйдити, розкуёндити, *v. a.* zerzausen, *Р. ч.* 253.

Розкукурíчити ся, §. die Unschuld verlieren (v. e. Mädchen).

Розкульóчити, *v. a.* s. Розсїдлáти.

Розкýмати ся, das Gevatterverhältnis (кум) aufgeben.

Рóзкуп, *m.* Verkauf, Ausverkauf, *m.*

Розкупйти, *v. a.* wegkaufen; vergreifen.

Розкурйти, -кýрювати, *v. a.* -люльку anzünden, anrauchen; 2) *zerstäuben.

Розкурмéдати, *v. a.* lösen, auseinanderlegen.

Розкусйти, -кýшувати, *v. a.* zer-, aufbeissen, durchbeissen; 2) — когóсь jmdm kennen lernen, *К.*

Розкýтати, *v. a.* aufwindeln; enthüllen, aufschlagen; — ся sich enthüllen, — s. entschleiern.

Розкýшати, *v. a.* горíлку = гнáти.

Розлаáдати, *v. a.* mit Noth zu Stande bringen, aufbringen; s. Розсóбити.

Розлагóда, *f.* Entzweiung, *f.*

I. Рóзлад, *m.* Auflösung, Unordnung, *f.*; Missverhältnis, *n.* Mißton, Mißklang, *m.*; 2) Uneinigkeit, Entzweiung, *f.*; Streit, Hader, *m.*

II. Рóзлад, *m.* Ebenmass, *m.* *Пар.*

Розлáдє, *n.* Zerwürfnis, *n.* Uneinigkeit, *f.* Streit, *m.*

Розлáдити, *v. a.* verstimmen; — ся sich —; sich entzweien, auseinandergehen, sich zerschlagen.

Розладувáти, *v. a.* abladen, abpacken, absacken.

Розлазйти си, розлáзти ся, auseinanderkriechen; auseinandergehen; sich auftrennen; aufgehen.

Розлайдакувáти ся, liederlich werden, Lumpenkerl w. [an etw. finden.

Розласувáти ся, *Не.* Geschmack

Розлáяти, *v. a.* einen tüchtig ausschelten; heftig schmähen; — ся heftig zu schelten anfangen, sich zanken.

Розлéглий, *a.* entfernt; weit gedehnt, *Пс.* [Raum *m.*

Розлéглость, *f.* Entfernung, *f.*

Розледащíти, *v. n.* s. Зледащíти.

Розлетїти ся, розлїтáти ся, auseinanderfliegen, — stieben, sich zerstreuen; zerfallen; 2) ins Fliegen kommen.

Рóзлив, *m.* -ливанє, *n.* Ausgiessen, Vergiessen, *n.*; 2) Uebertreten, Austreten eines Flusses, *n.* Ueberschwemmung, *f.*; 3) Ausbreitung, *f.* *К.* [Schenk, *m.*

Розливáльщик, *m.* *Кв.* I. 128.

Розливáти, розлáти, *v. a.* ausgiessen, vergiessen; 2) розливáти *v. n.* u. — ся überlaufen, überfliessen, sich ergiessen, übertreten. [sich ergiessend.

Розлйвний, *a.* *М.* III. 115. weit

Розлинýти ся, s. Розлетїти ся.

Розлистáти, *v. n.* Blätter sprossen lassen. [bar, *Пол.*

Розличáльний, *a.* unterscheid-

Розличáти, -ити, *v. a* unterscheiden; auszeichnen: — ся sich —; 2) sich verlieren, verloren gehen, *Пс.*

Розлйчний, *a.* verschieden; mancherlei. [pig; schwach, nichtsnutzig.

Розлїзлий, *a.* nachlässig, schlam-

Розлїк, *m.* Berechnung, *f.* Kostenüberschlag, *m.* *Пов.* [chung, *f.* *Ф.*

Рóзлім, -бму, *m.* Bruch, *m.* Erbre-

Розлїнувáти ся, faul werden.

Розлїчйти, -чувати, *v. a.* berechnen; ausrechnen; — ся sich berechnen, eine Rechnung abschließen; sich mit jmdm abfinden, jmdn bezahlen.

Розлóга, *f.* Disjunction, *f.* *Ил.*

Розлóгий, розложúстий, *a.* breit, ausgebreitet, sich weit ausbreitend, weit, ausgedehnt; розлóгий гóлос *Кч.* 248. von weitem Umfange.

Розлóгість, *f.* Ausdehnung, *f.*

Розлогóвина, *f.* *К.* freies u. weites Thal.

Розложúти, *v. a.* s. Розкладáти; -книжку aufschlagen: — ся табóром das Lager aufschlagen, beziehen.

Розлóжний, *a.* zerlegbar, Zerleg; 2) disjunctiv, *Ил.*

Розломáти, -úти, *v. a.* entzweibrechen, zerbrechen; einreissen, niederreissen.

Розльóпати, -льóпувати, -льóпкáти, *v. a.* ausschütten, vergiessen.

Розлóпати ся, -лóпнути ся, bersten, zerplatzen, zerspringen.

Розлóскувати ся, erglänzen.

Розлýг, *m pl. К У.* grosser, weiter, Луг.

Розлýка, *f.* Trennung; Scheidung, *f.* Abschied, *m.* Abschiednehmen, *n.*; 2) до -ки сказáти, klar, verständlich sagen.

Розлупáти, -úти, -ýпувати, *v. a.* spalten, aufspalten; aufmachen.

Розлучáти, -úти, -ýчувати, *v. a.* trennen, scheiden, absondern; — ся sich trennen, scheiden, — з свíтом abscheiden, verscheiden.

Розлучéн. *a.* на все *У.* auf Alles gefasst, entschlossen.

Розлýченька, *f. dim.* s. Розлýка.

Розлучíнє, -ение, *n.* Trennen, Abtrennen *n.*

Розлýчка, *f.* Scheidewasser, *n.*

Розлýчний, *a.* trennbar; getrennt; 2) *Wgr.* 129. überzeugend, gewiss, klar; 3) gescheidt, gewandt; — *adv.* розлýчне, trennend, entfernend; schnöde — говорúти *Б.*; -учно. getrennt, geschieden, abgesondert; 2) *Wgr.* klug, verständig, deutlich, klar, prägnant, (*Фр.*)

Розлýчник, (-лучи-), *m* *Ч.* III. 140. der die Trennung, Scheidung verursacht, Liebestörer, *m*, der ein liebendes Paar zu trennen sucht; -ниця *f.*

Рóзлюб, *m.* der Geliebte, *B.*

Розлюбéзний, *a.* *Ч.* 35. = Найлюбезнíйший, *superl.* zu Любéзний.

Розлюбúти, *v. a.* aufhören zu lieben, *Ш.* I. 401; 2) das liebende Paar trennen, *B.*; 3) s. Розкохáти.

Розлютити, *v. a.* jmdn böse machen, erbosen, aufbringen; — ся sich sehr erzürnen, aufgebracht werden, sich entrüsten; розлютóваний, *a.* *Кв.* II. 311. розлóчений sehr zornig, aufgebracht; ergrimmt.

Розлютувáти, *v. a.* die Löthung abschmelzen; — ся losgehen.

Розлягáти ся, sich erstrecken, s. ausbreiten.

Розлягний, *a.* ausgebreitet, ausgestreckt.

Розмаéвий, *a.* mit üppigem Laub.

Розмазáти, -áзувати, *v. a.* auseinanderschmieren, aufschmieren; anstreichen; 2) verziehen (d. Kind).

Розмáзень, *m.* ein verzogenes Kind, *Фр.*

Розмáзливий, *a.* weichlich, weinerlich, *Фр.*

Розмаітéнний, *a.* s. d. *f.*

Розмаітий, *a.* s. Ріжний; розмаíтість, *f.* s. Ріжність.

Розмáй, *m.* Blüthe, *f.* розмáй -гáю, *vocat. poet.* grüner Laubhain; розмáй -зíлє, *n.* Art Zauberkraut; 2) Zerstreuung, *f.* Vergnügen, *n.* Lust, *f.* *Зак.*

Розмáйка, *f.* Verschwendung, Vergeudung; Schwelgerei, *f.* *Пис.*

Розмáйний, розмаітий, *a.* *Ф.* (*Пр.* II. 43.) душка — reizend, holdselig.

Розмáйран, *m.* s. Майрáн.

Розмакáти, *v. n.* nass werden; aufweichen, weich werden, aufquellen.

Розманíжити ся, *Кух.* *Ос.* (61) XI. 15. Lust bekommen u. sich drollig geberden, gebahren.

Розмарúн, *m.* -марія. *f.* gemeiner Rosmarin, (Rosmarinus officinalis), *Вол.*

Розмарнувáти, *v. a.* vergeuden, verschwenden, aufschwelgen.

Розмастúти, -мáщувати, *v. a.* s. Розмазáти.

Рóзмах, *m.* Schwung, *m.* — крил Flugweite, *f.*; 2) Ausschlag, *m.* Elongation, *f.* Anlauf, *m.*

Розмахáти, -мáхувати, -махнýти, (-махи- *АД.* I. 59), *v. a.* auseinanderschwingen; -stöbern, zerstreuen, verwehen *Ш.* I. 2.; schwenken; — ся sich in schwingende Bewegung setzen; ausholen.

Розмáцати, *v. a.* betasten, umtasten.

Розмáнити, *v. a.* *Ме.* 85. auseinandertreiben; 2) vergeuden.

Розме́же, *n.* Scheidewand, Abgrenzung, Demarkation, *f.*; 2) Urkunde davon.

Розмежи́ти, -межо́вувати, *v. a.* ausmessen, ausmarken, durch Raine abgrenzen.

Розме́жний, *a. Кн.* -а годи́на grenzend, epochemachend.

Розме́рвити, *v. a.* zermalmen, dh Zermalmung zerstieben machen.

Розме́сти, -мітáти, *v. a.* auseinanderfegen.

Розме́скати, -мецк-, *v. a.* zermalmen, zerdrücken, zertreten, *B.*

Розметáти, *v. a.* s. Розки́нути.

Розметикувáти, *v. a.* coóі s. Розміркувáти.

Розметну́ти ся, sich ausbreiten, *Ст.*

Розмивáти, -ми́ти, *v. a.* abspülen, wegspülen, ausspülen; unterwühlen, wegschwemmen.

Ро́змивки, *pl.* Cerimonie des Waschens u. der Reinigung einer Wöchnerin, *Марк.* 90.

Розмикáти, *v. a.* öffnen, aufmachen (d. Schloss); — ся sich —.

Розмилайше, *Мс.* 431?

Розмилосердовáти ся, (-ердити-), barmherzig werden.

Розми́лувати, *v. a. BE.* sehr verliebt machen; — ся sich verlieben.

I. Розминáти, *v. a.* s. Розімня́ти.

II. Розминáти ся, -мину́ти ся з ким jmdn verfehlen, nicht antreffen, mit jmdm nicht zusammenkommen; abweichen; 2) — гро́ші ist fort, weg.

Ро́змир, *m. Ко.* 238. Waffenstillstand, *m.*; 2) — з ким Zerwürfnis, Fehde, Feindschaft, *f. K.*

Ро́змисл, *m.* Ueberlegung, *f.* Nachdenken, Bedenken, Erwägen, Besinnen, *n.* Bedacht, *m. H.* 113.

Розми́слений, *a.* einer der schnell seine Gedanken, s. Meinung ändert, verwirft, *Фр.*

Розми́слити, розмишля́ти, *v. a.* u. -шля́ти ся, bedenken, erwägen.

Розмі́здрити, *v. a.* zerquetschen.

Розмізкувáти, *v. a.* lösen (-ми́тати), entscheiden, *Ст.*

Ро́зміи, *m.* Auswechslung, *f. Пар.*

Розміня́ти, *v. a.* umtauschen; wechseln, -гро́ші.

Ро́змір, *m.* Ausmessung, Vermessung, Abmessung, *f.*; 2) Mass, *n.* Massgabe, *f.* Verhältnis, *n.* Proportion, Dimension, *f.* Symmetrie, *f.*; Umfang; *m.* Ausdehnung, *f.*; 3) Rhythmus, *m.* (von Versen), Sylbenmass, *n.*; 4) Mahlmetze, Müllermassel, *f. K.* II. 45. *D. c.* 182.

Розмі́рити, -мі́рювати, *v. a.* ausmessen, abmessen.

Розмірко́ване, *n.* Ermessen, *n.* Beherzigung, *f.* Urtheil, *n.* Entscheidung, *f.*

Розміркувáти, -ко́вувати, *v. a.* ermessen; beherzigen, überlegen.

Розмі́рний, *a.* gleichmässig, ebenmässig, symmetrisch; *adv.* -но verhältnismässig, *B.*

Розмі́рність, *f.* Ebenmass, *n.* Symmetrie, *f.*

Розмісити, -мішувати, *v. a.* gut untereinanderkneten, -treten; zerkneten (тісто, глину &).

Розмістити, -міщувати, *v. a.* an verschiedene Stellen setzen, da u. dorthin stellen od. setzen.

Ро́змітка, *f.* Zerstreuungslinse, *f.*

Розмітнути, *v. a.* einschleudern, *Пар.*

Розмітувати, -метáти, *v. a.* s. Розки́дати.

Розмішáти, -мішувати, *v. a.* einrühren, umrühren; untereinandermischen.

Розмі́щене, *n.* s. Ро́зставка.

Розмі́щити, *v. a.* zerkneten, zertreten.

Розмно́гий, *a. W.* mehrend.

Розмно́жене, *n.* Vermehrung, Vervielfältigung; Fortpflanzung, *n.*

Розмно́жний, *a.* Vermehrungs-, *B.*

Розмо́ва, *f.* Gespräch, *n.* Discurs, *m.* Stelldichein, *n.*

Розмо́вини, *pl. ГБ.* Gespräch, *n.* [Plaudereien, *pl.*

Розмовля́ти, *v. a.* u. — ся, розмо́вити ся з кимо́сь sprechen, sich unterhalten, sich unterreden; розмовля́ти, -ити кого́, кому́ jmdn trösten, aufrichten.

Розмо́вний, *a.* Gesprächs, der gewöhnlichen Sprache geh; gewöhnlich; *Нс.* gesprächig, gern sprechend; — склад Conversations — *ОП.*; -е вікно́ Sprachfenster, Sprachgitter, *n. Пар.* -а кімна́та Sprachzimmer, *n.*

Розмо́га, *f.* Macht, Wucht, *f. У.*

Розмолоти́ти, розмо́лювати, *v. a.* zermahlen.

Розмолоти́ти, *v. a.* zerdreschen; [zerschlagen.

Розмо́ргати ся, — до ли́чáг zu blinzeln anfangen.

Розмори́ти, *v. a.* s. Мори́ти, Замо-

Розмо́рщити, *v. a.* die Falten, die Runzeln ausmachen, glatt streichen; — ся wieder glatt werden, sich entrunzeln.

Розмота́ти, розмо́гувати, *v. a.* abwickeln, aufhaspeln, aufweben, loswe ben; — ся sich loswickeln, losgehen.

Розмоту́зувати, -ту́зити, *v. a.* die Schnüre lösen, losbinden. *Н.* 200.

Розмочи́ти, розмо́чувати, *v. a.* auf-, einweichen; — ся, розмо́кнути, *v. n.* erweicht, aufgeweicht, durchweicht werden. [wühlen, zerwühlen, auswühlen.

Розму́лити, розму́лювати, *v. a.*

Розмурува́ти, розмуро́вувати, *v. a.* die Mauer auseinandernehmen; 2) aus der Vermauerung jmdn heben.

Розмягчи́ти, *v.a.* erweichen, weich machen; — ся, розмя́кнути (*v. n.*), erweicht werden, sich erweichen.

Розмя́зґати, *v. a.* zerquetschen.

Розмя́здрити, *v. a.* zerschlagen, zersplittern, *Пар.* [(-е́цк).

Розмя́цкати, *v. a.* s. Розме́скати,

Рознь, *f. Н.* 49?

Рознеду́жати ся, s. Розболі́ти ся.

Рознемочи́ ся, -мігти́ ся, *Кч.* 133. krank werden.

Розне́сти, розноси́ти, -о́шувати, *v. a.* auseinandertragen; herumtragen; zerstreuen; verbreiten, aussprengen; 2) zerreissen, zerstören, vernichten, zerschmettern, umbringen; verthun, verschwenden; — ся herumgetragen werden; sich verbreiten, s. aus-, &; розноси́ло кого́ з кимо́сь *Кв.* I. 18. jmd gibt sich viel mit einem zu schaffen.

Рознеха́ти, *v. n.* aufhören; ablassen; — ся sich trennen.

Рознива́ти ся, verfallen, verwahrlost sein, *У.*

Ро́зний, *a.* s. Ріжний, *Піс.*

Ро́зниця, *f. Кн.* s. Ріжни́ця, Differenz, *f.* (in d. Mathem.); у ро́зницю, *Ос.* (61) IX. 177. einzeln, en detail.

Розні́жити, *v. a.* verzärteln, verweichlichen; — ся, sich v., sich v., zart gestimmt sein.

Розні́ти́ти, *v. a.* — огонь Feuer anmachen, anzünden, entflammen.

Розноколёрний, *a.* von verschiedener Farbe, *Піс.* [dener Farbe, bunt.

Розномастний, *a.* von verschie-

Розно́кий, *a.* mit triefenden Augen.

Розно́сець, розноси́тель, *m.* Herumträger, Colporteur, *m. Пар.*

Розно́ція, *f.* s. Різно́ція *Піс.*

Розний, *f.* Missverständnis, *n.* Zwist, *m.* Uneinigkeit, *f.*

Розня́ти, *v. a.* trennen, *Ш.* I. 50.

Розня́тий, *a.* -а во́лоть *В.* allseitswendig. [schnüffeln, *Кч.* 131.

Розню́хати, *v. a.* auswittern, aus-

Розови́й, *a.* Rosen-; rosenfarbig, rosenfarben. [*Зг.*

Роз'одежи́ти ся, sich auskleiden,

Роз'оді́ти, — ся s. Роздяга́ти &; Розоді́тий, *a.* раз- *Пр.* V. 414. schön gekleidet.

Розозли́ти, *v. a.* кого́сь jmdn böse machen, aufbringen, кого́сь на кого́сь *К.* jmdn gegen jmdn aufbringen, jmds Hass wecken; — ся böse, bösartig werden.

Роз'окромя́ти, роз'окро́мити, *v.a.* absondern, separieren; — ся sich—.

Роз'она́чити, *v. a.* gänzlich umändern. [ten, verkommen.

Розопсі́ти, *v. n. Кч.* 108. entar-

Розо́р, *m. Кв.* II. 222. *У. К.* Zerstörung, Zertrümmerung, Verwüstung, Ruin; Verwirrung, *f.*

Роз'ора́ти, -о́рювати, *v. a.* auseinander, darüberhin pflügen u. dadh ebnen, durchpflügen, durchackern, umpflügen; — ся beim Pflügen auseinanderfallen. [schwender, *m. Кв.* II. 25.

Розори́тель, *m.* Zerstörer; Ver-

Розори́ти, розори́ти, *v. a. Ме.* 262. zerstören, vernichten, ruinieren.

Роз'охоти́ти, -охо́чувати, *v. a.* lustig machen, eine heftige Lust erwecken; — ся, lustig werden, Lust bekommen, sich sehr sehnen (— до чого́ — nach etw.).

Розпада́ти ся, розпа́сти ся, auseinanderfallen, zerfallen; Risse bekommen, bersten; 2) — над ким, над чим um jmdn, etw. sehr besorgt sein, sehr sorgen für-.

Розпа́дно, *adv.* leidenschaftlich, *Лір.*

Розпа́док, *m.* Verfall, Fall, *m.* Ruin, *f. М.* [theilung, *f.*

Розпайко́ване, -йо́вина, *n.* Zer-

Ро́зпа́л, (*d.* ро́зпалок), *m.* s. Підпа́л 1) 2); 2) Hitze, *f.* на самім розпа́лї in der Hitze, auf dem Höhe-

punkte, *Cm.* [nen, *Ш.* I. 106.

Розпалáти ся, auflodern, entbren-

Розпáлене, *n.* Entzünden, *n*; Erhitzung; Entzündung *f*; 2) Ergrimmen, *n.*

Розпáлина, *f.* *М.* II. 159 Riss, *m.* Kluft, *f.* schen, *Пар.*

Розпалинúчити, *v. a.* aufquet-

Розпалúти, розпáлювати, розпалúти, *v. a.* anzünden, Feuer anmachen; anfeuern, entflammen; glühend heiss machen; — ся sich erhitzen, erglühen; entbrennen, heftig, hitzig, heiss werden.

Розпáльний, *a.* entzündbar, entzündlich.

Рóзпалок, -алка, *m.* s. Розпáл; на — zum leichten Anzünden, Feuermachen.

Розпамятáти, -мúтувати, *v. a.* überdenken, dhdenken, Betrachtungen anstellen. [*n.* Beschaulichkeit, *f.* *ВБ.*

Розпамúтуване, *n.* Nachdenken,

Розпанáхати, *v. a.* auseinanderstossen, zerfleischen, zerfetzen, in kleine Stücke reissen, *Ш.* II. 11.

Розпáляти, *v. a.* ausplappern.

Розпáрити, -áрювати, *v. a.* durchwärmen, weich werden lassen; — ся sich —.

Рóзпас, *m.* Wohlbeleibtheit, *f.*

Розпасáти, розпáсти, *v. a.* gut weiden, nähren; — ся wohlbeleibt, fett werden.

Розпáтлати, *v. a.* zerzausen.

Розпатрóшити, *v. a.* s. Розóйти. *Піс.*

Розпатякати ся, *Кв.* II. 41 s. Патякати.

Розпахáти, *v. a.* s. Роз'орáти.

Розпахнýти, *v. a.* aufreissen. *Фр.*

Рóзпач, *m.* *М.* II. 43. Verzweiflung, *f.*

Розпáчливий, *a.* verzweifelnd, verzweifelt, *М.* II. 145. [der Verzweiflung.

Розпáчний, *a.* *Cm.* verzweifelnd,

Розпаювáти, *v. a.* s. Роздїлúти.

Розпелéшити, -éхати, *v. a.* s. Розпáтлати.

Розперáти, розпáрти, *v. a.* auseinanderpressen, -dehnen, -spreizen; 2) aufblasen, aufblähen; — ся sich breit machen, s. spreizen.

Розперезáти, -рéзувати, (-pis-). *v. a.* aufgürten, losgürten, den Gurt aufmachen; — ся sich aufgürten, den Gürtel abnehmen. [(Alcyonella). *B.*

Розпúрка, *f.* Federbuschpolyp, *m.*

Рóзпести, *pl.* Verzärtelung, Verhätschelung, *f.* *Ф.*

Розпестúти, розпéщувати, *v. a.* verzärteln, verhätscheln, verweichlichen.

Розпетлéшити ся, s. Розхрíстати ся.

Розпечáтане, *n.* Entsiegelung, *f.*

Розпечáтати, -чáтувати, *v. a.* entsiegeln, das Siegel aufbrechen.

Розпечú, розпікáти, *v. a.* erhitzen, glühend heiss machen; — ся glühend heiss werden.

Розпивáти ся, розпúти ся, sich dem Trunke ergeben.

Розпилúти, розпилювáти, *v. a.* zerfeilen, zersägen, durchsägen.

Розпúнане, *n.* Ausspannen; 2) Aufknüpfen, *n.*; Kreuzigung, *f.*

Розпинáтель, *m.* der welcher kreuzigt, Marterer, *m.* *Ш.* II. 167. Peiniger, Quäler, *m.*

Розпинáти, розпúти, *v. a.* aufhefteln; 2) aus-, spannen; 3) kreuzigen.

Розпиндючити, *v. a.* *Cm.*?

Розпúренути ся, auseinanderstieben, -laufen.

Розпúрхлий, *a.* locker.

Рóзпис, *m.* Verzeichnis, Register, Inventar, *n.*; Beschreibung, *f.*

Рóзпись, *f.* Circular, Rundschreiben, *n.*

Розписáти, -пúсувати, *v. a.* ausschreiben, anbefehlen, bekannt machen; 2) anstreichen, malen, — писаний &; — дїти unter die Kinder das Vermögen verschreiben, vertheilen; — ся den Empfang bescheinigen, quittieren; sich schriftl. verpflichten; 2) recht ins Schreiben kommen.

Рóзпит, *m.* Nachfragen, *n.* Nachfrage, Erfragung, *f.* *pl.* -ти, *Cm.* на рóзпити óїтати, um zu fragen, um sich zu erkundigen.

Розпитáти, розпúтувати, *v. a.* u. — ся. aus-, nachfragen, ausforschen, sich erkundigen, auskundschaften.

Рóзпитки, *pl.* *Кв.* I. 94. Nachfragen, *n* Erkundigung *f.*

Розпихáтора, *m.* ein Fabelw.: einer der Berge stürzen u. wälzen kann, *Пр.* 78 [einander u. [illegible]; hin u. da stellen.

Розпихáти, -рóпихáти, *v. a.* aus-

Розпишнúти ся, stolz, prächtig aufblühen.

Розпізнáти, розпізнавáти, *v. a.* erkennen, kennen lernen, prüfen; unterscheiden; *sbst.* розпізнане, *n.* Erkenntnis, *f.* [aufwindeln; enthüllen, *Пар.*
Розпіля́ти, *v. a.* ab-, aufwickeln;
Рóзпір, -óру, der Schlitz am Kleide.
Рóзпірка, *f.* s. Рóзпір; 2) Querband der чепи́ги, *n.*
Розпістéрти, *v.a.*s. Розпростéрти.
Розпістувáти, *v. a.* s. Пістувáти.
Розплáва, *f.* Fluss, *m.* (beim Schmelzen); Fritte, *f.*
Розплáвити, *v. a.* schmelzen, emaillieren, *Пар.* — ся zerrinnen, schmelzen (*v. n.*).
Розплáвний, *a.* emaillen.
Розплáвник, *m.* Schmelzer; Emailleur, *m.* [kriechend, *B.*
Розплáзний, *a.* sich schlängelnd,
Розплáїти ся. sich zu einem Wege, zu einer Bahn öffnen, s. aufthun, *Зар.*
Розплáкати ся, in Thränen ausbrechen, zu weinen anfangen.
Розпластáти, *v.a.* ausbreiten, кри́ла; — ся sich —.
Розплáта, *dim.* розплáтка, *f.* Bezahlung, Auszahlung, *f.*
Розплатáти, *v. a.* der Länge nach zerspalten, aufschlitzen; — ся zerspalten, aufgeschlitzt werden; 2) *P.* II. 126. sich ausstrecken, *D. c.* 302. s. Розпластáти ся.
Розплати́ти, розплáчувати, *v. a.* versch. Schulden abtragen, bezahlen; — ся sich mit jmdm abfinden, jmdm die Schuld bezahlen, jmdn befriedigen, bezahlen. [ge, *pl.* (Dialypetalae).
Розплатóчнї, *pl.* Freikronblätteri-
Розплáщити, *v. a. pol.* flach machen, plattschlagen. [quetschen.
Розплéскати, *v. a.* abplatten; zer-
Розпли́ва, *f.* Seitenabfluss, *f.*
Розпливáти ся, розпли́сти ся, auseinanderschwimmen, -fliessen; zerfliessen, zergehen. [bar.
Розпливчáстий, *a.*elastisch,dehn-
Рóзплід, -óду,*m.*Fortpflanzung; Vermehrung, *f.* *Шу. Фр.*
Рóзпліт, *m.* розплітане, *n.* Auflechten, *n.* кóси пусти́ти на — frei lassen *Ф.*
Розплітáти, розплéсти, *v. a.* das Geflecht lösen, aufflechten; — ся die Haarflechten lösen, sich aufflechten.
Розплóдити, розплóджувати, *v. a.* fortpflanzen, vermehren.
Розплóдок, *m.* розплóджене, *n.* Fortpflanzung, *f.* Vermehren, *n*; Same; Fasel, *m.*
Розпльóнтати, *v. a.* s. Розпýтати.
Рóзплощ, *m.* Flachkoralle, *f.* (Explanaria), *B.*
Розплóщене, *n.* *Зг.* (*Пр.* II. 67) Zertheilung und dann Incarnation (воплóщене) einzelner Théile besonders.
Розплýга. *f.* *Гн.* 64. offene Furche, Beetfurche, Ausstreiche; Pflugfurche, *f.*
Розплýтати, *v. a.* abwickeln, entwirren, aufknüpfen *Ст.* [Рознехáти ся.
Розплювáти ся, з кимось, *Ст.* s.
Розпóвзувати ся, розповзти́ ся, auseinanderkriechen.
Розпови́ти, розповивáти, *v. a.* auseinander-, herauswickeln, -windeln (aus den Windeln).
Рóзповідь, *f.* *Кн. ОП.* рóзповідок, *m.* розповíданка, *f.* *Ст.* Erzählung, *f.*
Розповíдáти, розповісти, *v. a.* erzählen, melden; auseinandersetzen, erörtern. [sich entfalten, *M.*
Розповни́ти ся, in ganzer Fülle
Розповнíти, *v. n.* von Fülle strotzen, triefen, *Макс.* [breitung, *f.*
Розповсю́джуване. *n.* *Кн.* Ver-
Розповсю́дити, -дити́, *v. a.* verbreiten; — ся sich —. [Verbreitung.
Розповсю́дене *n* *B.* allgemeine
Розповязáти, *v. a.* -гóлову, (u. — ся) das Haupt von einer Haube & befreien, entblössen, den Kopfband aufwickeln. [ten, schimpfen, *Зап.* I. 42.
Розповерни́ти ся. einander schel-
Розпоїти, *v. a.* ablöthen. *Пар.*
Розполагáти, *v. a. H.* 2. *gr.* walten, regieren, verfügen.
Розпóле, *n.* *Зар.* *Bev.* I. 119.?
Розполóг, *m.* Auseinandersetzung, *f.* Plan, *m.* +*M.*
Розполóга, *f.*Disposition, *f.* — рáти, Ratentheilung, *f.* *Pa.* I 375.
Розполóжень, *n.* розполóга, *f.* (*Ip.*) Stellung, Lage, Einrichtung, *f.* Zustand, *m.* Construction, *f.* Verfügung, Anordnung; 2) Neigung, *f.* Hang, *m.* -дýха Gemüthsstimmung, *f.*

*

Розполо́жений, *a.* eingerichtet; gestellt; disponiert.

Розполока́ти, *v. a.* mit Wasser verdünnen, auflösen; 2) wegspülen, ausspülen. [durch-,ausspülen,durchwaschen.

Розполосну́ти. розполоска́ти.*v.a.*

Розполоши́ти, розполо́шувати. *v. a.* verscheuchen, verjagen; zerstreuen; *sbst.* розполо́шене,*n*:Verscheuchung, Verjagung, *f.*

Розпомоча́ти, *v. a.* *Ч.* IV. 126.?

Розпопа́дний, *a.* s. Запопа́дний.

Розпопелї́ти,*v.n.Фр.*s. Спопелї́ти.

Розпо́рина, *f.* s. Ро́зпір.

Розпоро́ти, розпо́рювати, *v. a.* auftrennen, aufschlitzen. [ся zerstieben.

Розпороши́ти,*v. a.* zerstäuben; —

Розпо́рпувати, (-пáрп-). *v. a.* auseinanderscharren. (*Фр.*).

Розпо́реький,*a. a. m.*Haderlump,*m.*

Розпо́рснути,*v. n. B.* zerbrechen.

Розворядка́ти, -я́дкувати, -ди́ти, *v. a.* verfügen, anordnen, Anstalten treffen; disponieren; — ся sich einrichten u. d. vor. *P.* I. 80.

Розпоряди́мий, *a.* disponibel.

Розпоряди́мість, *f.* Verfügung, *f.*

Розпорядко́ване, *n.* Anordnung, *f.*; 2) Desorganisation, *f.* *Др.* *adj.* розпорядко́ваний, desorganisiert, *Др.*

Розпорядкува́ти, *v. a.* anordnen.

Розпоря́дник, *m.* Ordner, Verwalter, Leiter, *m.* +*M. Пу.*

Розпоря́док, *m.* Anordnung, Massregel, Ordnung, Art u. Weise, *f.* *C.* II. 156. 178. -робити. дава́ти; Verwaltung, Leitung, *f. pl.* Angelegenheiten, Sachen, *pl.* *C.* II. 131.

Розпоста́вити,*v. a.* herumstellen.

Розпотво́рити,*v.a.*s. Спотво́рити.

Розпотро́шити, -тру́ш-, *v. a.* ausweiden.

Розпоча́те, *n.* Beginn, Anfang, *m.*

Розпоча́ти, розпочина́ти, *v. a.* beginnen, anfangen, anheben, s. Почати.

Розпо́чин,*m* Beginn,*m.*; Initiative,*f.*

Розпо́чинок, *m.* *Ст.* Vorhaben, Beginnen, *n.*

Розпоясати, s. Розпоеза́ти.

Ро́зпра, *f.* Fehde, Feindschaft, *f.* Handel, *pl.*

Розпра́ва, *f.* Abhandlung, Dissertation, *f.*; 2) Debatte, -судова́ gerichtliche Verhandlung, *f.*; 3) Entscheidung; Rechnung,*f.*; 4)*Гол.*Scheidung, Ehescheidung, *f*; b) Scheidungsurkunde, *f.*

Розпра́вити, розправля́ти, *v. a.* wieder gerade machen; ebnen, auseinanderlegen; auseinandertrennen; öffnen; -крила ausbreiten *Мор.*; 2) verdünnen, auflösen, zersetzen, *Пар.*; 3) розправля́ти umständlich reden, (u. schreiben), abhandeln, disputieren; — ся sich — — 1) 2); 2) — з ким mit jmdm etw. abmachen, fertig werden, *P.* 1. 12; *b*) sich scheiden.

Розпреді́ля́ти, розпреді́лювати, *v. a.* vertheilen u. bestimmen *ГБ.*

Розпри́ндити ся, sich breit, gross machen, hoffärtig, ausgelassen werden *C.* I. 55.

Ро́зприска, (-іска), *f.* s. Ра́спра.

Розпрова́дити, розпрова́джувати, *v. a.* auseinanderführen s. Розводи́ти, розве́сти; 2) -волося s.Розчеса́ти.

Розпрогаяти, *v. a.* -дїру́ das Loch mit grösserem Bohrer ausweiten.

Розпро́даж, *m.* Verkauf, Ausverkauf, *m.*

Розпро́дати, розпро́дувати, *v. a.* verkaufen, ausverkaufen, veräussern.

Розпро́с, *m.* Befragen, *n.* Frage, Untersuchung, *f.*

Розпроси́ти ся, *Л.* 109. ausfragen.

Розпрости́ране, *n.*Ausbreiten,Erweitern, *n.* Ausbreitung; Fortpflanzung,*f.*

Розпростира́ти, розпросте́рти, *v. a.* ausbreiten, ausstrecken, erweitern — ся sich —.

Розпрости́ти ся, sich versöhnen.

Розпростоволо́сити, *v. a.* die Kopfbedeckung wegreissen, entfernen u. dadh das Haupt entblössen.

Розпросто́р, *m.* *Пов.* -бре́не *n.* Verbreitung, *f.*

Розпросто́рити, *v. a.* ausbreiten; — ся, розпросто́рювати ся, sich ausbreiten, s. erweitern; um sich greifen.

Розпростере́ння, *n.* Ausbreitung, *f.* Ausbreiten, *n.* [Abschied, *m.*

Розпро́щане, *n.* Verabschiedung, *f.*

Розпроща́ти ся, sich verabschieden, Abschied von jmd nehmen.

Розпро́щений, *a.* s. Опра́щений.

Розпру́га, *f.* Spannung, Entzweiung; Kluft, *f.* *Бн.*

Розпру́жний, *a.* dehnbar. s. Пружисто-пли́нний.

Розпру́жність, *f.* Ausdehnbarkeit, *f.*

Розпрягчи́, розпрягáти, *v. a.* aus-, herausspannen; — ся sich —.

Розпрядáти, *v. a.* auflösen (das Gesponnene). [— ся sich —.

Розпрядивювати. *v.a.* aufdrehen;

Рóзпряска, *f.* Entzweiung, *f.*

Розпсьóтити ся, §. auf den Hund kommen, herabkommen.

Розпу́дити, розпу́джувати, *v. a.* auseinandertreiben, verscheuchen, s. Розігнáти. [áти ся zum Bersten.

Рóзпук, *m.* до розпу́ку їсти, сьмі-

Розпу́ка, *f.* Verzweiflung, *f.*

Розпукáти ся, розпу́кувати ся. розпу́кнути ся, zerplatzen, springen, bersten, reissen; 2) aufbrechen, sich öffnen, sprossen, (v. Knospen, Blumen); 3)— над ким, -чим, sich grämen, verzweifeln; *sbst.* розпу́кнене, *n.* Bersten, *n.*

Розпу́клий, *a.* * s. Ки́лавий.

Розпу́клина, *f.* Kluft, Erdkluft, Erdspalte, *f.* [de Blume, Blütenknospe, *f.*

Розпу́ковка, *f.* die sich entfalten-

Розпундю́чити ся, sich breit machen, *He.*

Рóзпуск, *m.* Lösung, Auflösung, *f.* *Под.*; 2) Verziehung, *f.* (der Kinder &) Schwäche gegen jmdn s. Рóзпуст.

Розпускáти, розпусти́ти, *v. a.* entlassen; reducieren; 2) verbreiten; zerlassen, auflösen, verdünnen, anmischen; розпусти́ти ни́ку, in kleinere Stücke schneiden, *B.* — ся sich auflösen &; 2) liederlich werden, ausschweifen; *prtc.* розпущéний, ausgelassen &; 2) flüssig.

Рóзпуст, -у, *m.* Willfährigkeit, *f.* — дáти alles erlauben; 2) Ehescheidung, *f.*

Розпу́ста, *f.* Zügellosigkeit, Ausgelassenheit, Ausschweifung, Liederlichkeit, *f.* Uebermuth, *m.*

Розпу́ство, *n.* s. d. v. *Др.*

Розпу́стка, *f.* s. Розтóка. *Пар.*; 2) Art Osterspiel der Mädchen, *Kol.* I. 153.

Розпу́стний, *a.* auflösbar; 2) liederlich; muthwillig; übermüthig, frech.

Розпу́стник, *m.* ein ausgelassener, ausschweifender Mensch, Wüstling, Wollüstling, *m.*

Розпу́стність, *f.* Unzüchtigkeit, *f.*

Розпустувáти, *v. n.* ausgelassen, zügellos sein, liederlich, ausschweifend leben.

Розпу́тати, розпу́тувати, *v. a.* auseinanderwickeln; entfesseln, frei machen; — ся sich losmachen; auseinandergewickelt werden.

Розпутничáти, *v. n.* *Под.* liederliches Leben führen. [losigkeit, *f.K.*

Розпу́тність. Liederlichkeit; Scham-

Розпу́тно, *adv.* verschwenderisch.

Розпу́ство, *n.* *Кн.* sittliche Verkommenheit, Entartung, *f.* Fall, *m.*; 2) *C.* II. 179. Irrweg, *m.*; Verbrechen, *n.*

Розпу́тє, (-ттє, -тя), *n.* Scheideweg, Kreuzweg, Irrweg, *m.*; — собі яке́ дáти *Зар.* sich einen Ausweg finden, s. Rath schaffen, s. helfen; 2) schlechter Weg; die Jahreszeit wo die Wege schlecht sind, *P.* II. 193.

Розпучáти, *v. n.* *Ф.* verzweifeln.

Розпу́чина, *f.* geborstener Riss, *B.*; Spalte, *f.*

Розпучи́ти, *v. a.* s. Пропучи́ти.

Розпучлíвий, *a.* verzweifelt, *B.*

Розпу́чний, *a.* verzweifelt, verzweifelnd, *Kst.*

Розпущáльний, *a.* auflöslich.

Розпу́щенє, *n.* Entlassung; Verabschiedung, *f.*; 2) s. Рóзчин.

Розпу́щник, *m.* s. Розчи́нник.

Розпялити, *v. a.* ausspannen, ausbreiten, -strecken.

Розпяничити, *v. a.* zu Saufern machen; — ся sich dem Trunke ergeben.

Розпя́тє, (-тив), *n.* Kreuzigung, *f.*; 2) Crucifix, *n.*

Розрáда, *f.* (*dim.* розрáдонька, *f.*), Trost, *m.*; Linderung, Erquickung, *f.*; 2) Abrathen, *n.*

Розрáдити, розрáджувати, (-рáджую, -ував), *v.a.* trösten, aufrichten; 2) abrathen; widerrathen; — ся sich abrathen.

Розрáдниця, *f.* die welche розрáджує. d. h. einen Beschluss hintertreibt, abräth; 2) Entzweierin, Intrigantin, *f.*

Розразити, *v. a.* zerschlagen; verwunden. [лýка.

Розрáїнє, (-іннє, -н), *n.* *Ру.* s. Роз-

Розрали́ти, *v. a.* mit dem рáло das Feld zwiebrachen, ackern.

Розраниґти, розрáнювати, *v. a.* verwunden, schwer v.

Розрахувáти, -хóвувати, *v. a.* berechnen, verrechnen; — ся sich —.

Розрáяти, *v. a.* widerrathen.

Розревíти ся, (-вáти ся), gewaltig zu brüllen anfangen, *Кн.*

Розревнийти ся, розревнувáти ся, im Eifer entbrennen, sich begeistern, *Т.*

Розреметувáти ся, sehr aufgebracht, ungehalten werden, *Кн.*

Рóзрив, *m.* Zerreissen, *n.* Riss, *m*; 2) -рóзрив-травá e. Art Zauberkraut zum Aufreissen aller Ketten u. Schlösser, *Ч.*I.166.; 3)Impatiens noli tangere L.*Піс.*

Розривáтельний, *a.* zerreissend, destructiv, *У.*

Рóзрий, *m.* Zerstörung, *f. Мі.* II. 6.

Розрилювáти, *v. a.* s. Розралíти, *ОП.*

Розрíти, *v. a.* zerwühlen.

Розрíвнувати, (-нюв-), розрівнáти, *v. a.* eben machen, ebnen.

Розрíдити, розрíджувати, (-рíджую, -уєш), *v. a.* verdünnen, dünner machen; wässern. [phnia). *B.*

Рóзрідка, *f.* Wasserfloh, *m.* (Da-

Розрідийти ся, зрідиéю. *Гр.* sich entzweien, das Verwandtschaftsband zerreissen. [Schnitt; Schlitz, *m.*

Рóзріз, *m.* Durchschnitt, Aufschnitt,

Розрíзати, розрíзувати, *v. a.* zerschneiden,durchschneiden;anatomisieren.

Розрíжнити, (-йти, -нювати), *v. a.* unterscheiden; — ся sich —.

Розрізнити, (-нйти), *v. a. Ш.* I. 251. entzweien, verfeinden; — ся sich trennen, auseinandergehen 404.

Розрíзуванє, *n.* Aufschneiden, Durchschneiden, Entzweischneiden, *n.*

Розрíсити, (-рíшую, -уєш), *v. a.* entfalten.

Розрішáти, розрішити, *v. a.* losbinden, aufmachen, auflösen; 2) Dispens ertheilen, entbinden, vergeben; 3) entscheiden, absolvieren, *Ш.* I. 375.

Розрíшенє, *n.* Absolution, Dispensation, *f.* Dispens, *m.*

Розрóба, *f.*Ausschürfen,*n.* (im Bergbau); 2) Urbarmachung, *f.* (Ackerb.), *Піс.*

Розробити, розрóбляти, -робляти, *v. a.* ausschürfen; 2) urbar machen, bearbeiten, *Піс.*; 3) — щось в чогó, -чим entwickeln, erweitern, vergrössern; 4) verdünnen, auflösen; розробляти ся, sich entfalten, s. entwickeln, in Fluss kommen, *Кн.*

Розробляє, *n.* Zersetzung, Auflösung, *f.*

Розрóбок, -бку, *m* на розрóбок дáти комý що als Anfang des Erwerbes, Gründungscapital, *n.*

Розрóдити, розрóджувати, *v. a.* fortpflanzen; vermehren; — ся sich vermehren, gut gedeihen.

Розрóдник, *m.* s. Бросíнка.

Розрознити, *v. a. Ч.* III. 274. s. Розігнáти. [gehen, — sich verbreiten.

Розроїти ся, in Schwärmen aus-

Розронити, розрóнювати, *v.a.* auseinanderfallen lassen, verlieren, verstreuen, *МШ. АД.* I. 35.

Розрóст, (-іст), *m.* gedeihlicher Wuchs, Fortschritt, Aufschwung, *m.* Aufschiessen, Aufwachsen, *n.* Entfaltung, *f.*

Розрóста, *f.* Art Pflze.

Розростáти ся, üppig aufwachsen, sich ausbreiten, an Umfang gewinnen, hoch aufschiessen. [Misshandlung, *f.*

Розругáннячко, *n.dim. Ч.*V. 622.

Рóзруй, *m.* Zerstörung, Niederreissung, Vernichtung, *f.* Umsturz, *m.*

Розруйнувáти, *v. a.* zerstören, niederreissen, umstürzen, zu Grunde richten; *sbst.* розруйнóванє, *n.* s. Рóзруй; 2) Trümmer, *pl. Піс.*

Рóзрух, *m.* stürmische Bewegung, Aufregung, Unruhe, *f.*; Tumult, Aufruhr, Aufstand, Crawall, *m.* Getümmel, *n.* Wirren, *pl.*

Розрýхáти, розрушáти, *v. a.* in Bewegung bringen; rühren, schütteln; 2) aufbringen; anreizen, aufmuntern; bewegen.

Розрушитель, *m.* Zerstörer, *m.*

Розрýшити, *v. a.* in Unordnung bringen; 2) umkehren, untergraben, verwüsten, zerstören.

Рóзряд, *m.* Abtheilung, Gattung, Kategorie, Classe; 2) Einrichtung *f.*

Розрáдженє, *n.* Entladen, *n.*

Розрядити, розряджáти, розрáджувати, *v. a.* verfügen, verordnen, anordnen; 2) den Schuck abnehmen, ausziehen; auskleiden; — порóбль ab-

thauen; — ся sich einrichten &; 2) s. auskleiden.

Розрядич, *m.* Auslader, *m.*

Розрядити, (-рѣдн-), *v. a.* beschwichtigen, schlichten.

Розрядовий, розрядний, *a. ГШ.* — числовник Gattungs- und Doppelungszahlwort, *n.*

Розсада, *f.* junge versetzte Pflanze; Setzplanze, *f.*; — заяча Knollige Fetthenne (Sedum telephium), *Шс.*

Розсадити, розсаджувати, *v. a.* an gehöriger Stelle die Plätze anweisen, placieren; einsetzen, aufpflanzen, verpflanzen; 2) zersprengen.

Розсадник, *m.* Mistbeet, *n.*; Baumschule, *f.* Pflanzstätte, *f.*; 2) Bluthänfling, *m.* (Fringilla cannabina L.), *B.*

Розсадничок, *m.dim.*s.Розсадник.

Розсадні, *f. pl.* -ні, -на тéбе du mögest bersten. [men, *Ст.*

Розсатаніти, *v. n.* teuflisch egrim-

Розсвитати, розсвитнути, *v. n. gew. impers.* Tag werden, tagen, anbrechen (v. Tag).

Розсвінути, розсвісти, *v. n. impers.* розсвіло es wurde Tag, es wurde licht, hell, *Оц. гр.* 18.

Розсьвіт, *m.* Tagesanbruch, *m.* Morgendämmerung, *f.* [Erörterung, *f.*

Розсьвітка, *f. T.* Beleuchtung,

Розсьвіток, *m.* Dämmerung, *f.*

Розсворити, *v. a.* abkoppeln.

Розсвянути, *v. n.* s. Розсвінути.

Розселяти, -селювати, *v. a.* in verschiedenen Gegenden ansiedeln, ansässig machen; — ся sich —.

Розсербати, *v. a* ausschöpfen.

Розсердити, розсерджувати, *v. a.* zornig machen, erbosen; — ся zornig, erbost, ungehalten werden. [sehr zornig.

Розсердитий, *a. Ос.* (61) V. 23.

Розсидїти, розсиджувати, *v. a.* zerdrücken, zerkneten (dh Sitzen); — ся zu lange sitzen; 2) zu brüten anfangen.

Розсилати, *v. a.* s. Розіслати.

Розсилити, розсилювати, *v. a.* aufbinden, -schlingen; lösen, auflösen, losbinden.

Розсильний, *a. sbst. m. pl.* розсильні *О. ц. л.* 365. Gerichtsbote, *m.*

Розсипи, *m.* Zerstreuung, Zersprengung; Flucht, Unordnung, *f.*; у розсипи *M.* zerstreut, auseinandergeworfen; піти у- sich flüchten, s. zerstreuen, *T.* розсипом, *adv. Гол.* zerstreut, sporadisch; 2) Geschiebe, *n. dim.* розсипок.

Розсипати, розсипувати, *v. a.* ausstreuen, verstreuen, ausschütten; * — кого́ jmdn zu Grunde richten, vernichten; — ся auseinandergerathen, — fallen, sich zerstreuen, zerstieben; sich zerbröckeln; s. lockern; herunterkommen, verfallen; * viel Ausgaben, Unkosten haben. [locker, leicht.

Розсипачка, *f.* земля — *Гн.* 25.

Розсипини, *pl.* Seifen, Seifengebirge, *pl.*

Розсипистий, розсипчастий, *a.* locker; 2) зóрі -і *M.* III. 58. zerstreut.

Розсипка. *f. ВБ.* Zerstreuung, *f.*

Розсихати ся, vor Trockenheit auseinandergehen, -fallen (von Fässern &).

Розсївати, *v. a.* s. Розсіяти.

Розсївка, *f.* s. Розмітка.

Розсїдлати, *v. a.* absatteln.

Розсіл,-олу.*m.*(Salz)Auflösung *f.ОП.*

Розсілина, *f.* Ritze, Spalte, Kluft, Schrunde, *f. Ог.* 92.

Розсілиця, (-є). *f.* eine Suppe aus Sauerkraut und Kukuruzmehl, *B.*

Розсіпати, *v. a.* zerraufen.

Розсісти, розсїдати, *v. a.* s. Розсидїти; — ся sich auseinander setzen, an verschiedenen Orten sich setzen; 2) ganz bequem, gemächlich sich hinsetzen; viel Platz einnehmen (indem man sich setzt); 3) bersten, platzen, Risse bekommen, *Ф.*

Розсічи, розсїкати, *v. a.* zerhauen, zerschneiden, durchschneiden; 2) massacrieren.

Розсїшки, *pl. dim.* s. Розсохи.

Розсїянець, *m.* Flatterer, Flattergeist, *m.* [streuung, *f.* s. Розсїяність.

Розсїяне, *n.* Verstreuen, *n.*; Zer-

Розсїяний, *a.* ausgesäet, ausgestreut; zerstreut, geistesabwesend, flatterhaft.

Розсїяність, *f.* Flatterhaftigkeit, Zerstreuung, Zerstreutheit, *f.*(des Geistes).

Розсїяти, розсївати, *v. a.* aussäen; ausstreuen, zerstreuen; ausbreiten, verbreiten (z. B. Gerüchte); — ся sich — —.

Розсквéрити ся, s. Розпалати

ся (bes. v. Kindern), *ГБ.*

Розскóчити ся, auseinanderspringen, in kleine Stücke zerspringen; auseinanderlaufen.

Розскýбати, розкýбсти, *v. a.* zerzupfen, zerrupfen, zerren.

Розслабляти, -бити, *v. a. Под.* krank, siech machen, lähmen.

Розслáвити, розслáвлювати, *v. a.* den (üblen) Ruf verbreiten, laut machen, verlautbaren, ausposaunen, ruchbar machen; — ся sich verbreiten &.

Розслизнýти ся, zerfliessen, auseinandergehen, schwinden, *Фр.*

Розслїдити, розслїджувати, *v. a.* untersuchen, prüfen, erforschen.

Розслонити, розслóнювати, *v. a.* enthüllen, aufdecken.

Розслýхати, *v.a.* u. — ся aufmerksam zuhören, vernehmen, *Кч.* 185.

Розслюбувáти, *v. a.* vom Gelöbnis dispensieren.

Розсмикати ся, *D. c.* 79.

Розсмїлити, (-лити), розсмїлювати, *v. a.* ermuthigen, die Schüchternheit benehmen, *Мог.*; — ся kühn werden.

Розсьмішити, *v. a.* zum Lachen bewegen z. L. bringen; — ся z. L. gebracht werden, lachen.

Рóзсьміяти ся, in ein Gelächter aufbrechen, lachen.

Розсмотрїти, *v. a.* durchmustern.

Розсóтувати, -тáти, *v. a.* s. Розмóтувати.

Розсóха, *f.* Zacken, *m.* gabelförmiger Ast, Gabelast, *m.* Gabelholz, *n pl.* розсóхи, Pfluggabel, *f.* Pflugwetter, *n.*; 2) hölzerne Mistgabel.

Розсохáня, (-ня), *f.* Gabelweihe, *f.* [(Milvus), *B.*

Розсохáтий, розсохонáтий, *a.* ästig, astreich, gabelig getheilt, gabelförmig auseinandergehend.

Розсохáч, *m.* s. Рогáч; 2) Олень *B.*

Розстáвання, (-ння), *n.* s. Розлýка, *K. Не.*

Розставáти ся, s. Розлучáти ся.

I. Розстáвити, розстáвлювати, розставляти, *v. a.* auseinanderstellen, an verschiedenen Orten stellen, an-, ausstellen, gehörig aufstellen; — ся sich —. [s. Спустити.

II. Розстáвити, *v. a.* (саджінку),

Рóзставка, *f.* Dislocation; Aufstellung, *f.*

Рóзстай, *m.* о — гóлоса прилишити ся ausser der Vernehmbarkeit der Stimme zurückbleiben, *Зар.*

Розстáйний, *a.* Scheide-.

Розстáйня, *f. TP.* Scheideweg, *m.*

Рóзстань, *f.* Grenzscheide, *f.*

Розстановити, *v.a.*s. Розстáвити.

Розстáня, *pl.n.H.*74. Scheideweg, *m.*

Розстарáти, *v. a.* u. — ся besorgen, beschaffen, aufbringen.

Розстáти ся, s. Розлучити ся.

Розстебнýти, (-гн-), *v. a.* aufknöpfen, lüften.

Розстелити, розстелити, розстéлювати, *v. a.* ausbreiten, auseinanderlegen; — ся sich —.

Розстервити ся, in Wuth gerathen, wüthen, ergrimmen, *Зак.*

Розстигнýти, *v. a.* abschnallen, aufhäckeln.

Розстóяне, *n.* Abstand, *m. Пол.*

Розсторóнити ся, sich ausdehnen, s. ausbreiten, *ОП.*

Розсторóнювати, *v. a.* aufblättern, *Пар.*

Розстрáпати ся, (-ряп-, -штр-), die Haare in Unordnung fliegen lassen.

Розстрихнýти ся, mit jmdm brechen.

Рóзстрій, -бю, *m.* Missklang, Misslaut, *m.* Dissonanz, Misstimmung, Disharmonie, *f.*

Розстріляти, розстрілювати, розстрілити, *v. a.* durch-, erschiessen; zerstreuen; — ся sich zerstreuen.

Рóзстріп, *m.* Rasenkoralle, *f.* (Anthophyllum), *B.*

Розстріхати ся, розстріхнути ся, sich entzweien, auseinandergehen.

Розстроїтель, *m.* Verderber, Vernichter, *m. Пу.*

Розстроїти, розстрóювати, *v. a.* verstimmen; 2) in Unordnung bringen, zerrütten; — ся sich verstimmen; 2) in Unordnung, in Verwirrung gerathen; aus der Fassung kommen; 3) (рáна) wieder schmerzen.

Розстрóйність, *f.* У. s. Рóзстрій.

Розстрóйство, *n. Пор.* Störung, Zerrüttung, *f.*

Розступити ся, розступати ся, auseinandertreten; 2) sich öffnen, s. aufthun.

Розсувáти. *v. a.* s. Розсýнути.
Рóзсуд. *m.* Ueberlegung, Meinung, *f.* Urtheil, *n.* Beurtheilung, Entscheidung, *f.* [richter, *m.*
Розсýдець. *m. H.* 142. Schieds-
Розсуджáти. розсýджувати. розсудúти, *v. a.* urtheilen, überlegen, erwägen, bedenken; 2) schlichten, entscheiden, Urtheil fällen, Recht sprechen.
Розсýдженє, розсýджуванє, *n.* Ueberlegung, Betrachtung; Beurtheilung, *f.*; 2) Urtheil, *n.* Urtheilsspruch, *m.*
Рóзсудка, *f.* Urtheil, *n.* Entscheidung; 2) Kritik, *f.*
Розсудкóвий, *a.* judiciös, *Пл.*
Розсудлúвость, (-ість), *f.* Bedächtigkeit, praktische Beurtheilung, Klugheit, *f.* Verstand, *m.*
Розсýдний, розсудлúвий, *a.* verständig, klug, einsichtsvoll; *adv.* -но.
Розсуднúчий, *a.* kritisch, *Пар.*
Рóзсудок, -дку, *m.* Urtheilskraft, *f.* Verstand, *m.* Ueberlegung, *f*; 2) розсýдок, -дку, *m.* -свáрки Entscheidung, *f. Ч.* II. 620.
Розсýдця, *m. H.* 206. s. Розгýдця.
Розсýдчик, *m.* Schiedsrichter, Richter, *m.* [von einander drehen, aufdrehen.
Розсукáти, розсýкувати, *v. a.*
Розсýкин, *a. Ч.* III. 136. s. Сýкин.
Розсýнути, розсувáти, *v. a.* auseinanderrücken, -stellen; hier u. dahin legen, verlegen.
Розсупóнювати, *v. a.* die Riemenbänder loslösen, s. Супóня.
Розсýчий, *a. P.* II. 76. s. Сýчий.
Рóзсяг, *m. B.* Ausbreitung, *f.* Umfang, *m*; 2) Flugweite, Flügelweite, *f.*
Розсягáний, *a.* ausgedehnt, ausgebreitet. [nung, *f. Вах. Пл.*
Розсягáність, -ости, *f.* Ausdeh-
Розтáборити ся, sich lagern, das Lager aufschlagen, beziehen.
Розтавáти, розтáнути, розтáяти, розтáти, *v. n.* aufthauen, schmelzen, zergehen. [wickeln, bewerkstelligen.
Розталáнити, *v. a.* glücklich ent-
Розталувáти, *v. a.* auftreten, *Пар.*
Рóзтань, *Ч.* I. 1. 85?
Розтарáбати ся, s. Розгрясти ся.
Розтáскати, *v. a.* s. Рознéсти.
Розтачáти, *v. a.* dünn rollen, тісто das Teig mittelst e. Walze dünn machen.
Розташувáти ся, sich auskramen, seinen Kram, seine Waaren auslegen, sich ausbreiten, *III.* II. 232.
Розтварáти. *v a.* verwittert machen.
Рóзтвір. -óру, *m.* Oeffnung; *f.* двéрі на — thorweit, angelweit; 2) Schlund, Rachen, *m.* Mundloch, *n. У. pl.* в -óри ins Freie.
Рóзтвóр, (-ір), -óру, *m.* s. Рóзчин.
Розтвóрене, *n.* Oeffnen, *n.* Oeffnung, *f.* -тіла Obduction, *f.*; 2) s. Рóзчин.
Розтворúти, *v. a.* öffnen, aufthun, aufmachen; — ся sich —, s. Отворúти.
Розтвóром, *adv.* weit geöffnet, *Мх.*
Розтворчáтий, *a.* -óбраз zusammengesetztes Bild aus Kupfer & in zwei Flügeln geöffnet, so dass drei Bilder sichtbar werden.
Розтерáти, *v. a.* s. Розтéрти.
Розтерзáти, *v. a. altsl.* † *P.* I. 148. auseinanderreissen, zerreissen, *Л* 95.
Розтéрливий, *a.* zerreiblich, *Пол.*
Розтерлúвість, -ости, *f.* Zerreiblichkeit, *f. Пол.*
Розтéрлити, *v. a.* §. -грóші vergeben, verschenken; verschwenden.
Розтéрти, розтерáти, (розтерéти *B.*), розтирáти, *v. a.* zerreiben, zerstossen, klein reiben, klein stossen; * — грóші vergeuden; — ся zerrieben, klein gerieben werden.
Розтерáти, *v. a.* s. Розтрáтити.
Розтечú ся, розтікáти ся, zerfliessen, auseinanderfliessen; auseinandergehen; verschwinden.
Розтикáти, *v. a.* s. Пóрозтикáти.
Розтинáти. розтúти, *v. a.* zerschneiden, durchschneiden.
Розтирáч, (-тер-), *m.* Reiber, *m.* Reibekeule, *f.* s. Макогін.
Рóзтирка, *f.* Uneinigkeit, *f.* Zwist, *m.* Fehde, *f.*; 2) Verlust, *m. Зік.*
Рóзтирх, *m.* Absattelung, Abladung, *f.*
Розтúрханий, *a.* zerzaust.; 2) s.d.f.
Розтúрхати, *v. a.* absatteln, absacken.
Розтискáти, розтиснýти, *v. a.* zerdrücken, zerquetschen.
Рóзтік, *m.* розтóка, *f.* (*d.* розтóчина, *f.*) Auseinanderfliessen, *n.*; 2) a) Flussarm, *m.* b) Insel inmitten eines Flusses; 3) Rinne, Kloake, *f. B.*

Розтїкáти ся, auseinanderfliessen, -gehen, -laufen. [kleineres Querthal, *B.*
Рóзтічка, *f. dim.* s. Розтóка; 2)
Розтíчок, *m.* розтічина, *f. dim.* s. Рóзтік, Розтóка 2). [lustig stimmen.
Розтїшити, *v. a.* erfreuen; froh,
Розтлáйти, розтлївáти, *v. a.* verderben, vertilgen; schänden, *Ш.* II. 139. 244. *КУ. prtc.* розтлéнний, verdorben, faul, *Ш.* II. 236.
Розтóвнити, *v. a. Кч.* 72 das Gedränge aufräumen.
Розтóве(т)нути, *v. n.* sehr fett werden; (am Leibe) zunehmen, dick werden. [stossen, *n.*; Aufschlag, *m. Пар.*
Розтóвченє, *n.* Zerstossen, Klein-
Розтовчи́, розтовкáти, *v. a.* zerschlagen, klein stossen, auseinanderstossen; zerrühren; aufklopfen; — ся sich entzweien, s. Розбíти ся.
Розтóка, *f.* s. Рóзтік 2); 2) s. Рóзчин, *Пар.*
Розтóком, *adv.* niederwärts auseinander, *K.* [setzen, erklären; entziffern.
Розтолкувáти, *v. a.* auseinander-
Розтолýбити, *v. a.* s. Розлупи́ти; Розтолóчити, *У.*
Розтомилéний, *a. Гол.* III. 721. allerliebst, liebenswürdig.
Рóзтоп, *m.* s. Рóзтопка; 2) розтопом робíти sehr eifrig, mit Lust.
Розтóпа, *f.* Email, *f. Пар.*
Розтопи́рити, *v.a.* s. Одтопи́рити.
Розтопи́рки, *pl. H.* 293. in d. Räthsel: дві — zwei Hörner.
Розтопи́ти, *v. a.* heizen, einheizen; 2) schmelzen; — ся brennen, in Brand gerathen; 2) schmelzen, zerschmelzen (*v. n.*), geschmolzen werden.
Розтопíрити, -ірювати, *v. a.* auseinanderspreizen; -strecken, -recken, -spannen.
Рóзтопка, *f.* Schmelzen, *n.*
Розтóпник, *m.* Emailleur, *m. Пар.*
Розтóргати, розтóргувати, *v. a* zerzausen, zerreissen, s. Розірвáти.
Розторгувáти ся, ausgebreiteten Handel führen, gute Handelsgeschäfte betreiben. [ров (торг), *Кут.*
Розтóрже, *n.* Ende des Jahrmark-
Розтóрженик, *f.* Art Bauchpilz, Didymium, *B.*
Розтормóсити, *v. a.* auseinanderwerfen, dh vieles Ziehen u. Zerren verderben; zerstreuen; 2) — когó einen nicht schlafen lassen (dh Rütteln).
Розторóпа, *m. P.* II. 169. von gewandtem, klugem Menschen.
Розторóпати ся, in vieles Geschwätz sich einlassen, viel schwatzen.
Розторóпний, *a.* klug, umsichtig, *Пар.* [sicht, Besonnenheit, *f. Пар.*
Розторóпність, *f.* Klugheit, Um-
Розторóпша, *f. Ос.* (62) I. 80.?
Розторóсити, *v. a.* ausstreuen.
Розторóчити, *v. a.* aufbinden, aufschnüren, auffasen, -faseln; — ся, sich aufdrieseln.
Розточáльний, *a.* entfaltbar.
Розтóче, *a.* Wasserscheide, *f.* s. Дїлводний. [ausbreitend, *B.*
Розточи́стий, *a.* fächerartig sich
Розточи́ти, розтóчувати, *v. a.* beim Zapfen vergiessen; 2) verschwenden, vergeuden, durchbringen, *Ко.* 294; 3) zernagen, zerfressen (von Würmern).
Розтóчний, (-шн-), *a.* überflüssig.
Розтóчник, *m.* Milbenspinne, *f.* (Tetranychus), *B.*
Розтрáвити, *v. a.* aufbeizen, *Пар.*
Розтравлáйти, *v. a.* verbreiten, steigern. [schleuderung, *f. Ш.* I. 140.
Розтрáта, *f.* Verschwendung, Ver-
Розтрáтити, розтрáчувати, *v. a.* vergeuden, verschwenden.
Розтрáтний, *a.* verschwenderisch.
Розтратувáти, *v. a.* zertreten, niedertreten.
Розтрéнькати, розтрéнькувати, (-йнькати). *v.a.* verschwenden. [(*Пр.*).
Розтрепáнство, *n.* Leichtsinn, *m.*
Розтрибýха, *f.* liederliche Metze + *Б.*
Розтрибóжити, *v.a.* s. Розпýтати.
Рóзтріп, *m.* Klugheit, Umsicht, Besonnenheit, *f.* [diger Patron, *m.*
Розтрíпанець, *m.* Flattergeist, win-
Розтрíпаний, *a.* flatterhaft, faselhaft, zerstreut. [schlagen; 2) zerzausen.
Розтрíпати, *v. a.* zerklopfen, zer-
Розтріпíхати, *v. a.* s. Розпалíтити. *Пр.*
Розтрíпний, *a.* verständig, klug.
Розтрíск, *m.* Bersten, *n.* до -ку bis zum B.
Розтрíскати, *v. a.* zerschmettern; einschlagen; — ся aufspringen, bersten,

zerplatzen; 2) — на когó jmdn andonnern, mit harten Wörten anfahren.

Розтрóнцати ся. § liederlich werden.

Розтрóпность, *f.*. Gewandtheit, [Thätigkeit, Fertigkeit, *f.* *Зак.*

Розтрóпта, *f.* Sylibum Marianum.

Розтрóщити, *v. a.* zertrümmern, zerschlagen, s. Потрóщити.

Розтрýбити, *v. a.* ausposaunen.

Розтрýсити, *v. a.* zerstreuen, herumstreuen, aufschütteln.

Розтрýтити, розтрýчувати, *v. a.* zerstossen, auseinanderstossen; zerschlagen, zerschmettern.

Розтрýювати, *v. a.* vergiften +*М.*

Розтрýване, *n.* *Зап.* I. 32. s. Розýка.

Розтрявáти, *v. a.* *Зап.* I. 10. s. Розлучáти.

Розтрясáти, розтрясти́, *v. a.* auseinanderstreuen, herumstreuen, zerstreuen; 2) durchschütteln, -rütteln; 3) untersuchen, prüfen.

Рóзтрясок, (-вс-), *m.* Umkehren, Umschütteln, Umrütteln, *n.* Unordnung, Verwirrung, *f.*; 2) Aufwand, *m.*; Verschwenden, Durchbringen, *n.*

Розтужи́ти ся, vor Sehnsucht vergehen, grosses Herzeleid haben.

Розтурчáти, *v. a.* s. Розтручáти. *КС.* IV. 488. [fen, -sprengen, *Ст.*

Розтуря́ти, *v. a.* auseinanderwer-

Рóзтяг, *m.* Ausdehnung, *f.* *Пар.*

Розтягáльний, розтягáйний, розтя́жний, *a.* ausdehnbar.

Розтягáльність, *f.* Streckbarkeit, Dehnbarkeit, *f.* *Пол.*

Розтя́гане, *n* Ausziehen, Strecken, *n.*

Розтягáйність, розтя́жність, *f.* Dehnbarkeit, Ausdehnbarkeit, *f.*

Розтя́гний, *a.* weit, breit ausgestreckt, -gedehnt, -gezogen.

Розтя́гність, *f.* Ausdehnung, *f.*

Розтягнýти, розтягáти, *v. a.* auseinanderziehen, ausdehnen, ausstrekken, -spannen, -breiten, erstrecken; — ся sich ausdehnen, s. ziehen; s. ausstrecken; 2) s. dehnen, ziehen lassen.

Розтя́млювати, *v. a.* erwägen, überdenken.

Розтя́ти, *v. a.* s. Розтинáти.

Роз'удáлий, *a.* *superl.* s. Удáлий, *Ч.* V. 629.

Роз'уздáти, (-узди́-), *v. a.* -коня́ den Zaum abnehmen, ab-, entzäumen.

Роз'узнавáти, роз'узнáти, *v. a.* erkennen, *К.* s. Розізнáти.

Рóзум, *m.* Verstand, *m.* Vernunft, Intelligenz, *f.* Sinn, *m.*; 2) Bedeutung, *f.*

Розумéць, *pl.* -ці́, *m.* Rationalist, *m* *Др.*

Розумі́вский, *a.* rationalistisch, *Др.*

Розумі́щина, *f.* Zeit u. Geschichte des letzten гетьмáн Grafen Разумовский 1750—1764.

Розумі́не *n.* Verständnis, Erachten, *n.*

Розумнáк, *m* der Verständige, Kundige, Gescheidte, *Ф.* [Gelehrtheit, *f.*

Розумнéча, *f.* *ОП.* Gelehrsamkeit,

Розýмний, *a.* verständig, vernünftig, klug, *adv.*. -но verständig, vernünftig, wohlweislich; 2) verständlich, begreiflich, *Кч.* 182. [dige, Gescheidte.

Розýмник, *m.* der Kluge, Verstän-

Розумни́ця, *m. f.* kluger, gescheidter, verständiger Mensch; *Ш.* I. 396. die Kluge, Verständige, Gescheidte.

Розýмність, *f.* *Бор.* Verständigkeit; Weisheit, *f.* [werden.

Розумні́(й)шати, *v. n.* gescheidter

Розумóване, *n.* Ueberlegen, *n.* Berathung, Ansicht, *f.*; Vernunftschluss, *m.* Raisonnement, *n.*

Розумóвець, *m.* Rationalist, *m.*

Розумóвний, *a.* Verstandes-, Geistes-.

Розумувáти, (-ош-), *v. a.* raisonnieren, vernünfteln, schliessen, Schlüsse ziehen.

Роз'учи́ти ся, verlernen, +*М.*

Розфáнти, *v. a.* § vergeuden, zerstreuen. [werfen.

Розфи́ркати, *v. a.* auseinander-

Розфі́йний, *a.* verschwenderisch.

Розфі́йник, *m.* Verschwender, *m.* *Фр.*

Розфі́йниця, *f.* *Пр.* III. 311. Verschwenderin, Vergeuderin, *f.* [buben, *Пар.*

Розфіяти, *v. a.* durchbringen, ver-

Розфлáйкнути, (-áйки-), *v. n.* §. (снїг, під ногами &) vom Thauwetter, Koth &.

Розфрáнькати, *v. a.* s. Розтрáгити.

Розфýкати ся, zu schelten anfangen, jmdn anfahren, hart anlassen -на когó. [sen, *B.*

Розфю́кати, *v. a.* auseinanderbla-

Розхáвити, *v. a.* *Ч.* IV. 555. рýки — die Hände ausspreizen.

*

Розхамýляти, *v.a.* §. s. Розварити.

Розхвалити, розхвáлювати, *v. a.* durch das Lob überheben, rühmen, weit u. breit bekannt machen; — ся sich dh das Lob überheben, viel von sich reden lassen, sich im Prahlen ergehen.

Розхвилити ся, wogen, wallen, in Wallung sein, heftig bewegt werden; 2) in Unruhe gerathen, sich beunruhigen, *Зак.*

Розхéмлений, *a.* (волося) in Unordnung, zerzaust.

Розхилити, розхиляти, *v. a.* nach beiden Seiten auseinander- od. zurückschlagen; — ся *Не.* sich aufrichten.

Розхилястий, *a.* sich weit ausbreitend, +*М.*

Розхитáти, розхитувати, *v. a.* etw. in eine schaukelnde Bewegung, in Schwingung bringen, wankend machen; — ся zu wanken anfangen, wanken.

Рóзхід, -óду, *m.* Auseinandergehen, *n.*; Trennung, *f.* Abschied, *m.* при розхóді; 2) Absatz an Waaren, *m.* Ausgabe, *f.* Aufwand, Verbrauch, *m.*

Розхідний, *a.* auseinandergehend, divergierend, sich kreuzend *К.* I. 35: дороги -ні: Scheide, Abschied-, *Т.*; 2) — *dim.* розхідненький, *Б.* die Trennung, das Auseinandergehen veranlassend, bereitend; 3) *У.* entscheidend, letzt.

Розхідник, розхóдник, *m.* Der gemeine Mauerpfeffer, Scharfes Fettkraut, Fetthenne (Sedum acre) *В. Вол.* s. Очиток.

Розхідниця, *f.* Schmaus, *m.* (von der Gesellschaft der an вечерниці Theilnehmenden vor dem Ende der Пилипівка abgehalten) *Kol.* I. 76.

Розхíте, (розхíття), *n. Ст.* Vergnügen, *n.*

Розхленістати, *v. a.* §. locker machen.

Розхлентáти, розхлéнтувати, *v. a.* aufschlappern.

Розхлюпати, *v. a.* verschütten.

Розхóвстаність, *f. Пар.* Zügellosigkeit, *f.*

Розхóвстати, *v. a.* ab-, entzäumen, des Gebiss abnehmen; — ся d. Gabwerfen; *a.* розхóвстаний zügellos; ausgelassen.

Розхóди, *pl.* в — mit Anlauf *У.*

Розходíсто, *adv.* divergierend, *В.*

Розходити, розхóдити, *v. a.* — чóботи dhs Tragen weiter machen; — ся auseinandergehen, sich scheiden; sich zerstreuen; 2) *Ш.* II. 225 ausgelassen jauchzen, jubeln; toben; 3) *impers.* розходит ся о щось es handelt sich um etw.; 4) *v. n.* umhergehen, -streifen *С.* I. 56.

Розхóдня, *f. У.* на розхóдні in der Auflösung, am Ende.

Розходýщий, *a.* weit auseinandergehend, sich ausbreitend.

Розхóжий, *a.* -ї сорочки, Art Hemde für die gewöhnliche (alltägliche) Tracht, *ГБ.*

Розхóпити, розхапáти, розхóплювати, *v. a.* vergreifen, wegraffen, auseinanderreissen.

Розхорувáти ся, krank werden, erkranken.

Розхотїти ся, *impers.* s. Захотїти ся.

Розхрéсте, *n.* s. Перехрéсте; -хýй, *Ст.* Kreuzweg, *m.*

Рóзхріст, *m.* -одéжі lose, leicht u. nachlässig hingeworfene Tracht, *Т.*

Розхрістати, *v. a.* aufreissen; entblössen; aufknöpfen u. fliegen lassen; — ся von fliegendem Haar, dgl. Kleidung; розхрістаний, schlotterig, *Ст.*

Розцарáпати, *v.a.* s. Роздрáпати, Нарисовáти, *Пол.*; auseinanderreissen, reissen, *В.*

Розцвисти, (-цві-), розцвитáти, *v. n.* u. — ся aufblühen; sich entfalten.

Рóзцьвіт, *m.* розцьвíте, (-ітте), *n.* Blumenflor, *m.* Blüthezeit, *f.*

Розцїкáвити, *v. a* die Neugierde wecken, rege machen; — ся neugierig werden.

Розцїлити, *v. a.* aufmachen, aufthun, öffnen, *Зг.*

Розцїлувáти, (-люв-), *v. a.* jmdn recht viel abküssen; — ся viel küssen.

Розцїнити, *v. a.* den Preis ansetzen.

Розцїпити, *v. a.* losmachen, loslassen, freilassen, — ся sich —.

Розцїпкати, *v. a.* aufpicken, *Пар.*

Розцьмáкати, *v. a.* zerkauen.

Розцурáти ся, *Кн.* s. Розпехáти ся.

Розчванити, розчванити, (розчáвчити *Крон.*) *v. a. Кн.* (*Пр.* IX. 849.) zerdrücken, zerschmettern, s. Розчвáнити.

Розчáрка, *f.* Bachersternkoralle, *f.* (Porillopora), *В.*

Розчарувáти, *v. a.* entzaubern.

Розчáти, розчинáти, *v. a. Кн.* 168. s. Розпочáти.

Розчахнýти, *v. a.* auseinanderreissen, -spalten, -spreizen, -schlitzen.

Розчванити ся, sehr prahlen.

Розчвертувáти, *v. a.* viertheilen, *III.* I. 135. zertheilen.

Розчеберсáти, *v. a.* s. Розписáти (писанкй) 2). [nes Stück Holz, *B.*

Розчéпа, *f.* ein am Ende gespalte-

Розчепíрити, *v. a.* auseinanderspreizen, -strecken, -nehmen, ausspreizen.

Розчервйти *v.a.* zerfressen, wurmstichig machen, *У.* [zerschlagen.

Розчерéпити, *v. a.* in Scherben

Розчéрпати, *v. a.* ausschöpfen.

Розчесáти, розчíсувати, *v. a.* kämmen, durchkämmen; aufbürsten; — ся sich —.

Розчéт, *m.* Berechnung, *f. У.*

Розчехóвзнути ся, ausgleiten und sich entzweireissen.

Рóзчйн, *m.* Flüssigkeit; Lösung, Auflösung, *f. Пол.*; 2) рóзчйн, *m.* розчйна, *f.* der eingerührte, eingemachte Teig, Sauerteig, *m.*

Розчинйти, розчиняти, розчйнювати, *v. a.* lösen, auflösen; 2) einrühren, anmischen, (-тíсто); durchkneten; 3) öffnen, aufmachen, aufthun; 4) — комýсь vom Zauber u. Behexung befreien, entzaubern, *Гол.* III. 438; — ся sich auflösen *Ле.*; 2) s. öffnen.

Розчйнний, *a.* auflösbar.

Розчйнник, *m.* Aetzstoff, *m.* Lösungsmittel, *n.*

Розчйнність, *f.* Auflösbarkeit, *f.*

Розчйняне, *n.* Auflösung, *f.*

Розчйслене, *n.* Ausrechnung, Berechnung; Liquidation, *f.*

Розчислйти, розчйслювати, *v. a.* berechnen ausrechnen.

Розчитáти ся, розчйтувати ся, nach Herzenslust lesen, sich ins Lesen vertiefen. [reinigen, säubern, aufräumen.

Розчищáти, розчйщувати, *v. a.*

Розчіляти, *v. a.* s. Рішити, entscheiden.

Розчімхнýти, *v.a.* s. Розчахнýти.

Розчінчити, *v. a.* die Haube, die Kopfbedeckung herunterreissen, *Мх.*

Розчіхрати, *v. a.* s. Розчеліпити.

Розчленйти, *v. a.* zergliedern, *Пар.*

Розчленóване, *n.* Zergliederung, *f. Пар.*

Розчóвпати, розчовтй, *v. a.* erklären; 2) begreifen, errathen, *Кн.* 140; 3. s. Розкусйти *Др.*

Розчопйти, *v. a.* aufpfropfen, *Пар.*

Розчóт, *m.* Rechnung, Berechnung, *f.*

Розчóхра, *f.* Medusenstern, *m.* (Euryale), *Пол.* [müthig rühren.

Розчувствйти, *v. a.* innig, weh-

Розчýмати, *v. a. Кух.* durch Erkundigung kennen lernen, begreifen, erfahren. [weiter um sich verbreiten, *Ст.*

Розчумлйти, *v. a.* die Pest (чýма)

Розчурýкати, розчурýпати, *v. a.* genauer untersuchen, begreifen, verstehen, *Кух. Ос.* (61) XI. 33.

Розчýхати, *v. a Ке.* I. 263. s. Розіóрáти begreifen.

Розчýхрати, *v. a.* zerzausen; zerstreuen, zerschlagen, zerbröckeln, *Зак.*

Розшайнýти ся, auseinander zerstieben; 2) ausströmen *Гол.* III. 21.

Розшалашйти ся, seine Lagerstätte einrichten. [durchsuchen.

Розшáрити, *v. a.* durchwühlen,

Розшáрпати, розшáрпувати, *v. a.* zerreissen. [(verm. d. жóрна).

Розшарýдити, *v.a.* grob zermahlen

Розшáстати, *v. a.* verschwenden, vergeuden, verausgaben.

Розшатáти, *v. a.* zerreissen.

Розшафувáти, *v. a.* verschwenden, durchbringen, verthun.

Рошахвáти, *v. a. АД.* I. 59. auseinanderwickeln.

Розшйбане, *n.* Einwerfung, *f. Пар.*

Розшибáти, розшибнýти, розшйбсти, *v. a.* s. Розбйти 1); — ся unruhig sich hin u. her stürzen, sich tummeln, sich breit machen.

Розшивáти, розшйти, *v. a.* auftrennen, abtrennen.

Розшийнýти ся, auseinanderstieben, (óси d. Wespen) *Kol.* I. 329.

Рóзшир, *m.* Ausdehnung, *f. Пар.*

Розширáльний, *a.* ausdehnbar.

Розширальність *f.* s. Розарýжність.

Розшйрене, *n.* Erweitern, Ausdehnen, *n.* Ausdehnung Verbreitung, *f.*

Розширйтель, *m.* Erweiterer, Vergrösserer, Verbreiter, *m.*

Розширйти, розширáти, *v. a.* ausbreiten, breiter, geräumiger machen, erweitern, ausdehnen; — ся sich ausbreiten, s. verbreiten, s. erweitern.

Розширлйвий, розшйрний,

a. ausdehnbar, s. Розтягли́вий, *adv.* розши́рно weit, breit, weitläufig.

Розшкамáтати, *v. a.* etw. in kleine Stücke zerreissen, zerfetzen.

Розшматáти, розшматкувáти, *v. a.* zerstückeln, zerreissen.

Розшмóргнути, *v. a.* auseinanderschnallen, -schnüren, aufthun

Розшнурувáти, розшнурóвувати, *v. a.* ausschnüren, die Schnur losmachen.

Розшолóпати, *v. a.* auseinanderwickeln, -stöbern, klauben; * §. begreifen, *Кч.* 206. [len, -stöbern, *Фр.*

Розшпáти, *v. a.* auseinanderwüh-

Розшпилйти, розшпи́лювати, *v. a.* dh Hinwegnahme der Stecknadel auf thun, frei machen.

Розшпóртати, розшпóртувати, *v. a.* §. auseinanderscharren.

Розшрубйти, розшрубувáти, *v. a.* abschrauben, aufschrauben.

Розшукáти, розшýкувати, *v. a.* *Cm.* aussuchen, aufbringen.

Розщáстя, *n.* Glückseligkeit, *f.* *Піс.*

Розщебáти, розщебýти, *v. a.* aufmachen, öffnen, aufreissen; spalten; розщéбаний, gespalten.

Розщедрйти ся, (-рувати ся), *Ко.* 111. sehr gütig werden; zu reichlich geben, honett auftreten, *C.* I. 204.

Розщемйти ся, *D. c.* 94. schwer werden. [terkieferäste, *pl.*

Рóзщеп, *m.* Spalte, *f.* -клюва Un

Розщепáрити, (-пір-), *v. a.* auseinanderspreizen, *Фр.*

Розщепáти, *v. a.* zerspalten.

Розщепйти, розщепнýти, (-йпн-), *v. a.* auftrennen, aufknöpfen, lüften.

Розщехóвзнути ся, auf den Eise ausgleiten und sich entzweireissen, *Фр.*

Розщибáйло, *m.* Windfall, *m.*

Розщибáти, *v. a.* umherwerfen, ким, чим umherschleudern; zerschlagen; auseinanderreissen; — ся за ким, чим um etw. sehr besorgt sein; sich den Kopf zerbrechen.

Розщибель, *f.* *Гуц.* weit ausgeholter Schwung; Auseinanderreissen, *n.*

Розщйкати ся, zu schlucken anfangen. [reissen.

Розщипáти, *v. a.* zerzupfen; zer-

Розщитувати, (рощ-, роч-), розщитáти, *v. a.* berechnen, ausrechnen; 2) unterscheiden; — ся sich mit jmdm berechnen, eine Rechnung abschliessen.

Розщілйна, *f.* Riss, *m.* Spalte, *f.* *Cm.*

Розщінкáти, *v. a.* abhefeln; — ся sich —.

Рóзщіп -óпу, *m.* Spalt, *m.* Spalte, *f.* der am Ende gabelförmig gespaltene Rechenstiel.

Розщіпйстий, *a.* spaltbar.

Розщіпйти, *v. a.* spalten, aufspalten.

Розщіплене, *n.* Spaltung, *f.*

Розщóтний, *a.* alles klug berechnend, bedächtig, verständig, *D. c.* 136.

Розщýпати, *v. a.* u. — ся zu tasten anfangen, betasten, befühlen.

Рóз'ю́шити, *v. a.* ergrimmt, wüthend machen; — ся ergrimmen, wüthend, böse werden.

Рóзя, *f.* *Kdrspr.* s. Різга.

Роз'ярйти, роз'ярувати, *v. a.* in Glut bringen, glühend machen, entflammen, -огóнь anmachen; 2) zornig machen, aufbringen, erbittern; — ся sich entflammen, erglühen; 2) ergrimmen.

Роз'яснйти, роз'яснювати, *v. a.* aufheitern, aufhellen, hell, leuchtend machen; 2) aufklären; — ся hell, licht werden, sich aufheitern, aufhellen, leuchtend werden; 2) klar werden.

Роз'ятрйти, роз'ятрувати, *v. a.* *Не.* eitern machen, schwären machen; reizen; — ся eitern; огóнь — stärker werden.

Ройбá, *f.* Schwärmezeit, *f.* s. Рійка.

Роїти ся, schwärmen, (v. Bienen); 2) schwärmen, mancherlei Gedanken im Kopfe erzeugen, sich einbilden, sich dünken, щось му ся у голові роїт es geht ihm etw. im Kopfe herum.

Ройовий, *a.* *Зап.* II. 416. s. Ярий.

Рок, *m.* *gr.* Schicksal, Verhängnis, *n.* *Не.*; 2) Termin, *m.*

Рóки, рóчки, *pl.* s. Рік 2).

Рокйта, рокйтина, *f.* перá — Purpurweide, *f.* (Salix purpurea); 2) s. Іва Sahlweide, *f.* (Salix caprea).

Рокйтити, *v. a.* wiederhallen, *Ф.*

Рокйтник, *m.* Gemeiner Bohnenbaum, Goldregen, *m.* (Cytisus laburnum), *Вол.*

Рокйточка, *f.* *dim.* s. Рокйта.

Рокйтяний, *a.* aus рокйта, weiden.
Роківщина́, *f.* Jahresabgabe, *f.*; 2) Jahresgehalt, *m.* [lich, s. Річний.
Роковий, *a.* jährig, Jahres-; jähr-
Рокóвини, *pl.* Jahrgedächtnis, Jahres-Todtenamt, *n.* [Getöse, *n.* Schall, *m.*
Рóкот, *m.* грóмів, — *B.* Krachen,
Рокóтане, *n. K.* Erklingen, *n.* [len.
Рокота́ти, *v. a.* † erklingen, erschal-
Рокóш, *m. pol. K.* Aufstand, *m.* Empörung, *f.*; 2) Lärm, *m. Mi.* II. 344.
Рокува́ти, *v. a. Зг.* weissagen, verkünden, prophezeien.
Ролі́вка, *f.* Wurzeleule, *f.* (Agrotis), *B.*
Рóльник, *m.* s. Рільник, *Зак.*
Рóльня, *f.* s. Черпа́льня, +*Б.*
Рóля, *f.* Feld, *n.* Acker, *m.* s. Ріля; 2) Rolle, *f.* (eines Schauspielers &).
I. Рóма́н, *m.* Roman.
II. Рома́н, ромéн, *m.* Acker-Hundskamille, *f.* (Anthemis arvensis).
Романéць, *m.* Doldentraubige Wucherblume, (Chrysanthemum corymbosum). [ляни́н.
Романи́н, *m.* Römer, *m. Ст.* Рим-
Романкóвий, *a.* der Pfl. Рома́н.
Рóманс, *m.* Roman, *m.* erdichtete Lebens- od. Liebesgeschichte; 2) Romanze, *f.*; 3) Liebschaft, *f.* Liebeshandel, *m. adj.* романсóвий, *Ог.* romantisch; verliebt.
Рома́шка, *f.* s. Руми́нок, *Піс.*
Ромашкóвий, *a.* Kamillen-.
Ромб, *m.* Rhombus, *m.*; 2) *pl.* рóмби, Theil des Hemdes unter der Achsel.
Ромбóний, *m.* Rhomboid, *n.*
Ромода́н, *m.* gewisse Heerstrasse (nach dem Fürsten Ромоданóвский 1708. benannt) *Зак.* [pass.
Ромпасóвий, *a.* -чóбіт mil Rand-
Рóмпаик, *m.* Art Mass = ¹/₄ Quart.
Ромýн-зі́ля, s. Рома́н зі́ля *Ч.* V. 202.
Ромýш, *m.* Krachen, Getöse, *n.* Knall, Schall, *m.*
Ронд, (*d* рóндик), *m.* рóнда, *f. pol.* Pferdegeschirr, Pferdesattelzeug, Reitzeug, *n. K.* [слéзи) *Мор.*
Рóнити, *v. v.* vergiessen (дрібні
Рона́, *f.* Eiter, *m.* Materie, *f.* — в очéх Augenbutter, *f.* 2) — сóльна Salzlacke, *f.*; 3) Judenpech, *n.* Asphalt, *m. Вол.*
Рóпавка, *f.* Kröte, *f.* (Bufo), *B.*
Рóпать, *f.* † Götzentempel, *m.*
Рóпати, *v. n. Зар.* knistern.
Рóпіт, -оту, *m.* Murren, *m.*
Ропі́ти, *v. n.* eitern, sich zersetzen.
Рóпнути, *v. n.* mit grossem Geräusch & herabfallen.
Ропоті́ти, *v.* a. murren, brummen.
Ропта́ти, *v. a. M.* II. 75. murren, rauschen; klagen.
Ропýха, *f.* s. Рóпавка.
Ропýшник, *m. B.* Kröten-Simse, *f.* (Juncus bufonis).
Ропчýчий, *a.* dawider murrend, *M.*
Рóпша, *f. Гн.* Torf, *n.* (gründen, *n.*
Ропша́нка, *f.* Sumpfgrass auf Torf-
Рора́ти, *pl. H.* 151. h. lat. Messe früh in der Adventzeit nach den Anfangsw: „Rorate coeli" ben.
Роса́, *f.* Thau, *m.*; 2) Erdöl, *n. B.*
Роса́да, росади́на, *f.* Setzling, *m.* Setzpflanze, junge Pflanze zum Versetzen, *f.*
Роса́дник, *m.* s. Розсадник.
Роса́лка, *f.* s. Руса́лка.
Роси́на, *f. dim.* s. Роса́, *K.*
Роси́ночка, *f. dim.* Thautropfen, *m.*
Роси́стий, *a.* mit Thau bedeckt, voll Thau, *Ст.*
Роси́ти, (рошý, -росиш), *v. a.* mit Thau benetzen, bethauen; -лéн, den Flachs im Thaue liegen lassen, vermittels des Thaues bleichen; *imprs.* роси́ть (дощ) der Thau (Staubregen) fällt,
Роси́ця, *f.* s. Роса́. [es thauet.
Роси́чка, *f.* Sonnenthau, *m.* (Drosela).
Росичникова́ті, *pl.* Sonnenthaugewächse, *pl.* (Droseraceae).
Рóсі, *pl. Ф. Нов.* 53. s. Росішки́.
Росі́л, -óлу, (*dim.* росóлок, росóлець), *m.* Lacke, -рибячий Fischlacke, *f*; 2) Sulze, *f.*; 3) Fleischbrühe, Suppe, *f.*
Росі́льний, *a.* suppig, *Пар.*
Росі́льниця, *f. Ф.* (salzige) Brühe, dünne Suppe, *f.*; 2) s. Капусняк.
Росішки́, *pl.* Aeste am Hirschgeweih, *pl. Ф.*
Рóска, (ріска), *dim.* s. Роса́, *Еф.* 9.
Рóслий, *a.* gross, erwachsen, hoch aufgewachsen.
Росли́на, *f.* s. Росли́на. [bilisch.
Росли́нний, *a.* Pflanzen-, vegeta-
Росли́нниця, *f.* Botanik, *f. Піс.*
Росли́ність, *f.* Vegetation, *f.*
Росли́ноя́дний, *a.* pflanzenfressend.

Рослинйр, *m.* Botaniker, *m.* *Пар.*
Росолянка, *f.* Kohlsäuere, *n.* Sauersuppe aus Sauerkraut bereitet; Erdäpfelsuppe, *f.* [*m.* (Gulo borealis), *Пол.*
Росомáк. (áх. *Еф.* 49.) *m.* Vielfrass,
Росóха, *f.* Gabel, *f.* zweitheiliger, zweizackiger, zweispaltiger Hauptast (am Baume); 2) Sprosse, *f.* Sprind, *n.* s. Розсóха.
Росохáтий, (-áстий), *a.* zackig. gabelig; ästig; ausgebreitet.
Росохаторóгий, *a.* mit gabelförmigem Geweih — óлень *Фр.*
Росохáч, *m.*-дуó mit breiten Aesten.
Росóхи, *pl.* *P.* II. 73. der Theil des Leibes wo die unteren Extremitäten (die Füsse) auseinandergehen; 2) s. Розсóхи, hölzerne Mistgabel.
Росоховáтий, *a.* gabelförmig; 2) vielästig, s. Росохáтий.
Рост, *m.* Wuchs, *m.* Wachsthum, *n.* Gestalt, *f.*; 2) Wucher, *m.* Zinsen, *pl.* Procent, *n.* *Ке.* II. 20; 3) — альпéйский, Homogyne alpina.
Рости́, *v. n.* wachsen, gedeihen, aufkommen; zunehmen, sich vermehren.
Рости́на, *f.* Pflanze, *f.* Gewächs, *n.* *B.*
Ростинний чий, *a.* *B.* botanisch.
Рости́ти, *v. a.* wachsen machen, w. lassen, ziehen.
Рóстїч, *f.* wirre, wilde Flucht.
Рóсток, *m.* Schoss, Schössling, *m.* *Пар.* s. Нáросток. [nieden, (*opp.* Горóю).
Рóстом, *adv.* *I.* II. 53. unten, hie-
Ростóпасть рогáтий, Glaucium corniculatum, *B.*; 2) s. Зелемозéнь.
Росторóпша, *f.* Gemeine Osterluzei, *f.* (Aristolochia clematitis), *Ис.*
Ростóхвасть, *f.* gemeines Schwalben-, od. Schöllkraut, (Chelidonium majus). ступець 1).
Рóступець, *m.* *АД.* II. 53. s. Вй-
Росяний, *a.* *Ис.* des Thaues, Thau; thauig, bethaut, *M.* III. 90. *adv.* росяно́, thauig, reichlich bethaut.
Рот, *m.* Mund, *m.* Maul, *n.*
Рóта, *f.* Rotte, Compagnie, Schaar; 2) Formel, *f.*
Ротáтий, *a.* s. Пискáтий.
Роташ, *m.* Art Pilze, *B.*
Ротений, *n* рóтик, *m.* *dim.* s. Рот, Mündchen, Mäulchen, *n.* [мати.
Ротúти, *v. a* s. Проклинáти. Гри-
Рóтшин, *m.* Lothse, Lothsmann, *m.* *Пар.*
Рóтний, *a.* von der Compagnie (Рóта)
Ротомóчний, *a.* *Ч.* IV. 126. mit starkem Schnabel. [ponomenta), *B.*
Ротячóк, *m.* Schnauzenmotte, *f.* (Ну-
Рóхкане, *n.* Grunzen, *n.*
Рóхкати, *v. n.* grunzen, röcheln.
Рóхкіт, *m.* рохкóгане, *n.* s. Рóхкане.
Рохмáн, *m.* *II.* 82. s. Плохий.
Рохмáнний, *a.* zahm, mild, still, *Зак.* s. Рахмáнний. [*Kol.* I. 160.
Рохтíти, *v. n.* knistern (чóботи р.)
Рóчини, *pl.* *Гол.* s. Рокóвини.
Рочистий, *a.* -е місце verabredet, bestimmt, bezeichnet, *Ст.*; 2) s. Урочистий, *Зак.*
Рочúти ся, schwören, *Зак.*
Рóчник, *m.* Jahrgang, *m.*; Jahrbuch, *n.* Annalen, *pl.*
Рочниця, *f.* *Гол.* III. 164.?
Рочня́, *f.* Orakel, *n.* *Пар.*
Рóчок *m.* *dim.* s. Рік, Jährchen, *n.* *pl.* рóчки *K.* Termin, *m.* [*Пар.*
Рóшене, *n.* (-льну), Flachsröste, *f.*
Рошт, *m.* Rost, *m.* s. Рушт, *B.*
Рóща, *coll.* s. Ріща.
Рощúна, *f.* s. Розчúна; 2) *K.* Keim, *m.*
Рояль, *m.* Piano, Klavier, *n.*
Рóйти ся, s. Рóїти ся.
Рстúти, *v. a.* s. Хрестúти, taufen.
Ртáтий, *a.* s. Ротáтий, Пискáтий.
Ртуть, *f.* Quecksilber, Hydrargyrum, *n.* Mercurius, *m.* [gam, *n.*
Ртутúна, *f.* Verquickung, *f.* Amal-
Ртýчене, *n.* -зéркал, Belegen mit ртуть, *n.*
Рýб, *m.* Hau, *m.* *Пар.*; 2) schmale, scharfe Seite, Kante, *Ис.* * рýба стáти, найк стан — erstarren. [*m.* *Ос.* 97.
Рубáйло, рубáка, *m.* Haudegen,
Рубáль, рубáльник, *m.* s. Рубáч.
Рýбань, *f.* gefälltes Holz in Haufen u. Stössen, *У.*; 2) Feldstück mitten im Walde, *n.* (*vgl.* кóбань)
Рýбанець, *m.* *pl.* рубáнцї Scheit Holz, *n.*; 2) меч — *Bein.* des Schwertes; 3) s. Прапúк. [Hacken, Fällen, *n.*
Рýбане, *n.* рýбанка, *f.* *Зак.* Hauen,
Рубáнок, *m.* s. Рýбанець 1).
Рубáте, (-тя), *n.* *coll.* die Wäsche; altes Gerümpel.
Рубáти, (рубáю, -áєш), *v. a.* hauen, hacken, fällen; schneiden; — ся sich schlagen (auf den Hieb), s. hauen.

5 АРВ6

Руба́тка, руба́ха, *f.* grobes Hemd, altes Hemd.

Руба́ч, *m.* Hauer, Holzhacker, Holzhauer; Schläger, Raufer, Raufbold, *m.*

Рубе́ль, *gen.* -бля́, *m.* Rubel, *m.* (Münze); 2) Heubaum, Wiesbaum, *m.*; 3) *Не.* (*Пр.* VIII. 913. *Ко.* s. Маґлївниця.

Рубе́ць, -бця́, *m.* Saum; Rand; Einschlag, Umschlag, *m.*; 2) Narbe, *f.* 3) *gew. pl.* рубці́, Lumpen, *pl.* Windeln, *pl.* *Зак.* [бино́вий, (-ін-), aus Rubin.

Ру́бин, (-ін), *m.* Rubin, *m.* *adj.* ру-

Руби́ти, *v. a.* einen Saum machen, säumen; 2) — ся sich zusammenziehen, ра́на — vernarbt sich, heilt.

Рубле́вий, *a.* zum рубе́ль 1) gehörig, 1 Rubel giltig. [werth.

Рублевя́к, *m.* eine Sache 1 Rubel

Ру́блик, *pl.* -ки, *m.* s. Маґлївни́ця.

Рубли́ти, *v. a.* mittelst eines Heubaumes zubinden, zudrücken.

Рубльови́ця позе́ма, *f.* Peltigera horizontalis, *B.*

Рубля́ка, *m.* *augm.* s. Рубе́ль.

Рубну́ти, *v. a.* s. Руба́ти.

Ру́бок, *m.* Leinwandstreifen, *m.*; 2) s. Пере́мітка *Пар*; 3) Schramme, *f.* s. Рубе́ць.

Рубці́, *pl.* *gr.* s. Фляки. [pen, *pl.*

Ру́бя, *n.* *coll.* *P.* I. 177. Säume; 2) Lum-

Руг, *m.* Schmähen, *n.* Schmähung, *f.*

I. Руга́, *f.* s. Нару́га.

II. Ру́га, *f.* *Ф.* lautes Schluchzen.

III. Ру́га, *f.* *P.* II. 207. bestimmter Gehalt an Geld od. Getreide, welchen die Eingepfarrten dem Priester jährlich entrichten.

Руга́ти, *v. a.* schmähen, schimpfen, lästern; schelten; — ся кому, в кого́, над ким jmdn verhöhnen, über jmdn spotten, schmähen.

Ругатня́, *f.* Schimpfen u. Schmähen, *n.*

Руга́ч, *m.* Kleine Krickelster, (Lanius minor), *B.* [Fischfang, Netz, *n.*

Руге́ля, *f.* *D. c.* 241. Werkzeug zum

Ру́гонька, *f.* *dim.* s. Руга́.

Руда́, *f.* eisenhältiger Morast, sumpfige Wiese; 2) Eisenerz, *n.*; 3) Rost, *m.* s. Ржа, Ржи́на, *Вол.*; 4) * Blut, *n.* *III.* II. 10. 119.

Руда́ви, *pl.* Erzgebirge, *n.* [röthlich.

Руда́вий, *a.* erzfarbig, rothfarbig,

Руда́вина, *f.* Sumpfboden, *m.* Sumpfland, *n.* Moor, Morast, *m.* s. Мо́чар.

Руда́к, *m.* dh Hitze verbrannter Buchweizen-Samen.

Руди́й, *a.* roth, rothhaarig, fuchsroth.

Руди́ни, *pl.* Chalcohallite, *pl.*

Руді́ти, *v. n.* roth, fuchsroth werden.

Ру́дка, *f.* Lache, Pfütze, *f.* s. Баю́ра; 2) Wagenspur, *f.*.

Рудни́й, *a.* erzhaltig, Erz-, *Пол.*

Рудни́к, *m.* *Не.* Bergwerk, *n.* Erzgrube, *f.*; 2) Arbeiter im Eisenhammer, *m.*

Рудни́цкий, *a.* -зако́н Bergrecht,

Рудну́к, *m.* s. Рунду́к. [*n.* *Ф.*

Рудня́, *f.* Eisenbergwerk, *n.* Eisenhammer, *m.*

Рудо, *n.* *ung.* Deichsel, *m.* *B.*

Рудобри́вий, (-о́в-), *a.* mit rothen Augenbraunen. [s. Руда́вий.

Рудова́тий, *a.* röthlich (v. Haaren),

Рудоко́п, *m.* Bergmann, Bergknappe, *m.*

Рудокопа́льня, *f.* s. Рудоко́пня.

Рудоко́пний, *a.* zum Erzgraben gehörig.

Рудоко́пник, *m.* *Ф.* s. Рудоко́п.

Рудоко́пня́, *n.* Bergwerk, *n.*

Рудоко́пство, *n.* Bergwesen, *n.*

Рудоу́сий, *a.* +*M.* mit rothem Schnurbart.

Рудоя́в, *m.* s. Рудоко́п, *K.*

Рудяни́й, *a.* Erz-; 2) blutig, Blut enthaltend; blutroth, *Зак.*

Рудя́нка, *f.* Morasterz, Sumpferz, *n.*

Ру́жа, Ру́зя, *f.* Rosalia, *f.*; 2) s. Ро́жа.

Ружан, *Гол.* I. 171.?

Ружа́на, (ружо́на), *f.* eine Kuh von röthlich-gelber Farbe.

Ру́жа, (ру́жжа). ру́жиє *n* s. Ору́жиє.

Ружє́йник, *m.* Büchsenmacher, *m.* *Пол.* [-(віл)- *B.*

Ру́жий, *a.* s. Червони́й; *m.* *a.* s.

Ружи́ло, *m.* ein Ochs von röthlicher Farbe.

Ружи́на, *f.* s. Оружи́на.

Ру́жний, *a.* *Ф.* Rosen-.

Ружни́ця, *f.* *Wgr.* X. s. Рушни́ця.

Ружня́ний, *a.* s. Румя́ний.

Ру́зька. Розя́на, *f.* Rosa, Rosine.

Руїна, *f.* Trümmer, *pl.* Ruin, *m.*; 2) — велика Unruhen und Bürgerkriege nach dem Tode des гетьма́н Богда́н Хмельни́цкий.

Руїнити, *v. a.* s. Руйнува́ти.

Руїнний, *a.* der Руїна 2) gehörig.
Руйний, *a.* geil, lüstern, *B.*
Руйновúни, *pl.Cm.*Ruin, Schutt,*m.*
Руйнóвище, *n.* Trümmerstätte, *f.* Trümmer, *pl.* Trümmerhaufe, *m.*
Руйнувáти, рóзруйнувати, *v. a.* ruinieren; verwüsten, vernichten.
Руйнувúна, *f. K.* Verwirrung, Zerstörung, *f.*
Рукá, *f.* Hand, *f.* Arm, *m.* -по лóкоть Vorderarm, *m.*; рýки стáли правцéм die Hände erstarrten; на рýки комý дивúти ся jmdm auf die Finger sehen (dass er nicht stehle); в руцí, на рукáх *K.* in der Hand, in der Gewalt, unter der Verwaltung; на рýку, recht gelegen, не на рýку ungelegen, unbequem; рукá в рýку Hand in Hand, eine Hand; з рук до рук von Hand zu Hand, von einem zum anderen; рукóю пішлó ist von Statten gegangen, gieng gut von der Hand, hat geglückt; в вільної рукú aus freier Hand; тéплою рукóю bei Lebzeiten; руку тягнýти за когó *Кч.* 10. jmdm Vorschub leisten, gemeinsame Sache mit jmdm machen; нї не рукá *P.* II. 112. nein es geth nicht, ist nicht genehm; під рукóю bei der Hand; з пéршої рукú aus der ersten Hand; держáти когó в рукáх einen unter Zucht halten, einem seinen Willen nicht lassen; дáти кому щось на рýку einem etw. in die Hände geben, jmdm etw. anvertrauen; опустúти рýки die Hände sinken lassen, den Muth verlieren; заложúти рýки die Hände in den Schoss legen, müssig sitzen; у нéго довгі рýки er hat lange Finger; з дóвгою рукóю ходúти die Hand zum Betteln ausstrekken, betteln, *Кн.*; позбýти ся з рук, дáти з рук aus den Händen geben, abgeben, abliefern; за рýку bei der Hand; по під рýки unter den Armen; дістáти ся в чиї рýки in jmds Gewalt kommen; взяти, брáти ся за рýки sich bei den Händen fassen, nehmen, mit einander gemeinschaftliche Sache machen; на свóю рýку auf eigene Faust; з порóжними рукáми mit leeren Händen, *unbeschenkt; 2) Macht, Gewalt. *f.*; 3) Handschrift, Hand, *f.* Schriftzüge, *pl.*; 4) Hand, Seite auf der etw. ist, Richtung, *f.*; Weiser, *m.*
Рукáв, (*dim* рукавéць, *gen.* -вця), *m.* Aermel, Muff, *m.*
Рукавúця, *dim.*рукавúчка,*f.* Handschuh, *m.* -óв пáльців Fausthandschuh, *m.*; -визóвна *Пар.* Fehdehandschuh, *m.*
Рукавúчник, *m.* Handschuhmacher, *m.* [s. Рукáв, *III.* II. 87.
Рукавчá *g.* -áти, *pl.* -áта, *n. dim.*
Рýква, *f.* Rauke, *f.* (Sysymbrium).
Рукúня, *f.* s. Рукíйма.
Рукíвка, *f.* s Препáниця.
Рукíйма, *f. У.* Geländer, *n.*; 2) s. Рукóйма. [tium officinale) *Вол.*
Рýков, *f.* Brunnenkresse, *f.* (Nastur-
Рукóвини, *pl.* s. Зарýчини.
Руковóдник, *m K.*Führer,Leiter,*m.*
Руковóдство, *n.* Leitung, *f.* Leitfaden, *m.* [кóвини, Зарýчини.
Рукодáіни, *pl. Ч.* IV. 65. s. Ру-
Рукодáйний, *a.* mit dem Handschlage angelobt, auf Treue u. Glauben verpflichtet, -слугá. *Зак.*
Рукодїльний, *a.* Manufaktur.
Рукодїльник, рукóдїль, *m.* Manufakturarbeiter, Handarbeiter, *m.*
Рукодїльництво, *n.* Manufakturwesen, *n.* [289. Handarbeiterin. *f.*
Рукодїльниця, (рукóдїля). *f. Ко.*
Рукодїльня, *f.* Manufaktur, *f. Пар.*
Рукодїя, *f.* своєї рукодії = своєї робóти *КС.* (83) VII. 500.
Рукоєма, *У.* рукóйма, рукóйма, *f.* Handgriff, Griff, *m.* Handhabe, *f.* Heft, *n.*; 2) Geländer, *n.* Lehne, *f.* s. Поруче.
Рукоєм тво, *n.* Bürgschaft, *f. Ilic.*
Рукопáц, *adv.* s. На-пóмацки.
Рукомéсний, *a Cm.* s. Ремісничий.
Рукомéство, *n.* Handwerk, *n.* s. Ремеслó.
Рукóміть, (-еть, -ять), *f.* Griff, *m.* Handhabe, *f.* Handgriff, *m.* на — причинúти auf eine Handbreite zugeben.
Рукóпаш, *Зак.* (-ач), *adv.* handgemein; mit blossen Händen.
Рукóпись, *f.* Handschrift, *f.*
Рукóписний, *a.* handschriftlich.
Рукоплáвки, *pl.* Armflosser, *pl.* (Batrachoidei) *Пол.*
Рукоплескáти, *v. a. Мас.* mit den Händen klatschen, jubeln.
Рукополагáти, рукоположúти,

v. a. K. die Hände auflegen, weihen, ordinieren.

Рукоположéніе, рукополагáніе, *n. K.* Auflegung der Hände (zur Weihung), Ordination, *f.*

Рукотвóрний, *a.* von Menschenhänden gemacht, gebildet, geschaffen, *K.*

Рукоя́ть, рукоя́тка, *f.* Handgriff, *m.* Handhabe, *f.*

Руль, *m.* Steuerruder, *n. C.* II. 138.

Рулéта, *dim.* рулéтка, *f.* Roulette, *f.*

Рýлька, *f. dim.* s. Рýля; 2) Wasserstrahl, *m.* (*vgl.* Бурýлька); 3) Zapfen, *m. A Г.* 165. [bewegt, vom Steuerruder.

Рульóвий, *a.* der das Steuerruder

Рýля, *f* Lauf einer Flinte od. Pistole, *m.*

I. Рум, *m.* Rum, *m.*

II. Рум, *m.* Schutt, Abschlag, Graus, *m.*

III. Рум, *m. АД.* II. 149. Lärm, *m.* Getöse, *n.*; *Ф.* heftiges Weinen u. Lamentieren.

IV. Рум, *m.* румá, *f.* Ort, Raum, *m.*; Richtung, *f.* Weg, Marsch, *m.* Bewegung, *f. Зак.*

Румáк, *m. П. n.* 102. Ross, *n.*

Рýмати, *v. n.* weinen, grinsen.

Румеґáти, (-екá-), *v.a.* wiederkäuen.

Румеґáвцї, *pl.* Wiederkäuer, *pl. Пар.*

Румéн, *m.* s. Румя́нок.

Руменувáти, *v.a.* wiederkauen, *Зак.*

Румінéць, *m.* Röthe, *f.* (am Gesicht) *R.* 73.

Руміни́ло, *n. Пол.* Rothschminke, *f.*

Румінний, *a* s. Руми́ний.

Рýмка, *f. II.* 225 Spitzglas, Weinglas, *n.*

Румови́на, *f. Зг.* румóвиско, румóвище, *n.* Schutt, *m.* Trümmer, *pl.*

Рýмса ренова́. *f.* Rennthier-Flechte, *f.* od. -Moss, *n.* (Cladonia rangiferina).

Румсáти, *v. n.* schluchzen, greinen.

Румувáти, *v. a.* seine Wohnung verändern, sich anderswo niederlassen, *Зак.*

Румýшина. *f.* s. Рум II); 2) e. Erdart (Mischung von Kalk u. Kreide) s. Поцеля́ця 2).

Руми́к, *m.* s. Руми́нок.

Румяна́ прóста, *f.* der gemeine Natternkopf, (Echium vulgare), *Вол.*

Румянéць, *m.* Röthe, (am Gesicht), Schamröthe, Frische an den Wangen, *f.*; 2) rothe Schminke, Rouge, *m.*; 3) s. Руми́нок. [Schmink-.

Руми́ний, *a.* roth, rothbackig; 2)

Румяни́ти, *v. a.* röthen; schminken; — ся sich —, erröthen.

Румяні́ти, *v. n. M.* II. 156. sich röthen, erröthen, rosiges Gesicht bekommen.

Руми́нка, *f. Піс.* руми́н, *m.* Gemeine Ochsenzunge (Anchusa officinalis), s. Вологлóдка. [caria chamomilla).

Руми́нок, -нку, *m.* Kamille, *f.* (Matri-

Руми́нчик. *m.* s. Руми́нка, *B.*

Рунь, *f. W.* grüne Pflanzendecke, *pl.* рýни junge Saat.

Руна́, *f.* s. Рýно. *B*; *P.* II. 194; 2) s. Луна́ *Ш.* II. 223. [cus vellereus), *Вол.*

Руна́тка. *f.* Wollschwamm, *m.* (Agari-

Рунд, *m Ко.* 169. Runde, Streifwache, Patrouille, *f.*

Рундýк, *m.* Austritt, *m.*; Gallerie, *f.* Gang, *m*; 2) Kasten, *m.* Kaufladen, *m.*

Рундýчний, *a.* des Рундýк.

Рундучóк, *m. dim.* s. Рундýк.

Рунéти, *v. a.* s. Роня́ти. роня́ти.

Руни́стий, *a.* wie ein Vliess, *Кн.*

Рýнний. *a.* mit üppigem Vliess, *Маке.*

Рýно, *n.* Fell sammt Wolle, Vliess, *n*; 2) Wolle, *f.*

Рýнок, *m. Wgr.* 28.?

Рýнтáти, рунтувáти, *v. a.* rühren, stören, in Unordnung bringen, durcheinanderwerfen. [Руно.

Рунцé, *n. ГБ.* (*Пр.* III. 26.) *dim.* s.

Руня́нка, *f.* Haarmoos, Widerthon, *n.* (Polytrichum), *B.*

I. Рýпа, *f.* s. Борозня́к, *B.*

II. Рýпа, *f.* e. Grube in welcher Erdäpfel über den Winter aufbewahrt werden.

Рупéха, *f.* s. Рубáтка, *Фр.*

Рýпниця, *f.* рýпник, *m.* Schafbremse, *f.* Schafbiesfliege, *f.* (Cephalomyia ovis) *B.*; 2) Rinderbremse, *f.* (Hypoderma bovis), *B.*

Рýптура, *f.* s. Кила.

Рýра, *f.* Röhre. *f.* s. Рýля; *dim.* рýрка.

Рурáк, *m.* Fistulana, *B.*

Рýрничка, *f.* Röhrenpolyp, *m.* (Tubularia), *B* [Südrussland, *n.*

Русь, *f.* Russland, bes. Klein-, Roth,

Рýса, *f.* Erycina, *B.*

Русáнец, *m.* Braunblütiges Knabenkraut, (Orchis variegata), *Вол.*

Русáк, *m. АД.* II. 138. s. Рýсин.

Русáлка, *pl.* Русалки, *f.* in d. sl. Mythol. Wassernymphe, *f.*; 2) русáлка

павúнка, Tagpfauenauge, (Vanessa Jo); — перепáска, Admiral, *m.* (Vanessa Atalanta); — жалóба Trauermantel, *m.* (V. Antiopa); — кропúвка, kleiner Fuchs, (V. urticae); — цецúтка C Falter, *m.* (V. Calbum); — осéтка Nesselfalter, *m.* (V. cardui); — сідівнúчка der grosse Fuchs (V. Polychloros), *Пол.*; 3) Agrion, *B.*

Русáльна, *f.* s. Русáлка 1).

Русáльний, *a.* zur Русалка 1) geh.; -а недїля s. Клечáльна.

Русáльчин, *a.* s. Русáльний, -день der Donnerstag in der Pfingstwoche.

Русáлї, *pl.* Fest mit Spiel u. Reigen am ersten Tage der Петрівка; 2) Pfingsten, *pl.* [ropus edulis), *Пол.*

Русéта їдáльна, *f.* Kalong, *m.* (Pte-

Рýсий, *a.* blond.

Рýсин, (Русинáк, -нúк), *m.* Ruthene, Klein-, Süd Russe, *m.*; -ка, *f.*

Русíти, *v. n.* blond werden, blondesHaar bekommen; 2) russisch werden.

Рускáль, *m.* s. Рискáль, (*Фр.*).

Руський, (руский), *a.* russinisch, ruthenisch, kleinrussisch, ukrainisch.

Рýслик, *m.* russische Sardine (*Фр*).

Русúця, *f.* очертáста, Tännel, *m.* (Elatine Alsinatrum).

Рýслище, *n. augm. КУ.* s. d. *f.*

Русло́, *n.* -рікú das Flussbett.

Русáлка, *f.* Nereide, *f.* (Nereis), *B.*

Русобрúвий, *a. W.* mit blonden Braunen. [Russenland.

Русовúще, *n. К.* altes ehemaliges

Рустú, *v. n. Ф.* s. Рýти, Ридáти.

Русявий, *a.* blond.

Русявúна, (-нка), *f.* Blondine, *f.*

Русúнка-пахнївка, *f. B.* s. Половнúчка.

Рýта, *f.* (*dim.* рýтонька, руточка). *f.* Raute, Garten- od. Weinraute, *f.* (Ruta graveolens).

Рутáвка, рутївка, *f.* Geiss -od. Ziegenraute, *f.* (Galega officinalis).

Рутвúний, *a.* s Рутúний, *Ч* V. 405.

Рýти. *v. n.* s. Ридáти, ричáти; 2) klingen, *B.*

Рýтин, *a.* der Рýта, aus p. *Ф.*

Рутúти, *v. a.* verfluchen.

Рýтиця римщиновáта, *f.* Wiesenraute, *f.* (Thalictrum aquilegiaefolium).

Рутúчка, незгóда-, *f.* Isopyrum thalictroides. [(Fumaria officinalis), *Піс.*

Рýтка, *f.* — полéва, Feldraute, *f.*

Рутúний. *a.* von der Raute, Rauten-.

Рух, *m.* Bewegung, *f.* Betrieb, *m.*; 2) das öffentliche Leben, Treiben, *n.*

Рухáвий. *a.* rührig, thätig, regsam; sich bewegend, beweglich; flink, betriebsam. [weglichkeit, Regsamkeit, *f.*

Рухáвість, рухлúвість, *f.* Be-

Рýхáвка, *f.* Fühlfaden, *m. Пар.*; 2) *pol.* unruhige Zeit, Verwirrung, *f.* Tumult, Krieg, *m. ТР.* 11. [bile, *Пол.*

Рýхало, *n.* -вічне, perpetuum mo-

Рýхане. *n.* Rühren, Bewegen; Fühlen, *n. Пар.* [ся sich — —.

Рýхáти, *v. a.* rühren, bewegen; —

Рýхва, *f.* Rinne, *f. Зак.*

Рухлó, *n. КУ.* III. 175. Hab u. Gut, *n.* Mobilien, *pl.* [*m. Вол.*

Рухляк. *m.* Mergel, Mergelboden,

Рухлякóвий, *a.* — ґрунт Mergelboden, *m.* [zen; sich drängen.

Рýхнути, *v. n. M.* hinfallen, -stür-

Руховúтий, *a. К.* s. d. f.

Рухóмий, *a.* beweglich, mobil.

Рухóмість, (-ость), *f.* bewegliches Gut, Mobilien, *pl.*

Руч, *f. P.* 119. Hände, *pl.*; — тягнýти за кимóсь jmds Partei nehmen; під пúну руч beim Rausch, ein wenig betrunken, *Ос.* (61) IV. 31.

Ручáй, *dim.* ручáець, *m.* Bach, *m.*

Ручáйка, *f.* eine Handvoll gehechelten Hanf od. Flachs, s. Жмéня, *Ч.* VII. 408. [I. 137.

Ручáти ся, bürgen, gut stehen, *Ш.*

I. Рýчий. *a.* rasch, behend, geschickt, flink, *M.* I. 137. [menge, *n.*

II. Рýчий, *a. К.* — бій Handge-

Рýчинь, *a. АД.* I. 305.

Ручúна, *f. Га.* I. 128. s. Рукá; 2) (при годúннику) Uhrzeiger, *m. Пар.*

Ручúтель, *m.* Bürge, *m.* -ка, *f.*

Ручúти, *v a.* u. — ся s. Поручúти 2); *sbst.* рýченя. *n.* Bürgen, *n.* Bürgschaft, Gewährleistung, *f.*

Ручáця, *f.* Holzarm, *m.* an welchen die Leiter des Wagens fest angelehnt werden; 2) *dim.* s. Рукá, *gew. pl.* Händchen, *Ш.* I. 33.

Ручúще, *n. augm.* s. Рукá.

Рýчка, *f. dim.* s. Рукá; 2) Handgriff, *m.* Handhabe, *f.* Halter, *m.* -до

перá Federhalter, *m.*; Henkel, *m.*; 3) ein Mähergang.

Ручковий, *a.* aus (eigenen) Händen, *Зак. f. a.* s. ручковá Art Tanz.

Ручний, *a.* Hand-. [*dim.* ручничóк.

Ручник, (-шн-), *m.* Handtuch, *n.*

Ручниця, *f.* Armleuchter, *m.*; 2) ручниця, (-шниця), Flinte, Büchse, *f.* *dim.* ручничка, Faustrohr, *n.* *Пар.*

Рýчно. *adv.* *M.* bequem, glatt.

Руччий, *a.* *Ко.* 142. tüchtig, wakker, schlagfertig.

Руш! *int.* Marsch! fort! *Ф.*

Рушáти, рýшити, *v. a.* rühren, anrühren; з місця etw. von seiner Stelle hinwegrücken, bewegen, in Bewegung setzen; aufbrechen, sich aufmachen; рушáй! packe dich, fort mit dir! vorwärts! рушáє менé лїкарство die Arzenei wirkt, fängt an zu wirken; — рáду eine Versammlung ansagen, vorbereiten, *Кч.* 299.; 2) stehlen.

Рýшенє, *n.* Bewegung, *f.* Aufbruch, Aufgebot, Aufstand, *m.* Strömung, *f.* *C.*; рушéнє посполйте, *pol.K.* Landsturm, *m.*

Рушник, *m.* s. Ручник.

Рушникáр, *m.* Büchsenmacher, *m.*

Рушникáрство, *n.* Büchsenmacherkunst, *f.*

Рушникóвий, *a.* -е нáчинє = в 6 пасéм, s. Нáчинє, пасмó.

Рушниця, *f.* s. Ручниця.

Рушничний, *a.* Flinten, -а кýля Flintenkugel, *f.* -а трýба Flintenlauf, *m.* -ний ремінь Flintenriemen, *m.* *Пар.*

Рушт. *m.* Rost, *m.*

Рештóванє, (ри-). *n.* Gerüst, *n.*

Рущизна, *f.* *K.* s. Рущинá.

Рущинá. *f.* ruthenische (kleinrussische) Sprache; 2) Ruthenentum, *n.*; 3) Rothrussland, *n.*

Рýя. *f.* Brunstzeit, *f.*

Руяна, *f.* Insel Rügen.

Рюм, *m.* Weinen, Greinen, *n.* +*Б.*

Рюма, *c.* weinerlicher Mensch.

Рюмати, рюмсати. *v. n.* schluchzen, weinen, greinen, s. Рýмати &.

Рюричанин, *m.* *K.* d. Nachkomme des Рýрик. [sprosse, *f.*— fleck, *m.* *Пар.*

Рябá, *f.* Sommermahl, *n.* Sommer-

Рябáтий, *a.* sommersprossig, -fleckig, *Пар.*

Рябéць, рябчик, *m.* Haselhuhn, *n.* (Tetrao bonasia), *Пол.* [ge, *Фр.*

Рябизна, *f.* das Bunte u. Schecki-

Рябий, *a.* bunt, buntscheckig, buntfarbig; 2) blatternarbig pockennarbig, *Пар.*

Рябина, рябка, *f.* Eberesche, *f.* (Sorbus), *Вол.*; 2) Blatternarbe, *f.* *Пар.*

Рябинкий, *a.* s. Рябий, *Гол.* I. 209.

Рябінка, *f.* *Га.* II. 40. Blatternarbe, Pockengrube, *f.*

Рябіти, *v. n.* bunt schimmern.

Рябканистий, *a.* s. Рябий, *B.*

Рябкó, *m.* Name e. Hundes, s. Бровко, *Зак.* [litaea), *B.*

Рябник, *m.* Scheckenfalter, *m.* (Me-

Рябобóкий, *a.* mit buntem, schillerndem Gefieder an den Seiten: -а сорóка.

Ряботинє. *n.* Blatternarben, *pl.*

Рябýха *f.Bein.* der Скакýха. s. Рябий.

Рябчик, *m.* s. Рябéць; 2) Kaiserkrone, *f.* (Fritillaria imperialis), *Вол.*

Ряд, (ред). *gen* -ý. *m* Reihe, *f.* Glied, *n.* рядóм, *adv.* in der Reihe, nach der R. p. з ким an der Seite, nebenbei; в ряді помістити einreihen; 2) Ordnung, Klasse, *f*; через ряд, über das Mass; Rang, *m.*; 3) Regierung, *f.*; 4) Urtheilskraft, Ueberlegung, *f.* Rath, *m.* — дáти, найти кому чому Rath geben, schaffen, in Ordnung bringen, Ordnung machen mit; 5) Pferdegeschirr; Sattelzeug, *n.* [Krämler; Kritzler, *m.* *Пар.*

Рядa, рядалївець, *m.* Grämling,

Рядалївий, *a.* krittlich, tadelsüchtig; rechthaberisch, *Пар.*

Рядáти. *v.a* ne geln, tadeln; kritzeln, *B.*

Рядець. *n. dim.* s. Рядно. [s. Ряд.

Ряди, *pl.* Ordnung, Einrichtung, *f.* *Ф.*

Рядитель, *m.* Verwalter, *m.* *Пар.*

Рядити. *v.a.* herrschen, beherrschen; lenken; verwalten; 2) verbessern *Гн.* 11. 16. (mit Dünger); fett machen, anmachen, mit Fett zurichten, (v. Speisen); 3) kleiden; anspannen & s. Виряджáти; — ся das Hauswesen, Geschäft & führen; 2) (чимóсь) sich etw. zur Richtschnurr nehmen, s. nach etw. richten, s. von etw. leiten lassen; 3) sich kleiden, s. putzen.

Рядна, *f.* Vetrag, *m.* Verhandlung, *f.* — миронá *K.* Friedensvertrag, *m.*

Рядний, *a.* ordentlich, wirtschaftlich; 2) V. ordentlich gekleidet; *adv.*

staatlich, ansehnlich, *Гол.* III. 267.

Рядни́к, *m.* Grasnelke, *f.* (Armeria vulgaris).

Рядни́на, *f.* s. Рядно́.

Ря́дність. (-ость). *f.* Ordnungsliebe, Ordentlichkeit; Oekonomie, *f.*

Рядно́. *n.*Tuch, *n.* Leinwand, *f.* (grob.); Bettuch, *n. pl.* ря́дна *P.* I. 37. Bettzeug, *n.*; Packtuch, *n.*

Рядни́ний, *a.* aus dem von Kardätschenflocken gemachten Zeug, s. Рядно́.

Рядови́й, *a.* aus der Reihe, nach der Ordnung, Reihen-, Glied; *sbst.* gemeiner Soldat; — числівни́к Ordnungszahlwort, *n.* (num. ordinale); 2) — муж *K.* Staatsmann, *m.* Regierungsperson, *f.*

Рядови́на. *f.* *Oc.* (62) VIII. 32. s. Рядни́на.

Рядо́вич, *m.* s. Рядови́й *sbst.*

Рядо́м, *adv.* s. Ряд 1).

Ряду́ха, *f.* s. Патеру́ха *Ra.* I.

Ря́дчи́к, *m.* Leiter, Verwalter, *m.* *C* II. 145; 2) Lieferant, *m.* *P.* 253.

Рядю́га. *f.* alter Fetzen.

Рядю́жний. *pl.* Militärkleidung u. Rüstung, *H.* 102.

Ря́жа. *f.* Geräth, Geschirr, *n.* Utensilien, *pl.* — кухо́нна, Küchengeräth. *n.* — рибо́рска, Fischzeug, *n.*; *pl.* ря́жи служе́бні Messgeräh, *n.* *Пар.*; 2) s. Ряса́ *H.* 17.

Ря́жанка, *f.* unter Beimischung von sauerem Rahm abgekochte Milch.

Ря́жка. *f.* Wassergeschirr (um Wasser zu schöpfen od. zu tragen), *n.* *Зах.*

Ря́мо, (-мя́), *n.* Lumpen, *pl.* Bettelsack, *m.* *Ко.* I. 215. grobes Tuch.

Ря́ми, *pl.* Falten im Weiberkleid, im Vortuch.

Рямина́, *f.* *Oc.* (61) VIII. 99. Segelstange, *f.*?

Ря́нда, (ре́нда), *f.* alte abgetragene Kleider u. Wäsche, Lappen, Lumpen, *pl.*

Ря́нний, *a.* ordentlich; *sbst.* ря́нна, s. Ґаздиня, *B.*

Ряну́ти. *v.n* brüllen, *Кн.*(*Пр.*IX.850).

Ряпати́на, *f.* *Зап.* II. 589?

Ряпча́ти, *v. n.* knarren.

Ря́са́, *f.* Falte, *f. pl.* ря́си. Fransen, *pl.*; 2) langes Kleid mit weiten Aermeln, Mönchskleid, *n*; 3) s. Ріска 1).

Ряси́стий, *a.* s. Рісистий.

Ряси́ти, рясува́ти, *v. a.* falten, fälteln, s. Рісити; 2) *Ч.* III. 401. vergolden, mit Gold sticken, зо́лотом-; 3) *Me.* schütteln.

Ря́ска, ре́ска, *B.* *f.* s. Ріска; 2) Rispe, *f.* (panicula).

Ря́сний, *a.* *KC.* (83). II. 393. faltenreich; 2) reichlich, dicht; *adv.* ря́сно dicht, reichlich.

Ря́сник, *m.* der mit ря́са 2) bekleidet ist (*sc.* піп). *Др.*

Ряси́стий. *a* s. Ряси́ний. *Гол.* III. 3.

Ряси́ти ся, *Ваг.* s. Рісити ся.

Ряси́ця. *f.* Falte, *f.*

Рясота́, (рі́с-), *f.* s. Ріснота.

Ряст, *m.* Erde, Boden mit Gras bewachsen *Ко*; 2) s. Ряса́ 3).

Рясть. *f.* *У. Зоря. Гал.* 1850. 543. Inhalt, *m.*

Ряф, *m.* Reif, *m.*; 2) Elle, *f.*

Ря́фа, *f.* Hechel, *f.*

Ря́фати, *v. a.* hecheln (лен).

Ряхті́ти, *v.n.*schimmern; rauschen, *Ф.*

С.

С, neunzehnter Buchstabe (Слово).

С. *praep.* I) *mit dem Genitiv.*; II) *mit dem Accusativ*; III) *mit dem Istrumental*; — IV) *in Zusammensetzungen*, s. 3. I) II) III) IV).

Са! -аса́! *int.* Scheuchruf gegen Schweine.

Саба́дашки. *pl.* Art kurzer lustiger Lieder; 2) Märchen, Anekdoten. *pl*

Саба́н, *m.* *Oc.* (62) IX. 117? [chen.

Сабани́ти. *v. a.* stark schelten, flu-

Са́бат. *m.* Tanzunterhaltung am Feierabend, *Ф Веч.* II. 110; 2) Sabbath, *m.*

Сабаші́вка, *f.* Art jüdische Sabbathmütze; 2) — Schnapps, *m*; 3) Sabbathkerze, *f.*

Сабе́изм. *m* *K.*Sabeismus, *m.*

Сав-сав-сав! -саво́! Lockruf der Gänse.

Са́ва, Са́вка. *m.* Sabbas.

Сава́н. *m.* *КУ.* Leichentuch, Sargtuch als Decke, *n.*

Са́вати, *v. a.* *Wyr.* VI. 3. Сбвати, сбвати.

Са́вити, *v. a.* *Га* II. 42 *H.* 78. den Tag des heil. Сава feiern.

Са́вкати, *v. n.* entgegenhauchen

(v. der Hitze in e. Krankheit).
Савкй. *pl.* Art grosser Winteräpfel.
Саврáнка, *f.* Nbfl. des Буг.
Саврйтий, *a.* ausgelassen, unbändig, wild.
Савтйра, *f.* s. Псалтйра.
Сагá, *f.* Bucht, *f.* Meerbusen, *m.*; 2) Morast, Sumpf, *m.*; 3) tiefer Schnee.
Сагáйдáк, сайдáк, *m* Köcher; 2) Bogen, *m.* (zum Schiessen); davon
Сагайдáчний, *a. К.* mit Köcher versehen; 2) Beiname des Saporogerhetmans Петрó Конашéвич-Сагайдáчний (1606—1622).
Сагайдачóк, *m. dim.* s. Сагайдáк.
Саганйстий, *a.* hoch auf den Füssen (кінь).
Сагáн, (*dim.* сагáник, сагáнчик, саганéць). *m.* Kessel, *m.* grösserer Topf; überhpt: Geschirr, *n.* (auch aus Holz).
Сагівнйця, *f.* echte Sagopalme (Sagus Rhumphii). [Wochen.
Сагмáл, *m.* der Кисйр nach 1—2
Сад. *m.* Obstgarten, *m.* [ся гадáла.
Садáв, садáла, & = я ся гадáв, я
Садьбá, *f.* das Pflanzen, *B.*
Сáджа, сáжа, *f.* Russ, Kienruss, *m.*
Саджáти, сажáти, *v. a* jmdn sich niedersetzen lassen, sitzen machen, setzen; — кýри Hühner auf Eier setzen; — хлїб Brot in den Ofen schieben, s. Садйти, Посадйти.
Саджомéт, *m.* s. Коміняр.
Садйба, *f. M.* II 33. s. Солитьба.
Сáдино, *n. К. Нс.* 22. *coll.* Obstbäume, *pl.?*
Сáдий, *adv.* s. Сюдй.
Садйти, *v. a.* setzen, pflanzen, Pflanzen stecken; — ся affektieren, prunken; — на що nach etw. haschen. [-zweig, *m.*
Сáдїльниця, *f.* Setzpflanze, *f.*
Сáдка, *f.* s. Сіж.
Саднйця, *f. B* Pflanzung, *f.*
Саднó *n.* Quetschung, wund gerie bene Stelle, Quetschwunde am Widerrist des Pferdes, *f.* [bepflanzt, bebaut.
Садовий, *a.* des Obstgartens; 2)
Садóвина, *f. coll.* Obst, *n. dim.* садовйнка. [Pomonae), *B.*
Садовинйк, *m.* Obststecher, *m.* (Apion
Садовйти, *v. a.* setzen, jmdn Platz einnehmen lassen; — ся sich setzen, Platz nehmen.
Садовнйк, (-дівн), *m. Ст. Не.* Gärtner, Obstgärtner, *m.*; -нйця, *f.* Gärtnerin, *f. Ст.*
Садовнйчий, *m.* Obstgärtner, *m.*
Садонýти, *v a.C.* I.29. dreinschlagen.
Саéта, *f.* feines Tuch, od. Atlass, *m.*
Саетóвий, *a.* aus Саéта.
Саж, *m.* Schweinskoben, Mastkoben, — stall, *m.* s. Кóвц. *Кв.*
I. Сáжа. *f.* s. Сáджа.
II. Сáжа. *f.* Arrest, Verhaft, *m.* +*M.*
Сáжавка, сáжалка, сáжів-а, (саж-). *f.* Satzteich, Fischteich, *m.*
Саженйцї. саженйцї *pl.* s. Розсáда.
Сáжка, *f.* Rost, Brand am Weizen, *m.*
Сажóвий, *a.* Mast-.
Сажóк, *m. dim.* s. Саж. [Коміняр.
Сажомéт, *m. Wgr.* 7. s. Саджомéт,
Сазáн, сазáнь, *m. B.* s. Кóроп.
I. Сайгáк, *m.* сáйга, *f.* s. Сугáк.
II. Сайгáк, *m.* mannshoher Pfahl.
Сайдáк, *m.* s. Сагайдáк.
Сайдáкер, *m.* mit Köcher versehen, mit Bogen bewaffnet, *Зах.*
I. Сак, *m* сáква, *f.* Sack, Hamen, *m.*
II. Сак, Сачóк. *m.* Isaak.
Сакá. *f.* (türk.) s. Бóчка.
Сáква, *pl.* -кви, *f.* Quersack, Doppelsack, *m.* s. Бесáги.
Сакéльня, *f.* Futtersack, *m.*
Сакíвка, *f. dim.* s. Сáква.
Саклá, *f.* grosser Sack.
Саклáк жостелйна, *m.* Kreuzdorn, Wegdorn, *n.* (Rhamnus catharticus)
Саклаковáті, *pl.* Kreuzdorngewächse, *pl.* (Rhamneae).
Саклáчина, *f.* s. Саклáк.
Сáклинок, *m.* Börsenthierchen, *n.* (Bursaria) *B.* [im Kaukasus *Ш.* II. 57.
Сáкля, *f.* Hütte der Bergbewohner
I Сáкма, *f.* enger Weg, Holzweg, *m. К.*
II. Сáкма, *f.* s. Батóга, *Зах.* (итй сáкмою).
Сáкмар, (сакмáн). *m.* на — брáти робóту = на гурт, z. B. на—брáти трану laut Uebereinkunft sich verbinden das Gras abzumähen, zusammenzuharken und zusammenzulegen, *B.*
Сакóмка, *f. dim.* s. Сáкма I. *К.*
Сакóра, *f, Нс.* Roggen, *m.*
Сакрáмент, *m.* Sacrament, *n.*
Сакраментувáти. *v. a.* die heil. Sacramente ertheilen, *Ш.* II. 206.

Сакуля́ти, *v. a.* etw. stümpern.
Сала́бай, *m. Bein.*e. Tölpels, *II.* 125.
Саламáха, *f.* Ragout, *n.*; 2) Zukost, Zuspeise aus Gurken od. Knoblauch etc. zubereitet; 3) Art Roggen — od. Weizenmehl, aus dem ein Brei gemacht wird, *Зак.*
Саламо́н, *m.* Salomon.
Саланґáна їдáльна, *f.* Salangane, *f.* (Collocalia esculenta).
Саланда́р, *m.* Todtenfeier, *f.*; Todtenamt, *n.*; Todtenbüchel, *n.*
Сала́та, *f.* Salat, *m.* (Lactuca sativa).
Сала́ш, *m.* (*dim.* саламúна, *f.*) Feldhütte, Laubhütte, *f.*
Саламуна́ти, *v. a.* in einem Сала́ш wohnen; — ся, саламúти ся, einen Wohnsitz wo aufschlagen.
Сáлóа, *f. Ф.* zur weibl. Kleidung geh.
Сала́н, *m.* Talg — Schmelzhütte, Siederei, *f. Ч.* VI.
Сала́т, *m.* Soldat, *m.*
Сала́тий, *f. coll.* Soldatesca.
Сала́тченко, *m.* (unehelicher) Sohn e. Сала́т. [ferlarve, *f. B.*
Сале́ник, *m.* Engerling, *m.* Maikä-
Сáлеи, *m.* stärkemehlartiger Schleim aus Knollen der Orchis morio.
Сали́нець, *m.* Speckstein, Steatit, *m.*
Сали́стий, *a.* fettig. [saures Kali.
Салі́тра, *f.* Salpeter, *m.* Salpeter-
Салітри́ниця *f.* Salpeterplantage, *f*
Сальмя́к, *m.* Salmiak, *m* salzsaures Ammoniak. [спи́рит, Salmiakgeist, *m.*
Сальмякóний, *a.* Salmiak-, -ий
Сальний, *a.* (óлеск) fettglänzend.
Сальни́к, *m.* Schweinsleber mit Grützen u. Schmer eingemacht.
Сальни́ця, *f.* Fettdrüse, *f.*
Сáло, *n.* Schmer, Fett, *n.* Speck, *m.*; 2) сáло солóдке omentum majus; 3) сáло дідоне, *Вол.* s. Сморжій злов; 4) *сáло дéрти Art Spiel.
Салогýó, *m.* bausbäckiger, fettwanziger Kerl, *Кч.* 69.; 2) (spöttelnd): Städter, Händler, *m. Зак.*
Саломя́к, *m.* s. Сальмя́к, *Зак.*
Сáльон, *m.* Salon, *m. adj.* сальоновий.
Салóний, *a.* s. Сальонóний.
Салотóвка, *f. D. c.* 199. *КС.* (83) VII. Schlägel zum Mürbeschlagen des Сáло. [schmelzerei, *f. Пов.*
Салотопéний, *a.* -заьóд Talg-
Салóха, *f.* feiste, fettwanstige Weibsperson.
Сáльна, *f.* Salpe, *f.* (Salpa), *B.*
Сáльсин, *m.* s. Ина, *Пів.*
Сальцéсон, *m.* Schweinsmagen gefüllt mit zerhacktem Fleisch u. Blut; Fettwurst, *f.*
Саля́ка *f.* Becken, Fass für Schmer, *n.*
Салямáндра, *f.* Salamander, Molch, *m.* [lis Pinguinalis) *B.*
Саля́нка, *f.* Fettschabe, *m.* (Pyra-
Сам, самá, самó, *pron.* selbst; allein, von selbst; сам нá сам ganz allein; сам по сóбі *P.* I. 131. von selbst; сам не свій ausser sich, ausser Fassung, in höchster Beklommenheit; самá річ так, natürlich, wirklich, in der That, wahr ist es so; сáмі свóї lauter seinige, Verwandte &.
Сама, (*in nominat. sing ungebräuchl*), *f.* óрáти у сáму erwägen, *B.* [ähneln.
Саманáти, *v. n.* ähnlich sein, ganz
Самáрь, Самарчýк, *f. m.* (ehem.) Name der Stadt Новомоскóвск am Fl. Самáра.
Самáра, *f.* linker Nbfl. des Дніпрó.
Самáрати, *v. n.* на когóсь jmdm ähnlich sein, ähneln, gleichen, *B. Зар.*
Самáрно, *adv.* wahrscheinlich (*Ф.*).
Самарчýк, *m.* Nbfl. der Самáра.
Самарáти, *v. n. impers.* von wolkigem u. thauigem Wetter.
Самóір, *m. Ф.* e. Baumart.
Самóірóний, *a.* -гай, *Ф.*
Самóірчик, *m. Ф. Пр.* III. 181.
Самдвáцять, *a. Кн.* = 1+19.
Сáме, сáмо, *adv.* just, eben, gerade.
Сáмець, *gen.* сáмця, *m.* Männchen, *n.*
Самúй, *pron.* selbst; allein; gerade, eben der; 2) lauter, pur, nur (allein),
Самúця, *f.* Weibchen, *n.* [s. Сам.
Самі́йло, *m* Samuel.
Саміра, *f.* Art Pflanze, *B.* [allein.
Самі́ський, самісінький, *a.* ganz
Самітний, *a.* einsam, vereinsamt.
Самітни́к, *m. К.* der Einsame, vereinsamt.
Сáмка, *f.* s. Самúця, *Фр.*
Самобере́жний, *a.* selbsterhaltend, -schützend, -vertheidigend, *T.*
Самобýт, *m.* Selbständigkeit, *f.* + *Б.*
Самобі́тний, *a. Пол.* frei; selbständig.

Самоо́у́тність, (-бо́йтність), *f. К.* Selbständigkeit, *f. adj.* -бу́тний.
Самовага́, *f.* Federwage, *f.*
Самова́р, *m.* Theemaschine, *f.* Theekessel, *m.* [*Др.*
Самово́йство, *n.* Selbstmord, *m.*
Самоверю́док, *m. Б.*?
Самовзна́не, *n.* Selbsterkenntnis, *f.* Selbstbewusstsein, *n.*
Самови́д, *m* eigenthümliche Gestaltung, *n. хвор* 4.
Самови́дець, *m.* Augenzeuge, *m.*
Самови́тий, *a.* alleinig, vereinzelt, isoliert, *Зг.*; einsam *ВБ.*
Самові́да, *f. Не.* s. Самові́жа.
Самовідре́чене, *n.* Selbstverleugnung, *f. Фр.* [topsie, *f.*
Самові́жа, *f.* Selbstsehen, *n.* Au-
Самові́льний, *a.* willkürlich; *adv.* -ві́льно. [end, hochmüthig.
Самові́рний, *a. Ру.* selbstvertrau-
Самові́с, *m.* Federwage, *f.* s. Самовага́.
Самовла́да, *f.* Alleinherrschaft, *f.*
Самовла́дний, *a. К.* alleinherrschend. [Souverän, *m.*
Самовла́дник, *m.* Alleinherrscher;
Самовла́дність, *f.* Alleinherrschaft; Souveränität, *f.*
Самовла́дно, *adv.* willkürlich, eigenmächtig, despotisch; 2) eben passend.
Самовла́сть, *f. Пл.* Alleinherrschaft, *f.* Absolutismus, *m.*
Самовла́стець, *m.* Alleinherrscher, Tyran, *m. ОБ.*
Самовла́стний, *a.* despotisch, eigenwillig, herrisch. [Unumschränktheit, *f.*
Самовла́стність, *f.* Despotismus, *m.*
Самово́лець, *m. Ф. М.* II. 80. der Eigenwillige, Eigensinnige, der eigenwillig handelt; Despot, *m.*
Самово́ле, *n. У.* s. Свово́ля.
Самово́лити, *v. a.* Muthwillen, Unfug, Unwesen treiben, *Не.*
Самово́льний, *a.* eigenwillig, eigensinnig, *Нр.* 67; absolut.
Самово́льність, *f. Не.* s. Самово́ля.
Самово́льство, *n.* Willkür, *f.* Muthwille, *m.* s. d. f.
Самово́ля, *f.* Willkür, *f.* Muthwille, *m.*
Самогла́вний, *a.* einer von den Ersten, Haupt-, *Шл.* [gene Bekümmernis.
Самогривота́, *f. М.* innere, selbstei-
Самогрі́й, *m.* s. Самова́р. [der, *m.*
Самогу́бець, -бця, *m.* Selbstmör-
Самогу́ди, *pl.* гу́слї — selbstspielend, *Ч.* II. 39.
Самогу́жки, *adv. Р* I. 166. wenn der Mensch selbst statt des Thieres den Wagen zieht. [тий, *В*) = 1+19.
Самодва́йцятий, (самодвадцє́-
Самодержа́вець, *m.* Alleinherrscher, *m. Ш.* II. 245.
Самодержа́вний, *a.* monarchisch, *Мор.* [*f.* s. d. f.
Самодержа́вність, *f.* Willkür,
Самодержа́вство, *n.* Absolutismus, *m.* [schend, *КУ.*
Самоде́ржний, *a.* selbstherr-
Самодеся́тий, *a.* = 1+9 (*В.*).
Самоді́йство, *n.* Selbstthätigkeit, *f.*
Самодїлко́вий, *a.* eigener, eigenhändiger Arbeit, zu Hause verfertigt.
Самоді́льний, *a.* selbstthätig, *На.*; 2) selbständig. [keit, *f.*
Самоді́льність, *f.* Selbständig-
Самодові́рність, *f. Кл.* Selbstvertrauen, *n.* Zuversicht, *f.*
Самодру́г, самодру́гий, *a.* selbander; самодру́га жена́ schwanger.
Саможе́р, *m. К.* der sich selbst verzehrende. [Aufopferung, *f. Біл.*
Саможе́ртва, *f.* Selbstaufopferung,
Саможи́тний, *a.* -хлїб, *У.* aus reinem Korn, (Kornbrot). [zündlich, *Пол.*
Самозна́льний, *a.* selbstent-
Самоза́суд, *m.* Selbstverurtheilung, *f. Пл.* [seiner selbst, *К.*
Самозане́дба́не, *n.* Preisgebung
Самозахо́ване, *n.* Selbsterhaltung, *f. Фр.* [grant; Verbrecher, *m. Зах.*
Самобро́вець, *m.* Flüchtling, Emi-
Самозва́н, *a.* selbst, in Person eingeladen, *Ме.* 450.
Самозва́нець, *m.* o. Mensch, der sich einen falschen Namen gibt, der sich einen Titel anmasst, der ihm nicht gebührt, Usurpator, *m.* [Vocal, *m.*
Са́мозвук, *m.* *Д. гр.* Selbstlaut,
Самозеленъ, *f.* Art Giftpflanze.
Самозаніве́чене, *n.* Selbstvernichtung, *f. Фр.*
Самоїдка, *f.* Brunnenkresse, *f.*
Самоїдний, *a.* -ньий *ВБ. Нр.* X. 204. von zerfressender, giftiger Blume (Blüthe); 2) *Нр.* XII. 304. selbstsüchtig.

Самоі́ка, *f.* на -ку співа́ти nicht künstlich nach Noten singen.

Само́істний, *a. pol* selbständig, unabhängig. [мостійність.

Самоі́стность, *f. pol. C.* s. Са-

Самоїхало, *n.* das von selbst fährt, automatisch sich bewegt.

Самока́т, *m.* Locomotive, *f.* (?).

Самокисе, *n.* само́кись, (*B.*), самоки́ш, самоки́ша, *f.* saure Milch.

Самокри́тика, *f. T.* Selbstkritik, *f.*

Самокру́тка, *f.* Selbststeuerung, *f.*

Само́кут, *m.* Schmollwinkel, *m.*

Самоле́т, (-льо́т), *m.* was von selbst fliegt, *Ч.* II. 173.

Самоли́тий, *a.* gediegen, solid, *ЛД.*

Самоли́чно, *adv.gr.* persönlich, *Шх.*

Самолівка, *f.* Falle, Fallgrube, *f.* Fallstrick, *m.*

Самолю́бство, *n.* Eigenliebe, *f. ОП.*

Самолю́бний, *a.* selbstsüchtig, egoistisch. [Illusion, *f.*

Самома́на́, *f. Ст.* Selbsttäuschung,

Самому́ченик, *m. Св.* Selbstpeiniger, Selbstquäler, *m.* [end, *K.*

Самонадійний, *a.* selbstvertrau-

Самонадія, *f.* Selbstvertrauen, *n.* Zuversicht, *f. Не.*

Самонадіянний, *a.* selbstvertrauend, voll Eigendünkel.

Самоне́тямний, *a. K.* vom natürlichen, eingeborenen Genie.

Самонужнійший, *a. Ке.* sehr, unbedingt nothwendig.

Самообме́жене, *n. Кл.* Selbstbeschränkung, Enthaltsamkeit, *f.*

Самооборо́на, *f.* Selbstvertheidigung, *f. Вах.*

Самоо́ден, = Сам оде́н, *Ваг.*

Самоо́сьмий, *a. K.* = 1+7 (als der achte). [samkeit, *f.*

Самоотве́рженє, *n. Top.* Enthalt-

Самоофіра, *f. Св.* Selbstaufopferung, *f.* [Spontaneität, *f.*

Самоохо́тність, *f.* freier Wille,

Самопа́л, *m.* alterthümliches Feuergewehr mit einer Lunte (ohne Flintenschloss), Luntenflinte, *f.*

Самопа́льний, *a.* zum Самопа́л gehörig, vom Самопа́л.

Само́пас, (-пи-), *adv.* alleinweidend, für sich weidend; allein, für sich, zerstreut, ohne Aufsicht.

Самопа́шний, (-сн-), *a.* sich selbst überlassen, ohne Aufsicht; ausgelassen; самопа́шна, *a. a. f.* nicht schwanger. [lebt, *Ив.*

Самопережи́тий, *a.* selbster-

Само́пись, *f.* Autograph, *n.*

Самопідмо́га, *f.* Selbsthilfe, *f. ОП.*

Самопізнане, *n.* Selbsterkenntnis, *f.* Selbstbewusstsein, *n.*

Самопіч, (= -чна) діжа́ selbstbackend, *Ч.* II. 38. [стру́к.

Самопло́дець, *gen.* -дця, *m.* s. Бай-

Самопова́га, *f.* das Bewusstsein seiner eigenen Hoheit u. Würde, Stolz, *m. K.*

Самопова́жане, *n.* eigene Würde, Selbstgefühl, *n. Кн.* [help, *f. Кн.*

Самопо́міч, *f.* Selbsthilfe, Self-

Самопостро́єний, *a.* selbstgebaut, *T.* [satz, *m. Ис.*

Самопра́вда, *f.* Axiom, *n.* Grund-

Самопра́вець, *m.* der Eigensinnige, der eine eigene Gemüthsart hat, *M.* III. 103.

Самопра́вно, *adv.* eigenmächtig, *Др. C.* II. 103. s. Самовла́стно.

Самопра́вство, *n. K.* Selbstverwaltung, Autonomie, *f.* [bestimmung, *f.*

Самопризна́чене, *n. T.* Selbst-

Самопри́йда, *m.* s. Захо́жий, *Пр.* II. 153. [leinverkauf, *m.* Monopol, *n.*

Самопро́даж, *f.* Alleinhandel, Al-

Самопросла́влений, *a. K.* durch sich selbst berühmt.

Само́ша, *f.* s. Голо́мша, 'Оркіш.

Само́рідний, *a.* selbsterzeugt, von sich selbst gewachsen, selbst freiwachsend &, -мак &; natürlich, nicht gemacht, nicht künstlich; original, originell. [Sternmiere (Stellaria graminea) *B.*

Само́рідне-зі́лле, *n.* Grasartige

Само́рідка, *f.* eigenartiges Product, eigenthümlich, eigenst, *ОП.*

Саморі́дник, *m.* Steinsamen, *m.* (Lithospermum) *B.*

Саморі́дство, *n. Фр.* Urzeugung, *f.* (generatio aequivoca).

Саморо́бний, *a. Не.* s. d. *f.* [258.

Саморо́бок, *m.* selbstgemacht, *K.* I.

Саморо́дний, *a.* s. Самрідний; 2) frei. [erzeugt.

Самороже́ний, *a. K.* selbst-

Саморо́лоґ, *m. Пр.* Monolog, *m.*

Самороздже́не, *n.* Selbstmala-

dung, *f.* [sein, *n.* *Н. с. у. к.* 422.
Саморозумінє, *n.* Selbstbewusst-
Самóросль, *f.* *Пар.* Anflug des Holzes (im Forstwesen). [mat, *m.* *Піс.*
Самóрух, *m.* Selbstgetriebe, *n.* Auto-
Саморýчний, *a.* eigenhändig, -е письмó Autograph, *n.* [Autonomie, *f.*
Саморядь, *m.* *Не.Це.* Selbstregierung,
Саморядець, *m*, = sui juris.
Саморядний, *a.* *Не.* autonom, frei.
Самосьвід, *m.* *Пар.* Selbstbewusstsein, *n.* [sein, *n.* *Ган.*
Самосьвідінє, *n.* Selbstbewusst-
Самосьвідомість, *f.* Selbstbewusstsein, *n.* *Вах.*
Самосьвітло, *n.* eigenes Licht, *Т.*
Самосила, *f.* Selbstkraft, eigene Kraft, *Т.* [2) Bastard, *m.*
Самóсївка, *m. f.* s. Самóрідний;
Самóсївний, *a.* von selbst aufkommend, selbstaufgegangen, s. Самоpідний; -ні дїти unehelich. [Bastard, *m.*
Самосїй, *m.* *Ст.* natürlicher Sohn,
Самосїч, *Attrib.* zu міч (меч) *Р.* I. 98. das selbsthauende Schwert, e. Zauberschwert.
Самосóбний, *a.* individuell, selbsüchtig; selbständig, *Пу.* *Кл.* *ГШ.*
Самосóбність, *f.* vereinzelte Stellung. [ний, *Зак.*
Самоспосóбний, *a.* s. Самосóб-
I. Самóстай, *adv.* s. Самостійно *Піс.*
II. Самóстай, *m.* Schmalblättriges Kreuzkraut (Senecio erucaefolius), *Піс.*
Самостáйний, *a.* selbständig; individuell, *Зак.* [ständigkeit, *f.*
Самостáйність, (-стóй-), *f.* Selb-
Самостановлєнє, *n.* Selbstbestimmung, *f.* *Кл.* [ний.
Самостáтний, *a.* *Зар.* s. Самостій-
Самостій, *m.* Wasser Hahnenfuss, *m.* (Ranunculus aquatilis).
Самóстійний, *a.* selbständig, unabhängig; individuell.
Самóстійність, *f.* Selbständigkeit, Unabhängigkeit, *f.*
Самостойность, *f.* (politische) Selbständigkeit, *f.* У. [стійність.
Самостойнство, *n.* *Вах.* s. Само-
Самостоятельність, *f.* s. Самостійність.
Самострíл, *m.* *Гол.* III. 223. Hexenschuss, *m.* Apoplexie, *f.* *adj.* самострíльний, u. -íльчий.
Самосýд, *m.* eigene, selbständige Gerechtsame, *f.* freies Gerichtwesen, *Не.*; 2) Selbstverwaltung, Autonomie, *f.* *К.*
Самосýдний, *a.* selbstrichtend, selbsturtheilend; 2) autonom, *К.*
Самотá, *f.* Einsamkeit; Zurückgezogenheit, *f.* [*Пар.*
Самотвóрність, *f.* Originalität, *f.*
Самотéка, *f.* *Кч.* 257. *Bein.* zu річка.
Самóтеж. (-їж), (самотýжки), *adv.* mit eigenen Kräften, *В.*
Самотýна, *f.* Einsamkeit, *f.* *Ш.* II. 214.
Самотýнець, *m.* der Einsame, *Вах.*
Самотїти, *v. n.* in Einsamkeit leben, einsam dastehen.
Самóтíчка, самотóка, *f.* Weife, *f.*
Самóтний, *a.* einsam, in Einsamkeit lebend, allein, *Ш.* I. 363.
Самотнýчий, *a.* einsiedlerisch.
Самотня, *f.* Einsamkeit, *f.* *Піс.*
Самóтрас, (-аск), *m.* Vogelfalle, *f.* Fangekäfig, *m.*
Самотрéть (*Кн.*), самотрíть, самотрéтий, *a.* = 1+2, selbdritter, *Б. В.*
Самóтряск, *m.* Sprenkel, *m.* *Пар.*
Самотýжки, *adv.* selbst, von selbst, aus freien Stücken, *Н.* 194. *Кв.* II. 117. 127. s. Самóтеж.
Самотýжний, *a.* -ні сáни von Menschenhänden gezogen.
Самотýха, *f.* Eremit, *m.*
Самотýшний, *a.* eingezogen, einsam.
Самотюг, *pl.* -ги, *m.* spöttische Benennung derjenigen, die kein eigenes Gespann besitzen (*Це.*).
Самотючий, *a* menschenscheu, *Зар.*
Самотáж, *adv.* selbstziehend.
Самотáжки, *pl.* Handschlitten, *m.* *Гал.* I. 255. [Ziehen vom Menschen.
Самотяжний, *a.* -ні сáни zum
Самоубíйник, *m.* Selbstmörder, *m.*; -ниця, *f.* -rin, *f.* *Вах.* [rer, *m.*
Самоук, *m.* Autodidakt, Selbstleh-
Самоукий, *a.* *Гол.* s. d. v.
Самоукóханий, *a.* *КУ.* in sich selbst verliebt. [Autonomie, *f.* *Фр.*
Самоуправа, *f.* Selbstverwaltung,
Самоуправний, *a.* autonomistisch.
Самоучство, *n.* Selbstbelehren, *n.* Autodidaktik, *f.*
Самоучко, *m.* s. Самоук. [Lob, *У.*
Самохвальбá, *f.* Selbstlob, *n.* eigenes

*

Самохвальство, *n.* Selbstlob, *n.* Selbstüberhebung, *f.* Prahlerei, *f.* *Пе.*
Самохіть, *adv.* aus eigenem Willen, ungeheissen, gutwillig, gern.
Самохітний, *a.* freiwillig.
Самохічний.(самохіч). *a.*freiwillig.
Самоходник, *m.* *Ч.* II. 241. von selbst gehend.
Самоцьвіт, *m.* strahlender Glanz, *К.* самоцьвіт-камень, *m.* Krystall, *Шл.* Edelstein, *m.* *С.* I. 34. (mit natürlicher Farbe).
Самоцьвітний, *a.* von natürlicher Farbe; 2) glänzend wie Edelstein, *К.* -камінь Edelstein, *m.* [Selbstgefühl, *n.* *К.*
Самочуте, *n.* Selbstbewusstsein,
Самочутний, *a.* selbstbewusst, *К.*
Самошанованє, *n.*Egoismus, *m.* *Др.*
Самошість, *adv.*1+5, selbstsechster, mit fünf anderen.
Сампорок, *m.* Kartoffelsuppe, *f.*
Санджак, *m.* *АД.* I. 226. türk. Feldzeichen, *n.* Fahne, *f.*; 2) der Anführer einer Heeresabtheilung; Statthalter, *m.*; 3)Statthalterschaft, Provinz, *f.*
Санджаківна, *f.* Tochter eines Санджак 2).
Санджарівна, *f.* Name eines Liedes (von Санджари hergeleitet), *Зак.Піс.*
Сани, *pl.* Schlitten, *m.*
Санка, *f.* Schlittenbaum, *m.* Schlittenkufe, *f.* s. Полоз; *pl.* санки, *gen.* санок kleinerer Schlitten, (auch Schlitten überhaupt).
Санкувати ся, im Schlitten fahren.
Санний, *a.* -на дорога и. санна, *f.* Schlittenbahn, *f.* Schlittenweg, *m.*
Санниця, *f.* s. Санна.
Сановати, *v. a. ung.* s. Шануваги
Сановитий. *a.* *МШ.* ansehnlich von Gestalt: 2) vornehm, majestätisch, von vornehmer Geburt, *С.* I. 197. 33.
Сановито, (сановно), *adv.* *С.* II. 207. in der Amtsmiene majestätisch, würdevoll, würdig, *Ш.* I. 335.
Сановитость, *f.* eine schöne, ansehnliche Gestalt, ein schönes Aeussere, *Піс.*
Саночки, *pl.* *dim.* s. Сани.
Сануги ся, *Ф.* hineinstürzen.
Санч, *m.* Stadt Sandez.
Санчата, *pl.* *dim.* kleiner Schlitten.
Сапя, *f.* Alexandra.

I. Сап *m.* Schnaufen, Schnauben, *n.*
II. Сап, *m.* *Ч.* I. 1, 57, Rotz, *m.* (Pferdekrankheit). [(beim кашкет).
I. Сапа, *f.* *Ч.* VII. 413. s. Дашок 2)
II. Сапа. *f.* Hacke, *f.* [Räthsel).
Сапай, *m.* *Bein.* der Nase (in d.
Сапальник, *m.* Reihenfelger, Häufelpflug, *m.* *Гн.* 67.; 2) Behacker, Beroder, *m.*
I. Сапати, сапнути, *v. a.* schnauben, schnaufeln; schnarchen; keuchen.
II. Сапати, *v. a.* beroden, behacken (бараболї etc.). [II. 140.
Сапатий, *a.* s. Дихавичний, *Кв.*
Сапатор, *m.* Art Hakenpflug, *ВБ.*
Сапетка, *m.* *Зак. Піс.*?
Сапнивно, *f.* Stiel der Сапа II.
Сапка, *f.* *dim.* s. Сапа. [chend.
Сапливий, *a.* schwer athmend, keu-
Сапог, *pl.* -гй, *m.* † Stiefel, *m.*
Сапорок, *m.* Sauce vom Braten.
Сапрун, *m.* Sophronius.
Сапуга, *f.* Peitschenstiel, *m.* *В.*
Сапян, *m.* Saffian, *m.*
Сапянцї, *pl.* Schuhe aus Saffian.
Сарака, *m.* *f.* armer Schlucker.
Сарана, *f.* s. Саранча. [(Squilla)*В.*
Саранівка, *f.* Meerheuschrecke, *f.*
Сарановець, *m.* -копаловий, Heuschreckenbaum, *m.*(Hymenaea Courbaril).
Саранча, сарана, *f.* (-червонокрилка), Schnarrheuschrecke, *f.* (Acridium stridulum); 2) -перелетна Wanderheuschrecke, *f.* (A. migratorium), *В.*
Саранчук, *m.* довгоусий, Heuschreckenkrebs, *m.* (Palinurus vulgaris).
Сарапук, *m.* Art grüne, rauhe Zwetschken.
Сарапати. *v. a.* zornig auffahren, *В.*
Сарахкотїти. сарахтїти, *v. n.* s. Сахтїти.
Сарачище. *m.* *aug.* s. Сарака.
Сардели. *f* Echte Sardelle, Sardine, *f.* (Clupea sardina).
Саркати. саркнути, сарчати, (сарчу. сарчиш). *v. n.* fauchen, *В.*
Сарсали, *m.* Material für den Bau eines Wagens; 2) Handwerkergeräth, *n.*
Сас. *m.* Deutsche Schabe, *f.* (Blatta germanica) *В.* [ruf für Gänse.
Сау-сау-сау-саго! *int.* s. Сав- Lock-
Сафян, *m.* сафянцї, *pl.* s. Сапян, сапянцї.

Сафяновий, *a.* ausSaffian, Saffian-.
Сáхар, *m.* Zucker, *m.* *Кв.*
Сахáрний, *a.* Zucker, *Кв.*
Сахáрниця, *f.* s. Цукорниця. *Ис.*
Сахáрня, *f.* Zuckerfabrik, *f.*
Сахаровáр, *m.* Zuckerfabrikant, *m.*
Сахáти ся, sich einmischen, s. eindrängen, *Ос.* (62) IV. 76.; 2) s. Цýрати ся *М+Б* 358.
Сахнóчок, *m.* *Ч.* IV. 132?
Сахтíти. *v. n.* flammen, lodern; prasseln; sprühen, з очий гнів, з гýби горівка hauchen etc.; 2) schwer athmen.
Сахтячка, *f.* Kurzathmigkeit, *f.* Asthma. *n.*
Сачевиця, *f.* s. Сочевиця, *Зах. Піс.*
Сáще, *n.* Schoosshündchen, *n.* (*Ф.*).
Сóбїни, *pl.* *Р. ч.* 19. s. Зóбїще, der Ort wo die Ochsen der Чумакй weideten.
Сóбром, (*eig.* Зóбром), *adv.* in Gesellschaft.
Свавíльний, *a.* ausgelassen, lose, muthwillig.
Свавóльник, (-вільн-), *m.* der Muthwillige, Lotterbube, *m.*
Свавóльство, *n.* *Ст.* Willkür, *f.*
Свавóля, *f.* Ausgelassenheit, *f.* Uebermuth, Muthwille, Eigenwille, *m.*
Свáвóльця, свавóлець, *m.* s. Свавóльник, *Зах.*
Свадьбá, *f.* *gr.* Hochzeit, *f.*
Свадьбй, *pl.* s. d. *f.*
Свáдьбини, *pl.* Brautwerbung, *f.* Heiratstiften, *n.*
Свадьбйчка, attrib. zu дївчина. *ung.* Braut, *f.*
Свадьбовáти, *v. a.* Hochzeit halten.
Свáдьбонка, *f.* Hochzeitgäste, *pl.*
Свадьбáний, *a.* — пáнє Hochzeitvater, *m.* *Гол.* III. 422.
Свадлйвий, *a.* *Luts. gr.* 155. zänkisch.
Свайбá, *f.* *Ч.* I. 1, 24. s. Свадьбá.
Свáка, *f.* Stäbchen im Weberkahn, worauf die Spulle sich dreht.
Свальбá, *f.* *Кв.* s. Свадьбá.
Свальбйни, *pl.* *Зар.* s. Свадьбйни
Сьвалíти, *v. n.* s. Сверóїти.
Свалок, *m.* s. Свóлок, *III.* II. 39.
Свáнечка, *f.* s. Свáшечка; 2) *Ис.* 182. Braut, *f.*
Свáнька, *f.* s. Свáха.
Сваню́тка, *f.* *dim.* s. Свáха.
Свáрá, *f.* s. Свáрка; Fehde, *f.*
Сварйти, *v. a.* на кого́ jmdn rügen, zurechtweisen; — ся zanken, streiten, handern.
Свáрка, сварий, *f.* Zank, *m.* Gezänk, *n.* Hader, Streit, *m.*
Сваркий, *a.* zänkisch, streitsüchtig, *C.* II. 84. verbissen, grimmig.
Сваркýт, *m.* zänkischer Mensch.
Сварлйвець, *m.* Zänker, Haberecht, *m.*
Свáрлйвий, *a.* s. Сваркий.
Сварлйвість, *f.* Streitsucht, *f.*
Сварний, *a.* widrig, widerstreitend, *Лїр.* 6.
Свáрник, *m.* s. Звáдник. *В.*
Сварýн, *m* Zänker, Streiter, *m.* *Пир.*
Сват, *m.* Heiratstifter, Freiwerber, *m.*; 2) *pl.* -ти́ Väter des verheiratheten Paares; 3) Schwäger überhaupt; 4) rituelle Hochzeitgäste; 5) überhpt auch von einem fremden Menschen, (*Фр.*).
Сватáльник, *m.* Brautwerber, *m.*
Свáтанець, (-анок), *m* s. Сват 1) *Вах.*
Свáтанє, *n.* Brautwerbung, *f.*
Свáтанки, *pl.* Verlobung, *f.*; 2) Freierschmaus, *m.* *Гол.* III. 399.
Свáтати, *v. a.* werben кого́; — ся до кого́ sich um ein Frauenzimmer bewerben.
Сватáч, *m.* s Сват 1)
Свáте, *n.* *coll.* *Ч.* IV. 171. s. Свати́. *pl.*
Свáтиця, *f.* *Ч.* IV. 645. s. Свáха.
Сваткó, *m.* *dim.* s. Сват.
Свáтник, *m.* Kuppler, *m*; -ниця, *f.*
Сватнйцтво, *n.* Kuppelei, *f.* *Пир.*
Свáтовий, *a.* des Сват. (w. s.)
Сватóк, *m* *dim.* s. Сват. *Ис.*
Свáха, *f.* Brautwerberin, *f.*; 2) Schwägerin, *f*; 3) auch v. fremder Person, in d. Anrede.
Свáшини, *pl.* *Пр.* III. 328. Gastgelage der Свáхи.
Свáшити, *v. a.* den Dienst einer Свáха bei der Hochzeit versehen.
Свáшка, свáшечка, *f.* *dim.* s. Свáха; *pl.* свашки закóбі die nächsten Verwandten, die während der Trauung in der Kirche hinter der Braut stehen; — чупрóві eben solche, die hinter dem Bräutigam stehen.
Свашкувáти, *v. a.* s. Свáшити; 2 *Ко.* 17. s. Свáгати.
Сващáк, *m.* *Гол.* III. 372. s. Сват.
Свáщини, *pl.* ein Theil der Hochzeitfeifer bei der Свáха (am letzten Tage-).
Сведений, *n.* Halbkind, *n.* *pl.* -йта, Halbgeschwister, *pl.* *Гл.* I. 255.
Свéї *pron.* = своїї = свої.
Свéкла, *f.* *gr.* s. Бурáк.

Свéковка, *f.* Art Pflanze, *B.*
Свéкор, *gen.* -кра, *m.* des Mannes Vater, Schwäher, *m.*
Свéкорок, *m. dim.* s. Свéкор.
Свéкра, *f.* s. Свекрýха.
Свекрúця, *f.* s. Свекрýха.
Свекрíвонька, *f. dim.* s. Свекрýха, *Ш.*I. 160. [Frauen Schwiegermutter.
Свекрýха, *f.* des Mannes Mutter, der
Свекрýхна, *f.* s. Свекрýха.
Свéпка, свúпка, *f.* s. Сваха.
Сверóéць крóстний áбо шéлудний, *m.* Krätzmilbe, *f.* (Sarcoptes scabiei).
Сверóйгуз, *m.* s. d. f. [canina), *B.*
Сверóйло, *n.* Hagebutte, *f.* (Rosa
Сверóíти, *v. n.* jucken. [coptes) *B.*
Сверóлúк, *m.* Hautmilbe, *f.* (Sar
Сверóйчка, *f.* Jucken, *n*; 2) Krätze, *f.*
Свердáн, *m.* s. Сверщóк, *B.*
Свéрдел, *m.* Bohrer, *m.*
Свердéлець, *m. dim.* kleiner Bohrer.
Свéрдлик, *m.* Bohrer, kleiner Bohrer, *m. dim.* -ичок, *m.*
Свéрдлити, *v. a. Под.* bohren.
Сверíпа, *f.* s. Лободáшка. [blitzen.
Свéркати, *v. n.* blinken, schimmern,
Сверкнó, *n.* Singapparat der Hausgrille, *B.*
Свéркот, *m. B* Schimmer, *m.* Blitzen, *n.*
Сверл, *m.* s. Свéрдел. [schmied, *m.*
Сверлякáр, (-длик-), *m.* Bohr-
Свéрлити, *v a.* s. Свéрдлити.
Свéрло, *n.* Legebohrer, *m.*
Сверлúк корабéльний, *m.* Pfahlwurm, *m.* (Teredo navalis).
Сверлúчка, *f.* Schiessmundschnekke, *f.* (Clausilia), *B.*
Сверчóк, сверщóк, (-ýк), свірчýн, *m.* Grille, *f.* -пóльний, Feldgrille, *f.* (Gryllus campestris); -домовúй, Hausgrille, *f.* (G. domesticus), *B.*
Свéстиї, *pl. Ф. Пов.* 44?
Свигнáти, *v. a.* unter der Nase sich etw. brummen; davon *sbst.* свигнáвець, *m.* eiber, der unter d. N. s. e. br. und свúгнавка, *f.* vom Brummen (unter d. N.).
Свид, *m.* свидúна *f.* Rother Hornstrauch, (Cornus sanguinea) *B.*
Свидь, *f.* roher Zustand, *Га.* I. 255.
Свидúй, свидовáтий, *a.* roh; rauh, *Пар.* [телька, *f. B*
Свидíтель, *m.* Zeuge, *m* свидí-
Свиднúй, *a. B.* halbreif.
Свинáр, *m.* Schweinhirt, *m.* свинáрка, *f.* Schweinehüterin, *f.* [be, *m.*
Свинарчýк, *m.* Schweinhirtenkna-
Свинúна, *f.* Schweinfleisch, *n.*
Свинúнець, *m.* Schweinstall, *m.*
Свинúнка, *f. dim.* s. Свинúна; 2) Schweinstall, *m.* [besudeln.
Свинúти, *v. a.* wie ein Schwein
Свинíрка, *f.* Schweinheerde, *f.*
Свúнка, *f. dim.* s. Свинúй, junges Schwein; 2) *Ко.* 8. *pl.* -ки, e. Art Kartenspiel; Art Kegelspiel, *Зак.*
Свинкúй, *pl.* Spitzklette, *f.* (Xanthium strumarium), *B.*
Свинобúй, *m.* Schweineschlächter, *m.*
Свиновáтий, *a.* schweinisch, wie ein Schwein. [-é мúсо Schweinfleisch.
Свиновúй, *a.* vom Schwein, Schwein,
Свиноїзд, *m. Кч.* 339. der auf einem Schweine geritten ist.
Свинопáс, *m.* s. Свинáр.
Свинотá, *f. coll. Ко.* 148. Schweine, *pl.*
Свиньскúй *a.* schweinisch, Schwein-.
Свинцьóвий, (-цов-), *a. gr.* von Blei, bleiern, *Кв.* [(Salvia verticillata) *B.*
Свинюх, *m.* Wirtelblüthige Salbei
Свинюшник, *m.* Schweinstall, Schweinkoben, *m. Не.*
Свинúй *f.* Schwein, *n.* Sau, *f.* [cellio), *B.*
Свинúк, *m.* Körnerassel, *m.* (Por-
Свинúка, *f. aug.* s. Свинúй.
Свинáтник, *m.* Schweinkoben, *m.*
Свинáчий *a.* vom Schwein, Schwein-; schweinisch. [gras, *n.* (Nardus stricta) *B.*
Свинáчка, свинюха, *f.* Borsten-
Свирúд, Свирúдко, *m.* Spiridion.
Свирíль *f. КС.* (82) IV. 170 Flöte, *f.*
Свиріпа, *f.* креслáта, Rauke, *f.* Sophienkraut, *n.* (Sysymbrium sophia).
Свискáти, *v. a.* fauchen.
Свúснути, свистáти, *v. a* einen Pfiff von sich geben, pfeifen.
Свист, *m.* Pfeifen, *n.* Pfiff, *m.* Gezische, Sausen, *n.*
Свúставка, *f.* Pfeife, Hirtenpfeife, *f.*
Свúстель, *f. П. n.* 48. Pfeife, *f.*
Свистíлка, *f.* s. Свúставка
Свистóпач, *m.* wurmstichige Haselnuss, *B.*
Свистун, *m.* Gimpel, *m.* (Fringilla pyrrhula, *B.*; 2) Pfeife, *f.*; 3) taube Nuss; 4) Windbeutel, — macher, *m.*

Свйта, *f.* Rock, Mantel, *m.* (vom groben Tuch). [es wird Tag.
Свитáти, *v. n.* tagen, *impers.* свитáє
Свйтник, *m. П.* 23. *Кв.* I. 9. Kleidermacher, Schneider, *m.*; Händler mit Свйти. [geschmeidig.
Свитóйкий, *a. Пг.* 69. biegsam,
Свитйнка, *f.* weibl. Свйта.
Свищ, *m.* Murmelthier, *n.* (Arctomys marmotta); 2) wurmstichige Nuss; 3) sehr dünne Speise.
Сьвíда, *f.* Kunde, *f.* [Zeugin, *f. Зг.*
Сьвідйтель, *m.* Zeuge, *m.* -ка, *f.*
Сьвідім, *a. Ф.Пов.* 18. s. Сьвідомий, bewusst, wissend.
Сьвідíне, *n. Кл.* Bewusstsein, *n.*
Сьвідка, *f.* Zeugin, *f.*; 2) Certificat, *n Пар.*
Сьвідок, *gen.* -ка, *m.* Zeuge, Augenzeuge, *m.*; 2) *Ос.* (62) V. 35. Ausweis, *m.* Verzeichnis, *n*; 3) *М.* „*Мета*" 1865. 319 для сьвідку zum Zwecke der Zeugenschaft, als Zeuge(n).
Сьвідом, *m.* Kunde, Wissen, до сьвідома довéсти щось zur Kenntnis bringen, *ВБ.*
Сьвідомець, *m.* Kundiger, Erfahrener, Kenner; Forscher, *m.* [wandert.
Сьвідомий *a.* kundig, bewusst, be-
Сьвідомити ся ким, s. Сьвідчйти ся ким.
Сьвідомість, *f.* Bekanntschaft, Kenntnis, *f.* Verständnis, Bewusstsein, *n.*
Сьвідóмество *n* Erfahrenheit *f. Пар.*
Сьвідомувáти, *v. n.* Kunde haben, wissen. [genschaft, *f.*
Сьвідóцтво, *n.* Zeugnis, *n.* Zeu-
Сьвідувáти, *v. n.* wissen.
Сьвідýчий, *a.* s. Сьвідомий.
Сьвідýщество *n* Bewusstsein, Gefühl, *n.* У.
Сьвідчене, *n.* Zeugen, *n.* Zeugenschaft, *f.*; 2) Zeugnis, *n.* Bescheinigung, *f.*; 3) Verordnung, *f. К.*
Сьвідчик, *m. Др.* s. Сьвідок.
Сьвідчйти, *v. a.* bezeugen, Zeuge sein. — ся ким, чим jmdn, etw. zum Zeugen anrufen; voraussagen; 2) *Ме.* 354. überzeugen; 3) Gutes erweisen.
Свíець, *m. dim.* s. Звій, звóець, -полотнá. *К.* [frischen Windes, *М.* III. 117.
Сьвіжáти, *v. n.* vom Wehen des
Сьвіженйна, *f.* Erfrischung, *f.*
Сьвіжинá, *f.* Frische, *f.* frische Luft, *Не. хм.* 115; 2) frische, gesunde Gesichtsfarbe, *Не. п.* 123; 3) Schweinfleisch, *n.*
Сьвíжити, *v. a.* erfrischen, frisch machen, *С.* II. 243.
Сьвіжíти, *v. n.* dämmern.
Сьвіжопросóльний, *a.* frisch gesalzen, mariniert.
Свізь, *f.* s. Свість.
I. Свій, своя, своé, *pron.* sein, seine, sein; eigen; своя вóленька, *Ме.* 88. *dim.* s. Сваво́ля. [Звій.
II. Свій, *gen.* свóю, (= сувій), *m.* s.
Свійня, *f. coll.* s. Своякй.
Свійский *a.* Haus-, einheimisch, zahm.
Свінýти, *v. n.* aufleuchten, erglänzen, *П.* 96. -очйма blinken, leuchten, +*М*; 2) dämmern, tagen *А-Г.* 154.
Свірь, *f.* linker Nbfl. des Днїстéр.
Свіргун, *m.* s. Сверщóк.
Свірень, *m.* s. Свóрень.
Свіріна, *f. Ос.* (61) III. 24. s. Свиріна
Свірка, *f.* Schnur od. Riemen womit die Peitsche an den Peitschenstiel befestigt wird; 2) s. Сверщóк, *Зак.*
Свірки. u. вірки, *Bein.* der Bienen in Zauberformeln, *Ч.* I. 1, 75.
Свіркалка, *f.* s. Сверщóк, *В.*
Свірнéвий, *a.* свéрдлик, Bohrer zum Bohren des Loches im Свóрень.
Свірняк, *m.* Bohrer zum Свóрень.
Свість, *f.* Schwester des Gatten, Schwägerin; Schwester der Gattin; des Bruders Gemahlin, *f. Кв.*
Свістин, *a.* der Свість geh.
Свістонька, *f. dim.* s. Свість.
Сьвіт, *m.* Welt, *f.* иди собі в сьвітá (-й) geh in die Welt wo du willst, *Р.* I. 9; в сьвіт за óчи, за очйма weit in d. W.; прийти на сьвіт, увидїти сьвіт das Licht der Welt erblicken, auf die Welt kommen; зо сьвіта зійти, бýти verscheiden, verenden; кількі сьвітй собóю тьóпати, кілький сьвіт ити so weite Strecken, so weit; пустйти в сьвіт in die Welt hinein, an die Oeffentlichkeit; нїколи в (на) сьвіті nimmermehr; де колй в сьвіті, wo, wann in d. Welt; як сьвіт сьвітом, від сьвіта so lange die W. steht; на весь сьвіт für die ganze W.; сьвіт Oeffentlichkeit, *f.* Zeitalter, *n.* Zeit, *f.* від сьвіта дóбрий, красно etc. sehr gut, schön

etc.; 2) сьвіт, Unterhalt in der Welt, im Leben, Leben selbst, гірнúй сьвіт; сьвіт завязáти комýсь jmdn der Freiheit berauben, unglücklich machen; сьвіт закрив ся vom unglücklich werden; 3) Tagesanbruch, *m.* Morgendämmerung, *f.* до самóго сьвіта (дóсьвіта, *adv.*); Licht, *n.* *Фр.* [merung, *f.* *М.* II. 105.

Сьвітáня, (-не), *n.* Morgendäm-

Сьвітáти, *v.* *n.* s. Свитáти, *Зак.*

Сьвітáч, *m.* viereckige hölzerne Röhre vom Dache bis in die Stube geleitet mit Ansatz zum Behufe der Beleuchtung mit лучúна, *Ч.* VII. 390.

Сьвітóог, *m.* *У.* Weltgott, *m.*

Сьвітéлка, *f.* s. Сьвітлúця, *Зак.*

Сьвітéлце, *n.* *dim.* s. Сьвітло.

Світéць, (-сьвя-), *m.* s. 'Óбраз, (*Фр.*).

Сьвітúвка, *f.* s. Зóря сьвітовá.

Сьвітúлень, *m.* Art Hamen, *B.*

Сьвітúлка, (-йвка), *f.* ein junges Mädchen, Schwester od. Verwandte der Braut, das während der Trauung eine brennende Kerze (ehemals ein Schwert mit dem befestigten Licht) hält, *Зак.*; 2) Gemeine Seefeder, (Phosphorus), *B.*

Сьвітúлко, *n.* Lichtsauger, *m.* *Пол.*

Сьвітúльний, *a.* Leucht-, Licht-, -é úлене Lichterscheinung.

Сьвітúльник, *m.* Hängelampe, *f.*; 2) — суринáмский Laternenträger, *m.* (Fulgora laternaria); — китáйский (F. candellaria); -европейский F. europaea.

Сьвітúльниця, *f.* Blasenqualle, *f.* (Physophora). [Leuchte, *f.* Stern, *m.* *K.*

Сьвітúло, *n.* leuchtender Körper,

Сьвітúлочка, *f.* *Ke.* s. Сьвітúлка.

Сьвітúльце, *n.* kleines Licht, *Ksl.* Licht, *n.* Lichtglanz, *m.* [mern, +*B.*

Сьвітнúти, *v.* *n.* schwach schim-

Сьвітúтель, *m.* Westindischer Leuchtkäfer, *m.* (Pyrophorus noctilucus).

Сьвітúти, *v.* *a.* leuchten scheinen, glänzen; vorleuchten; — вóчи schmeicheln.

Сьвітúч, *m.* Leuchter, *m.*; Ort am прúпічок wo екипьй angezündet werden.

Сьвітúще, *n.* Stern (Mond) *m.* *Cm.*

Сьвітівка, *f.* s Сьвітúлка [glänzen.

Сьвітіти, *v.* *n.* *Гол.* *ер.* 140 leuchten,

Сьвітка, *f.* Noctiluca, *B.*

Сьвітлий, *a.* hell, licht, klar, glänzend, heiter; erlaucht; festlich, -а неділя Ostersonntag.

Сьвітлик, *m.* Solenit, *m.* *Пар.*

Сьвітлúця, *f.* Lichtraum, *m.*; 2) geräumiges, lichtes Zimmer, Gastzimmer, *n.*

Сьвітлич, *m.* s. Сьвітич.

Сьвітлість, (-ость), *f.* Lichtraum, *m.*; 2) Durchlaucht, Magnificenz, *f.*

Сьвітлúти, *v.* *n.* klar, licht werden, *He.*

Сьвітло, *n.* Licht, *n.* Schimmer, Glanz, *m.* Helle, *f.*

Сьвітловий, *a.* Licht-.

Сьвітлóвина, *f.* Lichtstoff, *m.* *Пар.*

Сьвітловóдний, *a.* *Макс.* was serhell. [tes u. der Luft, *Фр.*

Сьвітловоздýшний, *a.* des Lich-

Сьвітлоéмний, *a.* lichtempfindlich.

Сьвітложóвтий, *a.* hellgelb, *Фр.*

Сьвітлокрúлий, *a.* mit leuchtenden, strahlenden Fittigen, Flügeln, *Cm.* *Фр.*

Сьвітлокрýг, *m.* Lichtkreis, *m.*

Сьвітлонóсний, *a.* lichttragend, -bringend, *Ф.*

Сьвітлотíнь, *f* Helldunkel, *n.*

Сьвітлýха, *f.* Theerausstich, -geist, *m.*

Сьвітлýшка, *f.* купáйлова, Gemeiner Leuchtkäfer, (Lampyris noctiluca); 2) Färberdistel, *f.* (Carthanus tinctorius), *B.*

Сьвітлýщий, *a.* recht licht.

Сьвітлúк, *m.* glänzendes Insect; Johanniswürmchen, *n.* *Cm.*

Сьвітлянúй, *a.* маниóк Radiometer, *m.* *Ну.*

Сьвітлúка, *f.* Geophilus.

Сьвітлúчка альпейска, *f.* Adenostyles albifrons; 2) glänzende, farbige Glaskoralle, *f.* [allerwärts *K.* I. 40.

I. Сьвітовий, *a.* Welt-, weltlich;

II. Сьвітовий, *a.* Licht-, des Lichtes, *He.* -á зóря Morgenröthe, *f.*

Сьвітовúк, *m.* Weltmann, *m.*

Сьвітогляд, *m.* Weltanschauung, *f.*

Світодéржець, *m.* Welterhalter,

Сьвітозáрний, *a.* *K?* [*m.* *Cm.*

Сьвітознáвство, *n.* Weltkenntnis, Weltkunde, *f.*

Сьвітолáд, *m.* Weltordnung, *f.*

Сьвітонóсний, *a.* lichtbringend, lichtspendend. [*f.* *Пар.*

Сьвітопúсь *f.* Weltbeschreibung,

Сьвітопúсець, *m.* Weltbeschreiber, *m.* *Пар.*

Сьвітопрáвлене, *n.* Weltregierung, *f.*
Сьвітопредставлéнне, *n. scherzh.* = Конéць сьвіта, *М+Б.* 274.
Сьвіточ, *m.* Fackel, *f.* Licht, *n. Ш.* I. 179.
Сьвітóчок, *m. dim.* die liebe Welt.
Сьвітский, *a.* weltlich.
Сьвітувáти, *v. n.* draussen, in der Fremde sein *Ч.* III. 262.
Сьвітýн, сьвічник, *m.* Johanniswürmchen, *n.* (Lampyris noctiluca) *B.*
Сьвіцька, *f* öffentliche Hure.
Сьвіцькувáти, *v. a.* jmdn öffentlich beschimpfen (*Ф*).
Сьвіця, *f.* s. d. *f.*
I. Сьвіча. *f.* rechter Nbfl. des Днїстéр.
II. Сьвіча, *f.* s. Сьвічка.
Сьвічáдний, *a.* Spiegel-, Luster-.
Сьвічáдо, *n.* s. Зéркало.
Сьвічáрник, *m.* Maiblume, *f.* Maiglöckchen, *n.* (Convallaria majalis).
Сьвічéне, *n.* Leuchten, *n.*; 2) Beleuchtung, Aufklärung, *f.* [nen, *Зак.*
Сьвічити ся, sich aufklären, ler-
Сьвічка. *f.* Kerze, *f.* Licht, *n.*; 2) s. Тóрок; *gew.pl.* -кий. w. s.
Сьвічкáр. *m.* Lichtgiesser, *m*; 2) *Bein.* der Лéмки wegen Сьвічкй (=Тóроки).
Сьвічкáрня, *f.* Kerzenfabrik, *f.*
Сьвічкй, *pl.* weisse Fransen an der Pellerine der Чýга bei den Лéмки.
Сьвічковий, *a.* Kerzen-, Licht-.
Сьвічник, *m.* s. Сьвітильник 1). *Пу.*; 2) s. Паламáр, *Зак.*; 3) Leuchtschnellkäfer, *m.* (Pyrophorus), *B.*
Сьвічурник, *m.* Enzian, *n.* (Gentiana asclepiadea).
Сьвічурниковáті, *pl.* Enzian-Gewächse, *pl.* (Gentianeae). [*m. ВБ.*
Сьвіччина *f.* weltlicher Beruf, Stand,
Сьвіща, *f.* s. Сьвічка.
Сьвіщенóс, *m. Мж.* Kerzenträger, *m.* (der die Kerze dem Priester vorträgt).
Свобідний, *a.* frei; geschäftlos, müssig; ungezwungen, leicht; bequem; *adv.* свобідно (слобідно) — —.
Свобідність, *f. Кл.* Freiheit; Unbefangenheit, *f.* [heit, *f.*
Свобóда. *f.* Freiheit; Ungezwungen-
Свободолюбивий, *a.* freiheitsliebend, *К.*
Свободомислéнний, *a. Кл.* freisinnig, freimüthig, liberal.
Свогочáсний. *a.* zur rechten Zeit, *К.*
Свод, *m. gr.* Gewölbe, *n. Ш.* II. 52; 2) Zusammenstellung, *f.*
Своé, *n.* (s. Свій etc.) ми собі своé = wir sind Anverwandte, *B. pl.* свої; 2) своé взяти Oberhand nehmen, obsiegen, *М+Б.* 371. [bundenheit, *f.*
Своевільність, *f.* Willkür, Unge-
Своевóлець, -бóльця, *m.* Freibeuter, Freischärler, *m. К.* [fug, *m.*
Своевóльство, *n.* Muthwille, Un-
Своевóльствувати, *v. a К.* Streiche spielen, Unfug, Unwesen treiben.
Своекорúстий, *a.* selbstsüchtig. *К.*
Своенáродний, *a.* volksthümlich, des Volkes.
Своерóдний. *a.* eigenartig, *ВБ.*
Своеýмець, -ýмця. *m.* der Eigensinnige. [лива) von eigensinnigem Weibe.
Своеýмка, *f. М.* II. 79. (непокір-
Своинá, *f. Мог. В.* Familie, *f.*
Свóїсть, *gen.* -їсти. Selbstheit, *f. Гав.*
Своїти, *v. a.* zähmen; — ся sich zähmen, zahm werden; 2) *Зг.* verwandt, angehörig werden.
Свойствéнний, *a.* eigenthümlich.
Свойствéнність, *f.* Eigenthümlichkeit, *f.* [das Eigenthümliche.
Свóйство, *n.* Eigenschaft, Natur, *f.*
Свóлок, *m.* Tragbalken, Querbalken, *m.*
Свóра, *f.* s. Розвóра; 2) s. Підтóки.
Свóрень, *gen.* свóрня, (свір-), *m.* Spann-, Sperrnagel, *m.*
Свояк, *m.* Schwager; Anverwandte, *m.*
Свояківство, *n. Зар.* Verwandtschaft, *f. coll.* die Verwandten.
Свояси, у свояси, *Ф. Пр.* III. 252. Heim, *n.* heim. [Verwandtschaft.
Своятинá, *f.* по -ні wegen der
Свояцтво, *n.* Schwägerschaft, Verwandtschaft, *f.* [Verwandte.
Свояченицця, *f. Гол. гр.* 51. die
Своячество, *n. Ле.* s. Свояцтво.
Своячина, *f. Гол. гр.* 51. Familie, *f.*
Своячити ся з ким mit jmdm in Verwandtschaft treten.
Свояцкий, *a. W.* zahm.
Свояцкина. *f.* Heimat, *f.* Heimatland, *n. У.*; 2) Sonderinteresse, *n* Particularität, *f. Пу.* [бóм peitschen.
Сьвягати, сьвягнути, *v. a.* (хто-

Сьвягнути, *v. n.* dürr, trocken werden; s. Засьвягнути.

Связка, *f.* *Wgr.* 132. Copula, *f.* Bindewort, *n.*; *ГШ.* Bindevocal, *m.* Band, *n.*

Связник, *m.* *Д. гр.* Bindewort, *n.* Conjunction, *f.*

Свякий, *a.* *Ч.* VI. 333 s. Всякий.

Свякнути, *v. a.* spritzen, sprengen; schwirren, zücken.

Свяний, свяґіний, *a.* ranzig, *Пар.*

Свяліти, *v. n.* s. Сверóіти.

Сьвят, *n.* s. Сьвятий.

Сьвятéць, *m.* Scheinheiliger, *m.*

Сьвятéшний, *a.* *Ш.* II. 216. s. Сьвятóчний.

Сьвятий, сьвят, *a.* heilig *sbst.* ein Heiliger; geheiligt, geweiht; сьвятé письмó heilige Schrift; сьвятий вéчер Weihnachtsabend, *m.* -á неділа, Pfingsten, der erste Pfingsttag; сьвятий спокій, der liebe Friede; сьвятé житé heiliges; herrliches, bequemes, sorgenfreies Leben; сьвятá прáвда heilige, unumstössliche, ausgemachte Wahrheit; сьвятá рíчка = Самáра, *К.* wegen ausnehmenden Reichthums an Fischen.

Сьвятиня, *f.* Heiligthum, *n.* Tempel, *m.*

Сьвятитель, *m.* Weihbischof, Bischof, *m.*

Сьвятити, *v. a.* heiligen, heilig machen, h. halten; weihen, einweihen; — ся geheiligt werden; geweiht werden; *gew. impers.* gesegnet sein, lieb sein.

Сьвятиця, *f.* Heilige, *f.* *Ф.* *Пр.* III. 125.

Сьвятíйший, *a.* hochheilig, allerheiligst.

Сьвятість, (-ость), *f.* Heiligkeit, *f.* — нерóжна Bigotterie, *f.* *Пар.* Heiligthum, *n.* *Ке.* I. 96. allerheil. Sacrament.

Сьвятки, *pl.* Feiertage, *pl.* сьвяткáми, *adv.* (*Abl.*) an einem Feiertage, *Пр.* I. 174; 2) Heiligenbilder, *pl.* *Ф.*

Сьвятковий, *a.* feierlich, festlich, Fest-, *К.* *Ст.*

Сьвяткóвище, *n.* Fest, *n.* *Ой.*

Сьвяткувáти, *v. a.* ein Fest feiern.

Сьвятний, *a.* Fest-, Feier-. *Ст.*

Сьвятó, *n.* Fest, *n.* Festtag, Feiertag, *m.*

Сьвятобáйний, *a.* heilig; fromm.

Сьвятобайность, (-ість), *f.* Religiosität, *f.* frommes Gefühl.

Сьвятовечíрний, *a.* den Сьвятий вéчер betreffend.

Сьвятоивáньский, *a.* -черевчóк, s. Сьвітлушка купáльна.

Сьвятокрáдець, *m.* *К.* Kirchendieb, Kirchenräuber, *m.*

Сьвятокрáдство, *n.* Kirchendiebstahl, Kirchenraub, *m.*

Сьвятóство, *n.* *Пар.* Muckerei, *f.*

Сьвятотá, *f.* *Зар.* s. Сьвятість.

Сьвятотáтний, *a.* kirchenräuberisch, entheiligend; ruchlos, gottlos, *К У.*

Сьвятотáтство, *n.* Tempelraub, *m.* Entheiligung, *f.* *Кн.*

Сьвятóха, *f.* *Р.* I. 177. Scheinheilige, *f.*

Святóчний, *a.* zum Fest geh., Fest-, feierlich, solenn, *Па.*

Святóчність, *f.* Festlichkeit, *f.*

Сьвяточýдний, *a* heilig durch Wunder, *B.*

Сьвятош, *f.* Scheinheiligkeit, Gleissnerei, *f.* *C.* I. 121.

Святóша, *m.* *f.* *P.* I. 46 Scheinheiliger (-e), Heuchler, *m.* (-in), Frömmler, *m.*

Сьвятошлáйний, *a.* werkheilig.

Сьвятóшник, *m.* сьвятóшниця, *f.* s. Сьвятóша.

Сьвятóтність, *f.* Andächtelei, *f.* *Пар.*

Сьвятóшок, *m.* Andächtler, *m.* *Пар.*

Сьвятоянський, *a.* -е зíлє, gemeines Harthen (Hypericum perforatum), *B.*; 2) -а головá *Ч.* I. 1, 84 fabelh. Wurzel zweier verwachsenen Aehren von Korn.

Сьвятунéзний, *a.aug.* s. Сьвятий.

Сьвячéний, *a.* geweiht *sbst.* сьвячéнє, *n.* Geweihtes, *n.*

Сьвящене, *n.* Heiligen, *n.* Heiligung, *f.* Weihen, *n.* Weihung, Consecration, *f.*

Сьвященик, *m.* Geistliche, Priester, *m.*

Сьвящеників, *a.* des Priesters.

Сьвященичский, *a.* priesterlich, Priester-, des Priesters.

Сьвященність, *f.* *К.* Heiligkeit, *f.*

Сьвященноначáлія, *n.* *gr.* *К.* Oberaufsicht über die Geistlichkeit.

Сьвященнослужитель, *m.* Priester, *m.*

Сьвященствувáти, *v. a.* *К.* Priesterdienste verrichten.

Сглаз, *m.* s. Урóки.

Стóвор, *m.* *Кн.* s. Зарýчник. Стóрений, *a.* s. Зарýчний; -а — зісáлина, *Ке.*

Сдебóй, *n.* *Wgr.* IX. s. Стебóй.

I. Се, *adv.* da; чтó се warum denn;

се б то nämlich. [Ч. VII. 551.
II. Се, *conj.* s. єсли; себ, s. єсліби,
Се́бель, себе́лик, (сибиль) *m.* Laube, *f.* (Alburnus lucidus Heckel), *B.*
Себелю́бець, *m. M.* III. 103. der Selbstsüchtige, Egoist, *m.*
Себелю́бний, *a.* selbstsüchtig, egoistisch, *Ш.* II. 159.
Се́бний, *a.* stark, muthig, *Фр.*
Се́вель, *m.* Kinkhorn, *n.* (Buccinum) *B.*
Севері́лька, *f.* Rosmarinhaide, *f.* (Andromeda polifolia), *B.*
Севе́рка, *f.* schwarzgraues Schaf.
Се́вок, се́вка, *pl.* се́вки, *m.* grauer Ochs. [*m. Зак.*
Севрю́к, *m. K.?* Aufseher, Hüter,
Сегі́льба, *f. Ф.* ausgerodete u. ausgebrannte Waldstrecke.
Се́гінь, *a. ung.* arm.
Се́гла, *f.* kleiner (schöner) Wald.
Сегобі́цкий, *a.* diesseitig.
Сегобі́чний, *a.* diesseitig.
Сего́дне, (-ні, -ня), *adv.* heute.
Сегодні́шний, *a.* vom heutigen Tage, heutig. [*Шл.*
Сегоді́тний, *a.* diesjährig, heurig,
Сего́річний, *a.* s. d. v. [wärtig.
Сёгоча́сний, *a* zeitherig, gegen-
Сёгоча́сність, *f.* Gegenwart, *f.*; das Zeitgemässe, *Не.*
Седля́к, *m. ung. Wyr.* XX. s. Селяни́н.
Седля́чок, *m. dim.* s. Селяни́н, *Гол.* III. 9.
Седминоньки, *f. Ż P.* I. 93. Woche, *f.*
Седмиця, *f. als* s. Тиждень, *Ш.* II. 96.
Седмобо́лестний, *a. У. Bein.* der h. Muttergottes als der „Schmerzensreichen".
Седнє́вний, *a. Мх.* heutig.
Седно́, *n.* s. Садно́.
Сей, ся, се, *pron.* dieser, -e, -es; сей сьвіт das Diesseits, на сім сьвіті auf dieser Welt. [unterhalten.
Сейма́ти, *v. a. ŻP.* sprechen, sich
Се́ймня, *f. P. Дн.* 22. s. Сема́.
Сеймува́ти, *v. a.* verleumden.
Сеймува́нє, *n. K.* Sitzung des Landtages, *f.* Landtag, *m.*
Сейча́с, *adv.* gleich, auf der Stelle
Секле́та, *f.* Syncliticia.
Се́кман, *m.* Sectionschef, Partieführer der Arbeiter, (*Ф.*).
Се́кре́т, *m.* Geheimnis, *n.*; 2) Secret, (Lucioperga volgensis) *B.*
Секре́тар, *m.* Secretär, Geheimschreiber, *m.*
Секре́тний, *a.* geheim; секре́тна, *a.a. f. Ош. л.* 370. geheime Kanzelei.
Се́кт, *m.* Sect, *m.*; 2) Section, *f.* Revier, *n.*
Се́льбище, *n. Ос.* (61) VII. Ansiedelung, *f.* Wohnort, *m.* s. Осе́ля.
Селеґо́нити, *v. a.* sehr dünn spinnen (*Фр.*). [s. Оселе́дець.
Селе́дець, -ле́дця, *m.* Häring, *m.*
Селе́дка, *f.* Clupea pontica, *B.*
Селедце́ві, *pl.* Häringartige, *pl.* (Clupeoidei).
Селедя́нка, *a.* Milz, *f.* s. Селезі́нка.
Се́лежінь, сележі́нка *f.* s. Селезі́нка.
Се́лезень, *m.* Enterich, *m.* s. Ка́чор.
Селезі́нка, *f.* Milz, *f.*
Селе́зка, *f.* Gansähnliches Halsthierchen, (Anas), *B.*
Селеня́ти ся, s. Присі́пати ся.
Селера, *f.* Sellerie, *f.* Eppich, *m.* (Apium graveolens).
Се́лех, *m.* s. Се́лезень. [tifera), *B.*
Селехі́вка, *f.* Etenmuschel, *f.* (Ana-
Селе́чко, *n. dim.* s. Село́.
Селешок, -шка, *m. dim. Ч.* II. 369. s. Се́лех, се́лезень.
Селя́дьба́, *f. M.* II. 19. Grund u. Boden zum Anbauen, Ansiedeln; 2) *P.ч.* 10 Ansiedelung, Wohnstätte, *f.* Wohnsitz, *m.*
Се́ляк, *m.* Enterich, *m.* (Anas (mas)), *B.* s. Се́лезень.
Селя́на, *f. У. Ф.* s. Село́, Сельце́.
Селя́ско, *n. aug.* s. Село́.
Селя́тьба, *f.* s. Селя́дьба.
Селя́ти ся, *II.* 170. sich ansiedeln, e. neuen Wohnsitz aufschlagen.
Се́лище, *n.* Ansiedelung, *f.* Gehöft, *n. Ш.* I. 371; 2) Ort wo ein Dorf gelegen war, *K.*
Селї́нє, *n.* Ansiedelung, *f.* Land, *n. Мах.*
Се́лїток, *m.* heurig, *Mi.* II. 384.
Село́, *n.* Dorf, *n.*; Land, *n.* на село́ auf's Land.
Село́вич, *m.* Dorfbewohner, *m.*
Сельце́, *n. dim.* s. Село́.
Селю́к, *m.* Dorfbewohner, Landmann, Bauer, *m.* селю́чка, *f.* Bäuerin, *f.*
Селяни́н, *m.* селя́нка, *f.* s. Селю́к, селю́чка.
Селя́нський, *a.* landmännisch, Dorf-
Селя́чка, *f. Вен.* I. 361. Ansiede-

*

lung, *f.* Dorf, *n.*

Сёмáк, *m.* 20 Kopeken in Silber.

Семáнь, Семéн, Сéмко. *m.* Simeon

Семáш. *m.* Dreifaltigkeitsblümchen, *n.* Siebenstern, *m.* (Trientalis europaea).

Семóрíя.(-ня) *f.* -ле *n.* s. Слýжба; 2) s. Заслуженíна, Dienstlohn, *m.*

Семéйка. *f. dim.* kleine Familie.

Семéйний, *a.* Familien-, der Familie, *Кв.*

Семéн. *m.* s. Семáнь.

Семенíвка, *f.* Sameneule, *f.* (Hadena Capsincola) *B.* [fältig.

Семерáкий, *a.* siebenfach, sieben-

Семерýк, *m.* sieben Paare Ochsen.

Семерýця, *f.* *Ч.* III. 465 Gespann von 7 Paaren Ochsen; семерýцею, *adv.* siebenfach, *К.* siebenmal, *Макс.*

Семерíчка, рíчка — *Ч.* V. 897?

Семерний, *m.* Sumpf-Blutauge, *n.* (Comarum palustre).

Сéмеро, *num.* sieben.

Семóрáтня крíвця, *Зап.* I. 274. Gemeine Orgelkoralle, (Tubipora Chamissonis). [*Aum.* 54.

Семиворíтний, *a.* siebenthorig,

Семигрáдчина, *f.* Siebenbürgen, *n.* *К.* [Art Münze.

Семигривéник, *m.* *Ч.* IV. 593.

Семикрать, -áти, *adv.* *III.* I. 350. *Ф.* siebenmal.

Семилáтний, *a.* *АД.* I. 172 mit sieben Flicklappen, Flecken, siebenmal geflickt, daher lumpig.

Семилíтний, *a.* siebenjährig, sieben Jahre alt, von sieben Jahren.

Семилíток, *m.* sieben Jahre alt, *III.* II. 156; 2) s. Мáнок.

Семинá, *f.* der siebente Theil ($^1/_7$).

Семинáр. *m.* семинáрія, *f.* Seminarium, *n.* Vorbereitungsanstalt für künftige Priester u. Lehrer.

Семинарíст. *m.* Seminarist, *m.*

Семинáрщик. *m.* der in e. öffentl. Seminar aufgezogen war, Priester, *m.* *Зх.*

Семинéрний, *a.* *Me.* 441, *АД.* I. 250. -а могúла? [geln, *Фр.*

Семинéчáтний. *a.* mit sieben Sie-

Семиніáка. *f.* *Ne.* *Пр.* XII. 605. s. Ніка. [*III.* I. 166. s. d. *f.*

Семинядéльний, (-éдний), *a.*

Семинáдний. *a.* sieben Spannen lang, *АД.* I. 250.

Семирóга плáхта, *К.* II. 42 e. Art von gesticktem Tuch.

Семирýга, *f.* s. Сермýга.

Семисóтний, *num.* *II.* 288. jeder siebenhundertste. [semitisch.

Семитúцкий, семúцкий. *a.*

Семиурíка, *f.* eine Pflanzenart, *B.*

Семúця, *f.* s. Седмúця, Woche, *f.*; 2) siebente Stufe (in d. Musik).

Семишкýрий, *a.* siebenfach behäutet, *Ру.*

Семірýка, *f.* s. Сермýга.

Семкó, *m.* Simeon.

Семненький, *a.* *Ne.* *Пр.* XII. 206?

Семоцьвíтний, *a.* siebenfarbig *К У.*

Семý, *f.* Familie, *f.* *Кв.*

Семянúн, *m.* Mitglied der Familie, zur F. geh.; *Кв.* Familienvater, *m.* Oberhaupt einer Familie, *n.* [Familie hat.

Семянúстий, *a.* der eine zahlreiche

Сень, Сéнь. *m.* s. Семáнь.

Сéнат, *m.* Senat, *m.* Rath, *m.*

I. Сенáтор, *m.* Senator, *m.*

II. Сенатóри, *pl.* Schlittenkufen, -läufe, *pl.*

Сéньга, *f.* Lachs, *m.* *Мак.* [senna).

Сенес, *m.* Sennesblätter, *pl.* (Cassia

Сéник. *m.* Parus palustris, *B.*

Сепелíти, сепелявíти, *v. n.* lispeln; *adj.* сепелявий, der lispelt; *sbst.* сепелявець, -явця, *m.* Lispeler, *m.* *B.*

Серáфим, *m.* Seraph, *m.*

Серáфский, *a.* *Ф.* seraphisch.

Сéрóавиця, *f.* dünne Brühe, d. Speise (nur zum Schlürfen).

Сéрбанка, *f.* s. d. v.

Сéрбати, сéрóпути, *v. a.* schlürfen.

Сéрбин. *m.* Serbe, *m.*; 2) *Зп.* II. 503. Art Tanz.

Сербинчýк, *m.* junger Serbe, *Ф.*

Сербія *f.* Serbien, *n.* [*f.* Tischtuch, *n.*

Сервéта, *dim.* сервéтка. *f.* Serviette,

Сериý. *a.* s. Сирений. roh. [deckt.

Серпирóваний. *a.* *Ne.* servirt, ge-

Сéрвис. *m.* Service, *n.*

Сéрга. *f.* *pl.* сéрги. Ohrring, *m.* Ohrringe, Ohrgehänge. *pl.* сéрги — пóлька. Art Ohrringe; 2) *Ke.* II. 292 Pe[illegible] *f.*

Сéргий. *m.* Sergius [Riemen.

Серéй. *m.* *Мрк.* 48. Peitsche aus

Сердáк. *m.* сердачúна. *f.* s. Сирáк.

Сердéга. *m.* *f.* armer Schlucker, a. Wicht; Elender.

Сéрденько, *n. dim.* s. Сéрце; Liebchen, *n.*

Сердéчко, *n. dim.* s. Сéрце. [s.d. *f.*

Сердешнéнький, (-дéчн-), *a.dim.*

Сердéшний, (-дéчний), *a.* herzlich; offenherzig, bieder; 2) unglücklich.

Сердéчник, *m.* Art Pflze.

Сердечноніжний, *a.* herzlich innig, zart, *Гол.* [cundus), der Jähzornige.

Серджýк, *m. Мі.* II. 253. (homo ira-

Сердзéвий, *a.* roth, *Це.*

Сéрдити, *v. a.* unwillig, zornig, ungehalten machen, in Zorn bringen; — ся unwillig, zornig sein.

Сердитий, *a.* jähzornig, boshaft; сердитенько, *adv. dim.* einwenig unwillig, zornig.

Сердно́, *n.* s. Садно́.

Сердобóльний, *a. gr. Ко.* 243. *Кн.* mitleidsvoll, weichherzig, zärtlich.

Сердопишний, *a.* stolzen Herzens, *Гол.* III. 267. [dium), *B.*

Сердýшка, *f.* Herzmuschel, *f.* (Car-

Сердцевина, *f.* s. Стéржень.

Сердюк, *m. Ко.* 170. *Кч.* 142. zu einer gewissen kleinrussischen Truppengattung gehöriger Leibgardist, s. d. *f.*

Сердюччина, *f.* Leibgarde des гетьмáн; gegründet vom гетьмáн Петрó Дорошéнко bestand sie auch unter dem гетьмáн Мазéпа aus vier Regimentern, erhalten auf Kosten des гетьмáн, *Зак. Пс.*

Сердяга, *f.* s. Сердéга.

Сердячко, (-дечко). *n.dim.* s. Сéрце.

Серебрéник, *m.* † e. ArtSilbermünze.

Серебристо-білий, *a.* silberweiss.

Серéбщина, (-йзна), *f.* † Grundsteuer, Pflugsteuer für den Landesfürsten, *Шар.* [сгéр (bei Залíщики).

I. Сéред, *m.* linker Nbfl. des Днї-

II. Сéред, *praep. mit d. Genit.* u. *adv.* zwischen, unter, mitten in.

Середá, *f.* Mittwoch, *m.*

Середвагá, середвáжка. *f.* Schrotwage, Bleiwage, *f.*

Середвáжний, *a.* horizontal.

Середгрýде, *n.* s. Межигрýде.

Середéчка, *f.* Hollundermark, *n B.*

Середзéмний, *a.* mittelländisch.

Середизна, *f.* s. Осерéдин.

Середина, *dim.* серединка. *f.* Mitte, *f.* Mittelstück, *n.* Mittelpunkt, *m.* Mittelstrasse, *f.*

Серединний, *a. Te.* die Mitte haltend, mittler; -е мóре Mittelländisches Meer; *sbst.* серединне. *n. Сн.* Mittelglied, *n.* das Vermittelnde, Mittlere, die Mitte haltende.

Серéдище, *n.* Mittelpunkt, *m. Пол.*

Середкóвий, *a.* von innen, der innere, inwendig. [sig, ziemlich.

Серéдний, *a.* mittler; mittelmäs-

Серéдник, *m. ГШ.* Strichpunkt, *m*; 2) Mittel, *n. B.*

Серéдниця, *n.* Mittellinie, *f.*

Середновíчне, *n.* Mittelalter, *n. ОБ.*

Середновíччина, *f.* Mittelalter, *n. Шар.*

Середняк, *m.* Name einer Полонина.

Середовéсне, *n.* Mitte des Frühlings, *Фр.*

Середóвий, *a.* im mittleren Alter.

Середóвич, *m Wgr.* II. ein Mann von mittleren Jahren. [ren, *У.*

Середовíчний, *a.* in mittleren Jah-

Серéдок, *m. Ст.* s. Середина; 2) Mittel, *n. Шар.* [ternacht.

Серед-о-пíвночи, *adv.* um Mit-

Середопíсте, *n.* Mittfasten, *f.*

Середопíстний, *a.* die Mittfasten betreffend. [kastenring, *B.*

Середотýле, *n.* mittlerer Brust-

Середохрéсте, *n* середохрéстний, *a.* s. Середопíсте, середопíстний, *Зак.*

Середрýчя, *n.* Handsteller, *m.* flache Hand, Mittelhand, *f.*

Середрýчний, *a.* -ї кóсти Mittelhandknochen, *pl.* [Mittagszeit.

Середýдня, (середóдня), *adv.* zur

Середýльний, *a.* s. d. f.

Середýщий, *a.* der (die, das) mittlere; 2) s. Рішодійствýючий.

Серéжка, *f.* kleiner Ohrring.

Серéжник первéнець, *m.* Aurikel, *f.* (Primula auricula).

Сéрен, сéрень, *m Wgr.* Reif, *m.* s. Ниéй; 2) Glatteis, *n. Зак.*; 3) Treibeis, *n. Пол.*

Серéнча, *f. ung.* Glück, *n.*

Сéрет, *m.* Nbfl. des Прут; 2) Stadt in der Bukovina am 1).

Сержáнт, *m. Мс.* 465. Sergeant, *m.*

Сéрідь, *praep. adv.* s. Сéред.

Серітна, *f.* linker Nbfl. des Днїстр, *Гол.*

Серма́га, *f.* Art grobes Bauerntuch; 2) grobtuchener Bauernkittel.
Серма́нець, -нця́, *m.Зг.*s. Серма́га.
Серн, *gen.* се́рна, *m.* Rehbock, *m.* (Cervus capreolus), *B.*
Серна́,*f.*Rehweibchen,Reh,*n.* [ten,*m.*
Серни́на, *f.* Rehfleisch, *n.* Rehbra-
Серни́ця, *f.* s. Серна́, *B.*
Се́рній, *a.* Reh-, des Rehes.
Серню́к, *m.* Rehbock, *m.B.* [kalb *n.*
Серня́, (*gen.* -я́ти), серня́тко, *n.* Reh-
Серп, *m.* Sichel, *f.*
Се́рпанка, *f.* се́рпанок, *m.* Mull od. Tarlatan, womit die Bäuerinnen ihren Kopfputz bedecken, *Зак.* [latan.
Серпанко́вий, *a.* aus Mull od. Tar-
Серпа́чка, *f.* Acker-Sicheldolde, *f.* Sichelkraut, *n.* (Falcaria Rivinii).
Серпе́н, *m.* Art Osterreigen, -tanz, -aufzug, *Kol.* I. 149.
Се́рпень, *g.*се́рпня, *m.*Monat August.
Се́рник, *m. dim.* s. Серп; 2) s. Серпокри́л. *B.*
Серні́й, *m.* s. d. f. *B.*
Се́рпник, *m.* Wucherblume, *f.* (Chrysanthemum leucanthemum),*B.*; 2) Achillea millefolium. [-а́то.
Серпова́тий, *a.* sichelförmig; *adv.*
Серпо́вий, *a.* sichelförmig, krumm, *Ков.*; серпове́, *n. a.* s. der erste unentgetliche Arbeitstag in der Erntezeit für den Gutsherrn, dass er hernach Arbeit gibt, *Др.* [(Serratula tinctoria).
Серпо́к, -пка́, *m.* Färberscharte, *f.*
Серпокри́л,(серпокри́лик),*m.*Mauersegler, *m.* (Cypselus apus), *B.*
Серпорі́зка, *f. B* s. Серпокри́л.
Серпоро́гий, *a.* — місяць mit Sichelhörnern
Серпу́н,*m.*Sichelwespe,*f.*(Ophion),*B.*
Серпу́ха, *f.* s. Серпо́к, *Пів.*
Серса́ма, (-а́ма), *f.* Handwerksgeräth; Gepick etc. eines Huzulen (auf den Jahrmarkt bestimmt), (*Фр.*).
Серсти́на, (*dim.*-и́нка) *f.*s.Шерсть; * Vieh, *n.* (*Фр.*).
Се́рце, -ця, *n.* Herz, *n.* Inneres; Gefühl, *n.*; 2) Unwille, Zorn, *m.* *Кв.* I. 76. II. 83 — зпи́ти den Zorn auslassen; у се́рцях бу́ти im Zorne sein; 3) Mark, *n.*; 4) *Не. Пр.* XI. 1, 122, s. Меду́за (Medusa aurita); 5) серце земни́й Trüffel, *f.*
Серцева́тий, *a.* herzförmig.
Серцеви́д, *m.* Ziegel-Herzmuschel, *f.* (Isocardia), *B.*
Серце́вий, *a.* Herz-.
Серцеви́на, *f.* Mitte, *f.* *K.*
Серцеві́дець, *m.* Kenner des menschlichen Herzens. [tangus), *B.*
Серцеї́жка, *f.* Herzigel, *m.* (Spa-
Сестра́, *f.* Schwester; — зве́дена Stiefschwester, *f.* се́стри у дру́гих Geschwisterkinder, *pl.* [нець. *Зак.*
Сестре́нець, -е́нця, *m* s. Сестрі-
Се́стрики, *pl.* Blauer Wachtelweizen, (Melampyrum nemorosum) *Піс.*
Се́стрин, *a.* der Schwester.
Сестри́на, *f.* s. Сестра́.
Сестри́цин, *a.* der Сестри́ця.
Сестри́ця, *f.* s. Сестра́, Schwester, liebe Schwester; 2) Ordensschwester, *f.*; zur kirchlichen Schwesterschaft gehörige Frau.
Се́стрич, *m.* Schwestersohn, *m.* *Ст.*
Сестри́чка, *f. dim.* Schwesterchen, *n.*; 2) s. Сестри́ця 2).
Сестри́чний, *m.* s. Сестрі́нець; — на, *f.* s. Сестрі́ниця.
Сестрі́нець, -і́нця, *m.* Schwestersohn, Neffe, *m.*; -і́ниця, *f.* Schwesterteichter, Nichte, *f.*
Сестрі́нич, *m.* Schwestersohn, *m.*
Сестрі́нка, *f.* s. Сестрі́ниця.
Сестрі́нок, -і́нка, *m.* s. Сестрі́нець.
Сестрі́нний, *a.*geschwisterlich,*Пар.*
Сестрі́нча́тко. *n. dim.* s. Сестра́.
Сестру́ня, *f. dim.* s. Сестра́.
Се́тний, *a.* gross; *adv.* се́тно, sehr.
Сеч, *f.* Mist, Urinjauche, *f.*
Сзи́ркнути ся, *Ко.* 223. einander anschauen, Blicke wechseln, s. Зира́ти ся. зирну́ти ся.
Си́бір, *m.* Sibirien, *n.*
Сибі́рка, *f.* * Arrest, *m.*
Сибі́рский, *a.* sibirisch; — лис Polarfuchs, *m.* (Canis lagopus).
Сиза́вий, *a.* graulich.
Сиза́к, *m.* Graukopf; Schimmel, *m.* (Pferd);2 Gemeiner Natternkopf,(Echium vulgare).
Сиза́н, (сиза́ни). *m.* grauer Ochs.
Сиза́стий, *a.* s. Сиза́вий. [Pferde).
Сиза́н, *m. Ме.* 218. Schimmel, *m.* (v.
Сизоро́вий *a.* — кіш. dunkelgrau.
Сиве́ць, -вця́, *m.Ч* III.295 s.Сиза́н.

Сивизна, *f. H.* 167. *M.* graue Haare.
Сивий, *a.* grau.
Сивина́. *f.* graues Haar; *Greis, *m.K.*
Сивіти. *v. n.* grau werden, ergrauen.
Сивка. *f. У.* graue Ziege.
Сивлявий, *a.* (*Фр.*). s. Сива́вий.
Сивний, *a.* s. Рсений; *adv.* сивно = рясно. [II. 174.
Сивобородий, *a.* graubärtig, *Ш.*
Сивовиский, *a. Ч.* III. 182. mit grauen Haaren an den Schläfen. [282.
Сивоволосий, *a.* grauhaarig, *Ш.* I.
Сивогра́к, *m.* s. d. f. *B.*
Сиводра́ка, сиводра́кша, *f. B.* s. Сивора́кша.
Сивозалїзний, (-зелїзний), *a.* eisengrau; — кінь Eisenschimmel, *m.*
Сивокра́к, *m.* s. Сивора́кша, *B.*
Сивоокий, *a.* mit grauen Augen.
Сивопе́рий, *a. АД.* I. 335 grau gefiedert. [racias garrula), *B.*
Сивора́кша, *f.* Mandelkrähe, *f.* (Co-
Сиворо́тка, *f.* s. Сирватка.
Сиворотча́ний.*a.*s.Сирватча́ний.
Сивоу́сий,*a.*mit grauem Schnurbart.
Сивощі, *pl.* graues Haar; 2) Greisenalter, *n.*
Сивува́тий, *a.* graulich.
Сивуви́тий, *a. Не.* graulich, ins Graue schimmernd, *Пр.* XI. 13.
Сиву́лька. *f.* Art essbarer Pilz
Сиву́ля, *f.* graue Kuh; 2) grauer, unglasirter Topf, *B.*
Сину́ха, *f.* Fusel, *f.* Brandwein, *m.*
Сиви́га, *f.* alter Graukopf, *У.*
Сигиний, *gen.* -ня́ти, *n.* s. Відмінча́.
Сигла, *f.* Beigwald, Hain, *m.*; 2) *Wyr.* 30. s. Багно́. [Holz.
Сигловий, *a.* -е́ де́рево hartes
Сигля́нка, *f.* Agaricus piperatus.
Сиготіти, *v. n.* vom Fallen des Staubregens; nebeln.
Сиґнет, *m.* Siegelring, *m.*
Сидень, -дня, *m.* der Sitzende, Hokkende, *КС.* (83) VII.
Сиде́чня. *f. Св.* müssiges Sitzen.
Сидїлка, *f.* Krankenwärterin, *f.* + *Б.*
Сидїльник, *m. Ос.* (62) II. 61?
Сидір, *m.* Isidor.
Сидіти. *v. n.* sitzen; wohnen.
Сидьма́ *adv.* fest sitzend. [sitzen, *Кн.*
Сидне́м, *adv.* — сидїти immerfort
Сидниця, *f. H.* 44?
Сидня́, *f.* das Sitzen, Müssigsitzen, *n.*
Сиду́ля, (-у́лька), *f.* sitzenbleibendes, ältliches Mädchen, *Вах.*
Сиду́х, *m.* Hocker, *m.* müssiger, träger Mensch, *ВБ.*
Сиду́ха, *f.* die Hockende etc.
Сижньовий, *a.* -і гро́ші Gebühr für das Recht der Ansiedelung in der Ста́ниця.
Сизий, *a.* blau.
Сизокрилий, *a.* blauschwingig.
Сизьо́н, *m.* Sosontius, *Зак.*
Сизопрозо́рий, *a.* blaudurchsichtig, (новітре), +*M.*
Сик, *m.* Gezisch, *n.*; 2) krumme Linie beim Harnen eines einhergehenden Ochsen, als Muster für Zeichnung an den писанки. *Kol.* I. 350.
Сикавка, *f.* Spritze, *f.*
Сикати, *v. a.* spritzen.
Сикель, *m. Ч.* I. 315?
Сикер, *m.* starker Brandwein, *Зак.*
Сики, *pl.* s. Сикли́ни. [jor) *B.*
Сикір, *m.* Kohlmeise, *f.* (Parus ma-
Сикле, *n.* s. Сикли́ни.
Сикли́вець, -вця, *m.* Heberwurm, *m.* (Sipunculus), *B.*
Сикли́вий, *a.* der oft brunzt.
Сикли́ни, *pl.* Urin, *f.*
Сикли́но́вий, *a.* urinhaft, *Пар.*
Сикли́й, *m.*Brunzer,*m*;2)s.Сикли́ни.
Сикли́йка, *f.* s. Сикли́ни.
Сикнути, *v. a.* u. n. s. Сикати.
Сико́рка, *f.* s. Сикір, *B.*
Сикрити́ти, *v. a. Еф.* 50.
I. Сила, *f.* Stärke, Kraft, Macht, Gewalt, *f.*; на силу mit Gewalt, gewaltsam, mit Noth, gezwungen, *P.* I. 3.; взяти по-під силу когось unter die Arme greifen, *Ф. Гол.* I. 58.; 2) Kriegsmacht, Menge, Masse, *f.* grosse Zahl; силу знати велику в чимось worin viel verstehen, wissen, *Кв.* I. 150; 3) сила?! *adv.* wie viel? sehr viel!
II. Сила, *f.* Sylla. [mensch, *m.*
Сила́ч, *m.* starker Mann, Kraft-
Силе́нний, *a.* mächtig *Гл.* 108; 2) сила силе́нна eine unzählige Menge, *Пр.* I. 132.
Сила́за, *f. Гол.* III. 699. s. Сле́за.
Силя́ти ся, sich anstrengen, sich angreifen, bemüht sein, *Пр.*
Силище, *n.Св.* Kampfplatz, *m.* Wahl-

stätte, Arene, *f.*

Си́лка, *f.* *TP.* 193. *У.* *dim.* s. Си́ла, schwache Kraft, geringe Macht.

Си́лька, *f.* s. Силó, (*Фр.*).

Силкóвий, *a.* *P.* I. 133. kräftig, stark.

Си́лком, силкомá, *adv.* mit Gewalt, mit Zwang. [strengung, *f.* *K.*

Силкувáне, *n.* Streben, *n.* An-

Силкувáти, *v.* *a.* laben; — ся sich (dh Nahrung &) stärken; 2) *K.* sich anstrengen, sich bestreben.

Сильнéнько, *adv.* *dim.* gar, sehr heftig, sehr stark.

Си́льний, *a.* kräftig, stark; mächtig.

Си́льник, (сильник). *m.* *M.* III. 104. Machthaber, *m.* der Mächtige.

Си́льно, *adv.* stark, fest; sehr, — міцний, sehr stark. [gisch, *Це.*

Сильновóлен, *a* thatkräftig, ener-

Сильнодýшний, *a.* stark im Ge-

Силó, *n.* Fangschlinge, *f.* [müthe, *У.*

Си́льованка, *f.* Halsband mit an genähten Glaskorallen, *n.* Си́лянка.

Силомíр, *m.* Kraftmesser, Dynamometer, *m.* [mit Gewalt, zwangsweise.

Силоміць, *adv.* (mit aller Kraft),

Силоміцний, *a.* überaus stark, gewaltthätig, *K.adv.* силоміцне gewaltsam.

Си́лувати, *v.* *a.* nöthigen, zwingen; — ся sich anstrengen, sich bemühen, sich bestreben, s. Силкувáти ся 2).

Сильцé, *n.* s. Силó; *pl.* сильцí, Streichgarn, *n.* [ger Junge, Mann.

Сильчáк, *m.* *Cm.* kräftiger, rüsti-

Силяк, *m.* Krabbenspinne, *f.* (Thomisus), *B.*

Си́лянка, (си́ленка), *f.* Band besetzt mit Perlen, Korallenschnur, Halsbinde aus Glaskorallen, *f.*; 2) überhaupt eine Schnur etc. auf der etw. angereiht ist z. B. Pilze, Zwiebel etc. s. Винéць 1).

Силя́ти, *v.* *a.* s. Нивáти.

Симвóл. *m.* Symbol, *n.* [*a.* symbolisch.

Символи́чний, (симóлічний).

Симидїлýха. *m.* *f.* *H.* 195?

Симпати́чний, *a.* sympathisch.

Симпати́чність. *f.* Liebenswürdigkeit, *f.* sympathisches Wesen, *Ie.*

Симпáтия, *f.* Sympathie, *f.*

I. Син, *m.* Sohn, *m.* — поóічний, непрáвний natürlicher Sohn; — приróди Naturmensch, *m.* *Hap.*

II. Син, до сáни = чорт. до чóрта, *Ke.* I. 137. II. 196.

Синь, *f.* die Bläue, das Blau des Himmels, *Py.* s. Си́нява.

Си́ньга, синьóга, *f.* *B.* s. Синéць.

Синáш, *m.* *P.* II. 127. Sohn, *m.*

Синдиóурка, *f.* = фасóля.

Синёвóда, *f.* Gartenrittersporn, *m.* (Delphinium Ajacis) *B.* s. Острíжка.

Синёглáвка, *f.* Blaukopf, *m.* (Episema caeruleocephala), *B.*

Синёгрýдка, *f.* Blaukehlchen, *n.* (Luscinia suecica), *B.*

Синекаптáнник. *m.* im blauen Kaftan, * Stadtbewohner, Bürger, *m.* *Ku.* 297.

Синемундúрний, *a.* in blauer Uniform, *Ш.* II. 104.

Синёóк, *m.* Abendpfauenauge, *n.* (Smerinthus ocellatus), *B.*

Синёпля́ма, *f.* Blausieb, *n.* (Cossus Aesculi), *B.* [ganz blau.

Синéсенький, *a.* *dim.* s. Си́ний,

Синéта, (сїн-), *f.* *Гол.* III. 243. 244. dunkler Wald.

Синетáрь, *m.* *Гол.* III. 240?

Синéць, *gen.* синця́, *m.* blauer Fleck (vom Schlagen), Strieme, *f*; 2) Zopfe, *f.* (Abramis ballerus), *B.*; 3) s. Блáнат; 4) s. Синáк, *B.*

Си́ник, *m.* Blaugrüne Simse, (Juncus); 2) Glaucoma, *B.*

Синя́льник, *m.* Färberwaid, Waid, *m.* (Isatis tinctoria).

Синя́ско, *m.* *aug.* s. Син.

Синя́ти *v.a.* blau färben, blau machen.

Синя́ха, *f.* *H.* 179. Gattin des Sohnes, Schwiegertochter, *f.* s. Синовá.

Синя́ця, *d.* синя́чка, *f.* Meise, *f.* (Parus); — велúка Kohlmeise, *f.* (P. major); — рéмез Beutelmeise, *f.* (P. pendulinus); — довгохвóста Schwanzmeise, *f.* (P. caudatus).

Синíнский, *a.* s. Синóвний.

Си́ній-цьвіт. *m.* Anemone hepatica.

Си́нїти. *v.* *n.* blau werden, blau anlaufen. [kelblaue Farbe, Waschblaue, *f.*

Си́нка, (-нька), *f.* Dunkelblau, *n.* dun-

Синкаíт. *m.* *griech.* Versammlung, *f.* *Ш.* II. 172. [che Flussgott.

Си́нько, *m.* водний, der „bläuli-

Синко. *m.* *dim.* Söhnlein, *n.*

Синий. *a* des Sohnes, синї дїти —.

Синовá. *f.* Gattin des Sohnes, Schwiegertochter, *f.*

Синóвець, -івця, *m.* des Bruders Sohn, Neffe, *m.* [*Ш.* II. 236.
Синóвний, *a.* Sohnes-, kindlich, *Ис.*
Синьоворóнка крáска, *f.* Mandelkrähe, *f.* (Coracias garrula).
Сúнóд, *m.* Synod, *m.*
Синодóвий, *a.* von dem Synod.
Синозолотúй, *a.* blaugoldig, -ó мóре, (*Ф.*).
Синьóк, *g.* синькá, *m.* e. Art Pilz.
Синьонóгий, *a.* mit blauen Füssen.
Синьонóсий, *a.* mit blauer Nase, mit blauem Schnabel, *К.*
Синоóкий, *a.* blauäugig.
Синофáлій, *a.Мл.* mit blauen Wellen.
Синьохвúлий, *a.* *Мл.* s. d. v.
Синоцьвíт, *m.* blaue Blüthe.
Синьськúй, *a.* s. Синúй.
Синтáктик, *m.* Schüler der vierten Classe in ehemal. geistl. Schulen u. Seminarien, *Ос.* (61) VI. 21.
Сúнте, *adv.* mittelmässig, leidlich gut.
Синтетúчний, *a.* synthetisch.
Синювáтий, *a.* bläulich.
Синюга, *f.* *B.* s. Синéць.
Синюк, *d.* синючóк, *m.* Blaumeise, *f.* (Parus caeruleus), *B.*
I. Сúнява, *f.* schwarzblaue, dichte, grosse Wolke; 2) Tiefe, *f.*
II. Синявa. *dim.* синявка, синявочка, *f.* Art Fisch, *B.*
Синявець, *g.* -вця, *m.* вовчúнець, Hauhechelfalter, *m.* (Lycaena Alexis); — дукáчик Ducatenvogel, *m.* (L. virgaureae); — конячúнець, Schöner Argus (L. Adonis); — крушинець, (L. [Argiolus).
Синявий, *a.* bläulich.
Синявка, *f.* Acker-Sternkopf, *m.* (Knautia arvensis), *Ис.*
Синявна, *f.* stehendes Wasser, Lache, *f.* Tümpel, *m.* *B.*
Сúняво-сíрий, *a.* bleifarbig.
Синяво-чóрний, *a.* blauschwarz.
Синявцї, *pl.* Bläulinge od. Argusfalter, *pl.* (Lycaenae).
Синяк, *m.* blauer Fleck, Strieme, *f*; 2) — свиньський, Schusterpilz, *m.* (Boletus luridus); — кóвчий, Rothfuss, *m.* (B. erythropus); — зáлячий, Dickfuss, Bitterpilz, *m.* (B. pachypus); — червоностовпчáстий, Schönfuss, (B. calopus); *B.*; 3) Gemeiner Natternkopf, (Echium vulgare); 4) синяк = сúний кáмінь, ein Kieselstein von blaugrauer Farbe, *B.*
Синятка, *f.К.* II. 42. blau gesticktes Tuch. [tis tinctoria) *Ис.*
Синячник, *m.* Färberwaid, *m.* (Isa-
Син, *m.* Schutt, *m.* *Гн.* 71; 2) Hautausschlag, *m.* Flechte, *f.* *Под.*
Сúпанец, (-ець), -ниця, *m.* Speicher, *B.*
Сúпанка, *f.* *Ис.* Fass zum Aufschütten des Getreides; Mehlfass, *n.B.*s.Сусíк.
Сúпати, (сúплю, сúплеш), *v.a.*schütten, aufschütten, (auch vom Giessen der Flüssigkeiten); streuen; -грíшми Geld verschwenden.
Сúпень, -сни, *f.* s. Мíлинá, міль.
Сипíти, *v. n.* wispeln, zischen.
I. Сипкúй, *a.* schöpfbar; kleinkörnig, sich schütten lassend, schüter.
II. Сипкúй, *a.*s.Шепелявий, *Кч.*395.
Сúплене, *n.* das Giessen des Metalls.
Сúпнути, *v. a.* s. Сúпати; *v. n.* in Menge herauströmen, *Ш.*s. Посúпати ся.
Сипýха, *f.* -ржáва, Schleiereule, *f.* (Strix flammea).
Сир, *m.* Käse, *m.*
Сирáчія, *f.* s. Нýжда, бідá.
Сúрватка, *f.* Molken, *f.* *adj.* сúрватчаний, Molken-, molkig.
Сирвíти, *v. n.* s. Сúровіти, roh, nass werden.
Сирéна, *f.* Sirene, *f*; 2) Seekuh, *f.*
Сирéнький, *a.dim.*s. Сирíєнький.
Сúрено, (-ря-), *adv.* aus Käse, mit Käse, *П.* 125.
Сирéць, *g.* сирця, *n.* *dim.* s. Сир.
Сирúй, *a.* roh, ungekocht; 2) nass.
Сúринний, (сúрінний), *a.*aus Käse.
Сирúтко, *n.* Abgabe für den Oelschläger.
Сирúця, *f.* s. Сировéць; 2) feuchte Erde; 3) Käsefliege, *f.* (Piophila), *B.*
Сирíвка, *f.* ungebrannter Ziegel.
Сúрість, -ости, *f.*(natürliche)Feuchtigkeit, Nässe, *f.* *Кв.* II.7; roher Zustand.
Сирíтка, *f.* *dim.* s. Сúрота; 2) Genseblümchen, *n.* (Bellis perennis), *B.*; 3) *gew.* *pl.* -кú Gänsehaut, *f.*
Сирітúйний, *a.* verwaist, *Кл.*
Сирíтний, *a.* der Waise, Waisen-.
Сирíтский, (-іцьк-), *a.* s. d. v.
Сирíтство, *n.* Waisenstand, *m.*
Сирітствувáти, *v. n.* verwaist leben, *ГБ.*
Сиркóм, *adv.* roh, -з'їсти щось.

Сирний, *a.* von Käse, Käse; — тиждень.

I. Сирник, *m.* Käsekorb, *m.* *Пар.*

II. Сирник, *m.* Alles Rohe, Nasse.

Сирниця, *f.* Käsemutter, *f.* *Пар.*

Сирно, *n.* e. Art runden, niedrigen Tisches für die auf dem Bodem sitzenden, *Пс.*

Сирпатка, *f.* s. Сирватка.

I. Сировéць, *g.* -івця́, *m.* Käsemade, Käsemilbe, *f.* *Пар.*

II. Сировéць, *gen.* сирівця́, *m.* Rohleder, *n.*; Riemen von rohem Leder.

Сировий, *a.* s. Сирий; 2) -е полотно́, nicht gebleicht.

Сировина́, *f.* Rohproduct, Rohmaterial, *n.T.*

Сировиця, *f.* Roheisen, *n.*; 2) natürliches Salzwasser.

Сировість, -ости, *f.* Nässe, Feuchtigkeit, *f.* Kühle; *f.*; 2) Rohigkeit, Rohheit, *f.* (als Zustand) *Фр.*

Сироно́тка, *f.* s. Сирватка.

Сроїд, *pl.* -ди, *m.* *Ч.* I. 1, 212. menschenfressende Ungeheuer.

Сроїдка, сировоїдка, сроїжка, *f.* Milchschwamm, *m.* (Agaricus ruber), *B.*

Сро́ма, сромаха, *m.f.* s. Сїро́ма etc.

Сромáнка, *f.* verwaistes armes Weib, *Зар.*

Сромáтя, *n.* *Зг.* s. Сїро́ма

Сронýтте, *n.* Art Pflanze, *B.*

Сиростний, *a.* roh, rauh.

Сирота, *f.* Waise, *f.* Waisenkind, *n.* 2) Russ. Kaulbarsch, (Acerina rossica), *B*; 3) *pl.* сироти, s. Сирітки 3).

Сротин, сротинний, *a.* *ТР.* 93. s. Сирітский. [lassene Waise.

Сротина, *f.* s. Сирота, arme, ver-

Сротити, *v. a.* verwaisen, zu Waisen machen, der Eltern, der Kinder berauben. [Waise, verlassen werden, *K.*

Сротїти, *v. n.* als Waise leben, *M.*

Сротаївиа́, *a.* *Ст.* -+*M.* verlassen, verwaist, verein amt. [тина.

Сротовина, *f.* *Ч.* V. 469. s. Сро-

Сротуна́ти, *v. n.* *M.* II. 105. als Waise leben, verwaist sein.

Сро́тник, *m.* s. Сирота.

Сроха́ч, *m.* s. Сїро́ма, armer Schlucker, *B.* *Зг.*

Сирун, *m.* Syrup, *m.*

Сисавка, *f.* Saugröhre, *f.*

Сиса́вчий, *a.* Saug-.

Сиса́к, *m.* noch saugendes Thier (Kalb, Ferkel etc.); 2) Säugethier, *n.*; 3) Salamander, *m.*

Сиса́льний, *a.* Saug-.

Сиса́льце, -ця, *n.* Saugwerkzeug, *n.* Saugrüssel, *m.* [ader, *f.*

Сисниця, *f.* Lymphgefäss, *n.* Saug-

Сисонька, *f.* s. Цицонька.

Сису́н, *dim.* сисунéць, *m.* noch saugendes Follen, *Ст.* [Saugpumpe, *f.*

Сису́чий, *a.* saugend, Saug-, -а пóмпа,

Сисю́рка, *f.* s. Мисю́рка, *Зак. Кч.* 38.

Сися, *f.* Name e. kleinen Flusses, der Піднóбльна mit Днїпрó verbindet.

Сить, *g.* сити, *f.* *Фр.* Sattheit, Fülle, *f.* Ueberfluss, *m.*; 2) Fettigkeit, *f.*

Сита́, *f.* im Wasser aufgelöster Honig, Honigwasser, *n.*; Meth, *m.*

Ситва́, *f.* Handtuch, *n.*

Ситéнький, *a.* fett; ситéньке, *s. a. n.* fetter Bissen, *P.* I. 1.

Ситéць, *gen.* ситця́, *m.* tiefe Stelle vom Wasser mit Sand etc. ausgefüllt, Schlammfänger, *m.* [nährt; 2) dick, stark.

Ситий, *a.* satt; feist, fett, wohlge

Ситити, *v. a.* sättigen, fett machen; 2) — мід Meth brauen; 3) ausfüllen.

Ситиця, *f.* *Гол.* III. 450. s. Мід сичéний. [Sattwerden, *n.*

Ситість, -ости, *f.* Sättigung, *f.*

Ситїти, *v. n.* (дощ ситиґ) vom Thauregen. [tacilla alba), *B.*

Ситка, *f.* Weisse Bachstelze, *f.* (Mo-

Ситко, -а, ситцé, -ця́, *n.* Haarsieb, *n*; — від пчіл Bienenkappe, *f.* [gend.

Ситний, *a.* nährend, nahrhaft, sätti-

Ситник, *m.* Siebmacher, *m.*; 2) — купчáстий, Knopfbinse, *f.* (Juncus conglomeratus), s. Сїтник.

Ситниця, *f.* Brod aus feinem, gebeuteltem Mehl, Weissbrod, *n.*

Ситгїти, *v. n.* s. Чáхнути, нидїти.

Ситнóшний, *a.* s. Ситний.

Ситня́, *f.* Ueberfluss, *m.*

Ситня́г, *m.* Schilf, *n.* Binse, *f.* *C.* II. 151.

Сито, *n.* Sieb, *n.*

Сито, *adv.* satt, voll, reichlich; fett.

I. Ситовий, *a.* mit Honig fliessend, fruchtbar. [*n.* *B.* s. Ситоніди.

II. Ситовий, *a.* -á кість Siebbein,

Ситóвина, *f.* Binse, *f.*

Ситовиця, *f.* Siebbein, *n.* *B.*

Си́товка, ситовочка, ситочка, *f.* s. Ситка, *B.*
Ситовни́й, *a.* s. Ситови́й, I. *Пар.*
Си́ток, -тку́, *m.* Saftigkeit, Nahrhaftigkeit, *f.*
Ситу́шка, *f.* Siebwespe, *f.* (Crabro), *B.*
Ситча́нка, *f.* Siebmuschel, *f.* (Aspergillum), *B.*
Сицю́га, *f.* e. Schimpfwort, *Зак.*
I. Сич, *m.* Zwergohreule, *f.* (Strix scops), *B.*
II. Сич, *m.* der nach dem Abbrechen des Astes hinterbleibende Theil am Stamme.
Сича́ти, *v. n.* zischen.
Сичéвский, *a.* des Сич I.
Си́чити ся, *Ос.* (61) III. 18. 21?
Сичівни́к, *m.* Harnblase, *f. B.*
Сия́ти, *v. n.* leuchten, strahlen.
Сі, *pl.* s. Сей; Сі та ті. хай тобі! *Ч.* II. 115. soll dich der Teufel holen.
Сіо́ірка, *f.* warme Jacke.
Сіо́ірний, *a.* reif zur Verbannung nach Sibirien, *Не.*
Сі́ора, (сяо́ра), *f.* gemeinschaftlicher Grundbesitz einer Gemeinde od. mehrerer Gemeinden; *pl.* сі́ори, Theilnehmer daran, *Др.*
Сїв, *m.* das Säen, *K.* die Saat, Aussaat, *f. Me.* 28. s. Засїв, *Щог.*
Сїва́нка, *f.* s. Сївни́й, (*Фр.*).
Сїва́ч, *m.* Säemann, *m.*
Сїва́чка, *f.* Säetuch, *n.*; 2) Säemaschine, *f.*
Сїво́á, (сї́йо́á), *f.* Aussaat, *f.* Säen, *n.*
Сїво́йця, *f. Гол.* III. 4. Saat, *f.* Getreide, *n.*
Сї́вень, -вня, *m.* Monat September.
Сї́вер, *m.* Nord, Norden, *m.*
Сїве́ць, -вця́, *m.* s. Сїва́ч, *Зг.*
Сї́вка, *f.* 1) rechter Nbfl. des Днїстéр; 2) Dorf am 1).
Сї́вкати, *v. n.* s. Си́вкати.
Сївки́й, *a.* vom Samen, mit welchem in kleinem Quantum ein grosser Acker besäet werden kann (z. B. Hirse).
Сївни́й, *f.* Säetuch, *n.*
Сїдь, *g.* сїди, *f. Мл.* das Grau der Haare.
Сїдавка, *f.* s. d. f.
Сїда́к, *m.* Sitzbrett beim Webstuhl.
Сїдало, *n.* Sitz, *m.*; Aufsitzstange, *f.*; 2) Gesäss, *n. Пар.*
Сїда́ти, *v. n.* sich setzen.
Сїдати ся, s. Посїдати ся.
Сїда́ч непочни́к, *m.* hastiger Wasserdost, Wasserhanf, *m.* (Eupatorium cannabinum).
Сїдéлка, *f.* s. Кульбáка.
Сїдéлечко, *n.dim.* s. Сїдло́ 1).
Сї́день, -дня́. *m.* der müssig sitzt, Ofenhocker, *m. Мак.*
Сїдéць, (-ц), *gen.* сїдця́, *m.* Stuhl, (zum Melken in der Senne) *m.* ein kleiner Sessel, *B.*
Сї́дина, *f.* graue Haare, *Н.* 166. *Кч.* 21.
Сїдла́к, *m.* Grundbesitzer, *m.*; Autochthon, *m.* (*Фр.*).
Сїдла́ненько, *n.dim.* s. Сїдло́, Сїдéлечко, *Гол.* III. 101.
Сїдла́чка, *f.* Schaufel, mit der man sitzend das Getreide worfelt.
Сїдлйско, *n. Ч.* V. 238. Sitz, Aufenthalt, *m.*
Сїдло́, *n.* Sattel, *m.*; сїдло́-горá Bergsattel, *m.*; 2) Bock am Wagen, *m.*
Сїдлова́тий, *a.* Sattel-, sattelförmig.
Сїдля́р, *m.* Sattler, *m.*
Сїдня́, *f.* Sitzbein, *n. B.*
Сїдни́й, *a.* worauf man sitzt, -нї бáнти.
Сїдни́ця, *f.* Sitzbein, *n. B.*
Сїдня́, *f.* (müssiges) Sitzen, не до сїдні́ тепéр jezt ist keine Zeit zum Müssigsitzen, *Кн.* [*КС.* IV. 515.
Сїдобоpóдий, *a.* mit grauem Bart,
Сїдогирний, *a.* grau.
Сїдоу́сий, *a.* mit grauem Schnurbart.
Сїду́ха, *f.* s. Квóчка, *Mi.* II. 290.
Сіéта, *f.* s. Саéта, *Зак.*
Сіетóвий, *a.* s. Саетóвий, *АД.* I. 256.
Сїéць, *g.* сїйця́, *m. Не.* s. Сїва́ч.
Сїжний, *a.* bläulich, *Пар.*
Сїйо́á, *f.* s. Сївóá, *Кз.* II. 32.
Сїйка, *f. B.* s. Сóйка. [vus), *B.*
Сїйни́й, *a.* was gesäet wird (sati-
Сїйцї́, *pl. Не.* Gestell zum Durchsieben des Mehls, *n.*
Сік, *gen.* сóку, *m.* s. Сок.
Сїкавка, (сїкавка), сїканиця, сїку́нка, *f.* Steinbeisser, *m.* (Cobitis taenia), *B.*
Сїканиця, сїканиця, *f.* s. d. v. *B.*
Сїканина, *f.* Gemetzel, *n.*; 2) Gehacktes, Hackfleisch, *n.*
Сїканка, *f. Не.* s. d. v.
Сїка́рь, *m.* welcher züchtigt.
Сїкати ся, § до когó auf jmdn losgehen, über jmdn herfallen, jmdn angreifen; 2) *Кз.* I. 247. sich anstrengen.
Сїка́ч, *m.* Hackmesser, *n.*; 2) Schneidezahn, *m.*

Сїкняг, *m. Cm.* Binse, *f.* s. Ситняг.
Сїкти, *v. n.* s. Сїчи.
Сїкун, *m.* Sägebock, *m.* (Prionus), *B.*
Сїкуция, *f. Ke.* II. 104. 112. Ruthenstreiche, *pl.* Züchtigung, *f.*
Сіль, *gen.* сóли, *f.* Salz, *n.* -камінна́, Steinsalz, *n.* — суровиччна, Quell-, Sudsalz, *n.*; — мóрска, Meer-, Seesalz, *n.*; — степова́, Steppensalz, *n.*; — кухóнна, Kochsalz, *n.*; — чутительна, Riechsalz, *n.*
Сіль-країна, *f. T.* bewohntes Land.
Сїлькось, сїлькись, *adv.* gleichgiltig, alles eins, hat nichts zur Sache,
Сільний, *a.* Salz-. [*C.* I. 152.
I. Сільник, *m. Ч.* VII. 391. Speicher, *m.*
II. Сїльник, *m. B.* s. Сїнник.
Сільниця, *dim.* сільничка. *f.* Salznapf, *m.* Salzbecken, *n.*; 2) Gelenks-
Сільня́, *f.* s. d. v. [pfanne, *f.*
Сїлó, *n. H.* 76. *K.* Netz, *n.* Schlinge, *f.*
Сїльский, *a.* Land-, Dorf-, ländlich.
Сїльцé, *n.* Schlinge, *f.*
Сїлячка, *f.* s. Сїдлáчка.
I. Сїм, *num.* sieben; сїм нятниць на тиждень у когóсь von einem Schwachköpfigen, Dummen, *He.* [то там.
II. Сїм, *adv.* сїм и там *У.* = то ту
Сїмáк, *m. P.* II. 26. siebenjährig
Сїмга, *f.* Lachs, *m.* [(v. Pferde).
Сїмдесáть, (-сатеро), *num.* sieb zig; сїмдесáтий, *num.* der siebzigste.
Сїмéйний, *a.* Familien-, der e. Familie besitzt. (getüpfelt (-а кýра), *B.*
Сїменáстий, (-áтий), *a.* fein grau
Сїменистий, *a.* geperlt, s. d. v.
Сїменище, *n.* Seminarium, *n.*
Сїменний, *a.* aus Hanfsamen, (олїй, молокó etc.). [2) s. Конóплик.
Сїмéнник, *m.* Samenschlauch, *m.*;
Сїменýха, *f.* mit gequetschtem Hanfsamen eingemachte Grütze, *B.*
Сїмка, *f.* Siebener, *m.* [*Kol.* II. 71.
Сїмлїтка, *f.* siebenjähriges Mädchen,
Сїмнáйцять, (-надц-), *num.* siebzehn; сїмнáйцятий, der siebzehnte.
Сїмоявíчний, (-пн.), *a. H.* 50?
Сїмрáга, *dim.* сїмрáжка. *f. Ku.* 200. s. Сермяга.
Сїмсóт, *num.* siebenhundert; сїмсóтний, (-тий), der siebenhundertste.
Сїмя, *n.* Hanfsame, *m.*
Сїмя́, *f.* Familie, *f.* s. Семи.
Сїмяний, *a.* Familien-, *He.*
Сїмяністий, *a. H.* 34. mit zahlreicher Familie, kinderreich.
Сїнечки, *pl. dim.* s. d. f.
Сїни, *pl. gen.* сїний, (-éй), Hausflur, *f.* Vorhaus, *n.*
Сїнка, *f.* (цибýля) s. Сїянка.
I. Сїнний, *a.* zur Hausflur, zum Vorhaus gehörig.
II. Сїнний, *a. H.* 199. vom Pferde, das nur mit Heu (сїно) allein gefüttert wird.
Сїнник, *m.* Strohsack, *m.*
Сїно, *n.* Heu, *n.* (*pl.* сїна́).
Сїножáть, -áти, *dim.* сїножáтка, *f.* Wiese, Heuwiese, *f.*
Сїножáтний, *a.* Wiesen-.
Сїнокóс, *m.* Heumonat, Monat Juli, *m. pl.* -óси, Heuschlag, *m.*; 2) Bücherscorpion, *m. Пар.*
Сїнокóша, *f.* Heuwiese, *f. Ф.*
Сїнцé, *n. dim.* s. Сїно.
Сїнцї, *pl.* s. Сїни, *P.* I. 39. [führen.
Сїняки, *pl.* Wagenleiter zum Heu-
Сїп, *int.* des Reissens, Zerrens.
Сїпáка, *m.* s. Посїпáка. *ВГ.* 148. *Ки.*
Сїпати, сїпнути, *v. a.* zerren, reissen, zausen, zupfen, hin- u. herziehen; — ся до чогó eitel etw. unternehmen, angreifen; — ся на когó sich an jmdm vergreifen.
Сїпáч. *m.* s. Häscher, Scherge, *m.*
Сїпáчество, *n.* Polizeidienst, administrativer Dienst, *Ш.*
Сїра, *f. P.* I. 63. Schwefel, *m.*
Сїрáвий, *a.* weisslichgrau. [Tuch.
Сїрáк, *m.* Bauernmantel aus grobem
Сїрáн, *m. dim.* сїрáник, dunkelgrauer Ochs. [раний; 2) s. Сїрáк.
Сїрачина, *f.* grobes Tuch für Сї-
Сїрачиско, *m. aug.* s. Сїрáк.
Сїрий, *a.* grau; сїре зїля *Oc.* (61) XII. 29. Trifolium repens. [dämmern.
Сїрїти, *v. n.* grau werden, grauen;
Сїрка, *f.* Schwefel, *m.*; 2) Zündhölzel, *pl.*
Сїркáч, *m.* s. Сїрник. *B.*
Сїркó, *m.* Name e. Hundes.
Сїрконий, *a.* Schwefel-.
Сїрник, *m.* сїрничка, (-éчка), *f. B.* Zündhölzchen, *n.*
Сїрнистий, *a. Ho.* s. Сїрконий.
Сїробрунáтний, *a.* graubraun.
Сїробýрий, *a.* s. d. v.

Сїрожо́втий, *a.* graugelb.
Сїро́ма, *m.* armer Schlucker, Unglücklicher, *m. coll.* Proletarier, *pl.*
Сїрома́нець,-ньця,*m.*s.Вовк,*Піск.*
Сїрома́стий, *a.* — віл stahlgrau.
Сїрома́ха, *m.* s. Сїро́ма, *pl.* -хи, Proletarier, *pl.*
Сїрома́ша, (-шя), *n. coll.* s. Сїрома́ха, *pl. Ме.* 449. *К.* [Tetraëdrit, *n.*
Сїромідня́к, *m.* Fahlerz, Grauerz,
Сїро́мний, *a.* elend, unglücklich.
Сїрома́га, *f.* s Сермя́га.
Сїро́кий, *a.* grauäugig, *Ш.* II. 187.
Сїропластова́тий, *a.* grauschiefrig, *Пол.*
Сїропопіля́тий, *a.* grau melirt.
Сїроти́сий, *a.* graubraun, *B.*
Сїро́ха, *f.* = сїра коро́ва.
Сїрчак, *m.* Schwefelmetall, *n.*
Сїрчаний, *a.* s. Сїрковий.
Сїрчи́стий, *a.*schwefelig, Schwefel-.
Сїрчи́ти, *v. a.* (речи́, реку́), *Гол.* verabreden.
Сїря́к, *m.* сїрячи́на, *f.* s. Сїра́к, &.
Сїря́чка, *f.* gemeine Bäuerin (in grauem Bauernkittel), *f.*
Сї́сти, (сїда́ю, -а́єш), *v.n.*sich setzen.
Сїть, сї́тка, *f.* Garn, Netz, *n*; — на го́лову Netzhaube, *f.*
Сї́тина, *f.* s. Сїть, +*B.*
Сїтова́тий, *a.*netzförmig:*adv.*-а́то.
Сїткокри́льцї, *pl.* Netzflügler, *pl.* [(Neuroptera).
Сїтний, *m.* Binse, *f.*
Сїто́ване, *n.* Sorge, Fürsorge, Sorgfalt; Pflege, Bemühung, *f. Зак.* [bein,*n.*
Сїтча́тий, *a.* Netz-; -а кість Sieb-
Сїтча́тка, *f.* Netzhaut, Retina, *f. Под. Пл.*
Сїч, *f.* ausgerodeter Wald so dass nur Stämme zurückgeblieben sind, *B.*; 2) Сїч, *f.* befestigter Ort, wo das Hauptlager der Saporogerkosaken mit ihren Wohnungen sich befand.
Сїча, *f.* Schlachtfeld, *n. Ст.*
Сїчень, -чня, *m.* Monat Jänner; — дру́гий, Monat Februar.
Сїчи, *v. a.* klein schneiden, klein hacken; mähen; niedermachen.
Сїчка, *f.* Häcksel, *n.* Siede, *f.*; 2) längliche Glaskorallen; 3) s. Шаткиня́ця, (*Фр.*).
Сїчка́р, *m.* Häckselschneider, *m.*
Сїчка́рня, *f.* Häckselkammer, *f.*
Сїчна́, *f.* Secante, *f.*
Сїчний, *a.* Schneide-, -зуб Schneidezahn, Vorderzahn, *m.*; 2) -а ра́на Hiebwunde, *f. Пар.* [der Сїч 2).
Сїчовий, *a.* zur Сїч 2) geh; aus
Сїчови́к, *m.* Kosak aus d. Сїч 2).
Сїшка, *f. dim.* s. Со́ха; *pl.* сїшки́, Gerüst, Querholz, *n.* [*C.* II. 155.
Сїя́льник, *m.* ein Kirchengeräth,
Сїя́нець, -нця, *m. Не.* s. Сїянка.
Сїяне, *n.* Säen, *n.* [Saat, *f.*
Сїяни́ця, *f.* besäeter Acker, *Гн.* 30.
Сїянка, *f.* gesäete Bäumchen, gesäeter Wald etc. [laucht, *f.* (als Titel).
Сїя́тельство, *n.* Erlaucht, Durch-
Сїяти, (сїю, сїєш) *v.a.* säen; beuteln, sichten, sieben; — ся gesäet werden; gebeutelt, gesiebt werden; 2) * сїяти zum Neujahr gratulieren, *Пар.*
Сїя́ти, (сїя́ю, сїя́єш). *v. n.* s. Сия́ти.
Сїя́ч, *m.* s. Сїва́ч. [haliaetos), *B.*
Ска́ба́, *f.* Flussfischadler, *m* (Pandion
Ска́бка, *f.*s.Зано́ва, *Зак.*; 2)s.Ска́лка.
Скаблю́чений, *a.* смик gebogen, gekrümmt, *Мл.*
Ска́бочка, *f. H.* V. Klammer, *f.*
Ска́ворожити, *v. a.* кому́ щось ekelig machen. [ekelt, anwidert.
Ска́ворожний, *a.* den alles an-
Скаву́кати, *v. n.* s. Скавуча́ти.
Скавуля́ти, *v. n.* winseln.
Скавуча́ти, *v. n.* wimmern, winseln, heulen. [Holz.
Ска́дерка, *f.* splittrige Stelle am
Ска́женець, *g.* -нця, ска́женик, *m.* wüthend (v. Menschen); 2) Buthus, *B.*
Ска́жений, *a.* von Wuth befallen, wüthend; rasend; von Wuth betäubt, von Sinnen, *P.* I. 2.
Скаженина, *f.* Wuthkrankheit, *f.*
Ска́женість, -ости, *f.* Wuth, *f.*
Скаженї́ти, *v. n.* wüthend werden; wüthen, rasen, *III.* I. 15.
Скаженю́ка, *c. aug* der Tolle, Wüthige.
Скажи́, *imperat. adv.* man könnte sagen, = на́че ó gleichsam, gleich als wenn.
I. Сказ, *m.Ч.* I. 1, 117. s. Скаженина.
II. Сказ. *m.* Fehler, Mangel, *m.*
III. Сказ, *m.* Zeiger, *m. Фр.*; Anleitung, *f.* Wink, *m. Л. ер.*; 2) s. Пóказ, на сказ = на пóказ.

Ска́за, *f.* Fleck, Mangel; Anbruch, *m.* (Fäulnis, *f.*).

Ска́зане, *n. Св.* Aeusserung, Annahme, *f.*

Сказа́ти, (ска́жу, ска́жеш), *v. a.* sagen; ска́зано, wie gesagt, wie natürlich.

I. Скази́ти, *v. a.* verderben; — ся verdorben werden.

II. Ска́зити ся, toll, wüthig werden.

Ска́зка, *f.* Märchen, *n.* Märe, *f.*; 2) — ревизьска, *Кв.* I. 63. Familienausweis, *m.* Verzeichnis, *n. C.* I. 230; 3) Conduitenliste, *f.*

Сказо́чник, *m.* Märchenerzähler, *m*; -ниця, *f.* — in, *f. ОБ.*

Ска́кавка, *f.* Zirpe, *f.* (Cicada); *B.*; 2) ска́кавка, ска́кавиця, скаку́ца, *f. B.* Frosch, *m.* (Rana).

Скака́ти, (ска́чу, -чеш), скакну́ти, *v. n.* springen; hüpfen.

Скакелю́ха, *f. H.* 177. *B.* s. Ска́кавка 2); 2) s. Скаку́лець, *B.*

Скакі́ць, *interj. Ос.* 217—218; скакі́цькати, *v. n.* springen, hüpfen.

Скако́ха, *f.* s. Жа́ба.

Скаку́лець, -льця, *m.* Springer, *m.* (Orchestes), *B.*; 2) Erdfloh, *m.* (Haltica), *B.*

Скаку́н, *m.* Grashüpfer, *m.* (Saltatoria), *B.*

Скакуне́ць -ниця, *m.* Springmaus, *f.* (Dipus jaculus).

Скакуно́чок, -чка, *m. dim. Ha.* Heupferdchen, *n.*

Скаку́ха, *f. aug.* s. Ска́кавка 2).

Скаку́чий, *a. K.* springend.

Скаль, -ли, *f.* kleine Abtheilung Bienen, die für den Hauptschwarm einen passenden Platz zur Anlegung des Bienenbaues sucht, *B.*

Скала́, *f.* Fels, *m.*; 2) s. Ска́лка; 3) ска́ли, (-лки) зводи́ти, *Ф.* den Hahn am Feuergewehre spannen.

Скалата́ти, *v. a.* — житє́ = Скапа́рити ж. + *M.*

Скаламу́тити, *v. a.* trüben, aufrühren.

I. Ска́ле, *n. coll.* Dauben, Fassdauben, *pl.*; 2) Spleissen, *pl.* [*pl. B.*

II. Ска́ле, *coll.* Felsstücke, Felsen,

Скали́на, скалу́бина, *f. Kst.* Riss, *m.* Spalte, *f.*

Скали́нець, -ниця, *m.* Feldspathe, *pl.*

Скали́нний, *a.* felsig, *У.*

Скали́ско, *n.* Felsenklippe, *f.* Fels, *m.*

Скали́стий, *a.* felsig.

Скали́ти, (скалю́, скали́ш), *v. a.* зу́би, u. — ся, fletschen, *Гр.* V. 333. 336, die Zähne zeigen, böse werden.

Скалі́вка, *f.* Felsenbewohner, *m.* (Petricola), *B.* [schädigen (körperlich).

Скалі́чити, *v. a.* verstümmeln,

Скалї́чіти, *v. n.* Krüppel werden.

Ска́лка, *f.* Splitter, *m.*; 2) Flintenstein, *m.*; 3) weisser Fleck am Auge.

Скалки́, *pl.* Teichmuschel, *pl.* (Anodonta), *B.*

Скалки́, *pl.* Muscheln, *pl.* (Conchifera), *B.*; 2) Muschelschalen, *pl.*

Ска́льний, *a.* felsig, Felsen-.

Скальни́к, *m. coll* Spaltholz, *n. Py.*

Ска́льня, *f. KC.* (82). III. 613. s. Ска́мя.

Скалобо́кий, *a.* чоловік?

Скалове́рть, *m.* Entenmuschel, *f.*

Скалозо́рий, *a.* spöttisch, satyrisch; чоловік der gern spottet, *Пс.*

Скалозу́б, *m.* Spötter, Spottvogel, *m.*

Скалозу́би, *pl.* Nacktzähne, (Gymnodontes).

Скалола́з черноногри́лий, *m.* Mauerläufer, *m.* (Tichodorum muraria).

Скалосі́ч, *m.* Bohrmuschel, *f.* (Pholas), *B.* [Bohrmuschel, (Pholas dactylus).

Скалото́чка пальча́та, *f.* Gemeine

Скалу́ба, (-ина, *dim.* -инка). *f.* Spalte, *f.* Riss, Sprung, *m.* [(Cypris), *B.*

Скальча́тка, *f.* Muschelkrebs, *m.*

Ска́ля, *f.* Leiter, Tonleiter, *f.* s. Пóдїлка.

Скали́ти, *v. a.* befiecken, besudeln.

Ска́ма, *f.* Charpie, *f.* (*Фр.*).

Скаменї́нє, *n.* Versteinerung, *f. Зг.*

Скаменї́ти, *v. n.* zu Stein werden, versteinern, steinhart werden. [Teufel.

Скаменю́шник, *m.* s. Хо́ванець,

Ска́мниця, *ZP.* I. 125. s. Ла́виця.

Скандзю́бити, *v. a.* s. Скóрчити, *Зак.*

Ска'но = Ска́зано, *Ос.* (62) X. 115.

Скап, *m.* Traufe, *f. Пар.*

Скапа́рати, (-а́рити), *v. a.* leidlich zu Stande bringen, verhunzen, verpfuschen; — житє́ sein Leben elend zubringen; — ся in Nichts aufgehen, vergehen, zu Grunde gehen, verkommen.

Ска́пати, *v. n.* abtriefen; чи́бель einer Gefahr & entkommen, *Ф. Вч.* II. 121. штока́ну-); — ся schwinden, zu Grunde gehen

Скапра́вити, *v. n.* triefäugig werden.

Ска́пувати, *v. n.* herabtröpfeln;

— ся s. Скапа́рити ся.
Скапу́тити ся, crepieren, *ОП.*
Скапцаніти, *v. n.* herunterkommen, verarmen, *Не.*
Скара́йний, *a.* strafend, unerbittlich, streng, *Зак.*
Скарал у́ща, *f.* -у́ще, *n.* Eierschale, *f.*
Ска́ране, *n.* Strafe; Bestrafung, Züchtigung; Plage, *f.* [che los werden.
Скара́скати ся чого́сь, einer Sa-
Скара́тель, *m.* Bestrafer, *m. Ант.* 48.
Скара́ти, *v. a.* strafen, bestrafen; ска́ранний, *a.* -а годи́на з ким mit jmdm viel Noth haben.
Скаро́, *m.* Schatz, *m.*; Casse, *f.*; 2) Grossgrundbesitz, *m.*
Скаро́ёць, -о́ця́, *m. dim.* Topf mit Geld in der Erde vergraben, *M.* I.
Скаро́івня́, *f.* Schatzkammer, *f. K*
Скаро́івці́, *pl.* Dienerschaft vom Grossgrundbesitz, *f.*
Скаро́ний, *a.* Schatz-, *K.*
Ска́ро́ник, *m.* Schatzmeister; Cassaeinnehmer, *m.*; 2) *Bein.* des Teufels als Reichthumspenders.
Скаро́ниця, *f.* Schatzkammer, *f.*
Скаро́ничний, *a. m.* s. Ска́ро́ник 1), *Кн.* [ка, Скаро́ка.
Скаро́вёнька, *f. K.* s. Скаро́ви-
Скаро́вий, *a. M.* III. 104. Schätze enthaltend, wertvoll; 2) ärarial; finanziel; 3) zum Скаро 2) gehörig.
Скаро́вієть, -ости, *f.* Finanzwesen, *n.* Finanzsache, *f.*
Скаро́вня. *f. K.* Schatzkammer, *f. Не. n.* 177. theueres Pfand.
Скаро́ка. *dim.* скаро́нка *f.* Sparbüchse, *f.* Gotteskasten, *m.*
Скаро́ува́ти, *v. a.* bei Seite etw. (das Geld) legen, sparen, *K.*
Ска́рга, *f.* Klage, Beschwerde, *f.*
Ска́ржити, *v. a.* кого́ einen (vor Gericht) verklagen; — ся на кого́, на що sich beklagen, sich beschweren über jmdn, über etw.
Скарла́т, *m.* Scharlach, *m.*
Скарла́тник, *m.* Admiral, *m.* (Vanessa Atalanta), *B.* [(Krankheit).
Скарлятина, *f.* Scharlach, *m.*
Скарта́ти, *v. a.* кого́ jmdm einen Verweis geben.
Скару́чити, *v. a.* zusammenleimen.
Скасува́ти, *v. a.* s. Касува́ти.
Скат, *m. Ф.* s. d. f.
Ска́терка, ска́терть, *g.* -ти, *f.* Tischtuch, *n.* Tischdecke, *f.* s. Обру́с.
Скатерни́ця. *f.* s. d. v. *Зак.*
Скатерти́на, *f. Ст. Не.* ска́ертька, s. Ска́терка.
Ськати, *v. a.* lausen, s. Нска́ти.
Скато́ване, *n.* schwere, grässliche Misshandlung. [misshandeln.
Скатува́ти, *v. a.* schwer, grässlich
Скачаніти, *v. n.* erstarren (vor Kälte).
Скачо́к, -чка́, *m.* Grashüpfer, *m.* (Tettix), *B.* [voreilig, rasch.
Скваплйвий, *a.* eilig, eilfertig,
Сква́пний, *a.* s. d. v.
Сква́ність, -ости, *f.* Eile, Hast, Raschheit, Beschleunigung, *f.*
Сква́рити ся, s. Вна́дити ся.
Сква́сити ся, sauertöpfische Miene machen.
Сквасні́ти, *v. n.* ganz sauer werden.
Сква́цяти ся, § herunterkommen, sich abmergeln; 2) s. Сква́сити ся.
Скверёнчати, скверенді́ти, *v. n.* wimmern, weinen, *Фр.*
Скве́рость, *f. H.* 211. Quirren, Winseln, Jammern, Klagen, *n.*
Скверпь, скве́рна, *f.*; Unflath, Scheusal; Aas, *n.*; 2) Unreinigkeit, Unsauberkeit, *f. K.* [haft.
Скве́рний, *a.* unrein; obscön; sünd-
Скверни́стий, *a.* fleckicht, *Пар.*
Скверни́ти. *v. a.* verunreinigen, beflecken, bemackeln; — ся, sich —.
Скверность, (-ість). *f.* Garstigkeit; Unzüchtigkeit, Unflätherei, *f.*
Скеру́ха, *f.* von unfläthigem Weibe, *Кч.* 139.
Скверщу́к. *m.* s. Сверщо́к, *B.*
Скваліти, *v. n.* stöhnen, winseln.
Сквйра, *f.* Frost, *m.* schlechtes Wetter, *KC.* (82) I. 224. [що́к, *B.*
Сквиринюк, сквирінёць *m.* s. Сверщо́к, *B.*
Сквирча́ти, *v. n.* prasseln, zischen.
Сквиря́га, *m.* Knicker, *m.*
Сквита́ти ся, *Кн.* quitt mit jmdm werden, die Rechnung abmachen.
Сквична́ти, *v. n.* s. Скічна́ти.
Сквозь, *adv.* hindurch.
Сквозити, *v. a. gr. M.* III. 10. durchscheinen, sich durch etw. sehen lassen.
Сквозня́к, *m.* вітер Zugwind, *m.*
Скелйна, *f.* s. Ске́ля.

Скелистий, *a.* felsig, *Пс.*
Скелище, *n.* Felsengebirge, *n. Ст.*
Скельний, *a.* Felsen-, felsicht.
Скельник, *m.* Felsenmann, *m. Пар.*
Скельтувати ся, s. Минути ся b).
Скеля, *f.* Felsen, *m.* Klippe, *f.* Riff, *n.*
Скеменіти, *v. a.* drücken, quälen.
I. Скеміти, *v. n.* zwicken, reissen, stechen, скеміт в ушех, *B.*
II. Скеміти, *v. n.* biesen, summen, *B.*
Скиба, *f.* Scholle, *f.*; 2) Narbe, *f.* (*Фр.*).
Скибистий, *a.* schollig. [stürzen.
Скибити, (-оло, -оши), *v. a.* den Acker
Скибка, *f.* kleine Scholle; Krume, -хлїба Brodkrume, *f.* [III. 95.
Скиг, *m.* Wimmern, Gewinsel, *n. M.*
Скига, *m.* das Winseln, *K.*
Скигаїти, *v. n.* jammern, winseln (vom Geschrei des Kiebitz) *Ш.* II. 1.
Скигля, *f.* Kiebitz, *m.* (Vanellus cristatus), *B.* [liegen, ächzen, *Га.* II. 55.
Скигнати, *v. n.* krank sein, krank
Скидати, скинути, *v. a.* hinabwerfen; zusammenwerfen; — ся з чогось entsagen, sich von etw. losmachen; 2) zusammenwerfen, zusammenlegen, zusammenschiessen, скинулися по грейцару; 2) скидати, скинути, *v. n.* на когось чимось in etw. jmdm gleichen, ähnlich sein.
Скиданий, *a.* zusammengeworfen, zusammengelegt, -gebracht, скидні гроші (*Фр.*). [von sich geben, *Фр.*
Скикнути, *v. n.* einen leisen Laut
Скикувати, *v. a. Ко.* 169. einen Fehlgriff thun.
Скилистий, *a.* s. Скелистий.
Скименіти, скиміти, *v. n.* (*Фр.*) *BE.* s. Скеміти.
Скинджик, *m.* скинджичка, *f.* Stirnbinde, *f.* (als Kopfschmuck der Mädchen); Band, *n. Кв. Зах.*
Скинія, *f. griech.* Zelt, *n. K.*
Скинути, *v. a.* s. Скидати; скинути оком mit dem Auge, mit dem Blicke erreichen; — ся очима den Blick wechseln; 2) скинути, лошá, телá & von der Frühgeburt; 3) скинути ся, *M.* II. 66. sich verwandeln, s. Перекинути ся.
Скиня, *f. Ф.* Höhle, *f.* s. Яскиня.
I. Скипати, (скеп-), *v. a.* spleissen, spalten; 2) *v. n.* stechen, reissen, голова скипає es sticht im Kopfe.
II. Скипати, *v. n.* s. Скипіти; скипати ся gerinnen.
Скипеняти, *v. a.* heiss kochen.
Скипіти, скипати, *v. n.* absieden, abkochen; 2) überlaufen.
Скипка, *f.* Spleisse, Schleisse, *f.*
Скипнїти, *v. n.* aufthauen, schmelzen, schwinden (снїг). [Скреготати.
Скирготїти, *v. n. Ч.* II. 417. s.
Скирда, (-рта), *f.* s. Стирта, *Кв.* I. 54.
Скисати, скиснути, *v. n.* sauer werden, versäuern, gerinnen, abgähren.
Скислий, *a.* sauer geworden, versäuert. [driker, *m.*
Скислик, *m.* Sauertopf, Hypochon-
Скит, *m.* Einsiedelei, Clause, *f.*
Скитавий, *a.* wandersüchtig, *Ог.* 71.
Скиталець, -лця, *m.* der Irrende, Reisende, unstät Umherwandelnde.
Скитальний, *a.* wandernd, Wander-, nomadisch. [Wanderleben, *n.*
Скитальство, *n.* Nomadenleben,
Скитане, *n. K.* Herumirren, Herumziehen, *n.* [mada), *B.*
Скитарка, *f.* Nomadenbiene, *f.* (No-
Скитати ся, herumirren, -ziehen.
Скитити, *v. a. Ф.* s. Китити.
Скиток, -тка, *m. dim.* s. Скит.
Скіга, *m. K.* s. Скига.
Скізлати, *v. a.* (гроші) aufbringen.
Скік, *gen.* скоку, *m.* s. Скок.
Скік, скікіць, *int.* s. Скакіць.
Скікнути, *v. n.* hüpfen, springen.
Скілечки, нї скілечки, *Пр.* VI. 548. nicht das wenigste.
Скільки, скілько, *adv.* wie viel? so viel; о скілько in wiefern, insofern.
Скількість, -ости, *f.* Quantität, *f.* Betrag, *m. Ил.* [= Кільканайцять.
Скільконацять, (-надцять), *num.*
Скількось, *num.* einige, etliche, s. Кілька.
Скількость, *f. B.* s. Скількість.
Скільчити, *v. a.* keimen lassen, — ся, keimen.
Скін, *gen.* скону, *m.* Ende des Lebens, letzter Hauch, Todeskampf, *m.*
Скінити ся, *K. ПС.* CXLVI. s. Скінчити ся. [gang, *m. K. Св.*
Скінча, *f.* Ende, *n.* Ausgang, Unter-
Скінчане, *n.* s. d. v.
Скінчити, *v. a.* s. Закінчити; — ся

sich endigen; verscheiden, sterben.

Скіп, *gen.* скóпа; *m.* Schöps, Hammel, *m.*; Beschnittener, *m.*

Скіплинá, *f.* Erntearbeit für jeden 9-ten od. 10-ten Garben, *f.*

Скіпщина, *f.* schockweise Theilung des Ertrages vom Getreide, geerntet auf dem Acker des éinen Eigenthümers; 2) Vertrag dabei, *Pa.* I. 372.

Скіра, *f.* Haut, *f.* Fell, *n.*; Leder, *n.*

Скірен, *a.* s. Скóрний, *Oc.* (61) III. 23.

Скірúстий, *a.* häutig.

Скірний, *a.* s. Скірняний; *sbst. pl.* скірнї = чóботи, *B. Гол.* III. 422.

Скірниця, *f.* s. Ремéнниця.

Скіроїда салогýó, *m.* Speckkäfer, *m.* (Dermestes lardarius).

Скіс, *m.* на скіс, schräg, schief, überecks.

Скісний, *a.* schräge, schief, abschüssig, abhängig; *adv.* -но.

Скісніл ий, *a. Ог.* s. Скостенілий.

Скісóк, -ска, *m.* Ueberbleibsel von einer Sense als Rasirmesser gebraucht.

Скіт, *gen.* скóту, *m. У.* Vieh, *n.*

Скітний, *a.* des Viehes, Vieh-; скітнá, *f.* (sc. дорóга) Weg fürs Vieh.

Скітник, *m. Фр.* Schindanger, *m.*

Скітня, *f.* Weg für das Vieh.

Скітувáти, *v. a.* kitten.

Скіць, *int*, spring! hop!

Скічити, *v. n.* winseln.

Скічка, *f.* Frosch, *m.*

Скічнáти, *v. n.* stumpfsinnig sein.

Скічність, -ости *f.* Abschüssigkeit, *f.*

Склад, *m.* Niederlage, *f.* Depot, Vorrathshaus, *n.*; 2) zwei übereinander gelegte Erdschollen (beim Ackern); 3) Complexion, Gruppe, *f.* (in d. Mathem.); 4) Zusammenhang, *m.* Ordnung, *f.*; 5) Sylbe, *f.*; 6) Takt, *m.*

Складáємий, *a.* der (die, das) zusammenzulegende; 2) der zu addierende; складáяме (числó) *K.* Addend, Posten, *m.*

Склáдане, складуване, *n.* Zusammenlegen, Niederlegen; *n*; 2) *Кн. К.* Addieren, *n.* Addition, *f.*

Склáданик, *m.* Einlegemesser, Taschenmesser, *n.*

Складáти, *v. a.* zusammenlegen, niederlegen, zusammenbringen, zusammenschiessen щось; — на когó auf jmdn wälzen (die Schuld &); — ся з чимó zusammengelegt sein, bestehen aus etw.; — ся на когó, (на Бóга &), *Зг.* sich verlassen, bauen auf jmdn; b) — ся (на когó, на що) zusammenschiessen.

Складáч, *m.* Setzer, *m.* (in d. Buchdr.) *Фр.*

Склáдина, *f.* Bestandtheil, *m.*; 2) [Falte, *f. Фр.*

Складівня, *f.* Ablage, Niederlage, *f.*

Складка, *f.* Collecte, Sammlung, Beisteuer, *f.* Beitrag, *m*; 2) Falte, *f. Ие.*; 3) складка-нісенітниця, *Ие.* albernes Hirngespinnst, Erdichtung, *f.*

Склáдний, *a.* zusammenpassend, -stimmend, harmonisch; symmetrisch; 2) geschickt, anstellig; 3) compliciert, *Под. р. хв.* 87. *adv.* -но, zusammenpassend, harmonisch; symmetrisch; 2) geschickt.

Склáдник, *m.* Element, *n.*; 2) Theilsumme, *f.*

Склáдниця, *f.* Portefeuille, *n. ОП.*

Складничий, *a.* organisch, *Фр.*

Склáдність, -ости, *f.* schicklicher, passender Zusammenhang, Uebereinstimmung, Harmonie, *f.*; 2) Taktik, *f. Пар.*; 3) Anstelligkeit, *f.*; 4) Compliciertheit, *f. Под. р. хв.* 87. *Др.*

Склáдня, *f.* Zusammensetzung, *f. B.*; Syntaxis, *f.*; 2) s. Клáдня, *Гол.* III. 518.

Складовий, *a.* Bestand; 2) syllabisch, *Бор.*; *sbst.* складовé, *n.* Lagergeld, *n.* Lagerzins, *m.*

Складóвиско, *n.* Lager, *n.* Niederlage, *f.*

Склáдувати, *v. a.* s. Складáти; *K.* addieren.

Складýн, *m.* Auslader, *m. Пар.*

Складчáстий, (-чáтий), *a.* faltig, zusammenlegbar, *Пол.*

Склáдчик, *m.* Schriftsetzer, *m. Пар.*

Склáдчина, *f.* s. Склáдка, *T.*

Склáсти, *v. a.* s. Складáти, Зложити; — цінý чомýсь den Preis von etw. angeben, etw. schätzen wissen; — ся sich ereignen; gereichen, — дóбре gut ausfallen.

Склезь, -зи, *f.* steile Felswand.

Склезь, *adv.* — говóрит er spricht (absichtlich) so, dass man ihn nicht versteht (*Фр.*); 2) на — durch u. durch, *Гл.* I. 255.

Склеїти, *v. a.* zusammenleimen.

Склемезáйти, *v. a.* zusammenstellen, -fügen; mit Mühe hervorbringen, zu Stande bringen, *Фр.*

Склен, -у, *m.* Abhang, *m.* Berglehne, *f. Шар.*

Скленний бог, *P.* I. 74. любíв

склепнóго бóга brachte gern dem Bacchus Opfer, berauschte sich gern, = скля́нний.

Склеп, -у, *m.* Gewölbe, *n.* Laden; Keller, *m.*; 2) Vorrichtung aus Weidengeflecht zum Fischfang, *B.*

Склепáр, *m.* Händler, *m.*

Склепи́ти, (-плю,-пиш), *v.a.* wölben, umwölben, überwölben; — ся sich zusammenschliessen, -pressen, -drücken устá *C.* I. 5; бчи.

Склепíнє, *n.* Wölbung, *f.*

Склéпленє, *n.* s. d. v.

Склéпник, *m.* Hausierer, *m.* (*Бор.*).

Склепня́, *f.* *B.* Wölbung, *f.*

Скепувáти, *v. a.* — склеп eine Wölbung im Gewölbe mauern.

Склéпшити ся, sich treffen, sich ereignen, *Ос.* (62) X.

Склéний, (-éсьний-), *a.* schräge, schief, *Фр.* -а дорóга auf eine Seite geneigt. [neigen.

Склесювáти, *v. a.* auf eine Seite

Склéцьок, *m.* (abgehauener) Span, *Піс.* [trina), *B.*

Скля́вок, *m.* Glasschnecke, *f.* (Vi-

Скляви́ти, *v.n.* glitschen, gleiten, *Ст.*

Скляви́ний, *a.* *Ч.* IV. 118. s. Слизький.

Скляву́ти, *v. n.* verschwinden, *Піс.*

Скляк, *m.* Zusammenrufen, *n*; 2) *K.* I. 280. ein aufgehängter Kessel, welcher zur Zeit der Гайдамáччина wie eine Glocke angeschlagen wurde, um die Leute zusammenzurufen.

Скляка́нчик, (-áньч-), *Bein.* der Glocke: Zusammenrufer, *m.* *K.*; kleine Glocke, *Кв.* I. 241. [— ся sich —.

Скля́кáти, *v. a.* zusammenrufen; —

Скляка́ч, *m.* Herold, *m.* *Кл.*

Скля́кнути ся, s. Скляка́ти ся.

Скляна́ти, *v. a.* s. Кля́сти.

Скляну́ти, *v. a.* зýбн fest zusammendrücken. [кувáти, поклянцювáти.

Скляцювáти, *v. a.* s. Поклян-

Скля́ти ся, glitzern. [(Vitrea), *B.*

Скля́вка, *f.* Glasartige Lochmuschel,

Скля́н, *gen.* склóну, *m.* Abhang, *m.* Berglehne, *f.* *Шар.*; 2) Trieb, *m.* Neigung, *f.*

Скля́нний, *a.* geneigt; günstig; 2) demüthig, freundlich, freundschaftlich, (*Фр.*); *adv.* -нне, *Гол.* III. 341. geneigt, wohlwollend; -нно, mit Verbeugung, *Фр.*

Скля́нти́ти, *v. a.* s. Склятáти.

Скля́тáти, *v. a.* zusammenfügen, ausführen, ausrichten; erwerben, sparen.

Скля́ти, *v. n.* *H.* 138. s. Скиглáти.

Скля́ти ся, schimmern, flimmern, *Фр.*

Скля́щити, *v. a.* eigtl. mittels Zangen festhalten, verbinden, vereinigen, *B.*

Скло, *n.* Glas, *n.*; Glasgeschirr, *n.*

Склоко́чений, *a.* verfilzt, *Пол.*

Скло́ненє, *n.* Neigung, Biegung, Declination, *f.* [gen; declinieren; bestimmen.

Склони́ти, -ня́ти, *v. a.* neigen, bie-

Скло́нний, *a.* *ГШ.* mobil, die Motion habend, flectirt; 2) geneigt.

Скло́нність, -ости, *f.* Neigung, Geneigtheit, *f.* Hang, *m.*

Склопотáти, *v. a.* s. Клопотáти.

Склочи́на, *f.* Filz, *m.*

Скло́чити ся, sich verfilzen, *B.*

Склуо́чений, *a* zusammengeballt.

Скля́ний, *a.* *B.* verwickelt, verwirrt. [wirren.

Скля́кати, *v. a.* verwickeln, ver-

Скля́чи́ти, (= пекл-), *v. a.* *Кв.* I. 255 ausschliessen.

Склякнути, *v. n.* и. склякáти ся, steif, starr werden, ру́ки від зи́мна.

Скляни́й, (-янний), *a.* gläsern, aus Glas, Glas-. [siae), *B.*

Скля́ники, *pl.* Glasflügler, *pl.* (Se-

Скляни́чина, *f.* *coll.* Glasscherben, *pl.*

Скля́нка, *f.* Glas, Trinkglas, *n.* Flasche, *f.*; 2) Glasscherbe, *f.* *Зак.*

Скляни́ця, *f.* grosses Glas od. Flasche. [2) Glasscherbe, *f.*

Скляни́чина, *f.* *dim.* s. Скля́нка;

Скляп, *m.* Holzstück beim Spiele gleichen Namens, *Ч.* III. 98.

Скляр, *m.* Glaser, *m.*

Скмі́ти́ти, *v. a.* s. Покмі́гнути.

Скна́ра, *f.* Geizhals, Knicker, *m.*

Скна́рость, -ости, *f.* Geiz, *m.* Knikkerei, *f.* *Кв.* 43.

Скнин, *m.asl.K.П:* CV. Ungeziefer, *n.*

Скні́ти, *v. n.* *OH.* *Ру.* +*H.* sich abgrämen, im Schmerz vergehen душéю; в неволї, s. Марні́ти, Ни́діти.

Скоба́, *d.* скóбка, *f.* Anwurf, Haken an der Thür, *m.*

Скóбель, *gen.* -бля, *m.* Riegelha-

ken, *m.*; 2) Beschneidehobel, *m.* *Пар.*
Скобе́льок, -лька, *m.* Schabeisen, *m.*
Скóбзалка, *f.* Gleitbahn, Glitschbahn, *f.* *Зак.*
Скóбзáти ся, gleiten, *Не.*
Скобзуни́й, *pl.* *Ст.* Schlittschuhe, *pl.*
Скобилкувáти ся, (von Pferden) störrig werden. [zelig, empfindsam.
Скобітли́вий, (Скоботл-), *a.* kit-
Скóбка, *f.* s. Скобá; скóбки́, *pl.* в — чесáти ся *Ч.* VII. 412. Art Haarschneiden: horizontal über den Augenbrauen zugeschnitten, an den Schläfen u. auf den Hinterkopfe lang gelassen.
Скóблик, *m.* *B.* s. Ковóлик, Кобе́ль.
Скоблúти, *v. a.* abschaben, abschälen; radieren, *B.* *Фр.* [Böttcher.
Скóблиця, *f.* rundes Schabeisen der
Скóблička, *f.* Art Raspel, Feile (zum Polieren &). [kitzeln.
Скоботáти, (-бóчу, -бóчеш), *v. a.*
Скобóта, *f.* *pl.* скóботи, Kitzel, *m.*
Сковéрнене, *n.* Umlenkung, *f.* *Пар.*
Сковернýти, *v. a.* umlenken, hinlenken, *Пар.*
Скóвзалка, *f.* s. Скóбзалка, *Ч.* III. 4.
Скóвзати ся, s. Хóвзати ся.
Сковзáти, *v. n.* *M.* III. 40 sich schlingen. [скóвзко, s. Хóвзко.
Сковзки́й, *a.* s. Ховзки́й; *adv.*
Сковúйзнути, *v. n.* crepieren, *Фр.*
Сковúчане, *n.* Geheul, Gewinsel, *n.*
Сковичáти, *v. n.* heulen, winseln.
Скóвка, *dim.* скóвочка, *f.* eiserner Reif, eiserne Zwinge, Beschlag, *m.*
Сковорíт, (-óг), *gen.* -póгу, *m.* Wendung, Umlenkung, *f.* *Пар.* Richtung, *f.* *Га.* I. 255.
Сковорóда, *dim.* -родка *f.* Pfanne *f.*
Сковородíвка, *f.* Napfschnecke, *f.* (Patella), *B.*
Скóворот, *m.* Richtung, *f.* *Пар.*
Сковя́знути, *v. n.* s. Заковя́знути (*Фр.*).
Скоголи́ти, *v. n.* s. Скигли́ти.
Сковáчити ся, (von Mädchen) verführt werden. [Сказúти ся.
Сказúти ся, *Ос.* (61) VII. 119 s.
Скоїти, *v. a.* щось etw. (Böses) anstellen; — ся sich treffen, sich ereignen, *III.* I. 175. [*B.* *Др.* *c.* 386.
Скóйка, *f.* Flussmuschel, *f.* (Unio),
Скок, *m.* Sprung, *m.* Hüpfen, *n.* *pl.* скóки, springende Wellen, *B.*
Скок! *int.* = Гоп! Скíць! *H.* 52.
Скóка, *f.* Frosch, *m.* (Rana), *B.*
Скóкнути, *v. n.* springen, herabspringen.
Скоковúй, *a.* Sprung-, *B.* -á кість, Sprungbein, *n.* (astragalus).
Скокóшити ся, sich aufblähen.
Сколатáти, *v. a.* niederwerfen, -schütteln.
Сколихнýти ся, wanken.
Сколíнчити ся, сколінковатíти, *v. n.* an den Füssen lahm werden, *B.*
Сколíти, *v. n.* crepieren, sterben.
Скóлка, *f.* *Ст.* s. Скóрка, Искорка.
Сколóбити, *v. a* jmdm mit harten Worten zusetzen, quälen, (*Фр.*).
Сколóзрий, *a.* frühreif, *B.*
Сколопéндра щипáюча, *f.* Bandassel, *f.* (Scolopendra forficata); 2) — ядовúта, grosse Bandassel, (Sc. morsitans). [wecken.
Сколоскáти, (-лóшкати), *v. a.*
Скóлотень, -тени, *f.* s. Маслúнка.
Сколóти, *v. a.* niederstechen, -stossen; spalten; — ся sich spalten, springen.
Сколóтини, *pl.* trüb gemachte Flüssigkeit, trüb geschütteltes Getränk, Fusel, *n.* Satz, *m.* *Кв.* II. 117. *Ф.*; 2) s. Маслúнка, *B.*
Сколотúти, *v. a.* mischen, schütteln.
Сколóтчиний, *a.* -кулíш, auf сколóтини gekocht. [dieren.
Скомандувáти, *v. a.* comman-
Скóмóрия, скýмóрия, *f.* Makrele, *f.* (Scomber scombrus), *B.*
Скомúрда, *f.* s. Бáнуш.
Скомнúця, *f.* s. Скамнúця, *Ч.* V. 768.
Скомпонувáти, *v. a.* componieren, dichten, verfassen. [filzen, *B.*
Скомшúти ся, *Ко.* 70. sich ver-
Скон, = конéць, *B.* з-по-кон-вікá = seit uralter Zeit; не мáю скон, total bin ich nicht im Stande.
Скóнане, *n.* Agonie, *f.* Verscheiden, *n.* die letzten Züge.
Сконáти, *v. n.* verscheiden, sterben.
Сконéць, *g.* скінця́, *m.* Ende, *n.* -рікú Mündung, *f.* *Ос.* (62) V. 101.
Скопозúти, *v. a.* peinigen, quälen.
Скоп, сконéць, *m.* s. Барáн.
Скопонáдити, *v. a.* когóсь jmdn dh langes Zureden bewegen, bereden,

verleiten; — ся sich verleiten lassen, Lust zu etw. bekommen.

Скопá, *f.* *Мах.* II. 42. Fischgeier, *m.*

Скопáти, *v. a.* abgraben, zusammengraben, durch Graben locker machen; * etw. übel zurichten mit den Füssen; — в сéбе кóвдру die Bettdecke mit den Füssen hinwegstossen (bei unruhigem Schlafe). [entjungfern.

Скопелáчити, *v.a.* s. Звінчáти; 2)

I. Скопéць, *gen.* скінця́, *m.* *dim.* s. Скоп.

II. Скопéць, (-ец), *g.* скінця́, *m.* Melkkübel, *m.*; sonst kleineres Gefäss.

Скопилáти, *v. a.* krümmen, hängen lassen -ніс *А-Г.* 166; — ся, sich verführen lassen (v. Mädchen).

Скопитáр, *m.* Art Arzenei.

Скóпити, *v. a.* castrieren.

Скопúчити ся, sich anhäufen, *Зг.*

Скопкóвий, *a.* -червóнець *Мах.* zusammengescharrt, erspart.

Скóпщина, *f.* s. Скіпщина.

Скопювáти, *v. a.* *Зап.* I. 299. niederstechen.

Скóра, *f.* s. Скіра.

Скорó, *m.* скóрба, *f.* *ВБ.* Kummer, Gram, *m.*

Скорóинá, скорбúня, *f.* s. d. v. *Пар.*

Скорбíти, *v. n.* traurig, betrübt sein, trauern, sich grämen, sich abhärmen, *К.*

Скóрбний, *a.* s. Скорóтний.

Скорóтá, *f.* Kummer, Gram, *m.* Trauer, *f.* Mühsal, *n.* *К.*

Скорóтнéнько, *adv.* sehr trübe, sehr traurig, *М.* III. 91.

Скорóтний, *a.* traurig, betrübt, niedergeschlagen, *Піс.*

Скорóувáти, *v.n.Ме.*57. betrübt, bekümmert sein, sich grämen, sich härmen.

Скóреи, *a.* s. Скóрий, *Н.* 2. *Ст.*

Скóрий, *a.* schnell, behend, flink, eilig.

Скорúка, *dim.* -úнка, *f.* Brotrinde, *f.*

Скористáти, *v. a.* s. Користáти.

Скорúстий, *a.* schnellsegelnd, *К.*

Скорúти, *v.n.* eilen, schneller gehen; — на ногóсь jmdn zur Eile antreiben.

Скорíйш. (-ше), *adv.* *comp.* schneller, rascher; eher, lieber.

Скóрість, -ости, *f.* Schnelligkeit, Geschwindigkeit, *f.* в скóрости in Bälde, bald.

Скорлáт, *m.* Bindriemen, *m.Га.*I.255.

Скорлупáстий, *a.* schalig, *Пол.*

Скорлýпка, *f.* Schale, *f.* -слимáча Schneckengehäuse, *n.*

Скорлупковáтий, (-повáтий), *a.* rindenförmig, *Пол.* [fertig.

Скóрний, *a.* *Н.* 123. klug, listig,

Скорнятти, *v. a.* wecken, aufwekken; treiben, *Ф.*

Скóроб. *m.* Korbmuschel, *f.* (Corbis), *B.*

Скоробíжний, *a.* schnell laufend, flink. [käfer, *m.* (Ocypus), *B.*

Скоробíжник, *m.* Schnell-, Raub-

Скоровíз, *gen.* -óза, *m.* Eilwagen, *m.* *Пар.* [depfanne, *f.*

Скоровóда, *f.* s. Сковорóда, Sie-

Скорóда, *f.* скородник, *m.* Art Pflze, *B.* Carex digitata, *Піс.* [ken.

Скорóдити, (-джу, -диш). *v.a.* har-

Скороздрюбкий, *a.* -овéс, frühreif, früh.

Скорóздря, *f.* früher Hafer.

Скороздрявий, *a.* s. d. f.

Скорóзрий, *a.* früh reifend, frühreif, frühzeitig.

Скорозрúмий, *a.* s. d. v.

Скорозрíст (підсніжник), *m.* Schneeglöckchen, *n.* (Galanthus nivalis).

Скóром, *m.* скóрома, *f.* etwas fettes, fette Speise; Milch, *f.* Milchspeise, *f.*

Скорóмина, *f.* Speise die an einem Fasttage zu essen verboten ist (als: Fleisch od. Milchspeise).

Скорóмити, (-маю, -миш), *v. a.* стрáну befetten; — ся eine Fleisch — od. Milchspeise (am Fasttage) essen.

Скорóмний, *a.* (стрáва) befettet; 2) spärlich, sparsam, *Пар.* *adv.* -но, fett; 2) spärlich, sparsam. [nicht hält.

Скорóмник, *m.* der das Fasten

Скорóнний. *a.* s. Вúсочний.

Скоронóгий, *a.* schnellfüssig.

Скоронáдити, *v. n.* sich übereilen, sich überstürzen, *Зар.* [*МІІІ.*

Скоронáдний, *a.* -а ногá schnell,

Скорóпись, -писи, *f.* Stenographie, Schnellschrift, *f.* *Пар.*

Скоропúсець, -сця, *m.* Geschwindschreiber, Schnellschreiber, Stenograph, *m.*

Скороплáвний, *a.* -корабéль, Schnellsegler, *m.* [lich, schnell.

Скоропостúжно, *adv.* *Не.* plötz-

Скоропýха, *f.* Schalthier, *n.* (Con-

chylium), *B.* [bend, *Кл.*
Скоросмéртний, *a.* früh hinster-
Скороспíлий, *a.* frühreif, frühzeitig.
Скороспíлка, *f.* (весняна́), Frühlings- Knotenblume, *f.* (Leucoium vernum). [Zündnadelgewehr, *n.*
Скорострíлка, *f.* Repetiergewehr,
Скоротéчний, *a.* schnell fliessend, schnell sich verbreitend.
Скоротúна, *f.* Abkürzung, *f.* *Пар.*
Скоротúти, -рóчувати, *v. a.* kürzen, abkürzen. [sehr schnell.
Скорохвáтом, *adv.* *Кв.* rasch,
Скорохвáцкий, *a.* schnell greifend, *Кв.* II. 213; rasch, flink; wacker, brav.
Скорохíд, *gen.* óда, скорохóд, *m.* Läufer, Eilbote, *m.*; *P.* II. 82. in der Fabel: der schnell geht; *Py.* schnellfüssig.
Скорохóдець, -дця, *m.* *K.* Läufer, *m.*
Скорохóди, *pl.* чóботи — Siebenmeilenstiefel, *pl.* *Cm.* [pendium, *n.*
Скорóчене, *n.* Abkürzung, *f.* Com-
Скóрпати, *v. a.* zusammenscharren, -sammeln.
Скóрпій, *m.* европéйский, Scorpion, *m.* (Scorpio europaeus); -чóрний (S. afer).
Скорпíйчик книжний, *m.* Bücherscorpion, *m.* (Chelifer cancroides).
Скóрпіон, *m.* Scorpion, *m.* *Ф.*
Скортáти, *v. a.* mit Mühe zusammenbringen, *Гол.*
Скортíти, *v. n.* *gew. impers.* скортíло мене, & ich bekam Lust, das Verlangen. [hart werden; s. d. f.
Скорýжити ся, sich runzeln und
Скорупíти, *v. n.* krustig, dürr werden.
Скорýпішний, *a.* -а земля́, скорýпіш, *f.* sich leicht mit einer Kruste überziehend.
Скорýх, *m.* скорýха, *f.* Gemeiner Vogelbeerbaum, (Sorbus aucuparia), s. Рябина; 2) s. Крушина́.
Скóрчити, *v. a.* zusammenziehen; — ся sich zusammenziehen, zusammenschrumpfen.
Скóса, *adv.* schief, schielend, scheel.
Скóсий, *a.* schief, schräg.
Скосúрний, *a.* *M.* „*H.*" 164?
Скосúстий, *a.* schief, *B.*
Скосúти, *v. a.* abmähen.
Скосúти ся, *M.* III. 66 schiefe Lage bekommen; 2) *Oc.* (61) VI. 30 verrückt werden.
Скосíвка, *f.* dreieckiges Handtuch.
Скосóватий, *a.* schief; *adv.* -то, schief. [sel von abgenutzter Sense.
Скóсок, *m.* s. Скісок, Ueberbleib-
Скосокýтний, *a.* schiefwinklig.
Скóсом, *adv.* schief. [Закостенíти.
Скостенíти, *v. n.* s. Закостенíти,
Скот, *m.* Vieh, Hausvieh, *n.*
Скóта, *f.* Höhle, Lagerstätte, *f.* Bau, *m.* *Oc.* (61) VI. 163. *Зак.*
Скотáр, *m.* Hirt, Viehzüchter, *m.*
Скотáрити, *v. a.* das Vieh weiden (im Gebirge, in den Sennen), Viehhüter sein.
Скотáрка, *dim.* -тáрочка, *f.* Rinderhirtin, Sennerin, *f.* Kuhmädchen, *n.*
Скотáрский, *a.* Hirten, Viehzucht-.
Скотáрство, *n.* Viehzucht, *f.*
Скотенíти, *v. n.* zum Vieh herabsinken, *ОБ.* *ВБ.*
Скотúна, *f.* Vieh, *n.*; Bestie, *f.*
Скотúти, скóчувати, *v. a.* herunter-, hinabwälzen.
Скотúчити, *v. a.* d. Vieh weiden.
Скотопáс, *m.* Viehhirt, *m.*
Скóтство, *n.* *K.* viehisches Wesen, vieh. Leben.
Скотú, *gen.* -яти, *n.* *У.* s. Скот.
Скóцень, -цня, *m.* s. Вúскоцень, Klanglein, *m.*
Скоцюрóити ся. s. Скýлити ся.
Скóчки, *pl.* Gemeines Hauslauch, (Sempervivum tectorum), *Піс.*
Скóчком-óбчком, *adv.* *Га.* I. 114. von e. Art Körperbewegung bei der Гаїнка.
I. Скóчувати, *v. a.* s. Скотúти.
II. Скочувáти ся, einziehen, übersiedeln.
Скошáтий, *a.* = скотéний.
Скоштувáти, *v. a.* s Покýшати.
Скоштýнок, -нку, *m.* *H.* 237. Kosten, Schmecken, *n.* [Закостенíти.
Скощанíти, *v. n.* *У.* s. Скостенíти.
Скрáпок, -пку, *m.* Abschnitzsel, *n.*
Скрáглї, *pl.* s. Крáглї, Крýглї.
Скрáжка, (скря-), *f.* Flussmuschel, (Teichm-), *f.* (Unio), *B.*
Скрáклї, *pl.* hölzerne Stäbchen beim Spiele gleichen Namens, *Ч.* III. 97. s. Крýглї; 2) Werkstück zum Verbinden

zweier Deichsel.

Скрамниця, *f.* s. Скамниця, *Ч.* V. 777.

Скранєвий, *a.* Schläfen-, *B.*

Скраниця, *f.* Schläfenbein, *n.*

Скрань, *f.* s. Висок I. *Ф.*

Скран, *m.* s. Окап.

Скрасити, скрашати, (скрашую, -шуєш), *v. a.* schön machen, verschönern, zieren, *Кч.* 39.

Скрáяти, скрéщати, *v. a.* Скроїти.

Скребáчка, *f.* Werkzeug zum Schaben.

Скрéбанни, *pl.* Werg, *n.*

Скрéбати, *v. a.* striegeln.

Скрéбло, *n.* Striegel, *f.* s. Згрéбло.

Скрéбсти, скрéбти, *v. a.* kratzen, *Фр.*

Скребтáльний, *a. Пол.* leicht zu schaben.

Скребтáти, *v. a.* abschaben.

Скреганчáти, *v. n.* wimmern, leise weinen, *Фр.*

Скрегінцати, *v. n.* schrill knistern, *Фр.* -зубáми mit den Zähnen knirschen.

Скрéгіт, *gen.* -оту, *m.* Knirschen, *n.*

Скрегітáйний, *a.* kreischend; krächzend.

Скрегóтане, *n.* Knirschen; 2) Krächzen, *n.*

Скреготáти, (-гóчу, -óчеш), *v. n.* knirschen (mit den Zähnen); 2) vom Krächzen der Elster; 3) kreischen; schwatzen. [*Гр.*

Скрегочá, *adv. prtc.* s. Скреготáти,

Скрегýлець, *gen.* -гýльця, *m.* Sperber, *m.*

Скрейцати *v. n. Фр.* s. Скрегінцати.

Скрекéкати, *v. n.* schrill schreien (v. d. Elster). [Elster), *K.*

Скрéкот, *m.* schrilles Geschrei (der

Скрекотáти, *v. n.* schrill schreien; quacken (v. Frosch).

Скрекотýшка, *f. P.* II. 1. Fabelname des Frosches, s. d. v.

Скрéпа, *f.* Fuge, *f. Cm.* розійти ся на скрéпах aus den Fugen gehen.

Скрепиця, *f.* Fesseln, *pl. Ш.* I. 332.

Скрéпаний, *a.* vor Kälte erstarrt, *B.*

Скрептаниня, *f.* das Abschaben, Schälen. [von Kartoffeln &.

Скрептаниня, *n coll.* Abschabsel

Скрепотіти, *v. n.* s. Скрипіти.

Скрептáти, *v. a.* s. Скребáти.

Скресýти, скрéсла, *v. n.* ріка скрéсла das Eis ist gebrochen.

Скрéщувати ся, sich durchkreuzen, *Пол.* [beim Schreiben), +*B.*

Скриó, *m.* Knistern, *n.* (der Feder

Скриóтане, *n.* das Rascheln.

Скривáти, скрити, *v. a.* verbergen, verstecken; verhehlen, verheimlichen; 2) -дівчину, *Пс. Пр.* XI. 32. beim Kirchgange der Braut, dieselbe mit dem Frauenkopftuche bedecken, s. Накривáти; — ся, sich verbergen; dahinterstecken; 2) *Ч.* IV. 591. bedeckt sich waschen (von der Braut u. dem Bräutigam).

Скривдити, *v. a.* s. Кривдити.

Скривити, *v. a.* krümmen, krumm machen od. biegen; 2) * — комýсь jmdn betrügen, belügen, beirren, *K.* — ся sich krümmen, krumm werden; * ein verdriessliches Gesicht machen -на щось. [krummm gehen.

Скриволíти, (-вул-), *v. n.* lahm,

Скригиндзáти, скригинцáти, *v. n. Ф.* зубáми mit den Zähnen knirschen.

Скриготнýти, *v. n. B Ш.* s. Заскреготáти. [*m.* Sperber, *m.* (Astur nisus), *B.*

Скригýлець, (-гилець). *g.* -ýльця,

Скрижáль, *f.* Tafel, Gesetztafel, *f. Ш.* II. 140.

Скрижáлка, *f.* Honigwabe, *f.*

Скрижити, *v. a.* рýки, *Зап.* II. 396. verschränken.

Скрижувáти, *v. a.* kreuzen; 2) -зéрно, s. Скружляти. [scheibe, *f. B.*

Скрижíнка, *f.* (капýсти), Kraut-

Скрик, *m.* Aufschrei, *m. M.*

Скрикнути, *v. n.* aufschreien.

Скриниско, *n. aug.* s. Скриня.

Скринка, скриночка, *f. dim.* s. Скриня, Kästchen, *n.*; 2) скринка, Kasten für Häckselschneiden; 3) *pl.* скринки, Teichmuschel, *pl.* (Anodonta), *B.*

Скриньчáстий, *a.* kastenförmig.

Скриня, *f.* Kasten, *m.* Lade, *f.* Koffer, *m.*

Скриняр, *m.* Kastenmacher, *m.*

Скрип, *m.* das Knistern, черевики на скрипах Schuhe welche knistern; das Knarren; 2) — ґаний, Stoppelschwamm, -pilz, Stachelpilz, *m.* (Hydrum repandum).

Скрипавка, *f.* Rassel, Schnarre, *f.*

Скрипаль, *m. Ч.* IV. [illegible], Geiger, *m.*

Скрипáр, *m.* s. d. v.

Скрипе́й, *m.* Art Pilz, s. Скрипу́х.
Скри́пень, -пня, *m.* Schachtelhalm, *m.* (Equisetum). [am Webstuhl hängen.
Скрипи́цї, *pl.* Rollen worauf нити
I. Скрипи́ця, (-пли́ця), *f.* e. Art Fussfessel, *gew. pl.*; auch Handfesseln.
II. Скрипи́ця, *f.* С.І.220.s.Скри́пка.
Скрипі́й, *m.* s. Скри́пень.
Скрипі́ль, *m.* e. Art giftiger Pilz.
Скрипі́ти, *v. n.* knarren, knistern; knirschen.
Скрипі́чник, *m.Ф.*s.Скри́пник 1).
Скри́пка, *f.* auch *pl.* -ки, Geige, Violine, *f.* [*m. У.*
Скрипкогра́й, *m.* Geigenspieler,
Скрипли́вий, *a.* schnarrend, knarrend, knisternd.
Скри́пник, *m.* Geiger, Geigenspieler, *m.*; 2) Zimmerbock, *m.* (Lamia), *B.*
Скрипничéнько, *m.dim.*Geiger, *m.*
Скри́поленє, *n.* Geiedel, *n.*
Скрипоті́ти, *v. n.* s. Скрипі́ти.
Скри́почка, *f. dim.* s. Скри́пка.
Скри́пу-ри́пу, *int.* vom Knarren des Wagens u. dgl. [geschlachte.
Скрипу́га, *f.* alles Knarrende, Un-
Скрипу́ла, *c.* eigentl. Geiger, *m.* Geigerin, *f.* (verächtl.); * ти скрипу́ла! du alte Schachtel! *B.*
Скрипу́н велйкий, *m.* grosser Pappel-Bockkäfer, (Saperda Carcharias).
Скрипу́нь, *m.* Zimmerbock, *m.* (Lamia), *B.*
Скрипу́х, *m.* tödlicher Blätterschwamm, Mordschwamm, *m.* (Agaricus necator), *Вол.*
Скри́тець косма́тий, *m.* wollige Flachkrabbe, (Dorippe lanata).
Скри́ти, *v. a.* s. Скрива́ти.
Скри́тий, *a.* verborgen, versteckt; heimlich; — чоловік zurückhaltend, verschlossen.
Скри́тість, -ости, *f.* Verborgenheit, Verschlossenheit, Heimlichkeit, *f.* verschlossenes, zurückhaltendes Wesen.
Скри́тка, *f. КС.* (82) II. 427. s. Нóкритка.
Скри́тний, *a.* verborgen, geheim.
Скри́тно, скри́то *adv.* heimlich, *Кв.*
Скритозлоо́йвий, *a.* heimtückisch, *У.* [kel, *m.*
I. Скри́ток, -тку, *m.* Schlupfwin-
II. Скри́ток, -тка, *m.* Tastkäfer, *m.* (Pselaphus), *B.* [*pl.* (Cryptogamae).
Скритоцьвіті, *pl.* Nacktkeimer,
Скрича́ти ся, sich abschreien, *Пар.*
Скрипи́ти, *v. a.* zerknirschen, zermalmen, zerbröckeln.
Скрізь, *adv.* überall, allenthalben; 2) *praep.* u. *adv.* durch u. durch.
Скрізьний, *a.*allgegenwärtig; durch u. durch gehend, -вітер, Zugluft, *f. ОП.*; allgemein empfunden, fühlbar, *Св.*
Скрійнéнький, *a.* s. d. f.
Скрійний, *a. Фр.* niedrig, demüthig, scheinheilig. [Demuth, *f. Фр.*
Скрійність, -ости, *f.* Niedrigkeit,
Скріпа, *f. К.* Bestätigung, Vidimierung (durch Unterschrift), *f.*
Скріпи́ти, скрiпли́ти, *v.a.* festigen, befestigen, stark machen, stärken, kräftigen; — ся stark werden, sich fassen, s. erholen, -на сéрці *Кв.* I. 212. Muth
Скріпленє, *n.* Stärkung, *f.* [fassen.
Скріплений, *a.* geronnen.
Скріпну́ти, *v.n.*starr werden, (*Фр.*).
Скроботáти, *v.n.* schaben, kratzen.
Скроїти, скрáяти, -ювати, *v. a.* zuschneiden, abschneiden; — ся *impers.* -іло ся ему́ e. Streich spielen. [249.
Скромáдити, *v.a.*s. Струга́ти, *Кв.*I.
Скругли́ти, *v. a.* ringsum formen, rundmachen, zurunden, *К.*
Скругля́ти, *v. a. B.* s. Скружля́ти.
Скруженíти, *v. a.* s. Скружля́ти.
Скру́жки, скру́жлини, *pl.*Kalf, *n.* (v. Getreide).
Скружля́ти, *v.a.*s.Кружа́ти(збіже).
Скрупенíти, *v.n.*s. Крупи́чити ся.
Скрупíти, скрупнíти, *v. n.* grobkörnig werden, *К.* I. 319.
Скрут, *m.*Drehung, Windung; Krümmung, *f.* Einbug, *m.*; 2) das Umdrehen, Umkehren des Wagens; der Ort, wo man den Wagen umlenkt, на скру́гї, beim Umlenken; 3) Drehscheibe im Wagen, *f.*; 4) *Ф.* unzugängliche Felsenspitze; 5) * schwere, missliche Zeit, grosse Noth, verhängnissvolle, kritische Lage, Verlegenheit, Bedrängnis, Krisis, *f.*
Скру́та, *f.* s. Скрут 5) *АД.* II. 137. Drangsal, Ungemach, *n. Фр.*; 2) s. Закрутанина.
Скру́тель, (-іль), *m.* Windung, *f.* Ring, *m.* (der Schlange), *Фр.*; 2) s. Скру́гінь.

Скрутéлька, *f.* Art Jacke.

Скрутйлець, *gen.* -йльця, *m.* Knoten & auf dem Faden &.

Скрутйти, скрýчувати, *v. a.* zusammendrehen; wegdrehen, wegwenden; — карк, ґóлову das Genick, den Kopf brechen; — ся sich drehen, sich wenden; drehkrank werden (v. Schaf); *sich nicht zu helfen wissen; wahnsinnig, verrückt, rasend werden, *Кн.* 151; скрýтит ся тоóі, *P.* I. 167. du wirst was kriegen (im bösen Sinne); — на тóóі „du wirst das heisse Bad ausgiessen müssen", wirst am meisten betroffen.

Скрýтінь, (-ень), *m.* Rolle, *f.* тютюнý, óакунý Brief Tabak, *B.*

Скрутний, *a.* schwer, schwierig, peinlich; verzwickt, *M.* III. 43; *Фр.* — час Zeit des Dranges, harte Zeit, *T.*

Скрýтник, *m.* etw. zusammengerolltes, -gewickeltes; 2) — жáток, *m.* Streptopus amplexifolius.

Скрýтно, *adv.* misslich, schwer, drückend, precär. [schaffen; s. Скрутний.

Скрутнявий, *a.* *У.* nicht recht-

Скрутняво, *adv.* *У.* krumm, kreuz u. quer.

Скрутóк, *gen.* -утка́, *m.* s. Скрутіль.

Скрýх, *m.* s. Скорýх; 2) — чóрний, s. Крушинá.

Скрýха, *f.* Reue; Busse, *f.*; Gram, Kummer, *m.* Trübsal, *f.*

Скрýхнути, *v.n.* s. Скрушйти (*Фр.*).

Скрýцьок, *gen.* -ýцька, *m.* s. Скрутйлець. [(Vermetus), *B.*

Скручáнь, *m.* Wurmschnecke, *f.*

Скрушйти, *v. a.* zerknirschen, zermalmen, zerbrechen, zertrümmern, zerbröckeln; — ся zerbrechen (*v. n.*); *sich betrüben, s. grämen; ein zerknirschtes Herz haben, Reue empfinden.

Скрушíти, скрýхнути, *v. n.* mürbe werden; *demüthig werden, demüthige Miene zeigen. [s. Скроботáти

Скряóати, *v. a.* schaben, kratzen;

Скряóотýшка, *f.* *P.* II. 1. Fabelname der Maus, s. d. v. [I. 388.

Скряга, *m.* Knicker, Geizhals, *m.* *Ш.*

Скýбанка, *f.* Charpie, *f.*

Скýбати, скýбети, скýбнути, *v. a.* zupfen, rupfen; zerren; * — когó prellen.

Скýбель, -бля, *m.* s. Скобель.

Скубéнт, *m.* vom bestechlichen Beamten, Erpresser, *m.* (скýбнути).

Скубíне, *n.* s. Скýблене.

Скубóка, *f.* s. d. f. *Кв.* I. 156.

Скýблене, скýбане, *n.* Zupfen, Rupfen, *n.* * Erpressen, *n.*

Скýблик, *m.* gröberer Hobel.

Скувáти, *v. a.* zusammenhämmern, -schlagen; fesseln.

Скýгний, *a.* leidig, *Пар.*

Скугнíти, *v. n.* grunzen, *B.*

Скудéлина, *f.* *K.* irdenes Gefäss, Scherbe, *f.*

Скудйти, *v. a.* sparen, *Пар.*

Скудний, *a.* spärlich, karg, *M.* III. 112.

Скудóвчити, *v. a.* vefilzen.

Скудрявіти, *v.n.* geringelte, krause Haare bekommen, kraus werden.

Скуёвдити, (скуйóвдити), *v. a.* *Ко.* 238. zerknittern, verfilzen; * anstellen, anrichten, *Кн.*

Скýка, *f.* Langeweile, *f.* Ueberdruss, *m.*

Скуль, *adv.* von woher?

Скýла, *f.* Abscess, *m.* Geschwür, *n.* Fistel, *f.*; *pl.* скýли, Scropheln, *pl.*

Скýльóа, *f.* s. Кульóáóа.

Скýлити, *v. n.* winseln, (*Ф.*).

Скýлити ся, sich niederbeugen, -bücken. [*f.* (Glomeris pustulata).

Скýлиця звичáйна, *f.* Kugelassel,

Скулйти, *v.n.* winseln, s. Скавулйти.

Скулóвий, *a.* -а кість Wangenbein, *n.* *Вах.*

Скулоóкий, *a.* schief, *Kol.* II. 101.

Скýмбрия, (скóм-), *f.* *Не. Пр.* XI. 1. 120. Makrele, *f.* (Scomber scombrus).

Скупдýшити, *v.a.* tüchtig abarbei-

Скуп, *m.* s. Óкуп. [ten, prügeln.

Скупáний, *a.* s. Скупий.

Скупавíти, *v. a.* *Ч.* III. 201. für's Кýпалофест bereiten, zurichten.

Скупáр, *m.* Geizhals, *m.*

Скупáрити, *v. n.* geizen.

Скупáти, *v. a.* s. Купáти.

Скупердяга, *m.* Knauser, Geizhals, *m.* *А Г.* 161.

Скупéць, -пця, *m.* s. Скупáр.

Скупий, *a.* geizig.

Скýпина, *f.* Partie, Masse, *f.* *Пол.*; 2) — нéрнів, Nervengewebe, *n.*

Скупйнда, *c.* s. Скупáр.

I. Скупйти, *v. n.* u. — ся, geizen, geizig sein.

II. Скупити, скупляти, *v. a.* zusammen-, anhäufen, zusammenbringen, -rotten, vereinigen; gruppieren; — ся sich in Haufen zusammensammeln, sich zusammenrotten, sich vereinigen.

III. Скупити, скупóвувати, *v. a.* zusammenkaufen; 2) скупити = викупити. [*ОП.* Rotte, *f. К.*

Скýпище, *n.* Haufe, *m.* Masse, *f.*

Скýпленє, *n.* Gruppe, Verbindung, *f.*

Скýпленцї, *pl.* Gehäuftblütige, *pl.* (Aggregatae).

Скупляти, *v.a* s. Скупити II. (*Фр.*).

Скýпниця, *f.* Trödlerin, *f.*; 2) Marktplatz, *m.* (*Фр.*).

Скýпність, -ости, *f.* Aggregation, *f.*

Скуповáтий, *a.* geizig, knickerig, *Не. Біл.*

Скупóша, *c.* s. Скупáр. [serei, *f.*

Скýпощі, *pl. Н.* 91. Geiz, *m.* Knau-

Скупувáти ся, *Ф.*s. Скупити ся I.

Скупýля, *f.* geiziges Weib.

Скупýн, *m.* Geizhals, *m.*

I. Скýпчити ся, *М.* II. 188. sich in Haufen ansammeln. [abmachen.

II. Скýпчити, *v. a. У.* Kaufgeschäft

Скýпщик, *m. Нод.* Aufkäufer, *m.*

Скупяга, *m.* Geizhals, *m.*

Скупяр, *m.*s. Скупáр, *В.* [s. Скýрати.

Скýрати, *v. a.* gewinnen, kriegen,

Скýрвий, *a.* von der Hure, -сни Hurensohn, -Kind.

Скýрвити ся, e. Hure werden.

Скýргати, *v. a.* ausrichten, den Zweck erreichen, *В.* s. Скýрати.

Скус, *m. В.* Geschmack, *m.* Appetit, *m.*

I. Скýса, *d.* скýска *f.*s. Поцýса, Anbiss, *m.* Köder, *m. Нар.*

II. Скýса, *f.* Keuchhusten, *m. В.*

Скусúтель, *m.* Verführer, Versucher, *m. Не.*

Скусúти, *v. a.* verführen, versuchen.

Скусівник, *m.* Arnica montana, Berg-Wohlverlei, *В.* [s. künstlich.

Скусенéько. *adv. Кв.*sehr geschickt,

Скýсний, (-сни-), *a.* schmackhaft, wohlschmeckend, geniessbar; 2) künstlich, kunstfertig, *Кв.* I. 125; geschickt, С. II. 61; *adv.* скýсно — —.

Скýсом, *adv.* künstlich.

Скýсса, *f.* Convulsion, *f. Нар.*

Скутáти, *v. a.* zu Wege bringen, ausführen; — ся eine Rechnung, e. Geldangelegenheit ins Reine bringen, *Ф.*

Скутéчний, *a.* s. Скутóчний, *Зік.*

Скýток, -тку, *m.*Wirkung. *f.* Effekt, *m.*Success, *m.*Resultat, *n.* [voll, wirksam.

Скутóчний, *a.* wirkend, wirkungs-

Скутóчність, -ости, *f.* Wirksamkeit, *f.*

Скýфія, *f.*Käppchen, *n.* Plattmütze, *f.*

Скуч, *m. Ра.* I. 237. s. Сгови.

Скучáти, *v.n.*за ким. чим, sich sehnen; sich langweilen, überdrüssig sein.

Скучерявити, *v. a.* kraus machen.

Скучерявіти, *v. n.* kraus werden.

Скýчний, *a.*langweilig, verdriesslich.

Скýчність, -ости, *f.* s. Скýка.

Скушáти, *v. a.* versuchen, verführen, *Не.*

Скýшно, *adv.* s. Скýчно.

Слабóй, *a.* schwach, matt, kraftlos; schlaff; krank.

Слабинá, *f.* Schwäche, *f.* alles Schwache, nicht Dauerhafte; 2) die Weichen (bei Thieren), *В.*

Слабóтельний, *a. Ко.* 85.

Слабúти, *v. a.* s. Ослабúти.

Слáбість, *gen.* -ости, *f.* Schwäche; Krankheit, *f.* Unhaltbarkeit, *f.*

Слабíти, *v. n. Р.* I. 58. *Не.* krank sein; wehe thun.

Слабíшáти, *v. n* schwächer werden, *М.* II. 180. *Не.*; verfallen.

Слабкий, *a. В.* schwach, schlaff; — *adv.* слáбко.

Слабúти, *Т.* слáбнути, *v. n.* schwächer werden, die Kraft verlieren, erlahmen. [wenig, -колй selten wann.

Слáбо, *adv.*schwach, schlaff; 2) слабо

Слабовúтий, *a.*kränklich; schwach.

Слабовúтість, -ости, *f.* Kränklichkeit, Schwäche, *f.* [*schwacher Mensch.

Слáбовінь, -сни, *f.* Schwäche, *f.*;

Слабóпóльний, *a.* mit schwachem Willen, *На.*

Слабодýх, *m.* der Kleinmüthige.

Слабодýшний, *a.* kleinmüthig, verzagt.

Слабодýшність, -ости, *f.* Kleinmüthigkeit, Verzagtheit, *f.* [schwach.

Слабомýшний, *a.* -шень volkarm,

Слабóбкий, *a.* blödsichtig, *Нар.*

Слабосúлє, *n.* Schwäche, Kraftlosigkeit, *f.* [schwächlich, schwach.

Слабосúлий, слабосúльний, *a.*

Слабоумний, *a.* schwachsinnig, blödsinnig. [sinn, Blödsinn, *m.*
Слабоумність, -ости, Schwach-
Слабский, *a.* s. Слабкий.
Слабувати, *v. n.* schwach, krank, unpässlich sein.
Слава, *f.* Ruhm, *m.* Ehre, *f.* Ruf, *m.* Gerücht, *n.*; 2) = Знак, слїд, Zeichen, *n.* Spur, *f.* лише що слава kaum nur.
Славетний, *a.* wohllöblich; ehrbar.
Славимий, *a.* gepriesen, glorreich, *Мог.*
Славити, *v. a.* preisen, rühmen, benedeien; 2) *М.* II. 87. *Ос.* (61) IX. 50. viel u. allgemein sprechen, verlauten lassen, s. Повідати.
Славиця, *f. dim. К.* eitler Ruhm.
Славка, *f.*-садова, Gartengrasmücke, *f.* (Sylvia hortensis); — чорноголовка, schwarzköpfige Grasmücke, (S. atricapilla); — малинівка, Rothkelchen, *n.* (S. rubecula), *Пол.*
Славнованє, *n.* Jubelfeier, *f. Пар.*
Славожадний, *a.* ruhmbegierig, *У.*
Славожажда, *f.*Ruhmbegierde, *f. У.*
Славолити, *v. n. eig.* сваволити, schwätzen, *В.* [geiz, *m. Шар.*
Славолюбіє, *n.* Ruhmsucht, *f.* Ehr-
Славолюбний, *a.* ehrgeizig.
Славолюбність, -ости, *f.* Ruhmsucht, *f.* Ehrgeiz, *m.*
Славословити, *v. a.* lobpreisen, lobsingen, *Ш.* II. 181. [Lobpreisen.
Славословленє, (-віє), *n.* das
Славословний, *a.* im Lobe sich ergehend, lobpreisend, Lob-. [тиця.
Славут, *m. Кн.* s. Дніпро u. Слану-
Славута, *f. Ст.* s. Слава; 2) s. d. v.
Славутець, *m. Св.* s. Слаут (Дніпро).
Славутиця, *f. Bein.* des Дніпро.
Славутний, *a.* glorreich.
Славянин, *m.* ein Slave. [Schrift.
Славянка, *f.*eine Slavin; 2)cyrillische
Славяновіданє, *n.* slavistische Studien.
Славянолюбець, *m.* Slavophil, *m.*
Славянолюбство, *n.* Slavophilenthum, *n.*
Славянофіль, *m.* Slavophil, *m.*
Славянофільство, *n.* Slavophilenthum, *n.*
Славяньский, *a.* slavisch.
Славянщик, *m.* Slavist, *m. Др.*
Славянщина, *f.* Slavenland, *n.*; 2) Slavonismus, slavischer Ausdruck, slav. Redensart.
Сладкогласний, *a. К.* mit süsser, ergreifender Melodie. [wollüstig.
Сладострастно, *adv. КУ.* wonnig,
Слажда, *f.* Wonne, Lust, *f. Ф.*
Сламазанник, *m.* Sudler, Taugenichts, *m.*
Сланцяти ся, herumirren.
Сласний, *a.* lecker, fett.
Сласть, *f.* Süssigkeit, *f.*; Ueppigkeit, *f.*
Ластёни,(-тьони) *pl.*s.Ласощі, *Кв.*
Ластёниця, (-тьониця), *f.* Näschereitrödlerin, *f. Кв.*
Ластник, *m.* Wüstling, *m. Вах.*
Слати,(шлю.шлеш),*v.a.*s.Посилати.
Слатина.*f.Ф.Вен.*30. [tzen, plappern.
Слебезувати, *v.a* plaudern, schwa-
Слеве, *adv.* s. Сливе.
Слеж, *m.* s. Слиж.
Слёз-турецький, *m.* Rosspappel, *f.*(Malva silvestris), *В* [Thräne, Zähre, *f.*
Слёза, (слеза), *dim.* слёзонька, *f.*
Слезавка, *f.* Thränengrube, *f.*
Слезина, слезинка, *f. dim.* s. Слеза, *Ш.* I. 342. [len, tröpfeln.
Слезїти, *v. n.* langsam hervorquel-
Слёзниця, *f. Вах.* Thränengefäss, *n.*
Слезничний, *a.* -а кість Thränenknochen, *m.* (os lacrimale).
Слёта, *f.* anhaltender Regen; 2) Regenbremse, *f.* (Haematopota), *В*; 3) *Ос.* (61) V. 32. zudringlicher Mensch.
Сли, *conj.* wenn; слись, wenn du, *Б.*
Слива, *f.* Pflaume, *f.* Pflaumenbaum, *m.*
Сливар, *m.*Taugenichts, Faulenzer, *m.*
Сливе, *impers. Verb.*Ilausdr. von слити, ist allbekannt, bekanntlich, ausgemacht; *adv.* fast, beinahe.
Сливина, *f.* Pflaumengarten, *m. Вах.*
Слинка, *f.*Pflaume, Zwetschke, *f*; 2) *pl.* сливки Art Muster der Leinenstikkerei, *ГБ. adj.* сливковий.
Сливний, *a.* Pflaumen-. [bäume, *pl.*
Сливник, *m.* Pflaumengarten, *m.* —
Сливовий, *a.* Pflaumen-.
Сливяк, *m.* Pflaumenrüsselkäfer, *m.* (Magdalis Pruni), *В.*
Сливяний, *a.* s. Сливовий.
Сливянка, *f.* Sliwowitz, Zwetschkengeist, *m. Ш.* I.372; 2)Pflaumenbrei, *n.*

Слизо́нити, *v. a.* sehr dünn spinnen, (*Фр.*).

I. Слиж, *m.* Schleim, *m.* *Wgr.* 16.

II. Слиж, слижик, слизик, *m.* Schmerle, *f.* Schmerling, *m.* (Cobitis barbatula), *B.*

I. Слиз, *m.* s. Слиж I.

II. Слиз, *m.* s. Слёз-туро́цький, *B.*; 2) слиз круглолистий, Malve, *f.* (Malva rotundifolia). [*Ган.*

I. Слизь, *f.* Schleim, *m.* (γλέγμα), *Ил.*

II. Слизь живоро́дний, *m.* Aalmutter, *f.* (Zoarces vel Blennius viviparus), *Пол.*

Слизень полёвий, *m.* Acker-Nacktschnecke, *f.* (Limax agrestis); 2) — сїрий (L. cinereus), *Пол.*

Слизе́нький, *a. dim.* s. Слизький.

Слизик, *m.* s. Слиж II.

Слизистий, *a.* Schleim absondernd.

Слизити, *v. n.* einen Schleim absondern; 2) thränen; слизити, *v. a.* jmdn weinen machen, thränen.

Слизиця, *f.* повстяниста, Garten-Lavatere, Pappelrose, *f.* (Lavatera thuringiaca).

Слизїти, *v. n.* sickern, träufeln.

Слизкий, (-зький), *a.* Schleim absondernd; glitzschig, schlüpfrig; * ungewiss, unbeständig, unsicher, gefährlich, *adv.* слизко, schlüpfrig.

Слизний, *a.* s. Слизистий.

Слизниця, *f.* Schleimhaut, *f.*

Слизну́ти, *v. n.* *Ко.* 30. *Фр.* zerfliessen, schwinden.

Слизняк, *m.* s. Слима́к.

Слизова́ті, *pl.* Pappelrosen, Malvengewächse, *pl.* (Malvaceae).

Слизовий, *a.* -а́ болона, Riechschleimhaut, *f.* *Ил.*

Слизьо́к, -зька́, -зьке́ *a.* s. Слизький.

Слизота́, *f.* Schleim, *m.*

Слизотїти, *v. n.* s. Слизїти.

Слизяк (-зю́к), *m.* Grosse Wegschnecke, *f.* (Arion empiricorum), *B.*

Слима́к, *m.* Schnecke, *f.* (Cochlea); 2) Knochenfortsatz des Sirnbeines, *m.* *B.*; 3) *Ко.* 177. Klosterdiener. *m.*

Слимакий, *pl.* Bauchfüssler, *pl.* (Gasteropoda). [mig.

Слимакова́тий, *a.* schneckenfö-

Слиму́ж, *m.* s. Слимак 1), *B.*

Слиму́жка, *f.* s. Слима́к 1); 2) Helicina, *B.*

Сли́на, *f.* Speichel, *m.*

Слина́вець, *m.* Geifermaul, *n.* *Пар.*

Сли́навий, *a.* Schleim absondernd, *B.*; sudelhaft, *Ф.* [schäumen.

Сли́нити, *v. n.* bespeicheln, begeifern;

Сли́нка, (-нька, *He.*), *f. dim* s. Сли́на; сли́нку поликáє der Mund wässert ihm, ist wässerig im Munde. [cheldrüse, *f.*

Сли́нниця, *f.* черéвна-, Bauchspei-

Слинотóка, *f.* Speichelfluss. *m.* *Пол.*

Сли́ня, *f.* *K.* I. 147. s. Сли́на.

Сли́нявий, *a.* mit Speichel bedeckt, +*M.*; der sich viel bespeit, unfläthig ist.

Сли́ти, *v. n.* berühmt sein.

Слих, *m.* Hören, *n.* нї сли́ху за нéго es ist von ihm nichts zu hören.

Слиха́ти, *v. n.* hören, vernehmen; нї сли́хом слиха́ти, нї видом вида́ти nichts zu hören nichts zu sehen.

Сли́чів, *n.* *Te.* Wohlklang, *m.* Harmonie, *f.* [nehmbar.

Сли́шно, *adv.* zu hören, hörbar, ver-

Слївце, -вця́, *n. dim.* Wörtchen, *n.*

I. Слїд, *gen.* слода́, *m.* salziger Bach.

II. Слїд, *gen.* слїду́, *m.* Spur, *f* Fusstapfen, *m.* Fährte, *f.* в слїд, слїдо́м, за слїдо́м gleich hinterher, auf den Fusstapfen nach; як слїд folgerecht, wie sich's gebührt, ziemt; 2) — ку́рячий, Herzgespann, *n.* Gemeiner Löwenschwanz, (Leonurus cardiaca).

Слїдéць, -дця́, *m.* *M.* III. 29. Forscher, Nachforscher, Nachspürer, *m.*

Слїдимий, *a.* der gesuchte.

Слїдитель, *m.* Späher, Kundschafter, Forscher, *m.* *B.* *Ос.*

Слїдити, *v. a.* der Spur nachgehen, spähen, kundschaften, forschen; 2) *v. n.* Spuren hinter sich lassen (*Фр.*).

Слїдко́м, *adv.* s. Слїдо́м.

Слїдкува́ти, *v. n.* folgen, за чимо́сь, der Spur nachgehen; 2) folgern.

Слїдьма́, *adv.* *У.* s. Слїдо́м.

Слїдний, *a.* bemerklich, bemerkbar, erkennbar, kenntlich; *adv.* слїдно, deutlich, offenbar, bemerkbar, erkennbar, in die Augen fallend, auffallend; 2) folglich, *Ie.* [Mathem.).

Слїдник, *m.* Hinterglied, *n.* (in d.

Слїдованє, *n.* Folgerung, *f.*

Слїдова́тель, *m.* судовий — Untersuchungsrichter, *m.* *Ки.* [folglich, also.

Слїдова́тельно, *adv.* *III.* I. 380.

*

Слїдóю, *adv. Га.* I. 11. s. Слїдóм.
Слїдствéнність, -ости, *f. Лїр.* Consequenz, Folgerichtigkeit, *f.* [hör, *n.*
Слїдствó, *n.* Untersuchung, *f.* Ver-
Слїдувати, *v. n.* folgen; — очима хмáри den Lauf der Wolken mit den Augen verfolgen, *ОП.*
Слїв, *m.* Fettmagen, *m. Пар.*
Слїзний, *a.* Thränen-, -á зóвза Thränendrüsse, *f.* [chen Thränen weinen.
Слїзно, *adv.* -плáкати mit reichli-
Слїзобóкий, *a.* triefäugig, *Пар.*
Слїзотíк, *gen.* -óку, *m.* Thränenfistel, *f. Пар.*
Слїй, *gen.* слоя. *m.* Maser, *n. Пар.*
Слїкотá, *f.* s. Красотá, (*Фр.*).
Слїмень, *m.* Art Schlange, *B.*
Слїмка, *f.* Waldschnepfe, *f.*
Слїнкй, *pl.* Salzbrunn, *m.*
Слїп, *gen.* слопá, *m.* grosse Falle, Bärenfalle, *f. Wgr.* VIII. s. Слупéць (сло-)
Слїпáний, *a.* etwas blind (кертúця).
Слїпáк, *m.* Blinder, *m.*; 2) Blindschleiche, *f.* (Anguis fragilis), *B.*; 3) Blindbremse, *f.* (Chrysops), *B.*; 4) § das Auge, *pl.* -ки, u. слїпи.
Слїпанка, *pl.* -анки, *f.* s. Манивцї, Бездорож 2), *Га.* I. 255.
Слїпати, *v. n.* mit Mühe, mit Noth schauen, sehen, -пад чимóсь fortwährend über etw. sitzen; in der Finsternis tappen, im Finsteren etw. arbeiten, gehen etc. [пáк 1).
Слїпачíско, -чúще, *m. aug* s. Слї-
Слїпáчка, *f.* s. Слїпáк 2), *B.*
Слїпень, *m.* -бúчий, Viehbremse, *f.* (Tabanus bovinus), *Пол.* [ganz blind.
Слїпéсенький, *a. dim.* s. Слїпий,
Слїпéць, *gen.* -пця. *m.* Blinder, *m.* blinder Bettler; 2) Blindschleiche, *f.* (Anguis fragilis), *B.*; 3) Blindmaus, *f.* (Spalax typhlus). [Bettler).
Слїпéцкий, *a* der Слїпцї (blinde
Слїпий, *a.* blind; -óвад, *B.* Blindbremse, *f.* (Chrysops); -á гáдина Blindschleiche, *f.*
Слїпити, *v. a.* blind machen, blenden, *M*; 2) слїпити, слїпувáти, *v. n.* mit Mühe sehen; im Dunkeln nach etw. tappen, suchen; blindlings gehen, verblendet sein, *H.* 213.
Слїпáцею, *adv. H.* 55. blindlings.
Слїпмá *adv. H.* 55. blindlings.
Слїпнути, *v. n.* blind werden, erblinden.
Слїпóтá, *f.* Blindheit, *f.* -курúча 1) Funkeln vor den Augen; 2) Bienensaug, *m.* Taubnessel, *f.* (Lamium maculatum) *Вол.*
Слїпохитра, *Ч.* VI. 220.
Слїпувáнє, *n.* Verblendung, *f. К.*
Слїпувáти, *v. n. Зап.* I. 320. s. Слїпити 2). [sops), *B.*
Слїпýн, *m.* Blindbremse, *f.* (Chry-
Слїпýндра, *f.* s. Слїпýха 2), *B.*
Слїпýха, *f.* Blödauge, *n. Пар.*; 2) Blindschleiche, *f.* (Anguis fragilis), *B.*
Слїпýчий, *a.* blendend, *Ст.*
Слїпцем, *adv. ВБ.* blindlings, blind.
Слїпцýля, *f.* §. Blinde, *f.*
Слїпцýн, *m.* §. s. Слїпáк.
Слїти ся, *P.* I. 180. молодий хлїб слїв ся в печї?
Слїтно, *adv.* regnerisch.
Слїчка, *f.* Band, *n.* s. Стяжка, *B.*
Слобíдка, *f. dim.* s. Слободá.
Слобíдно, слобíдно, *adv.* lose, frei.
Слободá, *f.* Freiheit, *f.*; 2) Freigut, *n.* ein Bauerngut, das von Frohnen u. Dienstbarkeiten und Steuer befreit ist, das freieigene Gut; Dorf, *n.* Vorstadt, *f.* s. Свободá. [Слободá 2). Freibauer, *m.*
Слобóджаний, *m.* Insasse einer
Слободúти, (-джý, -дúш), *v. a.* nachlassen, freilassen.
Слобóдний, *a.* s. Свобíдний, *Зак.*
Слобóдский, (-бíдский), *a.* -а Украíна = губернії харківска, кýрська и. Вороніжска, wohin die leibeigenen Bauern flohen u. sich als Freibauer ansiedelten.
Слободáн, *m.* freigelassener Einwohner einer слободá 2).
Слобожáньский, *a.* -кі товáри Colonialwaaren, *pl. Пар.*
Слобонúти, *v. a.* schwächen, nachlassen; befreien, entsühnen.
Словáк, *m.* Slovake, *m.*
Словáр, *m.* Wörterbuch, Lexikon, *n.*
Словарéць, -рця, *m. dim.* s. Словáр, kleines Wörterbuch.
Словáрний, *a Гол.* lexikalisch.
Словéнщина, *f.* das Slavische, *Top.*
Словéсний *a.* literarisch, sprachlich, *C.* I. 128; 2) beredt.
Словéсник, *m.* Schriftsteller, *m.* + *Б.*
Словéсно, *adv. Me.* 455. *P. ч.* 97.

beredt.

Словéсность, *f.* Literatur, *f.*

Словéць, *m.* C-falter, *m.* (Vanessa C. album), *B.*

Слóвини, *pl. Га.* I. 8. *Пр.* III. 270. Zusage, Jawort seitens der geworbenen Jungfrau u. Einverständnis seitens ihrer Eltern dem Freier u. seinem Стáроста gegeben.

Слови́нка, *f. dim.* s. Слівцé, *Зг.*

Слови́ти, *v. a. Кн.* -нáзвищем mit dem Namen bezeichnen.

Слóвіт, *m. Ч.* V. 18. клúкати когóсь на слóвіт zum Gespräch; s. Совíт, 47. 83.

Слóвний, *a.* worthaltend.

Слóвни́к, *m.* s. Словáр.

Словникáр, *m.* Lexikograph, *m.*

Словни́ця, *f.* (kleines) Wörterbuch, *n.*

Слóвно, словнісенько, *adv. B.* ganz eben so.

Слóво, *pl.* словá, *n.* Wort, *n.*; eine Rede; крáсне слово *gew. pl.* краснí словá schöne Worte, Schmeicheleien, *pl.*; слово колю́че, кусли́ве Stichelei, *f.*; дáти слóво Wort geben, versichern; держáти слóво, додéржати, дотри́мати слóва Wort halten, стáрчити ся в слóві sein Wort halten; слóво в слóво Wort für Wort, wörtlich, genau, eben so; 2) Name des Buchstabens C.

Словови́води, *pl.* Wortetymologie, *H.* Wortbildung, *f. Пар.* [*Пар.*

Словозначéне, *n.* Nomenclatur, *f.*

Словолáд, *m.* Syntax, *f. Пар.*

Словоли́тня, *f.* Schriftgiesserei, *f. H.* VI. [stellung, *f. Пар*

Словоскладáд, *m.* Wortfügung, Wort-

Словоскладáдане, *n.* Wortzusammensetzungen, *pl. OH.*

Словотвíр, *gen.* -твóру, *m.* Wortbildung, *f. Пар.*

Словцé, -вци́, *n. dim.* s. Слівцé.

Слови́к, *m. Гол.* s. Словáк.

Слог, *gen.* слóга, *m.* Sylbe, *f*; Schreibart, *f.* Stil, *m.*

Слоёвáтий, *a.* maserig.

Слозá, *f.* s. Слезá.

Слозáвіти, *v. n.* thränen, thauen.

Сльоз, *m.* s. Сляз.

Сльоза, *f.* s. Слезá.

Сльоваві́й, *a.* Thränen-. *B.*

Слоїстий, *a.* schiefrig, *Пол.*

Слоїти ся, sich blättern.

Слой, *g.* слóя, *m.* Schicht, Lage, *f.* Flötz, *m.*; 2) Napf, *m.*

Слóква, *f.* Waldschnepfe, *f.*

Слонь, *gen.* слóня, *m.* Elephant, *m.*; 2) Waldschnepfe, *f.* (Scolopax rusticola), *B.*

Слонéвий, *a.* Elephanten-, -a кість Elfenbein, *n.*

Слóник оріщинець, *m.* Nussbohrer, *m.* (Balaninus nucum), *Пол.*

Слони́ти, *v. a.* s. Приспáти.

Слóнька, *f. B.* s. Слонь 2).

Слоновéць, -івця, *m.* великоовóщний, grossfrüchtiger Elephantenbaum, (Elephantusia macrocarpa).

Слонóвий, *a.* s. Слонéвий.

Слоня́ти ся, *Ко.* 9. obdachlos umherirren, streichen, s. Тúнати ся.

Слопéць, -пцá, *m.* Falle, *f.*; 2) Nussknacker, *m.*

Слость, *f. K. Пс.* 10.? [terung.

Слóтá, *f.* Regenwetter, *n.* nasse Wit-

Слотáвець, -вця, *m.* s Слизáк, *B.*

Слотáвий, *a.* regnerisch.

Слоти́ти, *v. n.* слотá слоти́ла vom Regenwetter.

Слоти́ще, *n aug.* s. Слотá.

Слóя, *f.* Wolken und den Mond.

Слугá, *c.* Diener, *m.* Dienerin, *f.*

Слуги́ня, *f.* Dienerin, Magd, *f. Ст.*

Слýговати, (-гув-), *v. n АД.* I. 112. *Кн. Ст.* dienen, dienstbar sein.

Слугóвниця, *f. Др.* s. Слýжниця.

Слýдна, *f.* Felsen, Stalaktit, *m.*

Служáлець, -лця, *m. У.* s. Слугá.

Служáлий, *a.* (*sbst. m.*) *Ф.* s. Слуга.

Служáнка, *f.* Dienerin, *f.* Stubenmädchen, *n.*

Служáщий, *a.* -хлїб. *Ч.* V. 1020 dh Dienst erworben, Dienstbrod, *n.*; служáщий, *sbst. m.* -ща, *f.* Diener, *m.* -in, *f.*

Слýжба, *f.* Dienst, *m.* -Бóжа der Gottesdienst, Liturgie, Messe, *f.* Hochamt, *n.* [vilismus, *m.*

Службóванє, *n. У.* Dienst, Ser-

Службонé, *n* Messgeld, *n. Пар.*

Слýжбовий, *a.* Dienst; Mess-.

Службовни́к, *m.* Officiant, *m. Пар.*

Слýжбонька, (-бонька, *Гол.* III. 35.), *f. dim.* s. Слýжба.

Слýжебка, *f. У.* s. Слýжба Бóжа; 2) *K.* II. 49. s. Слýжниця.

Служе́бний, *a.* Dienst, *BE.*
Служе́бник, *m. K.* Diener, *m.*; 2) Messbuch, Ritual, *n.*
Служе́бність, -ости, *f.* Dienst, *m.*
Служе́бочка, *f. Ч.* V. 893. s. Слу́жниця.
Служени́ця, *f.* s. Слу́жниця.
Слу́женька, *f. dim. АД.* I. 1. s. Слу́жбонька, Слу́жба.
Служи́тель, *m. АД.* II. 11. Diener, Knappe, Aufwärter; Verrichter, *m.* -та́йни Verwalter des Sacramentes, Priester, *m.* [ferin, *f. K.* Priesterin, *f. Ну.*
Служи́телька, *f.* Dienerin, Hel-
Служи́ти, *v. n.* dienen; -слу́жбу Бо́жу den Gottesdienst verrichten; 2) zusagen (-здоро́вю).
Слу́жка, *c.* Diener, *m.* -in, *f. M.* I. 77.
Слу́жний, *a.* dienend, Dienst-.
Слу́жник, *m. B. KУ. Cm.* Diener, Knecht, *m.* [magd, *f.*
Слу́жниця, *f.* Dienerin, Dienst-
Слукна́, *f.* Brachvogel, *m.* (Numenius arquatus), *B.*
Слуп, *m.* Säule, *f.* Pfeiler, *m*; * etw. unbewegliches, Starren, Erstarren, *n.* стоїт як слуп er steht da wie versteinert, wie ein Klotz; о́чи в слуп starr, stier, s. Стовп.
Слу́пец, (-ць), -пця, *m.* Streif, *m. adj.* слупце́вий, Streifen-, *Гл.* I. 255.
Слупова́ти, *v. a. Гол.* III. 271 an den Pfahl binden. [48. 347.
Слу́пчик, *m.* s. Сто́вчик *Kol.* I.
Слута́, *f.* Lähmung eines Gliedes.
Слу́тий, слута́ний, *a.* partiell gelähmt; 2) unbeholfen, tölpelhaft, blödsinnig.
Слух, *gen.* -ху, *m.* Gehörsinn, *m.* Hörkraft, *f.* Gehör, *n.*; 2) Gerücht, *n.* Rumor, *m.*
Слу́хавка, *f.* Hörrohr, *n.*
Слуха́льня, *f.* Hörsaal, *m.*
Слу́хало, *m. P.* II. 82. in d. Fabel: der zugehört hat. [liotis), *B.*
Слуха́ня, *f.* Seeohrschnecke, *f.* (Ha-
Слуха́тель, *m.* Hörer, *m.*
Слу́хати, *v. n.* hören, anhören, zuhören, horchen; 2) gehorchen, gehorsam sein, кого́сь. [*f.* Hörerin, *f.*
Слуха́ч, *m.* Hörer, Zuhörer, *m.* -ха́чка,
Слухля́ний, *a.* s. Слухня́ний.
Слухля́ність, -ости, *f.* Lenksamkeit, *f.* [s. Слухня́ний.
Слухмя́ний, *a. Oc.* (61) VIII. 17.
Слухня́вий, *a.* s. Слухня́ний.
Слухня́нько, *adv. dim.* ganz gehorsam. [lenksam; * biegsam.
Слухня́ний, *a.* gehorsam, folgsam,
Слухо́вий, *a.* Gehör-, *B.* -про́від Gehörgang, *m.* -е ору́дие Gehörorgan, *n.*
Слухьяний, *a. Oc.* (61) III. 14. s. Слухня́ний.
Слу́ча́й, *m.* Vorfall, *m.* Begebenheit, *f.*; Gelegenheit, *f.* про случа́й für den Fall, für jeden Fall.
Случа́йний, *a.* zufällig; gelegentlich; *adv.* -но, zufällig. [heit, *f.*
Случа́йність, -ости, *f.* Gelegen-
Случа́ти ся, случи́ти ся, sich ereignen, sich treffen, vorfallen, s. Лучи́ти ся. [Zeit, passende Gelegenheit.
Слу́чний, *a.* -чае rechte, richtige
Слуша́тель, *m.* s. Слуха́тель.
Слуша́ти, *v. n. АД.* I. 35. s. Слу́хати.
Слу́шний, *a.* anständig, geziemend, rechtmässig, gerecht, angemessen, passend; -чае s. Слу́чний; *adv.* слу́шно — —.
Слу́шник, *m.* Vasall, *m.* -ниця, *f.* -in, *f. Пар.* [*Пар.*
Слушни́цтво, *n.* Vasallenthum, *n.*
Слу́шність, (-ость), -ости, *f.* Recht, *n.* Gerechtigkeit, *f.*
Слу́я, *f.* Ader, *f.* (im Bergwerke) *Пар.*
Слюб, *m.* Trauung, *f.* Gelübde, *n.*
Слюби́ти, *v. a. Б.* s. Слюбова́ти.
Слю́бний, *a.* ehelich; — з ким ehelich verbunden.
Слюбова́ти, (-ува́ти), *v. a.* geloben; — ся за кого́сь = заручи́ти ся з кимо́сь.
Слю́га, слюгани́ця, *f.* s. Пересу́г.
Слюдо́вий, *a. Ну.* Glimmer-.
Слюз, *m.* Rosspappel, *f.* (Malva silvestris), *B.*
Слю́за, *f.* Schleusse, *f.* s. Шлю́за.
Слюна́, *f. H.* 253. s. Слина.
Слю́сар, *m.* Schlosser, *m.*
Слюса́рка, *f.* Schlosserhandwerk, *n.*; 2) слю́сарка, Schlossersgattin, *f.*
Слюса́рний, *a.* Schlosser.
Слоза́к, *m.* Schlesier, *m.*
Смаг, *m.* смага́, *f.* лен бун на смагу́, s. Смагнути рости.
Сма́га, *f.* Streif, Streifen, *m.*
Смагля́вий, *a.* schwarzbräunlich,

gebräunt, einwenig braun.

Смáгнути, *v. a.* rösten; 2) *v. n.* vom einmaligen peitschen, züchtigen.

Смажáти, *v. a.* bestreichen, s. Помастити. [schmort, in Butter gebacken.

Смáжений, *a.* gebraten, geröstet, ge-

Смаженúна, *f.* das Braten, Rösten, Schmoren; 2) Geschmortes.

Смáженицяа, *f.* Eierkuchen, *m. B.*

Смáжити, *v. a.* prägeln, rösten, in Fett braten, schmoren; * — ся schwitzen (на сóнци).

Смажний, *a.* brennend, heiss; 2) abgebrannt, s. Спалéний; 3) abgehärmt, entkräftet.

Смак, *m.* Geschmack, *m.*; Gefallen, *n.*

Смакíй, *m.* s. Смакýн.

Смаковúй, *a.* Gewürz-, *Под.*

Смаковúтий, *a.* schmackhaft; geschmackvoll.

Смакотá, *f.* Schmackhaftigkeit, *f.*

Смáкощі, *pl.* Leckerbissen, *pl.* Naschwerk, *n.*

Смакувáти, *v. a.* щось Geschmack an etw. finden, wohlschmecken; *v. n.* (смакýє щось) wohlschmecken.

Смакýн, *m.* Leckermaul, *n.* Fein schmecker, *m.*

Смалёвий, *a.* s. Смаглúвий.

Смáлець, -лцю, *m* Schmalz, *m.*

Смалúти, (-лю, -лúш), *v. a.* anbrennen, sengen; 2) * schlagen.

I. Смалкúй, *a.* schmierig.

II. Смалкúй, *a.* brennend heiss.

Смальцýга, *f.* Pech, Harz, *n. Зак.*

Смалúвий, *a.* s. Смаглúвий.

Смалятúна, *f.* Geruch von etw. Verbranntem, *Не.* s. Палятúна.

Смáрзель, *m.* s. Сморж, *Вол.*

Смáркати, *v. a.* ніс u. — ся sich schnäuzen. [s. d. f.

Смаркáтий, *a.* unfläthig, beschmutzt;

Смаркáч, *m.* Rotzbube, Rotzlöffel, *m.*; -áчка, *f.* rotziges Mädchen; 2) *kleines Talglicht.

Смарколúза, *m.* s. d. v.

Смаркотúна, *f.* Rotz, Schleim, *m.* (in der Nase).

Смаркýля, *f.* rotziges Mädchen.

Смаровáти, *v. a.* s. Смаруváти.

Смаровúло, *n.* Schmiere, *f.*

Смаровíз, (-вóз), *gen.* -вóза, (смаровóза), *m.* Wagenschmierer, *m*; * unfläthiger Mensch; 2) Pfuscher, *m.*

Смáрок, *pl.* -áрки, смáркаї, *pl.* s. Смаркотúна. [ren; bestreichen.

Смарувáти, (-овáти), *v. a.* schmie-

Смачний, *a.* schmackhaft, wohlschmeckend; *adv.* -но — —.

Смерд, *m.* † Leibeigener; gemeiner Mann, *m.*; 2) Trauerkäfer, *m.* (Blaps obtusa), *B.*

Смердíти, *v. n.* übel riechen, stinken.

Смердóта, *f.* *Кн.* Gestank, *m.*

Смердюх, *m.* Stänker, *m.*; 2) Landwanze, *f.* (Geocoris), *B.*

Смердючий, *a.* s. d. f. [kend.

Смердячий, *a.* übel riechend, stin-

Смерéка, *f.* Fichte, *f.* (Abies excelsa).

Смерекóвий, *a.* Fichten-.

Смерéчина, *f.* Fichtenwald, *m.*

Смеречнюк, *m.* Fichtengimpel, *m.* (Fringilla enucleator), *B.*

Смерк, *m.* *Ч.* I. 1, 88, Abendsdämon, *m.*; Abenddämmerung, *f.* смеркóм *adv.* abends.

Смеркáнє, *n.* Abenddämmerung, *f.*

Смеркáти ся, *impers.* смеркáє ся, (смéркло ся), es dämmert, es wird dunkel.

Смéркло, *n.* s. Смерк, *Зак.* [(*Фр.*).

Смéркнути, *v. n.* s. Смеркáти ся,

Смерть, *f.* Tod, *m.* на смерть, смерть, *adv.* ganz u. gar, на смерть о чім забýти; *P.* II. 77. пáнови смерть захотíлось напúть ся = п. страх, дуже з. п. gar sehr.

Смертéльний, *a.* sterblich; 2) tödlich, Tod bringend, Todes-.

Смертéльник, *m.* Wasserschierling, Giftwütherich, *m.* (Cicuta virosa), *Вол.*

Смертéльність, -ости, *f.* Sterblichkeit, *f.*

Смертéнний, *a.* tödlich, *Под.*

Смертéнність, -ости. *f.* *Под.* Sterblichkeit, Mortalität, *f.* [Todes-, *Кн.* 176.

Смéртний, *a.* sterblich; 2) tödlich,

Смéртник, *m.* *Фр.* der Sterbliche.

Смéртність, -ости, *f.* Sterblichkeit, *f.* [todkrank.

Смертнохóрий, *a.* sterbenskrank,

Смертонúй, *a.* tödlich, *Ст.*

Смертодáвець, -вця, *m.* — Бог, als Spender des Todes, *Ст.*

Смертонóсний, *a.* todbringend, *Пр.*

Смертоубíйство, *n.* Todschlag, Mord, *m.* *С.* II. 173.

Смертýшки, *pl. П.* 47. s. Смерть, Reimwort zu Жартýшки.
Смертяний, *a.* Todes-, *К.*
Сметáна, *f.* Rahm, Milchrahm, *m.*
Сметáнник, *m.* Odermennig, *m.* (Agrimonia eupatoria). [ris), *B.*
Смиз, *m.* Läusekraut, *n.* (Pediculа-
Смик, *m.* Bogen der Bassgeige; grosser Fiedelbogen; 2) Werkzeug des Wollschlägers; 3) *pl.* смики, Werkstück im Webstuhl; 4) *коні як смики von feisten, glatten, starken Pferden.
Смик, *int.* ripps rapps!
Смикавка, *f.* Riedgras, *n.* (Carex). *B.*
Смикавцевáтий, *a. pl.* -і, Seggen, Halbgräser, *pl.* (Cyperaceae), *B.*
I. Смикати, смикнути, *v. a.* reissen, rupfen, zerren.
II. Смикнýти, смикáти, *gr. v. n. P.* I. 200. 201. überlegen, nachdenken, erwägen.
Смирéнний, *a. К.* s. Смирний.
Смирéність, *f.* s. Смирність.
Смиренномýдрость, -и, *f. У.* Demuth, Bescheidenheit, *f.* [ger, *m.*
Смирúтель, *m.* Bezwinger, Besie-
Смирúти, *v. a.* demüthigen; besiegen, bezwingen; unterdrücken, lindern; — ся sich demüthigen.
Смирлúвий, *a. КУ.* s. d. f.
Смирний, *a.* demüthig; sanftmüthig, milde, ruhig, friedlich; folgsam.
Смирність, -ности, *f.* Demuth, Sanftmuth, Bescheidenheit, *f.*
Смирнотá, *f. К. Ка.* I. 62. Demuth, Friedfertigkeit, Leutseligkeit, *f.*
Смитáна, смитанник, s. Сметáна, сметанник.
Смичáй, *m.* (чорногóлóвий), *Сб.* I. 316. e. Art ungeniessbaren Grases.
Смичіль, *f.* siebenjährige Schlange.
Смичок, *m. dim. gen.* -чка, Violinbogen, Fiedelbogen, *m.*
Смишлéний, *a. Ос.* (61) VII. 13. klug, weise, geistreich. [phus), *B.*
Смівка, *f.* Schwebfliege, *f.* (Syr-
Сміль, *f.* Moos, *m.*
Смідовáтий, *a.* -ґрунт moosige unbrauchbare Wiese (*Ф.*).
Сміжний, *a. D. c.* 175. grenzend.
Сміни, *pl.* Hochzeitsschmaus nach der Trauung, *m. Зап.* II. 511.
Сьміле́ць, -лця, *m. T.* Wagehals, *m.* dreister, verwegener Mensch.
Сьміливець, -вця, *m. Коб. T.* s. d. v.
Сьміливий, *a.* muthig, kühn, verwegen; frei; *adv.* -во, — —.
Сьміливість, (-ость), -ости, *f.* Kühnheit, Verwegenheit, Vermessenheit; Freiheit, *f.* [ливий, Сьміливість.
Сьмілий, *a.* Сьмілість, *f.* s. Сьмі-
Сьмілíти, *v. n. Ру.* sich ermuthigen.
Смілка, *f. М.* I. 157. Pechnelke, Pechblume, *f.*
Смілкий, *a.* klebrig-fett. [лá), *П. п.* 27.
Смільний, *a.* schwärzend (wie Смо-
Смільниця, *f.* Kien, Kienholz, *n. B.*
Сьмільність, *f.* s. Сьміливість.
Сьмілóк, *m.* s. d. f.
Сьмільчáк, *m.* verwegener, tollkühner Mensch, *M. Ко.* 178. Wagehals, *m.*
Сьмілявий, *a.* s. Сьміливий. *Ст.*
Сьміти, *v. n.* sich unterstehen, sich erkühnen.
Сьміте́, (-я́), *n.* Kehricht, Mist, *m.*
Сьмітúще, *n. aug.* s. d. v.
Сьмітúти, *v. n.* einen Ort verunreinigen (mit Kehricht, Unflath).
Сьмітник, *m.* Kehrichthaufen, -winkel, *m.* Gemülle, *n.*
Сьмітинá, *f.* Abfälle, *pl.* s. Сьміте́.
Сьмітниця, *f. Ч.* III. 137.
Сьмітюх, *m.* s. Посьмітюх. *B.*
Сьмітúчко, *n. dim.* s. Сьміте́.
Сьміх, *gen.* -хý, *m.* Gelächter, *n.* Lachen, *n.* на сьміх zum Lachen, zum Spott, zum Possen; мене́ сьміх зóбрáє, здіймáє, бере́ ich möchte lachen, mir kommt das Lachen an, das finde ich lächerlich; сьміх людем казáти das ist lächerlich; сьміх собі з когóсь робúти jmdn verspotten, mit jmdm Spott treiben; сьміх з себе робúти sich dem Gelächter preisgeben; не до сьміхý тепéр jetzt ist das Weinen näher als das Lachen.
Сьміхá, *f.* Gelächter, *n.* (*Фр.*).
Сьміховáнець, (-áлець), нця, *m.* Lachvogel, lustiger Spassvogel, Possenreisser, *m.*
Сьміховúнка, *f. B.* Humoreske, *f.*
Сьміховúнний, *a.* scherzhaft, lustig, lächerlich, spasshaft, witzig.
Сьміхóвище, *n.* Gelächter, *n.* Spott, *m*; 2) das Ziel des Spottes, des Hohnes.
Сьміхоплід, *gen.* -óду, *m.* Spottgeburt, *f. Фр.*

Сьміхýн, *m.* Spassmacher, Possenreisser, Lacher, *m. Зар.*
Сьміхýчий, *a.* lachend, lustig, *ВБ.*
Сьмíшки, *pl.* Lachen, *n.* Spott, *m.* lächerliche Spässe, *Кч.* 112. Humoresken, *pl.*
Сьмішковий, *a.* s. Підхмíльний.
Сьмішкувáти, *v. a.* когó jmdn auslachen.
Сьмішлúвий, *a.* lachenerregend, lächerlich, komisch, drollig, *Кч.*21. *Пол.*; lustig, *М.* II. 11.
Сьмішóк, *gen.* -шкá, *m.* Lacher, Lächler, Spassmacher, *m.*; 2) *Ф.* s. Усьмішка.
Сьмíюн, *m. Н.* 249. s. Сьмішóк 1).
I. Сьмíяти, *v. n.* = сьмíти, wagen.
II. Сьмíяти ся, lachen; -з когó, комý (*Кв.* I. 180) jmdn auslachen, verlachen, verspotten. [dich! (*Фр.*).
Смо! смо! *interj.* -на тéбе. pfui über
Смовж, смóвжик, *m.* Spechtmeise, *f.* (Sitta europaea), *B.*
Смок, *m.* Pumpe, *f.*; 2) Drache, *m.*
Смóкавка, *f.* Röhre, *f. Пу.*
Смóква, *f.* -шовкóва, Weisser Maulberbaum, (Morus alba).
Смоквúня, *f.* s. Брескúня.
Смоковнúця, *f.* Gemeiner Feigenbaum, (Ficus carica), *Вол.*
Смóктальце, -ця, *n.* s. Сúсальце.
Смоктáти, *v. a.* saugen.
Смоль, *f.* s. d. f.
Смолá, *f.* Pech, Harz, *n.*
Смóле -смо! *int.* schau nur schau! (сóле -со!).
Смолéньске, *n.* Stadt Smolensk.
Смолúнець, -нця, *m.* Pechstein, *m.*
Смолúстий, *a.* harzig.
Смолúти, *v. a.* theeren, pichen; schmieren. [кýрять (Литвúни)?
Смолька, *f. С.* II. 197. смóльки
Смольний, *a.* s. Смоловúй.
Смольнúк, *m.* Schuster, *m.*
Смольнúця, *f.* s. Смільнúця.
Смоловúй, *a. Ч.* III. 148 aus Theer, aus Pech; 2) Fichtenholz, *n.*
Смолозúти, *v. a. Гол.* III. 427?
Смолоскúп, *m.* смолоскúпа, *f.* Pechfackel, *f. Ф.* [(Pissodes), *B.*
Смолюх, *m.* Nadelholzrüsselkäfer, *m.*
Смолúк, *m.* Kienholz, *n.*
Смолянúй, *a* harzig, *Щос.*
Смолянúстий, *a.* Pech-.
Смолянúця, *f.* Pechfackel, *f. Ф.*
Смолúнка, *f. B.* s. Мáзанка 2); 2) s. Смíлка, *B.*
Смолúр, *m.* Theerbrenner, *m. Пар.*
Смолúрня, *f.* Theebrennerei, -hütte, *f. Пар.*
Смолúстий, *a.* harzhaltig, harzig.
Сморж, сморжíй, *m.* Speisemorchel, (Morchella esculenta); 2) — вловóнний. stinkende Giftmorchel, Hexenei, *n.* (Phallus impudicus), *Вол.*
Сморíд, -рóду, *m.* s. Смрíд.
Сморклúвець, -вця, *m.* Grünschnabel, *m.* [Смарóваний.
Сморóватий, *a.* geschmiert, s.
Смóрод, *m. К.* s. Смрíд.
Смородéнь, -дня, *m.* e. Art Pflze.
Смородéць, -дця, *m. Гн.* 73. Ammoniak, *n.* [*m.* Johannisbeere, *f. Вол.*
Сморóдина, *f.* Johannisbeerstrauch
Сморóдник, *m.* Pflanzung der Смородúна, *Ч.* V. 702.
Смородóчок, -чка, *m.* s. d. v.
Смородюх, *m.* Albeere, Gichtbeere, *f.* (Ribes nigrum); 2) Feldwanze, *f.* (Cimex), *B.* [tische Lage, *Ф.*
Смотолóка, *f.* Katarrh, *m.*; *kri-
Смотрíти, *v. a.* schauen, blicken; 2) suchen, betasten.
Смочúдерев драковéць, *m. B.* Drachenbaum, *m.* (Dracaena draco).
Смочíль, *f. B.* s. Смок.
Смочóк, -чка, *m.* Saugheber, *m. Пол.*
Смрíд, *gen.* смрóду, *m.* Gestank, *m.*
Смрóдити, (-джу, -диш), *v. n.* stänken, pfarzen.
Смуг, *m.* смýга, *f.* Streifen, Strich, *m.*
Смуглáвий, *a.* brunett; смуглáвка, *sbst. f.* Brunette, *f.*
Смýгий, *a.* braun, bräunlich.
Смýгість, -ости, *f.* schwarzbraune, bräunliche Farbe.
Смуглúвий, *a. Не.* gebräunt, s. Смаглúвий, Смуглáвий.
Смугувáти, *v. a.* einen Streifen nach sich ziehen, lassen, machen, *К.*
Смуд, *m.* Brandgeruch, Dunst, *m.*
Смужúлка, *f.* schmaler Streifen, -землú ein schmales Grundstück, (*Фр.*).
Смýжка, *f. dim.* s. Смуг, *Не.*
Смужкáстий, *a.* s. Пасмугóваний, gestreift, mit Streifen.

Смук, *m.* Polenta aus Roggenmehl.
Смýкний, *a.* schlank.
Смуникáстий, *a.* gestreift.
Смýрний, *a.* trübe.
Смурнýти, *v. a.* draufschlagen.
Смýта, *f.* s. Смýток; 2) Verwirrung, *f.* Unruhen, *pl.* Anarchie, *f.*
Смутúти, (смýчу, смýтúш), *v. a.* bekümmern, traurig machen; — ся sich betrüben. [*n. КС.* (82) IV. 497.
Смýтість, -ости, *f.* Trauer, *f.* Weh,
Смуткóвий, *a.* -é вóраний Trauer-anzug, *m.* -kleid, *n.* *Ст.*
Смуткувáти, *v. n.* u. — ся, *М.* II. 10. missmuthig, traurig sein, der Trauer sich ergeben, s. Смутúти ся.
Смутлúвий, *a.* *Зап. В.* I. 28. kummervoll, höchst traurig. [gen.
Смутний, *a.* traurig, niedergeschla-
Смутнїти, *v. n.* trauriger werden.
Смутовáти, *v. n.* s. Смутувáти.
Смýток, -тку, *m.* Traurigkeit, Betrübnis, *f.* [s. Смýтість.
Смýтость, *f.* Trauer, *f.* Weh, *n.*
Смутувáти, *v. n.* *М.* II. 121. *Ч.* V. 583. u. — ся *Зап. В.* I. 32. sich betrüben, sich grämen, betrübt sein, trauern.
Смýтчний, *a.* vermaledeit, unselig, *Ф.*
Смух, *m.* *АД.* I 262. *Гр.* s. Смýток; Pelz, *n.*
Смýчий, *a.* *Гол.* III. 362?
Смуш, *m.* gegärbtes Lämmerfell.
Смушéвий, *a.* aus Смуш.
Смýшити, *v. a.* scheeren.
Смýшок, -шка, *m.* Lammfell, Lämmerfell, *n.*; 2) Stück Sargtuch. [дáти.
Снавидáти, *v.n.* *Кч.* 150. s. Сновидáтн.
Снáгá, *f.* Kraft, Fähigkeit; Lebenskraft, *f.* *Кв.* [weisse Rost.
Снадь, *f* *Ф.* *Посз.* (62). 127. der
Снáдний, *a.* leicht; nachgebend; freigebig.
Снáдно, *adv.* leicht, bequem.
Снáдоб, -óби, *f.* *Ос.* (61) VIII. 90. s. Надíбв. [Знадобúти &.
Снадобúти, снадобляти, *v. a.* s.
Снáжно, *adv.* *Н.* 194. mit Kraftaufwand, angestrengt.
Снарýд, *m.* Vorrichtung, *f.* Apparat, *m.* Organ, *n.* *Н.* Werkzeug, *n.*
Снасть, *f.* Gerüst, Werkzeug, *n. pl.* -тú Mechanismus, *m.* Geräth, *n.*; 2) Axe, *f.* (beim Wagen); 3) Skelett, Gerippe, *n.*; 4) *Wgr.* Grundriss, *m.* s. Знак.
Снастúна, *f.* *Ст.* Gegenstand, Bestandtheil, *m.* Geräth, *n.*
Снать, *adv.* vielleicht, wohl.
Снúгир звичáйний, *m.* Gimpel od. Blutfink, *m.* (Fringilla pyrrhula), *Пол.*
Снúдень, -дня, *m.* *Пр.* V. 365.
Снúдїти, *v. n.* abschiessen (von Farben), *Пар.* schmutzig u. rostig werden.
Снить, -ти, *f.* Geissfuss, Giersch, *m.* (Aegopodium podagrarium), *Пар.*
Снúти ся, träumen.
Снúтка, *f.* s. Снить.
Снúток, снїток, -тку, *m.* Aehrenfisch, *m.* (Atherina), *B.*
Снúцар, *m.* Bildhauer, *m.*
Сницáрский, *a.* Bildhauer-.
Сницáрство, *n.* Bildhauerkunst, *f.*
Снúця, *f.* *gew. pl.* сницї, Deichselarme, *pl.* Scheere, Spalte, *f.* am Wagen.
Снúще, *n.* *aug.* zu Сон: böser Traum, Traumbild, *n.* *Ко.* 123. 147.
Снúти, *v.n.* s. Снúти. *Kol.* I. 102. 232.
Снївний, *f.* *Ч.* VII. 411. Pflöcke in die Wand eingeschlagen zum Aufwickeln des Garns beim Weben, auch selbständige zweckmässige Vorrichtung.
Снїг, *gen.* снїгу, *m.* Schnee, *m.*
Снїговéрхий, *a.* mit schneebedecktem Gipfel, *Кл.*
Снїговий, *a.* schneeig, Schnee-.
Снїгóвиця, *f.* Schneegestöber, *n.*
Снїговíйниця, *f.* s. d. v.
Снїговобíлий, *a.* schneeweiss, *Пс.*
Снїгокрáсок, *m.* Schnee Urkorn, *n.* (Protococcus nivalis).
Снїголюб, *m.* *B.* s. Снїгýр 1).
Снїгомúрка, *f.* Boreus, *B.*
Снїгоцьвíт, *m.* *B.* weisse Lilie, (Lilium candidum).
Снїгýр, *d.* -урéць, *m.* Schneeammer, *m.* (Emberiza nivalis), *B.*; 2) Gimpel, *m.* (Fringilla pyrrhula), *B.*; 3) Buschwindröschen, *n.* (Anemone nemorosa), *B.*
Снїгýрка, *f.* *B.* s. Снїгýр 3).
Снїгýриця, *f.* Schneegestöber, *n.*
Снїдáнє, (-анє), *n.* Frühstück, *n.*
Снїдáнок, -нку, *m.* s. d. v.
Снїдати, *v. n.* das Frühstück einnehmen, frühstücken.
Снїдовéць, -ця, *m.* крилáтий, geflügelte Yamswurzel od. Igname, (Dioscorea alata).

Снїдок жовтий, *m.* Gelber Milchstern, (Ornithogalum luteum), *Вол.*
Снїженица, *f.* Schneegestöber, *n.*
Снїжина, *f.* Schneeflocke, *f.* Schneeklümpchen, *n.* [-ähnlich, *Пол.*
Снїжинковатий, *a.* schneeartig,
Снїжистий, *a.* Schnee-.
Снїжища, *pl* tiefe Schneefelder, *К У.*
I. Снїжка, *f.* Schneeballen, *m.* Schneeflocke, *f.* *Ст.* Schneekoppe, *f.* *Цс.*
II. Снїжка, *f.* Fünffeder, *m.* (Pterophorus Pentadaktylus), *B.*
Снїжний, *a.* Schnee-. [tharis), *B.*
Снїжник, *m.* Weichkäfer, *m.* (Can-
Снїжняний, *a.* schneeig, *Ст.*
Сніз, *gen.* сноза, *m.* Wabenbrettchen, *n.*
Сніза, (сніжка), *f.* s. Заноза.
Сніп, *gen.* снопа, *m.* Garbe, *f.* Bund, *m.*
Снінок, (снон-), -пка, *m. dim.* s. d.v. kleine Garbe, Bündel, *n.* Büschel, *m.*
Сніський, *a.* ganz ähnlich, (*Фр.*).
Снїт, *gen.* сніта, *m.* Klotz, *m.* *B.*
Сніть, *f.* *g.* -ти, Getreidebrand, *m.* (Uredo segetum).
Снїта, *f.* *У.* s. d. v. [des.
Снітеза, *f.* Art Werkzeug des Schmie-
Снїтий, *m.* s. Снїть.
Снїтистий, *a.* Brand-, brandig.
Снїтити ся, снїта — der Brand, der Moder breitet sich aus, s. Заснїтити ся.
Снїтиця, *f.* *pl.* -цї, Getreidebrand, *m.* (Uredo segetum), *B.* s. Головня 3).
Снїтій, *m.* s. Снїть. *B.*
Снїтувати, *v.* *a.* Holz fällen.
I. Сніччний, сніший, *a.* von gestern abends, gestrig.
II. Сніший, *a.* essbar, geniessbar.
Снїяти, *v.* *n.* *Wgr.* XI. *Ф.* s. Сняти, Блищати.
Сноблївий, *a.* weich, sanft.
Сновадь, -ди, *f.* Spulladen, *m.* Spulrad, *n.* s. Овійдла.
Снопалка, *f.* Weberweife, *f.*
Сновальниця, *f.* s. d. v.
Сновало, *n.* s. Сновадь.
Сновати, (снув-, сную, снуєш), *v.* *a.* weifen, aufspulen; weben; — ся sich umspinnen; 2) hin u. her wandeln, irren, *Кв.* II. 252. *vorhaben.
Сновець, -вця, *m.* Gemeine Milbenspinne, (Tetranychus Telarius), *B.*
Сновиґа, *f.* Gewitterfliege, *f.* [Anthomyia (meteorica)], *B.*
Сновиґати, *v.* *n.* s. Сновидати.
Сновид, *m.* *Зар.* Traumbild, *n.* Gaukelgestalt, *f.* [wandler, *m.*; 2) s. Відміна.
Сновида, *m.* Mondsüchtiger, Nacht-
Сновидати, *v.* *n.* wie ein Nachtwandler, wie im Schlafe, unbewusst irren, *Кч.* 150; — ся (*Фр.*).
Сновидє, *n* *ВБ.* Traumgesicht, *n.*
Сновидїнє, *n.* *Ф.* s. d. v.
Сновидний, *a.* im Schattenbilde, *К.* -а мара, Traumgebild, *n.* *Вах.*
Сновидність, -ости, *f.* *К.* Traumgesicht, *n.*
Сновіде, *n.* *Ст.* Traum, *m.*
Сновійко, *m.* Traumgott als Märchenerzähler, der „Sandmann", *Ст.*
Снога́да, *m.* Traumdeuter, *m.* *Кл.*
Снóза, *f.* s. Сніз; 2) Заноcть.
Снозовий, *a.* -ўлий Stäbchenbeute, *f.*
Сноніївкий *pl.* Gabel zu Garben. (*Фр.*).
Снопок, *gen.* снінка, *m.* *У* s. Снінок.
Снóпчик, *m.* Bündel, *n.* *М.* III. 127.
Снóта, *f.* *Ч.* IV. 447. снóток, *m.* 451. Jungferntugend, *f.* [ferndes Mittel.
Снотвір, *gen.* -бру, *m.* *К.* einschlä-
Снóха, *f.* *Нар.* s. Синова.
Снóчи, *adv.* gestern (abends), *B.*
Снувадлї, *pl.* aufgewundene Spulen für den Webstuhl fertig gestellt.
Снувальниця, *f.* eine die haspelt; 2) s. Сновалка.
Снувати, *v.* *a.* s. Сновати.
Снуровицї, *pl.* Schnürleib, *m.* Schnürleibchen, *n.*
Снути, *v.* *a.* s. Сновати.
Снуток, -тку, *m.* Weberbaum, -einschlag, -eintrag, *m.*; 2) снутóк, *B.* Stoff, Inhalt, *m.*
Сняний, *a.* *Mi.* II. 414.
Соб, *int.* beim Lenken der Ochsen nach rechts, (взяти-).
Сбба, *f.* Zelle, *f.*
Собака, *c.* Haushund, *m.* (Canis familiaris); *Hund, Hundsfott, *m.* *P.* I. 1.
Собарний, *a.* -казан, Hundetopf, *m.*
Собацюга, *m.* *aug.* s. Собака.
Собача, *n.* Hundskind, *n.* -brut, *f.* *III.* I. 121. [Hunde-.
Собачий, *a.* des Hundes, Hunds,
Собачин, *a.* s. Собачий.
Собачина, *f.* Hundewesen, *n.* *ОП.*; Hundefleisch, *n.* *D. c.*

*

Собáчиця, *f.* s. Собáка, *P.* I. 16.
Собáчка, *f.* Aalmutter, *f.* (Blennius), *B.*
Собачий, *f. coll.* Hunde, *pl.* Hundevolk, *n.*
Собі, *pron. refl. Dativ.* sich.
Собíй, *m.* Selbstsüchtiger, Egoist, *m. B.*
Собíйний, *a.* selbstsüchtig.
Собíйниця, *f.* die Selbstsüchtige, Egoistin, *f. Ст.*
Собíйність, -ости, *f.* s. d. f.
Собíйство, *n.* Selbstsucht, Eigenliebe, *f.* Egoismus, *m. Пар.*
Собíтка, *f. dim.* s. Собóта.
Собíтний, *a.* vom Samstag, am —.
Сóбкане, *n.* das „Соó"- Zurufen, s. Соб. [zurufen.
Сóбкати, сóбкнути, *v. n.* „Соó"
Сóбко, *m.* Sebastianus.
Сóблазн, *m.* (*Не. хм.* 317), сóблазнь *f.* Aergernis, *n.* Anstoss, *m.*; Anlockung, Verführung, *f.*
Соблазнитель, *m. asl.* der ein Aergernis gibt, Verführer, *m. К.*
Соблазнительний, *a.* Aergernis gebend, verführerisch, schlüpfrig, lockend
Соблазнити, -нáти, *v. a.* ein Aergernis geben, ärgern; verleiten; verführen; — ся ein Aergernis nehmen, sich verleiten, verführen lassen.
Соблудити, *v. n.* fehlen, sündigen, *Ш.* II. 261.
Соблюдáти, соблюсти, *v. a. asl.* bewahren, beschützen, *Ш.* II. 239.
Соббль, *m.* Zobel, *m.* (Mustella zibellina).
Соболéвий, *a.* Zobel-.
Соболиця, *f. Ч.* V. 935. Zobelin, *f.*
Соболїзнувáти, *v. a. Не.* Beleid äussern, -fühlen.
Собóр, *m.* Versammlung, Kirchenversammlung, *f.* Synod, *m.*; 2) Kathedrale, Kathedralkirche, *f.* Dom, *m.* Metropole, *f.*
Собóрець, -рця, *m. dim.* s. Собóрчик.
Собóрище, *n.* Versammlung, *f. К.*
Собóрний, *a.* von der Kirchenversammlung; allgemein; 2) von der Hauptkirche; -а церкóв allgemeine Kirche; 2) Domkirche, *f.* [heit, *f. Ил.*
Собóрність, -ости, *f.* Allgemein-
Соборóвний *a.* zur Versammlung, zum Собóр geh.
Соборувáти, (-бóрон-), *v. a.* die letzte Oelung geben; — ся die letzte Oelung empfangen, (— мáслом, *Не.* —).
Собóрчик, собóрщик, *m. dim.* eine kleine Versammlung, s. Собóр 1).
Сóбственний, *a.* eigen.
Совá, *f.* Eule, *f.* (Strix).
Сóварог, *m. КУ.* I. 187. Vater aller Götter, Gott der Gesetze u. der Zeit.
Сóвати, *v. a.* s. Сýвати.
Сóвгалка, *f. B.* s. Сóвганка.
Сóвгальник, *m.* der auf dem Eise gleitet, glitscht.
Сóвганка, *f.* Eisbahn, Glitschbahn, *f.*
Сóвгати ся, glitschen.
Сóвгнути, *v. a.* mit Wucht anprallen, *Kol.* I. 110.
Совершенити ся, = совершити ся, sich ereignen; hereinbrechen (vom Unglück). [heit, Vortrefflichkeit, *f.*
Совершеньствó, *n.* Vollkommen-
Совершитель, *m.* Vollbringer, *m. У.*
Совершити, *v. a.* bewerkstelligen, vollbringen; — ся erfüllt werden, erfolgen, eintreffen; vollbracht werden.
Сóвершний, *a.* obrigkeitlich; *sbst. m.* s. Старший, der Vorgesetzte.
Совéршність, -ости, *f.* Obrigkeit *f. Пар.* [eis, *n. B.*
Сонзанина, сонзаниця, *f.* Glatt-
Совакий, *a.* s. Ховакий.
Совинка, *f.* Zwergeule, *f.* (Surnia pygmaea); -домовá, Leichhuhn, *n.* (Surnia noctua); — воробинка S. passerina, *Пол.*
Сóвіслинний, *a.* s. Сóвістний.
Сóвість, *f.* Gewissen, *n.*
Совістити ся чим, woraus ein Gewissen sich machen.
Сóвістлинний, *a.* s. Сóвістний. *Под.*
Совістливость, *f. Ос.* (61) VIII. 90. Gewissenhaftigkeit, Pünktlichkeit, *f.*
Сóвістний, *a.* gewissenhaft.
Сóвістність, -ости, *f. ВЕ.* Gewissenhaftigkeit, *f.* мені сóвістно ich mache mir ein Gewissen daraus.
Совíт, *m. g.* -ту. *Ме.* 242. Rath, *m.* Berathen, *n.* Berathschlagung, *f.* муж совíта *Кн.* Mann des Rathes, Rathgeber, *m.*; guter Rath; 2) Rathsversammlung, *f.*
Совíтник, *m.* Rath, Rathsherr, *m.*
Совíтувати, *v. a.* rathen; — ся sich berathen, einen Rath halten; sich Raths erholen, *Кн.* I. 215.

Совітчик, *m.* Rath, Berather, *m.*
Совіщувати ся, sich berathen, *M.*
Совладати, *v. n.* Oberhand gewinnen, obsiegen, *Макс.*
Совмá. *adv. Ф.* sich hindrängend, losgehend; stracks,gerade; 2)plötzlich(*Фр.*).
Сóвнути, *v. a. M.* schieben.
Совокýпність, -ости, *f.* s. Скýпність, *Пол.*
Совп, *m.* Art grosses Flechtwerk zum Fischfang auf reissenden Strömen.
Сóвпати ся, hinschreiten, *Ч.* II. 674.
Сóвпух, *m.* s. Сóпух.
Совремéнний, *a* gleichzeitig; modern, *Ш.*
Совтйра, *f. eigentl.* Псалтйра.
Совчáсний, *a.* gleichzeitig, *Шар.*
Совянкй, *pl.* s. Нічниці.
Совятко, *n. dim.* Junge der Eule, *КУ.*
Сóвячий, *a.* Eulen-, eulenähnlich.
Сóглас, *m.* Zustimmung, *f. Др.*
Согласен, -сна, -сне, *a.* einverstanden, übereinstimmend, einwilligend, zufrieden.
Согласйти ся, womit übereinstimmen, einverstanden sein, einwilligen; den Vorschlag annehmen, *P.* I. 20.
Согласка, *f.* Uebereinkommen, *n.* Einigkeit, *f.*
Согласний, *a.* s. Согласен.
Сóгра, *f. Сб.* I. 322. s. Горá.
Согрішати, согрішити, *v. a.* sündigen, sich vergehen.
Согрішний, *a.* sündig, *Зг.*
Содержáти, содéржувати, *v.a. Ме.* 350. zusammenhalten, in Ordnung halten — господáрство; Unterhalt geben, erhalten. [*n. Под.*
Содержймість, -ости, *f.* Gehalt,
Содéржка, *f.* -охайна reinliches Halten, *ОП.*
Сóдій, -ія, *m.* s. Нáтрій, *Пол.*
Содійствіє. *n.* Mitwirkung, *f. Тор.*
Содóма, *f.* bibl. Stadt Sodom; 2) *grösste Verwüstung; Unwesen, *n.*
Содóмити, *v. a. Ко.* 196. Unfug treiben; lärmen.
Содрýг, *m. Лїр.* s. Друг. [den, *У.*
Содрýжний, *a.* freundlich verbun-
Сóдухи, *pl. Кн.* 168. d. i. Со дýхи прáведними скончанну ся u. s. w. Anfangsworte des Begräbnisgesanges Панахйда, s. *v. a.* Tod, *m. B.*

Соединенє, *n.* Verbindung, *f. Пол.*
Соединéний, *a.* verbunden, *Пол.*
Сожалївáти, сожалїти, *v. n.* mitleiden, Mitgefühl haben, *У.*
Сожéнний, *a.* s. Сяжнéвий.
Сожитиє, *n.asl К.*Zusammenleben,*n.*
Созвідати кого, *КС.* (82) VIII. 268. jmdn besuchen. [*Пол. СМ.*
Созвіздіє, *n.* Sternbild, Gestirn, *n.*
Созвýчний, *a. КУ.* zusammenstimmend, harmonisch. [Harmonie, *f.*
Созвýчність, -ости, *f.* Consonanz,
Создавáти, создáти, *v. a. asl.* bauen, aufbauen; schaffen, bilden, *Не.*
Создáтель, *m. К.* Schöpfer, *m.*
Созóн, *m.* Sozon. [III. 373.
I. Сой, *Dativ. pron.* = собі, *Гол.*
II. Сой, *m. У.* Geschlecht, *n* Abkunft, *f.*
Сóйка, *f.* Eichelhäher, *m* (Garrulus glandarius); — орихівка Nusshäher, *m.* (Nucifraga coecothraustos).
Сойм, *m.* Landtag, *m.*
Сóйма, *f.* Versammlung, Schaar, *f.*
Соймáк, *m.* Landtagsabgeordneter, *m. T.* [Versammlungsort, *m. У.*
Сóймище, *n.* Ort der Berathung,
I. Сок, *m.* Saft, *m.* [ohung führen.
II. Сок, *m.* † — вéсти e. Untersu-
Сокáвий, *a. B.* s. Сочйстий.
Сокáтний, *a.*s. Сокóтний.(*Фр.*) vor dem man sich hüten muss.
Сокйра, *f.* Axt, Hacke, *f.*
Сокирйще, *n.* s. Топорйско.
Сокйрка, *f. dim.* s. Сокйра; 2) *pl.* сокиркй, Feldrittersporn, *m.* (Delphinium consolida), *B.*
Сокйрник, *m.* Zimmermann, *m.*
Сокирний, *f.* Art Vorrichtung am Pfluge zur Aufnahme der Axt.
Соківнйця, *f. АД.* I. 27. Falknerei, *f.* Falkenkäfig, *m.* der Ort wo die zahmen Falken eingeschlossen sind.
Сóкіл. *gen.* -ола. *m.* Falke, *m.* (Falco); **pocт. plur.* соколи = очи. Augen, *pl. У.*
Сокілка, *f. D. c.* 171. Weibchen eines Falken, *n.*
Сокільний, *a.*s. Соколин. *Ч.* V. 842.
Сокілок, *m. Ф.* s. Сокóлик.
Соковáтий, *a. Не.* saftig.
Соковйк, *m.* Mon. März, *Мі.* II. 250.
Соковйтий, *a.* saftig, saftreich, *Не.*
Сокóлець, -лця, *m. Ос.* s. d. f.

Сокóлик, *m.* junger Falke.
Сокóлин, сокóлиний, *a.* zum Falken geh., des Falken. [schwärmen, *Ф.*
Сокóлити, *v. n.* als Falke frei
Соколúха, *f.* Weibchen des Falken.
Соколúця, *f.* *Гол.* III. 438. s. d. v.
Сокóлко, *m.* s. Сокóлик.
Сокóльник, *m.* Falkenier, Falkenmeister, Falkner, *m.* [kenjagd,-beize, *f.*
Сокольúцтво, *n.* Falknerei, Fal-
Соколóвий, *a.* Falken-.
Сокóлочок, *m.* *dim.* s. Сóкіл.
Сóкор, *m.* сокóра, сокóрина, *f.* Schwarzpappel. *m.* (Populus nigra), *B.*
Сокотáч, *m.* *B.* Wärter, *m.*
Сокотúти, (-кочý, -тúш), *v. a.* hüten; *v. n.* u. — ся sich hüten, sich in Acht nehmen. [ten soll (*Фр.*).
Сокóтний, *a.* dessen man sich hü-
Сокóтно, *adv.* vorsichtig, *У.*
Сокрóвище, *n.* † *Кв.* Reichthum, Schatz, *m.*
Сокрушúна, *f.* *Ч.* V. 708. Art Pflze.
Сокрушúти, (-áти), *v. a.* zerbrechen, zertrümmern, zerschmettern; bezwingen, zu Boden werfen; ängstigen; — ся zerbrechen, entzweigehen, scheitern; sich grämen, Reue empfinden.
Сокти́ці, *pl.* Burseraceae, *B.*
Сокті́ти, *v. n.* tropfenweise ausfliessen, tröpfeln, *B.*
Солдáт, *m.* *gr.* Soldat, *m.* *Кв.*
Соле-со! *int.* da schau!
Солёвáр, *m.* Hallor, *m.* *Пар.*
Сóлене, *n.* das Salzen.
Солерóд, *m.* Salzbildner, *m.*
Солéць, *m.* *Пис.* Natrum, *n.* Soda, *f.*
Сóлза, *f.* *Гол.* III. 432. s. Слёзá.
Солúти, *v. a.* salzen.
Сóлище, *n.* Stelle wo dem Vieh Salz gereicht wird, *Ф.* вúщі на — вóіпáют ся.
Солі́вка, *f.* Salzfass, *n.* Salzbütte, *f.*
Солі́мка, *f.* *dim.* s. Солóма.
Солі́монька, *f.* (-лом-), *dim.* s. Солóма. [Edelstein.
Солітéр, *m.* s. Цінúк; 2) einfacher
Сольнúця, *f.* *Ч.* IV. 379. s. Сіль.
Соловéй, (-ій), соловéйко, *m* Nachtigall, *f.* (Luscíola luscinia). [Nachtigall.
Соловéйчин, *a.* Nachtigallen, der
Соловúн, *a.* der Nachtigall, s. d. v.
Соловíє, *n.* *Ф.* s. Соловій.
Соловій, *m.* s. Соловéй.
Соловíйний, *a.* wie eine Nachtigall; по — ному *Не.* wie eine Nachtigall.
Соловíти, *v.n.Ко.* 39.s. Посоловіти.
I. Сóлод, *m.* Malz, *m.* [grind, *m.*
II. Сóлоди, (шóлуди). *pl.* *B.* Kopf-
Сóлодь, *f.* Süsse, Süssigkeit, *f.*
Солодúти, (-джу, -дúш), *v a.* süssen.
Солóдій, *adv. comp.* *Ме.* 127 = Солóдше.
Солодкáвий, *a.* süsslich. [keit, *f.*
Солодкáвість, -ости, *f.* Süsslich-
Солóдкий, *a.* süss. [sigkeit, *f.*
Солóдкість, -ости, *f.* Süsse, Süs-
Солодковóдні, *pl.* Süsswasserpolypen, *pl.* (Hydrae).
Солодкоголóсий, *a.* süssklingend, mit süsser Stimme, *K.*
Солодкомéдний, *a.* honigsüss, *K.*
Солодкомóвство, *n.* süsses Reden.
Солодкослóвний, *a.* mit süsser Sprache, *B.*
Солоднéча, *f.* s. Солодкість, *Пис.*
Солóдний, *a.* *B.* Malz-.
Солодúк, *m.* Wolliges Honiggras, od. Pferdegras, *n.* (Holcus lanatus).
Солодóвник, *m* Malzbereiter, Malzer, *m.*
Солодовúй, *f.* Malzdarre, *f.*
Сóлодость *f.* *Ф.* Süssigkeit, *f.* [korn.
Солодýха, *f.* s. Квáша, (aus Heide-
Солодюсінький, *a.* *dim* süssest.
Солодúтко, *n.* Liebkosungswort: meine süsse Wonne.
Солóкна, *f.* Sumpf, *m.*
Солокія, *f.* Nbfl. des Буг.
Солóма, *f.* Stroh, *n.*
Соломáха, *f.* s. Саламáха.
Солóмин, *m.* ein grosser Korb aus Stroh od. Binsen geflochten zum Aufbewahren von Getreide, *Зах.*
Сольомúр содúчник, Salzkraut, *n.* (Salsola Kali).
Солóмиця, *f.* s. Огáвиця.
Солóмка, *f.* Waldschnepfe, *f.*
Соломúник, *m.* Strohblume, Immortelle, *f.* (Helichrysum).
Соломорі́зка, *f.* Häckselmaschine, *f.*
Соломúний, *a.* aus Stroh, Stroh-, strohern. [Strohsack, *m.* *B.*
Солóмáник, *m.* Strohkorb, *m*; 2)
Соломáничок, *m.* *dim.* s. d. v.
Соломáнка, *f.* s. Соломáник. Strohkorb; Strohsack; Strohhut, *m.*; 2) Stroh-

blume, Immortelle, *f.* (Helichrysum).
Соломистий, *a.* strohig.
Солонéнький, *a.* gesalzen.
Солонéць, -ниця, *m.* Salzstein, *m.*; 2) Ort mit Salzquellen; 3) *Пс. Пр.* XI. 1. 117. Art Pflze.
Солóний, *a.* salzig, gesalzen.
Солонúна, *f.* (*d.* -инка), Speck, *m.*
Солонúця, *f.* s. d. *f.* *Зак.*
Солонúще, *n.* *Н.* 272. Salzquelle, *f.*
Солóнка, солянка. *f.* Salzquelle, *f.*
Солонцювáти, *v. a.* рúбою *М+Б.* 193. naschen an etw.
Солончáк, *m.* Salzwüste, *f.* [(грунт).
Солончакóвий, *a.* salzhältig
Солопúти, *v. a.* s. Вúсолопити.
Солопій, *m.* Salomon.
Сóлот, *m.* *Wgr.* IX. s. Блазен.
Солóтва, *f.* Mineral-Salzwasser, *n* *Гн.* 40. [Name e. Stadt in Galizien.
Солóтвина, *f.* Salzlache, *f.* *B.*; 2)
Солотúти, (-лóчу, -тиш), *v. a.* die Haut abstreifen, schinden, (*Фр.*).
Солотрýк, *m.* runder Stein zum Reiben des Steinsalzes.
Солóха, *f.* Salomonia, Salomea.
Солп, *m.* grosses Flechtwerk zum Fischfange (auf reissenden Strömen) verwendet.
Сóлта, *f.* Schlacke, *f.* *Пар.*
Сóлуд, *m.* Schorf, Grind, *m. pl.* сóлуди = Пáрхи, s. Сóлод II.
Солудúвий, *a.* schorfig, aussätzig.
Солянний, *a.* Salz, -на кислотá, Salzsäure, *f.* -глинка, Salzthon, *m.*
Солянка, *f.* *P.* I. 34. Salzfass, *n.*
Солярка, *f.* Salzbottich, *n.*
Солярня, *f.* Salzsiederei, *f.*
Сом, *m.* сóма, *f.* *Зап.* *B.* I. 44. s. Сум (рúба), Wels, *m.*
Сомарь, (-ар), *m.* *dim.* сомарú, *n.* *ung.* Esel, *m.* *Гол.* III. 416.
Сьóмий, *num.* s. Сéмий.
Сомúна, *f.* Welsfleisch, *n.*
Сомирúти, *v. a.* *Зап.* *B.* 23. s. Смирúти, *Пр.* II. 211.
Сомкó, *m.* s. Самíйло. [*Пар.*
Сомнóцний, *a.* ungewiss, unsicher,
Сóмоші, *pl.* Zapfen, auf denen die Decke des Kastens sich dreht etc.
Сóмпель, -пля, *m.* Zapfen, *m.* (bes. Eiszapfen); Rotz, *m.*
Сóмплавий, *a.* rotzig.
Сóмплати, *v. n.* weinen (v. Kindern), *Фр.*
I. Сон, *gen.* сну, *m.* Schlaf; Traum, *m.*
II. Сон, *gen.* сóна, *m.* s. Сум II), *B.*
III. Сон прáлїска, *B.* grosse Küchenod. Kuchschelle, *f.* violettes Windröschen, (Anemone pulsatilla).
Сóненько, *n.* s. d. f. 1).
Сóнечко, *n.* *dim.* s. Сóнце die liebe Sonne; 2) Sonnenkälbchen, *n.* (Coccinela), *B.*
Сóнечниця, *f.* Sonnenschuss, Sonnenkoller, *m.* *Пар.*
Сóнїнка, *f.* Sonnenröschen, *n.* (Helianthemum).
Сóнїчний, *a.* Sonnen-, sonnig; — путь, Sonnenbahn, Ekliptik, *f.* — микроскóп, Sonnenmikroskop, Bildmikroskop, *n.*
Сóнїчник, (-їпн-), пятнóбкий, *m.* Sonnenfisch, *m.* (Zeus faber); 2) Sonnenblume, *f.* (Helianthus annuus); 3) Sonnenschirm, *m.* *Пар.*
Сóнїшниця, *f.* *gew.* *pl.* *Зап.* II. 391. Magenkrampf, *m.*
Сóнка, *f.* *Вах.* Schläfe, *f.*
Сóнко, *m.* Gott des Schlafes, *Гол.* III. 456; 2) *dim.* s. Сон I.
Сóнько, *m* *Ко.* 169. Schläfer, Siebenschläfer, *m.*; 2) *dim.* s. Сон I.
Сóньки-дрíмки, *pl.* *Ме.* Schlaf u. Schlummer, *m.*
Сонлúвий, *a.* schläfrig.
Сонлúвиця, *f.* *pl.* -вицї, Schlafsucht, Schläfrigkeit, *f.*
Сóнний, *a.* schlafend; schläfrig; Traum-, im Traume geschehend, im Schlafe; сóнна óдур Alraun, *m.*; *langsam.
Сонниця, *f.* *Ч.* IV. 408. s. Сунúця.
Сóнність, -ости, *f.* Schlafsucht, Schläfrigkeit, *f.*
Сóнце, -ця, *n.* Sonne, *f.*; Sonnenaufgang, *m*; Sonnenschein, *m.*; сóнце, до сóнця, а) sonniger Platz, Ort an der Sonne; б) до сóнця vor dem Sonnenaufgang; рáзом из сóнцем mit dem Sonnenaufgang; 2) сóнце, сóнечко, *n.* Marienkäfer, *m.* (Coccinela septempunctata), *B.*
Сонцéвий, *a.* der Sonne, Sonnen-.
Сонцї, *pl.* s. Сóнячниця.
Сóнцїв, *a.* Sonnen-.
Сóньчик, *m.* *dim.* s. Сон.
Сончóвий, *a.* -і чóботи, *Ч.* V. 65.

Сóня, *f.* s. Попілиця.
Соня́х, *m.* *Кн. Гал.* I. 23.
Соня́чий, *a.* schläfrig.
Сóняшний, *a.* s. Сóнїчний.
Сóняшник, *m.* s. Сóнїчник.
Сóняшниця, *f.* *pl.* -цї, Magenschmerz, *m.* Magenbeschwerde, *f.*
Сóняшничина, *f.* Stengel der Sonnenblume, *ГБ.*
Сообрáзність, -ости, *f.* *Гол.* Gleichförmigkeit, *f.*
Соорудúти, *v. a.* *Пр.* II. 223 an-, verschaffen.
Соп, *m.* s. Сóпух.
Сопáч, *m.* Percarina Demidoffii, *B.*
Сопíвка, *f.* s. Сопілка.
Сопíй, сопýн, *m.* Schnaufer, *m.*
Сопілка, *f.* Pfeife, Hirtenpfeife, Flöte, *f.*; 2) Schienbein, *n.*
Сопілковéць, -вця́, *m.* Orgelkoralle, *f.* (Tubipora), *B.*
Сопільник, (-íлн-), *m.* Flötenspieler, Leichenspieler, *m.* *K.*; 2) Pfeifenfisch, *m.* (Fistularia).
Сопілочка, *f.* *dim.* s. Сопілка.
Сóніт, *gen.* -ноту, *m.* Schnarchen, Geröchel, *n.*
Сопíти, *v. n.* schnauben, schnaufen, schnarchen.
Сóплавий, *a.* rotzig, *B.*
Сопаёвáтий, *a.* tropfsteinartig, *Пол.*
Сопáйвий, *a.* *Не.* rotzig.
Сóплї, *pl.* s. d. f. 2) *Зак.*
Сопляк, *m.* Eiszapfen, Eiszacken, *m.*; 2) під нóсом — Rotz, *m.* *Не.*
Сопотíти, *v. n.* schnauben.
Сопочúти, *v. n.* *M.* III. 62. s. Супочúти.
Сопрíн, *m.* Sophronius.
Сопротивéньство, *n.* Widerwärtigkeit, *f.* *Гол.*
Сопрýг, *m.* Gemahl, *m.* сопрýга, *f.* Gemahlin, *f.*
Сопря́жник, *m.* der mit einem anderen Ochsen & zusammenspannt.
Сопúй, *v. n.* s. Сопіти, *Зак.*
Сопýн *m* s. Сопій, der stark schnaubt. *B.*; 2) *H.* 297. in d. Räthsel: Nase, *f.*
Сопýтник, *m.* Gefahrte, Reisegefährte, *m.* *Ч.* II. 333. *III.* I. 370.
Сóпух, *m.* сóпуха, *f.* Dunst, Qualm, *m.* *B.* *Не.* *H.* 259.
Сопýха, *f.* Russ, *m*; 2) Rauchwolke, *f.* *Зак.*
Сорвáти, *v. a.* s. Зривáти.
Сьóрити ся, *Мл.* s. Сéрдити ся.
Сьóрка, *f.* *Мл.*
Сорóдний, *a.* *Гол.* verwandt.
Соросмíрний, *a.* verhältnissmässig, proportional; mit Ebenmass; *adv.* -но — —.
Сóрок, *num.* vierzig.
Сорóка, *f.* Elster, *f.* (Corvus Pica); 2) *Га.* I. 139. e. Art Osternspiel.
Соркáля, *f.* Name e. gescheckten, getupften Henne.
Сорокáтий, *a.* buntscheckig, buntfarbig.
Сорокáч, *m.* Würger, *m.* (Lanius), *B.*; 2) scheckiges Pferd, Schecke, *m.*; 3) * хтось відміняв менé на сорокачá bin unwohl, unpässlich geworden.
Сорокíвка, *f.* s.d. *f.*; 2) s. Сороковá бóчка.
Сорокóвець, -івця́, *m.* ein 40 Groschenstück.
Сороковúй, *a.* der (die, das) vierzigste; сороковá бóчка Fass, das vierzig Eimer enthält.
Сорокóвини, *pl.* s. Сорочúни.
Сороколíтний, *a.* vierzigjährig.
Сороколю́б, *m.* * grosser Weiberfreund.
Сорокопýд, -пýш, *m.* s Сорокáч 1) *B.*
Сорокóуз, *m.* *B.* s. Сорокáч 1).
Сорокóуст, *m.* *gew.* *pl.* -и, das 40-tägige Gebet, Gottesdienst für die Seele eines Verstorbenen.
Сорокýш, *m.* *B.* s. Сорокáч 1).
Сóром, *m.* Schande, Schmach, Unehre, *f.*
Сорóмати ся, s. Сорóмити ся.
Соромúтель, *m.* der die Beschämung herbeiführt, *BE.*
Сорóмити, *v. a.* beschämen, schamroth machen; — ся sich schämen, schamroth werden.
Сорóмиця, *f.* Schambein, *n.*
Соромíжливий, *a.* *Ф.* s. Стидливий.
Соромíтний, *a.* verschämt; 2) zottenhaft, garstig, *III.* II. 162.
Сороміцкий, *a.* s. Соромнúцкий, *Ст.*
Соромлúвий, *a.* Scham-, schamhaft, schüchtern.
Соромлúвість, -ости, *f.* Scham, Schamhaftigkeit, *f.*
Соромля́жний, *a.* schamhaft, verschämt, schüchtern; sittsam, *M.*
Сóромний, *a.* schändlich, schmählich, unehrlich, obscoen.
Соромнúцкий, *a.* entehrend, schmachvoll, schmählich, *A Г.* 159.
Сорóмниця ї́ста, *f.* Satanspilz, Blutpilz, Hexenschwamm, *m.* (Boletus sanguineus), *Вол.*

Сорóмність, -ости, *f.* Unehrlichkeit, *f.* s. Сóром. [*Зап.* II. 590.
Сороматá, *f.* Scham, Schmach, *f.*
Соромя́ливий, (-я́зл-), *a.* s. Соромли́вий; *adv.* -во, verschämt.
Соромя́зний, *a.* s. Сóромний.
Сорохмáн, *m.* Bengel, Schreihals, *m.* (*Фр.*); 2) s. Сїрóма.
Сорохтувáти, *v. a.* кóло чогóсь wobei fleissig sich anstrengen, etw. besorgen.
Сорочá, *g.* -áти, *n.* Elsterchen, *n.*
Сорóчачий, *a.* von der Elster.
Сороченя́, *g.* -я́ти, *n. dim.* Hemdchen, *n.* *Ш.* II. 223.
Сорóчин, *a.* der Elster.
Сорочи́на (-оччи́на), *f.* s. Сороченя́.
Сорочи́ни, *pl.* s. Сороковини.
Сорóчка, *f.* (*dim.* сорóчечка, сороччина, *f.*), Hemd, *n.*
Сорóчя, -яти, *n.* kleine Elster.
Сортóвний, *a.* Ordnungssinn habend. [tieren.
Сортувáти, *v. a.* sortieren, assor-
Сосьвітний, *a* *МШ.* der ganzen Welt, der g. Menschheit.
Сóска, *f.* Zulp, *m.* *К. Под.*
Соскýчити ся, *Ч.* V. 750. s. Забануваги. [nen, schwinden.
Сослизнýти ся, in nichts zerrin-
Сóсна, *f.* Kiefer, *m*
Сосня́к, *m.* Föhrenwald, *m.*
Сосня́на, *f.* Fichtenholz, *n*; 2) Föhrenwald, Fichtenwald, *m.*
Сóсниця янтарóва, *f* Bernsteinbaum, *m.* (Pinitos succinifer).
Сосновéць, *gen.* -івцá, *m.* Grosser, brauner Kiefern-Rüsselkäfer, *m.* (Hylobius Pini), *B.*
Соснóвка, *f.* Kiefernspinner, *m.* (Gastropacha Pini); 2) Föhreneule, *f.* (Trachea Piniperda), *B.*
Сосня́к, *m.* Kiefern-Blattwespe, *f.* (Tenthredo Pini), *B.*; 2) Art Pilz.
Сосóк, -сьká, *m.* Brustwarze, Zitze, *f.* *К. pl.* -кú, Brüste, *pl.*
Сосóнка, *f. dim.* s. Сóсна; 2) Schafthalm, *m.* (Equisetum silvestre), *B.* -тїнячка, Acker-Schafthalm, *m.* (E. arvense); сосóнки, *pl.* Schafthalme, Zapfenfarne, *pl.* (Equisetaceae).
Сосóночка, *f. dim.* s. Сосóнка, Сóсна.
Сосновáне, *n.* *Гуц.* Суспільність.
Сосполи́тельний, *a.* *Гуц.* s. Суспільний.
Сосредотóчний, *a.* concentrisch.
Составéць, -вця, *m. dim.* s. Сустáв.
Состáвити, -вляти, *v. a.* zusammenstellen, herstellen, bilden.
Состáвник, *m.* Bestandtheil, Gemengtheil, *m.* *Пол.*
Сострадáти, *v. n.* mitleiden, *К.*
Сострóйти, *v. a.* *Ч.* V. 113. s. Построити; *Ч.* II. 267. bereiten, zustande bringen.
Сострýг, *m.* *Мог.* s. Струг (Schaber).
Сосýля, *f.* *Ч.* I. 1, 32.
Сот, *gen.* -та, *m.* Honigfladen, *m.*
Сотáти, *v. a.* s. Мотáти; — ся, *Не.* sich abwickeln; 2) herum-, vorschweben; 3) sich herumbalgen, *Фр.*
Сотвір, -óру, *m.* Geschöpf, *n.* *Пар.*
Сотвóрене, *n.* Schöpfung, *f.*
Сотворитель, *m.* Schöpfer, *m.*
Сотворити, *v. a.* erschaffen.
Сотворíне, *n.* Geschöpf, *n.*
Сóтенька, *f. dim.* s. Сóтка, *А-Г.* 156.
Сóтенний, *a.* zur Сóтня geh.
Сотéнство, *n.* Würde, *f.* Amt, *n.* eines Сóтник, *Кв.* II. 52. [mal, *ВБ.К.*
Сóтеро, *num.* hundertfach, hundert-
Сóтець, -тця, *m.* *Ф.* s. d. f.
Сóтка, *f.* ein Hundert.
Сотковий, *a.* *Т.* s. Сóтний.
Сóтнар, *m.* Centner, *m.*
Сотнарóвий, *a.* Centner-.
Сóтний, сóтний, *a.* der (die, das) hundertste.
Сóтник, *m.* Anführer einer Abtheilung von hundert Mann (im Kosakenheere).
Сотникíвна, *f.* Tochter des Сóтник.
Сотникóва, *f.* Gattin des Сóтник.
Сóтницкий, *a.* des Сóтник.
Сóтниця, *f.* $^1/_{100}$ Theil, *Пс.*; 2) Wachsschabe, *m.* (Galleria), *B.*
Сотничéнко, *m.* Sohn des Сóтник.
Сотничи́ха, *f.* s. Сотникóва.
Сóтня, *f.* eine Abtheilung von hundert Mann.
Сотня́га, *f.* *aug.* s. Сóтка. *Кч.* 26.
Сотоні́ти, *v. n.* *ТР.* 31. dämmern, ergrauen. [nisch, *Пар.*
Сотóнський, *a.* teuflisch, dämo-
Сотрýдник, *m.* Cooperator, Colaborator, *m.*

Сóтський, *m.* Aufseher über 100 Bauern; Wächter welcher die Aufsicht über 100 Bauernhäuser hat.

Сотýга, *f.* Jahresring am Baum; 2) Fassdaube, *f.*; 3) *pl.* сотýги. Luftlöcher, -röhren, das Gebläse, (*Ф.*).

Сотцé, *n.* s. Сóтка, 100 Stück.

Соýзник, *m.* Mitgefangener, Gefängnisgefährte, *f.* *Ш.* I. 217.

I. Сóфа, Сóфка, *f.* Sophie.

II. Сóфа, *dim.* сóфка, *f.* Sopha, *n.*

Соферáти, *v. a.* когó jmdn gern haben, lieben.

Софíвка, *f.* Schienbein, *n.* (tibia), *B.*

I. Софíя, *f.* Sophie. [berus L.), *B.*

II. Софíя, *f.* Kreuzotter, *m.* (Pelias

Софóлї, *pl.* §. Füsse, *pl.*

Сóфрон, *m.* Sophronius.

Сóхá, *f.* Gabelholz, *n.* Gabelstange, *f.* Hakenpflug, *m*; *gew. pl.* Pfeiler, *m.*

Сóхáр, *m.* Hängegestell des Flössers auf dem Floss (*Фр.*); *pl.* сóхарі, Geweihsprossen, Gestelle zum Trocknen &.

Сохвалáти, *v.a.* s. Величáти, *K* I. 31.

Сóхнути, (схнýти), *v. n.* trocknen, trocken werden, dürr werden; mager werden, abzehren.

Сохрáна, *f.* *Под.* Erhaltung, Bewahrung, Conservierung, *f.*

Сохранúти, сохранятú, *v. a.* bewahren, verhüten, hüten.

Сохрáнний, *a.* behutsam; sorgfältig.

Сохрáнно, *adv.* gut, ängstlich bewahrend, heilig, *Мог.*; sorgfältig. [stätte, *f.*

Сóхрон, *m.* *W.* Schutz, *m.* Zuflucht-

Сохтáч, *m.* Geck, Stutzer, *m.*

Сохтовáти, *v n.* sich beeilen, schnell etw. machen, *B.* [bewandert.

Сохтóвний, *a.* *Зг.* passend; 2) *Нар.*

Социолóгія, *f.* *K.* Sociologie, *f.*

Сóцький, *m.* s. Сóтський

Сочéва, *f.* *Гн.* 61. s. d. f. [lens).

Сочевúця, *f.* Saatlinse, *f.* (Ervum

Сóчень, *g.* сóчня, *m.* Saftfaden, *m.* (paraphysis).

Сочúнонька, *f.* *dim.* s. Сочевúця.

Сочúнник, *m.* Coëfficient, *m.*

Сочúстий, *a.* saftig.

I. Сочáти, *v.a.* *Гл.* II. 56. aufhetzen, Zwist u. Hader wieder hineinbringen.

II. Сочáти ся, *Ч* III. 178. sickern.

Сóчка, *f.* Linse, *f.* (lens crystallina), *B.* *Под.*

Сóчний, *a.* saftig, *Фр.*

Сóчничок, -чка, *m.* *dim.* *АД.* I. 53. e. Bestandtheil der Сóха. [ferae).

Сóчнї, *pl.* Gutti Gewächse, *pl.* (Gutti-

Сóчок, -чку, *m.* *dim.* s. Сок.

Сóшки, *pl.* Dreifuss, *m.* *Зак.*

Сóшник, *m.* s. Лемíш. *АД.* I. 53.

Сощепúти ся, *Ч.* V. 713. sich zusammenheften. [lürte, *m.*

Союжанúй, *m.* *K.* Verbündete, Al-

Союз, *m.* Bund, *m.* Verbindung, *f.* Verein, *m.* [sein, verbündet sein.

Союзити, *v n.* *Сн.* 124. verbunden

Союзний, *a.* verbündet.

Союзник, *m.* Verbündete, Alliant, *m.*

Сóя, *f.* Eichelhäher, *m.* (Corvus glandarius), *B.* [сóяшно, sonnig.

Сóяшний, *a.* s. Сóнїчний; *adv.*

Сóяшницї, *pl.* *Ч.* I. 1, 114. Sonnenstich, *m.* (?) [Fall, Niederfall, *m.* *Cm.*

Спад, *m.* (üppiger, reicher, voller)

Спадь, *f.* Honigthau, *m.*; 2) * unerwartete Durchsuchung, (*Фр.*).

Спадáти, спáдувати, спáсти, *v a.* abfallen, herunterfallen; fallen, sinken (vom Preise); — з лицá, з тїла, im Gesichte einfallen, am Leibe verfallen; — з гóлосу, die Stimme verlieren; — в лад, s. Йтú в лад, до ладý; спадáє дýмка комý jmd kommt auf den Gedanken, *ОН.*; 2) *impers.* спадáє менї по вітцú mir kommt eine Erbschaft zu, (*Фр.*).

Спáдень, -дня, *m.* Westen, *m.* *Нар.*

Спáдúна, *f.* *K.* Abfall, Wasserfall, *m.* Stufe, *f.*

Спáдистий, *a.* abschüssig, steil, бéрег &; 2) — кінь ein Pferd das viel frisst und dennoch mager ist, *B.*

Спáдисто, *adv.* abschüssig, steil.

Спадкíвщина, *f.* s. Спáдщина.

Спадковúй, *a* *K* erblich.

Спадкодáвець, -вця, *m.* Erblasser, *m.* *T.*

Спáдок, -дку, *m.* Fallen, Senken des Wassers (водú), *n*; порóбчику спадку, спáдку! Zuruf in der Гáйка, *Гл.* I. 123; 2) Erbverlassenschaft, *f.* Nachlass, *m.* Erbe, *n.* спáдом лишúти комýсь щось, *Вас.* als Erbe zurücklassen, vermachen, s. Спáдщина.

Спадóвний, *a.* lothrecht, vertical.

Спáдщина, *f.* Nachlass, *m.* Erbschaft, *f.*

Спаз, *m.* = злість.

Спа́йка, *f.* +*Б.* Bindemittel, Band, *n.* Kitt, *m.*; 2) Löthstelle, *f.*

Спа́костити, *v. a.* arg zurichten, beschädigen, verletzen, *К.*

Спаль, *f.* ausgebrannter Waldstrich zum Zwecke des Getreideanbaues, *В.*; 2) Heizung. *f.* Brennmaterial, *n.*

Спалазува́ти, *v. n.* ermüden.

Спалахкоті́ти, спалахну́ти, *v. n.* aufflackern (v. der Flamme).

Спалени́на, *f.* Anbrennen, *n.* (der Speisen beim Kochen); Angebranntes, *n.*

Спали́ти, *v. a.* verbrennen, sengen.

Спали́ще, *n* Feuerstätte, *f.* Ackerland auf ausgebranntem Waldstrich.

Спалїни́к, *m.* Brandleger, Brandstifter, *m.*

Спа́льня, *f.* Schlafkammer, *f.* -zimmer, *n.*

Спамята́ти, спами́тувати, *v. a.* s. Памята́ти; 2) — кого́, beruhigen; — ся s. Памята́ти ся, sich beruhigen.

Спанїлий, *a.* s. Спано́шений.

Спанїлість, -ости, *f.* Herrlichkeit, *f.* *Ст.*

Спанїти, *v. n.* vornehmer Herr werden, *Зг.* s. d. f.

Спано́шити, *v.a.* reich, vornehm, zum grossen Herrn machen; — ся, vornehm, reich werden, ein grosser Herr werden; спано́шений, *a.* reich, vornehm, zum grossen Herrn geworden, Parvenü.

Спантеличити, *v. a.* кого́ jmdn aus dem rechten Wege schlagen, verführen, *Кч.* 138.

Спаплю́жити, *v.a.* arg beschimpfen.

Спар, *m.* s. Сапо́, *В.*

Спарени́на, *f.* Wunde vom Verbrühen, *f.*

Спа́рити, *v. a.* verbrennen, verbrühen; — ся sich —.

I. Спа́рний, *a.* *В.* schwül, heiss; *adv.* спа́рно, schwül.

II. Спарний, *a.* *Ст.* harmonisch.

Спаровля́ти, *v. a.* *Мс.* 416. kaufen, verschaffen.

Спарто́лити, *v. a.* leidlich zustande bringen, flicken; verhudeln.

Спаруо́бчити, *v. a.* що *Зг.* als Па́руо́бок verleben.

Спарува́ти, *v. a.* paaren; — ся sich —, *С.* I. 218.

Спарши́ніти, *v. n.* rändig werden.

Спаря́ти, *v. a.* *Ст.* hoch heben.

Спас, *m.* s. Спасите́ль; 2) Fest der Verklärung Christi, s. Преображе́ние Христа́ Спа́са.

Спась, *f.* abgeweideter Strich, -te Saat, Viehschaden, *m.*

Спасе́ние, *n.* Heil, *n.* Wohlfahrt, *f.*

Спасе́нний, *a.* heilbringend; selig, — путь der Weg des Heils.

Спасе́нник, *m.* der sich retten will, *Др.* der selig, erlöst werden soll, der nach Seelenheil trachtet, *К.*

Спасибі, (-біг), спасибу, *Ос.* (61) III. 18. *int.* Gott sei Dank! vergelt's Gott! спасибі-Бо́гови, *Р.* I. 4. *id*; за спасибіг für eine leere Vertröstung, für umsonst, *С.* II. 195.

Спаси́тель, *m.* Retter, Erlöser; Heiland, *m*; -ка, *f.* -in, *f.*

Спаси́тельний, *a.* s. Спасе́нний; erspriesslich.

Спаси́тельність, -ости, *f.* Erspriesslichkeit, *f.*

Спасі́бкати, *v.a.* danken, *Мі.* II. 474.

Спасі́вка, *f.* Fasten vor Mariä Himmelfahrt; 2) спасівки *pl.* (грушки) frühe Birnen um die Zeit des h. Спас d. i. des Festes der Verklärung Christi.

Спасі́вский, *a.* um die Zeit des Festes Спас (w. s.).

Спасі́не, *n.* Wohlfahrt, *f.* *Пар.*

Спасі́нячко, *n.* *dim.* s. d. v.

Спаску́дити, *v. a.* beschmutzen, verunreinigen; verhunzen.

Спа́сне́, (-сьне), *gen.* спасно́го, *n.* Hutgeld, Weidegeld, *n.* *Нс.*

Спасний, (-сьн-), *a.* fett, gemästet.

I. Спа́сти, *v. a.* s. Спада́ти.

II. Спа́сти, спаса́ти, *v. a.* abweiden.

III. Спасти́, спаса́ти, *v. a.* erlösen, retten.

Спасува́ти, *v. a.* § spassen.

Спа́ти, (сплю, спим), *v. n.* schlafen.

Спа́тлати, *v. a.* in Büschel zusammenschlagen.

Спа́тоньки, -очки, *dim.v.n.* s. Спа́ти.

Спаха́ти, *v. a.* das Feld bestellen.

Спа́хнути, (спа́хувати, *М.* II. 94.) *v. n.* auflodern, aufflammen, *Нс.*; 2) auffahren (im Zorn); verpuffen, *М.* II. 82; румяне́ць густи́й — на ли́чку, überfliegen, s. Спалахну́ти.

Спа́чити ся, sich werfen, krumm werden, krummlaufen (wie nasse od. feuchte Bretter von der Sonne od. der Ofenhitze).

Спаш, *m.* Weideland, *n.* (üppige) Weide, *f.* *Кч.* 374; 2) Feldschaden, *m.*

(dh Abweiden) *C.* II. 173.; 3) *H.* 79. Falle, Schlinge, *f.* [Змарніти.
Спашіти, спашувати, *v. n.* s.
Спаюн, *m.* Colledium, *n.*
Спаяти, *v. a.* verbinden; — ся, *K.* sich vereinigen, s. verbinden.
Спаяч, *m.* Löther, *m.* *Пар.*
Спевнити, *v. a.* sicher, positiv stellen, *T.* — слово erfüllen, *Ст.*
Спека, *f.* Hitze, *f.* [когось, чогось.
Спекати ся, los werden, abfertigen,
Спеколат, *m.* Unmensch, Tyrann, *m.* -атка, *f.* Tyrannin, *f.* *Пар.*
Спеколатский, *a.* tyrannisch, *Пар.*
Спеколацтво, *n.* Tyrannei, *f.* *Пар.*
Спекотня, *f.* s. Спека.
Спектй, *v. a.* s. Спечй.
Спектральний, *a.* Spectral-, -а аналіза Spectraluntersuchung. *f.*
Спеленати, *v. a.* umwickeln, umhüllen, bedecken, *Кн.*
Спенз, *m.* Helleborus?
Спеник, *m.* Zunge in der Schnalle.
Сперва, *adv.* *Кв.* I. 85. allererst, noch gleich anfangs. [zuvörderst.
Спервонаперву, *adv.* vorallererst,
Сперву, *adv.* anfangs, von Anfang, *M.*
Спереджати, *v. a.* *Ме.* 57. s. Випереджувати. [vorkommen, *Гол.* I. 313.
Спередити, *v. a.* когось jmdm zu-
Спережати, *v. a.* (um die Wette) voranlaufen, Vorsprung gewinnen, ereilen.
Сперечати, *v. a.* abrathen; verbieten; — ся einen Streit, e. Wortwechsel mit jmdm haben, führen.
Сперечка, *f.* *Др.* s. Суперечка.
Спермацет, *m.* Wallrath, *m.* (sperma ceti), *Піс.* [geschwulst, *f.*
Спертє, *n.* Anlehnung, *f.*; 2) Wind-
Спёрти, сперати, *v. a.* anlehnen, stemmen, stützen; 2) aufhalten, дух спёрло у него der Athem ist ihm ausgegangen, kann nicht mehr athmen; 3) — що auf etw. Beschlag legen, etw. in B. nehmen; 4) begünstigen; — ся sich anlehnen, stützen, sich drängen, sich zusammendrücken, -pressen, sich stopfen. [ursprünglich, erstlich.
Спершу, *adv.* zuerst, anfänglich,
Спершуньку, *adv.* s. d. v. (*Фр.*).
Спесивий, *a.* stolz, hochmüthig.
Спесивити ся до кого, jmdn stolz verschmähen, *ГЕ.*

Специфічний, *a.* spezifisch.
Спеція, *m.* Specialitaet, *f.* 2) Art Münze: Thaler, *m.* *Зак.* [trüben.
Спечалити, *v. a.* bekümmern, be-
Спечй, *v. a.* s. Печй.
Спечний, *a.* -день, hitziger Tag; *adv.* спечно, schwül, heiss.
Спещений, *a.* *Ст.* verzärtelt.
Спивати, *v. a.* wacker trinken, es sich schmecken lassen; — ся, спити ся, sich betrinken, sich berauschen.
Спиж, *m.* Erz, *n.* [rathskammer, *f.*
Спижарня, *f.* Speisekammer, Vor-
Спижовий, *a.* ehern. [meln.
Спикати ся, sich häufen, sich sam-
Спилати, *v. a.* schöpfen; 2) * flink, rasch, fleissig thun, gehen &. [тапка.
Спилкй, *pl.* das Abgeschöpfte, s. Сме-
Спильна, *adv.* fleissig.
Спин, *m.* Einhalt, Rückhalt, *m*; Hindernis, *n.* без спину ohne Einhalt; unbeanstandet.
Спина, *f.* Rücken, Rückgrat, *m.*
Спинати, *v. a.* zusammenknöpfen, heften, verbinden; 2) коня (острогами), *pol.* spornen; — ся aufstreben, klettern, s. Пнати ся. [Helleborus (?).
Спинда, спинз, полонинський, *m.*
Спинитель, *m.* Abhalter, *m.* *Пол.*
Спинити, спинити, спинювати, *v. a.* aufhalten, zurückhalten, abhalten; bezähmen; — ся Halt machen, einhalten; 2) спинити ся на дюки = спити ся на дюки (w. s.).
Спинка, *f.* *dim.* s. Спина; 2) Abwehr, *f.* Abhalten, *n.*
Спинковий, *a.* саме спинкове паньство, *M+E.* 418?
Спинний, *a.* Rücken-; Schulter-.
Спинок, *gen.* спинку, *m.* Einhalt, *m.* Abwehr, *f.*
Спинточити, *v. a* *Ко.* 409. nieder-, eindrücken, schlagen, beugen.
Спинцювати ся, s. Спинати ся.
Спинювати, *v. a.* s. Спинити.
Спинка, *f.* *aug.* s. Спина.
Спинити, *v. a.* aufhalten, hemmen, hindern; wehren; s. Спинити.
Спирати, *v. a.* що кому jmdm etw. streitig machen, absprechen, vorenthalten; verwehren, verbieten; — ся sich widersetzen, s. Спёрти.
Спирір, *m.* Adept des Spiritualis-

mus, -ка, *f.* Adeptin d. S. *Не.*

Спирену́ти, *v. n.* abspringen.

I. Спис, *m.* Spiess, Speer, *m.* Lanze, *f.*

II. Спис, *m.* Verzeichnis, *n.* Liste, *f.* Namensregister, *n.* Musterrolle, *f.*

Спи́са, *f.* s. Спис I.

Списа́ти, спи́сувати, *v. a.* niederschreiben, aufschreiben; verzeichen; abmalen, malen; — ся з ким про щось in Briefwechsel mit jmdm treten, *Кн.*; — ся з чим sich mit etw. od. dh etw. hervorthun, auszeichnen.

Списка́ти, *v. a. II.* 64.

Списо́вий, *a.* in die (Militär-) Liste eingetragen, militärpflichtig, *К.*

Списне́, *n. a.* s. ämtliche Pertractation nach jmds Tode; 2) Einschreibegebühr, *f.*

Спи́сооб́рець, *m.* Lanzenschwinger, -träger, *m. Пл.*

Списова́тий, *a.* lanzeltförmig.

Списо́вий, *a.* Lanzen-. [*Ніс.*

Списови́дий, *a.* spitzig, zugespitzt,

Спи́сок, *gen.* спи́ску, *m.* Abschrift, Copie; Skizze, *f. К.*; 2) s. Спис II.

Списоно́сний, *a.* speertragend, *Кл.*

Спи́сувати, *v. a.* s. Списа́ти.

Спи́сувач, *m.* Concipist, *m. Пар.*

Спи́ти, *v. a.* trinken, austrinken; — ся, s. Спива́ти ся, ganz besoffen sein.

Спиткува́ти, *v. a.* e. Versuch anstellen.

Спитлюва́ти, *v. a.* s. Питлюва́ти.

I. Спи́ток, *gen.* -тку, *m.* Versuch, *m.* Probe, *f.*

II. Спи́ток, *g.* -тку, *m. II.* 83. Trunk, *m.* Zechen, *n.*

Спи́тувати ся, *М.* versuchen.

Спиха́ти, *v. a.* herab-, hinab, herunter-, wegstossen.

Спи́хнути, *v. n.* Спалахну́ти.

Спихо́йка, (-о́нька), *adv. Гол.* I. 325. s. Пи́шно.

Спи́ця, *f. pl* -ці, s. Спри́ха.

Спичаки́, *pl.* junge Wurzeln des Schilfes.

Спи́чка, *f. Кв.* I. 41. s. Шпи́лька.

Спи́шний, *a. Гол.* III. 721. *Ог.* 102. s. Пи́шний; *adv.* спи́шна.

Спів-, *in Zusammensetzungen:* Mit-.

Спів, *g.* -ву, *m.* Gesang; Gesangsunterricht, *m.* [Muse, *f.*; 2) s. Спів. *Кн.*

Спі́на, *f. Ру.* Göttin des Gesanges,

Співа́к, *m.* Sänger, *m.*; 2) -рі́й, Sängerschwarm, Tütschwarm, *m.*; 3) Grasmücke, *f.* (Sylvia), *В.*

Спі́ване, *n.* Singen, *n.* Gesang, *m.*

Спі́ванка, *dim.* співано́чка, *f.* Lied, *n.* Gesang, *m.* [вучість.

Спі́ванність, -ости, *f. ЛД.* s. Спі-

Співанчи́на, *f.* ein geringes Lied.

Співа́чик, *m. dim.* s. Співа́к.

Співа́ти, *v. a.* singen; то́нко —, mit dünner, schwacher Stimme singen, * demüthig thun; 2) * stolz thun, einen stolzen Ton annehmen.

Співачи́ха, *f.* s. d. f.

Співа́чка, *f.* Sängerin, *f.*

Співвинова́тий, *a.* mitschuldig.

Співві́домість, -ости, *f.* Mitwissen, *n.*

Співвла́дник, *m.* Mitregent, *m.*

Співвладни́цтво, *n.* Mitregentschaft, *f. Пар.*

Співвла́стник, *m.* Mitbesitzer, *m.*

Співволода́р, *m.* Mitregent, *m. ОБ.*

Співворохо́бник, *m.* der Mitverschworene.

Співді́дич, *m.* Erbgenoss, Miterbe, *m.*

Співді́дицтво, *m.* Erbgenossenschaft, *f.* [wirken, *Пар.*

Співді́ла́ти, співді́яти, *v. a.* mit-

Співді́яне, *n.* Mitwirkung, *f. Пар.*

Співе́ць, -вця́, *m.* Sänger, *m.*

Співе́цький, *a.* des Sängers, liederreich, *ОП.*

Співжалі́не, *n.* Mitleid, *n. Пл.*

Спі́ввук, *m. Д. гр.* Mitlaut, Consonant, *m.*

Співзна́тель, *m.* Mitwisser, *m. Пар.*

Співистно́ване, *n.* s. Співча́сність, *Пл.*

Спі́вка, *f.* Cantate, *f.* Lied, *n.* [bend.

Співли́вий, *a.* singend, gesanglie-

Співме́шканець, -нця, *m.* Mitbewohner, Miteinwohner; Stubengenosse, *m.*

Співмі́рний, *a.* gemeinschaftliches Mass habend.

Співнасліди́к, *m.* Miterbe, *m.*

Співни́й, *a. Га.* I. 72. gesangkundig, -lustig, -reich.

Співнина́, *f.* Gemeinschaft, *f.* gemeinschaftlicher Besitz, *g.* Nutzniessung, &.

Співо́бина́тель, *m.* Mitbürger, *m.*

Співону́ти, *v. a.* zu singen anfangen, *М.* [sanglustig, s. Співу́чий.

Співо́чий, *a. М.* I. 92. singend, ge-

Співо́чість, -чости, *f.* s. Співу́чість.

Співочка, *f.* пта́шка-, singend.
Співпору́чник, *m.* Mitbürge, *m.* *Пар.*
Співпосїда́тель, *m.* Mitbesitzer, *m.*
Співпросту́пник, *m.* Mitverbrecher, *m.* [-ниця, *f.* -in, *f.*
Співробі́тник, *m.* Mitarbeiter, *m.*
Співря́дний, *a.* coordiniert.
Співря́дність, -ности, *f.* Coordination, *f.* *Ил.* [ner eines Dorfes, *m.*
Співселяни́н, *m.* *W.* Mitbewoh
Співстрада́лець, -лця, *m.* Leidensgefährte, *m.* *Пар.* [*m.* *ОБ.*
Співтво́рець, -рця, *m.* Mitschöpfer,
Співу́нка, *f.* *B.* s. Співа́чка.
Співу́ченик, *m.* Mitschüler, *m.*
Співу́чий, *a.* singend, gesanglustig, gesangreich.
Співу́чість, -чости, *f.* Vorliebe für den Gesang, Sangeslust, *f.*
Співцїв, *a.* des Sängers. [zeitig.
Співча́сний, *a.* mitzeitig, gleich-
Співча́сник, *m. pl.* -ки, Mitwelt, *f.*
Співча́сність, -ности, *f.* Gleichzeitigkeit, Coëxistenz, *f.* *Ил.*
Співчи́нник, *m.* Coëfficient, *m.*
Співчуте́ *n.* Mitgefühl, *n.*
Співчу́ти, *v. a.* mitempfinden.
Спід, *gen.* с. о́ду, *m.* das Untere, der Grund, Boden, *m.* Unterlage, *f.* на спо́дї, unten; 2) спід, у споду́ Erdschacht, Stollen, *m.*
Спі́дка *f.* *Не.* 197. Unterlage, *f* s. d. v. 1).
Спіда́ти, *v. a.* *K.* entwürdigen, erniedrigen; — ся sich erniedrigen, sich herabwürdigen, sich schänden.
Спі́дний, *a.* der untere, von unten.
Спідни́ця, *f.* Unterrock der Frauen; 2) спідниця, *f.* s. Помі́стниця.
Спідни́к, *m.* der untere Stein in der Mühle (od. Handmühle); 2) *Зап.* I. 344. der gewölbte Boden der Банду́ра.
Спідни́рка, *f.* s. Помі́стниця.
Спідо́к, *gen.* -дка́, *m.* hölzerne Unterlage für Holzbauten (= підва́лина).
Спідру́чний, *a.* bequem, handhablich.
Спізна́ти, спізнава́ти, *v. a.* kennen lernen; erkennen; — ся einander kennen lernen, Bekanntschaft machen.
Спізни́лий, *a.* s. Пізний, *Ст.*
Спізни́ти, *v. a.* verspäten; — ся, sich —.
Спі́йка, *f.* Fügewort, *n.* *Пар.*
Спі́йманий, *a.* gefangen.
Спійма́ти, *v. a.* gefangen nehmen; betreffen, betreten.
Спі́йний, *a.* bindig.
Спійни́к, *m.* Bundesgenosse, *m.* *Пар.*
Спійни́цтво, *n.* Bundesgenossenshaft, *f.* *Пар.*
Спійність, -ости, *f.* Cohäsion, *f.* сила -сти Cohäsionskraft, *f.*
Спійно́чити, *v. a.* föderalisieren, *Пар.*
Спійня, *f.* Bund, *m.* s. Союз.
Спі́ка, *f.* s. Спе́ка, *M.*
Спіл, *g.* спо́лу, *m.* до спо́лу, *Ф.* zusammen, s. Поспо́лу.
Спіле́нький, *a.* *dim.* s. d. f
Спі́лий, *a.* reif. [Reife, Reife, *f.*
Спі́лість, -ости, *f.* Zustand der
Спі́лка, *f.* Gemeinschaft, Compagnie, *f.* Verein, *m.* спілку завязати, -тримати, у — ся звязати & sich wozu vereinen.
Спілкови́й, *a.* Association-. [eint.
Спі́льний, *a.* gemeinschaftlich, ver-
Спільни́к, *m.* Genosse, Gesell, *m.*
Спільни́чити з ким, mit jmdm anstehen, sich vereinigen, *Пар.*
Спі́льність, -ности, *f.* Gemeinschaft, *f.* [mein betreffend, *K.*
Спільнолю́дний, *a.* alle allge-
Спільно́та, *f.* s. Спілка.
Спі́льщик, *m.* *Др.* s. Спільник.
Спі́льщина, *f.* Gebühr für etw. von Gemeindeangehörigen Benutzte.
Спі́мка, *f.* Erwähnung, *f.* [verfallen.
Спімну́ти, *v. a.* erwähnen, auf etw.
Спі́нити ся, s. Пі́нити ся.
Спіни́чка, *f.* *D. c.* 7.
Спінни́к, *m.* s. Спільни́к.
Спінно́та, *f.* s. Спілка.
Спір, *gen.* спо́ру, *m.* Verhärtung; Stuhlverstopfung, *f.* *B.*; 2) s. Дихання; 3) Streit, Hader, *m.*
Спі́рка, *f.* Streit, Hader, *m.* +*M.* *Кн.*
Спіра́лний, *a.* widerstreitend, hadernd, *K.*
I. Спірни́й, *a.* streitig, strittig.
II. Спірни́й, *a.* reichlich, voll, üppig, ergiebig, *B.*; 2) betriebsam, ausrichtsam, *Пар.*
Спірни́к, *m.* Nebenbuhler, *m.* *Пар.*
I. Спірність, -ости, *f.* Streitigkeit, *f.*
II. Спірність, -ости, *f.* Reichlichkeit, Fülle; Ergiebigkeit, *f.*

Спісніча́ти, *v. a.* Diät halten.
Спісобо́рець, -рця, *m.* s. Списобо́рець.
Спі́ти, *v.n.* reifen, zur Reife kommen; 2) fortschreiten, sich vervollkommnen.
Спі́тка, *f.* s. Приго́да.
Спіткáти, *v. a.* begegnen, betreffen.
Спіткну́ти ся, straucheln, на кого́ wegen jmds straucheln, *Кч.* 124.
Спітна́віти, спітні́ти, *v. n. B.* schwitzen.
I. Спіх, *m.* Eile, Hast, *f.* [Успіх.
II. Спіх, *m. Кв.* I. 181. Erfolg, *m.* s.
Спіши́ти, *v. n.* на кого́ zur Eile antreiben; 2) спіши́ти, u. — ся, eilen, sich beeilen. [Eil; hurtig arbeitend.
Спішни́й, *a. M.* eilig, rasch, schnell,
Спішо́к, *m. H.* 200.
Сплав, *m.* gewaltiger Regen, Flut, *f. Ф.*; Moor, Morast, *m*; 2) Insel, *f. TP.* 125; 3) Floss, *n*; 4) Zusammenschmelzung, Legierung, Mischung, *f. Под.*
Сплаво́á, *f.* Abflössung, *f.*
Сплаве́ць, *gen.*-ця́,*m.*Schwimmhölzchen, *n.* (an der Angelschnur) *Гал.* I.255.
Сплáвиня, сплависко, *n.* Holzstücke, ausgewurzelte Baumstämme & welche das Hochwasser nach dem Abfallen hinterlässt. [*adv.* -ето.schief, *Ha.*
Сплавистий, *a.* geneigt, schief;
Сплáвити, сплавля́ти, *v.a* weg-, abspülen; flössen, schwemmen; *У.*; 2) überströmen, übergiessen, *У.*; 3) legieren.
Сплави́ще, *n.* Flossplatz, *m.*
Сплáвка, *f.* Abschwemmung, Abführung, *f. Под.*
Сплáвний, *a.* schiffbar. [mann, *m.*
Сплавни́к, *m. КУ.* Flösser, Fähr-
Сплавни́цтво, *n.* Flosswesen, *n.*
Сплáвно, *n.* Legierung, *f.*
Сплáвняня, *n.* Legieren, *n.*
Сплáво, *adv.* птах летит — fliegt so wie schwimmend.
I. Сплáвок,*m.*шкля́ний.Glasfluss,*m.*
II. Сплаво́к.*m.*сплáвка.*f.*s.Се́бель,*B.*
Сплáвці, *pl.* Flossfeder, Finne, *f.*
Сплавчу́к,*m.*Flossjunge,*m.* [(*Фр.*).
Сплани́стий, *a.* s. Сплаистий.
Спласáти, *v. n.* von d. Geschwulst: abnehmen.
Сплат, *m.* сплáта. *f.* Auszahlung, Abzahlung, Bezahlung, Berichtigung, *f*
Сплати́мий, *a.* zahlbar, tilgbar.
Сплати́мість, -ости, *f.* Zahlbarkeit, *f.*
Сплати́ти, сплáчувати, *v. a.* bezahlen, berichtigen, erstatten; tilgen.
Сплáтне *n.*das Abbezahlen,Abfinden.
Сплескáти, *v.a.* abplatten; 2) *viel zusammenplauschen, *Ф.*
Сплéснути, *v. a.* klatschen.
Сплет, *m.* Geflecht, *n. Фр.*
Сплéтене, *n.* Flechten, Geflecht, *n.*
Сплéтка, *f.* дротяна́ Drathseil, *n.*
Сплечи́ти ся, sich verrenken, s. lähmen.
Сплéювати ся, s. Спляти ся.
Сплива́ти, сплину́ти, сплисти, *v. n.* herabschwimmen; * з розуму — wahnsinnig werden. eine Thorheit begehen, *B.*; 2) auf der Oberfläche schwimmen; * мой річ сплила на змій ich kam im Fluss der Rede auf die Schlange, *P.* I. 130. — ся zusammenfliessen.
Сплити́ ся, *Мор.* s. d. v.
Сплигну́ти,*v.n.*hin-,heraufspringen.
Сплигóнути, *v. n.* niederspringen, *Ст.* [heiser werden.
Сплини́ти ся, Schnupfen haben,
Сплисну́ти, *v. n. Гр.* schwinden, sich fort machen.
Сплід, *gen.* сплóду, *m.* Geburt, *f. Ру.*
Сплі́снїти, *v n.* schimmeln, schimmelig werden. [Bund, *m.*
Сплíт, *g.* сплéту, *m. B.* Flechte, *f.*
Сплїтáти, *v. a.* flechten, zusammenflechten. [ben einander.
Сплíш, *adv. M.* III. 121. dicht ne-
Сплíшник, *m.*Art Krankheit,*Еф.*33.
Сплюбувати, *v. a.* oft spucken.
Сплóджене, *n.* Schwängerung, Erzeugung, *f. Пар.*
Сплóдити, *v. a.* erzeugen, *Кч.* 139; — ся (земля́) — unfruchtbar werden, entkräftet werden (dh zu starke Produktion), *M+Б.* 399.
Сплох. *adv.* flugs, *Пар.*
Сплочáти, *v. a.* zusammenzimmern, -fügen, -binden, *C.*II. 134. [gedrückt,*B.*
Сплóщений, *a.* abgeplattet, platt-
Сплощéність, -ности. *f.* Abplattung, *f. Пол.* [drücken.
Сплóщити, *v. a.* abplatten, platt-
Сплóщка. *f.*abgeplattete Halb Herzmuschel, *f.* (Cardissa), *B.* [cher, *m.*
Слу́тник, *m.* Ränkeschmied, -ma-

Силу́тнї, *pl.* Ränke, *pl.* *Пар.*
Сплюва́ти, *v.a.* spucken. [napf, *m.*
Сплюва́чка, *f.* Spuckkasten, Spuck-
Сплюга́вити, (-га́нити), *v. a.* abschmähen; entheiligen.
Сплюндрува́ти, *v. a.* ausplündern.
Сплюх, *m.* Langschläfer, *m.*; 2) s. За́яць, *B.*
Сплю́ха, *f.* Langschläferin, *f*; 2) Ziegenmelker, *m.* (Caprimulgus europaeus), *B.*
Сплю́ща, *f.* Platzregen, *m.* *B.*
Сплю́щений, *a.* s. d. f. *C.* I. 228.
Сплю́щити, *v. a.* zusammendrükken, -pressen, -schliessen.
Сляса́ти, *v. a.* *TP.* 63. klatschen.
Сляч́ий, *pl.* gutes Schlafen.
Спобі́гчи, *v. n.* ereilen, *M.* I. 38. несподі́ване лихо спобі́гло unverhofftes Unglück hat sich zugetroffen, hat ereilt. [та́ти ся.
Спобратимити ся, *Зг.* s. Зо́ра-
Спова́га, спова́гу, *adv.* gemächlich, langsam, schonend, rücksichtsvoll, *K.*
Спова́дити ся, verwöhnt, verzogen werden, +*M.*
Споважні́ти, *v. n.* ernst werden, in ernste Gedanken sich vertiefen u. ernste, gewichtige Fragen sich stellen, *Св.* würdevoll, feierlich werden, *K.*
Споважнохи́льний, *a.* „Мета" (63) 32.?
Сповени́ти, *v. a.* erfüllen, sättigen, *Гол.* III. 34.; überfluten, überströmen.
Спове́рху, *adv.* von Aussen.
Спо́взнути, *v.n* verfliessen, schwinden, *Фр.*; 2) verschiessen (v. Farben).
Сповива́ти, сповити, *v. a.* einwindeln. [Wickelband, *n.* Windel, *f.*
Сповива́ч, *dim.* сповива́чик, *m.*
Сповиді́ти, *v. a.* erblicken, *Зг.*
Сповиток, -тку, *dim.* сповиточок, *M.* I. 44. *m.* у сповиточку, in den Windeln, in zartester Kindheit, *Mi* II. 261. *OB.*
Сповиту́ха, *f.* Hebamme, *f.*
Спо́відь, *gen.* -іди, *f.* Beichte, *f.*
Сповіда́льниця, *f.* Beichtstuhl, *m*
Сповіда́ний, *a* der gebeichtet hat.
Сповіда́ти, *v. a.* Beichte hören, beichten; * ausforschen; rügen; — ся beichten, bekennen. [anlassung, *f.*
Сповіда́ння, *f.* *Зг.* *Пр.* II. 259. Ver-
Сповідни́к, *m.* Beichtvater, *m.*; 2) Beichtgänger, *m.*
Сповіри́ти, *v. a.* anvertrauen, +*M.*
Сповісти, *v. a.* hersagen, aussagen; — щось на кого́ jmdm etw. abtreten, cedieren; — ся bekennen, eingestehen, s. Сповіда́ти ся.
Сповісти́ти, сповіща́ти, *v. a.* benachrichtigen, melden, *Кн.* 239. [wittern.
Сповітрі́ти, *v. n.* ausdunsten, ver-
Спо́вка, *f.* *Не.* *Пр.* VIII. 959?
Сповназу́бий, *a.* -е ку́сало vollständiges u. geschlossenes Gebiss.
Спо́вний, *a.* vollkommen, vollständig; *adv.* спо́вна.
Сповни́ти, сповня́ти, *v. a.* ausfüllen, erfüllen, ausführen, vollführen, vollenden; leisten, *Ш.* I. 380; — довг die Schuld tilgen; — ся erfüllt werden, in Erfüllung gehen. [ниця.
Спо́вничка, *f.* Trinkglas, *n.* s. Пов-
Сповнюва́тель, *m.* *Пар.* Vollbringer, *m.*
Спо́вщити, *v. a.* Schulden tilgen.
Спо́гад, *gen.* -ду, *m.* Gedächtnis, *n.* Erinnerung, *f.* *Ст.* Andenken, *n.* *ОП.*
Спогада́ти, *v. n.* denken, sich erinnern; — ся sich plötzlich erinnern.
Спо́гадка, *f.* Vermuthung, Hypothese, Ansicht, *f.* *Зг*; 2) s. Зга́дка, *Фр.*
Спога́нити, *v. a.* verunstalten, entstellen, *Фр.* [hinblicken.
Споглядати, споглянути, *v. a.*
Спогони́ти, *v. a.* heraustreiben; 2) ereilen, *Kol.* II. 54.
Спогорди́ти, *v. a.* чимо́сь stolz über etw. sich hinwegsetzen, etw. verachten, *T.* [überwinden.
Спогра́ти, *v. a.* *АД.* I. 23. besiegen,
Спогуди́ти, *v. a.* tadeln, verwerfen, *Kol* I. 108.
Сподавний, *a.* *Ст.* herkömmlich, alt.
Спо́дар, *m.* s. Ґосподар.
Сподарка, *f.* s. Ґосподиня. *Пів.*
Сподарский, *a.* = господарский.
Сподати ся, *E.* sich anvertrauen, — на кого́ jmdm —.
Сподвигну́ти, *v. a.* heben, aufrichten; — ся, sich — —.
Сподвижник, *m.* Mitkämpfer, Gefährte, *m*; -ниця, *f* Mitgefährtin, Mitarbeiterin in e. Sache, *f.* *У.* [unten.
С-под-неспо́дда, *adv.* *Ч.* V 918. von
Сподібність, -ности, *f.* Schönheit, *f.* *B.*

Сподіване, (-ання), *n.* Erwarten, Hoffen, *n.* Erwartung, *f.*
Сподіванка, *f.* Erwartung, Hoffnung, *f.*
Сподіватися, hoffen, erwarten.
Сподівка, *f.* *B.* der untere Theil.
Сподінутися, *АД.* I. 160. sich wohin wenden, Zuflucht, Schutz finden.
Сподія, *f.* Hoffnung, *f.* *Зак.*
Сподіяти, *v. a.* s. Заподіяти; — ся, sich begeben, s. ereignen, *Ш.* I. 331.
Сподні, *pl.* Beinkleider, *pl.*
Сподоба, *f* Wohlgefallen; Behagen, *n.*
Сподобане, *n.* Wohlgefallen, *n.* *Н.л.*
Сподобати, — ся, s. Подобати, — ся.
Сподобити, *v. a.* *Гол.* III. 127. schmücken, gefällig, schön machen; 2) nachbilden; 3) † *К.* I. 19. würdigen, würdig achten; Glück bringen.
Сподобка, *f.* Putzfliege, *f.* (Tinia), *B.*
Сподобляне, *n.* Nachbilden, *n.*
Сподобний, *a.* *Ч.* V. 259. gefällig, wohlgefällig, lieblich, hübsch; сподобним бути комусь gefallen, *М.*
Сподовий, *a.* der untere; 2) -горнець: drei Garnetz fassend.
Сподовина, *f.* Bodensatz, *m.* Hefe, *f.* Niederschlag, *m.* *Ф.*
Сподовине, *n.* s. Поденє (*Фр.*).
Сподок, *m.* *dim.* s. Спід.
Сподорожний, *a.* Mitreisender, *К.л.*
Сподружє, *n.* Ehe, *f* Ehebündnis, *n.* *Ог.*
Сподружене, *n.* Freundschaftsbündnis, *n.*
Сподружити, *v. a.* vermählen, *Зг.*
Сподружний, *a.* *ОБ.* ehelich.
Сподсїсти, *v. n.* *Ч.* VI. 20. auf jmds Stelle sich setzen, ersetzen, vertreten.
Сподуга, *f.* Aufkunft, *f.* *Пар.* [*Гол.*
Споединичити, *v. a.* vereinfachen,
Спожаль, *f.* спожаліне, *n* Beileid, *n.* *Пар.* [beklagenswert.
Спожальний, *a.* mitleidenswert,
Спожалуване, *n.* Beileid, *n.*
Спожалувати, *v. a.* bemitleiden, sich erbarmen.
Спожерти, *v. a.* auffressen.
Спожив, *m.* спожива, *f.* Consum, *m.* Consumtion, *f.* Verbrauch, *m.* Genuss, *m.* *B.* *BБ.* [niessen, Verzehren, *n.*
Споживане, *n.* Verbrauchen, Ge-
Споживати, *v. a.* geniessen, essen, verzehren.
Споживач, *m.* Consument, *m.* *BБ.*
Споживне, *n.* Accise, *f.* *Пар.*
Споживок, -вку, *m.* Verspeisen, *n.* Nahrung, *f.*
Спожидати, *v. a.* *М.* -дії и ночи verharren, im sehnlichsten Warten verweilen.
Спожиране, *n.* Auffressen, *n.*
Спожите, (-итте), *n.* Leben, Fristen, *n.*; 2) Verbrauch, *m.* *М.*
Спожити, *v. a.* s. Споживати; 2) *М.* III. 105. erleben.
Спожиток, -тку, *m.* Consum, Verbrauch, Gebrauch, *m.*
Спожога, *f.* Abbrennung, *f.* *Пар.*
Спожожити, *v. a.* verbrennen (als Brandopfer), *К.л.*
Спозадавна, *adv.* seit lange her, *Зак.*
Спозадавний, *a.* sehr alt, ehemalig.
Спозаколишний, *a.* s. d. v.
Спозаранок, -нку, *m.* sehr früher Morgen, *Зак.*
Спознаване, *n.* *К.* Bekanntschaft, *f.*
Спознавати, *v. a.* kennen lernen; — ся e. Bekanntschaft machen, *К.*
Споворити, *v. a.* mit Schmach bedecken.
Сповріти, *v. a.* hinblicken, *Зг.*
Споїсти, *v. a.* aufzehren, aufessen.
I. Споїти, *v. a.* besäufen.
II. Споїти, *v. a.* zusammenkitten, -leimen, verbinden, (*Фр.*), *У.*
Спокволя, спокволя, *adv.* langsam, gemach, *К.*
Споки, *pl.* Riffe in den Стаціви, *pl.*
Споки час, *adv.* von Anfang, seit Beginn.
Спокій, *gen.* -ою, *m.* Ruhe, *f.* Friede, *m.*
Спокійний, *a.* ruhig; friedfertig.
Спокійничка, *f.* *dim.* *Б.*?
Спокійність, -ости, *f.* Ruhe, Gemächlichkeit, *f.*
Спокладати, *v. a.* s. Покладати.
Спокоїти, *v. a.* beruhigen; — ся, *Мог.* *Кн.* sich beruhigen, Ruhe finden.
Споконати, *v. a.* s. Поконати, *Зг.*
Споконвік, *m.* grauer Alterthum, *Пар.* споконвіку, *adv.* seit Uranfang, aus der Urzeit her, *Ш.* I. 177.
Споконвічний *a.* seit uralter Zeit, *К.*
Спокохати, *v. a.* liebgewinnen.
Спокренийти ся, sich verschwiegern, s. Посвойчити ся.
Спокривджений, *a.* der Unrecht

gelitten hat, geschädigt, verletzt wurde, *У.*

Спокрйвдити, *v. a. Се.* schädigen, jmdm Unrecht zufügen.

Спокýса, *f.* Versuchung, *f. К.*

Спокýсити, спокушáти, *v. a.* in Versuchung führen, versuchen, verführen.

Спокýсник, *m.* Versucher, Verführer, *m.*; -ниця, *f.* Verführerin, Versucherin, *f. Кн.* 326.

Спокýта, *f.* Abbüssung, Busse, Reue, *f.*

Спокýте, *n. Зг.* s. d. f.

Спокутóване, *n. Не.* Abbüssung, *f.*

Спокýтувати, (-ов-), спокýтати, *D. c.* 130, *v. a.* abbüssen, bereuen, *Ш.* I. 408.

Сполáть, *adv. Ке.* II. 256. 295 (*eig.* = εἰς πολλὰ ἔτη на многі лїтá) = здорóв бýв, здорові бýли.

Сполечовáти, *v. a.* abprügeln, *Кн.*

Сполйти, *v. a.* begiessen, *Ра.* I. 6.

Споличковáти, *v. a. Гол.* III. 158. ins Gesicht schlagen.

Сполóване, *n.* Begattung, *f.* Beischlaf, *m.* час — ня Paarungszeit, *f. В.*

I. Сполóвіти, *v. a.* збіже das Getreide mittels Schwemme reinigen.

II. Споловіти, *v. n.* den Glanz verlieren, fahl werden, verschiessen.

Сположйти, *v. a.* на рýки комýсь с. inf. *Ч.* II. 291. jmdm anvertrauen, überweisen. [abspülen, wegspülen.

Сполоскáти, сполóкувати, *v. a.*

Спóлом, *adv.* з кимóсь *М.* II. 75. zusammen mit.

Споломіни́ти ся, erröthen, *Пар.*

I. Сполонйти, *v. a. Зап.* II. 579. röthen; — ся sich —; *Е.* крóвцем землю сполонила, anfüllen, tränken, reichlich begiessen (röthen); — ся sich erfüllen, *Kol.* II. 13.

II. Сполонйти, *v. a.* s. Полонйти 1).

Сполонїти, *v. n.* s. Спаленїти, *Фр.*

Сполоскáти, сполоснýти, *v. a.* abspülen, wegspülen. [-streichen, *Кн.*

Сполосувáти, *v. a.* durchstreifen,

Сполотнїти, *v. n.* s. Пополотнїти.

Сполохáти, сполохнýти, сполóшити, *v. a.* schrecken, verscheuchen; — ся erschrecken; scheu werden.

Сполувáти, *v. n.* з ким in Gemeinschaft mit jmdm sein; sich begatten, balgen, *В.* [mittag, *m.*

Сполýденок, *gen.* -нка, *m.* Nach-

Сполудїяч, *m.* Mitwirker, *m. Кл.*

Сполýка, *f.* Vereinbarung, Vereinigung, *f.* [beiter an e. Zeitschrift, *m.*

Сполусписáтель, *m. Ваг.* Mitar-

Сполýчене, *n.* Vereinigung, Verbindung, *f.* Verein, *m.*

Сполучи́мий, *a.* vereinbarlich, *Пар.*

Сполучи́ти, *v. a.* vereinen, vereinigen, vereinbaren, paaren.

Сполýчний, *a.* vereinbar, vereinbarlich; *adv.* -но beisammen.

Сполýчник, *m.* Bindewort, *n.* Conjunction, *f. Бор.*

Сполýчність, -ности, *f.* Verbindung, *f.* Zusammenhang, *m. Се.*

Спомáгане, *n.* Unterstützung, *f.*

Спомагáти, *v. a.* unterstützen, helfen.

Спомикнýти, *v. a.* о чимóсь *Ф.* s. Згадáти. [rung, *f.* Andenken, *n.*

Спóмин, *m.* спомйна, *f.* Erinne-

Споминáти, *v. a.* sich erinnern, gedenken; 2) erwähnen, nennen.

Спóминка, *f.* Erinnerung, *f.* Gedächtnis, Andenken, *n.* на спóминку zum —; 2) Erwähnung, *f. А-Г.* 155.

Спóминок, *m. dim.* s. Спóмин.

Спомянýти, *v. a. Ме.* 256. s. Спомянýти. [gen, *Зг.*

Спомирйти, *v. a.* im Frieden ein-

Спомічник, *m.* Mitarbeiter, Helfer, Gehilfe, *m. Т.*

Спóмка, *f.* s. Спóминка. Andeutung, *f.*

Спомóга, *f.* Unterstützung, Hilfe, Rettung, *f. Ст.*; 2) Beisteuer, *f. Пар.*

Спомогáти, *v. a.* s. Спомагáти.

Спомóгий, *a. Ру.* комýсь zur Hilfeleistung verpflichtet, unterthan.

Спомóжіне, *n.* Hilfeleistung, Unterstützung, Beistand, *m.* Segen, *m. R.* 62.

Спомóжник, *m. Вах.* Gehilfe, Bundesgenosse, *m.*

Споморóчити, *v. a.* verdunkeln, mit Finsternis schlagen, *МШ.*

Спомочи́, *v. a.* aushelfen, unterstützen; — ся (на щось) etw. aufbringen, leisten können, vermögen.

Спомнýти, *v. a.* gedenken, sich erinnern, erwähnen; — комýсь когóсь *Мт.* s. Пригадáти. [ken, misshandeln.

Спонепажáти, *v. a.* an Ehre kran-

Спонижáти, *v. a.* s. Понижáти.

Спонйзе, *n.* Abplattung, *f.* (eines Berges), *Пр.*

Спонуканє, *n.* Ermuthigung, Anstiftung, *f.* [wegen, anstiften.
Спонукати, *v. a.* ermuthigen, be-
Спонукач, *m.* Anstifter, *m.* *Пар.*
Спообразженє, *n.* спообраз, *m.* Abbild, *n.* *Пар.*
Спообразити, *v. a.* abbilden, abformen, abmodeln, abdrucken, *Пар.*
Споосібна, *adv.* einzeln, besonders.
Спопелити, *v. a.* in Asche verwandeln, *Мог.*
Спопелїти, *v. n.* zu Asche werden.
Спопідрізовати, *v. a.* darunter weg schneiden, *B.*
I. Спор, *m.* s. Сиір, *Кн. С.* I. 104.
II. Спор, *m.* s. Дихавиця.
Спорець, -рця, *m.* Mutterkorn, *n.* (im Roggen). [unkeusch.
Спорзний, *a. B.* fett; 2) unrein,
Спорзнити ся, sich beschmieren; 2) s. Поскоромити ся, *B.*
Спорний, *a.* ergiebig; bedeutend, gross; 2) *У.* s. Скорий.
Спориско, *n.* Menstruation, *f.* *ОБ.*
I. Спорити, *v. a.* streiten, *C.* I. 107; — ся unter einander streiten.
II. Спорити, *v. a.* комусь jmdn fördern, begünstigen, jmdm Glück geben, Gedeihen lassen, frommen; 2) sich beeilen.
Спорить, *m. Вол.* Mutterkorn, Hungerkorn, *n.* (Sclerotium clavus, Secale cornutum); 2) Vogel-Knöterich, *m.* (Polygonum aviculare), *Ніс.*
Спорівнуванє, *n.* Vergleichung, Zusammenstellung, *f.*
Спорідити, *v a* lockern.
Споріднений, *a.* verwandt.
Споріднєність, -ости, *f.* Verwandtschaft, *f.* *T.* [verwandt machen.
Споріднити, *v. a.* verschwägern,
Спорікати, *v. n.* на кого. s. Нарікати на к. [Ausgiebigkeit, *f.*
Спорінь, -ени, *f.* s. Спірність II.
Споріне, *n.* ausgiebiger Ertrag.
Спорічка, *f. gew. pl.* s. Порічка.
Споріпити, *v. a.* s. Порішати, abmachen, ausmachen, entscheiden.
Споряйвець, -вця, *m.* Federfechter, *m.* *Пар.* [haberisch; 2) streitig.
Споряйвий, *a.* streitsüchtig, recht
Спорний, *a.* streitsüchtig, zänkisch; 2) streitig, strittig.

Спорник, *m. Wgr.* 25. s. Сопе́рник.
Спорність, -ости, *f.* Fertigkeit, Flinkheit, *f.*
Споро, *adv.* reichlich, vollauf; 2) rasch.
Споровати́й, *a.* s. Дихавичний.
Споровий, *a.* -і кошта Streit-, Gerichts-, Processkosten, *pl.* *ВБ.*
Споровіз, -оза, *m.* Eilwagen, *m.* *Пар.*
Спорожнити, -рожнювати, *v. a.* ausleeren; — ся leer werden; 2) § entbunden werden vom Kinde. [gung, *f.*
Спорозумлїнє, *n.* *У.* Verständi-
Спорок, -рку, *m.* Spergel, *m.* *Пар.*
Спорокати, *v. a.* beflecken, besudeln, *Мх.* [farzen.
Споросити ся, §. Gestank lassen,
Спороти, спорювати, *v. a.* (die Naht) auftrennen, aufschneiden, aufschlitzen; * durchziehen, durchprügeln, *А-Г.* 156.
Спорохнявілий, *a.* moderig, morsch.
Спорохнявіти, (-нав-), *v. n.* verfaulen, vermodern.
Спорошити, *v. a.* s. Запорошити.
Спорскати, *v. a.* spritzen, sprühen.
Спорснути, *v. n.* herabfallen, *B.*
Спортити, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.
Спорудa, *f.* Bau, *m.* Erbauung, Bildung; Machination, *f.* Machwerk, *n.* Ränke, *pl.* *K.* [fassung, Abfassung, *f.*
Спорудженє, *n.* Verfertigung; Ver-
Спорудити, *v. a.* verfertigen; verfassen. [steller; Verfasser, *m.*
Спорудник, *m.* Verfertiger, Her-
Спорудувати, *v. a* schaffen, wirken.
Споружити, *v. a.* *Зап.* II. 112. ausstatten, versehen; — ся *Ч.* II. 543. s. Спромочи ся. [Hand.
Спорука, *f.* на спорукї bei der
Споручник, *m.* -ниця, *f.* s. Помічник, -ниця, *f.* *Ант.* 25.
Спорчити, *v. a.* *У.* verderben.
Спорше, *adv. comp.* s. Спорійше, спірнійше, *У.*
Спорядити, споряжати, *v. a.* herrichten, herstellen, ausrüsten, *Кч.* 198; ausbessern; — ся hergerichtet, hergestellt werden; sich ausrüsten, sich versehen. [Modus, *m.* (in d. Grammat.).
Спосіб, собу, *m.* Art, Weise, *f.*;
Спосібний, *a.* geschickt, gewandt; tauglich; 2) bequem; спосібно, *adv.*

geschickt, gewandt; 2) handlich, s. Нáручно.

Спосібність. -ости. *f.* Geschick, *n.* Geschicklichkeit, Gewandtheit, *f*; 2) Gelegenheit, *f.*

Спосїти́ти, *v. a.* s. Посїти́ти; wi- [derfahren.

Спосїщене, *n.* Besuch, *m.*

Спослушнїти, *v. n.* gehorsam werden.

Способа, *f.* Fähigkeit, Fertigkeit, *f. Др*

Способити, (-блю, -биш), *v. a.* vorbereiten, vor-, zurichten, verfertigen, bilden; geschickt, passend, geeignet zu etw. machen, до чогóсь; unterweisen; — ся sich richten, sich vorbereiten &; 2) sich verständigen.

Способлений, *a.* vorbereitet, ausgestattet, qualificirt, die Fähigkeit habend, *B.*

Способувáти, *v.n.* до робóти. *Ha.* entsprechend, tüchtig sein, behilflich sein.

Способчити, *v. a.* mit Blut beflekken (beim Raufen). [*f. Ha.*

Спостерéжене, *n.* Wahrnehmung,

Спостеречи́, *v. a.* s. Спостерігати

Спостерігáємий, *a.* wahrnehmbar.

Спостерігáти, *v. a.* wahrnehmen, beobachten.

Спостерігáч, *m.* Beobachter, *m. Фр.*

Спостигну́ти, спости́(г)чи, *v. a. mit. d. Inf.* können, vermögen; 2) когóсь, щось ereilen, einholen; — з чим womit fertig werden, *КС.* (83) II. 468.

Спости́жний, *a.* erreichbar.

Спóстити, *v. a.* abfasten; — ся lange gefastet, gehungert haben, dhs Fasten sich ganz abhärmen.

Спостувáти, *v. a.* s. Постувáти, Пóстити. *Зап.* II. 116. [*К.* II. 285.

Спосужáти. *v. a.* leihen, aushelfen,

Спотáнни. *Не. хм.* 136?

Спотвірний, *a.* missgestaltet.

Спотвóра, *f.* Monstrum, *n.*

Спотвóрити, *v. a. Н.* 41. entstellen, verunstalten.

Спотвóрувати, *v. a. М Ос.* (62) I. 93. blosslegen, zur Schau stellen.

Спотикáйло, *n.* s. Спотикáч.

Спотикáти ся, stolpern, straucheln, anstossen.

Спотикáч, *m.* -ча stark berauschender Meth, der das Stolpern verursacht; *Ко.* 357. starker würziger Brantwein od. Meth, *К.*

Спотикну́ти ся, спіткну́ти ся, s. Спотикáти ся. [verhofft, unversehens.

Спóтинька, *adv Ко.* 239. *Мор.* un-

Споти́ти, *v. a.* beschweissen, beschwitzen; — ся schwitzen. [fecht, *n.*

Спóтичка, *f.* s. * Зáчіпка (*Фр.*), Ge-

Споти́чність, -ости, *f.* das Zusammentreffen, die Gelegenheit (*Фр.*).

Спотребúти, *v. a.* verbrauchen; aufessen.

Спотрéбник, *m.* Consument, *m.*

Спотрéбно, *adv.* s. Потрібно, *Гол.* III. 523. [s. Спотребúти.

Спотребувáти, *v. a.* verbrauchen,

Спотру́шити, *v. a.* ausschlachten, s. Сирáвити.

Споту́жене, *n.* Erstarkung, *f. Св.*

Спохвати́ти ся, s. Спамятати ся, Обáчити ся с).

Спохи́лий, *a.* s. Похи́лий.

Спохи́лість, -ости. *f.* s. Похи́лість.

Спóхів, -бу, *m.* гори́ Gebirgsabhang, *m Фр.* [sich absenkend, schief, *Фр.*

Споховáстий, споховáтий, *a.*

Споховáтість, -ости, *f.* Abdachung, *f.* Gesenke, *n. Фр.*

Спохóлий, *a.* geneigt, schief, abhängig, -а горá ein Berg mit sanften Abhängen, *B.*

Спóхом. *adv.* abschüssig hinab.

Спочасóвий, *m. Зг.* Zeitgenosse, *m.*

Спочи́в, -ву, *m. АД.* I. 125. s Спочи́нок.

Спочивáльня, *f.* Schlafzimmer, *n. ОП.* [Rast, *f.*

Спочи́ване, *n.* Ausruhen, *n.* Ruhe,

Спочивáти, *v. n.* ruhen, ausruhen, rasten; schlafen.

Спочи́вище, *n. К.* Ruhestätte, *f.*

Спочи́вок, -вку, *m.* s. Спочи́нок.

Спочи́н, спочи́нок, *gen.* -нку, *m.* Ruhe, *f.* Ausruhen, *n* Rast, *f.* Schlafen, *n.*

Спочи́ти, *v. n.* ausruhen; schlafen.

Спóчув, -у, *m.* Sympathie, *f. Пар.*

Спочувáти, *v. a.* mitfühlen, mitempfinden; 2) ahnen, *Ст.*

Спочуствувáти, *v. n.* sympathisieren, *Пар.*

Спочу́ливий, *a.* empfindsam, empfindlich, von weichem Gefühl, *М.* III. 103.

Спочу́ний, *a.* feinfühlend, *Ст.*

Спочуте́, *n.* Mitgefühl, *n.* Sympathie, *f. Гам.*

Спочу́ти, *v. a. M.* II. 37. fühlen, empfinden; *v. n.* кому́сь *M.* II. 36. mit jmdm mitfühlen, die Gefühle theilen.

Спочутний, *a.* sympathisch, *K.*

Споше́в, *f.* на споше́ні in Bereitschaft, (*Ф.*).

Споше́вий, *a.* -ершо́к, *У.*?

Спошевити ся, з ким mit jmdm zu Ende kommen, sich ausgleichen, übereinkommen.

Споше́дїти, *v. n* verwahrlost werden, auf den Hund kommen (*Ф.*).

Спошепта́ти, *v. a.* flüstern.

Спошне́пити, *v. a.* § кому́ willfahren.

Споштува́ти, *v.a.* kosten, s. Спош-[тувати.

Спошту́нок,-нку, *m.* Beköstigung, *f.*

Спо́ювати, споїти, *v. a.* zusammenfügen, binden, vereinigen.

Споясни́ти, *v. a.* erklären, veranschaulichen.

Спояти ся чого́ etw. begreifen.

Спра́ва, *f.* Handlung, That, *f.* Geschäft, *n.* Operation, Rechnungsspecies, *K. f.*; Vorgang, *m.* Angelegenheit, *f.*; 2) Sache, Rechtssache, *f.* Rechtshandel, *m.* зробити спра́ву кому́сь nach dem Rechte richten, entscheiden, Recht walten lassen; нема спра́ви ist kein Recht; ist nicht in Ordnung, klappt nicht, *III.* I. 47; не в спра́ві in Unordnung, nicht gut, nicht wie es sein soll, regellos; 3) Rechenschaft, *f.*; 4) gute Bebauung, поля; 5) Zubehör, *n.* nöthiges Zeug, *C.* I. 64.

С-пра́ва, *adv. K.* von rechter Seite.

Справда́ти, *v. a.* controlieren.

Справде́шний, *a.* wahr, wahrhaftig, wirklich, echt.

Справде́шність, -ости, *f.* Wahrhaftigkeit, Wirklichkeit, *f.*

Справда́ти, спранджа́ти, спра́вджувати, *v. a.* bewähren, bestätigen, wahr machen, bewahrheiten, *P.* II. 117; — слово *Не.* Wort halten; 2) verwirklichen, rechtfertigen, *K*; — ся sich bewahrheiten, sich verwirklichen, in Erfüllung gehen.

Спра́вдї? *adv.* wirklich? wahrlich? in der That? 2) wirklich, wahrlich, in der That.

Спра́вдїжь, *f.* Probe der Richtig-[keit, *f.*

Спра́вдний, *a. Зар.* echt.

Справдо́вувати ся, s. Справдити ся. *Ст.*

Справедли́вий, *a.* gerecht; 2) [echt; *adv.* -ливо. gerecht.

Справедли́вість, -ости. *f.* Gerechtigkeit, *f.* Recht, *n.*

Спра́ведний, *a.* wahr, echt, wirklich, [wahrhaftig, *B.*

Спра́вець, *g.* -вця. *m.* Meister, *m.* der Beste in seinem Fach, (*Фр.*).

Спра́вити. справля́ти, *v. a.* richten, aufrichten; 2) urbar machen (зе́млю); verfeinern; 3) verschaffen, anschaffen, kaufen; 4) — когó куда́ jmdm den Weg zeigen, weisen; — ся sich — 1) 2); 2) — ся куда́ die Richtung einschlagen, nehmen; 3) — ся (з ким, з чим) fertig werden, abmachen, ausführen, zu Stande bringen; 4) *Ке.* II. 5. sich benehmen, verfahren, handeln; 5) *ib.* 232 sich fassen.

I. Спра́вка. *f. D. c.* That, *f* Streich, Schelmenstreich, *m.*

II. Спра́вка. *f. gr.* Anfrage, Nachfrage, Erkundigung, Recognition, Correctur, *f.*

Спра́вленє, *n.* Aufrichten, *n.*; 2) Verbesserung, Berichtigung, Correctur, *f.* Urbarmachung, *f.*; 3) Anschaffung, *f.*; 4) Weisung, *f.*

Спра́вний, *a.* geschickt, betriebsam, gescheit, klug; 2) pünktlich, *Ст.*; 3) -е поле gut bebaut.

Спра́вник, *m.* Commissionär, Geschäftsführer; Stifter, Urheber, Thäter, *m.*; 2) Kreishauptmann, *n. Ке.* I. 93.

I. Спра́вниця, *f.* Stifterin, Urheberin, Thäterin, *f.*

II. Спра́вниця, *f.* Gerichtsstube, [Kanzelei, *f. Ф.*

Справни́чє *n.* Vergütung des Спра́вник: Provision, *f.*

Спра́вність, -ости, *f.* Geschick-[lichkeit, *f.*

Спра́вно, *adv.* geschickt, passend, klug.

Спра́вность, *f. Гол.* III. 268. s. d. f.

Справо́ванє, *n.* Gebrauch, *m.* Benützung, *f. Зах.*; 2) Führen, *n.* Verwalten, *n.* Verwaltung, *f.*; — ся das sich Gebahren, Conduite, *f.*

Справозда́вець, *m.* s. d. f.

Справозда́вник, *m.* Berichterstatter, *f.*

Справозда́ванє, *n.* Berichterstattung, *f.* Bericht, *m.*

Справозда́тель, *m. Гол.* Berichterstatter, *m.*

Справоcлáвлене, *n.* Bekehrung zum orthodoxen Bekenntnis, *f.*

Справувáти, (-овáти), *v. a.* handhaben; verwalten; 2) — комý jmdm zuträglich sein; — ся sich verhalten, sich benehmen, s. führen. [Geschäft, *n.*

Справýнок, -нку, *m.* Auftrag, *m.*;

Справцювáти, *v. a.* recht gerade stellen, machen; — ся gerade werden; 2) — ся. geraden Weg einschlagen.

Спрáвщик, *m. gr.* Corrector, *m.* -ниця, *f. Піс.*

Спрáга, *f.* Durst, *m.*

Спрáгний, *a.* schmachtend, *Фр.*

Спрагнýти ся чогó ь, *ВБ.* s. Забагáти ся.

Спраготá. *f.* s. Спрáга, *Kst.*

Спрáжний, *a.* echt, wahrhaftig.

Справнйти, *v. a.* недїлю — feiern, *Ч.* V. 525.

Спрáнути, *v.a. Ч.* II. 183. ausroden.

Спрацювáти. (испрацюв), *v. a.* ausarbeiten, ausbilden; 2) urbar machen, (*Фр.*); — ся, s. Зробити ся а).

Спрацáти, *v a Мог.* s. Попрацáти.

Спрéжа, спрéжду, спрéжу, *adv. Ос.* (61) XII. 62. von Anfang, von Anfang her, vordem, vormals.

Спречáти ся комýсь, *К.* jmdm Widerstand leisten.

Сприкрити, *v. n.* — собі überdrüssig werden; — ся überdrüssig werden; — комý jmdm lästig werden.

Спрйса. *f.* Spreize, Spreizstange, *f.* etw. zum Stemmen Dienendes

Спрнеїдáти, *v. a.* когó jmdn anfallen, s. Обсїдáти. [sprengen.

Спрйснути, *v. a.* bespritzen, be-

Сприсувáти, *v. a.* stemmen mittels einer Spreizstange.

Сприсніáти ся, сприсягнýти ся, heimlich abreden, sich verschwören.

Сприт, *m.* Geschicklichkeit, *f.*; 2) Kunststück, *n.* [präcis.

Спрйтисний, *a.* nachdrücklich,

Спрйтїчний, *a.* leicht wo unterzubringen. [(*Ф.*).

Спрйтїчно, *adv.* zierlich, geschickt,

Сприткий. *a.* flink, *Кроп.* [I. 32.

Спрйтний *a.* geschickt, gewandt, *C.*

Спрйтність. (-сть). *f.* Geschicklichkeit, Gewandtheit, *f.* — в перебіглости, *T.* Fähigkeit, *f.*

Спритóмний, *a.* s. Прибóмний, *Зах.*

Спритямкувати, *v. a. Вес.* II. 6. verstehen, begreifen.

Спрйха. *f.* Speiche, *f.*

Сприхтїти, *v. a.* на когó jmdn andrängen, auf jmdn heftig losgehen.

Спричáти ся, s. Спречáти ся, *C.* I.192.II.202. sich sträuben, sich weigern.

Спричинйти ся, *Ст. Н.* verstörrt, verrückt, wahnsinnig werden.

Спрйчки, *pl.* Convulsionen, *pl.*

Спрнйїти, *v. n.* комý jmdm wohlwollen, *Ф.* [günstigung, *f.*

Спрйяне, *n.* Wohlwollen, *n.* Be-

Спрнйти, *v. n.* комý, wohlwollen; 2) — комý щось = Нарáїти.

Спрічкати ся, спрічний, *a.* s. Сперечáти ся, Суперéчний.

Спрїйти, *v. a.* когóсь *Ч.* V. 46? -до когóсь jmdm empfehlen, (*Фр.*).

Спрóба, *f.* Versuch, *m.* Probe, Anstellung einer Probe, *f. T.* [III. 725.

Спробйваний, *a.* durchbohrt, *Гол.*

Спрóбний, *a.* Versuchs-.

Спробувáти, *v. a.* probieren, prüfen; versuchen. [*f. ОП.*

Спрóбýнок, *gen.* -ýнку, *m.* Probe,

Спровáдити, спровáджувати, *v.a.* herbeiführen, herbeischaffen.

Спровідати, *v. n.* erfahren. [*m.*

Спровідний, *m. T.* Ableiter, Führer,

Спровóдниця, *f. Кл.* Gefährtin, *f.*

Спровóла, *adv.* langsam.

Спрóволока, *adv.* s. d. v. [fen.

Спродавáти, спродáти, *v.a.* verkau-

Спродáвець, *gen.* -вця, *m.* Verkäufer, *m.*

Спродáжний, *a.* verkäuflich, feil.

Спродáжність, -ности. *f.* Verkäuflichkeit, Feilheit, *f.* [käuflich.

Спродáйний, *a.* veräusserlich, ver-

Спродáйність, -ости, *f.* s. Спродáжність.

Спрожйток, -тку, *m. Мс.* 347. Niessbrauch auf Lebenszeit, *m.*; Leibgedinge, *n.*

Спрокýдити, *v. a.* s. Розлакóмити, розпаскýдити. üble Gewohnheit anlernen; — ся Lust bekommen, *B.*

Спромáгане, *n.* Hilfeleistung, Förderung, *f.*

Спромагáч, *m.* Förderer, *m. Пар.*

Спроміжний, *a.* Hilfs-.

Спромóга, *f.* Möglichkeit, *f.* Vermögen, *n.* (etw. zu thun). *Ст. К. Вах.*; das Auslangen, *Фр.*; 2) Beihilfe, *f.* Aushelfen, *n.* *Пар.*

Спромóжність, (-ость), -ости, *f.* Möglichkeit, *f.* Vermögen, *n.*; 2) Verhältnis, *n.*

Спромочи́, *v. a.* überwältigen, *Фр.*; — ся на щось etw. aufbringen können, vermögen, *А Г.* 158.

Спроневíрене, *n.* *Зг.* Veruntreuung, *f.* das Untreuwerden.

Спроневíрити, *v. a.* veruntreuen; — ся sich —.

Спроневíрник, *m.* Treuloser, *m.*

Спропасти́ти.*v.a.*s.Запропасти́ти.

Спропу́дити ся, s. Сроку́дити ся (*Фр.*).

Спрос, *m.* *Ко.* 296. *gr.* Frage, Bitte [um Erlaubnis, *f.*

Спрóсини, *pl.* Einladung zur Hochzeit, *R.*

Спроси́ти, спрóшувати, *v. a.* bitten, einladen (zur Gesellschaft); 2) *gr.* fragen; — ся s. Ви́просити ся.

Спрóста, *adv.* auf schlichte, gewöhnliche, einfache Weise, *Кч.* 115.

Спрости́ти, *v. a.* *Гол.* verzeihen, entsühnen.

Спростоволóка, *adv.* weitschweifig; langsam, gemach.

Спростя́га, *adv.* gedehnt, weit ausholend, *К.*

Спрóтив, -у, *m.* Widerrede, Opposition, *f.* Widerstreit, Einspruch, *m.*; Collision, *f.* *Пар.*

Спроти́вити, *v. a.* coбі feindlich stimmen, zum Feinde machen; -слáбість лїкóм entgegentreten; — ся entgegen sein, widerstreiten, sich widersetzen.

Спроти́віти, *v. n.* кому́сь zuwider, verhasst werden, *Ру.*

Спруд, *m.* Blähung, *f.* *В.*

Спру́дити ся, s. Зду́ти ся, *В.*

Спружи́стий, *a.* elastisch, spannkräftig.

Спружи́стість, -сти, *f.* Elasticität, Schnellkraft, Federkraft, Expansion, *f.* *СМ.*

Спру́жка, *f.* Springfeder, *f.* *Пар.*

Спру́жність, -ости, *f.* s. Спружи́стість.

Спрутну́ти ся, ногáми sich anstemmen.

Спряг, *m.* Gespann, *n.*

Спря́га, *f.* Bespannung, *f.* *Пар.*

Спрягáти, спрягти́, (-гчи́), *v. a.* bespannen, anspannen, zusammenspannen; verbinden; — ся zusammenspannen, zusammen ein Gespann zu Stande bringen; sich verbinden.

Спря́гнути, спрягти́, спря́жити, *v.a.К.Ш.*II.120.s. Смáжити,Спрáжити.

Спрягóта, *f.* *Зг.* s. Спрáга.

Спря́жене, *n.* Conjugation, *f.*

Спря́жка, *f.* Spange, *f.*

Спри́нути, *v. a.* s. Спря́гати.

Спря́сти, *v. a* ausspinnen.

I. Спрят, *m.* *Н.* 194. der Ort zur Aufbewahrung; Gewahrsam, *m.*; 2) Geräth, *n.* Munition, *f.* *Зак.*

II. Спрят, *m.* Behendigkeit, Gewandtheit, *f.* *Пар.*

Спря́тати, спря́гувати, *v. a.* hinaus-, hinwegschaffen, entfernen; aufräumen; 2) verbergen, verstecken; 3) ersparen; — ся sich verstecken, s. verbergen, *В.*

Спря́тний, *a.*behend, gewandt, *Пар.*

Спря́тнї, *pl.* ordentliche Einrichtungen.

Спря́ток, *gen.* -тку, *m.* Aufbewahrung. Verwahrung, *f.*; 2) Aufbewahrtes, *n.* (z. B. Milch &); 3) Geräth, *n.*

Спря́точний, *a.* was sich überall leicht unterbringen lässt.

Спряшка, *f.* Band, *n.* Schnalle, *f.*

Спуг, *m.* *Мог.* heisse Asche.

Спу́гати, *v. a.* s. Сполóшити.

Спу́да, *f.* Schrecken, *m.*s. Перéтрáх.

Спу́дати, *v.a.*свій вік s.Скапáрити.

Спуде́й, спуде́я, *m.* *griech.* Schüler, *m.* *Кч.* 84.

Спу́жити, *v. a.* den heissen Boden des Backofens mit kaltem Wasser erkühlen.

Спужну́ти ся, *D. c.* 147. s. Нацу́дити ся.

Спу́за, *f.* glühende Asche, Asche, *f.*; 2) Russ, *m.*; 3) Staub, *m.* *В.*

Спузáвіти, *v. n.* s. Змарні́ти.

Спузири́ти, *v. a.* aufblasen, anschwellen, aufblähen, *Зак.*

Спу́ску,*adv.Ко.*142.von Kindheit an.

Спу́рдза, *f.* s. Спу́за 1).

Спуск, *m.* *Не.* Hinablassen, Herunterlassen, *n*; Fahrweg bergab; Abfahrt, *f.*; 2) Abhang, Abschuss, *m.*; 3) Nachlassen, Nachgeben, Nachgiebigkeit, Schonung, *f.* *Ко.* 144. не давáти спу́ску

кому́сь jmdn nicht schonen, jmdm nicht nachgeben, *Не.*; 4) das Belegen der Mutterschafe.

Спу́скалка, *f.* *Ч.* IV. 42. das Hinabfahren im kleinen Handschlitten.

Спусканий стий, *a.* leicht abschüssig.

Спу́сканка, *f.* Rutschplatz, *m.* *Гал.* I. 255.

Спуска́ти, s. Спусти́ти, *v. a.* herablassen, niederlassen; — ся 1) sich herablassen, hinabsteigen; 2) — на когó auf jmdn sich verlassen.

Спускóватий, *a.* abschüssig; 2) trichterförmig, konisch.

Спуст, *m.* der grosse Hobel, Streichhobel, *m.*; 2) Mühlwehr, Schleuse, *f.*; 3) Herablassen, Ablassen, *n.* -водй Abfluss, *m.*; 4) Ruhen, Rasten, *f.* (für den Hahn am Schlosse des Feuergewehrs); Schneller, Riegel, *m.* (im Schlosse) &; 5) — горівки der ganze Brantweinabzug; 6) = drei Eimer; 7) ein Draht Garn, *Гал.* I. 255. [werden, veröden.

Спустині́ти, *v. n.* *ТР.* 115. wüste

Спусти́ти, *v. a.* herab-, hinab-, herunterlassen, senken; -ьóду ablassen; -струну niedriger stimmen; — в ціні herabsetzen, wohlfeiler lassen; — іблову den Kopf hängen lassen; — волóсє die Haare kurz schneiden, stutzen, verschneiden; — тольáр von der Krippe losbinden; -з чóго nachlassen; -з óка aus den Augen lassen; — прáдиво на мотýзє das Gespinnst zum Seil verarbeiten; -бич immer dünner zu Ende flechten; — комý щось etw. jmdm abtreten; — дóшку & dünner machen (dh Abhobeln &); — ся 1) sich herab-, herunterlassen; 2) — на когó, на щó auf jmdn, auf etw. sich verlassen.

Спусті́нє, *n.* Verödung, Verwüstung, *f.* *К.*

Спусковáти *v.n.Гр.* leer werden.

Спу́стний, *a.* -а пружи́на Schnappfeder, *f.* *Пар.* [stück.

Спу́сток, *gen.* -стка, *m.* kurzes Holz-

Спустошáлий, *a.* verödet, *Кч.* 62.

Спустошáлость, *f.* Verödung, *f.*

Спустóшити, *v. a.* verwüsten, verheeren.

Спýгати, *v. a.* s. Шýгати.

Спутерувáти, *v. n.* im Stande sein, vermögen, (*Фр.*).

Спу́тник, *m.* Reisegefährte, *m.* *Пар.*

Спу́тниця, *f.* Gefährtin, *f.* *К.*

Спу́тно, *n.* s. Сиятка, *B.*

Спутнóвий, *a.B.* -а кість, s. Спятковá к. [locker gemacht.

Спухконатíлий, *a.* s. Пухкий,

Спу́хнути, *v. n.* anschwellen.

Спу́хченє, *n.* Mürbung, Gähre, *f.*

Спу́шити, *v. a.* gar, mürbe, locker machen. [Aderlassen, Schnepper, *m.*

Спущáдло, *n.* Instrument zum

Спу́щенє, *n.* Senkung, Thesis, *f.* *Ог.*

Спюх, *m.* verschlafener Mensch, * Schlafmütze, *f.*; 2) s. Сиячка, *B.*

Спю́шок, *m.* *dim.* s. Спюх 1); 2) Tagschläfer, *m.* Nachtschwalbe, *f.* (Caprimulgus europaeus), *B.*

Спяли́ти, *v. a.* leidlich aufrichten, aufbauen; — ся, aneinander sich stemmen u. dadh höher kommen.

Спя́нчити ся, *M.* II. 35. trunksüchtig werden, sich betrinken, s. berauschen. [sich heben, *OII.*

Спя́ти. *v. a.* s. Спинáти; — ся,

Спя́тка, *f.* Fessel, *m.* *B.* [*n.* *B.*

Спятковий, *a.* -á кість, Fesselbein,

Спя́чка, *f.* Schlafsucht, *f*; 2) Bilsenkraut, *n.* (Hyoscyamus niger), *B.*

Срамі́ти ся, sich entehren, sich eine Schmach anthun.

Срáмний, *a.* *Др.* s. Срамóтний.

Срáмно, *adv.* s. Сóромно, *Мор.*

Срамóвище, *n.* Schande, *f.* *Ст.*

Срамóтний, *a.* schändlich, schmählich, zottig.

Срамóтниця, *f.* s. Бестидá, +*Б.*

Сребрáний, (-брá-), *a.* silbern.

Сребри́стий, *a.* *M.* III. 56. silberfarbig, Silber-.

Сребро, *n* Silber, *n.*

Сребронóсний, *a.* silberhaltig, *Пол.*

Сребропі́ний, *a.* *На.* silberschäumend.

Средохрéстний, *a.* день, der Tag inmitten der grossen Fasten, *Марк.* 3.

Средотóчка, *f.* Mittelpunkt, *m.* *Мог.*

Средотóчний, *a.* im Mittelpunkte liegend, central, *У.*

Срéдство, *n.* Mittel, *n.* Massregel, *f.*

Срéмя *n.* — днїпровé *КС.* (82) 1.24?

Срібéльник, *m.* Silberarbeiter, *m.*

Срібли́стий, *a.* silberschimmernd; silbern, *Ст.*

Сріблистобілий, *a.* silberweiss,
Срібляти, *v. a.* versilbern. [*Фр.*
Срібло, *n.* Silber, *n.* [mig, +*M.*
Сріблоголосий, *a.* silberstim-
Сріблолитий, *a.* *КУ.* aus geschmolzenem u. gegossenem Silber.
Сріблолюбець, -бця, *m.* der Habsüchtige. [sucht, Habsucht, *f.*
Сріблолюбство, *n.* *К.* Gewinn-
Сріблоногий, *a.* silberfüssig, *Кл.*
Сріблорогий, *a.* mit silbernen Hörnern.
Сріблохвилёвастий *a.*-змій *Гр.* mit silbernen wellenförmigen Streifen.
Сріблохвилий, *a.* *Пс.* mit silbernen Wellen. [*К.* I. 204.
Срібляник, *m.* von e. Reichen,
Сріблястий, *a.* silberschimmernd,
Срібний, *a.* silbern, Silber-. [*ОП.*
Срібнолукий, *a.* mit silbernem Bogen, *Пс.* [gehaucht, mit Silberflaum.
Срібнопухий, *a.* *Пав.* silberan-
Срібноструйний, *a.* mit silbernen Wellen, *Макс.* [(Argyrostomus), *B.*
Срібноустка, *f.* Silbermund, *m.*
Срібнохвилий *a.*s.Сріблохвилий.
Срібористий, *a.* silbern, Silber-, *Пс.*
Срібряний, *a.* s. Срібний.
Срік, *g.* сроку, *m.* *II.* 107. s. Срок.
Срімний, *a.* = срібний, (*Фр.*).
Срогий, *a.* сроґо, *adv.* s. Строгий, строго, *Зак.*
Сродство, *n.* s. Вйоір 2).
Срок, *m.* *gr.* Frist, *f.* Termin, *m.*
Сромотний, *a.* schändlich, *III.*
Сруба, *f.* Schraube, *f.*
Срубовати, *a.* schraubenförmig.
Срубштак, (сруб), *m.* Schraubstock, *m.* [Saugwarze, *f.*
Савень, -вня, *m.* *B.* Saugwurzel,
Санути, *v. a.* ansaugen, *Пс.* 74.
Сати, *v. a.* saugen.
Сач, *m.* Säugethier, *n.* *B.*
Сечний, *a.* verbissen, tückisch, gewissenlos (*Фр.*).
Сила́ти, *v. a.* s. Заслати; — ся на що sich berufen auf etw., citieren.
Силка, *f.* Landesverweisung, Verbannung, Deportation, *f.* *M.* III. 35; 2) Citat, *n.* [wiesene, Deportirte, *M.* III. 34.
Сильний, *m. a.* *sbst.* der Ver-
Сипати, *v. a.* zusammenschütten, s. Зсипати.

Сипковий, *a.* -магазин Schütt.
Сипок, -пку, *m.* s. Зсип.
Сївати, *v. a.* aussäen; sieben.
Сївки, *pl.* Auskehr, *f.* Kaff, *n.*
Сїдати, сїсти, *v. a.* absitzen, sich heruntersetzen, aus-, absteigen; 2) сїсти на коня, *К.* das Pferd besteigen; — ся gerinnen, sich setzen, dick, käsig werden (Milch etc.).
Сслизати, сслизнути.s.Зслиз — &.
Сбора, *f.* *gr.* Hader, Zank, Streit, *m.*
Сбочка, *f.* Saugwarze, *f.*
Сстановити, (зстан-), *v.a.* -сорочку, das Leib (im Hemd) fertigstellen, -nähen. [zusammenschieben.
Сунути, *v. a.* herunterschieben;
Сучити, *v. a.* s. Зсукати. [fassen.
Сягнути, *v.a.* *M.* II. 77. III. 89. um-
Ста, *adv.* s. Сюда.
Стойця, *f.* s. Стовбиця.
Став, *m.* Teich, *m*; 2) *ung.* s. Стан.
Ства, *f.* s. Постава, *Пар.*
Ставати, *v. n.* sich stellen; 2) werden, beginnen, anfangen.
Ставець, *gen.* -вця, *m.* Unterlage zur Stütze; 2) hölzerne Schüssel; 3) Gelenk, *n.* (*Фр.*).
Ставидло, *n.* verlassener Teich, *Ч.* VI.
Ставити, ставляти, *v. a.* stellen, aufstellen, setzen; aufführen, bauen; — кого перед суд jmdn vor Gericht stellen, erscheinen lassen; — ся sich stellen &; — ся кому jmdm die Stirn bieten, sich wehren.
Ставиця, *f.* Falle, *f.*
Ставище, *n.* Teichgrund, *m.* *B.*
Ставка, *f.* Einsatz im Spiel; 2) *II.* 143 das Erscheinen vor Gericht; 3) Knoten im Halm; 4) Zaunfach, *m.*
Ставлене.(-вляне) *n.* das Aufstellen.
I. Ставний *a.* wohlgewachsen, hoch; wohlgestaltet, schön; ansehnlich.
II. Ставний, *a.* im Teich, des Teiches, Teich-, -а вода, *Пов.* *M.*
Ставник, *m.* Reif zum Zurechtlegen der Fassdauben; 2) Blumentopf, *m.* *ОП*; 3) grosser Kirchenleuchter; 4) grosse Standkerze. [Тацка, *ОП.*
Ставниця, *dim.* ставничка, *f.* s.
Ставничий *a.* *m.* Teichmeister, *m.* *Пар.*
Ставовє, *n.* Teichgeld, *n.* *Пар.*
Ставовий, *a.* Teich-.
Ставовка, *f.* s. Ставов, (-овка).

Ставо́к, -вка́, *m. dim.* ein kleiner Teich, Weiher; 2) Ständer, *m.* (Gefäss), *Пар.*

Ставоко́п, *m.* Teichgräber, *m. Пар.*

Ставці́, *pl.* Glieder, *pl.* (bes. Fingerglieder), *B.*

Ставча́тий, *a. B.* gegliedert.

Ста́вчики, *pl. dim.* s. Ставці, *B.*

Ста́вчин, *m.* Gliederkoralle, *f.* (Mopsea), *B.*

Ста́вщина, *f. Пар.* ставщи́зна. *f.* † *АД.* II. 145. 146. Steuer von Teichen u. Weihern.

Стаго́лка, *f.* Fass zum Säuern des [Krauts, *n.*

Стад, *m.* Flug, *m. Пар.*

Ста́да, *f. Ч.* III. 274. s. Ста́до.

Стада́рня, *f.* Hürde, *f.*

Стадина́, *f.* s. Стадийна.

Ста́дник, *m.* Herdenhüter, *m. К.*; Pferdehüter, -züchter, *m. Ос.* (61) I. 229; 2) Springhengst, Stammochs, Stier, *m. Пар.*

Стадийна, *f.* Gestüte, *n.* Stuterei, *f.*

Стадийцкий, *a.* zum Ста́дник geh

Стадийця, *f.* Mutterstutte, *f.*; 2) *Мс.* 74. s. Ста́йня. [Pferdes, s. Ста́дник.

Стадничéнко, *m. dim. Bein.* des

Ста́до, *n.* Herde, *f.* [Stall.

Стаéнка, ста́нка, *f. dim.* kleiner

Ста́йка, *f. dim* s. Ста́я. Ackertheil.

Ста́йниця, *f. АД.* I. 45. *Гол.* III. 2. s. Ста́йня

Стайни́чий, *m.* Stallknecht, *m. Ст.*

Ста́йня, *f.* Stall, *m.*

С-так, *adv.* s. З так. [Humpen, *m.*

Стака́н, *dim.* стака́нчик, *Кв. m.*

Стакува́ти, *v. a. D. c.* 228. s. Руйнува́ти.

Сталь, *f.* Stahl, *m.* [

Сталéвий, *a.* stählern, Stahl-.

Сталевосі́ний, *a.* stahlblau.

Сталéний, (-éнний), *a.* gestählt; stählern, *ВЕ.*; 2) ausdauernd, *Пар.*

Ста́лий, *a.* beständig, stettig, unvergänglich; standhaft, stabil, fest, fix, -а ціна́ *Кв.* I. 130.

Сталйти, *v. a.* stählen, s. Насталйти.

Сталйти ся, *Гр.* 333. sich ungeberdig sträuben.

Ста́лість, -ости. *f.* Beständigkeit, Standhaftigkeit, Ausdauer, *f.*

Ста́лка *f. Н.* Quirl, *m.* bei d. Pilzen; 2) стáлка, стáлька, *f.* Faden, *m.*; 3) Bestandtheil des Seiles, *Зак.*; 4) Pазо́к, Schnur, Reihe, *f.*

Ста́лька, *f.* Wetzstahl, *m.*

Стальносі́рий, *a.* stahlgrau.

Стальці́, *pl.* Eisenbeschlag bei der Mündung des Häckselkastens.

Ста́мбул, *m.* Constantinopel.

Стамві́дтам. *adv. Св.* von dorther.

Стан, *gen.* -ну́, *m.* Stand, Zustand, *m.* Lage, *f.*; дівка на стану́ reife Jungfrau; 2) Verfassung, *f.*; 3) Station; Einkehr, *f. Ш.* II. 34.; 4) Lager, *n.* стано́м ста́ти ein Lager aufschlagen; 5) Leibesgestalt, Statur, Taille, *f.*; Leibstück, Hemd, Mieder, *n. Мс.* 41; 6) in Russland Name des Theiles eines Bezirkes.

Ста́нва, *f.* Ständer, *m.* Gefäss, grösseres Fass, *n.*

Ста́не, *n. Под.* Zustand, *m.*

Ста́ник, *m. dim.* s. Стан 5).

Ста́ниця, *f.* Steppendorf, *n.* Kosakendorf, *n.* Ansiedelung, *f.*; 2) *Мс.* 75. s. Ста́йня.

Станишний, *a.* zur Ста́ниця 1) geh; 2) Commandant einer Станиця 1).

Ста́нище, *n.* Standort, *m.* Stätte, *f.*

Станівний, *a* gesetzt, gesittet, *Пар.*

Стани́ти, *v. n.* feil, wolfeil werden, billiger werden. [*М+Е.* 131.

Станки́й, *a.* mit schöner Taille,

Ста́ная, *f. РД.* 2. s. Стремя́; 2) *МШ.* s. Тре́ная.

Ста́нов, *gen.* ста́нви, *f.* s. Ста́нва.

Стано́ва, *f.* Gesetz, *n. Пар.*

Станови́й, *a.* des Standes, ständisch, der Standeselassen, *ВЕ*; 2) *m. a. sbst.* Vorgesetzter, (polit.) Aufseher eines Стан, *m.* s. Сира́нин.

Стано́вище, *n.* Standort, -punkt, -platz, *m.* Lager, *n.*; 2) Stellung, *f.* Rang, *m.*

Станови́ти, *v. a.* aufstellen; 2) aufhalten; 3) nach der Taille zuschneiden; 4) beschälen.

Станови́тий, *a.* s. Стойчий.

Стано́вище, *n.* der Ort, wo man steht od. zusammenkommt, Stand, Lagerplatz, *m.* Niederlage, *f*; 2) Stellung, Lage, *f.* s. Стано́вище. [*n. Кв. К.*

I. Стано́к, -нку́, *m.* Rekrutenmass,

II. Ста́нок, -нку, *m. АД.* I 216. s. Оста́нок.

Стано́чок, -чку, *m. dim.* s. Стан 5). -нальний Hemd, Mieder, *n. Мс.* 41.

Ста́нути, ста́ну, стану́ти, *v. a.*

sich auf-,s. stellen; *mit infinit umschreibt das Futurum*: стáнеш їсти s. *v. a.* бýдеш їсти *P.* I. 3. od. = anfangen; 2) erscheinen, vorkommen; стáти ся geschehen, sich ereignen.

Стáнця, *pl.* Fassdauben, *pl.*

Стáня, *f.* s. Стáйня, *Зак*; 2) Stehen, *n.* (für etw.), за віру Христову в однíй стáнї стáти, *КС* (82) IV. 513.

Стар, -рá, -рé. *a.* s. Старúй.

Старь, *f. coll М.* III. 55. alte Leute, Greise, *pl.*; 2) Trödelkram, *m. Пар.*

Старá, *f. a. s.* s. Старúй, Alte, *f.*

Старáльно, *adv. Ст.* s. Старáнно.

Стáране. *n.* Sorge, Bemühung, Bewerbung, *f.* Sorgetragen, *n.* [sig, *Гол.*

Стараналúвий, *a.* fürsorglich, fleis-

Старáнний, *a.* sorglich, sorgfältig.

Старáнник, *m.* Pfleger, Versorger, *m. Ф.* [sorgtheit; Sorgfalt, *f.*

Старáнність, -ости. *f.* Sorge, Be-

Старáтель. *m.* Vorsorger, der sich bemüht, für jmdn sich verwendet, *Кв.* II. 43.

Старáтельний, *a. Зап.* I. 321. sorgfältig, strebsam, eifrig; *adv.* -но, fürsorglich.

Старáти, *v. a.* besorgen, aufzubringen suchen; — ся sich bemühen, sich bewerben um etw.; bestreben; sorgen.

Старéзний. старéнезний, *a.* sehr alt, greisenhaft.

Стáрець, *gen.* стáрця *m.* Greis, *m.*; 2) Bettler, *m.*; 3) Kreuzkraut, *n.* (Senecio) *Вол.*

Старéцкий. (-éцьк-). *a.* greisenhaft, des Greises; 2) des Bettlers, Bettler-.

Старéцтво. *n.* Armut, *f.* Bettelstand, *m.*; *coll.* Bettler, *pl.*

Старéчий, *a.* alt, greis, altehrwürdig, *Ш.* I. 227; 2) Bettler-, des Bettlers.

Старéчина, (-éччина, *Ф.*), *f. Гн.* 32. s. Старéцтво. [Alter, Greis, *m.*

Старигáн, (-гáнь, -гáн), *m. aug.*

Старúй, *a.* alt; -бог, *Ос.* (61) IV. 30?; -місяць, das letzte Mondviertel.

Стáрик, *m.* ein Alter, Greis, *m. Кв.* II 11; 2) *Ч.* I. 1, 10. der Mond im letzten Viertel.

Старинá, *f.* Vorzeit; Antiquitaet, *f.*

Старúнка, *f. Ш.* II. 113. alte Leinwand; alte Mode, (*oppos.* новúнка).

Старúнний, *a.* uralt, alterthümlich, Alterthums-.

Старинá, *f. coll. Ф.* die Eltern; ältere Leute. [chen, *Кн.*

Старúти, *v. a.* frühzeitig alt ma-

Стáрица, *f.* altes Weib, *Wgr.* 26; 2) Bettlerin, *f.*

Старичúще, *m. aug.* alter Mann.

Старівнúк, *m.* Fürsorger, Versorger, *m.*

Стáрість, -ости, *f.* Greisenalter, Alter, *n.*; 2) *Ф. Нов.* 25. s. Старинá.

Стáрство, *n.* s. Стáроство.

Стáріти, *v. n.* u. — ся, altern, alt werden.

Старкóватий, *a.* ältlich.

Старнéче, *n. coll.* alte Sachen.

I. Старнúк, *m.* alte Person; 2) *coll.* ältere Zuchtthiere, *Фр.* [*Пар.*

II. Стáрник, *m.* Amtsbewerber, *m.*

Староóйлість, -ости, *f. Гол.* Alterthum, *n.*

Староóйтність, -ости, *f.* s. d. v.

Старовáти, *v. a.* s. Старáти ся; 2) s. Старшувáти; 3) das Alter zubringen, das Leben zuEnde führen, *Зак.*

Старовúй, *a. Ст.* s. Старúй.

Старовинá. *f. D. c.* 106. das Alte; alte Zeiten, Vorzeit, *f.*; 2) *coll.* alte Geschichten, (*Фр.*); Alterthümer, *pl.*; 3) Wolle von alten Schafen, *B.*

Старовúнник. *m. B* Archaeolog, *m.*

Старовір, (-íрець, -ірця), *m.* Altgläubige, *m.*

Старовíрский, *a.* altgläubig, *Нав.*

Старовíрщина. *f.* Altgläubigkeit, *f.*

Старовíчина, *f. Гол.* Alterthum, *n.*

Старовíчний. *a.* alterthümlich, uralt.

Старовалúвий, *a.* sorgsam, *Фр.*; -но, *adv.* sorgsam. [Fürsorge, *f. Фр.*

Старовалúвість, -ости, *f.* Sorge,

Стародáвний, *a.* alterthümlich; alt.

Стародавнинá, *f.* s. Старосьвíчина.

Стародáвність, -ости, *f.* alte Zeiten, *До*; Alterthümlichkeit, *f.*; стародáвности, *pl. C.* II. 123. Alterthümer, *pl.* [betagt, *Ш.* I. 90. л.; *Кн.*

Стародéвний, *a.* alt, betagt, hoch-

Стародрéвний, *a. Ос.* (61) VI. 169. alterthümlich.

Стародýб, *m.* Breitblättriges Laserkraut, (Laserpitium latifolium); 2) Stadt im Czernigovschen Gouvernement, *Ніс.*

Старожúл, *m.* s. Старúк, *Мак.* II. 35.

*

Старожи́лий, *a.* hochbetagt, *Пс.*
Старожи́тний, *a.* alt, aus alter Zeit, antik, *С.* II. 131. *Кч.* 197.
Старожи́тник, *m.* Antiquar, *m. Пар.*
Старожи́тність, -ости, *f.* Antiquitaet, *f. Пар.*
Старозаві́тний, *a.* alttestamentlich.
Старопе́нний, *a.* altstämmig, *В.*
Старосьві́тний. *a.* alt, aus alter Zeit; altehrwürdig, *М.*
Старосьві́тский, старосьві́цький, *a.* altväterisch.
Старосьві́тчина, (-ічч-). *f.* Vorwelt, Vorzeit, *f.*; alte Sitten, Gebräuche &.
Старосї́льский, *a.* altmodisch, *Пар.*
Старосла́вний. *a. Ст.* altehrwürdig.
Ста́рость. *f.* s. Ста́рість; ста́рость-лїта́ на ста́рости-лїта́х, *М.* I. 79. = на старі́ лїта́.
Ста́роста, *m.* Brautwerber, *m.*; 2) *Пс.* s. Ста́ршний брат; 3) Starost, Schlosshauptmann; Bezirkshauptmann, *m.*
Старосте́цкий, старости́ньский, *a. Кч.* 258. des Ста́роста, dem ст. geh.
Старости́ха. *f.* Gattin des Ста́роста.
Ста́ростка, *m. verächtlich*, s. Ста́роста 3), *Зак.*
Старостува́ти, ста́ростити, *v. n.* Brautwerber sein. [роста 3) *Зак.*
Старости́нка. *f.* Tochter des Ста́-
Староці́на, *f. pol.* s. Сва́ха, *Б.*
Староці́ньский, *a.* -а пісня, *R.* 106. den Ста́роста 1) betreffend.
Ста́рощине, *n. Ф.* s. Сва́гане.
Ста́рощі, *pl.* Alter, *n.* Altersschwäche, *f. ГБ.*
I. Старува́ти. *v. n. II.* 127. 166. sich für alt, arbeitsunfähig halten, sich als Greis geberden. [ра́ти ся.
II. Старува́ти, *v. a. Мах.* s. Ста-
Старува́тий, *a.* ältlich, *ОП.*
Старуга́н. *m.* Greis, *m.*
Стару́н, *m.* ein Alter, Greis, *m.*
Стару́нок, -нку. *m.* Vorsorge, *f.* Aufwand, *m.* [*f.* altes Weib, Greisin, *f.*
Стару́х, *m.* Greis, *m.* стару́ха.
Стару́шка. *f.* alte Frau, Greisin, *f.*
Стару́шний. *a. Кл. Вен.* I. 147. s. Старе́нький. [ein Alter.
Стару́шок. -шка. *m.* Greis, *m.*
Старцьовий *a.* Bettler-. [Bettler, *m.*
Старцу́н, *m.* (*verächtl.*) Greis, *m.*; 2)
Старцюва́не, *n.* Bettelei, *f. Ст.*
Старцюва́ти, *v. n. II.* 192. betteln gehen.
Старча́. (-а́ти), старченя́. (-я́ти), *n.* junger Bettler, Bettlerkind, *n. Ш.* I. 103. II. 13.
Ста́рчик, *m.* s. Стари́к, *Зг.*
Ста́рчити, *v. n.* ausreichen, hinreichen; — ся в слові Wort halten.
Старчи́ха. *f.* altes Weib, die Alte, alte Kachel; 2) Bettlerin, *f.*
Старчо́вий, *a Ос.* (62) VIII. 15?
Старчо́та. *f. coll.* die greisen Bettler, die Greise, *Кч.* 32.
Старчук. *m. verächtl.* der Bettler.
Старча́. (-я́ти), *n.* s. Старча́, *Ш.*
Старше́нний, *a.* s. d. f.
Ста́рший, *a. comp.* der Aeltere; 2) *sbst. m.* der Aelteste, Senior, Vorgesetzte, Obere, *m.*
Старшина́, *f.* das höhere Alter, der Vorrang nach dem Alter, по старшині́ nach dem Rechte des Aelteren; 2) *coll.* der Aelteste, Senior; die älteren Verwandten; die Vorgesetzten, die Charge.
Старши́нник, *m. B.* s. Старшина́ 2).
Старшино́ване, *n.* Oberherrschaft, *f. Кч.* 186. Führerschaft, *f.*
Старши́ньский, *a.* der Старшина́ 2) der Oberen, ihnen zukommend, *Кч.* 357.
Старшиньство́, *n.* höheres Alter, der Vorrang nach dem Alter, *Тор.*
Старшинува́ти, старшува́ти, *v. n.* der Aelteste, Oberste sein, Oberbefehl haben, anführen; herrschen; sich als Herr gebahren.
Ста́ько, *m. dim.* Eustachius, s. Стах.
Стаьмува́ти, *v. a.* tüchtig abprügeln.
Стасува́ти, *v. a.* s. Тасува́ти.
Стасу́нок. -нку. *m.* ein Roulon, (*Фр.*).
Стать. -ти. *f.* Gestalt, Form, Gestaltung; Beschaffenheit, *f.* Wesen, *n. Зар Гол. Біл.*; 2) *Куч.* Stand, Beruf, *m.* Bestimmung, Lage, *f.* [mögen, *n.*
Стате́чко. *n. dim.* s. Ста́ток, Ver-
Стате́чний. *a.* gesetzt, solid; entscheidend, *К*; чи -а річ? *Кч.* 139. ist es recht u. billig?
Ста́ти, ста́нути. *v. n.* stehen, stehen bleiben; 2) werden, anfangen, mit d

infinit. став її вечір *P.* I. 14. der Abend überraschte sie; 3) ausreichen; 4) sich begatten, вінці стают = парýют ся. *B.*; — ся sich ereignen, geschehen; — ся на чім worauf bewenden, womit aufhören.

Статйва, *f.* Bestandtheil des Webstuhles.

Статйста, *m.* Statist, *m.*

Статйстика, *f.* Statistik, *f.*

Стáтиця, *f.* *B.* s. Стáтуа.

Статковий, *a.* wohlhabend.

Стáтком, *adv.* *Мог.* s. Подостáтком.

Статкувáти, *v. n.* aushalten, beharren, standhaft sein; beständig, artig bleiben, sich gut aufführen.

Стáтний, *a.* fest, fest stehend, *B.*; 2) geräumig, genügend, -чóбіт bequem, genug weit; 3) — рóстом schlank, hochgewachsen, von schönem Wuchs; 4) wohlhabend.

Стáтовці, *pl.* mittlere Fensterrahmen, *pl.*

Стáток, -тку, *m.* bewegliche Habe, b. Güter; Viehstand, *m.* Vieh, *n.* *Pa.* I. 379; 2) *pol.* Fahrzeug, Schiff, *n*; 3) Gesetztheit, *f.* gesetztes Wesen; Standhaftigkeit, Festigkeit, *f.*

Статóчний, *a.* standhaftig, gesetzt.

Статóчність, -ости. *f.* s. Стáток 3)

Стáтуа, *f.* Standbild, *n.* Statue, *f.*

Статýрний, *a.* *Pa.* I. 254. hochgewachsen.

Стах, *m.* Eustachius.

Стахвéта, *f.* s. Штафéта.

Стаціївá. *f.* Ständer des Webstuhles.

Стáція, *f.* Station, *f.*

Стáчити, *v. n.* s. Стáрчити; *impers.* не стáчит сил es fehlt an Kraft, *Св.*

Стáя, *f.* *Ив.* 1. Standort, *m.* (für Schafe); *Wgr.* s. Леґóвище; eingenommener Platz, Umfang (beim Mähen, Getreideschneiden &) зайтй стáю; 2) querliegendes Ackerland, *dim.* стáйка, (*pl.* стáйці): 3) Sennenhütte, *f.* *B.*

Стáня, *f.* s. Гóпи.

Стáяти, *v. n.* abschmelzen.

Стверджáти, *v. a.* *K.* щось bestätigen; festhalten.

Ствéрджене *n.* Bestätigung, Bestärkung, *f.*

Стверджти, *v. a.* s. Стверджáти.

Стверділий, *a.* fest, hart geworden; starr.

Ствердíне, *n.* Verhärtung, *f.* *B.*

Ствéрдлий, *a.* hart, starr geworden, *Фр.*

Ствéрднути, стверді́ти, *v. n.* verhärten, hart, fest werden; starr werden.

Ствіл, *m.* *Под.* s. Цівка, Lauf, *m.* (bei d. Flinte).

Ствір, -óру, *m.* Erzeugnis, *n.* *Вах.*; 2) Gerippe, *n.*; Ansehen, *n.* *Пар.*; Monstrum, *n.*

Ствол, *m.* s. Ствіл.

Ствóлик, *m.* Stengel, *m.* *Пар.*

Ствóлок, -лока, *m.* s. Свóлок.

Створенáтко, *n.* *Ст.* niedliches Thierchen.

Створйти, *v. a.* erschaffen, *Ш.* II. 237; — ся sich zutragen, geschehen, *Ш.* I. 339.

Створíння, *n.* *Ст.* Geschöpf, *n.*

Створчáтий, *a.* *M.* II. 32. mit zwei Flügeln (von Fenstern, Thüren).

Стебéле, (-лле), стебелйне, *n.* *coll.* Halme, *pl.*

Стебелйти ся, halmen, *Пар.*

Стебельцé, -цá, *n.* *dim.* s. Стебло́.

Стéбен, -бну, *m.* Steppnaht, *f.* s. Стéбнівка.

Стебичі, *pl.* Bananengewächse, *pl.* (Scitamineae).

Стеблéвий, *a.* s. Стебловáтий, *Гн.* 61.

Стеблйна, *f.* *dim.* s. Стебло́, *Ш.* I. 75.

Стеблйстий, *a.* -е жито mit starkem Halm.

Стеблйти ся, *Ч.* V. 1166. in den Halm aufschiessen.

Стебло́, *n.* Halm, Stengel, *m.* Spelze, *f.* *Пар.*

Стебловáтий, *a* Halm.

Стеблоногий, *a.* steckenfüssig, dünnbeinig.

Стебляк, *m.* Getreidehalmwespe, *f.* (Cephus), *B.*

Стéбник, *m.* *Гол.* I. 218. Getreidekammer, *f.* Speicher, *m*; 2) Bienenhaus, *n.*

Стéбнівка, *f.* Steppnaht, *f.*

Стебнувáти, *v. a.* Naht an Naht dicht nähen, steppen.

Стебнýти, *v. a.* streichen, schlagen; 2) steppen.

Стёбнути, *v. a.* aufschnappen, e. Schluck machen.

Стевéль, *m.* *Гол.* *ер.* 50.?

Стег, *m.* Stich im Nähen, *m.* *Пар.*

Стегенцé, *n.* *dim.* s. Стегно́.

Стéгнати, *v. a.* steppen, *Пар.*

Стéгнище, *n* *aug.* s. d. f.

Стегно́, *n.* Oberschenkel, *m.*

Стегновий, *a.* -а кість Oberschenkelbein, *n.* *B.*

Стегня́ка, *f. aug.* s. Стегно́, *II.* 118.
Сте́жечка, *f. dim.* s. Сте́жка.
Стежи́на, *f. Пол.* s. Сте́жка. [folgen.
Сте́жити, *v. a.* begleiten, *Ст.* ver-
Сте́жір, *m.* umzäunter Ort wo die Heuschober sich befinden, *B.*; 2) — сі́на = сборі́г.
I. Сте́жка, *f.* Steg, Pfad, *m.*
II. Стёжка, *f.* Band, *n.*
Сте́йки, *adv.* vom Stehenbleiben.
Стека́ти, *v. a.* s. Стіна́ти.
Стекли́зна, *f.* s. Скаженина.
Сте́клий, *a.* s. Ска́жений.
Стекольці́, *pl.* Gläser, *pl. ОП.*
Стелепну́ти, *v. a.* s. Стрясти́; 2) *v. n. Гол.* III. 348. s. Стрясти́ ся.
Сте́ливо, *n.* Streu, *n.*
Стели́на, *f.* s. Сте́ля, *B.*
Стели́ночка, *f. dim.* s. d. v.
Стели́ти, *v. a.* ausbreiten, zurechtlegen; betten, das Bett machen (по́стіль); — ся sich —; доро́га сте́лит ся der Weg zur bevorstehenden Reise macht sich zurecht (*gew.* beim Schneefall von Schlittenfahrt); die Reise steht bevor.
Сте́лька, *f.* Brandsohle, *f.*
Сте́льмах, *m.* Wagenbauer, -meister, Wagner, *m.*
Стельма́шня, *f.* Wagnerei, *f.*
Стельма́ский, *a.* Wagner-.
Сте́льник, *m. Сб.* I. 323. Scheibe, Honigscheibe, *f.*
Сте́ля, *f.* Stubendecke, Zimmerdecke, *f. B.*; Fussboden, *m. М+Е.* 148.
Стемені́ти, *v. n.* betroffen, verdutzt werden.
Сте́ме́нно, *adv.* namentlich, im Besonderen; 2) — стеменю́сенько, ganz so, genau so, accurat, *К. Др.* [den.
Стемні́ти ся, dunkel, finster wer-
Сте́мника, *f.* der Querbalken auf dem Hauptpfeiler der Windmühle.
Стена́, *f. Кн.* 38. s. Стіна́. Wand, *f.*
Стена́ти, *v. n.* † *III* II 252. s Стогна́ти.
Стенета́ти, *v. a. К. Макс.* mit Netzen umstricken, umgarnen, m. N. einfangen, fesseln.
Стену́ти ся, *М. II.* 183. sich schütteln; 2) sich wozu anmachen, s. Схо́пити ся.
Стеня́ти, *v. n. Зг.* s. Стогна́ти
Степ, -пу, *m.* Steppe, *f.*
Сте́па, *f.* Abgrund, *m.*; степи би му ся стали, den Hals soll er brechen, *B.*
Степа́к, *m.* Lycosa infernalis, *Пол.*
Степа́н, *m.* s. Стефа́н.
Степа́нчик, *m.* s. За́яць, *B.*
Сте́пень, -пеня, *m.* Stufe, *f.* Grad, *m.*; 2) сте́пень, *f.* Potenz, *f.* (in d. Mathem.).
Степени́ти, *v. a.* schonen, hüten.
Степені́ти, *v. n.* над чим, s. Ніклува́ти ся.
Степе́нний, *a. gr.* gesetzt, ehrbar, ernst; mässig, massvoll; 2) -ним бу́ти над ким jmdn bevormunden.
Степина́, *f.* Steppe, *f.*
Сте́пка, *f.* hölzerne mit Moos ausgefütterte Vorrathskammer, *Зап.* II.142.
Степли́ти ся, степли́ти, *v. n.* warm werden; lau werden, *P.*
Сте́пний, *a.* Steppen-.
Степо́вий, *a.* Steppen-.
Степови́к, *m.* Steppenbewohner, *m.*
Степови́ще, *n. aug. К.* s. Степ.
Степовни́чий, *m.* Feldhüter, -aufseher, *m. Ра.* I. 382.
Степу́н, *m.* s. Дику́н.
Стеро́елькува́тий, (-ков-), *a.* von kleinem Wuchs. [das Fleisch, (*Фр.*).
Стервина́, *f.* Aas, *n. verächtlich*:
Сте́рвиско, *n.* Aas, *n.* Aasgrube, *f.*
Сте́рво, *n.* Aas, *n.*; ungeniessbares Fleisch, Luder, *n.*; кінь набра́в сте́рва das Pferd wurde fett; * Pferd, *n.* Mähre, *f.*
Стервоі́да, *f.* (му́ха). Aasfliege, *f. Пар.*
Стервови́й, *a.* aasig, aashaft, *Пар.*
Стерви́к, *m.* индійський, Cuntur, *m.* (Sarcorbamphus gryphus); — бі́лий, Neophron percnopterus, *Пол.*
Стере́бити, *v. a.* reinigen, das Unreine aussondern; 2) ausweiden; verschneiden, entmannen, *Пар.*
Сте́рено, *n. II.* 212. s. Сте́рно.
Стереви́ж, *m.* linker Nbfls des Сян.
Стерегти́, (-ечи́, -ечу́, -режу, -реже́ш), *v. a.* bewachen, hüten, beschützen; 2) *v. n.* lauern, warten, *C.* I. 162. лі́хо стерегло́; — ся sich hüten, auf der Hut sein, sich in Acht nehmen. [samkeit; Bewachung, *f.*
Стере́ження, *n.* Hut, Acht, Acht-
Стереоско́п, *m.* Stereoskop, *n.*
Сте́ржень, -ня, *m.* Mark, Herz des Holzes, *n.*; Eiterstock, *m.*

Стéрка, *f.* äussere Rinde an gekochter Speise, s. Стáрка.

Стéркавка, *f.* Libellula, *B.*

Стéрля, стерлядь, *f.* Sterlet, *m.* (Acipenser Ruthenus), *B.*

Стермезувáти, *v. a. Ф.* zu Tode erschüttern, mit Gewalt vernichten.

Стéрмо, *n.* Abschüssigkeit, *f.*; Unglück, *n.*; а) — берé грóші das Geld schwindet; — берú тя — hol dich d. Teufel; б) грáти стéрмо (комý) aufreiben, zu Grunde richten, Schläge geben, zu Tode martern; в) дáти в — verlieren, verschwenden (грóші &); г) мáти — einen Verweis, Schläge bekommen; д) приходúти в — Niederlage erleiden, zu Grunde gehen, Schläge bekommen; е) пускáти в — verschwenden; ausplündern, zerrütten; ж) итú в — s. unter д) *Гал.* I. 255.

Стерн, *m.* s. Стернú, *Зак.*

Стернéвий, *a.* Stoppel-.

I. Стернúк, *m.* Gersten-, Grauammer, *m.* (Emberiza miliaria), *Піс.* s. Стренáдка, *B.*

II. Стéрник, *m. Ф.* Steuermann, *m.*

Стернúночка, *f. dim.* s. Стернú.

Стернúчий, *m. Ст.* s. Стéрник II.

Стернúще, *n. aug.* s. Стернú.

Стерно, *n.* Stamm, *m.*; 2) kurzes Steuerruder mit breitem, schaufelförmigem Ende, *Пс. С.* II. 125.

Стерновáти, *v. a. Ч.* V. 523.

Стернюк, *m.* grober Stoppelhalm.

Стернюх, *m.* Gugemuke, *f.* (Agaricus edulis), *Вол.*

Стернú, *f.* Stoppel, *f.*; Stoppelfeld, *n.*

Стернúнка, *f.* s. Стернú; 2) s. Стернюх; 3) — рíна Stoppelrübe, *f.*

Стернúстий, *a.* Stoppel-.

Стернúтка, *f.* вівсянка, Goldammer od. Ammerling, *m.* (Emberiza citrinella).

Стéрпіти, *v. a.* leiden, erdulden, [ertragen, aushalten.

Стéрпнути, *v. n.* s. Затéрпнути.

Стéрти, стерáти, (стир-). *v. a.* abwischen, abfegen; abreiben, abschaben; *На.* (in Bretter) sägen.

Стерусúти, *v. a.* s. Сгрусúти.

Стерáти, *v. a.* verlieren; verderben, abnützen, vergeuden, verschwenden; — дитúну = пороніти, *ОВ.*; — слóво, das Wort nicht halten, brechen; — ся sich abnützen, hinschwinden, sich auflösen.

Ствердúти, *v. a. Н.* 130. s. Потвердúти.

Ствéрднути, *v. n.* s. Затвéрднути.

Стетерíти, *v. n.* von Tabaksblättern: verkümmern.

Стефáн, *dim.* Стéфко, Стéфцьо, *m.* [Stephan.

Стéха, *f.* Stephanie, Stephanida.

Стець, Стецькó, *m.* Eustachius.

Стéчене, *n.* Zusammentreffen, *n.* Zusammenstoss, *m.*

Стечú, *v. n.* abfliessen, herabfliessen; 2) *Ос.* (61) IV. 34. schwinden, verkommen.

Стиг, *m.* в єдéн — in einem Nu.

Стúгнути, *v. n.* s. Стúнути.

Стиґáтор, *m. T.* Instigator, Aufreger, *m.*

Стиґувáти, *v. a.* на когó jmdn verleumden.

Стид, *m.* s. Встид, *Ме.* 259.

Стидкúй, *a. Ме.* 67. abscheulich, ekelhaft; schimpflich, *Ст.*

Стидлúвий, *a.* schüchtern; blöde.

Стиднúй, *a.* schimpflich, schändlich.

Стидóвишний, *a. Ос.* (62) VII. 62?

Стидóвище, *n.* наробúти —, s. Встид, Сóром.

Стидóта, *f.* Scham; Schande, *f. Ст.*

Стижíти, *v. a. Н.* 260?

Стикáти, *v. n.* u. — ся s. Сходúти ся; in Berührung kommen; zusammenpassen; 2) — на когóсь *Пс.* sich auf jmdn berufen, seine Schuld auf einen anderen wälzen.

Стúки, *pl.* s. Сýголовки; 2) s. Сутичі.

Стикнýти, *v. a.* zusammenbringen, in Berührung bringen, *T.*

Стиль, *g.* -лю, *m.* Stil, *m.* Schreibweise, *f.*

Стúлий, *a.* erkaltet; starr, todt; до стúлої мáтери! (ein Fluch), *B. Ф.*

Стинáти, стúти, *v. a.* abhauen, abschneiden, hinweghauen; köpfen, enthaupten; 2) steif machen, gerinnen, starren machen, морóз вóду: der Frost macht das Wasser gefrieren; — ся gerinnen; krystallisieren, *Пол.*; 2) *Пс. Пр.* XI. 1. 163. s. Скитáти ся, Тинúти ся.

Стúнути, *v. n.* kalt, kühl werden, erkalten, kühler werden; * sich verringern, erschlaffen (v. Eifer etc.).

Стинýти ся, *Л.* 43. 165. sich rühren.

Стúня, *f.* rechter Nbfls des Днїпрó.

Стúпа, *f.* стúпи станóт комý jmd wird vor Langeweile u. Unruhe aus-

ser sich, (*Фр.*).

Стир, *m.* rechter Nbfls der Припеть.

Стирáк, *m.* Storax, *m.* *Пар.*

Стирáнє, *n.* Abschaben, Abreiben; Abwischen, *n.* [pe, Hadersuppe, *f.*

Стиранка, *f.* eingerührte Mehlsup-

Стиранчá, -áти, *n.* s. Страчá.

Стирáти, стéрти, *v. a.* abwischen, wegwischen; abreiben, abschaben, aufreiben.

Стирáч, *m.* Reiber, Abreiber, *m.*

Стирачúна, *f.* Storaxbaum, *m.* (Styrax officinalis). [me, *pl.* (Styraceae).

Стирачиновáті, *pl.* Storaxbäu-

Стúрвати, *v. n.* ein wenig warten, sich gedulden; dulden; nachgeben, nachlassen; — ся s. Стрúмати ся.

Стúрка, *f.* Wischlappen, *m.* [*Пар.*

Стúрно, *n.* Stirnblatt; Stirnleder, *n.*

Стúрса, *f.* *Гол.* III. 16. s. d. f.

Стúрта, (скúрта), *f.* Haufen, *m.*-сїна Heuschober, Heufeimen, Heustock, *m.*

Стúртник, *m.* Feimenmeister, Schobermeister, *m.* [hervorragendeKlippe. *Це.*

Стирч, *m.* alles was hervorragt;

Стирчáти, (-чúти), *v. n.* hervorragen; in die Höhe ragen, emporstarren, aufrecht gerichtet stehen.

Стис, *m.* *Зак.* s. d. f.

Стиск, *m.* Gedränge, *n.*; Drücken, *n.*

Стискáльний, *a.* zusammendrückbar. [mendrückbarkeit, *f.*

Стискáльність, -ости, *f.* Zusam-

Стискáти, стиснýти, *v. a.* drücken, zusammendrücken, -pressen, zuhalten.

Стúски, *pl.* Brustbeklemmung, *f.*

Стúсний, *a.* *Ст.* zusammengedrückt, -gepresst, *f.*

Стúснене, *n.* Zusammendrückung, *f.*

Стúсний, *a.* *В.* compact.

Стиснья́ва, *f.* s. Стиск, Глотá.

Стиснýти, *v. a.* s. Стискáти.

Стúти, *v. n.* s. Стúнути (*Фр.*).

Стих, *m.* Vers; Spruch, *m.*

Стúха, *adv.* still, lautlos, s. Стúхий.

Стихáр, *m.* Chorrock, *m* Chorhemd, *n.*

Стихáти, *v. n.* s. Притихáти, still werden; ruhen, *III.* I. 375.

Стúхий, *a.* *Гол.* III. 721. *Ог.* 102. s. Тихий. (*adj.* statt d. *adv.*).

Стихíйний, *a.* der Elemente, elementär, Natur- *Не.* У.

Стúхія, (-хии, *К.*) *f.* Element, *n.* *Пол.*

Стихолáт, *m.* *Мог.* Reimer, Reimschmied, Poëtaster, *m.* [seschreiber, *m.*

Стихопúсець, *gen.* -пúсця, *m.* Ver-

Стихотвóрець, -рця, стихотворúтель, *m.* Versemacher, Poët, Dichter, *m.* *Пар.*

Стихотвóрний, *a.* *К.* in Versen.

Стихотвóрниця, *f.* Versemacherin, Dichterin, *f.* *Пар.* [*Пар.*

Стихотвóрство, *n.* Dichtkunst, *f.*

Стихотвóрчий, *a.* dichterisch, Dichter-, *Пар.*

Стич, *m.* etw. Spitziges.

Стúча, *f.* Berührungs- u. Verbindungspunkt, *m.* (im Reif).

Стúчень, -чня, *m.* s. Сїчень, *III.* I. 355.

Стúчка, *f.* Treffen, *n.* *ОБ.*

Стúчний, *a.* tangential, *subst.* стúчна, *f.* Tangente, *f.*

Стúчність, -ости, *f.* Berührung, Verbindung, Zusammenstellung, *f.* *Ф.*

Стишáти ся, стишúти ся, *М.* still werden, sich beruhigen, sich legen.

Стїó, *dim.* стїóк, -óка́, *m.* Nadelstich, Nähstich, *m.* [stechen, nähen.

Стїóати, *v. a.* picken, mit der Nadel

Стїóель, -óля, *m.* s. Тúбель.

Стіг, *gen.* стóга, *m.* Stock, *m.* -сїна Heustock, *m.* s. Одéнок.

Стіжéчок, *m.* *dim.* s. d. v.

Стіжковáтий, *a.* kegelförmig, konisch, *Пол.* [*pl.* (Conirostres).

Стіжкоклю́ві, *pl.* Kegelschnäbler,

Стіжóк, -жка́, *m.* *dim.* s. Стіг; 2) Kegel, *m.*; 3) — мраморúтий, Marmor-Kegelschnecke, *f.* (Conus marmoreus); — тканчáтий, Conus textilis.

Стійка, *f.* Stand, Standort, *m.* Station, Wache, *f.*; 2) die abgewartete Zeit; 3) offener Kramladen.

Стійкий, *a.* aufrecht, gerade stehend, steif волóсє &; 2) stabil.

Стійло, *n.* Standort, Standpunkt; Ruheplatz; Stall, *m.* *К. Ч.* III. 206. *Не.* *Wyr.* 26.

Стійлятати, *v. n.* hinken, *Пар.*

Стійма, *adv.* — стоятн beständig, unverrückt dastehen, *Мн.*

Стійний, *a.* *Зе.Пр* I. 85. wü.dig, wert.

Стійність, -ости, *f.* Geltung, *f.* Wert, *m*; 2) Cohäsion, *f.* [Geltung, *f.*

Стійно, *n.* *Т.* Stellung, Bedeutung,

Стійчик, *m.* Posten, *m.* Wacht, *f.*

Стїк, *m. Ф.* Spur des Abflusses e. Flüssigkeit, *f.* Gerinne, *n.*; Zusammenfluss, *m.*

Стїки, *adv.* s. Скільки, *Ч.* II. 292.

I. Стїкáти, *v. n.* herabträufeln; — ся, zusammenfliessen.

II. Стїкáти ся, wüthend, toll, wuthkrank werden.

Стїклйзна, *f. Еф.* 15. s. Скаженйна.

Стіл, *gen.* столá, *m.* Tisch, *m.*; 2) Tafel, *f.*

Стілечки, *adv. Кн.* so ein bischen.

Стількáр, *m.* Stuhlmacher, *m. Пар.*

Стїльний, *a.* wasserdicht, s. Сцїльний.

Стільнйк, *m.* s. Стельнйк.

Стільнйця, *f.* Tischbrett, Nudelbrett, *n.*

Стільчик, *m. dim.* s. Столéць.

Стільчики, *pl.* pfirsichblättriger Knöterich (Polygonum persicaria).

Стїнá, *f.* Wand, *f.*

Стїнка. *f. dim.* s. d. v.; за стїнкою жйти in grösster Zurückgezogenheit leben; 2) *Ос.* (61) III. 63. Ufergesträuch, Gebüsch am Berggesenke, *n. Зак.*; 3) Bestandtheil der Прйжа; 4) Art Osterspiel; 5) *pl.* стїнкй Art Fischfang mittelst der grossen Netze quer über den ganzen Fluss gespannt, *B.*

Стїнник, *m. К.* s. Сцїльник.

Стїнниця, *f.* Mauerkraut, *n. Пар.*

Стїновйтий, *a.* wohlummauert.

Стїнолóм, *m.* Mauerbrecher, *m. Фр.*

Стїнний, *a.* fähig, bewandert, geschickt, geistreich, verständig, *Н.* 104. *Зг.*

Стіс, *g.* стóса, *m.* Haufen, *m.*; 2) Scheiterhaufen, *m. У.* 3) -дров = Лáтра; 4) *pl.* стóси Stosseisen in den Wagenachsen.

Стїснйти, -нйти, *v. a. Фр.* beengen, drücken.

Стїснйч, *m.* Condensator, *m.*

Стїшити ся, *D. c.* 2. sich zu freuen beginnen.

Стклянйк, *m.* Glasschwärmer, *m.* (Sesia), *B.*

Стклянка, *f.* s. Склянка.

Стлáнка, *f.* Lager, *n.* (thallus), *B.*

Стланкóвий, *a.* -ві ростйни, stammlose Gewächse (Thallophyta).

Стлїти, *v. n* verglimmen, s. Зітлїти.

Стлýмити, *v. a.* dämpfen.

Стлумлéний, *a.* gedämpft, *У.*

Стлуп, *m. Ч.* IV. 612. s. Слуп, Стовп.

Сто, *num.* hundert; сто з óком = сто одéн; отдáчити сто з оком = віддáти з лйхвою, відомстити. *Ко.* (*Зак.*).

Стобáрвний, *a.* hundertfarbig.

Стьóбати, *v. a.* stechen, s. Стїбати.

Стóбиця, *f.* s. Стóвбиця.

Стоваришене, *n.* Association, *f. Ил.* Verein, *m.* Genossenschaft, *f.*

Стовáришний, *a.* zünftig, *Пар.*

Стовáришник, *m.* Zunftgenosse, *m. Пар.*

Стоваришувати ся, sich vereinigen, — з ким jmdn sich zum Genossen machen.

Стовó, *m.* s. Стовп, *Зак.*; 2) *Ос.* (61) VIII. 89. s. Капітáл, Йегина.

Стóвóа, *f.* s. Стóвбиця.

Стовóенїти. *v. n. КУ.* s. Стовпїти.

Стóвбиця, *f.* Pflughaupt, *n. Гал.* I. 255.

Стовбичáти. *v. n.* als Hindernis stehen, *Ра.* I. 379. 385; 2) stutzen, *Н.* 253.

Стовбнйк, *m. Кн. Пр.* IX. 157?

Стовбовáтий, *a. Не.* pfahlförmig; -а шáлка konische Pelzmütze.

Стовбовий, *a.* Pfahl-, Pfeiler-, Säulen-; — шлях Hauptstrasse, Chausse; Heerstrasse, *f.*; -і дворйне (бойре) die Grossen, die Edelleute des ersten Ranges im Civil von d. achten, im Militär von d. vierzehnten Classe an, *Кн.*

Стóвóул, *m. Мор.* s. d. f.; -ла стáти = до горй стáти; -ла перекидáти ся sich werfen, das Gesicht verzerren, Grimassen machen. *Зак.*

Стóвóур, *m.* Pfahl, *m. Ш.* I. 22; 2) Wurzel einer zweijährigen Pflanze.

Стовóурчáстий, *a.* gipfelig, *Фр.*

Стовóцї, *pl.* s. Стовпцї, *Пс.*

Стовкмйти ся, Platz, Raum finden.

Стовкóвище, (-виско), *n.* Tummelplatz, *m. B.*; 2) (was von allen zertreten wird), * öffentliche Lustdirne.

Стовкти, стовчи, *v. a.* untereinander stossen, klein stossen.

Стовмá, *adv.* stehend, *Ог.* 115. *B.*

Стоволóвий, *a.* hundert Ochsen wert.

Стовп, *m.* Pfahl, Pflock, *m.* Säule, *f.*; [2) Stockkapital, *n. Ра.* I.

Стовпáк, *m.* Art Topf mit ausgebuchtetem Rand.

Стовпéць, -пнй, *m.* Mittelsäulchen, [*n.* (columella).

Стовпéць, -пцй, *m. dim.* s. Стовп; 2) *Кз.* I. 134. grosse Pfannnudel aus Heidekornmehl.

Стóвник, *m.* Stempel, Pistillum, *n. B.*

Стовпйна, *f.* Ehevertrag, *m. pl.* -ни s. Обзо́рини.

Сто́впйти ся, sich dicht zusammendrängen, sich in dichten Massen versammeln, in dichten Massen auftreten.

Стовпі́ти, *v. n.* *W.*betroffen, starr dastehen u. staunen.

Стовпкова́тий, *a.* säulenförmig, stangenförmig; rundlich, cylinderförmig, *Пол.*

Стовпови́й, *a.* mit Pfählen besetzt; Pfahl; 2) — дворяни́н. s. Сгово́вий.

Стовпо́к, -пка́, *m. dim.* s. Стовп, kleiner Pfahl, kl. Säule.

Стовпоря́д, *pl.* Colonnade, *f. Пар.*

Стовича́стий, *a.* -і уставки́ Art Leinenstickerei, *Kol.* I. 48.

Стовча́сті, *pl sbst.* Säulenfrüchtige, *pl.* (Columniferae).

Сто́вчик, *m.dim.*s.Стовп. [werden.

Стовсті́ти, *v. n.* fett werden; dick

Стовчи́, *v a.* s. Стовкти́.

Сто́гін, -о́ну, стогн, *g.* сто́гну. *m.*Stöhnen,Gestöhne,Aechzen,Geächze,*n.*

Сто́гна, *m.* * Faulenzer, *m. Пар.*

Стогна́ти, *v. n.* stöhnen, ächzen; seufzen.

Сто́гниця, *f.* Faulenzerin, *f. Пар.*

Стого́вина, *f.* s. Остро́ва, *B.*

Стого́де, *n.* *У.* s. Столі́те.

Стого́дний, *a.* s. Столі́тний.

Стоголо́сий, (-сний), *a.* hundertstimmig, *У.*

Сто́гон, *m.* *Ст.* s Сто́гін.

Стодо́ла, *f.* Scheune, Scheuer, *f.*

Сто́жар, *m.*стожа́ра *f.Пис.*s.Сте́жір.

Сто́жарище, *n.* Platz wo ein стіжо́к gestanden.

Сто́жиро, сто́жирисько, *n.* Holzstücke die unter den стіг gelegt werden als Fundament; 2) s. d. v.

Сто́жити, *v. a.* -сі́но = кла́сти в стіжки́. [nisch, *B.*

Стожкова́тий, *a.* kegelförmig, ko-

Стожо́к, (стіжо́к), -жка́, *m.* Schober, *m.* s. Стіг. [Сто́жір.

Стожо́рисько, *n.* s. Стожа́рище.

Стойти, стойти, *v. n.* — ся. kosten.

Стойкий, *a.* stettig, standhaft, *У.*

Сто́йла, *f.* *Ме.* 105. s. Ста́йня.

Стойма́ (-ма́), *adv.* *Ч.* I. 1, 108. aufrecht stehend.

Сто́йня, *f.* *Ф. Поез.* (67) 29. Wachposten,*m.*; 2) *Л.*51. *Ч.*II. 167. s. Ста́йня.

Сток, *m.* Abfluss, *m.* У. Mündung des Flusses, *f. Мак.*; Strom, *m.* *W.*; Lauf (des Flusses), *Кл.*

Стока́посний, *a.* schlimm, *Ст.*

Стоковий, *a.* östlich.

Стоко́вище, *n.*Wassergebiet,*n.Вах.*

Стокми́ти, *v. a.* s. Токми́ти, abthun; — ся übereinkommen, *B.*

Стоколо́са, (-о́сь), *f.* Roggentrespe, *f.* (Bromus secalinus), *B.* [*n.Пар.*

Сто́короть, -ти, *f.* Tausendschön,

Стокра́т, *adv.* hundertmal, in hundert Theile, *Ш.* II. 108.

Сто́крать, (-оть, *Пис.*) *f.* Marienblümchen, *n.* (Bellis perennis), *B.*

Стокра́тний, *a.* hundertfach, *Пар.*

Столе́ць, *gen.* стільця́. *m.* Sessel, Schemel, Stuhl, *m.*; 2) Schnitzbank, *f.* (Bank mit einem beweglichen Tritte um Holz mit dem Schnitzmesser darauf zu bearbeiten); на стільці́ їздити, verschiedenes Handwerk zu betreiben wissen; 3) Stuhlgang, *m.*

Столе́чний, (-ли́чн-), *a.* -е мі́сто Residenzstadt, Hauptstadt, *f.* *Кн.* 208.

Сто́лик, *m dim.*s Стіл, kleiner Tisch.

Столи́на, *f.* столи́не, *n.* Tischgestell, *n*; 2) Schublade, *f.*

Столи́ця, *f.* Residenzstadt, Residenz, *f.*; 2) пшени́ця як столи́ця, *Ф. Кол.* 38?

Сто́личок, *m. dim.* Tischchen, *n.*

Столі́вник, *m.* Tischgänger, Kostgänger, *m.*

Столі́те, *n.* Jahrhundert, *n.*

Столі́тний, *a.* hundertjährig.

Столі́тник, *m.* *Ие.* *n.* 157. hundertjährige Aloe, eig. amerikanische Agave (Agave americana).

Сто́льник, *m.* Stolnik, Truchsess, *m.* (vornehmer Hofbeamter, der die Bestellung der königlichen Tafel zu besorgen hatte; dann überhaupt blos ein Ehrenamt).

Столове́, *n.* Tischgeld, *n.*

Столови́й, *a.* Tisch-, -а́ ха́та *Ие.* Ess-, Speisezimmer, *n.*

Столовни́к *m* *Н.*11.33.s.Столівни́к.

Столонаслі́дник, *m.* Thronnachfolger, *m.* *КУ.*

Столонача́льник, *m.* Vorsteher einer Kanzelei, *Ие.*, Verwalter, *m.* *ОП.*

Столяний, *m.* Tischgenosse, Gastfreund, *m.* *Ф. Кол.* 21.
Столяр, *m.* Tischler, *m.* [lerei, *f.*
Столярка, *f.* Tischlerin, *f.*; 2) Tisch-
Столярний, *a.* vom Tischler verfertigt. [Tischlers.
Столярский, *a.* Tischler-, des
Столярство, *n.* Tischlerhandwerk *n.*
Столярчук, *m.* Tischlerbube, *m.*
Стома, *f.* Ermüdung, Ermattung, *f.*
Стомити, стомлювати, *v. a.* ermüden, müde machen; — ся s. Утомити ся.
Стон, *m.* Aechzen, Gestöhn, *n.*
Стонадцять, *num.* *А-Г.* 150 = кільканайцять сот, überhaupt eine grosse Zahl; 2) *Cm.* = hundert. [Band.
Стонга, *dim.* стонжка, *f.* (breites)
Стонжечка, *f* *dim.* s. Стонжка. schmales Band.
Стонити, *v. a.* s. Потонити.
Стоніг, -ога, *m.* стонга. стонога, *f.* стоножник, *m.* Mauerassel, *m.* (Oniscus murarius), *B.*
Стоняво, *adv.* *Лір.* 7. stöhnend.
Стоокий, *a.* *M.* hundertäugig.
Стоп, *dim.* стопок, *m.* s. Стопа &.
I. Стопа, *f.* Fusstapfe, Fuss, *m.*; Fuss, *m.* (in Versen).
II. Стопа, *f.* *gr.* Ries Papier, *n.*
Стопирений, *a.* sträubig.
Стопити, (стоплювати), *v. a.* zusammenschmelzen; — ся zusammenschmelzen (*v. n.*), zusammengeschmolzen werden.
Стоплїнє, *n.* *Ру.* Verschmelzung, *f.*
Стопнїти, *v. n.* schmelzen (*v. n.*).
Стопоходний, *a.* Schlengänger, *m.* *Пол.* [Пуд II.
Стопудовий, *a.* = 100 Pud, s.
Стоптати, стоптувати, стопцёвати, *v. a.* zerstampfen, zertreten, festtreten.
Стопчастий, *a.* — кусик, Stenus Tarsalis, *B.*
Стора, *f.* *M.* III. 56. Herde, *f.*
Стораменний, *a.* *У.* hundertarmig.
Сторгувати, сторжити, *v. a.* u. сторжити ся, im Kauf, im Preis übereinkommen, *Кв.* I. 78.
I. Сторити, *v. a.* reizen.
II. Сторити, сторочити, (-шити), *v. a.* -уха (die Ohren) spitzen.
Сторицею, *adv.* † hundertmal, hundertfältig. [dertfach.
Сторичний, *a.* hundertfältig, hun-
Сто-ріками, *adv.* mit hundert Strömen, *Ш.* II. 66.
Сторічний, *a.* hundertjährig.
Сторкач, *m.* s. Сторчак, *Не.* -дати. (w. s.). [punkt, *m.*
Сторкновене, *n* *Пар.* Berührungs-
Сторкнути ся, zusammenstossen, sich berühren.
Сторога, *f.* *K.* s. Сторожа.
Сторогачка, *f.* *Bein.* der Шапочка mit „hundert" Hörnern od. Ecken.
Сторогий, *a.* *K.* s. Строгий.
Стороговитий, *a.* s. Сторожкий, wachsam.
Сторож, *m.* Wächter; Hausmeister; Hauswächter, *m.* (Mit diesem Ehrennamen werden die Hunde von dem Huzulen ausgezeichnet: пішов на царинку косити а сторожа лишив коло хати), *B.* [Wächter, *m.*
Сторожа, *f.* Wache; Warte, *f.*; 2)
Сторожевий, *a.* Wacht-, Wart-.
Сторожевщина, *f.* сторожеве, *n.* *a.* *s.* † Art Abgabe. [halten.
Сторожити, *v. a.* wachen, Wache
Сторожиця, *f.* * Hündin, *f.*
Сторожі, *pl.* * Stricke womit die Rechenzähne an das hackenförmige Holzstück (мотичка) bei der Sense angebunden werden.
Сторожівня, *f.* Warte, *f.* Wachtthurm, *m.* Schilderhaus, *n.* *K.*
Сторожка, *f.* Wächterhäuschen, *n.* *Не.Ра.* II.; 2) — птиця *C.* II. 75. der Vogel auf der Vorhut, überhaupt: wachsam, vorsichtig, s. d. f; 3) Vorstecker, Vorstecknagel, *m.*
Сторожкий, *a.* wachsam; vorsichtig.
Сторожко, *adv.* *K.* *Др.* behutsam, wachsam.
Сторожник, *m.* *B.* s. Сторож.
Сторожно. *adv.* vorsichtig.
Сторожове, *n.* Wachgeld, *n.*
Сторона, *f.* Seite; Gegend; Partei, *f.*
Сторонець, -нця, *m.* на — звертати den Umweg einschlagen, Umschweife machen, lavieren, *Ос.* (62) V. 45.
Сторонити, *v. a.* meiden, — від кого; 2) blättern, *Пар.*; — ся когось *M.* від когось. *B.* von jmdm sich fern halten, jmdn meiden; 2) — ся zaudern,

zögern. [рóньский.
Стóровий. *a. Ш.* II. 263. s. Сто-
Сторóнка. *f.* Fach, *m.* Abtheilung, *f.*; 2) *pl.* сторóнки Theilschnüre e. Peitsche. [2) partheiisch, *Ст.*
Сторóнний. *a.* aus der Umgegend;
Сторóнник, *m.* Parteigänger, *m ГШ.*
Сторонничий. *a.* parteiisch, *Зг.*
Сторóнній, *a.* fremd, *Не.*; 2) parteiisch, *Ст.* [keit, *f.*
Сторóнність, ости *f.* Parteilich-
Сторóньский, *a.* fremd.
Сторóньщина. *f.* Fremde, *f.*
Сторóпати *v.a.* ermüden, plagen, *B.*
Сторопíлий, *a.* entsetzt, betroffen, erschrocken.
Сторопíти, *v. n.* betroffen werden, die Fassung verlieren, stutzen, *M.* II 203. *Ф.*
Сторóчити, *v. a.* s. Торóчити.
Сторýкий, сторýчний, *a.* hundertarmig, -händig, *Ш.* I. 98. *C.*
Сторц. *m.* на — = стóрцом, *adv.* gestürzt, auf den Sturz gestellt, scharf aufrecht.
Сторцувáти, *v. a.* aufrecht (стóрцом) stellen; сторцувáти, *v. n.* u. — ся aufrecht (стóрцом) stehen.
Сторч, *m. Ос.* (61) I 320. Grundklotz, *m.* (unter ein Gebäude), s. Кóти (*pl.*); *Кн.* „Слово" 1862. *ч.* 50. Pfeiler, *m.*
Сторч. *adv.* gradhin, schlechtwegs, *Ке.* II. 68; 2) kopfüber, *K.*
Сторчáк, *m.* сторчакá дáти, *K.* jählings umstürzen, kopfüber sich umwerfen; сторчакóм. *adv.*; 2) *Не. Пр.* XI. 1, 123. Art Fischsuppe.
Сторчáти, *v. n.* s. Стирчáти, *Зак.*
Сторчовий, *a.* jäh, abschüssig, steil, +*E.* [*f.*; Scheiterhaufen, *m*
Стос, *m.* Stoss; Haufen, *m.* Stapel,
Стóсик, *m. dim.* s. d. v.
Стосúльний, *a.* übermächtig, allgewaltig. *Ру.*
Стосóткроть, *num.* = 10.000 *Зак.*
Стосóтний, *a.* hundertfach, tausendfach, *Фр.*
Стосувáти, *v. a.* s. Застосувáти; — ся sich richten, s. bequemen.
Стосункóвий, *a* relativ.
Стосýнок, -нку, *m.* Beziehung, *f.* Verhältnis, *n.*
Стóта, *f. M.* I. 99. s. Нестóта.
Стóтно, *adv. Кл.* gerade, genau.
Сточáти, сточúти *v. a.* herabströmen lassen, *Ант.* 49; verzapfen; 2) s. Скотúто, herabrollen, abwälzen; — ся niederrollen, sich abrollen; 3) abdrehseln; 4) * — бóї Kämpfe bestehen, *K.*
Стóчений *a* abgerollt; 2) abgezapft; 3) * бóїй die Schlacht geschlagen.
Сточúстий, *a.* abschüssig; -úсто. *adv.*
Стóчки. *pl.* die Neige eines Getränkes, *H.* 176. (*vgl.* Сточúти 1).
Стóчно. *adv.* rhythmisch (*Фр*); -вкладáти словá reimen.
Стóчок. *gen.* -бчка. *m.* Geschiebe, *n. Пол.*; 2) Wachsstock, *m. Пар.*
Стóя. *f. T.* перестóяти стóю auf dem Posten ausharren.
Стоя́к. *m.* Ständer, *m.*; 2) stehender Bienenstock; 3) Aufseher bei den Arbeitern, *m.*
Стóяне, *n.* Stehen, *n.*; Stillstand, *m.*
Стóяний *a* steif, *Пар.* s. Стóяти I.
Стóянка, *f.* das müssige Stehen.
I. Стóяти, *v. a.* stehend machen, steifen; — ся steif werden, *Гал.* I 255.
II. Стоя́ти, *v. n.* stehen, aufrecht stehen; на чимóсь, при чім worauf bestehen, beharren; на своéму слóві sein Wort halten; stehen bleiben (beim Anbieten des Preises); стоя́ти u. — ся zu stehen kommen, kosten, *Ко.*
Стоя́чий, *a.* stehend.
Стоячóк, -чá. (стовч-), *m dim.* s. Стоя́к; verfaultes, vermodertes, morsches Stück Holz.
Стрáва. *f.* Speise, *f.* Gericht, Essen, *n.*
Стравéць, -ця́, *m. Ч.* III. 269. der das Wild anhetzt; Hetzhund, *m.*
Стрáвити, *v. a.* verdauen; 2) стрáвити, стравувáти. *v. a.* verköstigen; — ся у когó sich bei jmdm beköstigen.
Стрáвлене, *n.* Verdauung, *f.*
Стрáвне, *n.* Kostgeld, Zehrgeld, *n. K.*
Стрáвний, *a.* verdaulich; 2) verköstigend, nährend; -а лóжка Esslöffel, *m.*; 3) kostspielig.
Стравýнок, -нку, *m.* Kost, *f*
Страдáлець, -áлця, *m.* Dulder, Märtyrer, *m.*
Страдáльний, *a. Ос.* (61) IX. 47. leidend, viel gelitten; *ГШ.* leidend, passiv. [thum *n. Пар.*
Страдáльництво, *n.* Märtyrer-

Страда́льниця. *f. У.* Märtyrerin, *f.*
Страда́нний, *a. Ч.* II. 452. viel gelitten.
Страда́ти. *v.a.* leiden; 2) *Ф.* verlieren.
Стра́єнє, (стро-), *n. Р.* I. 75. Gebäude, *n.*
Страж. *f. С.* I. 122. s. Сто́ро́жа.
Стража́р, *m.* Wächter, *m.*
Стражда́нє, *n.* Leiden, *n. Кн.*
Стражда́ти, *v.a.* leiden, dulden, *Кв.*
Стражде́ний, (-е́нний), *a. Ст.* viel gelitten, viel geplagt.
Стражді́ти. *v. n.* leiden. [*Пар.*
Стражі́ти, *v. n.* auf sein, aufsitzen,
Стра́жни́к, *m.* Wächter, *m.*; 2) Besucher, *m. Пар.*
Стражни́ця. *f.* Schilderhaus, *n.* Warte, *f.* Wachtthurm, *m.* [ter, *m.*
Стражни́чий. *a. sbst. m. К.* Wäch-
Стражнува́ти, стражува́ти, *v. a.* wachen, Wache halten, Obacht geben, s. Сторо́жити.
Страка́тий. *a.* scheckig, *Піс.*
Стракува́ти ся. sich strecken, s. recken, s. anstrengen.
I. Страм. *m. Не.* s. Со́ром.
II. Страм, *m.* (*dim.* стра́мик). стра́ма, *f.* s. Копи́ло́. [steil Liegendes.
Стра́мець, -мця, *m.* etw. hoch u.
Страми́на, *f. Ч.* VII. 551. s. Драо́йна.
I. Стра́мний, *a.* s. Со́ромний; -но, *adv.* mit Scham. [gelt.
II. Страмний, *a.* siech, abgemer-
Стра́нний, *a.* fremd; 2) wunderbar, sonderbar, *Кв.*
Стра́нник, *m. W.* Wanderer, Pilgrim, *m.*; Fremdling, *m. Макс.*
Стра́нниця, *f.* Pilgerin, *f. Не.*
Стра́нность, *f.* Sonderbarkeit, *f. Кв.*
Страну́ти ся. *Ч.* IV. 242. s. Стену́ти ся. [зі́ля *Ос.* (61), XII. 29.
Страпа́тий, *a.* s. Стріпа́тий, -е
Стра́пи *pl.* unordentlich gewachsene Haarflechten, *Фр.*
Стра́пити ся. *Кн. Пр.* IX. 377. vorfallen, sich treffen, s. ereignen.
Страну́ля, *f.* eine die mit zerzausten Haupthaar umhergeht, *Фр.* s. Стра́пи.
Страсть. *f.* Leiden, *n.*; стра́сти (*pl.*) Христо́ві das Leiden Christi, Leidensgeschichte Chr. *f.*; 2) Leidenschaft, *f.* Affekt, *m.* [*pl.* (Passiflorae), *B.*
Страсти́нці, *pl.* Passionsblumen,
Стра́стний, *a.* zu Стра́сти geh.; -четве́р Donnerstag in d. Charwoche, *m.*
Стра́стник, *m.* Dulder, Märtyrer, *m.*; -ниця, *f.* -in, *f. Піс.*
Стра́стно, *adv Кв.* s. При́страстно.
Страстови́дець, -дця. *m. У.* Augenzeuge der Leiden Christi, *m.*
Страстоте́рпець. -пця, *m.* † der viel Leiden ertragen, gelitten.
Страстоте́рпний, *a.* leidensvoll, viel gelitten, *ВБ.* [Stelle.
Страт, *m.* zertretene, zerstampfte
Стра́та, *f.* Verlust, *m.*; Nachtheil, *m.*; 2) Hinrichtung, *f.*
Страте́нець, *m. К.* der zum Tode Verurtheilte; 2) *Вас. Рус.* XIV Kämpfer, *m.*
Стра́тити, *v. a.* verlieren; 2) hinrichten; — ся s. Затра́тити ся; 2) viele Ausgaben haben, sich ruinieren.
Стра́тище. *n. Ф.* s. d. f.
Стра́тиця *f. Ф.* Richtstätte, *f.*
Стра́ток. -тку. *m.* s. Стра́та.
Стратува́ти, *v. a.* s. Тратува́ти, zertreten, zerstampfen. [Furcht, Angst, *f.*
Страх, *m.* Schreck, Schrecken, *m.*
Страх, *adv.* schrecklich, fürchterlich; 2) sehr, viel, sehr viel; auch verstärkend: страх мно́го sehr viel &.
Страха́ти. *v. a. М.* II. 165. schrecken; — ся erschrecken (*v n.*), in Schrecken, in Furcht gerathen.
Страхі́ть, *f. Ос.* (62) VI. 62?
Страхі́ття, *n. coll. Не.* Schrecken, *pl.*; Gespenst, *n.* Geisterspuck, *m.* Popanz, *f.* [cherungs, *Пар.*
Страхова́льний. *a.* Feuerversi-
Страхо́ванє, *n.* Feuerversicherung, *f. Пар.*
Страхо́вина, *f. Пр.* II. 430. Gespensterspuck, *m.* Ungeheuerlichkeiten, *pl.* Schreckmittel, *n.* Popanz, *f. Ш.* I. 398.
Страхови́нний, *a. Н.* 285. schreckhaft.
Страхови́ночка, *f. dim. Bein.* einer ка́зка: Gespenstergeschichte, *f.* schreckliches, grauenhaftes Mährchen, *Ш.* I. 397.
Страхови́тий. *a. Фр.* furchtsam; 2) schreckensvoll, furchtbar, schreckenerregend, *Кн.*
Страхо́вище, *n.* Schrecknis, *n.*
Страхопі́льне. *n. В.* s. Страхоню́д.
Страхо́полох. *m. Ко.* 47. der Furcht-

same, Hasenherz, *n.* feige Memme; 2) Spitzklette, *f.* (Xanthium spinosum), *B.*

Страхополо́хий, *a. Cm.* schwach, feig. [Gespenst, *n.*; 2) Feigling, *m.*

Страхопу́д, *m.* Vogelscheuche, *f.*

Страхопу́дик, *m.* Gespensterheuschrecke, *f.* [samkeit, Feigheit, *f.*

Страхопу́детво, *n. K.* Furcht-

Страхота́, *f.* Schrecken, *m.* Angst, *f.*

Страху́нок, -нку, *m.* s. Страх.

Страч, *m.* Abortus, *m.*

Стра́ча, *f.* s. Стра́та.

Стра́че, (-а́чче), страча́, -а́ти, *n.* Frühgeburt, *f.* (im 4. od. 5. Monate).

Стра́чувати, *v. a.* verlieren, s. Тра́тити; — ся *M.* 44. verloren gehen; 2) viele Ausgaben, Unkosten haben.

Страччу́к, *m.* s. Стра́че; 2) *Фр.* ein gänzlich verlassenes u. vernachlässigtes Kind; 3) Teufel, der die Leute mordet, *m.*

Страше́зний, *a. Cm.* schrecklich.

Страшеле́зний, *a. Cm.* sehr schrecklich.

Страши́ло, *n.* Schreckbild, *n.* Schreckspuck, *m.*; Ungeheuer, *n.*; 2) *Kol.* I. 73. Scheuchklapper, *m.*

Стра́шити, *v. a.* schrecken; spukken; — ся sich fürchten, Schreck empfinden, s. Страха́ти ся. *Ко.* 345; *III.* I. 333.

Страши́ще, *n.* Gespenst, *n.* Geisterspuck, *m.* У.

Страшли́вий, *a.* schreckhaft.

I. Стра́шний, *a.* schrecklich, schauderhaft; 2) страшна́ моли́тва ein gewisses Gebet vor dem Trauungseide — zum Bannen des Schreckens.

II. Стра́шний, *a.* s. Стра́стний; -а неді́ля, Charwoche; — сьні́чка. = стра́стна сьв. Kerze die während des Gottesdienstes Стра́сти Христо́ві in den Händen gehalten wird.

Стра́шність, -ости. *f.* Schrecklichkeit; Furchtbarkeit, *f.*

Стреби́ти. стреби́ти. *v. a. D. c.* 301. vernichten, s. Нестреби́ти.

Стрево́жити. *v. a.* erschrecken; — ся *Кн.* 129. bange werden, sich ärgern. [(Libellula), *B.*

Стре́кавка. *f.* Wasserjungfer, *f.*

Стрекоти́ти, *v. n.* frieren.

Стрела́на *f. K.* Waldlichtung. *f.*

Стре́кот, *gen.* -ту, *m.* Zirpen, Schwirren, *n. Ру.*

Стрекота́. *f.* Cicade, Baumzirpe, *f. Ру.*

Стрекота́ти, *v. a.* plappern, schwirren, zirpen; *Гл. б.* 53. schnattern wie eine Elster, jmdm die Ohren voll schreien.

Стрекоту́лька, *f.* s. Саранча́ червонокри́лка, *Пол.*

Стрель, *m.* s. Стріла́, Schuss, *m.*

Стрельба́, (стрільба́), *f. K.* das Schiessen, Gewehrfeuer, *n.*; 2) Feuerwaffe, *f.* Schiessgewehr, *n.*

Стреля́ця, *f.* dünner Hain.

Стрелькува́тий, *a.* -а цибу́ля mit hohen Stengeln. [*Ч.* II. 157.

Стреля́чик, *m. dim.* s. Стріле́ць,

Стреля́ти, *v. a.* s. Стріля́ти.

Стре́мень, -меня, *m.* Steigbügel, *m.*

Стремена́, *f. MIII.* s. Стромина́.

Стреме́нечки, *pl. dim.* s. Стре́мено II.

Стремени́стий, *a.* bügelfest, *Пар.*

Стреме́нний, *a. a. m. Ко.* 127. Reitknecht; 2) berittener Jäger, der keine Koppel Hunde hat, sondern auf die Hunde des Herrn, den er begleitet, Acht giebt, *m.*

I. Стремено́, стре́ме, *n. B.* ein jäher, steiler Felsabhang, s. Стромина́.

II. Стре́мено, *n. pl.* -ме́на, s. Стре́мень; 2) Stegreif, *m. Пар.*

Стреміти, (стремлю́, -ми́ш). *v. n.* stecken (worin); hervorstehen, -ragen; streben; 2) aufrecht stehen.

Стремінце́. *n dim.* Steigbügel, *m. Пл.*

Стреміня́р, *m.* Sporer, *m. Пар.*

Стре́мка. *f.* — однобульви́ста Herminium monorchis.

Стремли́вий, *a.* strebend, strebsam, *Пар.* [samkeit, *f. Пар.*

Стремли́вість, -ости, *f.* Streb-

Стремни́стий, *a. Гут.* steil, schroff. [Abhang.

Стре́мно, *n.* Abgrund, *m.*; steiler

Стремну́ти, *v. n.* hinstürzen, -sinken, *Гут.* [s. Струсити ся.

Стремтіти. s. Тремтіти; — ся,

Стре́мя. *n.* Steigbügel, *m.*; 2) Fussstapfe, *m. Зак.* [riza), *B.*

Стрена́дка. *f.* Ammer, *m.* (Embe-

Стрени́ця. *f.* ein Schusterwerkzeug.

Стрено́жити. *v. a.* drei Füsse zusammenkoppeln.

Стрепену́ти ся. sich bewegen,

sich schütteln; eine Erschütterung erleiden, erschüttert werden; сéрце стрепенýло ся das Herz erbebte.

Стрéпéт, стрéпетень, *m.* стрéпетка, *f.* Zwergtrappe, *m.* (Otis tetrax), *B. Щог.*

Стрепехáти ся, *M.* II. 196. erbeben, erzittern.

Стрепий, *a.* zerzaust, zottig.

Стрепіхи, *pl.* krause Faser, *f.* Fetzen, *m.*

Стрió, *m. H.* 268. Sprung, Satz, *m.*

Стрйбайчик, (-аньчик), *m.* s. Зáяць, *B.*; 2) Flohkäfer, *m.* (Haltica), *B.*

Стрибáти, *v. n.* Reissaus nehmen, fortlaufen, springen.

Стрибáч. *m. M.* III. 145. Springer, *m.*

Стрибкий, *a. He.* hurtig, flink.

Стрйбнути, (-бон-), *v. n.* schnell sich auf u. davon machen; springend fortgehen, forthuschen.

Стрйбок. *gen.* -бка, *m.* Sprung, *m. OH.*

Стрибонóгий, *a. Bax.* schnellfüssig, hüpfend.

Стрибохвóстка, *f.* Springschwanz, *m.* (Podura), *B.*

Стривáти, *v. n.* harren, warten.

Стрйга, *f.* (e. Kind) mit beschnittenen Haaren, mit abgeschorenem Haupt, *Ш.* II. 198.

Стрйгавка, *f. B.* Moorboden, Morast, *m.* Quebbe, *f.*

Стригнýти, *v. n.* s. Стрибнýти.

Стригýн, *m.* Haarschneider, *m.*; 2) стригýн, *m.* -ýнка, *f.* junges ein, — zweijähriges Pferd dem die Mähne zugeschnitten wird.

Стрйчний, *a. pl.* -чнї, Bruderskinder, Geschwisterkinder, *pl.*

Стриж, *m.* Schur, *f.*

Стрижáй, *m.* Schafscherer, *m. Левч*

Стрижáк, *m.* s. Стригýн; *Bein.* der Soldaten wegen der kurz geschnittenen Haare.

Стрижáчка, *f.* (-пшенйця), unbegrannter Weizen, *B.*

Стрижóá, *f.* Schur, *f. Фр.*

Стрйжень, *gen.* -жня, *m.* Herz, Mark eines Baumes, *n.*; Mitte, *f.*; 2) Strom, Fluss, *m.*

Стрйжене, *n.* Schur, *f.*

Стриженйстий, *a.* -а дошка gerades, glattes Brett.

Стрижéчок, -чка, *m. dim. Вен.* I. 215?

Стрйжик, *m.* -муровий, Segler, *m.* (Cypselus apus), *Пол.*

Стрижінь, *m.* s. Стрйжень.

Стрйжка, *f.* Scheren, *n.* Schur, *f.*; 2) *gew. pl.* стрйжки, an der Stirn zugeschnittene Haare der Frauen; 3) Haarschere, *f.*; 4) Schaf, *n.* (*Фр.*).

Стрижнéвий, *a.* Mark-.

Стрижнівка, *f.* Mark, *n. B.*

Стрижчá, -áти, *n.* s. Стригýн, Fohlen, *n.*

Стрижчáтий, *a.* mit beschnittenen Haaren, *Гл. б.* 69.

Стрижчáтко, *n. dim.* Стригýн.

I. Стрий, *m.* Oheim, Vetter, *m.*

II. Стрий, *m.* rechter Nbfls des Днїстéр; 2) Stadt am 1).

Стрййна, *f.* des Vaters Schwester, Tante, *f.*; 2) des Oheims Gemahlin.

Стрийний, *a.* s. Стриéчний.

Стрийчáник, *m. У.* s.d.f.

Стрийчинок, -нка, *m.* Sohn des Oheims.

Стрйкати, -кнути, *v. a.* spritzen; 2) *gew. impers.* стрйкає в ýсї vom Ohrenreissen.

Стрикáч, *m.* s. Тарáн; 2) Streitaxt, *f.*; 3) Feuerwaffe, *f.*

Стрйкова, *dim.* стрйківка, *f.* Libelle, *f. Пар.*; 2) Wagebalken, *m. Зах.*

Стрйку-óрйку, *int. Fabelw.* vom Springen der Ziege, *P.* I. 50.

Стрим, *m.* Einhalt, Rückhalt, *m.* Hemnis, *f. Ф.*

Стримáлий, *a.* enthaltsam, sparsam.

Стрймати, стрймувати, *v. a.* zurückhalten, abhalten, aufhalten.

Стрймині, стрéмені, *pl.* Blattrippen, *pl. B.*

Стрйна, *f.* s. Стрййна.

Стринóжити, *v. a.* s. Стренóжити, koppeln, fesseln.

Стрйпа, *f.* linker Nbfls des Днїстéр.

I. Стрипіти, *v. n. Ф.* s. Стрýпіпіти.

II. Стрипіти, *v. n.* (*Ф.*) dastehen wie ein Ochs am Berge.

Стрих, *m.* Dachboden, *m.*; 2) Werkzeug zum Ziehen des Leders.

Стрихувáти, *v. a.* збіже mit dem Streichholze streichen, abstreichen (beim Einmessen von Getreide &); -спінки, zuschneiden, zustutzen; 2) Striche machen; — ся (vom Pferde) sich streifen, sich mit dem einen Fusse an den anderen anschlagen.

Стрихýлець, -лця, *m.* Streichholz, *n. B.*

Стрицéвий, (-цóвий), *a. АД.* I. 46. s. Стрýсний.

Стрйця, *f. Ос.* (61) III. 27?

Стричаний, *m.* Sohn des Onkels,

Стрйчок, -чка, *m.* Galgenschlinge, *f.*
Стрібатий, *a.* s. Стрепіхатий, *Фр.*
Стрібло, *n.* s. Срібло.
Стрібний, *a.* s. Срібний. [Probe, *f.*
Стрібовок, -вку, *m.* Versuch, *m.*
Стрібувати, *v. a.* versuchen, probieren. Probe, *f.*
Стрібунок, -нку, *m* Versuch, *m.*
Стрівати, *v. n. n.* Стривати.
Стрівати ся, begegnen, s. Стрінути ся.
Стрівбá. *f. Ф.* das Schiessen, Schüsse, *pl.*
Стрівка, *f.* s. Стрілка.
Стрівожити, *v. a.* erschrecken; — ся erschrecken (*v. n.*), bange werden.
Стрій, *gen.* строю, *m.* Schmuck, *m.* Geschmeide, *n.*; 2) Beschaffenheit, Art, Einrichtung, *f.*; кождий своїм строєм jeder nach seiner Art; 3) Staat, *m. Пар.*
Стрійний, *a. МШ.* geschmückt, zierlich; 2) gut componiert, *ОП*; -но, *adv. Kol* I. 98.
Стрійник, *m.* Stutzer, Zieraffe, *m Пар.*
Стрійниця, *f.* Mauerbiene, *f.* (Anthophora), *B.* [*f. Пар.*
Стрійність, -ости, *f.* Harmonie,
Стрікати, *v. a.* Стрикати.
Стріла, *f.* Pfeil, *m.*; 2) Strahl, *m.* am Pferdehuf. [2) Schiessen, *n*
Стрільба, *f.* Geschoss, Gewehr, *n.*;
Стрілець, -льця, *m.* Schütze, Jäger, Waidmann, *m.*
Стріливо, *n.* Munition, *f.*
Стрілина, *f. К.* Schusswunde, *f.*
Стрілиця, *f. КУ.* s. Стріла.
Стрілка, *f. dim.* s. Стріла; 2) Strahl, *m. Зар.*; 3) Stengel, *m.*; Halmstück zum Flechten zugeschnitten; 4) Strahlbein, *n. B.*; 5) Zünglein in der Wage, *n.*; Weiser, Zeiger, *m.* (an der Uhr); -магнетична Magnetnadel, *f.* [chend, (очі).
Стрілкий. *a. ВЕ Пр.* XII. 250. ste
Стрільний, *a.* Schiess.
Стрільник, *m.* Pfeilenschmied, *m.*
Стрілобій, -бія, *m. Ру.* der weitwerfende Herrscher. [*m.* (Limulus), *B.*
Стрілопець, -вця, *m.* Pfeilschwanz,
Стрілбка, *f.* Pfeileule, *f.* (Acronysta), *B.* [führen.
Стрільцювати, *v. n.* Jägerleben
Стрільчатий, *a. gr.* pfeilförmig.
Стрільчий, *a.* -пóрох Schiess-pulver, *n. Ил.*

Стрільчити, *v. n.* Jäger sein, Jagd betreiben, *Ф. В.*
Стріляти, стріляти, *v. a.* schiessen; *-очима die Augen herumschiessen lassen, — на когóсь jmdm einen verstohlenen Blick zuwerfen; *impers.* стріляє (в усї, в тїлї) Stiche im Körper empfinden, — ся sich schiessen; sich duellieren.
Стрім, -бму, *m.* alles höher Gelegene, *pl.* стрóми alles Hervorragende u. dadh Behindernde; 2) das von der Flut Angeschwemmte; 3) Richtung, *f.*; стрім-вділ, *adv.* lothrecht abwärts; стрім-вгору *adv.* l. aufwärts. *Пол.*; стрім-голóв, *adv.* kopfüber.
Стрімка, *f.* s. Струнка.
Стрімкий, *a.* steil, schroff.
Стрімкість, ости, *f.* Abschüssigkeit, Steilheit, Schroffheit, *f.*
Стрімкóване, *n.* Lothen, *n. Пол.*
Стрімляти, *v. a.* Стромити.
Стрімниця, *f.* Lothrechte, *f. Пол.*
Стрімнути, *v. n. Иг.* 49. sich begeben, rasch wohin eilen.
Стрімчастий, *a.* jäh, abschüssig. steil, *М.* III. 138.
Стріпути, *v. a.* s. Стрітити.
Стріп, -бду, *m. W.* Decke, *f.* Himmelgewölbe, *n.*; 2) Loch im Dachfirst, *n.*
Стріпати, стріпнути, *v. a.* abschütteln; — ся erzittern, erbeben.
Стріпатий, *a.* fasericht, fasicht; 2) mit gesträubtem Haar.
Стріпихи, *pl.* s. d. f.
Стріпки, *pl.* Fransen, *pl.*
Стріпотати, *v. a.* u. — ся, sich schütteln; aufflattern.
Стрічастий, *a.* gefranst, *Пар.*
Стріт, -ту, *m.* Begegnung, *f.* Zusammenstoss, *m. Еф.* 55. [Lichtmesse, *f.*
Стрітеня (ння). *n.* — Господнє,
Стріти, (*Р.* I. 5.), стрітити, стрічати, *v a.* begegnen.
Стріха. *f.* Strohdach, Dach, *n.*; *Haus, *n.*
Стріхатий, *a.* einem Strohdach ähnlich, buschig.
Стріхач. *m.* Dachdecker, *m.*; 2) Strohbündel zum Dachdecken.
Стріходер. *m.* вітер — starker Wind, der die Dächer ruiniert, *Нив.*
Стріцóвий, *a. Гол.* s. Стрункий.
Стріча. *f.* Begegnung, *f.*; Empfang, *m.*

Стрічáти, *v. a.* s. Стрітити.
Стрічечка, *f. dim.* s. d. f.; *Ш.* I. 214. eine gestickte Zeile. [Zeile, *f.*
Стрічка, *f.* Band, *n.*; 2) Strophe,
Стрічковéць, -вця́, *m.* кружалистий, Schleifenblume, *f.* (Iberis umbellata).
Стрічний, *a.* entgegen kommend, in den Weg kommend, begegnend, entgegen liegend, dem man begegnet.
Стрішка, *f. dim.* s. Стріха.
Стровити, *v. a.* vergiften.
Стрóвуе, *m.К.* Strauss, *m.*s. Струсь.
Строг, *m. Шй.* I. 1, 62.?
Стрóґати, *v. a.* zwicken, stechen (von Wunden), *B.*
Стрóгий, *a.* streng, hart, ernst.
Стрóгість, -ости, *f.* Strenge, *f.* Ernst, *m. Кн.*
Стрóжень, -жня́, *m.* s. Стéржінь.
Строжити, *v. a.* — пліт den Zaun oben mit spitzigen Dornen & versehen.
Строикóвий, *a.* Stimm-, -і вилочки Stimmgabeln, *pl.*
Строитель, *m. Др.* Baumeister, Architekt, *m.*; 2) Stifter, *m.*; 3) Kirchendiener, *m.*
Строити, (строíти), *v. a.* stimmen; 2) bauen, erbauen; 3) putzen, aufputzen, schmücken; 4) anstiften, anrichten; -жáрти Spass machen, treiben; — ся sich schmücken, s. putzen, — ся на когó jmdn androhen; — з ким *P.* I. 113. begegnen (?)
Строíтель. *m.*s.Строитель 1) 2) 3).
Строíти, *v. a.* vergiften, s. Отруїти.
Строй, *m. Пс.* Maschine, *f. pl.* стрóї, Maschinerie, *f. Пар.*
Стрóйний, *a. Кн.* s. Склáдний; 2) geneigt zu bösen Streichen.
Стрóйник, *m.* Stimmer, *m.*; 2) Maschinenmeister, *m. Пар.*
Стройóк, *m.* ein Zierstrauss aus künstlichen Blumen.
I. Стрóка, *f. gr.* Termin, *m.*
II. Стрóка, *f. Н.* 149. die Kammer an der Giebelseite des Hauses.
Строкáтий, *a. М.* III. 51. scheckig.
Стрьóкати, *v. n.* s. Стрóґати.
Строковий, *a.* Termin-, auf Termin, *Не.*; periodisch, *Др.* [haftem Weibe.
Строкóта, *f. Ко.* 108. von grillen-
Стром, *m. У.* s. Строминя́.

Строманистий, *a.* dünnbauchig, schlank, *B.*
Стрóмий, *a.* jäh, steil. [49. *Ф.*
Стромина́, *f.* steiler Abhang, *Гн.*
Стромити, *v. a.* s. Простромити, *Wgr.* 93.
Стромлйвий, *a.Гуш.* s. Стрімкий.
Стромляти, *v. a.* einsetzen, -heften.
Стромовина, *f.* Steile, Jähe, *f. Фр.*; schroffe Zinke am steilen Felsen, *Ф.*
Стронáдля, *f.* Goldammer, *m. Пар.*
Стронт, стрóнцій, *m.* Strontium, *n. Пол.*
Стропá, *f.* aufgeschütteter Haufen.
Стропина, *f.* стропйне, *n.* Stück Plankenholz, *n.*
Строптивий, *a.* -е письмó unheimlich verzerrte Schriftzüge, *У.*
Строфувáти, *v. a.* §. strafen.
I. Строчити, *v.a. М.* III. 81. durchnähen, abnähen.
II. Стрóчити, *v. a.* на когó aufhetzen, aufwiegeln; — ся streben, trachten (*mit d. Infinit*). [malmen.
Стрóщити, *v. a.* zerbrechen, zer-
I. Строй, *f. Wgr.* VII. s. Струй.
II.Стрóя.*f.*Verziehrung,*f.*Schmuck,*m.*
Струбовáти, *v. a.* = стрібувáти.
Струг, *m.* Hobel, *m.*; Messer, *n. Ш.* II. 216; Fügebank, *f. Пар.*; Werkzeug der Töpfer, *Пар.*; 2) Waldbach, Strom, *m. W. Фр.*; 3) s. Пструг, (Salmo fario); 4) Böschung, *f. Пар.*; 5) s. d. f.
Стругá, *f.* струг, *m. Ос.* (61) I. 230. Art Boot, Struse, *f.*
Стругáти, *v. a.* schnitzeln, schnitzen, schneiden. [Ч. II. 223.
Стругáч, *m.* Schaber, Schnitzer, *m.*
Стругáчка, *f.* s. d. v.
Стругло́, *n.* Glattholz, *n. Пар.*
Стрýгнути, *v. a.* s. Стругáти; 2) *v. n.* dahinlaufen.
Стрýгель, -гля, *m.* Hobel, *m.*; — долóбний Nuthhobel, *m.*; — ковáльский Wirkeisen, *n. Пар.*
Стругóльня, *f.* Hobelbank, *f.*
Струджéний, *a. Ф.* s. Втомлéний.
Струдити, *v. a.* ermüden, — ся sehr ermüden (*v. n.*). [werden.
Струдонáтіти, *v. n.* aufgedunsen
Стрýвне, *n.* s. Струмина́, *Пол.*
Стрýжка, *f.* Span, *m.* Spleisse, *f.*
Стружóк, -жка́, *m.* s. d. v.

Струїти, (строї-), *v. a.* vergiften, dh Gift tödten.
Струйка, *f. dim.* s. Струй, *Фр.*
Струйний, *a.* fliessend; angenehm tönend, melodisch *М.* II. 93.
Струйчатий, *a.* wellenförmig.
Струк, *m.* Hülse, Schote, *f.* [schotig.
Струкатий, *a.* Hülsen-, Schoten-,
Струковатий, *a.* Hülsen-; mit vielen u. grossen Hülsen -горох; *pl.* струкаті, Schotenfrüchtige, *pl.* (Siliquosae).
Струм, *m.* Geist, *m. ОП.*
Струма́, *f. У.* Welle, Woge, *f.*
Струмень, (-мінь), *m. pol.* Strom, Bach, *m. Пар.*
Струмент, *m. eigentl.* Инструмент; 2) *pl.* струмента, *АД.* I. 189. s. Стремена *pl.* s. Стремено.
Струмина́, *f.* Strömung, *f. Пол.*
Струмо́к, -мка́, *m.* Bächlein, *n. ОП.*
Струмочок, *gen.*-чка, *m.*Bach,*m.М.*
Струнь, *m.* Schmalbock, *m.* (Leptura), *B.*
Струна, *f.* Darmsaite, Saite, *f.*; 2) *Не.* Wollschlägerwerkstätte, Streiche, *f.*
Струнва, *f.* s. Струна 1).
Струнина, *f. Ст.* s. Струна 1).
Струнистий, *a.* lang gestreckt, lang gezogen wie eine Saite.
Струнити, *v. a.* auf den Saiten spielen, *ОП.*
Струниця, *f.* Griffbrett, *n. Пар.*
Струнінки, *pl.* dünne Würstel; Krennwürstel, *pl. B.*
Струнка, *f.* Arm eines Flusses; 2) Scheidewand in der Кошара; 3) s. Сутич; 4) — мединьска, s. Волос підскірник.
Стрункий, (-унк-, *М.* II. 19), *a.* saitenähnlich: dünn u. ebenmässig; schmächtig, schlank. [-treffen.
Струнути ся, zusammenstossen,
Струнчити, *v. a.* rügen, schelten.
Струнянка, *f.* Dünndarm, *m.*
Струп, *m.* Struppe, *f.*
Струпехнути, *v.n.*s. Струпіміти.
Струпинястий, *a.* schorfig, *Пар.*
Струпіти, *v. n.* den Schorf bekommen. [den, modern.
Струпіміти, *v. n.* morsch wer
Струповатий, *a.* schorfig. [*m.Пар.*
Струповатість,-ости, *f.*Erbgrind,

Струс, *m.* Erschütterung, *f.* Sturm, *m.*; — підняти Getümmel erregen; 2) *Не.* Nachsuchen, Aufspüren mit Durchstöbern, *n.* [melus).
Струсь, *m.* Strauss, *m.* (Strutio ca-
Струсити, струснути, *v. a.* schütteln, s. Стрясти; — ся sich schütteln, schauern, schaudern, erzittern, erbeben.
Струсунути, *v. a.* s. d. v.
Струтити, стручати, *v. a.* herabstossen, -werfen.
Струхлїти, *v. n.* vor Furcht, vor Staunen erstarren, starr werden.
Струхнути, *v. n.* vermodern.
Стручастий, *a.* Hülsen-.
Стручечок,-чка, *m.dim.*s.Стручок.
Стручник, *m.* горошник, Erbsenmuffelkäfer, *m.* (Bruchus pisi), *B.*
Стручок, -чка́, *m.* Schötchen, *n.* (silicula), *B.*
Струшувати, *v. a.* abschütteln.
Струя, *f.* Strömung, *f.* Strom, *m.*; 2) — боброва Bibergeil, *n. Пар*
Стрягнути, *v. n* einsinken.
Стрягучка, *f.* Stelle wo man einsinkt, Sumpf, *m.* [Fasern; zottig.
Стрямбавий, *a.* faserig, voller
Стрямбати, *v. a.* faserig machen, auffasern; zottig machen; kraus machen.
Стрямо́и *pl.*krauseFaser,*f.*Fetzen,*m.*
Стряпанина, *f. Не. n.* 256 Dienstbeflissenheit, Vielgeschäftigkeit, *f.*; 2) *Не. coll.* Speisen, *pl.*
Стряснути, стрясати, стрясти, *v. a.* abschütteln, abwerfen; — ся erzittern, erbeben.
Стрянки, *pl.* was beim Schütteln von Stroh, Getreide & herabfällt, gestreut wird, *B.*
Стряхати, *v. n.* langsam trocknen.
Стряхнути, *v. a. P.* I. 131. schütteln; — ся *Кн.* sich erschüttern, erbeben.
I. Стуга, *f. Н.* 30. grosses Mehlfass.
II. Стуга́, *f. Ме.* 425. s. Туга́.
Стуга, *adv.* fest gespannt, steif.
Стуква, *f.* Wasserständer, *m. Пар.*
Стугнути, *v. n.* sich verhärten, hart werden, *Фр.* [nen; 2) ächzen, *Ф.*
Стугоніти, *v. n.* dröhnen, erdröh-
Студ, *m.* s. Студ. *Ос.* (61) X. 55.
Студь, *f. Лір.* s. Стужа, Kälte, *f.*
Студа, *f.* Kälte, *f.*
Студень, -дня, *m.* Mon. December.

Студенéць,-нця́,*m.*Gallerte,Sulze,*f.*
Студéний, *a.* kalt, kühl.
Студени́на, *f.* Gallerte, *f.*
Студени́стий, *a.* gallertartig, *Пол.*
Студени́ця, *f.* s. Сту́дінь; 2) kühler Verlass, *m.*; 3)s. Сту́дня, *Гол.* I. 121.
Сту́дент, *m.* Student, Schüler; Hörer, *m.* *Ш.* II. 79.
Студеня́тина. *f.* s. Студенéць.
Студи́ти, *v. a.* kühlen; *impers.* сту́дит менé es fröstelt mich.
Сту́дня, *f.* Brunnen, Born, *m.*
Стужа́віти, *v. n.* gerinnen, erstarren, sich verdichten, fest werden.
Стужа́ти, *v. a.* *К.* когóсь betrüben; 2) s. Му́чити к. [Korb, *m.*
Сту́жка, *f.* Band, *n.*; 2) *Кч.* 282.
Стук, *gen.* -ку,*m.* Gepolter, *n.*Lärm,*m.*
Сту́кало, *n.* Thürhammer, *m.* *Ст.*
Сту́кальце, -ця, *n.* *dim.* Anklopfer, *m.* *Пар.* [klopfen, anstossen.
Сту́кати, *v. a.* poltern, anschlagen,
Стука́ч, *m.* *К.* Specht, *m.*
Стука́чка. *f.*Klopfer,*m.* (an e. Thür).
Сту́кіт, -оту, *m.* Gepolter, Geklapper, *n.* Lärm, *m.*
Стуккату́рний, *a.* Stuccatur-.
Сту́кнути, *v. a.* s. Сту́кати.
Стукота́ти, стукоті́ти, *v. a.* poltern, anstürmen.
Стукотня́, *f.* Gepolter, *n.* Lärm, *m.*
Сту́лень, -ляня, -льня, *m.* gebakkener пирі́г; 2)Armvoll, *m.*; s. Обéрéмок(*Фр.*).
Стуля́ти, сту́лювати, стуля́ти, *v. a.* zusammenhalten,-drücken, -schliessen.
Стуліру́ч, *adv.* mit leeren Händen, unbeschenkt, s. Голіру́ч.
Сту́ма, *f.* *Ст.* Finsternis, *f.* s. Мра́ка.
Стумані́ти, *v. n.* bethört, stumpfsinnig, blöde, dumm werden.
Ступ, *m.* das Gestampfe, der Tritt, *М.*
Сту́па, *f.* Stampfe, Stampfmühle, *f.*; Stempel, *m.* in der Stampfmühle; 2) Tritt, Schritt, *Кч.* 152. Gang, *m.*
Ступа́к, *m.* *Ч.* II. 322. *Кч.* 150. Pferd, das den Passgang geht, *n.* Zelter, Passgänger, *m.* [*m.* *Не.*
Сту́пане, *n.* Treten, *n.* Tritt, Gang,
Ступакува́ти, *v. n.* = ити́ сту́пою 2) [schreiten,treten,gehen,steigen.
Ступа́ти, ступи́ти, ступну́ти, *v. n.*
Ступачо́к, -чка́, *m.* *dim.* *Bein.* des schnellen, rüstigen Rosses, s. Ступа́к.
Сту́пень, -пня, *m.* Tritt, Schritt, Fusstritt, *m.*; Stufe einer Treppe, Staffel, *f.*; 2) Fuss, *m.* (als Mass) де́сять ступнїв = 10 Fuss.
Сту́пенниця, *f.* Tonleiter, *f.*
Сту́пеньок, -нька, *m.* *dim.* jeder kleinste Schritt, Tritt, *m.*
Ступерна́к, *m.* s. Ступі́р.
Ступéць, -пця́, *m.* Stufe, Sprosse, *f.*
Сту́пина, *f.* Stöppine, *f.* *Пар.*
Ступи́ця, *f.* Tritt, *m.* *Кн. Пр.* IX. 849.; 2) Loch im Schnee v. Pferden ausgetreten; 3) Speiche,*f.* (am Rad), *К.*
Сту́пінь, -пня, *m.* s. Сту́пень.
Сту́пір, *m.* Stämpfel, *m.* *В.*
Сту́пка, *f.* Handstampfe, *f.*
Ступкота́ти, *v. a.* aufstampfen,*Пар.*
Ступнéване, *n* Steigerung, *f.*
Ступнева́ти, *v. a.* steigern, abstufen, *Пар.*
Ступнéво, *adv.* stufenweise, *Пар.*
Сту́пник, *m.* *gew.* *pl.* -ки, *Зап.* I. 286. Walkmühle, *f.*
Ступомі́р, *m.* Schrittzähler, *m.* *Пар.*
Ступ, *m.* сту́пом, *adv.* (= крóком) kleiner Trab (des Pferdes), сту́пом ити́ traben, im Trab (кінь) *В.*
Стурóува́ти ся, sich grämen, s. abmühen. [Runzelige, Schäbige.
Стури́не, *n.* *coll.* alles Garstige,
Стуса́к, стуса́н, *m.*Stoss,Schlag,*m.*
Сту́сати, стусóнути, *v. a.* stossen, *С.* I. 23. *В.*
Стусува́ти. *v. a.* s d. v. *С.* I. 45.
Стуха́ти, сту́хнути, *v. n.* erlöschen, nachlassen (v. d. Hitze u. d. Geschwulst), s. Потаха́ти.
Сту́хлий, *a.* einen dumpfigen, muffigen Geruch habend, muffig, anbrüchig.
Сту́хлиця, *f.* Art Schimmel (Sepedonium) *Вол.*
Сту́хлість, -ости, стухля́тина, *f.* dumpfer, dumpfiger Geruch, *m.*
Сту́хнути. *v. n.* *В.* s. Сту́хати; 2) müffig, anriechig werden, riechen; — ся crepieren.
Стуча́ти, *v a.* *Н.* 291. klopfen, schlagen, poltern. [sel aus Binsen geflochten.
Стяба́б, *n.* *С* II. 150. Mittelschüs-
Стяг, *m.* Schnürband, *n.* *Пар*; 2) Sehne, *f.* *Пол*; 3) Streifen, *m.* +*М.*; -землї́ längliches Grundstück, (*Фр.*); 4) Zwang, *m.* *Фр.*

*

Стя́гá, *f.* Streif, Strich, *m. M.*; -гір Gebirgszug, *m. OH.*; Strahl, *m. M.* II. 159.; 2) Zucht, Disciplin, *f.*

Стя́гало, *n.* Ziehband, *n. Пар.*

Стягáти, стягнýти, *v. a.* zusammenziehen; schnüren; 2) herab-, herunterziehen; 3) *schlagen; — ся sich zusammenziehen; 2) — на що etw. mit Not aufbringen.

Стягáч, *m.* s. Натя́ґник 1).

Стя́гель, (-оль), *m.* Stange als Band der gekrümmten Schlittenkufe; *pl.* стя́глї, breitere Sprossen an den Enden der Wagenleiter; Ziehband, *n. Гал.* I. 255.

Стягíвка, *f.* Ordensband, *n.* (Catocala) *B.*

Стя́гність, -ости, *f.* s. Стяж.

Стягнýти, *v. a.* s. Стягáти.

Стя́гувати, *v. a.* schleifen, (-соки́ру), *Гал.* I. 255.

Стягýщий, *a. B.* zusammenziehend.

I. Стяж, стя́жа, *f.* Zaum, Einhalt, *m.*; 2) Zucht, Disciplin, *f. Мх.* [kunde).

II. Стяж, *f.* Schrott, *n.* (in d. Münz-

Стяжáне, *n.* † das Erarbeitete, *K.*

Стяжáти, *v. a.* † *III.* II. 268. erwerben, an sich bringen.

Стя́жений, *a.* abgespannt, ermüdet.

Стяжíти, *v. n.* schwer werden.

Стя́жка, *f.* Band, *n.*; Klammer, Schnalle, *f.* [hörlich (*Фр.*).

Стя́жне, *adv.* in einem fort, unauf-

Стязь, *f.* Fahne, Standarte, *f.* Banner, *m. III.* I. 361. *Kst.*

Стя́зька, *f.* Jakobskrautspinner, *m.* (Lithosia Jacobeae) *B.*

Стякнýти, *v. n. Ф. Пр.* II. 415?

Стям, *m.* Verstand, *m.* Vernunft, *f.*; Sinn, *m.*; 2) *Cm.* Hinsicht, Rücksicht, *f.*

Стя́мити ся, стя́мувати ся, sich seiner wieder bewusst werden, zur Besinnung kommen, wieder zu sich kommen, sich erholen, s. mässigen; sich besinnen. [sichtig.

Стямля́вий, *a. Зг.* denkend, um-

Стя́мок, -мку, *m.* s. Сям 1).

Стя́ти, *v. a.* s. Стиня́ти; 2) s. Чарувáти: — ся (vom Menschen) in argen Hader kommen; 2) gerinnen (молокó).

Субíр, *m.* Собóр.

Субíтка, *f.* Feuer das a) am Charsamstag abend angezündet u. dh den Ostersonntag unterhalten wird; b) am Vorabende des Johannisfestes angezündet wird; 2) Züchtigung der Dorfschüler jeden Samstag, *Кв.* II. 68.

Субíтний, *a.* zum Samstag geh.

Субíтник, *m. Не. n.* 274. Verzeichnis der Abgeschiedenen, welche der frommen Fürsprache beim Seelenamte empfohlen werden, s. Поминя́к.

Субóр, *m. Ф.* s. Собóр. [(Donax), *B.*

Сублю́дка, *f.* Stumpfmuschel, *f.*

Субóта, *f.* Samstag, Sonnabend, *m.*; — велика Osterabend, Charsamstag, *m.*

Суботовáне, *n.* Sabbathsfeier, *f. K.*

Сув, *m.* Lavine, *f. Зоря Гал.* 1849—50.

Сувáвка, *f.* s. Сóвгалка.

Сувáлка, *f.* Steuerung, *f. Пол.*

Сувáло, *n* Schiefer, *m.*; 2) s. Осóння. *B.*

Сýвати, сýнути, *v. a.* schieben, rükken, fortschieben; 2) *schreiten; -погáми schleppen; — ся sich schleppen.

Сýверток, -тка, *m.* Päckchen, Bündel, *n.* Emballage, *f. OH.*

Сувершкóвий, *a.* vom Wipfel, *B.*

Сувéршность, *f. Wgr.* 160. s. Звéрхність.

Сýвершок, -шка, *m.* Wipfel, *m. B.*

Сувíйчик, *m. Me.* 213. Weberkamm, *m.*

Сувíй, -вóю, *m.* Rolle, *f. B.* s. Звій.

Сувмá, *adv.* plötzlich, (*Фр.*).

Сýвний, *a.* verschiebbar, Schub-; -а стїна́ Coulisse, *f. Пар.*

Сувóра, *f. M.* I. 36. Ueberredung, *f.*; Verweis, *m.*

Сувóрий, *a. Cm.* streng.

Сугáк, *m.* Saiga, *f.* (Antilope Saiga) *B.*; 2) s. Натя́к, (*Фр.*). [Schlosses.

Сýгальт, *m.* Bestandtheil eines

Суганнистий *a.* Lehm-, lehmig, *Пол.*

Сýганнок, -нка, *m.* Lehmboden, *m.*

Суговóра, *f. M. Oc.* (62) I. 99. ernste Vorstellung, Verweis, *m.*

Сýголовок, -вка, *m. gew. pl.* -вки, Feldweg, Feldsteg, *m.*; 2) Rain, *m. B.*

Сýголос, -су, *m.* Harmonie, *f. Пар.*

Сýголосний, *a.* harmonisch; *sb.* сýголосна, *f.* Mitlaut, *m. Пар.*

Сýгорб, *m.* ✝ *H.* Anhöhe, *f.*

Сýгорбок, -бка, *m. dim* s. d. v.; 2) — кістяний, *Фр.* Gelenkbäcker, *m.*

Сýгурт, *m. Hy.* Gesammtsumme, Gesamintheit, *f.*

Суд, *m.* Gericht, Richten, Gerichts-

halten, *n.*; Process, Rechtsstreit, *m.* суд мáти з кимóсь Mitschuldiger sein; 2) Urtheil, *n.*; -вúсний Obersatz, *m.* (propositio major) -нúзший Untersatz, *m.* (pr. minor).

Судáк, *m.* Sander, *m.* (Lucioperca Sandra), — мóрський, лиманьский L. marina, *B.*; 2) Art volksthüml. Tanzes.

Судáр, судáтор, *m.* s. Сýдій.

Судачúна, *f.* Fleisch vom Sander, *n.*

Судáчити, *v. a.* *M+Б.* 417. hin u. her reden, aburtheilen, meinen, hin u. her rathen.

Судьбá, *f.* Loos, Schicksal, Geschick, Verhängnis, *n.*; * Gemahl, *m.*; 2) *Гол. B* II. 323. s. Посýд II.; 3) *P.*84.s. Судій

Судьбарнúк, *m.* Fatalist, *m.*

Судьбáрство, *n.*Fatalismus,*m.Пар.*

Судьбúна, *f.*s. Судьбá 1); -у устроїти — schmieden.

Судéбний, *a.* gerichtlich, Richter-, Rechts-, Justiz-; *sbst.* судéбне, *n.* Gerichtsgebühren, *pl. Пар.*

Сýдденко, *m. Кв.* Sohn (Nachkomme) des Суддя.

Суддя, *m.* s. Судя. [-stand, *m.*

Судебúцтво, *m.* Rechtspflege, *f.*

Судебúчий, *a.* Gerichts-; *sbst. m.* Gerichtsherr, *m. Пар.*

Судебúчість, -ости, *f.* Gerichtsherrschaft, *f. Пар.*

Судéбність, -ости, *f.* Gerechtsame, Jurisdiction, *f. Кл.*

Судéйство, *n.* Richterstand, *m.*

Судéць, -дця, *m. H.* 142. *Ф.* Richter; Kritiker, *m. Пар.*

Сýдженє, *n.* Urtheilen, *n.* Beurtheilung, *f.*; Richten, *n.*

Сýджений, *a.* vom Schicksale bestimmt; *sbst.m.*(vom Schicksale bestimmter) Bräutigam; сýджена, *f.* Braut, *f.*

Судú, *adv.* s. Сюдú. [Gericht, *n.*

Судúлище, *n.* Gerichtsstätte, *f.*

Судúна, *f.* Gefäss, *n.*; 2) Fahrzeug, *n.* Barke, *f.* s. Суднó; 3) * *Зг.* Ausbund, *m.* Ausgeburt, *f.* [ris), *B.*

Судинóвий, *a.* Gefäss-, (vascula-

Сýдир, *m. Кв.* Richter, *m.*

Судúтель, *m.Luts.gr.* 157. Richter; *Л.Д.* Schiedsrichter, Kritiker, Kenner, *m.*

Судúти, *v. a.* richten; 2) urtheilen; calculieren, combinieren (*Фр.*); 3) verfluchen; 4) * áнї судú Бóже! von etw. was nicht geschieht, nicht geschehen kann &; — ся beschwören, betheuern; 2) für schlecht halten, übel nehmen, sich weigern; судúвóим ся казáти ich würde mir das selbst verübeln, wenn ich das sagen würde.

Судúця, *f. АД.* II. 84. -ю сýдять сенатóри halten Gericht. [theiler,*m.Пар.*

Сýдич, *m.* Recensent, Kritiker, Beur-

Сýдище, *n.* Gerichtsort, Gerichtstag, *m.* Gericht, Tribunal, *n. К. Ш.* II.25.

Судівнúцтво, *n.* Gerichtsbarkeit,*f.*

Судїйство, (-дéй-), *n. Др.* s. d. v.

Судїмúця, *c.* Verleumder, Lästerer, *m. Гол.* III. 379.

Сýдїн, *a.* des Richters, *Кн.*

Судїнúця, *f* Schicksalsgöttin, *f. Ф.*

Сýдій, *m.* Richter, *m.* [wägen, *B.*

Судкувáти, *v. a.* (im Geiste) er-

Сýдний, *a.* Gerichts-, -день Gerichtstag, das jüngste Gericht; -я рáда *Кч.* 194. Gerichtsrath, *m.*; 2) fatal.

Суднúк, *m.* Geschirr, Geräth, *n.* Böttchererzeugnisse, *pl.* Fasswerk, *n.*; 2) offener Schrank für Küchengeschirr.

Суднúна, *f. К.* Fahrzeug, *n.*

Суднúця, *f. Ч.* IV. 652. Richterin, Beurtheilerin, *f.* [*pl.* Geschirr, *n. Зар.*

Суднúче, *gen.* -нúчя, *n. coll.* Gefässe,

Суднó, *n.* Fahrzeug, Boot, *n.* Arche, *f.*

Сýдно, *adv.* am jüngsten Tage, *H.*148.

Суднú, *f. H.* 130. Verleumdung, *f.* Leumund, *m.* übles Gerede.

Судобúчний, *a. Пар.* s. d. f.

Судовúй, *a.* gerichtlich, Gerichts-; *pl.* судові, Gerichtsbeamten, Richter, *pl. III.* II. 149. [II. 85. 131.

Судовúк, *m.* Gerichtsbeamte, *m. III.*

Судовлáдство, *n.* Jurisdiction, Gerechtsame, *f. Шар.*

Судóвний, *a.* gerichtlich, *Пар.*

Судопúс, *m.* gerichtliche Verschreibung, *Зак.* [Zuckung, *f.*

Сýдорога, *f. pl.* -ги, Krampf, *m.*

Сýдорожний, *a.* spasmatisch, krampfig.

Судосúти ся, *Ч.* II. 113. 230. з ким mit jmdm zusammenkommen, jmdm begegnen.

Судохóдний, *a.* schiffbar, *Пр.*

Судоцáти, *v. a. АД.* I. 149.?

Судрóга, *f.* s. Судорога; 2) Schauer, *m. Фр.*

Судрóгий, *a. Кл.* krampfhaft.
Сýдрожь, *f.* Schauer, *m. Фр.*
Сýдський, *a. М.*II.190. vom Gericht.
Судчúня, *f.* Richterin, *f. Пар.*
Судя́, судя́, *m.* Richter, *m.*
Судя́щий, *a.* -грiб, *Гол.* III. 273.; *sbst. m.* Richter, *m. Кв.* II. 211.
Суєвíре, *n.* Aberglaube, *m. Кн.*
Суєвíрство, *n. Тор.* s. d. v.
Суєслóв, *m.* eitler Schwätzer, *Ш.*II.59.
Суєслóвити, *v. n. К.* thöricht lästern.
Суєслóвний, *a. К.* eitel.
Сýєть, *f.* s. Суятá, суятня́.
Суєтá, *f.* Nichtigkeit; Eitelkeit, *f. Ш.* I. 349. [hin u. her werfen.
Суєтáти, *v. a.* собóю sich unruhig
I. Суéтний, *a.* eitel. [worum.
II. Суéтний, *a.* ewig bekümmert
Суéтник, *m.* -иця, *f.* der (die) sich u. andere beunruhigt. [de, Genoss, *m.*
Сужúтель, *m. Пу.* der Mitwohnen-
Сук, *m.* Ast, Knorren im Holze, *m*; 2) Rolle, Düte, *f. Зак.*
Сýка, *f.* Hündin, Döhle, *f.*; 2) Werkstück beim Webstuhl, *n.*
Сукáти, сукотáти, *v. a.* drehen, zusammendrehen; walzen; 2) spinnen, *B.*
Сукáч, *m. Зг.* knorriger Stab.
Сýкервиця, *f.* böser Stoff, Eiter, *m.* s. Сýкровиця.
Сýкір, *m.* сукíрність, -ости, *f.* Widerwille, Widerstand, Trotz, *m.*
Сýклень, (-клíнь), *m.* Feldahorn, *n.*
Суклятий, *a. Ос.* (62) X. 114; суклятский, *Мор.* s. Прокля́тий.
Сукмáна, *dim.* сукмáнка, *f.* tuchener Bauerkittel.
Сукмáнич, *m.* Anführer der Holzschläger im Holzschlag (бýтина), *B.*
Сукнúна, *f.* Tuchlappen, *m.*
Сукнó *n.* Tuch, Zeug, Lacken, *n.* Stoff, *m.*
Сукнонáльский, *a.* Walker-.
I. Сýкня, *f.* Kleid, *n.* [Tuch.
II. Сукня́, -я́ти, *n.* kleines Stück
Сукня́ний, *a.* aus Tuch, Tuch-.
Сукня́нка, *f.* Tuchfetzen, *m.* (*Фр.*).
Сукóватий, *a.* knorrig, astig; knottig.
Сукóвник, *m.* Tuchfabrikant, *m. Т*; 2) Tuchhändler, *m. Пар.* [*Пар.*
Суконня́чно, *n.* Tuchmacherei, *f.*
Сукóнце, -ця, *n.* leichtes Tuch, Halbtuch, *n.*; feines Tuch.
Сукóнщик, *m.* Tuchweber, *m. Пол.*

Сукотáти, *v. a.* abspülen, wegspülen.
Сукотúти ся, *КУ.* s. Сокотúти ся.
Сукотíти, *v. n.* tröpfeln, triefen.
Сукрúстий, *a.* aufbrausend, grimmig, unfreundlich jähzornig, *Фр.*
Сукрúтий, *a.* versteckt, heimlich; 2) zügellos, unbändig.
Сукрúтити ся, lästig werden.
Сукровáтий, *a.* -а кров faules, cariöses Blut. [Blut, Eiter, *m.*
Сукрóвиця, *f.* zersetztes, faules
Сукрóмий, *a.* vereinzelt, *Пол.*
Сýкрóмо, *adv.* einzeln; besonders.
Сукýпний, *a.* = совокýпний; angrenzend, *Пс.*; сукýпність, *f.* = совок. (w. s.). [з сулóю.
I. Сулá, *f.* e. Fischart, *Зак.* борц
II. Сýла, сýлиця, *f.* † Lanze, *f. КУ.*
Суллúга, *f.* d. Bein vom Knie bis zur Ferse, *Mi.* II. 285.
Сулемá, *f.* ätzendes Quecksilber, Quecksilbersublimat, *n. Зап.* I. 274.
Сулúстник, *m.* Psalterkoralle, *f.* (Desmophyllum) *B.*
Сулúти, *v. n.* springen; — ся, сулúти ся angreifen (vom Hund), *У.*
Сулúця, *f.* s. Сýла II.
Сулíти, *v. n.* springen, (*Фр.*).
Сулó, *n.* Ruderstange, *f. Ф.*
Сýлтан, *m.* Sultan, *m.*; -áнка, *f.* -in, *f.*
Султáнка, *f.* Seebarbe, *f.* (Mullus barbatus), *B.* [andrängen, кóло когó.
Сýляти ся, sich drängen, sich her-
I. Сум, -му, *m. Ме.* 159. s. Смýгок.
II. Сум, -ма. Wels, *m.* (Silurus glanis) *B.*
I. Сýма, *dim.* сумка, *f.* Summe, *f.*
II. Сýма, *dim.* сýмка, *f.* Sack, *m.* Tasche, *f. Н.* 97.; — нúщенька, Bettelsack, *m.* до сýми нищенськоі довéсти zum Bettler machen, *Кв.*
Сумáк, *m.* s. Сумéць; 2) — оцтовáць Rhus typhinus, *B*; — остросóчь. Gift-Sumach, *m.* (Rhus toxicodendron).
Сумáр, *m.* steinreicher Capitalist.
Сумагýха, *f.* Melancholie, *f. Пар.*
Сумагýхний, *a.* melancholisch, *Пар.*
Сýмеда, *f. Dim.* eines honigsüssen Apfels.
Сумéжний, *a.* angrenzend, *Пу.*
Сумéжник, *m.* der Angrenzende.
Сумéн, мнá, -мне, *a.* s. Сумнúй.
Сумéнний, *a.* сум — übergeben.

Kummer; сýма — eine sehr grosse Summe.

Сумéння, *n. Ст.* Namenszug, *m.* verzogener Name, Namenschiffre, *f.*

Сýмерки, *pl.* Abenddämmerung, *f.* в — bei Abenddäm.

Сумéць, -мця́, *m.* kurzes Bauholz.

Сýмир, *a. II.* 65. s. Сумирний.

Сумирúти ся, *M.* II. 40. sich ruhig ergeben.

Сумúрний, *a.* ruhig, friedfertig.

Сумúрність, -ости, *f.* ruhiges Verhalten, Friedfertigkeit, *f.*

Сумúрно, *adv.* ruhig, friedlich.

Суміжність, -ости, *f.* nächste Nachbarschaft, *f.* [s. Сомнíне

Суміне, *n.* Zweifel, *m. Pa.* I. 374.

Сумíрний, *a.* s. Розмíрний.

Сумíрно, *praep. mit d. Genit.* чогó in Anbetracht, *Pa.* I. 376. [stossende.

Сумíстний, *m.* † der Zusammen-

Сýмістно, *adv. Pa.* I. 373. gemeinschaftlich.

Суміти, *v. n. W.* trauern.

Сумітувáти, *v.n.* überlegen; — ся schwören. [сýміш, *adv.* Mischmasch.

Сýміш, *f.* Gemenge, *n.* в сýміш,

Сýмішка, *f.* Mischung, Vermengung, *f.* Gemenge, *n.*; gemengtes Getreide.

Сýмішний, *a.* vermischt, vermengt; legirt, -а грúвна rauhe Mark.

Сýмішниця, *f. Гн.* 42. Kompost, Kompostdünger, *m.*

Сумлúвий, *a. Ч.* III. 206?

Сумлíне, *n.* Gewissen, *n.*; 2) *Кн.* Zweifel, *m.* Bedenken, *n*; 3) Denkungsart, Stimmung, *f.*; 4) Eid, Schwur, *m.*

Сумлíнний, *a.* gewissenhaft.

Сумлíнність, -ости, *f.* Gewissenhaftigkeit; Treue, *f.* [verbleiben.

Сумлíти ся, *ГБ.* in bangem Zweifel

Сумлíщний, *a. Ру.* verständig.

Сумнúвий, *a.* misslich, *Пар.*

Сумнúвість, -ости, *f.* Misslichkeit, *f. Пар.*

Сумний, *a.* traurig; misslich, unglücklich.

Сýмно, *adv.* traurig; misslich.

Сумнúти ся, *K.* zweifeln; 2) verzweifeln, verzagen, *K.*

Сýмнів, *m.* Zweifel, *m.* Schwanken, *n.*

Сумнівáне, *n. Пу.* Zweifel, *m.* Verzweifeln, *n.*

Сумнівáти ся, zweifeln, bezweifeln; schwanken.

Сумнúвий, *a. Ог.* zweifelhaft; unzuverlässig. [Zweifel, *m.*

Сумнíне, *n.* Gewissen, *n.*; 2) *Ог.*

Сумнíнка, *f.* Zweifel, *m. Зг.*

Сумнíти, *v. n. Лір. Фр.* trauern.

Сумнолúций,- *a. КУ.* traurigen Angesichtes. [ruhigend, *Пу.*

Сумнящий, *a.* mit Zweifeln beun-

Сумоватéнький, *a.* sehr traurig, *K.*

Сумовáти, *v. n.* s. Сумувáти.

Сумовúтий, (-вáтий), *a.* traurig, *Ш.* II. 235.

Сумоглúд, *m.* Tragoedie, *f. Пар.*

Сумоглúдний, *a.* traurig, düster blickend, *КУ.*

Сумóгра, *f.* s. Сумоглúд, *Пар.*

Сумотá, *f.* Traurigkeit, *f.*

Сумóтка, *f.* Trauerspanner, *m.* (Cidaria Tristata), *B.*

Сумрáк, *m.* Dämmerung, *f.* Dämmerschein, *m.* Dunkel, *n.*

Сумрáчний, *a.* dunkel, *B.*

Сумрáчники, *pl.* Dämmerungsfalter, *pl.* (Crepuscularia).

Сумрúвий, *a. B.* s. Сумрáчний.

Сумúте, *n. Ос.* (61) VIII. 90. Verwirrung, Gährung, Unordnung, *f.*

Сумятúй, *f. Mi.* II. 122. Verwirrung, Bestürzung, *f.*; Aufruhr, *m.*

Суньголóв, *adv.* kopfüber, s. Стрімголóв, *Ог.* 118. *Зар. B.*

Сундýк, *m. dim.* сундучóк, *D. c.* 128. *gr.* Koffer; Kasten; 2) Schlauch, *m.*

Сунéць, -ця́, *m.* kurzes Stück Holz, kurzer Klotz, gefällter Baumstrunk, *B.*

Сунúця, *dim.* сунúченька, *f.* Erdbeere, *f.* (Fragaria).

Суничковáтий, *a.* -а конюшúна, *f.* Erdbeerklee, *m.* (Trifolium fragiferum).

Сунúчник, *m. Мс.* 163. Erdbeerpflanze, *f.* -strauch, *m.*

Сýніж, *adv.* -лячú, -сóлти, von zwei & liegenden die mit den Füssen sich berühren etc.

Сýнка, *f.* Sack, *m.* Tasche, *f.*

Сýнути, сýвати, *v. a.* schieben, rücken, fortbewegen; 2) *v. n.* ziehen, schreiten, hervorkommen, ankommen, *P.* I. 3. 17. s. Сувáти.

Суп, *m.* Geier, *m.* (Vultur).

Сýперек, на — zum Trotz.
Суперéка, *f.* *У.* Widerspruch, *m.*; суперéки брáти Widerspruch erheben, sich weigern; без суперéки *До.* unstreitig; innerer Streit, *У.* Суперéчка.
Суперекáнт, *m.* Gegner im Process, *m.* [Streitigkeiten, *pl.* Hader, *m.*
Суперéче, *n.* Widerwärtigkeit, *f.*;
Суперéчити, *v. a.* *М.* II. 77. streiten, dawider reden.
Суперéчка, *f.* Streit, Zank, Hader, *m.*
Суперéчний, *a.* streitig; entgegengesetzt; 2) streitsüchtig, zanksüchtig, *Мог.* [süchtiger, Zänker, *m.*
Суперéчник, *m.* Streiter, Streit-
Суперéчність, -ости, *f.* Entgegensetzung, *f.* *Пл.* [*f* -in, *f.*
Супéрник, *m.* Nebenbuhler, *m.*; -ниця,
Суперни́цтво, *n.* Wetteifer, *m.*
Супи́ти, *v. a.* -брóви, *М.* I. 155. die Braunen niederlassen u. zusammenziehen; — ся finster aussehen.
Сýпір, *m.* все робúти на сýпір zum Trotz, s. Сýпра, Суперéчка.
Сýпірець, -рця, *m.* s. Супéрник, *Фр.*
Сýпісок, *m.* Sanderde, *f.* sandiger Landstrich. [*ГБ.* Geräth, *n.*
Суплáте, *n. coll.* *К.* Kleidung, *f.*; 2)
Суплéмінний, *a.* verwandt, *ОБ.*
Сýплíка, *f.* (*lat.*) *А-Г.* 157. Bitte, Bittschrift, *f.* Gesuch, *n.*
Сýплїтка, *f.* сýплїток, (*g.* -тка), *m.* Stück Zaunes, das zwei andere Zäune verbindet; 2) s. Сýтич.
Сýплотиця, *f.* Theil des Zaunes (aus Latten) zwischen zwei Pfeilern.
Супокíй, *gen.* -бю, *m.* s. Спокíй.
Супокíйний, *a.* s. Спокíйний.
Супокíрно, *adv.* *Ст.* s. Покíрно.
Супокоїти, *v. a.* s. Успокоїти.
Сýполити, *v a.* im Munde etw. kneten.
Супóнити, *v. a.* mit dem Riemen zusammenziehen, -schnüren; 2) *Ко.* 217. *С.* I. 189. mit einem Riemen schlagen, züchtigen.
Супóня, *f.* *gr.* Riemen, *m.* [рéка.
Супорóк, -ркá, *m.* *А,Ї.* I. 334. s. Суне-
Супостáт, *m.* Feind, Widersacher, *m.* *Ш.* II. 169.
Супочúнок, -нку, *m.* Ruhe, Rast, *f.* *В.*
I. Супочúти, *v. a.* s. Спочúти.
II. Супóчити, *v. a.* щось worüber mühsam pichseln.

Сýпра, *f.* s. Суперéчка.
Суперечáти ся, *К.* streiten, kämpfen; прóтив когó Widerstand leisten, *К.*
Супровíт, *m.* *Зап.* II. 558. Superarbitrierung, *f.*
Сýпроть, супрóти, *adv.* entgegen, gegenüber; 2) *praep.* *mit.* *d.* *genit.* gegen, gegenüber. [*Ст.*
Супроти́вець, -вця, *m.* Gegner, *m.*
Супроти́вити ся, sich widersetzen, s. spreizen; entgegentreten, oppo-
Супроти́вка, *f.* s. d. f. [nieren.
Супроти́вленє, *n.* Widerstand, *m.*
Супротивля́ти ся, s. Супроти́вити ся [widrig, unartig, *В.*
Супроти́вний, *a.* entgegentretend;
Супроти́вник, *m.* *МШ.* s. Проти́вник, Widersacher, Gegner, Feind, *m.*; -ниця, *f.* Gegnerin, *f.* +*М.*
Супроти́вність, -ости, *f.* *ВБ.* *Пл.* Gegensatz, Contrast, *m.*
Супроти́вня, *f.* в супроти́вню комýсь стáти jmdm Widerstand leisten, jmdm sich entgegenstellen.
Супроти́вство, *n.* Widerstand, *m.*
Супротилежáти, *v. n.* gegenüberliegen. [liegend.
Супротилéжний, *a.* gegenüber-
Супрýг, *m.* супрýга, *f.* paarweise Verbindung; — волíв Ochsengespann, zusammengejochtes Paar Ochsen; 2) супрýг, *pl.* супрýги, *m.* Bauer die zusammen in ein Gespann ihre Ochsen spannen, *Кв.* II. 6. в супрýги ити́ ein Gespann zusammen mit einem anderen bilden; 3) супрýг, *m.* Verkehr (im Leben), Umgang, *m.*; 4) Gemahl, *m.* супрýга, *f.* Gemahlin, *f.*
Супрýжеский, *a.* Ehe-, Heirats-.
Супрýжити, *v. a.* je zwei Paare Ochsen zweier Bauer zusammenspannen.
Супрýжний, *a.* *ВБ.* Heirats-, Ehe-.
Супрýжниця, *f.* † *Не.* Gemahlin, *f.*
Супрýн, *m.* Sophronius. [dium), *Вол.*
Супрýтка, *f.* Art Bauchpilz, (Dicty-
Сýпряж, *f.* держáти в -жи zusammenhalten, *У.* [helfend.
Супряжний, *a.* *Ну* gegenseitig mit-
Сýпшен, *m.* *М.* II. 365. Dinkel, Spelt *m.*
Супятúти ся, zurückweichen; 2) sich anhalten, anlehnen, *ГБ.*
Сурáжний, *a.* gemischt, unrein, *Зн.*
Сургáч, *m.* (*gr.*) Siegellack, *m.* *Зех.*

Сургй, *pl.* Schulden, *pl.*
Сурéлї, *pl.* Schenkel, *m.* Lende, *f.*
Сурéмка, *f. dim.* s. Сýрма.
Сýржик, *m.* gemischter Getreidesamen(aus heurigem u. vorjährigem), *Зах.*
Сýржиця, *f. Mi.* II. 414. Gemenge aus Roggen u. Weizen.
Сýржка, *f. Ос.* (61) XII. 60?
Сýрик, *m. Под.* Mennig, *m.*
Сýрма, *f.* Trompete, Kriegstrompete, *f.*
Сýрьма, *f.* Spiessglanz, Antimon, *m.*
Сурмáч, *m.* Trompeter, *m.*
Сурмúти, *v. a.* in Trompeten stossen, -у сурéмку *Ст.* blasen, spielen.
Сурмíти, *v. n.* von Trompeten: geblasen werden, schallen.
Сурóвий, *a.* streng, *К.*
Суровúця, *f.* Soole, Salzsoole, *f. Пол.*
Суровíти, *v. n.* ernst, strenge werden, *У.*
Сурóдний, *a.* verwandt, *Ил.* [gras.
Сýрсавиця, *f.* ungemähetes Nach-
Сурýмий, *a. M. Ос.* (62) I. 93?
I. Сус, *m.* s. Исýс, *Л.* 54.
II. Сус, *m.* Satz, *m.* одним сýсом mit einem Satz, *Фр.* [bar, *m.*
Сусїд, (*gen.* -їда), сусїда, *m.* Nach-
Сусїда, *m.* s. Підсусїдок; 2) сусїда, *f.* Nachbarin, *f.* [barin, Nachbar-.
Сусїдин, *a.* des Nachbars, der Nach-
Сусїдиця, *f.* s. Сусїда.
I. Сусїдка, *f.* Nachbarin, *f.*
II. Сусїдка, *f.* Alauda cristata.
Сусїдний, *a.* nachbarlich, benachbart.
Сусїдство, *n.* Nachbarschaft, *f.*; 2) *coll.* die Nachbarn.
Сусїдувáти, *v. a.* anwohnen, in der Nachbarschaft wohnen.
Сусїдчин, *a.* der Nachbarin.
Сусїдщина, *f.* Nachbarschaft *f. У.*
Сусїк, *m.* s. Зáсїк.
Сусїль, *adv. Ко.* 210. plötzlich, in einem Nu erscheinend. [*Зах.*
Сусїлка, *f.* Eiszacke, *f.* Eiszapfen, *m.*
Сýсїлком, *adv.* in Masse, in compactem Kern, *OII.*
Сусїчниця, *f.* s. Зáсїк, *B.*
Сýслик, *m.* Ziesel, *m.* (Spermophilas), *B.*; 2) Art Pfefferkuchen, *Зах.*
Суспíльний, *a.* gemein, gemeinschaftlich.
Суспíльність, -ости, *f.* Gemeinschaft; Communication, *f.* зáкон -сти, Communicationsgesetz, *n. Пол.*
Суспíция, *f.* (*lat.*) *H.* 143. Verdacht, *m.*
Устáв, *dim.* устáвець, -вця, *m.* Gelenk, *n.* [-а часть Bestandtheil, *m.*
Устáвний, *a.* Glied-, Bestand-,
Устáвник, *m.* Bestandtheil, *m.*
Устáвність, -ости, *f.* Gliederbau, *m. Пар.*
Сýставцї, *pl.* Gelenke, *pl.*
Суставчáтий, *a.* -і (звірі) *pl. Фр.* Gliederfüsser, *pl.* (Arthropoda).
Суставчáтцї, *pl.* Gliederthiere, *pl*, (Articulata seu Arthrozoa).
Устáвчик, *m. dim.* s. Устáв, Glied, Gelenk, *n. H.*
Сусýль, *adv* s. Сусїль. [Cigarette, *f.*
Сусýлька, *f. Кн.* s. Сусїлка; 2)
Сут, *m.* grosse Menge. [s. Суттé.
Сутé, *n.* суть, *f.* Wesen, *n. Пар.*
Сýтемно, *adv.* nahe vor Dunkelwerden, halbdunkel, *Ст.* [licht, *n.* + *M.*
Сутенúна, *f.* Dämmerung, *f.* Zwie-
Сутенíти, *v. n.* dämmern, *Пс.*
Сýти, сýвати, *v. a.* s. Сýнути, *H.* 186; 2) *Гл.б.* 84. verschwenden, vergeuden.
Сýтий, *a.* seiend, wesentlich, *Зах.*; 2) *Б. С.* II. 156. reichlich.
Сýтич, сýтіч, *B. m.* Zusammenfluss, *m.*; 2) *pl.* сýтичі, s. Сýткй.
Сýтїнь, *f.* сýтїнок, *m.* (-нку), Halbschatten, *m.* Schattirung, *f. OII. Ст.*
Сутїнний, *a.* schattig; -їнно, *adv.* schattig, *OII.*
Сýтка, *f.* enger Weg zwischen Zäunen (*Фр.*); *pl.* сýткй, „Winkel", der Ort wo zwei Gebäude, Zäune & zusammenstossen; enge Quergasse; 2) *gr.* сýтки, Zeit von vier u. zwanzig Stunden; 3) сýтка, *f. B.* Axenglied, *n.* (internodium).
Сутковий, *a.* zu den Сýткй geh.
Сутозлóтий, *a.* -а пáрча *M.* I. 137. reich mit Gold gestickter Stoff.
Сутоловáтий, *a.* rüstig, *D. c.* 422.
Сýтолока, сутолоч, (-очь), *f.* Gedränge, Gewühl, Getümmel, *n.* Verwirrung; gedrängte Schar, *f. Фр.* s. Глотá.
Суторáти ся, sich abmühen.
Сýточки, *pl. dim* s. Сýтки.
Сýточний, *a. gr.* einen Tag u. eine Nacht dauernd.
Суттé, (-тй), *gen.* суттá, *n.* Dasein, Wesen, *n.* Substanz, *f.*; Bestand, *m. Нс.*
Сутýга, *f.* drückende Armut, *Рз.*

I. 383; 2) s. Ужéвка. [gedrungen, *К.*
Сутýгуватий, *a.* nervig, musculös,
Сутýжний, *a. К.* wesentlich; gewichtig, ausdrucksvoll, solid, gediegen; *АД.* I. 78. stark, grimmig, streng; 2) mühevoll, angestrengt.
Сутýжно, *adv.* beschwerlich, lästig, drückend, *КС.* IV. 591; verdriesslich, unlieb; angestrengt, *Ст.* — комýсь, *С.* jmd hat schweren Stand.
Сутýлий, *a.* schmächtig, hager, +*Б. Пр.* VII. 697. [(*Фр.*).
Сутурцувáти ся, s. Борóти ся,
Сýтчик, *m.* Zöpfchen, *n.* (Textilaria), *B.*
Сутя́га, *m.* Rabulist; Rechtsverdreher, Processsüchtige, *m.*
Сутя́жний, *a. К.* von streitenden, Process führenden Parteien.
Сутя́жно, *adv. АД.* I. 199. schmerzlich, bedauerlich; schwierig, lästig, schädlich. [nem, in trockener Zeit.
Сух, *m.* на сýсї, в сýсї im, auf Trocke-
Сухáр, *m.* Stückchen im Ofen getrocknetes Brod; Zwieback, *m.* Biscuit, *m*; * von hagerem Menschen.
Сухáрня, *f.* dürres Holz; 2) trokkene Stätte, *Фр.*
Сухарнýк, *m.* dürres Brennholz.
Сухий, *a.* trocken, dürr; * mager, hager; — четвéр *Сб.* I. 326. der Donnerstag nach Pfingsten; -а водá *Ч.* V. 201. итú сухóю-водóю?; сухí-дни *pl. Ф.* gänzliches Fasten.
Сухи́ньский, *a.* — син Sohn der „Сухи́ня", mager, *Ч.* II. 40.
Сухи́ня, *f.* die Magere. [trocken.
Сухíненький, (-íсенький), *a.* ganz
Сухíненько, (-íсенько), *adv.* ganz trocken.
Сухíтник, *m.* s. Сухóтник; 2) * *o.* Pflanzenart, *B.* (als Heilmittel gegen сухóти).
Сухля́вий, *a.* s. Сухоля́вий.
Сухлячóк, -чкá, *m.* kleiner Buntspecht, (Picus minor), *B.*
Сухмéнь, *f.* Dürre, *f. Mi.* II. 237.
Сухмéне, *n.* trockene Stelle, *Зах.*
Сухопáтий, *a.* schmächtig, hager.
Суховéрх, *m.* Brunelle, *f.* (Prunella vulgaris), *B.*
Суховéрхи, *pl.* dürre Baumgipfel.
Суховéрхий, *a.* mit dürren Wipfel (v. Bäumen), *К.*
Суховéршки, *pl. Нс.* s. Лóйок 2).
Суховíлки, *pl.* Mistgabel, *f. Пар.*
Суховíльщина, *f. Сб.* I. 296?
Суховíйниця, суховíя, *f.* trokkener Ostwind; Sturm, *m.*
Сухóвчик, *m.* s. Суховéрх.
Суходíл, *gen.* -дóлу, (суходóл), *m.* trockenes, festes Land, Gestade, *n.* Continent, *m.*
Суходóле, *n.* s. d. v.
Сухозéме, сухозéмле, *n. Ог. II.* 141. Festland, *n.* Continent, *m.*
Сухозéмний, *a.* -звір Landthier, *n.*
Сухозлíтка, *f. Нс.* Rauschgold, *n.* s. Позлíтка.
Сухозлóтиця, *f. Зап.* I. 345. Cantille, *f.* Lahn, Gold- od. Silberdrath, *m.*; 2) Rauschgold, *n.*
Сухóзолот, *m.* сухозóлото, *n.* Goldfäden, *pl.* Goldtresse, *f.*
Сухолíс, *m.* сухолíсь, *f. В. У.* dürrer Wald, abgestorbener u. verdorrter Waldstrich.
Сухóлїсний, *a. У.* zum сухолíс geh.
Сухóлїсок, -ска, *m.* Wald am trokkenen Ort. [Jahreszeit.
Сухолíте, *n.* Dürre, *f.* trockene
Сухолóб, *m.* Strohkopf, *m.* (*Ф.*).
Сухомéльщина, (-мельщи́зна). *f. АД.* II. 145. 146. † Steuer von der Windmühle.
Сухóмлявий, *a.* schmächtig, hager.
Сугонóгий, *a.* dürrbeinig. [*m.*
Сухопáлка, *f. К У.* I. 156. Dummkopf,
Сухопáрий, *a. Ос.* (62) VIII. 16?
Сухопéрий, (-пéрний, *Ос.* (61) III. 18), *a. Зах.* nicht in Lauge gewaschen.
Сухопéрцї, *pl.* von nur zwei Hemden in jmds Besitz: das eine auf dem Leib, das andere im Waschen (*Фр.*).
Сухóперцї, *adv.* vom Waschen ohne Lauge. [а сухопýти zu Lande, *К.*
Сухопýте, *n.* trockenes, festes Land;
Сухопýтний, *a.* auf trockenem Lande, zu Lande, Land, *ОБ.*
Сухорéбрий, *a.* so hager, dass die Rippen durchscheinen.
Сухорéбриця, *f.* Weib mit mageren, dürren Rippen; 2) Sichling, *m.* (Pelecus cultratus), *B.* [Mensch.
Сухоля́вець, -вця, *m.* hager
Сухоля́вий, (-хіля-), *a.* hager,

schmächtig. [keit, Hagerkeit, *f.*
Сухоряявість, -ости, *f.* Mager-
Сухорогий, *a.* mit dünnen Hörnern, — віл. [rer Hand, *K.*
Сухорукий, *a.* mit dürrer, star-
Сухоруч, *adv.* mit trockenen, leeren Händen; — пустити когó ohne dass man ihn mit Essen u. Trank bewirtet hat, *ВБ.*
Сýхость, *f. K.* Trockenheit, Dürre, *f.*
Сухота́, *f.* Trockenheit, Dürre, *f.*; 2) * Kummer, Gram, *m.* (*Фр.*); *pl.* сухóти, Lungensucht, *f.*
Сухóтка, *f. dim.* Schwindsucht, *f.*
Сухóтник, (-хітник), *m.* Schwindsüchtiger, *m.* [render Gram.
Сухóтонька, *f. dim. Me.* 43. zeh-
Сухотóчний, *a.* schwindsüchtig, *Под.*
Сухохрéóник, *m.* s. Сухорéóрий, von hagerem Menschen. [blume, *f.*
Суходьвіт, *m. КУ.* I. 302. Stroh-
Сухощавий, *a.* s. Сухоряявий.
Сухтувати, *v. a.* s. Сохтувати.
Сухцéм, *adv. Св.* s. На сýхо.
Суферяти, *v. a. Ф.* ertragen, (*vgl.* sufferre).
Суфраґáн, *m.* Suffraganbischof, *m.*
Сýций, *a.* fähig, tüchtig.
Суцїга, *m.* Hundskerl, *m. Ко.* 5.
Суцїлина, *f. K.* zusammenhängendes Ganze, einheitlicher Inhalt.
Сýцїлком, *adv.* in Masse, im Complex etc. *ОП.*
Суцїльний, *a. K.* fest zusammenhängend; *D. c.* 5. einheitlich, solid, massiv, ohne Gelenke, unarticulirt.
Суч, *f.* s. Основa, Aufzug des Webers.
Сучавиця, *f.* Nbfls des Прут.
Сучáсний, *a.* gleichzeitig.
Сучáсник, *m.* Zeitgenosse, *m. K.*
Сýче, *n. coll.* (= сýки), Knorren, knorrige Aeste, *pl.*
Сýчечка, *f. dim.* s. Сýка.
Сучéчковáтий, *a. Пол.* höckerig.
Сýчий, *a.* von der Hündin.
Сучистий, *a.* s. Сукóвáтий.
Сýчити ся, *M+Б.* 260. s. Чіпати ся.
Сýчка, *f. dim.* junge Hündin.
Сучóнко, *m.* Sohn der Hündin, *Ч.* II. 252.
Суш, *m.* Land, *n.* (*oppos.* Meer); 2) gedörrtes Obst; 3) Raas im Bienenstock.
Сýша, *f.* Festland, festes, trockenes Land, s. Суш 1). [haus, *n.*
Сушáльня, сушáрня, *f.* Darr-
Сушóá, *f. B.* s. d. f.
Сýшене, *n.* das Trocknen, Dörren.
Сушерибок, -йóка, *m.* Helvella esculenta.
Сушиголова, *c.* Plagegeist, *m.*
Сушижний, *a.* schwer zu bekommen.
Сушильня, *f.* s. Сушáльня.
Сушинá, *f. coll.* dürres Reisig, dürres Holz.
Сушисько, *n.* Trockenheit, *f.*
Сушити, *a. a.* trocknen, dörren.
Сушиця, *f.* dürrer Baumstamm (im Walde, noch nicht gefällt); *coll.* dürrer Wald, *B.*
Сушник, *m.* abgefallene dürre Zweige, Abfall, *m.* Reisig, *n. B.*; dürres Gras.
Сушниця, *f.* alles zum Dörren des Obstes Nöthige. [*B.*; 2) *He.* Dürre, *f.*
Сýшня, *f.* Darrofen, Dürrofen, *m.*
Сýшнявий, *a.* s. Утлий, hager.
Сушняк, *m.* s. Гриб щирий.
Сýщий, *a.* seiend, bestehend, anwesend, leibhaftig, *Шар. ГШ.*; echt, wahr, wahrhaftig, wirklich; gediegen, lauter, *П.* 227. *Мах. Ш.* I. 391. *Ос.* (61) X. 37.
Существó, *n.* Wesen, *n.* das Wesentliche, die Natur.
Сýщик, *m. Ст.* Wesen, *n.*; 2) s. Бýбник. [sächlich.
Сýщний, *a. Ил.* wesentlich, haupt-
Сýщник, *m.* Substantivum, *n.*
Сýщність, -ости, *f.* Wesenheit, *f.* Wesen, *n. Ил.*
Суйт, *m.* Beunruhigung, Unruhe, Gefährdung, *f.* Missbehagen, *n. Зг.* — óерé ся когóсь jmd wird unruhig, verdriesslich, missgestimmt.
Суять, *f.* Marter, *f. Пар.*
Суятá, *f.* Unruhe, *f.* Missbehagen, *n.*; Bedrängnis, *f*; Angst, Aengstlichkeit, *f.*
Суятити, *v. a.* beunruhigen; — ся unruhig, bekümmert sein, sich abhärmen, s. plagen; elend das Leben fristen, *B.* [kritisch, *B.*
Суятний, *a.* schlecht; misslich;
Суятник, *m.* der jmdn belästigt; 2) der Unruhige, Aengstliche, *m.*; -ниця *f.*
Сфатити, *v. a.* s. Схóпити.
Сферичний, *a.* sphärisch; сферично-випýклий, sphärisch-convex, *Пол.*
Сфйвкати, *v. a.* s. Стристй.

*

Сфу́кати, *v. a.* § ausschelten.
Сфуря́чити ся, grimmig werden.
Схаб, *m.* Rippenbraten, *m.* (bes. vom Schwein od. Schöps).
Схадзка, *pol.* схáжка, *f.* Zusammenkunft, *f.* *Зак.*
Схаласувáти, *v. a.* aufessen.
Схаманйти ся, s. d. f.
Схаменýти, *v. a.* besänftigen; — ся sich besinnen, s. Стáмити ся.
Схамúти, *v. a.* Обхáморити.
Схамулйти ся, zerkocht werden.
Схарапýдити ся, scheu werden, *Не.*
Схарáтати, *v. a.* entmannen, wallachen.
Схват, *m.* *Зг.* Handgemenge, *n.*
Схватйти, *v. a.* s. Схóпити.
Схвáтка, *f.* *Ко.* 151. Scharmützel, Gefecht, *n.*
Схвáчувати ся, *Ке.* I. 108. s. Схóпити ся з кимóсь.
Схвилювáти, *v. n.* auftoben.
Схéда, *f.* s. Спáдьщина.
Схибúти, схибýти, *v. n.* fehlen, abirren; против чогóсь — gegen etw. verstossen; — рóзумом irrsinnig werden.
Схижйти, *v. a.* abrauben, *Пар.*
Схйзмат, (*Ш.* I. 73.), схизмáтик, *m.* Schismatiker, *m.*
Схизматйцкий, (-йцьк-), *a.* schismatisch.
Схйлий, *a.* geneigt.
Схилйстий, схильчйстий, *a.* abschüssig, (*Фр.*).
Схйлисто, *adv.* schief.
Схилйти, схиляти, *v. a.* neigen; — ся sich neigen; — ся на чію рáду jmdm gehorchen, *Др.*
Схйльний, *a.* geneigt.
Схйльність, -ости, *f.* *Ст.* Zuneigung, Gunst; Liebe, *f.*
Схйльно, *adv.* *Ст.* s. Прихйльно.
Схйлок, *gen.* схйлку, *m.* Neige, *f.* *В.*
Схильчйвий, *a.* nachgiebig, *Пар.*
Схильчйвість, -ости, *f.* Nachgiebigkeit, *f.* *Пар.*
Схймник, *m.* Ascet, *m.*
Схимнйцтво, *n.* strengster Mönchsorden.
Схйрити, *v. a.* §. erwähnen; ausplaudern.
Схйтний, *a.* unstät.
Схитнýти, *v. a.* erschüttern, wanken machen, umwerfen; — ся wanken.
Схйтрити, *v. a.* überlisten.
Схитрíлий, *a.* abgefeimt, *В.*
Схід, *gen.* схóду, *m.* Aufgehen, *n.* (der Saat); Aufgang, *m.* (der Sonne); Auftritt, *m.* Scene, *f.* (im Drama), *Ф.*; 2) Zusammenkommen, *n* Versammlung, *f.* *Под.*; 3) Niedergang, *m.* Niedergehen, *n.* Neige, *f.* на схóдї щось auf der Neige, wird bald ausgehen; Abgang, Absatz, *m.* *Ч.* II. 666; — душí das Verscheiden; схід-місяць, *Ч.* I. 1, 10. letztes Mondsviertel.
Східень, -дня, *m.* s. Схід 1) *Пар.*; 2) Spross, Pflanzentrieb, *m.* *В.*
Східка, *f.* Zusammenkunft, Versammlung, *f.* -ку мáти.
Східний, *a.* östlich, orientalisch; 2) zusammentreffend, -kommend, analog, ähnlich.
Східність, -ости, *f.* Analogie, Aehnlichkeit, *f.*
Східняк, *m.* Morgenländer, *m.* *Пар.*
Східушний, *a.* *Ог.* 102. -а молйтва Todtengebet beim Sterbenden.
Схіпний, *a.* *В.* s. Похóпний.
Схіпність, -ости, *f.* s. Снáгá, Спосíбність, — до чогó Ansatz zu etw. *Пар.*
Схіпцї, *pl.* Fangeisen, *n.* Falle, *f.*
Схлйпуване, *n.* das Schluchzen.
Схлйпувати, *v. n.* oft schluchzen.
Схлопíти, *v. n.* Bauer werden; grobe, gemeine Sitten annehmen.
Схлянути, схляти, *v. n.* s. Охлянути, Охляти, *ТР.* 95. ohnmächtig werden.
Схмíлити, *v. a.* s. Споїти.
Схнюрити ся, das Gesicht verziehen, sich verdüstern, *МШ.* [*ОП. Ст.*
Схов, *m.* Schlupfwinkel, *m.* Versteck, *n.*
Схóвало, *n.* s. Схóвня.
Схóванець, -нця, *m.* der Verborgene, Versteckte.
Схóване, *n.* Verbergen, Verstecken, [*n.*; 2) Versteck, *n.*
Схóванка, *f.* Schlupfwinkel, *m.* Verwahrnis, *n.*
Сховáти, *v. a.* verbergen, verstecken; — ся —.
Сховáч, *m.* Diebshehler, *m.*
Схóвзнути ся, ausgleiten.
Схóвиско, *n.* sicherer Ort zum Verbergen.
Схóвище, *n.* *К.* Schlupfwinkel, *m.* Verwahrung, *f.* Aufbewahrungsort, *m.* Kammer, *f.*
Схóвник, *m.* Behälter, *m.* Schachtel, *f.* Futteral, *n* *Ст.*; Schlupfwinkel, *m.* *В.*
Схóвниця, *f.* Versteck, *n.* Aufbewahrungsort, *m.* Niederlage, Kammer, *f.* Magazin, *n.* *Ст.*
Схóвно, *adv.* verbergend, heimlich, *Ст.*; verborgen, incognito, *ОП.*

Схо́вня, *f.* Versteck, *n.* [rungsort, *m.*
Схо́вок, *gen.* схо́вку, *m.* Aufbewah-
Сход, *m.* Versammlung, Zusammenkunft, *f.* *Не. Пр.* XII. 689; 2) Herabkommen, Hinabsteigen, *n*; *pl.* схо́ди, Treppenstufen, *pl.* Treppe, *f.* 3) Abgang, Absatz, *m.* (im Handel); 4) Scheiden der Seele vom Leibe, сход душі *P.* I. 4.
Схо́да, *f.* Stiege, *f.* s. Сход 2).
Сходата́й, *m. K.* der zur Rathsversammlung zusammenkommt, Rathsherr, *m.*; Theilnehmer an der Коná, s. Ко́пний судя́, *Не.* (*хм.* 17).
Схо́дьбище, *n.* Zusammenkunft, Zusammenrottung, *f.* Versammlung, *f.* *Ке.* I. 193.
Схо́день, -дня, *m.* s. Схід 1) Morgen, *m.* Morgenland, *n.* Osten, *m.* *Пар.*
Схо́дець, -дця, *m.* Stufe, Stiege, Treppe, *f.*
Схо́ди, *pl.* s. Сход 2), Схо́да.
Схо́дини, *pl.* Zusammenkunft, Versammlung, *f.*
Сходи́ти, *v. n.* herabkommen, herunterkommen; 2) durchgehen, weggehen, *M.* II. 119.; 3) до когóсь *M.* II. 126. zu jmdm hingehen; 4) aufschiessen, spriessen; 5) abtragen, abnutzen (чóботи, óдїж); 6) noch übrig bleiben (що вам збіжа схóдит, продáйте менї); — ся zusammenkommen, fallen.
Схо́дка, *f.* *Ке.* s. Східка.
Схо́дний, *a.* *Не. Гол.* s. Всхідний.
Схо́дно, *adv.* *Ч.* V. 1023. zutreffend, billig.
Сходовáтий, *a.* treppenförmig, *Пол.*
Сходовéць, -інця́, *m.* Ostwind, *m.* *Пар.*
Сходови́й, *a.* -е сóнце, *ВЕ.* aufgehend, Aufgangs-, Ost-; östlich, orientalisch, *Пар.*
Схо́дцї, *pl. dim.* *АД.* I. 44. s. Схóди.
Схо́жий, (схож), *a.* ähnlich, gleichkommend, vergleichbar до чогóсь, на щось. [Aehnlichkeit, Gleichheit, *f.* *Не.*
Схо́жість, -ости, *f.* vollkommene
Схолибáти, *v. a.* erschüttern, *Пар.*
Схо́пити, *v. a.* aufgreifen, auffangen, erhaschen, packen; — ся sich aufraffen, aufspringen; — ся з ким mit jmdm anbinden, aufnehmen, sich messen, in die Haare geraten.
Схо́пний, *a.* gelehrig, *Пар.*
Схорі́лий, *a.* s. d. f. *Пар.*
Схорóваний. *a.* durch die Krankheit sehr geschwächt. [rer, *m.*
Схорони́тель, *m.* Erhalter, Bewah-
Схорони́ти, *v.a.* erhalten, bewahren.
Схоті́ти, *v. n.* wollen, belieben; — ся *impers.* Lust, Appetit, Neigung, Verlangen nach etw. haben, s. Хоті́ти.
Схоч, *m.* *Под.* (*р. хв.* 77) Wille, *m.* Neigung, *f.* до схóчу nach Herzenslust.
Схрести́ти ся, *Ст.* sich kreuzweise falten.
Схудáти, *v.n.* *D. c.* 354. s. Схуді́ти.
Схуди́ти, *v. a.* *Гн.* 60. mager machen, auszehren.
Схудї́лий, *a.* abgemagert.
Схуді́ти, схудні́ти, схýднути, *v. n.* mager werden, abmagern. [schmähen.
Схули́ти, *v. a.* *Пар.* ausschelten;
Сцáпати, *v.a.*§. aufgreifen, ergreifen, ertappen, *Кч.* 372.
Сцáти, *v. a.* s. Сéати, *B.*
Сцéти, (сця́ти; щу, щиш), *v. a.* brunzen, *B.* [taenia), *B.*
Сци́калка, *f.* Dorngrundel (Cobitis
Сицикли́ни, *pl.* s. Сикли́ни, *Еф.* 31.
Сци́ркати, *v. a.* abmelken.
Сцїбгáти, *v. a.* s. Стебнувáти.
Сцїди́ти, *v. a.* abseihen.
Сцїлéне, *n.* *K.* Heilung, *f.*
Сцїли́ти, сцїлювати, *v. a.* zum Ganzen verwachsen lassen, vereinigen, zusammenfügen; — ся zum Ganzen sich vereinigen, verwachsen, zusammenwachsen, *TP.* 91, *Ф. P.* I. 128.
Сцїлі́ти, *v. n.* gerettet werden.
Сцїльний, *a.* einheitlich, compact, *Др*; wasserdicht.
Сцїльник, *dim.* сцїльничок.(-чка); *m.* Honigscheibe, Honigwabe, *f.* [I. 177.
Сцїлю́щий, *a.* heilsam, heilend, *Ш.*
Сцїни́ти, сцїня́ти, *v. a.* abschätzen, licitieren, *Пар.*
Сцїнка, *f.* Licitation, *f.* *Пар.*
Сцїнний, *a.* Auctions-.
Сцїни́ч, *m.* Auctionär, *m.* *Пар.*
Сцїпа, *f.* Kette, *f.* — Вóлтова Volta'sche Kette, *Пол.*
Сцїпенї́лий, *a.* starr.
Сцїпенї́ти, *v. n.* erstarren.
Сцїпи́ти, сцїпля́ти, *v. a.* zusammenverbinden, -ketten, -schlagen, ver-

knüpfen, *Лїр.*; — ся an einander befestigt werden, zusammengekettet werden, sich eng verknüpfen.

Сціпіти. сціпнути, *v. n.* erstarren, gerinnen, *Kst.*; stumpf werden (v. Zähnen), *Пар.* [perbau, ungelenk.

Сціплий, *a.* von gedrungenem Kör-

Сціпність, -ости, *f.* s. Спійність.

Сціпя́, *f.* *Пол.* s. Сціпа.

Сцьо́бати, *v.a.*s.Стібати; *schlagen.

Сцьо́пати, *v. a.* — сокирою = стеса́ти тро́ха.

Сцу́пити, *v. a.* ertappen, erhaschen.

Сцу́рати ся, s. Спе́кати ся.

Сця́ти, *v. a.* harnen, pissen, brunzen.

Сча́вник, *m.* Teufel, *m. Ф. В.*

Сча́внути, *v. n.* *Зап.* II. 385. s. Счезнути. [ча́ти ся, *Кв.* I. 166.

Сча́ти, *v. a.* anfangen; — ся s. По-

Счаха́ти, *v. n.* kalt werden, erkalten, *Піс.* [den, entschwinden.

Счеза́ти, счезнути, *v. n.* verschwin-

Счезник, *m.* s. Сча́зник, *В.*

Счемери́ти ся, Magenkrampf bekommen.

Счепи́ти, *a a.* s. Сціпи́ти; — ся &.

Счепо́взнути, *v. n.* u. счепо́взати ся, счепо́взнути ся, weggleiten, ausgleiten.

Счерви́віти, *v. n.* madig, wurmstichig werden, Maden od. Würmer bekommen. [werden.

Счервоні́ти, *v. n.* sich röthen, roth

Счеркати, счеркнути, *v. a.* niederstreichen, abstreichen. [schöpfen.

Счерпати, счерпувати, *v. a.* ab-

Счерти *v. a.* *В.* s. Счира́ти.

Счеса́ти, счісувати, *v. a.* abkämen.

Счет,*m.*Rechnung,*f.* [*КС.*(82)IV.589.

Счи́гати, *v. a.* erhaschen, erwischen,

I. Счина́ти, счини́ти, счини́ти, *v.a.* anfangen; thun, zustande bringen, війну́ з кимо́сь Krieg mit jmdm aufnehmen, führen, *К.*; — ся *Мс.* 385. anfangen (*v.n.*),sich erheben, війна́ — entbrennen.

II Счини́ти, счини́ти, *v. a.* -зві́же = чи́стити.

Счи́нки, *pl.* *В.* Kaff, *n.*

Счира́ти, *v. a.* abstreichen. *В.*

Счи́рка, *f.* angemeisselte Stelle.

Счисли́ти, счи́слювати, *v. a.* zusammenzählen.

Счи́стини, *pl.* счи́стиско, *n.* Mutterkuchen, *m.* (placenta) *В.*

Счи́стити, счищати, *v. a.* reinigen; 2) entmannen, castrieren.

Счі́плене *n.*Cohärenz,Cohäsion,*f.Ну.*

Счі́пний, *a.* -віз Beiwagen, *m.* *Пар.*

Счо́рні́ти, *v. n.* schwarz werden, dunkel, gebräunt werden.

Счот, *m.* Rechnung, *f.* [sich machen.

Счо́хмати ся, §. auf eine Reise

Счу́бити ся, einander beim Kopfe nehmen. [ahnen, Vorgefühl haben.

Счува́ти, счу́ти, *v. n.* u. — ся

Счупурні́ти, *v. n.* aufgeregt werden, *Зг.*; 4) übermüthig, stolz, eingebildet werden.

Счути́ти ся, s. Сти́мити ся.

Сшио́нути, *v.a.* herabstürzen, herabreissen; s. Скинути.

Сшиваниа, *f.* Geflicke, *n.*

Сшива́ти, сшити, *v. a.* zusammennähen, flicken. [abnehmen.

Сшумова́ти, *v. a.* den Schaum

Сюд, *adv.* s. d. f. [herwärts.

Сюда́, сюди́, *adv.* herda, hieher, hie-

Сюдо́ю, *adv.* dahier vorbei.

Сю́пати, сю́пкати, *v. n. in der Kinderspr:* sich setzen, sitzen.

Сю́ря, *f.* *В.* = сі́рий серда́к.

Сю́рчане, *n.* Zirpen, Schnurren, Schwirren, *n.* [ren, schnurren.

Сюрча́ти, сю́ркати, *v. n.* schwir-

Сю́сяти, *v. n.* vom Piepen junger Gänschen.

Сюча́сний, *a.М.*III.38.s. Суча́сний.

Ся-б, а ся-б, *Ч.* II. 50. = А єсли́ би, коли́ би.

Ся́бер, *m.* *Н.* 181. Feind, *m.* (?)

Ся́бра, *f.* Gemeinde-Ackerland; ся́бри, *pl.* die auf ся́бра Anbauenden.

Ся́бро́, *m.* Nachbar, *m.* *Піс.*

Ся́ванє, *n.* Geschnatter, *n.* *Пар.*

Ся́вкати, *v. n.* schnattern.

Сяг, *m.* Klafter, *n.*

Сяга́ти, сягну́ти, *v. a.* nach etw. reichen, greifen, за чимо́сь; — и чужу́ гря́дку in fremdes Beet greifen, d. i. stehlen, *В.*

Ся́гва, *f.* Langwurm, *m.* (Nemertis),*В.*

Сягони́й, *a.* klafterlang.

Сягну́ти,*v.a.К.*s.Сягну́ти,сяга́ти.

Ся́дкати, *v. n.* *in d. Kinderspr:* sitzen, sich setzen.

Сядови́ти ся,*М.*I.11.s.Садови́ти ся.

Ся́ево, *n.* Schimmer, *m.* Licht, *n.*
Ся́жень, -жня, *m.* Klafter, *n.*
Ся́йво, *n.* Licht, *n.* Strahlen, *pl. Ст.*
Ся́йний, *a.* licht, glänzend, *Щог.*
Сяйну́ти, *v. n. K.* erglänzen.
Ся́кати, *v. a.* -ніс u. сякати ся, sich schneuzen.
Сякий, *a.* solcher, so ein (im bösen Sinne); *gew.* сякий — такий beim Ueberhäufen mit allen möglichen Schimpfwörtern, etw. „vermaledeit".

I. Сян, *m. Ваг.* Schlange, *f.* Drache, *m.*
II. Сян, *m.* rechter Nbfls der Weichsel.
Ся́ник, *m.* s. Колю́чка 2).
Ся́пка, *f.* Naide, *f.* (Nais), *B.*
Ся́нки, *pl.* Dorf in Ostgalizien, (Quelle des Сян). [zien am Сян.
Сяні́к, (-нóк), *m.* Stadt in Ostgali-
Ся́ра, *f.* Biestmilch, *f.*
Сяч, *c.* Harn, *m. B.*
Ся́ти, *v. n.* s. Сиа́ти, *Зак.*

Т.

Т, zwanzigster Buchstabe, (Твердо).
Т, *praep. mit. d. Dat.* = д. *Шй.*
I. Та, *conj.* und; 2) doch, та бре́шеш, da lügst du doch, вона́ зна́є та не хóче сказа́ти, *Шй.*; 3) nun, та вже nun denn.
II. Та, *pron. fem.* = та́я. s. Той.
III. Та! *Vocat.* s. Та́то, *Шй.*
Таба́к, *m.* (*Шй.*), таба́ка, *f.* Schnupftabak, *m.*; 2) §. Geschlechtsglied, *n. Шй.*
Табакéрка, (*dim.* -éронька, éрочка), табакирка, *f.* Tabaksdose, *f.*
Табакерчи́на, *dim.* -чи́нка, *f.* elende Tabaksdose, *f. Шй.*
Табакерчи́ско, *f. aug.* s. Табакéрка, *Шй.*
Таба́нити, (ню, -нин), *v. a.* vom Rudern in entgegengesetzter Richtung, als das Schiff läuft, um dessen Lauf zu ändern, *Шй.*
Табахéрка, *f.* s. Табакéрка, *Шй.*
Табача́рка, *f. B.* s. Табакéрка.
Табачéньця, *f.* s. Таба́ка 1) 2), *Шй.*
Таба́чити, *v. a.* Tabak schnupfen, *Шй.*
Таба́чка, *f. dim.* s. Таба́ка; 2) Gift-Hahnenfuss, *m.* (Ranunculus sceleratus), *B.*
Табачкóвий, *a.* röthlichbraun.
Таба́чний, (-шн-), *a.* von Tabak.
Таба́чник, (-а́шн-), *m.* Schnupftabakerzeuger, *m. KC.* (S2) III. 600; 2) Tabakfabrik, *f.* *Др.*; 3) Tabakhändler, *m*; 4) Tabakschnupfer, *m.*; -ниця, *f.*; 5) Moschusbock, *m.* (Aromia moschata), *B.* [Таба́чник, ihm geh, *Шй.*
Таба́чників, -кова, -ове, *a.* des
Табачóк, *m. dim.* Rauchtabak; 2) Schnupftabak, *m. Шй.*
I. Та́бель, *m.* Tag, an dem keine Sitzungen in den Gerichtsbehörden, und in der Schule keine Lectionen stattfinden, *Шй.* [бе́ля, *Шй.*
II. Та́бель, *gen.* -ели, *f. gr.* s. Та-
Табéлька, *f. dim.* s. Табе́ля. [*Шй.*
Табéльний, *a.* -день, s. Та́бель, I.
Табéля, *f.* Liste, Tabelle, *f.* Verzeichnis, *n.*
Табеля́рний, *a.* tabellarisch.
Табі́вка, *f.* lederne Tasche, (*Фр.*).
Та́бін, *m.* e. Art Stoff, *Зак.*
Та́бір, *gen.* -бру, *m.* Lager, Feldlager, *n.*; Wagenburg, *f.*; Heer, *n.*
Та́бла, *f.* s. Табі́вка, *B.*
Та́блиця, *f.* s. Табе́ля; 2) Tafel, Schultafel, *f.*; 3) Aushängeschild, *n. Шй.*
Та́бличка, *f. dim.* s. d. v.
Таблички́ватий, таблички́вий, *a.* tafelförmig.
Та́бор, *m.* s. Та́бір.
Та́борик, *m. dim.* s. d. v. *Шй.*
Та́бориско, та́борище, *n.* Lagerplatz, (wo früher ein Lager gewesen) *m.*; Lager, Feldlager, *n.* Bivouak, *n.*
Та́борити ся, Lager aufschlagen, sich lagern; sich befestigen.
Таборóване, *n.* das Nomadenleben, das Herumziehen. *Шй.*
Таборова́ти, (-ува́ти), *v. a.* herumziehen, ein Nomadenleben führen, *Шй.*
Таборóвий, *a.* Lager-, zum Lager geh, *Кч.* 309. *Наз.*
Табóрщина, *f.* Kriegslager, *n.* Felddienst, *m.*; Feldzüge, *pl. K.*; 2) Schlacht, *f. K.*

Табýн, *m.* eine Herde von wilden od. zahmen Pferden; 2) Herde, Schar, *f.*
Табунéць, *m.dim.* s.d.v. [Табýн, *Шй.*
Табунйско, табунйще, *n. aug.* s.
Табýнний, *a.* zum Табýн geh., aus e. *T.* [Табýн, *Шй.*
Табýнник, *m.* Eigenthümer eines
Табунóвий, *a.* s. Табýнний.
Табýньский, *a.* zum Табýн geh.
Табýнщик, *m.* Hüter einer Herde von Pferden, Pferdehirt, *m.*; 2) Rossebändiger, *m. C.* II. 137.
Тáбур, *m.* s. Тáбір, *Шй.*
Табурéт, *m.* (*dim.* табурéтик, *m.* табурéтка, -рéточка, табурéтчина, *f.*), Tisch (zum Hinübertragen), *m. Шй.*
Тавлéтка, *f.* Schieferplatte, *f. Шй.*
Тавлйнка, тавлйночка, *f. Ч.* II. 573. s. Табакéрка.
Тавматрóп, *m.* Thaumatrop, *m.* Wunderscheibe, *f. Пол.* [*f.* (Spirea).
Тáволга, *f. АД.* I. 210. Spirstaude,
Тáволговець, *gen.* -гівця, *m.* Ligusterschwärmer, *m.* (Sphinx Ligustri), *B.*
Тáволговий, *a.* zur Тáволга geh, *Шй.*
Тáволжаний, *a.* s. d. v.; 2) Benennung eines von den Порóги des Днїпрó, *Шй.* [maedryfolia, *Шй.*
Таволжáнник, *m.* Spiraea cha-
Таволóжник, *m.* Spiraea crenata; -пýжний Sp. hypericifolia, *Шй.* [rien.
Таврйцький, *a.* taurisch, von Tau-
Тáврия, *f.* Taurien, *n.*
Тавро́, *n.* eingebranntes Gestütezeichen. [Kinder, *Шй.*
Тавро́т, *m.* Art Versteckspiel der
Тавро́т, *interj.* s. d. v. *Шй.*
Тагáн, (*dim.* -анóк), *m.* Dreifuss, Feuerbock, *m.*
Таганувáти, *v. a.* Rast nehmen, sich aufhalten um das Essen zu bereiten (kochen), *Шй.*
Тад, тадй *adv.* s. Тудá; 2) s. Тогдй.
Тадь, *conj.* da sieh! *Шй.*
Тадйнай, *adv.* s. Тудй, *B.*
Тадéй, Тадій, *m.* Thaddaeus.
Тадь-же, *conj.* s. Тадь, doch wol, ja doch, *Шй.* [*adv.* -éнько, *Шй.*
Таємнéнький, *a. dim.* s. d. f.;
Таємний, *a* geheim; *adv.* таємно, geheim, verborgen, verstohlen.
Таємнйця, *f.* s. Тáйна; 2) Versteck, *n. Шй.*
Таємнйчний, *a.* geheimnissvoll, geheim; * zauberhaft; bezaubernd, entzückend, *Шй.*
Таéмність, (-ость), -ости, *f.* Geheimnis, *n.*; Verschwiegenheit, *f.* verstecktes Wesen, *K.* [haltung, *f.*
Тáєнє, *n.* Verheimlichen, *n.* Geheim-
I. Таж, *pron. f.* = таже, s. Тойже.
II. Таж, тáже, тáжеж, *conj.* doch, ja doch, doch wol.
Таз, (*dim.* тáзик, -зичок), *m.* ein metallenes od. irdenes breites Geschirr von runder Form, *Шй.*
Тáінство́, *n.* Geheimnis, alles Geheime, *n.*; Sacrament, *n. Шй.*
Таїтель, *m.* Hehler, *m.*
Таїти, *v. a.* verbergen, verhehlen, verheimlichen; verschweigen, geheim halten; — ся sich — —.
Тай, та й, *conj.* und, und noch, und noch dazu; und nun, da nun.
Тáйкóм, *adv.* s. Тáйно.
Тáйна, *f.* Geheimnis, *n.* Heimlichkeit, *f.*; Sacrament, *n.*
Тайнéнький, -нéсенький, *a. dim.* s. Тáйний; *adv.* -éньно, -éсенько, *Шй.*
Тáйний, *a.* heimlich, geheim, Geheim-, verborgen, verstohlen; -а вечéра heiliges Abendmahl.
Тáйнйк, *m.* geheimer Ort, verborgener Winkel, Schlupfwinkel, *m. Кч.* 53. *Фр.*
Тайникáр, *m.* Geheimniskrämer, *m. Пар.* [dort verborgen, *Шй.*
Тайникóвий, *a.* zu Тайник geh.,
Тáйниця, *f.* s. Тáйна, *Фр.*
Тáйність, (-ость), -ости, *f.* Geheimnis, *n.* Geheimhaltung, *f.*; Hehl, *n.* verstecktes Wesen.
Тайністра, *f.* s. Торністра, *Ф.*
Тáйно, *adv.* heimlich, im Geheimen, verborgen, *III.* II. 57.
Тáйнощі, *pl.* Geheimnisse, *pl. OII.*
Тáйня, *f.* s. d. v. *У.*
Тáйстра, *f. dim.* тайстрйна, -йнка, -йнонька, -йночка, тáйстрочка, -сонька, *f.* s. Тáйстра, *Шй.*
Так, *adv.* so, also; так біжáть! er läuft so schnell! *P.* I. 1.; так собі ziemlich gut, leidlich; так-он, so, also, *Зар.*; 2) *conj.* da, nun; так щó? nun was denn? так отсеодй дийсь, *P.* I. 74. da hast du gleich fertig.

Та́кане, *n.* das „Ja“ Sagen, Bejahen, *n.*
Та́кати, *v. a.* zu allem „ja“ sagen, beipflichten.
Так-бá! табá! *interj.* nun ja! *Шй.*
Такéлецький, *a.* sehr gross, *Шй.*
Такéнький, такéсенький, *a. dim.* s. Такий, *Шй.*
Такéнний, *a.* so gross, *Шй.*
Та́кечки, *adv. dim.* s. Так, *Шй.*
Та́кже, та́кжень, *adv.* noch, gleichfalls, eben so.
Таки, *conj.* doch, wohl doch; dennoch; таки-та́к, ganz so, doch so; 2) umsonst, да́ти та́ки так.
Такий, *a.* solcher, ein solcher, so ein; -é що нá! *Гл. б.* 17. solches, dass es seltsam ist; 2) *unrein, schmutzig, hässlich, unwissend, dumm *Шй.*; такóго! *mit d. Genit.* so viel, eine solche Menge! — який-такий, was für immer, w. f. einer; сякий-такий, als Schimpfwort: Lump; такий-то, (-ка́-то, -ке́-то), ungewöhnlich, ausserordentlich; такé-то! so ist's! [ein solcher.
Таківський, (-кіський), *a.* eben
Такісиньский, -ісичкий, *a.* s. d. v. *Шй.* [gut, leidlich.
Та́ко, *adv.* so; я́ко-та́ко, ziemlich
Такóв, *a.* s. d. f.
Такóвий, *a.* s. Такий, *Б.*
Та́кож, *adv.* s. Та́кже.
Та́кой, *adv.* s. d. v.; 2) s. Та́ки.
Такрік, *adv.* s. Торік.
Такрічний, *a.* s. Торічний, *В.*
Та́кса, *f.* Taxe, *f.*; Preis, *m.*
Такса́тор, *m.* Schätzer, *m.*
Таксатóрский, *a.* des Schätzers, dem Schätzer eigenthümlich.
Такса́ция, *f.* Abschätzung, *f.*
Таксува́ти, *v. a.* abschätzen, taxieren.
Такт, *m.* Takt, *m.*; Anstand, *m.*
Та́ктика, *f.* Taktik, *f.*
Такти́чний, *a.* taktisch. [*Шй.*
Такува́ти, *v. a.* zerstören, vernichten,
I. Тал, *m.* Salix cinerea, *Шй.*
II. Тал, *m.* der Ort wo der Schnee geschmolzen ist, *Шй.*
Таль, *f.* Loos, *n.* *Wgr.* 16.
Та́лá, *f.* s. Пятéрка вербá, *В.*; *pl.* та́ли, Ort mit Weiden bedeckt, *Шй.*
Талабáіти, *v. a.* bewegen, trüben? *Шй.* (*Ч.* IV. 334).
Талабáн, *m.* Acker Hellerkraut, *n.* Thlaspi arvense; 2) Knollenwurzlige Spirstaude, Spiraea filipendula, *Шй.*
Талабáнити, *v. a.* *eig.* Тарабáнити, *Шй.*
Талабáньский, *a.* aus Талабáн, zum T. geh. *Шй.* [stossen.
Талáбати, *v. a.* mit Füssen treten,
Та́лабор, *m.* nördl. Nbfls der Тиса.
Талабувáти, *v. a.* s. Талáбати.
Талавíря, *f.* e. Art Lied, *Шй.*
Талажчáник, *m.* Korb-Weide, *f.* (Salix viminalis) *Шй.* [eigenthümlich.
Талалáїв, *a.* des Талалáй, diesem
Талалáй, *m.* Schwätzer; Lügner, *m.* *Шй.*
Талалáйка, *f. pl.* -ки, Art Lieder, die beinahe nicht verschieden sind von шумкий, коломийкй, *Шй.*
Талалáйко, *m.* *dim.* s. Талалáй; талалáйків, *a.*
Талалáйство, *n.* Gesindel, *n.* *Ф.*
Таламбáс, *m.* † Art Musikinstrument, Trommel, Pauke, *f.* *Шй.*
Талáн, талáнт, *m.* Talent als glückliche Begabung, Gabe, *f.*; 2) Glück, *n.* glückliches, gutes Schicksal, Loos, талáн-дóля, *Ш.* I. 169.; 3) Leben, *n.* талáн свій таланити sein Leben führen, (*Фр.*).
Талáндати, -дувáти, *v. a.* trippeln; herumgehen u. beaufsichtigen, кóло худóби, к. хазяйства, *В.*
Таланкувáти, *v. a.* кóло чогó etw. hüten, pflegen, um etw. besorgt sein (*Фр.*), s. d. v. [2) glücklich, *Шл.*
Таланлйвий, *a.* talentvoll, begabt;
Талáнний, *a.* s. d. v. *Шй.*
Талáнниця, *f.* die Begabte; 2) die Glückliche, *Шй.* [2) glücklich.
Талановитий, *a.* *Не.* talentvoll;
Талановитість, -ости, *f.* Begabtheit, *f.* Talent, *n.* *Шй.*
Талáнонько, *m. dim.* s. Талáн, *Шй.*
Талáп! *int.* von Hineinfallen in eine Flüssigkeit.
Талáпати, *v. a.* plätschern, eine Flüssigkeit umrühren; 2) eine Flüssigkeit dh Umrühren & verunreinigen; 3) etw. mit Koth & beschmutzen; — ся (in einer Flüssigkeit) plätschern, *v. n.*; 2) sich mit Koth & besudeln, *Шй.*
Та́ле, талéж, *conj.* und doch, dennoch.
Та́лий, *a.* -ший geschmolzen, +*Л.*

Талимбáш. *m. К.* s. Таламбáс.
Талйна, *f.* Weidenstrauch, *m. Шй.*
Тáлїг, *m.* s. Телїга? *Шй.*
Тáлїй, *m.* Triticum dasyanthum Lebed, *Шй.*
Тáлїр, *m.* Teller, *m.* Schüssel, *f.* [Präsentirbrett, *n. Шй.*
Талїрка, *f.* s. d. v.; *pl.* -кй, zwei Metallscheiben als Musikinstrument verwendet, *Шй.*
Талїркóвий, *a.* Teller-. [*Шй.*
Талїрóване, *n.* Kartenmischen, *n.*
Талїровáти, *v. a.* die Karten mischen.
Талїронка, -очка, *f.dim.*s.Талїрка.
Тáлїя, *f.* Spiel Karten, *n.*; 2) Statur, Taille, *f.*; 3) *eig.* Ітáлїя, Italien.
Талїйн, Талїйнець, *m. eig.* Італїйн, -ець, Italiener, *m.*
Талїйньский, *a.* italienisch.
Талк, *m. Пол.* Talk, *m.*
Тáльмуд, (тáлмуд), *m.* Talmud, *m.*
Тальмудóвий, *a.* zum Talmud geh., im T. befindlich, enthalten.
Тальмудйст, u. -дйста, *m.* Talmudist, *m.*
Тальмудйчний, *a.* talmudisch.
Талóване, *n.* Niedertreten, Stampfen, *n.*;*Verachten, *n.* Geringschätzung, *f. Шй.*
Тáловий, *a.* aus Тал I. *Шй.*
Таловíрка *f.* Art Häring; od. überhpt gesalzener Fisch, *Шй.* [Garn, *Шй.*
Тáлька, *f.* eine gewisse Menge von
Тáльма, *f.* Art weibliches leichtes Oberkleid, *Шй.*
Тáльмочка, *f. dim.* s. d. v.
Тáльник, *m.* s. Тал I. *Шй.*
Тальникóвий, *a.* aus Тал I. *Шй.*
Тáльок, *m.* s. Болйчка.
Талувáти, *v. a.* s. Талáбати.
Тáля, *f.* s. Італїя; 2) *dim.* s. Натáля.
Талйга, *f.* alter schlechter Wagen.
Талйн, *m.* s. Талїйн; 2) Art Fischnetz (beim Fischfang im Meere gebraucht), *Шй.* [ка, *f.* Italienerin, *Шй.*
Талйнець, *m.*s.Талїйнець; Талйн-
Талйнщина *f.* alles Italienische, *Шй.*
Талйньский, *a.* italienisch.
Талйн, *int.* s. Талáн.
Талйпалка, *f. Bin.* eines Weibes, welches plätschert, mit irgend einer Flüssigkeit zu thun hat, wäscht &; 2) unreinliche, unflätige Frauensperson, *Шй.*
Талйпало, *m.* von einem solchen Mann. [Beschmieren, Besudeln, *n.*
Талйпаня, (-не), *n.* das Plätschern;
Талйпанйна, *f.* die Beschäftigung mit einer Flüssigkeit; das Beschmieren, *Шй.*
Талйпати, *v. a.* s. Талáпати.
Талйпи, *pl.* s. Помйї.
Талйпу́-талйпу́! *int.* zum Ausdruck von längerem gleichmässigen Plätschern, *Шй.*
Талйпу́щий, *a.* der gerne plätschert, der mit einer Flüssigkeit zu thun hat, *Шй.* [ciesthaler, *m.*
Тáляр, *m.* Thaler, *m.* -бйтий, Spe-
Талярик, (*dim.*-ричок), *m.dim.*s.d.v.
Талярóвий, *a.* zum Thaler geh., vom Werthe eines Thalers, *Шй.*
Талярóйко, талярочок, *m. dim.* s. Тáляр, *Шй.*
Там. *adv.* dort; dorthin.
I. Тáма *f.* Damm, *m.* [von dort, *Шй.*
II. Тáма, *adv. ugr.* dort, от тáма
Тамáрикс, *m.* Pflze Tamarix tentandra, *Шй.* [*m* (Tamarindus indica).
Тамарйнд, *m.* Tamarindenbaum,
Тáмбор, *m.* Trommelschläger, Tambour, *m. Ф.*
Тáмбур, *m. Зап.* II. 467. -ом заростáє рівá, Rauhes Hornblatt, (Ceratophyllum demersum), *Шй.*
Тамбуркóвий, *a.* zum Тамбýрок geh., darauf genäht, *Шй.*
Тамбýрок, -ýрка, (*dim.* -ýрочок), *m.*Art Nährahmen, Stickrahmen, *m. Шй.*
Тамдйй, *adv.* = Тамтудй.
Тáменька, тáменьки, *adv.* dort.
Тáмечка, -чки, *adv.* dort.
Тáмецький, *a.* s. Тамóшний.
Тáмій, (-мой), *adv.* eben dort, *Фр.*
Тáмка, тáмки, тамкйва, тáмїка, *adv.* dort, *Шй.*
Тáмо, *adv.* dort, *Шй.*
Тамóване, *n.* Hemmen, Abdammen, *n.*; Hindernis (beim Fliessen), *n*; 2) Festtreten, Stampfen, *n.* der Erde, *Шй.*
Тамóженний, *a.* zur Тамóжня geh, *Шй.*
Тамóжня, *f.* Zollhaus, *n.* [*Шй.*
Тáмонь, -онька, -оньки, *adv.* dort,
Тамóшний, (-ній), *a.* dortig, dasig.
Тамтадй, тамтадйль, *adv.* s. Тамтудá, *Шй.*

Тамтéйший, тамтéшний, *a.* auf der anderen Seite befindlich; 2) s. Тамошний, *Шй.*

Тамтíль, *adv.* von dorther, *Шй.* (*Ч.* III. 137).

Там-то! *adv.* dort! dort eben! dort erst! там-то десь! *ellipt. Ausdr.* da muss es gut & sein, da ist dir erst! *P.* I. 21.

Тамтóїцкий, (-óöцкий), *a.* jenseitig.

Тамтóй, тамтá, тамтó, *pron.* jener.

Тамторíчний, *a.* vorjährig.

Тамтóт, (-той), тáмтотá, тамтотó, *pron.* jener.

Тамтóчний, *a.s.* Тамóшний, *МШ.*

Тамтудá, (-áй, *Ч.* IV. 168), тамтудúй, (-úй, *Ч.* IV. 250), тамтудóю, (-óй), *adv.* dorthin, dahin, in jener Richtung, *Шй.*

Тамувáти, (-мýю, -уєш), *v. a.* hemmen; dämmen; 2) festtreten, stampfen, *Шй.*

Тан, *m.* s. Тáнець, *Фр.*

Тань, *f.H.*211.Tiefe, bodenlose Tiefe.*f.*

Танá, *m.* s. Танáс, *B.*; 2) Танá! *Vocativ.* von Танáс, *Шй.*

Тананá, *f.* gebraucht blos im folg. Räthsel: оттакá тананá, оттакúй пруприутéнь! *Шй.*

Тананá! *interj.* zum Ausdrucke der Verwunderung, *Шй.*

Танáс, *m.* Athanasius.

Танасéнко, *m.*Sohn des Танáс; *adj.* танасéнків, dem Танасéнко geh.

Танасеня́, (*dim.* -нятко, -яточко), *n.* Kind des Танáс, *Шй.*

Танáсів, *a.* dem Танáс geh., des Танáс.

Танасíвна, *f.* Tochter des Танáс.

Танáсик, *m. dim.* s. Танáс.

Танáсиха, *f.* Frau des Танáс.

Танáско, *m. dim.* s. Танáс, *Шй.*

Танасю́к, *m.* Enkel des Танáс, *Шй.*

Тáнва, *f.*Nbfl. des Сáн, *Гол. B.*II.176.

Тандéта, тандúта, *f.* Trödel, Trödelmarkt, *m.*; 2) alte Kleider, Trödelkram, *m.*

Тандúтний, *a.* zur Тандúта geh., dort gekauft; alt, abgetragen; unnütz.

Тандúтник, *m.* Trödler, *m.*; 2) §. Haderlump, *m. Шй.*

Тандúтників, *a.* des Trödlers.

Тандитникóване, *n.* das Trödeln, *Шй.*

Тандитникувáти, *v. a.* trödeln, *Шй.*

Тандúтницин, *a.* der Тандúтниця, ihr geh, *Шй.*

Тандúтниця, *f.* Trödlerin, Trödelfrau, *f.*

Тандúтничка, *f.* s. d. v.; 2) Gemahlin des Тандúтник, *Шй.*

Танев, *m.* s. Тáньа, *Шй.*

Танéнький, *a. dim.* s. Тáний, sehr wohlfeil, billig, *Шй.*

Танéсенький, *a. dim.* s. d. v. *Шй.*

Тáнець, *gen.* тáньця, *m.* Tanz, *m.*

Танéчний, *a.* Tanz-.

Танéчник, *m.* Tänzer, *m. Зар.*

Танéчниця, *f.* Tänzerin, *f. Зар.*

Танжíр, *m.* s. Тарíль, *B.*

Тáний, (-ній), *a.* billig, wohlfeil.

Танúстра, *f.* Tornister, *n.*

Танúти, (-ню́, -нúш), *v. a.* billig machen; billig lassen, b. verkaufen.

Танíй, танíйш, танíйше, *adv. comp.* s. Тáно, *Шй.*

Танíсїнький, *a.* sehr billig; *adv.* -íнько-.

Танíсїчкий, *a.s.* d.v.; *adv.* -ісїчко-.

Танíти, *v. n.* billiger werden, wohlfeiler w.

Танíш, *adv. comp.* s. Тáно *Шй.*

Танíшати, *v. n.* s. Танíти, *Шй.*

Танíший, танíшчий, *a.* s. Таньший, *Шй.*

Тáнька, *f. dim.* s. Татúна, *Шй.*

Тановúти, (-вю́, -вúш), *v. a.* s. Глуóйти.

Тáно, *adv.* billig, wohlfeil.

Таньовáти, *v. n.* s. Таньцювáти, *Шй.* (*Ч.* IV. 241).

Танóк, *gen.* танкá, *m.* Tanz, *m.*

Танóчник, *m.* s. Танéчник. *B.*

Танóчок, -óчка, *m. dim.* s. Танóк.

Тантýри, *pl.* verdorben aus Тортýри, *Шй.*

I. Танý-танý! *int.* s. Ну! *B.*

II. Тáну-тáну! *int.* bei der Гаївка.

Танýóо! танýкóо! *int.*verstärkt:Ну!

I. Тáнути, *v. n.* s. Тонýти.

II Тáнути, *v. n.* s. Тáяти; 2) verschwinden, *Шй.*

Танцéрник, *m.* Ross, od. wilde Malve, *f.* (Malva silvestris), *Шй.*

Танцьóване, *n.* das Tanzen.

Таньцувáти, *v. n.* s. d. f. *Шй.*

Танцювáти, *v. n.* tanzen.

Танцю́ра, *m.* der viel tanzt.

Танцюрúстий, *a.* tanzlustig, *Не.*; frch, lustig.

*

Танцюрйстка, *f.* s. Танéчниця, *Шй.*
Танцю́рка, *f.* s. Гадю́чка бор. *Вол.*
Тáнчик, *m. dim.* s. Тáнець.
Танчи́ти, *v. n.* s. Танцювáти, *Шй.*
Тáньше, *adv. comp.* s. Тáно.
Тáньший. *a. comp.* s. Тáний.
Тáня, *f. dim.* s. Татя́на, *Шй.*
Тапéр, *adv.* s. Тепéр, *Шй.*
Тапчáн, *dim.* тапчáник, -áнчик, *m.* Schlafbank, *f.* [verfertigt, *Шй.*
Тапчáнник, *m.* der die Тапчáнй
Тапчáнйна, *f.* ein schlechter Тапчáн, *Шй.*
Тапчáнйско, *m. aug.* s. Тапчáн.
Тáпшати, *v. n. ung.* weinen.
Тарабáн, *m.* Trommel, *f.*; 2) als Schimpfwort; 3) = grosser Topf; = grosser Ochs, *B.* [melschläger, *m.*
Тарабанéць, *gen.* -анця. *m.* Trom-
Тарабáник, *m. dim.* s. Тарабáн 1)
Тарабáнити, *v. a.* die Trommel schlagen; 2) laut sprechen; eins u. dasselbe stets sprechen; 3) tragen (eine grössere Last), *Шй.* [рабáн.
Тарабанйско, -йще. *m. aug.* s. Та-
Тарабáньщик, *m.* Trommelschlä ger, *m. Шй.* [бáньщик. ihm geh., *Шй.*
Тарабáньщиків. *a* des Тара-
Тарабáри, *pl. P.* II. 172. vertrau te Unterhaltung; leeres Geschwätz.
Тарабáриня, (-не), *n.* s. d. v. *Шй.*
Тарабáрити, *v. a.* schwatzen, *Шй.*
Тарабáрський, *a.* kauderwelsch; unverständlich, *Шй.*
Тарабáрщина, *f.* s. Тарабáри. *Шй.*
Тарадáйка. (-ратáйка). *f.* schlechte Kutsche, schlechter Wagen; 2) altes, zerbrochenes Hausgeräth, *Шй.* [s. d. v.
Тарадáйочка. тарадáйчина. *f. dim.*
Тарадáйчйско, *n. aug.* s. Тара дáйка, *Шй.*
Тарадáнка. *f.* ein loses Liedchen.
Таракáн. *m.* Küchenschabe, *m.* (Blatta orientalis), *B.*
Тарáкати ся. plaudern. (*Фр.*).
Таракýтка *f.* s. Тáкка 3), *Шй.*
Тарарáй, gebr. in der Verbindung: „бера, бера тарарáй, задерй хвіст та втіка́й!“ *B.*
Тарарáйник. *m.* Kreuz-Enzian, *m.* (Gentiana cruciata L.), *Шй.*
Тарамтáти, *v. a.* mit Dröhnen hin u. her werfen, rütteln, *C.* II. 135.
Тарáн, *m.* Sturmbock, Mauerbrecher; Klöppel, *m.*; 2) Schlägel in der Oelmühle, *m. Шй.*; 3) s. d. f. *Шй.*
Тарáнь, *f.* Weissfisch, *m.* (Leuciscus Heckelii Nordmann.), *B.*
Тараний, *pl.* s. Тарáнь; 2) Pockennarben, *pl. Шй.* [*Шй.*
Тараний́на, *f.* Fleisch der Тарáнь,
Тараний́ско, -ни́ще, *n. aug.* s. Тарáнь, *Шй.*
Тарáнка, *f.* s. Тарáнь, *B.*
Таранкувáтий. *a.* pockennarbig; 2) scheckig, (кінь) *Шй.*; 3) dick, plump, + *M.*
Тараний́к, *m.* gemeine Flussbrasse, *f.* (Abramis brama), *Шй.* [*f. Шй.*
Таранованéнький, *a. dim.* s. d.
Таранувáтий, *a.* scheckig, *B.*
Таранóвий, *a.* zum Тарáн geh. *Шй.*
Тарáнтля, *f.* s. Зéмний павýк, *B.*
Тарантýла, *f.* Tarantel, *f.* (Lycosa Tarantula), *B.*
Тарáня, *f.* s. Тарáнь, *Шй.*
Тарапáн, *m.* so wird genannt in Krim ein steinerner Trog, in dem die Weintrauben ausgetreten werden, *Шй.*
Тарапáта. *f. pl.* -ти, *Mx. II.* 140. Drangsalen, Mühseligkeiten, Strapatzen, grosse Verlegenheiten, *pl.*; 2) Lärm, *m.*; 3) Art Ballspiel, *n. Шй.*; 4) e. Art Osterspiel, *Oc.* (61) XII. 36.
Тарапáтка, *f. dim.* s. d. v.
Тарапáточка, *f. dim.* s. Тарапáтка.
Тарапýнька, *f.* Gemeiner Kürbiss, (Cucurbita ovifera L. od. Cucurbita Pepo var. Citriformis), *Шй.*
Тарарá! *int.* vom Gackern der Henne.
Тарарáкане. (-ня), *n.* das Hervorbringen des Lautes Тарарá!; 2) das Wiederholen von einem u. demselben, *Шй.*
Тарарáкати, *v. a.* vom Hervorbringen des Lautes „Тарарá;“ 2) stets eins u. dasselbe wiederholen; Ungereimtheiten reden, *Шй.* [Henne, *Шй.*
Тара-па-па! *int.* vom Gackern e.
Тарарáх! *int.* s. Тарáх! *Шй.* [*Шй.*
Тарарáхнути. *v. a.* s. Тарáхнути,
Тарари́нка. *f.* s Трари́нок.
I. Тарáс *g.* -сá. *m.* Taras; 2) e. Schimpfwort, мáгери гнóй Тарáс! *Шй.*
II. Тарáс, *g.* -сý. *m.* Rosig, Ast-werk, *n.* das zum Verrammeln von Kot,

Sümpfen & Dienende.

Тарасéнко, *m.* Sohn des Тарáс, *adj.* -сéнків, des Тарасéнко, *Шй.*

Тарасúна, *f.* s. Тарáс II. *B.*

Тарасúха, *f.* Gattin des Тарáс, *Шй.*

Тарасúшин, *a.* der Тарасúха, ihr geh. *Шй.*

Тарáсів, *a.* des Тарáс, ihm geh. *Шй.*

Тарасíвна, *f.* Tochter des Тарáс, *Шй.* [ihr geh. *Шй.*

Тарасíвнин, *a.* der Тарасíвна,

Тарáскавка, *f.* s. Тарáхкавка, *Шй.*

Тарáскало, *n.* s. Тарáхкало, *Шй.*

Тарасувáти, *v. a.* vermittels des тарáс II. den Sumpf & verrammeln; den Weg ebnen; 2) ein Gerüste machen, *Шй.*

Таратáйка, *f.* s. Тарадáйка.

Таратóриня, (-нв), *n.* Geschwätz, *n. Шй.* [Geschwätz vorbringen, *Шй.*

Таратóрити, *v.a.* schwatzen, leeres

Таратóрка, *f.* Schwätzerin, *f. Шй.*

Таратóрчин, *a.* der Таратóрка eigenthümlich, ihr geh. *Шй.*

Таратóтити, (-тóчу, -чиш), *v. a.* einen Laut, e. Schall & von sich geben, *Шй.*

Таратýра, *f. Ч.* VII. 440. Art Fastengericht (Gemisch aus gekochten rothen Rüben, saueren Gurken, Rettig, Zwiebel u. Oel).

Таратýта, Bezeichnung des Lautes, der von einer Stampfe herrührt, *Шй.*

Тарáх! *int.* zum Ausdrucke eines Lautes beim Einschlagen, Herabfallen &.

Тарáхкавець, -вця, *m.* Klapperschlange, *f.* (Crotalus durissus).

Тарáхкавка, (-алка), *f.* ein Brett, auf welches man schlägt, um die Leute zur Kirche zu rufen (gebr. während der grossen Fasten, wann das Läuten verboten ist) *B. Шй.* [*n.* Klapper, *f.*

Тарáхкало, *dim.* -áлко, -альце,

Тарахканúна, *f.* anhaltendes Getöse, anhaltendes Klopfen, *Шй.*

Тарáхканя, (-ня), *n.* Schlagen, Klopfen; Geräusch, Getöse, *n.*

Тарáхкати, -котáти, -котíти, *v. n.* schlagen, stossen, ein Getöse machen, klopfen; klappern. [нúна, *Шй.*

Тарахкотанúна, *f.* s. Тарахка-

Тарáхнути, *v. a.* schlagen; heftig, stark etw. zu Boden werfen, schleudern.

Тарáхта, *f.* Bezeichnung e. Gegenstandes, der aus Holz verfertigt ist u. bei seiner Bewegung ein Geräusch von sich gibt, z. B. im Räthsel: тарáхта, -барáхта по пóлю скáче (sc. бороná), *Шй.* [seln; 2) s. Торохтíти, *Шй.*

Тарахтíти, *v. n.* klappern, ras-

I. Тарáщити, *v.a.ung.* s. Тáщити, *B.*

II. Тарáщити, *v.a.* s. Трíщити, *Шй.*

Тарг! *int.* zum Ausdrucke des Moments des Erfassens od. Beissens: сóбáка тарг єгó за полý! *Шй.*

Таргáн, *m.* Schabe, *m.* (Blatta), *B.*; 2) Fluss im Kiever Gouvernement, *Шй.*

Тарганéць, *gen.* -ньцá, *m. dim.* s. Таргáн 1); 2) *R.* 115. e. Art Tanz.

Таргани́на, (*dim.* -нúнка), *f.* das Schleppen, Zerren, *Шй.*

Таргани́ня, *f.* Germer, *m.* (Veratrum); 2) s. Веснушки? *Шй.* [Таргáн.

Таргани́ско, -нище, *m. aug.* s.

Таргáнити, *v. a.* schleppen, gewaltsam führen, *Шй.*; 2) — ся, *Зап. B.* I. 50. по щось mit viel Mühe nach etw. suchen; sich schleppen, gehen, *Шй.*

Тáрганя, (-нв), *n.* s. Таргани́на, *Шй.*

Тáргати, *v. a.* schleppen, zerren, reissen (mit den Zähnen), *Шй.*

Таргýн, *m.* s. Тургýн, *Шй.*

I. Тáрель, *m.* s. Тáляр, *Шй.*

II. Тарéль, *dim.* тарéлець, *m.* тарéльчинá, *f.* Teller, *m.* Schüssel, *f. Шй.*

Тарúфа, *f.* Tarif, *f.*

Тарíвка, *f.* Scheibenigel, *m.* (Scutella), *B.*; 2) Garten — Sternblume, *f.* (Aster chinensis), *B.*

Тарíль, *m.* Teller, *m.*

Тарíлка, *f.* s. d. v.

Тарілковáтий, *a.* tellerförmig.

Тарíлочка, *f. dim.* s. Тарíль; 2) Weisse Wucherblume, (Chrysanthemum Leucanthemum), *Шй.* [kleiner Teller.

Тарíльчик, *m.* тарíльчина, *f. dim.*

Тáрка, *f.* s. Тúрка, *B.*

Таркáн, *m.* s. Таракáн, *B.*

Таркани́стий, *a.* scheckig, *B.*

Таркани́ще, *m.aug.* s. Таркáн, *Шй.*

Таркáстий, *a.* scheckig, (пгах).

Таркáтий, *a.* s. d. v. *Шй.*

Таркáч, *m.* scheckiges Pferd, Schekke, *m. B.* [Hundes, *B.*

Тáрко, *m.* Name eines (scheckigen)

Таркýца, *f.* s. Таракýца, *Шй.*

Тарлабáн, *m.* s. Талабáн 2), *ШЙ.*

Тарлатáн, (-лятáн), *m.* durchsichtiges Nesseltuch aus Hanf, *ШЙ.*

Тарлатанóвий, (-лят-), *a.* aus Тарлатáн.

Тарманúна. (*dim.* тарманúнка), *f.* verworrenes Zwirn; * verworrenes Zeug, *ШЙ.*

Тармáня, (-не), *n.* Verwicklung, Verwirrung, *f*; das Reissen, Zerren an den Haaren &, *ШЙ.*

Тáрмати, *v. a.* verwickeln, verwirren; reissen, zerren, *ШЙ.*

Тáрниця, *f.* s. Тéрниця, primitiver Sattel aus Holz, s. Кульбáка.

Тарóвиско, *n.* der Ort wo das Vieh sich wälzt, *B.*

Тарпáн, *m.* wildes Pferd, Steppenpferd, *n.*

Тартáк, *m.* Schneidemühle, Sägemühle, *f.*

Тартакóвий, *a.* zum Тартáк geh.

Тартачúна, (*d.* -чúнка), *f.* e. elende Sägemühle, *ШЙ.*

Тартачúско, *m. aug.* s. Тартáк.

Тартачóк, *m. dim.* s. Тартáк.

Тáртар, *m.* Hölle, *f. ШЙ.*

Тáртарський, *a.* höllisch, *ШЙ.*

Тáртарщина, *f.* Lärm, *m.* Geräusch, (Spectakel), *n.* Zwietracht, *f.* (Eigenschaften des Тáртар), *ШЙ.*

Тартáс, *m.* das Lärmen u. Toben.

Тартасувáти, *v. n.* streiten, hadern; lärmen, toben.

Тарч, *m.* scheckiger Ochs, *B.*

Тáрчá, *f.* † e. Art Schild, verwendet bei der Vertheidigung einer belagerten Stadt, *ШЙ.*

Тарчáк, *m.* Getreide Laubkäfer, *m.* [(Anisoplia), *B.*

Тарчáстий, *a.* scheckig, *Бор.*

Тарчúстий, *a.* von der Form eines Schildes (тáрча); 2) ausgebreitet, schattig, *ШЙ.*

Тарюпáти ся, mit Koth zu thun haben, viel damit umgehen, sich darin wälzen, *ШЙ.*

Тарáти ся, sich wälzen (im Koth &), *B*

Тасéнка, *f.* Zwirn od. Wollenband, *n.*

Тасéмочка *f.* schmales Zwirnband, *n.*

Тасьмúна, (*dim.* тасьмúнка), *f.* e. schlichtes Zwirnband.

Тáсинька, -нька, *f. dim.* s. Тáся *ШЙ.*

Тáся, *n.* *f.* Schlag in's Genick, *m.*; Reissen an den Haaren u. Schlagen dabei, *ШЙ.*

Таскáти, тáщити, *v. a.* ziehen, schleppen; — ся, sich schleppen, s. herum ziehen, umherziehen; raufen.

Тáська, *f. dim.* s. Тася.

Тáськало, *c.* der (die) „тáсь-тась" Rufende (an die Enten).

Тáськане, *n.* das „тась-тась" Rufen.

Тáськати, *v. a.* „тáсь-тась!" rufen, [s. d. v. *ШЙ.*

Тáсьма, *f.* Band, *n.*

Тасьмúнець солíтер, *m.* Langgliedriger Bandwurm, (Taenia solium); 2) т. широкий, Breiter Bandwurm, (Bothriocephalus latus).

Тасьмúстий, *a.* bandförmig.

Тасóване, *n* Mischen, *n.* (v. Karten).

Тасóвщик, *m.* Sortierer, Ordner, *m.* -ниця, *f.* -in, *f.*

Тасувáти, (-ов-), *v. a.* legen; 2) fest, glatt, hart treten; 3) sortieren, classificieren, ordnen; 4) mischen (Karten); 5) — щось в чимóсь, T. zusammenwerfen, auf eine und dieselbe Stufe stellen.

Тасю-тасю! *int.* gebr. beim Eintreiben von Enten, *ШЙ.*

Тасюкати, *v. a.* s. Тáськати, *ШЙ.*

Тáся, *f.* (*Kindersp.*) Ente, *f.*

Тат, тать, *conj.* s. Та, так, тáже, *У.*

Тáта, *m.* s. Тáто, *Зак. Мі.*

Тáтар, *m.* s. Татарúн, *ШЙ.*

Татáра, *f.* s. Татáрка (грéчка).

Татарáк, *m.* Gemeiner Kalmus, (Acorus calamus), *ШЙ.*

Татаракóвий, *a.* des Татарáк, zum Татарáк geh. *ШЙ.*

Татарвá, *f.* ein Haufe Tartaren; Tartaren, *pl. ШЙ.*

Татарéнків, *a.* des Татарéнко. *ШЙ.*

Татарéнко, *m.* ein Nachkomme des Татарúн, *ШЙ.*

Татарéнчиха, *f.* Gattin des Татарéнко, *ШЙ.*

Татарéнчинин, *a.* der Татарéнчиха, ihr geh. *ШЙ.*

Татарúн, *m.* Tartar, *m.* * e. grausamer Mensch; 2) Jacobs Zwiebel, *m.* (Allium fistulosum), *ШЙ.*

Татáрка, *f.* eine Tartarin; 2) Buchweizen, *m.* (Polygonum fagopyrum); 3) Jacobs-Zwiebel, *m*; 4) Marienkäfer, *m.* (Coccinella septempunctata), *B*; 5) Benennung eines Gipfels der Karpathen

in d. Bukowina, *Шй.*

Татарнйк, *m.* Gemeine Eselsdistel, (Onopordon acanthium); 2) Wiesen-Bocksbart, *m.* (Tragopogon pratensis), *Шй.*

Татáронька, -очка, *f. dim.* s. Тáрка.

Татáрський, (-ский), *a.* tartarisch, den Tartaren eigenthümlich; -е вíле, gemeiner Kalmus (Acorus calamus); -а душá od. -е потя́ gemeiner Kiebitz (Vanellus cristatus), *Шй.*

Татарчá, -áти, (*dim.* татарчáтко), *n.* ein Tartarenkind, *Шй.*

Татарчáк, *m.* s. Тарчáк, *B.*

Татарченя́, *d.* -ченя́тко, *n.* s. Татарчá, *Шй.*

Татáрчин, *a.* der Татáрка 1), ihr geh.

Татáрщина, *f.* alles Tartarische; Tartarenland, *n. Шй.*

Тáтеньків, (-ечків), *a.* des Тáтенько.(-ечко),desVaters,väterlich, *Шй.*

Тáтенько, (-ечко), *n. dim.* s. Тáто.

Тáти, (тáну, -неш), *v. n.* sinken, s. Тáнути, *Шй.*

Тати́ва, *f.* Art Geschoss; 2) *Ч.* III. 130. вíлячком-тат.?

Тáтин, *a.* s. d. f.

Тáтів, -ова, -ове, *a.* des Vaters, väterlich, Тáтівский, *a.* väterlich.

Тáтінько, (-ічко), *m. dim.* s. Тáто, *Шй.* (*Гол.* III. 338; II. 229, 726).

Тáтків, *a.* des Тáтко.

Тáтко, *m. dim.* s. Тáто; 2) geistlicher Vater, der Geistliche (*Гол.*IV. 347).

Татляти, *v. a.* s. Талáпати, (*Фр.*).

Тáто, *m.* Vater, *m.*

Тáтьо, *m. dim.* s. d. v. *Шй.*

Тá-то, *pron. f.* = тáя то.

Тáтоньків, (-очків), *a.* des Тáтонько, *Шй.*

Тáтонько, *m. dim.* s. Тáто, *Шй.*

Тáточко, тáточка, (*Ч.* IV. 311) тáточок, *m. dim.* s. Тáто, *Шй.*

Тáтóшник, *m.* Ranunculus Cassubicus, *Шй.*

Тáтра, *f.* s. Скалá, *pl.* Тáтри, Татрагебирге, *n.*

Татрáнець, -нця, *m.* der Bewohner des Tatragebirges, *Шй.*

Татрáньський, *a.* zum Tatragebirge geh. *Шй.*

Татрíвець, -івця, *m.* s. Татрáнець, *B.*

Татувáти, (-ую, -уєш), *v. n.* Vater sein, Kinder haben, *Шй.*

Татýленьків, *a.*s.Тáтеньків,*Шй.*

Татýленько, *m. dim.* s. Татýльо, *Шй.*

Татýлїв, *a.* des Татульо, *Шй.*

Татýльо, *m. dim.* s. Тáто, *Шй.*

Татýнь, татýньо, *m.* Väterchen, *n.* Vater, *m.*

Татýнейко, *m. dim.* s.Тáто, *Шй.*

Татýненьків, -нечків, *a.* des Татýненько &, *Шй.*

Татýненько, (-ýнечко), *m. dim.* s. Татýньо, *Шй.*

Татýнин, *a.* s. d. f.

Татýнїв, *a.* des Татýньо.

Татуньцїв, *a.* des Татýньцьо, *Шй.*

Татýньцьо, *m.dim.*s. Татýнь, *Шй.*

Татýсеньків, -сечків, *a* des Татýсенько & *Шй.*

Татýсенько, -сечко, *m. dim.* s. Татусьо, *Шй.*

Татýсин, *a.* des Татýсь, *Шй.*

Татýсїв, *a.* des Татусь.

Татусь, татýсьо. *m.dim.*s.Тáто.*Шй.*

Татýхна, *m.Ч.*IV. 132. s. Тáтенько.

Тáтцейко, *m dim.* s. Тáтцьо, *Шй.* (*Гол.* II. 125).

Тáтцїв, *a.* des Тáтцьо, *Шй.*

Тáтцо, тáтцьо, *m. dim.* s. Тáтко, *Шй.* (*Гол.* III. 228; I. 335).

Тáтчин, *a.* des Тáтко.

Тáфа, *f. P. ч.* 11. e. Partie der zum Fischfange gemieteten Arbeiter; eine Gesellschaft Fischer, *B.*

Тáфелька, *f. dim.* s. Тáфля.

Тафéльник, *m.* so wird in der Glashütte derjenige genannt, der die Glastafeln verfertigt.

Тáфія, *f.* s. Ратáфія.

Тафльóваний, *a* getäfelt; -а підлóга Täfelwerk, Parket, *n. Шй.*

Тафльóванє, *n.* das Täfeln, *Шй.*

Тафлювáти, *v. a.* täfeln; Fensterscheiben einsetzen, *Шй.*

Тáфля, *f.* Tafel, *f.*; Fensterglas, *n.*

Тáфта, *f.* leichter seidener Stoff.

Тáфтичка, *f. dim.* s. d. v. *Шй.*; 2) *Н.* 218. s. Тúфтик.

Тафтяни́й, *a.* aus Тáфта, *Шй.*

Тáхелька, *f.dim.*s.d. f.*Ст.*s. Тáблика.

Тáхля, *f.* s. Тáфля, *Не. Шй.*

Тáхмати ся, sich winden.

Тáхнути, *v. n.* langsam verlöschen; 2) trocknen; am Leibe verfallen. [*Шй.*

Тахтáрити, *v. a.* schleppen, tragen,

Тáца, *dim.* тáцка, тáцочка, *f.* Präsentirteller, *m.*

Та́цька, *f. dim.* s. Та́ця.
Тацу́ня, Тацу́ненька. *f.dim.*s. Та́ця.
Та́цьчин, *a.* der Та́цька, *Шй.*
Та́ця, *f.* Tatianna.
Та́чавка, *f.* s. Ва́лок; s. Ка́чалка.
Та́чало, *n.* s. Маґлївийця.
Тачани́на, *f.* das Mangeln (v. Wäsche), *Шй.* [Wäsche).
Та́чаня, (-вє), *n.* das Mangeln (v.
Тача́ти, (-чéти). *v.a.*mangeln, rollen.
Та́чечка, *f. dim.* s. Та́чка, *Шй.*
Та́чівка, (-чев-). *f.* Mangelholz,*n.*; s. Ва́лок. [karren, *m.*
Та́чка, *f. gew. pl.* тачки́, Schieb-
Тачка́р, *m.* Karrenschieber, *m.*
Тачкува́ти. *v. a.* mit e. Schiebkarren führen, *Шй.*
Та́шка, *f.* lederne Tasche, Beutel, *m.*
Ташува́ти, *v. a.* etw. in d. Tasche legen od. aus d. T. herausnehmen; ташува́ти ся (-шов-), *Ко.* 107. sich bequem machen.
Та́щити, *v a.* s. Таска́ти.
Та́я. *pron. f.* s. Той; 2) * § тая́. *f.* Gebärmutter bei Menschen u. Thieren, *Шй.*
Та́яти. *v. n.* schmelzen.
Тва. *pron. f.* = тво́я, *Шй.*
Твале́т, *m. dim.* твале́тка, *f* eine Schachtel besonders mit einem Spiegel, *Шй.* [d. v. *Шй.*
Твале́тонька, -очка, *f. dim.* s.
Тваletчи́на *f.*eine schlichteSchachtel, *Шй.*
Твань. тва́ня. *f.* grosser Koth; Sumpf, *m.*; Schlamm, *m. C.* II. 69. 114; 2) grundloser Schlund, tiefer Abgrund, *TP.* 25; 3) s. Жаб'ри́не.
Тваню́ка, *f. aug* s. d. v.
Твар. тварь. *f.* Geschöpf, *n.* Creatur, *f. C.* I. 124; 2) Gesicht, Antlitz, *n*; 3) Form, Gestalt, *f*; 4) Thier, зла — wildes Thier, Raubthier, *n.*
Твари́на. *f.* ein lebendes Geschöpf; тварина́. *coll. Шй.*
Твари́нка, *f. dim.* s. d. v. *Шй.*
Твари́нонька, -очка, *f. dim.* s. Твари́на. *Шй.*
Тва́рити. *v. a.* s. Твара́ти. *Пр.*
Тва́річка. *f.* Gesichtchen, *n. Шй.* (*Гол.* II. 714).
Тва́рний. *a.* hübsch, *Пр.*
Тва́рність, -ости, *f.* Gesichtsbildung, *f. Пр.*
Тва́рог, *m.* Streichkäse, *m. Пр.*
Тварю́ка. тваря́ка. *f. aug.* s. Тварь; *C.* I. 100. Ungethüm, *n.*
Тваря́ти, *v. a.* bilden, formen.
Тве. *pron. n.* = тво́є. *Шй.*
Тве́ї, *pron. f.* = твоєї. тво́ї, *Шй.*
Твердь, *f. У.* Härte, Starrheit, *f.*; Schwere, *f.*; 2) Himmelswölbung, *f.* Firmament, *n. K.*; 3) — маґнети́чна magnetische Anziehungskraft der Erdmasse, *У.*
Твердáвий, *a.* härtlich, ein wenig hart. [IV. 502).
Твердéйкий, *a.*s.d. f. *Шй.* (*Гол.*
Твердéнький, *a. dim.* s. Твердий; *adv.* -дéнько. [-éсенько, *adv.*
Твердéсенький,*a.dim.*s.Твердий;
Твердий, *a.* hart, solid; 2) fest, stark, streng; — до робóти ausdauernd; * -да́ наука = Positivismus, *m. Др.*; -а óсїнь = пізна ос. *B.*
Твердина́, *f. МШ.* s. Твердь 1).
Твердиня. *f.* Festung, Veste, *f. III.* II. 23; 2) Fundament, *n.* Grundfeste.*f.K.*
Твердительний, *a.ГШ.*bejahend, positiv.
Твердити, (тверджу́, -диш), *v. a.* hart machen, härten; 2) — гóрод *K.* eine Stadt befestigen; * — щось на пáмять etw. dem Gedächtnis einprägen, auswendig lernen.
Твердíвка, *f.* Sehnenhaut, *f. Пл.*
Твердїсїнький, -ісїчкий, *a.* sehr hart, vollkommen hart; -сїнько, (-ісїчко), *adv. Шй.* [s. d. v.
Твердїський, *a.* твердїсько, *adv.*
Твéрдість, -ости, *f.* Härte; Festigkeit; *f.* * Energie, *f.*; 2) Festung, *f. Шй. pl.* твéрдощі. alles Harte.
Твердїти, *v. n.* hart werden, sich verhärten; rauh werden, *Шй.*
Твердїйш, твердїш,твердїше. *adv. comp.* s. Твéрдо, *Шй.*
Твердїшати, *v. n.* mehr hart werden, härter werden; rauher werden, *Шй.*
Твердїшенький, *a.dim.*s.d.v. *Шй.*
Твердїший, *a. comp.* s. Твердий.
Твердїшч... = твердїш... [*Шй.*
Твердкий, *a.* s. Твердий, *Шй.*
Твéрдко. *adv.* s. Твéрдо. *Шй.*
Твéрднути, *v. n.* hart werden, sich verhärten.
I. Твéрдо. *adv.* hart; fest, stark; standhaft; genau, gründlich, ohne An-

II. Твéрдо, *n.* Name des Buchstab. *T.*
Твердовáтий, *a.* hart.
Твердовéць, *gen.* -дівця́, Hammerschmied, *m.* (Aglia Tau), *B.* [*МШ.*
Твердогóрод, *m.* befestige Stadt,
Твердогýбий, *a.* hartmäulig.
Твердодýх, *m.* *Др.* der Seelenstarke, Standhafte, Feste, Unerschütterliche, (*oppos.* Слабодýх).
Твердокóжий, *a.* harthäutig.
Твердокрильцї, *pl.* s. Хрущі.
Твердолóбий, *a.* eigensinnig, *Фр.*
Твердосéрдіе, *n.* *МШ.* Hartherzigkeit, *f.* [hartherzig.
Твердосéрдний, *a.* *МШ.* *Ил.*
Твердосердність, -ости, *f.* Hartherzigkeit, *f.* [hartschalig, *Пол.*
Твердоскорлýпий, (-пний), *a.*
Твердошкýрий, *a.* dickhäutig.
Твердýшка. *f.* Brotranft, *m.*
Твéрдше, *adv. comp* s. Твердїше.
Твéрдший, *a. comp.* s Твердїший.
Твердя́к, *m.* Kernholz, *n.* *B.*; 2) Gemeiner Weiderich, (Lythrum Salicaria); 3) Lythrum virgatum; 4) Sumpf-Läusekraut, *n.* (Pedicularis palustris), *Шй.*
Твердя́чий, *a.* bejahend, affirmativ.
Тверезáти ся, — Бóгом, — рóзумом, s. Опамятáти ся.
Тверезéнький, *a. dim.* s. Тверéзий; *adv.* -éнько, *Шй.*
Тверéзий, *a.* nüchtern.
Тверéзити, *v. a.* nüchtern machen; zur Besinnung bringen, *K.* — ся nüchtern werden.
Тверезїсїнький, (-сїчкий), *a.* ganz, vollkommen nüchtern; *adv.* тверезїсїнько (-їсїчко), — *Шй.*
Тверéзість, -ости, *f.* Nüchternheit, *f.*
Тверезїш, -їше, *adv. comp.* s. Тверéзо, *Шй.*
Тверéзо, *adv.* nüchtern.
Твéржа, *f.* *K.* s. Твердиня.
Твéржший, *a. comp.* s. Твердий, *Шй.* (*Ч.* V. 352).
Твій. твóй, (тва), твóє, (тве). *pron.* dein, deine, dein; 2) = Gemahl, *m.* твóй. *f.* = Gemahlin, *f.* *Шй.*
Твір, *gen.* твóру, *m.* Geschöpf, *n.*
Твіський, *a.* dein eigen, dir geh. *Шй.*
Твор, *m.* s. Твір.
Твóра, *f.* *Кн.* s. Твір, 'Утвір.
Творóá, *f.* s. Тьбрене, *B.*
Твóрене, *n.* Schaffen, *n.* Schöpfung, *f.*
Твóрéць, *gen.* твóрця́, *m.* Schöpfer; Urheber; Verfasser, *m.*
Творя́вність, -ости, *f.* s. Твóрчість, *Вах.* [*f.* Werk, Gebilde, *n.* *K.*
Твóриво, *n.* Geschöpf, *n.* Schöpfung,
Творя́лко, *n.* Lichtform, *f.* *Пар.*
Творя́ло, *n.* Stoff, *m.* Materie, *f.* *B.*
Твóрини, *pl.* Gebilde, *pl.*
Творя́тель, *m.* Schöpfer, *m.* *III.* II. 260.
Творя́ти, (-ру, u. -рю, -риш), *v. a.* schaffen, erschaffen; machen, thun; hervorbringen, erzeugen, tragen, bringen; — ся geschaffen, erschaffen, gemacht werden; 2) на щось sich hinein mischen, *B.*; — на когóсь auf jmdn abzielen, *У.* [dem Schöpfer.
Твóрческий, *a.* schöpferisch, von
Твóрческість, -ости, *f.* s. Твóрчість, *Пол.*
Твóрчіпский, *a.* s. Твóрческий, *K.*
Твóрчість, -ости, *f.* die schöpferische Kraft, das Schaffende, Schöpferische. [lin, *f.* *Др.*
Твóй, *pron.* *f.* deine; 2) = Gemah-
Твуй, *pron.* = Твій, *Шй.* (*Гол.* III. 244).
'Тдавáти, ('тдаю, 'тдаéш), *v. a. eig.* Отдавáти, s. Віддавáти, *Шй.*
'Тдалїк, *adv. eig.* Отдалїк, *M.* I. 70. s. Оддалїк, von weitem, von fern.
'Тдáти, ('тдаю, 'тдаéш), *v. a. eig.* отдáти, s. Віддáти, *Шй.*
'Тдирáти, *v. a. eig.* Отдирáти, s. Віддирáти, *Шй.*
Те, *pron.* *n.* = тóв, тéв.
Теáтер, *gen.* теáтру, *m.* Theater, *n.*
Театрáльний, *a.* theatralisch, Theater-.
Тебé, *pron. pers. Accus:* dich, s. Ти.
Тебі, s. Тобі, *Шй.*
Тéвкало, *c.* der (die) gierig frisst u. dabei schmatzt; * Schwein, *n.* *Шй.*
Тéвкане, *n.* gieriges Fressen u. Schmatzen dabei, *Шй.*
Тéвкати, *v. a.* viel u. gierig essen u. dabei schmatzen; wie ein Schwein fressen, (*Фр.*).
Тéвкнути, тéвхати, *v. a.* hart zu Boden schleudern, (*Фр.*).
Тегдй, *adv.* s. Тéди, *Шй.* (*Гол.* III. 446).
Тегéнати ся, sich auslehren, zu Stuhle gehen, *Шй.*

Тегтй, *v. a.* s. Тягтй, *Ч.* VII. 539.
Тéди, *adv.* † s. Тогдй, *Шй.*
Тéе, *pron. n.* s. Той.
I. Теж, *pron n.* = тóе ж, dasselbe, *Шй.*
II. Теж, *conj.* auch.
Тей, *pron.* = той. *Шй.*
Тейн, *Ч.* III. 284?
Тéка, *f.* Brieftasche; Mappe, *f.*
Текáч, *m.* Echte Hirse, (Panicum miliaceum), *Шй.*
Тéкла, Тéкля, *f.* Thecla.
Тéклин, Тéклїн, *a.* der Thecla, ihr [geh.
Теклó, *n.* s. Острева́.
Текст, *m.* Text, *m.*
Текстóване, *n. Гуц.* Textierung, *f.*
Тектй, *v. a.* s. Течй. [gehend.
Текýчий, *a.* fliessend, flüssig; ver-
Текýчка, *f.* Erdöl, *n. B.*
Текýщий, *a. Гол.* flüssig (von Cons. р, л, liquidus). [übhpt Eingeweide.
Тéльбýх, *m.* Wanst, Pansen, *m. pl.*
Тельбухáтий, *a.* fettbäuchig, -wanstig. [herauslassen.
Тельбýшити, *v. a.* das Eingeweide
Тельбушóк, -шкá, *m. dim.* s. Тéльбýх, *Шй.* [Bauch.
Телевáтий, *a.* mit einem grossen
Телевáч, *m.* Schmerbauch, *m.*
Тéлево, *n.* Bauch, Wanst, *m.*
Телéвхати, *v. a.* s. Тéвхати, (*Фр.*)
Телегíз, *int. H.* 12. in d. Verbind: „телегíз, покйнь сáпи, бéрй віз".
Телéграм, *m.* -áма, *f.* Telegramm, *n.*
Телéграф, *m.* Telegraph, *m.*
Телеграфíста, *m.* Telegraphist, *m.*
Телеграфíчний, *a.* telegraphisch.
Телеграфский, *a.* s. d. v. *Шй.*
Телеграфувáти, *v. a.* telegraphieren.
Телембáс, *m.* s. Талембáс, *Шй.*
I. Тéлень, *f.* Mähre, *f.* Sage, *f.* Ruf, *m.*; áнї — keinen Laut, keine Sylbe, *III.*
II. Телéнь, *int.* zum Ausdr. des Klanges, Schalles, den ein klingender Gegenstand hervorbringt, *Шй.*
Телéни, *pl.* = на корнóні, на бараня́, *Шй.*
Телéнити, *v. a.* etw. leicht erwähnen; oft eins u. dasselbe reden, schwatzen, (*Фр.*). [müssig hocken.
Телéнїти, *v. n. Ф. Пр.* V. 215.
Телéнка, *dim.* телéночка, *f.* s. Тилéнка, *B.*
Телéнькати, -éнькнути, *v. n.* klingeln; tik-tak schlagen (v. d. Uhr) *III.* II. 23.
Телéп! *int.* z. Ausdr. des Fallens.
Теленáйло, *c.* alles, was wankt; * von demjenigen der langsam geht, *Шй.*
Телéпало, *c.* s. d. v. *Шй.*
Телéпати, *v. a.* schütteln, rütteln; 2) klatschen; *Шй.*; 3) *v. n.* langsam gehen, *Шй.*; — ся wanken, wackeln; 2) langsam gehen.
Телепéнь, пня́, *m.* alles was wakkelt, wankt; *D. c.* 167. *Bein.* des Дзвін; 2) Bengel, Trottel, *m.*
Телéпнути, *v. a.* s. Телéпати; 2) einen starken Schlag versetzen; fallen; 3) einen Schuss abfeuern, (*Ч.* II. 578), *Шй.*
Телесá, (тен-), *pl.* Eingeweide, *n. B.*
Телéсик, *dim.* -ичок, *m.* Heros in kleinruss. Sagen, *Шй.*
Телéсикíв, *a.* des Телесик.
Телескóп, *m.* Teleskop, Fernrohr, *n.*
Телесовáтий, *a.* dick, bauchig, *Шй.*
Телесовáти ся, *Мах.* s. Конопáдити ся.
Телéтник, *m.* s. Телйтник.
Телéхнути, *v. a.* stark schlagen, s. klopfen, *Шй.*
Тéлець, -лця, *m. K.* junger Stier.
Телéшик, *m.* s. Телéсик.
Телйнка, *f.* s. Тилйнка.
Телйти, *v. a. K. Нс.* XXIX. gebären lassen; — ся kalben. [d. T. *Шй.*
Телйцин, *a.* der Телйця geh., von
Телйця, *f.* Kalb, *n.* (weibl.) Kalbe, *f.*
Телйченька, -ечка, *f. dim.* s. Телйчка, *Шй.* [телйчин.
Телйчка, *f. dim.* s. Телйця; *adj.*
Телїга, *f.* Bauerwagen, *m.*; 2) Goldamsel, *f.* (Oriolus galbula), *B.*
Телї-голї! *int.* zum Ausdr. des Gesanges der Телїга 2), *B.*
Телїжка, телїжечка, *f. dim.* s. Телїга, *Шй.*
Телїм, *m. H.* 295. Holz, Material, ? *Шй.*
Телїщити, *v. a.* s. Телїгти; 2) mit Mühe tragen, *Шй.*
Тельмóм, *adv.* blind darauf los, spornstreichs, wild hinstürzend; sehr schnell, rasch.
Тéльний, *a.* s. Тйльний, *Шй.*
Телóнь! Телóнь! *int.* Lockruf der

Kälber, *Шй.*

Телóхно! *int.* s. d. v. *Шй.*

Тельó, *adv.* so viel, *Шй.* (*Гол.* III. 415).

Телýшечка, *f. dim.* s. Телйця.

Телýшка, *f.* s. Телйця, +*М.*

Телюга, *f.* s Колїсйця.

Телюжкий, *pl.* s. d. v.

Телюпати ся, *Кн.* s. Телéпати ся.

Телюшкати ся, s. Качáти ся (*Фр.*).

Телющити, *v. a.* s. Тегéпати, *Шй.*

Телй, *n.* Kalb, *n.*; 2) * Dummkopf, *m.*

Телятина, *dim.* -инка, *f.* Kalbfleisch, *n.*

Телятйско, -ище, *n. aug.* s. Телй

Телятко, *n. dim.* s. Телй.

Телятнйк, *dim.* -ичóк, *m.* s. Ялівнйк; 2) Kälberhirt, *m.*; 3) Händler mit Kalbfleisch, *m. Шй.* [geh. *Шй.*

Телятників, *a.* zum Телятнйк,

Телятойко, телятонько, (-очко), *n. dim.* s. Телй, *Шй.*

Телячий, *a.* vom Kalbe, Kalbs-.

Телячки. чóк, *pl.* Milchzähne, *pl. B.*

Тéма, *f.* тéмат, *m.* Thema, *n.*

Тéмбак, *m.* s. Тóмбак, *adj.* тембакóвий, *Шй.*

Темéй, *pl.* темéї.-їв grosse Wälder, *B.*

Тéмен, тéмна, тéмне, *a.* s. Тéмний.

Теменжене, *n.* † (*pol.*) Bedrückung, *f. Шй.* [drücken, *Шй.*

Теменжити, *v. a.* † (*pol.*) be-

Теменйти, *v. n.* starr werden (vor Furcht &). [рява -а tiefe Finsternis.

Теменний, *a.* s. Тéмний, *Ф.* тем-

Тéметів, *gen.* -това, *m.* Friedhof, Gottesacker, *m.*

Теметíве, *n. ung.* s. d. v. [muthen.

Темéшити, *v. n.* muthmassen, ver-

Темкó, *m.* s. Тóмко, *Шй.*

Темливйти, *v. a.* gierig essen, fressen, — в сéбе.

Темлятати, *v. a.* s. d. v.

Темнéжити, *v. a. Ру.* müde treiben, verfolgen.

Темнéнький, *a. dim.* s. Тéмний, ganz, sehr dunkel, finster; *adv.* -ко.

Темнéсенький, *a. dim.* s. d. v.; *adv.* -ко. [Темнéнький.

Темнїсїнький, *a.* -ко, *adv.* s.

Темнїський, *a.* -ко, *adv.* ganz, sehr dunkel, finster, *Шй.*

Тéмний, *a.* dunkel, finster, nicht hell; undurchsichtig; schwarz; 2) *blind.

Тéмник, *m. Ч.* IV. 498. dunkler Ort; Keller, *m. Шй.*; 2) * Blinder, *m.*

Темниня́ *f.* Finsternis, *f.* Dunkel, *n. Се.*

Темнйти, (-ню, -нйш), *v. a.* verdunkeln, verfinstern; dunkel, schwarz machen, *С.* I. 23; verblenden; — ся s. Тéмнїти.

Темнйця, *f.* dunkles Zimmer, -оптйчна dunkle Kammer; 2) Gefängnis, *n.*

Темничáрь, -ря́, *m.* Gefängnisverwalter, Kerkermeister, *m.*

Темнйченька, темнйчка, *f. dim.* s. Темнйця.

Темнйченько, *m. dim.* s. Тéмник.

Темнйчний, *a.* zur Темнйця geh.; im dunkeln Gefängnis, *ОП.*; *m. a. s.* s. Темничáрь, *Шй.*

Темнйчник, *m.* Kerkermeister, *m. К.*

Темничóк, -чкá, *m. dim.* s. Тéмник. *Шй.*

Тéмність, -ости, *f.* Dunkel, *n.* Dunkelheit, *f.* Finsternis, *f.*; 2) Blindheit, *f. Шй.*

Тéмнїти, *v. n.* u. — ся sich verdunkeln, s. verfinstern; *impers.* стéмнїло ся es wurde finster, dunkel; 2) тéмнїти, *v. n.* blind werden, erblinden.

Темнїш, *adv. comp.* s. Тéмно, *Шй.*

Темнїшати, *v. n.* dunkler, finsterer werden, *Шй.* [dunkler, finsterer.

Темнїше, (їйше), -їще, *adv. comp.*

Темнїшéнький, *a. dim.* s. d. f. *Шй.*

Темнїший, (-їйший), -їщий, *a. comp.* s. Тéмний.

Тéмно, *adv.* finster, dunkel.

Темнобронзóвий, (*dim.* -вéнький), *a. Шй.* dunkelbraun.

Темнобрунáтний, *a.* dunkelbraun.

Темновáтий, (-тéнький), *a.* dunkelhaft, etwas dunkel, halbdunkel; dunkelfarbig, *Нс.* [Dunkelheit, *Шй.*

Темновáтість, -ости, *f.* geringe

Темнонéрхий, *a.* mit dunklem Scheitel, Wipfel.

Темножóвтий, (*dim.* -жовтéнький, -жовтовáтий, -ватéнький), *a.* dunkelgelb, *Шй.*

Темнозелéний, (*dim.* -зеленéнький), *a.* dunkelgrün; — *adv.* -но.

Темнозелéність, -ости, *f.* Dunkelgrün, *n.* [dunklen Haarflechten.

Темнокóсий, *a.* -а ніч *Гуц.* mit

Темнолйстий, *a.* mit dunkelgrü-

*

nen Blättern, *Щог.* [Auen, Matten.
Темнолу́гий, *a.* mit dunkelgrünen
Темно́кий, *a.* dunkeläugig; 2) *blind, *Шй.*
Темно́чка, *f. W.* dunkeläugig.
Темноруди́й, (*dim.* -руде́нький), *a.* dunkelfuchsroth, *Шй.*
Темноруди́вий, (-а́вий), *dim.* -рудяве́нький, (-ав-), *a.* s. d. v. *Шй.*
Темнружо́вий, *dim.*-ружове́нький, *a.* dunkelroth, *Шй.*
Темнору́сий, темнорусе́вий, *dim.* -русе́нький, -русяве́нький, *a.* kastanienbraun, *Шй.* [dunkelgrau, *B.*
Темноси́вий, *dim.* -ве́нький, *a.*
Темноси́ний, *dim.* -сине́нький, *a.* dunkelblau.
Темносїрачко́вий, *a.* s. d.f. *Шй.*
Темносї́рий, *dim.* -ре́нький, *a.* dunkelgrau.
Темнота́, *f.* Finsternis, Dunkelheit,*f.* Dunkel, *n.*; * Obscurantismus, *m.*; *coll.* * ungebildete Leute.
Темночерво́ний, *dim.* -червоне́нький, *a.* dunkelroth.
Те́мнощ. *f. Ч.* V. 102. s. Те́мність, те́мнощі, *pl.* alles Dunkle, *Шй.*
Темню́щий, *a.* dunkel, *Кл.*
Темня́, -ні́, *f.* Dunkelheit, Finsternis, *f.* Dunkel, *n. Шй.*
Те́мнява, *f.* Helldunkel, *n. Пар.*
Темня́вий, *a.* halbdunkel; kastanienbraun. [79 im Dunkeln.
Темо́к, *m.* в темку́ *Ваг.* „Рус",
Температу́ра, *f.* Temperatur, *f.*
Темперо́ване, *n.* das Schneiden, der Schnitt einer Feder, *Шй.*
Темперува́ти. *v.a.* schneiden (eine Feder, od. einen Bleistift), *Шй.*
Темри́ти, *v. a. Kst.* verdunkeln; — ся sich verdunkeln, *Ст.*
Те́мріва. *f. in d. Verb.* тьма те́мріва eine unzählige Menge, *Шй.*
Те́мріти. *v. n.* s. Те́мніти 1) *Ст.*
Те́мря, -рі, *f.* Finsternis, *f.* Dunkel, *n.* Nacht, *f.*
Те́мрява, темря́вица. *f.* s. d. v.
Те́мряний, *a.* dunkel, finster, *У.*
Темря́нити, *v. a.* verdunkeln; dämpfen, *Ст.*
Темря́віти, *v.n.* dunkel werden,*Ст.*
Темря́к, *m.* Finsterling, Unwissender, *m.*

Тена́р, *m.* s. Те́нор, *Шй.*
Тенара́, *adv.* s. Те́нором, *Шй.*
Тенарі́в, -ро́ва, -ро́ве, *a.* dem Те́нор eigenthümlich, *Шй.*
Тенґери́ця, *ung.* тендери́ця, *f.* s. Кукуру́дза.
Тендери́чка, *f. dim.* s. d. v.
Тендери́чний, *a.* s. Кукуру́дзяний, *Шй.*
Тендї́тний, *a. Ко.* 82. fein. [heit,*f.*
Тендї́тність, -ости, *f. ОП.* Fein-
Тенеса́, *pl.* Eingeweide, *n.* Gedärme, *pl.* (*Бор.*). s. Телеса́
Тенесо́вий, *a.* Darm-; — са́клинок Darm-, Börsenthierchen, *n.* (Bursaria intestinalis), *B.*
Тене́та, *pl. n. Пр.* II. 335. Schlingen, *pl.* Netz, Jägergarn, *n.*
Тене́тка, *f.* männl. Kleidungstück, *Зап.* II. 112; 2) ärmliche Kleidung aus grober Leinwand, *H.* 50.; тенетки́, *pl. K.* I. 11. Lumpen, *pl.*
Тене́тник, *m.* Strickerspinne, *f.* (Tetragnatha), *B. Пол.*
Тене́то, *n.* Jägergarn, Netz, *n. Шй.*
Тене́тря, -рі, *f.* Waldkluft, *f.* s. Нетря. *Ш.* II. 14. [Тя́мити.
Тене́шити, *v. a.* — за щось, s.
Тени́ти, *v. Ч.* III. 348? [ster, *pl.*
Те́нї, *pl.* Schatten, Gespenster, Gei-
Тень-тень! *int.* zum Ausdr. eines regelmässigen Klanges, Schalles; 2) z. Ausdr. des Schreckens u. Herzschlagens, *Шй.* [Ausdr. des Glockenklanges,*Шй.*
Тень-теле́нь! *int.* s. d. v.; 2) z.
Те́ньґий, *a.* stark, fest, kräftig; gross; wacker, *Шй.*; *adv.* те́ньґо. *id.*
Те́нькати, те́ньнути, *v. n.* schlagen, pochen, klopfen, (v. Herzen, v. der Uhr).
Те́нько, *adv.* s. Те́ньґо, *Шй.*
Те́нор. *m.* Tenor, *m.* Tenorstimme, *f.*
Тенори́ст, *m.* Tenorist, *m.*
Теодо́зия, *f.* Theodosia. [odora.
Тео́дор, *m.* Теодо́ра. *f.* Theodor, The-
Теорба́н, *m. W.* s. Торба́н.
Теофа́н, *m.* Theophanes.
Теофа́нстно. *n. K.* Theophanie.
Теофі́ль, *m.* Theophil.
Теофі́лїв, *a.* des Theophil.
Тепе́р. (-е́ра), тепе́ра, тепе́ра. (*P.*), тепе́рець, (-ньки), тепе́рка (-ечки), тепе́рка, *adv.* jetzt.

Теперéшний, (-нїй, -я, -е), *a.* s. Теперíшний. [Теперíшний.
Теперíйший, *a. M.* III. 38. s.
Теперíнька, *adv. dim.* s. Тепéр, *Шй.* (*Гол.* III. 162).
Теперíсїнько, (-ісїчко), -іньки, (-чки), *adv.* gerade, eben jetzt, *Шй.*
Теперíшний, *a.* jetzig, gegenwärtig.
Теперíшність, -ости, *f.* Gegenwart, *f.* [пéр, *Л. гр.* 136.
Тепéрки, теперкúля, *adv.* s. Те-
Тепéря, *adv.* s. Тепéра, тепéр, *Шй.*
Тепíлькати, *v. a.* schütteln.
Тéпінь, *f. У.* Feuermeer, *n.*; 2) Thauwind, *m.* Thauwetter, *n. Пар.*
Тéплень, -ня, *m.* lauer Frühlingswind, *T.*
Теплéнький, *a. dim.* s. Тéплий; *adv.* теплéньки, (-éйко), *Шй.*
Тепленьóк, *a.* s. d. v. *Шй.* (*Ч.* IV. 469).
Теплéсенький, *a. dim.* s. Тéплий, lauwarm; -éсенько, *adv. Шй.*
Теплéць, *gen.* -ецю, *m. Шй.* Wärmestoff, *m.*
Тéплий, *a.* lau, lauwarm, erwärmt; тéплї вóди = вирáй; тéплий край, wärmeres, südliches Land, Troppenland, *n.*; тéплого Олéкси h. Alexius am 17 März a. St. *Шй.*
Теплúнá, (-ня́), *f. У.* Wärme, *f.*; 2) der Ort, wo das Wasser im Winter nicht friert, *B.* [(*Ч.* II. 658).
Теплúня, *f.* zu grosse Hitze, *Шй.*
Теплúти, *v. a.* wärmen; -болячку, warme Umschläge machen.
Теплúця, *f.* s. Теплúнá 2); 2) Treibhaus, Gewächsehaus, *n. III.* I. 205.
Теплúченька, *f. dim.* s. d. v.
Теплúчин, *a.* Treibhaus, *Не.*
Теплúчина, *dim.* теплúчинка, *f.* nasser, nie gefrierender Boden, nie gefrierende sog. warme Stelle auf Gewässern u. Sümpfen; 2) Troppenland, *n. Шй.*
Теплúчка, *f. dim.* s. Теплúця.
Теплївний, *f.* Treibhaus, *n. B.*
Теплївщина, *f. B.* heisse Zone, Troppenland, *n.* [*pl.* Wollpelz, *m.*
Теплїж, *f.* Grundhaare, Wollhaare,
Теплїнь, *f.* теплїня, (-ь), *n.* warme Zeit, warmer Ort; Wärme, *f. Пар.*
Теплїсїнький, *a.* ganz, vollkommen warm; *adv.* -ко. [d. v. *Шй.*
Теплїсїчкий, *a.* -ісїчко, *adv.* s.
Теплїський, *a.* теплїсько, *adv.* s. Теплїсїнький & *Шй.*
Тéплість, -ости, *f.* Wärme, *f. pl.* тéплощі, warme Gegenstände, Körper welche die Wärme behalten, *Шй.*
Тéплїти, (-плїю, -їєш), *v. n.* warm werden, sich erwärmen, *Шй.*
Теплїш, (-їйш), -їше, (-їйше), *adv. comp.* s. Тéпло́, (*adv.*) *Шй.*
Теплїшати, (-їйшами), *v. n.* wärmer, erwärmter werden, *Шй.* [Тéплий.
Теплїший, (-їйший), *a. comp.* s.
Теплїщати, *v. n.* s. Теплїйшати, *Шй.*
Теплїще, *adv. comp.* wärmer.
Тéпло́, *n.* Wärme, *f.*
Тéпло́, *adv.* warm.
Тепловúна, *f.* Wärmestoff, *m.*; 2) *K.* s. Теплúчина. [Capacität, *f. Пол.*
Теплоéмність, -ости, *f.* Wärme-
Теплозáрність, -ости, *f.* Ausstrahlungsvermögen, *n. Пол.*
Теплокрóвний, *a.* warmblütig.
Тепломíр, *m.* Thermometer, *n. Пол.*
Тепломíрний, *a.* zum Thermometer geh. *Шй.* [man, *Пол.*
Теплонепропýщий, *a.* ather-
Теплопровóдність, -ости, *f.* Wärmeleitung, *f. Пол.* [*Пол.*
Теплопропýщий, *a.* diatherman,
Теплотá, *f.* Wärme, *f.*; 2) * laues Wasser, welches vor dem Genusse des h. Abendmahles in eine Schale gegossen wird, *Шй.*
Теплотвóр, *m. Шй.* Wärmestoff, *m.*
Теплотвóрний, *a.* Wärmestoff-.
Теплóтний, *a.* Wärme-.
Теплúрня, *gen.* -нї, *f.* Orangerie, *f.*
Тéпорити, *v. a.* mit Mühe etw. tragen, schleppen.
Тепрé, *adv.* Тепéр, *Шй.* (*H.* 224).
Тепти́, (тепý, тепéш), *v. a.* schlagen, rütteln, quälen, *Шй.* [nosa), *B.*
Тер, *m.* Schlehdorn, *m.* (Prunus spi-
Тер, тéрла, тéрло, s. Тéрти.
Тер! Тер! *int.* zum Ausdr. des Geschreies der Schnarre, od. des Misteldrossels, (Turdus viscivorus), *Шй.*
Тéра, *f.* Theresia, *Шй.* [III. 118).
Тéраз, *adv. pol.* s. Тепéр, *Шй.* (*Гол.*
Тéрбати, *v. a.* s. Тормóсити.
Тербúчити, *v. a.* anziehen, auf sich nehmen, *Шй.* (*H.* 9), *Ч.* III. 12.

Тервáк, *m.* Birkhuhn, *n.* Birkhahn, *m.*
Тервóга, *f.* = Тревóга.
Тергáч, *m.* s. Дергáч.
Тéреб, *m.* Bauch, *m.* *Шй.*
Теребúлюлька, *m.* §. Spottname der Finanzwache.
Теребúти, (-блю, -бúш), *v. a.* schälen, enthülsen; 2) ausroden (лїс), *B.*; 3) s. Харáпати.
Теребíвля, *n.* der Ort wo das Gesträuch ausgerodet ist, *Шй.*
Теребíж, *f.* *Мх.* s. d. v.
Теребóка, *f.* s. Балáмут. *B.*
Теребóнути, *v. a.* stossen.
Теребóух, *m.* Fresser, *m*; 2) *gew. pl.* -хи unreife wurmstichige Frucht, die herabfällt, теребухú падýт = овочі чúстят ся.
Теревéнити, *v. a.* faseln, plauschen, Lügen vortragen; 2) erwägen, *Не.*
Теревéнї, *pl.* Albernheiten, *pl.* albernes, dummes Zeug, — нýти plauschen, Spässe erzählen.
Теревéнї-вéнї. *pl.* s. d. v. *Шй.*
Тéрез, *praep.* s. Чéрез, Пóнад. *Шй.* (*Н.* 101). [balken, *m*; 2) Wage, *f.* *Кч.* 71.
Терезú, *dim.* терезкú. *pl.* Wage-
Терéзка, *f.* Theresia, *Шй.*
Терезóвий, *a.* zu Терезú geh. *Шй.*
Терезóчки, *pl. dim.* s. Терезкú. Терезú, *Шй.*
Терéм, *m.* grosses, schönes Gemach.
Теремкотíти, *v. n.* rasseln, donnern; на кого jmdn andonnern.
Теремóк, -мкá, *m. dim.* s. Терéм; 2) Kartenhaus, *n.* *übrhpt.* Spielzeug, Spielwerk, *n.* *Шй.* (*Н.* 99. 151); 3) *pl.* теремкú, Papierblumen, *pl.* *Зап.* II. 140.
Теремóчок, -чка, *m. dim.* s. d. v.
Терéн. *gen.* -ня́ u. -рнý, *m.* Schlehdorn, *m.* (Prunus spinosa), Schlehe (Frucht v. d.), *f.*; 2) Küchenschabe, *m.* (Blatta orientalis), *B*; 3) s. Терéм. *Пр.* IX. 215.
Терéнь, -á, *m.* s. Терéн 1), *Шй.* (*Гол.* II. 744). [*Шй*
Теренéць, -нцú. *m. dim.* s. d. v. 1),
Терéнин. *a.* der Тереня.
Теренúна. (*dim.* -нúнка). *f.* Schlehe (Frucht v. d.) *f.* *Шй.*
Теренóвий. *a.* zum Терéн 1) geh., aus Терéн 1) bereitet.
Теренóк, -нкý. *m. dim.* s. Терéн, *Шй.*
Теренóчок, -чку. *m. dim.* s. d. v.
Терéня. *f.* Theresia. [Терéн 1), *Шй.*
Тереняк, *m.* Brandweinaufguss auf
Тереняковий, *a.* zum Тереняк, geh., vom T. *Шй.*
Тéрес, *m.* Gemeiner Wegdorn, Kreuzdorn, (Rhamnus cathartica), *Шй*
Терéсва, *f.* Name e. Flusses, *Шй.*
Терéсин. *a.* der Theresia, ihr geh.
Тересувáти, *v. a.* denken, erwägen, *Шй.* (*Гол.* IV. 471).
Терéся. *f.* Theresia.
Терефéри. *pl.* s. Терифéри.
Тéрех, *m.* Terentius, *Шй.*
Терéхів, -ова, -ове, *a.* des Тéрех. *Шй.*
Терéшків, -ова, -ове, *a.* des Терéшко.
Терéшко, *dim.* Терéшечко. *m.* Terentius. [рéшко, *Шй.* *adj.* Терещéнків.
Терещéнко, *m.* Nachkomme des Те-
Терещéнчиха, *f.* Gattin des Терещéнко. *Шй.* *adj.* Терещéнчишин, der Терещéнчиха. [*Шй.*
Терéщиха, *f.* Gattin des Терéшко,
Терзáти, *v. a.* *Кн* zerreissen, nagen, quälen, peinigen.
Тéрка, *f.* Reibeisen, *n.*; 2) pockennarbig, -grubig; *Шй*; 3) Schnarre, *f.* (Turdus viscivorus), *B.*
Терканúстий, теркáтий, *a.* bunt, scheckig, gefleckt, *B.* [päck, *n* *B.*
Теркúла, *dim.* теркúлка, *f.* Ge-
Тéрко, *n.* s. Тéрка.
Теркотáти. теркотíти. *v. n.* klappern, rasseln, schnarren, *Шй.*
Терлúкати. *v. a.* zwitschern, trillern; *davon.* *sbst.* Терлúкане, *n.* *B.*
Терлúц, *m.* Wald-Läusekraut, *n.* (Pedicularis comosa), *Шй.*
Тéрлиця, *f.* Hanfbreche, *f.*; 2) primitiver Holzsattel, *m.*; 3) *m.* u. f. Schwätzer, *m.* -in, *f.* *Шй.*
Тéрлич. *m.* Kreuz Enzian, *m.* (Gentiana cruciata) *Шй.*; 2) Nickendes Leimkraut, (Silene nutans), *B.*
Тéрличка. *f.* *dim.* s. Тéрлиця.
Терличóвий. *a* zum Тéрлич geh., aus T. bereitet, *Шй.*
Тéрлище, *n.* *aug.* s. Тéрло, *B.*
Тéрло, *n.* der Ort wo die Fische befruchtet werden, *Шй.*; 2) Streichzeit, *f.* *Пар.*; 3) Weidebezirk, Weidplatz, *m.*, Revier, *n.* *C.* II. 170.
Терловий, *a.* zum Терло geh; dort befindlich; 2) Терловá рúба, Pillie,

Ellritze, *f.* (Cyprinus phoxinus), *B.*

Терло́виско, терло́вище, *n. aug.* s. Те́рло, *B.*

Термели́на, *f.* s. d. f. *Шй.*

Терменти́ля, терменти́на, *f.* Aufrechte Rothwurz, (Tormentilla erecta), *B.*

Те́рми, *pl. griech.* warme Bäder.

Те́рмит вре́дний, *m.* kriegerische Termite, (Termes bellicosus).

Те́рмін, *m.* eine festgesetzte Zeit, Termin, *m.*; 2) die Lehrzeit der Lehrburschen bei den Handwerkern; 3) Kunstausdruck, *m. Шй.*; 4) = * шту́ка, schwierige Sache, * Kunst, *f.* (*Бор.*) -ви́тримати, es ist schwer, e. Kunst, auszuhalten.

Термінáтор, *m.* Lehrbursch, *m.*

Термінóване, *n.* die Zeit, verwendet auf die Erlernung eines Handwerks, Lehrzeit, *f.*

Терміноло́ґия, *f.* Terminologie, *f.*

Терміну вáти, *v.a.* in der Lehre sein.

Термі́те, (-тя). *n.* Schäbe, Achel, *f.* (von Hanf od. Flachs), *B.*; 2) schales Zeug, *Фр.*

Термі́тівка, *f.* spätes Huhn, Herbst-[huhn, *n.*

Термітьовáтий, *a.* mit vielem Термі́тє, z. B. полотнó, клуóкий.

Термі́тя́ча, *n. aug.* s. Термі́тє; 2) *coll. Шй.*

Термі́тя́чко *n. dim.* s. Термі́тя. *Шй.*

Термоеле́ктризм, *m.* Thermo-Elektricität, *f. Пол.*

Термоелектри́чний, *a.* thermoelektrisch, -ний стовп Thermosäule, thermoelektrische, Kette, *Пол.*

Термоли́ти, *v. n.* muthwillig, unruhig sein, Muthwillen treiben, *Шй.*

Термоме́тер, *m.* Thermometer, *n.*

Термóсити, термусувáти, *v.a.* stark rütteln, schütteln; * — куде́лю spinnen, *Шй.*

Терн, *m.* s. Тере́н; 2) — спиня́чий, Lanzettblättrige Kratzdistel, (Cirsium lanceolatum), *Шй.*

Тернáвка, *f.* s. Тернóслива, *B.*

Терне́нький, *a. ung.* aus Те́рне gemacht, -ніт, *Шй.* (*Гол.* II. 486).

Те́рненько, *n.* s. Тере́н.

Терне́ць, -ця́, *m.* Dornzirpe, *f.* (Centrotus), *B.*

Те́рне, *n.* s. Те́рня.

Терни́к, *dim.* тернич óк, *m.* Schlehendorngesträuch, *n.*

Терни́на, *dim.* терни́нка, терни́нонька, -ночка, *f.* Dornenstrauch, *m.*

Терни́стий, *a.* dornig, voll Dornen, mit Dornen bewachsen.

Терни́ти, *v. a.* mit Dornen bepflanzen; m. D. umzäunen.

I. Те́рниця, *f.* s. Те́рлиця.

II. Терни́ця, *f.* Dornen-, Schlehenholz, *n. Шй.*

Те́рничка, *f. dim.* s. Те́рниця I.

Терні́вка. *d.* терні́вочка. *f.* Schlehenbrantwein, *m.*; 2) *pl.* терні́вки, Kreiken, Früchte der Kriechenpflaume, (Prunus insititia), namentl. der verwilderten, sogenannten Haferschlehe, *B.*

Те́рнїчко, (-нячко, -нечко), *n. dim.* s. Те́рня. *Шй.*

Терни́, *pl.* Schlehen, *pl. Шй.*

Те́рно, *n.* e. Art Wollstoff bes. von schwarzer Farbe, *Шй.*; 2) Terne, *f.*; 3) s. Те́рня, *Ч.* V. 754.

Тернове́нький, *a. dim.* s. d. f. *Шй.*

Тернóвий, *a.* aus Те́рня gemacht, dazu geh.; 2) aus Те́рно 1) gemacht; 3) s. Теремóвий, *Шй.*

Терновúк, *dim.* терновичóк, *m.* Brachsen, *m.*

Терновúна, *f.* s. Терни́на.

Терно́к, *g.* тернку́, *m.* s. Тере́н.

Тернóслив, *m.* тернóслива, *f.* Kriechenpflaume, Kreike, *f.* (Prunus insititia), *B.*

Терносливúна, (*dim.* -вúнка), *f.* jede Baumart zur Gattung der Тернóслива geh., od. die Frucht derselben, *Шй.*

Тернóслива, *f.* jede einzelne Baumart zur Gattung der Тернóслива geh.; 2) Frucht, *f.*; 3) *dim.* s. Тернóслива, *Шй.*

Терносливóвий, *a.* zur Тернóслива geh.

Терносли́вонька, *f. dim.* s. Тернóслива, *Шй.*

Тернóха, *f.* s. Терни́на. *Шй.*

Тернóчок, -чка, *m dim.* s. Терн, *Шй.*

Терну́ти, *v. a.* s. Те́рти; 2) терну́ти, *n.* — ся, schnell, sogleich wirken; etw. schnell machen, *Шй.*

Терну́шка, *f. Зар. Вся.* I. 176?

Терню́шка, *f.* Stachelkäfer, *m.* (Hispa), *B.*

Те́рня, *n.* Dorn, *m.*; 2) Schlehe, *f.*;

3) übrhpt. alles Stachelige, *Шй.*

Терняний, *a.* zum Терн ь geh. *Шй.*

Терни́нка, *f.* s. Тернóслива, *B.*

Тéрнянько, *n. dim.* s. Тéрня, *Шй.*

Тéронька, тéрочка, *f. dim.* s. Тéрка, *Шй.*

Теропýти, *v. a.* s. Тернýти, *Шй.*

Терпели́вець, -и́вця, *m. K.* Märtyrer, *m.*

Терпели́вий, (*dim.* терпеливéнь-кий), *a.* geduldig.

Терпели́вість, -ости, *f.* Geduld, *f.*

Терпели́во, (*dim.* терпеливéнько), *adv.* geduldig.

Терпеливі́йший, (-ві́ший), *a. comp.* терпеливі́йше, (-ві́ше), *adv. comp.* s. Терпели́вий, *Шй.*

Терпéн, -а, -е, *a.* s. d. f. *Шй.*

Терпéнний, *a. Зар.* leidend, viel geprüft, geduldig.

Терпентúна, (*dim.* -тúнка), *f.* Terpentin, *m.*

Терпентúнний, терпентинóвий, *a.* von Terpentin, *Шй.*

Терпентúнцї, *pl.* Balsamgewächse, *pl.* (Terebinthaceae).

Терпéць, *gen.* -ця́, u. -цю́, *m. KУ.* Geduld, *f.* Ausharren, *n.*

Терпи́óїда, *f.* Scharfer Hahnenfuss, (Ranunculus acris), *B.*

Терпи́ло, *n.* Geduld, *f.*

Терпі́жка, *f. P.* I. 132. Geduld, *f.* не в терпі́жку стáло es gieng die Geduld aus.

Терпіливодýшний, *a. M.* geduldig, gutmüthig.

Терпі́нє, (-пя), *n.* Geduld, *f.*; Dulden, Ertragen, *n.*

Терпі́нячко, (-і́не-), *n. dim.* s. Шй.

I. Терпі́ти, (-плю́, -пи́ш), *v. a.* dulden, leiden.

II. Тéрпіти, (тéрпію, -і́єш), *v. n.* s. Тéрпнути, *Шй.*

Терпкáвий, *a.* herblich.

Терпкий, *a.* herb, rauh, sauer.

Тéрпкість, -ости, *f.* Herbe, (Herbigkeit), *f.*

Терпкі́ш, -і́ше, -і́ще, *adv. comp.* s. Тéрпко, *Шй.*

Терпкі́щий, *a. comp.* s. Терпкий.

Тéрпко, *adv.* herb, rauh, sauer.

Терпкóвáтий, (*dim.* терпковатéнький), *a.* nicht ganz herb, herblich.

Терпли́вий, терпли́вість, терпли́во, & s. Терпели́вий, &.

Терпля́чий, *a.* s. Терпи́чий. *Шй.*

Терпля́чка, *f.* Geduld, *f.*; Dulden, *n.*

Тéрпнути, (-пну, -пнеш), *v. n.* erstarren, einschlafen (ein Arm, e. Bein).

Терпýг, *m.* Feile, Raspel; Handsäge, *f. Кроп. Шй.*

Терпужи́нє, *n.* Sägespäne, *pl.*

Терпýжити, *v. a.* reiben, feilen; waschen, *Ф.*; 2) stark schütteln, schlagen.

Терпýчий, *a. Шй* geduldig, duldsam.

Тéрпти, (-пну, -пнеш), *v. n.* s. Тéрпнути, *Шй.*

Терпя́чий, *a.* leidend; geduldig; tolerant.

Тертáк, *dim.* тертачóк, *m.* s. Тартáк, *Пар.*

Тертакóвий, *a.* s. Тартакóвий.

Тéртє, *n.* Reiben, *n.* Reibung, *f.*

Тéрти, (тру, трешь), *v. a.* reiben; mahlen; 2) streichen; glatt machen, ebnen; — ся (v. den Fischen) sich befruchten; 2) in nahem Verkehr mit jmdm sein, *Шй.*

Терти́нє, *n.* s. Трачи́нє.

Тéртиця, *f.* Brett, *n.* Diele, *f.*

Терти́ченька, -чечка, *f. dim.* s. Тéртичка, *Шй.*

Тертичи́на, (*d.* -и́нка), *f.* eine Diele; 2) eine schlichte Diele, *Шй.*

Тéртичка, *f. dim.* s. Тéртиця.

Терти́чник, (-шн-), *m.* Säger, *m. Шй.*

Терти́чників, -ова, -ове, *a.* des Терти́чник, *Шй.*

Терти́чничок, -чкá, *m. dim.* s. Терти́чник, *Шй.*

Тéртка, *dim.* тéрточка, *f.* s. Тéрка.

Тертýшка, *f.* Reibmaschine für Zuckerrüben in d. Zuckerfabrik, *f.*

Терýсити, (-ýшу, -ýсиш), *v. a.* s. Трýсити.

Терх, *m.* Gepäck, *n.* welches ein Pferd trägt, die Ladung, *B.*; 2) Packpferd, *n. Шй.* (*Гол.* I. 562).

Терхáти, *v. a.* beladen, -кий, *B.*

Терхáч, *m.* Bagageaufseher, Proviantmeister, *m. Ф.*

Терхі́вка, *dim.* терхі́почка, *f.* s. Терх, *Шй.* (*Гол.* II. 250).

Терьх, *f.* Mass für Flüssigkeiten? *Шй.* (*Гол.* III. 224).

Тéрцет, *m.* Terzett, *n.*

Тéрцевка, *f.* s. Тéрциця 1).

Тéрциця, *f. Зап.* I. 345. die 6-te grössere Darmseite auf d. Бандýра

Тéрцить, *f.* Schabe, Achel, *f. Шй.*

Терюсити, (-рю́шу, -рю́сиш), *v. a.* leicht bestreuen, überschütten, bedek-

ken, (сні́гом, поло́вою &).

Теря́ти, (-я́ю, -я́єш), *v. a.* verlieren; veräussern; schleudern.

Тес, *m.* ein nicht gesägtes sondern behauenes u. glatt gemachtes Brett; 2) s. Тис, *Шй.*

Теса́к, *m.* Hacke, *f.*; 2) Hackmesser, *n.*; 3) Kurzgewehr, *n. Пар.*; 4) * Haudegen, Schläger, Raufer, *m. Шй.*

Теса́ка, *c.* s. d. v. 4) *Шй.*

Тесако́вий, *a.* des Теса́к, ihm eigenthüml. *Шй.*

Теса́н, *m* irgend etw. Behauenes, *Шй.*

Те́сане, (-ня), *n* das Hauen, Behauen. [Zimmern.

Тесани́на *dim.*-йнка *f.* das Behauen,

Теса́ти, (те́шу, те́шеш), *v. a.* behauen, zimmern. [ter Теса́к, *Шй.*

Тесачи́на, (*d.* -йнка), *f.* ein schlech-

Тесачи́ско, *n. aug.* s. Теса́к.

Тесачо́к, -чка́, *m. dim.* s. Теса́к.

Тесе́льский, *a.* vom Zimmermanne, Zimmermanns-, *Шй.*

Тесе́льчик, *m. dim.* s. Те́сля, *Шй.*

Тесївни́ці, *pl.* steile, glatte Felsen, *B.*

Тесько́, *m.* Gleichbenannter, *m. B.*

Те́сла, *f.* s. d. f. *Ш.* II. 215.

Те́сле, (-я), *f.* eine breite Axt, von Zimmerleuten gebr. *B.*

Тесле́рь, *m.* Zimmermann, *m. B.* [*n. B.*

Тесле́рство, *n.* Zimmerhandwerk,

Те́слик, *m. dim.* s. Те́сля, *Шй.*

Те́слице, (-я), *f.* s. Те́сле, *B.*; 2) ein gebogenes, meisselartiges Instrument, mit welchem gewöhnlich Holzlöffeln verfertigt werden, *B.*

Те́слїв, *a.* des Тесля, ihm geh.

Тесловáти, теслювáти, *v. a.* zimmern, behauen.

Те́сля, *m.* Zimmermann, *m.*

Тесля́р, (-рь), *m.* Zimmermann, *m. Ш.* II. 215.

Тесля́рка, *f.* s. Тесля́рство.

Тесля́рский, *a.* Zimmermanns-.

Тесля́рство, *n.* Zimmerhandwerk, *n.*

Теслярувати, (-ру́ю, -у́єш), *v. a.* das Zimmerhandwerk treiben, Zimmermann sein.

Тесляр чу́к, *m.* Zimmergesell, *m.*

Те́сник, *m* Zimmermann, *m. Z.P.*

Тесови́й, *dim.* тесові́нький, *a.* aus Тес 1) gemacht, zum Тес 1) gehörig; 2) zum Тес 2) geh &; 3) -ка́мінь Quaderstein, *m.*

Тесть, *m.* Schwiegervater, *m.*

Теста́мент, *m.* Testament, *n.*; тестаментóвий, *a.* zum Testam. geh., auf dem T. beruhend.

Те́стенько, тестенька. (*Ч.* IV. 324), те́стечко, *m. dim.* s. Тесть.

Тести́ско, *m. aug.* s. Тесть.

Те́стїв, -ёва, -ёве, *a.* des Schwiegervaters. [Тесть, *Ст.*

Тестївщина, *f.* Haus u. Gut des

Тестьови́й, *a.* s. Те́стїв.

Те́сцейка, *f. dim.* s. Те́ща, *Шй.* (*Гол.* II. 124).

Те́та, *f.* Tante, *f.*

Те́тва, *f.* s. Тетївка, *КУ.*

Тете́ра, *f.* Waldhuhn, *n.* (Tetrao), *B.*

Тетерва́к, *m.* Birkhahn, *m.* (Tetrao tetrix), *B.* [s. Тетерва́к.

Те́терев, *m.* Nbfl. des Дніпро́; 2)

Те́теревский, *a.* zum Те́терев 1) geh. *Шй.*

Тетере́ць, -рця́, *m.* s. Тетерва́к, *B.*

Тете́речка, *f. dim.* s. Тете́ра.

Тете́рця, *f.* das Weibchen des Тетере́ць, *B.*

Тете́рка, тетірка, *f. dim.* s. Тете́ра; 2) Name e. Baches im Kiever Gouvernem. *Шй.*

Тете́ронька, очка, *f. dim.* s. Тете́ра.

Тетеру́к, (-рю́к), *m.* s. Тетерва́к, *B.*

Тете́рчин, *a.* der Тете́рка, aus T.

Тете́ря, *f.* s. Тете́ра; 2) Тетеря́, *n.* das Junge einer Тете́ра.

Тетя́ва, *f.* s. Тятя́ва.

Тетївка, *f. dim.* s. Тятя́ва. Sehne, *f.*

Те́тка, *f. dim.* s. Те́та; 2) s. Тетю́ха, *B.*

Тетьо́рка, *dim.* тетьо́рочка, *f.* s. Тете́рка, *Шй.* [ensperson, *Шй.*

Тетьо́ха, *f.* e. wohlbeleibte Frau-

Тетра́дь, *dim.* тетра́дка, *f.* Heft, Schreibheft, *n. Шй.*

Тетра́донька, -очка, *f. dim.* s. d. v. *Шй.* [ber, *n.*

Тетю́ха, *f. Зар. Вес.* I. 112; *B.* Fie-

I. Те́тя, *f.* Thekla, *Шй.*

II. Те́тя, *f.* s. Тьо́тя, *Шй.* (*Гол.* I. 232).

III. Тетя́! *abgekürzt. Vocativ.* = Тетя́но! *Шй.*

Тетя́на, *f.* Tatianna.

Тетя́нин, *a.* der Тетя́на, ihr geh.

Тетя́нка, Тетя́нонька, -очка, *f. dim.* s. Тетя́на.

Течь, *f.* Flüssigkeit, *f.* *B.*
Тéча, *f.* Lauf, Verlauf, *m.* Rinnen, Auslaufen, *n.* *Шй.*
Тéчва, *f.* Strömung, *f.* *Фр.* [nen, *n.*
Течéне, *n.* Lauf, Verlauf, *m.* *Зг.*; Rin-
Течей, *f.* Bach, *m.* *Шй.*
Течи́, (течу́, течéш), *v.* *n.* fliessen, rinnen; * verlaufen, vergehen, verfliessen, verstreichen, (v. der Zeit); — ся fortgehen, sich fortschleppen.
Течий, течи́, *f.* fliessendes Wasser, Strom, *m.* *C.* I. 90; Flussarm, *m.* *Пе. Пр.* XII. 686; * Fluss, Lauf, *m.* (der Rede), *Фр.*
Тéща, *f.* Schwiegermutter, *f.*
Тéщенька, -ечка, *f.* *dim.* s. d. v.
Тéщенько, (-онько), *m.* s. Тéстенько *Гол.* II. 686.
Тéщин, *a.* der Тéща geh.
Тещи́ско, *f.* *aug.* s. Тéща, *Шй.*
Тещу́хна, *f.* *Ч.* III. 191. *aug.* s. Тéща.
Тéю, *pron.* *Instrum.* *f.* = тóю, *Шй.*
Ти, *pron.* du; 2) ти = тоóі.
Ти́бель, -бля, *m.* Bandpflock, *m.* grosser Pflock.
Тиві́н, *m.* Ausrufer, *m.* *Пар.* [*m.*
Тивóн, (-ву́н), *m.* *Мх.* Aufseher, Frohn,
Ти́гель, -гля, *m.* Kiebitz, *m.* (Vanellus cristatus), *B.*
Тигитка, *f.* ти́год, *m.* s. d. v. *B.*
Тигодéнь, -дня́, *pl.* -дні́, *Ос.* (62) I. 41. s. Ти́жденъ.
Тигр, ти́грис, *m.* Tiger, *m.* (Felis tigris).
Ти́грин, ти́ріи, -ова, -ове, *a.* des Tigers.
Ти́гриця, *f.* Weibchen des Tigers.
Тигровéць, -івця́, *m.* Kaisermantel, *m.* (Argynnis Paphia), *B.*
Тидемáнка, *f.* Tiedemanns Zapfenqualle, *f.* (Eucharis Tiedemanni), *B.*
Ти-ди-дй! Mitsingen, zum Ausdruck der Lust, *davon.* *verb.* тидидйкати, das „ти-ди-дй" mitsingen; 2) sich freuen, *Шй.*
Тидри-тидри-тáна, Mitsingen, *n.* *Шй.*
Ти́ждень, -ж(д)ня, *m.* Woche, *f.*: — сі́лий, стрáстний, великий, Charwoche, *f.* [*f.* Wochenblatt, *n.*
Тижднéвник, *m.* Wochenschrift,
Ти́же, *adv.* s. Такóж.
Ти́жик, *m.* s. Ти́гель, *B.*
Тижнéвий, *a.* Wochen-, für die Woche, wöchentlich, eine Woche dauernd, e. W. alt; тижнéве, *sbst.* *n.* Wochengeld, *n.*
Тижнéво, *adv.* wöchentlich.
Ти́жник, *m.* s. Ти́ждень, *Шй.*
Тижні́вка, *f.* Wochenfrist, eine Wochenarbeit, *f.*; 2) ein Weib, welches bestimmt ist eine Woche lang zu arbeiten, *Шй.*
Тижньóвання, *n.* das Verbleiben eine Woche lang an irgend einem Ort, *Шй.*
Тижньовáти, (-жнювати), *v.* *a.* eine Woche lang irgend wo verbleiben, *Шй.*
Тижньóвий, *a.* s. Тижнéвий; 2) von einem, der abkommandiert ist zur Arbeit auf eine Woche lang, *Шй.*
Тижня́ка, *f.* s. Ти́ждень.
Ти́жнями, *eig.* *instrument.* *plur.* s. Ти́ждень = wochenlang.
Тизáна, *f.* Tisanne, *f.*
Тизкéнї, *pl.* Zügel, *pl.* *Зах.*
Тий, тáя, тóє, *pron.* = той, *Шй.*
Тик! *int.* zum Ausdr. von einmaligem Stecken od. Einstecken.
Ти́ка, *f.* Stange, Stake, *f.* *B.*
I. Ти́кало, *n.* *Пр.* IX. 217. Art Frühlingsspiel, (Stäbchen-); 2) *Ч.* III. 88. e. Holzstäbchen beim Spiele gl. Namens. [*Шй.*
II. Ти́кало, *m.* von einem der dutzt,
I Ти́кати, (ти́чу, ти́чиш), *v.* *a.* stecken, einstecken; 2) reichen, geben, *Шй.*; — ся когó, чогó sich beziehen, betreffen, *Пар.*; — до когó, до чогó sich einmischen, *Др.* *davon.* *sbst.* ти́кане, *n.*
II. Ти́кати, (ти́каю, -аєш), *v.* *a.* dutzen, *Ос.* 111. *davon.* *sbst.* ти́кане *n.*
Тикáч, *m.* derjenige, welcher einsteckt, & *Шй.*
Ти́ква, *f.* Gemeiner Kürbis, (Cucurbitá pepo); 2) Flaschen-Kürbis, Calabasse, *f.* (C. lagenaria); 3) e. Krug, e. Flasche aus Flaschen-Kürbis gemacht; 4) überhpt: kürbisähnliches Gefäss.
Ти́квиця, *f.* Kürbisflasche, *f.* *Пар.*
Ти́кпонька, -очка, *f.* *dim.* s. Ти́ква, *Шй.* [*m.* *Пар.*
Ти́кіт, -оту, *m.* Stümmel, Stumpf,
I. Тикну́ти, *v.* *a.* s. Ти́кати I.
II. Ти́кнути, *v.* *a.* s. Ти́кати II.
Ти́ковка, *f.* *dim.* s. Ти́ква.

SLAVISCH

Тил, *m.* Hintertheil, *m.* Hinterseite, *f.* *Шй.*

Тиль-тиль, *adv.*fast, beinahe,kaum.

Тиле́, *n.* *Ф.* s. Тило́ 1).

Тили-ли-чки, *int.* beim Nachahmen des Violinespieles.

Тили́нка, *dim.* -ли́ночка, *f.* eine offene aus Weiden od. Hollunderzweig verfertigte Pfeife ohne Seitenlöcher, *B.*

Тиліпати ся, wackeln, wedeln, herabhängen, *Не.* 10.

Ти́льний, *a.* s. За́дний, *Шй.*

Тило́, *n.* Rücken, *m.* eines scharfen Werkzeuges (Messers &), *B.*; 2) übrhpt Rücken, *m.* *Шй.*

Ти́лок, *dim.* ти́ло́чок, *m.* s. Тил; 2) Hinterleder (am Schuhe), *n.* *Шй.*

Тиляги́, *pl.* *Кч.* 332. Plättchen aus Stahl od. Silber aufgenäht auf Kleidern od. Gürtel.

Тим, тимо́нь, *conj.* s. Тому́, dadurch, deswegen, deshalb; ти́м бо й ба́! so ist es recht, ohne weiters, *Ш.* I. 373; тим, що *Кч.* 127. eben nun kann nichts dagegen, mit Nichten gar, gerade nun geht es nicht. [Bengel, *m.*

Тима́ха, *m.* *Ко.* 35. Galgenstrick,

Тимі́ш, *m.* s. Тимко́.

Тимкі́в, о́ва, -о́ве, *a.* des Тимко́.

Тимко́, *m.* Timotheus.

Тимкува́ти.*v.a.*tünchen. [motheus.

Тимо́сь, Тимоте́й, Тимо́ха, *m.* Ti-

Ти́мошів, -ева, -еве, *a.* dem Timotheus (Тимі́ш) geh. *Шй.*

Ти́мна, *f.* Name e. Berges in Galizien, *Шй.* (*Гол.* I. 568). [II. 272.

Тимпа́н, *m.* Trommel, Pauke, *f.* *Ш.*

Тимпанни́к, *m.* Cymbel- od. Trommelschläger, *m.* *Кч.* 335; -ниця, *f.* Paukenschlägerin, *f.*

Тимуль! *int.* des Wegtreibens einer Kuh, *Шй.* (*Ч.* V. 1089).

Ти́муш, *adv.* s. Мов, *Ог.* 210.

Ти́мфа, *f.* s. Фінфа; 2) † alterthümliche kleine Münze, *Зак.* *Шй.*

Тимчасо́вий, *a.* vorübergehend; interimistisch, zeitlich, vergänglich; gleichzeitig, *Шй.* [dessen, vorderhand.

Тимчасо́м, *adv.* unterdessen, in-

Тимче́нкін, -ова, -ове, *a.* dem Тимче́нко geh.

Тимче́нко, *m.* Sohn des Тимко́.

Тимче́нчиха, *f.* Gattin des Тимче́нко, *Шй.* [чиха geh. *Шй.*

Тимче́нчишин, *a.* der Тимче́н-

Тимчи́ха, *f.* Gattin des Тимко́.

Тимчи́шин, *a.* der Тимчи́ха geh.

Тин, *m.* Zaun, *m.* Hecke, *f.*; 2) Erdaufwurf, *m.* Befestigung, *f.* *Шй.*

Ти́на, *f.* versch. Species der Conferven (Confervae), *Шй.*

Ти́ндель, -для, *m.* s. Підто́ки.

Ти́нди-ри́нди, *int.* vom Saus u. Braus, leeren Geschwätz etc.

Тинді́тний, *a.* *Ст.* zart, fein.

Ти́не, *n.* *coll.* = плоти́, Zäune, *pl.* *Ш.*; 2) s. Пру́тє. [trifft sich, es kommt.

Тине́ть ся, *v.* *imprs.* *М.* II. 82. es

Ти-ни-ни! *int.* vom Tanz, *Ш.* I. 88.

Тини́ти. (-ню́, -ни́ш), *v.* *a.* umzäunen, *Шй.* [Gypsmörtel, *m.* Tünche,*f.*

Тинк, (тиньк, *Шй.*), *m.* Mörtel,

Ти́нка, *Ч.* IV. 468. з ти́нкою тупанкою? [*n.* *Шй.*

Тинко́ванє, (тиньк-), *n.* Tünchen,

Тинкува́ти, (-ку́ю, -у́єш), *v.* *a.* tünchen.

Ти́ньня, *n.* *coll.* s. Тин, *Шй.*

Тино́к, -нку́, *m.* *dim.* kleiner Zaun.

Ти́ночок, (тине́чок, *Ч.* V. 99), *m.* *dim.* s. d. v.

Ти́нфа, *f.* s. Фінфа, *Шй.*

Тинянки́, *pl.* Bretter, mittels welcher die Zaunfächer der Hürden verlegt werden, *B.*

Ти́ня́ти ся, umherirren, umherstreifen, umherschlendern, *K.* [schrift.*f.*Шй.

Тип, *m.* Typus, *m.*; Druck, *m.*; Druck-

Ти́пати, *v.* *n.* langsam hintrotteln.

Ти́пик, *m.* s. Уста́в церко́вний.

Тир, *m.* Wolfsmilchraupe, *f.* (Eruca euphorbiae), *B*; 2) Deilephila, *B.*

Ти́ран, *m.* Tyrann, *m.*

Тира́нити, (-ра́ню, -ра́ниш), *v.* *a.* tyrannisieren, *K.*

Тира́ньский, *a.* tyrannisch.

Тира́ньство, *n.* Tyrannei, *f.*

Ти́ро́а, *f.*s.Чир; 2)s. Кров, Blut,*n.Ф.*

Тири́канє, (-ня), *n.* schlechtes Spielen auf der Violine; * Spielen auf einer Walze, *Шй.*

Тири́кати, *v.* *a.* schlecht spielen auf der Violine; * vom Spielen mit einer Walze auf dem Handmangel, *Шй.*

Тири́почки, *Ч.* III. 306?

Ти-ри-ри-ри! *int.* vom Spielen

*

auf der Violine, *Шй.* [рикане, & *Шй.*
Тиририкане, тиририкати, s. Ти-
Тирити, *v. a.* hineinschieben, -stekken, *Не.*
Тирифери, *pl.* Gemenge, verschiedene Dinge mit einander vermengt; * verschiedenes Hausgeräth; Verziehrungen, *pl. Шй.*
Тирка, *f.* Flecken, *m. B.*
Тиркатий, *a.* півень *Кух.* gefleckt, scheckig. [*Шй.* (*Гол.* III. 458).
Тиркотати, *v. a.* s. Теркотати,
Тиркута, тиркушка, *f.* Glareola melanoptera, *B.* [Geiger, *m.*
Тирлиґач, *m.* elender, schlechter
Тирликати, (-лиґати), *v. a.* fiedeln, (*Фр.*).
Тирлич, *m.* s. Терлич; -дикий, Abend-Lichtnelke, *f.* (Lychnis vespertina), *B.*; 2) Bitterer Enzian, (Gentiana Amarella).
Тирло, *n.* s. Терло, *Шй.*
Тирлувати, *v. n.* u. — ся auf dem Тирло (терло) ausruhen, übernachten.
Тирмосити, (-мошу, -мосиш). *v. a.* s. Термосити, *Шй.* (*Гол.* II. 703).
Тирса, *f.* Feilicht, *n.* Feilstaub, *m.* Feilspäne, *pl.*; 2) Stipa capillata; 3) Stipa pennata; *Шй.*
Тирсина, *f.* Art Pflnze, *B.*
Тиртир, *m.* Art Raupe, die Weintrauben vernichtet, *Шй.*
Тирх, *m.* s. Терх.
Тирхавіти, *v. n.* verkommen, abzehren, mager werden, s. Стирхавіти.
I. Тирхати, *v. a.* aufladen, s. Терхати.
II. Тирхати, *v. a.* zermudeln, auseinanderwerfen, *B.*
Тирхатий, *a.* mit zerstreuten Aesten; 2) auseinandergeworfen; 3) faul, träge, *Шй.*
Тирчати, (-чу, -чиш), *v. n.* hervorragen, hervorstehen; 2) sichtbar werden, *Шй.* [baum, (Taxus baccata).
Тис, *m.* Gemeiner Tax- od. Eiben-
Тиса, *f.* linker Nbfls der Donau [a) T. Біла, u. б) T. Чорна] Theiss, *f.*
Тисавий, *a.* eibenbaumfarbig, weissgelb, *B.*
Тисак, *m.* s. Тесак. *Шй.* [гохвоста
Тисанка, *f.* s. Однодённиця дон-
Тисий, *a. АД.* I. 305. s. Тисовий.
Тисина, *f.* s. Тис; 2) Lycopodium complanatum), *B.*
Тисинина. *f.* Taxusholz, *n.*
Тиск, *m.* Drücken; Ersticken, *n.*; 2) Druck, *m.* Presse, *f*; 3) Gedränge, *n. Шй,*
Тискавка, *f.* Nussknacker, *m. B.*
Тискане, (-ня), *n.* Drücken, Pressen, *n. Шй.* [drucker, Typograph, *m.*
Тискарь, (-ар), *m.* Drucker, Buch-
Тискарство, *n.* Buchdruckerei, *f.*
Тискарня *f.* Druckerei, *f*; 2) Weinkelter, *m.* Weinpresse, *f.* [drängen.
Тискати ся, (тиськ-), § sich zu-
Тискописець, -сця, *m.* Buchdrukker, *m.* (Bostrychus Typographus), *B.*
Тисьмениця, *f.* Nbfls der Бистриця, *Гол.*; 2) Stadt in Galizien.
Тисина, *f. Ласт.* 361. drückende, beklemmende Enge.
Тиснути, (тисну, тиснеш), *v a.* drücken, pressen; stossen; * bedrücken; — собою sich werfen, sich stürzen, *У.*; — ся sich drängen, wimmeln.
Тиснява, *f.* s. Стиск, (*Бор.*).
Тисовати, *pl.* Eibenartige, *pl.* (Taxineae).
Тисовий, *a.* eiben, Eiben-.
Тисти, *v. a.* s. Тиснути; — ся, тиснути ся; 2) tragen, *Шй.*
Тисяцкий, *m.* der Vorgesetzte von Сöцкі, *Шй.*
Тисяч, *m.* Tausend, *n.*
Тисяча, *f.* Tausend, *n. Шй.*
Тисяче, *n.* — Петрове *Б.* Chiliasmus (nach d. Offenbarung des h. Petri).
Тисячеголовий, *a.* mit tausend Köpfen, *Шй.*
Тисячина, *f.* Tausendtheil, *m*
Тисячинний, *a* tausendtheilig.
Тисячлітний, *a.* tausendjährig, von tausend Jahren.
Тисячний, *a.* tausendfach, der (die, das) tausendste, Tausend-, *C.* I. 99.
Тисячник, *m* ein reicher Mann der nach Tausenden zählt, ein Reicher, *m. Шй.*
Тисячникін. ова. -ове, *a* dem Тисячник geh. [nach Tausenden zählt.
Тисячниця, *f.* reiche Frau, die
Тисячоголов, *m.* Vaccaria vulgaris Host, *Шй.*
Тисячолітте, *n.* Jahrtausend, *n.*
Тисячостежковий, *a.* mit tausend Pfäden, *K.*

Тисячьчастний, *a.* s. Тисячий-
Тисяшня, *f.* *Зг.* Tausend, *n.* [ний.
Тит, Титко́, *m.* Titus.
Ти́тар. (-рь), *m.* Messner, *m.*
Татаре́нків, -ова, ове, *a.* des Титаре́нко, *Шй.*
Тита́ренька, *f.dim.*s.Тита́рня *Шй.*
Титаре́нко, *m.* der Sohn des Ти́тар, *Шй.* [таре́нко, *Шй.*
Титаре́нчиха, *f.* Gattin des Ти-
Титаре́нчишин, *a.* der Титаре́нчиха geh. *Шй.*
Ти́тариха, *f.* Gattin des Ти́тар.
Ти́таришин, *a.* der Ти́тариха geh. *Шй.* [ihm geh.
Ти́тарів, -ова, -ове, *a.* des Ти́тар,
Титарі́вна, *dim.* титарі́вонька. -очка, *f.*Tochter des Ти́тар. [geh. *Шй.*
Титарі́вник, *a.* der Титарі́вна
Тита́рня, *f.* Gehöft u. Wohnung des Ти́тар; 2) der Ort in d. Kirche wo der Ти́тар die Kerzen verkauft; 3) Schatzkammer der Kirche, *f.*; 4) Name eines von den куренї in der Сїч, *Шй.*
Тита́рство, *n.* das Amt des Ти́тар, *Шй.*
Титарува́ти, (-ру́ю, -ру́єш), *v. a.* Ти́тар sein; 2) eine Kirche bauen; 3) die Ordnung in der Kirche halten, *Шй.*
Ти́ти, (ти́ю, ти́єш), *v n.* fett werden, *B.*
Ти́тиха, *f.* Gattin des Тит, *Шй.*
Ти́тишин, *a.* der Ти́тиха geh. *Шй.*
Ти́тла, *f.* Abbreviatur, *f.*
Ти́тло, *n.* Titel, *m.* *ОБ.*
Ти́тул, *m.* Titel, *m.*; Würde, *f.*
Титу́льний, *a.* -нї бу́кви Anfangsbuchstaben, *pl.* *Шй.* [tulatur, *f.*
Титуло́ванє, *n.* Titulieren, *n.* Ti-
Титулова́ти, *v.a.*titulieren,betiteln.
Титуля́рний, *a.* titulär.
Титулату́ра, *f.* Titulatur, *f.*
Ти́фтик, *m.* Art Wollstoff, *m.* *Шй.*
Тифтико́вий, (*dim.* тифтиковенький), *a.* aus Ти́фтик *Шй.*
Тиф, ти́фус, *m.* Typhus, *m.*
Тихе́нький, *a. dim.* s. Ти́хий, sehr still, ganz still, sehr, ganz ruhig.
Тихе́нько, *adv. dim.* s. Ти́хо.
Тихе́сенький, *a. dim.* тихе́сенько, *adv. dim.* s. Ти́хий, Ти́хо.
Ти́хий, *a.* ruhig, still; sanft; leise; ти́хим ду́мом спочи́ти, *М.* II. 9. sanft u. ruhig einschlafen; * eingezogen.
Тихі́сїнький, (-сїчкий), *a.* sehr ruhig, still etc.
Тихі́сїнько, (-сїчко), *adv.* s. d. v.
Ти́хість, -ости, *f.* Ruhe, Stille, *f.*; * Sanftmuth, Milde, *f.* [(*Гол.* I. 235).
Тихі́цький, *a.* sehr ruhig &, *Шй.*
Тихі́ш, (-іше), *adv.comp.*s.Ти́хо, *Шй.*
Тихі́шати, *v. n.* ruhiger, stiller werden, *Не.* [*comp.* s. Ти́хий, *Шй.*
Тихі́ший, (*dim.* тихі́шенький), *a.*
Ти́хно, *m.* s. Тихо́н. [den, *Шй.*
Ти́хнути, *v. n.* stiller, ruhiger wer-
Ти́хо, *n.* alles Ruhige, Ruhe. *f.* *Шй.* (*Н.* 61). [langsam.
Ти́хо, *adv.* ruhig, still, leise, sachte,
Тихобере́жний, *a.* ruhig an den Gestaden fliessend, *КУ.*
Тихо́йко, *adv.dim* s.Тихо́нько, *Шй.*
Тихолю́бець, -бця, *m.* friedliebender, friedfertiger Mensch, *Ш.* II. 240.
Тихоми́ре, *n.* stiller Friede, *МШ.*
Тихоми́рити, (-рю, -риш), *v. a.* beruhigen, beschwichtigen, *B.*
Тихоми́рний, *a.* ruhig, friedfertig, *МШ.*; *B.*; *adv.* тихоми́рно, — —.
Тихоми́ром, *adv.* *Ст.* ganz ruhig.
Тихомо́лком, *adv.*in aller Stille, *КУ.*
Тихо́н, *m.* Tycho. [хоне́нко, *Шй.*
Тихоненків, -ова, ове, *a.* des Ти-
Тихоне́нко, *m.* Sohn des Тихо́н.
Тихоне́нчиха, *f.* Gattin des Тихоне́нко, *Шй.* [чиха geh. *Шй.*
Тихоне́нчишин, *a.* der Тихоне́н-
Ти́хоно, bloss in d. Räthsel: = Bratpfanne, *f.* *Шй.*
Тихо́ниха, *f.*Gattin des Тихо́н, *Шй.*
Ти́хо́нишин, *a.* der Тихо́ниха geh.
Тихо́нько, (-хе́нько), *adv.* ganz still & s. Ти́хо. [ten, *К.*
Тихострі́нний, *a.* mit stillen Sai-
Тихосу́мний, *a.* mit stiller Wehmuth, wehmüthig.
Тиху́тко, *adv.* *Шй.* s. Тихо́нько.
Тихцє́м, *adv.* im Stillen.
Тихш, *adv.comp.* zu Ти́хо, *М.* I. 100.
Тихшати *v.n.*stiller werden, *М.*II 51.
Ти́хше, *adv.* *comp.* s. Ти́хо.
Ти́хший, *dim.*тихше́нький, *a.comp.* s. Ти́хий.
Тиць, *int.* vom Zureichen (Aufdringen); 2) vom plötzlichen, unverhofften Erscheinen; 3) vom plötzl. unverhofften Zusammenkommen, *Шй.*

Тицйненький, *a. dim. Гол.* III. 465. s. Тїцький. [gen, *B.*
Тицкати, тицнути, *v. n.* ausschla-
Тицьнути, тицяти, *v. a.* etw. unwillig geben, reichen; 2) sich einmischen; *Шй.*
Тичо́ѧ. *f. M.* III. 29. dichter Haufen (?).
Тичє, *n. coll.* Stangen, *pl. B.*
Тичечка, *f. dim.* s. Тичка.
Тичина, *f.* s. Тика. *Ш.* I. 241.
Тичинє, *n. coll.* s. Тичє.
Тичинка, тичиненька, тичиночка, *f. dim.* Тичка. *Шй.* [stocken.
I. Тичити, (тичу, тичиш), *v. a.*
II. Тичити, *v. n.* u. ся, s. Дотичити.
Тичка, *f.* Stange, Stütze, *f.*; * тичкою ходити за ким = невідступно, невідлучно ход. за к. *IБ.* [dend.
Тичний, *a.* an der Stange sich win-
Тичний, *f.* Paarungszeit, *f. B.*
Тичо́к, -чка́, *m.* Stoss (unter die Rippen), *m* тичка́ надути *C.* im Zweikampf die Kräfte messen.
Тиш, *f.* Stille, *f. Мах.*
Тиша, *f.* Stille, Ruhe, *f.*
Тишина́, *f.* Stille, Ruhe, *f.*
Тишити, (-шу, -шиш), *v. a.* beruhigen, die Ruhe herstellen.
Тишка, *m. dim.* s. Тихо́н.
Тишкі́в, -ова, -ове, *a.* dem Тишко́ geh. *Шй.*
Тишко́, *m.* s. Тихо́н.
Тишком, *adv.* s. Нишком.
Тишкувати ся, *K.* unter einander flüstern.
Тишний, *a.* leise, *Пар.*
Тищенків, -ова, -ове. *a.* dem Тищенко geh. *Шй.* [Тихо́н. *Шй.*
Тищенко, *m.* Sohn des Тишко́,
Тищин, *a.* dem Тишко́ geh. *Шй.*
Тищиха, *f.* Gattin des Тишко́. *Шй.*
Тищишин, *a* der Тищиха geh. *Шй.*
Ті. *pron.* = тобі; 2) = тії; 3) = тій, *Шй.*
Ті, *conj.* ob. oder, *Шй.*
Тіо́йти, (тіо́ю, тіо́ш), *v. a.* wenig geben, zum Spott geben, *Шй.*
Тішко. *adv* = тілько. *Шй.* (*Гол* II. 35.).
Тївний. *a.* s. Тїльний.
Тївун, *m.* † Kreisrichter, *m.*; Oberhaupt, *n. Шй.* [drang, *m*
Тїжо́ѧ, *f. D. c* 258. Gedränge, *n.* An-
Тій, *pron.* = Той, *Ч. V.* 718.

I. Тік, *gen.* то́ку, *m.* Dresch-Tenne, *f.*
II. Тік, то́ку, *m* Strom, *m.* Strömung, *f. Ил.*; 2) Lauf, Verlauf, *m. T.*
Тїкальниця, *f.* von e. Hündin in d. Streichzeit.
Тїка́нє, *n.* Flucht, *f.*; 2) Streichzeit. *f.*
Тїкати, *v. n.* s. Утїкати, davonlaufen.
Тїкати ся, herumstreichen, *Зг.*; 2) sich begatten wollen, streichen.
Тїка́ч, *m.* Ausreisser, *m. Шй.*
Тіки, *adv. D. c.* 11. s. Тільки.
Тїки-притїки. *adv Кс.* I. 84. vom Strome der Zeit.
Тїки-пратїки. *Ос.* (61) XII. 60. e. Art Unkraut, s. Чо́ртове зїлє.
Тіко, *adv.* s. Тілько, *Шй.* (*II.* 3).
Тїленьки, тїленько, *adv. dim.* s. Тілько, *Шй.*
Тїленький, *a.* so klein, nichtig.
Тїлесний, *a.* körperlich, Körper-, Fleisch-.
Тїлесник, *m.* der Miteinverleibte, *K.*
Тїлечко, *n. dim.* s. Тїло.
Тїлечки, тїлечко, *adv. dim.* s. Тілько, *Шй.*
Тїлечкий, *a.* so klein, *Шй.*
Тїлйетий, *a.* zum Körper geh.; fleischfarbig. [spiel, *Шй.*
Тілї-тілї! *int.* für das Geigen-
Тілїкати, *v. n* s. Теролйкати; *davon. sbst.* тілїкане, *n. Шй.* [Winden, *Шй.*
Тілїп-тілїп! *int.* für Schütteln,
Тілїпа́н, *dim.* тілїпа́ник, тілїпа́нчик, -панчичок, *m.* тілїпано́вий, *a.* s. Тулїпа́н etc. *Шй.*
Тілїпати, *v. n.* schütteln, bewegen, durchrütteln; — ся sich-, *davon. sbst.* тілїпане, *n.* Schütteln, Rütteln, *n. Шй.*
Тїлько, *n. dim.* s. Тїло, *Шй.*
Тїлький, *a.* so gross, so oft, *Ф.*
Тілько, тїльки, (тїлко, тїлки), *adv.* so viel, nur so viel; тїльки що eben, kaum als; nur.
Тїльний, *a.* trächtig.
Тїло, *n.* Leib, Körper, *m.* Fleisch, *n.*; спа́сти з тїла am Leibe abfallen, mager werden; наро́бати тїла, am Leibe zunehmen, wohlbeleibt werden; 2) Leiche, *f.* Leichnam, *m.*; 3) — Бо́жє, Breitblättriges Wollgras, (Eriophorum latifolium); 4) — ко́нче. Sumpf Blutauge, *n.* (Comarum palustre), *Шй.*
Тїловитий. *a.* wohlbeleibt, *Пар.*

Тїлопа́лене, *n. Bax.* Leichenverbrennung, *f.* [chenverbrennung geh.
Тїлопа́льний, *a. Bax.* zur Lei-
Тїльцé, *gen.* -ця́, *n. dim.* s. Тїло.
Тїльча́стий, *a.* massiv, *Шй.*
Тїма́ха, *m. Кч.* 274. der viel erfahren hat, Kenner, *m.*; 2) s. Бурла́ка, Нетя́га, *К.*
Тї́мениця, (тї́менниця), *pl.* тї́мениці, (*dim.* тї́меничка), *f.* s. Тїмя; 2) Unreinigkeit am Тїмя der Neugebornen, *Шй.*; Unreinigkeit am Leibe, *f.* Schorf, Grind, *m. Ко.* 126; 3) тї́менниці, *pl.* Scheitelbein, *n.*
Тї́мéнний, *a.* Scheitel-, Stirn, -а кість Scheitelbein, *n. B.*; 2) *Н.* 123. = mit grossem Тїмя, dumm.
Тї́мя, (тї́мня), *f.* Scheitel, Wirbel, Vorderkopf, *m.*; 2) die bei Kindern ausgeschwitzten Schuppen am Vorderkopfe; він не в тї́мя бі́тий er ist nicht auf den Kopf gefallen.
Тї́мячко, *n. dim.* s. Тїмя.
Тїнь, *gen.* тїни, *f.* Schatten, *m*; тїньмолоко́ = си́рватка, *Шй.*
Тїни́стий, *a.* schattenreich, schattig.
Тїни́ти, *v. a.* schattieren *Шй.*; — ся, sich schattig brechen, *Зар.* [*n. B.*
Тїнни́к, *m.* Laube, *f*; Lusthäuschen,
Тїно́к, -нку́, *m.* schattiger Ort, schattiges Plätzchen, *М.* I. 17. [deckt, *К.*
Тїня́вий, *a.* schattig, geschattet. ge-
Тї́пане, *n.* тїпани́на, *f.* das Brechen des Hanfes od. Flachses, *Шй.*
Тїпанка, *f.* o. kluge, saubere Frau *Ч.* V. 1137. [— ся zittern, *Шй.*
Тїпа́ти, *v.a.* Hanf od. Flachs brechen;
Тїпéц, -пця́, *m.* Schafschwingel, *m.* (Festuca ovina), *Шй.*
Тїпча́к, *m.* s. d. v. *Шй.*
Тї́сар, *m.* = Цї́сар, *Шй.* (*Гол.* II. 460; III. 41.).
Тїси́на, *f. Гол.* II. 60. (*Шй.*) s. Тис.
Тї́ска, *f.* = Кі́ска, *dim.* s. Коса́, Flechte, *f. Kol.* I. 7.
Тїснéнький, *a. dim.* gar eng, s. Тїсни́й; *adv.* тїснéньки-.
Тїснéсенький, *a. dim.* s. d. v.; *adv.* тїснéсенько, *Шй.*
Тїсни́й, *a.* eng, knapp; в тїсний кут загна́ти in die Enge, in d. Sackgasse treiben. *Гол.* I. 144.; 2) dürftig, elend *У.*; — рік, тісні роки́ упа́ли, Missjahre sind eingetreten, schlechte Zeiten sind gekommen, *B.*; тїсна́ ба́ба, *P.* I. 199. *Ко.* 97. e. Art Spiel.
Тїснина́, *f.* Engpass, *m. Фр.*
Тїсни́ти, (-сню́, -сни́ш), *v. a.* eng machen; * bedrängen, bedrücken, *К.*; — ся sich drängen, *Шй.* [Тїсно, *Шй.*
Тїсні́йш, -і́йше, (-і́ш), *adv. comp.* s.
Тїсні́йший, (-і́ший), *a. comp.* s. Тїсни́й.
Тїсні́сїнький, (-ї́чкий), *a. superl.* gar eng, sehr eng; *adv.* тїсні́сїнько. (-ї́чко) — — *Шй.* [d. v. *Шй.*
Тїсні́ський, *a.* тїсні́сько, *adv.* s.
Тїсні́ша́ти, тїсні́щати, *v. n.* enger werden. [elend, schwierig.
Тї́сно, *adv.* eng, knapp; 2) dürftig,
Тїснова́тий, (*dim.* тїснова́тенький), *a.* nicht ganz eng; nicht ganz geräumig; *adv.* -ва́то, (*dim.* -ва́тенько. *Шй.*
Тїсносéрдний, *a.* engherzig, *Тор.*
Тїсно́та́, *f.* Enge, Bedrückung, Noth, *f.* Bedrängnis, Drangsal, *n. Ш.* II. 268; Menge, *f.* Haufen, *m. Шй.*
Тїсня́ва, *f.* s. Тїсно́та́; тїсна́ — Klemme, *f. К.*
Тї́стейко, тї́стеньо. (-сто́нько), тї́стечко, (-сточко), тї́стко, *n. dim.* s. Тїсто, *Шй.*
Тїсти́ско, *n. aug.* s. d. f.
Тї́сто, *n.* Teig, *m.*; 2) alles aus Teig Bereitete, gebacken als Backwerk od. gekocht; 3) Sauerteig, *m.*
Тїстова́тий, *a.* teigicht, *Пар.*
Тїстовий, *a.* teigig, *Пар.*
Тї́та, *f.* s. Тéта (*Фр.*).
Тї́течко, *adv.* s. Тїцько.
Тї́тка, *f.* Tante, *f*; 2) in der Anrede als Bezeichnung einer jeden Frau, *Шй.*
Тї́тко, *m.* Wiedehopf, *m.* (Upupa epops), *B.*
Тї́тонька, *f. dim.* s. Тї́тка.
Тї́тоньчин, *a.* der Тї́тонька geh. *Шй.*
Тї́точка, *f. dim.* s. Тї́тка.
Тї́точчин, *a.* der Тї́точка geh. *Шй.*
Тїту́нин, *a.* der Тїту́ня geh. *Шй.*
Тїту́ньця, *f. dim.* s. d. f.
Тїту́ня, *f. dim.* s. Тї́тка, *Шй.*
Тїту́сенька, тїту́сечка, *f. dim.* s. Тїту́ся; *dav. adj.* тїту́сенчин, тїту́сеччин, *Шй.*
Тїту́син, *a.* der Тїту́ся geh. *Шй.*

Тітуся, *f. dim.* s. Тітка.
Тітчин, *a.* der Тітка geh.
Тіценький, тіцечкий, тіцький, *a.* ein solcher, so klein, so nichtig.
Тіценьки, (-ко), тіцечки, (-ко), тіцьки, (-ко), *adv.* so wenig, so unbedeutend, *Шй.*
Тіч, *f.* s. Теч; — з очей Augenfluss, *m. Пар.*
I. Тічка, (*dim.* тічечка), *f.* Rudel, *n.* in der Brunstzeit, *Не. Ш.* I. 406. *II.*12.
II. Тічка, *f pl.* тічки, Rädergestell, *n.*
Тічкати ся. s. Тікати ся.
Тічний, *f.* s. Тічка I.
Тічок, -чка. *m.* der Ort wo im Sommer abends die Jugend zusammenkommt, s. Улиця, Майдан 1).
Тішильниця, *f.* s. Пістунка.
Тішити, *v. a.* erfreuen, ergötzen; дитину *М.* I. 14. unterhalten, warten; — ся sich freuen, s. ergötzen.
Тіщити, *v. a Фр.* wegschnappen, davontragen; — ся *Нг.* 79. sich heranwälzen, -drängen.
Тіяра, *f.* Tiara, *f.* päpstliche dreifache Krone.
Ткаля, *f.* Weberin, *f.* (welche selbst webt, wirkt), *P.* II. 100.
Ткань, *f. Ру.* Inhalt, *m.* s. Основа.
Тканє, (-ній), *n.* Weben, *n.* das Gewobene; 2) Einschlag, *m.* (bei d. Webern), *Шй*; 3) Knäuel, *m.* (*Фр.*).
Тканина, *dim.* тканинка, *f.* Gewebe, *n*; 2) Spinnengewebe, *n.*
Тканинонька, -ночка, *f. dim.* s. Тканинка, *Шй.*
Тканиця, *f. Под.* Netz, *n.*
Тканка, (*dim.* тканонька, тканочка). *f.* Gewebe, *n*; 2) Kleidung daraus; 3) weibl. Kopfschmuck, aus Korallen od. Perlen bestehend, *Шй.* (*Гол.* II. 50).
Ткати, *v. a.* weben.
Ткаха, *f. Ч.* IV. 179. Weberin, *f.*
Ткацкий, (ткацький), *a.* des Webers, Weber.
Ткацтво, *n.* Weberhandwerk, *n.* Weberei, *f.*; 2) *coll.* Weber, *pl. Шй.*
Ткач, *m.* Weber, *m*; 2) ткач пошиваач, geselliger Webervogel, od. Republikaner, *m.* (Ploceus socius).
Ткаченків, -ова, -ове, *a.* dem Ткаченко geh. *Шй.*
Ткаченко, *m.* Sohn e. Webers, *Шй.*
Ткаченчиха, *f.* Gattin des Ткаченко, *Шй.*
Ткаченчишин, *a.* der Ткаченчиха geh. *Шй.*
Ткачик, *m. dim.* s. Ткач.
Ткачиха, *f.* Gattin des Ткач; 2) Weberin, *f.*
Ткачишин *a.* der Ткачиха geh. *Шй.*
Ткачів, -єва, (-ова), -єве, (-ове), *a.* dem Weber geh.
Ткачка, *f.* Weberin, *f.* [Ткач, *Шй.*
Ткачоване, *n.* das Geschäft eines
Ткачувати, *v. n.* Weber sein, Weberhandwerk treiben, *Шй.*
Ткачук, *m.* Enkel, Nachkomme eines Ткач, *Шй.* [чук geh. *Шй.*
Ткачуків, -ова, -ове, *a.* dem Тка-
Ткена, *f.* s. d. f.
Ткина, *f. К У.* I. 304. gemeiner Bocksdorn, (Lycium barbarum).
Ткнути, *v. a.* mit einem spitzigen Werkzeug stochen; 2) etw. nicht auf s. eigentl. Stelle legen; 3) rühren; 4) etw. unternehmen, thun; — ся sich wohin wenden, *Шй.*
Тлака, *f.* Mondschnecke, *f.* (Nerita), *B.*
Тлаковинка, *f.* Flusschwimmschnecke, *f.* (Neritina), *B.*
Тлаковичка, *f.* Neritella, *B.*
Тлачувати, *v. a.* stossen, zerstossen, stampfen, *Шй.* (*Гол.* III. 502).
Тлень, *m.* Кисень. *Ил.*
Тлетворний, *a.* Fäulnis bringend, verderblich, *К.*
Тливо, *n.* glimmender Funke, У.
Тлити, *v. a.* gierig essen, verschlingen, aufzehren.
Тлїн, *m.* тлїнь, *f. Ос.* (61) II. 233. Fäulnis, *f.* Moder, *m. К.* Verwesung. *f. Ст.* Asche, *f.* Staub, *m.*
Тлїнний, *a.* verweslich; * vergänglich, hinfällig; 2) лиш трошки — *Мог.* kaum noch athmend.
Тлїнниця, *f. бульбяна*, s. Шолудівка, *Вол.* [vermodern.
Тлїти, *v. n.* glimmen; 2) verwesen,
Тло, *n.* Grund, *m.* Grundlage, *f. Шй.*
Тломити, (-мло, -мип), *v. a.* verzehren, vernicht n, *Мах.*
Тломок, *m.* † *Зах.* s. Тлумок.
Тлук, *m.* Haufen, *m.* Gezücht, *n.* Bande, Rotte, *f.* злодійский — *Ф.*
Тлум, *m.* Muthwille, *m.* muthwillige Streiche, *pl. Шй*; 2) Haufen, *m.* Gedränge, *n.*

Тлумáк, *m.* Bündel, Felleisen, *n.*
Тлумáч, *m.* Uebersetzer, Erklärer, *m.* -áчка, *f.* — in, *f.* *ШЙ.* [klären, *ШЙ.*
Тлумáчити, *v. a.* übersetzen; er-
Тлýмити, (-млю, -миш), *v. a.* dämpfen, unterdrücken; verderben, vernichten; verzehren; schlagen; — ся dumme Streiche machen, Muthwillen treiben, schäkern; ringen, raufen.
Тлýмка, *f.* Umnebelung des Gesichtes od. des Verstandes, *Зак.*
Тлýмлене, *n.* das Dämpfen, Unterdrücken; Vernichten; Schlagen, *n.* *ШЙ.*
Тлумлйвий, *a.Ст.*gedämpft, dumpf.
Тлýмно, *adv.* zahlreich, gedrängt.
Тлумóвиско.*n.ВБ* s.Стовкóвиско.
Тлýмок, *gen.* -ока, (*pl.* -моки,-мки), *dim.* тлумóчок, *m.* Ranzen, *m.* Gepäck, *n.* s. Тлýмак.
Тлýнок, -нка, *m.* Magen, *m.* *ШЙ.*
Тлуст, — alle übrigen mit тлуст — beginnenden Worte s. unter Товст-.
Тлýстий, (*dim.* тлустéнький), *a.* s. Товстий, *ШЙ.*
Тлýстити, *v. a.* befetten, *ШЙ.*
Тлýстість, -ости, *f.* Fett, *n.* Fettigkeit, *f.* *ШЙ.*
Тлустíти, *v. n.* fett werden.
Тлýща, *f.* Fett, Talg, *n.* Fetthaut, *f.*
Тлýчок, -чка, *m.* Mörserkeule, *f.*
I. Тля, *g.* тли, *f.* Verderbnis, *f.*
II. Тля.*g.*тли *f.*Blattfloh,*m.*(Psylla),*B.*
Тьма, *f.* Dunkelkeit, *f.* Dunkel, *n.* Nebel, *m.*; 2) Menge, *f.*; 3) Zünsler, *m.* (Pyralis), *B.* [licht, *n.* *Kst.*
Тьмáва, *f.* Halbdunkel, Dämmer-
Тьмáвий, *a.* *Kst.* halbdunkel, dämmernd; finster, düster, *МШ.*
Тьмáнний,*a.*s.Тьмíний, „*Ск*".180.
Тьмáстий, *a.* von dunkler Farbe, dunkelfärbig, *ШЙ.*
Тьмíстий, *a.* *МШ.* düster, finster.
Тьмíти, (тьмлю, тьмиш), *v. a.* finster machen, blenden, verdunkeln; 2) schmauchen, stark rauchen; — ся dunkel werden.
Тмíй, *conj.* *У.* s. Томý, для тóго.
Тмíнник, *m.*Asperula galioides, *ШЙ.*
Тьмíти, *v. n.* dunkel, finster werden; sich umnebeln, *ШЙ.*
Тьмýщий, *a.* unzählig, тьма -а, unzählige Menge.
Тьмьа, *f.*Metallzünsler,*m.*(Pyralis),*B.*
Тьмяний, *a.* *Кн.* glanzlos, matt; 2) betrübt, traurig; lästig, *ШЙ.*
Тьмяность, *f.* geringe Dunkelheit, Dunkelheit, *f.* *ШЙ.* [schwer, *ШЙ.*
Тьмяно, *adv.* düster; 2) traurig,
То, *conj.* so; то то entweder-oder, bald-bald.
То, *pron.* *n.* s. Той.
Тоб, тóби, *conj.* so, (correlat.zu як-би, слй-би, колиó, кобй), *ШЙ.*
Тобáшник, *m.* s. Табáчник.
Тобí, *pron.* *dat.* s. Ти, dir, für dich.
Тобíвка,тобíлка *f.*Tasche,Schachtel, Kapsel, *f.* *B.* Felleisen, Tornister, *n.* *Гол.* III. 108.
Тобíцкий, (-бíцьк-), *a.* diesseitig.
Тобóв, = тобóю.
Тобóлець, *gen.* -бíльця, *m.* kleiner Sack, Säckchen, *n.* *ШЙ.*
Тоболóчник, *m.* рольовий Acker-Hellerkraut, Täschelkraut, *n.* (Thlaspi arvense).
Тобóю, *pron.* *instrumental.* s. Ти.
Тóбто, *conj.*s.Тóби; *М.*II.184.s.Нíби.
Тобýрчити, *v. a.* ausbreiten, *ШЙ.*
Товáльня, *f.* s. Тувáльня, *ШЙ.*
Товáр, *m.* Vieh, bes. Hornvieh, *n.*; 2)Leder,*n.*; 3)Waare,*f.* Kaufmannsgut, *n.*
Товарéць, -рцю, *m.* *dim.* s. Товáр.
Товарйна, *dim.* -рйнка, *f.* *verächtl.* das Vieh. [s. d. v.
Товарйнонька,(-рйночка). *f.dim.*
Товáрский, (ський), *a.* *М+Б.* чоловíк gesellschaftlich, leutselig; 2) gemeinschaftlich, allgemein; *adv.* товáрски, по- freundschaftlich, als Freund. [Товáриш.
Товáрист, *m.* *Ос.* (62) II. 55. s.
Товáриство, *n.* Gesellschaft, Kameradschaft, *f.*; 2) Gesellschaft, *f.* Verein, *m.*; 3) Gemeinschaft der Kosaken; 4) Gesellschaft Arbeiter, *f.*; 5) freundschaftliche Beziehungen, *pl.* *ШЙ.*
Товáриш, *m.* Freund, *m.*; 2) Gefährte, Genosse, Gesellschafter, *m.*; 2) — войсковий, † Kriegsadjutant in e. Сóтня der Kosaken; 4) — значковий † Hüter der Kriegsfahne, *ШЙ.* [*Пар.*
Товарйшеский, *a.*s. Товáрский,
Товарйшескість, -ости, *f.* Geselligkeit, *f.* *Пар.* [*f.*Verein, *m.* *Пар.*
Товарйшество, *n.* Genossenschaft,
Товáришів, -ова, -ове, *a.* dem

Товáриш geh. [fährtin, Gespielin, *f.* *Б.*
Товáришка, *f.* *Ч.* I. 1, 202. Ge-
Товáришня, *f.* *Зг.* s. Товáриство.
Товáрйшоване, *n.* *Зар.* Gesellschaft, Freundschaft, Kameradschaft, *f.*
Товаришувáти, *v.* *a.* gesellig, im Verein leben, gehen; Gesellschaft pflegen, *D.* *c.* 197.
Товáрка, *f.* s. Товáришка, *Шй.*
Товáрний, *a.* einer der viel Vieh (Товáр) besitzt; 2) dem товáр 3) geh; — пóїзд Lastzug, *m.* *Пар.*
Товаровúк кочовúк, *m.* *Не.* = nomadisches Hirtenvolk. [Товáрка. *Шй.*
Товáронька, (-рочка). *f.* *dim.* s.
Товарáка, *f.* *aug.* s. Товáр 1).
Товáрята, *pl.* elendes, kleines Vieh.
Товáрячий, *a.* des Viehes, Vieh-; 2) товáряча бýрчимýха, *f.* Ochsen od. Rinderbiesfliege, *f.* (Oestrus bovis); 3) товáрячий бóмóк, Rindsbremse, *f.* (Tabanus bovinus), *Шй.*
Тóвóа, *dim.* тóвóчка, *f.* von ungelenkem, ungeschicktem, fettwanstigem Weibe, *Шй.*
Товгúй, *a.* *R.* 130. s. Тугúй (?).
Товдúй, *adv.* s. Тогдúй *Шй.* (*Ч.* IV. 387).
Товк, *m.* Verstand, Sinn, *m.* *Кч.* 237; 2) Erklärung, *f.* *Шй.*
Товк! *int.* vom Stossen.
Тóвкане, *n* Stossen, Stampfen, *n.* *Шй.*
Товкáти, *v.* *a.* stossen, schlagen; 2) — волá den Ochsen castrieren (*Фр.*).
Товкáч, *m.* Mörserkeule; Stampfe, *f.*; 2) Spechtmeise, *f.* (Sitta europaea), *B.*
Товкачíв, -óва, (-éва), -óве, (-éве), *a.* dem Товкáч geh. *Шй.*
Товкáчик, *m.* *dim.* s. Товкáч.
Товкачúско, *m.* *aug.* s. Товкáч.
Товкáчка, *dim.* товкáчечка. *f.* Schlägel, Stössel, *m.*
Товкітнá, *f.* Stossen, Gedränge, *n.*
Товкмáсити, *v.* *a.* kneten, treten, stossen, *Ш.* II. 126.
Товкмáчити, *v.a.* treten, stampfen, kneten; 2) schlagen, klopfen; 3) erklären; *Шй.*
Товкóване, *n.* Erklären, *n.* Erklärung, *f.*; 2) Geschwätz, *n.* *Шй.*
Тóвком, *adv.* *Кв.* II. 243. verständig, klar. [schlagen, bewegen, *Шй.*
Товкóнути, *v.* *a.* stark stossen,
Товтúй, *v.* *a.* s. Тевчúй.
Товкувáти, *v.a.* s. Толкувáти. *Шй.*
Товкýн, *m.* Marktplatz, *m.* *Шй*; 2) Federmücke, *f.* (Chironomus), *B.*
Товкýчий, *a.* mit vielem Schlagen u. Stossen &, — рúнок, der Marktplatz, Ringplatz wo viele Leute versammelt sind, *Шй.*
Товкýчка, *f.* *Шй.* Ringplatz, Ring, *m.*
Товкýщий, *a.* *Мак.* mit товк 1), verständig; geschäftig, emsig, *Шй.*
Товмáч, *m.* Uebersetzer, Erklärer, *m.*
Товмáчене, *n.* s. Толкóване. *Шй.*
Товмáчити, *v.a.* übersetzen, *К.* *Шй.*
Товмáчів, -óва, -óве, *a.* des Товмáч.
Товпá, *f.* Haufen, *m.* Menge, *f.* Trupp, *m.*
Товпáми, *adv.* haufenweise, truppenweise. [drängen; beständig hinzutreten.
Тóвпити ся, sich drängen, sich durch-
Товпíга, *c.* ein dicker, ungeschickter, unbeholfener Mensch, *Шй.*
Тóвпний, *a.* massenhaft, *Пл.*
Товпня, *f.* *B.* s. Глотá.
Товсть, *n.* Fett, *n.* *Пар.*
Товстéнький, *a.* *dim.* s. d. f.
Товстúй, *a.* fett, feist; 2) dick, stark; — голóс tiefe, starke Stimme *Ко.* 352. — сóн harter Schlaf; товстúй кóрінь Hauptwurzel, *f.* (radix palaris), *B.*; 3) * -á schwanger.
Тóвстина, *f.* grobe Leinwand.
Товстиці, *pl.* dickblättrige Pflanzen (Crassulaceae). [Fettigkeit, *B.*
Тóвстїнь, -ни, *f.* das Fette, die
Товстїсїнький, *a.* gar, sehr fett, vollkommen fett, *adv.* -ко — —.
Товстїти, *v.* *n.* fett werden, zunehmen (am Leibe); 2) schwanger werden, *Шй.*
Товстїш, (-їйш), товстїше, (-їйше), *adv.* *comp.* s. Товсто, *Шй.* [werden.
Товстїшати, *v.* *n.* fetter, dicker
Товстїший, (-їйший), *a.* *comp* s. Товстúй [tiefer, starker Stimme, *Шй.*
Тóвсто, *adv.* fett; 2) dick; 3) mit
Товстолéзний, *a.* sehr dick, *К.*
Товстонóгий, *a.* dickbeinig.
Товстонúкий, *a.* mit feisten Backen.
Товстонúсок, -ска, *m.* Kernbeisser, Kirschfink, *m.* (Fringilla coccothraustes), *B.*
Товстопýзий, *a.* dickbäuchig, *Шй.*
Товстопýзник, *m.* Schmerbauch, *m.* *Фр.*

Товстоскйбний, *a.* mit fetter Scholle, *Фр.*

Товстотá, *f.Не.* Dicke; Beleibtheit, *f.*

Товстувáтий, (*dim.* товстуватéнький), *a.* etwas dick, *Шй.*

Товстýля, *f.* von einer wohlbeleibten Weibsperson, *Шй.*

Товстýн, *m.* Gelbe Teichrose, (Nuphar luteum), *Шй.*

Товстýха, *f.* s. Товстýля, *Шй.*

Товстýшка, *f. dim.* s. d. v.; 2) Kreuz-Enzian, *m.*(Gentiana cruciata) *Шй.*

Товстю́чий, *a.* recht dick, sehr fett, *Щог.*

Товстя́к, *m.* Schmerbauch, *m. Фр.*

Товстя́нка, *f.* Fettkraut, *n.* (Pinguicula vulgaris).

Товт, *m.* Ruticilla tithys? *B.*

Тóвтри, *pl.* (Felsen-) Steine am Boden eines Flusses, *Фр.* [Korn, *Шй.*

Товч, *f.* alles klein Gestossene, bes.

Тóвчене, *n.* Stossen, *n.*

Товчéник, *m.* Stoss, Schlag, *m.*; 2) *pl.* товчéники, (*dim.* товчéнички), Art gefüllter Hecht, *Шй.*

Товчи́. *v. a.* stossen, zerschlagen, stampfen; 2) * — про когó von jmdm viel u. oft sprechen; 3) * § sich schnäuzen, *Шй.*; — ся sich herumtreiben; herumschlendern.

Товчíльниця, *f.* Ч. V. 34. die Magd welche die Stampfe tritt.

Товчка, *f.* s. Стýпа.

Топчóк, -чкá. *m.* Pochstempel, *m.* Mörserkeule, *f.*; 2) Schlag, Stoss, *m.* *Пол.*; 3) s. Товкýчка, *Шй.*

Товщ, *c.* Fett, *n*; Fettigkeit, *f. B.*

Тóвща, *f.* Dicke, Wohlbeleibtheit, *f.* *Шй.*; 2) dicke u. dichte Decke, *Ст.*; 3) Landgut, *n.* mit allen seinen Nutzbarkeiten; 4) Eichenwaldung, *f.*

Тóвще, *adv. comp* s. Тóвсто.

Тóвщий, *a. comp.* s. Товстий.

Товщинá, *f. Не. Пу.* Dicke, *f.*

Тогдá, тогдí, тогдi. *adv.* damals, zu der Zeit; 2) *conj. als correlat.* zu колú, як, *Шй.*

Тогдáшний, тогдíшний, тогдiшний, *a.* damalig.

Тогдúй. *adv.* s. Тогдú, *Шй.*

Тогíд, (-íдь), *adv.* des vorigen Jahres.

Тóгó, *pron. gen. m. n.* s. Той; 2) *als. genit. causae*: deswegen, darum, *Шй.*

Тогобíтчанин, *m.* Bewohner von jenseitigem Ufer.

Тогобíцький, (-бóцьк-), тогобíчний, *a.* an jenseitigem Ufer befindlich, wohnend, jenseitig. [*Шй.*

Тогобочáнин, *m.*s. Тогобíтчанин,

Тогобочáнка, (*dim.* -чáночка), *f.* Bewohnerin von jenseitigem Ufer, *Шй.*

Тогобочáньський, *a.* dem Тогобочáнин geh. *Шй.*

Тогобóчний, *a.* s. Тогобíцький, тогобíчний; 2) am linken Dniepr Ufer befindlich, *Шй.* [VII. 554).

Тогодúй, *adv.* s. Тогдúй, *Шй.* (Ч.

Тогóдьний, *a.* alt, ehemalig, vor langer Zeit geschehen, *Шй.*

Тогóж, *conj.* darum eben, *Шй.*

Тогóкало, von einem, der oft das Wort „тогó" spricht; *verb. n.* тогóкати, das „тогó" oft sprechen, *Шй.*

Тоголíтний, (-лíтьн-), von vorigem Jahre. [Jahre.

Тоголíток, -тка, *m.* von vorigem

Тогорíчний, (-рóчний), *a.* s. Сегóрічний.

Тогочáсний, *a.* damalig, *K.*

Тодí, *adv.* s. Тогдú, dann; nachher.

Тóдір, -ора, *m.* Theodor.

Тодірéнків, -ова, -ове, *a.* dem Тодірéнко geh. *Шй.* [des Тóдір, *Шй.*

Тодірéнко, *m.* Sohn, Nachkomme

Тодірéнчиха, *f.* Gattin des Тодірéнко; *dav. adj.* [ха geh. *Шй.*

Тодірéнчишин, der Тодірéнчи-

Тодірцíв, -ева, -еве, *a.* dem Тодірцьо geh.

Тодірцьó, *m. dim.* s Тóдір.

Тодірчýк, *m.* Enkel des Тóдір, *adj.* Тодірчукíв, -ова, -ове, *Шй.*

Тодірчýчка, Тодірчучúха, *f.* Frau des Тодірчýк; *adj.* Тодірчýччин, Тодірчучúшин, *Шй.* [etc.

Тодíшний, (-нїй), *a.* s. Тогдáшний

Тодíшність, -ости, *f.* die damalige Zeit, *T.*

Тóдор, *m.* Theodor.

Тодóра, *f.* Theodora.

Тодорéць, -дірцú, *m. dim.* s. Тóдор.

Тóдориха, *f.* Frau des Тóдор.

Тóдоришин, *a.* der Тóдориха geh.

Тóдорів, -ова, -ове, *a.* dem Тóдор geh.

Тóдорівна, *f.* Tochter des Тóдор.

*

Тодо́рка, *f.* s. Тодо́ра, *Шй.*
Тодо́рків, -ова,-ове, *a.* dem Тодо́рко geh. *Шй.*
Тодо́рко, *m. dim.* s. Тодор, *Шй.*
Тодо́рця, *f. dim.* s. Тодо́рка, *Шй.*
Тодо́с, *m.* Theodosius, *Шй.*
Тодосе́нко, *m.* Sohn des Тодо́с; *adj.* Тодосе́нків, *Шй.*
Тодосе́нчиха, *f.* Frau des Тодосенко; *adj.* Тодосе́нчишин, ihr geh. *Шй.*
Тодоси́ха, *f.* Frau des Тодо́с; *adj.* Тодисийшин, ihr geh. *Шй.* [geh. *Шй.*
Тодо́сїв, -ева, -ев-, *a.* dem Тодо́с
Тодо́син, *a.* der Тодо́ся geh.
Тодо́ска, *f.* Theodosia.
Тодо́счин, *a.* der Тодо́ска geh.
Тодосчу́к, *m.* Enkel des Тодо́с, *Шй.*
Тодо́ся, *f. dim.* s. Тодо́ска.
То́в, *pron. n.* s. Той, das, dieses.
Тож, *adv.* da, nun, ja, so.
Тож бак! noch was! *Шй.*
То́жесь, da siehst du; то́жесьмо da sehen wir; то́жесьте, da sehet ihr, *Шй.*
Тожса́мість, -ости, *f.* Identität, *f. Ган.* [ja wohl.
То́жто! *int.* da, da sieh, nun eben,
Тоїні́чний, *a. Ф.* in der vergangenen Nacht.
I. Той, та́я, (.а), то́є, (то, те́є, те), *pron.* dieser, diese, dieses; 2) *als oppos. zu* сей: той сьвіт, das Jenseits, das zukünftige Leben (= тамто́й сьвіт); на той год *P.* I. 34. auf's Jahr, nach einem Jahre; той о́ік jene Seite, — рікий das jenseitige Ufer; 3) Той = Чорт; 4) § = das männl. Glied, *Шй.*
II. Той. *conj.* = то и, nun so, so nun, so ja, nun denn.
То́йже, та́яжє, то́єже, (то́же, те́єже, те́же), *pron.* derselbe, dieselbe, dasselbe, *Шй.* [ser, (-е, -es), *Шй.*
Той сь, та́ясь, то́єсь, *pron.* der, die-
Той-то, та́я-то, (та́-то), то́є-то, (то́то), *pron.* eben dieser, eben derjenige, *Шй.*
I. Ток, *m.* Verlauf, *m. Ил.*
II. Ток, *m.* s. Тік, *Шй.*
То́кай, -а́я, *m.* Stadt in Ungarn; 2) e. Weingattung.
Токайский, *a.* aus Токай 1) gebürtig; dort bereitet, -е вино́, *Шй.* (*Гол.* II. 221).
Токай, *m.* s. Мамалыга, *B.* [wälzen.
Токайити ся, sich hervor-, heraus-
Тока́р, (-рь), *m.* Drechsler, *m*; 2) Auerhahn, *m.* (Tetrao urogallus), *Шй.*
Токари́ха, *f.* Frau eines Drechslers, *Шй.* [geh. *Шй.*
То́карів, -ова, -ове, *a.* dem Drechsler
Тока́рня, *f.* Drechselbank, *f.*
Тока́рский, (-ський), *a.* zum Drechseln geh., Drechsler-.
Тока́рство, *n.* Drechslerhandwerk, Drechseln, *n.*
Токарува́ти, *v. a.* Drechslerhandwerk treiben, Drechsler sein, *Шй.*
Токли́к, *m.* Allium rotundum, *Шй.*
То́кма, *f.* Vertrag; Preis, *m.* не па́дало до то́кми es stimmte mit dem Vertrage nicht überein, *B.*; 2) Brauch, *m.*
То́кма, *adv. Ф. Пов.* 19. 23. desto mehr, noch mehr, vor Allem; — не desto weniger, schon gar nicht mehr, vollends nicht.
Токма́чене, *n.* das Einpressen, Hineinpressen, Eindrücken; Einmeisseln, *n.*; 2) Erklären, *n. Шй.*
Токма́чити, *v. a.* einpressen, hineinpressen, eindrücken; einmeisseln, einschlagen, hineintreiben, einrammen; 2) erklären, *Шй.* [lamentarier, *m.* У.
Токми́тель, *m.* Unterhändler, Par-
Токми́ти, *v. a.* s. Годи́ти; 2) anweisen, bestimmen, sortieren, gruppieren, vertheilen, *Шй.*; — ся übereinkommen, *B.*
То́кнути, *v. a.* s. Ти́кнути. *Зар.*
Токови́й, *a.* Aufseher auf der Dreschtenne, *m.* [Auerhahns).
Токо́виско, *n.* Balzort, *m.* (des
То́кот, *m.* -се́рця, Herz-Pulsschlag, *m.* Herzpochen, *n.*
Токота́ти, токоті́ти, *v. a.* (gleichmässig) schlagen (vom Herzen).
Токо́тниця, *f.* пауци́а — Lungenpulsader, Lungenarterie, *f.*; тїла́єна — Körperpulsader, grosse Schlagader, Aorta, *f.* [(*Гол.* II. 568).
Толь, *adv.* so viel, so sehr, *Шй.*
Тола́н, *m.* тола́нь, *f.* Bertorea incana, *Шй.*
Толи́ти, *v. a. Ф.* dämpfen, stillen.
Толі́чка, *f. dim.* s. Толоча́.
Толі́чина, (*d*-чинка), *f. dim.* s. d. v.
Толк, *m.* Sinn, Verstand, *m.*; 2) Ordnung, *f.*
Толко́ване, *n.* Erklären, *n.* Er

klärung, *f.*; Übersetzung, *f.* Uebersetzen, *n.*

Толковитий, *a.* verständig, *Др.*

Толковник, *m.* Ausleger, Erklärer, Deuter, *m.* [zeugend, *Кч.* 184.

Толком. *adv.* verständig, klar, über-

Толкувати, (-ков-), *v. a.* auseinanderlegen, auslegen, auseinandersetzen, erklären; 2) sich besprechen, verhandeln, *Н.* 255; 3) übersetzen.

Толкущий, *a.* einsehend; altklug, *Пар.*

Толмач, *m.* Dolmetscher, Uebersetzer, *m.* *С.* II. 55.

Толнига. *m* feister Mensch, *Mi.* II. 285.

Толо, *n.* *Ч.* III. 95. e. Art Frühlingsspiel.

Толоо, *m.* s. Кадово.; 2) s. Тулуо, *В.*

Толсвірство, *n.* heisst das Geschäft u. die Industrie derjenigen Unternehmer, welche die von den Fischern eingekauften Fische einsalzen lassen, *Шй.*

Толовірщик, *m.* ein solcher Unternehmer, s. d. v. *Шй.*; *davon.* толовірщиків, *a.*

Толок. *m.* grosser Stössel zum Ebnen der Tenne; Kolben, *m.*; 2) *Зг. Пр.* I. 53. s. Глота; 3) *Шй.* s. Толк.

Толока, *f.* das Brachfeld als gemeinsamer Weideplatz; Trift, *f*; 2) gesellschaftliche Feldarbeit ohne Geldentschädigung für Gastgelage u. Musik; 3) Kampfplatz, *m.* *Шй.* (*Гол.* II. 30).

Толокно. *n.* *Wgr.* 30. getrocknetes Brod klein gerieben zu Mehl welches mit Wasser und Oel od. Milch eingemacht genossen wird; *Шй.*

Толокувати, *v. n.* als Brachfeld liegen; 2) in der Толока 2) arbeiten.

Толоктий *v. a.* s. Товчий, *Шй.*

Толочаний, *m.* Theilnehmer an einer Толока 2); -чанка, *f.*

Толочаньский, *a.* dem Толочаний & eigenthümlich, von den Толочане gemacht, *Шй.*

Толочити, *v. a.* treten, niedertreten, zertreten; *sbst.* толочення, *n.*

Толочний. *a.* *M.* I. 98 zur Толока geh.

Толочник, *m.* ein grosser Stempel, Pumpenstempel, *m.*

Толошний, *a.* zur Толока geh., gegen die T. gerichtet; 2) als Brache, *Ра* I.

Толна, *f.* s. Товна. [dringend, *У.*

Толпаний, *a.* in dichten Haufen

Толстогуєсь, *m.* Hain-Kreuzkraut, *n.* (Senecio macrophyllus), *Шй.*

Толстушка, *f.* Haariger Günsel, (Ajuga genevensis); 2) Kreuz-Enzian (Gentiana cruciata); 3) Sumpf-Ruhrkraut, *n.* (Gnaphalium uliginosum); 4) Flohkraut, *n.* (Inula Pulicaria); 5) Wegerich, *m.* (Plantago arenaria), *Шй.*

Толуб. *m.* s. Тулуо; 2) Blatt vom Kohl welches zum Gericht „голубець" (w. s. 2) verwendet wurde, *Шй.*

Толубець, -бця, *m.* *dim.* s. d. v.

Толубити, *v. a.* *У.* s. Толочити.

Толчка, (товчка), *f.* eine Handstampfe für Flachs etc.

Толщина. *f.* Dicke, *f.* *Шл.*

Тома, *m.* Thomas.

Томаківка, *f.* Nbfls des Дніпро; 2) eine Insel im Dniepr unweit der Mündung des Fl. Томаківка. wo öfters die Saporoger-Sič sich befand, *Шй.*

Томас. *m.* Thomas.

Томасенко, *m* Sohn, Nachkomme des Томас; *adj.* Томасенків. ihm geh. *Шй.*

Томасенчиха, *f.* Frau des Томасенко; *adj.* [чиха geh. *Шй.*

Томасенчишин, *a.* der Томасен-

Томасів, *a.* dem Томас geh.

Томаш. *m.* Thomas.

Томашиха, *f.* Frau des Томаш.

Томашишин, *a.* der Томашиха geh.

Томашів, -ва, -ове, *a.* dem Томаш geh. [drücker, *m.*

Томитель, *m.* Quäler, Peiniger, Be-

Томительство, *n.* Bedrü kung, *f.* Zwang, *m.* *У.*

Томити, (-мло, -миш), *v. a.* quälen, plagen; abmatten, ermüden; — ся sich quälen, s. abmatten.

Томків, -ова, -ове, *a.* dem Томко geh.

Томко. *m.* Thomas; 2) Timotheus, *Шй.*

Томлющий, *a.* *B.* ermüdend.

Томнатик, *m.* Gipfel der Karpathengebirge in d. Bukowina, *Шй.* (*Гол.* I. 564). [*adv.* томненько, *Шй.*

Томненький, *a.* *dim.* s. Томний;

Томний, *a.* ermüdet, abgemattet, müde, schwach, *Пар*; *adv.* томно.

Тьомний, *a.* s. Темний, *Шй.*

Томність, -ности, *f.* der Zustand der Ermüdung, *Шй.*

Томніщий, *a.* *comp.* s. Томний; томніще, *adv.* s. Томно, *Шй.*

Тому́, *pron. dat. m. n.* s. Той; 2) тому́ als *conj.* daher, deswegen, deshalb.
Томува́ти, *v. a. H.* 51?
Тому́ньо, *m. dim.* s. Тома́.
Томчи́ха, *f.* Frau des То́мко.
Томчи́шин, *a.* der Томчи́ха geh. *Шй.*
Тон, *m.* Ton, *m.*; 2) Wichtigkeit, Bedeutung, *f.* Vorzug, Vorrang, *m.* *Шй.*
Тоне́нький, тонéсенький, *a. dim.* sehr dünn, s. fein, *adv.* тоне́нько, -éсенько.
Тонзу́ра, *f.* Tonsur, *f.*
Тонина́, *f. Ос.* (61) IV. 32. Feinheit, Schärfe, *f.*
Тони́ти, (-ню́, -ниш), *v. a.* dünn machen, dünn schneiden.
Тонї́сїнький, (-нї́сїчкий), *a.* тонї́сїнько, (-нї́сїчко), *adv.* sehr, vollkommen dünn.
Тонї́чкий, *a.* s. Тоне́нький; тонї́чко, *adv.* s. тоне́нько́, *Шй.* (*Гол.* II. 219). [*comp.* s. Тонки́й, *Шй.*
Тонї́щий, *a. comp.*; тонї́ще, *adv.*
Тонки́й, *a.* dünn, fein; * wohlgestattet, wohlgebildet (vom Wuchs), *Шй.*
То́нкість, -ости, *f.* Dünnheit, Feinheit, *f.*
То́нко, *adv.* dünn, fein; * то́нко пряде́ = er wird bald strerben, *Шй.*
То́нько, *m.* Antonius; *adj.* То́ньків, -ова -ове, dem То́нько geh.
Тонкобо́кий, *a.* mit (dünnen) schwachen Seiten, *K.* [Grammatik), *Шй.*
Тонко́ване, *n.* Erweichung, *f.* (in d.
Тонкове́рхий, *a.* mit dünnem Wipfel (топо́ля).
Тонкопи́тний, *a.* feinfädig, *Пар.*
Тонконі́г, -но́га, *m.* mit dünnen, schwachen Füssen; 2) Schafschwingel, *m.* (Festuca ovina); 3) Koeleria cristata Pers; 4) Scharfes od. gemeines Rispengras, (Poa trivialis), *Шй.*
Тонконо́жка, *f.* Schafschwingel, *m.* (Festuca ovina), *Шй.* [nern. *Шй.*
Тонкоро́гий, *a.* mit dünnen Hör-
Тонкосла́вка, *c.* e. weinerlicher Mensch, *Kyr. II.* 47.
Тонкоше́рстий, *a.* feinwollig.
Тонкошку́рий, *a.* mit dünner Haut, *Шй.*
Тонкуна́ти, *v. a.* erweichen; — ся sich erweichen (in d. Grammat.), *Шй.*
Тонко́йкий, *a.* s. Тоне́нький, *Шй.* (*Гол.* II. 6).
Тонусенький, -нуський, *a.* s. Тоне́сенький. [ertrinken, *Шй.*
То́нути, *v. n.* untergehen, sinken;
Тону́чий, *a.* der Untersinkende.
То́нчий, *a. comp.* то́нче, *adv.* s. То́нший &.
Тончи́ти, *v. a. H.* 275. dünner machen.
Тонша́ти, (тоньш-), *v. n.* dünner werden, *Шй.* [*Шй.*
Тоншéнький, *a. dim.* s. То́нший,
То́нший, *a. comp.* s. Тонки́й, dünner, feiner; *adv.* то́нше — —.
То́ня, *f.* s. Поло́нка; 2) *Не.* Fischzug, Fischfang, *m.* Ort wo die Netze ausgeworfen werden, der mit Netzen umstellte Strich im Wasser, *C.* II. 25; der Zug, soviel Fische als mit éinem Male gefangen werden; 3) eine Tiefe, *Шй.*
Топ! *int.* des Stampfens mit den Füssen, *Шй.* [& *Шй.*
Тьоп! *int.* des Klatschens, Schalles
I. Топа́, *f. H.* 210. von der Hausfrau welche Feuer anmacht (то́пить).
II. Топа́, *f.* s. Стопа́, нога́, *Шй.* (*Ч.* III. 268).
Тьо́па, *c.* einer (-не), der (die) mit Geräusch tritt, geht, *Шй*; 2) von e. liederlichen, unsauberen, unfläthigen Menschen.
То́паня, (-не), *n* s. Ту́пане, *Шй.*
То́пас, *m.* Topas, *m.*
I. То́пати, *v. n.* s. Ту́пати, *Шй.*
II. Топа́ти, *v. n.* s. Топи́ти ся, *Шй.* (*Ч.* V. 162).
Тьо́пати, *v. n.* s. Шкандиба́ти; beim Gehen ein Geräusch verursachen; 2) *P.* II. 164. §. vom gierigen Fressen, Verschlingen. [Wasserschlund, *m.*
То́пель, -ли, *f.* Abgrund im Wasser,
Топе́льник, *m.* Cybister, *B.*
Топе́ць, -пця́, *m. Kst. Пар.* Nix, *m.* Nixe, *f.*
Топи́лище, *n.* bodenlose Tiefe, *B.*
Топи́ло, *n.* Pfütze, Lache, *f.* *Шй.*
Топи́рити, (-ру, -рип), *v. a.* ausbreiten; sträuben; — ся sich — —.
I. Топи́ти, (-плю, -пиш), *v. a.* ertrinken lassen, ersäufen, ertränken — ся ertrinken (*v. n.*). [schmelzen.
II. Топи́ти, (-плю, -пиш), *v. a.*
III. Топи́ти, (-плю, -пиш), *v. a.* heizen, Feuer anmachen.
Топчо́к, *m. Шй.* (*Ч.* IV. 375)?

Топілька, *f.* Sandkraut, *n.* (Arenaria serpyllifolia), *B.*
Топінка, *f. Oc.* (61) VI. 29. Feueranlegen, *n.* Feuerung, *f.*
Тóпір, *gen.* -бра, *m.* Beil, *n.*
Топірити, *v. a.* s. Топирити.
Топірник, *m.* Axtkämpfer, *m. Фр.*
Топірня́, *f.* Brett am Vordergestell des Pfluges mit einer Schlitze zur Aufnahme der Axt, *n. Ч.* VII. 399.
Топіро, *adv.* s. Допіро. Допéрва, *Шй.*
Топірчик, *m.dim.*s. Тóпір, Топорéц.
Тóпіт, -оту, *m.* Stampfen, *n.* (u. Gepolter davon). [s. Гурмáн.
Тóпка, *f. Под.* Heizung, *f.*; 2) — сóли,
Тóпкати, *v. a.* s. Топтáти, *Шй.*
Тьóпкати ся, hin u. her gehen, *Шй.* (*Ч.* II. 664).
Топкий, *a.* schmelzbar.
Тьóпко, *m.* von e. der mit den Schuhen ein Geräusch beim Gehen verursacht; 2) ein unfläthiger Mensch, *Шй.*
Тóплене, (-ня), *n.* Schmelzen, *n.*
Топлени́на, (*dim.*-ни́нка). *f.* Schmelzhütte, *f.*; 2) alles Zerschmolzene; *Шй.*
Тóпливо, *n.* Heizmaterial, Brenn-
Тóпля, *f.* s. d. v. [holz, *n.*
Тóпник, *m.* -білий, Weisse Wucherblume, (Chrysanthemum Leucanthemum), *Шй.* [giebig.
Топни́стий, *a.* beim Schmelzen er
Тóпниця, *dim.*тóпничка *f.* Schmelzhütte, *f. Шй.*
Топнїти, *v. n.* aufthauen, *Пар.*
Топнýти, *v. n.* s. Тонýти.
Тьóпнути, *v.a.* u *n.* klatschen, stampfen; 2) schlagen; 3) viel trinken, *Шй.*
Топóль, *m.*s. Топóля, *Шй.* (*Ч.*II.51).
Тополéвець, -вця, *m.* Pappelschwärmer, *m.* (Smerinthus Populi), *B.*
Топóленька, *f.dim.* s. Топóля, *Шй.*
Тополéвий, (-лёв-), *a.* aus Pappel, Pappel-. [пóля.
Тополи́на, (*d.* -ли́нка), *f.* s. То-
Тополи́нонька, -очка, *f. dim.* s. Тополи́нка.
Топóлька, *f. dim.* s. Топóля.
Топóля, *f.* Pappel, *f.* (Populus).
Тополя́к, *m.* Pappel-Walzenbockkäfer, *m.* (Saperda Carcharias), *B.*
Топóр, *m.* s. Тóпір, *Шй.*
Топорéц, (-ць), -рця́, *m.* Handbeil, *n.*
Топóрик, *m.* s. d. v.
Топори́ско, топори́ще, *n.* Axtstiel, *m. B.*; 2) *aug.* s. Тóпір, *Шй.*
Топóричок, -чка, *m. dim.* s. Топóрик, *Шй.* [Coronilla, *Шй.*
Топóрник, *m.* (Pflze) Securigera
Топóрщити, *v. a.* ausbreiten, auseinanderbreiten, 2)nachlässig nähen, *Шй.*
Топотáти, топотíти, (-пóчу, -пóчеш), *v. n.* stampfen, laufen mit entsprechendem Schall.
Топотня́, *f.* s. Тóпіт. *Шй.*
Тóпочка, *f. dim.* s. Тóпка 2), *Шй.*
Тóптане, *n.*Zertreten, Niedertreten, *n.*
Топтани́на, *f.* das Hin- u. Herlaufen, *Шй.*
Топтáти, (тóпчу, тóпчеш), *v. n.* treten, niedertreten; 2) stampfen, ebnen; 3)*v.a.* niedertreten, ablaufen (Schuhe &); 4) dh Treten beschmutzen; 5) betreten, befruchten (v. Hahn &) *B.*; *Шй.*
Топтувáтий, *a.H.* 104. s. Набитий.
Топý-топý! *int.*des Stampfens, *Шй.*
Топцьóване, *n.* Zertreten, Verthun, *n. Шй.*
Топцювáти, *v.n.* u. *a.*oft treten, niedertreten; 2) verthun; 3) knechtisch kriechen, *Шй.*
Топчáк, *m.Под.*Pferdemühle, *f.* [*Шй.*
Топчакóвий, *a.* zum Топчáк geh.
Топчáн, *m.* s. Тапчáн, *Шй.*
Топчачóк, -чкá, *m. dim.* s. Топчáк.
Топчи́ти ся, sich unnütze Sorgen machen, sich zu sehr bekümmern, *Шй.*
Топчи́ло, *n.* Kufe, *f.* in welcher die Weintrauben zerdrückt werden, *Шй.*
Тор, *m.* Spur, Bahn, *f.*; 2) Brauch, *m.* Gewohnheit, *f.* *Щог*; 3) ein unbestimmtes Mass, *Шй.*
Торá, *f. pl.* тóри, Fassdauben, *pl.*
Торáнити, *v. a. Ф.* óрехий — s. Торóчити.
Тóрба, *f.* Sack, Ranzen, *m.* Reisetasche, *f.* Futtersack, *m.*; * шкíряна тóрба = жолýдок, Magen, *m. Шй.*
Торбáн, *m.* e. Art Saiteninstrument (mit 25 od. mehr Saiten), *Шй.*
Торбанíста, торбанíстий, *m.* ein Торбан-Spieler, *Шй.*
Торабанíстів, -ова, -ове, *a.* dem Торбанíста geh. *Шй.*
Торбáр, -ря́, *m.* Bettler, *m. Мх.*
Торбáч, *m.* Beutelthier, *n. Пол.*
Торбéй, *gen.* -бея́, *m.* Lumpenpack,

n. Bettler, *m.* *Фр.*
Торбéшка, *f.* *dim.* s. Тóрба, *Шй.*
Торбóйна, *dim.* торбóйнка, торбóйнонька, торбóйночка, *f.* s. Тóрба.
Торбóйнкóвий, *a.* zur Торбóйна geh.
Тóрбйско, тóрбйще, *n.* *aug.* s. Тóрба.
Тóрбонька, *f.* *dim.* s. Тóрба.
Торбонóша, *c.* der (die) Säcke trägt, Bettler, *m.* Bettlerin, *f.* *Шй.*
Торботрáс, (торботрасйско, *aug.*), *m.* s. Торбсй, *Шй.*
Торботрáсів, -ова, -ове, *a.* dem Торботрáс geh. *Шй.*
Тóрбочка, *f.* *dim.* s. Тóрба.
Торóувáти, *v.a.* s. Турóувáти, *Шл.*
Тóрбушка, *f.* *dim.* s. Тóрба, *Шй.*
Торг, *m.* Markt, Marktplatz, *m.*; 2) Handeln, Feilschen, *n.*; 3) * Wirrwarr, Lärm, *m.*
Торг! *int.* vom Reissen, Zupfen.
Торгáн, *m.* s. Тарґáн.
Тóрґане, *n.* das Reissen, Zerren, *n.*
Тóргати, *v.a.* reissen, zerren; raufen.
Торгáш, *m.* Kaufmann, Trödler, Mäkler, *m.* *Не.* [гáш geh. *Шй.*
Торгашів, -óва, -óве, *a.* dem Тор-
Торгáщий, *a.* ausgezackt.
Тóргнути, *v. a.* s. Тóргати.
Торгóване, *n.* Handeln, *n.*
Торговáти, *v. a.* s. Торгувáти.
Торговé, *n.* Marktgeld, *n.*
Торговéльний, *a.* Markt-, Handels-; — збір, *У.* s. Ярмарок.
Торговéльник, *m.* Handelsmann, Kaufmann, *m.* *Вах.* [II. 137.
Торговйзна, *f.* Marktwaare, *f.* *Mi.*
Торгóвий, *a.* vom Handel, Handels, Markt-.
Торгóвиця, *f.* Marktplatz, *m*; — грошевá, *f.* Börse, *f.*; 2) Handel, *m.* Handeln, *n* Markt, *m.*
Торгóвка, *d* торгóвочка, *f.* Trödlerin, Verkäuferin, *f.* *Шй.*
Торгóвля, *f.* Handel, *m.*
Торговник, *m.* Handelsmann, Händler, Trödler, *m.* [männin, *f.* *Ч* V.529.
Торговниця, *f.* Verkäuferin, Kauf-
Торговничий, *a* Handels-. [*Шй.*
Торгóвчин, *a.* der Торгóвка geh.
Торготіти, *v. a.* an der Thüre rütteln, pochen.
Торгувáти, *v. a.* handeln, Handel treiben; — ся handeln, feilschen.
Торгýн, *m.* Ptarmica cartilaginea, *Шй.*
Торéлець, *m.* *Ч.* IV.146. s. Тарéлець.
Торжествéнний, *a.* feierlich, prächtig. [*f.*; Triumph, *m.*
Торжествó, *n.* Feierlichkeit, Feier,
Торжествýючий, *a.* triumphirend, *Тор.* [ся — —.
Тóржити, *v. a.* s. Торгувáти; —
Тóржище, *n.* Marktplatz, *m.* *Ш.* II. 178. [delsmann, *m.*
Тóржник, *m.* *У.* Kaufmann, Han-
Торжóк, -жкá, торжóчок, -чка, (торжéчок), *m.* *dim.* s. Торг.
Тóрити, *v. a.* den Weg ebnen, *Шй.*
Торйця, *f.* Acker-Spark, *m.* (Spergula arvensis), *Шй.* [vorigen Jahres.
Торік, *adv.* im vorigen Jahre, des
Торічний, (-ішний), *a.* vorjährig, vom vorigen Jahre; торічного рóку des vorigen Jahres.
Торк! *int.* des Stossens.
Тьóрка, *f.* Rüben-Reibmaschine, *f.*
Тóркало, *n.* Stange, an welche der Weinbeerstrauch angebunden wird, *Шй.*
Тóркане, *n.* Stossen; Anrühren, Berühren, Bewegen, *n.* *Шй.*
Тóркати, тóркнути, *v. a.* stossen; anrühen, berühren; bewegen; — кóнї s. Поганяти, *Кн.*; trinken, zutrinken, in's Glas stossen; — ся anrühren, berühren, tüpfen; sich beziehen, anlangen.
Тóркнене, *n.* s. Тóркане.
Торкотáти, *v. a.* stossen, klopfen, ein Getöse machen; knarren; 2) plappern, schwatzen; *sbst.* торкóтане, *n.*
Торкотлйвий, (-кітлйвий), *a.* geschwätzig.
Тормéґати, *v. a.* s. Торгóсити.
Тормóсити, *v. a.* hin u. her ziehen, zerren; schütteln, rütteln.
Тормóшити, *v. a.* s. d. v. *Шй.*
Тóрник, *m.* Werkstück des Böttchers (zum Einlassen des Bodens).
Торнóсити, *v.a.* s. Тормóсити, *Зар.*
Торняк, *m.* s. Тóрник.
Торобáнт, *m.* e. Art Musikinstrument, *Шй.* (*Гол.* III. 498).
Торóка, (*dim.* торóчка), *f.* Faser, *f.*
Торокáстий *a* zerfasert; fächerartig.
Тóрки, *pl. gen.* -кін, Riemen, *pl.* hinten am Sattel; 2) Riemen bei den Постолй, *Шй.*; 3) Fransen, Zipfeln, *pl.*

Тóронь, *f.* Blütenschweif, *m.* (anthurus), *B.*

Торóнка синя, *f.* Sperrkraut, Leiterblatt, *n.* (Polemonium caeruleum).

Торонки́й, *a.* dicht, reichlich, zahllos, zahlreich; stark; ungeheuer, *Ф.*

Торóнко, *adv.* *B.* zahlreich, viel, dicht, reichlich; *Wgr.* 125. oft.

Торóнний, *a.* *Ф. Пр.* III. 189. unzählig, reichlich.

Торóнци, *adv.* dicht, торóнци обмóтано dicht umstrickt, *B.*

Торóпа. *c.* e. Ungeschickter, Unbeholfener, *Шй.*

Торóпало, *c.* s. d. v.; 2) Plauderer, *B.*

Торопáта *c.* Schwätzer, *m.* (-in, *f.*); 2) s. Тарапáта, *Шй.* (*Н.* 140).

Торóпати, *v. a.* plaudern, plauschen, *B.*

Торопáтливий, *a.* geschwätzig, schwatzhaft.

Торóпити, *v. a.* jmdn antreiben, anhalten (zu etw.) *Шй.*; 2) s. Полóхати, Лякáти; 3) jmdn beunruhigen, quälen, plagen, *Фр*; — ся eilen, eilfertig sein, *Шй.*

Тóропіт, -оту, *m.* Graus, *m.* Grauen, *n. Пар.*

Торопíти, *v. n.* murren, viel plauschen, *Зар.*; 2) verzagen, *Шй.*; (*Ч.* II. 46).

Тороплéний, *a* erschrocken, in Schrecken gesetzt, *Шй.* (*Ко.* 22).

Тороро́! *int.* zum Ausdr. des Aufkochens, Aufwallens von etw. Dichtem, *Шй.* (*Н.* 132).

Тьороро́х, *int.* des Schlagens e. Nachtigall, *Шй.*

Тóрос, *m.* s. Тарáс, *Шй.*

Торосувáти, *v. a.* s. Тарасувáти, *Шй.*

Торотóчити, *v. n.* rasseln, klappern.

Тóрох, *m.* das anhaltende Rollen, Rasseln.

Торóх-торóх! *int.* vom Rasseln, Klingen; vom Getrabe u. Gedröhn.

Торóхкати, *v. n.* klappern, klopfen, anschlagen.

Торохкотáти, торохкотíти, *v. n.* Тарахкотáти, *Шй.*

Торохкотíйка, *f.* Schwätzerin, *f.*

Торохнéча, *f.* das Hin- u. Herreden, Schererei, *f.*

Торóхнути, *v. a.* einschlagen, einbrausen, s. Тарáхнути. (*Фр.*)

Торóхтайло, *c.* Plaudermaul, *n.*

Торохтíй, *m.* Schreihals, *m.*; 2) dumpfes Getöse, торохтíя вéзти = ein leeres Fass führen, *Шй.*

Торохтíйка, *f.* Plauscherin, Plaudertasche, *f.*

Торохтíти, *v. n.* klappern; 2) *plaudern; *Фр.*; 3) erdröhnen; * fahren, *Шй.*

Торóчене, (ня), *n.* das Ausfädeln, Auszupfen; 2) * Plaudern, Plauschen. *n. Шй.*

Торóчини, *pl.* *Ч.* IV. 95. das Annähen der Fransen an die hochzeitlichen Handtücher.

Торóчити, *v. a.* ausfädeln, auszupfen; — ручники́ Fransen an den Enden machen, hinzunähen; — ся sich ausfasern, s. fäsern, s. faseln; * faseln, plauschen; — ся над чимóсь necken, reizen womit.

Торочкáстий, *a.* gefranst.

Торочки́, *pl. dim.* s. Тóроки, kleine Fransen; 2) Charpie, *f.*

Тóрсати, торсóнути, *v. a.* stossen; rütteln, in Bewegung setzen, *Не.*

Торт, *m.* Torte, *f.*

Тортови́й, *a.* zur Torte geh. *Шй.*

Тортýри, *pl.* Tortur, Folter, *f.*

Торувáти, *v. a.* bahnen, e. Weg machen, *Шй.*

Торф, *m.* Torf, *m.*

Торфи́стий, *a.* torfig, Torf-.

Тóрфник, *m.* Torfmoos, *n.* (Sphagnum).

Торфóвий, *a.* Torf-.

Торхвя́ний, *a.* s. d. v.

Торчáти, торчíти, *v. n.* hervorragen, hervorstehen.

Тóрчма, *adv.* gerade stehend, aufrecht stehend, *Шй.*

Торчóк, -чкá, *m.* Steinmorchel, *f.* (Helvella esculenta), *Шй.*

Тóсї! тосїньки, тосїчки, тóсоньки! *int.* vom Händeklatschen (in d. Kinderspr.).

Тоск, *m.* (*Пар.*) тóскá, *f.* Angst, Bangigkeit, Beklemmung, Unruhe, *f.*

Тóська, *f. dim.* s. Тóся, *Шй.*

Тоскли́вий, *a.* s. Тужли́вий, *Мос. Мх.*

Тоскли́вість, -ости, *f.* Aengstlichkeit, Unruhe, Bangigkeit, *f.*

Тóскний, *a.* ängstlich, bange, beklemmt; *adv.* тóскно, bange, ängstlich, *Шй.*

Тóскнути, *v. n.* s. Тужи́ти, *У.*

Тоскóпане, (-ньне), *n.* s. Тугá, *Пт.*

Тоскувáти, *v. n.* s. Тужи́ти.

Тосни́ти, *v. n.* s. d. v. *Шй.*

Тóсьчин, *a.* der Тóська geh. *Шй.*
Тóся, *f.* Antonine, od. Theodosia, *Шй.*
Тóсяти, *v. n.* in die Hände klatschen (in d Kinderspr.).
Тот, тотá, тотó *pron.* s. Той.
Тотéж = якóй нáрочно wie zu Fleiss, wie vorsätzlich, *Шй.* (*Нс.*).
Тотóжний, *a.* identisch, *Нл.*
Тотóжність.-ости. *f.* Identität, *f. Нл.*
Тотóй, тотáя, тотóе, *pron. Гол.* III. 470. dieser da; 2) derselbe.
Тотóк-тотóк! *int.* vom Gackern des Hahnes
Тотóт, *pron.* s. Тотóй, *Гол.* II. 335.
Тотчáс, *adv.* sogleich, den Augenblick, *Шй.* (*Гол.* III. 407).
Тьох! *int.* vom Pochen des Herzens; 2) тьох, тьорорóх! vom Schlagen der Nachtigall (od. überhpt der Vögel), *Шй.*
Тьóхати, тьóхкати, *v. n.* pochen, klopfen (v. Herzen); 2) zwitschern, *Шй. davon sbst.* тьóхане, тьóхкане, *n.* das Pochen, Klopfen des Herzens od. e. Taschenuhr; 2) Zwitschern, *n.* (der Vögel), Schlagen der Nachtigall, *Шй.*
Точ, *m.* Kernkäfer, *m.* (Platypus), *B.*
Точ-точ, точ и точ, *adv. Ausdr.* ganz genau so, eben so, gerade so, *Шй.* (*Ч.* II. 73).
Тóченька, *f. dim.* s. Тóчка, *Шй.*
Точéний, *a.* gedreht, gedrechselt; 2) geschliffen, geschärft, gewetzt, *Шй.*
Тóчечка, *f. dim.* s. Тóчка.
Точечкóваний, *a.* punktirt; похвúнець — Vaginulus punctulatus, *B.*
Точúлиско, *n. aug.* s. Точúло *Шй.*
Точúльний, *a.* Wetz-, Schleif-, *Пол.*
Точúло, *n.* Wetzstein, Schleifstein, *m.*
Точúльце, *n. dim.* s. d. v.
Точúльщик, *m.* Schleifer, *m. Под.*
Точúльщиків. -ова, -ове, *a.* dem Точúльщик geh. *Шй.*
Точúльщицький. *a* s. d. v. *Шй.*
Точúтель, *m.* Borkenkäfer, *m.* (Bostrychus).
Точúти, *v. a.* drechseln; 2) schleifen, wetzen; 3) zapfen; кров Blut vergiessen; 4) zernagen (v. Würmern &); 5) wälzen, rollen; 6) austreten, zertreten; — ся fliessen; 2) sich wälzen, rollen; 3) wankend, wackelnd gehen; gehen; 4) sich dehnen, in die Länge s. ziehen, sich fortsetzen, fortdauern, *Шй.*
Тóчка, *f.* Punkt, *m.*; — тáяня лéду, — замéрзаня водú, Eis-, Gefrierpunkt, *m.*; — кипíня Siedepunkt, *m. Пол.*; 2) — живá kleinstes Punktthierchen, (Monas Termo).
Точкóване, (-ня), *n.* Punktieren, [*n. Шй.*
Точковúтий, *a.* der die Punkte gern setzt; 2) der viele Punkte hat, *Шй.*
Точкóвиця, *f.* Punktkoralle, *f.* (Millepora), *B.*
Точкувáти, *v. a.* punktieren, *Шй.*
Точлúвий, *a.* nagend, fressend, -рак II. *Мл.*
Тóчний, *a.* wahr, gewiss, sicher; aufrichtig; genau; 2) punktiert; 3) ähnlich, gleich, *Шй.*
Точнíсінький, *a. superl.* s. Тóчний; *adv.* точнíсінько.
Тóчність, -ости. *f.* Gewissenhaftigkeit; Aufrichtigkeit; Genauigkeit, *f.*
Тóчно, *adv.* wahr, gewiss, sicher; genau, eben.
Точóк,-чкá, *m. dim.* s. Тік Tenne; 2) s. Товчóк, *Шй*; 3) s. Кýшка, *B*; 4) kleiner Bach, *Шй.* (*Гол.* IV. 268); 5) — (Подóльский) *M.* I. 23. Ringplatz, *m.*
I. Тóшно, *dim.* тошнéнько, *adv.* übel, schlimm, менí — mir ist übel, schlimm, *Ме.* 249; 2) traurig, kummervoll.
II. Тóшно, *adv.* s. Тóчно.
Тошнúти, *v. a. impers.* менé тошнúт, mir wird übel, *Шй.*
Тóщний, *a. B.* fad.
Тóщо, = u. so weiter, u. so fort, u. anderes, *Шй.*
То щó ще не — das hat nichts zur Sache, das verschlägt nichts, das nicht.... *P.* II. 80.
Тóя. тóядь. *f. B.* Eisenhut, Sturmhut, *m.* (Aconitum Stoerkeanum).
Тпрру! *int.* Haltruf für Pferde.
Тпрýкати, *v. a.* Тпрру! den Pferden zurufen.
Тра. = трéба.
Траб, *m.* Trab, *m.*; *adv.* трáбом, [im Trab, *B.*
Травá. *f.* Gras, *n.*; вýдкова? *B*; — вúсана Schilfartiges Glanzgras, (Phalaris arundinacea); — трéба Thalictrum minus, *Шй.*
Трáвень, -ня, *m.* Mon. Mai; — малúй Mon. September, *Шй.*
Травéць, -вця, *m.* gewöhnlicher Grasfalter, (Hiparchia Janina), *B.*
Травúна, *f. dim.* Gräschen, Gras, *n.*

Травинка, *f. dim.* s. d. v.
Трависко, *f. aug.* s. Трава́, *Шй.*
Травистий, *a.* grasartig; 2) grasreich, *Шй.*
Травистка *f.* Toficldia calyculata, *B.*
Травительний, *a.* Verdauungs, *Вол.*
Тра́вити, (-влю, -ьиш), *v. a.* verdauen; beizen, ausbeizen, wegbeizen; 2) zehren, vergeuden, verschwenden; 3) s. Троїти, *Шй.*
Травиця, травичка, травиченька, (*P.* 132), *f. dim.* s. Трава́.
Травінка, *f.* Grasmücke *f.* (Sylvia), *B.*
Трапічка, *f.* s. Травичка, *Шй.* (*Гол.* II. 219).
Тра́вка, *f. dim.* s. Трава́; 2) Laubfrosch, *m.* (Hyla arborea), *B.*
Тра́вленє, *n.* Verdauung; Beizung, *f.*
Травло́ *n.* Beizkraft, *f* *Пар.*
I. Тра́вний, *a.* beizend, verdaulich.
II. Тра́вний. *a.* grasreich, *Макс.*
Тра́вник, *m.* Grasgarten, *m.*; 2) s. Тра́вень малий Mon. September, *Шй*
Травнико́вий, *a.* zum Травни́к geh. *Шй.*
Травни́стий, *a.* grasreich.
Травни́ця, *f.* Graseule, *f.* (Xylina graminis), *B.* [(Psyche graminella), *B.*
Травни́чка, *f.* Grassackspinner, *m.*
Травничо́к, -чка́, *m. dim.* s. Травни́к.
Травня́к, *dim.* травничо́к, *m.* Aufguss auf verschiedene Gräser, *Шй.*
Травогно́їнє, *n. Гн.* 30. s. Зелено-гно́їнє. [Gras sich nährend, *Шй.*
Травоїдний, *a.* grasfressend, mit
Тра́войка, тра́вонька, тра́вочка, *f. dim.* s. Трава́. *Шй.*
Травомо́р *m.* Grasrost, *m.* (Puccinia graminis), *Вол.* [s. Травоїдний.
Травойдний. *a. Кн. Пр.* VIII. 636.
Траву́шка. *f. dim.* s. Трава́ *Ч* V. 805.
Травяне́ць, -нця́, *m.* Topf- od. Garten Nelke, *f.* (Dianthus caryophyllus); 2) Deltafleckige Nelke, (D. deltoides), *Шй.*
Травяний, *a.* grasartig, grasgrün, Gras; — ьо́ник, *m.* Grashüpfer, *m.* od. Landheuschrecke, *f.* (Locusta); -а́жа́ба Grüner, od. Wasserfrosch, (Rana esculenta), *Шй.*
Травяни́к, *m.* Hemerocallis graminea; 2) о́ичо́к — Gobius ophiocephalus, *Шй.*
Травяни́стий, *a.* grasreich, *Пол.*
Трави́нка, *f.* s. Травяне́ць; 2) Grossblumige Sternmiere, (Stellaria holostea); 3) Tragopogon floccosus; 4) Breitköpfige Meeräsche, (Mugil cephalus Cuv.), *B.*; 5) s. Травінка, *B.*; 6) liederliche Dirne; *Шй.*
Травянкува́тий, *a. Под.* Gras-.
Травянозеле́ний, *a.* grasgrün, *B.*
Трави́нчик, *m.* Pflze Hyacinthus leucophaeus, *Шй.*
Трави́стий, *a.* s. Травяни́стий, *Шй.*
Трададам, *m.* Stoff, *m.* Tuch, *n.* für weibl. Kleidung, *adj.* трададамо́вий, *dim.* трададамо́ве́нький, zu Трададам geh, daraus verfertigt, *Шй.*
Тради́ция, *f.* Tradition, *f.*; † Uebergabe des Vermögens in Folge e. gerichtl. Entscheidung, *Шй.*
Трай, *m.* Geschick; Gelingen, Glück, *n.* *Шй.*; *Зап.* II. 484. s. Трив, три́вок.
Тракт *m.* Hauptstrasse, Chaussée, *f.*
Трактамент, (трахт-), *m.* Traktament, *n.*
Тра́ктат, *m.* Tractat, *m.*
Трактир, *m.* s. Трахти́р.
Трактирня, *f.* s. Трахте́рня.
Трактовань, *n.* Bewirtung, *f.* Traktament, *n.*
Трактова́ти, (-тува́ти), *v. a.* bewirten; 2) * кого́ jmdn behandeln, *Шй.*
Тра-ла-ла́! тра-ля-ля́! *int.* der Lust, Freude, *Шй.*
Трам, (*dim.* трамо́к), *m.* Balken, *m.*; Tragbalken, Querbalken, *m.*; 2) Last, *f.*
Трам! *int.* Lockruf der Schafe.
Тран, *m.* Thran, *m.*
Трандаром! *int.* als Mitsingen bei e. Liede *Шй.* (*Гол.* III. 472).
Трандахил, *m.* Gemeine Syringe, Lilak, spanischer Flieder, (Syringa vulgaris); *adj.* трандахило́вий, *Шй.*
Транза́кция, *f. lat. K.* Verhandlung, *f.* [Lappen, *pl.* *Шй.*
Трант, *m. gew. pl.* -ти, Lumpen,
Трап, *m.* тра́па. *f.* (*Пар.*), Zufall, *m.*; Art. Weise, *f.* *Шй.*
Трапе́за. *f.* Tisch, *m.*; Tafel, *f.* Essen, *n.*; 2) Speisezimmer, *n.* *Шй.*
Трапе́зний, *a.* -а сьвітлиця, *Ф.* Speisezimmer, *n.*

*

Трапезувáти, *v. n.* speisen, zu Tische sitzen, *C.* II. 150; 2) Todtenmal halten, *Кв.* I. 86.

I. Трáпити, (-плю, -пиш), *v. a.*; — ся, s. Трáфити, — ся.

II. Трáпити, (-плю, -пиш), *v. a.* quälen, belästigen, *B.*; — ся sich quälen; 2) einander belästigen; sich verunreinigen, s. entzweien, s. zanken. [*Шй.*

Трапúця, *f.* Lumpen, Wischlappen, *m.*

Трапúчка, *f.* s. d. v. *Шй.* (*Н.* 218).

Трапля́не, (-ня), *n.* Kummer, *m.* Betrübnis, *f.* Gram, Harm, *m.* Sorgen, Verdriesslichkeiten, *pl.* *Шй.* (*Гол.* III. 248).

Трáпля, *f.* s. Трап, *Шй.*

Трапля́ти, (-фля́ти), *v. a.* treffen; — ся *impers.* трапля́є ся es trifft sich, ereignet sich, fällt vor; такóї бідú менí ще не трапля́лось *Р.* I. 15. so ein Ungemach hat mich noch nie betroffen.

Трапóк, -пку́, *m.* s. Трап; на трапку́ *Н.* 149. wo es sich trifft.

Трептовáти, *v. a.* zertreten, niedertreten, vernichten, *Шй.* [III. 461).

Трарарá! *int.* beim Singen (*Гол.*

Трарарí! *int.* s. d. v.

Трас, *int.* des Krachens, Gerassels, Geprassels, *Шй.* [Sägen? *Шй.*

Трас, *m.*? (= трач?; 2) Schall beim

Трасúборода, *c.* der (die) den Bart zittern macht; 2) *scherzh.* vom Essenden, *Шй.* [*n.* Schläge, *f.*

Траск, *m.* Knall, *m.*; 2) Schlagen,

Трáскало, *n.* Klapper, *f.* *Фр.*

Трáскати, трáснути, *v. n.* dh das Hauen mit einer Gerte, Peitsche & e. Knall, Schall hervorbringen; 2) *v. a.* schlagen, mit e. Peitche & hauen; *sbst.* трáскане, *n.* [Трáскати.

Трасúй, *a.* = трáскаючий, s.

Трáскіт, -оту, *m.* s. Траск.

Траскотáти, траскотíти, (-чóчу, -кóчеш), *v. n.* s. Трáскати, *Шй.*

Трасовúна, *dim.* трасовúнка, *f.* s. Трясавúця, *Шй.*

Трасогýз, *m.* unruhiger Mensch (der nicht lange an e. Stelle bleiben kann) *adj.* трасогýзів, -ова, -ове. ihm geh. *Шй.*

Трасогýзка, *f.* e. unruhiges Weib; 2) трасогýзки, *pl.* die Gattung der Bachstelzen, (Motacilla), *Шй.*

Трасогýзковий, *a.* zu dieser Gattung der Vögel geh.

Трасогýзчин, *a.* der Трасогýзка 1) eigenthümlich, *Шй.*

Трáсти, *v.a.* s. Трясти, *Шй.*

Трáсьтя, *f.* u. *n.* Fieber, *n.*

I. Трат, *m.* Sägespäne, *pl.*; 2) Abschnitzsel, *n.* (beim Leder). [selbrief, *m.*

II. Трат, *m.* Tratte, *f.* Wechsel, Wech-

Трáта, *f.* *K.* Verlust, *m.* [gen, *Шй.*

Трата-тá! *int.* vom Trommelschla-

Трáтва, *f.* s. Сплав, Floss, *n.*

Трáтити, (трáчу, трáтиш), *v. a.* verlieren, einbüssen, um etw. kommen; 2) jmdn hinrichten; 3) vergeuden, verschwenden; — ся sich verlieren, verloren gehen, wegkommen; 2) zu viel ausgeben, zu viel aufwenden; *Шй.*

Трáтка, *f.* s. Трат II.

Тратовáти, тратувáти, (-тýю, -уєш), *v. a.* s. Таловáти, *B.* [treffen.

I. Траф, *m.* Zufall, *m.* zufälliges Ein-

II. Траф, *m.* *Шй.* alles Unreine (was die Juden nicht gebrauchen dürfen).

III. Траф! *int.* des Treffens beim Wurf, Schlag & *Шй.*

I Трáфити, *v. a.* u. *n.* treffen; antreffen; — ся sich treffen, *impers.* sich ereignen; s. Трапля́ти &.

II. Трафúти, *v. a.* verunreinigen (im rituellen Sinn bei den Juden).

Трафля́ти, *v. a.* s. Трапля́ти.

Трафний, *a.* unrein, (*vgl. oppos.* Кошéрний). [Unglücksfall, *m.* *Шй.*

Трафýнок, -нку. *m.* *Ф.* Zufall, *m.*;

Трафáти, *v. a.* s. Трафля́ти, *Шй.* (*Гол.* II. 602). [Schlages, *Шй.*

Трах! *int.* des Krachens; 2) des

I. Трáхнути, *v. n.* krachen, puffen; 2) s. Тарáхнути, schlagen.

II. Трáхнути. *v.n* s. Трáхнути. *Шй.*

Трахт, *m.* s. Тракт, *Шй.*

Трáхта, *f.* s. Тарáхта, *Шй.*

Трахтéрия. *f.* s. Трахтúр, *Шй.*

Трáхти, *v. n.* s. Трáхнути, *Шй.*

Трахтúр, *m.* *Р.* ч. 86. Gasthaus, *n.* Schenke, *f.* [*Шй.*

Трахтúрний, *a.* vom Speisehause,

Трахтúрник, *m.* Gastwirt, Speisewirt, *m.* *Шй.*

Трахтúрників, -ник, -ник, *a.* dem Трахтúрник geh., des T.

Трахтúрницький, *a.* dem Трахтúрник eigenthümlich.

Трахтирщик, *m.* s. Трахтирник, *Шй.*

Трахтирщиків, -ова, -ово, *a.* s. Трахтирників, *Шй.*

Трахтирщицький, *a* s. Трахтир- [ницький, *Шй.*

Трахтоване, *n.* s. Трактоване.

Трахтовий, *a.* fahrbar, zum Трахт geh. *Шй.*

Трахтовитий, *a.* mit mehreren Chausseen; 2) einer der zu bewirten versteht, *Шй.*

Трахточок, *m. dim.* s. Трахт, *Шй.*

Трахтувати, *a. a.* s. Трактувати.

Трач, *m.* Säger, Dielensäger, *m.*; 2) *pl.* трачі, Sägehörnige *pl.* (Serricornia).

Трачене, *n.* das Verlieren; Vergeuden, Verschwenden, *n.*; 2) Hinrichtung, *f.*

Трачине, (-ня), *n.* Sägespäne, Feilspäne, *pl.* [geh., ihm eigenthümlich, *Шй.*

Трачів, ева, -еве, *a.* dem Трач

Трачій, *m.* Zimmermann, *m.* (Lamia Aedilis), *B.*

Трачка, *f.* Sägemühle, *f.*; 2) Säge, *f. B.*; 3) — чубата grosser Sägetaucher, (Mergus merganser).

Тре, *v. impers.* = треба, *Шй.*

Треа = тра, тре, треба, *Шй.*

Треб, *m.* Noth, Nothwendigkeit, *f.* Bedürfnis, *n. Шй.* (*Н.* 189).

Треба, *f.* s. Треб, *С.* II. 165; 2) Brauch, *m.*; 3) Verrichtung des Gottesdienstes, *f.* Gottesdienst, *m. Шй.*

Треба, *v. impers.* es ist nothwendig, nöthig.

Требен, -бна, -бно, *a.* nothwendig, nöthig, *Шй.* (*Гол.* III. 523); dürftig.

Требіж, *m.* Auswurf, *m. Шй.*

Треблаженний, *a.* -е древо † allerseligstes, allerheiligstes Kreuz.

Требник, *m.* Kirchenagende, *f.*

Требувати, *v. a.* brauchen; 2) verlangen; sehr bitten; *Шй.*; 3) prüfen, versuchen, *Шй.*

Требулька, *f.* Schnittlauch, *m.* (Allium schoenoprasum), *B.*; 2) Schalotte, *f.* (Allium ascalonicum), *Шй.*

Требух, *m.* требуха, *f.* s. Тельбух.

Требухатий, *a.* bauchig, dick, *B.*

Тревалий, *a.* dauerhaft; beständig, continuirlich.

Тревалість, -ости, *f.* Dauerhaftigkeit, *f.*; Bestand, *m.* Beständigkeit, *f.*

Тревало, *adv.* dauerhaft; beständig.

Тревати, *v. n.* dauern; * leben, s. Жити, *Гол.* III. 509; 2) leiden, dulden.

Тревкий, *a.* s. Тревалий.

Тревний, *a.* anhaltend; 2) *Wgr.* VI. nährend, nahrhaft.

Тревність, -ости *f.* Nahrhaftigkeit, *f.*

Тревога, *f.* Angst, *f.* Entsetzen, *n.* Bestürzung, Unruhe, *f.* [*Пар.*

Тревожитель, *m.* Lärmbläser, *m.*

Тревожити, *v. a.* schrecken, mit Angst erfüllen, beunruhigen; — ся sich ängstigen, sich fürchten.

Тревожливий, *a.* ängstlich, angstvoll, furchtsam.

Тревожливість, -ости, *f.* У. Bangigkeit, Angst, Besorgnis, *f.*

Тревожний, *a.* s. Тревожливий.

Треволивенний, *a.* heftig wogend, stürmisch, -е море *Макс.*

Тревзний, *a.* тревзність, *f. Пар.* s. Тверезний, тверезість.

Тройки, тройчи *adv.* dreimal, *Шй.*

Тройтий, *a.* s. Третий, *Шй.*

Трейтина, *f.* s. Третина. *Шй.*

Трейтикий, *a.* dreijährig, drei Jahre alt, -а телиця, *Шй.* [(*Ч.* IV. 232).

Трейчатий, *a.* s. Тройчатий, *Шй.*

Трекляний, *a.* verruchtest.

Теля, *f.* Triller, *m.* (musik. Term.).

Трембіта, *f.* s. Тримбіта. [*Шй.*

Трембітати, *v. a.* s. Трумбітати,

Трембітка, трембіточка, *f. dim.* s. Тримбіта. [*f.* s. Требулька, *Шй.*

Трембулька, *dim.* трембульочка,

Трембулькбвий, *a.* zur Трембульа geh., aus Тр. *Шй.*

Тременталь, *f.* Sumpf Storchschnabel, *m.* (Geranium palustre), *Шй.*

Тремкий, *a.* zitternd, schwingend, *Не.* (*хм.* 192).

Тремпуй, *m.* c. Pflock an den das Schaf während der Schur angebunden wird, *Шй.*

Тремтіти, (тремчу, тремтиш), *v. n.* zittern, beben, *sbst.* тремтіне, *n.* das Zittern, Dröhnen, *n.*

Трензель, трензелька, трензля, *f.* Trense, *f.* ein leichter Pferdezaum ohne Stange. [— громі. (*Фр.*).

Тренькати, *v. a.* verschwenden,

Треноги, *pl.* dreifüssiges Gestell.

Треножити, *v. a.* drei Füsse zusammenbinden, einem Pferde die Füsse

binden, *Шй.* [cus vulgaris), *B.*
Трен, трена́к. *m.* Hasel, (Leucis-
Тре́пані, *m.* Trepang, (Holothuria edulis), *B.*
Тре́пати. *v. a.* s. Тріпати; 2) gierig essen; — ся s. Тріпота́ти ся, *Фр.*
Трепачо́к. -чка́, *m. dim.* s. Тропачо́к, *Ч.* V. 20. [er, *m*
Тре́пет, *m.* Zittern, Beben, *n.* Schau-
Трепе́та. *f.* Zitterpappel, *f.* (Populus tremula).
Трепета́ти, (-епе́чу, -е́чеш), *v. n* erzittern, erbeben, schauern, schaudern; fürchten, *Шй.* [*Ч.* III. 273. Binse, *f.*
Трепе́тя. *n.* alles Zitternde, зі́лє —
Трепети́вець, -вця, *m.* e. Art Pilz, der unter den Zitterpappeln (трепе́та) wächst, (*Фр.*). [*Ш.* II. 268.
Трепе́тний, *a.* zitternd, bebend,
Трепе́товий, *a.* von der Zitterpappel.
Трепетокри́лий, *a.* -мотиль mit zitternden Flügeln, *Фр.*
Трепетоли́стий. *a.* mit zitternden Blättern, espenblättrig, *Фр.*
Трепетю́к, *m.* s. Трепети́вець (*Фр.*)
Трепети́нник. *m.* s. Підосі́нник. *Вол.* [Ungeduld zittern, (*Фр.*).
Трепеці́ти, *v. n.* vor Angst, od.
Трепі́тка, *f. dim.* s. Трепе́та.
Трепі́ток, -тка, *m.* вінок — *Гол.* II. 56. *Пр.* IX. 98. *Bein.* des immerwährend zitternden Kranzes.
Трепі́тє. (-тя), *n.* s. Трепе́тє, *Шй.* (*Гол.* IV. 130). [*f. Шй.*
Трепа́ло. *n.* Ruderstange bei e. Floss,
Трепа́ямий, *a.* mit drei Flecken, как вопу́ч — Rhyncholophus Trimaculatus, *B* [teln; 2) schleudern, werfen.
Тре́пну́ти, *v. a.* ausstäuben, schüt
Трепоста́вка *f.* einfache Regeldetri.
Трепота́ти. трепоті́ти, *v n.* s. Трепета́ти. *Шй.* (*Гол.* II. 56); — ся mit den Flügeln schlagen, flattern.
Тре́нці. *pl.* Fetzen, Lumpen, *pl. Ha.*
Трепя́х, *m.* Franse, *f.* [per, *f.*
Тре́скало. тресको́тало, *n.* Klap
Трескота́ти, трескоті́ти. *v. n.* krachen, prasseln. [(*Гол.* III. 417).
Тре́снути, *v. n.* s. Тра́снути. *Шй.*
Трести́. *v. a.* s. Трести́. *Шй.* (*Гол.* II. 468).
Тресуна́ти, *v a.* dressieren.
Треть, *f. Пов.* Drittheil, Drittel, *n.*
Тре́тий, -а, -е, (тре́тій, -я, -є), *a.* dritter, der (die, das) dritte.
Третина, (*dim.* третинка, *dim.* третиночка), *f.* Drittheil, Drittel, *n.*; *pl.* третини, Seelenamt nach 3 Tagen.
Третичний, *a. Пов.* tertiär.
Тре́тинний, *a.* zum Drittel geh. *Шй.*
Третьона́дцятий. *a* s. Трина́дцятий, *Шй.* (*Гол.* I. 169).
Третьопро́бний, *a. Ко.* 92. -а горі́нка, destillirt? *Шй.*
Третьосьві́тний, *a.* -а форма́ция, *Фр.* Tertiärzeit, *f.* [mittler, *m. Кн.*
Тре́тчик, *m.* Schiedsrichter, Ver-
Третя́к, *m.* ein Thier drei Jahre alt; 2) Drittschwarm, *m*; 3) s. Бичівни́к; 4) *Ко.* 12. e. Tanzfigur, -ка́ би́ти; 5) третяка́ зуба́ми виби́ва́ти mit den Zähnen klappern.
Третячо́к, -чка́, *m. dim.* s. Третя́к; *P.* II. 6. drei Jahre alt (von Stieren).
Треуго́льник, *dim.* треуго́льничок, *m.* Dreieck, *n.* [Kartenspiel).
I. Треф, *n.* тре́фа. *f.* Treff, *m.* (im
II. Треф, *m.* s. Траф II.
I. Тре́фити, (-флю, -фиш), *v. a.* frisieren, kräuseln, *Шй.*
II. Трефи́ти, *v. a.* s. Трафи́ти.
I. Тре́фний, *a.* s Трефо́вий.
II. Трефний. *a.* s. Трафний.
Трефо́вий, *a.* Treff, (im Kartenspiel).
Трехра́менний, *a. Св.* dreiarmig.
Трець *gen.*-ця *m.* einer der reibt, *Шй.*
Тре́чи, *adv.* s. Тричи. *Шй.*
Треш-треш-треш! *int* beim Zusammentreiben der Schafe.
Трещо́тка, *f.* Klapper *f.*
Три, *num.* drei; три брати: 1) Euphrasia lutea; 2) Mittlerer Klee, (Trifolium medium), *Шй.* [Wachtelkönigs, *B.*
Три-три! *int.* vom Geschrei des
Трио́. *m.* Trieb, *m. Гав.*; 2) Treibwerk, *n. B*; 3) Werkstück des Webers.
Трю́ба, *f.* Werkzeug des Oelschlägers.
Трибарви́стий. *a.* dreifarbig, *B.*
Трю́бник, *m.* s. Кию́нка.
Трибра́тній, *a. Ш.* II. 102. -ї могили Grabhügel, *pl.* der drei Brüder.
Трибу́лька, *f.* s. Требу́лька.
Трибу́на, *f.* Tribüne, Rednerbühne, *f. К.*
Трибу́нал, *m.* Tribunal, Appellationsgericht, *n. adj.* трибуна́льский.

Трибýх, *dim.* трибушóк, *m.* Eingeweide,*n.*; Magen *m.Шй.*; 2) s. Буях,*B.*

Трибухáтий, *a.* dickbäuchig, dick, *Шй.*

Трибушóк цівкáтий, *m.* Gemeine Wurmschnecke, (Vermetus lumbricalis).

Трибýшóн, *m.* Korkzieher, *m.*

Трибушйско.*m.aug.*s.Трибýх.*Шй.*

Тривáй, *m.* der Zögernde, Säumselige, *Шй.*

Тривáлий, *a.* s. Тревáлий, *Шй.*

Тривáти, *v. n.* s. Тревáти, *Шй.*; 2) erwarten, warten, *Ст.* [vulgär, *K.*

Тривіяльний, *a.* trivial, gemein,

Тривко, *adv.* dauernd. [Тревний.

Тривний, *a.* satt; 2) nahrhaft, s.

Тривність, -ости, *f.* s. Тревність Dauerhaftigkeit; Nahrhaftigkeit, *f.*

Тривóжний, *a.* sich ängstigend, bange, *M.* II. 51. s. Тревóжний.

Тривóжно, *adv.* bange, ängstlich.

Тривок, -вку, *m.* Leben, *n.* *Ф.*

Тригляв, *m.W.*Triglav(Terglou).

Тригодáк, *m.* — кінь dreijährig.

Тригóльник, *m.* (Pflze) Xanthium spinosum, *Шй.*

Тригранястий, *a.* dreikantig.

Тригýбий, *a.* *Шй.* mit einer Hasenscharte. [Schneller, *pl.* (Tricoccae).

Тригузовáті, *pl.* Dreiknöpfige,

Тридевять, *num.* = 3 × 9 = 27. *Ш.* I. 381.

Тридевятий *a* =3×9= der 27-ste; 2) *Ф.* in fernster Ferne gelegen.

Тридесятий, *a* s. Трийцятий. *Ч.* V. 132.

Тридільник, *m.B.* Juncus trifidus.

Тридніївка, *f.* die Dauer von drei Tagen. [dreissig.

Тридьцять.(*Шй.*),трийцять,*num.*

Тридьцятеро. трийцятеро. *num.* s. d. v. [(die, das) dreissigste.

Тридьцятий, (трийц-), *a.* der

Тридьцятка (трийц-).*dim.*тридьцяточка, *f.* die Zahl dreissig; 2) eine sehr dünne Leinwand (aus 30 Fäden bestehend), *Шй.*

Тридьцятóвий, (трийц-), *a.* aus dreissig bestehend, *Шй.*

Тридьцяток. -тка, *m.* s. Тридьцять, *Шй.* (*H.* 230).

Тридьди, *adv.* † *K.* s. Тричи.

Тризнамéнний, *a.* — стóвник *B.* Griffel mit dreifädlichen Narben.

Тризна, *f.* s. Пóминки, *Нс.*

Тризнище, *n.* Kampfplatz? *Шй.*

Тризнувáти, *v. a.* kämpfen; 2) nach der Schlacht schmausen? *Шй.*

Тризýбець,-бця, *m.*Dreizack,*m.Фр.*

Тризýбий, *a.* mit drei Zacken, *Шй.*

Трийцять, & s. Тридьцять &.

Трикане. (-ня), *n.* lautes Pfarzen.

Трикати, *v. n.* laut pfarzen.

Триконéчний. *a.* dreispitzig, *Фр.*

Трикорт, *m.* *Шй.* Strickwaare, *f.* Strickzeug, *n.*

Трикортóвий, (*dim.* трикортовéнький). *a.* *Шй.* aus Трикорт.

Трикроть, *f.* das Dreifache.

Трикут, (*Шй.*), трикýтник, *m.* Dreieck, *n.*

Трикутóвий. *a.* dreieckig.

Трикуток, (*dim.* трикутóчок), *m.* *dim.* s. Трикут.

Триль, *f.* Triller, *m.* *Пар.* [pig,*B.*

Трилаточковáтий. *a.* dreilap-

Три-листá. e. Art Kartenspiel.

Трилистник, *m.* Sumpfklee, *m.* (Menyanthes trifoliata), *B.*

Трилистниковий, *a.* zum Трилистник geh., ihm eigenthümlich, *Шй.*

Трилітний, *a.* dreijährig.

Трилущковий, *a.* dreiklappig, *B.*

Тримáти, *v. a.* halten, erhalten; für etw. halten, erachten; — ся sich halten, sich fest anhalten, sich anklammern.

Тримóїта, *f.* ein oft über zwei Meter langes Blasinstrument, einer Trompete nicht unähnlich, mit dessen Schall der Huzule seine Schafe zusammen zu rufen pflegt. Oft spielen die Hirten auch recht hübsche, wenn auch melancholische Melodien auf der s. g. тримóїта, welche aus entsprechender, innen ausgehöhlter, von aussen mit Birkenrinde umwickelter Fichtenspleisse verfertigt wird, *B.* Andere mit Тримó — beginnenden Worte s. unter Тремó-.

Трина, *f.* *pl.* трини, zerriebenes Heu od. Futter, welches in d. Krippe nachbleibt; 2) s. Зчинки. [dreizehn.

Тринáдьцять, (тринáйц-), *num.*

Тринáдьцятеро. (тринáйц-), *num.* dreizehn. [der dreizehnte.

Тринáдьцятий, (тринáйц-), *a.*

Трина́дьцятка, (трина́йц-), *f.* eine grobe Leinwand aus 13 Fäden, *Шй.*

Трина́цник, *m. ung* e. Art Silbermünze = $^1/_3$ österr. Gulden, *Гол.*IV.418.

Тринди́кати, *v. n.* „тринди́“ schreien; trillern; immer wieder sagen, wiederholt sagen, *Шй.*

Три́ни, *pl.* s. Три́на.

Три́нити, *v. a.* Heu od. Futter zerreiben; 2) *gierig fressen, verschlingen, *Шй.*

Трини́ця, *f. Гол.* III. 44. s. Три́ни.

Три́ніг, -нога, *m.* Dreifuss, *m.*

Три́ніжок, (-ножок). *m.*Dreifuss,*m.*

Тринк, *m.* Tünche, *f. Пар.*

Три́нкаль, *m.* Trinkgeld, *n. Пар.*

Три́нькало, *n.* Verschwender, *m. Шй.*

Тринка́р, *m.* Tüncher, *m. Пар.*

Три́нькати, (тринк-), *v. a.* verschwenden, vergeuden; betrügen; 2) ratschen, das r schlecht aussprechen, *B.*; *sbst.* три́нькане, *n.*

Тринкува́ти, *v. a.* tünchen, *Пар.*

Трино́ги, *pl.* Fessel zum Kurzschliessen dreier Füsse (bei Pferden).

Трино́жити, *v. a.* s. Трено́жити.

Трино́жник, *m.* (Pflze) Xanthium spinosum, *Шй.*

Три́ннiль, -ели, *f.* das Querholz, welches in die durchgeschnittenen Hinterfüsse des Schafes eingelegt wird (beim Ausweiden).

Три́поля, *f.* Tripel, *f.*

Три́путень, -тня, *m.* Grosser Wegerich, (Plantago major), *Шй.*

Трипу́тник, *m.* (Pflze) Plantago arenaria, *Шй.* [*Шй.* (*H.* 12).

Три́пять, *num.* = пятна́дьцять,

Трисьвяти́й, *a.* hochheilig, *Шй.*

Три́скавець, -вця, *m.* Springbrunnen, *m. B.*

Три́скати, три́снути, *v.n.* spritzen.

Трисо́нячний, *a.* strahlend wie drei Sonnen, *Пу.* [mit drei Fächern.

Трисусі́чний, *a. B.* dreiklappig,

Три-три́йцять, *num.* = 3 × 30 = 90, neunzig, *C.* I. 96.

Трису́голь, -гла. *m.* Dreieck, *n.*; *adj.* трису́гольний, dreieckig.

Три́хи, *pl.* Reiben, *n*; Lärmen, *n.* Unruhe, *f. H.* 214.

Трихи́на, *f.* s. Волоси́чка.

Три́хон, *m.* Tryphon, *Шй.*

Трицьвітний, *a.* dreiblütig, *B.*

Три́чі, три́чи, *adv.* dreimal.

Три́член, *m.* Trinom, *n.* [mera).

Тричле́нці, *pl.* Dreizehige, *pl.* (Tri-

Тришиї́й, *m. Ко.* 30. Schlag auf den Nacken, *m.* Ohrfeige, *f.* [berden.

Три́шкати ся, sich unruhig ge-

Трищі́пний, *a.* dreispaltig, *B.*

Трі́ба, *f.*s.Потре́ба,*B*; 2)Probe,*f.Пар.*

Трі́бен, -на, -не, трі́бний, *a.* erprobt, erfahren.

Трі́бник, *m. Ст.* Necessaire, *n.*

Трі́бува́ти, *v. n.* versuchen, erproben, wagen. [Probe, *f.*

Трі́бу́нок, -нку, *m.* Versuch, *m.*

Трі́ваня, (-не), *n.* Erwartung,*f. Шй.*

Трі́ва́ти, *v. n.* verweilen, sich aufhalten,warten; *leben,*B.* трі́ва́й! warte!

Трі́во́жити, *v.a.*s. Тревожити,*Шй.*

Трі́вок, -вку, *m.* Leben, *n.*; Lebensart, *f. Шй.*

Трі́йву́бка, *f.* Dreizähnige Krystallschnecke, (Hyalea tridentata) *B*; 2) Kleine Pfeileule od. Aprikoseneule, (Acronycta tridens),*B.* [Dreigespann,*n.*

I. Трі́йка, *f.* Drei, *f.* Dreier, *m.*; 2)

II. Трі́йка, *f.* Fischtödtender Mondsamen, (Cocculus suberosus); 2) Gift, *n.*

Трі́йло, *n.* s. Трі́йка II. 1), *B.*

Трі́йни́к, *m.* e. Fischart (der Підуства ähnlich) *B.* [(von Hanf &).

Трі́йня́, *f.* die Zeit des Hechelns

Трійсі́чний, *a. У.* dreischneidig.

Трі́йця, *f.* die heilige Dreieinigkeit; 2) Trikerion, *n.* dreifaltige Kerze; Leuchter mit drei Armen; 3) Бо́жа-трі́йця, Berg-Johannisblut, *n.* (Hypericum montanum), *B.* [theilig, dreifaltig, *OH.*

Трійча́стий, *a.* dreisprossig, drei-

Трі́йчечка, *f. dim.* s. Трі́йця, *Шй.*

Трі́йчичка, *f.* dreifache Hechel, *B.*

Трі́ля, *f.*Weib, welches hechelt,(*Фр.*).

Трін, *gen.* тро́ну, *m.* s. Тран, *Шй.*

Тріоле́т, *m.* Triolet, *n.*

Трін!*int.*desZerrens,Ausreissens,*Шй.*

Трі́пайло, *m.* Flatterer, *m. Пар.*

Трі́палка, *f.* runde Krippe im Schafstall, *Шй.*

Трі́пане, (ня), *n.* трі́паня́на, *f.* das Zerren, Ausreissen; 2) das Klopfen, Ausklopfen; das Herausschlagen, Abschütteln, *n.*; das Prügeln, *Шй.*

Тріпати, *v. a.* klopfen, herausschlagen; prügeln; 2) liebkosend etw. mit d. Hand streicheln; 3) essen; 4) *v. n.* flattern; 5) schnell gehen, eilen; — ся s. Трепотáти ся, *Шй.*

Тріпачка, *f.* Bläuel, *m.* *Пар.*

Тріпотáти, тріпотíти, *v. n.* zittern, beben; flattern; — ся s. Трепотáти ся.

Тріпотлúвий, *a.* flatterhaft, *Пар.*

Тріпотлúвість, -ости, *f.* Flatterhaftigkeit, *f.* *Пар.*

Тріпофóстик, -ика, *m.* Bachstelze, [*f.* (Motacilla), *B.*

Тріпý! *int.* des Klopfens, od. des Zitterns, *Шй.*

Тріск, *m.* Knistern, Knattern, Gepolter, *n.* Knall, *m.*; 2) s. Тріска, *Шй.*

Тріска, *f.* Span, Splitter, *m*; Scherben, *pl.*; 2) s. Каóлїóн, Stockfisch, *m.* (Gadus morrhua).

Тріскавець, -вця, *m.* s. Зїркáч.

Тріскавка, *f.* Schnarrheuschrecke, *f.* (Acridium), *B.*

Тріскане, (-ня), *n.* s. Тріск; 2) Fressen, Schlingen, *n.* *Шй.*

Тріскати, *v. a.* fressen, schlingen, gierig essen; 2) *v. n.* krachen, knistern, knallen; * schelten, *Ф.*; 3) sich aufreissen, bersten; — ся sich aufreissen, Sprünge, Risse bekommen, *Шй.*

Тріскáтий, *a.* polternd, zwitschernd, *B.*; 2) мак — Klatschrose, Feuerblume, *f.* Schüttmohn, *m.* (Papaver Rhoeas), *B.*

Тріскáч, *dim.* тріскáчик, *m.* Schwätzer, *m.*; 2) = in d. Räthsel: = мак, s. d. v. (*Ч.* I. 311), *Шй.*

Тріскачíв, -óва, -óве, *a.* dem Тріскáч eigenthümlich, ihm geh. *Шй.*

Тріскáчка, *f.* polterndes, zänkisches Weib, *B.* [Gekrache, *n.* *Пар.*

Тріскот, *m.* тріскотня́, *f.* Gerassel,

Тріскотáти, тріскотíти, *v. n.* knistern, poltern.

Тріскýч, *m.* s. Скóцень.

Тріскýчий, *a.* stark, heftig (z. B. Frost морóз); 2) s. Тріскáтий 1) 2), *B.*

Тріснути, *v. a.* schlagen, einen Schlag versetzen; — ся gegen etw. stossen, schlagen; 2) *v. n.* s. Тріскати 2) 3), *Шй.* [Тріска.

Трісонька, трісочка, *f. dim.* s.

Трісочок, -чку, *m.* s. Тріскý, Ріще, *Шй.* (*Гол.* IV. 468).

Трісýщий, *a.* s. Тріскáтий 1) 2), *B.*

Трісьтя́, (-тé), *n.* grosser Koth, Sumpf, *m.* *Шй.*

Трісчúско, *n. aug.* s. Тріска.

Тріумф, *m.* Triumph, *m.* [geh. *Шй.*

Тріумфáльний, *a.* zum Triumph

Тріумфувáти, *v. n.* triumphieren.

Тріфóль, тріфóлїя, *f.* Dreiblättrige Zottenblume, Fieber-, Biber-. Bitter, od. Sumpfklee, *m.* (Menyanthes trifoliata), *Шй.*

Трішки, *dim.* тріщечки, *adv.* ein wenig, ein Bischen, *B.* s. Трóшки.

Тріщáти, *v. n.* krachen, knistern, prasseln; poltern; 2) schmerzen, weh thun, головá &; 3) vergehen, zu Grunde gehen; *sbst.* тріщане, *n.* *Шй.*

Тріще, *n. coll.* s. Ріще.

Тріщýк, *dim.* тріщучóк, *m.* Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parvulus), *B.*

Трóви, *pl.* *Ф.* Jagd mit Hunden, *f.*

Тровúти, (-влю́, -вúш), *v. a.* hetzen, anhetzen, *B.*

Тровля́, *n.* Thierhetze, *f.*

Трогáтельний, *a.* s. Трогáючий.

Трогáти, тронýти, *v. a.* anrühren, berühren; rühren, bewegen; behelligen *КС.* (83) VII. 502.

Трогáючий, *a* rührend, ergreifend.

Трóе, *num.* drei; в трóз *adv.* dreifach, на трóе in drei Theile.

Троежéнець, -нця, *m.* *Гл. б.* 63 Mann der in Trigamie lebt.

Троезїлле, *n.* Gemeiner Klee od. rother Wiesenklee, (Trifolium pratense), *Шй.*

Троезýбка, *f.* s. Трійзýбка, *Шй.*

Троéнка, *f.* Fliegenschwamm, *m.* (Agaricus muscarius), *B.*

Трóечка, *f. dim.* s. Трóйка, *Шй.*

Трóечко, *num. dim.* s. Трóе, *Шй.*

Трóзїль, *m.* трозїлля, (-е), *n.* s. Троезїлле, *Шй.* [blatt).

Троúнка, *f. dim.* *У.* s. Трóйця, (Klee-

Трóисть, *f.* Dreispaltmuschel, *f.* (Tridacna), *B.*

Троúстий, *a.* dreifach; 2) рогáнчик-, Dreihörniges Horn-Kranzthierchen, (Ceratium tripus), *B.*

Трóї = трóе, *Шй.* (*Гол.* II. 8).

Троїстий, *a.* s. Троúстий, *Шй.*

I. Троїти, *v. a.* vergiften.

II. Троїти, *v. a.* verdreifachen — ся, *impers.* троїт ся в очéх alles dreifach

sehen, +*M.*

Тро́їцький *a.* s. d f. *Шй.*

Тро́їчний, *a.* Dreifaltigkeits, *Пу.*

Тро́йверх, *m.* *W.* s. Тригла́вий.

Тройгиле, *n.* dreispaltiger, gabeliger Ast, *У.* [schel, *f.* (Tridacna gigas).

Тройда́нка вели́ка, *f.* Riesenmu-

Тро́йзвін, -она, *m.* Dreiklang, *m.* (musik. Term.).

Тро́йзїль, *m.* тройзїлле, *dim.* тройзїллечко, *n.* = Люби́сток, Барвінок, Васи́льок.

Тро́йка, *f.* s. Трійка, *Шй.*

Тройко, *num.* drei, s. Тро́є; 2) * Triumvirat, *m.* *Шй.*

Тро́йний, *a.* -а спра́ва, *Кн.* Regeldetri, *f.*; 2) — складова́ zusammengesetzte Reg; 3) — това́риства Gesellschaftsrechnung, *f.* [strigosus, *Шй.*

Тройноголова́к, *m.* Pflze Dipsacus

Тройня́г, *m.* Mittlerer Klee, (Trifolium medium), *Шй.*

Тройнячо́к, -чка́, -чку́, *m.* Weisser Wiesenklee, Steinklee, kriechender Klee, (Trifolium repens), *Шй.*

Тройсьві́чник, *m.* Trikerion, *n.* dreiarmiger Leuchter.

Тро́йцин, *a.* zur h. Dreifaltigkeit geh., — день der Pfingstmontag.

Тро́йця, *f.* s. Трійця; 2) Pfze Veronica prostrata, *Шй.*

Тройча́к, *m.* Gemeiner Weiderich, Blutkraut, *n.* (Lythrum salicaria), *Шй.*

Тройча́тий, *a.* dreifach.

Тройча́тка, *f.* *Ко.* 112. e. Art Geissel, bestehend aus drei zusammengeflochtenen Riemen, od. mit drei Enden, *Шй.*

Тройчи́стий, *a.* s. Тро́йцин; -е зїлле Gemeiner Schotenklee, Hornklee, *m.* (Lotus corniculatus), *Шй.*

Тро́ки. *pl.* Riemen am Sattelzeug, *Зак.*

Тро́мпати ся, hintrotteln.

Тромсйн, *m.* ein fabelh. Held, so benannt, weil er in e. Walde von drei Jungfrauen gefunden wurde; *adj.* тромсйнін, -ова, -ове, dem Тромсйн geh. *Шй.*

Трон, *m.* Thron, *m.*

Тро́нути, *v. a.* anrühren, stossen; rühren, bewegen; — ся gerührt werden, sich etw. zu Herzen nehmen, *B.*; — у́ма, з у́ма *Кв.* I. 217. — у́мом *Ра.* I. verrückt werden, den Verstand verlieren.

Тро́нутий, *a.* ergriffen, gerührt.

Троп, *m.* Tropus, *m.* tropische Redensart; 2) Trab, *m.* кінь иде у троп, *B.*; 3) s. d. f.

Тропа́, *f.* Fusstapfe, Spur, *f.* Pfad, *m.* *K.*

Тропа́к, *dim.* тропачо́к, *m.* e. Art lustigen Tanzes; davon: тропака́, тропако́м, *adv.*

Тропа́р, *m.* (griech.) kurzer Lobgesang auf die Werke Gottes od. der Heiligen.

Тропа́ти, *v. n.* traben, *B.*; — нога́ми mit Füssen stampfen, laut auftreten; 2) den Тропа́к tanzen.

Тропачко́вий, *a.* zum Тропачо́к geh., den троп. tanzend, *Шй.*

Тро́печка, *f.* Acker-Filzkraut, *n.* (Filago arvensis), *Шй.*

Тро́пити, (-плю́, -пи́ш), *v. a.* treten; 2) die Spur verfolgen. [*n.* *Ф.*

Тро́піт, -оту, *m.* Dröhnen, Getrabe,

Тро́пка, *f.* Pfad, *m.* *Me.* 293.

Тропаї, *pl.* *H.* 259?

Тро́пник, *m.* Frühlings-Walderve, od. Fasanenkraut, *n.* (Orobus vernus), *Шй.*

Тропо́та, *f.* Tanz, *m.* (?) *Шй.*

Тропцюва́ти, *v. n.* trippeln.

Троск, *m.* s. Траск; тро́ском, *adv.* in Unordnung hingeworfen, *Шй.* s. Ло́ском.

Тро́ска, *f.* Sorge, *f.* Kummer, *m.*; 2) тро́ска, *eigentl.* тря́стя, Fieber, *n.* *Kol* II. 152.

Тро́скати, *v. n.* s. Тра́скати, *Шй.* — ся sich (um etw.) kümmern, Sorge tragen, Kummer haben, *B.*

Троскіт, -ету, *m.* Knall, *m.*; 2) das Gackern der Hühner, *Шй.*

Троскли́вий, *a.* sorgfältig, Sorge tragend, sorgsam, besorgt um etw. *Шй.* (*Гол.* I. 245). [schrei der Hühner, *Шй.*

Троско́тане, *n.* das Gackern, Ge-

Троскота́ти, троскоті́ти, *v. n.* schreien (wie ein Hahn &); троскота́ти ся, s. Тро́скати ся, *B.*

Тросьть, (трость), *f.* Rohrschilf, Teichrohr, Schilf, *n.* (Arundo phragmites); 2) überhpt: Astwerk, *n.*; 3) Stock, *m.* *Шй.*

Тро́сти = три́ста? *Шй.* (*Гол.* III. 25).

Тростина, *f.* Rohr, Schilfrohr, *n.* spanisches Rohr.

Тростинйско, *n.* Geröhr, *n.* *Нар.*

Тростинка, *f.* *dim.* s. Тростина; 2) Teichrohrsänger, *m.* (Salicaria arun-

dinacea), *B.* [Rohr.
Тростинóвий, *a.* von Schilf, von
Тростинонька, тростиночка, *f. dim.* s. Тростина, *Шй.*
Тростиняк, *m.* лунь — Rohr — od. Sumpfweihe, *f.* (Cirus rufus).
Тростілка, *f.* Halm, *m. Пар.*
Тростінний, *m.* Rohrammer, *m.* (Emberiza schoeniculus), *B.*
Трóстка, *f.* Klappe, *f. B.*
Тростник.(трóсник). *m.*Röhricht,*n.*
Тростовáтий, *a.* schilfartig, *B.*
Тростовáтка, *f.* рурничка — einfacher Röhrenpolyp, (Tubularia calamaris), *B.*
Тростовáчка, *f.* Geröhr, *n. B.*
Тростовий, *a.* von Rohr, Rohr-, einem Rohr ähnlich, *Шй.*
Тростовник, *m.* s. Очерéт, *B.*
Тростóмолочь, *f.* Chondrilla juncea, *B.*
Трóсточка, *f. K.* II. 241?
Трóстя, *f. Гол. гр.* 48. s. Тресьть.
Тростяний. *a.*von Schilf, von Rohr.
Тростянка, *f.* Teichrohrsänger, *m.* (Sylvia arundinacea), *B.*
Тротина, *f.* s. Трутинá, *Гол.* I. 186.
Тротинниця ивóва, *f.* Weidenbohrer, *m.* (Cossus ligniperda); 2) — каштанóва, Rosskastanienspinner, *m.* (Cossus aesculi).
Тротуáр, *m.* Trotoir, *n.*
Трофим, *m.* s. Трохим.
Трóха, трóхи, *adv.* wenig, ein wenig; — не fast, beinahe.
Трохим, *m.* Trophimus. [*Шй.*
Трохимéнко, *m.* Sohn des Трохим,
Трохимéць,-мця *m.dim.*s.Трохим.
Трохимиха, *f.* Gattin des Трохим; *adj.* Трохимишин, der Трохимиха geh.
Трохимів, -ова, -ове, трохимівський, -а -е, *a.* dem Трохим geh. *Шй.*
Трохимців, -ёва, -ёве, *a.* dem Трохимéць geh. *Шй.* [hundertste.
Трохсóтий, *a.* der (die, das) drei-
Трóху, *adv.* s. Трóха.
Троць,*m.dim.* s. Трохим, *Шй.*
Трóчки, *pl.* = тóрочки, *Шй.* (*Гол.* I. 325). [*adv. dim.* s. Трóшка &.
Трóшечка, трóшечки, трóшéчку,
Трошицу. *adv. Гол.* I. 210. s. Трóха.
Трóшка, трóшки, трóшку, *adv. dim.* s. Трóха.
Трóшком, *adv.* s. Трóшка, *Шй.* (*Ч.* VII. 576).
Трощ, трóща, *f.* Schilf, Schilfrohr, *n.*
Трощáк, *m.* Warziger Spindelbaum, (Evonymus verrucosus), *Шй.*
Трóщити, *v. a.* zerknittern, zerbrechen; * vom gierigen Essen, Verschlingen.
Троюда, *f.* Giftmischerin, *f. Ф.*
Троюрóдний, *a.* ander Geschwisterkind (Sohn od. Tochter von Geschwisterkindern), *Кв.* II. 135.
Трóя, *f.* s. Отрýта, *Ф.*
Троя́га, *f.* N. e. Berges im Marmaroscher Comitat, (*Гол.* I. 567).
I. Троя́к, *m.* e. Art Münze = 3 Kopeken; 2) dreijähriges Vieh; 3) *Га.* I. 136. e. Art Osterspiel; 4) *gew. pl.* троякú, Dreizack, *m.* dreizäckige Gabel; 5) s. Трійка, *B.*
II. Троя́к, *m. Ко.* 231. Trojaner, *m.*
Троякий, *a.* dreierlei, dreifach.
Троя́ко,*adv.*auf dreierleiArt,dreifach.
I. Троя́ковий, *a.* s. Троякий; *adv.* троя́ково = троя́ко, *Шй.* [*Шй.*
II. Трояко́вий,*a.*zum Троя́к I. geh.
I. Троя́н, *m.* (кóней). *Кн.* Dreigespann, *n.*; 2) *Ос.* (61) III. 18. e. Art Tanz; 3) Gemeiner Klee, od. rother Wiesenklee, (Trifolium pratense), *Шй.*
II. Троя́н, *m. B.* Gift, *n.*
Троя́нда, *d.* троя́ндочка, *f.* Hundsrose, *f.* (Rosa canina); 2) Gartenrose, *f.* (R. centifolia), *Шй.*
Трояндóвий, *a.* zur Троя́нда geh., ihr eigenthüml. *Шй.* [*Шй.*
Троя́чка.*f.*троячóк.*m.*s.Троя́к I. 1),
Троячкóвий, *a.*zum Троячóк geh., dafür gekauft, *Шй.*
Трýбá, *f.* Posaune, Trompete, *f.*; 2) Röhre, *f.*; 3) Rauchfang, *m. Кв.* II. 83.
Трубáйло.*m.*Nbfls des Дніпрó,*Шй.*
Трубáнка, *f.* Posthörnchen, *n.* (Spirula), *B.*
Трубáр, (рь), *m.Luts. gr.* 158. s. d. f.
Трубáч, *m.* Trompeter, *m.*
Трубачів, -ова, -ове, *a.* zum Трубáч geh. *Шй.* [*Шй.*
Трубачувáти, *v. n.* Трубáч sein,
Трубáш, *m. Гол.* II. 721. s. Трубáч.
Трубéта, *f.* s. Тримбíта, *Шй.* (*Гол.* I. 8).
Трýбити, (-блю, -биш), *v. a.* die

Trompete blasen; 2) stets dasselbe wiederholen, wiederholt sagen; 3) ausposaunen, bekannt machen; 4) viel essen, *Шй.*

Трубівкий, *pl.* Röhrenschnecken, *pl.* (Protopoda), *B.* [бити 1) 2) 3).

Трубіти, (-блю, -биш). *v. a.* s. Тру-

Трýбка, *f. dim.* s. Трýба; 2) s. Люлька, *Шй.*; 3) Enddarm, *n. B*; 4) — Тритóнова, Grosses Tritonshorn, (Tritonium nodiferum); 5) *pl.* трýбки, Sumpf Aschenpflanze, *f.* (Cineraria palustris), *B.*; 6) трýбки, *pl.* Name für e. Herbstfest der Juden. [(Aulostoma).

Трубкоробтик, *m.* Trompetenfisch, *m.*

Трýбний, *a.* Posaunen-, *Ш.* II. 170.

Трýбниця, *f.* Rauchfang, *m.*

Трубничóк, -чкá, *m.* Trompetenthierchen, *n.* (Stentor), *B.*

Трýбойка, *f.* (*Гол.* II. 59), трýбонька, трýбочка, *f. dim.* s. Трýбá. *Шй.*

Трýбця. *f. dim.* s. Трýбá, *Шй.* (*Гол.* IV. 532). [pula), *B.*

Трубчáк, *m.* Wurmröhre, *f.* (Ser-

Трубчáтий, *a.* — прóвід Ohrtrompete, Eustachische Röhre, *f.* [(Tubicola), *B.*

Трубчаткий, *pl.* Röhrenmuscheln, *pl.*

Трув, *m.* — лїсовий, *a.* Waldzwenke, *f.* (Brachypodium silvaticum).

Труд, *m.* Mühe, Arbeit, Beschwerlichkeit, *f.*; 2) Leistung, *f.* Werk, *n*; 3) Erdgalle, *f.* (Gentiana centaureum), *Шар.*

Трудити, (трýджу, -диш), *v. a.* müde machen, ermüden, belästigen; — ся sich abmühen, sich Mühe nehmen; sich mit etw. befassen, obliegen кóло чогó, при чім.

Трудливий, *a.* arbeitsam.

Трудливість, -ости, *f.* *МШ.* Arbeitsamkeit, *f.* [rigkeit, *f.*

Труднáция, *f.* *М+Б.* 75. Schwie-

Труднéнький, *a. dim.* s. Трудний.

Труднéнько, *adv. dim.* s. Трýдно.

Труднéсенький, *a. dim.* s. Труднéнький, *Шй.*; *adv.* труднéсенько.

Трудний, *a.* schwer, schwierig, mühsam, beschwerlich; 2) ermüdet, ermattet; 3) leblos, todt, *Ш.* II. 11; 4) kümmerlich. [*comp.* s. Трýдно.

Труднїйше, (-ш), труднїш, *adv.*

Трýдність, -ости, *f.* Schwierigkeit, Mühseligkeit, Mühe, *f.* [werden, *Шй.*

Труднїшати, *v. n.* schwieriger

Труднїще, *adv.* s. Труднїйше.

Трýдно, *adv.* schwer, schwierig, mühselig, beschwerlich.

Труднóватий, *a.* beschwerlich, schwierig, mühsam.

Труднóта, *f.* *К.* Schwierigkeit, *f.*

Труднотóпний, *a* schwer schmelzbar, *Пол.*

Трудовáтїти, *v. n.* aufschwellen; breiter werden, sich ausdehnen.

Трудовий, *a.* dh Arbeit, dh Mühe erworben, *Ке.* II. 41, *Ч.* III. 15. *С.* I. 20.; mühevoll, *С.* I. 182.

Трудовик, *m.* der Arbeitsame, *Біл.*

Трудовитий, *a.* mit Mühe erarbeitet.

Трудолюбéць, -бця, *m.* der Arbeitsame. [sig, emsig.

Трудолюбивий, *a.* arbeitsam, flei-

Трудолюбимість, (-вість), *g.* -ости, *f.* Arbeitsamkeit, Betriebsamkeit, *f.* *Пар.* [schäftig.

Трудолюбний, *a.* arbeitsam, ge-

Трудячий, *a.* s. Трудолюбивий, *Шй.*

Трудящий, *a.* s. d. v.; 2) mit Mühe erworben, *Шй.*

Труждáти ся, arbeiten. [*Шй.*

Труїти, (труюю, -уєш), *v. a.* vergiften,

Труляти, *v. a.* § stossen, s. Друляти.

Трумóéта, *dim.* трумóéточка, *f.* s. Тримóїта, *Шй.* (*Гол.* II. 611). [blasen.

Трумбітáти, *v. a.* die Тримóїта

Трýмна, *f.* трýмно, *n.* s. Трýнва.

Трýнá, *f.* s. d. *f.*

Трýнва. *f.* Sarg, *m.* [Sarg-, *Шй.*

Труннóвий, *a.* zum Sarge geh.,

Трýнвонька, трýнвочка, *f. dim.* s. Трýнва.

Трýнене, *n.* Stossen, *n.* Anstoss, *m.*

Труний на, труннвина, *f. dim.* kleiner Sarg, *Ст.*

Труний ти. *Мах.* I. 35? [*Ч.* V. 792.

Трýнка, *f. dim.* kleiner Sarg, *Щог.*

Труннóвий, *a.* zum Трýнок geh.; trinkend, *Шй.*

Трýно, *n.* *Фр.* s. Трýнва. [на, *B.*

Трýнов *gen.*-нви, *f.* Sarg, *m.* s. Трýн-

Трýновка, трýнвця, *f. dim.* s. d. v.

I. Трýнок, -нка, -нку, *dim.* трýночок, *m.* Getränk, *n.*; Trank, *m.*

II. Трýнок, *m.* Unterleib, *m.* Bauch, *m.* *B.*

Трýнонька, трýночка, *f. dim.* s. Трýнка. *Ч.* V. 451, 367.

Трýнути. *v. a.* stossen. [V. 781).

Трýнце, *n. dim.* s. Трýнка, *Шй.* (*Ч.*

Трýнчик, *m. dim. Ф.* Tränkchen, *n.*
Труп, *m.* Leichnam, *m.* Leiche, *f.* todter Körper.
Трупáрня, *f.* Leichenkammer, *f.*
Трýпе, *n. coll.* Leichen, *pl. Шй.*
Трупиця *f.* Leichenweib, *n.* Schimpfn. e. alten Hexe, *У.*
Трýпій, -пъя, -пъе, *a.* dem Leichnam eigenthüml., zur Leiche geh.; 2) — я голóвка *f.* Schwanzmeise, *f.* (Parus caudatus), *B.*
Трупíне, *n.* s. Гнитé. *Пол.*
Трýпіш, *m.* Pillenkäfer, *m.* (Byrrhus) *B.*
Трýпішати, трýпішіти, *v. n.* verfaulen, verwesen, vermodern, *Шй.*
Трýпно, *adv. Ст.* todt.
Труповий, *a.* zur Leiche geh., mit Leichen gefüllt, -а могила, *Шй.* (*Гол.* III. 90).
Трупоїд, *m.* Leichenfresser, *m.*
Трупоїдний, *a.* dem Трупоїд eigenthüml. *Шй.*
Трус, *m. ТР.* 19. Zittern, *n.* Bestürzung, *f.*; Erdbeben, *n. Шй.*; 2) *ТР.* 33. Feigling, *m.* Memme, *f.*; 3) Durchsuchung, gerichtliche Untersuchung, *f.*; 4) s. Струсь. *Шй.*
Трусь, *m.* Kaninchen, *n.* (Lepus cuniculus), *B.*
Трусь-трусь! *int.* Lockruf für Kaninchen, *Шй.*
Трусá, *f. К.* I. 168. *Кч.* 190. *М.* Verwirrung, Bestürzung, *f.* Schrecken; Wirrwarr, *m.*; 2) *ВШ.* s. Трусливість.
Трусáк, *m. К У.* s. Трус; 2) *B.* s. Трусь.
Трусéвий, *a.* vom Strausse, Strauss-, *Шй.* (*Гол.* II. 58).
Трусениця, *f.* Hausdurchsuchung, Revision, *f.*
Трýсик, *m.* s. Трусь, *B.*
Трýсим, *m.* Mon. December.
Трýсини, *pl.* Ueberbleibsel, *pl.* Abraum, *m. Пар.*
Трусинка, *f.* Bröckchen, *n. Пар*
Трýсити, (-ýшу, -ýсиш), *v. a.* schütteln, rütteln; 2) bröckeln, *Пар.*; 3) durchsuchen; — ся zittern.
Трусій, *gen.* -сїй, *m.* derjenige welcher schüttelt; 2) d. welcher durchsucht, w. e. Durchsuchung unternimmt, *Шй.*
Трýсїнька, *f. dim.* s. Трусь. *Шй.*
Трусь, *m. Н.* 69. s. Тріск; 2) dürres Astwerk, *Шй.*; 3) *D. c.* 194. *pl.* s. Трýскавка. [*Шй.*
Трусь! *int.* des Krachens, Knitterns,
Трýскавка, *f.* Hügel-Erdbeere, *f.* (Fragaria collina), *Шй.*
Трускавкóвий, *a.* der Трýскавка eigenthüml; aus Тр.
Трýскавонька, трýскавочка, *f. dim.* s. Трýскавка.
Трýскати, *v. n.* krachen, knistern, laut schlagen; 2) собóю, s. Огíпати собóю. (*Фр*). [*С.* II. 135. *Др.*
Труський, *a.* schüttelnd, rüttelnd,
Труськóм, *adv.* im Trab, *B.*
Труслíвий, *dim.* труслиненький, *a.* furchtsam, feig. [Feigherzigkeit, *f.*
Труслíвість, -ости, *f.* Feigheit,
Труслíво, *adv.* furchtsam, feig.
Труслíн, *m.* Scabiosenartige Flokkenblume, (Centaurea scabiosa), *Шй.*
Трусник, *m.* s. Зáяць, *B.*
Трусниця, *f.* Fieber, *n. B.* [*Лїр.* 6.
Трýсно, *adv.* furchtsam, *Зг.* zitternd,
Трýснути, *v. a.* s. Трýсити.
Трусовáтий, *a* furchtsam, feig, *Зар.*
Трýсок, *m.* s. Труск, *Шй.* [802.
Трусювáти, *v. a.* s. Трýсити, *Ч. V.*
I. Трут, *m.* Drohne, *f*; 2) fauler, sorgloser Mensch.
II. Трут, *m.* Sternschuss, *m.* Sternschuppe, *f. B.*; 2) Zunderpilz, *m.* echter Zunderschwamm, (Polyporus igniarius), *Шй.*
III. Трут, *m.* Haufen, *m.* Schaar, *f. Ф.*
Трýтá, *f.* Gift, *n. Фр.*; — зїля giftiges Kraut *III.* I. 185.
Трýтень, -тня, *m.* Drohne, *f. B.*
Трýти, (трýю, трýєш) *v. a.* s. Троїти, *Шй.* *Гол.* II. 811).
Трутидерев воронóч, *m.* Krähenaugenbaum, Brechnussbaum, *m.* (Strychnos nux vomica).
Трутизна, *f.* Gift, *n.*
Трýтик, *m. dim.* Трут I.
Трутинá, *dim.* трутинойка, (-онька), *f.* s. Трутизна. [Bohrstaub, *m.*
Трýтини, *pl.* Feilspäne, *pl.* Feilstaub,
Трýтити, (трýчу, -тиш), *v. a.* stossen, weg-, hinabstossen, hinabwerfen.
Трутївка, *f.* Gifttrank, *m. Гол.* I. 290.
Трýтка, *f. dim.* s. Трýта, *Шй.*
Трутний, *a.* giftig, vergiftet, *Ст. ОП.*
Трýтник, *m.* s. *Шй.* Трут II 2). *Шй.*
Трутобійна, *f.* Drohnenschlacht, *f.*
Трутовéць, -тівцй, *m.* Dröhnenschwärmer, *m.* (Macroglossa fucifor-

mis), *B.* [Drohnenzellen, *pl.*
Трутовий, *a.* Drohnen-, -á робóта
Трýфель. *gen.* -фля, *m.* (*Шй.*), трýфля, *f.* -чóрний, (-на), Speise-Trüffel, *f.* Erdschwamm, *m.* (Tuber cibarium).
Труфляк, *m.* Trüffelk, *m.* (Cinamomea).
Трух, *m.* Trab, *m. B.* [лик. *B.*
Трухá, *f.* s. Патерýха; 2) s. Крí-
Трухáн, *m.* Truthahn, *m.* s. Індик. *B*
Трухáня, *f.* s. Крілик, *B.*
Трýхáти, *v. n.* traben, *B.*
Трýхлий, *a.* ausgemergelt, ausgedorrt; welk; 2) verfault, vermodert, morsch, *Кч.* 214.
Трухлйна, *f.* s. Трухлó, *Шй.*
Трухлíти, *v. n.* erstarren (vor Schrecken). [Holz &, *Шй.*
Трухлó, *n.* etw. Verfaultes, faules
Трухлявий, *dim.* трухлявéнький, *a.* moderig, morsch, *Не. С.* I. 89.
Трухлявина, *f.* s. Трухлó, *Шй.*
Трухлявíти, *v. n.* verfaulen, vermodern, morsch werden. [*m.* Moder, *n. Не.*
Трухлятина, *f.* Geruch vom Moder,
Трухнíти, *v. n.* verfaulen, vermodern, *Шй.*
Трýхнути, *v. n.* s. d. v. *Шй.*
Трухцéм, *adv.* im Trab.
Тручáти, *v. a.* stossen, wegstossen, hinabstossen.
Труш, *m.* Moder, *n. B.* [geh. *Шй.*
Трýшків, -óва, -óве, *a.* dem Трушкó
Трушкó, *m.* s. Трохúм, *Шй.*
Трушкóм, *adv.* im Trab, eilig.
Трущóба, *f.* dichter Wald; 2) Engpass, *m.*; e. Vertiefung; * Räuberhöhle, *f. Шй.* [(Hippomane mancinella).
Трýя б, *m.* Manschinellebaum, *m.*
Трюх-трюх! трюхú-трюхú! *int.* Nachahmung des Geräusches beim Laufen, *P.* I. 1. beim Trotten, Traben.
Трюхати, *v. n.* traben, *Шй.*
Трюхú, *adv.* — óїчи im Trab, *КС.* IV. 171. [*Ч.* II. 154.
Трюхúкати, *v. n.* s. Трюхати,
Трюхлий, *a.* moderig, *Сн.*
I. Трюхнути, *v. n.* faulen, *Сн.*
II Трюхнýти, *v. a.* schütteln, *С.* I. 145. [*Шй.* (*Ч.* II. 500).
Трюшкóм, *adv.* im Trab, trippelnd,
Тряж, *m.* Krankheit, *f. Нс.*
Тряжóк, -жкá, *m.* kleiner Balken, Querbalken unter der Zimmerdecke, *Кч.* 153.
Тряпичка, *f.* s. d. f. *Шй.*
Тряпка, *f. pl.* тряпки, krause Faser, Franse, *f.*; Leinwandzipfel, *m.*; 2) Lappen, Lumpen, Wischlappen, *m.*
Тряпчинá, *f.* Lappen, *m.*
Тряпя, *n. coll.* Lumpen, *pl.*
Трясáвина. *f.* s. Трясáвиця, *B.*
Трясáвиця, *f.* Pfuhl, Morast, Sumpf, *m.* Quebbe, *f. B.*
Трясаниця, трясениця, *f.* Schüttstroh, *n.*; 2) Mischung von Heu u. Stroh, *f.*; 3) s. Гишкú. [cilla), *B.*
Трясйдупа *f.* Bachstelze, *f.* (Mota-
Трясйна, *f.* Wassergewächse, — Linse, *f.* [ternden Händen, *B.*
Трясирýкий, (трес-), *a.* mit zit-
Трясйфіст, *m. B.* s. d. f.
Трясйхвостка, *f.* Bachstelze, *f.* (Motacilla), *B.*; 2) Rothschwänzchen, *n.* (Lusciola phoenicurus, u. tithys), *B.*
Тряска, *f.* Rütteln, *n. Под.*; 2) s. Сосóнка.
Тряскати, *v. n.* s. Тряскати, *Шй.*
Тряскотíти, *v. n.* knistern, knittern, *B.* [grund, *m.*
Трясовина, *f. Ч.* IV. 523. Moor-
Трясовиця, *f.* Fieber, *n. Еф.* 11.
Трясолýпки, *pl.* Hirtentäschelkraut, *n.* Hirtentasche, *f.* (Capsella bursa pastoris), *B.* [ся zittern; sich bewegen.
Трястú, *v. a* schütteln, rütteln; —
Трясýлька, *f.* Thalictrum angustifolium, *Шй.* [Тристú.
Трясýха, *f. Bein.* des Fiebers, s.
Трясýчка, *f.* Mittleres Zitter — od. Flittergras, (Briza media), *Шй.*
Тряcця *f. Ко.* 15. Fieberkrankheit, *f.*
Тряхнути, (трíхти, *Шй.*), *v. n.* trocken werden, trocknen.
Тс! *int.* als Aufforderung zum Stillschweigen &; 2) zum Ausdruck der Verwunderung, *Шй.*
Тсе = отсé, *М.* I. 24.
Тсей, тся, тсе. *pron.* = Отсéй &, *P.* I. 84. *Гол.* III. 150.
Тти = тогú, *Ф.*
I. Ту, *adv.* hier, da.
II. Ту = тýю. s. Тбú, *Шй.*
Тýба, *f.* Tuba, *f.* Sprachrohr, *n.*
Тýбилець, -льця, *m. B.* Hiesiger, Einheimischer, Landeseingeborener, *m.*

Тубильний, *a.* einheimisch, eingeboren, *Шй.*

Тубілець, -льця, *m.* s. Тубилець.

Тубілка, *f.* eine Einheimische, *Піс.*

Тубільний, *a.* s. Тубильний, *Шй.*

Тубус, *m.* Tubus, *m.* (ein mittleres Fernrohr), *Пол.* [Schnupftuch, *n. B.*

Тувальня, *f.* Handtuch, Rolltuch,

I. Туга, *f.* Traurigkeit, *f.* Gram, Kummer, *m.*

II. Туга, *f. К. Пр.* III. 23. Spannung; Festigkeit, Energie, *f.*; в тузї fest (*Бор.*).

Тугий, *dim.* тугенький, *a.* steif, stramm, straff; stark, ausdauernd, *Кч.* 105; 2) langsam, schwerfällig, *К.*

Тугнути, *v. n.* an Consistenz gewinnen; derb werden.

Туго, *dim.* тугенько, *adv.* steif, stramm; fest, stark, *Ш.* I. 142.

Туговати, *v. n.* s. Тужити, *К.*

Тугвка, *f.* Achyrophorus maculatus, *Шй.* [machen, *Шй.*

Тугонїти, *v. n.* klopfen, ein Getöse

Тугонька, *f. dim.* s. Туга I. *Шй.* (*Ч.* V. 607).

Тугонько, *adv. dim.* s. Туго.

Тугошиїй, *a.* mit starkem vorgerecktem Halse; 2) * hartnäckig, *К.*

Тугший, *a. comp.* s. Тугий, *Шй.* (*Гол.* IV. 128).

Туд, (*Ч.* V. 1146), туда, тудай, тудий, тудима, тудийка, *adv.* dahin; dorthin.

Тудеж. *conj.* † dabei, sogleich, *Шй.*

Тудїка, *adv.* hierdurch, *B.*

Тудою, *adv.* s. Туда, *P.* I. 145.

Туєї = тої, *pron genit. fem.* s. Той, *Шй.* (*Ч.* II. 333).

Туж, *adv.* gleich hinterher; тужтуж, bald-bald, *Кч.* 75.

Тужавіти, *v. n.* fest werden; steif werden; sich einziehen, einlaufen; gerinnen, *Шй.*

Тужебний, *a. У.* s. Тужливий.

Туженька, *f. dim.* s. Туга I.

Тужити, *v. n.* sich betrüben, sich härmen, sich grämen.

Тужний, *dim.* тужненький, *a.* traurig, betrübt, schwermüthig, bange; kummervoll. [ter Weise.

Тужно, *adv.* traurig, bange, verzag-

Тужливий, *a. Ф.* s. Тужний; *adv.* тужливо.

Тужночка, *f. W. Bein.* der Зазуля, mit schmachtenden Aeuglein.

Тужурок, -рка, *m.* kurzes Pelzkleid.

Туз, *m.* Daus im Kartenspiel, *m.*; 2) Schlag, Stoss, *m. Ш.* II. 12; 3) s. Dyk, Богатир, *Шй.* [stossen, *Ш.*

Тузати, *v. a.* e. Schlag versetzen,

Туземець, -мця, *m.* s. Тубилець.

Тузик, *m.* тузиний *n. dim.* s. Туз, *Шй.*

Тузило, *m.* einer der gern stosst, (s. d. f.) *Шй.*

Тузити, (тужу, тузиш), *v. a. Ко.* 202. stossen, schlagen; 2) * trumpfen, Trumpf spielen; — ся sich raufen, Händel suchen, *Шй.* [*m.* Dutzend, *n. Шй.*

Тузін, (-нь), *dim.* тузінок, тузин,

Тузлук, *m.* Salzlacke zum Einsalzen der Fische, *Шй.*

Тузяка, *m. aug.* s. Туз, *Шй.*

Туй, *adv.* da, hier; туй-туй, bald, sogleich.

Туй, туй-туй! *int.* beim Hetzen der Hunde; 2) Scheuchruf gegen Wölfe etc.; *Шй.*

Туйбіч, *adv. Це.* s. Торобіч.

Туйкати, *v. a.* dem Wolfe od. den Hunden das „туй, туй!" zuschreien, *B.*; *sbst.* туйкане, *n. Шй.*

Тук, *m.* Fett, *n*; * Dünger, *m.*

Тук! *int.* des Zusammenstosses der Köpfe, *Шй.* [(Rhamphastus Toco), *Пол.*

Туканперцїда, *m.* Pfefferfresser, *m.*

Туканє, (-ня), *n.* das Stossen mit einem Kopfe an einen anderen Kopf; * Klopfen, *n. Шй.* [klopfen, *Шй.*

I. Тукати, *v. a.* schlagen, stossen,

II. Тукати, *v. a.* „Ту" („hier") — rufen, *Ч.* V. 173.

Туковий, *a.* Fett-.

Туковитий, *a.* fetticht, *Пар.*

Тукраєвий, *a.* hierländisch, *Пар.*

Тула, *m.* e. Art Kopfbedeckung, Mütze.

Тулан, *m.* (Pilze) Statice tatarica, *Шй.*

Тулач, *m. Ф.* s. Скитанець.

Туленє, *n.* s. d. f.

Тулинє, (-ня). *n.* Andrücken, Anpressen, *n.*; Bedrückung, *f.* Bedrängnis, *n. Шй.*

Тулити, *v. a.* anpressen, andrücken, an sich drücken, umarmen; 2) beisetzen; zufügen; zusammenhalten; — ся sich an etw. drängen, sich anschmiegen кóло коґó, чоґó, seine Zuflucht zu einem nehmen; 2) sich drängen, sich einschrän-

ken; 3) ankleben, kleben bleiben, sich anheften, *Шй.*

Тулій, *m. pl.* тулії, Blutfedern, *pl. B.*

Тулійка, *f.* Werkstück des Töpfers.

Тулійниця, *f.* Federpolyp, *m.* (Plumularia), *B.*

Тулк, *m.* s. Толк, *Шй.* (*Н.* 122).

Тульки, тулько, *adv. P.* I. 39. s. Тільки.

Туловати ся, sich einander küssen? liebkosen? *Шй.* (*Гол.* III. 240).

Туловище, *n.* Rumpf, Leib, *m.*

Тулововий, *a.* des Brustkastens, *B.*

Тульпан, *m.* Tulpe, *f.* (Tulipa); — півник Gartentulpe, *f.* (Tulipa Gesneriana), *B.* [Tulpen-, *Шй.*

Тульпановий, *a.* von der Tulpe,

Тулуб, *dim.* тулубець, *m.* Rumpf, *m.*; 2) Schafpelz, *m.* (ohne Taillenschnitt).

Тулубастий, *a.* nach Art des Тулуб, *Ч.* VII. 420.

Тулубок, -бка, *m. dim.* s. Тулуб. *Шй.*

I. Тулук, *pl.* тулуки, *m.* Junge der Bären und der Wölfe, *B. Ф.*

II. Тулук, тулуп, *m.* Ziegenhaut ohne Schlitz abgezogen u. als Sack gebraucht. [Kriegsmusik.

Тулумбас, *m.* † Art Pauke zur

Тулучá, (-чé), *n.* s. Тулук I. *B.*

Тульчинка, *f.* Nbfl. des Буг, *Шй.*

Туляк, *m.* s. Тулій, *B.*

Тулити ся, s. Скитати ся, *Шй.*

Тум, *pron. Locat. sing. m.* u. *n.* = тім, *Шй.*

Тум! Mitsingen, — *Шй.*

Тумá, *f.* Mischling, Bastard, *m. Шй.*; 2) Betäubung, Bethörung, *f.* Trug, *m. P.* I. 197; *Н.* 45. s. Тумáн; козáк — *Мс.* 83. *К.* Verführer, *m.*

Тумáк, *m.* Baum, od. Edelmarder, *m.* (Mustela martes); 2) Schlag, Stoss, *m. Шй.*

Тумакóвий, *a.* Edelmarder-, vom Ed.

Тумáн, *m.* Nebel, *m.*; * e. ungeheuer grosse Menge; 2) * der Stumpfsinnige, Dummkopf, *m.*

Тумáнок, *m. dim.* s. Тумáн. *Шй.*

Тумáнити, *v. a.* betrügen, überlisten; — ся sich umnebeln, nebelig werden.

Туманисько, *m. aug.* s. Тумáн 2)

Туманиця, *n. Ф.* Irrlicht, *n.*

Туманіти, *v. n.* nebelig, finster werden; * von der Ferne sichtbar werden; 2) geistesabwesend, stumpfsinnig werden, *М.* II. 16; 3) unthätig sitzen.

Тумáнний, *a.* nebelig, nebelhaft, Nebel-, — óбраз Nebelbild, *ОП.*

Тумáньство, *n.* Betrug, *m.* Betrügerei, *f. Пар.* [betrügerisch, *Пар.*

Туманярский, *a.* marktschreierisch,

Туманярство, *n.* Marktschreierei, *f. Пар.*

Тумачóк, -чкá *m. dim.* s. Тумáк.

Туміцéвий, *a* hierortig, hiesig, *Пар.*

Тумýльт, *m.* Lärm, *m.* Geräusch, *n.* Tumult, *m. Шй.*

Тун, *Ф. Веч.* I. 321?

Тунем = утонéм? *Шй.* (*Ч.* IV. 327).

Тунець, -ниця, *m.* Thunfisch, *m.* (Thynnus vulgaris).

Тунний, *a.* s. Тáнний. [II. 254)?

Тунути, *v. n.* тýну, *Шй.* (*Гол.*

Туп! *int* des Stampfens mit den Füssen.

Тупá. *f. М.* III. 53. Tritt; Hufschlag, *m.*

Тупáк, *m.* stumpfes Werkzeug (z. B. Messer &); 2) Stümper, *m B.*

Тупало, *m.* derjenige, der mit den Füssen stampft, *Шй.*

Тупане, (-ня), *n.* das Stampfen, Auftreten mit den Füssen; Hin — u. Herlaufen, *n.*

Тупанки, *pl. ung.* Schuhe, *pl.*

Тупати, тупнути, *v. n.* mit den Füssen stampfen; hin u. her gehen; * кóло чогó Sorge für etw. tragen, sich um etw. bekümmern, etw. bewirtschaften, *Шй.*

Тупéрь, *m.* Stümper, *m. Шй.*

Тупéсенький, *a. dim.* s. Тупий.

Тупéць, *m.* s. Тупáк, *B.*

Тупий, *dim.* тупéнький, *a.* stumpf, abgestumpft; 2) * abgestumpft, stumpfsinnig.

Тупирь, *m.* s. Тупéрь, *Пс.*

Тупити, (тýпаю, -пиш) *v. a.* stumpf machen; — ся stumpf werden; schwächer werden, *Шй.*

Тупиця, *f. Н.* 109. stumpfes Beil od. Messer; 2) beschränkter, bornirter Kopf, stumpfsinniger Mensch.

Тупичка, *f. dim.* s. d. v. [gen.

Тупіláти, *v. a.* кóго auf jmdn drän-

Тупісінький, (-ісінький). *a.* ganz stumpf; *adv.* тупісінько, (-ісінько), *Шй.*

Тýпість, -ости, *f.* Stumpfsinn, *m.*

Тупіти, *v. n.* stumpf werden; 2) stumpfsinnig werden.
Тупіш, (-ше), *adv comp.* s. Тýпо, *Шй.*
Тупішати, *v. n.* stumpfer werden, *Шй.* [*comp.* s. Тупий, *Шй.*
Тупіший, *dim.* тупішенький, *a.*
Тупіщий, *a. comp.* s. Тупий; *adv.* тупіще.
Тýпкати, *v. n.* s. Тýпати; 2) * jmdn fälschlich beschuldigen, beschimpfen, *Шй.* [schwach; schwierig, langsam.
Тýпо, *adv.* stumpf; 2) stumpfsinnig,
Тупóватий, *a.* ein wenig stumpf & s. Тупий; *adv.* -то.
Тупоголóвий, *dim.* тупоголовéнький, *a.* beschränkter, bornirter Kopf, stumpfsinniger Mensch, *Шй.*
Туподýмство, *n.* Bornirtheit, *f. К.*
Тупокýтний, *a.* stumpfwinkelig, *СМ.*
Туполистáтий, *a.* mit stumpfen Blättern, *Шй.* [nase, *f. Шй.*
Тупонóсий, *a.* stumpfnasig, Stumpf-
Тупонýти, *v. n.* s. Тýпнути, Тýпати, *Шй.*
Тупорилий, *a.* mit stumpfem Rüssel; *Ш.* II. 21. * stumpf, blasiert, verschroben. [(*Ч.* VII. 569).
Тупорище, *n.* s. Топорище, *Шй.*
Тупосучкáтий, *a.* — зуó stumpfer Höckerzahn, *m. Пол.*
Тýпот, *m.* Stampfen, Getrampel, *n.*
Тупотáти, тупотíти, *v. n.* stampfen mit den Füssen, laut auftreten; * schnell laufen, *Шй.*
Тупотня́, тупотня́ва, *f.* dumpfer Schall v. Stampfen, Dröhnen, *n. Кч.* 84.
Тупта́нка, *f. Ч.* IV. 468. s. d. v.
Тýпу-тýпу! *int.* beim Stampfen mit d. Füssen.
Тупцьóване, *n.* s. Тýпцяне, *Шй.*
Тупцьовáти, *v. n.* s. Тýпцяти.
Тýпцяне, *n. Не.* emsiges Tummeln, eifriges Bemühen, dienstfertiges Herumgehen (beim Hofmachen). [trippeln, *Фр.*
Тýпцяти, *v. n.* hin u. her gehen,
Тур, *m.* Auerochs, *m.* (Bosurus), *B.*; 2) Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus), *B.*; 3) *pl.* тýри, Erdwerk, Flechtwerk mit Erde angefüllt, *n.* Schanzkorb, *m. C.* II. 134. [*Шй.*
Тур! *int.* des Geschreis e. Turteltaube,
Турáлий, *a.* acht gebend, achtsam, *Гол.* III. 39.

Тýране, *n.* Fortjagen, *n.* Verweisung, *f.*; Nachsicht, *f. Шй.* [mer, *m.*
Турáтель, *m. Kst* Schwärmer, Träu-
I. Турáти, *v. a.* verjagen; verachten, vernachlässigen, nicht achten; — ся zögern, *Шй.*
II. Турáти, *v. n. Kst.* schwärmen, träumen; — ся s. Втручáти ся *Фр.*
Турó, *gen.* тýрóу, *m.* Kummer, *m. Ос.* (61) VI. 23.
Турóá, *f.* s. Журóá, *Ш.* I. 355; 2) Belästigung, *f. К.*
Турóáн, *m.* Turban, *m.*
Турóáт, *m.* Турóáта, *f.* N. e. Berges im Marmaroscher Comitat, *Шй.* (*Гол.* I. 568. 572). [*f.* Zerwürfnis, *n. Кн.*
Турóáция, *f.* Sorge, Verwirrung,
Турóйль, *m. Нг.* 75. Schwarm, *m.*
Турóíна, *f.* Turbine, *f.* Kreiselrad, *n. Пол.*
Турóóване, (ня), *n.* das Beunruhigen, Bekümmern; 2) Kummer, *m. М.* III. 97; *Кв.* I. 225.
Турóовáти, турóувáти, *v. a.* beunruhigen, bekümmern; ängstigen; — ся sich beunruhigen, sich bekümmern, sich ängstigen.
Турóóта, *f. К.* Drangsal, *f.* Kummer, *m.*
Турóóтний, *a.* sorgenvoll, *ОП.*
Турготíти, *v. n.* klopfen, rütteln.
Тургýн, *m.* Dragon, *m.* (Artemisia dracunculus), *Шй.*
Турéнка, *f. dim.* s. Тýрня, kleiner Thurm. *Шй.* (*Гол.* III. 250).
Турéц, (éць), -рцй, *m. dim.* s. Тур.
Турéцький, (-ецк-), *a.* türkisch; 2) -е прóсо Amarantus caudatus, *Шй.*; 3) -ий сльоз Ross- od. wilde Malve, (Malva silvestris), *Шй.*; 4) — вінóк Schande e. Mädchens. [kische.
Турéччина, *f.* Türkei, *f.*; alles Tür-
Турист, *m.* Tourist, *m.*
Турити, (-рю. u. -ру, -рити), *v. a. Ос.* (62) V. 78. verjagen, vertreiben.
Турица, *f.* Weibchen des Тур 1) *B.*; 2) Nbll. des Byf; 3) Spitzklette, *f.* (Xanthium strumarium). [des Тур.
Тýрін, -она, -ове, *a.* zum Тур geh.,
Тýрій, *a.* турі ньйки e. Pflanzenart, *B.*
Тýрія, *f.* Nbll. des Byf.
Тýркавка, (*dim.* тýркавонька, -очка) *f.* Turteltaube, *f.* (Columba turtur), *B.*
Тýркавчин, *a.* der Turteltaube.

Ту́ркало, *c.* s. d. v. *B.*; 2) Schwätzer, *m.* *Шй.* [teltaube; 2) Schwatzen, *n.* *Шй.*
Ту́ркане, *n.* das Geschrei e. Tur-
Ту́ркати, *v. a.* eins u. dasselbe stets wiederholen, wiederholt sagen; 2) *v. n.* vom Geschrei e. Turteltaube, *Шй.*
Турка́ч, *m.* s. Ту́ркавка, *B.*
Турке́ня, *f.* s. Турки́ня, *Шй.*
Турке́нин, (-ки́нин), *a.* zur Турки́ня geh., der T. *Шй.*
Турки́ниця, *f.* s. d. f.
Турки́ня, *f.* Türkin, *f.*; 2) Art grosse Zwetschken, *Шй.* [T. geh.
Ту́рків, -ова, -ове, des Türken, dem
Ту́ркіт, -оту, *m.* s. То́ркіт, Getöse, *n.*
Ту́ркот, *m.* s. d. v.; 2) Trommeltaube, *f.* (Columba dasypus v. tympanisans), *B.*; 3) mürrischer Mensch, Brummbär, *m.*; ein zänkischer Mensch, *Шй.*
Турко́та, *f. coll.* Türken, *pl. C.*
Туркота́ти, туркоті́ти, *v. n.* girren; 2) brummen, murmeln; 3) klopfen, ein Getöse machen; 4) etw. wiederholen, oft sagen, *Шй.*
Турку́н, *m.* s. Ту́ркавка, *B.*
Ту́ркус, *m.* Türkiss, *m.*
Турла́ш, *m.* Eisstoss, Eisgang, *m.* s. Турна́ш. [ря́ти I.
Турля́ти, турля́ти, *v. a.* *M.* s. Ту-
Турлу́к, *m.* Ziegelstein, *m.* *Шй.*
Турлу́чний, *a.* aus Турлу́к, aus Lehm, Lehm, *Шй.*
Турля́ти, *v. a.* stossen, *Шй.*
I. Ту́рма, *f.* Schar, Herde, *f.* s. Гу́рма.
II. Турма́, *f.* s. Тюрма́, *H.* 283.
Ту́рман, *dim.* турмане́ць, *m.* Tummler, *m.* Purzeltaube, *f.* *Шй.*
Ту́рманів, -ова, -ове, *a.* dem Ту́рман eigenthüml., der Purzeltaube, *Шй.*
Ту́рманщик, *m.* der Züchter der Purzeltauben, *Шй.*; *adj.* Турма́нщиків, -ова, -ове, ihm geh. *Шй.* [ма I.
Ту́рмонька, (-очка). *f. dim.* s. Ту́р-
Турна́ш, *m.* grosse Eisschollen, *B.*
Турни́р, турні́й, *m.* Turnier, *n.* *C.* II. 206. ritterliches Kampfspiel.
Ту́рнути, *v. a.* s. Тру́нути, тру́тити, *C.* II. 57.
Ту́рня, *f.* *Гол.* II. 444. Thurm, *m.*
Турпе́ць, -вця́, *m.* Herkuleskäfer, *m.* (Dynastes), *B.* [heimisch (v. Pflanzen).
Туро́дський, *a.* hier geboren, ein
Ту́рок, -рка, *m.* Türke, *m.*; 2) Rosengimpel, *m.* (Fringilla rosea), *B.*
Турося́, *f.* *H.* 271. Klatsch, *m.* Lüge, *f.*
Турпа́н, *m.* Leinwandstreifen, -lappen, *m.*? *Шй.* (*Гол.* IV. 540); 2) *Зап.* II. 411. s. Туро́ан.
Ту́рський, *a.* s. Туре́цький, *Шй.*
Ту́рта́вка, *f.* s. Ту́ркавка, *B.*
Турту́ри, *pl.* s. Тортури, *Шй.*
Ту́ртус, *m.* *D. c.* 64. s. Та́ртас.
Туру́кати, *v. a.* eins u. dasselbe stets wiederholen; einprägen; 2) s. Туркота́ти, *Шй.*
Туру́н, *m.* Küchenschabe, *m.* (Blatta orientalis), *B.*; 2) Laufkäfer, *m.* (Carabus), *B.*
Турурý! *int.* v. Gackern der Henne.
Турурýкати, *v. n.* gackern; * s. Турýкати 1) 2), *Шй.*
Турухта́н, *m.* Kampfhahn, *m.* (Machetes pugnax), *B.*; *adj.* турухта́нів, -ова, -ове.
Турча́, -а́ти, *n.* s. Турченя́.
Турчани́н, *m.* Türke, *m.* *Шй.* (*Гол.* II. 245). [derholen, oft reden, *Шй.*
Турча́ти, *v. n.* girren; 2) etw. wie-
Турченя́, *n.* Kind eines Türken, *n.*
Ту́рчик, *m. dim.* s. Ту́рок, *Шй.*
Ту́рчин, *m.* Türke, *m.*
Турчи́нойко, *m. dim.* s. Ту́рчин, *Гол.* I. 50.
Турчи́ня, *f.* s. Турки́ня, *Шй.*
Ту́рчити, *v. a.* zum Türken machen.
Турщу́к, *m.* krummes, verkümmertes, Gesträuch, *B.*; 2) elend, kümmerlich aussehender Mensch, verkümmerter Mensch; *adj.* турщукова́тий
I. Ту́ря, *f.* Nbfl. der Припеть, *Шй.*
II. Туря́, -я́ти, *n.* Junges v. Auerochsen, *B.*
Туря́ка, *f.* *K. Пр.* III. 101?
Туря́ня, *n.* *У.* Träumen, *n.* Phantasie, *f.* Träume, *pl.*
I. Туря́ти, *v. a.* forttreiben, -schieben, *M.*; stossen, stürzen, *Ст.*; — си *Ч.* III. 46. s. Вганя́ти си. [водя́ти.
II. Туря́ти, *v. a.* s. Наклоня́ти, На-
Тусь = ту + сь = ту ось, du bist du; ту́сьмо = ту есьмо; ту́сьте = ту есьте, *Шй.*
Туса́н, *m* starker Schlag, Stoss, *m* *Шй.*
Туса́ти, *v. a.* stossen, schlagen, *Шй.*
Тусьні́тний, *a.* v. dieser Seite, diesseitig, *Ну.*

Туск, *m.* ту́ска, *f.* s. То́ска, *Ме.* 423; *Н.* 30.

Ту́ский, *a.* s. Мутний. Мла́вий, *Пол.*; 2) wehmüthig, traurig, *Ч.* V. 1053.

Тускува́ти, *v. n. D. c.* 139. s. Тоскува́ти.

Тут, ту́та, ту́т-же, *adv.* hier, allda; sogleich; dahier, daher; sieh da.

Ту́тавка, *f.* s. Ту́ркавка, *B.*

Тута́р, *m. Гол.* IV. 310. ein Hiesiger, Einheimischer.

Туте́йший, туте́йшний, *a. Ч.* IV. 244. s. Туте́шний.

Ту́тень, (*Зг.*), ту́тенька, (-ки), ту́течка, (-ки), *adv.* s. Тут.

Туте́ский, *a.* hiesig, *B.* [hierortig.

Туте́шний, (туто́шн-). *a.* hiesig,

Тути, *adv.* s. Ту́т, *Шй.* (*Н.* 207).

Тути́рчити ся, sich ausbreiten, s. ausdehnen, s. herausziehen, *Шй.*

Ту́тка, ту́тки, тутки́ва *adv. B.* hier.

Тутно́, *n. Wgr.* 31. s. Ту́гон, Ду́дон.

Тух, *m. Н.* 240. s. Тук.

Ту́хлий *a.* faul, riechend; * träge, *Пар.*

Тухлина́, *f.* Gestank, *m. Пар.*

Ту́хлість, -ости, *f.* Fäulnis, *f.* das Faule; Gestank, *m. Шй.* [*Шй.*

Тухля́тина, *f.* das Verfaulte, Faule,

Ту́хнути, *v. n.* erlöschen; abnehmen (v. e. Geschwulst).

Туц! *int.* vom Stossen des Widders.

Ту́цати, *v. a.* stossen (v. Widder).

Ту́ча, *f.* Gewitter, Ungewitter, *n.* Sturm, Platzregen, *m.*; 2) eine ungeheuere Menge, *Ко.* 40.

Тучевий, *a.* Gewitter-, Sturm.

Ту́чене, *n.* Mästung, *f.*

Ту́чений, *a.* gemästet, genährt; bewirtet *Н.* 233.

Ту́ченька, ту́ччка, *f. dim.* s. d. f.

Ту́чка, *f. dim.* s. Ту́ча

Ту́чиско, *f. aug.* s. Ту́ча, *Шй.*

Ту́чити, *v. a.* mästen, nähren.

I Тучний, *a.* s. Тучений.

II. Тучний, *a.* feist, gemästet.

Тучня́к, *m.* Speckstein, *m. Пар.*

Туш, *m.* Tusche, *f.*

Ту́ша́, *f.* geschlachtetes u. ausgenommenes Schwein, od. anderes Thier; 2) Fleisch, *n.*; 3) *pol.* Beleibtheit, Corpulenz, *f. Ки.* 122; 4) ein aufgeblasener, stolzer Mensch, *Шй.*

Тушйра, *f.* Schafwolle von der zweiten Schur, *B.* [scheren (die Schafe), *B.*

Тушйрити, *v. a.* zum zweitenmale

I. Тушйти, *v. a.* löschen, dämpfen; 2) in einem verschlossenen Gefässe kochen, dämpfen, s. Душйти, *Шй.*

II. Ту́шити, *v. a.* meinen, eine Hoffnung hegen, *Зак.*

Ту́шка, *f. dim.* s. d. f.

Ту́ша, за́яча — *C.* II. 211.; geschlachtetes Hausthier.

Тушкова́ти, (-ку́ю, -у́єш), *v. a.* etw. in einem gedeckten Geschirr kochen; * jmdn bedecken, einhüllen dass er schwitzt, *Шй.*

Тушова́ти, *v. a.* tuschen.

Тушйка, *f. aug.* s. Ту́ша, *Шй.* (*Ч.* VII. 372).

Ту́я, *f.* Wahrer Eisenhut, blauer Sturmhut, (Aconitum napellus), *Шй.*

Тфе, (тьфе, тфу, (тьфу)! *int.* pfui!

Тфе́кане, (тфу́к-), *n.* das „тфе (тфу)" Rufen. [rufen, *Шй.*

Тфе́кати, (тфук-). *v. n.* „тфе (тфу)"

Тхір, *gen.* тхора́, *m.* Iltis, *m.* (Mustella putorius), *B*; 2) Feigling, *m.*

Тхнїнє, (-ня), *n.* Athmen, Hauchen, *n.* Hauch, *m.* Geist, *m. Не.* [chen, *B.*

Тхну́ти, *v. n* hauchen; stinken, rie-

Тхореня́, *n.* das Junge e. Iltis. *Шй.*

Тхори́на, *f.* s. Тхір; 2) Fleisch vom Iltis, *Шй.* [sein, sich fürchten.

Тхори́ти, *v. n.* stänkern; 2) feig

Тхорі́в, -ева, -еве, *a.* des Iltis,

Тьху! *int.* pfui! [vom Iltis.

Тьху да́ти кому́сь *Ко.* 183. jmdn tüchtig schlagen, weidlich durchprügeln.

Тцей, тця, тце, *pron.* = Оце́й &, *Ф.*

Тщалйвий, *a.* † sorgfältig, sorgsam, emsig, *Шй.* [sam, *Шй.*

Тщалйво, *adv.* † sorgfältig, sorg-

Тще, тщо, *in d. Verbind.* на тще, -тщо (mit u. ohne се́рця), *adv.* nüchtern, ohne gegessen zu haben, *Шй.*

Тщей, *f.* leerer, fruchtloser Buchweizen, *B.*

Тщетний, *a.* leer; eitel, unnütz, vergeblich, *Шй.* (*Гол.* II. 569).

Тщий, *a.* nüchtern; eitel, unnütz, *Шй.*

Тю! *int.* holla! lass doch! тю-тю! *int.* bei Verwunderung u. Spott. [*Шй.*

Тюгу́! *int.* Scheuchruf gegen Wölfe,

Тюгу́кати, *v. n.* dem Wolfe das „тюгу́" zuschreien, *Шй.*

*

Тю́жити, *v. a.* schelten.
Тюй! *int.* s. Тю! тюгу́! *Шй.*
Тюк, *m. gr.* Pack, *n.* Ballen, *m. Шй.*
Тю́кати, тютю́кати, *v. a.* — звіря́ Raubthiere dh Geschrei тю! тютю! verscheuchen; 2) *Н.* 53. zudringlich zureden.
Тюль, *m.* Tüll, *m. Нс.*
Тю́лень, -льня, *m.* Seehund, *m.* Meerkalb, *n.* (Phoca vitulina).
Тюля́пан, *m.* s. Тульпа́н.
Тю́лька, *f.* Alausa cultriventris, *Шй.*
Тюльо́вий, *a.* aus Tüll; * sehr lokker, porös, *Шй.*
Тю-лю! *int.* Larifari, *К.*
Тюп! *int.* des Trippelns der Kinder, *Шй.*
Тю́пати, *v. n.* trippeln (v. Kindern); *sbst.* тю́пане, *n.* Trippeln, *n. Шй.*
Тю́пки, *adv.* trippelnd, *Кн.*
Тюпоті́ти, *v. n.* trippeln.
Тюре́мний, *a.* zur Тюрма́ geh., in der Тюрма́ befindlich, dort eingeschlossen, *Шй.*
Тюре́мщик, *m.* Kerkermeister, *m. Фр.*
Тюрма́, *f.* Kerker, *m.* Gefängnis, Zuchthaus, *n.*
Тю́ру! *int.* vom langsamen Fahren.
Тю́рити, *v. a.* die Тю́ра bereiten, kochen; 2) *v. n.* langsam fahren, *Шй.*
Тюря́га, *f. aug. Ст.* s. Тюрма́.
Тютї́нька, (-ї́чка), *f. dim.* s. Ту́тя, *Шй.*
Тю́тка, *f. Ч.* IV. 599. s. Ті́тка.
Тю́тьки, и не тю́тьки, *Кух.* gar nicht woran denkend, nicht im mindesten ahnend.
Тютю! *int.* des Spottes u. der Geringschätzung, *Шй.*
Тю-тю! *int.* s. Тюй!
Тютю́кати, *v. n.* „Тю-тю!" schreien.
Тютю́н, *dim.* тютюне́ць, *m.* Gemeiner Tabak, (Nicotiana tabacum); Rauchtabak, *m.*
Тютюни́на, *f.* тютюни́не, *n. coll.* Tabakstengel ohne Blätter, *pl.* (*Фр.*).
Тютюни́ско, тютюни́ще, *m. aug.* s. Тютю́н.
Тютюнка́, *pl.* e. Art Muster auf Geweben, (in d. Form einer Gurke), *Шй.*
Тютюнко́вий, *a.* von der Form der „тютюнки"; 2) nach Brantwein riechend, *Шй.*
Тютю́нний, *a.* s. Тютюно́вий. *Шй.*
Тютю́нник, *m.* Arbeiter bei der Tabakpflanzung, *m.* -ниця, -ни́чка, *f.* -in, *f. B.*; 2) тютюнни́к, *m.* Tabakpflanzer, *m. Кн.*; 3) тютюнни́к, *m* Tabakpflanzung, *f. Кн.*
Тютю́нників, -ова, -ове, *a.* zum Тютю́нни́к geh., des T. *Шй.*
Тютю́нницин, тютю́нниччин, *a.* der Тютю́нниця, (-ичка), geh. *Шй.*
Тютюно́вий, *a.* von Tabak.
Тютюнови́на, *f. coll.* Tabakstengel, *pl.*
Тютюня́ка, *m. aug.* s. Тютю́н, *Шй.*
Тютюня́р, *m* s. Таба́чник.
Тю-тю-тю! *int.* Lockruf der Hühner.
Тю́тя, *f.* (Kinderspr.) Huhn, *n.*; überhpt Vogel, *m. Н.* 58. s. Лично́на.
Тюхті́й, *m.* der Unbeholfene, Ungeschickte, Langsame; тю́хтя, *f. Шй.*
Тюча́ти, *v. a.* schelten, *Шй.* (*Н.* 253).
Тя = теє́, *pron.*
Тяб́ли́ця, (*d.* тяб́ли́чка), *f.* s. Та́блиця, *Шй.*
Тяб́ри́чити, *v. a.* ausspannen; anziehen, anlegen (Kleider &); *Шй.* (*Н.* 9).
Тяв! *int.* des Winselns eines Hundes; 2) des Piepens eines Küchleins, *Шй.*
Тя́вкало, *n.* alles Winselnde, Pfeifende, Piepende, *Шй.*
Тя́вкане, *n.* Winseln, Piepen, *n. Шй.*
Тя́пкати, тя́вкнути, *v. n.* winseln, piepen, *Шй.*
Тя́га, *f.* Flucht, *f.* тя́гу да́ти *Ко.* 3. sich fort machen, Reissaus nehmen, die Flucht ergreifen.
Тяга́льник, *m.* s. Громадя́льник. *Зак.*
Тя́гане *n.* das Schleppen; Zerren; * Processführen, *n. Шй.*
Тя́ганець, -ця, *m.* Supplikant, der Process Führende; Zänker, *m. B.*
Тягани́на, (*dim.* -ни́нка), *f.* das Führen eines Processes; Schererei, *f.*
Тя́ганка, *f.* s. Позя́ване, *B.*
Тяга́р, *m.* Last, Bürde, *f.*; Gram, Kummer, *m. Шй.*
Тягаро́к, -рка́, *m. dim.* s. Тяга́р; Gewicht, Gewichtsmass, *n.*
Тя́гати, тягну́ти, *v. a.* herumziehen, herumschleppen, -treiben, -reissen, -zerren; heraus-, hervorziehen; о́дїж fortwährend tragen; — пра́во на когось mit jmdm rechten, jmdn vors Gericht belangen; — ся schweifen, sich herumtreiben, s. herumschleppen; — по судах sich processieren; 2) * nachahmen,

gleichzukommen suchen, *Шй.*

Тя́гель, *m. Зап. В.* I. 19. e. Art Waffenrock, -anzug, *m.*

Тягельце́, *n. dim.* s. Тягло́; 2) e. schlichte Tabakspfeife mit e. kurzen Rohr, *Шй.*

Тя́гиль, *m.* starker lederner Kürass.

Тяги́лко, *n.* Anzug, *m.* (bei Schuhen), *Пар.*

Тяги́нь, -ня, *f.* ehem. Name der Stadt Бендéри am Dniester, *Не.* (*хм.* 25).

Тя́гістний, *a. КУ.* -а, schwanger.

Тягітне́йка, *n. pl.* Schwangerschaft, *f. Шй.* (*Гол.* I. 90).

Тягітни́й, *dim.* тягітне́йкий, (-е́нький), *a.* -а, schwanger, *Шй.*

Тя́глий, *a.* lang gestreckt, *МШ.*; 2) von einem Wirt der sein eigenes Zugvieh (тягло́) besitzt.

Тягли́стий, *a.* zähe.

Тягли́стість, -ости, *f.* Zähigkeit, *f.*

Тягло́, *n.* Zugvieh, Gespann, *n.*; 2) oberer Theil des Ochsenjoches; 3) Zins, *m.* Steuer, *f.*; 4) госуда́рне — Staatsmaschine, -regie, *f. К.* [Тя́глий 2).

Тягловий, *a.* тягловик, *m.* s.

Тягни́верета, *m.* §. Spottname des Steuerexecutors. [macher, *m. Шй.*

Тягнишкіра, (-шку́ра), *m.* §. Schuh-

Тягну́ти, *v. a.* ziehen, schleppen; * ausnützen, exploatieren; — за ким jmdm beistimmen; b) nachsingen, mitsingen, accompagnieren; — ся sich schleppen, wohin ziehen, gehen; * -з оста́тного das Letzte hergeben; *Шй.*

Тяго́м, *adv. Св.* immerfort, immerwährend.

Тя́гость, -ости, *f.* Beschwerlichkeit, *f.* у — кому́сь ста́ти jmdm zur Last fallen, schwer fallen; 2) * Schwangerschaft, *f. Ч.* II. 353. в — ті ходи́ти.

Тягота́, *f.* Bürde, Last, Beschwerlichkeit, *f. Кн.*; 2) Schwangerschaft, *f.*

Тяготі́нє, *n.* Gravitation, *f.*; 2) Schwangerschaft, *f.*

Тяготі́ти, *v. n.* gravitieren.

Тяготува́ти, *v. n.* u. — ся, zögern, sich bedenken, zaudern, Bedenken tragen, *Ф.*

Тягти́! *v. a.* s. Тягну́ти; 2) führen, treiben; verrichten, thun слу́жбу; 3) rauchen; 4) trinken; 5) saugen; *Шй.*

Тягу́ня, *f.* kleines Zugnetz, *Шй.*

Тягу́чий, *a.* ziehend; 2) dehnbar, *Пол.*

Тягчи́ти, *v. a. К.* schwer drücken, lasten.

I. Тяжь, (-ж), *f.* Kette zum Befestigen des гряді́ль an die колісни́ці; *В.*; 2) Fuhrwerk, *n. Мл.*

II. Тяж, *f.* Schwangerschaft, *f.* зайти́ в — schwanger werden, в тяжи́ (бу́ти) schwanger sein.

Тя́жа, *f. Св.* Last, Schwere, Bürde, *f.*; 2) Schwangerschaft, *f.* у тяжи́.

Тяжа́р, *m.* s. Тяга́р, *У. К.*

Тяжба́, *f.* Streit, Rechtsstreit, Process, *m.* Processache, *f. С.* II. 175.

Тяжéнний, *a. Св.* schwerfällig.

Тяжéйкий, тяжéнький, *a. dim.* s. Тяжки́й. [Тя́жко. *Шй.*

Тяжéйко, тяжéнько, *adv. dim.* s.

Тяжéлий, *a. gr. У.* s. Тяжки́й.

Тяжéнний, *a. Ст.* sehr schwer.

I. Тяжи́на, *f.* buntgestreifte Leinwand, *Зах.* [Last, Bürde, *f.*

II. Тяжина́, *f. Мі.* II. 137. Schwere;

Тяжино́вий, *a.* aus Тяжи́на I. gemacht, *Шй.*

Тяжи́ти, *v. a.* beschweren, überladen.

Тя́жище, *n.* Schwerpunkt, *m. Пол.*

Тяжі́ти, *v. n. МШ.* schwer werden.

Тяжки́й, *a.* schwer, nicht leicht, schwierig; * тяжка́ schwanger.

Тя́жкість, -ости, *f.* Schwere, *f.*; Schwierigkeit, *f.*

Тя́жко, *adv.* schwer, schwierig; sehr, überaus, *Р.* I. 11. — старий; *Кв.* I. 156.

Тяжко́, *m.* Name e. Hundes, *Шй.*

Тяжкомо́вний, *a.* stotternd, stammelnd, *Пу.* [starken Füssen, *Кн.* 213.

Тяжконо́гий, *a* mit schweren,

Тяжкоро́б, *m.* einer, der schwierige Arbeiten verrichtet.

Тяжкору́кий, *a.* mit schwerer, wuchtiger Hand, *Мх.* [schwerleibig, *В.*

Тяжкоті́лий, *a.* schwerfällig,

Тяжкото́пний, *a.* strengflüssig.

Тяжкли́вий, *a. Мл.* sehr lastend.

Тяжо́вий, *a.* s. Тяжино́вий; 2) aus einem Stück Leder gemacht (чо́боти). *Шй.* [cesse Liegende, Streitende.

Тяжу́щий, *a. С.* I. 33. der im Pro-

Тя́жче, тя́жше, *adv. comp.* s. Тя́жко.

Тя́жчий, тя́жший, *a. comp.* s. Тяжки́й. [chen, *Шй.*

Тяжчи́ти, *v. a.* schwieriger ma-

Тязь, *f.* s. Ужéвка, Тяж I. 1).

Тя́кати, тя́кнути, *v. a.* s. Натя́кати, (*Фр.*); 2) тякти́, тякну́ти, *v. a. Ф.* berühren, treffen, stossen.

Тям, *m. M.* III. 19. Sinn, *m.* Besinnung, Fassung, *f.* Bewusstsein, *n.*

Тя́ма. *f.* Bewusstsein, *n.* Zurechnungsfähigkeit, не по тя́мі im unzurechnungsfähigen Zustand, *M.* „*Мета*" 1865. 318; 2) Mass, *n.* бе́з тя́ми = бе́з мі́ри, *ІБ.*

Тя́мити (тя́млю, тя́миш), *v. a.* begreifen, kennen, wissen, verstehen; 2) im Gedächnis behalten, sich erinnern; — ся sich besinnen; *Шй.*

Тя́мка. *f. dim.* s. Тяма; * s. Па́мять, Gedächtnis, *n.*; тямки́, *pl.* чи менї в — ? = чи я памятáю?

Тямки́й, *a.* einsehend, vernünftig, überlegend; 2) ein gutes Gedächtnis habend, *Шй.*

Тямли́вий, *a.* eingedenk, s. d. v.

Тя́мний, *a. Ос.* (62) X. verständlich.

Тямуватн, *v. a.* gedenken, *B.*

Тямýха, *c. Кн.* s. Тямýщий

Тямýчий, тямýщий, *a.* einsehend, einsichtsvoll, überlegend, vernünftig, *Шй.*

Тяну́ти, *v. a.* s. Тягну́ти, *P.* I. 18.

Тяп! *int.* des Schlages, Stosses, *Шй.*

Тя́пане, (-ня), *n.* das Hacken mit e. Beil; der Schlag; *leeres Geschwätz, *Шй.*

Тя́пати, *v. a.* langsam u. still mit einem Beil hacken; schlagen; * schwatzen, *Шй.*

Тяпка́рь, *m.* s. Киптáр.

Тяр, *adv. Ф.* wahrlich, wohl auch, а тяр und nun gar, ой тяр!

Тяема́, *f.* s. Тáсьма, *B.*

Тяеьми́н, *m.* Nbfl. des Днїпрó.

Тяемйця. *f.* Bandqualle, *f.* (Cestum), *B.*

Тяеóмка, *f. Ко.* 50. s. Тасéмка *Шй.*

Тя́ти, (тну. тнеш), *v. a.* schneiden, hauen; mähen; 2) schlagen; 3) beissen, комарі́ тнут; 4) eins u. dasselbe stets wiederholen; *Шй.*

Тяти́ва, *f.* Sehne, *f.*

Тях, тях, тях! *int.* des Schlagens einer Nachtigall, *Шй.* (*Гол.* III. 344).

Тячи́нка. *f.* Stange, *f.* *Шй.* (*Ч.* IV. 281).

Тя́щий, *a. comp* s. Тяжкий, *Шй.*

Тя́ще, *adv. comp.* s. Тя́жко, *Шй.*

У.

У, ein und zwanzigster Buchstabe, (укъ).

У, *praep. mit d. Genit.* nahe bei, bei; у хáти = бíля хáти nahe beim Hause; не стаáло сили у (в) козакíв, *К.*; *Ос.* 187—188; 2) У = В (въ), *mit d Accus.* namentlich wenn das vorhergehende Wort consonantisch schliesst u. das folgende mit einem od. zwei Consonanten anlautet, козаки́ не дýже вдавáлись у любóщі (*Кн.* 149) die Kosaken befassten sich nicht viel mit Liebschaften; веди́-ж гостéй у сьвітли́цю. (*Кн.* 37), führe die Gäste in's Zimmer! упали́ть у хáту (*Кн.* 39) er stürzte in die Stube hinein, *Ос.* 176—177; у-поряд. nach der Reihe; у-слїд nachfolgend, begleitend, *К*; у-ти́мень in die Höhe, *M.* III. 40; у-рáз *M.* II. 120. auf einmal, sogleich; 2) zusammen, zugleich; у-тéмнї „*Сн.*" 1864 = у тéмнім; у кри́ж laut; у гóлос satt; у пóчисть zusammen *M.* III. 121; у ґóдїр zur Antwort, entgegnend, *Зар.*; у дýрядь in zwei Reihen, *M.* in zwei Abtheilungen; у дні óцї *M.* unter vier Augen *Ос.* (62) I. 99; пшени́ця такá гáрна, кóлос у кóлос d. Weizen ist so schön, jede Aehre sieht der anderen gleich; всї нісїм бýдут однакóві, кóлос у кóлос, кóлос у кóлос alle acht werden einander ganz ähnlich sein, indem sie dasselbe Haar u. dieselbe Stimme haben werden (*P.* II. 90). *Ос.* 177; у вóлю *Кн.* I. 88. nach Belieben, wie viel man will, satt; ув очевидьки, *К.* augenscheinlich; 3) *mit d. Local. Ос.* 194—195. у копеґáх *Зар.* beim Ofen, wo die Ofenkrüken gestellt werden; у зимý *Кн.* = в зимі; у пýрах *Гол.* I. 76. zur Zeit des frühesten Hahnengeschreis; у трійцї *M.* II 123. alle drei zusammen; у тропі *M* II. 176 nach der Spur; у дорóзї бýти sich glücklich fühlen; у пóдобі стати кому jedem gefallen; у мóрі *Ис.* 15. in, mit e. Menge; у мигóвка augenblick-

lich, in einem Nu! у пéрвих, брат — Halbbruder, *m.* (aus d. ersten Ehe).

Убáва, *f.* Verringerung, Verkleinerung, Verminderung, Abnahme, *f.* *Піс.*

I. Убáвити, *v. a.* kleiner machen, verkleinern, verringern, vermindern; — ся sich, *Піс.*

II. Убáвити, убавлáти, *v. a.* unterhalten, ergötzen, belustigen; — ся sich unterhalten, sich ergötzen, s. vergnügen, — з ким mit jmdm *У.*

Убáвленє, *n.* *Піс.* s. Убáва.

Убáвлений, *a.* verringert, vermindert, *Піс.*

Убагрáнка, *f.* s. Багрáнка 1), *В.*

Убарáтати, *v. a.* s. Опихáти (прó со &). [greifen; verzehren, *Зах.*

Убгáти, *v. a.* s. Вóгáти, *Не.*; 2) er-

Убеввíчити, *v. a.* s. Обеввíчити; verstümmeln, stark beschädigen, *В.*

Убезпечáти, убезпéчити, *v. a.* versichern, sicher stellen; — ся sich versichern, s. vergewissern, — на щось auf etw. als sicher rechnen.

Уберáти, *v. a.* kleiden; ausputzen, schmücken; — ся, sich — —.

Убереже, *n.* Gestade, *n.* *К. Ков.*

Уберечи́, *v. a.* *К.* s. Устеречи́.

Убéречко, *n.* *dim.* s. Убрáнечко.

Убóздýрити ся, *gew.* *imprs.* убóздýрило ся ємý es ist ihm in den Kopf gefahren, es geht ihm im Kopfe herum.

Убивáти, убúти, *v. a.* todtschlagen, tödten; zu Grunde richten, vernichten то єгó убúло das hat ihn zu Grunde gerichtet; — ся sich tödten; 2) убивáти ся за ким, чим s. Побивáти ся 2).

Убúвство, *n.* *Кв.* I. 56. Ringen, Trachten, *n.* s. Побúванє 2).

Убúйник, *m.* Mörder, *m.* *М.*; 2) § von faulen Pferden od. Ochsen, die man viel mit der Peitsche zu schlagen braucht.

'Убиль, *f.* s. Убúток.

Убирáти, *a. a.* s. Уберáти.

Убирáч, *m.* Ausputzer, *m.* *Пар.*

Убúрок, -рку, *m.* Aufputz, *m.* *Пар.*

Убúря, *f.* Kleidung, *f.* *Фр.*

Убитé, *n.* Tödtung, *f.*

Убúток, -тку, *m.* Abgang, *m.* Abnahme, Verringerung, *f.* Vermindern, Fallen, Deficit, *n.* Verlust, Schaden; Nachtheil, *m.* [Verlust.

Убитóчно, *adv.* mit Nachtheil, mit

Убиáсник, *m.* *D. c.* 44. *Bein.* des Teufels.

Убігáтель, *m.* Bewerber, Candidat, *m.*

Убігáти ся, sich bewerben, о щось.

Убігáч, *m.* s. Убігáтель.

Убіглéць, *m.* s. Біглéць, *Пар.*

'Убіж, *f.coll.* die armen Leute, *Pa.* I. 371.

Убíй, *m.* Todtschlag, *m.* *Не.* *Ф.*

Убíйний, *a.* mörderisch, *Піс.*

Убíйник, *m.* Mörder, *m.* *М.* II. 193.

Убíйство, *m.* s. Убíй.

Убíйчий, *a.* tödlich, mörderisch, *В.*

'Убір, *gen.* убóру, *pl.* убóри, *Б.* (*Фр.*), Kleidung, *f.* Schmuck, Putz, *m.*

Убірáти, *v. a.* s. Уберáти; 2) nach einander nehmen, *А-Г.* 155; * auffressen 157. [Garderobezimmer, *n.* *Не.*

Убірний, *a.* -а кімнáта Boudoir,

'Убíч, *gen.* ýбочи, *f.* s. 'Убóч.

Ублагáти, *v. a.* erbitten, erflehen, dh Bitten erweichen, besänftigen, rühren.

Облаготворúти, *v. a.* wieder gut machen, befriedigen, ersetzen (den Schaden etc.). [beseligen, *МШ.*

Ублажáти, *v. a.* segnen, beglücken,

Убóга, *f.* *Ос.* (61) VII. s. Небóга.

Убогатúти, убогачáти, *v. a.* *Пол.* s. Збогатúти.

Убогáченє, *n.* Bereicherung, *f.* *Зах.*

Убóгенько, *adv.* ärmlich, *Кч.* 100.

Убóгий, *a* arm, dürftig.

I. Убóжáти, *v. n.* s. Убóжіти, *Піс.*

II. Убóжáти, *v. a.* s. Обóжáти.

Убожествéнний, *a.* *Ф.* vergöttert.

Убóжество, *n.* Armut, Dürftigkeit, *f.*

Убóжинá, *f.* s. Біднóта.

Убóжіти, *v. n.* arm werden, verarmen.

Убóжший, *a.* *comp.* s. Убóгий; *adv.* убóжше.

Убóїще, *n.* *М+Б.* 360. der dh viele Prügel ganz abgestumpft worden ist (?).

Уболївáнє, *n.* *К.* Beileid, *n.* Mitleidenschaft, *f.* Bedauern, *n.*

Уболївáти, *v. n.* leiden; Mitleiden mit jmdm haben, beklagen, bedauern.

Убóр, -бóру, *m.* Putz, Anzug, *m.* Kleidung, *f*; — на кóні Geschirr, Pferdegeschirr, *n.*

Убóрвати, *v. a.* beruhigen, stillen.

Убосóніж, *adv.* auf nackten, blossen Fuss.

'Убóч, *adv.* — під тéбе *Ме.* 376. aus dieser Gegend, von dort wo du bist.

Уб́оч, *m.* Ort, *m.* Stelle, *f.* an d. Seite; Seite, *f.* *Ис.*

Уб́ойти ся, erschrecken; 2) — чогóсь sich einer Sache versehen.

Убранє, (-áнне, -ня), *n.* Kleidung, *f.* Putz, Schmuck, *m.*; 2) dunkelblaue Beinkleider der Huzulen.

Убрáньство, *n.*s.d.v.1); Livree, *Пар.*

Убрáти, убéрáти, *v. a.* kleiden, schmücken; * в шóри кегó jmdn betrügen, überlisten, *Зак.*; — ся sich kleiden, sich schmücken; 2) * sich davonmachen, entlaufen, *P.* I. 42; убрáти ся дóки wohin gelangen.

Убрікнýти, *v.a.D.c.*376.s.Кóпнути.

Убýванцї, *pl.* s. Волóки, *B.*

I. Убувáти, убýти, *v. a.* -чóботи & s. Взувáти, взýти.

II. Убувáти, убýти, *v. n.* abnehmen, sich vermindern, sich verringern, sich verkleinern. [sich wo einleben.

III. Убувáти ся, убýти ся, -десь

Убýрювати ся, s. Вепкáти ся, *H.* 280. [Verlust, *m.*Lücke, *f.*s.Убýток.

Убýток, -тку, *m.* *T.* Abnahme, *f.*

Увáга, *f.* Abwägen, Schätzen, *n.* *K.*; 2) Erwägung, *f.* на увáгу взяти in Erwägung ziehen; Aufmerksamkeit, Obacht, Rücksicht, Vorsicht, *f.* увáгу мáти = уважáти; увáгу звернýти d. Aufmerksamkeit richten, Rücksicht nehmen; 3) Ehre, *f.* Respect, *n.* *Ч.* III. 271; 4) Anmerkung, *f.*

Увáжанє, *n.* das Achtgeben, Aufmerksamkeit. Beobachtung, *f.*; 2) Ansehen, *n.* Rücksicht, *f.* *K.*

Уважáти, *v. a.* achten, Acht geben, beobachten; 2)berücksichtigen. [geführt.

Увáжистий, *a.* *C.* sorgfältig aus

Увáжити, *v. a.* *Ко.* 150. berücksichtigen, auf etw. Rücksicht nehmen, achten; 2) — кому jmdn respectieren, gegen jmdn sich rücksichtsvoll benehmen. [nehmend, *Ис.*

Увáжливий, *a.* aufmerksam, theil-

Увáжний, *a.* überlegt, bedächtig, bedachtsam; *adv.* увáжно.

Увáжник, *m.* *У.* Beobachter, *m.*

Увáжність, -ости, *f.* *Ф.* Aufmerksamkeit, Vorsicht, Umsicht, *f.* [лити.

Увалáти, увáлювати, *v. a.* s. Пова-

Увар, *m.* Absud, *n.*

Уварúти, *v. a.* absieden, abkochen, gar kochen, s. Зварúти.

Увéзде, *adv.* *Ф.* s. Всюда.

Увéзенє, *n.* Fortführung, *f.*

Увéзти, (увóжу, -вóзиш), *v. a.* zu Wagen, zu Schiffe & weg, fortführen, fortschaffen.

Увентю́х, *m.* *Ко.* 388.Windbeutel, *m.*

Увéрéдженє, *n.* Beschädigung, *f.*

Увередúти, *v. a.* Schaden anthun, schädigen; — ся sich sch. *C.* II. 139. sich verheben.

Увéржувати ся, sich aufwerfen.

Увернýти, *v. a.* s. Звернýти 1); beim Gespräch entgegnen; — ся *Ко.*296. ausweichen; sich geschmeidig zeigen.

Уверть, *f.* mit Wurzeln herausgerissener u. umgeworfener Baum, *У.*

Увертїти ся, sich einbohren; sich hinein einwickeln.

Увéрх, *adv.* aufwärts, *C.* II. 131.

Увершéний, *a.* *Зг.* vollkommen.

Увéсь, (весь), уся́, вся, усьó, усé, всьо, (все), *a.* ganz, s. Цїлий, *Кв.* I. 6.

Увесьдéнички, *adv.* überall, *Кв.* I. 263; alle Tage *ГБ.*

Увéсти, (-увóджу, -диш), *v.a.* wegführen, entführen; — ся s. Задавнúти ся.

Увивáти, *v. a.* s. Увúти; — ся, s. Увихáти ся. [gelena), *B.*

Увивáч, *m.* Labyrinthspinne, *f.* (A-

Увиджáти ся, erscheinen, s. Привиджувати ся.

Увиднúти ся, *T.* увиднúти ся, sichtbar, ersichtlich, augenscheinlich werden; sich ausprägen.

Увúкнути, *v.n.* sich angewöhnen, *B.*

Увилёвáти, увильнýти, *v. n.* *Ко.* 106. entkommen, entgehen.

Увилáти, *v. a.* s. Вилáти.

Увинúти ся, *Зап.* II. 525?

Увинýтий, *a.* einwärts gebogen, *B.*

Увообрáжений, *a.* imaginär.

Увообрáзня, *f.* Imagination, *f.*

Увúсилити ся, *M.* III. 49. sich hoch aufrichten.

Увисшúти, *v.a.B* erhöhen, erheben.

Увихáти ся, увихнути ся, *B.* *M.* sich sputen, sich tummeln.

Увігнýтий, *a.* *Ис.* concav.

Увідати, *v. a.* s. Увідóвати erfahren, *У.*

Увідовати, *v. a.* *У.* s. Увідувати ся.

Увідóмити, *v. a.* benachrichtigen, verständigen.

7 SP 3

Увідо́мленє, *n.* Benachrichtigung, Verständigung, Nachricht, *f.*

'Увіз, *g.* у́возу, *m.* Hohlweg, *m. B.*

Увійма́ти ся, s. Унима́ти ся, ruhiger, folgsamer werden.

Увійти́, *v. n.* hineingehen, eintreten; einrücken; in etw. eingehen, sich in etw. einlassen; — в сéбе in sich gehen, zur Erkenntnis kommen; zu sich kommen; — в свóю ду́мку всёму́ ganz dem Gedanken, dem Entschlusse sich ergeben; 2) entkommen, entgehen.

Увільни́ти, увільня́ти, *v. a.* befreien, freimachen; 2) s. Звільни́ти.

Увінча́ти, (-чи́ти), *v. a.* bekränzen, bekrönen.

Увірванець, -нця, *m.* Galgenstrick, liederlicher Mensch, *m. Ог.* 205. *B.*

Увіренє, (-нне), *n.* Beglaubigung, Versicherung, Ueberzeugung, Probe, Gewähr, *f.*; 2) Glauben, *m.* Vertrauen, *n.* Zuversicht, *f. Зг.*

Увіре́ний, *a.* gewiss, versichert.

Увірити, увірувати, *v. a.* glauben, Glauben schenken, *Ш.* I. 350; — ся sich überzeugen; 2) — ся кому́ jmdm sich anvertrauen; 3) jmdm schwer fallen.

Увіря́ти, *v. a.* на когóсь auf jmdn sich verlassen, jmdm vertrauen.

Увісти́ти, увіща́ти, *v. a.* benachrichtigen.

Увіхóд, *m.* — в що Zutritt, Eintritt, *m. Др.*

Увіходи́ти, *v. a.* s. Увійти́, *Пс.*

Увічє, *n. Ко.* 139. Verstümmelung, *f.*

Увічити, *v. a.* s. Скалі́чити, verstümmeln, *C.*

Увічли́вий, *a. K.* zuvorkommend, leutselig, s. Ввічли́вий.

Увласти́ти, *v. a.* bevollmächtigen, die Macht zu etw. geben, ertheilen.

Уво, *praep.* = уві = ві = в, in.

Увображéнє, *n. K.* Einbildung, Phantasie, *f.*

Увображі́нє, *n. T.* Vorstellung, Anschauung, *f.*

Увóд, *m.* (у що) Introduction, *f. Др.*

Увóдина, *f.* +*Б.* Einleitung, *f.*

Уводи́тель, *m.* Entführer, *m.*; 2) Verführer, *m.*

Уводи́ти, (увóджу, увóдиш), *v. a. M.* wegführen, beseitigen — пріч; entführen; 2) verführen, betrügen.

Увольни́ти, *v. a.* — вóлю *Л.* 70. s. Вволи́ти вóлю.

'Уволока, *f.* e. Art Feldmass = 40 Joch.

Увопéрти, *v. a.* s. Впéрти.

Увяда́ти, *v. n.* (an der Luft) trocknen, dürr werden.

'Увязь, у́вязка, (*B.*), *f.* Anbinden, Gebundensein, Band, *n.* Bandschnur, *f.* Bandriemen, *m.*

Увяза́ти, *v. a.* anbinden.

Увязли́вий, *a.* zudringlich.

Увязнéний, *a.* verhaftet.

Увязни́ти, *v. a.* verhaften.

Уви́знути, *v. n.* stecken bleiben.

Уви́сло, *n.* das Gehänge als Kleinod, Schmuck, *m. B.* [*Pa.* I.

Уга́в, *m.* без уга́ву ohne Unterlass,

Уга́да, *f. P.* I. 131?

Угада́ти, *v. a.* s. Вгада́ти.

Уга́дько, *m. H.* 111. ein Gescheiter, ein verständiger Löser der Räthsel.

Уга́дно, *adv.* treffend; trefflich, *B.*

Уга́дувати, (-овати), *v. a.* s. Вга́дувати.

Уга́дчиця, *f.* Witzlerin, *f.* +*M.*

Уга́м, *m. K.* II. 288. Ruhe, *f.*

Угамува́ти, (-мов-), *v. a.* — ся, s. Гамува́ти, — ся.

Уга́на, *f.* s. Дога́на.

Угани́ти, *v. a.* treiben, wegtreiben; 2) *v. n.* u. ся tummeln; за ким, чим jagen nach etw.

'Угар, *m.* Abbrand, *m. Пар.*

Уга́рок, -рка, *m.* s. 'Огарок.

Угаря́ти, *v. n.* verbrennen; угаря́ючий, *a.* verbrennbar, *Тор.*

Угаси́ти, *v. a.* auslöschen.

Угати́ти, *v. a.* s. Загати́ти; 2) * einen Schlag versetzen, schlagen.

Уга́шенє, *n.* das Auslöschen.

Угаша́ти, *v. a.* s. Угаси́ти.

I. Уга́яти, *v. a.* — час vergeuden, verpassen.

II. Уга́яти, *v. n.* sich viel Mühe machen, ängstlich geschäftig sein, *Зак.*

Угина́ти, *v. a.* beugen, niederbeugen, krummbeugen; — ся sich beugen, s. krümmen; * nachgeben.

'Угідь, *m.* Günstling, *m. Пар.*

Угідя, *f.* Favoritin, *f. Пар.*

Угла́стий, *a.* winkelig.

Углеба́ти, *v. n.* versinken, tief fallen, *M.*

Угледі́ти, (-джу́, -ди́ш), *v. a.* s. Уви́діти.

Углекислота́, *f. Под.* Kohlensäure, *f.*

Углечева́ті, *pl.* Federkrautartige,

pl. (Halorageae). [*n.* *Пол.*
'Углечок, -чка, *m.* Kohlenoxydgas,
'Угле, *n.* *coll.* Kohlen, *pl.*
'Уголк, *m.* *dim.* s. 'Уголь; 2) s. 'Угол.
I. Угля́на, *f.* *P.* II. 109. Kohle, *f.*
II. Угля́на, *f.* s. 'Угол.
Угля́ни, *pl.* *Гол.* III. 413. 414. s. Огля́дини.
Угля́стий, *a.* kohlenhältig, *Пол.*
'Угло, *n.* s. 'Угол, *B.*
Углóва, *f.* Schleife; Dreschflegelkappe, *f.* Dreschflegelkopf, *m.* *B.*
Угловáтий, *a.* *Гол. гр.* 103. eckig.
Угловéць, івця́, *m.* Winkelspinne, *f.* (Tegenaria), *B.* [Grundstein, *m.* *K.*
Угловúй, *a.* von der Ecke, — кáмінь
Углóни, *pl.* s. Оглóни.
Углорóт, *m.* Eckmund, *m.* (Trochus), *B.*
Углостíнка, *f.* Plattenmiesmuschel, *f.* (Tichogonia), *B.*
Углубúти ся, sich vertiefen, *Фр. Т.*
'Угнавий, *a.* ýгнавець, угнáк, *m.* ýгнати, угнáвіти, *v. n.* *B.* s. unter Вугн — &. [bereinkommen, *n.*
'Уговір, -вóру, *m.* Vertrag, *m.* Ue-
Угóвкати, *v. a.* *Ф.* zähmen, kirre machen. [II. 22. s. Уговір.
Уговóр, *m.* *P.* I. 31. *Н.* 208. *Кв.*
Уговорúти, угоьбрювати, *v. a.* bereden, überreden; — ся sich bereden, unter sich abmachen, eins werden.
Угóвтати, *v. a.* bereden, gefügig machen.
Угóда, *f.* Gefälligkeit, *f.* Gefallen, *n.* *Ш.* I. 385. *K.* s. Вигóда; 2) Vertrag, *m.* Uebereinkommen, *n.* Uebereinkunft, *f.* [дúти; 2) угодúти, s Згодúти.
Угодúти, угожáти, *v. a.* s. Вго-
Угóдливий, *a.* gut, tauglich; gefällig, gelegen; bemerkenswert, beachtenswert, *Зак.*
Угóжий, *a.* bequem, passend, *K.*
'Угол, *gen.* ýгла, *m.* Winkel, *m.* Ecke, *f.* s. Вýгол.
'Уголь, *gen.* ýгля, *m.* Kohle, *f.* Kohlen, *pl.*; 2) Kohlenstoff, *m.* (Carbonicum), *Пол.* s. Вýголь.
Угóльле, *n.* *coll.* *P.* I. 75. s. 'Угле.
Угóльний, *a.* s. Углоний.
'Уголон, уголона, *f.* s. Углóна; -стрільбá Flintenkolben, *m.* *Пр.*
'Уголонний, *a.* Criminal-, Blut-.
'Уголоски, *pl.* *ung.* s. Зáповіди.
Угомонúти, *v. a.* beschwichtigen, einschränken. [лóвний.
Угомóнний, *a.* *Кв.* II. 243. s. Уго-
Угонзáти, угонзнýти, *v. n.* davonwischen, entwischen, entlaufen, *Зак.*
Угóнка, *f.* дáти -ку, *Ст.* „*Л.*" 96. vom Jagdhunde.
Угонóбити, *v. a.* überwältigen.
Угóнщик, *m.* Läufer, *m.* *Н.* 84.
I. 'Угор, *gen.* ýгра, *m.* Flussaal, *m.* (Murena anguilla); 2) Finne, *f.* (Cysticercus cellulosae), *B.*
II. 'Угор, *g.* ýгору, *m.* Brachacker, *m.* Brachfeld, *n.* Brache, *f.*
Угорня́к, *m* Juni- od. Brachkäfer, *m.* (Rhizotrogus solstitialis). [baum.
Угóрка, *f.* *Не.* ungarischer Pflaumen-
Угóрно, *adv.* *M.* III. 129. s. Упóрно.
Угорóвий, *a.* brach.
Угородúти, *v. a.* s. Вгородúти; 2) hineinstossen, -schlagen, +*M.*
Угóрский, *a.* ungarisch.
Угорщáк, *m.* Nam. e. ungar. Ochsen.
Угóрщина, *f.* Ungarland, Ungarn, *n.*
Угóстити, угóщáти, *v. a.* jmdn als Gast aufnehmen u. speisen, bewirten, tractieren; — ся ein Gastgelage halten, schmausen, У.; 2) — (в) дóма sich zu Hause einfinden. [ment, *n.*
Угóщене, *n.* Bewirtung, *f.* Tracta-
Угóщений, *a.* bewirtet, tractiert.
Угрáк, *m.* уграки́ *pl.* Dasselbeulen, *pl.* (die von d. Larven der Rinderbremse: Oestrus bovis, verursachten Beulen); auch die Larven selbst, *B.*
'Угризка, *f.* (ýгризок, *m.*?) *Ф.* s. Гриж́á, гризá.
Угрикоьáтий, *a.* — голосúнок, Längliches Mufthierchen, (Pantotrichum enchelys), *B.*
'Угрин, *m.* ein Ungar.
'Угринка, *f.* Ungarin, *f.*; 2) Walzenthierchen, *n.* (Enchelys); *pl.* угринки́ Walzenthierchen, *pl.* (Encheleina), *B.*
Угриничýк, *m.* *Ф.* Ungar, *m.*
Угрібáти, *v. a.* (= вгрібáти) гній, den Dünger beim Ackern in die Furchen harken.
Угрішúти ся, einen Fehler machen, sich verschen; sich verreden, sich versprechen, *Н.* 281. s. Прогрішúти ся.
Угровáтий, *a.* funig.
Угрожáти, *v. a.* drohen, bedrohen, *Пуд.*

Угро́за, *f.* Androhung, *f.* *Тор.*
Угрущáти, *v. a.* betrüben, *ГБ.*
Угу́кати, *v. n.* „Uhu" schreien (v. d. Eule).
Угу́рний, *a.* *Зг.* *Пр.* I. 54. übermüthig; halsstarrig.
Удáване, *n.* Verstellung, *f.* Nachahmung, *f.* Nachahmen, *n.*
Удавáти, *v. a.* s. Удáти.
Удави́ти, *v. a.* erwürgen, ersticken; — ся sich — —; чим ersticken.
Удáвлене, *n.* Erwürgung, Erstikkung, *f.*
Удáка. *f.* s. Удáча, Gelingen, Glück, *n.* *С.*
'Удаль, *f.* Tüchtigkeit, *f.*
Удáлене *n.* Fortschaffen, Entfernen, *n.*
Удáлець, -лця, *m.* tüchtig, wacker; Held, *m.* *Н.* 200. Wagehals, *m.*
Удáлий, *a.* gelungen, gut gerathen, wohlgestaltet, *Л.*; 2) tüchtig, wacker.
Удалúти, удаля́ти, *v. a.* entfernen, fortschaffen; — ся sich —; meiden.
I. Удáне, *n.* Vermögen, *n.* Fähigkeit, Kunst, *f.* *Н.* 23. [Lüge, *f.* *Зах.* *Пісн.*
II. Удáне, *n.* Erfindung, Erdichtung,
Удáний, *a.* *К.* s. Удáлий.
'Удáр, *m.* Stoss, Schlag, *m.* — самострíльчий, Apoplexie, *f.* *Пар.*
Удáрити, ударя́ти, *v. a.* stossen, schlagen, einschlagen; — об зéмлю zu Boden werfen; — на когóсь auf jmdn losgehen, losschlagen; — ся anstossen, stossen, anschlagen; 2) удáрити до когóсь sich an jmdn wenden; ударя́ти на щось auf etw. pochen, vertrauen, *М+Б.* 300.; кров удáрила до головú d. Blut stieg in den Kopf; то мя удáрило das fiel mir auf.
Ударувáти. (-ров-) *v a.* beschenken.
Удáти, удавáти, *v. a.* nachahmen, sich verstellen, e. Rolle spielen, sich stellen; etw. vorspiegeln, vorgeben, erdichten, lügen; 2) vermögen, können, treffen; 3) — когó jmdn (Unannehmlichkeiten od. Gefahren) aussetzen, über jmdn falsch berichten, *Зах.*; — ся gerathen, gelingen; 2) — ся в когó jmdm ähnlich werden; 3) — ся до когó sich an jmdn wenden, s. zu jmdm verfügen.
Удáтний, *a.* s. Здáтний. *Зах.*
Удáча, *f.* Gelingen, *n*; 2) Fertigkeit, Kunst; Fähigkeit, *f.* *Н.*
Удáшний, *a.* *Не.* s. Удáлий; 2) *Ч.* IV. 461. s. Удáтний.
Удвоéний, *a.* verdoppelt, doppelt.
Удворúти ся, *Зг.* sich niederlassen, wo einziehen.
Удвóювати, удвоя́ти, удвоїти, *v. a.* verdoppeln.
Удвоя́ющий, *a.* doppeltbrechend, *Пол.*
Удéнно, *adv.* den ganzen Tag über, [*Еф.* 13.
'Удерж, *m.* Einhalt, *m.* нема слёзам удержу *Акт.* 37.
Удéржане, *n.* s. Утри́мане.
Удержáти, удéржувати, *v. a.* s. Утри́мувати.
'Удержка, *f.* Halter, *m.*; 2) Aehrenaxe, Aehrenspindel, *f.* *В.*
Удéржувати, *v. a.* s. Утри́мувати; — ся s. Утри́мувати ся; 2) — ся від чогóсь *К.* sich enthalten.
Удéржувач, *m.* Erhalter, *m.* (сьвíта etc.).
Удéрти, удерáти, *v. a.* abreissen, abbrechen; * — когó jmdn betrügen, übervortheilen; 2) * hauen, schlagen; 3) * davon laufen, laufen.
Уджигнýти, *v. n.* entkommen, entwischen; 2) * *v. a.* etw. leichtsinnig thun, *Зах.*
Удивúти, удивлювати, удивля́ти, *v. a.* in Staunen setzen, verwundern; — ся erstaunen; 2) — ся в когó, в щó seine Blicke auf jmdn heften, ihn unverwandt ansehen, s. Вдивúти.
Удивлене, (-нíе, *Ч.* IV. 3.), *n.* Erstaunen, Staunen, *n.* Verwunderung, *f.*
Удивлíне, *n.* *До.* s. d. v.
Удивля́ти, *v.a.* s. Удивúти; — когó jmdn bewundern, s. Подивля́ти.
Удúльний, *a.* Zaum-.
Удúло, *n.* *pl.* удúла, *Не.* *Макс.* Gebiss, *n.* am Pferdezaume. [*Наз.*
Удúнець, -нця, *m.* der wilde Eber,
Удúти, *v. a.* рúбу angeln.
'Удиця, *f.* Angel, *f.*
'Удід, *m.* s. Удод, Вýдвуд.
'Удíй. *gen.* удóю, *m.* s. Вúдій.
Удїлáти, *v. a.* когóсь mit jmdm fertig werden; — щось etw. thun, machen, verfertigen; — пóле bearbeiten, bebauen.
Удїлúти, удїля́ти, удїлювати, *v. a.* abtheilen, zutheilen, mittheilen, abgeben, bescheiden.
Удїльний, *a.* selbständig, souverän.
Удїлóвувати, *v. n.* *Пар.* theilnehmen.

*

Удїльствóване, *n.Ф.* Theilnahme, Mitwirkung, *f.*
'Удка, *f.* Angel, *f.* *B.*
'Удлище, *n.* Angelruthe, *f.*
'Удниця, *f.* Schenkelfliege, *f.* (Merodon), *B.*
'Удо, *n.* Schenkel, *n.*; Glied, *n.* *B.*
Удóбний, *a.* *АД.* I. 121. bequem, gut, passend.
Удóбрене, *n.* Verbesserung, Amelioration; Düngung, *f*; 2) Besänftigung, *f.* *Пар.*
Удобрúти, удóбрювати, *v. a.* verbessern; 2)besänftigen; 3)s.Одобрúти,*Ог.*
Удобрíти, *v. n.* u. — ся s. d. f.
Удобрýхати ся, sich besänftigen, wieder gut werden.
Удовá, *f.* s. Вдовá.
Удовéць, *g.* удівця́, *m.* s. Вдовéць.
Удóвж, *adv.* s. В-довж, *Пс.*
Удовúн, удовúний, *a.* s. Вдовúн.
Удовлúти, удовля́ти, *v. a.* *Кв.* I. 103. s. Удоволúти.
Удóволь, (-віль), *adv.* genügend viel, satt, *Кв.* II. 18.
Удоволúти, (удовольнúти), удоволя́ти, *v. a.* Genüge leisten, befriedigen, zufriedenstellen, *ГШ.* *Кв.* *С.* I. 117; — ся sich zufriedenstellen, zufrieden sein (mit etw.).
Удовувáти, (-вов-), *v. n.* Witwer od. Witwe sein, *Зах.*
'Удод, *m.* s. Вýдвуд.
Удóльний, *a.* *Гол.* tüchtig, wacker.
Удóля, *f.* Tüchtigkeit, Tauglichkeit, Fähigkeit, *f.* *Пл.*
Удомашнúти, *v. a.* heimisch machen, einbürgern; — ся sich einheimisch machen.
Удóнити, *v. a.* *Н.* 288. ewig geben.
Удонтáти, удóптувати, *v. a.* fest, hart, glatt treten (z. B. die Erde, den Steg &); — ся fest, hart, glatt getreten werden.
Удьóрити, *v. n.* s. Удрáти. удéрти, [3) wegfliehen, +*М.*
Удостовíрене, *n.* Beglaubigung, Legalisation, Legalisierung, *f.*
Удостовíрений, *a.* beglaubigt.
Удостовíрити, *v. a.* beglaubigen, legalisieren, accredieren, *Пр.*
Удостойня́ти, *v. a.* würdig machen; zur Würde erheben, *Лс.*
Удостоїти, *v. a.* s. d. v.; — ся würdig werden.
Удотéплений, *a.* *К.* befähigt, tauglich.
'Удотка, *f.* Schmerle, *f.* (Cobitis barbatula), *B.*
Удрáти, *v.a.* * schlagen; 2)*v.n.* * sich davon machen, *B.*
Удружúти, *v. a.* комýсь *Кв.* II. 149. *Кн.* jmdm freundschaftlichen Dienst erweisen, s. Прислужúти ся к.
Удрухнїти, *v. n.* vermodern, *B.*
Удувáти, удýти, *v. a.* aufblähen, aufschwellen; — ся auf-, anschwellen.
'Удуд, *m.* Wiedehopf, *m.* (Upupa epops), *B.*
'Удудок, *m.* *dim.* s. d. v. *B.*
Удýше, (-шья), *n.* Asthma, *n.*
Удушúти, удусúти, *v. a.* ersticken; erwürgen; erdrücken, s. Задушúти.
Удýшливий, *a.* erstickend, erdrükkend, *Кн.*; 2) lungenkrank, asthmatisch.
Уéмний, *a.* negativ.
Уж, ужáка, *m.* Wasserschlange, Ringelnatter, *f.* (Tripodonotus natrix),*B.*
Ужáлене, *n.* Stich, *m.* (e. Insektes).
Ужалúти, *v.a.* stechen (v. e. Insekt).
Ужалїне, *n.* Gram, *m.* Weh, *n.* Klage, *f.* *Зг.*
'Ужально, *n.* s. Пужáк, Пýжально.
Ужалúти ся, s. Жáлувати ся.
Ужáнція, *f.* Brauch, *m.* Sitte, *Ос.* (62) II. 54. (l' usance).
Ужáс, *m.* *У.* Schrecken, *m.* Entsetzen, *n.* Graus, *m.* Gräuel, Grauen, *n.*
Ужасáти ся, ужаснýти ся. когóсь, чогóсь vor jmdm (etw.) erschrekken, zurückschaudern.
Ужáти, *v. a.* s. Нажáти; — ся mit der Sichel sich eine Schnittwunde beibringen.
Ужáх, *m.* s. Жах, Ужáс, *Оц. гр.* 33.
Ужахáти ся, ужахнýти ся, s. Ужасáти ся &.
'Ужва, ужéнка, *f.* ein aus Zweigen geflochtenes Band, B. Bindgerte, -weide, *f.*
Ужé, ужéнь, *adv.* schon.
Ужéн, *m.* soviel man vom Getreide auf einmal mit der Sichel fasst.
Уживáльний, *a.* brauchbar.
Уживáльність, -ости, *f.* Nutzniessung, *f.* Gebrauch, *m.* *Пр.*
Ужúване, *n.* Nutzniessung, *f.* Gebrauch, *m.*; 2) Genuss, *m.* Vergnügen, *n.*
Уживáти, ужúти, *v. a.* gebrauchen,

anwenden, sich bedienen; verbrauchen; 2) geniessen. [*n. B.*

Ужилочкóване, *n.* Nervensystem,

Ужи́н, *m.* s. Ужи́нок.

Ужи́на, *f.* s. Ожи́на, *B.*

Ужинáти, *v. a.* absicheln, mit der Sichel abschneiden.

Ужи́нни́к, *m.* Brombeerstrauch, *m.*

Ужи́нок, -нку, *m.* eig. das mit der Sichel Abgeschnittene; Abmähen, Abschneiden, Einernten, *n.* (von Getreide); Erträgnis an Getreide, *n.* Zuwachs, *m. Зак.*

Ужи́ско, *n.* Heuseil, langes starkes Seil, *n.* (das mit dem Heubaum das auf den Wagen geladene Heu niederdrückt und festhält).

Ужи́стка, *f.* Ophiolepis, *B.*

Ужитé, *n.* Anwendung, *f.* Gebrauch, *m.*

Ужи́ти, *v. a.* s. Уживáти.

Ужи́ти ся, з кимóсь sich einleben, *Кн.* s. Вжи́ти ся. [Gebrauch, *m.*

Ужиткóване, *n.* Nutzniessung, *f.*

Ужиткувáти, *v. a.* Nutzen ziehen, Gebrauch machen.

Ужи́тний, *a.* brauchbar; nützlich, *B.*

Ужи́ток, -тку, *m.* Nutzen, Vortheil, Gebrauch, *m.* s. Пожи́ток.

Ужитóчний, *a.* nützlich.

Ужитóчність, -ости, *f.* Nutzen, *m.* Nützlichkeit, *f.*

Ужи́ще, *n.* s. Ужи́ско.

Ужльóпати ся, § sich voll saufen.

Ужов, *f.* s. 'Ужва, *B.*

'Уза, *f.* Stopfwachs, Vorwachs, *n.*

Узагáльнене, *n.* Verallgemeinerung, *f. Фр.*

Узáдкати, *v. a. Зг.* Цóбнути.

Узакони́ти, *v. a.* gesetzlich, rechtlich feststellen, sichern, zum Gesetz erheben, für rechtmässig, gesetzlich erklären, legitimieren.

Узапáсити ся, sich versorgen, s. versehen (mit etw.), *Зак.*

Узбéрáти, *v. a.* s. Узбирáти. узбірáти.

'Узбéріж, *adv.* dem Ufer entlang, *K.*

Узбéріже, *n.* Gestade, Uferland, *n. K.*

Узбирáти, узбірáти, *v. a.* einsammeln, zusammenbringen.

Узбічний, *a. K.* von der Seite, Seiten-, Grenz-.

Узброїти, узброювати, *v. a.* bewaffnen, ausrüsten; — ся sich bewaffnen, sich ausrüsten.

Узвали́ти, *v. a.* s. Повали́ти.

Узвáр, *m. K.* II. 24. e. Art Gericht aus gedörrtem Obst mit Zimmt u. Citronenschalen eingekocht, *Зак.*; — роди́нний, e. узвáр der hingeschickt wird an die eingeladene Person bei Gelegenheit der Geburt eines Kindes.

Узвáти, *v. a.* hineinrufen, -bescheiden.

Узвели́чене, *n. Пар.* Erhöhung, *f.* Aufschwung, *m.*

Узвéршина, *f. Кл.* s. Верши́на.

Узвисля́нщина, *f.* Weichselland, *n. K.*

Узвичаїти, *v. a.* angewöhnen, *Зг.*

Узвóз, -бзу, *m. K.* I. 152. Schlucht, *f.* Engpass, Berg, *m.*

Узвóлити, *v. a.* erlauben.

'Узворот, *m.* Rückkehr, *f.*

Узгíре, *n.* Anhöhe, *f.* Hügel, *m.* Gesenke e. Berges, *n. K.*

Узголóве, *n.* ein entsprechend zusammengelegtes Tuch od. Kleidungsstück, das man beim Schlafen unter den Kopf legt; Kopfkissen, *n. B. M.* II. 159.

Узголóвечко, *n. dim. M.* s. d. v.

Узграничаний, *m.* Grenzbewohner, *m. K.*

Узгряни́че *n.* Grenze, Grenzmarke, *f.*

Узгряни́шник, *m.* Grenzbewohner, *m. K.*

'Узда, *f.* s. Уздéчка. [geben, *Ог.* 205.

I. Уздáти, *v. a.* vergelten, statt etw.

II. Уздáти, *v. a.* zäumen, den Zaum anlegen. [ну́ти ся.

Уздвигну́ти ся, *Макс.* s. Здвиг-

Уздéла, *pl.* Zügel, *pl.*

Уздéчка, *f.* Zaum, Zügel, Halfter, *m.*

Уздїни́ця, *f.* Halfter, *m. B.*

Узднїпре, *n.* Dnieperland, *n. K.*

Уздорови́тельний, *a.* heilbar.

Уздорови́ти, уздоровля́ти, *v. a.* gesund machen, genesen machen, heilen.

Уздрівáти, уздрíти, (узрíти), *v. a.* erblicken, bemerken. [bedecken.

Узелени́ти, *v. a. Вас.* mit Grünem

Узивáти, *v. a. Пр.* II. 202. 204. s. Називáти, Прозивáти, nennen *M.* II. 192.

I. 'Узир, *m. Не.* Hintergrund, *m.* Hinteransicht, *f.*

II. 'Узирь, *m. Не.* s. Гзір.

Узи́ця, *f.* Kappe am Dreschflegel, *f. Пар.*

'Узич, *m.* Knotenkoralle, *f.* (Melitaea), *B.*

Узйчити, *v. a.* wünschen, *Зах.*
Узйще, *n.* s. Ужйще.
Узїмку, *adv. Н.* 275. im Winter.
Узір, -зóру, *m.* Muster, *n. pl.* узóри золотї *Ме.* 306. goldene Stickmuster, *pl.* s. Взір 2).
Узкарпáте, *n.* Karpathenland, *n. К.*
Узкий, *a.* s. Вузкий, *В.*
Узкокрйльцї, *pl.* Engflügler, *pl.* (Stenelytra), *В.*
Узкрйлє, *n.* Flügel, Saum, Rand, *m.* Ecke, *f. Ог.*; Grenze, Mark, *f. К.*
'Узлик, (вузл-), *m.* Knoten, *m.*; 2) Bündel, *n.*
Узлйти ся, erbosen, ergrimmen, на когóсь *К.* gegen jmdn böse werden.
Узлїсє, *n.* Waldrand, *m.*
Узловáтий, *a.* knotig, *Ш.* II. 60.; 2) bündig, verschroben, verzwickt, bornirt, *Ш.* II. 67; räthselhaft, unerforscht, *К. В.*
Узловáтка, *f.* Spindelassel, *f.* (Pycnogonum), *В.*
Узмисловити, узмисловлйти, *v.a.* versinnlichen, anschaulich machen.
Узьмінь, *m.* tiefste u. reissendste Flusstelle die nie zufriert.
Узнавáти, узнáти, *v. a.* erkennen, erfahren, einsehen; 2) anerkennen; urtheilen; — за дóбре für gut finden; — себé в чім einer Sache bewusst sein; — ся = познакóмити ся.
'Узник, *m. Гуш.* Gefangener, *m.*
Узнобйти ся, s. Ознобйти ся, (*Фр.*).
'Узов, *m.* s. 'Узол.
'Узол, *m.* Knoten, *m. В.*
Узолйти, *v. a.* einlaugen, beuchen, (шмáте); 2) * §. einen Schlag versetzen, hauen (прýтом &).
Узольцевáтий *a.* knotenähnlich, *В.*
Узóля, (-є), *n. coll.* s. 'Узол.
Узорéць, -ірця, *m. Ф.* Muster, *n.* zum Sticken.
Узрїти, *v. a.* erblicken, sehen, wahrnehmen.
Узрїчє, *n.* Uferland, Flussgebiet, *n. Ог.* 205.
Узтóк, *m. Гол.* Osten, *m.*
Узýбленє, *n.* das Gezähneltsein, *В.*
Узутé, *n.* Beschuhung, *f.* +*Н.*
Узйтє, *n.* Nehmen, *n. Кч.* 301.
Узáти, *v. a.* s. Взáти.
Уїда, *c.* Peiniger, *m.* ein zudringlicher, lästiger Mensch, *Ст.*
Уїдáти, *v. a.* * на когó, jmdn mit beissenden od. stichelnden Reden verletzen; — ся * zanken; sich ärgern, sich giften.
Уїдлйвий, *a.* bissig, bösartig, zänkisch, *А-Г.* 159.
Уїдливо, *adv.* bissig, verbissen, *Т.*
Уїзджáти, уїздити, *v. a.* bereiten, zureiten; fahrbar machen; 2) *v. n.* davonfahren, abreiten.
Уїсти ся, sich hineinfressen.
Уйдé, *adv. Verbalausdr.* es wird genügen; genügt, genügend.
'Уйма, *f.* Verkleinerung, Verkürzung, Beeinträchtigung; Abnahme, *f.* на ýйму, *Гол.*
Уймáти, уймити, *v. a.* fassen, anfassen; 2) abnehmen; schmälern, Abbruch thun, abziehen, verringern; — чéсти комý jmds Ehre Abbruch thun, schmälern; — ся за ким, чим, за когó, sich jmds annehmen.
Уйти, *v. a.* s. Уходити.
Укáз, *m.* Befehl, *m.* Gebot, *n.*; Machtspruch, *m.*
Укáзанє, *n.* Weisung, Unterweisung, *f. Пол.*
Указáтель, *m.* Zeiger, Vorzeiger, *m.*
Указáти, укáзувати, *v. a.* zeigen, verweisen, weisen; befehlen.
'Укáзка, *f.* Zeiger, Griffel, *m.* (für Kinder beim Lesen); 2) Wink, *m.* Anleitung, *f. ГШ.*
Укáзний, *a.* -е слóво Parole, *f.*
Укáзник, *m.* Register, *n.* Index, *m. Пар.*
Укалйти, *v. a.* besudeln, beschmieren, *Зах.*
Укачáти, *v. a.* ebnen, glatt machen, glatt rollen.
Квáсити, *v. a.* gut säuern, durchsäuern.
Квáшений, *a.* durchgesäuert.
Квїлити, *v. a.* empfindlich verkürzen, *Ф.*
Квітчаний, *a.* mit Blumen geschmückt, im Blumenschmuck.
Квітчáти, (квіч-), *v. a.* mit Blumen schmücken; — ся sich —.
Укидати, укидувати, *v. a.* s. Прокинути; 2) hineinwerfen.
'Учений, *a.* geschult, abgerichtet, dressirt, кінь & (*oppos.* Нéук, неýчений).
Укипáти, *v. n.* weich gekocht, gesotten werden.
'Укір, *g.* -óру, *m.* Vorwurf, *m.* Ausstellung, *f.*
Укісний, (укісни-), *a.* schräg, überzwerch.

Уклад, *m.* Beding, *m.* Bedingung, Uebereinkunft, Abmachung, *f.* Contrakt, *m.*; 2) = звичай, Brauch, *m.* Sitte, *f.* який де уклад; 3) Gewohnheit, *f.* Routine, *f.* найтяжше взяти до чого уклад = вложити ся, звикнути; 6) уклад до чого взяти собі = постановити, beschliessen; 4) Anlage, *f.* System, *n.*

Уклада, *f.* укладу мати на кого gegen jmdn etw. vorhaben, etw. im Shilde führen, *Kol.* I. 113.

Укладане, *n.* das Zurechtlegen, Ordnen.

Укладати, *v. a.* s. Уложити; — суд *Кч.* 194. Recht sprechen.

Укладистий, *a.* -а бесїда gewandte Rede, Sprache.

Укладник, *m.* Componist, *m.* (in d. Musik.); 2) Schwarze Walderbse, (Orobus niger L.), *B.*

Укландати, *v. a.* §. *P.* I. 134. (mit Zähnen) zerreissen; 2) * *M+E.* 287. bewegen, bereden.

Укланяти, уклонювати, уклонити, *v. a.* senken, beugen; abwenden; 2) — ся, sich senken, s. beugen; einlenken; *АД.* I. 215. sich verbeugen, s. verneigen.

Уклясти, *v. a.* s. Уложити.

Уклепати, *v. a.* hämmern; — ся * mit etw. bekannt werden, *Зах.*

Уклева, *f.* *Мл.* s. Уклій.

Уклякати, *v. a.* s. Заклякати.

Уклинати, *v. a.* viel fluchen.

Уклій, уклія ялець, Laube, *f.* (Leuciscus vulgaris und L. alburnus, Alburnus lucidus).

Уклін, -ону, *m.* Beugung, Verbeugung, Verneigung, *f.* * Compliment, *n.*; 2) Biegung, Declination; Abweichung, Aberration, *f.* *Пар.* [уклінно — *Ф.*

Уклінний, *a.* böflich, ergebenst; *adv.*

Уклона, *f.* s. Поклін, *Піс.*

Уклонений, *a.* gebeugt, geneigt, gesenkt; 2) * gerührt, bewegen, *Піс.*

Уклонний, *a.* *КУ.* I. 292. nachgiebig.

Уклонити, *v. a.* u. *n.* s. Укланяти; — ся e. Verbeugung machen, sich verbeugen. [клононьо.

Уклонуха, *f.* *Ч.* IV. 280. s. По-

Уклюнути, *v. a.* s. Дзьобнути; 2) — ся * sich hineindrängen.

Укмітити, *v. a.* s Помітити.

Укнований, *a.* angezettelt, *Піс.*

Укновати, *v. a.* anzetteln, etw. im Schilde führen, schmieden.

Укнижений, *a.* gefürstet.

Укований, *a.* geschmiedet.

Уковати, *v. a.* schmieden; beschlagen.

Укоїти, *v. a.* lindern; 2) thun, machen; — ся, s. Скоїти ся.

Уколене, *n.* Stich, *m.* [Колоти.

Уколоти, (уколю, -леш), *v. a.* s.

Уколошкати, *v. a.* bändigen, zähmen, kirre machen, *C.* II. 9.

Уконати ся, sich abmühen, *Гол.* I. 84.

Уконопадити ся до кого, jmdn belästigen (mit e. Bitte &).

Уконтентувати, *v. a.* *Кч.* 245. vergnügen, Vergnügen bereiten; bewirten; beschenken.

Укориза, *f.* Demüthigung, *f.* *Шар.*

Укорищі, *pl.* на — zum Trotz.

Укоріняти, *v. a.* u. — ся s. Вкоріняти, — ся. [gend, *C. У.*

Укорливо, *adv.* vorwurfsvoll, rü-

Укоротити, укорочувати, *v. a.* kürzen, abkürzen, verkürzen, kürzer machen; einhalten; — ся sich verkürzen; aufhören. [складати, (*Фр*).

Укорпати, *v. a.* s. Призбирати, На-

Укорпнути, *v. a.* abreissen, abbrechen, abtrennen, *Піс.* [*n.* (Loxodes), *B.*

Укосець, -сця, *m.* Lippenthierchen,

Укосистий, *a.* schräg.

Укосити, *v. a.* s. Косити. [chen.

Укоськати, *v. a.* zähmen, kirre ma-

Укосний, *a.* schief, *Пол.*

Укосник, *m.* schiefwinkliges Parallelogramm, *Пар.* [einwälzen, -rollen.

I. Укотити, укочувати, *v. a.* hin-

II. Укотити ся, Junge werfen (vom Schaf, e. Katze &).

Укохати, *v. a.* s. Покохати; — ся у когось s. Влюбити ся.

Укоштувати ся, verkosten, Geschmack gewinnen.

Укоювати, *v. a.* s. Укоїти.

Укравок, -вку, *dim.* укравочок, *m.* e. Stück, das Abgeschnittene, Abschnitzsel, *m.*

Украіна, *f.* eig. Grenzland, *n.*; Ukraine, *f.* Kleinrussland, *n.*; 2) jede weit entlegene, entfernte Gegend.

Украінець, -ниця, *m.* Bewohner der Украіна 1), Klein-, Südrusse, *m.*

Украінка, *f.* Bewohnerin von Украіна 1). Klein-Russin, *f.*
Украінний, *a.* Grenz-, Grenzlands-, -а земля Grenzland, *n.* Grenzstrich, *m.* Mark, *f.* [begrabend, *T.*
Украіногрóбний, *a.* die Ukraine
Украіньський, (-ский), *a.* ukrainisch, klein-, südrussisch. [*Др.*
Украіньство, *n.* Ukrainenthum, *n.*
Красити, *v. a.* s. Украшати.
Красниити ся, sich ausheitern (v. Himmel). [ren, verzieren.
Украшати, *v. a.* schmücken, zie-
Украшене, *n.* Verzierung, *f.* Schmuck, *m.*
Укращати, *v. a.* zähmen, *K.*
Укривало, *n.* Decke, *f.*
Укривати, укрити, *v. a.* decken, bedecken; 2) verstecken, verbergen.
Укривджати, укривдити, *v. a.* beeinträchtigen, Unrecht thun; 2) kränken.
Укривджене, *n.* Beeinträchtigung; 2) Kränkung, *f.* *Зак.*
Укривджений, (-джóн-), *a.* beeinträchtigt, beschädigt; 2) gekränkt, *Зак.*
I. Укрий, *a.* s. Крутий.
II. Укрий, *a.* süss (unangenehm), Uebelkeiten erregend, *Цс.*
Укрите, *n.* Versteck, *m.* *B.*
Укрити, *v. a.* s. Укривати.
Укричати ся, комусь mit Geschrei jmds Ohren ganz erfüllen.
Укрівля, *f.* s. Вкрівля.
I. Укріп, -óпу, *m.* s. Окріп.
II. Укріп водяний Ross-Wasserfenchel, *m.* (Oenanthe Phellandrium).
Укріпець, -ця, *m.* *dim.* s. d. v. I.
Укріпити, укріпляти, *v. a.* befestigen, fest machen, stärken; — ся sich befestigen; fest gemacht werden; gestärkt werden; s. Покріпити ся, *Ш.* II. 224.
Укріплене, *n.* Befestigen, *n.* Fixieren, *n.*; Befestigung, *f.* Festungswerk, *n.*
Укріплений, *a.* befestigt; gestärkt.
Укрóї, *pl.* Schnitt, Zuschnitt, *m.* s. Крій.
Укроїти, *v. a.* ein Stück abschneiden; — ся sich schneiden, s. verwunden; 2) *abnehmen, sich verkleinern, sich vermindern, укроїло ся ему.
Укрóма, *f.* abgesonderter Theil, Abgeschiedenheit, *f.* bequemes Plätzchen, *Ос.* (61) VII. *Пар.*
Укрóме, *adv.* s. Окрéмо, осібно.
Укрóп, *m.* s. Укріп II. *Зак.*
Укротити, укрочати, *v. a.* lindern, *B.*; 2) bändigen, zähmen, *K.*; demüthigen, *B.*; — ся sich beruhigen, gezähmt, gebändigt, besänftigt werden.
Укрутити, *v. a.* s. Вкрутити.
Укувати, *v. a.* schmieden; beschlagen.
Укусити, *v. a.* s. Вкусити.
Укутати, укутувати, *v. a.* *Ко.* 287. verhüllen, umhüllen, einhüllen, einwikkeln; 2) aufsetzen, ausarbeiten, vollbringen, *Пар.*; 3) viel essen, austrinken, *Кн.* *Зак.*
Укушений, *a.* gebissen; gestochen.
Улагодити, *v. a.* zur Ordnung bringen, die Ordnung herstellen; 2) *P.* I. 136. aus dem Wege räumen, schaffen; 3) beschwichtigen, besänftigen, beruhigen.
Уладнане, *n.* Ordnen, *n.* Regulierung, *f.* [regulieren, *OII.*
Уладнати, уладнувати, *v. a.* ordnen,
Уламок, -мку, -*m.* *Мог.* s. Відлóмок, Stück, *n.* Theil, *m.*
Улан, уланин, *m.* Ulan, *m.*
Уланьський, *a.* des Ulanen, Ulanen-.
Улас, *m.* Blasius.
Уласиха, *f.* Gattin des Улас.
Ласів, -ева, -еве, *a.* des Улас, dem У. geh. [tert werden, nachlassen.
Улегати, *v. n.* s. Легшати; erleich-
Улегчене, (-нне), *n.* Erleichterung, *f.* *B.*
Улежати, *v. n.* ruhig liegen bleiben, *ВГ.* 138; — ся teigig werden; 2) sich senken. [leichtern, leichter machen.
Улекшати, улекшити, *v. a.* er-
Улень, -ня, *m.* s. Улий.
Уленути, *v. n.* sich verflüchtigen, *B.*
Улеслиний, *a.* verlockend, einschmeichelnd, *Крон.*
Улестити, *v. a.* schmeicheln, *M* II. 173.
Улеть, *f.* Ule. Strich Landes, Gegend, *f.*
Улетіти, улітати, *v. n.* weg-, fort-, verfliegen; verfliessen; dahingehen; sich verflüchtigen *Пол.* [*Пол.*
Улетучати ся, sich verflüchtigen,
Улещане, *n.* *K.* List, Verführung, *f.*
Улещати, улещувати, *v. a.* *Ко.* 78. verlocken, verführen, bethören; 2) beschwichtigen, *Cm.*
Улива, *f.* *TP.* 93. Regenflut, *f.*

Уливáти, *v. a.* begiessen; — ся sich begiessen; 2) * уливáти, *v.n.* schnell fliehen, пес уливáв = утікав скóро, *B.*
Улйвень, -вня, *m.* s. Лйвень.
'Улий, *m.* Bienenstock, Bienenkorb, *m.*
'Улик, (ўлїк), *m.dim.P.*II.15.s 'Улий,
Улйка, *f.* *Макс.* Ueberführung, *f.*; 2) Sache dh die jmd überführt wird.
Улипáти, улйпнути, *v. n.* s. Прилипáти. [zen.
Улйскувати ся, schimmern, glän-
I. Улйта, *f.* Julitta.
II. Улйта, *f.* Totanus calibris, *B.*
Улйтин, *a.* der У. gehörig, *ГБ.*
'Улиця, *f.* Gasse, Strasse, *f.*; 2) Versammlungsort u. Versammlung der Mädchen zum Zwecke der Reigentänze, des Gesanges u. a. Spiele.
Уличáти, *v. a.* überführen, über weisen, чимóсь, *Кн.*
'Уличка, *f.* *dim.* s. 'Улиця.
Улйчний, *a.* Gassen-.
Улйчник, *m.* Gassenbub, Gassenläufer, *m.* [fliegen, entfliehen.
Улїтáти, *v. n.* davon fliegen, ent-
Улїтеплити ся, (водá-), lauwarm werden.
Улїчйти, *v. a.* heilen, wiederherstellen; — ся geheilt werden, wieder hergestellt werden.
Улóв, *m. H.* 149. s. Ловлй; Лóви, *pl.*
Уловйти, уловляти, *v. a.* fangen, gefangen nehmen, einfangen, *III.* II. 237; * — в сїти bestricken. [s. Луги.
Улóга, *f.* Brachfeld, *n.*; 2) *pl.* улóги,
Улóгий, *a.* eben; flach; nicht aufsteigend; -е пóле ebenes Feld; -а горá e. Berg von sanften Abhängen; -е землйще e. Terrain von nur geringen Erhebungen, *B.*
Улóжене, *n.* Ordnen, *n.*; 2) Anordnung, Verordnung, Bestimmung, *f.* *Гол.*
Уложйти, укладáти, *v. a.* zurechtlegen, ordnen, anordnen, zusammenstellen, in ein System bringen; 2) einlegen, einpacken; zu Bette bringen (e. Kind &); 3) entwerfen, verabreden, einrichten; festsetzen; 4) abrichten; — ся sich stellen; sich schmiegen; sich niederlegen; 2) з ким mit jmdm unterhandeln, sich vergleichen.
Уломóкати, *v. a.* *H.* 217. s. d. v.
Уломйти, (уломáти), *v. a.* brechen, abbrechen. [siech.
Улóмний, *a.* gebrechlich, schwach;
Улóмність, -ости, *f.* Gebrechlichkeit, Schwäche, *f.*; Siechthum, *n.*
Улóмок, -мку, *m.* s. Улáмок, *Пс.*
'Улонька, *f.* *dim.* s. 'Улиця, *Зак.*
Улýда, *f.* Trug, *m.* Lockung, *f.B.* (*Фр.*).
Улудлйвий, *a.* trügerisch, verführerisch, *B.* [(e. Weg). *Зак.*
Улузáти, *v. n.* s. Уйтй, zurücklegen
'Улус, *m.* Tartarendorf, *n.* *III.* I. 313.
Улучйти, *v.a.* s. Влучйти, Влучáти.
Улучшáти, *v. a.* verbessern, aufbessern, *B.* [Lieblings-.
Улюблéний, *a.* *M.* II. 73. geliebt;
Улюблйти, улюбйти, *v. a.* liebgewinnen, sich gefallen, *Кч.* 225; — ся *P.* I. 184. sich lieben, s. verlieben.
Улюня, *f.* *dim.* s. 'Юлька.
Улягáти, улячй, *v. n.* u. — ся, unterliegen, erliegen; nachgeben; 2) — ся s. Улéжати ся.
Улйглий, *a.* nachgiebig, fügsam.
Улйглість, -ости, *f.* Nachgiebigkeit, Fügsamkeit, *f.* *Фр.*
Улйна, 'Уля, *dim.* 'Улька, 'Улечка, *f.* Julianna, Julia.
Ум, *m.* Verstand, *m.* Vernunft, *f.*
Умалймок, -мку, *m.* Minnend, *m.*
Умалйти, умáлювати, *v. a.* verkleinern, verkürzen, Abbruch thun, *H.*137.
Умалькувáти, *v. a.* *Пг.* 13. s. Уменшйти. [dat versehen.
Умандатóваний, *a.* mit e. Man-
'Уманець, *g.* -ця, *m.* Einwohner der Stadt 'Умань. [der Гайдамáки, *Пс.*
Умáнка, *f.* Benennung eines Liedes
'Умати, *H.* 281.?
Умеґáти, *v. n.* *Зг.* davonlaufen.
'Умен, *a.* *H.* 65. s. 'Умний.
Уменшáти, уменшйти, *v. a.* verkleinern, verkürzen, kleiner machen.
Умерéжáти, *v. a.* sticken; 2) *H.* 239. * auffressen. [*m.* Leiche, *f.*
Умерлéць, *gen.* умерцй, *m.* Todter,
Умерлий, *a.* todt; (*m. sbst.*) der Todte, Verstorbene. [tödten, tilgen.
Умертвйти, умертвлйти, *v. a.*
Умéрти, умерáти, *v. n.* sterben.
Умéрчик, *m.* s. Умерлéць, (*Фр.*).
Умéць, *gen.* умцй, *m.* *Вас.* Künstler, Dichter, *m.*
Умивáльниця, *f.* Waschbecken, *n.*

Умиваніе, *dim.* умиваніечко, *n.* Waschen, *n.*
Умивати, умити, *v. a.* waschen; — ся sich —.
Умигати ся, geläufig, gemein werden.
Умигнути, *v. a.* оком, *Фр.* den Blick abwenden (für die kürzeste Zeit).
Умиленний, *a.* einschmeichelnd, gewinnend.
Умилено, *adv.* *У.* inbrünstig.
I. Умилити, *v. a.* rühren; erheben, erbauen, *Т.*; — ся innigst gerührt werden, *Не.*
II. Умилити, *v. a.* — коня *С.* II. 22. müde treiben.
Умилосердити ся, Mitleiden haben, sich erbarmen.
Умилостивительний, *a.* Sühn-, [-а офіра *ОБ.*
Умилостивити, умилостивляти, *v. a.* *Кн. С.* II. 139. mitleidig stimmen, zum Mitleid rühren, erbitten, geneigt machen; — ся Mitleiden haben, sich erbarmen, versöhnt sein.
Умилостивлене, *n.* Erbarmung, *f.* Erbarmen, *n.* *Т.*
Уминяти, *v.a.* s. Умяти; 2) * fressen, [*Зак.*
Умирене, *n.* *Т.* Beruhigung, Friedensstiftung, *f.*
Умирити, *v. a.* beruhigen, zur Ruhe bringen, ruhig machen, *Пар.*
Умисл, *m.* *К.* Vorhaben, *n.* Entschluss, [*m.*
Умислити, *v. a.* *Кн.* 234. sich vornehmen, gesonnen sein.
Умити, умивати, *v. a.* rein-, waschen, abwaschen; — ся, sich w.
Умич, *m.* Seerose, *f.* (Nymphaea); -білий, weisse Seerose, (N. alba); *В.*
Умичеваті, *pl.* Seerosen, *pl.* (Nymphaeaceae).
Умишляти, *v. a.* щось *Кн.* 161. worauf sinnen, etw. im Schilde führen.
Умієтний, *a.* gelehrt; geschickt; wissenschaftlich.
Умілець, -лця, *m.* s. Артист, *Др.*
Уміли́й, *a.* *Кн. II.* 117. kundig; gescheit, verständig, weise.
Умілость, *f.* *К* Kenntnis, Fertigkeit, *f.*
Уміне, *n.* *Пр.* II. 270. Wissen, Kennen, *n.*
Умінний, *a.* s. Уміли́й.
Умір, *m* Erschöpfung bis zum Tod, *f.* *В.*
Умірений, умірений, *a.* mässig; 2) genügsam.
Умірований, *a.* s. d. v.; billig.
Умірний, *a.* regelmässig, *В.*
Умістити, уміщати, *v. a.* unterbringen, placieren, anstellen; 2) einsetzen, drucken.
Умістка, *f.* Inserat, *n.* Insertion, *f.*
Уміти, *v. n.* können, wissen, verstehen, worin geübt sein, im Stande sein etw. zu machen.
Умішка, *f.* Zugabe, Zuthat, *f.* *В.*
Уміщене, *n.* Unterbringung, Anstellung, *f.*; 2) s. Умістка.
Умкнути, умикати, *v. n.* sich wegbegeben, entfliehen, *А-Г.* 154; 2) *v. a.* — мову s. Відняти, відоймити.
Умлївати, умлїти, *v. n.* ohnmächtig werden, in Ohnmacht fallen.
Умний, *a.* intellectuell, gescheit.
Умнительний, *a.* *Гуш.* wissenschaftlich.
Умниця, *m.* ein Verständiger, Gescheiter.
Умничество, *n.* *У.* Wissenschaft, *f.*
Умність, -ости, *f.* Verstand, *m.* Wissen, *n.* *У.*
Умова, *f.* Abrede, Verabredung, Uebereinkunft, *f.* Uebereinkommen, *n.* Vertrag, *m.*; Bedingung, *f.* *Кн. А-Г.* 165, 166; 2) Beschwichtigung, *f.* *М.*
Умовина, *f.* *Под.* s. d. v.
Умовини, *pl.* s. Розглядини.
Умовити, умовляти, *v. a.* когось überreden, *С.* II. 264; — ся з ким mit jmdm verabreden, übereinkommen; 2) mit Worten beschwichtigen, *М.* II. 110.
I. Умовка, *f.* Vertrag, *m.* Stipulation; Bedingung, *f.* *Ко.* 152.
II. Умовка *f.* Stillschweigen, *n.* *Ко.* 68.
Умовлений, *a.* verabredet, bedungen.
Умовно, *adv.* beredt, gewinnend, *М.* II. 109.
Умолоти, *v. a.* s. Змолоти.
Умолотити, *v. a.* s. Молотити, Намолотити.
Умолотний, *a.* s. Намолотний.
Умоляти, умолити, *v. a.* erflehen, erbeten, *Тор.*
Умор, *m.* Tod, *m.* *Зак.*
Умора, *f.* drückendes Verderben, Abtödtung, Vernichtung, *f.* Tod, *m.* *В. К.* I. 289; 2) s. Змора. *Мак.*
Уморене, *n.* Hungertod, *m.*; 2) Vernichtung, Amortisierung, *f.*
Уморити, уморювати, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (голодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся s. Змо-

рити ся; 2) s. Утомити ся.

Умостити ся, sich einnisten, sich bequem machen, *Не.*

Умотати, умотувати, *v. a.* einwickeln, *P.* I. 5.; verwickeln.

Умотворство, *n.* das Schaffen des Verstandes, *Нав.* (*Пр.* VIII. 26).

Умоцняти, *v. a.* befestigen, fest machen; stärken, *Зак.*

Умоцований, *a.* befestigt; * bevollmächtigt, *Зак.*

Умочати, умочити, умочувати, *v. a.* nass machen, benetzen; eintauchen.

Умудрити, умудрити, умудрувати, *v. a.* unterrichten, unterweisen, klug, weise machen, belehren, witzigen, *У.*: — ся weise, klug, klüger werden, *А-Г.* 165, *D. c.* 18; nachdenken, erwägen, *Мах.*; sich klug besinnen; 2) умудрити щось weise aussinnen, klug anstellen (*Це.*); — ся klug anstellen, kunstfertig, sinnig ausführen, *Не.*

Умяти, *v. a. Гл. б.* 34. auffressen, (bewältigen).

Унада, *f.* Gewohnheit, Angewohnheit, *f. Піс.*

Унадити ся, s. Внадити ся.

Унаочнене, *n.* Veranschaulichung, *f.*

Ународовити ся, sich einbürgern, *Гол.*

Унаслїдувати, *v. a.* erben, ererben, als Nachlass bekommen, *К. Біл.*

Уневістити, *v. a.* zur Frau machen, *Пу. sbst.* уневіщене, *n. Пу.*

Унеподоблене, *n. Бор.* Dissimilation, *f.*

Унести, *v. a.* s. Уносити.

Унещасливити, *v. a.* unglücklich machen, *Ф.*

Унивание, *n.* Niedergeschlagenheit, Muthlosigkeit, *f. Пу.*

Унивати, *v. n.* verzagen, kleinmüthig werden, den Muth sinken lassen, *К. Зар.*

Универальний, *a.* universell, all-, weltumfassend, *К.*

Универсал, (-зал), *m.* das Rundschreiben, Circular, *n.* fürstlicher & offener an Alle gerichteter Brief.

У-низу, *adv.* unten, unterwärts.

Уникати, *v. a.* meiden, fliehen, когось, чогось, від когось, чогось, *К.*

Унимати, *v. a.* Einhalt thun, wehren; 2) — ся schüchtern sein, sich schämen, *В.*

Унимливий, *a.* schüchtern, *В.*

Унинie, *n.* † Niedergeschlagenheit, Muthlosigkeit, Angst, Verzagtheit, *f. Ш.* II. 235.

Унит, унита, *m.* der Unirte (griechisch-katholisch), *К.*

Унишкнути, *v. a.* nachlassen, nachgeben, sich beruhigen, *Зак.*

Універзальний, *a.* allgemein, universell, die Gesammtheit betreffend.

Університант, *m.* Universitätshörer, *m. Не.*

Університет, *m.* Universität, *f.*

Унїмати, *v. n.* verstummen, *КС.* IV. 488.

Уніт, *g.* -іта, уніта, *m.* s. Унит.

'Унїя, *f.* Union, Vereinigung, *f.* Bund, *m.* Föderation, *f.*

Унїяр, *m.* Föderalist, *m.*; -ярка, *f.* in, *f. Піс.*

Унїярний, *a.* verbindet, föderirt, *Піс.*

Унїят, *m.* s. Уніт; унїятка, *f.* die Unirte, *Піс.*

Унїятский, *a.* unirt, vom griechisch-unirten Ritus.

Уноровити, уноровляти, *v. a.* zähmen, zahm machen, abrichten; — ся gesittet, civilisiert werden, *Зг.*

Унудити, *v. a.* abmüden, abquälen.

Унук, *m.* унука, *f.* s. Внук, внука.

Уняти, *v. a.* s. Унимати, уймати; — ся за ким, s. Оставати за к.

Уняливий, *a.* aufmerksam, zart, rücksichtsvoll, zuvorkommend, gewinnend, *М.* II. 153. 172.

Унятливость, *f.* Aufmerksamkeit, Zuvorkommenheit, *f. Піс.*

Уружити, *v. a.* bewaffnen, *Фр.*

Уочивидячки, уочивидьки, *adv.* vor den Augen, angesichts; vor aller Augen, öffentlich, *Ки.* 96.

Упавий, *a. Зап. В.* I. 38.?

Упад, *m. Ко.* 296. Fall, Untergang, *m.*; 2) Schaden, Verlust, *m.*

Упадати, упасти, *v. n.* fallen, niederfallen, umfallen, hinfallen; einfallen; * verfallen, in Verfall kommen, in Abnahme kommen, schwächer werden; упасти ся, fallen, hineinfallen, gerathen, (-межи кого, що); 2) упасти и. — ся, zufallen, zutreffen, sich zutreffen, (кому).

Упадливий, *a.* s. Запопадливий, *Ст.*

Упадний, *a.* -а година s. Остатна година.

Упадник, *m. Ст.* гостям sehr zuvorkommend, dienstfertig.

Упадок, -дку, *m.* Fall, Sturz; Untergang, Verfall, *m.* Neige, *f.*

*

Упа́дчий, *a.* -а Гуцулія, *Гол.* I. 695. unglücklich (?).
Упа́лий, *a.* gefallen; an Muth gesunken.
Упа́ліcть, -ости, *f.* Falliment, *n.* Concurs, *m.*
Упанова́ти ся, Besitzer von e. Herrschaftsgut werden, *Зах.*
Упа́ртий, *a. H.* 53. *pol.* s. Упе́ртий.
Упа́сти, *v. a.* s. Упада́ти; § упа́ла в глухи́й кут, *sc.* жінка = злягла́.
Упевни́ти, упевни́ти, *v. a.* versichern; — ся versichert sein, überzeugt sein, *M.* II. 145.
Упе́кати ся з чим, (mit etw.) fertig werden.
Упелю́скати ся, — чого́, до кого́, до чого́ §. s. Учепити ся.
Упера́ти ся, sich stemmen; sich sträuben, s. weigern; — при чимо́сь hartnäckig worauf bestehen, *D. c.* 118.
Упереджа́ти, упереди́ти, *v. n.* zuvorkommen (im Laufen, Fahren &; * auch in Erreichung e. Zweckes); 2) кого́ jmdn im Voraus warnen.
Упере́дженє, *n.* Vorurtheil, *n.*
Упере́джений, *a. K.* vorcingenommen.
Упере́дний, *a.* Vor-, vorläufig.
Упері́д, *adv.* künftighin.
Упе́рти ся. s. Упера́ти ся.
Упе́ртий, *a.* eigensinnig, starrköpfig, starrsinnig, hartnäckig, halsstarrig.
Упе́ртість, -ости, *f.* Eigensinn, Starrsinn, *m.* Halsstarrigkeit, Hartnäckigkeit, *f.*
Упе́рто, *adv.* hartnäckig; hartnäckigerweise.
Упестри́ти, *v. a.* bunt färben.
Упечали́ти, *v. a. Ф.* s. Опечали́ти.
Упеча́тлений, *a.* s. Вражли́вий. *K.*
Упили́ти ся, *Ф.* s. Впили́ти ся.
Упильно́ваний, *a.* fleissig ausgeführt, *OII.*
Упи́н, *m.* Halt, Einhalt, *m.*
Упини́ти, упини́ти, *v. a.* anhalten, zurückhalten, hemmen, verhindern; stillen; * im Zaume halten, mässigen, *K.*
Упинка, *f. Д. ер.* Beistrich, *m.*
Упи́р (*ang* упира́ка) *m.* Vampyr. *m.*
Упири́стий, *a.* s. Упе́ртий, *Нс.*
Упира́ка *m K.* Trotzkopf, Starrkopf, *m.*
Упи́с, *m.* Verzeichnis, *n.* Liste, *f.*; Inhalt, *m. Зах.*
Уписа́ти, *v. a.* s. Виписа́ти; 2) *Ф.* bestreichen, beschreiben; 3) taufen, *Нс.*
Упи́ти ся, sich berauschen, sich betrinken.
Упі́й, *gen.* упо́ю, *m.* Rausch, *m.* Berauschung, *f. BE.*
Упі́льний, *a.* beiderseitig, wechselseitig, (*Фр.*).
Упі́мнене, *n.* s. Упо́мнене.
Упімну́ти, *v. a.* s. Упомина́ти.
Упі́н, *gen.* -о́ну, *m.* Bandseil zum Anbinden, *n.*
Упір, *gen.* -о́ру, *m.* Eigensinn, Starrsinn, *m. B.*
Упі́рений, *a.* befiedert.
Упі́рливо, *adv. T.* s. Упе́рто.
Упі́рний, *a.* s. Упе́ртий.
Упі́рчивий, *a.* упі́рчиво, *adv. Фр.* hartnäckig, unverwandt.
Упі́сяний, *a. H.* 267. ?
Упла́та *f.* Entrichtung, Zahlung, *f. KY.*
Уплека́ти, *v. a.* u. — ся, s. Ви́плекати, — ся.
Упле́ти. *pl.* s. За́плїтки, При́плїтки.
I. Упли́в, *m. B.* Verlauf, Ablauf, *m.* Verfluss, *m.*
II. Упли́в, *m. Гол. K.* Einfluss, *m.* s. Вплив.
Уплива́ти, *v. a.* davonschwimmen; wegfliessen; * verfliessen, vergehen; 2) *v. n.* — в що Ueberfluss an etw. haben.
Упли́вний, *a.* decursiv.
Упли́сти, *v. n.* verfliessen, verlaufen.
Упліни́ти, *v. a. У. Гуц.* gefangen nehmen.
Упліїтка, *f.* s. За́плїтка.
Уплодни́ти, *v. a.* befruchten, *T.*
Упльо́т, *gew. pl.* -ти, упліїтки, das Band etc. zum Einflechten in den Haarzopf, Haarflechte, *f.*
Уплоти́ти, *v. a.* verkörpern, *Зар.*; — ся sich verkörpern, incarnirt werden, *Зг.*
Упня́ти, упя́ти, *v. a.* an-, binden; 2) — ся на своїх мислях *K.* fest bei seinem Entschlusse beharren, auf etw. dringend bestehen.
Упова́ніє, *n.* Vertrauen, *n.* Hoffnung, *f. III.* II. 215.
Упова́тельно, *a. gr.* hoffentlich, vermeintlich, *Ш.*
Упова́ти, *v. n.* hoffen, vermuthen; vertrauen, *Me.* 237.
Упо́вень, -вня, *m. Ф.* s. По́вня, Vollmond, *m.*
Упо́взати, *v. n.* fortkriechen.
Упови́ти, упови́ти, *v. a.* einwickeln, einwindeln,
Упоні́сти, *v. a.* s. Поні́сти.
Упо́вни́ти, *v. a.* vervollständigen, vermehren.
Уповновла́стити, *v. a.* bevollmächtigen.

Уповодовати, *v. a.* begründen, *B.*
Уподоба, *f.* Gefallen, Wohlgefallen, *n.*; 2) Willkür, *f.* *Фр.*
Уподобане, *n.* s. d. v. 1).
Уподобати, *v. a.* an etw. Gefallen finden, etw. liebgewinnen, -собі; — ся s. Подобати ся.
Уподобити, *v. a.* vergleichen, gleich machen; — ся sich gleich machen, gleich werden.
Уподобленє, *n.* Assimilation, *f.*
Уподовж *adv.* derLänge nach, längs.
Упоєний, *a.* betrunken, trunken.
Упоїти, упоювати, *v. a.* betrunken machen, berauschen.
Упокій, (-кой), *m.* *P.* I. 133. Ruhe, *f.* в упокоєм, *АД.* II. 11. in Ruhe, in Frieden, friedlich; на упокої починати *АД.* I. 216. Ruhe pflegen, ausruhen; за упокій (-кой), für die Ruhe der Seele eines Verstorbenen.
Упокійний, *a.* *К.* Friedens-, friedlich.
Упокоїти, *v. a.* beruhigen, beschwichtigen; — ся sterben.
Упокорити, упокорити, *v. a.* demüthigen; — ся sich —.
Упоминати, упімнути, *v. a.* warnen, ermahnen; — ся mahnen, erinnern чого від кого, у кого von jmdm etw. fordern, verlangen, ihn darum mahnen.
Упоминок, -нку, *m.* *К.* I. 155. Ermahnung, *f.* Verweis, *m.*; 2) Andenken, *n.* ein Geschenk zum Andenken, zur Erinnerung, *К.* [*f.* Verweis, *m.* *Зак.*
Упомнене, *n.* Warnung, Ermahnung,
Упона, *f.* Band, *n.* Strick, *m.*
Упор, *m.* *М.* II. 80. s. Упір.
Упорати ся, fertig werden mit e. Arbeit, zu Ende bringen, beendigen.
Упорний, *a.* hartnäckig, halsstarrig.
Упорність, -ости, *f.* Hartnäckigkeit, *f.* Starrsinn, *m.*
Упорство, *n.* Hartnäckigkeit, *f.* *КУ.*
Упоруч, *adv.* daneben, nahe bei, bei einander. [tigen.
Упорхати, *v. a.* beruhigen, beschwich-
Упорчивий, *a.* s. Упертий; упорчивость, *f.* s. Упір.
Упорядити, упорядкувати, *v. a.* ordnen, in Ordnung bringen; — ся solider, stett werden, цінд *Pa.* I. 377.
Упорядний, *a.* -е військо, *К.* ausgerüstetes, schlagfertiges (stehendes) Heer.
Упоєлїд, *adv.* zuletzt; endlich; nachher, *B.*
Упослїджувати, упослїдити, *v. a.* *К.* *ВЕ.* zurücksetzen, hintansetzen, verunglimpfen; — ся sich unterschätzen.
Упостачувати, *v. a.* personificieren, verbildlichen, veranschaulichen, *ВЕ.*
Употребити, употребляти, *v. a.* gebrauchen, brauchen, anwenden, verwenden, verbrauchen, sich bedienen.
Употребїнє, *n.* *Зг.* Gebrauch, *m.* Benutzung, *f.* [machtvoll auftreten.
Употужити ся, sich kräftigen,
I. Управа, *f.* Leitung, *f.*; Ausschuss, *m.* s. Видїл, *М+Б.* 374.
II. Управа, *f.* *Ф.* „*Н.*" (65) 202. віз кований з управою?
Управильнити, *v. a.* regulieren.
Управитель, *m.* Verwalter, Intendant, Leiter, *m.* *Ш.* I. 256.
Управителїв, -ева, -еве, *a.* des Управитель, dem У. gehörig.
Управительский, *a.* des Verwalters, vom Verwalter, *Не.*
Управительша, *f.* *Не.* Gattin des Управитель, Frau Verwalterin, *f.*
Управити ся, sich Rath schaffen; fertig werden, +*М.* s. Упорати ся.
Управляти, *v. a.* regieren, (ein Amt, e. Geschäft) führen, verwalten, (einem Amte, e. Geschäfte) vorstehen; — ким, чим beherrschen, lenken.
Управнений, *a.* berechtigt, berufen, competent.
Управник, *m.* s. Управитель.
Управництво, *n.* Leitung, Direction, *f.*
Управство, *n.* Administration, *f.* *Пар.*
Управжити, *v. a.* schmoren, braten.
Упрацёваний, (упрацов-), *a.* müde, matt, ermüdet, ermattet; beladen, gedrückt, *Зак.* [*Pa.* I. 376.
Упретити, *v. a.* s. Забороняти,
Упривмнити, упривмнювати, *v. a.* angenehm machen.
Упривродненє, *n.* Naturalisation, *f.*
Упривродняти, *v. a.* naturalisieren.
Упритомнити, *v. a.* vergegenwärtigen. [schwitzig, schweissig werden.
Упріти, упрівати, *v. n.* schwitzen,
Упродовж, *adv.* der ganzen Länge nach, *М.* III. 67.

Упросити, упрошувати, *v. a.* erbitten; — ся sich einbetteln.

Упрóстяж, *adv.* nacheinander, hintereinander paarweise angespannt.

Упрýг, *m* e. Art Feldmas, = 1/3 дня бораня, *Др*; — ліса, *Кн.* „*Пр.*“ VIII. 94; 2) e. Zeitmass, *P.* II. 172. 175. об трéтьому упрýзї; *Ш.* I. 111. з пів упрýга; *Ш.* II. 11.

Упрýгий, *a.* elastisch, zähe, *Под.*

Упрýгість, -ости, *f.* Expansion, Elasticität, *f. Под.*

Упрягa, *f.* Einspannung, *f. Ф.*

Упрягáти, *v. a.* s. Запрягáти.

Упрямий, (упрéмий), *a.* stützig; fest haltend; — кóрінь eine in die Erde tief gehende, daher fest haltende Wurzel, wie solche bei den Gebirgspflanzen gewöhnlich gefunden werden, *B.*; 2) hartnäckig, eigensinnig, rechtha berisch. [bium Pertinax), *B.*

Упрямиця, *f.* Trotzkopf, *m.* (Ano-

Упрямство, *n. Ко.* 302. Halsstarrigkeit, *f.* Eigensinn, *n.*

Упрятати, *v. a.* bei Seite legen, weglegen, wegstecken; 2) ersparen, zusammenlegen.

Упряток, *pl.* -тки, *m.* das Zusammengelegte, Zusammengehäufte, Ersparte.

Упустити, *v. a* s. Впустити; 2) (zu Boden) fallen lassen.

Упýхнути, упухáти, *v. n. Wgr.* 111. s. Спýхнути.

Упýшити, *v. a. H.* 243. aufblähen.

Упялити, (упе-), *v. a.* stechen, beissen, сорокýля го упелила die Kreuzotter hat ihn gebissen, *B.*

Упяняти, *v. a.* berauschen.

Упять, *adv.* wiederum.

Упяти, *v. a.* anbinden, s. Упняти.

I. Упятий, *a.* angebunden.

II. Упятий, *a.* abermalig, *Пар.*

Ура! *int.* Hurrah! [berathschlagen.

Урáдити, *v. a* etw. beschliessen,

Урáз, *adv.* s. Враз.

Урáза, *f.* Beleidigung, Kränkung, *f*

Уразити, уразáти, *v. a.* beleidigen, kränken.

Урáзка, *f.* Beleidigung, Stichelei, anzügliche Rede, *f. C. M.* II. 82.

Уразлíвий, *a.* beleidigend, anzüglich, schmerzhaft, stechend, *C.*; 2) verdrieslich, gereizt, *M.* reizbar.

Урáзне, *adv.* gemeinschaftlich, (*Фр.*).

Урáзний, *a.* не урáзнї кóнї von Paar Pferden, von denen das eine rascher, das andere träger ist.

Урáзовий, *a* verwundet, leidend, *Зак.*

Урáчити, урáчувати, *v. a* reichlich bewirten; — ся sich gütlich thun.

Урвáти, уривáти, *v. a.* reissen, abreissen, losreissen; — ся reissen (*v. n*), sich reissen.

Урвень, -еня, *m.* Lotterbube, *m. Пар.*

Урвиголова, *m. Пс.* s. Урвитель.

Урвипола, *m. B.* s. Урвитель

Урвислава, *m.* Calumnant, *m. Пар.*

Урвитель, *m.* Galgenstrick, Galgendieb, Galgenschwengel, *m. B.*

Урвище, урвиско, *n.* Felsabhang, *m.*

Урда, *f.* s. Вýрда, *Зак.*

Уреборване, *n.* Nervenbildung, *f. B.*

Уревонити, *v. a. M.* III. 14. überzeugen, für etw. einnehmen.

Урéмня, урéмя, *n.* s. Врéмя (*Др.*); скóрим урéмням schleunig.

Урéтно, *adv.* niederschlagend; traurig; langweilig; самóму урéтно в хáтї, *B.* [beschwören, bezaubern.

Уречи, *v. a.* besprechen, beschreien,

Уривáти, (ривáти), *v. a.* (heimlich) reissen, rupfen, raufen, pflücken; — комý abzwacken, abzwicken; 2) * schnell laufen, sich fortmachen, *Кв.* I. 131.

Уривисто, *adv.* abgerissen, lakonisch, *Фр.* [ristisch, *K.*

Уривком, *adv* fragmentarisch, apho-

Уривний, *a.* der (die, das) sich leicht reisst.

Уривок, -вка, *m. Ч.* II. 641. *B.* Bruchstück, *n*; 2) *M+E.* 105. s. Верéмка.

Уривóчний, *a.* abgerissen, fragmentarisch.

Уривóчно, *adv* s. Уривисто, уривком; staccato (musik. Term.).

Уричáтий, *a. Пс.* abgerissen.

Урити ся, sich hineinwühlen, s. Врити ся.

Урітний, *a.* чоловік — abstossender, widerwilliger Mensch, *Ф.*; 2) s. Вязлíвий, докучлíвий.

Уріпнáтельний, *a. Гол. гр.* 99. Vergleichungs-, — стýпень gradus comparativus.

Уріз, *m. n.* Randstrich, *m. B.*

Уріз, *m.* e. Art Feldmass, *Pa.* I. 373.

Урізати, *v. a.* abschneiden; — ся sich schneiden; 2)*sich tüchtig besaufen.
Урізити, *v. a. Ко.* 316? [fe, *Ф.*
'Урізки, *pl.* без -ків, ohne Umschwei-
Урізок, -зка, *m.* Abschnitzsel, *m.*
Урікати, урікнути, *v. a.* когось чимось jmdm einen Vorwurf, eine Ausstellung machen, an jmdm aussetzen, vorwerfen, *Ос.* (61), V. 29.
Урісник, *m.* — коралькóвець Corallorhiza innata.
Урічливий, *a.* dem Beschreien, dem Zauber ausgesetzt.
'Урльоп, *m.* Urlaub, *m.*
Урльóпник, *m.* Urlauber, *m.*
'Урма, *f.* Spur u. Zertretung von einer Schafherde am Grase.
'Урна, *f.* Urne, *f.* Aschkrug, *m.*
Уробити, уробляти, *v. a.* thun, ausführen, *P.* I. 173.
'Уров, *m.* Hängekluft, *f.* *Ф.*
Уровище, *n.* *Зг.* s. Урвище (?); 2) *Зап.* II. 389. e. Art Krankheit (Leistenbruch? Ruptur?). [Tölpel, *m.*
'Урод, *m.* Missgeburt, *f.*; 2) Narr,
Урóда, (врóда), *f.* Gestalt, Schönheit, *f.* das wohlgefällige Aeussere; 2) s. Урóжай.
Уродай, *m.* *Н.* 280. s. Уродливий.
Уродини, *pl.* Geburtstag, *m.* Geburtsfest, *n.* [bringen, hervorbringen.
Уродити, *v. a.* gebären, zur Welt
Уродливий, *a.* schön, hübsch, wohlgestaltet.
Урóдонька, *f.* *dim.* s. Урóда.
Урóдник, *m.* schöner Mann; урóдниця, *f.* schönes Frauenzimmer, eine Schönheit, *Пс.*
Уродувати, *v. a.* verunstalten, *Под.*
Уроéний, *a.* imaginär, erdichtet.
Урóжа, *f.* *Ф.* s. d. f. [reiche Ernte.
Урóжай, *m.* gutes Jahr, fruchtbare,
Урожайний, *a.* fruchtbar, ergiebig.
Урожайність, -ости, *f.* Fruchtbarkeit, Ergiebigkeit, *f.* [Gestaltung, *B.*
Урозличнене, *n.* mannigfaltige
Урозличнити, *v. a.* *B.* mannigfaltig, verschiedenartig gestalten, bilden.
Урозуміне, *n.* *Ки.* Verständnis, *n.* Begriff, *m.* дати собі — sich Rechnung wovon geben.
Урозуміти, *v. a.* begreifen, er-, einsehen, verstehen.

I. Урóк, *m.* *gr.* aufgegebene Arbeit, Lection, *f.* *К.*
II. Урóк, *pl.* урóки, (врóки), Beschreien, *n.* (eine Krankheit od. ein Zufall, der nach der Meinung Abergläubiger von einem Lobe od. Blicke eines Neiders entsteht); Bezaubern, *m.*
Урóн, *m.* Schade, Verlust, *m.* *До.*
Уронити, *v. a.* verlieren, verwerfen, vergiessen.
Уронóвина, *f.* s. Урóн, *Зак.*
Урости, уростáти, *v. n.* wachsen, aufwachsen, emporwachsen; 2) *М.* III. 102. s. Порости.
Урóче, *n.* *У.* Reiz; Zauber, Bann, *m.*
Урочина, *f.* *Ч.* I. 1. 43. s. Урóки, Урóк II.
Урочистий, *a.* feierlich, festlich.
Урочистість, -ости, *f.* Feierlichkeit, *f.* das feierliche Begängnis, Feier, *f.*
Урочити, *v. a.* beschreien, behexen, bezaubern. [2) Wiese, *f.* Thal, *n.* *Пар.*
Урóчище, *n.* Gegend, *f.* District, *m.*;
Урóчний, *a.* aufgegeben, bestimmt, abgemessen.
Урóчо, *adv.* bezaubernd, *ОП.*
'Урсів, *m.* *ungr.* s. Панич, *Тор.*
Урýбок, -бка, *m.* s. Поліно, *В.*
Уругáніе, *n.* Scheltwort, Schimpfwort, *n.* Schmähung, *f.* *Зак.*
Урýна, *f.* *Ос.* (62) X. 110. e. Pflze.
Урýнити ся, sich wie ein Vliess verdichten, жито урýнило ся, *Пу.*
Уруч, *adv.* *Гр.* — схóпити ся handgemein werden.
Уручáти, *v. a.* s. Вручáти.
'Уряд, *m.* Amt, *n.*; з ýряду von Amtswegen.
Уряджáти, урядживати, урядити, *v. a.* ordnen, einrichten, in Ordnung bringen, organisieren; veranstalten; — ся sich einrichten. [*С.* II. 131.
Урядконáти ся, sich verwalten,
Урядник, *m.* der Beamte; урядниця, *f.* *Др.*
Урядничий, *a.* Beamten-, Amts-.
Урядно, (урéдно), *adv.* gut, ordentlich, dauerhaft, урядно зробити що, *В.*
Урядпувати, *v. a.* кимось, leiten, dirigieren, verwalten.
Урядóвець, -вця, *m.* der Beamte, *ОП.*
Урядóвий, *a.* amtlich, Amts-.
Урядник, *m* *Ч.* II. 568. s. Урядник.

Уря́жник, *m.* Stutzer, süsser Herr, *m. Піс.*

Уса́жувати, (уса́джувати, -жов-), усадити, *v. a.* wohin setzen, stellen; — ся sich wo setzen, sich bequem s.

Усамовільнити, (-во́льн-), *v. a.* emancipieren, freilassen.

'Усамово́льнене, *n.* Emancipation, Freimachung, *f.*

Уса́ня, *f.* s. Коса́тка.

Уса́ч, *m.* s. Мере́на.

Усвиріпити ся, *Н.* 55. jmdm viel Leid zufügen, Alles verleiden, hart zusetzen, quälen.

Усьвідо́мити, *v. a.* s. Увідо́мити.

Усьвідо́млене, *n.* s. Увідо́млене.

Усе́ = все.

Усёо́чний, *a. Не.* allseitig.

Уселе́нний, *a. Wgr.* XI. s. Зага́льний. [dite), *B.*

Усе́льник, *m.* Seeraupe, *f.* (Aphro-

'Усень, *m.* благово́нний, wohlriechender Schraubenbaum, (Pandanus odoratissimus).

Усе́нький, *a.* allesammt, *M.*

Усе́рдне, (-де), *n.* Eifer, *m.* Inbrunst, eifrige Ergebenheit, Herzlichkeit, *f. K.* I. 40. aufrichtige Hingebung.

Усе́рдство, *n.* s. Щи́рість.

Усердствува́ти, *v. n.* кому́сь jmdm herzlich gewogen, eifrig ergeben sein, sich eifrig angelegen sein lassen, *Кч.* 258.

'Уси, *pl.* s. Ву́си, Вус; 2) Art Borten, welche kreuzweise angenäht sind am Schnitt eines Frauenmantels, *Зак.*; 3) у́си пилкона́ті, Gabelranken, Wickelranken, *pl. B.*

Уси́дїти, (висидїти), *v. n.* bis zu Ende sitzen, ruhig sitzen bleiben.

'Усик, *m. dim.* s. Ус, Вус.

Усилити, *v. a.* s. Вси́лити; 2) s. Присилити, *B.*

Усилко́вувати ся, sich anstrengen, sich abmühen, *M*+*Б.* 236.; 2) dringend fragen.

Усильний, *a.* dringend, inständig, -а прóсьба inständige Bitte, *Фр.* [eifrig.

Усильно, *adv.* dringend, inständig;

Усилу́вати ся, sich bemühen, sich anstrengen, sich bestreben, *Зак.*

'Усилок, -лку, *m.* Widerstandsfähigkeit, Kraftanstrengung, *f.*

Усиновити, усиновляти, *v. a.* an Kindes Statt annehmen, adoptieren.

Усино́влене, *n.* Annahme an Kindes Statt, Adoption, *f.*

Усипа́лище, *n.* Grabhügel, *m. C.* II. 12.

Усипа́льний, *a.* zur Todtengruft geh. *K.*

Усипа́льня, *f.* grosse mit Steinen ausgelegte Todtengruft; 2) Schlafzimmer, *n. Щог.* [2) schütten, abschütten.

Усипати, *v. a.* bestreuen, bewerfen;

Усиплйвий, *a.* einschläfernd.

Усипляти, *v. a.* in den Schlaf bringen; einschläfern.

'Усипок, -пку, *m.* s. Си́панка.

Усити́ти, *v. a.* Meth bereiten.

Усїда́ти, *v. n.* s. Усїсти.

Усї́й, уся́, усе́е, s. Ве́сь, вся, все.

Усїка́ти, *v. a.* s. Усїчи.

Усїкнове́ние, *n.* Enthauptung, *f.* — сьвято́го Ивана Хрести́теля die Enthauptung Johannis des Täufers.

Усї́ль, усї́лка, *f.* Raupe, *f.* (Eruca), *B.*

Усї́льниця, (усї́лниця), *f.* s. d. v.; 2) e. Art Viehkrankheit, *Term.*

Усї́нниця, *f.* Raupe, *f.* (Eruca), *B.*

Усїсти, усїда́ти, *v. n.* sich setzen, sich niedersetzen; рій усїда́е s. anlegen.

Усї́чи, усїка́ти, *v. a.* kleinhacken; abhhauen; enthaupten (го́лову).

I. Усїяти, *v. a.* besäen.

II. Усїяти, *v. n.* glänzen, *КС.* IV. 513.

Ускаржа́ти ся, sich beklagen, sich beschweren, klagen. [wenig).

Ускобли́ти, *v. a.* abschaben (ein

Уско́ка, *m.* Ueberläufer, *m.*; Ausreisser, Emigrant, *m.* welcher zu den Saporegerkosaken sich gesellte, *Зак.*

'Ускоро́, *m.* Schaden, Eintrag, *m.* в у́скоро́бом auf Kosten, *Гол.*

Ускоро́бити, *v. a.* beeinträchtigen, schädigen. [gen; 2) entkommen, entfliehen.

Уско́чити, (иск-), *v. n.* hineinsprin-

Ускро́бати, *v. a.* abschaben; 2) * entkommen, entwischen, *Зак.*

Ускромити, ускромляти, *v. a.* zähmen, kirre machen, *Ч.* II. 544.

Ускубнути, ускубати, *v. a.* zupfen, rupfen, zerren, pflücken.

Услапити, *v. a.* s. Вела́пити.

Услада, *f.* s. Осолода, *Не.*

Услиха́ти, *v. a. Ч.* V. 270. s. Уху́ти.

Усліве, *n.* Bedingung, *f. OE.*

Услова, *f.* Capitulation, *f.* *Пар.*
Услівина, *f. pl.* услівини, Bedingung, *f.*; Capitulation, *f.*
Услівити, условляти, *v. a.* bedingen, — собі sich ausbedingen, *Пар.*
Услівно, *n.* Stipulation; Clausel, *f.* *Пар.*
Услівний, *a.* von der Bedingung, Bedingungs-.
Услуга, *f.* Dienst, *m.* Dienstleistung, *f.*; * Dienerschaft, *f.* Diener, *pl.*
Услугувати, услужити, услуговувати, *v. a.* кому́сь jmdn bedienen, jmdm aufwarten; jmdm einen Dienst erweisen. [vorkommend, *У.*
Услужливий, *a.* dienstfertig, zu-
Услужливість, -ости, *f.* *Вах.* Dienstfertigkeit, Zuvorkommenheit, *f.*
Услужний, *a.* s. Услужливий.
Услужність, -ости, *f.* s. Услужливість.
Услутити, *v. n. gew. impers.* услутило кого́ vom Schlagflus, v.d. Epilepsie.
Услухати, *v. a.* gehorchen, Gehör geben, jmdm folgen. [gehorsam.
Услухнний, *a.* *Ф.* „*Пр.*" V. 307.
Услухливий, *a.* gehorsam; 2) nachgiebig. [mit Rotz beschmieren.
Усмаркати ся, sich berotzen, sich
Усмертити, *v. a.* tödten.
Усмирити, усмиряти, *v. a.* beruhigen, beschwichtigen, zügeln, bändigen; dämpfen, züchtigen, kasteien, *T. Ш.* I. 227. [*Пар.*
Усмиравий, *a.* niederschlagend,
Усмирюючий, *prtc.* s. Усмирити.
'Усьмівка, *f.* Ironie, *f.* *Пар.*
'Усьміх, *m.* das Lächeln.
Усьміхати ся, lächeln, an-, zulächeln, schmunzeln.
Усьміхливий, *a.* lächelnd.
'Усьмішка, *f.* s. 'Усьміх.
Усьмішний, *a* scherzhaft, lustig, *Др.*
Усничка, *f.* Bartmundmoos, *n.* (Barbula), *B.*
'Усній, *a.* *К.* s. 'Устний.
Усновати, (успув-), *v. a.* windeln, wickeln, weifen; * karten.
Уснути, *v. n.* einschlafen.
Усобиця, *f.* *Ш.* I. 178. Bürgerkrieg, *m.* innere Fehde.
Усобник, *m.* rücksichtsloser Parteigänger, Störfried (im Bürgerkrieg), *Ш.* II. 100.

Усовити ся, * finster werden (wie e. Eule).
Усовістити, *v. a.* когось jmds Gewissen wecken, jmds Herz zerknirschen, erweichen, *C.*; 2) jmdm Vorstellungen machen, jmdn bereden, mahnen; — ся *Ч.* V. 874. Regungen des Gewissens vernehmen, fühlen; sich erweichen lassen.
Усовітовати, *v. a.* Rath geben; beschliessen, festsetzen; bereden.
Усовіщати, *v. a.* *К.* dh Vorstellungen zu bewegen suchen, beherzigen lassen, jmdm einschärfen.
Усолити, *v. a.* * einen Schlag versetzen, ausprügeln.
Усолодити ся, *Luts. gr.* 162. woran seinen Geschmack haben, naschen.
Усомнїти ся, wanken, schwanken; die Hoffnung verlieren. [ropoda), *B.*
Усоногі, *pl.* Rankenfüsser, *pl.* (Cir-
Усоножка гладка, *f.* Entenmuschel, *f.* (Anatifa laevis).
Усотка, *f.* s. Відсотка, *Др.*
Усохнути, *v. n.* s. Усхнути.
Успати, *v. a.* einschläfern.
Успелати, *v. a.* schöpfen, s. Спелати.
Успение, *n.* Entschlaffen, Absterben, Verscheiden, *n.* Tod, *m.* — Пресьвятої Богородиці Мариї Himmelfahrt, *f.*
Успіи, *m.* Erfolg, *m.* *Пар.*
Успіване, *n.* das Gedeihen.
Успівати, *v. n.* gut fortkommen, Fortschritte machen, fortrücken; gedeihen; gelingen. [schritte, *pl.*
Успіх, *m.* Fortgang, Erfolg, *m.* Fort-
Успіхати, *v. a.* befördern, *Ле.* 71.
Успіти, *v. n.* s. Успівати; nicht zurückbleiben, nicht nachbleiben, einholen; dazu gelangen, seinen Zweck erreichen, es dahin bringen.
Успішний, *a.* einen guten Fortgang habend, gelingend.
Успішно, *adv.* mit gutem Erfolge.
Успішность, -ости, *f.* das Gelingen.
Усподобити, *v a.* theilhaftig machen, *Ос.* (62) IV. 73.; — ся th. werden.
Успокоїти, успокоювати, *v. a.* beruhigen, befriedigen, stillen; — ся ruhig werden, still werden; sich legen; sich beruhigen, sich zufrieden geben; sich fassen.

Успорити, успóрювати, *v.a.* чогóсь *У.* verschaffen, eintragen, vermehren.

Успосóбити, успособляти, *v. a.* geschickt, tüchtig, fähig machen, heranbilden, befähigen; — ся sich befähigen.

Успосóблене, *n.* Geschicklichkeit, Fähigkeit, *f.*; 2) Gemüth, *n.* Gemüthsart, *f.*

Усправедливити, усправедливляти, *v. a.* rechtfertigen; — ся sich rechtfertigen, gerechtfertigt werden, *Зах.*

Успроможнити, *v. a.* ermöglichen, *B.*

Устá, *pl.* der Mund.

Устáв, *m.* vorgeschriebene Ordnung, Einrichtung, *f.* Gesetz, *n.*; -церкóвний, Kirchenordnung, *f.*; — держáви = конституция, *Др.*-тїла, Constitution, *f.* *Пар.*

Устáва, *f.* Gesetz, *n.* Verordnung, Verfassung, *f.*

Уставáти, *v. a.* s. Вставáти.

Устáвити, уставляти, *v. a.* etw. an seine Stelle setzen, zurecht stellen, aufstellen; 2) anordnen, einrichten, festsetzen, bestimmen.

Уставичний, *a.* beständig, unablässig; *adv.* уставичне, immerwährend, *B.*

'Уставка, *f.* ýставки, *pl.* gesticktes Axelstück am weibl. Hemdärmel.

Устáвний, *a.* *Мх.* constitutionell, verfassungsmässig, legal.

Уставовíрний, *a.* *Кл.* verfassungstreu.

'Уставок, -вка, *m.* s. 'Уставка.

'Уставцї, *pl.* s. 'Уставки. ýставка.

Уставчáнка, *f.* ein Hemd mit ýставки.

Усталити, Устáлювати, *v. a.* befestigen, fest machen, sicher stellen, *КУ.*; — ся befestigt werden, wo fest sitzen.

'Устань, *f. pl.* ýстани, gleich nachdem man in der Frühe aufgestanden ist, *Ф.*

Устанóва, *f.* Anordnung, Einrichtung, Ordnung, *f.* Brauch, *m.* Sitte, *f.*

Установити, установляти, *v. a.* anordnen, bestimmen, festsetzen, verordnen.

Устанóвлене, *n.* s. Устанóва.

Установлений, *a.* angeordnet, verordnet, festgesetzt, bestimmt; eingesetzt. [*Фр.*].

Устанóвок, -вку, *m.* s. Устанóва,

Устанóвчий, *a.* *Зг.* s. Устáльний.

Устáнок, -нку, *m.* Aufhören, *n.*

Устарáти, *v. a.* *Ф.* s. Постарáти.

Устаткóване, *n* Gestaltung, *f.*; 2) Antritt eines geordneten Lebenswandels, *m.*

Устаткувáти ся, solid werden, ordentlich werden, e. ordentlichen Lebenswandel zu führen anfangen.

Устаточнїти, *v. n.* s. d. v.

Устелити, устéлювати, *v. a.* bedecken, belegen, auslegen; — ся bedeckt werden; * zu Boden fallen зóйже устелило ся. [für Schafe im Aréл.

Устéнок, -нка, *m.* enger Eingang

Устеречи, *v. a.* behüten, bewahren, bewachen; — ся (чогó) sich vor etw. in Acht nehmen, dh gehörige Wachsamkeit einem Schaden od. Nachtheil entgehen.

'Усте, *n.* Mündung, *f.*

Устерíки, *pl.* Zusammenfluss, *m.* *Це.*

Устиджáти, *v.a.* beschämen, *Ч.V.*582.

'Устин, *m.* s. 'Юстин.

Устина, Устя, *f.* s. Юстина.

'Устиск, *m.* *У.* Umarmung, *f.* Umfassen, *n.* [fassen, umarmen.

Устискáти, устиснýти, *v. a.* um-

Устійний, *a.* stett, ununterbrochen, *Др.*

Устійність, -ости, *f.* Standhaftigkeit, *f.* *У.*; Ausdauer, *f.* Aushalten, *n.* *Др.*

Устійчивий, *a.* standhaftig, standfest, *Пол.* [festigkeit, *f.* *Пол.*

Устійчивість, -ости. *f.* Stand-

'Устїлка, *f.* *Не.* *Ч.* I. 1. 114. Einlagestroh, *n.*

'Устний, *a.* mündlich, Mund.

'Устнї, *pl.* *КУ.* I. 69. Mund, *m.* Lippen, *pl.* [dung, *f.* (e. Flusses).

'Устня, *f.* *АД.* I. 244. *Мах.* Mün-

Устóвка, *f.* der untere Theil von e. Aermel im weibl. Hemd, *Зах.*

Устóй, *m.* Gerüst, Gestell, *n.* *Пол.*

'Усторонь, *f.* abgelegener Ort, Einsamkeit; Einöde, *f.* [*f.* У.

Усторóнене, *n.* Abgeschiedenheit,

Усторонити, усторонляти, *v. a.* beseitigen, bei Seite schaffen, abschaffen.

Усторóнний, *a.* abgelegen, abgeschieden, einsam. [*Вах.*

'Усторонок, -нка, *m.* s. 'Усторонь,

'Усточка, *pl.* *dim.* s. Устá.

Устóчний, *a.* s. Восточний, *Wgr.* III.

Устóлти, *v. n.* u. — ся, sich ablie-

gen, s. abklären; 2) — при чім, festhalten an etw., verbleiben; — против кому́, чому́ Stand halten. [erdulden.

Устрадáти, *v.a. Зг.* leiden, erleiden,

Устрахну́ти ся, s. Устрáшити ся, *Зак.*

Устрáшити, *v. a.* erschrecken, in Schrecken setzen, Furcht einjagen; устрáшити ся, erschrecken, sich entsetzen, in Schrecken gerathen, sich fürchten.

Устре(г)чи, *v. n.* за чимóсь, *Зг.*?

Устремúти, *v. a.* óчи в когóсь, в щось den Blick auf jmdn scharf richten.

Устрúгти, *v. a.* ergreifen, fassen, anpacken, fest nehmen, *Зак.*

Устрúця, *f.* Auster, *f.* (Ostrea), *B.*

Устрúчи. *v. a.* mit der Scheere abschneiden, abscheeren.

Устрúчний, *a.* Auster-.

Устрівáти, *v. a.* s. Стрічáти.

'Устрій, *gen.* устрóю, *m.* Ordnung, *f.* Organisation, Einrichtung, *f.*

Устрíйність,-ости *f.* Organisation, *f.*

Устрíч, *adv.* entgegen.

Устроїти, устрóювати, *v. a.* in Ordnung bringen, in O. stellen; ordnen, organisieren, construieren; 2) schaffen, machen, veranstalten; bewirken, gründen.

Устрóйство, *n.* Einrichtung; Bildung, *f.*; Bau, *m.*

Устромúти, устромляти, *v.a.* hineinstossen; einstecken; — ся sich hineinstossen, sich dazwischen stecken, drängen; hineingestossen; eingesteckt werden; 2) dawider sich stellen.

Устрóювати, *v. a.* s. Устроїти.

Устрúнити, *v. a.* hineinheften, *Зг.*

'Уступ. *m.* Cession, *f.*; 2) Digression, *f.*; 3) Vorsprung, Abhang, *m.* (einer Mauer, eines Berges), *C.* I. 120.; 3) Absatz, *m.* (Unterbrechung, *f.*).

Уступáти, уступити, *v. a.* weichen, nachgeben; 2) — кому́ щось jmdm etw. abtreten, überlassen; 3) abtreten; — ся zurücktreten, abtreten, weichen; 2) — sich als Beschützer in's Mittel legen, *Кн.* I. 24. за ким für jmds Sache eintreten, fürsprechen.

'Уступець, -пця. *m. dim.* s. 'Уступ.

'Уступка, *f.* Concession, *f.*

Уступлення, *n.* Nachgeben, Nachlassen, Abtreten, Weichen; Ueberlassen, *n.*

I. Уступний, *a. К.* s. Вступний.

II. Уступна, *f.* (*sc.* грамотá уступна), *Кн.* Cession, *f.*

Уступчúвий, *a.* nachgiebig, *T.*

Уступчúвість, -ости, *f.* Nachgiebigkeit; Geschmeidigkeit, *f.*

'Устя, *f.* s. Юстúна.

Усувáти, *v. a.* s. Усу́нути.

Усукáти, *v. a.* s. Сукáти.

Усумнúти ся, zweifeln, Bedenken tragen, unschlüssig sein, *Кух. Кч.* 411.

Усу́нути, усувáти, *v. a.* wegschieben, wegräumen, beseitigen, aufheben; — ся sich zurückziehen. [кóїти. — ся.

Усупокóїти, *v. a.* u. — ся, s. Успо-

Усхну́ти, (усóхнути), *v. n.* vertrocknen, verdorren, trocken werden; absterben.

Усхóд. *m.* Aufgang, Sonnenaufgang, *m.*

Усцíóский, *a.* gern sich dreinmischend, naseweis, *Мх.*

Усю́гда, *adv.* (*Фр.*) s. d. f.

Усю́да, усю́ди, усю́деньки, усю́дечки, *adv.* überall, allenthalben.

Усю́днїй, *a.* überall, allgemein herrschend, *Под.*

Усюнóшна, *f.* s. Всеночне, +*М.*

Усю́ський, -а, -е, *Н.* 11. s. Весь.

Усякий, *a.* all, jede Art von —, von welcher immer Art.

Усяко, *adv.* verschieden.

Усякóвий, *a.* s. Усякий.

Утáене, *n.* Verheimlichung, *f.*; Unterschleif, *m.* *Пар.*

Утаїти, *v. a.* s. Затаїти. [treten.

Уталовáти, *v. a.* niedertreten, zer-

'Утварь, *f.* Erzeugnis, Gebilde, Geräth; Rüstzeug, *n.* *C.* II. 136.; Schmuck, Zierrat, *m.* *К.*

Утверджáти, утвердúти, *v. a.* befestigen, fest machen; stärken, bekräftigen; erhärten; — ся befestigt, fest gemacht werden; sich stützen, fest worauf beharren.

Утверéзити ся, s. Вúтверезити ся.

'Утвор, *m.* Gebilde, *n.* *Пол.*

Утвóрений, *a.* gebildet.

Утворúти, утвóрювати, *v. a.* bilden, schaffen.

Утвóрний, *a.* wohlgestaltet, von schöner Gestalt, *Гол.* I. 260.

Утéгний, *a.* schwerfällig, *B.*

Утéка, *f.* s. Утéча.

*

Утéком, *adv.* davonlaufend, fliehend.
Утелéпати, *v. a.* s. Натрясти́ 1).
Утелúха, *f. H.* 261. eine die zahm, kirre, ruhig gemacht werden kann.
Утеня́, (-ений), *gen.* -я́ти, *n. dim.* s. 'Утка, Entchen, *n.*
Утепени́ти ся, *Фр.* sich gewaltig [ermüden.
Утерáти, *v. a.* s. Утéрти.
Утерéбити, *v. a.* s. Терéбити.
Утерíпе, *n.* s. Отрубú, *Wgr.* IX.
Утерпíти, *v. a.* erleiden, leiden.
Утéрти, утерáти, (утирáти), *v. a.* reiben, klein reiben; glätten, ebnen; 2) abwischen, wischen, abtrocknen.
Утеря́ти, *v. a.* verlieren; *P.* II. 78. пíдем на обíд: утеря́ть — нíчого не втеря́ємо.
'Утес, *m.* steile Jähe v. Felsen, v. Eis &.
Утéча, *f.* Flucht, *f.* Entkommen, *n.*
Утéчений, *a.* від когóсь jmdm entlaufen, entwischen.
Утикáти, *v. a.* s. Втикáти; — комý щось, s. Витикáти 2).
Утúна, *f. Ч.* V. 461. s. 'Утка.
Утинас, *Гол.* I. 148.?
Утинáти, утя́ти, *v. a.* abhauen, abschneiden; zerhauen, zerschneiden; 2) plötzlich abbrechen (z. B. e. Rede).
Утинок, -нка, *m.* Coupon, *m. Пар.*
Утирало, *n.* Wischtuch, Handtuch, *n. Зар. В.*
Утирáти, *a. a.* s. Утéрти.
'Утиск, *m.* Druck, *m.* Bedrückung, *f.* Drangsal, *n.* Verfolgung, *f.*
Утискáти, утиснýти, *v. a.* eng machen, verengen; 2) * drücken, bedrücken, verfolgen, unterdrücken.
Утискáч, *m.* Verfolger, Unterdrücker, *m.*
Утихáти, *v. n.* s. Притихáти.
Утихомúрити, утихомирúти, (-мір-), утихомóрити, (*B.*), *v. a.* beruhigen, beschwichtigen, stillen; — ся sich legen, still werden, sich lindern, gelinder werden, nachlassen, s. Утихáти, притихáти.
'Утици, *f.* s. 'Утка.
'Утїк, *m.* Eiter, böser Stoff, *m.*; спирáв ся ýтїк es sammelt sich der Eiter an, *B.* s. Сукровици.
Утíканка, *f. Ч.* I. 278. s. Утéча.
Утїкáти, утечú, утíкнути, (*Фр.*), *v. n.* weggehen, fortgehen; entkommen, entfliehen; (v. d. Zeit) verfliessen, vergehen; verstreichen, dahin sein; 2) vermeiden, meiden, fliehen.
Утїкáч, *m.* der Fliehende, Flüchtige, Flüchtling, *m. D. c.* 218. *K.*
Утїкáчка, *f.* die Flüchtige, *Ilic.*
Утїлéний, *a.* verkörpert.
Утїлúти, *v. a.* s. Втїлúти, s. Воплотúти.
'Утінка, *f. dim.* s. 'Утка.
Утїпáти, *v. a.* s. Отїпáти; — собóю viel schaffen u. arbeiten; unruhig, geschäftig hin u. her laufen; -кíньми, s. Уганя́ти; — жóрнами sehr schnell u. rüstig mahlen.
Утїсня́ти, *v. a.* s. Утискáти.
Утїха, *f.* Vergnügen, *n.* Freude, Belustigung, Ergötzung, *f*; 2) Trost, *m.*
Утїшáти, утїшити, *v. a.* erfreuen, freuen, Freude, Vergnügen machen; 2) trösten, aufrichten; erquicken; — ся, sich vergnügen, sich ergötzen, Vergnügen, Freude woran empfinden, sich freuen; 2) sich trösten, sich beruhigen.
Утїшúтель, *m.* Tröster, *m.*
Утїшка, *f. dim.* Freude, *f.* (harmlose Freude), *M.* II. 193.
Утїшний, *a.* ergötzend, belustigend, scherzhaft; drollig.
'Утка, *f.* Ente, *f.*
Уткáти, *v. a.* weben.
Уткнýти, *v. a.* einstecken, hineinstecken, hineinstossen; 2) óчи & (irgendwo hin) kehren, wenden, richten, на що, в що die Augen, den Blick auf etw. richten, auf etw. heften; — в óчи jmdm etw. vorwerfen; nie hineinstecken, * sich einmischen.
Утковúй, *a.* -á прáжа, Einschussgespinnst, *n. Пар.* s. Утóк 2).
'Утлий, *a.* schwach, kraftlos, hinfällig.
Утлýмити, утлумля́ти, *v. a.* niederschlagen, — machen; unterdrücken.
Утнýти, *v. a.* s. Утинáти, Утя́ти. *Зик.*
Утóпити ся, sich in's Gedränge hineindrängen *Pa.* II. 211.
Утовчи́, *v. a.* stark schlagen, stossen, stampfen, zerschlagen, knacken (Nüsse).
Утóк, *m.* Anprall, Angriff, *m.* Attaque, *f.* V.; 2) Einschlag, Einschuss, *m. Пар.*; 3) Episode, eingefügte Erzählung, *f. K.*
Утокмúти ся, s. Угодúти ся, Умóвити ся.

Утолити, *v. a. M.* III. 66. stillen, beschwichtigen, trösten. [*Ш.* I. 56.
Утома, *f.* Ermüdung; Ohnmacht, *f.*
Умомити, умомляти, *v. a.* ermüden, abmatten, müde machen; 2) утомити слёзи, s. Утолити, *B.* — ся matt werden, müde werden, ermatten, sich ermüden.
Утонити, *v. a.* s. Потонити.
'Утонька, *f. dim.* s. 'Утка.
Утонути, *v. n.* versinken, untergehen, ertrinken, (ersaufen).
Утонченє, *n.* Verfeinerung, *f.* *Зг.*
Утончити, *v. a.* s. Потонити; verfeinern, *Зг.*
Утопцёвати, *v. a.* feststampfen.
'Утор, *gew. pl.* утори, Zarge, Kimme, *f.* Gergel, *m.* Fuge für den Fassboden, *f.* *B.* s. Втори.
Уторгувати, *v. a.* abhandeln, erhandeln, einnehmen. [ser, *n.* *B.*
Уторник, (утірник), *m.* Zargemes-
Уторопати, *v. a.* s. Второпати.
Уточити, (вточ-), *v. a.* abzapfen; abgiessen.
'Уточка, *f. dim.* s. 'Утка.
Утрактувати, *v. a.* s. Утостити.
I. Утрапити, *v. a.* treffen; — ся sich treffen. [bedrängen.
II. Утрапити, *v. a.* plagen, quälen,
Утрапленє, утрапленє, *n.* Plage, Bedrängnis, *f.*
Утрата, *f.* Verlust, Schaden, *m.*
Утратити, *v. a.* verlieren; — ся sich verlieren, verloren gehen; 2) * — ся sich ausgeben, zu viel ausgeben, zu viel aufwenden. [bringend, *ЛД.*
Утратний, *a.* Schaden, Verlust
Утратувати, *v. a.* s. Стратувати.
Утрачати ся, s. Утратити ся 2), +*M.*
'Утредня s. 'Утреня, *Ч.* IV. 594.
I. 'Утреня, *n.* Frühmette, *f.* Frühgottesdienst, *m.*
II. 'Утреня, *f.* (поли) = 2 Joch.
Утримувати, утримати, *v. a.* erhalten, unterhalten, bewahren; 2) behaupten; 3) nähren, Unterhalt geben, U. verschaffen; — ся sich behaupten; 2) sich ernähren, seinen Unterhalt finden.
'Утрібки, *pl.* Eingeweide, *n.*; 2) e. Art Gericht *Зак.*
Утрійний, *a.* giftig, *B.*
Утроба, *f.* Bauch, Leib, *m.*; Eingeweide, *n.*; Mutterleib, *m.*; Gebärmutter, *f.* *B.*
Утробний, *a.* der (die, das) innere, *Мх.*
I. Утроїти, *v. a.* verdreifachen, *C.*
II. Утроїти, *v. a.* s. Строїти.
Утрофим, *m.* *Не.* e. Art Kleiderstoff.
Утруджене, *n.* Anstrengung, Ermüdung, *f.*
Утрудити, утруднати, *v. a.* beschweren, bemühen, Mühe bereiten; — ся müde werden, sich abarbeiten.
Утрудливий, *a.* schwierig, beschwerlich, *B.*
Утрудняти, утрудняти, *v. a.* erschweren, schwierig machen.
Утупити, *v. a.* очи в землю die Augen niederschlagen, *Кух.* [*Зг.*
Утурити, *v. a.* aussinnen, aushecken,
Утюряха, *f.* *КС.* IV. 69.?
Утучити, *v. a.* mästen, fett machen.
Утя, утятко, *n. dim.* s. 'Утка, kleine Ente, junge Ente. [нути.
Утягнути, утягати, *v. a.* s. Потяг-
Утягченє, *n.* *Зак.* s. Утяженє.
Утяжати, *v. a.* erschweren, *Кн.*
Утяженє, *n.* Unterdrückung, Bedrückung, *f.* Druck, *m.* Verfolgung, *f.*
Утяжливий, *a.* beschwerlich.
Утяжливість, - сти, *f.* Beschwerlichkeit, *f.*
Утямити, *v. n.* s. Затямити, *Щог. B.*
Утинка, *f.* Gemeine Entenmuschel, *f.* (Anatifera levis), *B.*
Утити, *v. a.* s. Утинати, abhauen, abschneiden; zerschneiden; 2) * kennen, verstehen, kunstvoll verfertigen; 3) * schlagen; * von der Musik: wacker, brav spielen.
Утитина, *f.* Entenfleisch, *n.*
У-тя-тя! у-тя-тя! у-тя-тя! *int.* vom Gesang der Nachtigall, *B.*
Уфатити, *v. a.* s. Ухопити.
Ух! *int.* des Schmerzes, *M.*; ух! ух! des Grauens *Ш.* I. 22.
'Уха! *int.* die Ohren spitzen!
Ухо, *m.* *H.* 166. (ausgefahrenes) Loch, *n.* Grube, *f.* (auf dem Wege), s. Вибій.
Уха, *m.* Ohrenfledermaus, *f.* (Plecotus auritus), *Пол.* [ohrig, Ohren-.
Ухатий, *a.* mit grossen Ohren, gross-
Ухатка, *f.* Ohrschnecke, *f.* (Auricula), *B.*
Ухач, *m.* Langohr, *n.*; 2) — грина-

стий, Lövenrobbe, Ohrenrobbe, *f.* (Otaria jubata).

Ухвáла, *f.* Beschluss, *m.* Verordnung, *f.*

Ухвалéний, *a.* beschlossen.

Ухвалúти, ухвалятú, ухвáлювати, *v. a.* beschliessen, verordnen.

'Ухват, *m.* Art Hausgeräth, s. Хвáтка.

Ухватúти, *v. a.* ergreifen.

Ухвáтка, *f. П.* 169. *Кч.* 268. Manier, *f.* Kunstgriff, *m.*; 2) Ausflucht, Ausrede, *f.*

Ухéкати, *v. n.* ermatten, ermüdet sein.

'Ухи да óхи справляти, *Р.* I. 77. ächzen u. stöhnen.

Ухибúти, ухибляти, ухибнýти, *v. a.* fehlen, verfehlen, etw. verschen; — кому́ jmdn beleidigen.

'Ухил, *m.* *Кн.* Abgehen, Abwenden, *n.* Abweichung, Abirrung, *f.*

Ухилéний, *a.* s. Відхилéний.

Ухилúти, ухиляти, *v. a.* abkehren, abbiegen, abwenden; beseitigen, weg bringen, entfernen; 2) ein wenig öffnen; — ся sich entziehen, ausweichen від чогóсь.

Ухúльно, *adv.* *Ст.* s. Прихúльно.

Ухильнýти ся, ausweichen.

Ухитрúти ся, ухитряти ся, klug werden, mit List vorgehen, *К.*

Ухíття, *n.* Genuss, *m.* Geniessen, *n.* Ergötzung, *f* *Шс.*

Ухлúпати ся, sich so sehr ermüden, anstrengen, dass man keucht, (*Фр.*).

Ухмúлка, (-мілка, *Ст.*), *f.* s. Усьміпка, *Зак.* [lächeln, schmunzeln.

Ухмильнýти ся, ухмиляти ся,

Ухнáль, *m.* *eigentl.* Hufnagel, *m.*

'Ухнути, *v n* den Seufzer des Schmerzes: „Ach! Au weh!“ ausstosen, *М.*

'Ухо, *n.* Ohr, *n.* ýхом не вéсти про щось, *Нс.* etw. nicht anhören, ganz ausser Acht lassen; Gehör, *n.*; 2) Henkel, Griff, *m.* (bei Töpfen u. drgl.).

Ухопáти, *v. a.* s. Сховáти, пúховати; — ся s. Вúхопати ся.

Ухопéрт, *m.* e. Art Bohrer; 2) ухопéрт, *m.* ухопéртка, *f.* Ohrwurm, *m.* (Forficula auricularia L.), *В.*

Ухóд, *m.* Mündung eines Flusses, Bucht, *f.* Busen, *m.* *К*; 2) ухóд за слабúм = дóлір. . *Др.*; 3) Revier, *n.* -рúоний, Gebiet der Fischerei, *n.* *К.*

Ухóдець, -дця, *m.* Auswanderer; Flüchtige, *m.* *У.*

Уходúни, *pl.* *Ч.* I. 238. s. Зáхід (?).

Уходúти, *v. a.* s. Вúходити, *В*; 2) *v. n.* entweichen, entfliehen, entkommen; 2) hingehen, angehen, passieren; 3) sich ergiessen, münden (v. Fluss); 4) — за когó що für etw gelten, wofür gehalten werden; 5) — zurücklegen многó миль; — ся sich müdegehen, vom Gehen ermüden. [IV. 280.

Уходýхна, *f.* s. Похóдонька, *Ч.*

Ухожáй, *m.* Revier, Rayon, *n* (Jagd, Waldbienen — u. a.), *К.*

Ухóпити, *v. a.* greifen, ergreifen, fassen; — ся nach etw. greifen, etw. ergreifen, sich an etw. halten.

Ухóркати ся, keuchend sich abmühen, sich überanstrengen, +*М.*

Ухристиянизувáти, *v. a.* christianisieren, mit christlichem Geist erfüllen, *К.*

Уцьвітóване, *n.* *В.* Blütenstand, *m.*

Уцїлúти, *v. a.* treffen. [*С.* II. 159.

Уцїлíти, *v. n.* sich erhalten, *Гол.*

Уцїрятú ся, *Kol.* II. 107.?

Уцóркати, *v. a.* s. Побúти, (град збíже, *Фр.*). [*Лс.* 105.

Уцтúвець, -вця, *m.* biederer Mann,

Уцтúвий, *a.* ehrlich, redlich, rechtschaffen, brav, wacker.

Уцтúність, -ости, *f.* Ehrbarkeit, Ehrlichkeit, Rechtschaffenheit, Bravheit, *f.*

Уцюкати, уцюкнути, *v. a.* einhauen, einhacken, s. Утáти, (v. d. Tanzmusik: wacker, brav spielen, *Kyx*).

Учадúти, *v. a.* *Ру.* betäuben.

Учадíти, *v. n.* vom Чад (w. s.) betäubt werden, berauscht werden, *Н.* 157; ersticken, ohnmächtig werden, *Ш.* I. 406.

Учакáти, *v. a.* s. Наніднувати ся.

'Участь, *f.* Theil, Antheil, *m.* Theilnahme, Betheiligung, *f.* [theilnehmen.

Участнувáти, *v. a.* theilhaben,

'Участка, *f.* s. 'Учáсть, *Д. с.* 423.

Учáстливо, *adv.* *М.* II. 95. theilnehmend, innig, sympathisch.

'Участний, *a* theilhaftig, theilhabend.

Учáстник, *m.* Theilnehmer, Theilhaber, Genoss, *m.* [haberin, Genossin, *f.*

Учáстниця, *f.* Theilnehmerin, Theil-

Учáстність, -ости, *f.* Theilhaftigkeit, *f.* *Нар.*

'Участок, -тка, *m.* Theil, Antheil,

m.; Stück, Stückchen, *n.* Parzelle, *f.* *У.*
Участувáти, *v. a.* *С.* I. 73. s. Почастувáти. [чáти, *Др.*
Учáти, учнýти, *v. a.* s. Зачáти, По-
Учáщане, учáщоване, *n.* Besuch, *m.* — до шкóли Schulbesuch, *m.*
Учащáти, *v. a.* oft besuchen, oft wohin gehen; — ся sich mehren, zahlreicher vorkommen, *Ваг.*
Учáщий, *prtc.* lehrend, *sbst.* der Lehrende; учáщий ся, lernend, der
Учéбний, *a.* Lehr-. [Lernende.
Учéбник, *m* Lehrbuch, *n.*
Учéвний, *a.* -а мóва Unterrichtssprache, *f.* *К. Біл.* [ling, *m.С.* I. 192.*К.*
'Учень, *gen.* ýчня, *m.* Schüler, Lehr-
'Учéне. *n.* Lehren, Unterrichten; Lernen, *n.* *Шй.* I. 1. 50. Exercieren, *n.*
'Ученик, *m.* Schüler, Lehrling; Lehrbursche, *m.* [chen, *n.*
'Учениця, *f.* Schülerin, *f.* Schulmäd-
Учепúти, *v. a.* anheften; — ся sich anheften; * — кого́ mit jmdm anbinden, Händel suchen, Ränke machen; jmdm nicht von der Seite gehen, einem immer auf dem Halse liegen.
Учесáти, *v. a.* kämmen, ordentlich kämmen. [terrichts-.
Учúльний, *a.* Lehr-, Schul, Un-
Учинáти, *v. a.* s. Зачинáти, *Зах.*
Учинúти, *v. a.* thun, machen; verrichten; begehen, zufügen; — грóші aufbringen.
Учинкóвий, *a.* actuell, wirklich.
Учúнок, -нку, *m.* That, Handlung, *f.*; Verfahren, *n.*
Учинáти, *v. a.* verursachen, veranlassen; zufügen; 2) s. Розчинúти (тїсто, хлїб &). [auflegen, besteuern, *К.*
Учиншóвувати, *v. a.* Zins. Steuer
Учúстити, *v. a.* aufräumen; * wegfressen, wegessen; 2) * vom Wege: zurücklegen, *Кв.* II. 306.
Учúтель, *m.* Lehrer, Lehrmeister, *m.*
Учúтелїв, -ева, -еве, *a.* des Lehrers, dem L. geh. [sterin, *f.*
Учúтелька, *f.* Lehrerin, Lehrmei-
Учúтельский, *a.* vom Lehrer, Lehrer-. [*Кв.*
Учителювáти, *v. n.* Lehrer sein,
Учúти, *v. a.* lehren, unterrichten, unterweisen; — ся lernen, erlernen, studieren.
Учищáти, *v. a.* s. Учúстити.
Учíне, *n.* *М.* Lernen, *n.* Unterricht, *m.*
'Учко, *n.* *dim.* *ung.* s. 'Очко.
Учкýр, *m.* s. Очкýр, *Зах.*
Учлúвий, *a.* höflich, *Зах.*
Учóвпати, *v. n.* s. Уторóпати, *Зах.*
Учоловíчити, *v. a.* civilisieren, gesittet, human machen; — ся sich civilisieren, gesittet, human werden, *Зг.*
Учóра, *adv.* s. Вчéра, *Зах.*
'Учот, *m.* *Кн.* Eskonto, *n.*
'Учта, *f.* s. Пир, *Ру.* [чувáти ся.
Учувáти ся, *Р.* II.43. + *М.* s. При-
'Учут, *m.* Gerücht, *n.* *Мі.* II. 160.
Учýти, *v. a.* hören, erhören; 2) empfinden, fühlen. [den.
Учýтий, *a.* gehört, erhört; 2) empfun-
Уш! ýша! аýш! *int.* Scheuchruf gegen Hühner.
Уш-ужч, scherzh. Benennung der Militäristen, *Ос.* (61) III. 60.
Ушáк, *m.* *gew.* *pl.* ушакú, Oberschwelle (einer Thür), *f.*
Ушанóване, *n.* *Ко.* 196. Ehre, Verehrung, Hochachtung, Ehrfurcht, *f.*
Ушанувáти, *v. a.* ehren, achten; 2) schonen.
Ушáтка, *f.* верóá — Salbei- od. geöhrte Weide, (Salix aurita).
Ушéстя, (-є) *n.* s. Вшéстя, *Зах.* (*Кв.*).
'Ушечко, *n.* *dim.* s. 'Ухо.
Ушибнýти, *v. a.* schädigen, verletzen.
Ушúёк, *gen.* ушúйка, *m.* Nackenleder, *n.* *Мі.* II. 415; 2) schmaler Waldtheil, überhpt ein schmaler Theil, der zwei grössere verbindet, *В.* s. d. f.
Ушúйка, *f.* Nacken, *n.* * -ку дáти, einen Schlag auf's Genick versetzen.
Ушикóваний, *a.* geordnet, in Ordnung gestellt.
Ушиковáти, (-кув-), *v. a.* in Ordnung bringen, in Ordnung stellen, in Reihe u. Glied stellen.
Ушúти, *v. a.* nähen.
'Ушицї, *pl.* *Ч.* III. 295. s. 'Уха.
Ушúще, *n.* *aug.* s. 'Ухо.
'Ушка, *f.* Nbfls der Ушúця im russischen Podolien. [*Ніс.* s. Ушкýйник.
Ушкáл, *m.* Räuber, Raubmörder, *m.*
'Ушкати, *v. a.* das russ. „ушь" sprechen, seine kleinruss. Sprache damit verderben.
Ушквáрити, *v. a.* pregeln, krö-

schen; 2) * stark schlagen; 3) * kunstvoll, schön vollführen, *B.*

'Ушки, *pl.* e. Art Speise, Kuchen mit Fleisch gefüllt, *Зак.*; 2) *Ос.* (61) V. 32. аж — сьміются?

'Ушко, *n. dim.* s. 'Ухо; 2) — мóрске, Gemeines Seeohr, (Haliotis tuberculata).

Ушковéць, -івця́, *m.* Haliotoidea, *B.*

Ушкóда, *f.* Unrecht, *n.* Schaden, *m.* Unbill, *f*, *Ст.* [theil, *m. B.*

Ушкóде, *n.* Schädigung, *f.* Nach-

Ушкóджене, *n.* s. d. v. s. Ушкóда.

Ушкóджений, *a.* beschädigt.

Ушкóдина, *f.* Beschädigung, Verletzung, *f.* [schädigen, beschädigen.

Ушкóдити, ушкóджувати, *v. a.*

Ушку́йник, (ушку́й), *m.* *АД.* I. 257. Räuber, *m.*

Ушкуля́ти, *v. a.* s. Удéрти, (*Фр.*).

Ушляхотни́ти, *v.a.pol.K.* veredeln.

'Ушний, *a.* Ohren-.

Ушни́нити, *v. a.* noch zur rechten Zeit etw. bemerken, *Ф.*

Ушни́гнути, *v.a.* stechen, verletzen, *Ніс.* [stecken.

Ушпиля́ти, *v. a.* einheften, ein-

'Уша, *f.* s. 'Учта, *Зак.*

Уштивий, *a.* höflich, artig, *Не.*

Уштрикну́ти, *v. a.* hineinstossen, *C.* II. 35.

Ушу́л, *m.* *Кч.* 5. Pfahl, *m.* Pfoste, *f.*

Ушу́стати, *v. a.* s. Шу́стати.

Ущаслйвити, ущасливля́ти, *v. a.* beglücken, beseligen. [lich.

Ущасли́вленний, *a.* beglückt, glück-

Ущедри́ти, ущедря́ти, *v.a. K.* reichlich belohnen, gegen jmdn freigebig sein.

'Ущерó, *m.* Schaden, Nachtheil, Eintrag, *m.* У.

Ущерóйти, ущерóнути, *v. a.* abbrechen; — гóнор *Б.* die Ehre verkürzen; — ся (місяць), in letztes Viertel treten, *Цар.*

Ущерíпити ся, s. Учепи́ти ся, *K.*

'Ущипка, *f.* *Ч.* VI. Schaden, *m.*; 2) stichelndes, anzügliches Wort; у́щипки, *pl.* Anzüglichkeit, *f.* *Пар.*

Ущипли́вий, *a.* beissend, stechend, *Не.*; stichelnd, anzüglich, *M.* II. 81.

Ущипну́ти, *v. a.* abkneipen, kneifen; 2) * beissen, sticheln.

'Ущінка, *f.* s. Зáщінка.

'Ущовó, (у́щолó), *m.* *Гол.* Felsen, *m.* Klippe; Felsenwand, *f.*

Ущолочáти, *v. n.* *Ч.* V. 898. s. Устóяти ся, (v. d. Flüssigkeit). [*Зак.*

I. Ущу́хати, *v.n.* empfinden, fühlen,

II. Ущухáти, ущу́хнути, *v. n.* *Ко.* 103. vom Winde: sich legen. [Gepäck, *n.*

Ю́к, *m.* *K.* *Ос.* (62) I. 3. Saum, *m.*

Юкóвий, *a.* — кінь, Packpferd, *n.*

Ю́н, *m.* s. Вюн. [Phantasie, *f.*

Уя́ва, *f.* *Фр.* Einbildung, Vorstellung,

Уяви́ти, уявля́ти, *v. a.* собі щось sich einbilden; — ся *M.* II. 98. sichtbar werden, erscheinen, sich zeigen.

Уявля́не, *n.* Einbildung, Phantasie, *f.* *Не.* [lungsvermögen, *n.* *Фр.*

Уя́влюване, *n.* сила -ня Vorstel-

Уя́вонька, *f.dim.* s. Уя́ва, *M.* III. 101.

Уязви́ти, *v. a.* У. s. Зрани́ти.

Уярми́ти, *v. a.* unterjochen.

Уя́рмлене, *n.* Unterjochung, *f.* *Зг.*

Уя́ти, *v. a.* s. Уняти, уймити.

Ф.

Ф, zwei und zwanzigster Buchstabe

Фáбрика, *f.* Fabrik, *f.* [(Фертъ).

Фабрикáнт, *m.* Fabrikant, *m.*

Фабрикáнтка, *f.* Fabrikantin, *f.*

Фабрикувáти, *v. a.* fabricieren, anfertigen; 2) verfälschen.

Фабри́чний, *a.* von d. Fabrik, Fabrik-.

Фабу́лити, *v. n.* fabulieren, plauschen, s. Плéсти 2). [(beim Gärben).

Фаґовáти, *v. a.* скіру — abkratzen

Фаґовни́к, (фаґіни-), *m.* Kratzmesser, *n. B.*

Фáґот, *m.* Fagott, *n.*

Фáдник, *m.* Küchenschabe, *f.* (Blatta orientalis L.) *B.* [*n.* *Зак.*

Фаéрка *f.* Feurbecken, Kohlenbecken,

Фаетóн, (хиі-), *m.* Phaeton, *m.* (leichter Wagen mit zwei od. vier Rädern); 2) — білохвóстий, *m.* Weisschwänziger Tropikvogel, (Phaeton aethereus).

Фазáн, *m.* Fasan, *m.* (Phasianus).

Фазанéрія, *f.* Fasanerie, *f.*

Фаваниший, *a.* des Fasanen, *Пол.*
Фай! *int. in d. Verbind.* фай би му! eine Verwünschung etwa: Krankheit über ihn! krepieren soll er! (*vgl.* хоро́ба на не́го, пек-за-пек! пек-осина!), *B.*
Файда́, *f.* s. Фанда́.
Фа́йка, *f.* Tabakspfeife, *f.*
Файне́нький, *a.* sehr fein, superfein, sehr schön. [но, — —.
Фа́йний, *a.* fein, schön; *adv.* фа́й-
Файстри́ґати, *v. a.* in lange Stücke reissen, zerreissen.
Файт, *m.* s. Фель. [s. Ціва.
Фа́йфа, *f.* e. Werkstück des Webers,
Файфу́рка, *f.* Porzellan, *n.*
Файфуро́вий, *a.* porzellanen, Porzellan —.
Факі́в, *m.* weisser Ochs.
Фа́кля, *f.* Fackel, *f.* *Пар.*
Фа́кну́ти, *v.a.* s. Загаси́ти. [keit, *f.*
Факт, *m.* Factum, *n.* That, Wirklich-
Факти́чний, *a.* factisch, thatsächlich.
Фактови́й, *a.* s. d. v. *K.*
Фа́ктор, *m.* Factor; Mäkler, *m.*
Факто́рне́, -но́го, *n.* Mäklerlohn, *m.*
Факто́рский, *a.* Factors-, Mäkler-.
Факто́рство, *n.* Mäklergeschäft, *n.*
Факторуна́ти, *v. n.* den Factor, Unterhändler machen, mäkeln.
Фала́, *f.* = Хвала́.
Фала́т, *dim.* Фала́ток, *m.* Stück, *n.*
Фала́тати, Фала́тнути, *v. a.* in Stücke reissen, zerstückeln, zerreissen, (*Фр.*). [Fetzen. *pl.*
Фала́те, *n. coll.* s. Дра́нте, Lumpen,
Фальба́, *f.* = Хвальба́. [bel, *f.*
Фальба́на, *dim.* Фальба́нка, *f.* Fal-
Фалд, *m.* Фалда́, *f.* Falte, *f.*
Фалди́стий, *a.* faltig, faltenreich.
Фалді́вка, *f.* Faltenmuschel, *f.* (Plicatula), *B.* [telt, in Falten gelegt.
Фалдо́ваний, *a.* gefaltet; gefäl-
Фалдува́ти, *v. a.* falten, in Falten legen, fälteln. [Зухва́лий, Упе́ртий.
Фале́чний, *a.* s. Фалши́вий; 2) s.
Фали́стий, *a.* wellenartig, wogig.
Фали́ти, *v. a.* = Хвали́ти.
Фалу́да, *f.* s. Патери́ця. (*Фр.*).
Фа́льча, *f.* Flächenmass des Ackers (ein wenig mehr als Дести́на).
Фальча́рь, *m.* Bearbeiter einer Фа́льча. [вий.
Фальчи́вий, (фалч-), *a.* s. Фалши-
Фальчува́ти, *v. a.* s. Фалшува́ти; 2) etw. zum Trotz machen, reden, &.
Фа́льшер, *m.* Fälscher, Verfälscher, Betrüger, *m.* *Зах.*
Фалш, фальш, *m.* u. *f.* Falschheit, *f.* Lüge, *f.* Betrug, *m.*; 2) Fehler, Mangel, *m.* *Ке.* I. 126.
Фальши́вий, (фалшив-), *a.* falsch, unwahr; 2) verfälscht. [cheln, *Фр.*
Фальши́вити, *v. a.* vorlügen, heu-
Фальши́вість, (-фалш-), -ости, *f.* Falschheit; Unwahrheit; Unredlichkeit, *f.*
Фалшивосе́рдий, *a.* falschherzig, *K.*
Фальши́не, *n.* s. Фаши́не.
Фальшівни́к, (фалш-), *m.* Fälscher, Verfälscher, *m.*
Фальшува́ти, (фалшув-), *v.a.* fälschen, verfälschen.
Фалюва́ти, *v. n.* wogen.
Фа́ля, *f.* Welle, Woge, *f.* [Familien-.
Фамілі́йний, *a.* von d. Familie,
Фамі́лїя, (хвам-), *m.* Familie, *f.* Geschlecht, *n.* [liär; -но, *adv.* — —.
Фамілїя́рний, *a.* vertraut, fami-
Фамілїя́рність, -ости, *f.* vertrauter Umgang, Familiarität, *f.*
Фаму́ла, *m.* ein abscheulicher Mensch, s. Хаму́ла, (*Фр.*).
Фа́на, *f.* Fahne, *f.* Banner, *m.* *Ф.*
Фанабе́рия, *f.* Ziererei, Verstellung, *f.* *Не.*
Фанабе́рний, *a.* zierlich.
Фанале́вий, *a.* s. Флянеле́вий.
Фана́тизм, *m.* Fanatismus, *m.* Schwärmerei, *f.*
Фанатизува́ти, *v. a.* fanatisieren.
Фана́тик, *m.* Fanatiker, Schwärmer, *m.*
Фанати́цтво, *n.* Fanatismus, *m.* *K.*
Фанда́, *f.* lange Peitsche.
Фандо́ля, *f.* *H.* 36. s. Бандо́ля.
Фант, *m.* Pfand, Unterpfand, *m.*; *pl.* фа́нти, забо́ва и — Pfänderspiel, *n.*; 2) Kostbarkeit, *f.* Kleinod, *n.* *Зах.*
Фа́нта, *f.* Kleid, Kleidungsstück, *n.* *B.*
Фанта́зия, *f.* Phantasie, *f.* Einbildungskraft, *f.*; 2) * Einfall, *m.* Laune, *f.*; gute Laune, Fröhlichkeit, *f.*
Фантазуна́ти, *v. a.* schwärmen, phantasieren. [schwärmerisch.
Фантасти́чний, *a.* phantastisch,
Фантасти́чність, -ости, *f.* das Phantastische.

Фáнте, (-тя), *n. coll.* Kleidungsstücke, *pl.*; 2) Lumpen, zerfetzte Kleidungsstücke, Fetzen, *pl. B.*
Фантувáти, *v.a.* pfänden, verpfänden.
I. Фáра, *f.* Pfarre, *f.*; 2) *Oc.* (61) VI. 21. erste Classe in ehemal. geistl. Schulen u. Seminarien; 3) *m.* Schüler dieser Cl.
II. Фáра! *int.* Obacht! aus dem Weg!
Фарáґів, *gen.* -ґова, *m.* Beil, *n. B.*
Фарáґівча, *n. dim.* kleines Handbeil. *B.*
Фарабóн, *m.* Pharao, *m.*
Фáрóа, *f.* Farbe, *f.*
Фарбáнийця, *f. Гол.* III. 239. weibl. Kleid aus gefärbtem Stoff.
Фарбáня, *f.* s. d. v.
Фарбíтки, *gen.* -бíток, *pl.* Häkelarbeit, *f.*
Фарбóване, *n.* Färben, *n.*
Фарбóваний, *a.* gefärbt; angestrichen.
Фарбóти, *pl.* schöne Schuhe, *Шіс.*
Фарбувáти, *v. a.* färben; anstreichen; 2) abfärben, die Farbe abschmutzen.
Фарбóяр, *m.* Färber, *m.*
Фарбóярка, *f.* Färberin, *f.*
Фарбóярня, *f.* Färberei, *f.*
Фарбóярский, *a.* Färber, Färber.
Фарбóярство, *n.* Färberkunst, *f.*
Фарýна, *f.* täuschendes Spiel mit Karten und And., Gauklerei, *f.*
Фарýнник, *m.* Gaukler, Schwindler, *m.*
Фарисéй, *m.* Pharisäer, *m.*; * Scheinheiliger, Gleissner, *m.*
Фарисéйский, *a.* pharisäisch; * scheinheilig.
Фарисеювáти, *v.a. T.* sich pharisäisch benehmen.
Фарýст, фарýста, *m.* Schüler der ersten Classe in ehemal. geistl. Schulen u. Seminarien, s. Фáра.
Фармазóн, *m.* (Franc maçon) Freimaurer; Compagnon des Teufels, *m.*
Фармазóньский, *a.* freimaurerisch.
Фармацéвт, *m.* Pharmaceut, *m.*
Фармацéвтика, *f.* Pharmaceutik, Apothekerkunst, *f.*
Фармýаа, *f.* Alkoven, *m. Шіс.*
Фарнýти, *v. a.* s. Вкрáсти. (*Фр.*).
Фартýх, *m.* Vortuch, *n*; Schürze, *f.*; 2) weibl. Rock aus weisser Leinwand, *m.*
Фартухóвий, *a.* -ні міскáрії, *Ф.?*
Фартушýна, *f.* Фартушóк, -шнá, *m. dim.* s. Фартýх.
Фáрча, *f.* s. Нáрча; *adj.* Фарчóвий, s. Нарчéвий, *Шіс.*
Фáса, *f.* Fass, *n.*
Фаска, *f. dim.* Fässchen, *n.* kleines Fass.
Фаськовáти, *v. a.* sorgen; 2) sich nähren, ein Gewerbe treiben; suchen, *Зах.*
Фасолýнє, *n. coll.* Fisolenstengel, *pl.*
Фасóлька, *f. dim.* s. Фасóля.
Фасольковáтий, *a.* fisolenförmig.
Фасóля, *f.* Fisole, Vietsbohne, *f.* (Phaseolus vulgaris), *B.*
Фáсон, *m.* Façon, *f.*
Фáсочка, *f. dim.* s. Фáска.
Фáстиско, *n.* Unkraut, *n. B.*
Фастрýґа, *f.* Anschlagfaden, *m.*
Фастриґувáти, *v. a.* heften, anschlagen.
I. Фасувáти, *v. a.* durchschlagen, dh einen Durchschlag u. ähnl. durchtreiben.
II. Фасувáти, *v. a.* § fassen, bekommen, erhalten, beheben.
Фасýнок, -нку, *m.* Fassung, *f.* (v. Proviant &), s. d. v.
Фат, *m.* Rappe, Schied, *f.* (Aspius rapax), *B.*
Фать, фáтка, *f.* e. Art Fischnetz, Senke, *f. B.*
Фаталáшки, *pl.* Lumpen, Lappen, *pl.*
Фатáльний, *a.* Schicksals-; fatal, traurig, unglücklich.
Фатáльність, -ости, *f.* Fatalität, *f.* trauriges Verhängnis, widriges Geschick, unangenehmer Vorfall.
Фатáти, фатúти, *v. a.* s. Хапáти, zugreifen, zulangen; -зубáми happen, *Пар.*
Фáтёл, *m. Гол.* III. 411. Kopftuch, *n.*
Фатúґа, *f.* Mühe, *f.* Beschwerde, beschwerliche Bemühung; Ermüdung, *f.*
Фатиґувáти, *v.a.* mühen, bemühen, abmühen; ermüden.
Фатíн, *m.* Fratz; Balg, *m. B.*
Фатьó, *m.* Knecht, *m.*
Фафýла, *m.* §. Taugenichts, Müssiggänger, *m.*; * Trottel, *m.* [*Гол.* III. 203.
Фафýлица, *f.* schlechte Speise, *f.*
Фацáкати, *v. a.* s. Фúцкати.
Фацáлий, *a.* s. Фацéрний.
Фацáрити, *v. a.* s. Капáрити, (*Фр.*).
Фацáрний, *a.* stützig, bockig, *B.*; 2) s. Капáрний. (*Фр.*).
Фацáлик, *m.* weisses Kopftuch einer Lemböuka.
Фацéрний, *a.* der gern nach etw. schnappt, etw. stiehlt, diebisch.
Фацéрність, -ости, *f.* diebisches Wesen.
Фацéция, *f.* scherzhafter Witz; spasshafte Anekdote, *f.*

Фаци́ґати, *v. a.* ausschlagen, *B.*
Фа́цка, *f.* Ohrfeige, *f.* (*Фр.*).
Фа́цкати, фацкуьа́ти, фа́цнути, *v. a.* ehrfeigen, (*Фр.*); 2) ausschlagen, *B.*
Фаши́на, *f.* фаши́не, *n.* (*coll.*), Faschine, *f.* Wehr, Wehre, *f.* Schanzkorb, *m.*
Фа́шкати, *v a.* besudeln, beschmutzen, [(*Фр.*).
Фаци́нка, *f. dim.* s. Фа́ска.
Фа́яти, *v. a.* чимо́сь hin u. her bewegen, schwingen.
Февро́нька, *f.* Pheuronia.
Федь, Фе́дір, Федько́, Фе́дор, Федýнь, Федуньо́, *m.* Theodor.
Феди́ха, *f.* Gattin des Федь.
Фе́дориха, *f.* Gattin des Фе́дор.
Фе́дорів, -ева, -еве, *a.* des Фе́дор, dem Ф. geh.
Феді́в, -е́ва, -е́ве, *a.* dem Федь geh.
Фез, *m.* e. Art rothes Käppchen, welches in manchen Gegenden die Bäuerinnen unter der Kopfbinde & zu tragen pflegen.
Фель, *m. Wgr.* IX. s. Ґатýнок, Art, Gattung, *f.*; 2) Pelz, *m.* (*vgl.* Fell, *n.*), *Зах.*
Феле́ґа, *f.* abgetragener Bauernkittel; *pl.* феле́ґи, zerrissene Kleider, Fetzen, *pl.* [bürgen, *B.*
Фелелува́ти, (фелелюв-). *v. a.*
Фелете́ник, *m. ung.* Sanguiniker, *m.*
Фело́н, *m.* Ornat, *m.* Messgewand, *n.* des Messe lesenden Priesters.
Фельфе́бер, *m.* Feldwebel, *m.* *Ф.*
Фе́ма, *f.* Ephemia. [Kleid, *B.*
Фенделе́нка, *f.* ein zerlumptes
Фе́нна, *f.* Euphemia.
Фе́нчир, *m. eig.* = фе́льчер, Feldscheer, Wundarzt, *m. Гол.* I. 142.
Фердели́нка, *f.* ein viertel Koretz, s. Дїле́тка, *B.* [*n.*), *B.*
Фе́рділь, *f.* s. Дїле́тка, (*vgl.* Viertel,
Фере́зия, *f.* e. weiter, offener Oberrock, e. Art Livrée. [s. Брезиґлїя.
Фернамбукóвий, *a.* -е де́рево,
Феровáти, *v. a* † verabreden, bestimmen, *Зах.*
Ферт, *m.* Name des Buchst. Ф.; у бо́ки фе́ртом шаґти ся' die Hände in die Hüften stemmen nach der Figur des Ф.
Фе́ртик, *m.* Geck, Zierbengel, Hasenfuss, *m.*
Ферфе́ла, *f.* Schneegestöber, *n.* (*Фр.*).
Ферфе́лити, *v. n.* vom Schnee: dicht fallen, (*Фр.*).
Ферфе́лиця, *f.* s. Ферфе́ла.
Ферфелї́ти, *v. n.* s. Ферфе́лити, *B.*
Ферша́л, *m. eigentl.* Фе́льчер, s. Фе́нчир.
Фе́ська, Фе́ся, *f.* Theodosia. [Фе́ськів, -ова, -ове. *a.* dem Феськó geh.
Феськó, *m.* Theodosius.
Фе́ськи́й, *a.* der Фе́ська geh.
Фестýнок, -нку, *m.* Festung, *f.*
Фе́ся, *f.* s. Фе́ська; 2) Maikäfer, *m.* (Melolontha vulgaris L.), *B.*
Фе́тер (фе́гор), *m. D. c.* 63. Gestank, *m.*
Фи́ґель, *m.* s. Фі́ґель.
Фиґльóваний, *a.* mit Фи́ґлї (Schnörkeln u. drgl.) geschmückt, (vom Коровáй, *Гол.* III. 381).
Фиґýра, *f.* s. Фіґýра.
Фиґýрно, *adv. Ко.* 175. in einer seltsamen Gestalt.
Фи́жа, *f.* Schneegestöber, *m.* *К.*
Фи́їн, (фі́їн), *m.* Taufkind des Taufpathen, *Kol.* I. 153.
Фик, *m.* ein ungezogener Bengel, *B.*
Фикáти, *v. a.* aufbrausen, *B.*
Филактéрия, *pl.* *К.* (φυλακτήριον) Gebetstreifen der Juden, Denkzettel, *pl.* (Thephillim).
Филелёвáти, (филельóв-, филелюв-), *v. a. ungr.* verantworten, bürgen für etw. s. Фелелувáти. [thus), *Зах.*
Филéнщики, *pl.* Nelken, *pl.* (Dian-
Фи́лечка, *f. dim.* s. Фи́ля.
Фили́на, *f.* s. Похре́стник, *Kol.* II. 9.
Фили́ник, *m.* Osterluzei, *f.* (Aristolochia clematitis), *B.*
Филї́ґа, *f.* филї́ґон, *m.* Goldamsel, *f.* (Oriolus galbula), *B.*
Филї́ник, *m.* s. Фили́ник, *B.*
Фи́лька, *f.* Bube, *m.* (in den Karten); 2) e. Art Kartenspiel für 4 Personen, *Пс.* [der Wellen, das Wogen.
Фильóване, *n.* heftige Bewegung
Филювáти, *v. a.* bewegen, in Wallung bringen; — ся, wogen, in Wellen sich wälzen, *К.*
Филю́ґа, *f* s. Филї́ґа, *B.*
Фи́ля, *f.* Welle, Woge, *f.*
Филя́стий, *a.* Wellen, wellenreich, *B.*
Фимия́м, *m.* Thymian, Weihrauch, *m.* *К.*
Фин, *m.* Finnfisch, *m.* (Balaenoptera).
Фи́на, *f.* s. Филина, Tauftochter, *f.* -kind, *n.*
Финáрь, *m. D. c.* 240. s. Фонáрь.
Финджа́л, *m.* Becher, *m.* *Зах.*

*

Финдюрка, *f.* liederliches Weib, *Зак.*
Финдюрова́ти, *v. n.* liederliches Leben führen, *Піс.*
Фи́ник, *m. gr.* Dattel, *f.*
Финти́ти, *v. n. Ко.* 134. stolzieren.
Фири́нка, *f.* Eichwald, *m.* (Atherina pontica), *B.*
Фи́ркати, *v. a.* ausschlagen. [guss).
Фи́рмаш, *m.* Modell, *n.* zum Metall-
Фи́скавка, *f.* Kreuzotter, *f.* (Pelias berus L.), *B.*
Фистіти, *v. n.* s. Квича́ти, (*Фр.*).
Фити́ль, *m. Ко.* 165. Lunte, *f.*
Фи́цати, фи́цкати, *v. a.* ausschlagen.
Фи́ща, *f.* Ungewitter, *n.* Sturm, *m. Ос.* (62) X. 13.
Фі́ґа, *f.* Feige, Frucht, *f.* des Feigenbaumes; Feigenbaum, *m.*; показа́ти кому́ фі́ґу, jmdm die Feige weisen, jmdn höhnen, hänseln; діста́ти фі́ґу nichts bekommen, mit einer langen Nase abziehen.
Фіґо́вий, *a.* von der Feige, Feigen-.
Фіґель, -ґля, *pl.* фіґлї, *m. D. c.* 181. Streich, Spass, *m.*; Possen, Kurzweil, *f.*; 2) * Schnörkel, *pl.*
Фіґлюва́ти, *v. a.* Possen treiben, Streiche machen, spassen.
Фіґля́вий, *a.* lustig, zum Possenreissen aufgelegt, possenhaft, muthwillig, possierlich, *B.*; 2) boshaft, böswillig; falsch.
Фіґля́р, *m.* Possenreisser, *m. Ф.*
Фіґля́рний, *a.* s. Фіґля́вий.
Фіґля́рність, -ости, *f.* Lustigkeit, Possierlichkeit, *f.*
Фіґу́ра, *f.* Figur, Gestalt, *f.*; 2) das Crucifix an Wegen.
Фіґурова́ти, *v. a.* eine Figur spielen, Aufsehen machen; figürlich vorstellen. [2) Kreisphysikus, *m.* (Arzt).
Фі́зик, *m.* Physiker, Naturkundiger, *m.*;
Фі́зика, *f.* Physik, Naturlehre, *f.*
Фізика́льний, *a.* physikalisch.
Фізиольо́ґ, *m* Physiolog, *m.*
Фізиольо́ґія, *f.* Physiologie, *f. adj.* фізиольоґі́чний, physiologisch.
Фізиономі́я, *f.* Physiognomie, *f.*
Фізи́чний, *a.* physisch, natürlich; 2) körperlich; 3) thierisch; sinnlich.
Філя, -лю, *m.* Art, Gattung; Race *f. B. Ф.*
Філі́стер, *m.* Philister, *m.*
Філїсте́рія, *f.* Philisterie, selbstsüchtige, spiessbürgerliche Lebensweise, *f.*
Фільо́зоф, *m.* Philosoph, *m.*
Фільозофі́ста, *m.* Philosoph, *m. B.*
Фільозофі́чний, *a.* philosophisch.
Фільозо́фія, *f.* Philosophie, Weltweisheit, *f.* [schlau, *B.*
Фільозо́фний, *a.* klug, studiert;
Фільозофува́ти, *v. a.* philosophieren.
Фільольо́ґ, *m.* Philolog, *m.*
Фільольоґі́чний, *a.* philologisch.
Фільольо́ґія, *f.* Philologie, *f.*
Фільтифіке́тний, *a. Ко.* 69?
Фільтра́ція, *f.* Filtrirung, *f. Под.*
Фільтрува́ти, *v. a.* filtrieren.
Фіна́нси, *pl.* Finanzen, *pl.*
Фінансо́вий, *a.* die Finanzen betreffend, von den Finanzen, Finanz-.
Фінансо́вість, -ости, *f.* Finanzwesen, *n.* -verwaltung, *f. T.*
Фінда, *f.* eine leichtfertige Dirne, (*Фр.*).
Фіно́вщина, -*f.* s. Кри́жмо.
Фі́нфа, *f.* der Rauch in die Augen, unter die Nase; blauer Dunst, Blendwerk, *n.* [veilchenblau, Veilchen-.
Фіоле́тний, фіолето́вий, *a.* violett,
Фі́ра, *f.* Fuhr, *f.*
Фі́рас, *m.* Sägemühle, *f.* s. Тертáк, *B.*
Фі́рма, *f.* Firma, *f.* (d. Kaufl.); 2) ein einer Bretzel nicht unähnliches, glasirtes Gefäss, das als Leuchter gebraucht wird, *B.* [Kutscher, *m.*
Фі́рман, фірмани́на, *m.* Fuhrmann,
Фірма́нити, *v. n.* Fuhrmann sein, e. Fuhrmann abgeben.
Фірма́нка, *f.* Fuhrwesen, Gewerbe eines Fuhrmanns, *n.*
Фірма́ньский, *a.* Fuhrmanns-.
Фі́рмачити, *v. a.* vergeuden, *Ф.*
Фіро́вшина, *f.* Vieh, welches die Taufpathen ihrem Täuflinge schenken, (*Фр.*). [Pförtchen, *n.*
Фі́ртка, *dim.* фірточка, *f.* Pforte, *f.*
Фіст, *gen.* фо́ста́, *m.* s. Хвіст.
Фіть! *int.* beim raschen Wegfliegen.
Фі́тик, *m.* Fitislaubvogel, *m.* Wisperlein, *n.* (Sylvia fitis), *B.*
Фі́тька, *f.* §. s. Чер 1).
Фі́тькавка, *f.* s. Фітик, *B.*
Фіцїо́бриний, *a.* stutzermässig; stolz, vornehm, (*Фр.*).
Фі́цька, *f.* Rotztasche, *f.*; leichtfertige, junge Weibsperson, *B.*

Фіялівка, *f.* Veilchenschnecke, *f.* (Janthina), *B.*
Фіялка, *f.* Viole, *f.* Veilchen, *n.*; 2) Benennung eines kleinen Vogels, *B.*
Фіялковаті, *pl.* Veilchengewächse, *pl.* (Violaceae). [chen-.
Фіялковий, *a.* von Veilchen, Veil-
Фіялок, -лка, *m.* s. Фіялка 1).
Фіяти, *v. n.* schwärmen, *Фр.*
Фласкати. *v. a.* schlagen (ins Gesicht) *Гол.* III. 703.
Флекев, *m. pl.* флекеї, s. Фик, *B.*; 2)s.Пáруóок. [mulgus europaeus L.), *B.*
Флёкер, *m.* Ziegenmelker, *m.* (Capri-
Флёр, *m.* Flor, *m.* [sinnige, *Зак.*
Флёрка, *f.* die Flatterhafte, Leicht-
Флёрникáр, *m.* Florweber, *m.*
Флет, *m.* Flöte, *f.*
Флетист, *m.* Flötenspieler, *m.*
Флéцнути, *v. n.* § mit Geräusch fallen. [*Піс.*
Флинка, *f.* Liebhaberin, Geliebte, *f.*
Флинькати, *v. n.* schluchzen.
Флинта, *f.* Flinte, *f.*
Флисник, *m.* Flösser, *m. B.* [*B.*
Флистка, *f.*Bachstelze,*f.* (Motacilla),
Флїнькати, *v. n.* schluchzen, (*Фр.*), s. Пхинькати. [tile, *f.*
Фльóта, фльотиля, *f.* Flotte, Flot-
Флоярa, (флоéра), *dim.* флоярка, *f.* Hirtenflöte, *f.* eine offene Pfeife mit sechs Seitenlöchern,*B.* [des Webstuhls.
Флудéць, -дця, *m.* e. Bestandtheil
Флýор, *m.* Fluor, *n.* (Fluor), *Пол.*
Флуоресцéнция, *f.*Fluoreszenz,*f.*
Флуоровóдень, -дня, *m.* Fluorwasserstoff, *m. Пол.*
Флуоровóдний, *a.* Fluorwasserstoff-, -а кислотá, *f.* Fluorwasserstoffsäure, Flussäure, *f. Пол.*
Флут, *m.* s. d. f.
Флутýр, *m.* Taugenichts, *m.*; 2) Backfischchen, *n. Ф.* [Zeug dreschen.
Флюкувáти, *v. n.* schwatzen, leeres
Флюкутýри, *pl.* s. Нїсенїтницї
Флюта, *f.* nasser Schnee, Schneeregen, *m.* s. Плюта, *B.*
Фляворa, *f.* eine, die unanständige Worte spricht (*Фр.*).
Фляворити, *v.n.* schwatzen, schwadronieren, in den Tag hinein reden, *Ф.*
Фляжеолетóвий,*a.*Flageolet ,*Пол.*
Фляк, *m. pl.* фляки, Flecke, Kuttelflecke, *m.*; * фляки в голові * Stroh im Kopfe. [dler, *m.* — кáрка, *f.* -in, *f.*
Фляякáр, *m.* Kuttler, Kaldaunenhän-
Фляневéний,*a.*flanellen,von Flanell.
Флянéля, (*dim.* флянéлька). *f.* Flanell, *m.* [kischer Mensch.
Фляра, *m.* ein streitsüchtiger, zän-
Флярити, *v. n.* lästern.
Фляскати, Фляцкати, *v. a.* mit einem Klatscher, Platscher woran schlagen, *B.* [Фляшка, *f.* Flasche, *f.*
Фляша, *f.* (grössere) Flasche, *f. dim.*
Фляшочка, фляшчина, *f. dim.* s. Фляшка, eine kleine Flasche, ein Fläschchen.
Фóкус, *m.* s. Жáрище, *Пол.*
Фольваркóвий, фольварóчний, *a.* Vorwerks-, zu einem Vorwerk geh.
Фольвáрок, -рку, u. -а, *m.*Vorwerk, *n.* Meierhof, *m.*
I. Фóльґа, *f.* Linderung, *f.* Nachlass, *m.* -ґу дáти, nachgeben, nachlassen.
II. Фóльґа, *f.* s. Пристрýнник.
III. Фóльґа, *f.* Marienglas, *n.*
Фольґувáти, *v. a.* nachgeben, nachlassen; schonen кому-.
Фолїянт, *m.* ein Foliant.
Фолькотїти, *v. n.* unverständlich reden, lispeln, *B.*
Фолосити, *v. a.* wirken, Wirkung thun (z. B. e. Arzenei), helfen; *Ф.*; — ся glücken, gelingen, не фолóсит ся = не ведé ся, es glückt nicht, *B.*
Фолувáти, *v.a* s.Нищити,Трáтити.
Фóлюш, *m.* Walkmühle, *f.*
Фолюшáрь, -рá, *m.* Walker, Walkmüller, *m. T.* [eines Bildes).
Фон, *m.* (le fond) Hintergrund, *m.*
Фонáр, *m.* Laterne, *f.*
Фонд, *m.* Fond, *m.* [L.), *B.*
Фóрель, *m.* Forelle, *f.* (Salino fario
Форéмний, *a.* der Form gemäss, regelmässig, schön gestaltet.
Фóрес, *m.* Vorreiter, *m. Зак.*
Фóрий, *a.* s. Хóрий, *Гол.* III. 250.
Фóркане, *n.* Schnauben, *n.*
Фóркати, *v. n.* schnauben.
Фóрма, *f.* Form, Gestalt, *f.*; * Art, Weise; Gattung, *f*; 2) Format, *n.*; 3) Model, *n.* Musterform, *f.*
Формáльний, *a.* formell, förmlich.
Формáльність, -ости, *f.* Förmlichkeit, Formalität, *f.*

Фо́рмат, *m.* Format, *n.*
Форма́ция, *f.* Formation, *f.* Bildungsprocess, *m.* Gebilde, *n.*
Форме́нний, *a.* der Form gemäss, nach der Form, *III.* II. 52.
Формо́ване, *n.* Formieren, Bilden, *n*; Gestaltung, *f.*
Формо́вщик, *m.* Formschneider, [Former, *m.* *Под.*
Формува́ти. *v. a.* formen; bilden, formieren, gestalten.
Фо́рмуляр, *m.* Formular, *n.*
Фо́рналь, *m* Pferdeknecht, *m.*
Форна́лька, *f.* Arbeitspferde, *pl.* Gespann (von solchen), *n.*
Форо́ст, *m.* s. Хворо́ст.
Форостіль, *m.* Schnarrwachtel, *f.*
Форс, *m.* s. Бута́. (*Фр.*), *Кн.*
Фо́рса. *f.* Force, *f.* Kraftaufwand, *m.* Anstrengung, Kraft, Macht, *f.*
Форска́ля, *f.* Forskal's Scheibenqualle, *f.* (Forskalina), *B.*
Форсува́ти. *v. a.* forcieren, Kraft aufwenden, durchsetzen wollen, erzwingen; — ся sich sehr anstrengen.
Фо́ртель.*m.*Gewinn,Vortheil,Nutzen, Profit, *m.*; 2) List, *f.* Kunstgriff, Kniff, *m.*
Форте́пян, *m.*Clavier,*n.*Pianoforte,*n.*
Форте́ца, *f.* Festurg, *f.*
Форту́на, *f.* Fortuna, Glücksgöttin, *f.*; *Glück, *n.*; * Habe, *f.* Vermögen, *n.B.*
Фортуни́на, *f.* s. d. v. *К.*
Фо́сá, *f.* Fosse, *f.* Graben, *m.*
Фо́скати, фо́снути, *v. n.* fauchen, *B.*
Фоста́тий, *a.* mit grossem Schweif; -а синиця, Schwanzmeise, *f.*
Фоста́ч, *m.* mit einem Schwanz, geschwänzt, mit e. grossen Schwanz; 2) e. Art Osterspiel der Knaben (гра́ти фостачá).
Фостачки́, *pl* Art Birnen, *pl. B*
Фостове́, *n.* das Geld, welches die Käufer beim Ankaufe von Vieh den Hirten od. den Knechten zu geben pflegen.
Фосто́вий, *a.* Schwanz-, -а кість, Schwanzbein, *n.*
Фо́сфор, *m* Phosphor,*m.*(Phosphorus).
Фосфорискува́ти, *v. n.* phosphorescieren, *Нол.*
Фо́та, *dim.* фо́тка. *f.* Wollenschürze, *f.*
Фото́ґраф, *m.* Photograph, *m.*
Фотоґрафі́чний.*a.*photographisch.
Фотоґра́фія, *f.* Photographie, *f.*
Фотоґрафува́ти, *v. a.* photographieren.
Фо́флавий, *a.* lispelnd, *B.*
Фо́флати, *v. n.* lispeln.
Фофла́тий, *a.* buschig.
Фо́шкавка, *f.* Stäubling, *m.* (Lycoperdon), *B.*
Фо́я, *f. coll.* Aeste der Nadelbäume, [*pl. B.*; 2) Föhre, *f.*
Фра́ер, *m.* der Geliebte; фра́ерка, *f.* die Geliebte, *B.*
Фра́йтер, *m.* Gefreite, *m.* *Ф.*
Фрак, *m.* Frack, *m.*
Фра́ло, *n.* *Wgr.* VI. Flöte, *f.*
Фра́нка, *f.* Francisca.
Фра́ньо, *m.* *dim.* Franz.
Франт, *m.* Stutzer, süsser Herr; Schalk, *m.*
Франтува́ти, *v. a.* schwätzen; den [Stutzer spielen.
Фра́нция, *f.* Frankreich, *n.*
Францїска́н, (Францїшк-), *m.* Franciskaner, *m.*
Францї́шок, -шка, *m.* Franz; Францї́шка. *f.* Francisca.
Фра́нцуз, *m.* Franzose, *m.*
Фрацу́зка, *f.* Französin, *f.*
Фрацу́зкий, *a.* französisch.
Францюва́тий, *a.* venerisch.
I. Фрас, *m.* Bügeleisen, *n*; 2) verbissener Zorn, Grimm, *m.* (*Фр.*).
II. Фрас! *int* vom Schlag; -и писок!
Фра́снути, *v. a.* schlagen, einen Schlag versetzen.
Фрасува́ти ся, sich sehr betrüben [und kümmern.
Фрасу́нок, -нку, *m.* *pol.* Kummer, Harm, *m.* Sorge, *f.*
Фра́шка. *f.* Kleinigkeit, *f.* eine unbedeutende Sache; *pl.* фра́шки, Titel kleiner Gedichte.
Фреґа́та, *f.* Fregatte, *f.*; 2) — пелика, Fregattenvogel, *m.* (Tachypetus aquila).
Фре́йда, *f.* schlechte Weibsperson, *B.*
Фре́ла. фре́ля, *dim.* фре́лочка. *f.* s. Флоя́ра, *B.*
Фремо́ія. *f.*Schnur beim Vortuch,*f.B.*
Фре́нзель, *g.* -зля, *m.* (фре́ндзель), Franze, *f.*
Фривольний, *a.* frivol.
Фривольность, *f.* *Зг.* Frivolität, *f.*
Фрі́ґа, *f.* ein sieben Klafter langes Stück Holz. *B.*
Фрі́ка. *f.* *Ф.* Gewalt, *f.* Sträuben, *n.*
Фрі́тон, *adv.* mit Gewalt, *Ф.*
Фрі́чно, *adv.* s. Сьо́ро.

Фрічка, *f.* geziertes Weibsbild.
Фрішний, *a. ungr.* frisch, hurtig, schnell,
Фрішно, *adv.* frisch, hurtig, schnell, *B.*
Фрóська, *f.* Euphrosyne.
Фррр! *int.* zur Bezeichnung des Weg fliegens-, -fliehens.
Фруз, *m.* Sägebockkäfer, *m.* (Pronus coriarius), *B.*
Фрýзька, Фрýзя, *f.* s. Фрóська.
Фрунтáш, *m.* Hauswirt, *m.*
Фтодóха, *f.* Theodora, Theodosia.
Фтомá, *m.* Thomas.
I. Фýґа, *f.* Fuge, Zusammenfügung, *f.*
II. Фýґа, *f.* Schneegestöber, *n. III.*
Фуґáти, *v. a.* kräftig schleudern, werfen.
Фýдити, *v. a.* schmeissen, werfen (*Фр.*).
Фудýлити ся, übermüthig werden, prahlen, aufgeblasen sein, *Ф. B.*
Фудýлїя, *f.* Uebermuth, *m.* Hoffart; Keckheit, *f. Ф. B.*; 2) * ein übermüthiger, stolzer Mensch.
Фудýльний, *a.* hochfahrend, stolz, *B.*
Фуждїти, фуждели́ти, *v. n.* brausen (vom Winde) *Фр.*
Фýжела, *f.* Kreuzotter, *f.* (Pelias berus L.), *B.*
Фуз, *m.* Satz, Bodensatz, *m.*; 2) Kehricht mit Staub, *n.*
Фýзія, *f.* Flinte, *f.* Schiessgewehr, *n.*
I. Фук, *m.* Schelten, Anfahren, Anschnauben, *n.*
II. Фук (*m.?*), фýка (*f.?*), *in der Verbind.* на фýки роздробúти, in kleine Stücke zerreissen.
Фýкати, фýкнути, *v. a.* schelten, schmälen, wettern, anschnauben, на когó; — ся aufbrausen, auffahren.
Фýксия, *f.* Fuchsie, *f.* (Fuchsia coccinea).
Фýма, *f. Ф.* Hoffart, *f.* Hochmuth, *m.*
Фундáмент, *m.* Fundament. *n.* Grund, *m.*
Фундаментáльний, *a.* Grund-, fundamental, gründlich.
Фундáтор, *m.* Stifter, Gründer, *m.*
Фундáция, *f.* Gründung, Stiftung, *f.*
Фундувáти, *v. a.* gründen, stiften.
Фýндуш, *m.* Fond, *m.*; 2) Stiftung, *f.* Stift, *n.*
Фунт, *m.* Pfund, *n.*
Фунтівкú, *pl.* Art Birnen (gross, länglich), *B.*
Фунтóвий, *a.* Pfund-, pfündig.
Фýраж, *m.* s. Недобір I. не дам вам всю брúндзю, бо сéго рóку бун фýраж в полонúнї.
Фурґóн, *m.* Packwagen, *m. Не.*
Фýрда, *f.* §. Dummheit, Kleinigkeit, *f.*
Фурделїти, *v. n.* wehen, (von der Schneewehe), заверýха фурделúть.
Фýрити, фýрнути, *v. a.* s. Шпýрити.
Фýркало, *m.* Kreisel, *m.* Pfirre, *f.*
Фýркальце, *n.* ein Theil der weibl. Kleidung.
Фýркати, фýркнути, фýрнути, *v. n.* schwirrend, rasch wegfliegen, (*Фр.*).
Фýрман, *m.* s. Фірман.
Фурр! *int.* vom Aufflattern, s. Фррр!
Фýрфанте, *n. coll.* s. Стрíпихи.
Фурцювáти, *v. n. Ко.* 45. trippeln, tanzen.
Фурчáти, фурчíти, *v. n.* schnurren, schwirren, (*Фр.*).
Фýрщик, *m.* Fuhrmann, *m.*
Фурúти, *v. a.* s. Шпурúти.
Фýси, *pl.* Bodensatz, Grund, *m.* (von flüssigen Sachen, gewöhnl. vom Kaffee).
Фýста, *f. pl.* фýсти, Wäsche, *pl.*
Фустúна, *f.* s. Хустúна.
Фýстка, *f.* s. Хýстка.
Футéрко, *n. dim.* kleiner, leichter Pelz.
Фýтити, футїти, *v. n.* schnauben; blasen; на все фýтит er ist immer aufgeblasen, hoffärtig, *B.*
Фýтькало, *m.* Brausekopf, *m.* (*Фр.*); 2) футькало, *n.* Sumpfschildkröte, *f.* (Emys europaea Schneid.), *B.*
Фýтко, *adv.* s. Хýтко.
Фýтор, *m.* s. Хýтор.
Футрáрь, *m.* s. Кушнíр, *Пол.*
Футрúна *f. dim.* s. Фýтро; 2) Fensterfutter, *n.* Thürgerüst, *n.*
Фýтро, *n.* Pelz, *m.*
Фýфеля, Фýфелиця, фýфловиця, *f.* Ungestüm mit Schneegestöber, *n.* heftiger Staubwind, Gestöber, *n.*
Фýферне, *n.* s. d. v. *B.*
Фýфýлиця, *f.* s. Фýфела.
Фуч! *int.* pfutsch!
Фучáти, *v. n.* s. Футїти.
Фýшкавка, *f.* Spritze, *f.*
Фуя́ра, (*dim.* фуя́рка), *f.* Hirtenflöte, *f*; 2) * von einem unbehilflichen, untauglichen Menschen.
Фуя́рити, *v. a.* Dummes herausbringen; Dummheit treiben, *B.*
Фю́кати, *v. n.* flattern, *BE.*
Фю́ркот, *m.* Bienenfresser, *m.* (Merops apiaster L.), *B.*

Х.

Х, drei und zwanzigster Buchstabe, (Хиръ).

Ха! ха! ха! *int.* ha! ha! ha! (beim Lachen).

Хáба, *f.* s. Хабéга.

Хабáз, *m.* s. Хворóст, (*Фр.*).

Хабáль, *m.* Freier, Buhle, *m.*

Хабалúця, *f.* Buhle, Buhlerin, *f. Ф.*

Хабáлка, *f.* s. d. v.

Хабáльний, *a.* buhlerisch.

Хабáльниця, *f.* s. Хабалúця.

Хабáльство, *n.* Buhlerei, *f.*

Хабáр, *m.* Sportel, *f. Ко.*

Хабарíй, хабáрник, *m.* der Gewinnsüchtige, Erpresser, *m. Ис.*

Хабáрство, *n.* Bestechung, *f.* Sporteln, *pl. Кн.*

Хабáче, *n. coll.* = хабúк, хворóст (*Фр.*).

Хабéта, *f.* Schindmähre, *f.*

Хáбза, *f.* s. Баинá.

Хабзúна, *f.* Gemeiner Holunder, (Sambucus nigra), *B.*

Хабúна, *dim.* хабúнка, *f.* Gerte, Ruthe, *f. B.*

Хаблáз, *m.* s. Хворóст, (*Фр.*).

Хабúк, *m.* Gestrüpp, *n. B.*

Хаборúк, *m.* Mäkler, *m.*

Хабужáти, (-жети), *v. a.* durcheinanderwerfen, durcheinanderwirren, (*Фр.*).

Хабýз, *m.* хабýзе, *n. coll.* gröberes Unkraut; 2) s. Хворóст, (*Фр.*).

Хáва, хáвка, *f. gew. pl.* Kinnbacke, -lade, *f. Ф.*

Хавáкати, *v. n.* vom Geschrei des Wachtelmännchens.

Хавдíй, *m.* ein Gefrässiger, Vielfrass, *m.*

Хáвка, хавчýра, *f.* §. Maul, *n.* s. Мóрда.

Хáвкати, *v. a.* mit Kiemen athmen; 2) s. Халасувáти, (*Фр.*).

Хавкúй, *pl.* Kiemen, *pl.*; 2) Mundwerk, *n.* s. Хáвка, *Фр.*

Хавкýн, *m.* Vielfrass, *m.*

Хавтýр, *m.* s. Хабáр, *Ис.*

Хавтýра, *f. Ш.* II. 163. *Зап. В.* I. 35. s. Пóмники, Todtenfeier u. ein Gastgelage dabei, *Зак.*

Хавтурувáти, (-рон-), *v. a.* von einem Pfarrer gesagt, der an größeren Feiertagen von den Eingepfarrten Geschenke (gew. Lebensmittel) bekommt, *Зак.*

Хавтурний, *a.* habsüchtig, *К.*

Хавчáти, *v. n.* winseln, wimmern.

Хажáй, хажáн, хажáйка, хажайствувáти &, = Хаз- &.

Хазяíн, (-йн), *m.* s. Хозяíн.

Хазяíновúтий, *a.* s. Ґосподáрний.

Хазяíнувáти, (хозяйнув-), *v. a.* s. Ґосподáрити.

Хазяй, *m. Н.* 197. s. Хозяíн.

Хазяйка, *f.* s. Ґосподúня.

Хазяйлúвий, *a. М.* s. Ґосподáрний.

Хазяйновúтий, *a.* wirtschaftlich, haushälterisch.

Хазяйствечко, *n. dim.* s. Хазяйство.

Хазяйство, *n.* Wirtschaft, *f.* Haushalt, *m.*

Хазяювáти, *v. a.* s. Ґосподáрити.

Хай, (= нехáй), *c. Verbalwort*: „mag, soll, lass", es mag sein.

Хáйний, *a.* sauber, reinlich.

Хáкати, *v. n.* keuchen, *Ис.*

Халабáйдати, *v. a.* mit einander mischen, (*Фр.*).

Халабýда, (*dim.* халабýдка), *f.* elende Schilfhütte. Strohhütte, *f. С.* I. 50.; Kiosk, *m.* Laube, *f.*; 2) Wagen, *m.* bedeckt mit Schilfmatte; Fuhre, *f.*

Халáвкати, *v. a.* §. s. Халасувáти.

Халáзія, *f. Ко.* 19. Ruthenstreiche, *pl.*; 2) Ungemach, *n.* Gefahr, *f. С.* I. 56.

Халáйстра, *f.* §. s. Халáстра.

Халамáн, (харам-), *m.* -нá закрутúти, гнýти jmdn dh listige od. dumme Ausflüchte verwirren, jmdm etw. vormachen, (*Фр.*).

Халамúдник, *m.* Vagabund, Lump, *m. М+Е.* 296.

Халамýжник, *m.* Nixchen, *n.* (Chlorogonium), *B.*

Халáндрусь, *m.* §. Vielfrass, *m.*

Халасáти, халасувáти, *v. a.* gierig verschlingen.

Халáстати, (хар-), *v. a.* durcheinandermengen, zerdrücken, zerknüllen, (*Фр.*).

Халáстра, *f.* Gesindel, Pack, Pöbelvolk, *n. Зак.*

Халасýн, *m.* Nascher, Vielfrass, *m.*

Халáт, *m. gr.* Schlafrock, *m.*; gemeines Kleid.

Халáш, *m.* s. Салáш, *B.*

Халéна, *f.* Elend, *n.* Trübsal, *f.* Unglück, *n.* Widerwärtigkeit, *f.*

Халимóн, *m.* Philemo.
Халувáти, *v. a.* s. Халасувáти.
Халýга міхурчáста, *f.* Blasentang, *m.* (Fucus vesiculosus), *B.*
Халугóві, *pl.* knorpelige Seealgen, (Fucoideae), *B.*
Халýпа, *dim.* халýпина. халýпка, *f. pol.* Hütte, *f.* schlechtes Haus.
Халýпник. *m.* Hintersass, Häusler, *m.*
Хáлує, *m.* Nascher, *m.* (*Фр.*).
Халя́ва, *f.* s. Холя́ва.
Халя́вище, *n. aug.* s. d. v.; 2) *Ч.* IV. 456. *Schimpfw.* für ein unkeusches Weib.
Халя́ндра, *f.* ein Zigeunertanz, *Кв.* I. 139. халя́ндри скакáти den Халя́ндра — Tanz tanzen; 2) * sich fürchten, aus Furcht zittern, *Зах.* [(*Фр.*).
Халя́па, *f.* ein alter morscher Pilz,
Халясувáти, *v.n.M+Б.*258. hüpfen.
Хам, *m.* * = gemeiner Mensch; ein Schimpfwort auf Nichtadelige, besonders Bauern. [моїда, (*Фр.*).
Хамáйда, *m.* u. *f.* s. Волоцюга. Дар-
Хамáркати, *v. a.* eine unbekannte, unverständliche Sprache sprechen, *Зах.*
Хамéлити, *v.a. H.* 157. s. Хáмляти.
Хамени́ти ся, *Ф.* sich zusammen fassen. [reinigen, (*Фр.*).
Хами́ти, (хамлю́ -ми́ш), *v a.* putzen,
Хáмінок, *m. H.* 274. *K.* („*Хата*" 198) vom Teufel (?).
Хамкотíти, *v. n.* näseln.
Хáмлати, *v.a.* mühsam essen, kauen.
Хамлó, *n.* s. Хворóст; 2) * ein unbeholfener, dummer Mensch, *Зах. Шс. P.* I. 24.
Хамлю́га, *m. aug.* Bauer, *m. D.c.* 115.
Хáмний, *a.* stolz, hoffärtig, *B.*
Хамни́к, *m.* Gestrüpp, Dickicht, *n. B.*
Хáмно, *adv.* rein, reinlich, (*Фр.*).
Хамрáн, *m.* Schwarzkünstler, *m. B.*
Хамри́ло. хамрíй, *m.* § von einem unfläthigen Menschen, = Sau, *f.* (*Фр.*).
Хáмродь, *f.* s. Хи́мородь.
Хамýв, *m.* хамýва, *n.* (*B*), Brei, *m* (потрóщити на хамýв, збити на —, zu Brei schlagen, zu Schanden hauen, *B.*).
Хамýла, *f.* sehr schlechte Kost; namentl. schlechte Suppe, *B.* Brei, *m.*
Хáн, *m.* Chan, *m.*
Хáндра, *f. Вен.* I. 365. Schwarzseherei; 2) Verstimmung, *f.* Schwermuth; Kummer, *m. B.*
Хандрíжний, *a.* heuchlerisch, *Зак.*; 2) hypochondrisch, *Шс.*
Хандрíжниця, хандрíжка, *f.* Heuchlerin, *f. Шс.*
Хáнький, *pl.* -мити, *Ф.* Ziererei, Schererei machen, Umschweife thun; 2) *Кв.* II. 128. gaffen, Allotrien treiben.
Ханóжити, *v. a.* vergeuden, verschwenden. [betreffend.
Хáньский, *a.* des Chan, den Chan
Хануváти, *v. n. K.* Chan sein, als Chan herrschen.
Хáнша, *f.* Frau des Хан, *He.*
I. Хап, *m.* Fuchseisen, *n.*
II. Хап! *int.* rapps! [gen, *pl. Cm.*
Хапáк, *pl.* хапакú, *m.* Diebszan-
Хáпалка, *f.* Fangorgan, *n. Под.*
Хáпане, *n.* Aufgreifen, Raffen; Entwenden, Rauben, *n.*
Хáпаний, *a.* -е весíля aus dem Stegreif, improvisiert, schnell u. schlechthin aufgegriffen, *He.*
Хáпанка. *f.* Erpressung; Sportel, *f. Зах.*
Хапáти, *v. a.* greifen, ergreifen, raffen, nehmen; fassen, packen; auffangen, fangen; — ся (за що) nach etw. greifen, die Hand an etw. legen; unternehmen, чоґó; 2) s. Кеáпити ся, *He.*
Хапатний, *f.* rasches Vergreifen, Reissen, Grapsen, *n.* Rappserei, *f.*; 2) Zechgelage, *n.*
Хáпка. *f.* Fangfliege, *f.* (Ochthera), *B.*
Хапкий, *a. M.* II. 200. frisch zugreifend, naschhaft; 2) diebisch.
Хапкó. *m.* Dieb, *m. B.*; 2) *Bein.* des Teufels, *H.* 79.
Хапкóм, *adv.* schnell, *Ну.* [sig, *Cm.*
Хапля́ний, *a.* -а прáця eilig, fleis-
Хáпнути, *v. a.* s. Хапáти.
Хапови́ця, *f.* die aufgreift, packt, holt.
Хаптéль, *m. Ф. Вен.* II. 126. Langfinger, *m.*
Хаптýр, *m.* s. Хабáр, *Др. Зах.*
Хаптýрний, *a.* bestechlich, verkäuflich, *Ко.* 225.
Хаптýрник. *m.* Sporteljäger, *m. He.*
Хапýга, *m.* Dieb, Gauner, *m.* Erpresser, *m.* [*m. Cm.*
Хапýжество, *n.* Diebstahl; Betrug,
Хапýн, *m.* Dieb, *m.* (*Фр.*).
Хапчи́вий, *a.* habsüchtig; diebisch.
Харáктер, *m.* Charakter, *m.*; Merkmal, *n.* moralischer Charakter; feste

Gesinnung; 2) * Handschrift, *f.*

Характеризувáти, *v. a.* charakterisieren, mit einem bestimmten Merkmale auszeichnen.

Характерйстка, *f.* Charakteristik, *f.*

Характеристичний, *a.* charakteristisch.

Характерйчний, *a. K.* charakteristisch.

Характерйчно, *adv. K.* charakteristisch.

Характéрний, *a.* zauberisch, Zauber-, Hexen-.

Характéрник, *m.* Hexenmeister, Zauberer, Zaubermeister, *m.*

Характерничити, *v. a.* Zauberei treiben, *Ч.* II. 21.

Характéрство, *n.* Zauberei, Hexerei, *f.*

Характеретвувáти, *v. a.* zaubern, Zauberei treiben, *Кч.* 144.

Харалýжний, *a.* ehern, *Фр.*

Харамáн, *m.* Beutler, Schwindler, *m*; 2) spasshafte, erdichtete, lügenhafte Erzählung, — манá гнýти, solche Erzählungen vorbringen, *ОБ.*

Харамáнити, *v. a.* s. Манйти, *B.*

Харамáркане, *n.* Geplärr, *n.*

Харамáркати, *v. a.* plärren, Kauderwelsch sprechen, *Ш.* I. 162. (*Фр.*).

Хараóн, *m.* хараóньский, *a.* s. Фараóн, &.

Харанýдити ся, scheu werden; *P.* I. 99 von schnaubendem, störrigem Pferde.

Харапýтно, *adv.* reinlich, ordentlich, (*Фр.*).

Харáтати, *v. a.* wallachen.

Хáрене, *n.* Reinigen, *n.* Reinigung, *f.*

Хáрий, *a. Ко.* 139. hässlich, fratzenhaft.

Харйсто, *adv.* reinlich.

Харйта, Харитйна, *f.* Charitina.

Хáрити, *v. a.* reinigen, putzen, *B.*

Харитйн, *m.* Charitinus.

Харкáвити, *v. n.* schnarren.

Хáркати, *v. n.* sich räuspern, aufhusten (um auszuspucken).

Хáрки, *pl.* Spucken, *n.*

Хáрьківщина, *f.* so wurde benannt der Aufstand der Kleinrussen im J. 1768. gegen den polnischen Adel unter der Führung des Сóтник Харьк. *Зак.*

Хáркіт, -оту, *m.* Röcheln, *n.* (*Фр.*)

Харькó *m.* Chariton.

Харкотйна, *f.* харкотйне, *n.* dicker Speichel, Auswurf, *m.*

Харкотíти, *v. n.* röcheln.

Харкотóвине, *n.* s. Харкотйне.

Харлáй, харлáнь, *m.* s. Харлáк, *Ос.* (61) XII. 33.; 2) e. Art gymnast. Gesellschaftsspiel der Jünglinge.

Харлáк, *m.* armer Schlucker, bettelarmer Mensch; 2) kranker, elender Mensch.

Харлáцкий, *a.* krank, elend.

Хáрний, *a.* rein, reinlich.

Хáрність, -ости, *f.* Reinheit, Reinlichkeit, *f.*

Харпáк, *m.* s. Харлáк.

Харпáцтво, *n.* bettelhaftes, elendes Gesindel, *C.* II. 242.

Харпáчка, *f.* bettelarme Frau, Bettlerin, *f.* *Пс.*

Хареýн, *m.* *Кух. Ос.* (61) XI. 16. s. Бореýк.

Хархарйти, *v. a. aus d. Bettlerspr.* * leuchten.

Хархіровáти, *v. a.* listig handeln, List brauchen, *Зак.* [*C.* II. 242.

Харцйз, *m.* Räuber, Raubmörder, *m.*

Харцйзетво, *n.* Räuberei, *f.* *Зак.*

Харцизáйка, *m.* s. Харцйз.

Харцизáцтво, *n. K.* s. Харцйзетво.

Харч, *m.* Futter, *n.* Nahrung, Kost, *f.*

Харчéвний, *a.* *Под.* Nahrungs-.

Харчéвник, *m.* Gastwirt, *m.*

Харчéвня, *f.* Garküche, *f.* Restaurant, *m.*

Харчйти, *v. a.* s. Кормйти, *Ст.*

Харчівний, *f.* Restauration, *f.* *Пар.*

Харчíти, *v. n.* röcheln.

Харчовé, *n.* s. Стрáпне.

Харчовнйк, *m.* Koch, Garkoch, *m. K.*

Харчувáне, *n. K.* Nährpflicht, Beköstigung, *f.*

Харчувáти, *v. a.* beköstigen, nähren; — ся in Kost sein.

Харчуварйний, *a.* verdaulich, *Пов.*

Харчýнок, -нку, *m.* s. Їдá.

Хáта, *f.* Hütte; Wohnstube, Wohnung, *f.*; Local, *n.*

Хатйна, *f. dim.* (*dim.* хатйнка). s. d. v. eine kleine, e. elende Hütte.

Хатíй, *m.* Stubenhocker, *m.* *Пар.*

Хáтка, *f. dim.* s. Хáта, kleine Hütte.

Хатний, *a.* zur Hütte, zum Zimmer gehörig; häuslich, Haus — хатний пес, Haushund, *m.* — злодій Hausdieb, *m*; — ні двері Hausthür, *f*; 2) * Hausgenoss, *m.* *бý* и самі хатні lauter Hausgenossen.

Хáтонька, хáточка, *f. dim.* s. Хáта.

Хахольский, *pl.* *H.* 214.?

Хáхороти, *pl.* Nasenlöcher, *pl.* be.

beim Pferde (*Фр.*). [кóнї (*Фр.*).
Хáхоротий, *a.* ermüdet, müde, -ті
Хáщі, *pl.* Gestrüpp, Gestäude, *n.*
Хáяти, *v. a.* saubern, *Ф.*; 2) * tadeln; verachten, vernachlässigen, *Зак.*
Хвáбрий, *a.* s. Хорóбрий, *КС.* (83) VII. 507. [spielen, *Пар.*
Хвабрувáти, *v. n.* den tapferen
Хвáйда, *f.* s. Пятка, *Н.* 247.
Хвáлá, *f.* Lob, *n.*; Ruhm, *m.*; -бóжа Gottesverehrung; Andacht, *f.*
Хвалáбо! Gottlob!
Хвальбá, *f.* Prahlen, *n.* Prahlerei, *f.*
Хвалéбен, -бна, -бне, *a. К.* I. 27. s. Слáвний.
Хвалéбний, *a.* lobend, preisend Lob-, Lobes-, -а пісня Lobgesang, *m. К. III.* II. 240.
Хвáлене, *n.* Loben, Lob, *n. III.* II. 267.
Хвалетор, *m. Р.* I. 33.?
Хвалúбі, *f.* Baumlerche, Dullerche, *f.* (Alauda arborea), *В.*
Хвалúтель, *m.* s. Хвальник.
Хвалúти, *v. a.* loben, rühmen, preisen; — ся sich rühmen, sich loben; -чим womit prahlen, sich brüsten, grossprecherisch auftreten; 2) drohen, *Зак.*
Хвалїй, *m.* Lobredner; Schmeichler, *m. Ст.* [*f.* Ruhm, *m.*
Хвáлість, -ости, *f. В.* Lob, *n.* Ehre,
Хвалкá, *f.* Prahlerei, Grossprecherei, Eitelkeit, *f. Зак.* [Prahler, Aufschneider, *m.*
Хвалкó, (хвалькó), *m.* Grossprecher,
Хвáльний, *a.* achtbar.
Хвальник, *m.* Lobredner, Lobpreiser; Schmeichler, *m.* [schneiderei, *f.*
Хвальництво, *n.* Prahlerei, Auf-
Хвальш, *m.* Lüge, *f.* Betrug, *m. Зак.*
Хвасóля, *f.* s. Фасóля, *Зак.*
Хваст, *m.* Unkraut, *n. Зак.*
Хвасть, *f. Н.* 265. Prahlerei, Aufschneiderei, *f.* [len, brüsten, *Га.* I.
Хвастáти, *v. n.* чим, womit prah-
Хвáстик, *m.* s. Хвастýн, *Не.*
Хвáстиця, *f.* пеячка Löwenschwanz, *m* Herzgespann, *n* (Leonurus cardiaca), *В.*
Хвáстка, *f. Не.* s. Фáска.
Хвастлúвий, *a.* prahlerisch, eitel, stolz, *М.* III. 14. [Eitelkeit, *f.* Stolz, *m.*
Хвастлúвість, -ости, *f.* Prahlerei,
Хвáстий трелáний, *m.* ausdauerndes od. Waldbingel, (Mercurialis perennis). *В.*

Хвастýн, *m.* Prahler, Prahlhans, Aufschneider, *m.*
Хват, *m.* ein tüchtiger Bursche, Kerl, ein kühner, entschlossener Mensch.
Хвать! *int.* beim Ergreifen.
Хватанúна, *f.* das Zugreifen, Schnappen, Haschen, Reissen. [spiel, *n.*
Хвáтанка, *f.* Fangspiel, Häscher-
Хватáти, *v. a.* ergreifen, nehmen, fassen, packen; auffangen, haschen; — ся чогó nach etw. greifen, sich anklammern; 2) sich tummeln, *Р.* I. 42.
Хвáтка, *f. Ч.* IV. 530. Fangreuse, *f.* Fangnetz, Fanggarn, *n.*; 2) *pl.* хваткú, Ofenwerkzeug zum Ansetzen und Herausnehmen der Töpfe.
Хваткúй, *a.* greifend, fassend; 2) geschwind, schnell, hurtig; 3) * lebhaft, munter, *Зак.*
Хвáтко, хвáтком, *adv.* in der Eile aufgegriffen, eiligst erafft; 2) geschwind, schnell, eilfertig, *Зак.*
Хватнúй, *a.* -хвіст, Greifschwanz, Fangschwanz, *m. Пол.*
Хвáтский, (хвáтськ-), *a.* wacker.
Хвáцкий, (хвацьк-), *a.* s. d. v. *С.* II. 193.
Хвашія, *Н.* 117. e. Streifen abgezogener Haut (?).
Хведóс, *m.* Theodosius.
Хведóт, *m.* Theodatus.
Хвéна, *f.* Theodosia, *Зак.*
Хверт, *m Кв. Н.* 49. s. Ферт (Buchst. Ф.).
Хверцювáти, *v. n.* die Pracht lieben, den Stutzer machen, prunken, *Зак.*
Хвеpя́зя, *f. Н.* 33. s. Ферéзия.
Хвест, *m. Гол.* III. 497. s. Храм, Комашнй.
Хвиґýрний, *a.* künstlich ausgeführt od. gezeichnet, *С.* II. 159.
Хвíґа, *f.* s. Фíґа, *Зак.*
Хвúжа, *f. Н.* 132. Schneegestöber, *n.*
Хвилéвний, *a.* plötzlich, augenblicklich, momentan.
Хвилúна, хвилúнка, хвилúнонька, хвилúночка, *f. dim.* s. Хвúля I. II. Weilchen, *n.* kleine Weile.
Хвилúти, *v. n.* wollen, (wogen).
Хвúлька, *f. dim.* s. Хвúля I. II.
Хвúльний, *a.* wogig.
Хвильóване, *n. Кн.* Wogen, *n.*
I. Хвúля, *f.* Weile, gewisse Zeitdauer, *f.* Augenblick, *m.*; на хвúлю auf einen Augenblick, a. eine Minute; по

*

хвили eine Weile darauf, einige Zeit nachher; хвилями einen Augenblick; що хвиля eine kleine Weile; jeden Augenblick; хвилю, хвильку, einen Augenblick, ein wenig; 2) Wetter, *n.* s. Вéреме, Погóда, *B.*

II. Хвиля, *f.* Woge, Welle, *f.*

Хвилястий, *a.* wellenreich, wogend, wellenförmig.

Хвилювáти, *v. n.* u. — ся, wogen.

Хвинтик, *m.* Geck, *m.* *Мор.*

Хвинтити, *v. n.* *Мор.* sich hoffärtig betragen.

Хвиртký й, *a.* abgefeimt, *ОП.*

Хвиськати, *v. a.* *С.* I. 98. mit einer Gerte od. Peitsche hauen.

Хвиткий, *a.* *Ко.* 97. elastisch.

Хвить, *int.* von schneller Schwenkung.

Хвиткий, *a.* *М.* rasch, flink.

Хвицати, хвицнути, *v. a.* s. Фицати, ausschlagen, (v. Pferden).

Хвиця, *f.* s. Хвижа. [sen, *B.*

Хвійний, *a.* wankend; unentschlos-

I. Хвіра, *f.* s. Фіра.

II. Хвіра, *f.* *К.* II. 33. s. Офіра.

Хвіртка, *f.* s. Фіртка, *Зак.*

Хвіст, *gen.* хвостá, *m.* Schweif, Schwanz, *m.*

Хвістáтий, *a* s. Хвостáтий.

Хвістний, *a.* Schweif-, -ні хрéби Schweifwirbel, *pl.* *B.*

Хвіть, *f.* *Wgr.* XVI. s. Хіть.

Хвітíль, *m.* s. Фитíль, *Пс.*

Хвійлка, *dim.* хвилочка, *f.* хвилкóвий, *a.* s. Фінлка, &.

Хвіяти, *v. n.* *Гол.* I. 269 до когóсь sich heranneigen; — ся schwanken, wanken, *Зак.*

Хвоєвий, *a.* Nadelbaum-, Nadel.

Хвоїна, *f.* Fichtenholz, *n.*; 2) Fichtenwald, *m.* [Nadelbaum.

Хвоїнка, *f.* *dim.* *М.* I. 156. junger

Хвоїти, *v. a.* *Н.* 78. schlagen, fuchteln.

Хвойнінка грубоýдка, *f.* Gemeiner Dickschenkel, (Pachymerus Pini), *B.*

Хвойновéць крицík, *m.* Chalkophora Mariana, *B.*

Хвойник білокрапчáтий, *m.* weiss punktirter Rüsselkäfer, (Pissodes notatus), *B.*

Хвóльга, *f.* s. Фóльга, *Ш.* I. 150.

Хвóлий, *a.* *М.* III. 113. s. Хóрий хóрий.

Хвóнар, *m.* хвонáрний, *a.* s. Фóнáр &.

Хвóрати, *v. n.* krank sein.

Хвóрий, *a.* s. Хóрий.

Хворíбн, *m.* *Ч.* II. 183. 184. s. Дияволь.

Хвóрість, -ости, *f.* s. Хорóба, *М.*

Хвóркати, *v. n.* schnauben (v. Pferden), s. Фóркати.

Хворóба, *f.* s. Хорóба, *Зак.*

Хворóст, *m.* *dim.* хворостúна, *f.* Reisig, Reisholz, *n.* Strauchwerk, *n.*

Хворостíль, *m.* s. Хоростíль.

Хворостник, *m.* niederes Gehölz.

Хворóта, *f.* *Гол.* III. 269. s. Хорóба.

Хвортýна, *dim.* хвортунúна, *f.* s. Фортýна.

Хвостáтий, *a.* mit einem Schweif, Schwanz versehen, Schweif-, Schwanz-.

Хвостáті, *pl.* Lappenschwänze, *pl.* (Thysanura), *B.*

Хвостáтки, *pl.* Molche, *pl.* (Caudata).

Хвóстик, *m.* *dim.* s. Хвіст, Schwänzchen, *n.* Schwanz, *m.*; bei Pflanzen: Stiel, Blattstiel, *B.*; 2) * Grossprahler, *m.* *Пар.* [monade, *f.* (Bodo), *B.*

Хвостúнець, -ниця, *m.* Schwanz-

Хвостúще, *n.* *aug.* s. Хвіст.

Хвостíнка, *f.* Sshwanzspanner, *m.* (Acaena), *B.*

Хвостний, *m.* Gemeiner Tannenwedel, (Hippuris vulgaris), *Пс.*

Хвостовé, *n.* s. Фостовé.

Хвостовий, *a.* Schwanz-.

Хвостовúк, *m.* einer von den Keilen, mit welchen der hintere Theil des Грядíль in der чепúга fest eingerammt wird, *Ч.* VII. 399. [(Uropoda), *B.*

Хвостонóга, *f.* Schwanzfuss, *m.*

Хвостюшок, *m.* Thecla, *B.*

Хвостáга, *m.* *aug.* s. Хвіст.

Хвотúна, *f.* Photinia.

Хвощ сосóнка, *f.* Winterschafthalm, Schachtelhalm, *m.* (Equisetum hiemale), *B*

Хвощáй, *m.* e. Art Pflanze, *Пар.*

Хвощáнка, *f.* Bündel, *n.* aus Хвощ.

Хвóя, *f* Nadelbaum, *m.* Tangel, Fichten-, od. Tannennadel, *f.*

Хвоний, *m.* Schwarzwald, *m.*

Хвýга, *f.* s. Хýга, *Пс.*

Хвук, *m.* *Н.* 196. s. Вертéно.

Хвýга, *f.* *pl.* хвýги, s. Хýга.

хвýги, *Kol.* II. 57.

Хвилати, *v. n.* kehren.

Хéкати, *v. a.* s. Фéкати, Погéкати.

Хéмородь, *f.* s. Химородь, *Нав.*
Херувúм, *m. pl.* -ми, Cherub, Cherubim. [Cherubim, Cherub, Cherubs-.
Херувúмий, -мский, *a. TP.* 155. des
Хиó, *m.* Sturz, Stoss, *m.* Erschütterung, *f.* *Ф.*
I. Хúба, *f.* Mangel, *m.* Mangelhaftigkeit, *f.* Fehler, Uebelstand, *m.*
II. Хибá, *conj.* es sei denn; ausser dass; хибá що ausser dass nur *III.* I. 200; vielleicht nur, *K.*
Хибáль, *conj.* s. Хибá. [sig sein.
Хибáти, *v. n. Не.* zweifeln, unschlüs-
Хúбати ся, *M.* II. 44. geschäftig hin u. her gehen, sich sputen, s. tummeln.
Хибéта, *f.* Gelegenheit, Anlage, Fähigkeit, *f.* Glück, *n.* *K.*
Хибúти, хибнути, хибáти, хибувáти, *v. n.* mangeln, fehlen; irren, nicht treffen; хибóло жúто das Korn ist missraten.
Хибкúй, *a.* wankend, schwankend, labil, wackelig, hinfällig, -човнóк, *OII.*; * wankelmüthig; сéрце weich, *M.* I. 22.
Хибкíсть, -ости, *f.* Geschmeidigkeit, *f.* [2) schnell, rasch (водá плинé-).
Хибко, *adv.* wankend, schwankend, *K.*;
Хибнúй, *a.* schwankend; irrig, unrichtig, *K.* [Fehler, *m.* Schattenseite, *f. Не.*
Хибность, *f.* Mangel, *m.* Mängel, *pl.*
Хибнути, *v. n.* s. Хибúти; — ся s. Похитнýти ся. [aura), *B.*
Хибóтка, *f.* Sieb-Gorgonie, *f.* (Plex-
Хибувáти, *v. n.* s. Хибúти, fehlen, mangeln.
Хúбча, *f.* *H.* 163. s. Хúба I.
Хúвкати, *v. n.* s. Хéвкати.
Хúвря, *f.* Pheuronia.
Хúдня, *f.* *H.* 77. Fieber, *n.*
Хúжа, *f.* Hütte, *f.* Haus, *n.* *III.* I. 328.
Хижáк, *m.* Räuber, *m.* *K.* *Pa.* I. 383; 2) Raubvogel, *m.* *Пол.* [süchtig.
Хижакувáтий, *a.* raubgierig, raub-
Хижáти ся, чимóсь *Ст.* womit prahlen. [wild, *K.*
Хижáцкий, *a.* Raub-, räuberisch,
Хижáцтво, *n* Raub, *m.* Rauben, *n.*
Хúжий, *a.* s. Хúщний; mörderisch.
Хúжість, -ости, *f.* Wildheit, Raubgier, *f.*
Хúжка, *f.* *dim.* s. Хúжа; — слимакóва, Schneckengehäuse, *n.* *B.*; 2) Schnepfenfliege, *f.* (Empis), *B.*
I. Хúжний, *a.* s. Хúщний, — звір.
II. Хúжний, *a* zur Хúжа geh., Haus-, -нї двéрі Hausthür, *f.*
Хúжник, *m.* s. Хижáк.
Хúжо, *adv.* wild, mit wilder Gier, *Кн.* 90.
Хижокрúлий, *a.* *W.* mit schnellen Flügeln.
Хижýн, *m.* Räuber, Raubvogel, *m.* *B.*
Хижчúна, *f.* *dim.* s. Хúжа.
Хиз, хúзи й охúзи *M+E.* 125?
Хизувáти, *v. n.* *Пс.* prahlen, stolz sein; — ся *H.* 50. prahlen, grossthun.
Хиль, *int.* vom Neigen des Trinkglases.
Хилий, *a.* niedergebeugt, *C.* I. 243; hinfällig, gebrechlich, wankend.
Хилитáти ся, s. Холитáти ся, *Ру.*
Хилúти, хилятú, *v. a.* neigen, beugen, biegen; — ся sich neigen, sich beugen.
Хúльний, *a* wer (was) sich gern u. bald neigt, beugt; * demüthig, *adv.* хúльне, gebeugt, demüthig. (*Фр.*).
Хильнýти, *v. a.* *Кук.* *Ст.* herüberneigen (das Trinkglas): austrinken, s. Напúти ся. [114. gebeugt, gebückt.
Хильцéм, *Не.* хúльцї, *adv.* *Ог.*
Хúлю-хúлю! *int.* zum Verb. Хилúти.
Хилятú, *v. a.* s. Хилúти; — ся, s. Хилúти ся; 2) ausweichen, entgehen, vermeiden, *Зак.*
Хúма, *dim* Хúмка, *f.* Euphemia.
Химéра, *f.* Chimaere, Phantasie, Grille, *f.*; Einbildung, *f.* Trugbild; Hirngespinst, *n.* abgeschmacktes Zeug, Ungereimtheit, *f.*
Химéрити, *v. n.* s. Химерувáти.
Химерúстий, *a.* s. Химéрний.
Химерúчка, *f.* Grillenfängerin, *f.* *Нар.*
Химéрний, *a.* launisch, wunderlich, abgeschmackt; zänkisch; 2) unmöglich, unnütz, eitel.
Химéрник, *m.* Grillenfänger, Sonderling, Schwärmer, Träumer, *m.*
Химéрниця, *f.* Schwärmerin, die Grillenhafte, *f.*
Химерувáти, химéрити, *v. n.* sich einbilden, sich dünken; eigensinnig, grillenhaft, capriciös sein.
Химлýшечка, *f.* *Мс.* 209?
Хúмородь, *f.* Schatten, *m.* das Dunkel, ein dunkler Ort, *B.*
Хúмородa, *f.* Zauberei, Hexerei,

Schwarzkunst, *f.* хи́мородою химоро́дити, *К. Ог.* 192. Gauklerkünste treiben; 2) Einbildung, *f.* Hirngespinst, *n.* leerer Wahn, *К. В. pl.* хи́мороди, *Ст.* Wunderlichkeiten, *pl.*

Хи́мороде, *n. coll.* Lumpen, *pl.* unnützes Zeug, (*Фр.*).

Хи́морóдити, *v. a.* zaubern, hexen, Taschenspielereien, Gaukeleien machen. [ber-, Hexen, gauklerisch, *Ніс.*

Хи́морóдний, *a.* zauberisch, Zau

Хи́морóдник, *m.* Gaukler, Taschenspieler, Schwarzkünstler, Zauberer, *m.В.*

Химорóдниця. *f.* Zauberin, Hexe, *f. Ніс.* [морóдити.

Химородничáти, *v. a.* s. Хи-

Хи́мський, *a. Шл.* s. Хемі́чний.

Хи́на. *f.* China, Chinarinde, *f.*

Хиніна. *f.* Chinin, *n.*

Хиновéць, *m.* Fieberrindenbaum, *m.* (Cinchona officinalis), *В.*

Хи́ньский, *a.* chinesisch.

Хи́нчик, Хинчу́к, *m.* Chinese. *m.*

Хирéнний, *a.* krank, siech, *Ш.* I. 320. 96. II. 211.

Хи́рий, *a.* kränklich, *В.* [schlafen.

Хи́рітн, *v.n.* kränkeln; 2) § * liegen,

Хи́рлати, хи́рлїти, хи́рляти, *v. n.* kränkeln, *В.* [lich, *В.*

Хирля́ний, (хирлéв-), *a.* kränk-

Хирля́к, *aug.* хирлячи́ско, *m.* kranker, elender Mensch. [kränklich.

Хирнéнький, *a. dim.* s. d. f. sehr

Хирний, *a.* kränklich; niedergeschlagen.

Хи́ря. *f.* Krankheit, *f.* Verderben, *n.* *Ш.* I. 96.; 2) kranker Mensch, *Ніс.*

Хи́рявий, *a.* krankhaft, kränklich, *Ніс.*

Хист, *m.* Geschicklichkeit, Gewandtheit, Fähigkeit, Tauglichkeit, Anlage, *f.* *Ко.* 162. *С.* II. 141; 2) etw. Stichhältiges, Stoff, *m.* Substrat, *n.* чорт ма хи́сту, *Ш.* II. 44. 50.

Хисть, *f.* Beschaffenheit, *f.* Zustand, *m.* äussere Gestalt, Habitus, *m.* *Ш.* I. 386; 2) Verwegenheit, Energie, *Кч.* 128; 3) Raub, Diebstahl, *m.К.Ог.* IV. 154.

Хиста. *f.* Lust, *f.* [schützen, *Wgr.* 95.

Хисти́ти. *v.a.* verdecken, verwahren,

Хи́стка. *f.* Fadenassel, *f.* (Leptonema). *В.*

Хисти́й. *a.* wankend, schwankend; lose; gebrechlich, *Ніс.*; 2) geschneidig, gewandt, *Кч.* 166.

Хитáти, хи́тнути, *v. a.* wiegen, hin u. her bewegen, schaukeln, erschüttern, wankend machen, bewegen; — головóю mit dem Kopfe schütteln; — ся sich bewegen, wanken, wackeln, schwanken.

Хитвáнїти, *v. n.* kränkeln, (*Фр.*).

Хитвáнний, *a.* wankend, *В.*

Хи́тер. -тра, -тре, *a.* s. Хи́трий, *Гол. гр.* 90.

Хитки́й, *a.* s. Хисти́й; beweglich.

Хитáйний, *a.* wankend, unstät.

Хитáйнець. *m.* der Flatterhafte, Leichtsinnige, Windbeutel, *m.* *Ніс.*

Хитáйнка, *f.* die Flatterhafte, Leichtsinnige, *Ніс.* [terhaftigkeit, *f.*

Хитáйньство, *n.* Leichtsinn, *m.* Flat-

Хи́тнїти, *v. n.* s. Хитвáнїти, (*Фр.*).

Хи́тнути, *v. a.* s. Хитáти; — ся aus dem Gleichgewichte fallen, wanken.

Хитóн, *m.* (*griech.*) Kleid, *n.* Mantel, Rock, *m.* *Ш.* II. 233. [medes), *В.*

Хитрáк, *m.* Jagdspinne, *f.* (Dolo-

Хитрéзний, *a.* sehr listig, *Т.*

Хитрéць, -éця, *m.* listiger Mensch, Schwindler, *m.*; 2) — лóвчий, Wollkrebs, *m.* (Dromia vulgaris), *Пол.*

Хи́трий, *a.* listig, arglistig, schlau, verschmitzt; verfänglich.

Хи́трити, *v. a.* listig handeln, List brauchen; — ся (*mit d. Infinit.*) an etw. listig herantreten um es zu nehmen.

Хи́трица. *f.* *Фр.* die Listige, Schalkhafte. [genheit, Schlauheit, *f.*

Хи́трість, -ости, *f.* List, Verschla-

Хи́тро, *adv.* listig, schlau.

Хитрóво, *adv.* *М.* II. 82. sinnig, listig, klug. [redner, *m.* *Пу.*

Хи́тромóвець, -вця. *m.* Kunst-

Хитрошитий. *a.* künstlich genäht, gestickt, *Ш.* I. 350.

Хи́трощі, *pl.* listige Anschläge, List, *f.* взяти ся, пусти́ти ся на хи́трощі List anwenden.

Хитрувáти, хи́трити. *v. a.* listig sinnen u. handeln, List brauchen, auf List sinnen. [dler, *m.*

Хитру́га. *m М.* der Listige, Schwin-

Хитру́ха, *f.* listiges Weib, *Ог.* 98.

Хиту́н, *m.* Pumpenstempel, *m.*; 2) Pendel, *m* *Ніс.*

Хи́хати, *v. n.* schwer hauchen, (*Фр.*).

Хихлáтий, *a.* buschig, хвіст у лі-

ся хихлáтий, *В.*
Хихотáти ся, kichern, laut lachen.
Хихотий, *f.* Kichern, Gelache, *n.*
Хихотýн, *m.* хихотýля, *f.* der (die) aus vollem Halse lacht.
Хицьковáти, *v. n. ЛД.* hüpfen.
Хи́щний, *Зг.* хи́щний, *a.* räuberisch, raubsüchtig, raubgierig, Raub-.
Хів, *gen.* хóву, *m.* Zucht, Pflege, *f.*
Хівря, *f.* Phebronia.
Хід, *gen.* хóду, *m.* Gang, *m.* Gehen, *n.* Tritt, *m.*; Weg, *m.*
Хідлї, *pl.* Stelzen, Stelzfüsse, *pl. B.*
Хідний, *f.* Gang, *m.* Gehen, *n. A-Г.* 160.
Хіндя, *f. P.* II. 176. Fieber, *n.*
Хіп! *int.* zum *verb.* Хапáти, greifen, *Ог.* 217. 218. ripps! [beit), *Гл.* II. 56.
Хіпкий, *a.* emsig, flink (zur Ar-
I. Хір, *m.* Iltis, *m.* (Foetorius putorius), *B.* s. Тхір.
II. Хір, *m.* Name des Buchst. X.
Хіра, *f. Ф. Пр.* III. 244.?
Хірлий, *a.* schwächlich, *Пар.*
Хірхи́льний, *a.* listig.
Хісно́, *n.* s. Хосéн.
Хісновáч, *m.* Nutzniesser, *m.*
Хісновитий, *a. МІІІ.* nützlich, erspriesslich.
Хісно́вний, *a. Wgr.* 39. nützlich.
Хісноло́бець, -бця, *m.* der Gewinnsüchtige, *Ваг.*
Хіснувáти, *v. a.* u. — ся чимóсь, з чогóсь Nutzen ziehen.
Хіть, *f.* Gier, Begierde, Lust *f.* Wunsch, *m.* Sucht, *f. С. Пл*; хіть або й нéхіть *К.* = хоч не хоч.
Хітáрь, *m.* Grenze zwischen zwei Gemeinden, Bezirken, Ländern, Staaten, *f. Ф.*; 2) Rayon, *n.* [(*Фр.*).
Хітки́й, *a.* — до чогó s. Живáний,
Хіхотáти ся, хіхотня́ & s. Хихотáти ся &.
Хлак, *m. D. c.* 240. Flagge, *f.*
Хлам, *m.* Gerümpel, *n.*
Хлáмати, *v.a.* fressen (v Schweinen).
Хлами́да, *f.* (griech.) † Kaisermantel, Königsmantel, *m.*
Хлань, *f.* s. Прóпасть *Kst*; 2) * eine grosse Menge, хлáнею налїтáти in grosser Menge heranfliegen (wie Harpyien), *BE.*; 3) * Vielfrass, *m.* [mus), *B.*
Хлáник, *m.* Frasschnecke, *f.* (Buli-
Хлáнути, *v. n.* gierig sein.
Хлебеснýти, *v. a.* saufen (v. e. Trunkenbold), +*M.* [canadense), *B.*
Хлед, *m.* Berufkraut, *n.* (Erigeron
Хлéзінь (*m*? *f*?), Art Pilze, *B.*
Хлепістати, *v. a.* etwas wanken machen, (*Фр.*). [pern, schlappen.
Хлéпнути, хлептáти, *v.a.* schlap-
Хлибень, *m. f.* Seerinde, *f.* (Flustra); *pl.* хлибнї, Rindenpolypen, *pl.* (Flustraceae), *B.* [*f.* (Arion), *B.*
Хлизець, -зця, *m.* Wegschnecke,
Хлинути, *v.n.* hervorrieseln, -brechen (v. Thränen), *III.* I. 75. *C.* I. 248.
Хлиня́к, *m.* Schirmqualle, *f.* (Medusa Aurelia), *B.*
Хлип, *m.* das Schluchzen, Weinen.
Хлипа, *f.* Gurkenqualle, *f.* (Beroë), *B.*
Хлипавка, *f.* s. Клипа, Ventil, *n.*
Хлипанє, (-нє), *n.* Schluchzen, *n.*
Хлипати, хлипнути, *v. n.* schluchzen, weinen.
Хлискати, *v. a.* plätschern, spritzen.
Хлиставка, *f.* e ArtTäubling, (*Фр.*).
Хлистáти *v.a. Ко.* 7. saufen, schlürfen.
Хлистик, *m.* eine kleine Creatur, ein armer Schlucker, *Др.*; 2) Reitpeitsche, -gerte, *f. Пс.*
Хлїб, *m.* Brot, *n*; Nahrung, *f*; 2) Getreide, *n.* Feldfrüchte, *pl.* Saat, *f.* Getreidefeld, *n.*; 3) Unterhalt, *m.* Erwerb, *n.* +*M.* хлїб-сіль, Salz u. Brot (als Sinnbild der Gastfreundschaft).
Хлїбний, *a.* Brot, — лан üppiges Getreidefeld; — ýряд ergiebiges Amt, *К.*
Хлїбник, *m.* Bäcker, *m. Пс.*
Хлїбниця, *f* Bäckerin, *f. Пс.*
Хлїбничóк, -кá, *m. Е.* Bäcker, *m.*
Хлїбно, *adv. Гол.* III. 37. reichlich an Getreide.
Хлїбня́, *f* Getreidekammer, Brotkammer, *f*; 2) Backhaus, *n.* Bäckerei, *f Пс.*
Хлїбовéць, -вця́, *m.* Brotbaum, *m.* (Artocarpus incisa), *B.*
Хлїбовцёвáгі, *pl.* Brotfruchtbäume, *pl.* (Artocarpeae), *B.* [борóб.
Хлїбóвчик, *m. Гол.* III. 480. s. Хлї-
Хлїбодáр, *m.* Bäcker, *m.*
Хлїбоїдець, -дця, *m.* Brodesser, *m*; 2) Schmarotzer, *m. К.*
Хлїбонько, *m. dim.* s. Хлїб.
Хлїбопéка, *m.* Bäcker, *m.*
Хлїборідний, (-рóд-), *a.* fruchtbar an Getreide.

Хлїборо́б, *m.* Ackermann, Ackerbauer, *m*; Landmann, *m.*
Хлїборо́бів, -ова, -ове, *a.* des Хлїборо́б. [Хлїборо́б
Хлїборо́бничок, -чка, *m. dim.* s.
Хлїборо́бский, *a.* zum Feldbau gehörig. [bau, *m.*
Хлїборо́бство, *n.* Ackerbau, Feld-
Хлїборо́дний, *a. Ваг.* fruchtbar.
Хлїбосо́лка, *f.* gastfreie Frau, *М+Б.* 108. (*vgl* хлїб-сіль).
Хлїв, *m.* Stall, Schweinestall, *m.*
Хлїве́ць, -вця́, *m. dim.* s. d. v.
Хлї́вний, *a.* Stall-, *B.*
Хлїво́к, -вка́, *m. dim.* s. Хлїв.
Хлї́вчик, *m. dim.* s. Хлїв, kleiner Viehstall, kl. Schweinestall.
Хлї́павка, *f.* Wimper, *f.*
Хлї́пати, *v. a.* s. Кліпати. [хло́пе!
I. Хло! *verkürzt. Vocat.* = хло́пче!
II. Хло = о́то, о́тже. *Kol.* I. 153. 155.
Хло́мий, *a. Н.* 153. s. Хро́мий.
Хло́ню! *Vocat.* = Хло́пче, *К.*
Хлоп, *m.* Bauer, Bauersmann, *m.*; 2) Mann, *m.* Mannsperson, *f.*; * ein braver Kerl; хлоп в хло́па auserlesene Mannschaft; на хло́па so gross wie ein Mann; — висо́ко, глубо́ко mannshoch, manns tief. [Lehrjunge, *m.*
Хлопа́к, *m.* ein Junge, Bursche;
Хло́пати, *v. n.* schnalzen.
Хло́пець, -пця, *m.* Bursche, Bub, Knabe, Junge; Lehrbursche, *m.*
Хлопи́ця, *f.* §. s. Хлоп.
Хлопи́ско, хлопи́ще, *m. aug.* s. Хлоп.
Хлопі́ти, *v. n.* bäurische Sitten annehmen, verbauern, bäurisch, grob, ungesittet werden, s. Схлопіти.
Хло́пка, *f.* Bäuerin, Bauersfrau, *f.*
Хлопкува́ти, *Me.* 403.?
Хло́пнути, *v. a.* -рука́ми klatschen.
Хлопо́вич, *m.* Bauernsohn, *m.*
Хлопо́к, -пка́, *m. Me.* 75. s. Хло́пець; *id.* 403. s. Хлоп
Хлопота́, *f. Ке.* I. 71. s. Кло́піт.
Хлопота́ти, *v. a.* s. Клопота́ти; — ся, sich viel Mühe machen ängstlich geschäftig sein. [binden, *Нов.*
Хлопотно, *adv.* mit viel Mühe ver
Хло́пский, (хлопськ-), *a.* bäuerisch, Bauern-. [*coll.* die Bauern.
Хло́пство, *n.* Bauernstand, *m*; 2)
Хлопча́к, *m.* s. Хлопа́к.
Хлопча́чий, *a.* s. Хлопя́чий, *Не.*
Хло́пчик, *m. dim.* ein kleiner Junge, Knabe. [Knäblein, *n.*
Хлопчи́на *m.* ein armer guter Knabe,
Хлопчи́ско, хлопчи́ще, *m. aug.* ein erbärmlicher, schlechter Junge, Knabe.
Хлопчівни́, *f. coll.* die Burschen, *pl.*
Хлопчі́я, *f. Н.* 125. = хло́пець der Bursch, der Junge.
Хлопя́, хлопя́тко, *n. dim.* das Knäblein, ein kleiner Knabe, Bürschchen, *n.*
Хлопя́чий, *a.* Knaben-, Jugend-, jung.
I. Хлор, *m.* Florus.
II. Хлор, (хльор), *m.* Chlor, *n.* (chlorum); 2) * хльо́ру да́ти кому́ jmdm tüchtig zusetzen, *Pa.* I. 193.
Хлорано́вий, *a.* chlorsauer, *Пол.*
Хлорово́день, -дня, *m.* Chlorwasserstoff, *m. Пол.*
Хло́снути, *v. a.* (derb) schlagen.
Хло́ста, *f. Н.* 75 *Me.* 406. Ruthenhiebe, *pl* Geisselung, Züchtigung, Strafe, *f.*
Хлоста́ти, *v. a.* züchtigen, geisseln.
Хльо́стки́й, *a.* sinnig, trefflich, *Рас.*
Хльо́стко, *adv.* geschickt, treffend, *Рас.*
Хло́цї! *Vocat. pl.* = Хло́цї! *Ке.* 215.
Хлю́йний, *a.* reinlich.
Хлю́йність, -ости, *f.* Reinlichkeit, *f.*
Хлюп! *int.* platsch! patsch!
Хлю́пати, *v. a.* plätschern; — ся, plätschern (*v. n.*).
Хлю́пкати, *v. a.* s. d. v.
Хлю́пнути, *v. a.* s. Хлю́снути.
Хлю́птати, *v. a.* s. Хлепта́ти.
Хлюро́к, -рка́, *m.* Bienenfresser, *m.* (Merops apiaster), *B.*
Хлю́снути, *v. a.* plätschern; spritzen, (mit Geräusch), giessen; 2) *v. n.* дорóга хлю́сла beim Thauwetter.
Хлюся́к, *m* Seegurke, *f.* (Holothuria); хлюсня́к, *pl.* Wurmwalzen, *pl.* (Holothuridea), *B.* [2) Daus, *n. C.* I. 221.
Хлюст, *m. Ко.* 15. e. Art Kartenspiel;
Хлюсть! *int.* platsch! patsch!
Хлюстні́, *pl.* Seewalzen, *pl.* (Holothuridea), *B.*
Хлющ, *m.* хлю́ща, *m.* n. *f.* triefend von Nässe; 2) хлю́ща, *f.* Gusregen, Platzregen, *m.* [ши́т zischen.
Хлющáти, *v. n.* в чо́бітах аж хлю-
Хлю́щник, *m.* Gemeiner Wasserläufer, (Limnobates stagnorum), *B.*

Хля́бати, *v. a.* s. Хля́пати, (*Фр.*); 2) — ся wanken, sich hin u. her bewegen,(*Фр.*). [Schnee mit Regen, *Зак.*
Хля́ґа, *f.* nasses, nasskaltes Wetter,
Хляґо́ва, *f.* s. d. v. *ОП.*
Хляк, *m.* Rand, *m.* Borte, *f.* *Пар.*; 2) s. Фляк, *Зак.*
Хля́ка, *f.* nasses Wetter, s. Слота́.
Хляп! *int.* patsch! klatsch!
Хля́па, *m.* u. *f.* eine unfläthige Person.
Хля́павиця, *f.* s. Хля́ґа.
Хля́павка, *f.* d. d. v. [deres.
Хляпа́йло, *m.* **Beiname* eines Plau-
Хляпаня́на, *f.* Schmiererei, Matzerei, *f.*
Хля́пати, *v. a.* bespritzen; giessen; plätschern; * plauschen, plaudern; — ся plätschern (*v. n.*), sich mit Koth beschlumpern, besudeln.
Хляпиту́ра, *f.* e. Schmähwort.
Хля́ти, *v. n.* *Пр.* II. 429. *Ф.* ohnmächtig hinsinken, s. Охля́ти.
Хмала́стати, хмала́спути, *v. a.* wuchtig dreinschlagen, hauen; prügeln, züchtigen. [Menge, Masse, (*vgl.* Тьма).
Хма́ра́, *f.* Wolke, *f.*; 2) e. grosse
Хма́рати, *v. n.* s. Хра́мати.
Хма́рий, *a.* finster, umwölkt.
Хмаря́нка, хмаря́ночка, *f.* *dim.* Wölkchen, Wölklein, *n.* *III.* I. 141.
Хмаря́стий, *a.* s. Хмарни́й.
Хма́рити, *v. a.* umwölken, umnebeln; trüben; verfinstern; — ся, sich trüben, s. bewölken, s. umwölken; 2) * ein finsteres Gesicht machen.
Хма́рка, *f.dim.* s. Хма́ра́, Wölklein, *n.*
Хмарли́вий, *a.* wolkig, umwölkt.
Хмарне́сенький, *a. dim.* s. Хма́рний; *adv.* хмарне́сенько, *dim.* s. Хма́рно.
Хма́рний, *a.* wolkig, bewölkt, umwölkt, finster, dunkel, trübe; * finster, unfreundlich, mürrisch — чоловік.
Хма́рно, *adv.* wolkig, bewölkt, umwölkt, finster, trübe; * finster, unfreundlich, mürrisch.
Хмарня́к, *m.* Gewölk, *n.* *B.*
Хмаро́ви́ще, *n.* (*m.*) dichte u. grosse wolkenähnliche Schar, Haufen, *m.*
Хмарогóнець, -ниця, *m.* Wolkentreiber, *m.* *Кл.* [sammler, *m.* *Кл.*
Хмарозбóрець, -рця, *m.* Wolken-
Хмаролóм, *m.* Wolkenbruch, *m.*
Хмарохóдний, *a.* (*sbst.*) Wolkenwandler, *m.* *Ру.* [wolkige, *m.* *Кл.*
Хмарочорня́га, *m.* der Schwarz-
Хмель, *m.* s. Хміль.
Хмеле́вий, *a.* Hopfen-.
Хмеля́на, *f.* Hopfen, *m.*; 2) Hopfenranke, *f.* *Пар.*; 3) Flachsseide, *f.* (Cuscuta), *B.*
Хмеля́не, *n.* Hopfenranke, *f.* *Пар.*
Хмеля́сько, хмеля́ще, *n.* Hopfenfeld, *n.* -acker, *m.* *Пар.*
Хмеля́ти, *v. a.* mit Hopfen anmachen, den Hopfen geben; 2) — ся * herumstreichen, herumschlendern, *Пар.*
Хмельний, *a.* Hopfen enthaltend; berauschend; 2) *АД.* I. 214. berauscht, trunken.
Хмельни́к, *m.* Hopfengarten, *m.* *Пар.*
Хмельни́на, *f.* s. Хмеля́на.
Хмельни́цтво, *n.* Hopfenbau, *m.* *Пар.*
Хмельни́ця, *f.* *АД.* II. 135. s. Хміль.
Хмельничани́н, *m.* *К.* Kampfgenosse des Хмельни́цкий.
Хмельни́чик, *m.* *АД.* II. 137. e. Soldat des Хмельни́цкий.
Хмельмиччина, (-ни́щина), *f.* die Zeit und die Geschichte des гетьма́н Хмельни́цкий, *К.*
Хмеля́к, *m.* короткорі́г, Hopfen-Spinner, *m.* (Hepialus Humuli), *B.*
Хмеля́р, *m.* Hopfenbauer, Hopfensammler, *m.* *Пар.*
Хметеля́не, *n.* trockenes Unkraut.
Хмиз, *m.* Unkraut, niedriges Gesträuch, Gestrüpp, *n.*; 2) * elender kriechender Mensch, Kriechwurm, Balg, *m.* *B.*
Хмиза, *f.* s. Хворóст; 2) ein kleines, unansehnliches Pferd, *Зак.*
Хмизаний, *a.* aus Хмиз 1) gebaut.
Хмилати, *v.a.* s. Ни́пати, (*Фр.*), — ся s. Шпи́ндати ся.
Хміль, (хмель) *gen.* хме́лю, *m.* Hopfen, *m.* (Humulus Lupulus); * Rausch, *m.* під хмільком *P.* I. 74. beim kleinen Rausch.
Хмілина́, *f.* хмілі́не, *n.* s. Гичка.
Хмільний, *a.* s. Хмельни́й, *Пар.*
Хмола́, *f.* Unkraut, *n.*; Kaff, *n.* (*Фр.*).
I. Хмула́, *f.* s. d. v.
II. Хму́ла, *m.* u. *f.* Phlegmatiker, *m.*
Хму́лавий, *a.* welk, matt; 2) unrein -ва вода́. [mit viel Spreu.
Хмулистий, *a.* unrein, -е збіже
Хму́ра, *f.* s. Хма́ра. [mürrisch.
Хмура́вий, *a.* *У.* düster, finster,
Хму́рий, хму́рний, *a.* umwölkt,

düster; finster.

Хму́рити. *v. a.* wölken, bewölken, mit trüben Wolken umziehen; — ся, sich trüben, umwölken, * ein finsteres Gesicht machen, schmollen, ungehalten werden.

Хмурні́ти, хмурніта́ти, *v. n.* düster werden.

Хмурово́кій, (*B.*), хмуро́кий, *a.* mit düsterem Auge; mürrisch.

Хмуря́вий, *a. КУ.* wolkig, düster.

Хни́кати, *v. a.* greinen, schluchzen *Кв.* II. 219. *Кн.*

Хню́пити ся, s. Похню́пити ся.

Хню́ра, хню́рко, *m.* mürrischer Mensch, *B.*

Хнюрова́тий, *a.* mürrisch, *B.*

Хо́бда, *f.* s. Хо́пта, (*Фр.*).

Хо́бза *f.* Attich, *m.* (Sambucus ebulus L.), *B.* [zum Fischfang, *B.*

I. Хо́бот, *m.* Rüssel, *m.*; 2) Art Geräth

II. Хобо́т, *gen.* хіо́ту́, *m.* grünes Viehfutter. [(Proboscidalis), *B.*

Хо́ботень, *m.* Gemeine Stielqualle,

Хобо́тник, *m.* Rüsselthier, *n.*

Хова́к, *m.* Rüsselverberger, *m.* (Ceutorhynchus), *B.*

Хо́ван, *m.* s. Ви́хованок.

Хо́ванець, -ниця, *m.* ein Teufelswesen als Schutzgeist u. Gönner des Haushaltes, *Ч.* I. 1, 208, Kobold, Incubus, *m.* (*Фр.*); 2) — мягкохі́бстий, Gemeiner Einsiedlerkrebs, (Pagurus Bernhardus), *Пол.* [Verstecken; 2) Zucht, *f.*

Хо́ване, *n.* das Bergen, Verbergen,

Хо́ванка, *f.* Versteck, *n.*; 2) Versteckspiel, *n.*

Хова́ти, *v. a.* verwahren, aufheben; verbergen; 2) ziehen, erziehen; 3) begraben, beerdigen; — ся sich —.

Хо́взалка, хо́взанка, *f.* Gleitbahn, Glitschbahn, *f.* Eisbahn, *f.*

Ховзаний́на, *f.* Glatteis, *n.*

Хо́взати ся, gleiten, glitschen.

Хо́взїнь, *f.* s. Ховзаний́на.

Ховзки́й, *a.* schlüpfrig, glatt; *adv.* хо́взко, — —.

Хо́взнути, *v. n.* ausgleiten. [rus), *B.*

Ховзти́к, *m.* Flohkrebs, *m* (Gamma-

Ховзу́н, *m.* Wasserläufer, *m.* (Limnobates), *B.* [ptocephalus), *B.*

Ховогла́вка *m.* Falkläufer, *m.* (Cry-

Ховпа́к, *m.* *Гол* III. 438. s. Колпа́к.

Хо́ьрашок, *m.* *III.* I. 342

Хо́всвути, *v. a.* s. Хмала́стати.

Ховст, *m.* dumpfer, gepresster Schall,

Хо́вета́. *f.* Zaum, Zügel, *m.* [(*Фр.*).

Хо́вестало, *n.* s. d. v. [gen, (*Фр.*).

Ховеста́ти, *v. a.* zäumen; 2) schla-

Ховсті́ти, *v. n.* sausen.

Хо́вето́, *n.* Zaum, *m.* [(*Фр.*).

Хо́вшень, *m.* Lotterbub, Raufbold, *m.*

I. Хода́, *f.* Gang, Tritt, Schritt, *m.* *C.* I. 122; Marsch, *m.* (Marschmelodie) *M.* II. 191; Auftreten, *n.* *Кч.* 87; * Fluss, Verlauf, *m.* — ре́чи *К. Ос.* IX. 81.

II. Хода́, *adv.* *D. c.* 354. 384. тай хода́ з ха́ти fort, weg, *III.* I. 103.

Хода́к, *m.* Fürsprecher, Sachwalter, Anwalt, *m.* *Ра.* I. 391; 2) *Ос.* (61) X. 21. *Кух.* Fussgänger, *m.*; 3) хода́к. *pl.* ходаки́, Bastschuhe, übrhpt: schlechte

Хо́дар, *m.* s. Пла́т. [Schuhe, *pl.*

Ходаче́ник, *m.* (spöttelnd) von jmdm der stets in ходаки́ einhergeht: Lumpenkerl, *m.* (*Фр.*). [Schuhflicker, *m.*

Ходачни́к, *m.* Bastschuhmacher;

Ходачо́к, *m.* *dim.* s. Хода́к 3).

Ходачя́, (-че́), *n.* *dim.* s. Хода́к 3).

Ходьба́, *f.* Gehen, Wandern, *n.* Gang, *m.* Reise, *f.* *Кв.* I. 213. *Wgr.* 30. *M.*

Хо́денько, *m.* *dim.* s. Хід.

Хо́дженний, *a.* -а я́ма = пивни́ця.

Хо́дн. *pl.* Gänge, Spaziergänge, *pl.* s. Хід.

Ходи́вний, *a.* -а соро́чка Alltagshemd, *n.* [Stelzfüsse, *pl.* *B.*

Ходи́лиці, ходи́льниці, *pl.* Stelzen,

Ходи́льце, *n pl.* ходи́льця, heisst alles, worauf etw. ruht u. sich bewegt, z. B. Füsse bei einer Wiege; dann überhpt alles Schwache, Bewegliche, стіл як на хиди́льци, зуб́ як на ходи́льци &.

Ходи́ти, (хо́джу, хо́диш). *v. n.* gehen, einhergehen, wandeln; гро́ші хо́дят *Зап.* I. 321. gehen, im Course sein, cursieren; 2) sich kleiden, хоро́шо ходи́ти.

Ході́льниця, *f.* *pl.* -ці́, Stelzen, Stelzfüsse, *pl.*

Хо́дько, *m.* Theodor.

Хо́дний, *a.* -ні но́ги Schreitfüsse, *pl.*

Ходни́к, *m.* *Гол.* Gang, *m.* Alee, *f.*; 2) Fussteppich, *m.* *Kol* I. 68. [*Гол.*

Ходнича́нько, *m.* *dim.* s. Ходни́к 1)

Ходни́, *f.* Gehen, *n.* Gang, *m.* *Кн.*

Ходови́й, *a.* -а сті́жка, Gangsteg, *m.*

Ходо́к, -дка́, *m.* *gr.* Fussgänger, Fussbote, *m.* *Др.*

Хо́дом, *adv.* *Ф.* im Gang (ohne zu verweilen), хо́дом тай наза́д hin und zurück.

Хо́донько, *m.dim.АД.* I. 306. s. Хід.

I. Ходо́р, *m.* Theodor.

II. Хо́дор, *m.* Alee, *f.* *Пар.*

Хо́дором ходи́ти, *adv.* wanken, wackeln, schwanken, erzittern, erschüttert werden, ха́та хо́дит хо́дором, голова́ — —, стіл — —; б) хо́дором = rasch, *Щог.*

Ходу́сеньки, *pl.Me.2 dim.*Gehen, *n.*

Ходя́чий, *a.* gehend, gangbar.

Хожа́лий. *a.* zum Gehen gewohnt, im Gehen ausdauernd, *B.* [*Ст.*

Хожа́ти, *v. n.* einhergehen, wandeln,

Хо́жувати. *v. n.* öfters gehen, *B.*

Хоже́не, *n.* Geld für den Gang, Meilengeld, *n.*

Хозяи́н, хозяі́н, *m.* der Herr vom Hause, Wirt, Hausherr, *m*; 2) * der erste Bienenstock.

Хозяінува́ти, *v a.* s. Ґосподарити.

Хозя́йка, *f.* Hausfrau, Wirtin, *f.*

Хозяйнови́тий, *a.* wirtschaftlich, sparsam, *Не.*

Хозяйнува́ти, *v. a.* Ґосподарити.

Хозя́йский, *a.* dem Wirte, dem Hausherrn gehörig.

Хозя́йство, *n.* Wirtschaft, Haushaltung, *f.* Hauswesen, *n.* Oekonomie, *f.*

Хозяйстве́нний. *a.*s.Ґосподарний.

Хо́ла́, *f.* Zucht, Pflege, *f.* „*Сн.*“ 194.

Холе́ра, *f.* Cholera, *f.*

Холе́рний.*a.*cholerakrank;verpestet.

Холиба́ти, *v. a.* s. Холіба́ти.

Холи́ва, *f.*s. Ку́рень 2) Ку́ріпь, *Зах.*

Холи́ти, *v. a.* reinigen, putzen.

Холіба́ти, холіба́ти. *v. a.* hin u. her bewegen, wanken machen, schwanken, schaukeln; — ся wanken, wackeln.

Холі́в, *m.* *К.* s. Хлїв.

Холіта́ти. *v. a.* schaukeln, schwanken; — ся wanken, wackeln.

Холм, *m.* Hügel, *m.*

Холме́ць, *m. dim.* *B.* s. Горо́бок.

Холмі́вка. *f.* Buckelstern, *m.* (Oreaster), *B.*

Холмони́на, *f.Макс.* Hügel, *m.* [te, *f.*

Хо́лод, *m.* Kühle, Schattenkühle, Kälte,

Холоде́ць, -дця́, *m. dim.* s. Хо́лод, sanfte Kühle, *ГІІІ.*; 2) kaltes Essen, Gallerte, *f.* *Зах.*; 3) — за́ячий, wilde Spargel. [*Под.*

Холоди́льник, *m.* Kühlapparat, *m.*

Холоди́на, *f.* s. Хо́лод. [abkühlen.

Холоди́ти. (-джу́.-ди́ш) *v.a.*kühlen,

Холодна́вий, *a.* kühl, *Фр.*

Холодне́ча, *f.* s. Хо́лод, Kälte, *f.* *К.*

Холо́дний, *a.* kühl, ziemlich kalt; холо́дна, *f.* *a.* *subst.* Arrest, *m.* Gefängnis, *n.*

Холодни́к. *m.* Laube, *f.* Schattengang, *m* ein kühler Ort; 2) Kühlofen, *m.*; 3) s. Холо́дна.

Холодни́ця, *f.* s. Холо́дна.

Холодничє́нька. *f. dim. Bein.* der Темни́ченька, Темни́ця, s. Холо́дна.

Холодні́сїнький, *a. dim.* ganz kühl, sehr kühl.

Холо́дність,-ости, *f.*Kühle,Kälte,*f.*

Холоднова́тий, *a.* zu kühl, kühler, zu kalt,frostig; * kalt, gefühllos,*M.*II.151.

Холодо́к, -дка, *m. dim.* s. Хо́лод; 2) Vorhang, Schattenspender, *m.* *Ч.* III. 173.; 3) — за́ячий. по́вчий, s. Шпа́раґ.

Холо́дошно, *adv.* kühl, *Кл.*

Холодю́щий, *a.* kühlend, *B.*

Холону́ти, (-лодн-), *v. n.* kühl werden; 2) vor Kälte starren, *Шл.* I. 79.

Холо́п, *m.* Leibeigener, Bauer, *m.*

Холо́ст, *a. gr.* ledig, *Л.* 136.

Холоста́ти. *v. a.* s. Оніха́ти.

Холо́ша, *f.* *D. c.* 241. eine Hälfte der Hosen, s. Шта́нка; *pl.* холо́ші, *Ко.* 21. Hosen, *pl.* s. Холо́шнї.

Холо́шнї.*pl.*Hosen,*pl.*(ausWolltuch).

Холщи́нка, *f.gr.* Leinwandtüchel,*n.*

Хо́ля, *f.* *Ос.* (61) V. 15. s. Нїга́.

Холя́ва, *dim.* холя́нка, (-ле́вка), *f.* Stiefelschaft, *m.*

I. Хома́. *m.* Thomas.

II. Хома́. *m.* Hamster, *m.* (Cricetus frumentarius Pall.); 2) Hausgrille, *f.* (Gryllus domesticus), *B.*

Хоме́вка, хоме́лка, *f.* s. Киба́лка.

Хоме́ука, *f.* s. Па́рча.

Хо́ми, *pl.* Art Kuchen aus geneteter abgekochter Erbse u. zerschlagenen Hanfsamen.

Хомя́к, *m.*Hamster,*m.*s.Хома́ II.1).*B.*

Хо́мин. *a.* des Хома́ (Thomas), — на неді́ля der erste Sonntag nach Ostern.

Хомі́нка, *f.* s. Хоме́вка, *B.*

Хо́мля, *f.* s. Киба́лка, *B.*

Хо́мну́ти, хомону́ти, *v. a.* stark

*

schlagen, (*Фр.*).

Хому́т, *dim.*хомутéць,*m.* Kummet,*n.*

Хомутний, *a.* im Kummet.

Хомя́к, *m.* s. Хома́ II. 1).

Хомя́ть, *adv.* s. Стóрцом.

Хоп = лоп, *Ч.* II. 20.

Хóпта́, *f.*s. Хóбза,*B.*; 2) Unkraut,*n.B.*

Хор, *m.* Chor, *n.* als Platz in der Kirche für die Chorsänger, auch *pl.* хóри; 2) Chor, *m.* Wechselgesang, *m.*; 3) = Сухозóлото.

Хóра, *f.* *Ф.* s. Хорóба.

Хорóа́к, *m.* s. Хробáк, *B.*; 2) * verächtlich, gering, von niedriger Herkunft, *Зак.* [*pl.*Rückgrat, *n.*Rippen, *pl.B.*

Хорóу́ри, *pl.* (verächtl.) Knochen,

Хóрий, *a.* krank; *sbst.* хóрий, der Kranke.

Хóріти, *v. n.* s. Хорува́ти, *Зак.*

Хóркавець, -вця, *m.* Räusperer, *m.*

Хóрка́вий, *a.* heiser, kreischend, *Кл.*

Хóркало, *m.* s. Хóркавець.

Хóркати, *v. n.* kreischen, mit heiserer Stimme sprechen.

Хорóба, *f.* Krankheit, *f.*; 2) * (als *int.*) Henker, schwere Not, Teufel!

Хоробáйвий, *a.* s. d. f.

Хорóбний, *a.* krankhaft, kränklich.

Хорóбрий, *a.*tapfer,muthig,herzhaft.

Хорóбрість, -ости, *f.* Tapferkeit, *f.* Muth, *m.*

Хорова́ти, *v. n.* s. Хорува́ти.

Хоровитий, *a.* krankhaft, kränklich.

Хоровитість, -ости, *f.* Kränklichkeit, *f.*

Хоровóд, *m.* Reigen, Reihentanz, *m.*

Хоровóдити, (-вóджу, -вóдив), *v. a.* den Reigen führen, vortanzen.

Хорóм, *m.* Corridor, *n.* Gang, *m.*; *pl.* хорóми = сіни, *ОЕ.*

Хорóма, *f.* *H.* 261. Haus, Gemach, *n.*

Хорóмина, *f.* *Ч.* III. 12. s. d. v. Haus, *n.* Hof, *m.* Zimmer, *n.* [Zimmer.

Хорóмочка, *f.* *dim.* *Мс.* 13. kleines

Хорóнення, *n.* Bewahren, *n.* Conservierung, *f.* Conservieren, *n.*; 2) Begraben, Beerdigen, *n.*

Хорóни, *pl.* s. Хорóми, *Wyr.* IX.

Хоронитель, *m.* Beschützer, Bewahrer; Conservator, *m.*

Хоронителька, *f.* Beschützerin, *f.* *Пу.* Bewahrerin, *f.*

Хоронити, *v. a.* bewahren, verwahren; hüten, beschützen; conservieren; 2) begraben, beerdigen.

Хорóство, *n.* *Ч.* V. 221?

Хоростіль, *m.* s. Хорустіль. [*B.*

Хорóш, *m.*Prachtkäfer,*m.* (Buprestis),

Хорóше, *adv.* s. Хорóшо.

Хорóший, *a.* schön, hübsch; 2) gut, ausgezeichnet, *Зак.* [похорош-).

Хорóшіти,*v.n.*schöner werden(gew.

Хорóшо, *adv.* schön, hübsch; 2) gut.

Хорошу́н, *m.* schöner Junge, schöner Mann, *Кроп.* [(Canis leporarius).

Хорт, *m.* Windhund, *m.* Windspiel, *n.*

Хорти́ця, *f.* Windhündin, *f.*

Хорти́ще, *m.* *aug.* s. Хорт. [*Пс.*

Хортовий, *a.* schnell, rasch, hurtig,

Хортува́тий, *a.* dem Windspiel ähnlich, *КС.* (83) 677.

Хорува́ти, *v. n.* krank sein, k. liegen; * — на пáна den grossen Herrn spielen.

Хоругóв, *g.* -гви́, *f.* Fahne, *f.*

Хоругóвка, *f.* *dim.* s. d. v. Fahne, *f.*; -нітрова́, Windfahne, *f.* *Пол.*

Хору́жий, хору́нжий, *a.* Fahnenträger, *m.* (im Kosakenheer), -полковий, der die Fahne eines Regiments (полк) трáгт; — генерáльний, Hüter der Standarte des гетьмáн, *Зак.*

Хорунжéнний, *a.* der Хорунжівна, *Кв.* II. 126. [ру́нжий.

Хорунжівна, *f.* Tochter eines Хо-

Хорустіль, хорустільник, *m.* Wasserralle, *f.* (Rallus aquaticus), *B.*

Хорчи́вий, *a.* -чоловік ein ekelhafter, widerwärtiger Mensch, *Ф.*

Хорю́щий, *a.* *Ч.* II. 11. *comp.* s. Хорóший,(хорóшший), хорóщий 779; хорю́щий 195. [lich, *Пс.*

Хори́вий, *a.* schmerzhaft, schmerz-

Хосéн, *gen.* хіснá,*n.* хіснý,*m.* Nutzen, Vortheil, *m.*

Хосéнний, *a.* vortheilhaft, nützlich.

Хоть, *conj.* wenn auch, obwohl, wiewohl, wenngleich; хоть-хто, wer immer, der Beliebige; хоть óн и тóв, so du willst, unter anderem zum Beispiel, wenn auch nur, *III.* II. 61; ни́й хотá wer beliebig. *K.*; хоть хоть entweder-oder.

Хотá, *f.* *КУ.* хотóвка, хáти. *Пр.* VII. 367. VIII. 590. Lust, Begierde, *f.* Trieb, *m.* Begierde, *f.*

Хотáр, *m.* Land, *n.* *Пар.*

Хотѣ́ніе, н. Wollen, Streben, m. На Гак. Willen, m. Ж. s. Пёлоть.

Хотѣ́ть, н. a. wollen, begehren, verlangen; impers. — ся, мнѣ хочется es verlangt mich, ich habe Lust, ich will; не хочется ему er will nicht, er mag nicht, hat genug.

Хотѣ́й, хотѣ́, сущ. s. Хоть.

Хотѣ́нка, (хотѣтка), f. Geilst, m. Begierde, f. [deude Kokette

Хо́ха, f. Ж. 276. auffallend sich klei

Хохітка, f. Lachmöve, f. (Larus ridibundus). Б.

Хо́хлачок, -чка, m. dim. s. Хохла.

Хохо́л, m. Schopf, m.; * bei den Gross-Russen Spottname der Bewohner Klein-Russlands.

Хохо́лка, m. Doldentraube, f.

Хохота́ть, cs. laut lachen, aus vollem Halse lachen.

Хохотѣ́ть, n. m. laut lachen, kichern.

Хоху́ля, m. Bisamratte, f. (Mygale moschata). Б.

Хочь, сущ. s. Хоть.

I. Хоть, хотя́, conj. wiewohl, gleichwohl, obgleich, wenngleich; wenigstens; хоть до утра, хоть до дрова. Кит. Ос. (61), XL. 37. s. хоть-хоть.

II. Хоть = хо́чешь; хоть не хоть (хоть не хоть) man mag wollen od. nicht (ob. volens nolens).

Хоть-бы, conj. gesetzt, wenn auch.

Хо́чешь, conj. s. Хоть I.

Храбрѣ́ть, v. n. s. Храбрѣть.

Храбрѣ́шенькій, a. sehr tapfer, Fy.

Хра́пак, m. s. Хрипак. [ріть.

Храпа́ть cs. (III. 2.) s. Хрипѣ-

Храпі́ть, m. Mauleel, m.

Храпу́ньть, v. n. den tapferen spielen, grossthun, bramarbasiren.

Храсть, m. хрупкость, n. coll. Blätter vom Kohl; ausgewachsene Kohlkopfe; ?) Art Speise aus Kohlblättern mit Mehlen u. Mehl bereitet. Б.; 3) Kohl-Kraut-stiel, f. (Crambe abyssinica). Б.

Храм, m. Kirche, f.; 2) Kirchweihfest, n. Kirchmesse, f.

Хра́мать, v. n. hinken.

Хра́мина, f. Haus, Gebäude, n. III. II. 252. Ж. 201.

Хра́мовина, f. s. d. v.

Хра́мовый, a. das Kirchweihfest betreffend, Ст. II. 150.

Хра́мотѣ, f. coll. lahme Schafe.

Хра́нуйна, m. Ж. 155. das Feiern des Kirchweihfestes. [Fy.

Хра́нуйстве, n. s. Праздноуйство,

Хра́ни, imperat. s. Хранить, храни Бо́же! Gott behüte!

Хра́на, f. Ф. Пу. III. 181?

Хра́нка, m. Ж. Wache, f. Schutz, m.

Хра́нить, a. beschützen, beschirmen, III. II. 249. [m. III. I. 276.

Хранѣ́тель, m. Beschützer, Hüter,

Хра́нѣть, v. n. s. Хорошѣть

Храп, m. Schnauben des Pferdes, n. XV. 2) s. lange Stange von den Fischern gebraucht zum Schrecken der Fische. Б. s. Бот.

Хра́на, f. festgefrorene Erdschollen. Б.

I. Хра́пкій, a. rauh, uneben, Б. s. Пікнкій.

II. Хра́пкій, a. s. Хрипкій. Б.

Хра́пы, pl. Nasenlöcher, pl. [bei Pferden], sg. Храп 1). [m. (Фу.)

Храпі́ть, храпу́, m. Schnarcher,

Хра́пка, m. coll. s. Храпка. Б.

Храпу́ньть, a. rauh, heiser.

Храпу́н, m. Schnarcher, m.

Хрей, m. Wirbel, m. [grat, m.

Хребе́т, gen. -тта, m. Rücken, Rück-

Хребетна́я f. Columna vertebralis. Б.

Хребе́тный, a. Rücken-, — стовмчик. Фу. Rückensatz, f. Wirbel-, Rückenstrang, m. (Chorda dorsalis).

Хребо́тина, m. Wirbelbein, Rückgrathbein, n. Фу. [Rückgrat, m. Б.

Хребо́тина, f. Wirbelsäule, f.

Хребо́ска, a. Wirbel-, -стовмчик, Wirbelsäule, f. Б.

Хребтовый, a. Rücken-.

Хребтоска́, f. Rückenstück, n. Fy.

Хребтоно́жки, pl. Notopoda.

Хребтовіо́, m. задняя Beutelratte, f. (Didelphys dorsigera).

Хребтоно́с, -ска, m. Nackenstoß, m. (Nomomanus). Б. [m. (Notonecta). Б.

Хребтоно́сец, m. Rückenschwimmer,

Хребтоно́сная сторо́на, f. Ruderwanze, f. (Notonecta glauca). Ж.

Хребторе́зный, a. -зная кость, f. Webekuhle, f. (Pipa dorsigera). [pl.

Хрести́ ріе Хрестіе. Gebirgsketten,

Хре́стьба, f. Б. II. 76. viel. verteilt. aus Ф[illegible], pr. Bekanne, f.

Хрипнуть, v. n. Ж. s. Трипнуть.

Хрест, *m.* Kreuz, *n.*; 2) Bekreuzigung, *f.*; 3) Taufe, *f.* до хресту́ трима́ти, держа́ти, aus der Taufe heben, über die Taufe halten; 4) Schwur, Eid, *m.*; на хрест, на-в-хрест, на-о-хрест, хрестна-п-хрест, kreuzweise, in Kreuzform, *Ог.* 116.

Хрестьо́йни, *pl.* s. Хрести́ни.

Хре́сте, *n.* der Mittwoch in der vierten Woche in der grossen Fasten.

Хре́стик, *m. dim.* s. Хрест 1); 2) *pl.* хре́стики, Trifolium repens. *Піс.*

Хрестико́вий, *a.* mit kleinen Kreuzen.

Хрести́льниця, (-тільн-) *f.* Taufbecken, -stein, *m.*

Хрести́ни, *pl.* Taufe, Kindtaufe, *f* Taufen, *n.*

Хрести́ти, (хрещу́, хрести́ш), *v. a.* taufen; bekreuzigen; — ся sich taufen lassen; getauft werden; sich bekreuzen, das Kreuz vor sich machen.

Хре́стний, *a.* zum Kreuze gehörig; 2) zur Taufe gehörig, -оте́ць Taufpathe, *m.*; -на ма́ти Pathin, *f.* — тиждень. die vierte Woche der grossen Fasten, *Зах.*

Хрестова́льник, *m.* der mit „Христос воскре́с" zu Ostern grüsst, *Кн.*

Хрестови́й, *a.* Kreuz; -ві уставки. *Kol.* I. 49. e. Art Leinenstickerei.

Хрестови́к, *m.* Kreuzblume, *f.* (Polygala vulgaris), *B.*

Хрестови́на, *f.* Querbalken eines Kreuzes *Pa.* II. 211.

Хрестома́тія, *f.* Chrestomathie, Auswahl, *f.*

Хрестоно́с, хрестоно́сець, -сця, *m.* Kreuzfahrer, *m.*

Хрестоно́ска музи́чка, *f.* Dorcadion cruciatum, *B.*

Хрестоцьвіті, *pl.* Kreuzblüttler od. Schotenpflanzen, *pl.* (Cruciferae), *B.*

Хрестува́ти, *v. a.* zu Ostern mit „Христо́с воскре́с" grüssen, *Кн.*

Хрести́к, *m.* Kreuzspinne, *f.* (Epeira), *B.*

Хре́стці, *pl.* s. Хре́стний тиждень. *Зах.*

Хреща́к, *m. Bin.* des Барвінок, s. Хрестатий. *Го.* III. 100.

Хреща́стий, *a. Ч.* IV. 99. s. Хреща́тий.

Хреща́тий, *a.* kreuzförmig; -барвінок ästig; -т полотно kreuzweise, kreuzförmig gewoben, *B.*

Хреща́тик, *m.* Taufthal, *n.* bei Kijew, wo die ersten Russen getauft worden sind, jetzt eine der grössten u. schönsten u. am meisten besuchten Gassen der Stadt Kijew).

Хреща́тина, *f.* s. Хреща́те поло-тно, *B.*

Хреща́чий, *a.* s. Хреща́тий.

Хрещéний, *a.* getauft; 2) -оте́ць Pathe, Taufzeuge, *m.* -на ма́ти. Pathin, *f.*

Хре́щик, *m. Ч.* III. 82. e. Art Frühlingsspiel bes. der Mädchen.

Хрип, *m.* heiseres Athemholen.

Хри́павка, хри́павиця, хри́пка, *f.* Heiserkeit, Grippe, *f. B.*

Хри́пати, *v. n.* heiser sein, heiser werden.

Хри́піт, -оту, *m.* Geschnarr, *n.*

Хрипі́ти, *v. n.* schnarren, heiser sprechen.

Хрипка́вий, *a.* heiser, rauh.

Хрипки́й, *a.* heiser, rauh.

Хри́плий, *a.* s. d. v.

Хри́повиця, *f.* s. Хри́пка.

Хрипота́, *f.* s. Хри́павка.

Христара́дник, *m.* *Bettler, *m. Ст.*

Християни́н, *m.* Christ, *m.*; християнка, *f.* Christin, *f.*

Християнський, *a.* zum Christenthum gehörig, christlich; душа́ хр- eine menschliche aber zugleich christliche Seele.

Християнізова́ти, *v. a. Ис.* christianisieren.

Христова́не, *n.* s. Христосува́не.

Христо́вий, христо́в, *a.* von Christus, Christus.

Христова́ти ся, s. Христосува́ти ся.

Христопрода́вець, -вця, *m.* Verräther u. Verkäufer des Christus, *m. Ст.*

Христо́с, *m.* Christus.

Христосува́ти ся, sich am Osterfeste gegenseitig küssen; davon *sbst.* христосува́не, *n.*

Хри́стя, *f.* Christina.

Хрич, *m. B.* s. Хрунь.

Хрищ, *m. B.* s. Хрищик; 2) хрищ очеретяний, *m.* Quirlblättrige Knorpelblume, (Illecebrum verticillatum), *B.*

Хрищéник, *m.* Täufling, *m.*

Хрищéниця, *f.* Täufling, *m.*

Хри́щик, *m.* Knorpel, *m. Пав.*

Хрі́каний, *a.* s. Хрі́пний. *Ф.*

Хрін, *gen.* хро́ну, (хрінь, *gen.* хрі́ню), *m.* Meerrettig, Kren, *m.* (Armoracia rusticana, Cochlearia arm.).

Хрінниця (нéн), *f.* Stinkkresse, *f.* (Lepidium ruderale); 2) — зі рóха, Gartenkresse, *f.* (L. sativum).

Хріщ шийовий, *m.* Halswirbel, *m.*
Хріщик. *m.pl.* хріщики, Knorpel, *m.*
Хрія, *f.* Chrie, *f.* *Фр.* [Schweines.
Хро-хро! *int.* vom Grunzen des
Хробáк, *m* Wurm, *m.*; 2) Regenwurm, *m.* (Lumbricus), *B*; *pl.* хробáки, Ringelwürmer, *pl.* (Annulata).
Хробáтий, хробовáтий, *a.* rauh, uneben, *B.*
Хробачлúвий, *a.* wurmstichig.
Хробачий, *f. coll.* Würmer, *pl.*
Хрóбіт, -оту, *m.* Geklirre, Gerassel, Geräusch, *n.*
Хробовáтий. *a.* uneben, rauh, *B.*
Хробовáтка. *f.* s. крýжниця, Runzlige Kreiselschnecke, (Turbo Rugosus), *B.*
Хрóбот, *m.* s. Хрóбіт.
Хроботíти, *v. n.* rasseln.
I. Хром, *m.* Chrom, *n.* (Chromium).
II. Хром, *III.* II. 76.?
Хромáк, *m.* hinkendes Schaf, *B.*
Хрóмий, *a.* lahm. [erlahmen.
Хромнýти, *v. n.* hinkend werden,
Хромолóба, *m* и *f.* §. der (die) Lahme.
Хрон, *m.* s. Хрін. [*pl.* Chronik, *f.* *Зах.*
Хронопúсь, *m.* Jahrbücher, Annalen,
Хронопúсець, -сця, *m.* Annalist, *m.* *Піс.* [hörig; annalistisch, *Піс.*
Хронопúсний, *a.* zur Chronik ge-
Хрóпіт, -оту, *m.* Geschnarche, *n.*
Хропíти, *v n.* schnarchen.
Хрóпнути, *v. n.* *Ру.* niederstürzen.
Хропóк, -пкá, *m.* Schnarchen (im festen Schlaf), *n.*
Хропостúти. *v. a.* knuppern, s. Хрýпати, хропостúт яблока, knuppernd isst er die Aepfel, *B.* [stern, *B.*
Хропостíти, *v. n.* knarren, kni-
Хроптúй, *v. n.* schnarchen, *III.*
Хропýн, *m.* Schnarcher, *m.* (*Фр.*).
Хросúна, *f.* Фрóська. [Körper, *Піс.*
Хрум, *m.* von einem zerbrechlichen
Хрум-хрум, *int.* vom Geräusch beim Nagen u. Fressen.
Хрýмати, *v. a.* Хрýпати. *M.*
Хрýмка, *f.* Knorpel, *m.* (*Фр.*).
Хрýмкати, хрýмсти, хрýмцати, *v. a.* s. Хрýпати, (*Фр.*), *B.*
Хрумтíти, *v. n.* knistern.
Хрýмчати. *v. a.* s. Хрýпати. *Зах.*
Хрупь, *m.* § Beiname des Schweines; * Trottel, *m.*
Хрýнькати, *v. n.* grunzen.
Хрунькіт, -оту, *m.* Grunzen, *n.*
Хрýпцати, *v. n.* grunzen.
Хруп, *int.* vom Brechen u. Nagen.
Хрýпавка, *f.* Knorpel, *m.* (*Фр.*); 2) Knackelbeere, Hügelerdbeere, *f.* (Fragaria collina), *B.*
Хрýпати, *v. a.* knuppern, *B.*
I. Хрупíль. *m.* Fries, *m.* *Пар.*
II. Хрýпіль, *m.* чóрний, s. Трýфля; 2) білий, weisse Trüffel, (Rhizopogon albus), *Вол.* [mürbe.
Хрупкий, *a.* knorpelig, knackerig,
Хрупостíти, *v. n.* knacken, knistern, *K.*; 2) * на когó mit Drohungen jmdn anfahren, (*Фр.*)
Хрупостня́, *f.* Knistern, *n.*
Хрупотíти, (хрупóчу, -потúш), *v. n.* krachen, knistern, knirschen.
Хрýскіт, -оту, *m.* Knistern, *n.* *Фр.*
Хрýско, *adv.* *M.* III. 124.?
Хрýснути, *v. n.* knistern, knatternd brechen. [stern, *Зах.*
Хруст, *m.* s. Хворóст; 2) das Kni-
Хрусть, *int.* vom Knistern, Krachen.
Хрýставець, -вця. *m.* s. Тріскавець.
Хрýставка, *f.* *gew.* *pl.* хруставкú, Art kleine u. harte Zwetschken, *B.*
Хрустáль, *m.* Krystall, *n.*; 2) * = пацьóрка.
Хрустáлик, *m.dim.* s. d. v.; 2) knorpeliger Horntheil des Auges, *P.* 254.
Хрýсталка, *f.* Knorpel, *m.* *B.*
Хрустáльний, *a.* krystall, *Фр.*
Хрýстати, *v. n.* knistern, (*Фр.*).
Хрустíти, *v. n.* s. d. v.; 2) *v. a.* пáльцями die Finger brechen u. dadurch einen besonderen Schall hervorbringen.
Хрýстка, *f.* Knorpel, *m.* *B.*
Хрýстиця, *f.* Knorpelqualle, *f.* (Porpita), *B.*
Хрушталь. *m.* Krystall, *n.* *Пар.*?
Хрушталéвий, *a.* krystall.
Хрушталізáція, *f.* Krystallisation, *f.* Ansetzung von Krystallen, *f.*
Хрушталювáти, *v. a.* krystallisieren.
Хрущ, *m.* Maikäfer, *m.* (Melolontha vulgaris), *B.*; 2) — полóський, Brachkäfer, *m.* (Mel. solstitialis), *B*; 3) überhpt. Käfer, *m.* *pl.* хрущі, Käfer, *pl.* (Coleoptera), *B.*
Хрущáк мучний, *m.* Müller od.

Mahlkäfer, *m.* (Tenebrio molitor).
Хрущівна, *f.* Tochter des Käfers, *Ст.*
Хрюкати, *v. n.* grunzen. [g. essen.
Хряпкати, *v. a.* gierig verschlingen,
Хряк, *m.* Schnodder, *m.* хряки, *pl.* Schnupfen, *m.* *Пар.*
Хрякати, *v. a.* schneuzen.
Хряпнути ся, sich niederwerfen, *С.* I. 132, stürzen, anprallen.
Хряск, *m.* Gerassel, Geklirr, *n.* *Фр.*
Хрякіт, -оту, *m.* s. d. v.
Хрястка, *f.* Knorpel, *m.* *В.*
I. Хрящ, *m.* Kies, *m.*
II. Хрящ, *m.* Knorpel, *m.* *В.*
Хрящиковий, *a.* knorpelig.
Хрящковатий, *a.* knorpelig. [*Фр.*
Хрящовина, *f.* knorpelige Substanz,
Хтивость, -ости. *f. pol. К.* Habgier, *f*
Хтіти, *v. n.* s. Хотіти.
Хто, *pron.* wer; хто-нехто, *К.* kaum der Eine od. d. Andere.
Хтодот, Хтодос, *m.* Theodat.
Хтокало, *m.* der „хто" gesagt hat, *М+Б.* 256.
Хтокати, *v. a.* „хто" sagen. [Фуґа.
Хуґа, *f.* Schneegestöber, *n.* *III.* I. 40. s.
Хторий, *a.* *D. c.* 232. s. Втóрий.
Худавий, *a.* etwas schmächtig, hager.
Худак, *m.* vom mageren Vieh; 2) armer Schlucker.
Худеравий, *a.* mager, eingezogen.
Худий, *a.* mager, hager; 2) * armselig.
Худібка, *f.* *dim.* s. Худóба.
Худібний, *a.* s. Худóбний.
Худібність, -ости, *f.* Armut, *f.*
Худібчина, *f.* *dim.* s. Худóба.
Худіти, *v. n.* mager werden.
Худніти, худнути, *v. n.* mager werden, am Leibe abfallen.
I. Худо, *n.* das Böse, Schlechte, das Uebel, *Кв.* I. 59. [2) schlecht, übel.
II. Худо, *adv.* mager; wenig, dürftig;
Худóба, *f.* Vieh, *n.* Hausthier, *n*; * Vieh, *n.*; 2) Vermögen, *n.* Habe, *f.* *III.* I. 40. *Р.* II. 12; 3) Armut, *f.* *Зах.*
Худобиця, *f.* s. Худóба, *Зг.*
Худобіти, *v. n.* viehisch, thierisch werden, *КУ.* [*МІІІ. В.*
Худóбний, *a.* arm, *Гол.* III. 394.
Худобніти *v. n. D. c.* 403. s. Убóжіти.
Худóга, *m.* *Ст.* s. Худóжник.
Худóжний, *a.* *Ел.* kunstgerecht.
Худóжник, *m.* Künstler, *m.*
Художницький, *a.* *К.* von dem Künstler, künstlerisch.
Художнячий, *a.* künstlerisch, *Т.*
Художнячість, -ости, *f.* Kunst, *f.* Kunstwert, *m.* *Т.*
Худопахóлок, -лка, *m.* ein armer Schlucker, ein armer Teufel; unansehnlich dem Körper od. dem Vermögen nach.
Худóрóа, *f.* *Н.* 47. magere, hagere Person. [ger, schwach.
Худоравий, *a.* abgemagert, ha-
Худорóдний, *a.* von niedriger Abkunft, *Зах.* [*III.* II. 244.
Худосилий, *a.* kraftlos, schwach,
Худосóчний, *a.* trocken, *Фр.*
Худощавий, *a.* hager, mager.
Хук, *m.* *Н.* 71.? хука дáти на вóвка *М+Б.* 82.?
Хукати, *v. a.* s. Хухати, *Зах.*
Хул, *m.* *Kst.* s. Хулá.
Хулá, *f.* Lästerung, *f.* *III.* II. 66.
Хулитель, *m.* Lästerer, *m.* *К.*
Хулити, *v. a.* lästern; 2) blamieren, *Пар.*
Хульний, *a.* lästernd, *К.* [*m.* *Пар.*
Хульник, *m.* Spötter, *m.*; 2) Krittler,
Хундамент, *m.* s. Фундáмент, *Зах.*
Хунт, *m.* s. Фунт, *Зах.* хунтóвий, *a.* s. Фунтовий, *Ніс.*
Хунути, *v. n.* *Под.* s. Худнути.
Хупавий, *a.* *Ме.* 323. *Ч.* III. 235. *М.* III. 38. ordentlich, schön; 2) künstlich, *Щог.*
Хупаво, *adv.* ordentlich, schön, *Зах.*
Хупавость, *f.* Stolz, Hochmuth, *m.* Hoffart, *f.* *Зах.*
I. Хура, *f.* s. Фіра.
II Хура, *f.* s. Заверýха.
Хураго, *Luts.* *gr.* 165.?
Хурбá, *f.* Vergehen. Verbrechen, *n.*
Хурбéт, *m.* *Ос.* (61) I. 73. ein schlechter Mensch. [trügerisch, *Ніс.*
Хурбéтський, *a.* spitzbübisch, be-
Хурбéтство, *n.* Spitzbüberei, *f.* *Ніс.*
Хурдá. *f.* e. Schar kranker od. magerer Schafe. [*m.* *III.* I. 15.
Хурдиґа, *f.* Gefängnis, *n.* Kerker,
Хурдник, *m.* abgegrenzte Räumlichkeit für die Хурдá.
Хуріти, *v. n.* wogen, wallen, *Ніс.*
Хурія, (хуріа). *f.* *Р.* II. 130. Wuth, *f.* Toben, *n.* хуріно підніта, rasend werden; 2) Sturmwind, *m.* *Ос.* 81.
Хуркотій, *m.* Rüsselschwärmer, *m.* (Macroglossa), *В.*

Хуровáне, *n.* s. Фірмáнка.
Хуртéча, *f.* s. Хуртовúнá, *Щог.*
Хуртúна, *f. C.* I. 89. s. Хуртовúнá.
Хуртовúнá, *f.* Schneegestöber, *n.* Sturm, *m.* [ren, überführen (von Frachten).
Хурувáти, *v.a.Oc.* (61) VII. ausfüh-
Хурчáти, *v. n.* s. Гудíти, *Зах.*
Хýрщик, *m.* Mietskutscher, Fuhrmann, *m. Зах.* [Wäsche, *f.*
Хýста, *f. gew. pl.* хýсти. Weisszeug, *n.*
Хýсте, *n. coll. Ч.* III. 300. s. Хýсти.
Хустúна, (*dim.* хустúнка, хустúнонька, хустúночка), *f. dim.* s. Хýстка.
Хустúця, *f. aug.* s. Хýстка.
Хýстка, *f.* Schnupftuch, Taschentuch, *n*; Halstuch, Kopftuch, *n.*
Хýсточка, *f. dim.* s. d. v.
Хустóчник, *m.* Erzeuger der (Kopf-, Hals-, Schnupf) Tücher, *m. T.*
Хуть, *f.* Gier, sinnliche Lust, *f.*; Begierde, *f. Зах.*
Хýтір, -ора, *m.* s. Хýтор.
Хуткúй, *a.* geschwind, schnell, hurtig, eilfertig.
Хýткість, -ости, *f.* Geschwindigkeit, Schnelligkeit, Eile, Eilfertigkeit, *f.*
Хýтко, *adv.* geschwind, hurtig, eilig, sogleich.
Хутнíйше, *adv. comp.* eher, lieber.
Хýтор, *m.* Landhaus, Vorwerk, Landgut, *n.* Meierhof, *m.* [s. d. v.
Хýторець, -рця, хýторик, *m. dim.*
Хуторний, *a.* zum Хýтор geh.; ländlich, *K.*
Хуторник, *m.* Meier, *m.*
Хýторок, -рка, *m. dim.* s. Хýтор.
Хýторский, *a.* zum Хýтор geh.
Хуторянúн, *m.* Bewohner eines Хýтор; Landbewohner, Landmann, Bauer, *m.*
Хуторянка, *f.* Landbewohnerin, Bäuerin, *f.* [*Ніс.*
Хуторянський, *a.* s. Хýторский,
Хýтро, *n.* s. Фýтро; хутрóваний, *a.* s. Футров. хутрóване, *n.* s. Футров. *Ніс.* [§. zurecht machen.
Хутруватн, *v. a.* s. Футровáти; 2)
Хутрянка, *f.* Pelzkleid, *n.*
Хух, *m.* Hauch, Wind, *m. TP.* 183.
Хýхати, *v. a.* hauchen, anhauchen; warm hauchen.
Хýхри, *pl.* Eingeweide, *pl.* (bes. bei Fischen).

Ц.

Ц, vier u. zwanzigster Buchstabe, (Цы).
Цабáнúти, *v. a.* s. Дúгати; 2) etw. Ungeheuerliches vorbringen, цїнý & einen zu hohen Preis fordern; 3) schmollen, schimpfen; fluchen, (*Фр.*).
Цабé! *int.* beim Lenken der Ochsen nach links.
Цаль, *m.* Zoll, *m.* (Daumen als Mass).
Цалéвий, *a.* einen Zoll dick, breit, lang, &. [Däumenlinchen, *n.*
Цалúнка, *f. Ст.* Daumenliese, *f.*
Цалíвка, *f.* zolldickes Bret, *n.*
Цанíстра, *f. ungr.* Reisetasche an d. Seite.
Цанцýра, *f.* §. s. Осýда.
Цанцýрити, *v. a.* §. s. Осудúти.
I. Цап, *m.* Bock, Ziegenbock, *m.*; 2) * Mann mit einem grossen Barte; Spottname der Grossrussen, *Ніс.*; 3) e. Art Spiel, *Зах.* [s. Цáпати, *Зах.*
II. Цап! *int.* des Greifens, ripps, rapps!
Цапáр, *m.* ästiger Holzstock zum Heutragen (ein Art Heugabel).
Цáпати, *v. a.* reissen, wegreissen, schnell ergreifen, packen; * wegstehlen, *Зах.* [zelbaum, *m.*
Цáпень, -пня, *m.* Bockssprung; Bur-
Цáпити, *v. a.* s. Цáпати. [*m. Ф.*
Цанíстрах, *m. eigentl.* Zapfenstreich,
Цáпки, *adv.* — ставáти, стáти, sich auf den Kopf stellen.
Цапкувáти, *v. n.* s. Цáпки стáти.
Цаплéвий, *a.* bocksartig; * dumm, albern; 2) toll, rasend, *Зах.*
Цáпля, *f.* Grauer Fischreiher, (Ardea cinerea), *B.*
Цáповий, *a.* des Ziegenbockes, Bocks-; пропáв нї за цáпову дýшу *sprchw.*: er ging unter elend, umsonst.
Цапóк, -пкá, *m. dim.* s. Цап 1) 2); 2) Name eines Ochsen dessen Hörner nach Hinten eingebogen sind, *B.*; 3) s. Цáпень.
Цапонóгий, *a.* bocksfüssig, *Нар.*

Цáпячий, *a.* bocksartig, Bocks-, -а бородá Bocksbart, *m.*

Цар, (царь), *gen.* царя́, *m.* Herrscher, Herr, Czar, *m.*; 2) царь-зі́ле, *n.* а) Wasserklette, *f.* (Petasites officinalis Moench.), *B.*; б) царь-зі́ле, *n.* Stinkender Hauhechel, (Ononis hircina), *B.*; в) царь-зі́ле, *n.* Gift-Hahnenfuss, *m.* (Ranunculus sceleratus), *Пис.*; г) царь-зі́ле, *n.* Wolfs-Eisenhut, *m.* (Aconitum lycoctonum), *Зах.*; 3) царь-огóнь, *m.* das reine durch Reiben hervorgebrachte Feuer, *Куп.* 35.

Цáра, *f.* Menge, *f.*

Цáргати, цáргнути, *v. a.* reissen, zerren, heftig hin u. her ziehen, *B.*

Царгорóд, *m.* Stadt Constantinopel.

Царгорóдець, -дця, *m. Фр.* Einwohner der Stadt Царгорóд.

Цардвóйца, *f. У.* Kaiserpaar, *n.*

Царéвич, *m.* czarischer, kaiserlicher, königlicher Prinz. [*m. К.*

Цареднвóрець, -рця, *m.* Hofmann,

Царéнко, *m.* des Czaren Sohn, Prinz, *m.*

Царенй *gen.* -я́ти, *n.* Kind eines Czaren.

Царигрáд, *m.* Constantinopel.

Царигрáдка, *f. К. Beiname* der Tabakspfeife (aus Царигрáд).

Цáрик, *m. dim.* Chan, *m.*; 2) e. Fischgattung (Acerina?), *B.*

Цáрина, *dim.* цáринка, *f.* Saatfeld, *n.* Acker, *m.*; Weideplatz, *m.* Heuwiese, *f.* (umzäunt) *B.*; 2) Feldthor, *n.*; 3) * в цáрину скакáти Unzucht, Ehebruch treiben (v. Weibe).

Царинний, *a.* zur Цáрина geh. *У.*; -е сі́но Heu von angebautem Felde; 2) царинний, *sbst. m.* Feldhüter, *m.*

Цáрити, *v. a.* Цар sein.

Царицин, *a.* der Czarin, *C.* I. 71.

Цариця, *f.* Czarin, Gemahlin des Czar; Kaiserin, Königin, *f.*

Царівéць, -вця́, *pl.* царівці́, *m.* Monarchist, *m. Др.* [Prinzessin.

Царівна, *f.* des Czaren Tochter,

Царівний, *a.* czarisch, kaiserlich; *sbst. m.* = царéвич. *Kol.* II. 231.

Царівщина, *f.* Regale, *n.*

Цáрка нейда, *f.* Königskoralle, *f.* (Isis hippuris), *B.*

Царьковáти, *v. a. in d. Verbind.* обцарьковáти, mit einer Einfriedung versehen, einfrieden, *B.*

Царóвич, *m.* s. Царéвич.

I. Царóк, *gen.* царкá, *m. dim.* s. Цар, kleiner König od. Czar.

II. Цáрок, -рка, *m.* heisst der geschlossene, eingefriedete Raum unter dem Ofen od. unter dem Bette in einem Bauernhause als Aufenthaltsort für Hühner od. Kälber &, Zwinger, *m. B.*

Цáрський, (цáрский), *a.* des Czaren, czarisch; kaiserlich, königlich; -кі врáта, -двéрі die heilige od. kaiserliche Pforte (in d. Kirche); -кий вінéць, Kaiserkrone, *f.*; 2) -ка борі́дка, *Не.* Gemeine Wunderblume, (Mirabilis jalapa), 3) царська скóйця, königliche Klappermuschel, (Regius Spondylus), *B.*

Цáрствечко, *n. dim.* s. Цáрство.

Цáрство, *n.* Regierung, *f.*; 2) Reich, Königreich, *n.* -небéсне Himmelreich, *n.*

Царствóванє, *n.* Regierung, *f.*

Царствувáти, *v. a.* regieren, herrschen. [serstadt, *f.*

Царстолйця, *f. У.* Residenz, Kai-

Царувáти, (царюв-), *v. a. Ч.* II. 171. s. Царствувáти.

Царя́, *n.* Czarenkind, *n. Ш.* II. 13.

Цáфати, — ся, s. Цóфати, — ся.

Цáхнути, *v. n.* fallen.

Цвáйка, *f.* eine lange Stange, mit der die Flösser das Floss an den Ufer ziehen, *B.* [ständlich sprechen, *B.*

Цвáркати, *v. n.* zwitschern; unver-

Цвéнькати, *v. n.* zwitschern, *Ф.*; plappern, unverständlich sprechen, *Ш.* II. 27. s. d. v. [klirrend dareinschlägt.

Цвенькáч, *m. К.* der mit dem Säbel

Цвéркати. *v. a.* s. Цéркати.

Цийга, *f. Ф. Вен.* 44.?

Цвйгати. *v. a.* klopfen, schlagen, *Пис.*

Цвйкля, *f* Betterave, *f.* (Beta cicla), *B.*

Цвиковнйк, *m.* Pflanze, *B.* [(*Фр.*).

Цвйколь, -ля, *m.* Hemdzwickel, *m.*

Цвинду́х, *m.* Unechte Bärenklau, (Heracleum spondylium), *B.*

Цвинтáр. *m.* Kirchhof, Friedhof, *m.*

Цвинтарйще, *n.* Platz wo e. Friedhof gewesen; 2) Friedhof, *m. Ф.*

Цвйсти, (цвиту́, -тéш), *v. n.* blühen.

Цьвіг, *m.* Geissel, *f. Пар.*

Цьвігане, *n.* Peitschen, Geisseln, *n.*

Цьвігати, *v. a.* mit einer Peitsche schlagen, geisseln.

Цьвігáч, *m.* Geissler, *m. Пар.*

Цьвіль, *f.* s. Плїсьнь, Schimmel, Moder, *m.* *Ш.* II. 9.

Цьвілий, *a.* schimmelig; -а голова́ *К.* bemoostes Haupt; bornirter Kopf.

Цьвілйти, *v. a.* geisseln, peitschen, schlagen, niederschlagen, *B.*

Цьвілля, *n.* *P.* II. 48. etw. Schimmeliges; * Faulpelz, *m.*

Цьвірінькати, цьвірінькота́ти, (-тїти), цьвіркати, цвірінькати, *v. n.* zwitschern, zirpen; 2) plaudern, schwatzen, schnattern.

Цьвірінчу́к, *m.* s. Цьвіркун.

Цьвірк, *m.* цьвіркітий. *f.* das Gezirpe.

Цьвірка́р, *m.* Flussrohrsänger, *m.* (Sylvia fluviatilis), *B.*

Цьвірка́ти (цвір-), *v. n.* s. Цьвірінькати; 2) — в о́чи кому́ jmdm lästig, frech etw. aussetzen. [*n.* *Фр.*

Цьвіркіт, -коту (цвір-), *m.* Zirpen,

Цьвіркота́ти (цвір-), *v. n.* zwitschern, zirpen; 2) plappern, plaudern, schwatzen.

Цьвіркуля (цвір-), *f.* s. Щебету́ха; 2) die jmdm frech etw. aussetzt.

Цьвіркун (цв-), *m.* Grille, *f.* (Gryllus); *pl.* цьвіркуни́, Zirpen, *pl.* (Cicadina), *B.* [кати.

Цьвірчити (цвір-), *v. n.* s. Цьвір-

Цьвіт, *m.* Blüte; Blume, *f.*; * -житї́ die besten Jahre, *Нар.*; 2) -безсме́ртний, Strohblume, *f.* (Helichrysum), *B.*; 3) *pl.* цьвіти, Blumen, *pl.*; * Schnörkel, *pl.* *Нар.* [nia), *B.*

Цьвіта́нь, *f.* Meeranemone, *f.* (Acti-

Цьвіта́рня, *f.* Blumenhaus, *n.* *B.*

Цьвітень, -тня, *m.* Mon. April.

Цьвітйн, *m.* *Мс.* 120. s. Цьвіт.

Цьвітйнє, *n.* *coll.* Blumen, *pl.*; 2) feines kurzes wohlriechendes Heu, *B.*

Цьвітйстий, *a.* blumenreich, blumig, *Вах.*

Цьвітка, *f.* Blume, Blüte, *f.*

Цьвітко́ваний, *a.* mit Blumen bemalt, *АД.* I. 210.

Цьвітковатий, *a.* blumicht.

Цьвітмако́вий, *a.* -сьвіт *Ф.* vergänglich, kurz dauernd wie die Mohnblüte.

Цьвітний, *a.* blumig, Blumen-, *У.*; bunt, farbig, +*М.*; frisch am Gesicht; -а неділя Palmsonntag, *m.*

Цьвітник, *m.* Blumenbeet, *n.* Blumengarten, *m.*

Цьвітника́р, *m.* Florist, *m.* *Нар.*

Цьвіто́ве, *n.* Flor, *m.* *Нар.*

Цьвітозо́бри *pl.* Blumenlese, *f.* *Нар.*

Цьвіток, *gen.* -тка, *m.* Blume, Blüte, *f.*

Цьвітолйстий, *a.* bunt.

Цьвітолю́б, *m.* Blütennager, *m.* (Anthonomus), *B.* [käfer, *m.* (Anticus), *B.*

Цьвітомирок, -рка, *m.* Blumen-

Цьвітомура́вий, *a.* mit Blumen u. grünem Rasenteppich bedeckt, *У.*

Цьвіто́ний, *a.* -на неділя = цьвітна́ нед. *Kol.* I. 147.

Цьвітоно́сний, *a.* *Ф.* blumentragend, -geschmückt; -на неділя Palmsonntag, *m.* [(inflorescentia).

Цьвітоста́н, *m.* Blütenstand, *m.*

Цьвіточанки́, *pl.* s. Мо́рскі полїпи.

Цьвіто́чниця, *f.* Florfliege, *f.* *Нар.*

Цьвітува́ти, *v. a.* -тютю́н die Blüte wegreissen.

Цьвіту́ля, *f.* e. Kuh die am Palmsonntage zur Welt gekommen ist, *B.*

Цьвіту́ха, *f.* s. Каляфіор.

Цьвіту́чий, *a.* blühend.

Цьвічене, *n.* *pol.* Uebung, *f.*; 2) Züchtigung, *f.* [2) züchtigen, *Н.* 160.

Цьвічити, *v. a.* üben, abrichten;

Цьвок, цьвьок, *m.* Nagel, *m.* (*Фр.*).

Цьвох, *int.* vom Peitschen.

Цьвьох, *m.* Nagel, *m.* * Stachel, *m.*

Цьвьохкий, *a.* stachelig (дичка), +*М.*

Цьвягнути, *v. a.* s. Сьвягнути, (*Фр.*).

Цьвях, (цьвяк), *m.* Nagel, *m.*

Цьвяха́р, *m.* Nagelschmied, *m.*

Цьвяхо́ваний, *a.* mit Nägeln beschlagen, *Кн.* 5.

Цьвяхова́ти, (цьвяхув-), *v. a.* nageln; mit Nägeln beschlagen (u. dadurch verzieren). [Цьвях.

Цьвя́чок, -чка, (цьвя́шок), *m.dim.* s.

Цьвя́шечок, -чка, *m.* *dim.* s. d. v.

Цьвяшко́ваний, *a.* цьвяшкува́ти, *v. a.* s. Цьвяхо́ваний, цьвяхува́ти, *Зах.* [stark fliessen.

Цебені́ти, *v. n.* *Ос.* (61) IV. 62.

Цебе́нькати, *v. n.* кому́ в о́чи s. Цьвіркати к. в о.

Цебе́р, -бра́, *m.* Zober, Eimer, *m.*

Це́бре́ць, *m.* Thymus serpyllum, *B.*

Це́брик, *m.* *dim.* s. Цебе́р.

Цебрина, *f.* e. Theil vom Brunnenkasten; Brunnenkasten, *m.* -einfassung, *f.*

*

Цебрйти, *v. a.* -вóду, *eigentl.* in e. Zober tragen, übrhpt tragen.
Цéбричок. -чка, *m. dim.* kleiner Zober; 2) s. Цéбрець, *B.*
Цебрувáти, *v. a.* s. Цемóрувáти.
Цегéлле, *n. coll.* Stücke von Ziegeln, +*M.* [s. Цегóльний, цегóльник.
Цегéльний. *a.* цегéльник, *m. Зах.*
Цегéльня, *f.* s. Цегóльня, *Зах.*
Цéгла, *f.* Ziegelstein, *m.* Ziegel, *m.*; *coll.* Ziegeln, *pl.*
Цеглйна, *f.* Ziegelstein, *m.*
Цеглйне, *n. coll.* s. Цегéлле.
Цеглйнка, *f.* Stück v. einem Ziegel, *III.* I. 399.
Цеглйстий, *a.* ziegelförmig.
Цеглóвий, *a.* aus Ziegeln, Ziegel-.
Цеглянийй, *a.* s. d. v. *Зах.*
Цеглйр, *m.* Ziegler, Ziegelbrenner, -streicher, *m. Пар.*
Цеглйрский, *a.* Ziegler-.
Цеглйрство, *n.* Zieglerhandwerk, *n.*
Цеглйстий, *a.* ziegelroth, -кінь, *B.*
Цегóлка, *f. dim.* Ziegelchen, *n.*
Цегóльний, *a.* Ziegel-.
Цегóльник. *m.* s. Цеглйр. [*f.*
Цегóльня *f.* Ziegelei, Ziegelbrennerei,
Цегóльство, *n.* s. Цеглйрство, *Пар*
Цедрйна, *f.* s. Кедрйна.
Цедýла, *dim.* цедýлка, *f. eigentl.* Zettel, *m.*; Handschrift, *f.* Schein, *m.* Briefchen, Zettelchen, *n.* [*Пис.*
Цей, ця (цяя), це (цéе), *pron.* = сей,
Цéкіт, -оту, *m.* Feld mit Schotter, Gerölle bedeckt.
Цекотáти, *v. a.* s. Цокотїти.
Цéконїти, *v. n.* abträufeln.
Цель, *f. K.* s. Цїль. [*n.* s. Цебрйна.
Цембрйна, (цимóр-), *f.* цемóрйня,
Цембрóва, *f.* s. d. v.
Цемóрувáти, *v. a.* den Brunnen einfassen, e. Brunnenkasten verfertigen.
Цéмент, *m.* Cement, hydraulischer Mörtel.
I. Цент, *m.* = 1 Kreuzer österr. Währ.
II. Цент. *m. Ф.* Treffer in der Zielscheibe. [Centrum, *n.* Mittelpunkt, *m.*
Центр, *m.* цéнтро, цéнтрум, *n. Пс.*
Центрáльний, *a.* central.
Центротéжний, *a* centripetal, *Др.*
Центýрія, *f.* s. Кáрка.
Цен. *m. D. c.* 384 s. Ланьцýх.
Ценá, *f.* s. d. v. *Зах.*

Цепáк, *m.* grosser Knopf mit dem die Kinder spielen, *B.*
Цéпати, *v. n.* schlagen, дїдýнь цéпає до пáльця: скрип! der Musikkäfer (Dorcadion holosericeum) schlägt an den Finger mit einem knarrenden Geräusch an, *B.*
Цепенїти, *v. n.* zittern.
Цéпер, *adv. ungr.* s. Тепéр.
Цеперáк, *m.* s. Авáк. [I. 64.
Цепйло, цепїле, *n.* s. Цїпйло, *Kol.*
Цéпати, *v. n.* piepen.
Цéпета, (цéпята), *pl.* s. Кýрята.
Цёпка, *f.* Goldammer, *f.* (Emberiza citrinella), *B.*
Цёпку, *dim.* цёпйнку, цёпйночку, *adv.* etwas, sehr wenig, *B.*
Цéра. *f.* Gesichtsfarbe, *f.* Teint, *m. Ст.*
Церáта, *f.* Wachstuch, *n.*
Церегéлї, *pl.* übertriebene Complimente, Faxen; Umstände, *pl. Пис.*
Цереглёнáти, *v. a.* wechseln; 2) ausklauben, auswählen, цереглóй вівцї, *B.*
Церемóнити ся, (*Кв.* II. 147. царам-), viel Ziererei, Schererei machen.
Церемóнія, *f.* Ceremonie, *f.*; 2) Umstände, *pl.*
Церемóнїял, *m.* Ceremoniel, *n.*
Цéркати, (церьк-), *v. a.* melken, *B.*
Цéрква, цéрков, *f.* Kirche, *f.*
Церкóвний, *a.* zur Kirche gehörig, Kirchen-, kirchlich.
Церкóвник, *m.* Kirchenfürst, Hierarch, *m. K.*; 2) Kirchendiener, Küster, *m. Мог. ГIII.*; 3) Haussperling, *m.* (Fringilla domestica), *B.*
Церкóвниця, *f.* Sonntagskleid, *n.*
Церковноприхóдский, *a. Пс.* Kirchen, Pfarr-. [кóвник 2).
Церковнослужйтель, *m* s. Цер-
Цéрковця, *f. dim.* kleine Kirche.
Церкóвщина, *f.* Kirchenwesen, *n.*; 2) die kirchenslavische Sprache.
Цесáрець, -рця, *m.* zur Цесáрщина gehörig; Hausierer, Salbenkrämer aus d. Цесáрщина. +*M.*
Цесáрчик, *m.* s. d. v. *Зах.*
Цесáрщина, *f.* Kaisertum, *n.* bes. Oesterreich, *Пс.*
Цéссія, *f.* Nachgeben, Nachlassen, *n* Abtretung, Ueberlassung, *f.*
Цет, *in der Verbind.* цет ци аппа im Spiele: Paar od. Unpaar, Gleich od.

Ungleich- Spiel, *n. Пар.*

Цех. *m.* Zunft, Innung, *f.*; 2) * Zeichen (Fahne) der Zunft, *P.* I. 167. *Кв.* I. 133; überhpt: Fahne, *f.* bes. *pl.* цехй, *Не.* s. Хоругóв. [schen der Elster.

Цехлїти, *v. n. Н.* 275. vom Krei-

Цехмйстер, *m.* Zunftmeister, Obermeister, *m. Ко.* 77. [Zunft gehörig.

Цеховий, *a.* Zunft-, zünftig, zur

I. Ци, *conj.* = чи.

II. Ци! *int.* mit diesem Ruf wird das Pferd aufgemuntert, *B.*

Цó, *m.* Kopfbinde der Frauen auf Papier gespannt, *B.*; 2) Schlinge, Schleife, *f.* am Руóк, рантýх. [langen Füssen.

Цибáтий, *a. Н.* 165. *М.* III. 68. mit

Цибáх, *m.* s. Буáх.

Цибéта лáта, *f.* Zibethkatze, *f.* (Viverra Zibetha), *Пол.*

Цибі, *int.* s. Цу.

Цибулёвий, *a.* Zwiebel-.

Цибýлина, *f.* Zwiebelschale, *f.* welche ausgekocht eine gelbe Farbe gibt, (*Фр.*).

Цибулйне, (-ние), *n.* Pfeilkraut, *n.* (Sagittaria sagitaefolia), *B.*

Цибýлиця, *f.* s. Цибýля.

Цибýлька, *f. dim.* kleine Zwiebel, Bolle, *f.*; цибýлькою нагодувáти, *С.* I. 53. abprügeln (?).

Цибульковáтий, *a.* bollig.

Цибульóвище, *n.* ein Ackerstück, worauf im Vorjahre Zwiebel angebaut war, (*Фр.*). [*f.* (Allium cepa), *B.*

Цибýля, *f.* Gemeine Zwiebel, Zipolle,

Цибулянйк, *m.* Zwiebelfresser, *m. Ф.*

Цибулйстий, *a.* gezwiebelt; 2) zwiebelartig.

Цибýх, *m.* Pfeifenrohr, *n.*

Цйган, *m.* Zigeuner, *m.*; 2) * Betrüger. Gauner, *m.*; 3) Feldsperling, Ringelsperling, *m.* (Fringilla montana), *B.*

Циганé. (-ній), *gen.* -éни, (-áтни), *n.* Zigeunerkind, *n.*

Циганити. *v. a.* schwindeln, betrügen; 2) *Ч.* IV. 465. sich als Zigeuner verkleiden u. auf Diebstahl ausgehen.

Циганїя, *f.* Zigeunergesindel, *n.*

Циганка, *f.* Zigeunerin, *f.*; 2) *pl.* циганкй, e. Gattung Aepfel von röthlicher Farbe, mittelgross, *B.*; 3) Pflanze) Teufelszwirn, *m.* (Clematis integrifolia), *Нс.* [faches Messer.

Цйганок, -нка, *m.* § e. kleines ein-

Циганьский, *a.* Zigeuner, zigeunerisch; -а гóлка Stopfnadel, *f. adv.* циганьски, по —. [trügerei, *f.*

Циганьство, *n.* * Schwindelei, Be-

Циганчá *gen.*-áти. *n.* Zigeunerkind, *n.*

Циганчýк, *m.* ein junger Ziegeuner; 2) Feldsperling, Ringelsperling, *m.* (Fringilla montana), *B.* [гáнити 2).

Циганщина, *f. Ч.* IV. 580. s. Ци-

Цигйкати, *v. a.* mit einem stumpfen Messer schneiden; 2) * auf der Geige schlecht spielen.

Циґáро. *n.* Cigarre, *f.*

Цик! *int.* halt!

Цйка, цйкало, *m.* der nach u. nach in kleinen Raten, läpp rweise zahlt, *Га.* I. 258. [Zucker geröstet, *pl.*

Цикáта, *f. coll.* Pomeranzenschalen in

Цйкати, *v. a.* in kleinem Quantum ausscheiden, melken; läppern; * -дóвг läpperweise, in kleinen Raten zahlen.

Цикаинйна, цйканка, *f.* Läpperschuld, *f. Пар.*

Цикéрка, *f.* der letzte Tropfen, У.

Циклáстер, *m.* Schraubenzieher, *m.* (den die Kosaken neben dem Esslöffel im Sacke trugen), *Зак.*

Цйконїти, *v. n.* zittern (vor Kälte).

Цикóрия, *f.* Cichorie, *f.* (Cichorium intybus); 2) Cichorienkaffee, *m.*

Цикýн, *m.* Dorngrundel, *f.* (Cobitis taenia), *B.*

Цикутйна, *f.* Cicutin, *n B.*

Цилюрик, *m.* s. Цирýлик.

Цймбáл, *m.* Cymbel, *f.*; цймбáл, *pl.* цимбáли Hackebrett, *n.* Cymbel, *f.*; 3) * Einfaltspinsel, Dummkopf, *m.*

Цимбалїста, цимбалїстий, *m.* Cymbelspieler, -schläger, *m.*

Цимбрйна. *f.* s. Цебрйна.

Цинь *f.* Blattzinn, *n.* Zinnfolie, *f. Мс.* 137.

Цйна. *f.* Zinn, *n.* (Stannum).

Цинамкóвий. *a.* Zimmet-, *Ст.*

Цинамóк, -мкá, *m.* s. Цинáмон.

Цинáмон. *m.* Zimmtbaum, *m.* (Persea cinnamomum); Zimmetrinde, *f.*

Цинамонóвий, *a.* Zimmet-.

Цинганóра. *f.* s. Шпидокóра.

Цйндра, цйндри. *f.* Feilspäne, *pl. Нс*; 2) die beim Schmieden von Eisen abfallenden Stückchen, Funken. *pl.* (*Фр.*).

Цйндрити. *v. a. Шл.* vergeuden, durchbringen.

Цинк, *m.* Zinnoxydul, *n.* Zinnkrätze, *f.*
Цинівка, *f.* § * ein Gefäss aus Zinn, Blech.
Цинк, *m.* Zink, *m.* (Zincum).
Цинковець, -івця, *m.* Kieselgalmei, *f.* Hemimorphit, *n.*
Цинковий, *a.* Zink-, aus Zink.
Цинобер, *m.* Zinnober, *m.*
Цинобване, *n.* Verzinnen, *n.* *Пол.*
Цинобваний, *a.* s. Циновий, *Зах.*
Циновець, -івця, *m.* Zinnerz, *n.*
Циновий, *a.* zinnern, Zinn-.
Ципоїй, *m.* Zinngiesser, *m.*
Цинчок, *m.* Zinkoxyd, weisses Nichts, *n.*
Ципи, *pl.* Ketten, Fesseln, *pl.*
Ципки, *pl.* *Кн.* на ципках ходити = на пальцях ходити, auf den Zehen gehen.
Ципайк, *m.* Zipfel, *m.* *Вах.*
Ципай, *n.* *gr.* Küchlein, *n.*
Циприки, *pl.* s. Раковинки.
Циприс, *m.* Cypresse, *f.*
Ципресовий, *a.* Cypressen-.
Цирянка, *f.* Schnärrente, *f.* (Anas querquedula), *B.*
Циряночка, *f.* Krichente, *f.* (Anas crecca).
Цирк, *m.* Circus, *m.*
Цирка, *f* Art Stickmuster für d. Hemd, *Ф.* сорочка в три цирки.
Цирка́ти, *v. n.* schnattern (v. wilden Enten), *K.*
Циркель, -кля, *m.* Zirkel, *m.*
Цирклювати, *v. a.* abzirkeln; 2) * zustutzen, *Ал.*
Циркóвий, *a.* des Circus; *K.* гони цирковi die Laufbahn im Circus.
Циркувати, *v. a.* sticken (mit Mustern).
Циркул, *m.* Zirkel, Kreis, Umkreis, *m.* Kreis einer Provinz, *m.*; 2) Kreisamt, *n.*; *davon.adj.* циркулярний. Kreis-, Kreisamt. [culation, *f.*
Циркуляция, *f.* Umlauf, *m.* Cir-
Цирулик, цирульник, *m.* Wundarzt, Chirurg, *m*; Bader, Barbier, *m.*; 2) — s. Снїжник бурий.
Цить, цить, цитьже, (*syl.*), цитьте, цитьтеже, (*pl.*)! still!
Цитка́ти, *v. a.* stillsein lassen.
Цитрина, *f.* Zitronenbaum, *m.* Zitronenfrucht, Zitrone, *f.* (Citrus medica).
Цитрянець, -нця, *m.* Zitronenvogel, *m* fliegender Blatt, (Colias Rhamni), *B.*
Цитринка, *f.* Zitronenfalter, *m.* *B.* s. d. v.
Цитринóвий, *a* Zitronen-; 2) -силяк Zitronengelbe Krabbenspinne, (Thomisus citreus), *B.* [klasse, *f.*
Цифéрний, *a.* -а громада Ziffern-
Цифра, *f.* Ziffer, Zahl, *f.*
Цифрóвий, *a.* Ziffer-. [струвати.
Цихміструвати, *v. a.* § s. Секве-
Цицак, *m.* (Pflze) Pedicularis comosa, *Піс.*
Цицатий, *a.* stark von Brüsten.
Цицеронівщина, *f.* ciceronianische Schreibart, *K.*
Цицерóньский, *a.* ciceronianisch.
Цицинделька, *f.* s. Бігунець пісочний.
Цицїй, *m.* Muttersöhnchen, *n.*
Цицка, (цицька), *f.* eine der Brüste *f.* Busen, *m.* Zitze, Brustwarze, *f.* *pl.* цицки, Brustwarzen, Weiberbrüste, *pl.*
Цїба! *int.* marsch! (zum Hunde), *B.*
Цїбатий, *a.* *B.* s. Цибатий.
Цїва, *f.* grosse Walze, Spindel, Spule, *f.*
Цївати, *v. n.* piepen, *B.*
Цївка, *f.* Röhre, *f.* Röhrchen, *n.*; -продушна Windpfeife, *f.* *Пол.*; 2) Flintenlauf, *m.*; 3) Spule, Spille, *f*; 4) Baumstamm, *m.* *C.* I. 63. s. Віднемок.
Цївкастий *a.* rundlich, spindelförmig.
Цївковатий, *a.* röhrig, *Пол.*
Цївкун, *m.* Regenpfeifer, *m.* (Charadrius), *B.*
Цївничка вигинчата, *f.* Wurmröhre, *f.* (Serpula contortuplicata).
Цївочницї, *pl.* Röhrenmuschel, *pl.* (Inclusa). [phonophora), *B.*
Цївочнї, *pl.* Röhrenquallen, *pl.* (Si-
Цїнунницї, *pl.* s. d. v.
Цїд, *m.* Sauerteig, *n.* *Под.* [rung, *f.*
Цїдженє, *n.* Durchseihung, Filtri-
Цїджка, *f.* s. Цїдилко.
Цїдилко, (цїдинко), цїдилце, *n.* Seiher, Filter, Filtrirsack, *m.*; Durchschlag, *m*; 2) grosser Knoten gebunden hinten dh das Kopftuch.
Цїдити, (цїджу, -дим), *v. a.* seihen, durchseihen, filtrieren; 2) fliessen lassen, strömen lassen; * -слова́ eine affektirte Aussprache haben.
Цїдилка, *f.* s. Цїдилко, *Піс.*
Цїдула, *f.* Schreiben, *n.* Zettel, *m.* *III.* I. 245. s. Цедула.

Цїка́вий, *a.* neugierig; 2) die Neugierde od. Wissbegierde anreizend, interessant; 3) leicht errathend, durchdringend, * begabt, talentvoll.

Цїкави́на, *f.* neugierige Person, *Зг.*

Цїка́вість, -ости, (-вость), *f.* Neugierde, Wissbegierde, *f.*

Цїль, *f.* Ziel, *n.* Zweck, Endzweck, *m.* Absicht, *f.*; 2) Zielpunkt, Schiesspunkt, *m.* (Scheibe).

Цїльба́, *f.* Heilung, Genesung, *f.*

Цїле, *adv.* vollends, völlig, ganz, wohl, *Вас. Luts. gr.* 158; wirklich; та бо й цїле! ja freilich, (*Фр.*). [stet, *Ще.*

Цїлева́, *f.* в в цїлевї ist unangeta-

Цїлец, *m.* Schütze, *m.* *Га.* I. 258.

Цїле́ць, (-ец), -лця́, *m.* s. Цїлина́.

Цїлечкий, *a.* *М.* II. 9. s. Цїлїський.

Цїли, *adv.* s. Цїлком, ganz, wohl, wirklich.

Цїлий, *a.* ganz, vollständig; unversehrt, wohlbehalten, heil; wahr, wahrhaftig.

Цїлина́, *f.* ein mehrere Jahre hindurch brachgelegenes Feld, Brachfeld, *n.* *В.*

Цїлинний, *a.* brach.

Цїлитель, *m.* Heiler, Arzt, *m.* *Еф.* 7.

I. Цїлити, *v. a.* unverletzt erhalten, retten, erhalten, *Ру.*; 2) ganz machen; fügen.

II. Цїлити, *v. a.* zielen wonach, wohin, auf etw. zielen; * anspielen.

Цїлїти, *v. n.* ganz bleiben, unverletzt bleiben; heilen, рана; 2) hart, bindig werden (v. d. Scholle), *Гн.* 65.

Цїлїсїнький, цїлїський, *a.* vollkommen unversehrt; wohlbehalten.

Цїлість, -ости, *f.* Ganzheit, Unversehrtheit, Völligkeit, *f.*; guter Zustand, Wohlfart, *f.* Heil, *n.*

Цїлка, *f.* Fuge, *f.*

Цїлковий, *a.* integral; ganz.

Цїльма, *adv.* durch u. durch, ganz.

I. Цїльний, *a.* selbständig, unversehrt, vollkommen, ganz, -ні чо́боти Ganzstiefel, *pl.* (mit Röhren).

II. Цїльний, *a.* gut zielend, gut treffend, *ТР.* 103.; 2) durchgreifend, entscheidend, *Св.*; 3) s. Цїльний.

Цїльність, -ости, *f.* Ganzheit, Gesammtheit, *f.* *Св.*

Цїло, *adv.* ganz, *МІІІ.*

Цїлова, (*f.?*) *in d. Verbind.* и цїлові корова = trächtig.

Цїлова́жний, *a.* *МІІІ.* *До.* *У.* hochwichtig, überaus wichtig.

Цїлова́льник, *m.* *Кв.* I. 251. Brantweinschenk, Schenkwirt, *m.*

Цїлова́не, *n.* Küssen, *n.*

Цїлова́нка, *f.* *W.* Kuss, *m.*

Цїлова́ти, *v. a.* s. Цїлува́ти.

Цїловитий, *a.* *Гол.* ganz, vollständig.

Цїлогодинний, *a.* stundenlang.

Цїлоде́нне, *adv.* den ganzen Tag über.

Цїлоде́нний, *a.* den ganzen Tag während, ganztägig.

Цїлокра́їй, *a.* *В.* ganzrandig.

Цїлому́дрів, *n.* *asl.* Keuschheit, Reinheit, *f.* *Ш.* II. 261.

Цїлоніг, -ога, *m.* Holopus, *В.*

Цїлосьвітний, *a.* aller Welt.

Цїло́стний, *a.* ohne Rest, дїлене; 2) universell, Gesammt-, *Пл.*

Цїлотижне́вий, *a.* wochenlang.

Цїлошиби́ний, *a.* *М.* окно́ -е Fenster mit nur einer Glasscheibe.

Цїлува́ти, *v. a.* küssen.

Цїлу́й, *m.* Kuss, *m.* *Лїр.* 14.

Цїлу́н, цїлу́нок.-нку, *m.* *Kst* Kuss, *m.*

Цїлу́шка, *f.* Ranft, *m.* (beim Brot).

Цїлю́рня, *f.* Baderstube, Barbierstube, *f.* [derthätig.

Цїлю́щий, *a.* heilend, heilsam, wun-

Цїляти, *v. a.* s. Цїлити II.

Цїмо́ра, цїмо́рина, *f.* цїмо́рине, *n.* dicke eichene Bretter od. Balken mit denen man die Wände eines Brunnens auszimmert, (*Фр.*).

Цїмурець, -рця, *m.* модроо́кий, Abendpfauenauge, *n.* (Smerinthus ocellatus); 2) -лїпоний, Lindenschwärmer, *m.* (Sm. tiliae); 3) -тополе́ний, Pappelschwärmer, *m.* (S. populi), *Пол.*

Цїнь, *f.* *К.* Zinn, *n.*

Цїна́, *f.* Preis, Wert, *m.*; * Schätzung, Achtung, *f.* Ansehen, Gewicht, *n.* Wert, *m.* Bedeutung, *f.*

Цїнити, *v. a.* bieten, den Preis sagen, fordern; 2) schätzen, taxieren; * schätzen, achten, hochhalten.

Цїнькало, *n.* *Bein.* des Finken, (*Фр.*); 2) Haubenlerche, *f.* (Alauda cristata), (*Фр.*). [Finken, (*Фр.*).

Цїнькати, *v. n.* vom Laute des

Цїнко́вий, *a.* *Ру.* kostbar, preiswürdig.

Цїнний, *a.* schätzbar, wert.

Цїнність, -ости, *f.* Schätzbarkeit,

f.; Wert, *m.* [bar, *Пс.*
I. Цїнóваний, *a.* geschätzt; schätz-
II. Цїнóваний *a.* s. Цинóваний, *Зах.*
Цїнóвий, *a.* aus Zinn, zinnern.
Цїнóвка, *f.* Doppelmatte, *f.* *Не. Пр.* XI. 1. 109. *Н.* 142.
Цїнóвний, *a.* *Ст.* s. Цїнний.
Цїнóвщик, *m.* Schätzer, Taxator, *m.* *Ке.* II. 269.
Цїнок, -нку, *m.* Zinn, *n.* *Пс.*
Цїнонька, *f.* *R.* 24. zinnerner Krug.
Цїнотá, *f.* Wert, Preis, *m.* *Пол.*; Vorzug, *m.* *К.*; 2) Schätzung, *f.* *К.*
Цїнувáне, *n.* *Не.* Urtheil, *n.* Erkenntnis, *f.*
Цїнувáти, *v. a.* *М.* II. 88. *Н.* 206. zu kaufen suchen, kaufen, den Preis angeben; 2) schätzen, taxieren, *Ч.* V. 1019. *Р. ч.* 129. [Flegel, *m.*
I. Цїп, *gen.* цїпа, *m.* Dreschflegel,
II. Цїп! цїп! *int.* Lockruf der Küchlein, Hühner. [Hühner, *pl.*
Цїпанькн, *pl.* Hühnchen, junge
Цїпенé, *n.* junges Huhn. [ren.
Цїпенїти, *v. n.* starr werden, erstar-
Цїпиáльно, (цїпилно, цїпиво, цїпивино), *n.* Dreschflegelstiel, *m.*
Цїпиїна, *f.* s. d. v. *B.*
Цїпка, *f.* Hühnchen, *n.* junges Huhn, *B.*
Цїпкати, *v. n.* piepen, piepsen.
Цїпкий, *a.* starr, erstarrt; fest, steif, stark; 2) ätzend, caustisch, *Пар.*
Цїпкіт, -оту, *m.* Gepiepe, Gepiepse, *n.*
Цїпляти ся, an etw. fest sich klammern, halten, *Н.* 55.
Цїпнийця осóка, *f.* *B.* Carex frigida.
Цїповяз, *m.* der mit Ketten fesselt.
Цїпок, -пка, *m.* Stab, Stock, *m.*; *pl.* цїпки, Leitersprossen, *pl.* *B.*
Цїпонїти, *v. n.* s. Цїпкати.
Цїпóчок, -чка, *m.* *dim.* s. Цїпок.
Цїпýра, *f.* *aug.* s. Цїп. 2) Цїпок.
Цїпяк, *m.* Bandwurm, *m.* (Taenia); *pl.* цїпяки, Bandwürmer, *pl.* (Cestoidea), *B.*
Цїрити ся, *Ф.* (*пов.* 79) sich zieren, Ziererei machen.
Цїркóванник, *m.* s. Мерéжка.
Цїсáний, *a.* kastanienbraun, nussbraun, -кінь, *B.*
Цїсарь, (-р), *m.* Kaiser, *m.*
Цїсарéна, *f.* Kaiserin, *f.*
Цїсарéнич, *m.* kaiserlicher Prinz.
Цїсарїнна, *f.* kaiserliche Prinzessin.
Цїсáрька, *f.* Heerstrasse, *f.* = цїсарска дорóга, *B.*; 2) Perlhuhn, *n.* (Numida meleagris), *B.*
Цїсáрский, *a.* kaiserlich, des Kaisers, Kaiser-; -а дорóга Heerstrasse, *f.*
Цїсáрство, *n.* Kaiserthum, Kaiserreich, *n.* [reich, *Др.*
Цїсáрщина, *f.* Kaiserthum Oester-
Цїсний, *a.* s. Цїсáвий.
Цїтáти ся, Schererei machen, sich lange bedenken. [vollends, gänzlich.
Цїтина, *f.* *in d. Verbind.* до цїтини
Цїтити, *v.a.* starr, erstarrt machen, *Зе.*
Цїткати, *v. a.* s. Дойти.
Цїтка, *gew. pl.* цїткй, *f.* s. Цятка; 2) s. Пацьóрки, *ОЕ.*
Цїфорити ся, s. Строїти ся, sich putzen, sich schmücken u. zieren.
Цїхá, *f.* Zeichen, Unterscheidungszeichen, *n.*; Gepräge, *n.* Stempel, *m.*; Brandmal, *n.* Brandeisen, *n.* *Пар.*; Typus, *m.*
Цїхувáти, *v. a.* bezeichnen, ein Zeichen aufdrücken, brandmarken; charakterisieren, *У.* [pilio, *B.*
Цїцик мотиль, *m.* Lepidopteron Pa-
Цїцїбáба, *f.* *Ос.* (61) VI. 36. Blindekuhspiel, *n.* [(Alauda cristata L.), *B.*
Цїцїбéнька, *f.* Haubenlerche, *f.*
Цїцїрік, *m.* Graukehlchen, *n.* (Accentor modularis).
Цїцький, цїцїнький, *a.* so klein.
Цїша, *f.* *Гол.* III. 340. Цїшиця, *Гол.*
Цїшенька, *f.* *R.* 89.? [III. 351.?
Цькóване, *n.* Verhetzung, *f.*
Цькувáти, *v.a.* *Ш.* II. 56. anhetzen, verhetzen.
Цмакувáти, *v. a.* s. Смакувáти.
Цьмак трýпи голóвка, *m.* Todtenkopfschwärmer, *m.* (Acherontia Atropos); 2) -сосновий, Kiefernschwärmer, *m.* (Sphinx Pinastri); 3) -молочóчий; Wolfsmilchsschwärmer, *m.* (Sphinx Euphorbiae); 4) -бирючний або калинóвий, Ligustersschwärmer, *m.* (Sphinx Ligustri), *Пол.* [lichrysum arenarium), *B.*
Цмин жóлтий, *m.* Strohblume, *f.* (He-
Цмок, *m.* Saugpumpe, *f.* *T*; Spritze, *f.* Heber, *m.* *Зах.*; 2) Kuss, *m.*
Цмóкати, цмóкнути, *v. a.* mit den Lippen schmatzen; schlürfen; -ти коня mit diesem Laute die Pferde antreiben; 2) * -кого́ jmdn schmatzen (d. i. [illegible] sen dass es schmatzt); — ся з ким

sich mit jmdm küssen, * sich schnäbeln.
Цмóком, *adv.* gleichsam hineinschlürfend. [(Sphinx), *B.*
Цьмок, *m.* Glattschwärmer, *m.*
Цьмóком, *adv.* ohne Absatz, ohne Unterlass, *Пар.*
Цмолйти, *v. a.* s. Цмулйти.
Цмонтáр, *m. Зар.* s. Цвинтáр.
Цмóчок, -чка, *m. dim.* Kuss, *m.*
Цмулйти, *v. a.* saufen, schlürfen, *Кч.* 291. [ehrlich; tugendhaft, *Зах.*
Цний, *a.* schätzbar; achtungswert,
Цнїти, *v. n.* — з гóлоду s. Нйдїти.
Цно, *adv.* — менї = скýчно, mir ist ängstlich.
Цнóта, *f. pol.* Tugend, *f. Зах.*
Цнотлйвий, *a.* tugendhaft, *Л.*III.21.
Цнотлйвість, -ости, *f.* Tugendhaftigkeit, *f.*
Цнýти ся, s. Кýчити ся; менї цне ся ich habe Langeweile, (*Фр.*) [ders.
Цо! цо! *int.* Lockruf des Stammwid-
Цоб! *int.* s. Соб! *Зах.*
Цок! *int.* beim Einschlagen.
Цóкане, *n.* das Anschlagen der bemalten Eier.
Цóкати ся, кóнї цóкают ся die Pferde werden störrig, stätisch, (*Бор.*).
Цокотáйло, *n.* Plaudermaul, *n.*
Цокотáти, (-цокóчу, -отúш), цокотїти, *v. n.* gackern (v. d. Henne); mit den Zähnen klappern; * plappern, schwatzen, plaudern, *Зах.*
Цокотýн, *m.* Schwätzer, *m. Пис.*
Цокотýха, *dim.* цокотýшка, *f.* Schwätzerin, *f.*
Цóмоґи, *pl.* Eingeweide, *pl.* (*Фр.*).
Цьóмати, *v. a.* (Kinderspr.) küssen.
Цьонь! цьонь! *int.* Lockruf der Pferde; 2) der Schweine. [Schwein, *n* (*Фр.*).
Цьóнька, *f.* (Kinderspr.) Pferd, *n.*; 2)
Цьóпати, *v. a.* klopfen, (*Фр.*).
Цорк, *int.* vom Klirren des Eisens.
Цóркати, цóркнути, *v. a.* leicht klopfen; 2) *v. n.* klirren, *B.*
Цóркіт, (-от), -оту, *m. B.* Klirren, Geklirre, *n.*
Цоркотїти, *v. n.* klirren, rasseln; — ґóтур цоркотúт der Auerhahn schleift d. h. gibt von sich ein zwitscherndes Getöne, gleich dem Geräusch, wenn man eine Sense wetzt, *B.*
Цьóра, *f.* s. Сýка.

Цьось! *int.* Lockruf der Pferde.
Цотáти ся, з ким mit jmdm streiten, hadern, zanken, (*Фр.*).
Цóфати, цóфнути, *v. a.* zurückschieben; zurücknehmen; — ся zurückweichen. [Mädchen.
Цьóхля, *f. Ко.* 120. schnippisches
Цу! *int.* zum Antrieb des Zugviehes.
Цýбірка, *f.* Eichhörnchen, *n.* (Sciurus vulgaris), *B.*
Цуґ, *m. Не.* Zug, *m.* Pferdegespann, *n.* Fahrt, *f.* Paradefahrt, *f.* [Lenkseil, *n.*
Цýґель, *pl.* цýґлї, *m.* Zügel, *m.*
Цуґóвий, *a.* -кінь Paradepferd, *n.*
Цукáрня, *f.* Zuckerfabrik, *f. Ос.* (62) I. 60.; 2) Zuckerbäckerladen, *m.*
Цýкор, -кру, *m.* Zucker, *m.*; 2) Lachtaube, *f. Зах.*
Цукóрник, *m.* Zuckerbäcker, *m.*
Цукорнйцтво, *m.* Zuckerbäckerei, *f. Пар.* [Zuckerbüchse, -dose, *f.*
Цукорнйця, *dim.* цукорнйчка, *f.*
Цукрівка, *f.* s. Мóрон; 2) *pl* цукрівки, e. Birnengattung süss u. ziemlich gross, *B.*
Цукровáр, *m.* Zuckersieder, *m. Пар.*
Цукровáрня *f.* Zuckersiederei, *f Пар.*
Цукровáтий, *a.* zuckerartig, *Пар.*
Цукрóвий, *a.* Zucker-, zuckern.
Цукровйна *f.* Zuckerbackwerk, *n. B.*
Цукровйнка, *f.* Bonbon, *m. Пар.*
Цукроїдка лускáта, *f.* Zuckergast, *m.* (Lepisma saccharina), *Пол.*
Цукрувáти, *v. a.* zuckern.
Цýкур, *m.* s. Цýкор 1) 2) *Пар.*
Цýндра, *f.* s. Цýндре, (*Фр.*).
Цýндравий, *a.* lumpig, lumpicht, *B.*
Цýндравка, *f.* altes zerrissenes od. gefliktes Hemd. [sche, Kleider.
Цундрáк, *m. coll.* alte zerrissene Wä-
Цýндре, *n. coll.* цýндри, *pl.* Lumpen, Fetzen, *pl.* zerrissene und in Streifen herabhängende Kleidungsstücke, (*Фр.*).
Цундрйна, *f.* s. d. v. [Mensch).
Цундрїй, *m.* Lump, *m.* (armseliger
Цýпер, *m. Wgr.* VI. Spitze, *f.* Grat, *n.*
Цýпити, (цýплю, цýпиш), *v. a* §. fassen, haschen nach etw., greifen.
Цýпкати, цýпнути, *v. n.* mit Geräusch herabfallen (грушки з дéрева).
Цупкий, *a.* behend, geschmeidig, C. I. 257.; 2) stark, fest; *adv.* цýпко — —.
Цýпна! *int.* vom Hüpfen.

Цýприк, *m.* Zipfel, *m.*; Land-, Felsenspitze, *f.* *B.* [*Ие.*

Цуприкувáти, *v.a.* zausen, reissen,

I. Цур, *m.* *Лд.* цýром прагý в óчи глянь?

II. Цур! *int.* weg davon! hüte dich!

Цур-пéка, *pl.* späte Lämmer.

Цýра, *H.* 39.?

Цýрáти ся, sich absondern, meiden; sich zurückziehen, sich entziehen, sich lossagen, einer Sache entsagen.

Цурáха, *B.* = nicht zu behexen! (*vgl.* нівpóку).

Цурикáти ся, цурикáют ся з дївчиною Schererei, viele Umstände machen.

Цýрка, *f.* Spange, *f.* *Ие.* *Пр.* XI. 1. 119. Haft, *m.* Enterhaken, *m.* *Ч.* I.1. 94; 2) ein kleiner Pflock an beiden Seiten zugespitzt; 3) s. Перевеснó, *Зак.*; 4) Art Knabenspiel, *Ие.* (*хм.* 150) mit Klötzen, od. mit zehn Kegeln, nach denen man mit einem Stocke wirft, *Зак.*

Цуркáнок, -нка, *m.* s. Гуцулячок, гуцуляк. [Сурéмка.

Цурóма, *dim.* цурóмка, *f.* *Ме.* 398. s.

Цурнáле, *n.* zerbrochene Eierschalen, *Ие.*

Цýрпалок, -лка, *m.* s. Цурýпалок, *B.*

Цурпелáти, *v. a.* schleppen.

Цурýпалок, -лка, *m.* Spleisse, *f.* dünnes Stück Holz, Spänchen, *n.* *B.*

Цухкий, *a.* faul riechend, müffend, angegangen. [stinken, müffen.

Цýхнути, *v. n.* angehen, anfaulen;

Цу-цу! *int.* Lockruf des Hundes.

Цуценя́, -яти, *n.* *dim.* Hündchen, *n.*; Haushund, *m.* *B.*

Цýцик, *m.* Mops; kleiner Hund, *m.* *B.*; 2) Gobius marmoratus, *B.*

Цуцýкати, *v. n.* „Цу-цу" als Lockwort des Hundes rufen.

Цюк! *int.* vom Hauen mit der Axt.

Цюкати, *v. a.* leicht hauen (mit e. Axt); leicht schlagen, stechen, *Зак.*

Цюмирик, *m.* s. Цюприк, (*Фр.*).

Цюник, *m.* Rohrammer, *m.* (Emberiza scheeniclus), *B.*; 2) e. kleine silberne Münze die öfters ausgegraben wird, *B.*

Цюнка, *f.* = кáпка, крúхта, -нодú &.

Цюна, *dim.* цюнка, *f.* finsteres enges Loch, finstere enge Stube; ärmliches kleines Stübchen; Gefängnisstube *f.*

Цюпати, цюпкати, *v. a.* s. Цюкати; 2) *v. n.* trippeln.

Цюпотáти, (-тíти), *v. n.* plätschern, leicht schlagen; 2) plappern.

Цюприк, *m.* Spitze, *f.* Gipfel, *m.* (z. B. eines Berges), *B.*

Цюпцяти, *v. n.* (Kinderspr.) baden.

Цюра, *m.* u. *f.* Haushund, *m.* (Canis familiaris), *B.*

Цюрити, цюрíти, цюркотíти, *v. n.* sprudeln, rinnen, sich reichlich ergiessen, fliessen, дощ цюркотúт vom starken Regenguss, *B.* *Ф.*

Цюрком, *adv.* mit Geräusch träufelnd, sprudelnd.

Цюрмá, *f.* *W.* s. Тюрмá.

Цюцька, *f.* Insect, *n.* (Insectum), *B.*

Цюцюбáбка, *f.* s. Ціцібáба.

Цюця, *f.* (Kinderspr.) Hund, *m.*

Цякáвий, *a.* neugierig; 2) witzig; 3) merkwürdig, *B.*

Цямкати, *v. n.* schmatzen mit den Lippen (beim Essen), *B.*

Цямрúна, *f.* gezimmerte Brunneneinfassung, *f.* *III.* I.337.; 2) s. Журавéль, *Зак.*

Цянути, *v. n.* tröpfeln, träufeln, herabträufeln, *B.*

Цяпати, цяпнути, *v. n.* tröpfeln, träufeln, tropfen; 2) цяпати (цéпати), *v. a.* eintröpfeln, tropfenweise fallen lassen; * melken, (корóву). [chen, *n.*

I. Цяпка, *f.* Zapfen, Tropfen, *m.* Tröpf-

II. Цяпка (цепка), *f.* Hühnchen, *n.* junges Huhn, *B.*

I. Цяпкати, *v. n.* tröpfeln, träufeln.

II. Цяпкати (цéпк-), *v. n.* piepen, piepsen.

Цяпку, цяпýсю, *adv.* ein Bischen.

Цяпотíти, (очý, -тúш), *v. n.* träufeln.

Цятá, *f.* sprudelnder u. schäumender Tropfen, *Ф.* (*нов.* 20.); 2) цят. цятá. ein Bischen; до цятú ganz u. gar, *B.*

Цятати ся, s. Чечоятати ся.

Цятúна, цятúнка, *f.* Fleck, *m.* *B.* *Ф.* s. Цятка.

Цятúнок, -нка, *m.* Guttulina, *B.*

Цятка, *f.* Tüpfel, Fleck, Punkt, *m.*; 2) *pl.* цяткú, kleine Korallen.

Цяткáтий, *a.* gefleckt, getüpft.

Цяткóваний, *a.* betüpfelt, sprenklig; -а порошúця mit Nägeln & beschlagen (als Verzierung).

Цяткувáти, *v. a.* betüpfeln, sprenkeln.
Цятокрúлка, *f.* Syntomis phegea.
Цяту, цятку, *adv.* ein Bischen.
Цяцька, цяця, *f.* Spielzeug, Kinderspielzeug, *n. III.*; 2) * Schöne, *f.*
Цяцькóваний, *a.* gemodelt, gemustert (vom Zeug), *Зах.*

Ч.

Ч, fünf und zwanzigster Buchstabe, (Червь).
I. Ча! *int.* still! pst! *Ф.*
II. Ча! *int.* = Цаóé! *Kol.* I. 65.
Чабáк, *m.* e. Gattung des Cyprinus *Марк.* 164.
Чабáн, *dim.* чабанéць, *m.* Schafhirt, Hirt, *m.*; 2) Ochs, *m. Зах.*
Чабáний, *a.* s. Чабáньский. *Зах.*
Чабанúстий, *a.* -віл. *Гол.* III. 45.?
Чабáнка, *f.* Hirtin, *f.* Frau eines Hirten, *f*; 2) eine grosse Kuh, *Зах.*
Чабáньский, *a.* Hirten-; 2) Ochsen-, Rind-, *Зах.*
Чабанувáнє, *n.* Hirtenleben, *n.*
Чабанувáти, *v. n.* e. Hirtenleben führen, Hirt sein.
Чабáра, *f.* s. Чáра. [lustige Lieder.
Чабарáшка, *pl.* -ки, *f.* Art kurze
Чáбер, *m.* Bohnenkraut, *n.* (Satureja hortensis L.), *Ilic.* [249. fest halten.
Чáвити (чáвлю, -виш), *v. a. D. c.*
Чáпкати, *v. n.* langsam gehen, sich durchdrängen, durchdringen, sich durch schleichen, *Зах.*
Чанýн, *dim.* чанунéць, чанýнчик, *m.* Gusseisen, Roheisen, *n Пол*; 2) Topf aus Gusseisen, *m. Зах.* [Gusseisen.
Чанýний, *a. Ilc.* aus Чанýн, aus
Чагáй, *P.* I. 64.?
Чагáр, *pl.* -рі, *m.* Gesträuch, Gebüsch, *n.* junges Holz, kleiner Wald von jungem Holze; Schilfrohr, *n. Зах.*
Чагáрда, *f.* s. Шнгардай.
Чагарéць, -рця́, *m. dim.* s. Чагáр.
Чагарнúк, чагарнúк, *m. pl.* -ки́ *K.* II. 35. *B.* Röhricht, Gestrüpp, *n.* dichtes Gebüsch.
Чагýн, *m.* s. Чанýн, 1) 2).
Чад, *m.* Dunst, Dampf, Qualm, *m.* Gas, bes. Kohlengas, *n. C.* I. 248; 2) * Betäubung, *f.*
Чадь, *f. coll.* † = чáда, *pl.* s. Чáдо.
Чáденько, *n dim. Гол.* III. 75. Чáдо.
Чадíти, *v. n* u. — ся, dampfen, Dampf machen, qualmen; 2) vom Dunst betäubt werden. [Dampf (von Kohlen), *Cm.*
Чадний, *a.* qualmig, dunstig, voll
Чáдо, *n.* † Kind, *n. У. III.* II. 137.
Чадовúй, *a. KУ.* von betäubendem Qualm. [hamedanischen Frauen).
Чáдра, *f. Ilc.* Schleier, *m.* (der mo-
Чаевнúк китáйский, *m.* Theestrauch, *m.* (Thea chinensis), *B.*
Чаём, *adv.* приховáти ся, *Ф.* lauernd (sich verstecken).
Чаеня́, *n.* das Junge des Kiebitz.
Чáїний, *a.* des Kiebitz, *Ч.* II. 36.
Чай, *gen.* чáю, *m.* Thee, *m.*
Чáйка, *f.* Kiebitz, *m.* (Vanellus cristatus), *B.*; 2) *gr.* Möve, *f. Зах.*; 3) Barke, *f.* Boot, *n.* der Saporoger- Kosaken; 4) Titel eines kleinrussichen Liedes, *Ilic.*
Чайкóвий, *a.* von der Barke, *Ilic.*
Чáйма, *f.* Takelwerk des Schiffes, *n. K.* I. 176. *B.*
Чáйний, *a.* vom Thee, Thee-; -а лóжечка, Theelöffel, *m. OII.*; чáйна, *f. sbst.* Ort wo abgekochter Thee verkauft wird, *Др.*
Чáйник, *dim.* чáйничок, -чка, *m.* Theekanne, *f.* Theekessel, *m.*
Чáйниця, *f.* Theebüchse, *f.*
Чáйно, *adv.* не чáйно *M.* unverhofft.
Чак, *m.* Grosser Steinschmätzer, [Saxicola (oenanthe Bechst.)], *B.* [tor, *m.*
Чáканьош, *m. ungr.* Polizeiwäch-
Чаклíвнúця, *f.* s. Чарівнúця. *Крон.*
Чáкло колесóве, *n.* Christophskraut, *n.* (Actaea spicata), *B.* [II. 106.
Чаклованє, *n.* s. Чарóванє. *Кв.*
Чакловáти (-клув), *v. a.* s. Чаруватн, *Кв.* II. 89.
Чакýн, *m.* s. Чарівнúк, *Кв.* II. 98.
Чáла! *int.* s. Цаóé.
Чалáндати, *v. n.* s. d. *f.*
Чалáпати, чалáпкати, чалапкотíти, *v. n.* traben, *B.*; 2) im Kothe waten.

*

Чáлий, *a.* scheckig; 2) falb, (v. Pferde, *Hic.*

Чалївний, *a.* betrügerisch.

Чалмá *f.M.* Turban, türkischer Bund, *m.*

Чалювáти, *v. a.* betrügen.

Чамáра, *f. dim.* чамáрка, langer Rock, manchmal bis unter'm Hals zugeheftelt; oft auch mit an beiden Seiten der Brust angenähten od. herabhängenden Zwirnbändern geschmückt, welche auch zum Zuknöpfen dienen; auch am Rücken sind oft die Nähte mit Zwirnbändern bedeckt; hinten von den Hüften abwärts ist der Rock in zwei od. mehrere Falten zusammengelegt.

Чáмóул, *m.* reitende Streifwache der Tartaren od. Saporoger-Kosaken, *Зак.*

Чáмкати, *v. a.* s. Цáмкати.

Чáмяний, *a. D. c.* 404. s. Крáсний.

Чáпавка, *f. B.* Art Fischernetz.

Чапáра, *f.* e. Art Kartenspiel.

Чáпати, *v. n.* gehen; — ся (wankend) gehen, s. Хитáти ся.

Чапáш, *m.* Steg, *m. B.*

Чáпити ся, s. Чіпати ся.

Чапиці, *pl.* Handfesseln, *pl.* [*Kyx.*

Чапкéнько, *adv.dim.* s. Скорéнько.

Чáпко, *adv. Kyc.* s. Скóро, Швидко.

Чаплїя, *f. Ko.* 128. s. Сковорóда.

Чáпля, *f.* Fischreiher, *m.* (Ardea); *B.*; — сереброрúста, Silberreiher, *m.* (A. egretta); — гýпало, s. Бугáй 2); — нічáка, Nacht-Rabe, *m.* (A. nycticorax), *Пол.*

Чáплин, *a.* Reiher-, *Пол.*

Чáпов, *m. Гол.* III. 492. *ungr.?*

Чáполоть, *f.* Landschilf, Bergschilf, Hügelrohr, *n.* (Calamagrostis epigaeos L), *Hic.* [Grasart.

Чáполочь, *m. Oc.* (61) XI. 139 eine

Чапóха, *f.* Benennung des Kindes, welches wankend geht (*vgl.* чáпати).

Чапрáга, *f.* Spange, *f.*

Чапýга, *f.* s. Чáполоть, *Hic.*

Чапýра, *f.* s. Чáплля, *B.*

Чарá, *f.* Zauber *m.* чарóвня чарýв. *Ф. pl.* чáри, Zauberei, Hexerei, *f.*

Чарáнка *f.* Schnärrente, *f.* (Anas querquedula L.), *B.* [Hiebes.

Чарáх! *int.* eines wuchtigen Stoßes,

Чарахнýти, *v. a.* einen Hieb versetzen, schlagen, hauen; aufhauen, mit e. Hiebe verwunden.

Чарінка, *f. B.* s. Чарівниця.

Чарівлївний, *a.* bezaubernd, *OH.*

Чарівний, *a.* verzaubert, behext, *Ko.* 373.; zauberisch, bezaubernd, zaubervoll, *III.* I. 403. [ster, *m.*

Чарівник, *m.* Zauberer, Hexenmei-

Чарівницкий, *a.* Zauber-, zauberhaft, *K.* [berei, *f.*

Чарівництво, *n.* Zauberkunst, Zau-

Чарівниця, *f.* Zauberin, Hexe, *f.*

Чарівниченька, *f. dim.* s. d. v.

Чарівничий, *a.* Zauber-, zauberhaft, bezaubernd.

Чарівно, *adv.* bezaubernd, *Св.*

Чáрка, *f.* Spitzglas, Weinglas, Glas, *n.*

Чáркати, *v. a.* s. Чéркати, (*Фр.*).

Чаркувáти, *v.a.* u. — ся den Trinkbecher herumgehen lassen, zechen.

Чаровиїна, *f.* giftige Zauberspeise, *Гол.* III. 164.

Чарóда, *f.* Nbfls der Боржáва.

Чародїй, *m.* Zauberer, Hexenmeister, Schwarzkünstler, *m.* [künstlerisch.

Чародїйний, *a.* zauberisch, schwarz-

Чародїйство, *n.* Zauberei, Hexerei, Schwarzkünstelei, *f.*

Чародїя, *m.* s. Чародїй, *Hic.*

Чаромáнтія, *f.Cm.* schwarze Kunst, Zauberei, *f.*

Чáронька, *f. dim.* s. Чáрка.

Чаросóн, *m.* Zaubertraum, *m. KY.*

Чáрочка, *f.dim.* s. Чáрка; 2) — однозвýчиця, Modulus, *B.* [Zauberei treiben.

Чарувáти, *a. a.* zaubern, hexen,

Чаруйна, *dim.* чаруйнка, *f. O.* (61) IV. 33. kleines Trinkgläschen.

Час, *m* Zeit, *f.*; на час: a) zur bestimmten, rechten Zeit; б) auf eine kurze Weile; в сам час zur rechten Zeit, gerade recht; не в час, не на часї zur Unzeit; кóждого часý jederzeit, immer; до часý eine Zeit lang, einige Zeit; під той час, um die Zeit; 2) hohe Zeit, höchste Zeit (zu etw.); rechte, gelegene Zeit, (сам час), в бóжий час zur gläcklichen Stunde, in Gottes Namen; 3) Messe, Zeit, *f.* не мáло часý; 4) Wetter, *f.* Wetter, *n*; *pl.* часи. * Menstruation, *f.* на часáх schwanger, guter Hoffnung. 2) часи. * *gr.* Uhrwerk, *n.* Uhr, *f. III.* I. 2[illegible]5.

Часина, *dim.* чисинка, чисиночка, *f.* Weile, *f.* Weilchen, *n.* Minute, *f.* Augenblick, *m.*

Часлóвець-вця, *m.* s. Часослóвець.

Чáсний. *a.* zeitlich, irdisch, *Зап. В.* I. 27.
Часни́к, *m.* s. Чісни́к.
Часóванє, *n.* Agonie, *f.*
Часóвий, *a. H.* 140. zeitig, rechtzeitig; — вереглíд = хрóніка, *Др.*; 2) *sbst. m.* Schildwache, Wache, *f.*
Часови́на, *f.* Zeitgrösse, *f.*
Часóвщик, *m. Под.* s Годинникáр.
Часóк, *m.* e. freier Augenblick, -мáти.
Часóм, *adv.* zuweilen, bisweilen, zu Zeiten; часóм тим *Л.* 9. = тимчасóм.
Часомíр, *m.* Chronometer, *n. Пар.*
Часомóре, *n. Ф.* Zeitenmeer, *n.*
Часóпись, *f.* Zeitung, *f.*
Часописець, -сця. *m.* Chronolog, *m.*
Часописний, *a* Zeitungs-.
Часослóв, *dim.* часослóвець, *m.* Gebetbuch, in welchem der Gottesdienst der Stunden enthalten ist, *n.*
Часослóво, *n.* Zeitwort, *n. Пар.*
Часóчок, *m. dim.* s. Часóк.
Часть, *f.* Theil, Antheil, *m.* Stück, *n.*; Partie, *f.*; в чáсти, по чáсти zum Theil, nicht völlig, nicht ganz; 2) *M.* Schicksal, Los, *n.*
Частёво, *adv. K.* theilweise, stückweise.
Частéнький, *a. dim.* частéнько, *adv.* s. d. f.
Частéсенький, *a. dim.* sehr häufig; *adv.* частéсенько.
Чáстий, *a.* häufig, öfter.
Части́на, *dim.* части́нка, *f.* Theil, *m.* Stück, Bruchstück, *n.* Partie, *f.*; 2) Theilquotient, *m. K.*
Частинкóвий, *a.* lückenhaft, fragmentarisch, *Пол.*
Части́нний, *a.* theilig, Theil-, theilweise, partitiv; individuell; differentiell, *K.*
Части́ти, (чащý, части́ш). *v. a.* oft besuchen, oft kommen, (*Фр.*).
Части́ця, *f.* Theilchen, Stückchen, *n. Пол.*; 2) Partikel, *f.*
Чáстка, *f.* Theilchen, *n.* kleiner Theil; 2) Partikel, *f. ГIII.*
Часткóванє, *n.* Theilung, *f.* [Theil-.
Частковий, *a.* zu kleinen Theilen,
Чáстний, *a* partiell, particular, *B.*; чáстно, *n. sbst.* (*sc.* числó) Quotient, *m.* (in d. Mathem.).
Чáстник, *m.* Theiler, *m.*
Чáстно, *adv.* speciell, *Др.* [*Пл.*
Частносуперéчний, *a.* conträr,
Частóванє, *n.* Bewirtung, *f.* Tractament, *n.*
Частовáти, *v. a.* s. Частувáти.

Частокíл, -кола, *m.* Pallisade, *f.* Pallisadenverhau, *m.* Stakenzaun, Pfahlzaun, *m. B.*
Частоколи́стий, *a. А.Д.* I. 59. aus Частокíл gebildet; mit dichten Latten.
Чáстонь, *adv.* wohl oft, *Зар.*
Чáсточка, *f. dim.* Theilchen, Stückchen, *n.* [*Тор.*
Чáсточний, *a.* particulär (відпуст),
Частувáти, *v. a.* bewirten, tractieren, — ся sich wechselseitig bewirten, tractieren.
Частýха, *f.* Gemeiner Froschlöffel, Wasserwegerich, *m.* (Alisma plantago), *Пс.*
Часувáти, *v. n.* in den letzten Zügen liegen, verscheiden, s. Конáти, (*ОБ.*).
Часýнка, *f.* die Kuh welche zur rechten Zeit vom Stiere belegt wurde, *B.*
Чáта, *f.* Vorposten, Lagerwächter, *m.* Nachtwache, *f.*; *pl.* чáти Lauern, Spioniren, *n.* на чáтах auf der Lauer; 2) auf die Lauer ausgeschickte Soldaten, Streifpartieen, *pl*
Чати́на *f.* Aeste von Nadelholz, (*Бор.*).
Чати́ничка, *f.* Nadelholzwickler, *m.* (Coccyx), *B.*
Чатівни́к, *m.* s. Чатови́к.
Чáтки-зачáтки, *pl. H.* 258. s. Зачáток. [Vorposten, *m.*
Чатови́й, *a* Lauer-, Streif-, *sbst. m.*
Чатóвник, *m.* Auflauerer, Aufpasser, Späher, Vorposten, *m. K.*
Чатувáти, *v. a.* worauf lauern, aufpassen; 2) recognoscieren, *Зак.*
Чаýн, *m.* Gusseisen, *n.* s. Чавýн.
Чаýнка, *f.* Eisenbahn, *f.*
Чаýнний, *a. K.* eisern.
Чаýс, чаýш, *m.* (*türk.*) türkischer Höfling, Kammerjunker, *m*; türk. Gerichtsdiener; 2) Eilbote, *m.*
I. Чахáти, *v. a.* abschneiden, die Rinde abnehmen, (*Фр.*).
II. Чахáти, *v. n. Гуц.* forteilen.
Чáхлий, *a.* schwächlich, schwach.
Чахни́ця, *f. B.* s. Сухóти; 2) s. Грýдниця 2) *Пс.* [schwinden, vergehen.
Чáхнути, *v. n.* abzehren, welken,
Чахóнь, чахóня, *f. Мархх.* 164. Cyprinus caltratus, *Зак.* [tig.
Чахотóчний, *a. Под.* schwindsüch-
Чáша, *f.* Schale, *f.*; Napf, Kelch, *m.*
Чáшка, *f. dim.* s. Чáша, *C.* I. 96.;

2) Hirnschale, *f.* Schädel, *m.*; 3) *TP.* 27. Säbel, *m.*

Чáшник, *m.* Einschenker, Mundschenk, *m.* *Пар.*; 2) Kelch Zinkenkoralle, *f.* (Calycularis Cladocora), *B.*

Чашовúна, *f.* oberer Theil des Joches (Doppeljoches).

Чашогóртки *pl.* Hüllblättchen, *pl.* *B.*

Чáити, *v. a.* *У.* s. Чекáти; 2) lauern.

Чвáйний, *a.* s. Скóрий. (-до роóóти)

Чвал, *m.* Galopp, Lauf, *m.*

Чваль, *f.* s. Жвáвість.

Чвалáй, *m.* mit schlotterndem Gang.

Чвалáти, *v. n.* waten, sich mit Mühe fortbewegen, *Зак.*

Чвáлий, *a.* rasch u. listig.

Чвалкúй, *a.* galoppierend.

Чвалóм, *adv.* im Galopp, im gestreckten Laufe. [Galopp rennen, laufen.

Чвалувáти, *v. n.* galoppieren, im

Чвáля, чваль, *f.* Sturzwelle, *f.* Sprudel, *m.* *Вах.* s. Бистринá.

Чван, *m.* *ГНІ.* s. Зóан.

Чвань, *f.* Stolz, Uebermuth, *m.* Prahlerei, Selbstüberhebung, *f.* *Н.* 50 *Гл.ó.* 106.

Чваньóá, *f.* Prahlerei, *f.*

Чвáнець, -нця, *m.* † Gefäss, Geschirr, *n.* Kelch, *m.* *Зак.*

Чвáнити ся, prahlen, *Ш.*

Чвáнька, *m.* u. *f.* *Ч.* IV. 480. чвáнькó, *m.* *С.* II. 68. Prahler, Prahlhans, Grossprecher, Geck, *m.* [ehrgeizig, eitel.

Чванькувúтий, *a.* prahlerisch,

Чванькувáтий, *a.* prahlerisch, grossthuerisch.

Чванáйнець, -нця, *m.* s. Чвáнькó.

Чванáйний, *a.* prahlerisch, grossthuend. [Aufschneiderei, *f.*

Чванáйність, -ости, *f.* Prahlerei,

Чванний, *a.* stolz, prahlerisch.

Чвáнство, *n.* Prahlerei, Grossthuerei, *f.* *С.* I. 181. [Tumult, *m.*

Чвáра, *f.* Streit, Hader, *m.* Fehde, *f.*

Чварний, *a.* zänkisch, *Сп.*

Чваровúтий, *a.* voll von Hader u. Fehde, *Б.*

Чварсúти, *v. n.* *Ф.* s. Шварготіти.

Чвáти, *v. a.* s. Троúти, — пеáми; * чвáв одéн на дрýгого mit beiseenden Reden verletzen, verleumden, beschimpfen, (*Фр.*).

Чвеременькó, *m.* Grille, *f.* (Grylle), *B.*

Чверéнькати, *v. n.* s. Чвірíнькати.

Чверский, *a.* (хлїó) s. Черетвúй, (*Фр.*).

Чверть, *f.* Viertel, *n.*

Чвéртень, -тня, *m.* Quadrant, *m.*; Malter, *n.* *Пар.* [toliter.

Чвертíвка, *f.* = $^1/_4$ Fass; = $^1/_4$ Hek-

Чвéртка, *f.* Viertel, Viertelchen, *n.* vierter Theil; -паперу Quartblatt, *n.* Papier; -мяса Viertel, *n.* (von einem geschlachteten Thiere): перéдна Vorderviertel, *n.* зáдна Hinterviertel, *n.*; Mass für Getränke (Wein, Brantwein) = $^1/_2$ Quart; 2) † e. poln. Münze = Viergroschenstück, *n.* (= 12 Silberkopeken), *Зак.* [*a* viertheilen, vierteln.

Чверткувáти, чвертувáти, *v.*

Чвертнúк, *m.* s. Чвертíвка.

Чвертьрóчний, *a.* vierteljährig.

Чвир, чвирк, *m.* чвúра, *f.* Schneegestöber, *n.* *Зак.*; 2) *С.* I. 237. *Ко.* 5. Fusel, Bodensatz nach der Destillation des Brantweins, *m.*; 3) Trunkenheit, *f.* trunkener Muth, *Зак*; 4) s. Бáґа, *Піс.*

Чвирíнькати, *v. n.* zirpen; zwitschern.

Чвúрінок, -нка, *m.* Grille, *f.* *B.*

Чвúркнути, чвúркати, *v. n.* hervorspritzen, hervorschiessen, *Піс.*

Чвірíнок, -нка. *m.* *Мл.* s. Чвирíнок.

Чвíрка, *f.* Zahl Vier, *f*; 2) vier Stück, Ganzes, *n.* von Vieren; 3) Viergespann, *n.*; у чвíрку zu Vieren, vier vereint, vier mit einander.

Чвíркати, *v. n.* s. Цьвíркати.

Чвíртка, *f.* *Ч.* II. 50. s. Чвéртка.

Чеберúчка, *f.* das Austrinken des Bechers bis auf den Boden, *ГЕ.*; 2) e. Art Tanz, *Н.* 245. *Піс.*

Чебрéць, *m.* Bohnenkraut, *n.* (Satureja hortensis), oder 2) Feld-Thymian, *m.* (Thymus serpyllum), *Зак.* *Піс.*

Чéбрик матерúнка, *m.* Feld-Thymian, *m.* (Thymus serpyllum L.), *B.*

Чéбричок, -чка, *m.* Bohnenkraut, *n.* (Satureja hortensis), *B.*

Чéбура, *f.* s. Чаґáр, (*Фр.*).

Ченéрниця *f* Pyrochroa coccinea, *B.*

Чéґанк, *m.* s. Кóóуа.

Чéнути, *v. n.* *ТР.* 67. s. Счеáти.

Чей, *conj.* vielleicht, vielleicht doch.

Чек, *m.* Wache, *f.* на чекý auf d. Wache, *Мі.* II. 18. жúти як на чекý *М.* II. 191.

Чекá, *f.* s. Сторóжка, *Зак.*

Чекáво, *adv.* s. Цїкáво, *С.* I. 36.
Чекáлий, *a.* erwartet, *Нс.*
Чекáло, *n.* e. Art Fischnetz auf zwei bogenförmig gekrümmte Ruthen gespannt.
Чекáн, *m.* Streitkolben, *m.* Streitaxt, *f.*; 2) flageoletartiges Blasinstrument; 3) Grabmeissel, *m.*; 4) Prägestock, Prägestempel, *m.* (in d. Münze).
Чéкане, *n.* Warten, *n.*
Чекáнене, *n.* Prägen, *n.*
Чекáнити, *v. a.* prägen, schlagen, *У.*
Чекáр, *m.* *Н.* 125. 164. 237.?
Чекáти, *v. n.* u. *a.* warten, auf etw. warten, erwarten, на кого́, на що, кого́, чого́; -чекáє когóсь es erwartet jmdn, es steht ihm bevor.
Чéкіт, -оту, *m.* Grosse Krickelster, (Lanius excubitor), *В.*
Чеккáнчик чорнохвóстий, *m.* Schwarzkehlchen, *n.* (Saxicola rubicola L.), *В.*
Чеклúти, *v. a.* s. Четверúти.
Чеклóня, *f.* *Не.* Art männliches Kleid.
Чеклувáти, *v. a.* s. Четверúти.
Чекмáн, чекмéнь, *m.* tartarisches Oberkleid, *Зах.*
Чéконїти, *v. n.* s. Цéконїти.
Чекотáти, *v. a.* zitschern, kreischen, krächzen.
Челедúн, *m.* Knecht, Diener, *m.* *В.*
Челéн, *m.* *Ст.* s. Член.
Челéпати, *v. n.* s. Чалáпати, waten; mit Mühe sich fortbewegen, *Зах.*
Челлéний, *a.* s. Черлéний, червéний, *Гол.* III. 513. 514.
Чéльний, *a.* *Зг.* Haupt, vorzüglich.
Чéлюсть, *f.* Kinnbacken, Kinnladen, *m.* — горíшна Oberkiefer, *m.*; — долíшна Unterkiefer, *m.*; чéлюсть, *pl.* чéлюсти, Oeffnung zwischen den Kinnladen, *f.* Rachen, *m.*; 2) Ofenloch, *n.*
Чéлядь, (чéледь), *f.* *coll.* Diener, *pl.* Dienerschaft, *f.* Hausgesinde, *n.*; 2) Tagelöhner, *pl.*; 3) Handwerksgesellen, Gesellen u. Lehrjungen, *pl.*; 4) Tross, *m.*; 5) auch: Hausgenossen, *pl.* sogar Weib u. Kinder werden darunter verstanden; бíла ч. Weiber, *pl.*
Челядúн, *m.* Diener, Knecht, *m*; 2) *Марк.* 103. junger Mann; 3) *Кур. О.* (61) XI. 37. Familienglied, *n.* (* v. der Tochter); 4) челядúн überhpt = чоловíк der Mensch = и.
Челядúна, *f.* s. Чéлядь; Diener, *m.* Dienerin, *f.*; 2) Maid, *f.* Mädchen, *n.* Jungfrau, *f.* *Ч.* V. 12. *Ме.* 350.; 3) = (überhpt) Frauenzimmer, *n.*
Челядúнець, -нця, *m.* Diener, Knecht, *m.* einer vom Gesinde, *Ш.* I. 406.
Челядúньский, *a.* der Чéлядь, d. i. der jungen Leute, bes. der Mädchen, *Ф.*
Челядний, (челéдний), *a.* Gesinde-; -хлїб ordinäres Hausbrot, Gesindebrot, *n.*
Челядник, (челед-). *m.* Handwerksgesell, Handwerksbursche, Gesell, *m.*; Handlungsdiener, *m.*
Челядниця (челед-), *f.* *Ч.* V. 847. Dienstmagd, *f.*; 2) *У.* Stube für's Hausgesinde, *f.*
Челядно, (челéдно), *adv.* reich an Dienerschaft, viel Gesinde; 2) wo viele Frauen. [d.i. jungen Personen angehörig.
Челядóчий (челед-), *a.* der Чéлядь,
Челядчá, *m.* Familienmitglied, *n.*
Чемайдáнчик, *m.* *dim.* s. Чемодáн, Reisetasche, *f.*
Чемелúна, *f.* e. Baumart.
Чéмер, *m.* *Ч* I. 1. 57. e. Krankheit der Pferde; *pl.* чéмері e. Krankheit des Rückgrats; §. чéмері зломúти = den Rückgrat so fest zudrücken, dass es
Чемéра, *f.* s. Чамáра. [kracht.
Чемерúця жовтáва, *f.* Niesswurz, *f.* Germer, *m.* (Veratrum Lobelianum Moench); 2) — чóрна, Schwarzer Germer, (V. nigrun L.), *В.*
Чемерíвка, *f.* Giftrank aus weisser Niesswurz, *m.* *Ч.* V. 715.
Чемéрка, *f.* *dim.* s. Чемéра, Чамáра.
Чемерúк, *m.* чемерúця. *f.* Weisse Niesswurz, (Veratrum album), *В.*; 2) — чóрний, Schwarze Niesswurz, (Helleborus niger); 3) — зелéний, Grüne N. (H. viridis), *В.*
Чемéрснути, *v. a.* s. Чéркати.
Чемерстнá, *f.* Menge, grosse Zahl, *f.* кíлька чемарстнá! = як бóгáто!
Чемерýха, *f.* s. Чемерúця, *Kol* I. 144.
Чéмір, *f.* s. Насéрдниця, (*Фр.*).
Чемлíт, *m.* Kleid aus weissem Wolltuch, *n.*
Чéмний, *a.* artig; höflich; 2) irgend einen Wert habend, *Ф.* s. Придáтний.
Чéмність, осн. *f.* Artigkeit; Höflichkeit, *f.* [gehen, eilen, laufen.
Чемсáти, чемхáти, *v. n.* schnell

Чемшйти, *v. n.* hinschleichen, (*Фр.*).
Чемчиковáти, (-кувати), *v. n.* trippeln; mit kleinen Schritten schnell gehen od. laufen, *Ко.* 74. *B.*
Чень, *conj.* s. Чей, *B.* doch.
Ченáр, *m.* Art italien. Tanz, *C.*
Ченéць, -ньцá, *m. Wgr.* IX. s. Чернéць; * ченьцá пектй = eine kupferne Theckanne an's Feuer stellen, *Зах.*
Ченйця, *f.* s. Черйця, *Піс.*
Чéнчик, *m.dim.*s. Чернéць, чéрчик.
Ченчикувáти, *v.n.* Чемчикувáти.
Ченáк, *m.* s. Ченéць.
Ченáш, *m.* Steg, *m. B.*
Ченéлик, *m.* kleines schlechtes Messer.
Ченелйнка, *f.* s. d. v.
Ченелйти, *v. a.* mit Mühe etw. thun, schneiden, spielen, *P.* I. 75. [*B.*
Ченерáтий, *a.* sich weit verästelnd,
Ченéри, *pl.* s. Сохá.
Ченерйти ся. sich ausputzen, sich schön kleiden, *Kol.* II. 119.
Ченéць, *gen.* ченцá, *m.* Haube, *f.*; 2) Netzmagen, *m.* [sterze, *f.*
Ченйга, *f. gew. pl.* ченйги, Pflug-
Ченйти ся, sich an etw. ansetzen, anklammern, an etw. kleben.
Ченíга, *f.* s. Ченйга; 2) Himmelswagen, grosser Bär, *m. Зах.*
Ченíль, *m.* s. Ченéлик. [rosum, *B.*
Ченíр моріжнйк, *m.* Hypnum squar-
Ченірґáтий, *a.* knorrig; mit vielen Aesten u. verschlungenen Zweigen. (*Фр.*).
Ченірнáтий, *a.* federartig gespalten, gefranst, *B.*
Ченірнáтка, *f.* Federmotte, *f.* (Pterophorus); *pl.* ченірнáтки, Geistchen, *pl.* (Pterophoridae), *B.*
Ченірхáтий *a.*s.Ченірґáтий.(*Фр.*).
Ченíти, *v. n.* hocken, müssig sitzen.
Ченкий, *a.* rasch, hurtig, конї -кí; *adv.* чéнко, = скóро rasch, schnell, hurtig, *Ч.* I. 246. *Ос.* (62) VI. 42.
Ченяйти, *v. a.* angreifen, anrühren, anfassen; — ся sich anhalten, s. anhängen, sich anklammern, sich an etw. ansetzen, sich ranken.
Чéнпути, *v. n.* sich niederkauen, sich niederbücken, sich hinhocken.
Ченóвзати, ченóвзнути, *v. n.* u. ченóвзати ся kriechen.
Ченорýха, *f.* Frauenzimmer, *n.* das den Putz liebt; ein reinliches, sauberes Frauenzimmer; 2) ein grösseres Spitzglas voll Brantwein, *Зах.*
Ченрáга, ченрйга, *f.* Spange, Klammer, *f. Ф. B.*
Ченуляти (-лéти), *v. n.* hinkend gehen, *B*; 2) *v. a.* mit einem stumpfen Messer schneiden. [trabend.
Ченурйстий, *a.* geckenhaft, hoch-
Ченýрити, *v. a.* aufputzen, schmücken; in Ordnung bringen; aufräumen; — ся sich putzen, sich ankleiden, sich schmücken; 2) * stolz sich geberden, stolz sein.
Ченýриця. *f.* Stutzerin, *f. Ч.* V. 495.
Чéнурка, *f.* s. Ченурýха.
Ченурковáтий,*a.*geziert,gespreizt, manierirt, *K. B.*
Ченýрний, *a.* geziert, zierlich, affectiert; nett, hübsch; 2) aufbrausend, capriciös, *Зах.*
Ченурнíти, *v.n.Зг.* s. Ченýрити ся.
Ченурýха, *dim.* ченурýшечка, *f.* s. Ченýрний.
Чéнчик, *m.* Pflze, *Не.* (*хм* 97) горóдний, Garten-Thymian, (Thymus vulgaris); 2) — степовйй, Feld-Thymian, *m.* (Th. serpyllum), *Піс.*
I. Черь, *f.* s. Чир *Wgr.* 14. [*Фр.*
II. Черь, *f.* Baummark, *n.* (der Eiche),
Черв, *m.* Wurm, *m.* Made, *f.*; чéрви, *pl.* Würmer, *pl.*
I. Черв, *f.* die Biene im Larvenzustande; Gewürm, *n.* Made, *f.* [stabens Ч.
II. Черв, *m.* Benennung des Buch-
I. Чéрва, *f.* s. Черв, Черв I.
II. Чéрва, *f.* Coeur, *n.* (in den Spielkarten).
Червáк, *m.* Wurm, *m.*; 2) Fruchtwickler, *m.* (Carpocapsa), *B.*; 3) * -лихйй, Kreuzotter, *f. B.* [wurmförmig.
Черваковáтий, (-кувáтий), *a.*
Черваковний, *a.* wurmfrässig.
Червачнйк óвочник, *m.* Apfelwickler, *m.* (Carpocapsa), *B.*
Червачóк, -чкá, *m dim.* s. Черв I.; Würmchen, *n.* kleiner Wurm; 2) — óлисчýчий, Johanniswürmchen, *n.* (Lampyris noctiluca), *B.*
I. Чéрвень, -вня, *m.* s. Черв; 2) Schildlaus, *f.* (Coccus); Johannisblut, *n.* (Coccus polonicus), *B.*; 3) der Monat Juni, *III.*
II. Чéрвень, *f.* Röthe, *f. Kon*; 2) da-

Blut vom Jungfernhäutchen, *Марк.* 141.

III. Чéрвень, *gen.* чéрвню, Schminke, *f.* *Пар.*

Черве́ний, *a.* s. Черво́ний.

Червени́ця, *f.* Cardinalkäfer, *m.* (Pyrochroa coccinea), *B.*

Червени́к, червенячо́к, -чка́, *m.* Rothkehlchen, *n.* (Lusciola rubecula), *B.*

Чéрвець, -вця, *m.* — кактусо́вий, Cochenille, *f.* (Coccus cacti); 2) — лако́вий, Gummilackschildlaus, *f.* (C. lacca); 3) — кермесо́вий, (C. ilicis), *Пол.*; 4) — річни́й, jähriger Knäul, (Scleranthus annuus); 5) — трева́лий, ausdauernder Knäul, (S. perennis), *B.*; 6) Monat Juni.

Черви́вий, *a.* *P.* II. 58. voll von Würmern, madig, wurmig, wurmstichig.

Черви́віти, *v.* *n.* madig, wurmstichig werden, Würmer, Maden bekommen.

Черви́на, *f.* unansehnliches Insect, Würmchen, *n.* *МШ.*

Чéрвити, *v.* *a.* u. чéрвити ся, Brut erzeugen, sich vermehren, ма́тка чéрвит die Bienenkönigin zeugt junge Brut, *B.*

Чéрвиця, *f.* Holzbohrer, *m.* (Cossus); Weidenbohrer, *m.* (Cossus ligniperda), *B.*; 2) übrhpt: Wurm, *m.* *Гa.* I. 258.

Чéрвінь, *f.* Coeur, *n.* (in d. Spielkarten).

Черві́нити, *v.* *a.* schminken, *Пар.*

Черві́нка, *f.* Bauchtyphus, *m.*; 2) Rothauge, *n.* (Leuciscus erythrophthalmus), *B.*; 3) — зéмна, Erdmilbe, *f.* (Trombidium holosericeum), *Пол.*; 4) червінки́, *pl.* e. Aepfelgattung, roth, weinig, *B.*

Чéрвонь, *f.* Röthe, *f.* *Фр.*

Червона́вий, *a.* röthlich.

Червонавосі́рий, *a.* röthlichgrau.

Червонéнький, *a.* *dim.* schön roth; röthlich, rothfarbig.

Черво́ний, *a.* roth; 2) * als *sbst.* *m.* = Ducaten, *m.*; 3) * als *sbst.* *f.* черво́на = кров; 4) — щир Rother Fuchsschwanz, (Amaranthus caudatus), *B.*

Червони́ти, *v.* *a.* röthen, roth machen, *III.* I. 18. 90.

Черво́ність, -ости, *f.* Röthe, *f.*

Червоні́ти, *v.* *n.* u. — ся, sich röthen, erröthen, roth werden; rothe Farbe haben; * schamroth werden.

Червонобо́кий, *a.* mit rothen Seiten.

Червонобу́рий, *a.* rostbraun, rothbraun.

Червонова́тий, *a.* röthlich, +*M.*

Червоновидний, *a.* rothwangig.

Червоножо́втий, *a.* gelbroth.

Червонокрапча́тий, *a.* roth getüpft.

Червонозло́тий, *a.* goldroth.

Червонокри́лий, *a.* -а щипавка, Rothflügliger Raubkäfer, (Staphilinus Erythropterus), *B.* [wangig, *III.* I. 325.

Червоноли́ций, *a.* rothbackig, roth-

Червономо́рдий, *a.* rothbackig, *He.*

Червоно́гий, червоно́гий, *a.* mit rothen Füssen.

Червоно́сий, *a.* rothnasig.

Червонопи́кий, *a.* rothbackig, +*M.*

Червоноплáвка, *f.* Rothauge, *n.* (Leuciscus rutilus).

Червоноріг (дрюх), *m.* Rothhornkäfer, *m.* (Harpalus Ruciformis), *B.*

Червоноріжка (екита́рка), *f.* Rothhörnige Nomadenbiene, (Nomada Ruficornis), *B.*

Червоночле́нні, *pl.* Gliedleibige Spinnenthiere, *pl.* (Arthrogastra), *B.*

Червоноший (-шій) мурáвель, *m.* Rothe Ameise, (Formica rufa), *B.*; 2) — пригу́н, Elater Thoracicus, *B.*

Червонува́тий, *a.* *He.* röthlich.

Червоню́к, *m.* *pl.* -кú, Art rothe essbare Pilze, *B.*

Червоню́х, *m.* Gimpel, *m.* (Fringilla pyrrhula), *B.*; 2) Rothwanze, *f.* (Pyrrhocoris), *B.*

Червоня́вий, *a.* röthlich. [braun.

Червонявобу́рий, *a.* röthlich-

Червоня́к, *m.* s. Потю́х.

Червоня́стий, *a.* hellroth.

Черво́тка, *f.* Klopfkäfer, *m.* (Anobium); — упрáмка, Trotzkopf, *m.* (Anobium pertinax), *B.*; 2) * Bücherwurm, *m.* *Пар.*

Черво́тча, черво́тчина, *f.* Wurmstich, Wurmfrass, Mottenfrass, *m.*

Черво́тчка хлїбнячка, *f.* Brot- od. Klopfkäfer, *m.* (Anobium paniceum), *Пол.*

Черво́тчний, *a.* wurmfrässig, stichig.

Черча́тий, *a.* scharlachroth.

Черви́к, *m.* *pl.* червякú, s. Черва́к, Wurm, *m*; 2) Art Fasten-Gericht aus Erbsenmehl bereitet, *Зах.* [grütze.

Черви́чкú, *pl.* e. Art Buchweizen-

Черви́чник, *m.* s. Свирі́на.

Че́рга, *f.* Ordnung, Reihe, *f.*; че́ргою, за-, по че́рзї, der Reihe nach; 2) Gefolge, *n. B.* [Rotation, *f.*

Черго́ване, *n.* Nachfolge, *f.* -за́сїву

Черговий, *a.* nach der Reihe folgend, Reihen-, *Ст*; 2) aus Reih u. Glied, -коза́к gemeiner K.

Чергува́ти, *v. n.* nach der Reihe etw. thun, die Reihe einhalten; — ся nach der Reihe einander ablösen, mit einander nach der Reihe abwechseln.

Черда́к, *m. АД.* I. 216. Boden, Oberboden, *m.* Verdeck, *n.* (auf dem Schiffe).

Черда́н, *m.* Ring aus Strohflechte mit bunten Glasperlen besetzt u. an die Haarflechten angepasst, *m.*

Черда́ш, *m. ungr.* Hirt, *m.* (einer Herde, *vgl* черед́а). *B.*

Черева́йко, *m.* Schmerbauch, *m.*

I. Черева́н, *m.* Bitterling, *m.* Plätteln, *n.* (Rhodeus amarus), *B.*

II. Черева́н, черева́нь, *m.* Dickbauch, Schmerbauch, *m.*

Череванистий, *a.* grossbäuchig.

Черева́тець,-тця,*m.*Bauch Schleimthier, *n.* (Myxozoon vel Gastrozoon).

Черева́тий, *a.* dickbäuchig, mit grossem Bauch; черева́та, schwanger.

Черева́тки, *pl.* s. Брюха́тки, *Вол.*

Черева́ч, *m.* Schmerbauch, Dickbauch, *m.*

Черевéць, *m.КУ.*I. 303.s. Ч. óрéць.

Черевик, *m.* Schuh, *m.*

Черевичник, *m.* Schuhmacher, *m.* (bes. Frauenschuhmacher), *Га.* I. 258.

Черевичок,-чка.*m.dim.*s.Черевик; 2) Pantoffelblume, *f.* Gemeiner Frauenschuh, (Cypripedium calceolus), *B.*

Черевій, *m.* s. Черева́ч.

Чере́нка, *f.* Flachs-, od. Leinseide, *f.* (Cuscuta epilinum), *B.*

I. Чере́вний, *a.* Darm-.

II. Черевний, *a.*s.Черешний.(*Фр.*).

Чéрено, *n.* Bauch, Leib, *m.*; Mutterleib, *m*; 2) Magen, *m.*

Черевоно́гі. *pl.* Bauchfüsser od. Schnecken, *pl.* (Gasteropoda), *B.*

Черевопла́нчі, *pl.* Bauchflosser, *pl.* (Abdominales), *Пол.*

Черену́ля, *f.* s. Черева́ч.

Черену́ха, *f.* s. Черева́н I. *B.*

Чéрег, *m.* s. Чéрга, в свій — *ОП.* wenn die Reihe kommt, nach der Reihe.

Чере́д, *m.* Reihe, *f. III.* I. 381.; свóїм чередóм in besonderer Abtheilung, *K.*; чередóм, *adv.* nach der Reihe; nach der logischen Folge.

Черед́а́, *f.* Reihe, Ordnung, *f.*; 2) Herde, *f.* Rudel, *m.*; 3) черед́а́ werden genannt die Falsenkatarakte im Dniestr bei Jampol. [Schaft, *m.* (scapus).

Чéредень, -дня, *m. B.* Stengel;

Чере́дний, *a.* zur Черед́а́ 1) geh.; — бара́н Leithammel, *m.* [gend, *Зах.*

Чере́дьний, *a.* nach der Reihe fol-

Чередник, (чередни́к, *B.*), *m.* Hüter einer черед́а́ Gemeindehirt, Hirt, *m. Не. II.* 80.; 2) Eigenthümer u. Züchter einer Herde.

Чередниця, *f.* Hirtin, *f. Щог.*

Чередува́ти (-дов-), *v. a.* einreihen, *K.*; — ся nach der Reihe einander ablösen, *Фр.*; 2) scharenweise sich verbinden, *K.*

Чéрез, *praep. mit d. Accus.* durch, über, mittels, während; a) *örtlich:* чéрез плїт перелїз er stieg über einen Zaum; чéрез селó їхати durch das Dorf fahren, &; б) *zeitlich:* чéрез місяць einen Monat hindurch, während eines Monats; чéрез ніч über die Nacht, die Nacht hindurch; чéрез кільки часý dh so lange Zeit; nach einiger Zeit, *Кн.* в) *übertragen causal:* чéрез нéго durch ihn; чéрез тóе dadurch; чéрез щó. wodurch, weswegen; чéрез край, *Кв.* über die Massen, &. [Mass.

Черезвéршний, *a.* über das volle

Черезéнь, *W.* = чéрез нéго (*vgl. pol.* przezeń).

Черезмірний, *a.* übermässig, ausserordentlich, überaus gross.

Черезнічний, *a.* übernächtig.

Черезпа́ї́чник, *m.* Schulterriemen, Patrontascheriemen, *m.* Bandelier, *n.*

Черезси́льний, *a.* übermässig, die Kräfte übersteigend, *Пол.*

Черезсїдéлень, *m. Ч.* II. 674. e. Bestandtheil des Хомýт.

Черезсїдéльник, *m. C.I.*93. s.d.v.

Черемний, *a.* s. Черешний, (*Фр.*).

Чéремош. (Чéремш, *f. B.*), *m.* a) білий, u. б) чóрний, Nebenfl. des Прутъ.

Черéмуха, *f.* s. Черéмха, *Нк.*

Черему́шки, *pl.* s. Черешні, *Мо-*

serschalen, *pl.* +*M.* [nus padus), *B.*
Черéмха, *f.* Traubenkirsche, *f.* (Pru-
Чéрен, *m.* Strunk, Stiel, *m.* *B.*
Чéрень, чéрінь, *m.* der Boden des Backofens; Feuerherd, *n.* *Га.* I. 258.
I. Черéнка, *f.* u. *pl.* черенкú, Messerschale, *f.* Griff, *m.*; 2) *pl.* черенкú, Teichmuschel, Malermuschel, *pl.* (Anodonta), *B.*; 3) черенкú, Typen, *pl.* *Пар.*
II. Черéнка, *f.* Krickente, *f.* (Anas crecca), *B.* [zahn, *m.* *B.*
Черенний (-нiй), *a.* -зуó Backen-
Черенник, *m.* Stielqualle, *f.* (Geryonia), *B.*
Черенóк, -нкá, *m.* Schaft, *m.*
Черенорýжник, *m.* Waffenthierchen, *n.* (Stylonychia), *B.*
Черенá, *n.* Schnärrente, *f.* (Anas querquedula), u. 2) Krickente, *f.* (Anas crecca), *B.*
Черенáк, *m.* Backenzahn, *m.* *pl.* черенякú, Backenzähne, *pl.* *B.* *Пол.*
Чéреп, *m.* Hirnschale, *f.* Hirnschädel, *m.*; 2) Scherbe, *f.* Thonscherbe, *f.*; * Gefäss aus Thon, *n.*
Черепáнька, *f.* *B.* s. d. v. 1) u. 2).
Черепáня, *f.* thönerne Pfeife zum Rauchen (zerbrochen od. auch ganz), *B.*; 2) — ве йка, Grosse Teichmuschel, (Anodonta cygnea); — малá, Enten-Teichmuschel, *f.* (A. anatina), *Пол.* *B.*
Черепáха, *f.* Teichmuschel, *f.* (Anodonta), *B.*; 2) Sumpfschildkröte, *f.* (Emys europaea), *B.*
Черепаховáтий, *a.* muschelförmig.
Черепáшечка вохчáтка, *f.* Schildkröten-Wasserbärthierchen, *n.* (Emydium testudo), *B.*
Черепáший, *a.* der Teichauster.
Черепáшина, *f.* Schildpatt, *n.* *Пол.*
Черепáшка, *f.* *dim.* s. Черепáха *B.*
Черéпе, *n.* *coll.* Scherben, *pl.* (von zerbrochenen Thongefässen).
Черепúця, *f.* *gr.* Dachziegel, *m.* *Пар.*
Черепкóвий, *a.* Scherben-, -суд. Scherbengericht, *n.* *Пл.*
Черéпний, *a.* -а яма Schädelhöhle, *f.*
Черéпниця *f.* Muschelschale, *f.* *Фр*; *pl.* черéпницї, Muscheln, *pl.* (Conchifera), *Пол.* [-чка), *m.* *dim.* s. Чéрен 2)
Черенóк, (*g.* -нкá). черенóчóк, (*g.*
Черепольóг, *m.* Kraniolog, *m.* *Пл.*
Черепýлька, *f.* s. Черепáня 1).
Черепýха, *f.* Schwanen- Teichmuschel, *f.* (Anodonta cygnea), *B.*; 2) Kröte, *f.* (Bufo), *B.*
Черепýшка, *f.* = черéпя, *Вах.*
Черéпяний, *a.* thönern, aus Thon, Thon-.
Черепáнка, *f.* s. Черепáня 1).
Чéрес, *m.* lederner breiter Gürtel, Geldkatze, *f.* [eisen, Sech, *n.*
I. Чересло́, *n.* Pflugmesser, Pflug-
II. Чересла́, *pl.* Lenden, *pl.* *Пар.*
Чересля́к, *m.* Randassel, *f.* (Polydesmus), *B.*
Чересóк, -скá, *m.* *dim.* s. Чéрес.
Черéт, *m.* s. Очерéт. [agrostis), *B.*
Черетнúця, *f.* Reithgras, *n.* (Calam-
Черéточка, *f.* черéточка конопля́ночка, *Ч.* V. 749.?
Черéха, *f.* Art grössere, fleischige Kirschen, (Prunus duracina).
Черéць, -рця́, *m.* das Scharlachroth, e. Art rothes Zeug.
Чéреш, *m.* s. Чéрес, (*Макс.*).
Черешúна, *f.* Süsskirsche, Vogelkirsche, *f.* (Prunus avium), *Піс.*
Черешковáтий, *a.* mit gestielter Blüte, (pedunculatus), *B.* [pflanzung. *f.* (?).
Черешник, *m.* *M.* I. 106. Kirschen-
Черешнúна, *f.* Kirschenholz, *n.* Kirschbaum, *m.* [avium), *B.*
Черéшня, *f.* Süsskirsche, *f.* (Prunus
Черéшок, -шка, *dim.* черешéчок, -чка, *m.* *B.* Blütenstiel, Blattstiel, *n.*
Чéржити ся, nach der Reihe bei einer Arbeit sich ablösen. [Wildente.
Черúчка. *f.* *Ч.* III. 427. e. Art kleine
Чéрінь, *f.* Boden des Back-, u. Kochofens, *m.* — наóбивáти einstampfen, ausbessern, *P.* I. 134. III. 101.
I. Черк, *m.* у той самúй черк, *M.* III. 12. in demselben Augenblicke.
II. Черк, *m.* *Не.* s. Чéрта, s. d. f.
Чéрка, *f.* Streifen, *m.* Linie, *f.* *Пу.* Umriss, *m.* Grenzlinie, *f.* *Гол.*
Чéркас, *m.* черкасúна, *f.* Circassienne, *f.* (wollener Kleiderstoff).
Чéркати, *v.* *a.* streichen, streifen, anstossen щось до чогóсь; * schlagen черк вгó у пúку, *Зак.*; 2) * sich aufmachen, sich wohin begeben; — ся з ким sich mit jmdm berühren.
Чéркес, *m.* Tscherkess, *m.*
Черкéска, *f.* Tscherkessin, *f.*; 2)

*

Oberkleid, *n. C.* II. 164. [Wasser.
Черкітка, *f.* водá — rieselndes
Чéркнути, *v. a.* s. Чéркати.
Черкотáти, *v. n.* s. Тарахкотíти.
Черкóти, *pl.* Art Sporen mit Schellen, von ungarischen Ruthenen an den Stiefelabsatz beim Tanz befestigt.
Черкотíти (-кочу, -тим), *v. n.* rieseln, gelind rauschen. [sicht).
Черленéцкий, *a. Ф.* roth (im Ge-
Черлéний, *a.* roth, *B.*
Черленяк дюк, *m.* Kleiner Weinschwärmer, (Sphinx porcellus), *B.*
Черлянка, *f.* Sammetmilbe, *f.* (Trombidium), *B.*
Чéрмань (кампéшіяньска). *f.* Blut-Blau-Campecheholz, *n.* (Haematoxylon campechianum), *B.*
Чермнувáти ся, s. Червонíти ся, *K.*
Чермóха, чермýха, *f.* Rothauge, *n.* (Scardinius erythrophthalmus), *B.*
Чернь, *f.* Schwarzes, *n.* Schwärze, *f.* schwarze Farbe; 2) *Ч. V.* 489. schwarzes Stickgarn; 3) * gemeines Volk, Pöbel, *m.*; 4) * grosse, dichte Menge; 5) Mark, *n.*
Чернéтка, *f. Др.* Brouillon, *n.*
Чернéць, *gen.* черця, *pl.* черцí, *m.* Mönch, *m.*; 2) Verleumder, *m.*
Чернéцтво, *n.* Mönchsstand, *m.* Mönchthum, *n.*
Чернéча, *f. coll.* Mönche, *pl. Mi.* II. 173.
Чернéчество, *n.* Mönchthum, *n. Нс.*
Чернéчий, *a.* vom Mönche, Mönchs-; 2) -а рáда *Нс.* s. Чóрна рáда.
Чернéччина, *f.* Klostervermögen, *n.* Klostergrund, *m.* Klosterpfründe, *f. B.*
Чернильниця, *f.* s. Каламáр, *M+B.* 360. [lanthaceae), *B.*
Чернильовáті, *pl.* Giftlilien, (Me-
Черни́ти, *v. a.* schwärzen, schwarz machen; beschmutzen; 2) * — когó jmdn anschwärzen, verleumden.
Черни́ця, *f.* Nonne, *f.*; 2) Heidelbeere, *f.* (Vaccinium myrtillus), *B.*
Черни́ченько, *m. dim.* s. Чернéць.
Черни́чити, *v. n.* zum Theil ein mönchähnliches Leben führen, *Мак.*
Черни́чник, *m.* Heidelbeerstrauch, *m.*
Чернíтка, *f.* пáхта, alltäglich, ordinär, gemein, *Пт.* [boden, *m.*
Чернóзем, *m.* Schwarzerde, *f.* Acker-
Чернóкáвн, *m.* чернóкавна, *f.* s. Чорнокáвн, *Нс.*
Чернýха, *f.* s. Чермóха, *B.*
Чернýшка, (чорн-), *f.* Schwarzkümmel, *m.* (Nigella sativa); — ролёвá, Acker-Schwarzkümmel, *m.* (N. arvensis), *B.*
Чéрня, *f.* schwarze Ziege. [*f. У.*
Черня́ва, *f.* dichter Schwarm, Horde,
Черня́дка, *f.* Trauerente, *f.* (Anas Oedemia), *B.*
Черпáк, *m.* Schöpfgeschirr, *n.*; 2) e. Art Fischnetz, (= Hamen, *m.*?), *B.*
Черпáльня, *f.* Gebäude in der Papierfabrik, worin die Papiermasse geschöpft wird, *n.*
Чéрпало, *n.* s. Черпáк 1).
Черпітя́ха, черпíта, *f.* Kothlerche, Haubenlerche, *f.* (Alauda cristata), *B.*
Черпýчий, *a.* Schöpf-, *Пар.* [*B.*
Черсáк, *m.* Kardendistel, *f.* (Dipsacus),
Черсаковáті, *pl.* Karden Gewächse, *pl.* (Dipsaceae), *B.*
Черсáти, чéрснути, *v. a.* kratzen, anstreichen, *B. Ог.* 49.
Черствáк, *m. Вол.* s. Грнó щирáк.
Черстви́й, *a.* derb, hart, frisch, stark, kräftig; 2) хлíб — nicht mehr frisch, trocken, rösch. [den (v. Brot).
Чéрствіти, *v. n.* trocken, hart wer-
Черт, *m.* Teufel, *m. K.* s. Чорт.
I. Черть, *f.* Strich, *m.* Linie, *f. Кн.*
II. Черть! *int.* patsch! *B.*
Чéртá, *f.* Strich, *m.* Linie, *f.* Zug, *m.*
Чертáк, *m.* Grenzwachthaus, *m. Пар.*
Чéртаний, *a.* — прицýн Gemeiner Saatschnellkäfer, (Elater lineatus), *B.*
Чертáстий, *a.* лéгко — vom Stengel des Buchweizens, *B.*
Чертовáти, *v. a. У.* — мóлотом hämmern, hauen, prägen.
Чертéж, *m.* Ackergrund, *m.* gewonnen dh Vernichtung des Waldstandes.
Чертéжник, *m.* s. d. f. *B.*
Чертéц, *m.* Grosse Haselmaus, (Myoxus nitela), *B.*
Чертя́нка, *f.* kleiner, feiner Strich.
Чертя́ти, *Гол. ер.* 20.?
Чертя́ця, (-ця), *f.* Baum ringsum abgeschält, *m. B.*
Чéртїж, *m.* s. Чертéц, *B.*
Чертíжна, *Гол. ер.* 20.?
Чертóпаний, *a.* mit Strichen versehen, *B.* [Gebäudes, *m. III.* II. 174.
Чертóг, *m.* † der innere Theil eines
Чéрточка, *f. dim.* s. Чéрта; 2)

чéрточка дрожи́нка, *f.* Zitterthierchen, *n.* (Lineola vibrio), *B.* [буква-, *У.*
Чертувáти ся, sich aufzeichnen,
Черу́н, *m.* Kessel, *m.*; 2) s. Чертéц, *B.*
Чéрхавий, *a.* knorrig, (*Фр.*).
Черцёвий, *a.* s. Червчáтий.
Черчáти, *v. n.* rieseln, *Лїр.* 18.
Черчáтий, *a.* -пóяс, breit gewoben, *Kol.* I. 46. [чéрвець.
Черчéстий, *a. Ме.* 58. aus Черéць,
I. Чéрчик, *m.* Pfrille, Ellritze, *f.* Bitterfisch, *m.* (Phoxinus rivularis), *B.*
II. Чéрчик, *m.* schmucker schöner Junge, *Kol.* I. 122. [*n. Марк.* 141.
Чéрчичок, *m.dim.* Jungferhäutchen,
Чéршля, *f.* heisst der Ort wo der Wald ausgehauen wurde u. bloss einige junge Bäume übrig geblieben sind; 2) abgebrannter Feldraum.
Чершоши́ще, *n. ŻP.* s. Ши́шка.
Чесáлка, *f.* Wollkrämpel, *f.*; 2) Streicherin, *f. Пар.* [oher, *m. Пар.*
Чесáльник, *m.* Wollkrämpler, Strei-
Чесáльниця, *f.* s. Чесáлка 2), *Пар.*
Чесáти, (чéшу, чéшеш), *v.a.* auskämmen, die Haare kämmen; -лен, вóвну hecheln, krämpeln; bürsten щіткою чесáти; 2) * когó jmdn durchhauen, prügeln; 3) * reden; 4) *v. n.* laufen, rennen; — ся sich kämmen; 2) *Кн.* jucken.
Чéский, *a.* tschechisch, böhmisch.
Чéсний, *a.* ehrlich, rechtschaffen, redlich; achtbar; Чéсного Хрéста, на — —, s. Воздвижéнє *Ч. К.*
Чесний, *a.* zeitlich, zur rechten Zeit, wann die Zeit kommt (не вмирáє старий але чесний).
Чесни́к, *m.* s. Чісни́к.
Чéсність, -ости, *f.* Redlichkeit, Ehrlichkeit, *f.*; *Ч.* IV. 695. Unbeflecktheit, Reinheit, *f.* [245; честнóче *Кв.* I. 262.
Чеснóче! *vocat.* bei Панóтче, *Кв.* I.
Честь, *f.* Ehre, Achtung, Hochschätzung, *f.* Ansehen, *n.* Verehrung, *f*; 2) Ruhm, *m.*; — на сóбі клáсти, поклáсти auf seine Ehre Rücksicht nehmen, seine Ehre, sein Ansehen wahren, *Кн.* 106. *Не. Пр.* XI. 50. [verehren, *К.*
Чествовáти (-вув-), *v. a.* † ehren,
Чéстен, чéстна, -не, *a. Ч.* V. 940. s. Чéстний. [Biedermann, *m.*
Чести́вець, -вця, *m.* Ehrenmann,
Чести́вий, *a.* rechtschaffen, ehrlich; 2) sittlich, anständig, moral, Sitten-, *П. Пу.*; 3) ehrsüchtig. [Tugend, *f. Пу. Ст.*
Чести́вість, -ости, *f.* Ehrlichkeit;
Чести́вно, (-во), *adv.* moralisch, sittlich, *Не.*; 2) ehrfurchtsvoll, *ОП.*
Честилю́бець, -бця, *m.* der Ehrsüchtige, *B.* [geizig.
Честилюбивий, *a.* ehrsüchtig, ehr-
Чести́тель, *m.* Verehrer, *m.*; -телька, *f.* -in, *f. Пар.* [Ehre erweisen, (*Фр.*).
Чести́ти, *v. a.* ehren, verehren, jmdm
Чести́ти, *v.a.* oft besuchen, s. Части́ти.
Чéстний, *a.* s. Чéсний.
Честнотá, *f.* Redlichkeit, Rechtschaffenheit, Ehrlichkeit; Tugend, *f.*
Честнотли́вий, *a.* tugendhaft, *Вах.*
Честовáти, (-ув-), *v.a.* s. Частувáти.
Честолю́бивий, *a.* ehrsüchtig, ehrgeizig, *Тор.* [sucht, *f.* Ehrgeiz, *m. Тор.*
Честолю́бивість, -ости, *f.* Ehr-
Честолю́бів, *n.* s. d. v.
Честолю́бність, -ости, *f.* Ehrgeiz, *m.* Ehrbegierde, Ehrsucht, *f. Не.*
Чéстію, чéстю, чéстев, *adv.* mit Ehren, ehrlich; 2) auf gutem Wege, gütlich.
Чет, *m.* Theil, Antheil, *m.* Stück, *n. Зах.*
Четвéр, *gen.* четвергá, *m.* Donnerstag, *m.*; великий, Gründonnerstag, *m.*
Четвергá, *f. МШ.* s. Чвірка, Viergespann, *n.*
Четвергóвий, *a.* zum Donnerstag geh.; am Donnerstag, Donnerstags-.
Четвéрень, *a.*-bis Viergespann, *n. Фр.*
Четвéреньки, *pl.* на четвéреньках auf allen Vieren.
Четвéрець, -рця, *m.dim.* s. Четвéр.
Четвери́к, *m.* на четверику́, *М.* im Viergespann; четверикóм, *adv.* mit Viergespann. [auf allen Vieren.
Четверинки́, *pl.* на четверинкáх,
Четвери́ти, *v. a.* zu einem Paare Ochsen od. Pferde ein zweites Paar dazu spannen, (*Бор.*). [zu 4. *К.*
Четвери́ця, *f.* Anzahl von 4, je 4,
Четвéрка, *f.* s. Чвірка, Viergespann, *n.*
Чéтверн, *f.* kleiner aus vier Theilen bestehender Deichsel am Pfluge.
Четвери́ця, *f.* s. Чвірка, Viergespann, *n.* [Gerste (Hordeum vulgare).
Четвери́к (ячмінь), *m. B.* gemeine
Чéтверо, *num.* vier. [Tetrarch, *m.*
Четверовлáстник, *m.* Vierfürst,

Четвероґра́нний, *a.* viereckig, quadratisch.

Четвероугло́вий, *a.* viereckig.

Четвероя́кий, *a.* vierfach, viererlei, *Ог.*

Четверта́к, *m.* = $^1/_4$ Rubel = 25 Kopeken; 2) Viergroschenstück, *n.*

Четве́ртий, *num.* vierter.

Четверти́на, *f.* der vierte Theil; 2) Getreidemass in Russland = 2·099 Hektolitr. = 3·4137 W. Metzen.

Четвертівка, *f.*s Чвертівка.(*Фр.*).

Четверто́вий, *a.* Viertel-, ein Viertel eines Masses od. Gewichtes enthaltend, *Др.*

Четверто́к, -тка́, *m.* e. Mass, *B.*

Четвертува́ти, *v. a.* viertheilen, vierteln.

Четверти́к, *m.* vierzeilige Gerste, *B.*

Четві́рний, *a.* viertheilig, aus vier Stücken u. dgl. zusammengesetzt.

Чете́н, *m.* geflochtene Wand (Gitterwand) im Arél, *f.*

Четець, -тця́, *m.* s. Читатель, *ОП.*

Четина, *f.* s. Щетина.

Четинний, *a.* aus Четина, borstig, mit Borsten.

Четири, *num.* s. Чотири.

Четирохріжка́тний, *a.* mit vier vorstossenden Ecken.

Четирха, *f.*Rauhfliege,*f.*(Coelopa),*B.*

Четирха́тий, *a.* gewimpert, rauh,*B.*

Четирха́тість, -ости, *f.* Rauheit,*f.*

Чех, *m.* der Tscheche, Böhme; 2) чех, Art goldene od. silberne alterthüml. Münze, *Kol.* I. 38.; 3) чехи́, *pl.* Art Erdäpfel röthlich, lang, *B.*

Чéхлик, *m.* kurzes Männerhemd.

Чехо́л, *gen.* чехла́, *m.* Ueberzug, *m.* Decke, *f.* *C.* II. 201.

Чехоли́ти, *v. a.* rasch schneiden (mit einem scharfen Messer), *Фр.*

Чехо́нь, *f.* Ziege, *f.* Siechling, *m.* (Pelecus cultratus), *B.* [2) s. Мляка

Чéчна, *f.* rechter Nbfls des Дніпéр;

Чечеви́ця, *f.* s. Сочеви́ця, *Ніс.*

Чечéкати, *v. n.* zirpen.

Чéчір, *m.* Marienkäfer, *m.* (Coccinela septempunctata), *B.*

Чéчіт, e. Vogelgattung, *B.*

Чечова́ти ся, Paar od. Unpaar, gleich u. ungleich spielen. [penzer ruthenus),*B*

Чечу́га, *f.* Stierl, Sterlet, *m.* (Acipe-

Чечу́ра, *f.* *Ч.* III. 441. e. Fischart.

Чéша, *f.* s. Чехо́нь, *B.*

Чéшка, *f.* eine Tschechin, Böhmin.

Чешуша́тий, *a.* *Ч.* IV. 547. schuppicht.

Чéшка, *f.* *dim.* s. Ча́шка.

Чи,*conj.*Fragepartikel: ob?; es braucht aber im Deutschen meist nicht ausgedrückt zu werden: чи так? so ist? чиж та́ки? ist's möglich dass-? чи мо́же бу́ти? ist das möglich? Чи́ ти бá? = чи ти бáчиш? ist's möglich? wie so gar? *Не. хм.* 233; 2) oder: чи ти хо́чеш, чи не хо́чеш du magst wollen od. nicht; чи сяк чи так es sei nun so oder anders.

Чибáрка, *f.* Trinkschale,*f* *Гн.* I. 258.

Чи́брик, *m.* wird genannt eine magere Makrele, (Scomber scombrus L.), *B.* s. Скумбрия. [sen, на кого́, на що.

Чи́гати, *v. n.* lauern, auf etw. pas-

Чиготáти, *v. n.* den Laut „чиги́" hervorbringen (v. Kiebitz), чáйка чиго́че, *B.*

Чигу́н, *m.* Auflauerer, *m.* *Пар.*

Чиж, чи́жик, *m.* Zeisig, *m.* (Fringilla spinus), *B.*

Чижмáк, *d.* чижмачо́к, -чка́, *m.* ordinärer Schuh, Kamasche, *f.*

Чи́жми, *pl.* Schuhe,*pl.Зак.* [gehörig.

Чий, чиї́, чиє́, *pron.* wessen, wem

I. Чик, *m* *Гол.* III. 431. s. Вюн.

II. Чик, *int.* vom Schneiden.

Чи́кавиця, *f.* набра́ти ся з ким -ції. *Ос.* (61) X. 35.? [кіт. *B.*

Чи́кавка.*f.* s. Щи́канка; 2) s. Чé-

Чи́кайло, *n.* Steinschmätzer, *m.* (Saxicola), *B.*

Чи́кало, *n.* Art Fischnetz, *B.*

Чи́кане, *n.* Ticken, *n.* *Пол.*

Чи́кати, *v.n.*s.Щи́кати,*Зг.*zwitschern.

Чикáч, *m.* *B.* s. Чéкіт. [Brantwein.

Чикилдиха, *f.* *Ко.* 30. schlechter

Чикирдéй, *m.* s. Чукурдéй, *B.*

Чи́кір, *m.* Kohlmeise, *f.* (Parus major), *B.* [schneiden.

Чи́кнути, *v. a.* *D. c.* 2. einschneiden,

Чи́колонок, -нка, чи́колоток, -тка, (чи́колодок, -дка), *m.* Fingergelenk, Kniegelenk, *n.* *B.*

Чику́линка, *f.* Baumpieper Spitzlerche, *f.* (Anthus arboreus),*B.* [(*Гер*).

Чи́лий, *a.* gesund, stark, makellos,

Чиляйкнути, *v. n.* zwitschern.

Чи́льця, *n. coll.* Diadem, *n. Ф.*

Чильчи́бель, (?) *Зак.* Echter Krähenaugenbaum, (Strychnos nux vomica).

Чим, *pron. Instrum.* s. що; 2) *adv.* beim comparat. dient zur Bildung des superlat: чим бо́рше auf's geschwindeste; чим дуж = чим бо́рше, = чим бі́льше, *Зак.*; чим-тим, je desto.

Чимайда́н, *m. vgl. gr.* Чемода́н, Mantelsack, *m.*

Чимали́й, *a* genug gross, eben nicht klein; *adv.* чима́ло, nicht wenig, genug.

Чимо́арство, *n.* Gärberei, *f.*

Чимбі́р, -бо́ру, *m.* s. Кра́йка, *B.*

Чимбо́рик, *m.* s. d. v. *B.*

Чимбра́е, *m.* Saat-Wucherblume, *f.* (Chrysanthemum segetum), *B.*

Чимиру́ха, *f.* Bein. des Brantweins.

Чи́мсати, *v. a* zupfen, rupfen; 2) s. Чі́мха́ти, *B. Ог.* 71.

Чи́мха, *f.* Büschel, *n. B.*

Чи́мхати, *v. a.* s. Чи́мсати, *Ог.* 71.

Чимчикува́ти, *v. n.* s. Чемчикува́ти, *Зак.*

Чин, *m.* Rang, *m.* Würde, Ehrenstelle, *f.*; 2) Art, Weise; Gattung, *f.* и́ншим чи́ном, auf e. ganz andere Weise, von e. ganz anderen Art; 3) Ceremoniel, *n.*

Чина́р, *m.* morgenländischer Platanus.

Чина́ти, *v. a. Ч.* II. 16. s. Почина́ти.

Чиньба́, (чиньба́), *f.* Gärben, *n.* Zubereitung des Leders, *f.* s. Випра́ва, *H.* 206.; 2) Zurichtung, *f.* Abprügeln, *n. H.* 78.

Чиньба́р, *m.* Gärber, *m. Зак.*

Чиньба́рский, *a.* Gärber-, vom Gärber.

Чинґа́л, *m. C.* II. 12. s. Кинджа́л (?).

Чинджеру́шка, *f.* чинджи́р, *m.* kleiner Weidenzeisig, (Sylvia rufa), *B.*

Чиня́ць, -ниця́, *m.* s. Ченя́ць, черня́ць, *Зак.*

Чинжи́рочка, *f. dim. H.* 292. (in dem Räthsel) von der Elster gesagt.

Чини́тель, *m.* — зако́ну Vollzieher, *m. K.*

Чини́ти, *v. a.* thun, machen; handeln; hervorbringen; veranstalten; — одира́ну *M.* I. 16. den Gottesdienst abhalten; 2) — зо́бие s. Підчини́ти 1); — ся gemacht, gethan werden; geschehen werden; 2) sich für etw. ausgeben, sich verstellen; — ся чимо́сь sich zu etw. od. wozu machen, etw. aus sich machen; — ся кому́сь чимо́сь für jmdn etw. gelten.

Чиніта, *m.* s. Чарівни́к.

Чинки́. *pl.* s. Ча́ри, *B.*

Чи́нний, *a.* thätig, beschäftigt.

Чи́нно, *adv.* thätig; 2) gut ausgearbeitet, *Pa.* II. 211.

Чи́новатий, *a.* gewirkt.

Чино́вий, *a.* mit e. Range (чин) bekleidet, (hoch) angestellt, *He.* zum Beamtenstand geh., Beamten-, Amts-, *Ko.* 93. 173. [Rang hat, Beamte, *m.*

Чино́вник, *m.* der eine Würde, einen

Чино́к, -нка́, *m. dim.* s. Чин, *Ko.* 355.

Чи́нча, *f.* s. d. f.

Чинш, *m.* Zins, *m.* Geldabgabe (übrhpt), *f.*; Grundzins, Herrenzins, *m.* Herrschaftsgefälle, *n.*; Miethzins, *m.*

Чиншівник, чиншови́к, *m. K.* Zinsmann, Zinszahlender, Zinspflichtiger, Zinsbauer; Miethsmann, *m.*

Чиншо́вий, *a.* Zins-, Zins zahlend, auf Zins sitzend.

Чипе́ра, *f.* Gabelast, *m.*

Чипи́жка, *f. dim.* s. Чепи́га.

Чипіти, *v. n.* worin stecken, woran kleben, haften; — над чимо́сь unverdrossen woran sitzen, kauern, hocken.

Чипія, *f. Ч.* V. 698. s. Чепи́га.

Чипра́га, *f.* Spange, Klammer, *f.* (aus Messing welche die Korallenreihen etc. zusammenhält), *Нав.* [schwamm, *m.*

Чир, *m.* Mehlbrei, *m.*; 2) Zunder-

Чирь, *f. Ф.* Ungeziefer, *n.*

Чира́к, *m.* s. Чи́рка.

I. Чира́ти, *v. a.* J. s. Чє́рпати.

II. Чира́ти, *v. a.* austauschen, auswechseln, (*Фр.*).

Чирачи́ця, *f.* s. Чи́рка.

Чире́нка, (-ри́нка), *f.* Krickente, *f.* (Anas crecca), *B.* [Anas querquedula), *B.*

Чиріца, *f.* s. d. v.; 2) Schnärrente, *f.*

Чи́рка, *f.* Geschwür, *n. B.*; 2) s. Чиріца 2) *B.*

Чирку́н, *m.* s. Цівку́н, *B.*

Чирлї́й, *m.* Trillernder Wasserläufer, (Totanus hypoleucos), *B.*

Чировати́й, *a.* breiig.

Чи́рочка, *f.* s. Чиріца 1) u. 2), *B.*

Чирса́к, *m. Ф. Пр.* III. 238.?

Чиру́н, *m.* Pfanne, Südpfanne, *f. B.*

Чиря́ *n.* s. Чиріца 1) u. 2), *B.*

Чиря́нка, *f.* s. Чире́нка, *B.*

Чиря́ти, *v. a.* s. Чє́рпати.

Чисе́льний, *a.* -а величина́ Zahlengrösse, Zahl, *f.*

Чисе́льник, *m.* Zähler, *m.*

Чи́слене, *n.* Zählen, Rechnen, *n.*

Числе́нний, *a.* zahlreich; *adv.* числе́нно.

Численни́к, *m.* der Zählende, *Др.*

Числе́нність, -ости, *f.* Anzahl, Menge, *f.* *Пол.*

Числи́мий, *a.* zählbar.

Числи́ти, *v.a.* zählen, rechnen; * halten; — ся sich rechnen; gezählt, gerechnet werden. [*n.* (numerale).

Числі́вни́к, *m.* Zähler, *m.* Zahlwort,

Число́, *n.* Zahl; Anzahl, Menge, *f.*; Ziffer, *f.*; Nummer, *f.*; — одини́чне Einzahl, einfache Zahl, *f.* Singular, *m.*; — мно́ге Mehrzahl, merfache Zahl, *f.* Plural, *m.*

Число́ване, *n.* Numerieren, *n.*

Числова́ти, (-слув-), *v. a.* numerieren, mit Ziffern darstellen, beziffern, *Пар.*

Числови́й, *a.* Zahlen-; statistisch, *Др.*

Чи́смо, *n.* e. Anzahl Faden im Пасмо́.

Чисни́ця, *f.* *Р.* II. 17. три чисни́ці до сме́рти, ? *Не. Пр.* VIII. 911. XII. 345. чисни́ці, *pl.* *Ч.* I. 289. ?

Чи́ста, (?) повиходи́ли Москалї́ в чи́сту *Ос.* (62) V. 88.

Чиста́ш, *m.* *ungr.* s. Зруб.

Чисть о́а́, *f.* Reinigung, *f.* Klären, Raffinieren, *n.* *B.*

Чисте́нький, *a.* *dim.* schön rein, ganz rein, sehr rein; nett; *adv.* чисте́нько.

Чисте́ць, *m.* Ziest, *m.* (Stachys recta); — болотни́й, Sumpfziest, *m.* (S. palustris); — німе́цкий, Deutscher Z. (S. germanica); — лїсови́й Wald-Ziest, *m.* (S. silvatica); — річни́й, Jähriger Ziest, (S. annua), *B.*; 2) Mauerpfeffer, *m.* (Sedum acre), *B.* [ral, *f.*

Чисти́ность, *f.* *K.* Sittlichkeit, Mo-

Чи́стий, *a.* rein, reinlich, sauber; * keusch; unbefleckt; rein, pur, massiv (v. Metallen); rein, klar (v. Wasser); rein, weiss, unbeschrieben (z. B. Papier &); чи́стий зиск reiner Gewinn; чи́ста пра́вда reine, unverfälschte Wahrheit; чи́стий припадок reiner Zufall, blosser Zufall; чисте по́ле offenes, freies Feld; чи́стий го́лос reine, helle Stimme; чи́стий дощ ein Regen ohne Donner u. Hagel, *B.*; чи́стий четве́р, *Марк.* 4. s. Жи́вний ч.; ви́вести кого́ на чи́сту во́ду jmdn blamieren, blosstellen, *Ос.* (61) IX. 40.

Чи́стик, *m.* s. Чисте́ць 2), *Пс.*

Чисти́лище, *n.* Fegefeuer, *n.*

Чисти́ло, *n.* Mutterkuchen, *m.* *B.*

Чистина́, *f.* vom Getreide (das keine Schuppen hat) wie: Roggen, Weizen; *dav.* *adj.* чистиняни́й, — хлїб Brot daraus. [*f.* Mutterkuchen, *m.* *B.*

Чисти́сько, (-йско), *n.* Nachgeburt,

Чи́стити (чи́щу, чи́стиш), *v. a.* reinigen, rein machen, säubern, rein fegen, auskehren; щі́ткою ausbürsten; 2) reinigen, abführen (v. Arzeneien); 3) abnehmen (z. B. Fische); 4) castrieren; — ся sich reinigen, sich säubern; sich putzen; 2) sich aufheitern, s. klären.

Чисті́не, *n.* s. Чи́щене.

Чи́стість, -ости, *f.* Reinlichkeit, Sauberkeit; Reinheit, Reinigkeit, *f.*

Чистиня́к, *m.* s. Чисте́ць 1) *Пс.*

Чи́сто, *adv.* rein; 2) ganz, vollständig.

Чисто бре́ха, *f.* geschickter Aufschneider, Lügner, *m.* *Ос.* (61) V.

Чистокро́вний, *a.* — кінь, vollblütig, *K.* *Фр.*

Чи́стонь-то, *conj.* wie wenn, als wenn, als ob, чи́стонь-то він не зна́в.

Чистота́, *f.* Reinlichkeit, Sauberkeit; Reinheit, Reinigkeit, *f.*; вже на чистоту́ пішло́, *Кн.Пр.* XI.II.83. man hat schon angefangen die Wahrheit zu sagen (?).

Чи́стрити, *v. a.* die Wolle kämmen.

Чисту́ха, *f.* sauberes, reinliches Weib.

Чисто́нький, *a.* s. Чисте́нький. (*Фр.*). [pa cinerea), *B.*

Чисто́х, *m.* Wasserscorpion, *m.* (Ne-

Чиста́к, *m.* Ziest, *m.* (Stachys recta), *B.*; 2) Schöllkraut, *n.* (Chelidonium majus), *B.* [(radicans), *B.*

Чита́вий, *a.* -а вісь wurzelnde Axe

Чита́льник, (-льн-), *m.* *Не. Ой.* Leser, *m.*

Чита́льня, *f.* Lesehalle, *f.* Lesesaal, *m.*

Чи́танка, *f.* Lesebuch, *n.*

Чита́тель, *m.* Leser, *m.*; чита́телька, *f.* Leserin, *f.* [cum, *n.* Le[illegible]welt, *f.*

Чита́тельство, *n.* *Гол.* Le[illegible]publi-

Чита́ти, *v. a.* lesen; 2) *Гол.* III. 702. rechnen, zählen.

Чита́ч, *m.* Leser, *m.* *Кн.* 100.

Читéць, -тця́, *m.* Leser, *m. B.*
Читний, читлйвий, *a.* leserlich, *Пар.*
Чйтниця, *f.* Ranken-Koralle, *f.* (Zoanthus), *B.*
Чйхавка, *f.* чйхане, *n.* Niesen, *n.*
Чйхати, *v. n.* niesen.
Чйчва, чич, *f.* schlechtes, auf Sumpfboden wachsendes Futtergras, *B.*
Чичекáти, *v. n.* schwätzen, (v. der Elster), *Га.* I. 12. *B.*
Чичйнчик, *m. Reimw.* zu Васйльчик (васйльок).
Чичйрк! *in d. Verbind.* ні чичйрк! still! schweig! [linaria), *B.*
Чичітка, *f.* Leinfink, *m.* (Fringilla
Чичóта, *f.* s. d. v. *B.*
Чичýрка, *f.* Reiher, *m.* (Ardea), *B.*
Чиш-чиш, *int.* vom Geräusch beim Schneiden des Getreides.
Чиш-то-мак, *D.c.*404.s. Нáче.Мов.
Чйщене, *n.*Reinigung,*f.* das Reinigen.
Чівка, *f.* Schopf, *m. B*; 2) Aehren, *pl.*(in einer Garbe,*oppos.*гýзїр). [*m. B.*
Чілка, *f.* Vorderkopf, *m. Зг.*; 2)Schopf,
Чільний, *a.* Stirn-; Front, — відряд Vorhut, *f. Фр.*; чільнé волóсе die über der Stirn wachsenden Haare, (*Фр.*); 2) *B.* vorzüglich, ausgezeichnet.
Чільность, *f.* Vorzug, *m. B.*
Чільцé (чілцé *B.*), *n.* Stirnbinde, Kopfbinde, *f.* Kopfdiadem, *n. Ф. Нав.*
Чімка, *f.* lange Wollzotte, *f.*
Чімкати,*v.a.*ausziehen (lange Wolle).
Чімхáти, *v. a.* s. Чемсáти; beschneiden, abreissen.
Чінджéк, *m.* Name für einen kleinen affectirten Menschen, *B.*
Чінйти ся, s. Чинйти ся, werden,*B.*
I. Чіп, *gen.* чопá, *m.* Zapfen, Stöpsel, *m.*; * Tölpel, *m.*; 2) Zingel, *m.* (Aspro zingel), *B.* [kel u. Hunde.
II Чіп! *int.* Scheuchruf gegen Fer-
Чіпати, *v. a.* anhängen, anheften; 2) angreifen, ergreifen, fassen; — кого́ u. — ся кого́ jmdn antasten, mit jmdm anbinden; sich an jmdn hängen; an jmdm haften bleiben.
Чіпéць, -пця́, *m.* Haube, Frauenhaube, *f.*; 2) Fettnetz beim Magen (beim Hausvieh), *n.* s. Здір.
Чіпіти, *v.n.*s.Чипіти, kauen, hocken; 2) jmdm auf dem Halse sitzen.
Чіпкáр, *m.* Haubenmacher, *m. Пар.*
Чіпкий, *a.* sich leicht an etw. ansetzend, an etw. hängend, klebend, haftend; -а хорóба ansteckend.
Чіпляне, *n.* Anhängen, *n.*
Чіпнáрь, *m.ungr.* Mundschenk, *m.B.*
Чіпний, *a.* s. Хватний, *Пол.*
Чіпорня, *f.* Art Spiel, welches darin besteht, dass Stöcke zum Ziele geworfen werden.
Чіпóчник, *m.* Haubenstock, *m. Пар.*
Чіпóчниця, *f.* Haubenmacherin, *f.*
Чіпрáга, *f.* s. Чипрáга. [*Пар.*
Чіпýрний, *a.* чіпýрити ся, s. Чепýрний, чепýрити ся.
Чіпчик, *m. dim.* Haube, *f. B.*
Чіпчити, *v. a.* die Haube aufsetzen.
Чірва, *f.*s Чéрвінь (in Karten),Coeur.
Чірзік, *П.* 32. e. Scherzwort, (?).
Чіркати, *v. n.* s. Цьвіркати.
Чірхавий, *a.* uneben, nicht glatt, rauh, struppig, (*Фр.*).
Чірхати ся, s. Чýхрати ся.
Чісний ця. *f.* = drei Fäden, *Kol* I. 68.
Чістнйця, *dim.* чістнйчка, *f. Ф.*?
Чістóйно, *conj.* s. Ніби, ніби то.
Чістрйнка, *f.* Hechelthierchen, *n.* (Oxytricha); чістринкй, *pl.* Hechelthierchen, *pl.* (Oxytrichina), *B.*
Чістрити, *v. a.* hecheln.
Чіт, beim Spiel Чіт чи ліпка Paar od. Unpaar, gleich od. ungleich, (*vgl. gr.* чёгь; четá Paar, *n.*).
Чітýра, *f.* Blechbüchse, *f*, *B.*
Чіхати, чіхрати, *v. a.* reiben, kratzen; 2) kraus machen, zerzausen; § * bei den Haaren raufen; — ся sich kratzen.
Чіхрáтий, *a.* behaart, zottig, *B.*
Чіча, *dim.* чічка, *f.* (in d. Kinderspr.) e. Blume; übrhpt e. schöne Sache, Spielzeug, *n.* &.; * von einer verzärtelten Person; 2) чіча, als *int.* schön! (zu kleinen Kindern beim Vorzeigen hübscher Sachen).
Чічаний, *a.* schön (Kinderspr.).
Чіче, *n. coll.* Blumen, *pl.*
Чічник, *m.* Löwenzahn, *m.* (Leontodon taraxacum), *B.*
Чкурнýти, чкурйти, *v. n.* §. davonlaufen, *Др.* (*Фр.*), s. Полýги 1).
Чланóк, -нка́, *m.* *Ч.* I. 281. e. Trinkgeschirr.
Член, *m.* Glied, Gliedmass, *n.*; 2) Mitglied, *n.* (einer Gesellschaft); 3) Glied einer Periode, *n.* Satz, *m.*; 4) Artikel,

Punkt, *m.* (-ыри &).

Членистий, *a.* gegliedert, Glieder-.

Членистість, -ости, *f.* Gliederung, Küstenentwickelung, *f.* *Ил.*

Членити, *v. a.* anatomieren, anatomisieren, *Пар.*

Членівство, *n.* Mitgliedschaft, *f.* Angehören zu e. Vereine, *n.* *Т.*

Чліне́вий, *a.* anatomisch, *Пар.*

Чліннице, *f.* чліно́ване, *n.* Anatomie, *f.* *Пар.*

Чліновати, *v. a.* s. Членити, *Пар.*

Чля, *adv.* *Н.* 272. es ziemt, es passt; — комуєь es ziemt, ist geziemend, *ВБ.* *Пр.* X. 4. 51.

Чмаканє, *n.* Schnalzen, *n.*

Чмакати, *v. n.* schnalzen.

Чмале́ний, *a.* neblig, finster, trübe; * mürrisch, *Пс.* („*Сн.*" 105). [*f.* *Зак.*

Чмара, *f.* Scheuche, Vogelscheuche,

Чмеле́ний, *a.* *М+Б.* 17.?

Чмелик, *m.* *dim.* s. Чміль.

Чмига, *f.* не до чмиги *С.* II. 192. s. Шмига. [*f.* *Зак.*

Чмир, *m.* Rausch, *m.* Berauschung, I. Чмих, *m.* *Н.* 38. Flucht, *f.*; 2) *Ос.* (61) VI. 37. e. Art Gesellschaftsspiel: Enthalten des Lachens. [fliehens.

II. Чмих! *int.* des Fortlaufens, Eut-

Чмихати, *v. n.* schnauben, *В.*

Чмихнути, *v.n.* schnell davonlaufen; 2) mucken, mucksen (v. Lachen).

Чміль, *m.* Hummel, *m.* (Bombus), *В.*

Чмонж, чмо́жик, *m.* Spechtmeise, *f.* Kleiber, *m.* (Sitta europaea), *В.*

Чмо́кнути, *v. a.* küssen; чмо́кнути ся, einander küssen, *Ш.* I. 342.

Чмола́, *f.* Holzbiene, *f.* (Xylocopa violacea), *В.* [скуда 2).

Чмуд, *m.* als Schimpfwort: s. Ча-

Чмутний, *m.* muthwilliger, ausgelassener Mensch, Spassmacher, *m.* *Зак.*

Чмутоня́ти, *v a.* liebkosen, caressieren, *Мах.*

Чмутоня́тий, *a.* *Н.* 233. klug (?).

Чмутоня́ха, *f.* Schäckerin, *f.* *Мах*

Чо, *adv.* = чого́? warum? *Ф.*

Чоба́к, *m.* *С.* Behälter für Getränke, *m.*

Чоба́н, *m.* s. Чаба́н. 1) Ochs, *m.* *Kol.* II. 181.; 2) Hirt, *m.* *Kol.* II. 256.

Чоба́на, *f.* e. Kuh mit nach inwärts gebogenen Hörnern, *В.* [cilla), *В.*

Чоба́ник, *m.* Bachstelze, *f.* (Mota-

Чо́біт, *gen.* чо́бота, *m.* Stiefel, *m.*; чо́боти наста́вити auf's Stiefelbrett nehmen; — застояти die auf's Stiefelbrett genommenen Stiefel an der Sonne aufstellen, damit sie eintrocknen u. steif werden, *В.* [Чоботець.

Чобітки́, чобітці́, *pl.dim.*s. Чобото́к.

Чобітни́к, *dim.* чобітничо́к, *m.* s. Чобота́р.

Чобіто́к, -тка́. *m.dim.* Stiefelchen, *n.*

Чобота́р, *m.*Schuhmacher, *m.III.*I.124.

Чоботаре́нко, *m.* Sohn des Чобота́р, *Пс.* [*f.* *Зак.*

Чоботари́ха, *f.* Schuhmachersfrau,

Чоботарі́нна, *f.* Tochter eines Чобота́р, *Пс.* [*dim.*s.Чобіт, kleiner Stiefel.

Чоботе́ць, бітця́, *pl.* чобітці́, *m.*

Чобото́к, *gen.* чобітка́. *pl.* чобітки́, *m.* *dim.* s. d. v.

Човг, *int.* vom Kratzfuss, *М.*

Чо́вганка, *f.* s. Со́вганка.

Чо́вгати, *v. n.* schlendern, *Пс.*; — ся s. Хо́взати ся.

Чове́н, *gen.* човна́, *m.*Kahn, *m.*Boot, *n.*

Чо́вник, *m.* *dim.* s. d. v. Schiffchen, Kiel, *n.* *В.*; 2) Bluthänfling, *m.* (Fringilla cannabina), *В.*

Човникова́тий, *a.* kahnförmig, *В.*

Човно́к, *m.* Schiffchen, *n.*

Чо́вити, *v. a.* — го́лову s. Сушити го́лову; — ся *Н.*52. s. Носити ся.

Човніти, *v. a.* in einem fort reden; jmdm etw. einreden, beweisen, (*Фр.*).

Човнити, *v. n.* *D. c.* 179. trottelnd gehen; — ся *Ч.* III. 425.

Човнити, *v.a.*begreifen, verstehen, *Зак.*

Чо́гнути, *v. n.* *W.* s. Чахну́ти.

Чого́. *pron.* *gen.* *n.* s. Що; 2) *adv.* warum? weswegen?; чого́ до́бого wenn es gut geht, leicht möglich, sehr wahrscheinlich.

Чого́сь, *pron.* *gen.* *n.* s. Щось; 2) *adv.* aus irgend einem Grunde, unbekannt warum. [Schakal, *m.* (?).

Чо́калок, -лка, *m.* *КС.* (83) VII. 70

Чокні́тка, *f.* Steinschmätzer, (Saxicola), *В.*

Чо́ко, *int.*vom Klirren des Stiefel

Чола́к, *m.* Stirnblatt mit Stacheln versehen kleinen Kälbern angelegt damit sie nicht saugen.

Чола́н, *m.* s. Ґанин 3), Radfelge, *f*

Чола́тий, *a.* grosstirnig.

Чо́лний, *a.* Stirn-; Haupt; vornehmst, *Зак.*

Чоло́, *n.* Stirn, *f*; на чолі́ ма́ти напи́сане auf der Stirn geschrieben stehen; бе́з чола́ unverschämt, frech; 2) Fronte, *f.* vorderer, höherer, erhabener Theil verschiedener Gegenstände, — бу́динку Vorderseite eines Gebäudes, Façade, *f.*; — війска Front, *m.* Spitze der Armee; на чолі́ an der Spitze; 3) das Vornehmste, Auserlesenste; чоло́м би́ти auf sein Angesicht niederfallen, tiefe Unterthänigkeit zeigen, sich vor jmdm demüthigen, demüthig anbeten; чоло́м! unterthänigster Diener! Gehorsamster! *Кч.* 210.

Чолоби́тний, *a.* ehrerbietig, *Пар.*

Чолоби́тність -ости, *f.* Ehrerbietigkeit, *f.* *Пар.*

Чоловий, *a.* Stirn-, -а кість Stirnbein, *n.* *B.*

Чоловік, *m.* Mensch; Mann, ein ganzer, tüchtiger Mann, *m.*; 2) Mann, Gemahl, *m.*; 3) auch für das deutsche: man, чоловік робит man arbeitet.

Чоловіковгодник, *m.* *K.* der sich bei den Menschen einschmeichelt. [*m.K.*

Чоловікогу́бець, -бця, *m.* Mörder,

Чоловікогу́бство, *n* Menschenmord, Mord, *m.* *Пар.*

Чоловіколю́бний, *a* menschenliebend, menschenfreundlich, leutselig.

Чоловіколю́бність, -ости. *f.* Menschenliebe, *f.* *Пар.*

Чоловіколю́бство, *n.* Menschenfreundlichkeit, Humanität, *f.* *K.*

Чоловіцтво, *n.* Menschlichkeit, Humanität, *f.* *Ф.* [*f.* *Тор.*

Чоловічество, *n.* Menschennatur,

Чоловічє, *n* (*nur im Nominat.*) s. Чоловік. [schen-.

Чоловічий, *a.* menschlich, Men

Чоловічина, *m.* *II* 59. *Кч* 318. „ein Mensch", Männlein, *n* Homunculus *m.*

Чоловічити, *v. a.* *Вах.* vermenschlichen, personificieren.

Чоловічи́ско, чоловічи́ще, *m.* *aug.* s. Чоловік. *Wgr.* 34.

Чоловічний, *a.* human, *K.*

Чоловічник, *m.* Mittelraum der Kirche (wo die Männer gew. stehen, *oppos.* Ба́бинець), *m.*

Чоловічок, -чка, *m dim.* s. Чоловік. Männlein, *n.* kleiner Mensch, Menschlein, *n.*; 2) Schloch, *n.* Pupille, *f* *B.*

I. Чоло́м, *m.* Kuss, Anhauch, *m.*

II. Чоло́м, *adv.* s. Чоло́.

Чоло́мкати, чоло́мкнути, *v. a.* küssen; 2) grüssen; — ся sich küssen, einander küssen, *C.* I. 221. 100; 2) einander grüssen. [Gruss, *m.* *Пар.*

Чо́ломок, -мка, *m.* Empfehlung, *f.*

Чом. *adv.* s. d. f. 2).

Чому́, *pron.* *Dat.* *n.* *sing.* s. Що; 2) *adv.* warum, u. warum?

Чому́сь. *pron.* *Dat.* *n.* *sing.* s. Щось; 2) *adv.* aus irgend einem Grunde, unbekannt aus welchem Grunde, unbekannt warum.

Чо́пик, *m.* *dim.* s. Чіп; 2) Zingel, *m.* (Aspro zingel), *B.*; 3) ein junger Sander, *B.*

Чопикова́тий, *a.* zapfenförmig.

Чопі́вка, *f.* Zapfenqualle, *f.* (Eucharis), *B.*

Чопна́рь, *m.* s. Чіпна́рь.

Чо́пнути, *v. a.* s. Уда́рити.

Чоповий, *a.* Zapfen-; *sbst.* *m.* Kellermeister, *m*; чопове́. *sbst.* *n.* Zapfengeld, *n.* [Чепу́рний &.

Чопу́рний, *a.* чопу́рити ся, s.

Чо́рба, *f.* s. Дя́га, (*Фр.*).

Чорна́вий, *a.* s. Чорнявий.

Чорне́нечкий, *a dim.* s. Чо́рний, *B.*

Чорне́нький, *dim.* чорне́сенький, *a.* schwarz, sehr, ganz, vollkommen schwarz.

Чорне́цький, *a.* -а ра́да = Чо́рна Ра́да, *Пс.* (*хм* 35) s. Рада (чо́рна).

Чо́рний, *a.* schwarz; * finster; чо́рна ра́да, s. Ра́да Чо́рна; чо́рна ро́жа Stockrose, *f.* (Althaea rosea), *B*; чо́рнї ріжки, Mutterkorn, Hungerkorn, *n.* (Sclerotium clavus), *Пс.*; * чо́рна кішка (кітка) пробігла між подру́жем zwischen den Eheleuten ist ein Zerwürfnis eingetreten; *sbst.* *f.* чо́рна = Тюрма́, Темни́ця, *Ос* (61) VIII. 95.

Чорни́лиця, *f.* Tintenfass, *n.* *C.* I. 163; 2) — каламу́тка або се́пія. *f.* Tintenfisch, *m.* (Sepia officinalis), *Пол.*

Чорни́льниця *f.* Tintenfass, *n.* (*Фр.*).

Чорни́ло, *f.* Tinte, *f.* *C.* I. 164.

Чорни́тель, *m.* Anschwärzer, Verleumder, *m.*

Чорни́ти, *v. a.* schwarz machen, schwärzen; beschmutzen; * jmdn anschwärzen, verleumden.

Чорни́ця, *f.* Ackerbrombeere, *f.* (Ru-

bus caesius), *B.*

Чорниші, *pl.* Schwarzkäfer, *pl.* (Melanosomata), *Пол.*

Чорниш острогузець, *m.* Todtenkäfer, *m.* (Blaps mortisaga), *Пол.*; 2) s. Чóрний, *Н.* 90.

Чóрніти, *v.n.* sich schwärzen, schwarz werden; schwarz erscheinen.

Чорнóбиль (чорнóбіль), *m.* Beifuss, *m.* (Artemisia vulgaris), *B.*

Чорнóбілка, *f.* Pentbina, *B.*

Чорнобривець, -вця, *m.* s. Чорнобривий, *Ш.* I. 356; 2) s. Чорноголóвець, *Ос.* (61) XII. 28; 3) Aufrechte Sammtblume, (Tagetes erecta), *B.*; 4) auserlesene (Hasel-) Nüsse, (*Н.*) *Зах.*

Чорнобривий, чорнобровий, *a.* mit schwarzen Augenbraunen.

Чорнобривéнький, чорнобров, *a. dim.* s. d. v.

Чорнобривка, *f.* ein Frauenzimmer mit schwarzen Augenbraunen.

Чорнобровець, -вця, *m.* (e. Mann) mit schwarzen Augenbraunen, *B.*

Чорнобрунáтний, *a.* dunkelbraun.

Чорнобурий, *a.* schwarzbraun, dunkelbraun.

Чорновáтий, *a.* schwärzlich.

Чорноголóвець, -вця, *m. Ос.* (61) XII. 28. Stiefel aus gewöhnl. schwarzem Leder.

Чорноголóвий, *a.* mit schwarzem Kopf, schwarzköpfig, *B.*

Чорноголóвка, *f.* Sumpfmeise, Mönchmeise, *f.* (Parus palustris, *B.*; 2) Schwarzplatte, *f.* (Sylvia atricapilla), *B.*

Чорногривий, *a.* schwarzmähnig, *Фр.*

Чорногуз, *m.* Weisser Storch, (Ciconia alba), *B.*

Чорногузка, *f. Spottname*: mit schwarzem Hinteren, +*M.*

Чорногуниник, *m.* der schwarze Гуни trägt.

Чорножóвтий, *a.* schwarzgelb.

Чорнóзем, *f.* Humus, *m. B.*

Чорнóзем, -му, *m.* s. d. v.

Чорнозéмний, *a.* humos, humusreich.

Чорнóземок, -мка, *m.* Dammerde, *f. Пол.*

Чорнóклен (-клин), *m.* Feldahorn, *m.* (Acer campestre), *B.*

Чорнокленовий (-клинов-), *a.* aus Чорнóклен.

Чорнóкзін, *Не.*?

Чорнокнижник, *m.* Schwarzkünstler, *m. K.*

Чорнокнижництво, *n.* Schwarzkunst, *f. Пар.*

Чорноколóска, *f.* -пшениця, Art Weizen.

Чорнокóсий, *a.* mit schwarzen Haarflechten.

Чорнокрапистий, *a.* schwarztüpfelig, *Пар.*

Чорнокрильці, *pl.* Schwarzflügler, *pl.* (Melanosomata), *B.*

Чорнолиций, *a.* schwarz von Gesicht.

Чорномáзий, *a.* schwarz, schwärzlich, mit schwarzem Haar, *Зах.*; schwarz vom Schmutz, *M*+*E.* 187.

Чорномóрець, -рця, *m.* Küstenbewohner, *m.* am Schwarzen Meer.

Чорномóрский, *a.* Schwarzmeer-, am od. auf dem Schwarzen Meere befindlich.

Чорнобочка пірнáчка, *f.* Tanypus melanops, *B.*

Чорнопасмистий, *a.* schwarzstreifig, mit schwarzen Streifen.

Чорнопéрий, *a.* schwarzfederig, schwarzgefiedert.

Чорнопірочка, *f. dim. Bein.* der Гáлочка, schwarz befiedert, *Ч. V.* 459.

Чорноріжка полёвка, *f.* Schwarzfühlerige Feldwanze, (Cimex nigrocornis), *B.*

Чорнорóб, *m.* gewöhnlicher Arbeiter, Arbeiter welcher schwer arbeitet, *Др.*

Чорнорóбство, *n. coll.* Arbeiter, *pl.* welche schwer arbeiten, *Др.*

Чорнорóтий, *a.* mit schwarzem Mund, *B.*

Чорнорýсий, *a.* braun in's Schwarzspielend.

Чорнорябий, *a.* schwarz getupft.

Чорносивий, *a.* schwarzgrau; -кінь Schwarzschimmel, *m. Пар.*

Чорносиний, *a.* schwarzblau.

Чорносірий, *a.* schwarzgrau.

Чорнóслив *m. coll.* gedörrte Zwetschken, *B.*

Чорнострокáтий, *a.* schwarzgefleckt; -кінь Schwarzscheckе, *Пр.*

Чорноýсий, *a.* mit schwarzem Schnurbart.

Чорнóха, *f.* eine schwarze Kuh, *B.*

Чорнохрёба, *m.* e. falbes Pferd mit schwarzem Rücken, *B.*

Чорночернóвий, *a.* schwarzrot, *Пр.*

Чорнувáтий, *a.* schwärzlich, *H.*

Чорнýшка, *f.* Schwarzkümmel, *m.* (Nigella arvensis).

Чорнюлька, *f.* -дільна Brunnen, *f.*

Чорнюх, *m.* Melandrya, *B.*
Чорнюха, *f.* Brünette, *f.*
Чорнявий, *a.* schwärzlich.
Чорнявка (чорнéвка), *f.* Brünette, *f.*
Чорнята, *f.* Reiherente, *f.* (Fuligula cristata).
Чорпіта, чорпітка, *f.* Haubenlerche, Kothlerche, *f.* (Alauda cristata), *B.*
Чорствіти, *v. n.* -сéрцем verhärten, hartherzig werden.
Чорт, *m.* Teufel, *m.*; * Henker, *m.*
Чортвіть що = чортвість (?) *P.* I. 75. der Teufel weiss was —.
Чортеня́, *gen.* -я́ти, *n. dim.* kleiner Teufel; * böser Bube.
Чóртик, *m.* s. d. v. [II. 312.
Чортинець, -нця, *m.* Hölle, *f. Mi.*
Чортиний(-ній), *a. TP.* s. Чóртовий.
Чортиско, чортище, *m. aug.* s. Чорт. [(vom Weibe).
Чортиха, *f.* böses Weib, Teufel, *m.*
Чортиця, *f.* s. d. v. teuflisches, böses Weib.
Чóртів, -това, -тове, *a.* s. Чóртовий.
Чортівня́, *f.* Teufelsunwesen, *n.* Teufel, *pl. Ст.*
Чóртівский, *a.* s. d. f.
Чóртовий, *a.* Teufels, teuflisch.
Чортовиня, *n.* Teufelsbrut, *f.*
Чортóк, -тка́, *m. dim.* s. Чорт, *Еф.* 67.
Чортóла смердю́ча, *f.* stinkendes Steckenkraut, Teufelsdreck, *m.* (Ferula assa foetida), *B.*
Чортóполох, *m.* з. Чукурдéль, *B.*; 2) Xanthium spinosum, *Піс.* [nend, *Ф.*
Чортополóшений, *a.* Teufel ban-
Чортопóрох, *m.* Blätterschwamm, *m. Пар.* [wagen, *m.* Art Kibitka, *Ш.*
Чортопха́йка, *f. Ко.* 18. Teufel-
Чорторий, *m.* Wirbel u. Strudel im Wasser (vom Teufel aufgewirbelt), *Кч.* 351.
Чорти́, чорти́тко, *n. dim.* kleiner Teufel, Teufelsbrut, *f.* [en, *pl. Зак.*
Чорти́тство, *n.* Teufel, *pl.*; Teufelei-
Чорти́чий, *a.* Teufels-, teuflisch.
Чос, *m.* Schlag, Stoss, *m.* задáти чóсу комýсь jmdn weidlich durchprügeln, *C.* I. 251.
Чосни́к, *m.* s. Чісни́к, *Пар.*
Чосни́чка, *f.* Knoblauchshederich, *m.* (Alliaria officinalis), *B.*
Чотирегрáнний, *a.* vierkantig, *B.*
Чотирезýбка колю́ча *f.* Kropfiger Stachelbauch, (Tetraodon hispida), *Пол.*
Чотирезя́вні, *pl.* Vierkiemer, *pl.* (Tetrabranchiata), *B.* [конóжний.
Чотиреплавчáтий, *a.* s. Плав-
Чотирерóгий, *a.* vierhörnig; -а óлéстня, vierhörniger Meerschirm, (Quadricornia lucernaria), *B.*
Чотирерýкий, *a.* vierhändig; *pl.* -кі, Vierhänder, *pl.* (Quadrumana), *Пол.*
Чотиресильний, *a.* viermächtig, tetradynamisch, *B.* [(Tetramera), *Пол.*
Чотиречлéнці, *pl.* Vierzehige, *pl.*
Чоти́ри, *num.* vier.
Чотирижди, *num.* viermal, *K.* [*Пол.*
Чотирипальцéвий, *a.* vierzehig,
Чоти́риста, *num.* vierhundert.
Чотирнáдьцять (-нáйц-), *num.* vierzehn. [der vierzehnte.
Чотирнáдьцятий (-найц-), *num.*
Чоти́рники, *pl. in d Räthsel:* die vier kleinen Finger, *Крон.*
Чотиробік, -óбку, *m.* Carré, *n. Пар.*
Чотиробóкий, *a.* vierseitig, *Ст.*
Чотиробóчник, *m.* s. Чотирокýтник. [hunderte dauernd.
Чотировічний, *a. Мог.* vier Jahr-
Чотирогрáнний, *a. B.* vierkantig, vierzeilig.
Чотирогранчáстий, *a.* viereckig.
Чотировýó, *m.* Tetraphis, *B.*
Чотирокýтник, *m.* Viereck, *n.*
Чотирохлíтний, *a.* vier Jahre dauernd, vierjährig.
Чоткий *pl.* Rosenkranz, *m. III.* I. 228.
Чотковáтий, *a.* perlschnurförmig, rosenkranzförmig.
Чóхла, *f. M.* II. 77. breite Ausgänge der weibl. Hemdärmel; *pl.* чóхли, *B.* Manchetten, *pl.*
Чохлáтий, *a.*? [spielen, *Зак.*
Чочовáти ся, das „Чіт" (w. s.)
Чочýрник, *m.* s. Сьвічýрник, *B.*
Чрéсти, *v. a.* abrinden. [I. 222.
Чтенéць, -нця́, *m.* s. Читáтель, *Вен.*
Чтиричи, *num. Ру.* vierfach.
Чтирополýжний, *a.* -ні воли́ *Зоря,* IV. 108.? [*Св.*
Чтиропоперхній, *a.* vierstöckig,
Чти́ти, (ччу, чтиш), *v. a.* ehren.
Чтірня́, *f.* в -ню молоти́ти zu Vieren.
Чу-чу! *int.* von Behorchen.
Чу = чýєш, чи чу хло? ей чу!
Чуб, *m.* Schopf, Busch, *m.* auf dem

Kopfe; * Kopf, *m.* взяти за чуó in die Haare fahren, bei den Haaren zausen; 2) * Kopfzierat, Kopfputz, *m.*

Чубáсчка, *f. Dim.* der Чáйка.

Чубáйка, *f.* s. Чуó, Busch, *m. Пис.*

Чубáн, *m.* e. Ochs mit nach inwärts gebogenen Hörnern, *B.*

Чубáнйна, *f.* Rauferei, *f.*

Чубáрка, *f.* Brantweinglas, *n. Пар.*

Чубáрний, *a.* getigert, *Пар.*

Чубатень, *m.* Sperber, *m. ОП.*

Чубати, *v. a.* bei den Haaren zausen, in die Haare fahren.

Чубáтий, *a.* geschopft, schopfig, gehaubt, buschig, bauschig.

Чубáтка, *f.* Haubenmeise, *f.* (Parus cristatus), *Пар.* [europaea), *B.*

Чубáтник, *m.* Lärche, *f.* (Larix

Чубéрка, *f. dim.* s. Цéбричок, *Нав.*

Чубернáстий, *a.* drollig, seltsam, *Н.* 32.

Чубити, *v. a.* bei den Haaren zausen, in die Haare fahren; — ся einander in die Haare gerathen, sich bei den Köpfen kriegen, herumzausen, herumbalgen.

Чубій, *m.* Raufer, *m. Пар.*

Чубок, -бка, *m. dim.* s. Чуó; чубок, з чубком, Uebermass, *n.* was über den Strich in die Höhe steht; volles, reichliches Mass; мáти в чубку betrunken sein; 2) *pl.* чубки, Art Aepfel, länglich mit einem in die Höhe ragenden Kelchsaum, geradezu geschopft, buschig, *B.*

Чубáйвий, *a.* raufsüchtig, *Пар.*

Чубрик, *m.* s. Чубок, Чупер, *B.*

Чубрикáти ся, *Ал.* s. Клáнити ся.

Чубрій, *m.* Spitzname der zopftragenden Kosaken *Oc.* (61) VIII. 16.

Чубук, *m.* Tabaksrohr, Pfeifenrohr, *n. B.*

Чубукóвець, -вци, *m.* s. Ямпи.

Чуйáл, *m.* s. Мимóк.

Чуйáлий, *a.* gehört, wovon man schon gehört hat, +*M.* [fahren.

Чуйáти, *v. n.* hören, vernehmen, er

Чуйний, *a.* empfindlich, *Пол.*

Чуйстéнний, *a.* empfindsam, fühlend, gefühlvoll, innig.

Чуйствéнник, *m.* Interjection, *f. Пор.*

Чуйствéнно, *adv.* innig, mit Gefühl, *У.* [gefühlvoll.

Чуйствительний *a.* empfindsam,

Чувствительність, -ости, *f.* Empfindsamkeit, Empfindlichkeit, *f.* Gefühl, *n.*

Чувствительно, *adv.* empfindsam; 2) in vollem Bewusstsein, *Oc.* (61) VI. 44.

Чувствó, *n.* Sinn, *m.*; Gefühl, *n.*

Чувствóвáнє, *n.* Gefühl, *n.* Empfindung, *f.* [den; 2) spüren, merken.

Чувствовáти, *v. n.* fühlen, empfin-

Чуга, *f.* s. Чугáня.

Чугáїна, *f.* s. d. f. [Свíта, Опанчá.

Чугáй, *m.* e. Art Männerkleid, s.

Чугáн, *m.* Tasche, *f.*

Чугáня, *f.* wollenes Oberkleid (Mantel) mit einer Pelerine bei den Лéмки.

Чугунний, *a. gr.* eisern (чугун, *gr.* Eisen, *n.*).

Чугунка, *f. gr.* Eisenbahn, *f.*

Чуд, *m.* s. Чудо; чуд-зíлє, *n. Зар.?*

Чудáк, *m.* seltsamer, wunderlicher Mensch, Sonderling, *m.*

Чудáр, *m.* Sonderling, Narr, *m. Ст.*

Чудáсїя, *f.* etw. Wunderliches, Seltsames, Komisches, wunderliche, seltsame Geschichte, Wunderding, *n.*

Чудáцкий, (-дáцьк-), *a.* wunderlich, seltsam, sonderbar.

Чудáчний, *a.* possirlich, *КУ.* s. d. v.

Чудéнний, *a.* wunderbar, ungemein, ausserordentlich, *Зак.* [seltsam.

Чудерняцкий, *a. Не.* wunderlich,

Чудéсний, *a.* wunderbar, wundervoll; wunderlich, seltsam; *adv.* чудéсно.

Чудíти, *v. n.* mit stiller Bewunderung da sitzen. [wunderlich.

Чуднéнький, *a. dim.* sehr seltsam,

Чудний, *a.* wunderbar, wundervoll; ausserordentlich; wunderlich, seltsam; *adv.* чудно.]Bizarrerie, *f.*

Чудність, -ости, *f.* Wunderlichkeit,

Чуднонáтий *a* wunderlich, seltsam.

Чудо, *g* чуда, *pl.* чудеса *n.* Wunder, *n*; Seltenheit, bewundernswürdige Sache, *f.*; чудо-юдо, *n. K.* verzerrtes Kunststück; 2) fabelhaftes, phantastisches Wunderding, Ungethüm, *n. K.*

Чудопати ся, sich wundern, sich verwundern, in Erstaunen gerathen.

Чудóвний, *a.* s. Чудéсний, *Зак.*

Чудовисько, чудовище, *n.* Wunderding; Phaenomen; Ungeheuer, *n.*

Чудóвний, *a.* wundervoll, *Ш.* 11.

148.; wunderbarlich, ausserordentlich; 2) wunderthätig, *Зак.*

Чудодивний, *a. Ст.* wundervoll.

Чудодїєць, -дїйця, *m. К.* Wunderthäter, *m.*

Чудодїйний, *a.* wunderthätig, wunderwirkend, Zauber-, *Фр.*

Чудокрам, *m.* reiche Fülle der Wunder.

Чудонько, *n. dim.* s. Чудо.

Чудотворець, -рця, *m.* Wunderthäter, *m. III.* II. 166.

Чудотворний, *a.* wunderthätig, wunderwirkend.

Чудотворник, *m.* Buch, *n.* in dem Wunderthaten der Heiligen geschildert sind, *Ф.*

Чужа, *f. Ф. Пр.* III. 239.?

Чужак, *m.* Fremdling, *m. К. Кн.*

Чужанина, (-жен-), *f. АД.* I. 197. s. Чужениця.

Чужати ся, s. Цурати ся. *Н.* 180.

Чужбина, *f. Ч. V.* 198. s. Чужина.

Чуждати, *v. a.* злодії добре чуждають etwa: wirtschaften (als fremde Leute); — ся, s. Цурати ся.

Чужеземний, (чужоз-), *a.* aus fremdem Lande, auswärtig, ausländisch, fremd, *К.*

Чуженик, *m* der Fremde, Fremdling, *m*; чуженица, *f.* eine Fremde.

Чуженний, *a.* fremd.

Чуженаси, *pl.* Schmarotzer, *pl.* (Parasita), *Пол.*

Чуженасний, *a.* schmarotzend, *Пол.*

Чуженасні, *pl.* Schmarotzer, *pl.* (Parasitica), *Пол.*

Чужеродність, -сти, *f. Пар.* fremde Abstammung

Чужесторонець, -нця, *m.* Fremdling, *m. Др.*

Чужесторонний, *a.* ausländisch, von auswärts; fremd.

Чужестранний, *a. gr.* s. d. v.

Чужеязичний, *a.* fremdsprachig, *Гол.*

Чужий, *a.* fremd, ausländisch, nicht einheimisch; nicht eigen, anderen gehörig; 2) anderer, *К.* I. 31.

Чужина, *f.* Fremde, *f.* Ausland, *n*; 2) *m.* u. *f.* Fremdling, *m.* eine Fremde.

Чужинецький, *a.* fremd, ausländisch.

Чужинка, *f. Р.* II. 164. fremdes Gut, fremde Sache (die sich jmd angeeignet hat); *КУ.* fremdes Weib.

Чужовірний, *a. К.* andersgläubig.

Чужовладство, *n.* Fremdherrschaft, *f. Фр.*

Чужогородний, *a.* aus einer anderen Stadt, aus anderen Städten, *Др.*

Чужоземець, -мця, *m.* Fremder, Ausländer, *m. Kol.* II. 76.

Чужоземка, *f.* Ausländerin, Fremde, *f. К.*

Чужоземлець, *m.* Ausländer, *m. Пар.*

Чужоземний, *a.* ausländisch, fremd.

Чужоземниця, *f.* s. Чужоземка, *Пар.*

Чужоземщина, *f.* Fremde, *f.* Ausland, *n.*

Чужоїдний, *a.* parasitisch, schmarotzend.

Чужолюбити, *v. a.* ehebrechen, *Пар.*

Чужолюбний, *a.* ehebrecherisch, *Пар.*

Чужолюбниця, *f.* Ehebrecherin, *f. Пар.*

Чужолюбник, *m.* Ehebrecher, *m.*;

Чужолюбство, *n.* Ehebruch, *m. Пар.*

Чужомовний, *a.* fremder Sprache.

Чужонародний, *a. Пар.* fremd.

Чужородний, *a.* fremdartig, *Зар.*

Чужосільний, *a.* aus einem fremden (anderen) Dorfe, des fremden Dorfes, (*Фр.*).

Чужосільский, *a.* s. d. v.

Чужослобний, *a.* fremder Sprache.

Чужосторонець, -нця, *m.* Fremdling, Fremde, *m.*

Чужойдник, *m. К.* der von fremdem Gut lebt, Blutsauger, Parasit; Aufdringling, *m.*

I. Чуйка, *f. У.* Ohr, *n.*; 2) Fühler, *m.*

II Чуйка, *f.* Mantel mit Aermeln, *m. Зак.*

Чуйко, *m.* Name eines Hundes.

Чуйний, *a.* scharfhörig, der ein gutes Gehör hat; der einen starken Geruch, eine feine Nase hat (v. Hunden); 2) s. Чутний, (*Фр.*).

Чук! *int.* hop! *Пис.*

Чукан, *m.* s. Чокан, Keilhaue, *f. В.*

Чукати, *v. a.* s. Цимкати.

Чукий, *int.* hop! ой гоп . . . та чукий, *Reimw.* zu козакий.

Чукурдель, чукурділь, *m.* Baumlerche, Dullerche, *f.* (Alauda arborea), *B.*

Чукурлій, *m.* s. d. v. *B.*; 2) Haubenlerche, *f.* (Alauda cristata), *B.*; 3) Wasserstar, *m.* (Cinclus aquaticus) *B*; 4) Totanus cinclus, *B*; 5) — річний, Trillernder Wasserläufer, (Totanus hypoleucos), *B.*

Чулáн, *m. gr. C.* 59. Verwahrungskammer, *f.* Verschlag, *m.*

Чулáрь, *f.* kleine Fische von der Gattung der breitköpfigen Meeräsche, *B.*

Чýлий, *a.* fühlend, empfindend, empfindsam; zart; 2) zärtlich.

Чулýнда, *f. H.* 174.?

Чýлити, *v.a.* -ýха, die Ohren spitzen, s. Щýрити, *Пар.*

Чýлість, (-ость), -ости, *f.* Empfindsamkeit, Empfindlichkeit; Zartheit; 2) Zärtlichkeit, *f.*

Чýлко, *n.* (чýлок, -лка, *m. Фр.*), ein Ring aus Papier mit Bändern umwunden die nach Hinten herabhängen, als Kopfschmuck der Braut, welchen sie vom Samstag Mittag bis Sonntag Mittag auf dem Kopfe trägt, wo sie dann (am Sonntag Nachmittag) den Brautkranz anlegt, *B.*

Чулóчок, -чка, *m. dim. Л.* 2. [Strumpf, *m.*

Чýма, *f.* Pest, Seuche, *f.*

Чумáк, *m. pl.* чумакú, wurden genannt die Leute aus der Ukraina welche mit ihren Ochsen nach der Krim od. an den Don fuhren um von dort sich Fische u. Salz zu holen.

Чумакувáти, *v. a.* ein Чумáк sein, als Чумáк die Reise unternehmen, (s.d.v.).

Чуманíти, *v. n.* betäubt sein, +*M.*

Чумáрка, *f.* s. Чамáрка, Чемéрка.

Чумáство, *n. coll.* s. Чумакú. *Кух.*

Чумáцкий, *a.* zum Чумáк geh.; -а дорóга Milchstrasse, *f.*; -а вáлка das Lager der Чумакú. [tigung der Чумакú.

Чумáцтво, *n.* Geschäft, *n.* Beschäf-

Чумачúна, *f. Мс.* 21. e. Abtheilung od. Gesellschaft der Чумакú; 2) s. Чумáк.

Чумачія, *f. P. ч.* 190. *aug. coll.* s. Чумакú.

Чумáчка, *f.* s. Чумáцтво, *Под. Др.*

Чýмище, *n. aug.* s. Чýма.

Чýмів, *gen.* чýмова, *m.* тютюнý, бакунý Brief Tabak, *m. B.*

Чумний, *a.* verpestet, siech, *Ст.*; -а годúна Pestzeit, *f. Мор.*

Чуне́, *n. У.* krankhaftes Schlummern, Marasmus, *m.*

Чýнний, *a.* s. Чýдний, *B.*

Чýнявий, *a.* kränklich, schläfrig, *У.*

Чýнати, *v. n.* s. Шкандюáти.

Чýпер, -пра, *m. Ф.* s. Чуприна.

Чупірдáти, *v. n.* vom langsamen unsicheren Gehen eines Kindes.

Чýпкати, *v. a.* schlagen, stampfen mit d. Füssen, laut treten, ногáми об зéмлю.

Чупóрний, *a. Б.* von der Henne. (?)

Чуприна, *f.* Schopf, Haarschopf, *m.* auf dem Kopfe; взяти за чуприну in die Haarer fahren; s. Оселéдець, bei den Saporogerkosaken, *Зак.*

Чуприндúр, *m. Ко.* 107. Haarraufer, Renommist, *m.*; 2) der eine grosse Чуприна hat, *Зак.*

Чуприндій, *m.* s. Чукурдéль, *B.*

Чупрій, *m.* Spitzname eines Spiessbürgers, *Зар.*

Чуповúй, *a.* -вí свашкú die dem Bräutigam nächstverwandten Frauen, *Kol.* I. 237.

Чупрýн, *m. Ко.* 203. gemeiner Bauer.

Чупудрій, *m.* s. Чукурдель, *B.*

Чупýрний, *a.* s. Чепýрний.

Чупурýн, *m.* Liebhaber der Ordnung, der Sauberkeit, der Nettigkeit, *m.*

Чур, *m. Ф.* rieselndes Rauschen.

Чýра, *m.* Waffenträger, Page; treuer Diener, *m.*

Чýрек, *m.* Haferkuchen, *m. III.* II. 57.

Чурúти, *v. n.* plätschern, rieseln; aufquellen, *Пар.* [quellen, *Пар.*

Чурíти, *v. n.* rinnen, rieseln; auf

Чýркало, *n.* Sprudel, *m.* Quelle, *f.*

Чýркати, чуркотíти, *v. n.* rinnen, sprudeln, aufquellen, *Пар.*

Чурхáти, *v.a.s.* Чýхрати, *Кв.* I. 147.

Чурхнýти, *v. n* fortfliehen, fortfliegen. [*pl.* (Mimoseae), *B.*

Чуствицьовáті, *pl.* Sinnpflanzen,

Чуствúця, *f.* schamhafte Sinnpflanze, *f.* (Mimosa sentitiva od. pudica), *B.*

Чуствó, *n. K.* s. Чувствó.

Чýстрий, *Ч.* III. 52.? [prügeln, *Нс.*

Чýстрити, *v.a.* peitschen, züchtigen,

Чýстря, *f. H.* 129.?

Чуть, *adv.* auch: чуть -не, *adv. gr.* beinahe, kaum, es fehlte nicht viel, *P.* I. 25. *III.* I. 94. 125.

Чуте́, *n.* Gefühl, *n*; Empfindung, *f.*

Чýти, (чýю, чýєш), *v. n.* fühlen, empfinden; ahnen; 2) чýти чим riechen; — ся Gefühl haben, sich fühlen, bei Empfindung sein; — ся в сúлї sich bei Kräften fühlen; sich bewusst sein; 3) hören, vernehmen.

Чутливий, *a.* gefühlerregend, rührend, pathetisch, *T.*
Чутливо, *n. K.* Gefühl, *n.* Innerlichkeit, *f.*
Чутительний, *a.* Riech-, *Пол.*
Чутити (чучу, чутиш), *v. a.* die Empfindung beleben, wecken, aus einer Ohnmacht erwecken, die Besinnung wiedergeben, beleben, *Пл.*
Чутіти, *v. n.* s. Гудіти, (*Фр.*).
Чутка, *f.* Gerücht, *n.* Kunde, Nachricht, *f.* Ruf, *m.*
Чуткий, *a.* hörbar; 2) übel riechend; 3) scharf, = їдкий; 4) кі уши scharfhörend, *Еф.* 9.
Чуткість, -ости, *f.* Geruch, *m. ВЕ.*
I. Чутко, *adv.* hörbar, vernehmlich, *M.* II. 24.; 2) empfindlich, *Фр.*
II. Чуткó, *m.* Name eines Hundes.
Чутливий, *a.* empfindlich; zart, *Фр. Пл.*
Чутливість, -ости, *f.* Empfindlichkeit, Empfindsamkeit, Empfindung, *f.*
Чутний, *a.* hörbar, vernehmbar, laut; 2) unangenehm riechend, stinkend.
Чутнісько, *adv.* recht vernehmbar, ganz laut, (*Фр.*), s. Чутно.
Чутність, -ости, *f.* Gefühl, Bewusstsein, *n. ВЕ.*
Чутнó, *adv.* hörbar, vernehmbar, laut.
Чутиня, *f. Те.* s. Сторожа.
Чуточка, *f. dim.* s. Чутка; чуточку, *adv. Ausdr. Oc.* (61) XII. 42. ein wenig, ein Bischen.
Чух, *m.* Brandgeruch, Dunst; Gestank, *m.*
Чухати, *v. a.* s. Чіхати, чухрати.
Чухирчити, *v. a.* sich heimlich hinzuschleichen; betrügen, schmeicheln, *Зак.*
Чухмарити ся, s. Чухрати ся.
Чухна, смерть-чухна, чухно-мачухно, *Ч.* V. 573.? [los werden, (*Фр.*).
I. Чухнути, *v. n.* den üblen Geruch
II. Чухнути, *v. a.* treffen, *B.*
Чухрати, *v. a.* reiben, kratzen; 2) zausen; die Haare in Unordnung bringen; — ся sich kratzen; 2) * entfliehen, entkommen, *Зак.*
Чухрій, *m.* Lausbub, Läusekerl, *m. B.*
Чучва, чучвéра, *m.* kleiner, hässlicher Mensch; verkümmertes Geschöpf, *B.*
Чучверіти, *v. n.* verkümmern, elend werden, einschrumpfen, abmagern, abmergeln, *B.*
Чучéло, *n.* vermummte Larve.
Чучеревіти, *v. n.* s. Чучверіти.
Чучуга, *f.* s. Чечуга, *B.* [pfindsam.
Чуючий, *a. M.* II. 37. fühlend, em-
Чуяти, *v. n. M.* III. 91. fühlen, empfinden.
Чхати, *v. n.* s. Чихати, *Зак.*
Чхнути, *v. n.* s. Чахнути, *M.* I. 42.
Чюркало, *n. Гол.* s. Чуркало.
Чякнути, *v. n.* sich niederducken, sich niederlegen, *Фр.* [miliaris), *B*
Чякра, *m.* Haushund, *m.* (Canis fa-
Чяпавка *f.* Art Geräth zum Fischfang.
Чяпайло, *n.* Bachstelze, *f.* (Motacilla), *B.* [Fischfang, *B.*
Чястоний, *f.* Art Geräth zum

Ш.

Ш, sechs und zwanzigster Buchstabe, (Ша). [bieten).
Ша! *int.* st! (Stillschweigen zu ge-
Шаба, *f.* §. s. Стругáч.
Шабальник, *m.* s. Шувáр.
Шабас, *m.* Sabbath, *m.* s. Сабаш.
Шабасівка, *f.* s. Сабатівка.
Шабасовий, *a* Sabbath-, den Sabbath betreffend. [feiern.
Шабасувати, *v. n.* den Sabbath
Шабатура, *dim.* шабатурка, *f.* §. Kapsel, Schachtel, *f.*
I. Шабаш, *m.* s. Шабас.
II. Шабаш! *int.* = genug! *Сб.* III. 37.
Шабашковий, *a.* s. Шабасовий.
Шабель, -бля, *m.* Ziege, *f.* Siechling, *m.* (Pelecus cultratus), *B.*
Шабелька, *f. dim.* s. Шабля.
Шабельний, *a. Гр.* Säbel-.
Шабельник, *m.* Säbelschmied, *m.*
Шабельтас, *m. cig.* Säbeltasche, Scheide, *f. K.*
Шабинкувати, *v. n. Oc.* (62) VI. 14.?
Шаблёваний (-бльов-), *a.* der einen Säbel trägt, der ein Recht hat den Säbel zu tragen, *K. Ст.*
Шаблёвий, *a.* s. Шабельний, *Шс.*
Шаблюка, *f. aug.* s. d. f. 1).
Шабля, *f.* Säbel, *m*; 2) s. Шабель, *B.*
Шавка, *f. Ко.* 238. Spitz, Spitzhund, *m.*

Шáвлїя, *f.* s. Шалвія, *Зак.*
Шаг, *m.* e. Art Münze = 2 Kopeken, *Зак.*; 2) übrhpt eine kleine Münze, Heller, *m.* [spiel der Knaben, *Ч.*III.103.
Шагардáй, *m.* e. Art Gesellschafts-
Шагáти, *v. n.* wandeln, *Мор.*
Шагнýти, *v. n.* auflodern.
Шаговий, *a.* was einen Шаг (= 2 Kopeken) kostet, *Шіс.*
Шáдий, *a* grau, graulichweiss, -бик. *B.*
Шадкий, *a.*-тютюн Art Tabak, *Ч.*VI.
Шадýля, *f.* eine graue, graulichweisse Kuh (s. Шáдий). *B.*
Шажóк, -жкá, *m. dim.* s. Шаг.
Шáйдпассер, *m.* Scheidewasser, *n. Пол.* [дїїв &).
Шáйка, *f.* Bande, *f.* (опрúшків, зло-
Шáйний, *a.* heftig, entsetzlich, *МШ.*
Шáйность, *f. Н.* 220.?
Шайнýти, *v. a.* aufschnellen, *Пар*; 2) heftig schneiden.
Шайтáн, *m.* Teufel, *m. Зак.*
Шáйтур, *m.* Scheiterholz, *n. B.* [reus).
Шакáль, *m.* Schakal, *m.* (Canis au-
Шáкша, *f.* Milz des Schafes, *f.*
Шал, *m.* Raserei, *f.* Anfall von Tollheit, *m.*; * Feuer, *n.*
Шаль, *m.* Shawl, *m. Ш.* II. 144.
Шалавúла, шалавúло, *m.* leichtsinniger, unbeständiger Bub, Mensch, *W.* s. Шалапýта. [(*Фр*).
Шаламáнте. *n. coll.* §. s. Дрáнте.
Шаламéйка, *f.* §. jüdische Mütze.
Шаланá. *f.* s. Шувáр.
Шалáп! *int.* s. Чалáп.
Шалапýта, *m.* Wirrkopf; Brausekopf; toller, unruhiger Kopf, *m.*
Шалáта, *f.* s. Салáта. *Пар.*
Шалáш, *m.* s. Салáш. Hütte, *f. Пар.*
Шальбíр, *m. Б.* Betrüger, Schwindler, Charlatan, *m.*
Шальнíрь, *m. Wyr.* IX. s. d. v.
Шальвія, (шалвія), *f.* Salbei, *f.* (Salvia officinalis), *B.*
Шальгá. *f.* Wuth, Wasserscheu, *f. B. Mi.* II. 280; 2) Wahnsinn, *m. Фр.*
Шалéний, *a. К.* I. 252. вóне — s. Шалїнóвий.
Шалевірство, *n.* Betrug, Schwindel, *m.*; Charlatanerie, *f. КС.* V. 353.
Шалёвка, *f.* s. Шалїнка, *Зак.*
Шалён, *m. Ч.* III. 404. e. Art Frauenkleid.
Шалéний, *a.* wahnsinnig, rasend, toll, verrückt.
Шалúти ся, wüthend sein, пес шалúт ся der Hund ist wüthend, *B.*
Шалївка, *f.* dünnes Brett zur Verschalung.
Шалївлúвий, *a.* muthwillig, ausgelassen, leichtsinnig, flott, *C.* I. 17.
Шалїй, *m.* s. Смертéльник.
Шалїнївка, *f.* ein wollenes Kopftuch od. Umhängetuch.
Шалїнóвий, *a.* shawlartig.
Шалїслúвий, *a.* s. Шалївлúвий.
Шалїти, *v. n.* verrückt sein, nicht recht bei Sinnen sein; rasen, toben, wüthen; ausgelassen sein, tollen; — за ким, за чим heftig verlangen nach jmdm (etw.), heftig streben, wahnsinnig schmachten.
I. Шáлька *f.* Tollkorn, *n.* Taumellolch, *m.* (Lolium temulentum), *B.*
II. Шáлька. *pl.* шалькú, *f.* Wagschale, Wage, *f. Зак.*
Шальний, *a.* wahnsinnig, rasend, toll; 2) stürmisch, brausend, heftig.
Шальник, *m.* Wahnsinniger, *m. B.*
Шаловúна, *f.* Tollkirsche, *f. Цар.*
Шаловлúвий, *a.* lustig, muthwillig, drollig, flott.
Шалтáн, *m.* s. Султáн.
Шалювáти, *v. a.* verschalen, mit Brettern verschlagen.
Шáля. *f.* Wagschale, *f.*; 2) s. Насáд.
Шамáйка, шамáя, *f.* Aspius clupeoides, *B.* [II. 158.
Шамóáш, *m.* = Гáссан Бáша, *C.*
Шáмка. *f.* Aelchen, *n.* (Anguillula). *B.*
Шáмкати, *v. a.* Geräusch machen; 2) leise sprechen, lispeln (vor Alter), (*Фр.*).
Шамкúй, *a.* flink, hurtig, *M.* II. 37.
Шамнýти, *v. a.* mit dem Ruder schlagen; 2) *v. n.* * entwischen, entfliehen.
Шамотáти (шамóчу, -чеш), *v. a.* herumreissen, herumschütteln, -rütteln; — ся sich herumreissen; — ся з ким mit jmdm sich herumbalgen.
Шамотíти (шамочý, -тúш), *v. n.* rauschen; säuseln, *Зак.* [Unruhe, *f. Зак.*
Шамотня, *f.* Geräusch, Rauschen, *n.*
Шамрáшка, *f* Werkstück des Webers: zum Glätten der Leinwand.
Шанá, *f.* Hochachtung, Achtung, Ehrerbietung, *f.*; 2) Bewirtung, *f. Шіс.*

Шáндра, *f.* Andorn, *n.* (Marrubium vulgare, *B.*

Шанéбний, *a.* ehrenvoll, *ОП.*

Шанéбність, -ости *f.* Decenz, *f. ОП.*

Шанівний, *a.* achtbar, ehrwürdig.

Шáність, -ости, *f.* *У. Де.* 81. s. Пошанóвань.

Шанóба, *f.* Achtung, Ehrfurcht; Schonung, *f.* Ehre, *f.* *Зар. Н.* 225.

Шанобáйвий, *a.* achtbar, ehrwürdig, *Пар.* [Achtbarkeit, *f.* *Пар.*

Шанобáйвість, -ости, *f.* Ehrfurcht,

Шанóбний, *a* ehrwürdig, achtbar, ehrerbietig. [Würde, *Ст.*

Шанóбність, -ости, *f.* Ehre und

Шанóбно, *adv.* ehrerbietig, *Зар.*

Шановáти, *v. a.* s. Шанувáти.

Шановитий, *a.* ehrbar, geehrt, *Ст.*

Шановитість, -ости, *f.* Ehrfurcht, Achtung, *f.*

Шановáйвий, *a.* ehrwürdig, *Біл.*

Шанóвний, *a.* ehrwürdig, achtbar, geehrt, *М.* I. 139.

Шáнок, -нку, *m.* s. Шинóк, шинк.

Шанолю́б, *m.* *ОП.* der Ehrgeizige.

Шанолю́бний, *a.* ehrgeizig.

Шанолю́бство, *n.* Ehrgeiz, *m.* *ОП*

Шáнта, *f.* Katzenminze, *f.* (Nepeta cataria), *B*; 2) Andorn, *n.* (Marrubium vulgare), *B.*

Шанталáвець, -вця, *m.* Lump, *m.*

Шанталáвий, *a.* lumpig. [*f.* *K.*

Шанувáня, *n.* Achtung, Ehrfurcht,

Шанувáтель, *m* *K.* s. Почитáтель.

Шанувáти, *v.a.* schonen; 2) * ehren, achten, in Ehren halten; — ся sich schonen; sich nicht zu sehr anstrengen; sich hüten; 2) anständig sein, a. leben.

Шану́вний *prtc.* geehrt, verehrt, *Шл.*

Шанц. *m.* *Гол.* III. 445. *ungr.* Schanze, *f.* Wall, *m.*

Шáпа, *f.* *aug.* *Зг.* s. Шáпка.

I. Шапáрь, *m.* *Н.* 119 s. Шапкáрь

II. Шáпар, *m.* s Шáфар, *Зак.*

Шапи́ще, *n.* *aug* s. Шáпка.

Шапінéць, -ниця, *m.* *D. c.* 360. e. Art Zaubermütze. [zen), *B.*

Шáпка, *f.* Mütze, *f*; Hut, *m.* (bei Pil-

Шапкáрь, *m.* Mützenfabrikant, Mützenmacher, *m.*

Шапкобрáнє, *n.* *Не.* das Ende des Gottesdienstes, wann schon die Versammelten nach ihren Mützen sehen u. selbe nehmen.

Шапкувáти (-ков-), *v. a.* die Mütze abnehmen, abziehen vor jmdm; 2) * jmdm hofieren, schmeicheln; den unterthänigst gehorsamen Diener machen, *Зак.*

Шапляк, *m.* s. Шафлик.

Шаповáл, *m.* Walker, Walkmüller, *m.*

Шаповáлка, *f.* Walkerin, Walkersfrau, *f.* *Пс.* [земля́ Walkenerde, *f.* *Пар.*

Шаповáльний, *a.* Walken, -a

Шаповáльня, *f.* Walkmühle, *f.* *Пар.*

Шаповáльский, *a.* -е сукнó, wollen, *Пс.* [spiel (das Mützenaufheben).

Шáпорня, *f.* *Га.* I. 142. e. Art Oster-

Шáпочка, *f* *dim.* Mützchen, *n.* kleine Mütze. [tzenfabrikant, *m.*

Шапóчник, *m.* Mützenmacher, Mü-

Шáпошки, *pl.* s. d. f.

Шáпошник, *m.* Art Spiel mit Stabwerfen, *Ч.* IV. 41.

Шапрáн, *m.* s. Шафрáн, *Зак.*

Шапрáнчик (жовтю́х), *m.* Myrmidone, (Colias Myrmidone), *B.* [s. Шáпка.

Шапу́рка, *f.* Hut, *m.* (bei Pilzen),

Шапчерина, *f.* s. d. f.

Шапчи́на, *f.* *dim.* s. Шáпка, Mützchen, *n.* eine einfache, schlechte Mütze.

Шапчури́на, *f.* *aug.* s. Шáпка.

Шар, *m.* Schichte; Reihe, *f.*; 2) Platz, Ringplatz, *m.* *B.*; 3) Stück, *n.* шар землї́, (*Фр.*); 4) Kugel, *f.* — зéмний Erdball, *m.* *Пар.*

Шарабáн, *m.* Kutsche, *f* *Не.* (*n.* 138).

Шаравáри, *pl* lange weile Hosen, *pl.*

Шарáвий, *a.* etwas grau, graulich, *Зак.*

Шарáда *f.* Sylbenräthsel, *n.* Charade, *f.*

Шарáн, *m.* Karpfen, *m.* (Cyprinus), *B.*

Шаранá, шаранчá, *f.* s. Саранá, саранчá.

Шарану́т, *m.* s Шалану́та. [sehen.

Шарáсть! *int.* s. Шарáх!

Шарáх! *int.* vom schnellen Forthu-

Шарáхкати, шарахну́ти, *v. n.* geräuschvoll forthuschen, *K*; zahlreich sich wohin eilends begeben, *Кв.* II. 23.

Шáрварка, *f* *Зак.* Lärm, *m.* Geräusch, *n* Hin- u. Herlaufen, *n.*

Шáрварок, -рка, *m.* Scharwerk, *n.* öffentliche Arbeit (für die Gemeinde); 2) s. d. v.

Шарвáрщина, *f.* s. Шáрварок 1).

Шáрга, шáрга, *f.* nasses, stürmisches Wetter, *Kst.*

*

Шáрґіт, -оту, *m.* s. Овíйдла.
Шáржа, *f.* Charge, *f.*
Шáрий, *a.* grau; dunkelgrau; wolfsgrau.
Шáрик, *m.dim.* s. Шар 2) Kügelchen, *n.*
Шáрити, *v.a* stöbern, suchen, durchsuchen, *P.* I. 184.
Шарíти, *v. n.* grau werden; 2) dämmern, dunkel werden.
Шарлáт, *m. Cm.* scharlachfarbenes Gewand.
Шарлáтан, *m.* Charlatan, Marktschreier, Quacksalber, *m.*
Шарнýти, *v. a.* anstossen, anreiben; schneiden; 2) hineinlangen; — по під unter etw. mit einem Stock & hineinfahren um es hervorzulangen, *Ч.* IV. 514.; s. Шáрити; — ся sich anstossen, anreiben; s. schneiden.
Шаровáти, *v. a.* s. Шарувáти.
Шáрок, -рка, *m. dim.* s. Шар, Reihe, Zeile, *f. Гол.* I. 333.
Шарпáк, *m. Ш.* I. 279. ein ärmlich, lumpig gekleidetes Individuum, bettelarmer Schlucker; 2) Dieb, *m. Ніс.*
Шарпанýна, *f.* Reissen, Zausen; Getümmel, *n.* Rauferei, Hetze, *f*; 2) *Ко.* 118. was zum Zerfleischen preisgegeben wird, der Antheil des Leithundes von e. gefällten Wilde; 3) e. Art Gericht, a) von Wild, *Зак.*; b) von Fischen, *Ніс.*
Шáрпати, *v.a.* reissen, zausen, zupfen; rütteln; zerfleischen; * чиó слáву, jmds gutem Rufe schaden, verleumden; — ся reissen, in Stücke gehen; 2) herumbalgen.
Шарпатýне, *n.* Charpie, *f.* (*Фр.*).
Шарпýна, *f.* s. d. v.
Шáрпнути, *v. a.* s. Шáрпати.
Шáртий, *a.* -і дождиóве *Гол.* II. 69. heftig (?).
I. Шарувáти, *v. a.* -ствý grau anstreichen, grau übertünchen.
II. Шарувáти, *v. a.* s. Шурувáти. *Зак.* reiben, waschen.
Шарýґа, *f.* s. Шáрґа, (*Фр.*).
Шарýдити (шарýджу, -дим). *v. n.* zwitschern, *Ч.* V. 640.
Шарудíти. *v. n. Ос.* (62) I. 69. ?
Шаснýти. *v. n. M.* in einem Nu fortschwinden; überfliegen, überstreichen.
Шасть! *int.* vom Hineinschleichen, vom schnellen Hineintreten.
Шáстане, *n.* Hin- und Herlaufen, Tummeln, *n.*
Шáстати, *v. a.* umherwerfen, etw. hin u. her bewegen, mit Geräusch bewegen; 2) verschwenden, unnütz ausgeben, грíшми; — ся herumlaufen, sich herumtummeln.
Шат, *m. ungr. Гол.* III. 516. s. Сад.
Шáта, *f. pol.* Kleid, Gewand, *n. K.*
Шáтан, *m.* Satan, Teufel, *m.*
Шатанýна, *f.* Getümmel, *n.* Verwirrung, *f.* das Hin- u. Herlaufen.
Шатáньский, *a.* satanisch, Teufels-.
Шатáти ся, sich tummeln, sich sputen; 2) s. Здригáти ся.
Шáтер, -тра, *m.* s. Шатрó. [193.
Шатéрник, *m.* e. Zeltbewohner, *Ко.*
Шатýрити, *v. a.* stöbern. [bel, *m.*
Шатківнýця (-ковн-), *f.* Krautho-
Шаткувáти (-ков-). *v. a.* klein schneiden, klein hacken (капýсту, тíсто).
Шáтно, *adv.* gut gekleidet, in voller Ausstattung, *Кч.* 330. (*vgl.* Шáта).
Шатнýти ся, hin u. her sich werfen etw. nachsuchend; 2) sich beeilen, sich sputen.
Шáтрик, *m.* (Regen-, Sonnen-), Schirm, *m.*
Шатрó, *n.* Zelt, *n.*
Шатровий, *a.* Zelt-.
Шáфа, *f.* Schrank, *m.*
Шáфар. *m.* Schaffner; Ausgeber, Vertheiler, *m.*
Шафáрка, *f.* Schaffnerin; Haushalterin, Vertheilerin, *f.*
Шафáрня, *f.* Speisekammer, *f.*; Speiseschrank, *m.*
Шафáрский, *a.* Schaffners.
Шáфер, *m. Ніс.* (*х.м.* 45) Schaffer, *m.* s. Дрýжба.
Шáфір. *m.* Sapphir, *m.*
Шафірóвий, *a.* Sapphir-, aus, von, mit Sapphir; 2) sapphirblau
Шáфка, *f. dim.* s. Шáфа, kleiner Schrank.
Шафлýк, *m.* Schaff, Fass, Spülschaff, Scheuerschaff, *n.*
Шáфрáн, *m.* Saffran, *m.*
Шафранóвий, *a.* Saffran-, aus Saffran; 2) saffrangelb.
Шафувáти. *v.a.* verschaffen, liefern, geben; -чим etw. austheilen, ausspenden; * verschwenderisch mit etw. umgehen, freigebig sein.
Шафýнок, -нку, *m.* Verwaltung, *f.*; Recht, *n.* etw. zu vertheilen, zu geben, *Зак.*
Шафýрка *f.* Becherhülle, *f.* (z. B. bei der Haselnuss), *B.*; 2) Hut, *m.* (bei d. Pilzen), (*Фр.*).
Шахвáрь, *m. Cm.* s. Шáхір.

Шáхи, *pl.* Schachspiel, *n.*; 2) Schachstein, *m.*
Шахівнúця, *f.* Schachbrett, *n.*
Шáховка, *f.* kleiner Schrein.
Шахрáй, *m.* Schacherer, *m.*; * Schwindler, *m.*
Шахрáйка, *f.* Schachrerin; Schwindlerin, *f.*
Шахрáйский, *a.* Schacherer, Schwindler-, schwindlerisch, betrügerisch.
Шахрáйство, *n* Schacherei, Schwindelei, *f.* Betrug, *m.*
Шахрувáти, *v. a.* schachern; betrügen; täuschen.
Шахт, *m.* шáхта, *f.* Schacht, *m.*
Шацувáти, *v. a.* schätzen, abschätzen, taxieren; 2) * achten, schätzen.
Шацýнок, -нку, *m pol.* Schätzung *f.*
Шáшель, -шля, *m.* Klopfkäfer, *m.* (Anobium), *B.*; 2) Schiffbohrer, *m.* (Teredo navalis), *III.* II. 259. (?)
Шáшелиця, *f.* Holzgewürm, *n.* *Ч.* I. 1. 11.
Шашúна, *f.* *Гол.* III. 401. хáтка з шашúни-, ? [Schachfigur, *f.*
Шáшка, *f.* Stein im Damenspiel, *m.*
Шашкóваний, *a.* *Не. Пр.* XI. 2. 26. gewürfelt, gescheckt, bunt, (?).
Шáшлик, *m.* Bratspiess, *m.* *Ко.*; 2) Шáшель 1), *B.*
Шáшнї, *pl.* lustige Streiche, Schelmenstreiche, *pl.* *Цт.* 102.
Шáшок, -шка, *m.* *Ос.* (62) V. 81. [чóрний ?
Шаштóвий, *a.* -черевúчок, *Ч.* IV. 175. ?
Шва, *f.* Naht, *f.* *Пар.*
I. Шваб, *m* Schwabe, *m.*; verächtl. = Deutsche, *m.*
II. Шваб, *m.* Küchenschabe, *m.* (Blatta orientalis), *B*; 2) Carabus Scheidleri, *B.*
Швáба, *f.* -бу дáти, задáти viel zu schaffen geben, übel zurichten; tüchtig abprügeln, *C.* I. 188.
Швáбка, *f.* Schwäbin, *f*; Deutsche, *f.*
Швáбути, *v. a.* §. stehlen.
Швáбський (швáбский), *a.* schwäbisch; 2) ausländischer Fabrik; fein; -е полотнó Florleinwand, *f.* *Пар.*
Швабщинá, *f.* (von deutschen Krämern gekaufte) feine Leinwand.
Швáґати, *v. a.* mit einer Peitsche hauen, schlagen.
Швáґер, -ґра, *m.* Schwager, *m.*
Швáґра, *f.* Escadre, *f.* Geschwader. *n.* *Ніс.*
Шваґровá, *f.* Frau des Schwagers, [Schwägerin, *f.*
Шваґронúстий (швадр-), *a.* *К.* I. 264. Anführer einer Escadron.
Швáйка, *f.* Pfriem, *m.* Pfrieme, *f.*; 2) s. Прóтичка; 3) übrhpt etw. Spitziges, Schmales, Dürres: стремúт в горý як швáйка; корóва худá як швайка, (*Фр.*); 4) Alandblecke, *f.* (Aspius bipunctatus), *B.*
Швáйца, *f.* s. Швáйка 1), *Зак.*
Швакотíти, *v. n.* vom „Швау, швау!" des Enterichs.
Швáля, *f.* *Ф.* s. Швáчка.
Шванди́гáти, *v. n* fliegen, *Зак.*
Швáндяти, *v. n.* s. Швéндяти, *Зак.*
Швар, *m.* Segge, *f.* Riedgras, *n.* (Carex), *B.*; 2) -тютюнý = шнýр *m.* (*Фр.*).
Швáра, *f.* Tau, *n.* *W.*
Шварґотáти, шварґотíти, *v. n.* schwatzend, laut, in widerlichem, unangenehmem Tone sprechen; plauschen, plärren. [schend; zwitschernd, *Ле.*
Шварґотлúвий, *a.* plärrend, plau-
Шваркúй, *a.* -а осóка s. Різóха.
Швáркіт, -кту, *m.* Geplapper, *n.* *Ф.*
Швáркнути, *v. a.* § werfen, schmeissen, (*Фр.*). [s. Шварґотíти.
Шваркотíти (-кóчу, -óчеш), *v. n.*
Швáрний, *a.* s. Мотóрний.
Швáрочок, -чка, *m. dim.* s. Швар.
Шварц, *m.* Schwärze, Schuhwichse, *f.*
Швáцький (швáцк-), *a.* Nähe-
Швáчка, *f.* Näherin, *f.* [Näh-, *Ніс.*
I. Швед, *m.* Schwede, *m.*
II. Швед, *m.* Küchenschabe, *m.* (Blatta orientalis), *B.*
Швéдчинá, *f.* Schweden, *n*; 2) der schwedische Krieg: Karl XII. Mazepa u. ihre Niederlage bei Poltawa 1709. *К.*
Швéльгіт, -оту, *m.* Geschwätz, *n* *Пар.*
Швéндати ся, herumschweifen. [fen.
Швéндяти, *v. n.* schlendern, schwei-
Швéткий, *a.* biegsam, -óчі, *B.*
Швець, *gen.* шевцý, *m.* Schuhmacher, Schuster, *m.*
Швéя, *f.* s. Швáйка 3). *B.*
Швигáлка, *f.* Wurfspiess, *m.* *Под.*
Швúґар, *m.* Ende der Peitsche, *B.*
Швидкúй, *a.* schnell; jäh, hastig; geschwind, flink; 2) * jäh, hitzig, vorschnell, unbedachtsam.
Швидкість, -ости, *f.* Geschwindigkeit, Hurtigkeit, Schnelligkeit, *f.*; 2) Uebereilung, Ueberstürzung, *f.*
Швидко, *adv.* eilig, geschwind; na

швидку́ in der Eile, *Шл.* [gehend.
Швидкойду́чий, *a He.* schnellver-
Швидконі́г, -ога, *m.* Oxypoda, *B.*
Швидконо́гий, *a.* schnellfüssig.
Швидч, *adv. comp.* zu Шви́дко, s.d.f.
Шви́дче, шви́дше. *adv.comp.* schneller, geschwinder; 2) je eher; möglich bald, schnell; шви́дче-ніж eher als, *Под.*
Шви́йкнути, *v.a.* s Шва́ґати. (*Фр.*).
Швирга́ти, *v. a.* werfen, schmeissen, *Зак.* [ausholenden Wurf.
Швиргома́, *adv. H.* 272. vom weit
Швиргону́ти, швирну́ти, *v. a.* werfen, schmeissen, *Ст.*
Шви́ркати, *v. n.* ein schwirrendes Geräusch verursachen, schwirren; 2) schnell davonfliegen, *B.*
Швирча́ти. *v. n.* s. d. v. 1).
Шви́я, *f.* s. Шва́йка 3), *B.*
Шві́кати (швіґ-), *v. a.* s. Шва́ґати, (*Фр.*) mit schwirrendem Geräusch schlagen.
Шві́рень, -рня, *m. Ч.* I. 1. 94. ?
Шво́вий, *a.* Naht, *B.*
Швор! шпор! *int.* vom dumpfen Tritt.
Шво́ра. *f.* (сво́ра). Koppel, *f.C.*II.205.
Шво́рка, *dim.* шьо́рочка. *f.* Faden, *m.* Schnürchen, *n.* [у драбину &
Швору́жити, *v.a.* reiben, *Ф.* ко́лесо
Швяткий, *a* locker, haltlos, *B.*
Ше, *adv.* s. Ще, (*Фр*).
Шеберну́ти, *v. n.* rascheln.
Шеп, *gen.* шпу, *m. H.* 41. Naht, *f.*
Ше́велень. *f. У.* Rauschen, Lispeln, Säuseln, *n.* [sich-, *Фр.*
Шевели́ти, *v.a.* rühren, regen; — ся
Шеверю́га, *f. e Scherzw. Зап.* II. 599. s. d. f. [beinig, s. Кривоно́гий
Шеверно́гий. *a. Ч.*V.1127. *Ф.* säbel-
Шевки́ня, *f.* s. Шевчи́ха; 2) s. Шва́чка.
Шевко́. *m.* Schuster, *m. Ос.* 97.
Шевлі́я. *f.* s. Шальгія, *B.*
Шевлю́га, *m.* Gauner, abscheuli cher, verabscheuungswürdiger Mensch, *m. Зак.* [sters, *f. Зак.*
Ше́вня, *f.* Werkstätte eines Schu
Ше́вский, (шевський), *a.* Schuster-, Schuhmacher-. [Schuhmacherei, *f.*
Ше́вство. *n.* Schusterhandwerk, *n.*;
Шевцевий. *a.* Sohn des Швець.
Шевці́н, -е́ва, -е́ве, *a.* Schuster-, Schuhmachers, dem Schuster geh.
Шевці́вна, *f.* Tochter des Schuhmachers. [s. Швець.
Шевцю́га, шевцю́ра, *m.aug verächtl.*
Шевче́нко, *m.* Sohn des Швець.
Ше́вчик, *m. dim.* s. Швець.
Шевчи́на, *m. verächtl.* s. Швець.
Шевчи́ха, *f.* Frau des Schuhmachers, *f.*
Шевчу́к, *m.* Schuhmachergesell; Schusterlehrling, Schusterjunge, *m.*
Шеди́вий, *a* bereift; grau, weiss, *Зак.*
Шезда́ра, *f. Ф.* Zither, *f.*
Шейма, *f.* s. Ше́льма. *Ч.* V. 841.
Ше́кало (шв-), *n.* Plumpsack, *m. Kol.* I. 191. [sener Tanz.
Шеке́ня, *f. Кух.* e. Art ausgelas-
Шекува́ти, *v.a. Ф.* in Reihe u. Glied stellen, s. Шикува́ти.
Шельва́рок, -рку. *m.*s. Шарва́рок.
Шелеви́ло, *n.* s. Шалапу́та.
Шелеві́ти (-вію, -віеш), *v. n.* sich bewegen, hin u. her flattern, *Фр.*; 2) säuseln, вітер шелеві́є. *Фр.*
Шелеві́я, *m.*Flatterer; Wollüstling, *m.*
Шеле́вки, *pl.* -мина́? *Цар.*
Шелеґа́ти ся, auf dem Eise gleiten, glitschen, (*Фр.*).
Шеле́нди, *pl.* s. Храбу́ст.
Шелене́тиха. *f.* Klatschschwester, *f.*; 2) eine leichtfertige Dirne, (*Фр*).
Шеле́п, *int.* vom Säuseln und Schleichen. [по́чеш), *v. n.* rascheln.
Шелепі́ти. шелепоті́ти.(-по́чу.
Шелеспа́тий *a. Гол* III.56. ясїш-?
Ше́лест. -сту. *m.* Säuseln, Rascheln, *n. III.* I. 22; Gelispel, *n*; 2) Feuerblume, *f.* (Papaver rhoeas), *B.*
Шеле́сть! *int.* vom Rascheln; vom Geräusch beim Mähen.
Шелесті́ти (шелещу́, -стиш), *v. n.* säuseln, rascheln; lispeln.
Шелехну́ти, *v. n.* fortschwinden.
Шелеви́ло. *n.* s. d. f.
Шелихвіст, -оста, *m. H.* 19. Wind beutel, Galgenvogel, Lotterbub, *m.*
Шелихвостка, *f. Ст.* ?
Ше́льма, *m.* u. *f.* Schelm, Schurke, Bösewicht; Betrüger, *m.*
Шельмин. *a.* Schelmen.
Шельмова́нець, -нця, *m.* Schelm, Strolch, *m.*
Шело́м, -ма, *m.* Helm, *m.*
Шеломе́нний *a.*helmschüttelnd, *B.*

Шелу́шний, *a. Гн.* 61. s. Стручко́вий.
I. Шелю́г, *m.* Schilling, *m.*; *Heller, *m.*
II. Шелю́г, *m.* шелю́га. Zugespitzte Weide, (Salix acuminata), *Зак.*
Шелюжи́на. *f. dim.* s. d. v. II. *Шіс. Щог.*
Шелюжко́вий, *a.* -ві у́ставки e. Art Stickerei, *Kol.* I. 48.
Шеля́г, *m. dim.* шеляжо́к, шеляжо́чок, s. Шелю́г, I. *Зак.*
Ше́мат, *m.* Schema, Model, Muster, *n.*
Шема́тизм, *m.* Schematismus, *m.*
Шеменý ти, *v. a.* s. Уда́рити, schlagen, einen Schlag versetzen, (*Фр.*).
Шемеро́ваний, *a.* mit Gold u. Silber ausgenäht, *Зак.*
Шемерува́ти, *v. a.* ausnähen mit Gold u. Silber, *Шіс.*
Шемета́ти, *v. a.* werfen, schleudern; — ся sich heftig hin u. her bewegen, *Фр.*
Шемр, *m. Св.* Gemurmel, Rieseln, *n.*
Ше́мране, *n.* Gemurre, Murren; Murmeln, *n.* [murmeln.
Ше́мрати, *v. n.* brummen, murren;
Шендере́нда, *f. Ч.* IV. 499. *Bein* der weibl. Scham.
Ше(н)до́рити (шад-), *v. a. Wgr.* VIII. s. Перевертáти. [spler, *m.* (*Фр.*).
Шепеле́вець, (-ля-), -вця. *m.* Li-
Шепеле́вка. (-ля-) *f.* eine die lispelt.
Шепеля́вий, *a.* der (die) lispelt, lispelnd; *adv.* шепеля́во, lispelnd.
Шепеля́ти, *v. n.* lispeln, lispelnd sprechen. [*Га.* I. 258.
Шепе́ц, шепету́х, *m.* Lispeler, *m.*
Шепечи́на, *f.* faules Holz, *Га.* I. 258.
Ше́піт. -оту, *m.* Geflüster; Lispeln, *n.*; *pl.* ше́поти, s. Зашептуванє; 2) seichte rauschende Bachströmung, *Га.* I. 258.
Ше́пкати, *v n.* s. d. f.
Ше́пнути, *v. n.* lispeln; 2) *v. a.* flüstern, zuflüstern.
Шепота́ти, шепоті́ти. *v. n.* lispeln; 2) *v. a.* flüstern; шепота́ти ся з ким mit jmdm lispeln. [raunen, *Ст.*
Ше́потнути, *v. n.* u. *a.* lispeln,
Ше́пти, *pl.* Flüstern; Geflüster, *n.*
Шепту́н, *m.* Lispeler, Flüsterer, *m.*
Шепту́ха. *f.* die Lispelnde; 2) Weissagerin, *f.* s. Ворóжка. [canina), *B.*
Ше́пшина. *f.* Hundsrose, *f.* (Rosa
Шепшинóвий, шепшóвий, *a.* aus Ше́пшина.

Шера́ль, *f.* s. Плиниця.
Ше́рвет. *m.* gestickes Halstuch.
Шеремо́брко, *m.* § ein obdachloser Mensch, Vagabund, *m.* (*Фр.*).
Шере́н (шере́нь), *m. МШ. Wgr.* X. s. Се́рен (-нь).
Шерени́к, *m.* Gebirgspitze der Karpathen unter 49° n. B von welcher ein Gebirgsarm nach N. u. O. ausläuft als Wasserscheide des Dniester- u. Weichsel- (mit San-) flussgebietes, *Гол.* [decken.
Шерені́ти. *v. n.* sich mit Шере́н be-
Шере́па, *f.* feile, garstige Dirne, *Шл. К.*
Шерести́ти (шерещу́, -сти́ш), *v. n.* zwitschern, *Ч.* V. 557.
Ше́рех, *m.* sehr dünne Eiskruste.
Шере́ха. *f.* Feilenmuschel *f.* (Lima), *B.*
Шерехáтий, *a.* rauh, chagrinartig, *B.*
Шереховáтий, *a.* rauh, nicht glatt, *Пар.* [heit, *f.* *Пар.*
Шереховáтість, -ости, *f.* Rau-
Шере́ш. *f.* s. Крига.
Шере́шити ся, рікá шере́шить ся vom Flusse gesagt, wann dh die Mitte desselben das Eis schon geht und an den Seiten noch festgefroren steht.
Ше́ржень, *f.* s. Пней, *Пар.*
Шерженíти, *v. n. impers.* шерженíє es reift, *Пар.* [*Кч.* 167.
Щерміцéрия, *f.* Fechtkunst, *f.*
Шерсть. *f.* Thierhaare, *pl.* Flocken, *pl.* (von Wolle).
Шерсти́на, *f.* s. d. v.
Шерстїнний, *a.* s. Шерстяний.
Шерстїнник (шерстен-), *m.* Filzdeckel, *m.* den man unter den Sattel legt.
Шерсткáвий, *a. B.* ein wenig rauh.
Шерсткий, *a.* rauh, nicht glatt, steifhaarig; * rauh, hart, unfreundlich.
Шерстоля́сті, *pl.* Rauhblätterige, *pl.* (Asperifoliae), *B.* [schläger, *m.*
Шерстобо́й, *m. Зап.* I. 385. Woll-
Шерстяний, *a.* von, aus Flocken od. Haaren der Thiere gemacht.
Шерстяни́к. *m.* Bettdecke aus Wolle u. Thierhaaren, *f.*
Шерсти́нка, *f.* s. Пейка.
Ше́рхнути, *v. n.* leicht zufrieren.
Ше́рцо. *n. Гол.* III. 254. *ungr.* s. Се́рце.
Шертáний, (*dim.* -ве́нький), *a. К.* straubig, rauh, zottig. [beln, *M.*
Шертапíти, *v. n.* kriebeln u. wie-
Ше́ршень, -ня, *m.* шершу́н, -нá,

m. Hornisse, *f.* (Vespa crabro), *B.*

Шесть, *f.* Excremente, *pl.* (*Фр.*).

Шеста́к, *m.* Art Münze: Sechser, *m.* = 10 Kr. östr. Währ.; 2) 50 Kopeken, *Зак.*; 3) der sechste Theil von etw. *Зак.*

Шестачи́ско, *m. aug.* s. d. v.

Шествуна́ти, *v. n.* gehen, reisen, ziehen, *C.* II. 99. [*Пар.*

Шестере́ць, -ірця́, *m.* Hexaeder, *n.*

Шестери́к, *m.* Sechsgespann, *n.adv.* шестерико́м, mit Sechsgespann.

Шесте́рка, *f.* s. Шестїрня́; шесте́ркою, *adv* s. Шестїрне́ю.

Ше́стеро, *num.* sechs.

Ше́сте, *n. ungr.* s. Ща́сте.

Ше́стий, *num.* der (die, das) sechste.

Шестику́тник, *m.* Sechseck, *n.*

Шестиля́тний, *a.* sechsjährig; alle sechs Jahre vorkommend &.

Шестимі́р, *m.* Hexameter, *m.* *Пар.*

Шестипазу́рний, *a.* mit sechs Krallen, *Ч.* II. 281. [*Кн.* 356 (?).

Шестири́к, *m.* sechsdrähtiger Strick,

Щестиро́чний, *a.* *Зг.* s. Шестиля́тний.

Шестишагови́к, *m.* e. Scheidemünze = 6 шáгів (w. s.) *D. c.* 189.

Ше́стїн, *m.* Kubus, Würfel, *m.* *Пар.*

Шестїньова́тий, *a.* würfelförmig; -а кість Würfelbein, *n.* *B.*

Шесті́рка, *f.* Sechsgespann, *n.*; *adv.* шесті́ркою mit Sechsgespann.

Шестїрни́ця, *f.* s. d. v. (*Фр.*).

Шестїрни́, *f.* Sechsgespann, Gespann von 6 Ochsen, *n.*; *adv.* шестїрни́цею, шестїрне́ю mit Sechsgespann; 2) ein zirkelartiges Werkzeug zum Marquiren des Zargenkreises am Fass, Zargzieher, Bodenzieher, *m.* *B.*

Ше́стечко, *n. dim. ungr.* s. Ше́сте.

Шестокри́лий, *a.* mit sechs Flügeln, sechsflügelig.

Шиб, *gen.* шиби́, *f.* Gestalt, *f.* на тоту́ шиб von dieser Gestalt, *B.*

Ши́ба, *f.* Schacht, *m.*; 2) Glasscheibe, Fensterscheibe, *f.*

Ши́бавий, *a.* der hin u. her geht.

Ши́бай-голова́, (шибайголова), *m.* Brausekopf, Abenteuerer, *m.*

Шиба́к, *m.* Hühnerhabicht, *m.* (Astur palumbarius), *B.*

Ши́баниць, -ниця, *m.* Ochs, *m.* von einem anderen Paar, *Пар.*

Шиба́ни́на, *f.* das Hin- u. Hergehen.

I. Ши́бати ся, § hin u. her gehen.

II. Ши́бати, *v. n.* на кого́ jmdm ähnlich sehen, *B.*; 2) -чим, nach etw. riechen.

Ши́бень, -бня, *m.* s. Ши́бениця.

Ши́беник, ши́беничник, *m.* Galgenstrick, Galgendieb, *m.*; Gehenkter, (der am Galgen hängt).

Ши́бениця, *f.* Galgen; Galgentod, *m.*

Ши́беничний, *a.* Galgen.

Ши́бка, *f. dim.* s. Ши́ба.

Шибкий, *a.* flink, schnell; rege, hin u. her eilend, *M+E.* 353; 2) reissend, шибка́ вода́ reissendes Wasser, *B.*

Шибколе́тний, *a.* *Мог.* schnellfliegend.

Ши́бути, *v. a.* s. d. f.

I. Ши́бости, *v. a.* hin u. her bewegen; werfen; шибло́би им на ум У. sie sollen von Sinnen werden. [chen, (*Фр.*).

II. Ши́бости, *v. n.* чим nach etw. rie-

I. Ши́ворот, *m.* *H.* 145. Kragen, *m.*

II. Ши́ворот, *adv.* s. Наши́ворот.

Ши́дравий, *a.* s. Порохнавий.

Шийо́á, *f.* s. Шите́.

Ши́йка, *f. dim.* s. Ши́я; Hälschen, *n.*; у ра́ка Krebsschwanz, *m.*; -фля́шки Hals, *m.* an der Flasche; 2) Griffel, Staubweg, *m.* (bei den Pflanzen), *B.*; 3) enger Durchweg; Landenge, *f.* Isthmus, *m.* *Bax.*; 4) *pl.* шийки разо́ві, Krebswurzel, *f.* (Polygonum bistorta), *B.*

Шийки́й, *a.* *Кн.* -вір schneidend, durchbohrend.

Ши́йний, *a.* des Halses, Hals, *B Пов.*

Шийчаки́, *pl.* Halskäfer, *pl.* (Trachelophora), *B.*

I. Шик, *m.* Reihe, *f.* Glied, *n.* Ordnung, *f.* до шику in Reihe u. Glied, *Кн.* 343.

II. Шик, *m.* Chic, *m.* *ГБ.*

Шика́рний, *a.* s. Шико́вний, *Шл.*

Ши́кати, *v. n.* s. Сича́ти, zischen.

Шико́вний, *a.* geschickt; passend.

Шико́вність, -ості, *f.* Geschicklichkeit, Geschicktheit, *f.*

Шикуна́льник, *m.* Ordner, *m.* *Кн.*

Шикува́ти, *v. a.* ordnen, in gewisse Ordnung bringen; in Reihe u. Glied aufstellen. [krötenschale, *f.*

Ши́льдкрет, шилькрет, *m* Schild-

Шильдкрето́вий, (шилькр-), *a.* Schildkröten-, *Фр.*

Шильник, *m. H.* 23.?

Шило, *n.* Ahle, *f.* Pfrieme, *f.* Pfriem, *m.*; * шилом їхати, *B.* mit zwei od. drei Pferden fahren indem vor éin Pferd ein zweites, od. vor ein Paar Pferde ein drittes angespannt ist.

Шиловайка кривоклювка, *f.* Säbelschnäbler, *m.* (Recurvirostra avocetta), *Пол.*

Шилоклювки, *pl.* Pfriemschnäbler, *pl.* (Subulirostres), *Пол.*

Шилохвостиця *f.* Thurmschwalbe, *f.* Mauer-Segler, *m.* (Cypselus apus), *B.*; 2) Spiessente, *f.* (Anas acuta), *B.*

Шильцьовятий, *a.* *B.* pfriemen förmig.

Шиляга, *f.* *Кн.* s. Шелюга I.

Шимбалка, *f.* e. Vorrichtung in der Ecke beim Ofen in der Wohnstube des Huzulen wo die Ofenkrüke gestellt wird.

Шимшевий, *a.* *Ч.* IV. 73. sämisch.

Шина, *f.* Stange, Schiene; eiserne Stange, *f.*

Шинда, *f.* s. Перестріч. [Калита.

Шиндокора (чинд-). *f.* *Ч.* III. 425. s.

Шинк, *m.* Schank, *m.* Schenke, *f.*

Шинка, *f.* Schinken, *m.*

Шинкар (-карь), *m.* Schenk, Schenkwirt, Schankwirt, *m.*

Шинкарити, *v. a.* Schenkwirt sein, schenken, Getränke auftischen.

Шинкарка, *dim.* шинкарочка, шинкаронька. *f.* Schenkerin, Schenkwirtin, *f.*

Шинкарский, *a.* Schenk-, Schenkwirts-. [wirtschaft, *f.*

Шинкарство, *n* Schank, *m.* Schenk-

Шинкарувати. *v. a.* s. Шинкарити.

Шинований, *a.* mit Schienen beschlagen, umfasst, *Зак.* [Schieneneisen, *n.*

Шиновий, *a.* Schienen-, -е желізо

Шинувати, *v. a.* mit Schienen umfassen, beschlagen.

Шип, *m.* *Ф.* Flasche, *f*; 2) e. Art Tischlerwerkzeug, *Щог.* [*n.* *Пол.*

Шипіне, *n.* Aufbrausen, Brausen,

Шипіт, -оту, *m.* Zischen; Brausen, *n.*; 2) reissend fliessendes Wasser; 3) ein kleiner Wasserfall.

Шипіти, *v. n.* brausen.

Шипкати, *v. n.* ein heiseres Zwitschern von sich geben, *ґотур шипкає* der Auerhahn zwitschert, *B.*

Шипля, *f.* s. Фебра.

Шипнути, *v. n.* s. Шепнути.

Шиповий, *m.* Stechwinde, *f.* (Smilax medica), *B.*

Шиповоеві, *pl.* Spargelartige od. Smilaxgewächse, Stechwindenartige, *pl.* (Smilaceae), *B.* [lispeln.

Шиполити, *v. n.* heiser sprechen,

Шипорні, *pl.* Art Osterspiel mit einem Hut der zerrissen wird, *Kol.* I. 195.

Шипот, *m.* s. Шипіт.

Шипотинник, *m.* шипотиниця, *f.* Kreuzotter, *f.* (Pelias berus), *B.*; 2) * ein übelgesinnter, böser Mensch (Frau), *Піс.* [*v. n.* zischen.

Шипотіти (шипочу, шипотиш),

Шипчак, *m.* Hundsrose, *f.* (Rosa canina), *B.*

Шипшанка золотиста, *f.* Rosen- od. Goldkäfer, *m.* (Cetonia aurata), *Пол.*

Шипшина, *f.* s. Рожа дика, Свербигуз, *Пол.*

Шиптинець, -нця, *m.* Rosengallwespe, *f.* (Rhodites Rosae), *B.*

Шир, *m.* Reihe, *f.* два шири каменицъ, (*Фр.*); 2) Schichte, *f.*

Ширачити, s. Ширіти 1) *Зак.*

Ширий, *a.* *МШ.* s. Широкий.

Ширина, *f.* Breite; 2) *АД.* I. 84. s. Ширинка. [Хустина, *B.*

Ширинка, (*dim.* шириночка), *f.* s.

Ширитвас, *m.* Kufe, *f.*; ein aus zwei Theilen bestehendes Fass, *Зак.*

Ширитель, *m.* Verbreiter, Propagator, *m.* *T.*; Träger, *m.*

Ширити (ширю, шириш), *v. a.* ausbreiten, verbreiten.

I. Ширінь, *f.* Breite, *f.*

II. Ширінь, *a.* s. Широкий.

Ширіне, *n.* der freie Flug, *Ст.*

Ширіти, *v. n.* immer breiter werden, *МШ.*; sich breit machen, *H.* 188; 2) schweben (in d. Luft, v. Vogel), *Піс.*

Ширлечка, *f.* *dim.* s. Ширинка.

Ширм, *m.* Schirm, *m.* *Пе.*

Ширмичка, *f.* *Ч.* III. 394.?

Ширмірство, *n.* † Fechtkunst, *f.* *Зак.*

Ширмувати. *v. a.* † fechten; schützen, *Зак.* [gewissen Form (широкий?), *Зак.*

Широканчик, *m.* Topf von einer

Широкий, *a.* breit; weit; * weitläufig; * umständlich, ausführlich.

Широкість, -ости. *f.* Breite; Weite;

* Grösse, Geräumigkeit, *f.*; *pl.* широкости, weite Felder, *Cm.*

Широко, *adv.* breit; weit; * weitläufig; umständlich, ausführlich.

Широкобарчистий, *a.* breitschulterig, *Ле.* 90. [tönend, laut schallend, *K.*

Широковіщательний, *a.* laut

Широковладний, *a.* weitherrschend, *Кл.* [schend, *KУ.*

Широкодержавний, *a.* weitherr-

Ширококлявий, *a.* mit dem latus clavus (von d. römischen Senatoren), *K.*

Ширококостий, *a.* mit breiten Knochen, +*M.* [gebiete habend, *K.*

Ширококраїй, *a.* weite Länder-

Ширококрилий, *a.* breitflügelig, *B.*

Широколистий, *a.* breitblätterig, *Ш.* II. 84.

Широконосий, *a.* breitnasig.

Широкопиский, *a.* breitmäulig; * klatschsüchtig.

Широкоплечий, *a.* breitschultrig.

Широкополїй, *a.* mit breiten Fluren, Aeckern, *Ш.* II. 72. [Aermeln, *M.*

Широкорукавний, *a.* mit breiten

Широкославний, *a.* weit berühmt, *K.*

Широкосяглий, *a* *BE.* weit reichend, weit greifend, von grosser Tragweite.

Широкуватий, *a.* breitlich.

Широпута, широпутник, *m.* Landläufer, *m.* *Га.* I. 258.

Шйрот пáрлнет, *m.* zweiblättriges Breitkölbchen, *n.* (Platanthera bifolia), *B.*

Широцёзний, широцёстий, *a.* sehr breit, *Га.* I. 258. [*f.* *Га.* I. 258.

Широчéнь, широчинá, *f.* Breite,

Широчити, *v. v.* *Ч.* III. 158. breit machen, breiten; 2) entwickeln, zum Aufschwung bringen, *Ис.* *Пр.* XII. 687.; — ся sich ausbreiten, *Ис.*; 2) fortschreiten.

Широчéнний, *a.* sehr breit; sehr

Шйрочінь, *f.* Breite, *f.* [weit.

Широчóлий, *a.* *Cm.* mit breiter Stirn; -дуб mit weit ausgebreiteten Aesten. [die Breite.

Ширш, *in d. Verbind.* в ширш in

Ширшати, *v. n.* breiter werden; sich ausbreiten, sich ausdehnen, *Ш.*

Ширяне, *n.* -фантазиї kühner Flug der Phantasie.

Ширати, *v. n.* sich ausbreiten; auf u. abwallen, *Фр.*; 2) schweben (in d. Luft, vom Vogel), fliegen, *Мор.*

Шитьбá, *f.* Nähen, *n.* Naht, *f.*

Шитвó, *n.* das Genähete, Naht, *f.* *Ис.*; das Nähen, *M.* II. 169.

Шитé, *n.* Nähen, *n.*; 2) alles was man näht, Leinwand; Stoff, бíлe — Weisszeug, *n.* [dicht, stark werfen.

Шйти, *v. a.* nähen; 2) * § камінєм

Шитїнка, *f.* Nähen u. Sticken, *n.* *ЖР.*; s. Шитé.

Шйткати, *v. a.* schaukeln.

Шитóк, -ткá, *pl.* шиткй, *m.* Näharbeit, *f.* *ГБ.* *M.* *Ос.* (62) I. 89. Nähzeug, *n.* mit dem, was man näht.

Шитýн, *m.* *Ч.* IV. 66. ?

Шйфра, *f.* Chiffre, *f.*

Шифрйн, *m.* s. Шафрáн.

Шифрувáти, *v. a.* chiffrieren, mit Chiffern schreiben.

Шихо, (?) *Га.* I. 42.

Шишáк, *m.* Helm, *m.*; 2) — лéду Eiszapfen, *m.* *Га.* I. 258.

Шишаковáтий, *a.* helmförmig, *Пар.*

Шишáльничка, *f.* *Ч.* IV. 683. Weib, welches die шишкй zur Hochzeit aus Teig formt.

Шишйрхнути, *v. n.* mit leisem Geräusch flattern, rascheln, *A-Г.* 153.

Шйшлати, *v. a.* benagen, kauen, (*Фр.*).

Шйшка, *f.* Tannenzapfen, Fichtenzapfen, *m.*; Kätzchen, *n.* (an Weiden &c.; 2) e. Art Hochzeitzwieback, *P.* I. 149.; Art Verzierung des Коровáй; 3) *pl.* шишкй Blutgeschwür, *n.* Hemorrhoidalknoten, *pl.* [zapfenähnlich.

Шишковáтий, *a.* tannen-, fichten-

Шишкóвий, *a.* Tannenzapfen; *pl.* шишкóві, Zapfenbäume, Nadelhölzer, *pl.* (Coniferae), *B.* [Шишáльничка.

Шишкóрниця, *f.* *Ч.* IV. 685. s.

Шишлáк, *f.* Mütze aus Schafpelz, *f.*

Шйшлати, *v. a.* § kauen.

Шишýлка, *f.* Schote, *f.* *Пар.*

Шйн, *f.* Hals, *m.*; на лоб на шйю über Hals u. Kopf; шйи! her da den Hals! (beim Anspannen der Ochsen in das Joch); Hals, *m.* (an der Flasche; an der Geige); — в шийници Kellerhals, Vorkeller, *m.*; * enger Durchweg.

Шийка, *f.* *aug.* s. Шйи, *K.* 73.

Шійнічка, *f.* Halsthierchen, *n.* (Trachelius); *pl.* шійнічкй, Halsthier-

chen, *pl.* (Tracheliina), *B.*

Шівáр, *m.* s. Шувáр.

Шільгá, *f.* Wassersucht, *f.* (*Фр.*); 2) Verrücktheit, *f.* (*Фр.*).

Шілцувáти, *v. a.* — волú на три плýги, кóнї на три óрóнї, вівцї на три стрýнцї, *Kol.* I. 97. ?

Шімки, *in d. Verbind.:* шімки-олїмки, а грóші віддáй! *Ф.* dreh dich wie du willst, das Geld musst du aber abgeben.

Шінéль, *f gr.* Mantel, *m.* (mit Aermeln).

Шіпавий, *a.* schäbig, *B.*

Шіпати ся. § sich kratzen, schaben, *B.*

Шісдесять, *num.* sechzig; шісдесятий, *num.* der sechzigste.

Шіснáдьцять, шіснáйцять, *num.* sechzehn; шіснáдьцятий, (шіснáй-), *num.* der sechzehnte.

Шіснацятилїтє, *n.* der sechzehnte Geburtstag, *Кн. Пр.* VIII. 634.

Шіснáйцятка, *f.* eine feine Leinwand aus Flachs.

Шість, *num.* sechs.

Шістерня́ (шест-), *f. C.* II. 210. Drilling, *m.* in der Mühle ein Treibwerk mit drei Stäben an welche der Beutelarm schlägt. [sechszeilig, *B.*

Шістёгрáнний, *a.* sechskantig,

Шістёдїрний, *a.* mit sechs Löchern, sechslöcherig, -а тарівка sechslöcheriger Scheibenigel, (Sexforis scutella), *B.*

Шістёóкий, *a.* sechsäugig; — óсновáк, Gemeine Zellenspinne, (Segestria senoculata), *B.*

Шістёплям (красáвчик), *m.* Rothfleck mit sechs Puncten, *m.* (Zygaena filipendulae), *B.*

Шістерняк (ячмінь). *m* sechszeilige Gerste, (Hordeum hexastichon), *B.*

Шістка, *f.* s. Шýстка.

Шіфýрка, *f.* s. Шафýрка 2). (*Фр.*).

Шкáба, *f.* Flussfischadler, *m.* (Pandion haliaetos), *B.* [Шапóшник, *Ч* IV. 41.

Шкабáлка, *f.* Stab, *m.* im Spiele

Шкáбати, *v. a.* beim Spiele Шапóшник, s. d. v. [Stück, Splitter, *n.*

Шкабуртина, *f.* abgebrochenes

Шкабýртнути, *v. a.* § werfen.

Шкáворожити ся, Ekel haben.

Шкáворонок, -нка, *m.* -весняний, Feldlerche, *f.* (Alauda arvensis); — зимовий Baum-, Kothlerche, *f.* (Alauda arborea), *B.*

Шкал, шкаль, *n.* *Ф.* grobe Zotten mit Acheln, (Hanf-) Flachssplittern, *pl.*

Шкáлє, *n. coll.* Fassdauben, *pl.*

Шкалёвáти, *v. a.* s. Шкалювáти.

Шкалéшник, *m.* Glashändler, *m. Пс.*

Шкáлик, *m.* Trinkglas, *n. Pa.* II. 211.

Шкáлї, *pl.* Fassdauben, *pl. B.*

Шкалубáти, *v. a.* stochern; hasteln, *B.*

Шкалýбина, *f.* Ritze, *f.*; Loch, *n.*

Шкам, *m.* *Ф.* feinste Wolle.

Шкамáтє, *n. coll.* Lumpen, *pl.*

Шкандибáл, *m.* § der Lahme; 2) * alles was jmdn hinken macht (z. B. Brantwein &), *Зак.*

Шкандибáти, *v. n.* §. keuchend, mit Mühe hingehen, sich hinschleppen, zotteln; hinken.

Шкáндра, *f.* s. Тріска, (*Фр.*).

Шкап, шкаф, *m. gr.* Schrank, *m.*

I. Шкáпа, *f.* s. d. v. *Зак.*

II. Шкáпа, *f.* Mähre, Schindmähre, *f.*

Шкапé, -єти, *n. verächtl.* s. d. v.; *pl.* шкапéта = elende, schwache Pferde, *pl.*

Шкапйна, шкапійчина, *f. dim.* s. Шкáпа, + *M.*; 2) Pferdehaut, *f. Гa.* I. 258.

I. Шкапóвий, *a.* zum Schranke gehörig, Schrank-, *Пс.*

II. Шкапóвий, *a.* vom Pferde, Pferde-, Ross-, -а шкіра Pferdehaut, Rosshaut, *f.*; -ві чóботи Stiefel aus Pferdehaut, *pl.* [getrieben, abgeritten, *Зак.*

Шкаповитий, *a.* abgemattet, ab-

Шкаравáть, *f.* ekelhaftes Zeug, Scheusal, *n. B.*

Шкарáдний, *a.* hässlich.

Шкаралýпа, *dim.* шкаралýпка, *f.* Schale, Eierschale, *f.*

Шкаралýпник, *m.* шкаралýпники *pl.* Krustenthiere, *pl.* (Crustacea), *B.*

Шкаралýпцї, *pl.* s. d. v. *Пол.*

Шкаралýщник, *m.* Testacella, *B.*

Шкаралýщина, *f.* Hülse, Schale, *f.*

Шкарапáня (-ня), *f.* Kröte, *f.* (Bufo), *B.*

Шкарóáн (-бýн), *m.* alter abgetragener Stiefel, *P.* I. 213. *C.* I. 245.

Шкарідь, *f.* ekelhaftes Zeug, Scheusal, *n. B.* [ben, (*Фр.*).

Шкарідувáти, *v. n.* чим Ekel ha-

*

Шкарповáти, *v. a.* gegen das Ende hin obenauf enger machen (-піч).
Шкарт, *m.* s. Перескóк.
Шкаруóйна, *f.* s. Шкалýóйна.
Шкаруйний, *a. КС.* I. 26.?
Шкатýла, *dim.* шкатýлка, *f.* Schachtel, Chatouille, *f.*; Kästchen, *n.*
Шкáфа, *f.* e. Art Kratzmesser, Schabmesser, *n.* (der Kürschner), *B.*
Шквáрець, -рця, *m. B.* s. Шпак.
Шквáрити, *v. a.* kröschen, kreischen, etw. Fettes prägeln, abbraten; — ся braten (*v. n.*); — ся на сóнци in der Sonne braten. [dend, *Ст.*
Шкваркий, *a.* — морóз schnei-
Шкваркливий, *a. Ч.* II. 40.?
Шкваркотнá, *f.* das Brausen des Wassers auf heissem Eisen, *Зах.*
Шквáрок, -рка, *m.* Griebe, Speckgriebe, *f.*
Шкварчáти, *v. n.* quirren, schwirren.
Шкверендíти, *v. n. Фр.* sich tummeln, spucken (v. Geistern).
Шквиря, *f. Кв.* I. 53. Schneegestöber, Unwetter, *n.*
Шкворівщина, *Ч.* I. 1. 94.?
Шкельцé, *n.* Operngias, *n. ОП.*
Шкéля, *f.* s. Скалá. *Зах.*
Шкепíтя, *n. coll.* Felsstücke, Steine, *pl. B.*
Шкереóéрть, *adv.* zerstoben, auseinander gefallen; 2) kopfüber, umgekehrt, *Ш.* I. 377.
Шкереóéртя, *n. Ч.* III. 52.?
Шкирýнка, *f.* Brotrinde, *f. Гол.* I. 220.
Шкитавий, *a.* keinen festen Wohnsitz habend, hin u. her ziehend; schlotternd, *B. Ог.* 71.
Шкитýльг, *int.* vom Hinken.
Шкитульгáти, *v. n.* hinken, *Зах.*
Шкíóля, *f.* s. Скóбляця, Скóбличка.
Шкідливий, *a.* schädlich, nachtheilig. [keit, Nachtheiligkeit, *f.*
Шкідливість, -ости, *f.* Schädlich-
Шкідний, *a.* schädlich, nachtheilig; Schaden machend, bringend.
Шкідник, *m.* Schadenmacher, Schadenstifter, *m. B.* [keit, *f. B.*
Шкідність, -ости, *f.* Schädlich-
Шкíлка, *f. dim.* s. Шкóла; 2) Baumschule, Pflanzschule, *f.* [treffend.
Шкільний, *a.* Schul-, die Schule be-
Шкільник, *m.* Schüler, *m. B.*; 2) Schullehrer, Lehrer, *m.* (bes. in e. Ju-
Шкíра, *f.* s. Скíра. [denschule).
Шкірястий, *a.* lederartig, *B.*
Шкірити, *v. a.* — зýби die Zähne weisen, zeigen, blecken, fletschen; — ся die Zähne weisen, zeigen, fletschen; 2) maulaffen, *Ф.*
Шкірка, *f. dim.* s. Шкíра, kleine Haut, Häutchen, *n.*; kleines Fell, Leder, *n.*; 2) — хлíба Brotrinde, Brotkruste, *f.*
Шкірництво, *n.* Lohgärberei, *f. Пар.*
Шкірочка, *f. dim.* s. Шкірка.
Шкірчина, (*dim.* шкірчинка), *f. dim.* s. Шкíра. [aus Leder.
Шкіряний, *a.* ledern, Leder-, von,
Шклáвий, *a.* glasig, *Пол.*
Шкляво, *n.* Email, Schmelz, *m.* Glasur, *f.* Glassfluss, *m. Пол.*
Шкло, *n.* s. Скло.
Шкловúна, *f.* Glaskörper, *m.* (-óчна).
Шкляний, *a.* glasartig, *Пол.*
Шкляка, *f.* s. Скляка.
Шкляний, *a.* gläsern, ausGlas, Glas-.
Шкляноль́щі, *pl.* Schmelzschupper, *pl.* (Ganoidei vel Accipenserini), *Пол.*
Шкляр, *m.* Glaser, *m.*
Шкóда, *f.* Schade, Schaden, Nachtheil, Verlust, *m.*; 2) als *int.* шкóда! leider! o! шкóда! *Св.* ach leider!
Шкóдити (шкóджу, -диш), *v. a.* schaden, schädlich sein, Schaden bringen; шкóду — *К.* I. 215. Schaden anrichten.
Шкодíйше, *adv. comp.* mehr leid, *Др.*
Шкодíти, *v. a.* s. Шкодувáти.
Шкóдка, *f. dim.* s. Шкóда. [theilig.
Шкодливий, *a.* schädlich, nach-
Шкодливість, -ости, *f.* Schädlichkeit, Nachtheiligkeit, *f.*
Шкодливка, *f.* кíтка, — Schadenmacherin, Schadenstifterin, *f. Крон.*
Шкодливо, *adv.* schädlich, nachtheilig
Шкодливость, *f.* Schadenersatz, *m.*
Шкóдник, *m.* Schadenmacher, Schadenstifter, *m. К. Пл.*
Шкодíйш (-ше), *adv. comp. Ч.* I. 1. 63. менí чогóсь — es ist mir mehr leid um etw. [denstifter, *m. B.*
Шкодорóб (-рíб), -бóа, *m.* Scha-
Шкодорóбниця, *f.* Schadenstifterin, *f.*
Шкодупáти, *v. a.* — чогóсь etw.

schonen, sparen, womit sparsam umgehen; Schaden u. Kosten scheuen.

Шкóдца (-ця), *m.* † Schadenstifter, *m.* *Зак.*

Шкóла, *f.* Schule, *f.* ходи́ти до шкóли die Schule besuchen; посилáти до шкóли in die Schule schicken; скінчи́ти шкóлу seine Schulstudien beendigen; розпусти́ти шкóлу die Schule (Schüler) entlassen; ни́нї немá шкóли heute findet kein Unterricht statt; пéред шкóлою, по шкóлї vor der Schule, nach der Schule (d. i. zum Beginn u. nach dem Schlusse des Unterrichts); пóза шкóлу ходи́ти um die Schule gehen, die Schule schwänzen; — жидíвска; a) Judenschule, *f.*; б) Synagoge, *f.*; 2) Schule, *f.* (Manier, Disciplin, *f.*).

Шкóлити, *v. a.* *M.* II. 43. schulen, abrichten.

Шкóлка, *f.* *dim.* s. Шкíлка.

Шкóльний, *a.* s. Шкíльний.

Школя́р, *m.* Schüler, *m.*; 2) Schulfuchs, Pedant, *m.*

Школя́рик, *m.* *dim.* s. d. v.

Школя́рский, *a.* schülerhaft, schülermässig; Schul-, Schüler-; bübisch, kindisch *Не.* (*хм.* 270); 2) pedantisch, Pedanten-, Schulfuchs-.

Школя́рство, *n.* *coll.* Schüler, *pl.*; 2) Schulgelehrten, *pl.А-Г.*159.; 3) Schulfuchserei, Pedanterei, *f.* flaches, trockenes, pedantisches, schulfuchsiges Wesen; Schulkram, *m.* *Зак.*

Шкомáтє, *n.* *coll.* Lumpen, *pl.*

Шкоматя́р, *m.* Lumpensammler, *m.*

Шкоря́нка, *f.* *dim.* Brotrinde, *f.*

Шкорлáт, *m.* Шкарбáн.

Шкорóдити (шкорóджу, -óдиш), *v. a.* s. Скорóдити. (*Фр.*). [pio), *B.*

Шкорпіóн, *m.* Scorpion, *m.* (Scor-

Шкорýпа, *f.* s. Шкаралýпа.

Шкрáб, *m.* alter, abgetragener Stiefel; 2) (kleiner) Bub, (kl.) Schüler, *m.*

Шкрáбати, *v. a.* kratzen; abschaben; 2) — чобітьмú s. Шлáмпати.

Шкрáбість. *adv.* чóботи взувáти в — s. Голóбісь.

Шкребáчка, *f.* s. Шкрибáк.

Шкреботíти (-óбчу, -ботúш), *v. n.* rasseln. [abschaben; abschälen.

Шкребтáти, *v.a.* kratzen, abkratzen,

Шкребтáч, *m.* Kratzer, *m.* (Echinorhynchus), *B.*

Шкребтáчка, *f.* Kratze, *f.* *B.*

Шкретóк, -ткá, *m.* Feldstück von grösserem Complex abgerissen, *n.* *Фр.*

Шкрибáк, *m.* Streicheisen, *n.* *Пар.*

Шкрíбати, *v. a.* s. Шкрáбати.

Шкрíбнути, *v.a.* *s. Удáрити, (*Фр.*).

Шкрóбати, *v. a.* kratzen; schaben, schrapen.

I Шкрум, *m.* Geruch, *m.* von brennendem Leder, od. Leinwand, Tuch &.

II. Шкрум, на — *adv.* *Ф.* gänzlich.

Шкрумíть, *f.* шкрумíте, *n.* etw. ganz Ausgetrocknetes, Abgedörrtes, z. B. Blätter, Stroh &.

Шкря́бати, *v. a.* kratzen; kehren.

Шкрябáчка, *f.* § ein alter, schlechter Besen. [*v. a.* kratzen, schaben.

Шкряботíти (-óбчу, -ботúш),

Шкýла, *f.* s. Скýла, *Піс.*

Шкýлити, *v. a.* die Oberhaut aufritzen, streifen, abstreifen, (*Фр.*).

Шкýлька, *f.* Ч. V. 595. 600.?

Шкýльний, *a.* belästigend, arg zusetzend, *Зак.*

Шкýра, *f.* Haut, *f.*; Leder, *n.*

Шкурáт (-лáт). *m.* e. Stück Haut od. Leder. [2) Rinde, Brotrinde, *f.C.*I.13.

Шкуратóк, -ткá, *m.* *dim.* s. d. v.;

Шкуратя́ний, *a.* s. Шкіряний,

Шкургáт, *m.* s. Шкурáт; шкургáтє, *n.coll.* alte, unnütze Hautlappen, *pl.*

Шкуря́нка, *f.* s. Скоря́на, скоря́нка.

Шкурлáт, *m.* Hautläppel, *n.* Stück Haut od. Leder, *B.* s. Шкурáт. [*m.T.*

Шкурлáтина, *f.* Kruste, *f.* Schorf,

Шкуря́к. *gew.pl.* шкуряки. Schuhe, Bauernschuhe aus ungegerbtem Leder, *B.*

Шкурятя́ний, *a.* ledern, s. Шкіряний. [geln, *n.* *Зак.*

Шкут, *m.* шкýта, *f.* Boot mit Se-

Шкутильгáти, *v. n.* s. Штильгукáти, *Не.* [Tuche.

Шлак, шляк, *m.* Sahlleiste, *f.* am

Шлампáк, *m.* § alter zerrissener Stiefel, Schuh.

Шлáмпати, *v. n.* § schlappen, schlarfen, schlürfen beim Gehen; * langsam, schwerfällig gehen.

Шлапáк, *m.* § s. Шлампáк; 2) * (hintrottelnder) Bummler.

Шлáпати, *v. n.* § s. Шлáмпати.

Шлáптю, *adv.* *Кух.* im Trab.

Шлафір, *m.Кн.Пр.* XI. II. 80. Schlafrock, *m.* (?).
Шлайка, *f.pl.* -кий. Hosenträger, *pl.*
Шлик. *m.* hohe, spitzige Pelzmütze, *B.*
Шликівка, *f.* Kappenmuschel, *f.* (Cucullaea), *B.*
Шлифовальщик, *m.*Polirer, *m.Под.*
Шличок, -чка. *m. dim.* s. Шлик.
Шлиї, *f.* Pferdegeschirr, *n.*
Шлїйка, *f.* (у очи́ч) Schlinge, Schleife, *f.*; 2) Hosenträger, *m. Га.* I. 258.
Шлїхта, *f.* geschlichtete Partie der Tabakblätter.
Шльонка, *f. C.* I. 91. Schaf schlesischer Race, *n.*; 2) Wolle, *f.* dieser Schafe, *Зак.*
Шльоп, *int.* vom Klatsch ins Wasser.
Шльоха, *f. Ко.* 7. liederliches Weib, das sich in schlechten Orten herumtreibt, (*vergl.* Шляти ся). [weinen.
Шльохати, *v. n.* schluchzen, laut
Шлунк, *m. Кн.Пр.* XI. II. 49. 50 Magen, *m.*; Rachenhöhle, *f. Зак.*
Шлюб, *m.* Gelöbnis, Gelübde, *n*; 2) Ehegelübde, *n.* Trauung, *f.*
Шлюбний, *a.* Gelübde-, gelobt, angelobt; 2) ehelich, Ehe; — перстїнь Ehering, Trauring, *m*; -на жінка Ehefrau, *f.*
Шлюбувати (-боб-), *v. a.* geloben, angeloben, ein feierliches Gelübde thun; — кому́ jmdm etw. angeloben, versprechen; 2) ehelichen, heiraten, sich trauen
Шлюза, *f.* Schleuse, *f.* [lassen.
Шлюсар, *m.* Schlosser, *m.*
Шлюсарка, *f.* Schlosserin, *f.*; 2) Schlosserhandwerk, *n.*
Шлюсарский, *a.* Schlosser-.
Шлюсарство, *n.* Schlosserhandwerk, *n.* Schlosserei, *f.*
Шлюфа, *f.* s. Шлюфка.
Шлюфір. *m.* Schleifer, *m. Ков.*
Шлюфка, *f. dim.* Schleife, *f.*
Шлюфований, шлюхований, *a.* geschliffen. [fen, scharf machen.
Шлюфувати, (-фов-). *v a.* schlei-
Шлях, *f. МІІІ.* Weg, *m.* Richtung des Weges, *f.* (*vgl.* Шлях).
Шляк, *m.* Rand, Saum, *m.*; Sahlleiste, *f.* am Tuch; 2) Spur, *f.*
Шляпак, *m.* s. Шлампак.
Шляпати. *v. n.* §. s. Шлапати; — ся *Зв.* hin u. her trotteln.
Шлям, *m.* Schlamm, Schmutz, Unrath, *m.*Unreinlichkeit, *f.* [Schlamme reinigen.
Шлямувати, *v. a.* schlämen, vom
Шляпак, *m.* шляпати, *v. n.* §. s. Шлапак &.
Шляти ся, hin u. her trotteln, bummeln; — поруч з ким mit jmdm Arm in Arm lustwandeln, dahergehen, *M.*
Шляфрок, *dim.* шляфрочок, *m.* Schlafrock, *m.*
Шляфроковий, шляфрочковий, *a.* Schlafrocks; -а панна Fräulein das nunmehr vornehmere Kleider trägt.
Шлях, *gen.* шляху́, *m.* Strasse, Heerstrasse, *f.*; 2) Spur, *f.*; чорний шлях der Weg auf welchem die Tartaren u. Türken ihre Einfälle machten und sengten; * всї шляхи́ погуби́ти, *M.* II. 116. die Besinnung u. die Fassung verlieren.
Шляховий, *a.* zum Шлях geh.
Шляхотний, *a.* edel. [muth, *m.*
Шляхотність, -ости, *f.*Adel; Edel-
Шляхоцкий, *a.*Adel-; adelig, adlig; по шляхоцки, *adv.* wie ein Edelmann, adelig, nach Art u. Weise der Edelleute.
Шляхоцтво, *n.* Adel, Adelstand, *m.* Adelschaft, *f.* [herrschaft, *f.*
Шляхочина (шляхочч-). *f.* Adel-
Шляхта, *f. coll.* Adel, *m.*Edelleute, *pl.*
Шляхтич, *m.*Edelmann, Adeliger, *m.*
Шляхтун, *m.* s. d. v.
Шляхтинка, *dim.* шляхтиночка, *f.* adeliges Fräulein; Adelige, *f. III.* I 77.
Шляхцюра, *m.* (verächtl.) s. Шляхтич.
Шлячок, -чка, *m. dim.* s. Шлик; шлячок-колпачок, *Га.* I. 42. von der Mütze des Дру́жба.
Шляшок, -шку́, *m. dim.* s. Шлях, kleiner Weg, Holzweg, *m.* [peitschen.
Шмагати, *v. a.* streichen, schlagen,
Шмаїлів, -лова, *m.* Stadt Ismailow.
Шмальцюга, (шмальцуга. *Зак.*), *f. K.* Waidasche, *f.*; 2) Waidaschefabrik, *f.*
Шмапати, *v. n. Мор.* s. Шляти ся.
Шмараґд, *m.* Smaragd, *m.*
Шмараґдик (олїскавець), *m.* Gewöhnlicher Türkisschwärmer, (Atychia Statices), *B.* [ragdgrün, Smaragd-.
Шмараґдовий, *a.* smaragden, sma-
Шмарити, *v. a.* werfen, schleudern, (*Бор.*). [geln, rotzen.
Шмаркати, *v. a.* schnüffeln, schnur-
Шмаркатий, *a.* rotzig.

Шмаркáч, *m.* Rotzbube, *m.*; -áчка, *f.* 1) rotziges Mädchen; 2) * Talglicht, *n.*
Шмáрколь, -кля, *m.* s. d. f. 1).
Шмаркотúнє, *n.* Rotz, Schleim, *m.* (in d. Nase); 2) Schwarzer Nachtschatten, (Solanum nigrum), *B.*
Шмаровóз, *m.* s. Смаровíз.
Шмáрок, -рка, *m.* s. Смáрок.
Шмарувáти (-овá-), *v. a.* s. Смарувáти; 2)§.*v.n.einhergehen,*М+Б.*25.
Шмат, *m.* abgerissenes Stück von etw., Fleck, *m.* Bruchstück, *n.* Theil, *m*; 2) e. grosse Menge, e. grosse Anzahl.
Шмáта, *f.* Lappen, Flecken, Fleck, *m.*
Шматáти, *v. a.* stückeln.
Шмáтє, *n. coll.* Stücke, *pl.* на — in Stücke; 2) Wäsche, *pl.*
Шмáтка, *f. dim.* s. Шмáта.
Шматóк, -ткá, *m. dim.* ein Stück von etw. (von Tuch, Brot &). [ler, *m.*
Шматóшник, *m. М.* Lumpensamm-
Шмáточка, *f. dim.* s. Шмáтка.
Шматувáти, *v. a.* in Stücke reissen, stückeln, *Ст.*
Шмачúти, *v. a.* -кáшу, *Ч.* IV. 82.?
Шмéрґель, -ґля, *m.* Schmergel, *m.*; Butterblume, Dotterblume, *f.* *Пар.*
Шмéрдавка, *f.* §. Katarrh, *m.*
Шмúґа, *f.* e. Art Schlingen für Vögel, *B.*; 2) Windmühlenflügel, *m.* *Зах.*; 3) * liederliches Weib, *Зах.*
Шмúгати, *v. n.* s. Шмúгнути.
Шмигалéнький, *a.* schmächtig, (*Фр.*). [rührig, (*Фр.*).
Шмúгний, *a.* dünn u. biegsam;
Шмигáти, *v. n.* dahintrotteln, dahingehen, *Ш.* I. 71.
Шмигний, *a.* flink, hurtig, щупáк шмигний: ту є, ту го немá, (*Фр.*).
Шмигнýти, *v. n.* schnell vorüberlaufen; entwischen, *B.*
Шмиґóла, *f.* Krammetsvogel, *m.* (Turdus pilaris L.), *B.*
Шмúкати,*v.a.*§. -таóку s.Шюхати.
Шмир, *m.* Geräusch, *n.* *Зх.*
Шмóндя, *f.* eine unsittliche Weibsperson; ein unreines Mensch, *B.*
Шморг, *int.* vom Geräusch u. Schnurren.
Шмóрга, *f.* Streif, Streifen, *m.* *Пар.*
Шморганúстий, *a.* gestreift, *B.*
Шморґáтий, *a.* bunt, buntfarbig.
Шморґéль, *m.* Kuchen aus Buchweizenmehl in Oel geschmorrt. [*А-Г.*
Шмóргнути, *v. n.* s. Шмигнýти,
Шморшóк, -шкá, *m.* *Не.* Falte, Furche, *f.*
Шмýга, *f.* s. Смýга, *Зах.*
Шмукля́р (-клєр), *m.* Posamentirer, Bortenwirker, Bandweber, *m.*; -я́рка, *f.* Frau des Шмукля́р; Posamentirarbeiterin, *f.*
Шмукля́рский (-клéрский), *a.* Posamentirers-, Bortenwirkers-.
Шмукля́рство (-клéр-), *n.* Posamentirgeschäft, *n.* Bortenwirkerei, *f.*
Шмуля́нка (-лéнка), *f.* eine Handvoll von reinem Hanf od. Flachs.
Шмуля́ти, *v. a.* reiben; 2) * den Hanf, Flachs dh das Reiben reinigen.
Шнéпа, *f.* Waldschnepfe, *f.* (Scolopax rusticola, L.), *B.*
Шнúпорити, *v. a.* s. Нúшпорити, emsig nachsuchen, nachforschen, *Ф.*
Шнирúти, *v. a.* grübeln, nachsuchen; 2) *v. n.* eilen, davonfliegen, *B.*
Шнúти, *v. n.* s. d. v. 2) *МШ.*
Шнýпорити, *v. a.* s. Шнúпорити, (*Фр.*).
Шнур, *m.* Schnur, *f.*; Seil, *n.*; 2) als Mass: = etw. mehr als ein Joch, шнур пóля, *ОЕ.* [brust, *f.*
Шнурíвка, *f.* Schnürleib,*m.* Schnür-
Шнуркóваний, *a.* *Ст.* плащ — mit Schnüren versehen, besetzt.
Шнурковáти, *v. a.* mit Schnüren einfassen, besetzen. [Faden-.
Шнуркóвий, *a.* Schnur-, Schnüren-,
Шнурóванє, *n.* das Schnüren; 2) die Schnüre. [Шнурíвка, *Зах.*
Шнýровиця, *f.* Schnürband, *n.*; 2)s.
Шнурóк, -ркá, *m. dim.* Шнур.
Шнурóчок, -чка, *m. dim.* s. d. v.
Шнурувáти (-ров-), *v. a.* schnüren; zuschnüren, zusammenschnüren; 2) — дóску & mit der Schnur zeichnen.
Шнúвка, *f.* e. Froschart.
Шнúґа, *f.* Kröte, *f.* (Bufo), *B.*
Шо, = що, шоóй, = щоóй, (*Фр.*).
Шоóбртати, *v. a.* kratzen, (*Фр.*); 2) s. Шубóртати.
Шовбóль, *int.* s. Шубóветь.
Шовк, *m.* Seide, *f.*
Шовкíвка, *f.* *Ч.* IV. 195. seidene Mütze; 2) * eine Grasart, *B.*
Шовковáть, *f.* Wasserfaden, *m.*

(Conferva rivularis), *B.*; 2) Cladophora viadrina, *B.*; 3) — сїтковата, Wassernetztang, *m.* (Hydrodictyon utriculatum), *B.*

Шовковатий, *a.* seidenartig.

Шовковатицьовáтi, *pl.* Fadentange, *pl.* (Confervaceae), *B.*

Шовковáтиця річнá, *f.* Bach-Wasserfaden, *m.* Wasserheede, *f.* (Conferva rivularis), *B.*

Шовковéнький, *a. dim.* s. Шовковий.

Шовкóвий, *a.* seiden, Seide-; 2) -ва травá, Schilfartiges Glanzgras, (Phalaris arundinacea), *Піс.*

Шовкóвина, *f.* Seidenstoff, *m.* *B.*; 2) Faden Seide, *m.* *Піс.*

Шовковúстий, *a.* seidenartig, Seiden-; -а вáта Seidenwatte, *f.* *Пол.*

Шовковистоблестя́чий, *a.* seidenglänzend.

Шовкóвиця, *f.* Wasserfaden, *m.* (Conferva), *B.*; 2) Maulbeerbaum, *m.* *Не.*; 3) wilder Feigenbaum, *K.*

Шовковúстий, *a.* seidenartig; -а мокля́ха, Gemeine Sumpfmilbe, (Trombidium aquaticum), *B.*; 2) -а ховоглáвка, Seidenglänzender Fallkäfer, (Cryptocephalus sericeus), *B.*

Шовкóвиця, *f.* s. Прíжа шовкóва.

Шовкотрáв очеретовáтий, *m.* schilfartiges Glanzgras, (Phalaris arundinacea), *B.*

Шовкýн, *m.* Maulbeerbaum, *m.* *Пар.*

Шовчáтка, *f.* Gemeine Sammetmilbe, (Trombidium holosericeum), *B.*

Шóвчина, *f.* seidenes Garn, *Ст.*

Шовчиновáтi, *pl.* Seidenpflanzen-Gewächse, *pl.* (Asclepiadeae), *B.*

Шовчóк, -чá, *m.* *dim.* s. Шовк.

Шóгнути, *v. n.* s. Шýснути.

I. Шóкати, *v. a.* flehend bitten, *Ко.* 167.

II. Шокáти, *v. n.* undeutlich sprechen (wie ein alter zahnloser Mensch), *Піс.*

Шóльвар (?) *Ст.* (*серб.* 306)?

Шоловíя, *f.* s. Шальвíя, *B.*

Шоловорíг, -рóга, *m.* Trompetenschnecke, *f.* (Tritonium), *B.*

Шолóм, *m.* s. Шелóм.

Шоломúний, *a.* verblüfft.

Шоломúстий, *a.* helmartig; -гуóвýóвець Helmartiger Seitenschnabel (Chilidon cucullus), *B.*

Шолóмка, *f.* Grosse Tonne, (Galea), *B.*; 2) Cassis, *B.*; 3) s. Чáрка.

Шоломóк, -мкá, *m.* Kugelmütze, Calotte, *f.* Käppchen, *n.* *Пар.*

Шолопáй, *m.* Tropf, Einfaltspinsel, Maulaffe, *m.* *Зак.* (*Гр.*).

Шолóпати, *v. a.* stöbern, kramen, grübeln; 2) abweiden, abfressen.

Шолопотíти (-пóчу, -потúш), *v.n.* rauschen, ein Geräusch verursachen.

Шолопýти, *pl.* Name einer kleinrussischen Sekte, *Піс.*

Шолопутíти, *v. a.* einen Шолопáй hinters Licht führen, betrügen, *Зак.*

Шолопýтня, шолопутня́ва, *f.* Betrügerei, Schelmerei, *f.* Schelmstück, *n.* *Зак.*

Шолóстати, *v. a.* — ячмíнь reinigen dh Stampfen.

Шóлуди, *pl.* Schorf, *m.* [kopf, *m.*

Шолудúвець, *gen.* -вця, *m.* Grind-

Шолудúвий, *a.* räudig.

Шолудíвка, *f.* Kartoffel-Spindelschimmel, *m.* Kartoffelfäule, *f.* (Rhizosporium, Fusisporium solani), *Вол.*

Шолудúк, *m.* Gallmücke, *f.* (Cecidomyia), *B.*; 2) — пшенúчний Getreideverwüster, *m.* (Cecidomyia destructor), *B.*

Шолудáй, *m.* s. Шолудúвець.

Шолýнайка, *f.* s. Шкаралýна, *K.*

Шолупúна, *f.* Hülse; Schale, *f.* *Пар.*

Шóнтавий, *a.* *B.* lumpicht, zerrissen.

Шоп, *m.* Waschbär, *m.* Schuppenbär, *m.* (Procyon lotor); *pl.* шóпи, Pelzwerk, Schuppenpelz, *n.* *Пол.*

Шóпа, *f.* Schuppen, *m.* blos mit einem Dache geschütztes Stallgebäude, *n.*

Шóпка, *f.* *dim.* s. d. v.

Шопóртати, *v. n.* rascheln.

Шопóт, -óту, *m.* Gelispel, Gemurmel, *n.* *Ш.* II. 35.

Шопотíти, *v. n.* lispeln, murmeln.

Шопотня́, *f.* Gemurmel, Wispern, *n.*

Шóра, *f.* *gew. pl.* шóри, Pferdegeschirr, *n.*; *ýóрáти и шóри betrügen.

Шóрити, *v. a.* s. Шáрити.

Шóрник, *m.* *H.* 23. Riemer, *m.*

Шорóнка, *f.* *KC.* I. 25.?

Шороховатий, *a.* spröde, *Пар.*

Шороховатість, -ости, *f.* Sprödigkeit, *f.* [schen, Rascheln, *n.*

Шóрох, *m.* Geräusel, Gelispel, Rau-

Шост, *m.* Stange, *f.* *Зак.*

Шостáк, *m.* s. Шестáк, *Зак.*

Шостачóк, -чкá, *m. dim.* s. d. v.; 2) sechsjährig.

Шóстий, *num.* s. Шéстий, (*Фр.*).

Шостоголóвий (шест-), *a.* sechsköpfig.

Шпáда, *f.* Degen, *m.*

Шпáдер, *m.* Spleisse, *f. B.*

Шпак, *gen.* шпáка, *m.* Star, *m.* (Sturnus vulgaris), *B.*. 2) * graugesprenkeltes Pferd; * шпáками годóваний, pfiffig, alter Fuchs, durchtriebener Kerl; * шпáка злапáти, (scherzh) = спáти, fest schlafen.

Шпакóвáтий, *a.* bunt wie ein Star; — кінь graugesprenkelt, Eisen-, Stahlschimmel, *m. B.*

Шпакóвий, *a.* vom Star; 2) gefleckt, bunt.

Шпакóвня, *f.* Käfig für Stare, *m.*; Höhlung (in einem Baume &) wo die Stare nisten, *Шс.*; 2) * Kasematte, *f.* Gefängnis, *n. K.* I. 74.

Шпáлер, *m. pl.* шпалéри, Spalier, *n.* Allee, *f. Кв.* I. 144; 2) *Кн.* buntbemaltes Papier, Tapete, *f.*; Wandteppich, *m.*

Шпáльта, *f.* Spalte, *f.* lange schmale Hälfte einer zweitheiligen Druckhälfte.

Шпáнка, *f.* вóвна — spanische Wolle.

I. Шпарá, *f.* Spalte, Ritze, *f.*

II. Шпáра, *f. pl.* шпáри, s. Крóква, *Зак.*

Шпáраґ, *m.* Spargel, *m.* (Asparagus), *B.*

Шпараґóвий, *a.* Spargel-.

Шпáрґал, *m.* Skarteke, *f.* altes beschriebenes od. bedrucktes Papier; *pl.* шпарґáли alter Skartekenkram, *Зак.*

Шпарґáльник, *m.* Sammler von Skarteken, *m. Шс.*

Шпарґáльниця, *f.* Sammlerin von Skarteken, *f.*; 2) Aufbewahrungsort, *m.* Niederlage, *f.* von alten Skarteken, *Шс.*

Шпáрити, *v. a.* rösten, schmoren.

Шпáрка, *f.* s. Шпарá I.

Шпаркий, *a.* frisch; rüstig, behend, hurtig, flink, schnell; *adv.* шпáрко — —, *B.*

Шпáркість, -ости, *f.* Rüstigkeit, Hurtigkeit, Behendigkeit, *f.*

Шпарковéць, -ківця, *m.* Hüpferling, *m.* (Cyclops), *B.*

Шпаркóс, *m.* Star, *m.* (Sturnus vulgaris), *B.*

I. Шпарувáти, *v. a.* sparen.

II. Шпарувáти, *v. a.* Risse ausfüllen.

Шпарýн, *m. Кв.* II. 6. Stütze, *f.* Stützpfeiler, *m.* [2) eine Pferdekrankheit.

Шпат, *m.* полевий, Feldspath, *m. Вол.*;

Шпáтáр, *m.* Spleisse, *f.*; 2) Daubenbrett zum Verschliessen einer Hürde, *n. B.*

Шпáтер, *m.* Spleisse, *f. B.*

Шпáти, *v. a.* кóло чогóсь, в чимóсь wühlen, stöbern; 2) *v. n.* sich tummeln.

Шпачений, *n.* Junges des Stares, *n.*

Шпáчок, -чка, *m.* junger Star.

Шпáяти, *v. a.* stöbern, krabbeln.

Шпень, *m.* s. d. Шпéник.

Шпенéт, *m.* Bischen, Stückchen, *n.* немá нї шпенéта хлїба es ist kein Bischen Brot, (*Фр.*).

Шпéник, *m.* Splitter, *n.*; 2) abgebrochene Spitze, z. B. eines Nagels & *B.*; Spitze eines Geschosses, od. Messers, *Ко.* 240.; 3) kleiner Kolben, Stempel, *m.*; 4) Zunge, *f.* Dorn, *m.* in einer Schnalle.

Шпéта, *f.* не до шпéти *C.* II. 111. etw. Unschickliches, Ungeziemendes.

Шпетúти (шпечý, шпетúш), *v. a.* entstellen, hässlich machen; zur Schande gereichen, *K.*; 2) schelten, schmähen, *H.* 69.

Шпетнéнький, *a. dim.* s. d. f. I. *adv.* шпетнéнько, *Кв.* I. 147.

I. Шпéтний, *a.* hübsch, stattlich, *Кв.* II. 141.

II. Шпéтний, *a.* hässlich, abscheulich, *B.*

Шпéтність, -ости, *f.* Hässlichkeit, *f. Зак.*

Шпяк, *in d. Verbind.*: до шпякá bis zum Allerletzten, ganz u. gar nichts.

Шпéти, *v. a.* s. Шпáти, свúнї зéмлю шпет, durchwühlen.

Шпигóн, *m. Ко.* 140. Spion, *m.*

Шпúґати, шпúгати, *v. a.* s. Шпíґати &. (Fettem beschmieren, *Га.* I. 258.

Шпиковáти, *v. a.* чóботи mit etw.

Шпиль, *m.* Spitze, *f.*; Bergspitze, *f. BБ.*; scharf zugespitzter Pfahl, Pflock, (*Фр.*).

Шпúлень, -ляя, *m.* s. d. v. +*M.*

Шпúлечок, -чка, *m. dim.* Bergspitze, *f. BБ.*

Шпилúти, *v. a.* durchstechen, durchbohren.

Шпúлька, *f.* Stecknadel, *f.* [*Фр.*

Шпилькáтий, *a.* nadelig, -а ялúна,

Шпильнýти, *v. a.* s. Шпирнýти.

Шпилáстий, *a.* spitz wie eine Stecknadel; 2) konisch, *Шс.*

Шпинь, *m.* Hals, *m.* z. B. eines Messers, *B.*

Шпинáт, *m.* волоснóвий, Spinat, *m.* (Spinacia oleracea), *B.*

Шпирáка, *m.* Grübler, *m.*

Шпи́рати, *v. a.* grübeln, nachsuchen, spüren. [кóник — ?
Шпиримúстий, *a. Гол.* III. 464.
Шпи́рка, *f.* Speckgriebe, *f.* gerö́stetes Stückchen Speck, *n.*
Шпирну́ти, *v. a.* stossen, *Кч.* 212.
Шпитáль, *m.* Spital, *m.* Krankenhaus, *n.* [kenhaus-.
Шпитáльний, *a.* Spital-, Kran-
I. Шпи́ти, шпитúти, *v. a.* wühlen, *B.*
II. Шпи́ти, *v. n. Ф. Пр.* III. 284. zischen.
Шпиткó, *m.* Wühler, Grübler, *m. B.*
Шпихлéр, *m.* s. Шпіхлéр.
Шпи́ця, *f.* s. Спи́ця.
Шпичáк, *m* Stengel, *m. Не.* (*n.* 241).
Шпи́чка, *f.* Spitze, *f.* etw. Scharfes, Gespitztes.
Шпіг, *m.* Spion, *m. Кч.* 142.
Шпігувáти, *v. a.* spionieren, belauern, belauschen, beobachten.
Шпігу́н, *m.* Spion, Auskundschafter; Behorcher, *m.*
Шпігу́нити, *v. a.* s. Шпігувáти. *Пар.*
Шпігу́нка, *f.* Aushorcherin, Behorcherin, Belauscherin, *f.*
Шпігу́ньский, *a.* Spions-; einem Auskundschafter, Aushorcher eigenthümlich.
Шпігу́ньство, *n.* Spioniren, Auskundschaften, Behorchen, *n.*
Шпік, -ку, *m.* Mark, Fettmark, *n.* in d. Knochen.
Шпікмáр, *m.* s. Шпіхлéр. *Ч. V.* 657.
Шпікувáти, *v. a.* spicken. [*Пар.*
Шпіку́лець, -лця, *m.* Spicknadel, *f.*
Шпіп, *m.* Zunge, *f.* Dorn, *m.* in einer Schnalle, (*Фр.*). [Spindel, *Не.*
Шпі́нька, *f.* das spitzige Ende der
Шпірувáти, *v. a.* züchtigen, quälen, *M.* I. 45.
Шпіц, *m.* §. Spitz, *m.* spitzes, scharfes Ende; 2) Spitz, *m.* (e. Hundegattung).
Шпічáстий, *a.* spitz, spitzig.
Шпóнька, *f.* Hemdeknopf, *m. Зах.*
Шпóри, *pl.* Sporen, *pl. III.* I. 41.
Шпóртало (шпóрталo), *m.* § Grübler, Nachsucher, *m.* [rascheln; grübeln.
Шпóртати, *v. a.* wühlen; kriebeln,
Шпортону́ти, *v. a* einstossen.
Шпóтане, *n.* Straucheln, *n. Мх.*
Шпóтати ся, stolpern, straucheln, *B.*
Шпувáти, *v. n.* sich erbrechen, speien; 2) wegen мóре шпу́в, *Зах.*
Шпу́вці, *pl.* Strudelwürmer, *pl.* (Turbellaria), *B.*
Шпу́га, *f.* Querband, Querstück, *n.* zur Verbindung von Brettern &, *B.*
Шпу́йний, *a.* durchdringend, schneidend (v. Winde), *Зах.* [Drehen der Spule.
Шпу́лер, *m.* Art Vorrichtung zum
Шпу́лька, *f.* Spule, *f.*
Шпу́ндер, -дра, *m.* шпу́ндра, *f.* Schweinbruststück, *n. Ко.*
I. Шпунт, шпу́нтуш, *m. Ос.* (61) I. 280. Punsch, *m.* Punschessenz, *f.*
II. Шпунт, *m.* Spund, *m.* Zapfen, *m.*
Шпунтóвий, *a.* Spund; *sbst. n.* шпунтовé, s. Чоповé. [spünden.
Шпунтувáти, *v. a.* spünden, zu-
Шпу́ргати, шпу́рити, шпуря́ти, шпу́ляти, шпу́рнути, *v. a.* werfen, schleudern, schmeissen, *C.* I. 17.
Шпу́ти, *v. a. Ко.* 28. s. Шпáяти.
Шрам, *m.* Schramme, Schmarre, *f.*
Шрамувáти, *v. a.* schrammen, eine Schramme, e. Schmarre verursachen.
Шріт, *gen.* шрóту, (шрот), *m.* Schrot, *m.* (zum Schiessen); 2) geschrotenes Getreide, Schrot, *n.*
Шрот, *m.* — солони́ни ein länglich geschnittenes Stück Speck, (*Ще.*).
Шротони́й, *a.* Schiesschrot; 2) geschroten. [mahlen (d. Getreide).
Шротувáти, *v. a.* schroten, grob
Шру́ба, *dim.* шру́бка, *f.* Schraube, *f*; — безконéчна Schraube ohne Ende, *Пол.*
Шру́бовий, *a.* Schrauben-, — гвинт Schraubengang, *m.*; -е веретéно Schraubenspindel, *f. Пол.* [*m.*
Шру́бок, *m.* Schraubenstöpsel, -pfropf,
Штаб, *m.* Stab, *m.* Gesammtheit der höheren Officiere.
Штáба, *f.* Stab, Zain, *m.* Stange, *f.*
Штáґа, *f.* Art Vorrichtung der Schuster zum Aufhängen der Häute über einem Bottich, *B.*
Штáґва, *f.* Querstange am Webstuhl, über welche die gewobene Leinwand gezogen wird.
Штайфірки, *pl.* e. Erdäpfelgattung (mit einer harten Schale), *B.*
Шталт, *m.* (*pol.*) Gestalt, *f.* Modell, *n. III.* I. 379. [fiedert, -ачу́рка.
Штанáтий, *a.* * an den Füssen be-
Штáндар, *m.* Standarte, *f.*; 2) Ständer, Gerüstständer, *m.* (Art Trag- od. Stützbalken), *OE.*; 3) *pl.* штандáри,

leerer Platz unter dem Ofen, *P.* I. 9. лїзь під штандáри.

Штанéта, *pl. dim.* s. d. f.

Штаний, *pl.* Hosen, *pl.*

Штáнка, *f.* eine Hosenhälfte.

Штанцї, *pl. dim.* s. Штаний.

Штáпний, *a.* geschickt; 2) niedlich; schön, *B.* [ти, +*M.*

Штапувáти, *v. a.* s. Штемплювá-

Штат, *m. gr.* Staat, Etat, *m.* Status, *m.*; Zunft, *f. K.*

Штафéта, *f.* Staffette, *f.*; Eilbote, *m.*

Штахéта, *f.gew pl.*штахéти,Stacket, *n.* Pfahlzaun, Lattenzaun, *m.*

Штахéтки, *pl. dim.* s. Штахéти.

Штельвáга, *f.* штéльваг, *m.* Vorderwage, Wage, *f.* auf dem Deichsel.

Штемп, *m.* Stempel, *m.* Brandmarke, *f. III.* II. 19. [brandmarken.

Штемплювáти, *v. a.* stempeln,

Штемплярня, *f.* Prägwerk, *n. Пол.*

Штемпóваний, *a.* gestempelt, gebrandmarkt, *III.* II. 19.

Штемповáти, *v. a.* s. Штемплювáти, *III.* [ний I.

Штéпний, *a. Ф.Кв.* II. 141. s. Шпéт-

Штепýрний, *a.* s. Чепýрний, *B.*

Штéредцеть, *num. ungr. Гол.* III. 417. vierzig, s. Сóрок.

Штéфан, *m.* Stephan.

Штефáнка, Штефáня, Штефáньця. Штéфна. Штéфтенька. *f.* Stephanie.

Шти, *gen.* v. шеть, s. Честь, *H.* 57.

Штиó, *m. T.* Bauart, *f.*; 2) Charakter, Inhalt, *m.* +*Б.*; 3) Form, *f.*; Schlag, *m.* не тóго штúóу nicht von diesem Schlag.

Штúóа, *f.* s. Шгáóа.

Штигýлькати, *v. n.* hinken.

Штúґати, *v. a.* stechen, stossen, *B.*

Штикýльгати, *v. n.* s. Шкалýльгати.

Штикýн, *m.* Meuchelmörder, *m.*

Штиль, *m.* s. Стиль, *Ст.*

Штильгý-штильгý, *int.* von hinkendem Gang. [lahm gehen, hinken.

Штильгýкáти, штúльгати, *v. n.*

Штúлет, *m.* Dolch, *m.*

Штилетовáтий, *a.* dolchförmig, *B.*

Штилї, *pl.* Art Heugabeln (zum Wegtragen des ausgedroschenen Strohes), *Зах.*

Штúля (-ле), *n. P.* I. 53 Spiess, *m.*

Штим, *m.* krause Grundwolle, *Нав.*; 2) Schopf, Pferdeschopf, *m.Ос.*(61)X.25.*Куч.*

Штимовáтий, *a.* von Thieren: mit nackten, unbewachsenen Körpertheilen, *Нас.* [Strahl, *m.* (an d. Federfahne).

Штипірець, -рця, *m.* Faser, *f.*

Штúри, *num.* vier.

Штирівка, *f.* Art Münze = ein Vierkreuzerstück österr. Währ. (*Фр.*).

Штирк, *m. H.* 52. Grossthuer, Aufschneider, *m.*

Штúркати, *v. a.* s. Штýркати.

Штиробік,-óку, *m.*Viereck, *n.*(*Фр.*).

Штироóбчний, *a.* viereckig, vierseitig. [bohren, *Нас.*

Штирхопýти, *v. a.* heftig durch-

Штúря, *f.* unfruchtbares Schaf, *КС.* (83) 907. [Шанувáти, *ГВ.*

Штúти (шчу, штиш), *v. a.* s. Чтúти,

Штих, *m.* Nähstich, *m.* Naht, *f.*; * *sprichwörtl:* пúхи на чотúри штúхи viel eitel Stolz.

Штúханець, -нця, *m.* Stoss, *m. B.*

Штúхати, *v. a.* stechen; stossen, *B.*

Штишóк, -шкá, (*dim.* штúшонько, *m. R.* 47), *m. dim.* s. Штих.

Штовó, *m.* hohler od. fauler Baumstrunk; Strunk, *m. B.*

Штóвкати, штóвхати, *v. a.* stossen; — ся sich durchbrechen (dh Stösse), *III.* [217—218.

Штовхіць, *int.* vom Stoss, *Ог.*

Штóвхнути, штовхóнути, *v. a.* stossen.

Штóкати, *v. n.* das russische „что" (што) sprechen u. damit seine kleinrussische Sprache verderben.

I. Штóла, *f.* Stollen, Schacht, *m. B.*

II. Штолá, *f.* Fels, *m. B.*

Штóле, *n. coll.* grössere Felsstücke, grössere Steine, *B.*

Штóльна, штóльне.(*B.*),*f.*Stollen,*m.*

Штóльний, *a.* Stollen-.

Штóльник, *m.* Stöllner, *m. Пар.*

Штóльня, *f.* Stollen, Schacht, *m.*

Штоп, *m. КС.* (83) VII. 506. viereckige Flasche; 2) Stof, *m.* (Mass für Getränke). [(Blatta orientalis), *B.*

Шторгáн, *m.* Küchenschabe, *m.*

Штóрпати, *v. a.* s. Шпóрпати.

Штóрхати, *v.a.M.*III. 58. s. Штýркати.

Шторц, *m.* Sturz, *m.*; на шторц щось постáвити etw. aufrecht in die Höhe stellen.

*

Штóрцом, *adv.* s. d. v. = на штóрц.
Шторцувáти, *v. a.* etw. aufrecht in die Höhe stellen.
Штохмáль, *m.* Mehlstaub, *m.*
Штрáмати, *v. n.* reissen, stechen, (vom Schmerz in Gliedern).
Штрúґати, *v. n.* stechen, (*Фр.*).
Штрик, *int.* vom Hinaufspringen.
Штрúкати, штрúкнути, *v.n.* u.*a.*§. springen, (*Фр.*); 2) spiessen, stechen, hineinstossen. [*f.* *Пар.*
Штрихóване, *n.* Schraffierung,
Штрихувáти, *v.a.*schraffieren,*Пар.*
Штрóбати, штрóкати, (штрьóкати), *v. n.* s. Штрáмати, reissen (in Gliedern).
Штуб, *m.* s. Штовó, *B.*
Штýба, *f.* § * Elementarschule, *f.*
Штубáк, *m.* § * Schüler der Elementarschule, Schulbub, *m.*; 2) s. Штовó, *B.*
Штýдер, *m.* §. Speculant, *m.* *Пар.*
Штудéрний, *a.* §. speculativ, *Пар.* arglistig, verschmitzt, (*Фр.*). [ren, *Пар.*
Штудерувáти, *v. a.* §. speculie-
Штузувáти, *v. a.* stossen, s. Стýсати, (*Фр.*).
Штýка, *f.* Stück, Stückchen, *n.* Theil, *m.*; — полотнá Stück, *n.* Leinwand (c. bestimmte Anzahl Ellen); — мяса Stück, *n.* Portion, *f.*; 2) Meisterstück, *n.* Kunst, *f.* Kunststück, *n.*; 3) Kunstgriff. *m.* List, *f.* підійтú кого́ штýкою mit List; Streich, *m.*
Штукáр (-рь), *m.* Künstler, *m.* *T. OЕ.*; 2) Streichmacher, Spassvogel, *m.* *Не.*
Штукáрка, *f.* Künstlerin, *f.* *Пар.*
Штукатýра, *f.* Stuccaturarbeit, *f.* Verzierung in Gips & an Zimmerdecken, Gebäuden &.
Штукатýрний, *a.* Stuccatur-.
Штукéрія, *f.* Kunststück, *n.*; 2) Spass, Streich, *m.* *C.* I. 262.
Штукувáти, *v. a.* stücken; anstücken, zusammenstücken, -setzen; 2) künsteln. [Dahintrotteln.
Штульгýк, *int.* von hinkendem
Штýнда, *f.* evangelischer Verein „die Stunde" unter den Kleinrussen; 2) dessen Religionslehren.
Штундáр, штундúст, *n.* Anhänger der Штýнда.
Штундóвий, *a.* zur Штýнда geh.
Штурбáк, *m.* ein ungeschickter Mensch, Trottel, *m.* *B.*
Штýрканець, -ця, *m.* Stoss, *m.*
Штýркати, *v. a.* stossen.
Штýрма, *f.* Uebel, Ungemach, *n.* (*л. св.* 29).
Штурмáк, *m.* s. Штурбáк, *B.*
Штурмануватú, *v. a.* *Ко.* 72. Steuermannsdienst versehen. [angriff, *m.*
Штурм, *m.* Sturm, heftiger Massen-
Штурмувáти, *v. a.* stürmen; 2) — ким jmdn nach seinem Willen bewegen, (*Фр.*). [s. Штурбáк.
Штурпáк, *m.* *aug.* штурпачúско,
Штýрхати, *v. a.* s. Штýркати.
Штурхобóчний, *a.* -óой vom Stoss in die Seiten, *Ко.* 129.
Штусувáти, *v. a.* stossen (*Фр.*).
Штýхати, штýхнути, *v.a.*s. Штýркати, stossen, (*Фр.*).
Штýчний, *a.* künstlich, kunstvoll; künstlich gemacht, mit Kunst ausgeführt; 2) * erkünstelt.
Штýчно, *adv.* s. d. v.
Штýчність (-ость), -ости, *f.* Kunst, Künstlichkeit, *f.*; 2) *Не.* Kunst, Kunstlehre, Aesthetik, *f.* [Pelz, *n.*
Шýба, *f.* Pelzrock, Pelzmantel, *m.*
Шубалéвий, *a.* s. Соболéвий.
Шубéйка, *f.* *dim.* kleiner, kurzer Pelzrock. [I. 134.
Шубельóвий, *a.*s. Соболéвий, *Kol.*
Шубóвснути (шубóвсьи-), *v. n.* jäh hineinfallen, hineinstürzen, *C.* II. 128.
Шубóвсть, *int.* von jähem Sturze, *III.* I. 43. [fallen, -stürzen.
Шубóвстнути, *v. n.* jäh hinein-
Шубóпть, *int.* von jähem Sturze (in's Wasser &). [(im Wasser).
Шубóвтати ся, sich herumwälzen
Шубóвтнути, *v. n.* sich hineinstürzen, *Кн.*
Шýбонька, *f.* *dim.* s. Шýба.
Шубóртати, *v. a.* grübeln, wühlen; suchen. [Lumpenhund, *m.*
Шубрáвець, -вця, *m.* Lumpenkerl,
Шубрáвий, *a.* lumpig, zerlumpt.
Шубрáнство, *n.*Lumpengesindel,*n.*
Шувáлий, *a* s. Цінáвий.
Шувáр, -рý, *m.* Kalmus, *m.* (Acorus calamus), *B.*
Шуварóвий, *a.* Binsen-.
Шýвердиця, шýверниця *f.* s. Заверýха, (*Фр.*).

Шу́верть, *f.* s. d. v.
Шу́вір, (*m.*? *f.*?) Sturm, *m. B.*
Шу́вний, *a.ungr.* schön, *Гол.* III.228.
Шугаї́я, *f. Ос.* (61) I. 230. Art Boot, *Зах.*
Шуга́ти, шу́гнути, *v. n.* hinhuschen, -flattern, -fliehen, (*Фр.*); 2) *v. a.* — лопа́тою worfeln, *Pa.* I. 372.
Шугло́ни, *pl.* Art Kleiderstaat, +*M.*
Шу́гля, *f.* Fieber, *n.*
Шу́гнути, *v. n.* losgehen, eilen, s. Шуга́ти 1).
Шу́дра, *f. Kol.* II. 154. Kebsweib, *n.*
Шу́йо́іч, *adv.* links, *Ог.* 115.
Шуйо́ічний, *a.* an der linken Hand, a. d. l. Seite, links gelegen &, *Зах.*
Шука́ти, *v. a.* suchen; 2) vermissen.
Шука́ч, *m. M.* III. 29. Sucher, Nachspürer, Häscher, *m.*
Шул, *m. Ч.* VII. 378. s. Стовп, слуп.
Шуль, *int.* s. Плюсь, *B.*
I. Шульга́, *m.* u. *f.* der, die an der linken Seite sich befindet, die linke Hand, *Ко.* 137.
II. Шульга́, *f.* Phallusia, *B.*
Шу́лер, *m.* Spieler, Glücksspieler, Hazardspieler, *m.* [3) s. Шулерство.
Шуле́рка, *f.* Spielerin, *f.*; 2) s. d. f.;
Шуле́рня, *f.* Spielwinkel, *m.* Spielhölle, *f.*
Шуле́рский, *a.* Spiel-.
Шуле́рство, *n.* beständiges (leidenschaftliches) Spielen, Glücksspiel, Hazardspiel, *n.* [lich) spielen, hazardieren.
Шулерува́ти, *v. a.* (leidenschaft-
Шу́лий, *a. Wgr.* X. s. Скосий; 2) s. Шу́тий.
Шу́лик, *m.* Stossvogel, *m. B.*; 2) Honigkuchen mit Mohn, *Ко. Зах.*
Шу́лити, *v. a.* s. Шпу́рити.
Шулі́к, *m.* geiles nicht in Kopf gewachsenes Kraut, *Ніс.*
Шулі́ка, *m.* s. Шулик, Habicht, *m.*
Шулі́ченя́, *n.* Junges eines Habichts.
Шу́лька *f.* Kolben, *m.* (Blütenstand), spadix, *B.*
Шу́лькати, *v. n.* im schnellen Flug sich werfen, rasch hineinfallen, *B.*
Шулькі́вці́, *pl.* Kolbenblütler (Spadiciflorae), *B.* [käfer, *m.* (Claviger), *B.*
Шулькоріг, *gen.* -ро́га, *m.* Keulen-
Шу́льнути, *v. n.* s. Сльнути, springen, sich werfen, hineinfallen, (*Фр.*).
Шу́льок, -лька, *m.* s. Шу́лька; 2) s. Ку́шка.
Шульпі́ка, *m. C.* I. 54. s. Шуляк 2.
Шуля́й, *m.* der dem anderen Stösse gibt, *Га.* I. 258.
Шуля́к, *m.* Stoss, *m.* -ка́ да́ти einen Stoss geben, *Га.* I. 258.; 2) Sperber, *m.* (Astur nisus), *B*; — голу́бячий, Hühnerhabicht, *m.* (Astur palumbarius), *B.*; 3) s. Шу́лька. [Sperbers.
Шуляко́вий, *a.* des Habichts; des
Шу́ляти, *v. a.* stossen, (*ОЕ.*).
Шуля́чка, *f.* Habichtsfliege, *f.* (Dioctria), *B.*
Шум, *m.* schäumende Wasserwelle vom Mühlrad herabstürzend, Mühlgerinne, *n.* Schleuse, *f. Не.*; schäumender Wasserfall, *Цар.*; 2) Geräusch, Rauschen, *n.* Lärm, *m.*; Toben, *n.*; 3) * s. Гульта́й, *Ос.* (61) XII. 46.; 4) e. Art Frühlingsspiel. *Пр.* IX. 217.; 5) s. Піна́, Schaum, *m. Ф.* [*Ме.* 300.
Шу́ма́, *f.* Schaum, *m.*; 2) s. Тума 2)
Шума́ва, *f.* Böhmerwald, *m.*
Шуме́ла, шумелі́на, *f.* шумелі́не, *n. coll.* Kolbenscheiden der Kukuruzpflanze, *pl. B.* [*ВБ.*
Шумі́вітер, -тру, *m.* s. Вітрогон,
Шумі́голова, *m.* Brausekopf, Brausewind, *m. Пар.* [*n. Пар.*
Шумі́ха, *f.* Rauschgold, Flittergold,
Шумі́ве, *n.* Schaum, *m.* Hefe, *f. Фр.*
Шумі́вка, *f.* Brausepulver, *n. Пар.*
Шумі́ти, *v. n.* sausen, brausen (vom Wind, Meer &); шумі́т в голові, es saust im Kopfe; tosen, toben; 2) * schnell laufen, fliehen *Ф.*; 3) * viel Aufsehen machen; grossthun, prahlen; flott leben, in Saus u. Braus leben.
Шу́мка, *f.* fröhliches Volkslied.
Шумкий, *a.* schäumend, kochend, *Не.*
Шумли́вий, *a.* rauschend, geräuschvoll, *Фр.*
Шумля́ва, *f.* Geräusch, *n. Ст.*; 2) lustiges, brausendes Gelage, *Ст.*
Шумний, *a.* brausend, sausend; lustig; 2) gar zu prächtig, auffallend schön; 3) * hochtrabend, stolz.
Шумни́стий, *a.* rauschend, *ВБ.*
Шу́мно. *adv.* s. Шумний.
Шумнонесе́лий, *a.* rauschend u. fleissig, *Вах.* [schaum, Schaum, *m.*
Шумови́на, *f.* шумовя́ве, *n.* Ab-

Шумовинйстий, *a.* schaumig.
Шумотíти (шумóчу, -мотúш), *v.n.* rauschen.
Шумувáти (шумов-), *v. a.* den Schaum abnehmen, schäumen, abschäumen, abfäumen; 2) *v.n.* schäumen, moussieren; 2) mit Geräusch hin u. herfliegen, *K.*
Шундрáк, *m.* wildes Ferkel, Frischling, *m.* [ren. *pl. B.*
Шунйця, *f. pl.* шунйцї, Erdbee-
Шупéня, *f.* Art Gericht aus gekneteten Erdäpfeln mit Erbsen od. Fisolen.
Шýпити, *v. a. Біл. Пр.* II. 177. *K.* verstehen, wissen. [begreifen, s. d. v.
Шупíти, *v. a. A Г.* 162. verstehen,
Шýпнути, *v. n.* rauschen, *A Г.* 166.
Шупóня, *f.* Art Gericht: mit Mehl od. Hirse eingemachte Fisolen, *Cm.*; 2) Suppe von Erbsen u. Gerstengraupen, *f. Га.* I. 258.
Шур, *int.* von schnellem Wurf.
Шýра, *f.* Gebäude zum Trocknen der Tabakblätter, *n.* [74. s. Шýрин.
Шурáк, *dim.* шурачóк, -чкá. *m. Ч.* V.
Шýрóіт, -ота, *m.* Waschlappen, *m.*
Шурганйна, (шурґ-). *f* §. s. Бійка.
Шургíч, *int.* s. Шур. [(*Фр.*).
Шурґóтє, *n. coll.* unnütze grüne Kohlblätter, (*Фр.*). [des Truthahnes.
Шýрду-óýрду, *int.* vom Geschrei
Шуренéць, -нцá, *m dim.* s. Шýрин.
Шýрий-óýрий-попилáтий, *a.* grau, *H.* 259. [ger, *m.*
Шýрин, *m.* Frauen Bruder, Schwa-
Шуринéць, -нцá. *m. dim.* s. d. v.; 2) *gew. pl.* шуринцї vier kleine Buben mit Stäbchen als Ehrenwache bei der Braut, *Ч.* IV. 625. [ris), *B.*
Шýриця, *f.* Wollspinner, *m.* (Lipa-
Шýркати, *v. a.* §. — ногáми, s. Сýвати; 2) в óчи frech jmdm etw. aussetzen, s. Цьвíркати в óчи.
Шурмувáти. *v.a.* toben; lärmen, *Зах.*
Шурнýти, *v.a.* s. Шýркати; 2) *v. n.* u. — ся rasch hineinlaufen, sich fortmachen, losgehen, *Г.* I. 10.
Шуруóéйник, *m.* Taugenichts, Müssiggänger; Landstreicher; Raufbold, *m B.*
Шуруóýрити, *v. n.* s. Вередувáти. (*Фр.*).
Шурувáти (шуров-), *v.a.* scheuern, rein scheuern; putzen, rein, blank machen; reiben; 2) *v. n.* mit starken Schritten einhergehen, schnell laufen.
Шýрхати, шýрхнути, *v. n.* hinbrausen, huschen, *B.*; 2) *v. a.* hineinwerfen, *C.* I. 30.
Шýрша, *f.* Haufen, *m.* тасувáти у шýршу in's Ganze, in den Haufen hineinbringen.
Шурáк, *m.* s. Шýрин. *Кн. Ки.* 183.
Шýря. *f.* шýря-бýря, *K.* Gestöber, heftiges Ungewitter. [(*Фр.*).
Шýславець, -вця, *m.* s. Смаркáч,
Шýенути (шýсьнути), *v. n.* hu schen, davonlaufen.
Шусть, *int.* von rascher Bewegung, v. Huschen, миш шусть у норý; 2) vom raschen Wurf.
Шýстати, *v. a.* s. Опихáти.
Шуствáль, *m.* Schürze eines Schusters, *f.* (*Фр.*).
Шýстка, шýска, шустíль, *f.* eine Scheidemünze = 6 Kr. Conventions-Münze, jetzt = 10 Kr. österr. Währ. (*Фр.*).
Шустрий, *a.* geschickt, geschult.
Шут, *m.* Spott, *m*; на шут підниматú кого́, *Ко.* mit jmdm Spott treiben; 2) Narr, *m. Cm.*
Шýтá, *f.* (*sc.* корóва), Kuh ohne Hörner, *f. B*; 2) s. Сернá, (*Бор.*).
Шýтер, -тру, *m* Schotter, *m.*
Шýтий, *a.* verstümmelt, abgestutzt, abgebrochen; bes. ohne Hörner, *Шй.* I. 2 63.
Шýтити, *v. n.* plauschen, *K.*; 2) bewitzeln, spassen, *Пар.* [Tanz.
Шутйця, *f.* e. Art volksthümlicher
I. Шýтка, *f.* Scherz, Spass, *m.*; Kurzweil, *f.* [Palme, *f.*
II. Шýтка, *f.* s. Багнїтка, *B.*; 2)
III. Шýтка, *f.* s. Ягнá, *B.*
Шуткóвий, *a.* -а недїля Palmsonntag, *m.* [spassen, um zu scherzen.
Шуткомá, *adv.* im Spass, um zu
Шуткувáти, *v.n.* spassen, scherzen.
Шутлйний, *a.* spasshaft, lustig, drollig, witzig. [tigkeit, *f. Пр.*
Шутлйвість, -ости, *f.* Spasshaf-
Шýтник, *m.* Spassmacher, *m. K.*
Шýточка, *f. H.* 257. s. Шýтий.
Шутровáтий, *a.* mit Geröllе.
Шутрувáти (шутров-), *v.a.* schottern; 2) s. Шурувáти.
Шутйк, *m.* Spassmacher; Hofnarr, *m.*
Шуфáта, *f.* Greuerwathe, Schere, *f.* (zum Fischfang), *B.*

Шуфлюва́ти, *v. a.* durchschaufeln.
Шум! *int.* Scheuchruf der Tauben.
Шушва́ль, *m.* Gesindel, *n.* +*Б.*
Шу́шерепіти, *v. n.* ganz vertrocknen, g. dörren, (*Фр.*).
Шушеренка, *f.* Morchel, *f.* (Morchella), *В.*
Шушо́н, шушу́н, *m.* e. Art weibl. Ueberkleid, *Кв.* I. 133.
Шу́шу-шу́шу, *int.* vom Geflüster.
Шушу́кане, *n.* Flüstern, Lispeln, Raunen, *n.*
Шушу́кати, *v. a.* flüstern, *Гр. Фр.*
Шувова́ти, *v. n.* §. ein ausgelassenes Leben führen.
Шу́я, *m.* §. Lump, Lumpenkerl, *m.*

Щ.

Щ, sieben u. zwanzigster Buchstabe, (Ща).
Щабе́ль, -бля́, *m. Ис.* s. Щебе́ль.
Щабля́стий, *a.* mit Sprossen, voll Sprossen. [*m.* (Peplis portula), *В.*
Щабра болотяна́, *f.* Afterquendel,
Щава́, *f.* Ampfer, *m.* (Rumex), *В.*
Щаве́ль, *m. Wgr.* 14. Sauerampfer, *m.*; — водяни́й Flussampfer. *m.* (Rumex hydrolapathum); — кіньский, Stumpfblättriger Ampfer, (R. obtusifolius); — на́ський, Gemeiner Ampfer, (R. acetosa), *Ис.*
Ща́вельний, *a.* Ampfer-, *В.*
Ща́вій путятни́к, *m.* Gemeiner Ampfer, (Rumex acetosa), *В.*; — кудря́вий, Krauser Ampfer (R. crispus); — купча́стий, Geknäuelter A. (R. conglomeratus); — водяни́й, Fluss Ampfer (R. hydrolophatum); — туполи́стий Stumpfblättriger A. (R. obtusifolius); — мо́рский, Schmalblättriger A. (R. maritimus); — альпе́йский, (R. alpinus), *В.*
Щавійниця (опера́ка), *f.* Sauerampfereule, *f.* (Triphaena pronuba), *В.*
Щавни́к, *m.* Ampfer, *m.* (Rumex acetosa), *Вол.*
Щавокну́ти, *v. n.* e. Laut von sich geben, e. Geräusch machen, *Кн.*
Щану́х за́ячий, *m Ис.* s. Квасени́ця.
Щади́ти (щаджу́, щади́ш), *v. a.* sparen; schonen.
Ща́дний, *a.* s. Оща́дний, *МІІІ. Фр.*
Ща́дність, -ности, *f.* s. Оща́дність. *Пар.*
Ща́док, -дка, *m.* Nachkomme, Sprössling, *m. К. pl.* ща́дки. Nachkommen, Kinder, *pl. Ру.*; 2) *pl.* Ueberreste, Reliquien, *pl. ТР.* 9. [Щедрува́ти.
Щандрова́ти, *v. a. Гол.* III. 145. s.
Щаци́ти, *v. a.* s. Щепи́ти.
Щасли́вець, -вця, *m.* glücklicher Mensch, Glückskind, *n. Пар.*
Щасли́вий, *a.* glücklich, beglückt; 2) glückbringend, beglückend; щасли́ві по́ступки Wohlergehen, *n.*
Щасли́вити, *v. a.* beglücken, glücklich machen, *К.*; — ся Glück finden, selig, glücklich sein, *Зг.*
Щасли́вість (-ость), -ости, *f.* Glückseligkeit, *f.*; Glück, Wohlergehen, *n.*
Щасни́ця, *m.* u. *f. М.* II. 135. glücklicher Mensch, Glückskind, *n.*; *Н.* 35. glückliches Weib.
Щасноріл, -бду, *m. W.* glückliche Nachkommenschaft.
Ща́сте, *n.* Glück, *n.*; * слі́пе ща́сте blindes, dummes Glück; пробова́ти ща́стя sein Glück versuchen; ма́ти ща́стя Glück haben, — до кого́ bei jmdm Glück haben; ма́єш ща́сте! das ist dein Glück!; то ще́ ща́стя man kann sich noch glücklich schätzen dass...; на ща́стя zum Glück, glücklicherweise.
Щасти́ти, *v. a.* Glück, Gedeihen geben; G., G. verheissen, *Кн.* 148; segnen; щасти́ Бог! щасти́ Бо́же! Glück auf! (Gott gebe Glück!), *В.*; 2) *impers.* щасти́ть *К.* II. 36. u. — ся es glückt, gedeihet, gelingt. [Ща́сте.
Ща́стячко (ща́стеч-), *n. dim.* s.
Щипа́ти ся, *Зг.* s. Напада́ти на кого́, находи́ти на к.
Ще, *adv.* noch. [sprosse, *f.*; * Stufe, *f.*
Щебе́ль -бля́, *m.* Sprosse, Leiter-
Щебельча́стий, *a.* -і но́ги Stelzenbeine, *pl. В.* (Ни́спути, (*Фр.*).
Щебернути, *v. a.* s. Обізна́ти ся,
Щебета́ння, *n.* Plappern, Schwatzen, *n.* Geschwätz; Gezwitscher, Gezirp, *n.* (der Vögel).

Щебетáнячко, *n.dim.* s. Щебетáне.
Щебетáти, *v. n.* plaudern, plappern (v. kleinen Kindern); zwitschern, schwirren (v. Vögeln); * schwatzen, plaudern.
Щебетíй, *m.* Schwätzer, *m.*; guter Redner, Sänger, *m.*; *Beiname* des Соловíй, *Вах.*
Щебетлúвий, *a.* plauderhaft, plapperhaft; schwirrend, zwitschernd; schwatzend.
Щебетлúвість, -ости, *f.* Plauderhaftigkeit, *f.*
Щебетнúця, *f.* s. Цокотýха, *Мх.*
Щебéтонька, *f.dim.* s. Щебетюшка.
Щебетýн, *m.* Schwätzer, Plauderer, *m.* *Пс.*
Щебетюха, (-тýха), *dim.* щебетюшка, щебетýшка, *f.* plauderhaftes, plapperhaftes, geschwätziges Weib, Mädchen, Schwätzerin, *f.*; auch als Beiname der пташка.
Щебрýшка, *f.* Acynos vulgaris, *B.*
Щéвíй, *m.* s. Щáвíй, *B.*
Щéголь, *m.* Grosser Weinschwärmer, (Sphinx Elpenor), *B.*
Щéґлий, щеґулéнний, *a.* §. einzeln; besonderer.
Щедренéць, -нця, *m.* *B.* s. Рокúтник.
Щедрéць, -éця, *m.* milder Geber, *Ч.* II. 666.
Щéдрий, *a.* freigebig; reichlich; — вéчер Vorabend des Neujahrs, od. des Festes des heil. Basilius, *Не.* auch des Festes der Erscheinung od. der drei Könige.
Щéдрик, *m.* Girlitz, *m.* (Fringilla serinus), *B.*; 2) Marienkälbchen, Sonnenkälbchen, *n.* (Coccinella), *B.*
Щедрúти, *v. a.* когóсь *К.* jmdn freigebig, reichlich beschenken.
Щедрíвка, *f. pl.* Art Lied, (Weihnachtslied), *pl.* welches am Щедрúй вечер (w. s.) gesungen wird.
Щедрівнúця, *f.* *Ч.* III. 476. zum Щéдрúй вéчер geh.
Щедрівчáний, *a.Не.* der Щедрівкú, in diesen enthalten.
Щéдрість, -ости, *f.* Freigebigkeit, *f.*; Mildthätigkeit, Wohlthätigkeit, *f.*
Щéдро, *adv.* freigebig; reichlich.
Щедровáний, *a.* *Ч.* III. 472. zum Щедрáй вéчер geh.
Щедролюбúвий, *a.* *К.* freigebig, mit Munificenz.
Щедрорáни, *pl.* Morgenstunden am Tage des Щедрúй вéчер.
Щедрувáти, *v. a.* am Щедрúй вéчер die щедрівкú singen.
Щедрýха, *f.* — весна́ *К.* freigebig.
Щедушéний, *a.Кн.* щедýшний, *a.* *Кв.* I. 234. schwächlich, siech.
Щезáк, *m.* s. Чорт.
Щезáти, щéзнути, *v. n.* verschwinden, vergehen, untergehen.
Щéзник, *m.* s. Чорт.
Щекавúка, *f.* Name eines Stadthügels in Kijew.
Щекóвзати, щекóвзнути, *v.n.* ausgleiten.
Щéлеп, *m.* s. Щóка, Kiefer, *m.*; 2) Wange, *f.* *B.*
Щелúна, *f.* Ritze, Spalte, *f.*
Щелúпак, *m.* Cheyletus, *B.*
Щелúти, *v. n.* *gew. impers.* щелúт z. B. — зуб = óболит; — ся aufspringen, *Пар.*
Щелóк, *m.* s. Лугóвина, *Пол.*
Щемелúна сúня, *f.* Lungenkraut, *n.* (Pulmonaria officinalis), *B.*
Щенé, *n.* s. Щенú.
Щенúти, *v. a.* Junge werfen (v. Hunde), *III.* II. 256; — ся, Junge werfen, *B.*
Щéнтність, -ости, *f.* s. Вúдержка.
Щенюк, *m.* junger Hund od. junger Wolf, *B.*; auch als Schimpfwort.
I. Щенú, *dim.* щенúтко, *n.* Junges vom Hunde, Hündchen, *n.* Junges vom Wolf, *B.*
II. Щенú, *n.* *D. c.* 31. Bläschen mit Eiter.
Щéна, *f.* Pfropfreiss, *n.*; junges gepfropftes Bäumchen.
Щéпане, *n.* s. Лýпане, *Пол.*
Щепáр, *m.* Impfarzt, *m.*
Щепáти, *v. a.* spalten.
Щепúна, *f.* Bandholz an den Dachsparren, *n.*
Щепúти, *v. a.* e. Baum pfropfen, oculieren; — віеny Blattern einimpfen.
Щепíй, *m.* Impfarzt, *m.* +*Л.*
Щéпленя, *n.* Pfropfen, Oculieren; (-віеny) Impfung, *f.*
Щеплéний, *a.* gepfropft, oculiert; geimpft.
Щеплувáтий, *a.* hager, schmächtig, *Пс.*
Щеплувáтість, -ости, *f.* Hagerkeit, *f.* *Пс.*
Щенýн, *m.* Impfarzt, *m.*
Щерб, *m.* Scharte, *f.*; Schmarre, Zahnlücke, *f.*

Щéрба, *f.* s. d. v.; 2) dünne sauere Fischbrühe aus Roggenmehl, (Gericht der Saporogerkosaken), *H.* 235. *Зак.*

Щерóк, *m.* stumpfes schartiges Messer, *Шіс.*; * Mensch, der Zahnlücken hat, *m.*; 2) — прúдорожник, *m.* Endivie, *f.* (Cichorium endivia), *B.*

Щерóн, *m.* велúкий, Wassergrabenkratzdistel, *f.* (Cirsium rivulare), *B.*; 2) — малúй Stinkender Rainkohl, (Hyoseris foetida), *B.* [2), *B.*

Щербанéць, -ця́, *m.* малúй, s.d.v.

Щерóтий, *a.* schartig, voll Scharten (z. B. ніж); — зуó ausgebrochener Zahn; — кóлос nicht voll.

Щерóч, *m.* Bärenklau, *f.* (Heracleum spondylium).

Щерóєць, -óця́, *m.* горóдний, *a.* Pfefferkraut, Bohnenkraut, *n.* (Satureja hortensis), *B.* [*m.* Kluft, *f.*

Щерúна, *f.* kleine Scharte; Riss,

Щерúчка, *f.* (= Серúчка, *vgl.* сéрбати?), Brühe, Suppe, *f.* *K.* I. 230. dünner Brei.

Щéрка, *f.* *M.* Töpfelchen, *n.*

Щербовúй, *a.* — зуó Lückenzahn, *m.*

Щерóк, -óка́, *m.* Scharte, *f.*

Щерóязь, *f.* *coll.* abgenützte Wirtschaftsgeräthe, *pl.*

Щерúна, *f.* s. Щелúна, *Ог.* 70.

Щерлáтий, *a.* -е гнїздó, ?*КС.* IV. 493.

Щерть, *f.* Höhepunkt, *m.* *K.*; у щерть gestrichen voll, *Брон.*

Щерць, *in d. Verbind.* все до щéрця Alles bis zu Ende, „*Ск*". 107.

Щет, *m.* s. Щот.

Щетенúстий, *a.* borstig, Borsten.

Щетúна, *f.* Borste, Schweinsborste, *f.*; 2) * Nadeln, *pl.* bei Nadelhölzern.

Щетúнець, -ця, *m.* Borstenthierchen, *n.* (Chaetonotus), *B.*

Щетинúстий *a.* borstig, Borsten-, *B.*

Щетинúти, *v. a.* aufsträuben.

Щетúнка, *f.* *dim.* s. Щетúна.

Щетинохвóстки, *pl.* Lappenschwänze, *pl.* (Thysanura), *Пол.*

Щетúстий, *a.* -і вýси Schnurborsten, *pl.* *Пол.*

Щетовóдець, -дця, *m.* Buchhalter, Rechnungsführer, *m.* *Пар.* [*Пар.*

Щетовóдство, *n.* Buchhalterei, *f.*

Щетовóдчий, *a.* Buchhalter-, *Пар.*

Щетáк, *m.* *pl.* -кú, Borstenthiere, *pl.* (Setigera), *Пол.*

Щетúчка, *f.* -сїрúця steifes Borstengras, (Nardus stricta), *B.*

Щей, *f.* unbrauchbarer Buchweizen *B.*

I. Щúбати, *v. n.* Jucken verursachen, нóги щúбают, s. Лонтїти 2), *B.*

II. Щибáти, *v. a.* abschlagen, — úблока бýком, *B.* [fer, (Tringa), *B.*

Щúбелець, -бельця, *m.* Strandläu-

Щúблик, *m.* Zwergstrandläufer, *m.* (Tringa minuta Leisl.), *B.*

Щибóрогий, *a.* (— віл) mit abgebrochenem Horn, *B.*

Щúглик, *m.* Stieglitz od. Distelfink, *m.* (Fringilla carduelis), *Пол.*

Щúголь, -гля, *m.* s. d. v. *B.*

Щúкавиця, *f.* Art Pflze. [cken, *m.*

Щúкавка, *f.* Schlucksen, *n.* Schlu-

Щúкати, *v.n.* schlucken, schluchzen, Schlucken haben; auch *impers.* щúкає ся комý.

Щикнїти, *v. n.* geizig sein.

Щúкнути, *v. n.* s. Щúкати.

Щиколоток, -тка, *m.* s. Чúколоток, *Зак.*

Щúкор, *m.* Braunkehlchen, *n.* (Saxicola rubetra Bechst.), *B.*

Щикотýрка, *f.* Schminke, *f.* *Ст.*

Щилúна, *f.* s. Щелúна, *Зак.*

Щúльно, щúльно, *adv.* dicht, nahe bei einander, *Зак.* *Мс.* 315.

Щимíти, *v. n.* s. Скемíти.

Щúмка, *f.* Klemme, Presse, Zwinge, *f.* *H.* 195.

Щúна, *f.* *pl.* щúни, s. Сúклини.

Щúпа, *f.* Spleisse, *f.*

Щúпанка, (— клїщáта, *Пол.*), *f.* Ohrwurm, *m.* (Forficula auricularia), *B.*; 2) Raubkäfer, *m.* (Staphilinus), *B.*; 3) Steinbeisser, *m.* (Cobitis taenia), *B.*; 4) щúпавка водянá, Schwimmkäfer, *m.* (Ditiscus), *B.*; 5) — вóдна Wasserscorpion, *m.* (Nepa cinera), *Пол.*

Щипáк, *m.* Impfarzt, *m.*; 2) *pl.* щипакú Laufkäfer, *pl.* (Carabidae), *Пол.*

Щúпальцї, *pl.* Kiefer, *pl.* (bei Insecten), *B.*

Щúпанка, *f.* s. Стúранка.

Щипáти, *v. a.* kneipen, kneifen, abkneipen; beissen, schneiden, пéрец щипáє (за) язúк der Pfeffer beisst in die Zunge; морóз щипáє der Frost schneidet; * sticheln, mit beissenden Worten

durchhecheln; 2) spleissen, spalten, *Пар.*

Щипáтий, *a.* kneipend, *B.*

Щипачóк, -чкá, *m.* — золотистий Goldschmidt, *m.* (Carabus auratus); — мідяний Kupferrother Laufkäfer, (C. cancellatus); — фіолетóвий Veilchenblauer Laufkäfer, (C. violaceus); — скірястий, Mattschwarzer Leder- Laufkäfer, (C. coriaceus), *Пол.*

Щипéць, -пця, *m.* Schafschwingel, *m.* (Festuca ovina), *Піс.*

Щипиця, *f.* Ohrwurm, *m.* (Forficula auriculata), *B.*

Щипка, *f.* das Kneipen, Kneifen; 2) Spleissen, *n. Зак.*; 3) *dim.* s. Щипа, Spleisse, *f.*; 4) *Beiname* der Рúбка, *Б.*

Щипкий, *a.* spleissig, *Пар.*

Щипанк, *m.* Bücherscorpion, *m.* (Chelifer), *B.*

Щипцї, *pl.* Kneipzange, Beisszange, *f.*; 2) Lichtschere, Lichtputze, *f.*

Щипчики *pl.dim* s.d.v ;Zange,*f.Пол.*

Щир, *m.* Gemeiner Fuchsschwanz, (Amarantus retroflexus), *B.*

Щирáн, *m. Ф. Пр.* III. 188?

Щирéнький, *a. dim.*; щирéнько. *adv. dim.* s. Щирий; Щиро.

Щирéць, -рця. *m.* alles Gediegene, Lautere, *Ос.* (61) IV. 33.; Quintessenz, *f. Ст.*; 2) echterSand, *B.*; 3) sandiger Landstrich.

Щирий, *a.* rein, lauter; unvermischt, unverfälscht; echt; 2) aufrichtig, redlich; ernst. [56. *Б.*

Щирина, *f.* die Mitte selbst, *M.* III.

Щирця, *f.* s. Щир. *B.*

Щирість, -ости. *f.* Unverfälschheit, Echtheit; 2) Aufrichtigkeit, Offenherzigkeit, Treuherzigkeit, *f. Пар.*

Щиро, *adv.* aufrichtig, offenherzig.

Щироблакітний, *a.* rein blau.

Щиродрýжеский, *a.* У. in aufrichtiger Freundschaft. [Gold, *Кч.* 101.

Щирозолóтий, *a.* aus gediegenem

Щиролюдский, *a.* echt human, menschlich, *Фр.* [*Пар.*

Щиромисляний, *a.* treugesinnt,

Щиронька, *f. dim. АД.* I. 270. s. Щирість. [gen Herzens, *К.*

Щиросердечний, *a.* aufrichti-

Щиросердечність, -ости. *f.* s Щирість, *Пар.*

Щиросéрдний, *a.* reinen, aufrichtigen Herzens, offenherzig, *К.*; redlich.

Щиросéрдно, *adv.* aufrichtigen Herzens, aufrichtig, treuherzig, *Ст.*; redlich, rechtschaffen.

Щирость, *f.* s. Щирість, *Зак.*

Щиротá, *f.* Aufrichtigkeit, Ehrlichkeit, *f. W.* [ция reine Zahlenproportion.

Щирочисéльний, *a.* -а пропóр-

Щирчик.*m.*linker Nbfls des Днїстéр.

Щит, *m.* Giebel, *m.* Zinne, Dachzinne, *f.Кч.* 5. Dach- Bedeckung, *f.*; 2) Schild, *m.*

Щить. *in d. Verbind.* усего б тут у три щитї *М. Ос.* (62) І. 97.?

Щитáти, *v. a.* zählen, an-, rechnen; — ся sich anrechnen, angesehen werden.

Щитéчниця, *f.* Deckwanze, *f.* (Tetyra), *B.*

Щитик, *m. dim.* Beschlag beim Schloss mit einem Loch zur Aufnahme des Schlüssels, *m.* [drüse, *f.*

Щитикóвий, *a.* -а зелéзка Schild-

Щитинок, -нка, *m.* Cassidulina, *B.*

Щитити ся, sich schirmen, schützen, *К.* (*vgl* щит Schild, *m.*).

Щитище, *n. aug.* spitziger Bergrücken; 2) e. grosser Schild. [cken, *К.*

Щитовáти, *v. a.* scharfkantig de-

Щитовидний, *a.* schildförmig; 2) Schilddrüsen-, *Под.* 71.

Щитóвий, *a.* Schild; -а хрящка Schildknorpel, *m. Пол.*

Щитодéржець, -жця, *m.* Wappenhalter, *m. Пар.* [ster), *B.*

Щитозóр, *m.* Schildigel, *m.* (Clypea-

Щитóк, -ткá, *m. dim.* s. Щит.

Щитонóсець, -сця, *m.* Schildträger, Schildhalter, *m. Пар.*

Щитóчник пестíнний *m.* Wand-Baumflechte, *f.* (Parmelia parietina), *B.*

Щитчик, *m.* Schildkäfer, *m.* (Cassida), *B.*

Щівник, *m.* s. Щáвій, *B.*

Щікнїти. *v. n.* kargen, darben.

Щілка. *f.* Pore, *f. Под.* Riss, *m.* Ritzchen, *n.* Spalte, *f. Кч.* 228; 2) Zeile, *f.* Vers, *m. ОП. Ру.*

Щілковáтий, *a.* porös, *Под.*

Щілинá, *f.* s. Щелина.

Щільний, *a. D. c.* 68. dicht, genau zusammenpassend,luftdicht verschlossen.

Щілник, *m.* (мéду) Honigscheibe, -wabe, *f. B.*

Щíльно, *adv.* s. Щільний.

Щільняк, *m.* Holzlaus, *f.* (Psocus), *B.*
Щілочка. *f.dim.Py.*s. Щілка, Zeile, *f.*
Щінкий, *pl.* s. Защінка.
Щіп, *gen.* щепу, *m.* Stamm, Volksstamm, *m.* *Вах.* [*n.* Einleger, *m.* *Пар.*
Щіпа, *f.* Sprössling, Spross, *m.* Reiss,
Щіпер, *m.* Impfarzt, *m.*
I. Щіпка, *f.* Spleisse, Schleisse, *f.* Holzspan, *m.*
II. Щіпка, *f.* Agraffe, *f.* *Пар.*
Щіпний, *a.* spaltbar, *Пар.*
Щіпун, *m* Impfarzt, *m.* *ОЕ.*
Щіть, *f.* Borste, *f.*
Щітина. *f.* s. Щетина.
Щітинник, *m.* *Ос.* (61) II. 71. Borstenviehhändler, *m.* (?).
Щітка. *f.* Bürste. *f.*; Kamm, *m.* Raufe, *f.* (zum Hanf od. Flachs); 2) Gelber Keulenpilz, (Clavaria flava), *B.*
Щіткан, *m.* щіткання. *f* s. d. v. 2) *B.*
Щіткар, *m.* Bürstenmacher, *m.*
Щітковатий. *a.* -а осока *B* weissstachlige Segge, (Carex muricata), *B.*
Щіточка, *f.* *dim.* s. Щітка; 2) *pl.* щіточки. Kardendistel, *f.* (Dipsacus silvestris), *B.*
Щіточковатий, *a.* bürstenartig.
Щіточниця, *f.* Bürstenspinner, *m.* (Orgyia), *B.*
Щіховзнути ся, ausgleiten.
I. Що, *pron. interr. neutr.* was? welcher?; auch: wie viel? 2) *pron. relat.* *n.* was, welcher, -e, -es, (*singl.* u. *pl.*); що-то was nur immer, auch das Geringste; що-но = що-ино kaum dass, eben — *Лір.* 19; що дати то дати es mag kosten was es will; що мож. möglichst; що мога, що мой. aus allen Kräften; = jeder, -e, -es, alle: що годині, що дня, що року alle Stunden, jede Stunde, alle Tage, alle Jahre, jedes Jahr, що вівтірка, jeden Dienstag. *B.* &.; що разу jedes Mal, mit jedem Mal; що тілько, що лише, лише що sobald nur, kaum; um ein Weniges, um ein Haar, nur einen Augenblick; що до мене, що до него, що до того & was mich, jenen, dieses anbetrifft, anlangt, &; що не міра eine unermessliche Menge; що пан то пан, що хлопець то хлопець, ähnlich dem Deutschen: jeder Zoll ein König, od. sprichwörtl: vom Scheitel bis zur Zehe; що старії и молодії so alte wie junge, alle: Jung u. Alt; що найкрасший jeder Schönste, *pl.* що — ші alle die Schönsten; 3) als *int.* was für! wie gross! wie sehr! що то за чоловік!
II. Що, *conj.* dass, so dass; *P.* I. 112. и каже, що: — дай мені води; що хиба, що й хибаби wie denn anders, wie doch, vollends gar, was fehlte noch, таке красне, добре & що й хибаби es kann nichts Schöneres, Besseres & geben; що годі *Фр.* was etwa, vielleicht was; 2) = wie, що той *Кч.* wie, gleichwie der; 3) als, = ніж, як; борше що = борше ніж, як.
Щоб, щоби. *conj.* dass, auf dass, damit; щоб ти знав, parenthetisch: „sollst wissen", „wisse es". [бо, щось бо.
Щобо, *adv.* *Ос.* (61) IX.50. = Чогось
Щовб, *m.* Fels, *m.*; *pl.* щовби, Felsengebirge, *n.* *Пар.*
Щовковий: (прядка), *m.* Maulbeerspinner, *f.* (Bombyx Mori), *B.*
Щовнати, *v.* *a.* glätten, ebnen; — ся sich ebnen, s. glätten, щовнає ся дорога, es ebnet sich der Weg (der zugefroren ist).
Щогід, *adv.* *W.* s. Що-року.
Щогла, *f.* *K.* I. 56. Stange, *f.*; Stange, die als Zeichen wo aufgestellt ist, *Зах.*; 2) Mastbaum, Mast, *m.*
Щогайстий, *a.* mit hohen Mastbäumen, mastbaumreich, *Ш.* I. 16.
Щогодний, *a.* s. Щорочний.
Щогодно, *adv.* alljährig, *Ант.* 43.
Щоденний, *a.* alltäglich, tagtäglich.
Щоденник, *m.* Tageszeitung, *f.* Tagesblatt, Journal, *n.* [keit, *f.* *Пар.*
Щоденність, -ости, *f.* Alltäglich-
Щоденно, *adv.* täglich, alltäglich, tagtäglich; Tag für Tag, jeden lieben Tag.
Щоднєвий, *a.* s. Щоденний, *Пар.*
Щока, *f.* Wange, Backe, *f.* Gesicht, *n.*
Щокати, *v.* *n.* „was" (що) fragen, *B.* *Ос.* 111. [mit grossen Backen, *Нс.*
Щокатий, *a.* backig, fettwangig,
Щокнути, *v.* *n.* mit Zähnen klappern, *M.* III. 142. [ferbein, *n.* *B.*
Щоковий, *a.* Backen; -а кість Kie-
Щокольвек, *adv.* *pol.* *Га.* I. 36. ein wenig, etwas.
Щолок, *m.* *K.* Lauge, *f.*
Щолока, *f.D.c.* 34. Decoct, Absud, *m.*

*

Щомісячний, *a.* alle Monate, jeden Monat.

Щонь-тонь, *Мх.* wenigstens doch ein wenig, doch etwas. [lich.

Щорічний, щорóчний, *a.* alljähr-

Щось, *pron. indef. n.* was, etwas; 2) *adv.* etwas, ein wenig; щось не при сóбі, мов, *Р.* I. 190. nicht bei gesunden Sinnen, wie man sagt; щось днів після тóго не в-скількóх, *Ос.* (61) IX. 48. fast einige Tage nachher, nicht lange darauf; 3) щось = на щось, по щось, zu irgend etwas, zu irgend einem Zwecke. [Rechenbrett, *n. Пар.*

Щот, *m.* Rechnung, *f.*; *pl.* щóти,

Щóтник, *m.* Arithmetiker, *m. Пар.*

Щóтниця, *f.* Rechenkunst; Arithmetik, *f. Пар.* [chen-, *Пар.*

Щотнúчний, *a.* arithmetisch, Re-

Щóтом, *adv.* der Zahl nach, *Др.*

Щотопúсь, *f.* +*Б. Пр.* VI. 74. Statistik, *f.* (?).

Щóтчик, *m.* Rechenmeister, *m. Др.*

Щочáсний, *a. М.* II. 100. 150. von jederzeit, immerwährend, jeweilig.

Щоченá, *n. dim.* s. Щóка.

Щýбрати, *v. a.* zusammenlegen; aufsuchen, (*Фр.*).

Щувáч, *m.* Anhetzer, *m. Пар.*

Щуд, *m.* † s. Чýдо; 2) Missgeburt, *f.* Ungeheuer, *n. Зак.*

Щýдла, *pl.* Stelzen, *pl.* [*Пол.*

Щудлáтий, *a.* stelzenartig, -ті нóги,

Щудлачóк (черноногóжка), *m.* der rothfüssige Strandreiter, (Himantopus rufipes), *Пол.*

Щýка, *f.* Hecht, *m.*; 2) — мóрска, Hornhecht, *m.* (Belone rostrata), *B.*

Щукáшечка, *f. dim.* s. Щýка.

Щýлити, *v. a.* drücken, andrücken, senken, *Зак.*; — ся sich niederducken, *B. ОП.*; 2) — ся, *Ис.* (*n.* 138) die Augen zusammenziehen, s. Жмýрити ся.

Щýпа, *f.* щупáк, *m.* Hecht, *m.* (Esox lucius), *B.*

Щупáльце, *n.* Tastkörperchen, *n.*; *pl.* щупáльцї Tasterpaar, *n.* (palpi).

Щýпати, *v. a.* betasten, befühlen.

Щупелá, *n.* kleiner Hecht, *Ос.* (61) V. 53.

Щупéць, -пця, *m.* der betastet um etw. zu prüfen.

Щупíль, *m.* s. Щупáк, *B.*

Щýплий, *a.* dünn, zart, schmächtig; klein, gering, winzig, *Зак.*

Щýплик, *m.* kleiner Hecht, *B.*

Щýпний, *a.* s. Щýплий.

Щýпнати, *v. a.* berühren, betasten; streicheln, *B.* [(als Familiengott), *m.*

I. Щур, *m.* Vorfahr, Ahn, Ahnherr

II. Щур, (— прúолудень, *Пол.*), *m.* а) Wanderratte, *f.* (Mus decumanus); б) Hausratte, *f.* (Mus rattus), *B.*; в) — вóдний, eigentliche Wasserratte, (Hypudaeus amphibius), *Пол.*; 2) Uferschwalbe, *f.* (Hirundo riparia), *B.*; 3) Fichtengimpel, *m.* (Fringilla enucleator pinicola), *B.*; 4) Gemeiner Fuchsschwanz, (Amarantus retroflexus), *B.* [дну щуру?

Щýра, *f. М+Б.* 259. затялись по-

Щурéць, -рця, *m.* s. Щур 4), *B.*

Щýрик, *m. dim.* s. Щур; 2) Kanallaufkäfer, *m.* (Amara fulva), *B.*; 3) s. Щур 2), *B.*

Щýриця недопáрка, *f.* Schwammspinner, *m.* (Liparis dispar), *B.*

Щурíй, *m.* s. Щур 4), *B.*

Щýрка, *f.* Bienenfresser, *m.* (Merops apiaster), *B.*

Щуролóв, *m.* Rattenfänger, *m. Фр.*

Щýрóати, *v. a.* zupfen, rupfen, — траву fressen, weiden.

Щурúк, *m. P.* I. 86.?

Щýричий, *a.* Ratten-, Ratzen-.

Щýток, -тка, *m.* Nasenstieber, *m. Пар.*

Щýчин, *a.* vom Hecht, des Hechtes, Hecht-.

Ю.

Ю, acht u. zwanzigster Buchstabe.

Ю, *conj.* schon, (*Фр.*).

Юбілéй, *g.* -éя, *m.* Jubiläum, Ablassfest, *n. III.* II. 183.

Юбілят, *m.* Jubelgreis, *m.*

Юбкобóрець, -рця, *m. III.* II. 211.

Ювелíт, *m.* Juwel, *n.* [Jubelfeier, *f.*

Ювилéй, *m.* Jubiläum, Ablassfest, *n.*;

Ювилéйний, *a.* Jubel-, Jubeljahrs-.

Юг, *m.* Süden, *m.*; 2) V. Südwind, *m.*

Юга́, *f.* warmer Wind, *Mi.* II. 23.
Юга́с, *m. ungr.* Schafhirt, *m.*
Югіве́ць, (югове́ць), -вця, *m* Bewohner des Südens, *m. Пс.*
Югівщани́н, *m. pl.* -ща́не, Bewohner des Südens, ру́ські Югівща́не Bewohner Südrusslands, Kleinrussen, *pl. Пс.*
Ю́гнути, *v. n.* forthuschen, entkommen, entfliehen, *Зак.*
Ю́говий, *a.* s Ю́жний; 2) drückend heiss, warm, brennend, *Пс.*
Ю́да, *m.* Judas; 2) * habsüchtiger, geldgieriger, aus Geiz zu allem Schlechten fähiger Mensch; nichtswürdiger Verräther.
Ю́дин, -а, -е, *a.* Judas-, des Judas.
Ю́дити (ю́джу, ю́диш), *v. a.* aufhetzen, anreizen. [ge, *f. B.* s. Вуж.
Юж, *m.* Ringelnatter, Wasserschlan-
Юж, *conj.* schon, (*Фр.*).
Южа́к, *m.* s. Югіве́ць, *Пс.*
Южани́н, *m.* s. d. v.
Ю́жний, *a.* südlich, Süd-, des Südens.
Южноевропе́йский, *a.* südeuropaeisch, *B.*
Южнору́ский, (-ський), *a.* südrussisch, kleinrussisch, ruthenisch.
Юзь, *m.* Josef. [pus officinalis), *B.*
Юзе́фок, -фка, *m.* Ysop, *m.* (Hysso-
Ю́зїв, -ева, -еве. *a.* des Юзь, ihm geh.
Ю́зик, Ю́зько, Ю́зьо, *m. dim.* Josef.
Ю́зька, *f. dim.* s. Юзя. [geh.
Ю́зькін, -ова, -ове, *a.* des Юзко, ihm
Ю́зьчин, *a.* der Ю́зька, ihr geh.
Юзя, *f.* Josefine.
Юк, *m.* Last, Bürde, *f.*
Юкет, *m.* Büchel, *n. У.*
Юла́, *f.* Art Spiel (um's Geld) mit e. Brummkreisel; 2) Frau, welche nie still sitzt, sich immer hin u. her dreht, immer hin u. her läuft, immerwährend umherstreift, &, *Зак.* [Julian.
Ю́лечка, *f.* Ю́лечко, *m. dim.* Julie,
Ю́лити, *v. n.* sich drehen, sich herumdrehen, sich herumtummeln, *Пс.*
Ю́лиця, *f.* s. Ю́лиця, *Пс.*
Ю́лїя, Юлїя́нна, *f.* Julie.
Юлїян, *m.* Julian.
Ю́лка, *f.* Brummkreisel, *m. Пс.*
Ю́лька, *f. dim.* Julie.
Ю́лько, *m. dim.* Julian.
Ю́лонька, *f. dim.* s. Ю́лиця, Ю́лиця.
Ю́льця, Юльцу́ня, *f. dim.* Julie.

I. Ю́н, *m.* s. Юна́к, леґі́нки-ю́ни, *Ф. В.*
II. Ю́н, *m. Пс.* s. Мню́х.
III. Ю́н = Віи, вона́, воно́, *Ч.* IV. 652.
Юна́к, юна́ка, *m.* junger, rüstiger Bursch, Jüngling; Held, Kämpe, *m. K.*
Юна́рь, *m.* der Quappen(юн)fischt, *Пс.*
Юна́цкий, *a.* jugendlich; tapfer, heldenmüthig; waghalsig, tollkühn; * grossthuend, aufschneiderisch, ruhmredig.
Юна́цтво, *n.* Heldenmuth, *m.* Tapferkeit, *f. Кч.* 117; * Tollkühnheit, Waghalsigkeit, *f.*; * Grossthuerei, Prahlerei, *f.* [gendliche Alter, *Пс.*
Юна́чество, *n.* Jugend, *f.* das ju-
Юна́чий (-чний), *a.* jugendlich, jung, *Пс.*
Юна́чка, *f.* junges Fräulein.
Юне́ць, -ница́, *m.* Ochsenkalb, Bullenkalb, *n. Пол.*
Ю́ний, *m.* Monat Juni, *B.*
Ю́ний, *a.* jung, *M.* II. 40.
Ю́ность, *f.* Jugend, *f.* das jugendliche Alter, *K.*
Ю́ноша, *m.* Jüngling, junger Mensch, *m. pl.* ю́ноші, Cavaliere, Buhlen, *pl.* (*Бор.*).
Ю́пка, *f.* Jupe, Joppe, *f.* Jüppchen, *n.*; Corset, *n.*
Юпо́вця, юпчи́на, *f. dim.* s. Ю́пка.
I. Ю́р, *m.* Georg. [*Ґа.* I. 258.
II. Ю́р, юро́к, -рка́, *m.* Schlinge, *f.*
Юра́с, *m.* s. Юрко́, *Зак.*
Юро́а́, *f.* Menge, *f.* Andrang, *m.* Gewühl, Gewimmel, *n.* [meln, *Зар.*
Юро́йти ся, in Haufen sich sam-
Ю́роиця, *f.* s. Юро́а́. [*pl. Пс.*
Юрда́, *f.* Oelkuchen aus Hanfsamen,
Юри́ґельт, юрґельт, *m.* † Jahrgeld, Jahrgehalt, *n. Зак.*
Юри́дика, *f.* adeliges Burggericht, ehem. Gerichtsbezirk eines Guthsherrn, *Ч.* VI.; 2) Rechtsgelehrsamkeit, -wissenschaft, *f.*
Юридичний, *a.* rechtlich, juristisch.
Юриздикция, *f.* Gerichtsbarkeit, Jurisdiction, *f.*
Ю́рий, Ю́рій, *m.* Georg.
Юри́ст, юри́ста, *m.* Jurist, Rechtsgelehrter, *m.* [wissenschaftlich.
Юристи́чний, *a.* juristisch, rechts-
Юри́ти, *v. n.* sich entrüsten, unwillig werden; * sich aufblähen, *Ко.*
Ю́ріштан, *m.* Georg.
Юрки́й, *a.* s. Юрни́й.

Юркнути, *v. n.* s. Югнути, +*Б.*
Юрко, *m.* Georg.
Юрлявий, *a. Ко.* 108. geil, lüstern.
Юрма, *f. М.* II. 143. *Ал.* Haufen, *m.* Schar, *f.* s. Юрба. [drängen.
Юрмувати ся, sich in Scharen
Юрний, *a.* geil, wollüstig, ausgelassen.
Юрность, *f.* Geilheit, Wollüstigkeit, Ausgelassenheit, *f. Зах.*
Юровий, *a.* des Юр; юрова собака, *К У.* I. 226. Procyon, Hundsstern, *m.*
Юрбда, *m.* Narr, Thor, *m. Кч.* 130.
Юродивий, *a.* irrsinnig, dumm, blöde, albern, närrisch, *Ш.* I. 254.
Юрбдство, *n.* Verrücktheit, Narrheit, *f.*; toller Streich, *Кч.* 107.
Юрбдствувати. *v. n.* u. *a.* verrückt, irrsinnig sein, sprechen &, *С* II. 172.
Юрбк, *m.* Bergfink, *m.* (Fringilla montana), *В.*; 2) Stück Holz zum festeren Binden der Garben.
Юрта, *f. АД.* II. 148. s. Юрба.
Юртувати ся, з ким mit jmdm streiten, *К.*; 2) im Aufruhre sein.

Юрцьб, Юрцунь, Юрцуньо, *m. dim.* Georg.
Юрцунів, -єва, -єне, *a.* des Юрцунь, Юрцуньб.
Юрчик, *m. dim.* Georg.
Юстин, *m.* Justin, Justinus.
Юстина, *f.* Justine.
Ютро, *in d. Verbind.* на ютрі на зарі *Л.* 26. am frühen Morgen.
Юха, *f.* §. Blut, *n.* Blutjauche, *f.* Eiter, *m*; 2) Suppe, Brühe, *f.* Brei, *m. Зах.*; * als Schimpfwort: Bösewicht, Schuft, *m.*
Юхим, *m.* Euphemius, Euthymius.
Юхт, *m.* юхта, *f.* Juchten, Juften, *m.*
Юхтовий *a.* Juchten-, von, aus Juchten.
Ючний, *a.* Saum-, Last-, (*vgl.* Юк).
Юшити, *v. a.* blutig machen; 2) *v. n.* u. — ся, fliessen, bluten, von Blut triefen, *А Г.* 157. *Ко.* 188.
Юшіти, *v. n.* s. d. v. 2).
Юшка, *f. dim.* Юха, Brühe, Suppe, *f.*
Юшно, *adv. Н.* 239. mit guter Suppe, Brühe.
Юшбве, *pl.* s. Ґуші, *Гол.* III. 351.

Я.

Я, neun u. zwanzigster Buchstabe.
Я, *pron.* ich.
Я! *int.* der Verwunderung, s. Яй!
Ябедь, *f.* s. Ябедник.
Ябєда, *f.* (boshafte) Anklage, Ehrenschändung, Denunciation, *f. Пар.*
Ябедник, *m.* (verleumderischer) Ankläger, Verleumder, Anzeiger, Denunciant, Ehrenschänder, *m. Пар.*
Яко, *n.* s. Яблоко.
Яблеко, *n.* s. Яблоко. [gemacht.
Яблєчний, *a.* Aepfel-, aus Aepfeln
Яблєчник, *m.* Aepfelmost, Aepfelwein, *m. Пар.*
Яблячко, *n.* Kniescheibe, *f. В.*
Яблінка, *f.* Apfelfrucht, *f. В.*
Яблінка, *f.* Apfelbaum, *m.* (Pyrus malus L.), *В.* [Kernobst, *n.* (Pomaceae), *В.*
Ябловаті, *pl.* Apfelfrüchtler, *pl.*
Яблоко, *n.* Apfel, *m.* [Apfelbaum.
Яблонбвий (-нєвий), *a.* Apfel-,
Яблочко, *n. dim.* s. Яблоко.
Яблбшник, *m.* s. Яблєчник, *Пар.*
Яблуко, *n.* Apfel, *m.*

Яблунь, *f.* s. Яблінка, *В.*
Яблуне, *n. coll.* Apfelbäume, *pl.*
Яблунєвий, *a.* Apfel-, Apfelbaum-.
Яблунівка, *f.* Aepfelmost, *m. Ст.*
Яблунка, *f.* s. Яблінка. [*Ру.*
Яблунний, *a.* des Apfelbaumes, Apfel-,
Яблушний, *a.* Apfelbaum-, Apfel-, *К.*
Яблуня, *f.* s. Яблінка.
Яблучниця, *f.* Aepfelverkäuferin *f.*
Ябрбнт, *m.* e. Gattung des Pappelbaumes, (*Бор.*). [keit, *f. У.*
Ян, *m.* Wachen, *n. Пар.*; 2) Wirklich-
Ява, *f.* Wachen, Wachsein, *n.*; 2) Erscheinung, Form, *f. К.*; 3) Auftritt, *m.* Scene, *f. Пар.*
Яндокім, *m.* Eudocimus.
Яндбха, *dim.* Яндбня, Яндбнька, Яндбшка, *f.* Eudocia.
Ябеда, *f. Ф.* Kobold, *m.* s. Відьма II.
Ябедник, *m.* s. Чорт.
Ябаї, *f.* Selbstliebe, Eigenliebe, *f. Зах.*
Ябаїти ся, egoistisch sein, *Зах.*
Ябаїч, *m.* Egoist, *m. Зах.*
Явити, явити, *v. a.* offenbaren, sehen

lassen, zeigen; 2) aufweisen, auszeichnen, *Кв.* II. 4.; — ся sich zeigen, erscheinen, aufkommen.

'Явище, *n.* Schreckbild, *n.* *Пар.*

'Явір (клень), *gen.* явора, *m.* Weisser, Grosser od. Waldahorn, *m.* (Acer pseudoplatanus), *B.*

Явірйночка, *f.* *dim.* s. Яворйна.

'Явкати, *v. n.* s. Нйвкати, (*Фр.*); 2) schnattern, *Пар.* [nung, Offenbarung, *f.*

'Явлене, *n.* u. явленя ся, Erschei-

Явлённий, *a.* wundervoll, vom Himmel erschienen (v. einem Heiligenbilde), *III.* II. 242.

Являти, — ся. s. Явйти, — ся.

'Явний, *a.* offenbar, öffentlich, sichtbar, bekannt, augenscheinlich, deutlich.

'Явність, -ости, *f.* Offenbarkeit, öffentliche Kunde; Deutlichkeit, Klarheit, *f.*

'Явно, *adv.* klar, deutlich, offenbar, öffentlich.

Явноцьвітний, *a.* offenblühend, ростйни -ті, *B.* Blütenpflanzen, Phanerogamen, *pl.*

'Явор, *m.* s. 'Явір, *Зах.*

'Яворець, -ірця, *m.* *dim.* s. 'Явір.

'Яворик, *m.* *dim.* s. 'Явір; 2) e. Art Гаївкй.

'Яворйна, *f.* s. 'Явір; 2) Ahornholz, *n.*

Яворовий, *a.* Ahorn-, ahornen, aus Ahornholz.

'Яворонько, *m.* *dim.* s. 'Явір.

Явтух, *m.* Eutychus.

I. 'Яга, *f.* бáба-яга, alte Hexe, alte Schwätzerin, Zauberin, *f.*; böses Weib.

II. 'Яга (гóла) *f.* Tausendknoten, *m.* *Пар.*

Ягйй, *a.* böse, *Mi.* II. 14.

Ягівка, *f.* s. Гаївка, *B.*

Ягідник, *m.* Erdbeerstrauch, *m.*; 2) Ort, wo viele Beeren wachsen.

Ягілка, *f.* s. Гаївка.

Ягайця, *f.* s. Дйгель, *B.*

Ягайчка, *f.* s. Ірáлїска, *B.*

'Ягни, *pl.* Art Speise, *Зах.*

'Ягнйця, ягнйчка, *f.* junges Schaf, *B.*

Ягнýсик, (ягнýшик), *m.* ein wohlfeiles Angehänge, *Зах.*

Ягнй, *n.* Lamm, *n.* *B.*

Ягнятина, *f.* Lammfleisch, *n.*

Ягнятко, ягнйточко, *n.* *dim.* Lämmchen, Lämmlein, ganz junges, kleines Lamm, *n.*

Ягнятник бородáтий, *m.* Lämmer Bartgeier, Geieradler, *m.* (Gypaëtos barbatus), *Пол.*; 2) Lämmerhirt, *m.* *B.*

'Ягода, *f.* Beere, (bacca), *B*; 2) Walderdbeere, *f.* (Fragaria vesca), *B.*

'Ягодник, *m.* Hügelerdbeere, *f.* (Fragaria collina), *B.* [bes grossularia), *B.*

'Ягрес, *m.* Gemeine Stachelbeere, (Ri-

Яд, *m.* Gift, *n.* *III.* II. 149.

Ядáм, *dim.* Ядамкó, *m.* Adam.

'Ядерний, *a.* kernig, kräftig, derb, dicht; * bündig, lakonisch, *Пар.*

'Ядерність, -ости, *f.* Kernigkeit, Kernhaftigkeit, Frischheit, Dichte, *f.*; * Bündigkeit, *f.* *Пар.*

'Ядерно, *adv.* s. 'Ядерний.

Ядловéць, -івцй, *m.* s. Яловéць.

Ядовйтий, *a.* giftig.

Ядовйтість, -ости, *f.* Giftigkeit, *f.* *Пол.*

Ядóмолочь канарійска, *f.* Euphorbia canariensis, *B.*

'Ядра, *pl.* Buchweizenkleie, *f.* *Га.* I. 258.

Ядрéний, *a.* nerwig, *Пар.* s. 'Ядерний.

Ядрéнники, *pl.* Kernpilze, *pl.* (Pyrenomycetes), *B.*

Ядренйстий, *a.* kernig, *Ог.* 100.

Ядрйнка, *f.* Drüsensack, *m.* *Пол.*

Ядркий, *a.* kräftig, frisch, rüstig, hurtig.

Ядрó, *n.* Kern, Korn, *n*; Mark, *n.* Keim, Same, *m.*; * Gehalt, *m.*; *pl.* ядра, Geilen, *pl.* *Пар.*

Ядрянний, *a.* *Me.* 322. kernig, gesund.

'Ядух, *m.* derjenige, welcher an Engbrüstigkeit leidet, *Га.* I. 258.; 2) s. Дйхавиця, *Пар.* [хавиця, *Пар.*

'Ядуха, *f.* Engbrüstigkeit; s. Дй-

'Ядушливий, 'Ядушний, *a.* s. Дйхавичний. [йдуха.

'Ядушливість, -ости, *f.* s. 'Ядух,

'Ячко, *n.* *dim.* kleines Ei.

Ячник, *m.* ячниця, *f.* Eierschwamm, Kaiserling, *m.* (Agaricus caesareus); 2) ячниця пошийста, Birkenschwamm, *m.* (Ag. vaginatus), *Вол.*

Ячник, *m.* Kaiserling, *m.* (Agaricus caesareus), *B*; 2) Eierkuchen, *m.* *Пар.*

Ячниця, ячня, ячниця, *f.* Eierspeise, *f.*

Яз, *m.* Wehre, *f.* Damm, *m.* *B.*; 2) Art Geräth zum Fischfang, *Щог.*

Язь, язйк, язюк, *m.* язйця, язя, *f.* Giesen, (Leuciscus idus), *B.*

Язьв, *f.* *W.* Qual, Pein, *f.*

'Язва́, *f.* *У.* s. Ра́на; 2) s. d. v. — морова́, Pest, *f.* *С.* II. 136.; 3) Hexe, *f.* böses Weib, *В.*

Язве́ць, *m.* Dachs, *m.* *Пар.*

'Язви́на, *f.* *МШ.* s. Ра́на; 2) *МШ.* *В.* Schlucht, *f.* Abgrund, *m.* Loch, *n.*

'Язьвина, *f.* ein sehr schlechter Weg, (*vrgl.* Язьв).

Язви́ти, *v.* *a.* verwunden. [nua), *В.*

'Язґір, *m.* Kaulbarsch, (Acerina cer-

'Яздра, *pl.* Kiemen, *pl.* *В.*

Язи́к, *m.* Zunge; * Sprache, *f.*; 2) Kundschafter, *m.* *Кн.* 142; 3) Erdzunge, Landzunge, *f.*; 4) — мо́рський, Seezunge, *f.* (Solea nasuta Pall.), *В.*

Язика́тий, *a.* mit einer grossen Zunge; *plauderhaft, schwatzhaft; Maulheld, *m.*

Язикова́тий, *a.* zungenförmig.

Язико́вий, *a* Zungen-; Sprach-, *Пар.*

Язикозна́ве, *n.* *Ог.* Sprachwissenschaft, *f.*

Язикосло́в, *m.* Linguist, *m.* *Пар.*

Язи́ческий, *a.* *Не.* s. Поганьский.

Язичкова́ті, *pl.* Zungenblütige, *pl.* (Liguliflorae), *В.*

Язичко́вий, *a.* *dim.* Zungen-; -а сопілка, Zungenpfeife, *f.* *Пол.*

Язи́чний, *a.* Zungen-; 2) heidnisch, Heiden-, *Мог.*

Язи́чник, *m.* Heide, *m.*; 2) — космохво́стий, Taubenschwanz, *m.* (Macroglossa stellatarum), *Пол.*

Язи́чниця, *f.* Heidin, *f.*; 2) Zungenfarn, *m.* (Scolopendrum officinarum).

Язи́чок, -чка, *m.* *dim.* s. Язи́к, Züngelchen, Zünglein, *n.* Zunge, *f.* (einer Wage); Zunge, *f.* Dorn, *n.* (in einer Schnalle); Zäpfchen, *n.* (hinten am Gaumen); 2) Riemenwurm, *m.* (Ligula), *В*; 3) *pl.* язи́чки, Lanzettblättriger Wegerich, (Plantago lanceolata), *В.*

I. Язнь, *f.* das „Ich", *Пар.*

II. Язнь, *f.* s. 'Язя.

'Язьо, *m.* (Kinderspr.), Яйк.

Язове́ць, -вця́, *Ос.* (61) IV. 38.?

Язо́к, -зка́, *m.* s. Яз 2), *Щог.*

'Язя, *f* Hexe, Furie, *f.* böses Weib, *В.*

'Я́кати, я́котіти, *v.* *n.* ach rufen, ächzen, wehklagen, jammern.

'Я́й! *int.* der Verwunderung, ah! 2) des Schmerzens.

Я́йцá, *gen.* я́йця, *n.* Ei, *n.*; я́йцé-ґельця́, *Ч.* II. 16. Zauberei, *n.*

Я́йцева́тий, я́йцéвий, *a.* eiförmig, *В.*

Я́йцівка, *f.* Eischnecke, *f.* (Ovula), *В.*

I. Як, *m.* Уак, Grunzochse, *m.* (Bos grunients).

II. Як, *conj.* sobald, sowie, wann; so lange als, seit, seitdem; як лише́, — тілько sobald nur, als nur; 2) wenn; як що wofern, wenn, fals, *Ш.л.* *Ч.* IV. 599. 695.

III. Як, *adv.* wie, als, так за вели́кий як я, so gross wie ich; як на не́го, то до́сить für ihn ist das genug; як то о́уває wie es zu geschehen pflegt; як стій, aus dem Stegreif; b) in einem Nu; як ся тра́фит wie es sich trifft; як мо́га wie nur möglich, aus allen Kräften, nach Kräften; як? wie? як ся ма́єш? wie geht es dir? як на имя́ то́го па́на? wie ist der Name jenes Herrn? wie heisst jener Herr? *М.* I. 138; як! wie! и єще́ як! und wie! як о́будь, як не́будь schleuderhaft; якра́з eben; genau; knapp; gerade; я́ксь, *М.* II. 125. = яко́сь; як-так, eben so gut, eben so wohl — als, як сей так той eben so dieser als jener; як спит, так спит er schläft u. schläft in einem fort.

I. 'Яко́и, *conj.* wenn. [wenn.

II. 'Яко́и, *adv.* als wie, als ob, als

Який, *a.* was für ein? was für einer?; welcher; який до́брий! (*iron.*) wie gut er ist! який ти му́дрий! wie klug du doch bist! який ти пан! da sieh' mir den Herrn!; яким ро́дом auf welche Art, *Р.* I. 84; 2) який-такий wie einer, so andere; який сей, такий той *id.*; 3) який такий, irgendeiner, irgendwelcher; wie auch immer beschaffen, der erste beste; mancher, *Ж.*

Який-ись, який ся, *М.* II. 21. *pron.* ein gewisser, irgend ein, irgend jemand.

Якйкати, *v.* *n.* *Гол.* I. 169. vom Schreien des Kuckucks: Kuckuck rufen.

Яки́м, *m.* Joachim.

Яки́мів, -ова, -ове, *a.* des Яки́м.

Яки́нт, *m.* Hyacinth, *m.* *Пар.*

'Якички, *adv.* wie eben.

'Якіи, -ова, *m.* Jakob; * sprichwörtlich: усякому по 'Якову für jeden etwas, *Мор.*

Які́вка, *f.* Betonie, *f.* Zehrkraut, *n.* *Пар.*

Яківо́чний, *a. Ос.* (62) IV. 87. zweideutig; verdächtig.

'Якір, -ора, *m.* Anker, *m. Пар.*

'Якірний, *a.* Anker; *sbst.n.* якірне́ Ankergeld, *n.*; Ankerrecht, *n.*; Ankerzoll, *m. Пар.*

Якірник, *m.* Ankerschmied, *m. Пар.*

'Якість, -ости, *f.* Beschaffenheit, Eigenschaft; Qualität, *f. Пол.*

'Якити, *v. n. H.* 238. s. Ква́ньката, Каню́чити

I. 'Яко, *adv.* wie, als, gleich; я́ко та́ко so so, nicht zum besten.

II. 'Яко, *conj.* dass, *До.*

'Якоби, *adv.* s. 'Якби.

Яко́вий, *a.* wie beschaffen, von welchen Eigenschaften.

'Яковиха, *f.* Gattin des 'Яків.

'Яковишин, *a.* der 'Яковиха, ihr geh. [ihm geh.

'Яковів, -ова, -ове, *a.* des 'Яків,

Яко́вість, -ости, *f.* Beschaffenheit, *f.* Qualität, *f. Вах. Др.*

Яково́, *adv.* wie beschaffen, *M.* II.105.

Якогісінький, *a.* ні яког. *Кч.* 237. nicht der geringste, gar kein.

Яко́го, *adv.* wie viel, wie zahlreich.

Яко́ном, *m. P.* I.167. *cig.* Еко́ном, (w.s.).

'Якор, *m.* s. 'Якір.

Яко́рниця, *f.* Ankertau, *n. B.*

I. Яко́сь, *adv.* zufälliger Weise; unbekannter Weise, man weiss nicht wie od. woher; 2) einigermassen, gewissermassen, etwas.

II. Яко́сь, *conj.* einst, einmal. [*Пл.*

'Якостний, *a.* qualitativ, besonders,

Якура́т, *adv.* s. Акура́т.

'Якшати си, *Кук.* — з кимо́сь sich zu jmdm gesellen, ein Verhältnis mit jmdm anknüpfen.

Яль звича́йна, *f.* s. Ялиця. *B.* Edeltanne, Pechtanne, Weisstanne, *f.* (Abies pectinata).

Яла́к, *m.* — собачий Hundetopf, *m.*

Яла́ті, *pl.* Tannenartige, *pl.* (Abietineae), *B.* [vulgaris), *B.*

Яле́ць, -лця́, *m.* Hasel, (Leuciscus

'Ялий, *a.* schön, niedlich, fein, *Пар.*; 2) gut, tüchtig, brauchbar, *Зар. Вен.* I. 334.; 3) roth glänzend, funkelnd, *У.*

Ялина, (*dim.* ялинка). *f.* Tannenholz, *n. B.*; 2) Tanne, *f. Пар.*

Ялинник, *m.* Tannenwald, *m.*

Ялинóвий, *a.* Tannen-.

I. Яли́ти, *v. a.* schmücken, zieren; — ся *Ф.* roth glänzen.

II. Яли́ти, *v. a.* (де́рево) abrinden (u. dadh trocknen lassen).

Ялицéвий, *a.* s. Яло́вий.

Яли́ця, *f.* Tanne, *f.*

Яли́чка, *f. dim.* s. d. v.; 2) Meertanne, *f.* (Abietina), *B.*

Яли́чний, *a.* Tannen-, *Пар.*

Яли́чник, *m.* s. Боровéць бу́рий.

Яли́шник, *m.* Rindviehhändler, *m.* (?).

Яліо́ний, *a.* niedlich, wohlgefällig, wohlanständig, schicklich, *Пар.*

Яліо́но, (єліо́но), *adv. Ф.* gut anstehend, schicklich, hübsch.

Яліве́ць, -вця, *m.* s. Яловéць.

'Ялівка, я́лівця, *f.* Kalbe, eine junge Kuh, Färse, *f. B.*

I. Ялівни́к, *m.* junges Hornvieh, *B.*

II. Ялівни́к, *m.* Wachholderdrossel, *m.* (Turdus pilaris), *B.* [Wachholder.

Ялівцéвий, *a.* Wachholder-, von

Ялівчани́к, *m.* Wachholderbeerenverkäufer, *m.* (*Бор.*). [tigkeit, *f. Пар.*

'Ялість, -ости, *f.* Schönheit; 2) Tüch-

Яли́ти, *v. n.* welken, *Пар.*

'Ялка, *f.* Tannenbäumchen, *n.* (als Christbaum).

Ялму́жна, *f.* Almosen, *n.* milde Gabe.

Яловáтий, *a.* unfruchtbar.

Яловéга, *f.* junges, Schaf, unfruchtbares Schaf & *B.*; 2) *aug.* s. 'Ялівка.

Яловéць, -івця́, *m.* звича́йний, Gemeiner Wachholder, (Juniperus communis), *B.* [trocken.

'Яловий, *a.* unfruchtbar; * unnütz;

'Яловина, *f. coll.* unfruchtbares Vieh; 2) Kalbenfleisch, *n.*

'Яловиця, *f.* s. 'Ялівка. [Kuh-.

'Яловичий, я́ловичий, *a.* Kalben-,

'Яловичина, *f. coll.* Kalbenfleisch, Kuhfleisch, *n. Гн.* I. 258.

Яловая, яловá, *f. n. coll.* junges Vieh, Kalben, Kälber, *pl.* &.

Яловни́к, *m.* s. Ялівни́к.

'Яловя, *m.* u. *f. H.* 214. e. schmutziger Mensch, Schmutzian, Sudler, *m.*

Яло́бити, *v. a.* beschmieren, besudeln; — си sich — *Зак.*

Яло́бний, *a. H.* 214. schmutzig, besudelt, schmierig.

Яломо́к, -мка́, *m.* Käppchen, *n.* Platt-

mütze, *f.* von runder Form aus Thierhaaren, *Зак.*

Яло́скати, *v. a.* mit Fett beschmieren; beschmutzen, *Га.* I. 258.

Яло́шенька, *f. dim.* s. 'Яліка.

'Яльчик, *m.* s. Яле́ць, *B.*

Яльчи́нка, *f.* Fichtenwickler, *m.* (Cocoyx abiegnana), *B.*

'Яма, *f.* Höhle, Erdhöhle; Vertiefung; Grube, *f.*; 2) halb in der Erde befindliche leicht zugängliche Vorrathsgrube, *f.* Erdkeller, *m.*

Ямо́, *m.* Jambe, *m.*

Ямо́вий, *a.* Jamben-, jambisch.

Ями́на, *dim.* ями́нка, *f.* Kluft; Grube, *f.* *Пол.* [Grube. *f.* Loch, *n.*

Ями́ско, *n. aug.* s. 'Яма, Höhle,

Ями́стий, *a.* höhlig, hohl, voll Höhlen u. Löcher.

'Ямка, *f. dim.* s. 'Яма, e. kleine Höhle, kl. Grube, kl. Loch; — в о́ці Augenhöhle, *f.*

Ямкува́тий, *a. M.* II. 34. -ті о́чи?

Ямку́р, *m.* Uferschwalbe, *f.* (Hirundo riparia), *B.* [гува́ти, *Мак.* II. 54.

Ямла́йти, *v. a.* s. Купова́ти, Тор-

'Ямник, *m.* Dachshund, *m.* (Canis vertagus).

'Ямнище, *n. Гн.* 64. Schlammfänger, *m.*

Ямочере́вні, *pl.* Schlauchthiere, *pl.* (Coelenterata), *Пол.*

'Ямочка, *f. dim.* s. 'Ямка. [*Ст.*

Ямча́тий, *a.* löcherig; mit Grübchen,

Ямчи́на, ямчи́нка, *f. dim.* s. 'Яма.

Ян, *m.* Johann. [gaddus).

Яна́дский, *a.* aus Engedis (En-

Янголя́тко, Янголя́точко, *n. dim.* Engelein, *n.* *Ш.* I. 256. s. Ангеля́тко.

Яндру́х, *m.* s. Андре́й.

'Яне, 3. *pers. praes. fut.* von я́ти (я́нути) = зача́ти *Гол.* III. 33.

Яне́нько, *m. dim.* Hänschen.

Янича́р, *m.* Janitschar, *m.*

Янича́рка, *f.* Janitscharenflinte, *f.*

Янко́, *m. dim.* Johann.

Яньо́, *m. dim.* Johann.

Янта́р, *m.* Bernstein, *m.*

Янта́рка, *f.* Bernsteinschnecke, *f.* (Succinea), *B.* [stein, *Пар.*

Янта́рний, *a.* Bernstein-, aus Bern-

Янті́н, *m.* Antonius.

'Яньцьо́, Яньцє́ньо́, *m. dim.* Johann.

Янча́р, *m.* Lämmerhirt, *m.* *B.*

Янча́рка, *f.* Säbel, *m.*; 2) s. Янича́рка.

Япо́рти, *pl.* Art Winteräpfel, gross hart, spät, *B.*

Яр, *gen.* яру́, *m.* Schlucht, Felskluft, *f.*

Ярь, *f.* Lenz, Frühling, *m.* *Пар.*; 2) s. Ярина́.

Яребо́йна, *f.* s. Ора́бина, *Kol.* II. 122.

Яре́м, *gen.* ярма́, *m.* s. Ярмо́.

Яре́ма, *dim.* Яре́мко, *m.* Jeremias.

Яренду́д, *m.* e. Mensch von kleinem Wuchs aber stark, *Зак.* [fels-, *A-Г.* 158.

Яренду́довий, *a.* haeretisch, Teu-

Яретич, яретичий, *a.* *Me.* 454. s. Єретицкий.

Яре́ц (-е́ць), *m.* Gerste, *f.* (Hordeum), *B.*

Яри́га, *m.* s. d. f. *Піс.*; 2) Säufer, *m.* *Га.* I. 258.

Яри́жник, *m.* *Ко.* 79. Wucherer, *m.*; 2) einer der angestellt ist Diebe aufzusuchen, *Зак.*

Яри́за, *m.* *АД.* I. 215. *Зах.* s. d. v.

'Ярий, *a.* Frühlings-, Sommer, -е зо́ніе Sommergetreide, *n.* Sommersaat, *f.*; -ий віек Sommerwachs, Jungferwachs, *n.*; — огонь = ірань; ярі пчо́лоньки, junge Bienen, *АД.* I. 214; 2) rein, hell, frisch; 3) grell, bunt, *ОП.*

I. Яри́на́, *f.* Sommergetreide, *n.*; 2) Gemüse, Gartengewächse, Küchengewächse, *n.*; 3) die Felder für 1) u. 2).

II. Яри́на, *f.* s. Ори́на.

Ярине́ць, -ниці, *m.* Gemüse-Lauch, *m.* (Allium oleraceum).

Яри́нний, *a.* des Sommergetreides; 2) Gemüse; *pl.* Яри́нні, Spinatkräuter, *pl.* (Oleraceae).

Яри́ти, *v. a.* s. Жа́рити; 2) * reizen, zum Zorne reizen, *C.*; — ся s. Жа́рити ся; 2) * in Zorn, in Wuth gerathen, ergrimmen, wüthen.

Яри́ця, *f.* Sommerkorn, *n.* Sommerroggen, *m.* s. Ярина́ I; 2) *Ч.* IV. 668. Erdbeere, *f.*

Яри́ч, *m.* s. Їж. *Пар.*

'Ярість, -ости, *f.* Furie, Wuth, *f.* *Пар.*

Яріти, *v. n.* Strahlen zucken, (*Фр.*).

I. 'Ярка, *f.* junges Schaf, *B.*; 2) Sommerweizen, *m.* *Зах.*

II. 'Ярка, *f.* böses Weib, s 'Яга, 'Ян.

Ярки́й, *a.* feurig; heiss, hitzig; frisch, munter, lebhaft; 2) lichterloh; *adv.* я́рко — —.

'Яркість, -ости, *f.* Stärke, *f.* *Пол.*

Яркова́тий, *a.* mit leichten Vertiefungen, *K.*
Ярли́вий. *a.* grimmig, *Cm.*
Ярли́во, *adv.* lüstern, *Cm.* [Pass, *m.*
Ярли́к, *m. Pч.* 15. Schein, Freizettel,
'Ярмак, *m. ungr.* s. 'Ярмарок.
'Ярмалка, *f.* я́рмалок, -лка, *m.* s. 'Ярмарка, Ярмарок, *H.* 20. *Кч.* 67.
'Ярманка, *f.* я́рманок, -нка, *m. P.* I. 196. s. Ярмарка, я́рмарок.
'Ярмарка, *f.* Markt, Jahrmarkt, *m.* Messe, *f.*
'Ярмарко́вий, *a.* zum Jahrmarkt, zur Messe gehörig, Jahrmarkts-, Markt; vom Jahrmarkt her; *sbst. n.* ярмарко́ве, Jahrmarktsgebühr, *f.* Standgeld, *n.* ярмарко́ні, *sbst. pl.* Leute die auf den Jahrmarkt sich begeben, die vom Jahrmarkt kommen &.
Ярмаркува́ти, *v. a.* Jahrmarkt, Markt machen, handeln; einen Handel machen.
'Ярмарок, -рку, *m.* s. 'Ярмарка; 2) * Lärm, *m.* Getöse, *n.* я́рмарок робити lärmen, Lärm machen.
Ярмаро́шний, ярмаро́чний, *a.* s. Ярмарко́вий. [lichkeit, *f.*
Ярми́в, *m. Ко.* Unordnung, Unanehm-
Ярмі́вка, *f. Ч.* IV. 195. e. Art Mütze.
'Ярміс, *m. M+B.* 166. *H.* 82.
Ярмо́, *n.* Joch, *n.* * drückendes Joch, Last, *f.* [Joche niederhalten, plagen.
Ярмова́ти, *v. a. He.* unter schwerem
Ярмови́й, *a.* Joch-; -а́ кість Jochbein, *n. B.*
Ярмоло́й, *m.* s. Ірмоло́й, *Зах.*
'Ярмонка, *f. H.* 108. *P.* II. 175. s 'Ярмарка. [drücken, s. Ярмова́ти.
Ярмува́ти, *v. a.* mit dem Joche
'Ярмуж, *m.* Art Blätterkohl, *n.* (Brassica oleracea aloides).
Ярму́лка, ярму́рка, *f.* Käppchen, Mützchen, *n.* (bes. d. Juden).
Ярни́й, *a.* s. Весняни́й, *У.*
Ярни́к. *m.* Schneeglöcklein, *n.* (Galanthus nivalis), *B.*
Ярни́ця, *f.* s. Яри́ця 1).
Яро́бу́йний, *a. B.* mit frischem Muthe.
I. Яро́ва́ти, *v. a.* s. Веснува́ти.
II. Яро́ва́ти, *v. n.* s. Яри́ти ся 2), *Зах.*
Яро́ва́тий, *a.* schluchtig.
Яро́ва́тість, -ости, *f.* schluchtartige Bildung des Flussthales.

Яро́вий, *a.* s. 'Ярий, -ве́ жито = я́ре ж. [rung, *f. Ke.* II. 8.
Яровина́, *f.* Sommersaat, Somme-
Ярозеле́ний, *a.* hellgrün, grasgrün, *Cm.* [Schlucht; Graben. *m.*
Яро́к, *gen.* яра́, *m. dim.* s. Яр, kleine
Яропу́джий, яропу́жний, *a.* räuberisch, *C.* II. 224.
'Яросити (я́рошу, -сиш), *v. a.* кого́ jmdn zum Zorn reizen, *Пар.*
'Ярославий, *a.* leicht aufbrausend, jähzornig, grimmig, *M.* I. 152. [*Пар.*
'Ярославість, -ости, *f.* Grimm, *m.*
'Яростити (я́рошу, -стиш), *v. a.* s. 'Яросити, *Пар.*
'Яростний *a.* zornig; verhasst, *У.*
Яро́та, *f. coll.* vorjährige Lämmer, *pl.*
'Ярочка, *f. dim.* s. 'Ярка.
Ярочко́вий, *a.* von Lammfellen.
I. 'Ярош, *m.* Hierotheus.
II. 'Ярошь, *m.* ein grausamer, wilder, unbarmherziger Mensch, *Га.* I. 258.
'Ярелев, *m. Ч.* III. 336.?
Яру́га. *f. aug.* s. Яр, Felsenkluft, *f.*
Яру́н, *m. Ко.* 143. der Aufbrausende, Grimmige.
Яру́нда, *f.* Langeweile, *f.* (?).
Ярча́, *n.* junges Schaf; Lamm, *n. B.*
Ярча́к, *m.* etw. zur Bekleidung des Чаба́н Gehöriges: *viell.* Mütze.
Ярча́ний, *a.* s. Ячмі́нний.
Ярчо́нина, *f.* e. Schafskrankheit = Schafskrätze in Folge der Gänge dh Sümpfe.
Ярчу́к, *m.* junges Schaf; junger Widder, *Пар.*; 2) *K.* II. 38. соба́ки-ярчуки́, Hund mit e. Wolfszahn (nach dem Volksglauben), *C.* welcher im Stande ist vor dem Teufel zu beschützen u. eine Hexe zu erwürgen, u. spürt jedes Gespenst.
Ясь, *m. dim.* Johann. [*f.* Aufruf, *m.*
Яса́, *f. K.* I. 168. Bekanntmachung,
Яса́фа́т, *m.* Josephat.
Яселни́чий, *m.* Stallmeister, *m. K.*
I. 'Ясень, -сеня, *m.* звича́йний, Gemeine od. Hochesche, *f.* (Fraxinus excelsior), *B.*
II. 'Ясень, -ня, *m. KУ.* Polarstern, *m.*
Ясе́вий, *a.* Eschen-, aus Eschenholz.
Ясе́нець, -нця́, *m. dim.* s. Ясень I.; 2) Tausendgüldenkraut, *n. Пар.*; 3) s. Ясенець.

*

Ясенина, *f.* Eschenholz, *m.*
Ясенисько, *m. aug.* s. 'Ясень I.
'Ясетр, *m* Stör, *m.* (Acipenser sturio), *B.*
'Ясик, *m. dim.* s. Ясь.
Ясина, *f.* s. Ясá. [Sklaverei, *f.*
'Ясир, *m.* Beute, *f.*; Gefangenschaft,
Ясирник, *m.* Gefangener, Sklave, *m. K.*
Ясити (ящу́, ясиш) *v. a. K.* verkünden.
'Ясїнь, *m.* s. 'Ясень I.
Ясїнниця (стягівка). *f.* Blaues Ordensband, (Catocala fraxini), *B.*
'Яска. *f. Ст.* alles Glänzende, schimmernde Schneeflocke, Sternchen, *n.*
'Яскір, *m.* Hahnenfuss, *m.* (Ranunculus), *B.* [weisse, grosse Fisolen.
'Ясько, *m. dim.* Hänschen; 2) Art
'Яскор, *m. Ч.* I. 1, 181. s. 'Яскір (?).
Яскрáвий, *a.* grell; blendend, schimmernd. [schreiende Farben, *pl.*
Яскрáвість, -ости, *f.* Grellheit, *f.*
'Яскрало, *n.* Flitter, *m.* Flitterwerk, *n. Зг.*
Яскрити ся, funkeln, schimmern, *Пар.*
Яскриця, *f.* funkelndes Licht, *Ст.*
'Ялá, *pl.* Zahnfleisch, *n B.*; 2) Krippe, *f.*
'Ясмин, *m.* Jasmin, Pfeifenstrauch, *m.* (Philadelphus coronarius).
Ясмиинна, *f.* s. d. v.
'Ясьмін, *m.* s. 'Ясмин, Ясьмінóвий, *a.*
Яснéнький, *a. dim.* s. 'Ясний.
Яснéць, (-éц), *m.* glattes Eis (nicht mit Schnee bedeckt), durchsichtiges Eis, (*Ще.*) *Гл.* I. 258.
'Ясний, *a.* hell; glänzend; klar; * klar, deutlich, verständlich, in die Augen fallend; natürlich (ясна річ).
Ясити ся, hell leuchten, schimmern.
'Ясність, -ости, *f.* Helle, Helligkeit, Heiterkeit, Klarheit, *f.*; * Deutlichkeit, Verständigkeit; * Glanz, Ruhm, *m.* (in Titeln): Durchlaucht, *f.*
Ясніти, *v. n.* hell sein, leuchten, glänzen; hell, licht werden, *Не.*
'Ясно, *adv.* hell, licht; klar, unbewölkt (am Himmel); * klar, deutlich; einleuchtend.
Яснобáрвний *a* hell-, buntfarbig, *Вас.*
Яснобілий, *a.* hellweiss.
Яснобрúнний, *a. W.* mit lichtblonden Braunen.
Яснобрунáтний, *a.* hellbraun.
Ясновельмóжний, *a.* erlaucht, *III.* II. 69. [Durchlaucht, *f. C.* I. 184.
Ясновельмóжність, -ости, *f.*
Ясновéць, -івця, (бýзьків-огéнь), *m.* Lichtnelke, Kuckucksblume, *f.*) Lychnis flos cuculi); 2) blanke Münze.
Ясновúд, *m.* ясновúда, *m.* u. *f.* Hellseher, *m. Пар.* [keit, *f. Пар.*
Ясновúдність, -ости, *f.* Hellsichtig-
Ясновидю́щий, *a.* hellsehend, *K.*
Ясножóвтий, *a.* hellgelb.
Яснозелéний, *a.* hellgrün.
Яснозóрий, *a.* hell blickend, helläugig, *Ст.* [flechten.
Яснокóсий, *a.* mit blonden Haar-
Ясномóжний, *a.* erlaucht, *Ст.*
Яснóкий, *a.* helläugig.
Яснополовúй, *a.* hellfahl.
Яснопунсóвий, *a.* hellponceau.
Яснорúжий, *a.* -кінь Lichtfuchs, *m. Пар.*
Ясноржáвий, *a.* hellrostroth.
Яснсúвий, *a.* grauweiss; — кінь Lichtschimmel, *m.*
Яносúний, *a.* hellblau, lichtblau.
Яносинявий, *a.* s. d. v.
Яносїрий, *a.* lichtgrau.
Ясночервóний, *a.* hellroth.
'Ясокір, *m.* Schwarzpappel, *f.* (Populus nigra), *B.*
'Ясочка, *f. dim.* s. 'Яска.
'Ясиїда, 'Ясидь, *f.* böses Weib.
'Ясса, *f. АД.* I. 217. Salutirung, Begrüssung, Salve, *f.* (zur Begrüssung).
'Ясский, *a.* aus Jassy.
'Ястер, *m.* s. 'Ястріб, *B.*
Ястребáня, *f.* etwa: e. Henne die der Habicht fressen mag, eine nichtsnutzige Henne, (*Фр.*).
Ястрибинá, *f.* Scheuchruf gegen Hühner (*Бор.*).
'Ястріб, *m.* Habicht, *m.* (Astur), — кýрячий Hühnerhabicht, *m.* (Astur palumbarius), *B*; — пта́ячий або пта́чий, Sperber, *m.* (A. nisus), *B.*
'Ястрібиця, *f.* Weibchen eines Habichts, *n.* [habicht, *m. B.*
'Ястрýб, *m.* (— пелайний). Hühner-
Ястрýбеня, *n.* Junge eines Sperbers, e. Habichts, *n.*
Ястрýбець, -бця, *m dim.* s. 'Ястрýб; — малий Sperber, *m. B.*
Ясувáти, *v. a.* sagen, mittheilen, erklären; kundgeben, andeuten, *Ст.*

Ясу́нь, Ясу́ньо́, Ясу́ньцю́, *m. dim.* Hänschen.
'Ятва. *f. Ну.* Begriff, *m.* Fasslichkeit, *f.*
'Ятел, я́тель, я́тіль, *m.* Specht, *m.* (Picus), *B.*
'Ятелин, *a.* des Spechtes, *Не.*
'Ятер (-ір). *m.* Reuse, *f. B.*
'Яти, *v. a.* beginnen, anheben; — ся (чого́) an etw. treten, etw. unternehmen; 2) *impers.* яло́ ся = прили́чно. кра́сно es ziemt, es passt, ist schön.
Яти́на. *f.* Griffelbein, *n. B.*
'Ятка. *f.* Zelt, *n.* hölzerne Bude, *Кв.* I.127;2)Fleischbank,*f.*Fleischscharren,*m.*
Ятлиня (-ле-). *n. P.* I. 155.?
'Яточка, *f. dim.* s. 'Ятка.
Ятра́к, *m. B.* s. Вя́тер.
Ятри́стий, *a.* eiternd, (*Фр.*).
Ятри́ти, *v. a.* reizen; ого́нь anfachen; ра́ну eine Wunde eitern, schwären machen; — кого́ reizen, erbittern; — ся aufflackern; eitern, schwären; sich erzürnen, erbittert werden.
Ятрі́вка, ятро́вка, ятро́ха. *f.* des Bruders Frau, Schwägerin, *f.*
I. Ятро́ха, *f.* s. d. v. *Га.* I. 258.
II. Ятро́ха. *f.*kaltesFieber,*Mi.*II.289.
Ятряни́й, *a.* hell flackernd, — ого́нь heftiges Feuer, *B.*
'Яфина. *f.* Heidelbeere, *f.*s. Черни́ця.
Яфини́к, *m.* Heidelbeere, *f.* (Vaccinium myrtillus), *B.*
'Яфира, *pl.* я́фири, s. 'Яфина, *B.*
Яфі́рни́к, *m.* s. Яфини́к, *B.*
Яхи́дний, *a.* boshaft, tückisch, listig, s. Єхи́дний, *Зак.*
Яхи́дство, *n. Ко.* 231. Schlangenlist, *f.*
'Яхонт, *m.* Edelstein, *m.* (Rubin, Hyacinth, Amethyst, Saphir).
Яць, Яци́на, 'Яцко́, *m.* Hyacynthus.
Яци́нний, *a.* Hyacinth-; — цьвіт, Hyacinthe, *f. Пар.*
Ячати, *v. n.* vom Geschrei der Schwäne.
Ячи́ти, *v. a. АД.* I. 213. weinerlich, kläglich reden, beten.
Ячіти, *v. n.* leise etw. thun, weggehen, *Зак.*
Ячмінь, *gen.* ячме́ню, *m.* Gerste, *f.* (Hordeum); 2) * Gerstenkorn, *n.* auf dem Auge.
Ячмінисько, *n.* Gersten-Stoppelfeld, *n. B.*
Ячмінка. *f.* Gerstenstroh, *n.*; 2) Art frühe Aepfel, süss, weiss (grünlich), reifen gleichzeitig mit der Gerste.
Ячмінний, *a.* von Gerste, Gersten-.
Ячмінник. *m.* Gerstenammer, *m.* (Encheriza milliaria), *B.*; 2) Gerstenbrod, *n. Пар.*
Ячмінниця. *f.* Gerstenstroh, *n.*
'Ячниця, я́шниця. *f.* s. d. v.
'Яшва, *f. Не. Пр.* XII. 604.?
Яшка́р, *m.* Kaulbarsch, *m.* (Acerina cernua), *B.*
'Яшко, *m.* s. 'Ясько.
'Яшний, я́чний, *a.* s. Ячмінний, *P.* I. 152. *Ме.* 233.
'Ящик, *m* Büchse, Butter-, od. andere Meste, *f. B.*
'Ящиринн, *n.*Junges einer Eidechse.
'Ящирниця. *f.* Laubmoos, *m. Пар.*
'Ящірка, *f.* Eidechse, *f.* (Lacerta agilis, viridis).
'Ящірчин, *a.* Eidechsen-.
'Ящур, *m.* Salamander, *f.* (Salamandra), *B.*; 2) Art Frühlingsspiel (*vgl.* Гаїнка).

BRITISH
14 AP 87
MUSEUM

МАЛОРУСКО-НІМЕЦКИЙ

СЛОВАР

уложив

Євгений Желеховский

ц. к. професор ґімназиї в Станїславі.

1. 2. 3. Випуск.

RUTHENISCH-DEUTSCHES

WÖRTERBUCH

verfasst von

Eugen Żelechowski

k. k. Gymnasialprofessor in Stanislau.

1. 2. 3. Heft.

ЛЬВІВ, 1882. LEMBERG,

In Commission des Herrn OTTO HARRASSOWITZ in Leipzig.

Запрошене до предплати.

Дїло отсе появляє ся яко перший Словар малоруского язика, позаяк доси лише деякі проби, збірники матеріялів, вокабулярі, показчики і т. п. по більшій части з великоруским перекладом появили ся а многозаслужений плекатель матерного язика проф. Ом. Партицкий уложив і видав (р. 1867) лише нїмецко-малоруский словар.

Спорудник старав ся вичерпати і лексикально обробити словний скарб живого малоруского язика, котрим говорить нарід 18-мілїоновий (в Угорщинї, Галичинї, Буковинї, в західній и полудневій Россиї) і як той язик в етноґрафічних збірниках устної словесности та в лїтературнім розвою давнїйшім і теперішнім представляє ся. Тим дїлом сподїває ся спорудник після своєї найлучшої волї і своїх сил вдоволити потребі загально і глибоко почуваній, заспокоїти нетерпливе ожидане так своїх земляків, люблячих щиро своє рідне слово як і мужів всеславних в науцї, такого Шляйхера, Мікльосіча, Фр. Малїновского, Пипіна, Лєскіна, Брікнера і инших, котрі наш язик високо оцїнили і науково над ним і єго лїтературою працювали.

Дїло тоє займе около 60 аркушів друку і буде виходити випусками так спірно і так обємно, як то уможливить предплата. Цїна випусків буде означена після числа аркушів друку; аркуш по 20 кр. ав. (= 15 коп.; 33 фен.). 1. випуск обіймаючий 2 аркуші коштує 40 кр. ав. Наклад не є великий: 1000 єґз.

Спорудник, будучи заразом і накладником, просить о численну участь в предплатї, а квоту предплатну належить просто до него присилати.

Цїле дїло вийде з кінцем 1883 р. а цїна єго буде в продажи книгарскій значно підвишена.

Einladung zur Subscription.

Das vorliegende Werk erscheint als das erste Wörterbuch der ruthenischen (kleinrussischen) Sprache, da bisnunzu nur einzelne Versuche, Sammlungen von Materialien, Vocabularien, Indices u. dgl. meist mit russischer Uibersetzung erschienen sind und der hochverdiente Pfleger der Muttersprache Prof. Em. Partycki nur ein deutsch-ruthenisches Wörterbuch (im J. 1867) verfasst und herausgegeben hat.

Der Verfasser hat den Wortschatz der lebendigen ruthenischen Sprache, wie sie von dem 18 Millionen zählenden Volke (in Ungarn, Galizien, Bukowina, West- u. Südrussland) gesprochen wird und in ethnographischen Sammlungen wie auch in der Literatur sich erschliesst und fortan sich entwikkelt, zu erschöpfen gesucht und das gesammelte Material lexikalisch bearbeitet. Dadurch hofft derselbe einem allgemein und tief gefühlten Bedürfnisse, dem Desideratum eines Schleicher, Miklosich, Fr. Malinowski, Pypin, Leskien, Brückner u. A. nach seinem besten Willen und Trachten entsprochen zu haben.

Das Werk dürfte den Umfang von ca. 60 Druckbogen erreichen und wird in Heften — nach Massgabe der durch Subscription zu erlangenden Geldmittel — erscheinen. Der Preis der Hefte wird nach der Zahl der Druckbogen bestimmt; ein Bogen zu 20 Kr. Oe. W. (= 15 Kopek.; 33 Pfen.). — Das 1. Heft, 2 Bogen enthaltend, kostet 40 Kr. Der Verlag ist gar nicht gross: 1000 Exempl.

Der Verfasser, welcher zugleich Verleger ist, bittet um zahlreiche Betheiligung an der Subscription, deren Preis direct an ihn zu übersenden ist.

Das ganze Werk wird Ende des J. 1883 mit erheblich gesteigertem Preise in den Buchhandel kommen.

ТИМЧАСОВИЙ СПИС СКОРОЧЕНЬ. | Vorläufiges Verzeichnis der Abkürzungen.

А-Г: Артемовский-Гулак П. | *АД.:* Антонович+Драгоманів (метор. пѣс.). | *Ал.:* Александрів С. | *Аль.:* Альбум 1860. | *Б.:* Білик П. | *Бл.:* Білозерский. | *Бор:* Борковский. | *В.:* Верхратский. | *Вг.:* Вагилевич П. | *Вах.:* Вахнянин П. | *ВБ:* Володим. Барвіньский. | *ВГ.:* Вас. Гоголь. | *Вол:* Волян. | *ВШ.:* Волод. Шашкевич. | *Га:* Галька Игн. | *ГБ.:* Ганна Барвінок. | *Гл:* Глїбів. | *Гол.*:* Головацкий Як. | *Гр.:* Гребінка | *Гуш.:* Гушалевич. | *ГШ.:* Григ. Шашкевич. | *Д.гр.* Дячан грам. | *До.:* Добряньский Ант. | *Др.:* Драгоманів. | *Зак.:* Закревский. | *Зап.:* Записки юг. зап. отд. И. Р. Геогр. общ. | *Зар.:* Заревич. | *Зг.:* Згарский. | *Иг.:* Игнатий з Никл. | *Ил.:* Ильницкий Вас. | *ІГ.:* Іеремія Галка. | *К.**):* Кулїш. | *Кв.*[1]): Квітка Григ. | *Кл.:* Климкович Кс. | *Кн.:* Конисьский О. | *Ко.*[2]): Котляревский И. | *Ков.:* Ковальский Вас. | *КУ.:* Корн. Устиянович. | *Кух.:* Кухаренко. | *Л.:* Лавренко. | *Ласт:* Ластівка Гребінки. | *ЛД.:* Лука Данкевич. | *Ле.:* Леонтович Павло. | *Лев.:* Левицкий Іосиф грам. | *Левч.:* Левченко Мих. | *Лїр.:* „Лѣрвакъ" 1852. | *М.*[3]): Марко Вовчок. | *Мак.:* Макаровский. | *Макс.:* Максимович. | *Марк.:* Маркевич Ник. | *М+Б.:* Мирний і Білик. | *Ме.*):* Метлиньский. | *Мл.:* Млака Д. | *Мог.:* Могильницкий А. | *Мор.:* Мордовець Д. | *Мх.:* Мох Р. | *МШ.:* Маркіян Шашкевич. | *Н.:* Номис (укр. прик.). | *На.:* Наумович. | *Нав.:* Навроцкий Вас. | *Не.:* Нечуй Иван. | *ОБ:* Олекс. Барвіньский. | *Ог.:***)* Огоновский Ом. | *Осн.:* „Основа" 1861. 1862. | *Оц.:* Осадца грам. | *П н:* Пословицы и Поговор. Гал. и Уг. Р. | *Пар.:* Партицкий. | *Пет:* Петрушевич Мих. | *Піс:* Піскунів слов. | *Под.:* Подолиньский Серг. | *Пол.:* Поляньский М. | *Пот.:* Потебня (К. ист. зв. р. яз.). | *Пр.:* „Правда" 1867—1880. | *Пт.:* Петренко М. | *Пу.:* Пулюй. | *Р.:* Рудченко. | *Ру.:* Руданьский Ст. | *С.:* Стороженко О. | *Сб:* Сборник эти. Спб. 1853. 1858. | *Св.:* Сьвенціцкий. | *Сн.:* „Сніп" 1841. | *Ст:* Старицкий. | *Т.:* Танячкевич Д. | *Те.:* Терлецкий Влад. | *Тор:* Тороньский А. | *У:* Устиянович П. | *Ф.:* Федькович. | *Фр.:* Франко. | *Це.:* Целевич. | *Ч.:* Чубіньский П. труды этногр. | *Ш.*[4]): Шевченко. | *Шй.:* Шейковский. | *Шар.:* Шараневич. |

Kol.: Kolberg O. Pokucie. | *Lw. gr.:* Lewicki J. Gramm. d. kleinr. Spr. | *Łoz. gr:* Łoziński Gramm. | *Luts. gr.:* Lutskay Gramm. | *Mi.:* Miklosich (Vergl. Gramm. d. slav. Spr.). *Gr.:* Gregorowicz J. przew. | *R.:* Ruskoje wesile J. Łozińskoho. | *Term.:* Terminologie jur. | *TP.:* Tymko Padura. | *Wa.:* Wacław z Oleska | *W.:* Węgliński. | *ŻP.:* Żegota Pauli. |

---

*) *Гол.* mit d. Zahl bezieht sich auf Пѣсни народ.; desgl. *Ме**; *Гол. гр.* auf d. Grammatik.
**) *К.* mit d. Z. bez. s. auf Записки о Южн. Руси; *Кч.* auf Чорна Рада.
***) *Ог.* mit der Z. bez. s. auf „Studien auf d. Gebiete der ruthen. Sprache v. Dr. Emil Ogonowski, Lemberg 1880."
[1]) Руска Бібл вид. Онишкевичем; [2]) вид. Катранова; [3]) вид. Петербурске; [4]) вид. Праске.

Азбука — Alphabet.

а, б, в, г, ґ, д, е und є, ж, з, и und й, і und ї, к, л, м, н, о, п, р, с, т, у, ф, х, ц, ч, ш, щ, ю, я.

г=ɦ; ґ=g; е=ɛ; є=je und den vorhergehenden (erweichbaren) Consonanten erweichend; и im Inlaut und Auslaut =y, (im Auslaut nach к auch =ɛ), im Anlaut =i; й=j; ї=ji und den vorherg. Cons. erweichend; ю=ju, я=ja, und beide den vorherg. Cons. erweichend. Das Zeichen ь erweicht die erweichbaren Consonanten, als: дь, дзь, зь, ль, нь, сь, ть, ць. — Das Zeichen ' bezeichnet den vorhergehenden Cons. als hart, (als unerweicht) bleibend. Zweifaches Accentzeichen über einem Worte bedeutet, dass das Wort mit zweifachem Accent gesprochen wird.

Повний спис скорочень, передне слово обясняюче засади тай уклад сего словаря, всякі доповнення і поправки, відтак имена всїх помічників і предплатників будуть разом з послїдним випуском і заголовком подані.

Das vollständige Verzeichnis der Abkürzungen, ein die Grundsätze und den Plan des vorliegenden Wörterbuches erläuterndes Vorwort, alle Ergänzungen und Berichtigungen, ferner die Namen aller Beitragenden und Subscribenten werden mit dem letzten Hefte und dem Titelblatte ausgegeben werden.

МАЛОРУСКО-НІМЕЦКИЙ

СЛОВАР

уложив

Евгений Желеховский

ц. к. профессор ґімназиї в Станїславі.

Випуск:

RUTHENISCH-DEUTSCHES

WÖRTERBUCH

verfasst von

Eugen Żelechowski

k. k. Gymnasialprofessor in Stanislau

Heft: 25 r 26

Leipzig,

in Commission bei Otto Harrassowitz.

ТИМЧАСОВИЙ СПИС СКОРОЧЕНЬ. | Vorläufiges Verzeichnis der Abkürzungen.

А-Г : Артемовский-Гулак П. | *АД.:* Антонович+Драгоманів (истор. пѣс.). | *Ал.:* Александрів С. | *Аль :* Альбум 1860. | *Б :* Білик Н. | *Бл.:* Білозерский. | *Бор :* Борковский. | *В :* Верхратский. | *Вас.:* Вагилевич И. | *Вах :* Вахнянин П. | *ВБ :* Володим. Барвіньский. | *ВГ :* Вас. Гоголь. | *Вол :* Волян. | *ВШ :* Волод. Шашкевич. | *Га :* Галька Игн. | *ГБ.:* Ганна Барвінок. | *Гл :* Глібів. | *Гол.*:* Головацкий Як. | *Гр.:* Гребінка | *Гуш.:* Гушалевич. | *ГШ.:* Григ. Шашкевич. | *Д гр.* Дячан грам. | *До :* Добряньский Ант. | *Др.:* Драгоманів. | *Зак.:* Закревский. | *Зап :* Записки юг. зап. отд. И. Р. Геогр. общ. | *Зар :* Заревич. | *Зг.:* Згарский. | *Иг.:* Игнатий з Никл. | *Ил :* Ильницкий Вас. | *ІГ.:* Іеремія Галка. | *К***): Кулїш. | *Кв.*[1]): Квітка Григ. | *Кл.:* Климкович Кс. | *Кн :* Кониський О. | *Ко.*[2]): Котляревский И. | *Ков.:* Ковальский Вас. | *КУ.:* Корн. Устиянович. | *Кух :* Кухаренко. | *Л.:* Лавренко. | *Ласт.:* Ластівка Гребінки. | *ЛД.:* Лука Данкевич. | *Ле.:* Леонтович Павло. | *Лес.:* Левицкий Іосиф грам. | *Левч.:* Левченко Мих. | *Лїр.:* „Лѣрвакъ“ 1852. | *М*[3]): Марко Вовчок. | *Мак.:* Макаровский. | *Макс :* Максимович. | *Марк :* Маркевич Ник. | *М+Б :* Мирний і Білик. | *Ме.**): Метлиньский. | *Мл.:* Млака Д. | *Мог.:* Могильницкий А. | *Мор.:* Мордовець Д. | *Мх.:* Мох Р. | *МШ.:* Маркіян Шашкевич. | *Н :* Номис (укр. прик.). | *На.:* Наумович. | *Нав :* Навроцкий Вас. | *Не.:* Нечуй Иван. | *ОБ :* Олекс. Барвіньский. | *Ог.:****) Огоновский Ом. | *Осн.:* „Основа“ 1861. 1862. | *Оц.:* Осадца грам. | *П п.:* Пословицы и Поговор. Гал. и Уг. Р. | *Пар :* Партицкий. | *Пет :* Петрушевич Мих. | *Піс :* Піскунів слов. | *Под.:* Подолиньский Серг. | *Пол.:* Поляньский М. | *Пот.:* Потебня (К ист. зв. р. яз.). | *Пр.:* „Правда“ 1867—1880. | *Пт :* Петренко М. | *Пу.:* Пулюй. | *Р :* Рудченко. | *Ру :* Руданьский Ст. | *С :* Стороженко О. | *Сб :* Сборник эти. Спб. 1853. 1858. | *Св.:* Сьвенціцкий. | *Сн.:* „Сніп“ 1841. | *Ст :* Старицкий. | *Т.:* Танячкевич Д. | *Те.:* Терлецкий Влад. | *Тор.:* Тороньский А. | *У :* Устиянович Н. | *Ф.:* Федькович. | *Фр.:* Франко. | *Це.:* Целевич. | *Ч.:* Чубіньский П. Труды этногр. | *Ш.*[4]): Шевченко. | *Шй.:* Шейковский. | *Шар.:* Шараневич. |

Kol.: Kolberg O. Pokucie. | *Lw. gr.:* Lewicki J. Gramm. d. kleinr. Spr. | *Łoz. gr :* Łoziński Gramm. | *Luts. gr.:* Lutskay Gramm. | *Mi :* Miklosich (Vergl. Gramm. d. slav. Spr.). | *Gr.:* Gregorowicz J. przew. | *R.:* Ruskoje wesile J. Łozińskoho. | *Term.:* Terminologie jur. | *TP.:* Tymko Padura. | *Wa.:* Wacław z Oleska. | *W.:* Węgliński. | *ŻP.:* Żegota Pauli. |

---

*) *Гол.* mit d. Zahl bezieht sich auf Пѣсня народ.; desgl. *Ме**; *Гол. гр.* auf d Grammatik.
**) *К.* mit d. Z. bez s. auf Записки о Южн. Руси; *Кч.* auf Чорна Рада.
***) *Ог.* mit der Z. bez s. auf „Studien auf d. Gebiete der ruthen. Sprache v. Dr. Emil Ogonowski, Lemberg 1880.“
[1]) Руска Бібл вид. Онишкевичем; [2]) вид. Катранова; [3]) вид. Петербурске; [4]) вид. Праске.

Азбука — Alphabet.

а, б, в, г, ґ, д, е und є, ж, з, и und ї, і und ї, к, л, м, н, о, п, р, с, т, у, ф, х, ц, ч, ш, щ, ю, я.

г=ɣ; ґ=g; е=є; є=je und den vorhergehenden (erweichbaren) Consonanten erweichend; и im Inlaut und Auslaut =ɣ, (im Auslaut nach к und х auch =є) im Anlaut =i; ї=j; ї=ji und den vorherg. Cons. erweichend; ю=ju, я=ja und beide den vorherg. Cons. erweichend. Das Zeichen ь erweicht die erweichbaren Consonanten, als: дь, дзь, ль, ль, нь, сь, ть, ць. — Das Zeichen ' bezeichnet den vorhergehenden Cons. als hart, (als unerweicht) bleibend Zweifaches Accentzeichen über einem Worte bedeutet, dass das Wort mit zweifachem Accent gesprochen wird.

Повний спис скорочень, персоне слово обясняюче засади тай уклад сего словара, всякі доповнення і поправки, опрак имена всїх помічників і передплатників будуть разом з послїдним випуском і заголовком подані.

Das vollständige Verzeichnis der Abkürzungen, die die Grundsätze und den Plan des vorliegenden Wörterbuches erläuterndes Vorwort, alle Ergänzungen und Berichtigungen, ferner die Namen aller Beitragenden und Subscribenten werden mit dem letzten Hefte und dem Titelblatte ausgegeben werden.

Das Ruthenisch-deutsche

WÖRTERBUCH

kann entweder vom Verfasser selbst oder von nachstehenden Buchhandlungen bezogen werden:

Charkow: Д. П. Ирбенонъ.
Czernowitz: H. Pardini.
Kijew: B. B. Дьяконовъ.
Kołomyja: M. Michta.
Leipzig: Otto Harrassowitz.
Lemberg: Seyfarth & Czajkowski.
Odessa: B. H. Бѣлый.
Petersburg: Carl Ricker.
Przemyśl: Gebrüder Jeleń
Stanislau: Milikowski (A. Michalik & Comp.).
Stockholm: Lauson & Wallis.
Strassburg: Max Wilmowsky.
Tarnopol: L. Gileczek.
Wien: Wilhelm Frick.
Zürich: Caesar Schmidt.

Es erscheint in Heften von $2^1/_2$ – 5 Bogen; der Bogen (16 Seiten) kostet 20 Kr. öster. W. (= 15 Kop. = 33 Pfennig). Das ganze Werk wird ca. 60 Bogen umfassen und Ende 1884 complet sein.

BINDING SECT. SEP 10 1969

PG
3892
G4Z6
v.2

ZHelekhovs'kyi, IEvhenij
Malorusko-nimetskyi
slovar

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

FOR USE IN
LIBRARY ONLY